REESE LIBRARY

UNIVERSITY OF CALIFORNIA.

Received Mar. 27 1803

PA 6105 V24 V.141 Valpy -Delphin classics

Southern Branch
of the
University of California
Los Angeles

PA C105 V24 V.141 Form L-9-15m-8,'26

This book is DUE on the last date stamped below

Digitized by the Internet Archive in 2008 with funding from Microsoft Corporation

AND DATE HER THE TA

THE RESIDENCE OF THE PARTY OF T

C. PLINII SECUNDI

NATURALIS HISTORIÆ LIBRI XXXVII.

VOL. XII.

TREATMENT TO THE OWNER.

WHOCK FOR THE LONGTON OF BUILDINGS

9

Alic 10 to 00 21

The second second

0.0006

-

C. PLINII SECUNDI

NATURALIS HISTORIÆ LIBRI XXXVII.

EX EDITIONE GABRIELIS BROTIER

CUM NOTIS ET INTERPRETATIONE

IN USUM DELPHINI

VARIIS LECTIONIBUS

NOTIS VARIORUM

RECENSU EDITIONUM ET CODICUM

ET

INDICIBUS LOCUPLETISSIMIS

ACCURATE RECENSITI.

VOLUMEN DUODECIMUM.

下

LONDINI:

CURANTE ET IMPRIMENTE A. J. VALPY, A. M.

1826.

6100

ceptum; vel, fico portione dupla addito. Dalec.

Tenasmo in pulte medetur] Sic legunt alii. Scribo tenesmo, non tenusmo, tum ex archetypo nostro, tum etiam ex Galeno in Diffinitionibus si legitima est fœtura, et Isagoge; item ex Paulo tertio, et Dioscoride sæpe, omnibusque gregatim medicis, ne citando tundam. Dici vero potest et tenesmos et tinesmos, a verbo Græco τείνεσθαι, hoc est, intendi. Panlus libro citato eleganter, ut omnia, hunc morbum diffinit his verbis: 'Tenesmus est continua et implacabilis desidendi cupiditas, qua nihil præter modica cruenta vel mucosa egeritur.' Pintian.

Aut si sanguis etium excreetur vel purulenta] Non purulenta, sed pura, in eodem, ut supra etiam notatum est. Idem.

Harundines cum pice] Harundinum infixas assulas; nam ex harundine sagittæ fiebant. Dalec. Etiam harundines cum pice] Scribo hirudines, hoc est, sanguisugas, non harundines, ex antiquo exemplari. Pintian.

Tussim et ulio modo] Sensus est: Tussim et hoc modo sanari, et illo altero remedio, jam contra quartanas dicto. Gelen.

Sitim gignit] Galeno, lib. XII. cap. ult. methodi, allium sitim prorsus nullam facit. Dalec.

Quam caprinam vocant] Marinam, ex Corn. Celso 11. 12. Eam autem tithymallum esse idem Celsus exponit v. 7. Sed cum ex tithymalli generibus platyphyllos verbasco simile folium habeat, quod a lactucæ figura non admodum diversum est, platyphyllon lactucam marinam dictum privatim fuisse docti putant. Dioscorides, succo lactucæ silvestris poto ex posca ad duos obolos, aquam per alyum elici tradit. Lactucas in universum herbas omnes, quæ lacteum succum amarum fundunt, Plin. hic appellasse videtur imprudenter. Id.

Incisi sanuntur] At potins puncti. Lac enim tithymalli cum fermento mixtum nervorum puncturis confert. Eo se usum fuisse in quodam rustico Galenus refert κατὰ γένη, lib. 111. Idem.

CAP. VII. De lactuca silvatica, sive caprina, et esopo, et isati, et lactuca sativa.

Quod Græci esopon vocant] Quod Græci æsopon, οἴσοπον, vocant. Nimirum succo turgentem, ἀπὸ τοῦ οἴσειν τὸν ὁπόν. Alii, ἀπὸ τῆς ἄσης, id est, τῆς λυπῆς, καὶ ὁποῦ, ἄσοπον dictam volunt, quod succo sit ob amarorem ingrato: id quod mihi placet. Alii a verbo ἄσαι, implere, asopon, quasi succo lacteo plenam, dictam malunt. Lactuca, ἔσοπος, id est, ὀπώδης, sive ὀποῦ μεστη, Endivia silvestris officinarum, quæ folia habet profundissime laciniata et incisa. Pro lactuca silvestri pingit Dodonæus. Idem.

Tertium genus, &c.] Quoniam Dioscorides glasti silvestris folia lactucæ similia esse prodidit, ignoranter Plinius cum lactucis eam plantam confundit; erroremque illum altero cumulat, cum post glastum silvestre sativum etiam lactucis adjungit. Id.

Hujus folia, &c.] De sativo id Dioscorides, nulla facta mentione polentæ. Idem.

Vel ad lienes pota] De silvestri id Dioscorides. Idem.

Sponte nascentibus] Silvestri lactucæ. Diosc. Idem.

Qui hieraciam rocent] Lege hieraciam. Plinins hieraciam cum lactuca oscitanter confundit, nec alibi usquam hieracii naturam explicat. Dioscoridis de hieracio hæc verba sunt: Φύλλα ἔχει ἐκ διαστημάτων ἐπεσχισμένα ἀραιῶς, σόγχω ἐμφερῆ τὴν περιφέρειαν. Plin. deceptus significatione vocis περιφερὲς, pro ambitu rotunditatem vertit. Idem.

Sanat omniu oculorum vitia cum lacte mulicrum. Arcet nubeculas, cicatrices, &c.] In vetusto exemplari, non Arcet

Delph, et Var. Clas.

Plinius.

15 X

nuheculas habetur, sed Arcema nubeculas. Scribo: Sanat omnia oculorum vitia cum lacte mulierum, argema, nubeculas, cicatrices, &c. Pintian.

Adustionesque υπητες] Ἐπικαύσεις Dioscoridi, ἐπικαύματα Æginetæ, nempe ulcera sordida, crusta tecta, qua exempta oculi humor sæpe effluit. Dalec.

Purgandi] Imo, roborandi. Stomachicis sativam lactucam crudam prodesse tradidit Dioscorides. Idem.

Non paucæ restant] Pauci in vet. codice, non paucæ, ut referat effectus. Pintian.

Præcordiorum] Hypochondriorum, lienis, et hepatis. Dalec.

Quam meconidem, &c.] Μηκωνὶς vera silvestris est et depicta et descripta a me in Botanico. Amaro gustu, et papaveri viribus esse prorsus similem Dioscorides ait, ideoque nonnullos succum ejus lacteum meconio permiscere. Inde meconis cognominata est. Vide supra x1x. 8. Idem.

CAP. VIII. De gencribus betæ, et intubis, et cichorio, et seri, genera duo. Porrigenum, &c.] Furfures et len-

des, πίτυρα καὶ κονίδας. Dioscorid. Idem.

Albæ succus, &c.] De ntraque id Dioscor. Idem.

Alopeciis cruda] Scalpello prins vellicatis. Idem.

Coquitur, &c.] Cibnm eum veteres τευτλοφάκην dixerunt. Idem.

Ut ventrem molliat] Ut ventrem sistat. Dioscor. Hie Plinius in medicinæ præceptis parnm exercitatus. Idem.

Guttantia adstringunt] Scribo, gustantium os astringunt, ex vet. cod. Pintian.

Ambugiam appellurere] Ambubulam vetus exemplar agnoscit, non ambugiam; Cornelius Celsus 'ambubeiam' vocat. Quidam et in eo et in Plinio ambuleiam legendum censent; quod ea vox congruat cum erratico intubo. Idem.

Sativum autem serin] Hoc loco Ægyptiorum consuetudine seris tantum sativa est: paulo post vero et sativa et silvestris, quam etiam et cichorium et picrida vocari Dioscorides scribit. Dalec.

Et silvestre genus alii hedypnoida appellant] Scribo: Est et silvestre genus alterum: hedypnoida vocant, ex V. C. Nam indicatum est alterum genus betæ silvestris quam limonion dicunt: et sequitnr paulo infra: 'Rupta et convulsa utroque genere juvantur.' Pintiun.

Hedypnoida] Quod in cibo sumpta jucundiorem animam et snaviorem faciat. Dulce.

Utraque tamen stomacho utilissima] Lego: Utraque tamen amara. Stomacho utilissima, ex V. C. confirmante etiam antiquam lectionem Dioscoride lib. 11. Pintian. Utraque tamen, &c.] Imbecillo et ardore æstuanti: κανσομένφ Dioscorides. Dalec.

Petronius Diodotus qui Antilegomena scripsit] Rectior autiqua lectio, antholegomena, hoc est, florilegia. Posset etiam non minus bene legi anthologoumena. Pintian.

CAP. 1X. De brassica, ct lapsana et de brassica marina, et scilla, et de bulhis, et bulbine.

Et Dieuches] Antiqua lectio, et Diocles. Potest autem ntroque modo legi, nt patet ex elencho. Idem.

In tres, &c.] De raphano id scripsit supra x1x. 5. Dalec.

Crambe] Vulgatum est Græcis adaginm, δis κράμβη θάνατος quod expressit Poëta: 'Occidit miseros crambe repetita magistros.' Vide Polit. Miscellan. c. 33. Idem.

Cato] Catoni lenis acerrima, et vehementissima; post apiana; et ultimo loco lævis. Idem.

Prodesse tradit capitis doloribus] Athenis pnerperis in cibum dahant, veluti τῶν ὀδίνων antipharmacum. Nicander brassicam, veluti sacram, μάντιν vocavit. Apud Ananium, Tele-

clidem, Epicharmum, Eupolin in Baptis, jusjurandum per brassicam concipitur, quo modo Zeno per capparin jurabat. Rhodigin. xxv11. cap. ult. Athenœus lib. 1x. Idem.

Inter reliqua, &c.] In torminibus, citra febrem, post sumptam brassicam vinum atrum statim Cato dat, et ægrum ita cito sannm fieri asserit. Negligenter hæc Plinius. Idem.

Calefactamque, &c.] Locus hic monstrat legendum apud Catonem: Et hoc si quando usu venerit, qui nervis debilis erat, hac res sanum facere potest, &c. Idem.

Et impetigines, &c.] Depetiginem vocat Lucillius l. xxx. 'Illuvies, scabies, oculos huic deque petigo Conscendere.' Cato: 'Depetigini pancæ brassicam apponito, sanam faciet.' *Idem.*

Antecedente in, &c.] Ab eo effectu Græci ἀκραίπαλον vocant, ut amygdalas amaras. Aristot. Problem. sect. 3. Plutarch. in sympos. In Georgicis Cassiani traditur Lycurgi lacrymis, quem Liber pater vitibus alligaverat, natam brassicam, eamque propterea vino adversari. Galen. κατὰ τόπουs, lib. I. ex Apollonio succum brassicæ landat cum rosaceo, et folimm ejusdem aqua calida maceratum, et capiti circumpositum, in capitis dolore ex tenulentia. Vide supra xvII. 24. infra xxIV. 1. Idem.

Purgationem fæminis] Decoctum potu menses et alvum ciet. Succus cum lohi farina inditus menses trahit. Diose.

Partus quoque emortuos, &c.] Flos in pesso subditus abortum facit. Dalec.

Cyma] Dioscoridi II. 146. το κράμβης κύημα εὐστομαχώτερον μέν, δριμύτερον δὲ, καὶ οὐρητικώτερον. cymu utilior stomacho, sed acrior, et ad urinam ciendam efficacior: κῦμα Græci dienut, quasi κύημα. In fæminino tamen genere Plinius utitur. Cymas etiam πρωτοτόμους καυλούς vocant. Vide IX. Decoctum prototomi caulis ἀντιπαθῶs nephriticos sanare ex Antiocho Galenus testatur κατὰ τόπους, lib. x. Idem.

Petraam rocant] Quia in maritimis præruptis nascitur. Dioscor. Idem.

Folin hubet binn? Plinius hie marinæ et silvestris historiam confundit. Folia rotunda, parva, lævia marinæ sunt. Nemo bina esse tradit. Res ipsa falsum esse hoc monstrat. Similitudo cum brassica hortensi, folia candidiora et hirsutiora quam in sativa, et, quod ait Dioscorides, amara silvestris hrassicæ sunt. Idem.

Chrysippus auctor est. Et alii vero] Dictio vero expungenda, et conjunctionem et cum minore litera scriptam, adjunge præcedentibus, ex codice antiquo. Pintian.

Nomas rocant] Aliis multis locis sic reddidit έρπητας Dioscoridis. Du-

Virium brassieæ unum et magnum argumentum addemus et mirabile. Crustæ si occupent intus vasa omnia] Locus est corruptissimus, quem si non emendavero, suggeram tamen aliis emendandi materiam. In antiquo exemplari ad hunc modum legitur: Virium brassieæ unum et magnum argumentum addemus, a mirabile, crustæ occupant intus rasa omnia. Legendum fortasse, non a mirabile, sed ab atra bile. Pintian.

Inter silrestres, &c.] Silvestria olera, Diose. Lampsanam sive ceram, brassicam quoque silvestrem ab Arcadibus vocatam fuisse scribit Theophr. Hist. 1x. 15. Vide supra x1x. 8. Dalec.

Utilissima erit] Ad parandum acctum scillinum. Idem.

Quod reliquum e vivo est] Legendum reor, quod reliquum e medio est; nt non multo post: 'Tosta quoque purgatur, et medium ejus iterum in aqua coquitur.' Videtur quoque suffragari Dioscorides lib. 11. de scylla agens: 'Sumitur ex ea abjectis exti-

mis cunctis partibus, quod maxime intimum est.' Pintian.

Suspenditur] Et siccatur in umbra. Dioscor.

Modicis intervallis] xL. diebus. Id. Arida frusta] Mina in sextariis dnodecim. Idem.

Adipe aut luto illita] Apnd Dioscorid. est, $\tau \hat{\varphi}$ $\sigma \tau \alpha i \tau l$, quod eo loco significat, non $\tau \eta \nu$ $\pi \iota \mu \epsilon \lambda \dot{\eta} \nu$, nempe, aut sevum, aut adipem, sed farinæ aqua snbactæ massam paratam ad panificium. Vulgus pastam vocat. Hesychius $\zeta \dot{\nu} \iota \mu \nu$, quasi fermentum dicas. Eadem incuria Plinius lapsus est XXXIII. 6. Dalec.

Si non sentiant hulcus] Cavendus scillæ usus iis, quibus ulcerata sunt interanea. Dioscor. Idem.

Interiora purgat] Crassa, γλοιώδη, per alvum educit. Idem.

Pythagoras scillam in limine quoque januæ suspensam malorum medicamentorum introitum pellere tradit] Aliter in antiquo codice, etsi eodem sensu: Pythagoras scillam quoque in limine januæ suspensam contra malorum, &c. Hæc lectio si recipitur, scribendum erit in fine clausulæ non pellere, sed pollere. Nihilominus existimo locum esse corrosum truncatumque, omissis aliquot verbis, atque adeo aliis inversis. Apponam verba Theophrasti, unde hausit Plinius, deinde aperiam sententiam meam. Is igitur anctor, vii. 12. ita scribit: 'Omnia igitur capitata radice vivacia majorem in modum sentiuntur, sed præcipue scilla, utpote quæ suspensa vivere possit, et quidem plurimum temporis. Potest etiam fructus recondendos servare, nt poma punica detracto pediculo: et satorum nonnulla celerius apud eam germinant. Traditur et ante portas satam remedio esse contra veneficiorum noxam.' Ex his Theophrasti verbis apparet aliquot in Plinio verba deesse. Lacunosum igitur locum ad hunc modum fortasse restituemus: Pythagoras scillam sus-

pensam diu vivere: in limine quoque januæ satam, contra malorum medicamentorum introitum pollere tradit. Nec me movet citari a Plinio Pythagoram, non Theophrastum: potnit enim idem ab utrogne prodi. Pintian. Pythagoras scillam, &c. \ Veneficia solitos arcere, expiareque noxios, priscos homines scilla, ostendunt hi versus Hipponactis: Βάλλοντες έν χειμῶνι, καὶ ραπίζοντες Κράδησι, καὶ σκίλλαισιν, ώστε φαρμάκοις. Projectas etiam statuas, et simulacra, per contemptum insultantes scilla impetebant. Theocritus in Thalysiis : Κήν μέν ταθθ' έρδης, & Πὰν φίλε, μή τί τυ παίδες 'Αρκαδικοί σκίλλαισιν ύπο πλευράς τε καί **ἄμους Τανίκα μαστίσδοιεν, ὅκα κρέα τυτ**θὰ παρείη. Scillas prope sepulchra etiam olim serebant. Unde proverbium, 'Scillas sepulchro evellere,' de amente et furioso. Theocritus: Σκίλλας ίων γραίας από σάματος αὐτίκα τίλλοις. Dalec.

Cæterum bulbi ex aceto et sulphure vulneribus in facie medentur] Scribo, Cæteri bulbi ex aceto et sulfare ulceribus in facie medentur, ex vetusto exemplari. Pintian.

Rubentes maxime] Silvestres, quibus radicis cortex rubet. Infra xxv. 10. hoc genus 'pericarpum' vocat. Dalec.

Et testium pituitas] Œdematosos et flatuosos, serososve tumores. Id.

CAP. X. De asparagis, et corruda, et Libyco, et orminio.

Et orminio] Hormenio δρμηνίου, ἀπό τοῦ δρμᾶν, quia Venerem excitat, ἀφροδισιαστικός ἐστι. Vide supra x1x. 8. et Athenæum lib. 11. apud quem scribitur perpetuo cum ε, ὅρμενος et δρμένιον. Porro apud Juvenal. Sat. v1ι. 'Afrorum hormenia' legendum est, ubi vulgo 'epimenia,' vel 'epimendia' legitur. Hormenium Avenionenses hodie vocant romioconin, vocabulo ad Græcum nomen alludente. Idem.

Et orminio] Al. et hormenia.

Vesicam exhulcerant] Præsertim corrndæ. Dalec.

Et candidiori major] Candidiores nascuntur locis aridioribus. Idem.

Occidi eas] Dioscorides id tantum fama hominumque sermonibus vulgatum ait. Idem.

CAP. XI. De apio, et apiastro, et helioselino, et oreoselino.

Oculis] Inflammatis. Dioscor. Idem. In majore, &c.] Noxium sit, an innoxium. Idem.

Immo omnino nefas] Arnobius Advers. Gentes lib. v. 'Oblivioni etiam sacra Coryhantia donentur, in quibus sanctum mysterium illud traditur. Frater trucidatur a fratribus, interempti ex sanguine apium nascitur: prohibitum mensis olus illud apponi, ne a manibus mortui inexpiabilis contraheretur offensio.' Idem.

Nam id defunctorum, &c.] Apud Plutarchum Timoleontis milites, ad pugnam castris educti, mulis apium ferentibus obviis infaustum angurium putavere, quoniam apii coronæ sepulchris imponcrentur, unde proverbii specie 'apio egere' dicitur, qui periculosius ægrotat. Magius 11. Vide quod notatum in x1x. 8. et Alexand. ab Alex. 11. 7. explicantem Ciceronis dictum, 'prætextam sibi texi apio,' ubi quidam legunt 'Appio;' et v. 26. Iden.

Comitiales ficri, &c.] Galenus in consilio pro epileptico apium in comitialibus et laudat et imperat. Id.

Mammarum] Lacte concreto turgidarum, χονδριώντων Dioscor. Idem.

Cum ori albo illitum] Antiquum exemplar, cum vino albo illitum. Quam lectionem confirmant verba quæ paulo infra sequuntur: 'Semen datur et arquatis ex vino albo.' Pintian.

Apiastrum Hyginus, &c.] Apiastrum Hyginus melissophyllon appellat, non quod quicquam cognationis habeat cum apii generibus, sed ab apibus, quia gratissimum illis sit. Apiastrum vero tanquam apium silvestre,

hic rannuculum secundum, sive sardinium vocatum fuisse Plinius, quod equidem sciam, solus tradit, negligenter sane et perturbate diversa hac confundens. Dalec.

Poto semine torminibus interancis medetur] Potatum, non Poto, in vet. cod. ut cum minore litera scriptum adjungatur superioribus. Pintian.

Difficultatibus] Stillicidiis, στραγγου. plais. Dioscor. Dalec.

Radix ejus in vino decocta] Radix in vino cocta in eodem: catera superfluent: et paulo post particula ejus redundat, legendumque: succus algentes calefacit potus. Pintian.

Cumino simile] Auetho, Theophrastus Hist. v11. 6. foliis et ramulis cicutæ, Dioscor. apud quem pro καὶ κεφάλια, legendum καὶ φύλλα. Dalec.

CAP. X11. De petroselino, et ocimo.

Oculorum quoque claritati] Copioiore cibo: ἀμβλνωπές ἐσπ. Dioscoridi

siore cibo: ἀμβλυωπές έστι Dioscoridi. Idem.

Commanducatum et in sole positum vermes afferre. Afri vero si eo die, &c.] Scribo: commanducatum et in sole positum vermes. Affirmant vero si eo die, &c. ex vetusto exemplari. Pintian.

Afri vero] Contra Dioscorides ait, Afros credere, si feriatur scorpione, qui ocimum ederit, nullo dolore conflictari. Dalec.

Epiphoris] Doloribus, ex vino Chio Dioscor. Idem.

Extinguitque lactis, &c.] Sumptum, lac evocat. Dioscor. Idem.

Distillationes, &c.] De succo id Dioscorides tradit. Idem.

Admissuræ tempore ingeritur] Præter hæc Plinii, Plutarcho ocymum ab electro non trahitur, ut nec quæ oleo sunt illita. In Symposiac. Idem.

CAP. XIII. De silvestri ocimo, et eruca, et nasturtio, et ruta.

Silvestri ocimo] Sic Plinius appellare videtur ocymoides Dioscoridis: quanquam facultates a Plinio memoratas Dioscorides multas taceat. Dalco. Ad vitia] Ventriculi imhecillitatem. Idem.

Nusturtium Venerem inhibet] Dioscoridi Nasturtii semen συνουσίαν παρορμά. Cassianus in Geoponicis XII. 27. κάρδαμόν φησι ἀφροδισίων ἐρφεκτικώτερον είναι, sicut et Plinius. Κάρδαμον Græci vocant ἀπό τῆς καρδίας, quod cordatos et prudentes faciat. Ainnt enim τους έσθίοντας κάρδαμον όξυτέρους την διάνοιαν γίνεσθαι. Sputum et urinam inhibere iidem tradunt, ob validam siccandi vim; ideoque Persis in usu frequenti esse, qui meiere, spuere, mungi coram aliis turpissimum putant. Rhodiginus xxvi. 24. Vide supra xix. S. Itaque Ammianns Marcellinus scribit, Persarum cadavera ob victus parsimoniam durescere stipitum more, nec in saniem liquari, nostra vero mox cæsa tabescere, ac patrescere, ut mortui nullius facies post quatridunm agnoscatur. Idem.

Duo ejus genera] Nempe silvestre et hortense, quod indicant quæ mox sequantur, 'Silvestri vero,' &c. Silvestris nullam Dioscorides mentionem facit, nec albi et nigri seminis. Idem.

Capitis vitia purgat] Sternutatione provocata. Dalec.

Capitis dolores contrito et alopecias emendari] In vetusto exemplari : capitis dolori contraire, alopecias emendare. Pintian.

Hulcera] Dioscoridi favos purgat, τὰ κήρια. Dalec.

Cum fermento] Illitum cum muria. Dioscor. Idem.

Pyxide Cypria] Æris Cyprii. Idem. Veneni noxiom obtinet] De herba id Dioscor. non de succo. Idem.

Prodest manibus, &c.] Nam quod ait Columella lib. XI. cap. ult. nisi velata et tecta mann ruta tractetur, prurigo et tumor incessit, perniciosaque ulcera nascuntur. Dioscoridi vero, dum colligitur ad murias, præsertim montana, cutem inflat cum rubore, pruritu, et inflammatione vehe-

menti. Idem.

Galatica] Silvestrem tantum rutam e Galatia Diosc. landat. Idem.

Foliis tritis] De rutæ semine id Dioscorides, non de herba. Idem.

Succo vero perunctos, aut eam habentes, negant feriri ab his maleficiis] Melius in eodem: Succo perunctos, aut ctiam habentes, negant feriri ab his maleficis: et paulo post potatam legitur, non potam, et sæpius alias sic. Pintian.

Idem oculis, &c.] Graves oculorum dolores, περιωδυνίας. Dalec.

Lenit autem capitis dolores] Scribo, Epiploras cum polenta imposita lenit. Item capitis dolores. Pintian.

Horrores frigidos] Febrium, circuitu repetentes. Diosc. Dalec.

Sic et sanguinem sistit interiorem et narium indita] Desideratur verbum tussim: et narium indita tussim. Minus vero male legetur commutatis verbis, deinde etiam correctis: Sic et sanguinem sistit narium, et intra os indita tussim. Pintian.

Seminis tres uncias] Ut fundatur ac liquetur sanguis, qui concretus est. Dalec.

Frigus adusserit] Adurere frigus dicitur, quoniam quæ ejus vehementia moriuntur, extincto suo calore, nigrescant perinde ac igne exusta. Virgil. Georg. 1. 'ant Boreæ penetrabile frigus adurat.' Lucanus: 'Urebant montana nives.' Tacitus Annal. 111. 'Ambusti multorum artus vi frigoris, et quidam inter excubias exanimati sunt.' Quod 'penetrabile frigus' dixit Virgilius, id Lucretius nunc 'penetrale' vocat, nunc 'manale.' Magius 1. 17. Idem.

Eruptionibus, &c.] Τοῖς ἐξανθήμασιν, eruptionibus papularum, cum myrto et cerato. Dioscor. Idem.

Testium vero epiphoris cum ramis laureæ teneris] Verbum vero delendum; et lauri lege, non laureæ, ex archetypo nostro. Pintian.

Ramices, &c.] Sic herniam carno-

sam testium τὴν σαρκοκήλην vocat. Ramices autem pulmonis venas Plantus vocat in Mercatore: 'Tua causa ropi ramices: jamdudum sputo sanguinem. Char. Resinam ex melle Ægyptiam vorato: salvum feceris.' In Pænulo: 'Tua causa nemo nostrum est rupturus ramices.' Herniam ἀπὸ τοῦ ἔρνους, et ramicem quod intestinum, cum in scrotum descendit, ramum facere videatur. Scaliger.

Generationes impediri] Inde πήγανον ea dicitur, ὅτι πηγνύει τὴν γονὴν, quoniam genituram densat et spissat. Dalec. CAP. XIV. De mentastro, et menta, et pulegio, et nepeta, et de cumino.

Differens specie foliorum quasi figura ocimi] Scribo, differens specie foliorum quæ sunt figura ocimi, ex antiquo codice. Pintian.

Pulegii colore] Dictamni, Rond. nam dictamno, ut menthastro folia lomentosa, cana, alba; pulegio vero minime talia. At cum Dioscorides hæc de secundo calaminthes genere ad verbum scripserit, et de trium calaminthes specierum facultate in universum tradiderit, quæ Plinius de menthastri viribus prodit, rerum ignoratione menthastrum cum primo calaminthes genere, quod foliis est ocymi, et cum secundo, quod folis est pulegii, confudisse arbitror Plinium, vocibus μίνθης et καλαμίνθης deceptum. Dalec.

Iis commanducatis, &c.] Dioscoridi calamintha esitata prodest elephanticis, si lactis serum postea bibatur. Idem.

Ideo embammatum misturæ, &c.] Embammata Græce vocantur intinctus, ad excitandam orexim inventi. Gelen.

Aut coiere, &c.] Cassianus XII. 24. Geoponicon, injecta mentha lacti spissari prohibet, ctiamsi coagulum immittatur. Idem rebus Venereis incommodam esse tradit, quemadmodum et Hippocrates lib. II. τῆς διαί-

της et Aristot. Problem. 11. 20. contra quam Dioscorides scripsit τὰ ἀφροδίσια ἐρεθίζειν. Dalec.

Resistere et generationi creditur] Vulvæ ante coitum admota conceptum impedit. Diosc. Idipsum scripsit et Hippocrates de Diæta lib. 11. Idem.

Voci succus, δc .] Musicorum et $\phi \omega$ νάσκων. Juvat autem, quia fluxionem sistit in fauces euntem, et raucedines efficientem. *Idem*.

Cum succo granati] Ternis ramulis potis cum succo granati acidi. Diosc. Idem.

Fæmina efficacior] De hac maris et fæmina distinctione nihil Dioscorides. Idem.

Si uquæ, &c.] Præsertim si pigræ et stagnantes. Idem.

Salsitudines corporis] Pruritus a salsa pituita concitatos. Suspicor in exemplari Græco fuisse ἀλύκας, id est, anxietates, quas Hippocrates Aphor. VII. 56. discuti ait vino, pati aquæ portione diluto, eamque vocem inepte a Plinio salsitudlnem versam fuisse. Idem.

Ad tussim efficax habetur] Habentis, non habetur, in V. C. Scribo habenti, hoc est, si duntaxat habeatur, ut sæpe alias Plinins. Pintian.

Unde quidam Græci literas mutantes, blechon vocaverunt | Scribo, Unde quidam Græci litera mutata blechonen vocaverunt, ex vetusto codice: rectius; una enim tantum litera est, quæ mutatur, g in b; glechon enim vulgo dicta. ab aliis blechon vocata. Est autem locus ex Dioscoride sumptus; enjus interpretes Hermolaus et Marcellus verba Plinii depravata verbis Dioscoridis immiscentes, cum in Græcis exemplaribus non habeantur, haud sane recte fecerunt. Neque enim fidus interpres hujusmodi licentiam sibi assumere debet, perniciosam literis, et mali exempli : quo nomine a Marcello Hermolaus, et Marcellus ab aliis, nec injuria, reprehensi sunt. Illud vero notandum, in codicibus

Dioscoridis impressis primæ et secundæ editionis; item in Aëtio lib. 1. et Galeno vi. de simplicium facultate, mendose glichon cum i in prima syllaba scriptum esse, cum scribi debeat cum e, glechon, sicque habeat Paulus Ægineta pergamena charta scriptus et vetus lib. vii. et Oribasins lib. 11. etiam scriptus, quo utroque utor domesticis. Theophrastus quoque glechon nominat cum e, lib. vir. quam dictionem cur Theodorus intactam relignerit nescio, cum in alijs vertendis sit plus nimio audax. Denique et Marcellus et Hermolans tam in Dioscoride, quam in Corollario, et docti omnes non aliter proferunt. Pintian.

In tussi ex perfrictione fricari ante balnea convenit] Scribe, Tuso in perfrictiones fricari, &c. ex eodem. Idem.

Hepaticis cum melle et sale bibendum datur] In eodem non epaticis legitur, sed pasticis. lego spasticis, loc est, convulsis. Dioscorides lib. ttl. cap. de pulegio: 'Cum melle,' inquit, 'et aloë pulmonum vitia excreabilia facit: convulsis succurrit.' Ex quibus Dioscoridis verbis adducor, nt putem legendum hic potius aloë quam sale. Idem.

Et sale, &c.] Inepte apud Dioscoridem, μετ' άλδης και μέλιτος ποθείσα άνάγειτα έκπνεύμονος: legendum enim μεθ' άλος. Cornarius.

Increscentia hulcera] In quibus caro supra modum excrescit. Dalec.

Item pulegio est nepetæque societas] Scribo, iterum pulegio est, &c. ex apographo nostro: recte; refertur enim illud iterum ad verba quæ ante in hoc capite dicta sunt: 'Magna societas ad recreandos defectus animi pulegio.' Pintiun.

Frigora] Quæ accessionum febrilium principiis invadunt. Dalec.

Pituitus] Vaporosos et crassos spiritus e pituita genitos. Idem.

Pallorem bibentibus gignit] Horat. 1. Epist. 3. 'quod si Pallerem casu,

biberent exangue cuminum.' 'Pallens cuminum' vocat et Persius Sat. v. Idem.

Adsertorem illum] Is cum Gallias pro prætore regeret, a Nerone primus omnium, qui exercitibus præerant, defecit. Suetou, in Ner. Idem.

Captatione testamenti] In captatione testamenti, cum ejus testamentum ac hæreditatem Nero captaret, sic lenocinatum fuisse, Neronis cupiditati et voluptati obsecutum, ut ejus amicitia et bencvolentia summos honorum gradus consequeretur, dum pallido colore simularet adversa valetudine se premi, qua brevi periret. Idem.

Tumentibus] Hernia præsertim aquosa, vel flatnosa. Idem.

CAP. XV. De cumino Æthiopico, quod urinam stringit, et de cappari, et de ligustico sive panace, et cunila bubula.

Æthiopicum maxime in posca illinitur] Aliter in nostro exemplari: His Æthiopicum maxime in posca et in ligmate; scribo, et in eclegmate. Pintiau. Æthiopicum maxime, &c.] Hodie etiamnum e Melita cumini genera duo afferunt: alterum acrimoniæ vchementioris, subnigrum, quod vocaut commin fort: alterum candicans, gustus lenioris, subdulce, quod appellant commin doux: ab Hippocrate regium hoc vocari ait Dioscorides: ea diversitate quæ in fæniculo dulci sativo et acri silvestri spectatur. Dalec.

Incontinentiam] 'Ακράτειαν. Nec de hac facultate Dioscorides quicquam prodidit, nec de cumino Africano. Idem.

In dulci tritum viņo] Τῷ γλυκεῖ, vino passo. Idem.

In vino] Ore sumptum. Idem.

Testium tumoribus] Dioscoridi cuminum sativum prodest collectionibus testiculorum, admotum cum uva passa, ant lolii farina, et cerato. Silvestre vero eidem morbo cum melle et uva passa. Idem. Sistit et vomitionem, &c.] Singultui et stomacho fluctuantis humoris copia exsoluto confert. Diosc.

Regium appellat] Quæ regum imperio paret. Probabilius est sic dictum per ἀντονομασίαν, quod regia mensa dignum esset. Dalec.

Videlicet quia efficacius in Ægypto judicavit] Præpositio in non habetur in V. C. quare sic lego, videlicet quia efficacius Ægyptio judicavit. Pintian.

Dempto balinearum usu] Ne splenetici medicamenti vim ab interioribus visceribus ad externas partes evocent, et sic impediant. Dalec.

XXXV. diebus] Quadraginta diebus lienem absumi, cruentasque urinas reddi, et alvi purgamenta. Diosc.

Sic et strumas] Et daritias, σκληρίας. Idem.

Jocineris quoque malis medetur] Nonnulla hic verba addenda sunt, a librariis prætermissa: Jocineris doloribus tusa cum farina hordeucea imponitur. Vesicæ quoque malis medetur. Pintian.

- Panacem vocant] Nec abs 1e, quia panaci Heracleotico, radice, caule, viribus, simile est. Dioscor. Dalec.

Sunt et qui, &c.] Cratevas ligusticum nomine cunilæ bubulæ vocandum censuit, et falso, quoniam cunila bubula origanum silvestre est. Id.

CAP. XVI. Item de cunila bubula, gallinacea sive origano heracleotico, cunilagine molli, libanotide, cunila sativa et montana.

Cunilæ præter, &c.] Cunila sativa, satureia hortensis; cunila montana, satureia silvestris; cunila Gallicana, origanum Heracleoticum; cunila bubula, origanum silvestre; cunilago, conyza. Cratevas ligusticum, quod et panaces dicunt, falso cunilam bubulam vocavit supra XIX. 8. circa finem. Hæc sic distinguendæ suot appellationes. Cum historia cunilæ bubulæ Polycnemi descriptionem auctor confundit, quam fusius deinde repetit XXVI. 14. Cunila capitata

xxxII. 10. Polycucmum, Serono cephalote. *Idem*.

Contra serpentes in vino bibitur, ac tritum plagæ imponitur, &c. Item testudines cum serpentibus pugnaturæ hac se muniunt] Puto erratum esse in ordine verborum, scribendumque ad hunc modum: Contra serpentes quoque in vino bibitur, ac tritum plagæ imponitur. Item testudines cum serpentibus pugnaturæ hac se muniunt, vulneruque ab his facta hac perfricant; nam et antiquus codex perfricant legit, non perfricantur. Pintian.

Vulnera ab iis, &c.] Lege: Vulnera ab his facta ibes fricant. Cutem testudines cum serpentibus pugnaturæ. Salm. 1277. a, b.

Testudines cum serpentibus] Plutarchus de Solertia Animal. Arist. Histor. Animal. l. ux. Dalec.

Blattas] Culices abigit, pulices necat. Dioscor. Idem.

Quan libanotidem appellamus] Nihil horum Dioscorides in historia tertiæ Conyzæ. Plinins inscienter miscet hæc omnia. Idem.

Fit ex en montana] De Heracleotico id Dioscorides. Idem.

Suis dicentur locis] De Lihanotide jam tractavit lib. x1x. cap. 12. et ult. Idem.

CAP. XVII. De piperili et origano, et oniti prasio, et tragorigano, et heraclio, et lepidio, et de gith, sive melanthio, et aniso.

Quam et siliquastrum appellarimus] Vulgo piper Indicum, aut capsicon, trium generum. Idem.

Castor et aliter demonstrabat] Ut intelligamus alterum piperitidis genus. Gelen.

Densis geniculis] Hæc est lepidinm. Dalec.

Origanum] Origanum, ut diximus, plura genera in medicina habet: onitin, quod sapore cunilam æmulatur, non dissimile hyssopo, et quod prassion appellant. Privatim, &c. Ex Diosc. Plinins prassion, quod est secundum tragori-

gani genus, confundit cum origani speciebus. Idem.

. Contra araneas scorpionesque iu vino albo] Dele dictionem contra ex apographo nostro, ne repetatur inutiliter. Pintian.

Præcordiis] Æstuantibus a marina jactatione. Diosc. Dalec.

Heraclium quoque, &c.] Lege: Origanum quidem tria genera habet: Heracleoticum nigrius, &c. Hæc quæ ex diversis auctoribus Grævis Plinius vel ejns liberti colligebant, nullo ordine, et prorsus indigesta transcribuntur. Idem.

Sampsucho] Hyssopo. Diosc.

Prasion | Oniten. Idem.

Inter hac medium] Silvestre. Idem. Proximum Smyrnaum. Deinde Heracleoticum od potum utilius] In V. C. Proximum Zmyrnium odorius. Heracleoticum ad potum utilius. Legendum videtur odoratius non odorius. Pintian.

Heracleoticum] Ex Heraclea Cretæ. Dalec.

Communis autem usus] Hæc omnia de Heracleotico Dioscorides. Idem.

In descensione balinearum] Έν τῷ λουτρῷ, in balnearum solio. Idem.

Venena opii et gypsi extinguit decoctum] Datur iis qui cicutam ant opium biberunt, ex passo: qui gypsum aut Ephemeron, ex oxymelite. Diosc.

Cum cinere in vino bibatur] Cinerem hic lixivium appellat. Sic Columel. XII. 22. 'Cinis autem odorem picis aufert, et eluit spurcitiam.' Dalec.

Lepidium] Lepidinm ἀπὸ τοῦ λεπίζειν, id est, ἐκδέρειν dictum, quod urenti acrimonia sua ulceret, excoriet, decorticet, eaque facultate vel ferro notas fronti servorum inustas (τὰ στίγμωτα) deleat. Columella: 'Atque oleris pulli radix, lachrymosaque cepa Ponitur: et lactis gustum quæ condiat herba, Dejectura (alii, 'Deletura,') quidem fronti data signa fugarum: (alii, 'focorum:') Vimque suam ideirco profitetur nomine Græco.' Dalec.

Adalligatum brachio qua doleat] Dioscorides collo appendit. Idem.

Compescere dolorem] Excitata pustula, quæ humoris impetum dentem vexantis ad brachium revocet. Sic quidam in eo morbo aurium radici medicamenta, quæ pustulas gignunt, admovent. Idem.

Coctum cum aceto] Et teda, ac collutum. Diosc.

Cum semen gratissime, &c.] Vide supra lib. x, cap. 8. ult. Dalec.

Alligatis] Et in pesso subditis. Idem.

Clavis in pedibus mederi] Circumscarificatis mederi tritum in urna vetere. Diosc. Idem.

Panis etiam crustis] Ut ammi et mclanthium, fæniculum. Idem.

Saccis quoque additur. Cum amaris nucibus vina commendat | Scribo, Succis quoque additum cum amaris nucibus, vina commendat, ex eodem : et paulo post juveniorem in eodem legitur, non juniorem: et olefaciant pro olfaciant. Pintian. Saccis quoque additur] Quibus vina colantur et transfunduntur. Vina enim per saccum olim transmittebant, non tantum ut liquidiora et castigationa biberent, sed ut peregrinis odoribus in saecum conjectis, et odore et sapore magis placerent, qua ratione Hippocraticum vinnm hodie nobis paratur. Theophrast. de Cans. vi. 9. Vide supra xiv. cap, ult. Dalec.

Anicetum] Omnibus aliis medicamentis pracellens. Idem.

Ligustici] Sativi, de quo lib. x1x. cap. 8. ult. Idem.

Epiphoris oculorum e vino radicem ejus tusam imponit Iollas: ipsum cum croco pari modo et vino] In apographo nostro: Epiphoris oculorum evenenor radicem ejus tusam imponit. Iollas ipsum cum croco, &c. Legendum puto, Erenor, non Evenenor, et nomen auctoris accipio, quamvis in elencho non inveniam: constabit id quoque paulo

infra. Pintian.

Narium quoque carcinodes] Cancerosum ulcus, aut polypum. Dalec.

Carcinodes consumit] Carnes, non carcinodes, in V. C. habetur. Pintian.

Pituitas purgat tostum] Crassos et pituitosos succos pulmonibus infarctos, et thoraci. Dalec.

Facillime] Jucundissimo et utilissimo remedio. Idem.

Et ternis diebus sumuntur] Et ternæ diebus sumuntur, in vetusto codice; quam lectionem confirmant verba mox paulo sequentia: 'Aliqui addunt et opium pilulis in die ternis lupini magnitudine.' Pintian.

Ad ructus] Quæ sequentur omnia ex variis auctoribus Plinius coacervat, iisdem facultatibus sæpius etiam repetitis. Horum nihil apud Diosc, Dalec.

Cum apio olfactus sternutamenta inhibet] Quamquam omnis hujus coepti fiducia secundum τον δωτήρα έάων nobis sit archetypa Vossiana, non sprevimus tamen adhibere, quas potuimus, et secundi loci membranas, velut Vossianas binas, (distinguendi ergo ab dominis, quos anteliac alter in fine, alter in principio habuisse se testantur, Andegavenses et Menapias appellabimus,) quartas Academiæ. quintas eruditissimi et ingeniosissimi Marquardi Gudii nostri: non illas quidem ætatis einsdem et fidei, interim utiles; quippe quæ neque repente a vetustissima scriptura omni, sed pedetentim et per gradus cumque aliquo pudore abscessum, et si non plano testimonio, vestigiis quibusdam, veritatem, aut eins revocandæ propiores vias, demonstrarent. Hic igitur et Voss. et Academicus, sternumenta. Neque hic modo, sed etiam xx1, 13. 'Odor alienus sternumenta protiuns movens.' et c. 22. 'Movet et aridum sternumenta.' xxIII. 1. 'Singultus cohibet, sternumenta olfactu.' XXIV. 7. 'Destillationibus et

sternumentis e pituita.' Sic enim Vossianus. E Chiflet. notarunt : 'sternutamentis e pituita.' noster: 'sternumenta pituitas.' Plato in Timæo: Φλέγμα ὀξὸ καὶ άλμυρὸν πηγή πάντων νοσημάτων, ὅσα γίγνεται καταββοϊκά. xxv. 5. Farina eorum per se et mista radiculæ, qua lanas diximus lavari, sternumentum facit.' Ibidem: 'quod celerrime movet sternumenta:' et, 'singultus infinitos aut sternumenta.' Hic adponunt et e Chiffetiano, c. 11. 'Fit et ex callitriche sternumentum.' c. 13. 'Eadem sicca concisa sternumentum est.' Hic quoque e Chifl. annotant. xxvii.13. 'sternimenta quoque gustatu movet.' xxvIII. 6. 'sternumenta pinna gravedinem emendant.' xxxII. 3. 'sternumenta olfacia niovent.' Sic omnibus his locis Vossianns: nonnunquam et alii. Idem in suis observasse Cl. Salmasium apparet ex illis quæ scribit ad Solinum p. 29. Gronov.

Pracordiorum tumores] 'Potissimum e flatu natos. Dalec.

Nervis quoque] Membranis flatu crasso distentis, vel acri lancinatis, quæ viscera et corporis musculos ambinnt. Idem.

Prodest ejus et capitis] Tò ejus non est in optimo; et sine injuria sententiæ tollatur. Gronov.

E vino radicem et ad renes] Et venor in codice antiquo, non e vino. legendum puto, ut dixi, Evenor; quo nomine pictor etiam celeber fuit Plinio lib. xxxv. Pintian.

Tritum cum menta e vino, radicem ad renes] Sigism. Gelenius est auctor tove e vino; nam vett. edd. cum menta verum et radicem ad renes. Ms. bibliothecæ publicæ, Gudianus, Menapins: cum menta verum radicem et ad renes. Vossianus Andeg. cum mente venor radicem et ad; sed potior, cum mentæ venor radicem et ad renes. Nimirum scribendum est: Semen hydropicis et cæliacis dedit tritum cum menta

Evenor, radicem et ad renes. Habes nomen idem et xx1. 31. 'Landatum vero a Diocle et Evenore, a Timaristo etiam carmine.' Et reposcit id Plinius paullo superius hoc ipso cap. 16. 'Epiphoris oculorum e vino radicem eins tusam imponit Iollas; insum cum croco.' Hic quoque Gelenius addidit e vino, quo carebant priores editiones. Margo monet in Ms. fuisse, evenor radicem. Vossiani tres et Academicus, oculorum evenenor radicem. Gudianus, eveneor radicem. Et manns quidem secunda in meliore tentavit, et venena: sed vera lectio est: Epiphoris oculorum Evenor radicem ejus tusam imponit; Iollas ipsum cum croco, pari modo, et vino, &c. Hæc scripseram confisus Dalecampianæ, et ratus, quicquid esset in superioribus boni, id eam, ut decebat, adoptasse. Dein didici Jacobum Cadomensem nimio minus quam diligenter usum observationibus magni Pintiani: in quibus complura inveniebam præflorata, quæ nunc primum me proditurum speraveram. Jamque adversus ea omnia spongiam parabam; neque enim solemus actum agere: dein præstare visum relinqui, ut erant, nostra; ita tamen, nt, quæ ille præceperat, auctori suo redderentur, adjuta codicis hujus anctoritate, quando illius, quæ debuerat, ratio habita non erat. Accedit, cum fere verbo tantum jaciat, sic legendum, ant melius esse, ut non sit obvium, nedum cuivis, quid viderit, quid secutus sit, quamobrem aliud atque aliud præferat, divinare, atque ideo explicatius eadem tradi handquaquam sit aspernandum. Ex unionibus igitur illis, quos Pintianus ante seculum, et quod excurrit, quasi avibus cortis objecit, est utroque loco medici nomen. Gronov.

Phreneticis quoque illinunt] Illinivit in codice antiquo, non illinunt, ut referas ad cundem Dalionem. Pintian.

Contractiones] Nervorum σπασμούς. Dalec. Multi vomituris] Ut robustior sit ad vomitionem perficiendam ventriculus. Idem.

Strangulationes vulvæ, si manducetur] Scribe Strangulatus, ex vetusto codice, non Strangulationes, solita Plinii consuetudine, quæ alii nomina aliis usurpant inflexionibus, quarta semper usurpandi. Pintian.

CAP. XVIII. De anetho, sacopenio, et sagapeno, et de papavere albo et nigro, ct quomodo succus herbarum colligendus est, et de opio.

Anethum quoque ructus moret] Rhodiginns xxvII. 16. notat ἀνηθωθν Græcis florem quenvis dici ἀπὸ τοῦ ἀνω τείνεσθαι. Anethi comæ et seminis decoctum inflationes discutiunt. Diose. Dulec.

Uvam in faucibus levat] Condylomata, Dioscoridi; Plinius legisse videtur κιονίδαs. Idem.

Sacopenium] Sagapenum nostras, quod Sacopenium Plinins vocat, ut nomine a transmarino dividatur, succus est ferulæ nostratis, qui canle ad radicem vulnerato fluit. Diosc. Vide supra xix. 8. Idem.

Sed sativi albi calix ipse teritur] Scribendum, E sativis albi calix, &c. ex vet. cod. Pintian.

Sed satiri albi calix ipse teritur et c rino] Rursum 70 c vino interposuit Gelenins. Vossiani duo, teritur et vino bibitur. Idque sufficere censeo. Sed præstantior etiam, et sativis : ut et sativi ita diximus, quod e Chifletiano quoque notatum. Emenda: Panaveris sativi tria diximus genera, et sponte nascenlis alia promisimus. E sativis albi calix ipse teritur et vino bibitur somni causa. Locus quem respicit est XIX. 8. 'Papaveris sativi tria genera : candidum, cujus semen,' &c. Et mox: 'De reliquis generibus papaveris sponte nascentis dicemus in medicinæ loco.' Similiter peccatum xxi. 6. Partein horum, nempe utrobique legendum, E sativis, odoratus est et Pintianus. Gronov.

E nigro papavere sapor gignitur] Lege sopor, non sapor, ex eodem, ut paulo ante: 'bibitur sonni causa,' et paulo post: 'non ut soporifera modo.' Quorum verborum ordinem invertendum censeo, legendumque, non soporifera modo vi. Pintian. E nigro papavere] E nigro potius, quam albo papavere, opium fieri unsquam Dioscorides scribit. Valentius e nigro colligi verisimile est, imbecillius ex albo. Dalec.

Sapor gignitur] Saporis vocabulo τὸν χυλὸν Græcorum Plinius voluit exprimere, duplici errore: altero quod liquor is ὀπὸs sit, id est, manuns sponte lucryma, non antem χυλὸs, id est, succus herba trita expressus: quod ad id papaveris albi, non nigri, scapus inciditur. Idem.

Turgescit] Grandescit, et ad florem properat. Idem.

Cum deflorescit, hora diei sereni] Pintianus e veteri exemplari, hora sereni diei; quod etsi leve est, non fastidiendum tamen, quia et sic duo Vossiani. Sed alter horum etiam utilior. Quæ namque illa, hora sereni diei? circa meridiem, inquit Dalecampius. Immo multo citius. Sic enim membranæ egregiæ: hora sereni diei tertia, hoc est, cum ros exaruerit. Nimirum cum fere πλήθουσα est àγορà, et, ut canit Martialis, ' Exercet rancos tertia causidicos.' Sextam autem meridiem intelligimus. Colnmella xI. 2. 'Pruinis et gelicidiis nocturnis adhuc rigentes materiæ ferrum reformidant. Itaque dum hæ regelare sinuntur usque in horam secundam vel tertiam, poterunt vepres attennari.' Et ibidem: 'Quascumque vineas culturi sumus, ne per æstum, sed mane usque in tertiam, et a decima usque in crepusculum fodiamus.' Gronor.

Cum ros in eo exaruerit] Circa meridiem. Dalec.

Sub capite et calice] Sub capite, ante florem: et calice, post florem. Idem.

Ut lactucis] Constantinus legit aut conchis, in dictione δπδs. Ego nihil muto. Glaucio enim et silvestribus lactucis succum detrahi solitum Dioscorides prodit, quo verum opium adulteraretur. Idem.

Vi soporifera modo] Virgilius Æn. Iv. 'Hesperidum templi custos, epulasque draconi Quæ dabat, et sacros servabat in arbore ramos, Spargens humida mella soporiferumque papaver.' Idem vi. cum ait: 'Melle soporatam et medicatis frugibus offam,' medicatas fruges papavere conditas intellexisse videtur. Victorius Iv. 3. Idem.

Mortifera per somnum: opion vocant] Voss. duo et Gud. per somnum sopion vocant; ut et Acad. nisi quod sopio. Scribendum ex optimo: mortifera per somnos: opium vocant. Gronov.

Sic scimus interemptum Licinii Cecinnæ Prætorii viri patrem in Hispania Bavili cum valetudo impatibilis odium vitæ fecisset] Romana et Parmensia, et quædam alia recentiora exemplaria, sic legunt : In Hispania bojulicum, quoniam valitudo impatibilis, &c. Legendum fortasse in totum hoc pacto: Sic scimus interemptum post Licinii Cecinnæ prætorii viri patrem in Hispania Bubilium, cum ei valetudo impetibilis odium vitæ fecisset; nam codex antiquus post Licini legit; et impetibilis legit, non impatibilis, ab impetu videlicet, non a 'patior.' De Babilio vero, ant boc, aut alio ejusdem nominis, Plinius lib. vII. cap. de mortibus repentinis: 'Bebins judex dum Babilium differri jubet.' Pintian. Sic scimus interemptum, &c.] Lege: Sic scimus interemptum Licinii Cæcinæ prætorii viri patrem in Hispania Bilbili, cum valetudo impetibilis odium vitæ fecisset. . Perperam vulgo, impatibilis, violentum, acerbum, difficilem valetudinem significat. Et cap. 20. ejusdem libri: 'Prætorii viri pater est Hispaniæ princeps, quem scio propter impetibiles uvæ morbos filo suspensam e collo gerere.' Sic in aliis locis ubicunque impatibile hoc sensu reperietur apud Plinium, reponendum erit impetibile. Vide Salmas, p. 876. a.

Cum valetudo impatibilis odium vitæ] Omnes, impetibilis; neque hic modo, sed etiam cap. 20. 'Propter impetibiles uvæ morbos.' Et xxv. 5. ' Ne nubilo die detur, impetibiles quippe cruciatus existunt.' Notavit et in suis Ferdinandus Nonius Pintianus. ab impetu videlicet, inquit, non a patior. A quo hand scio an accepcrit, sed tamen quam Apuleius in Apologia dixisset: 'Sceleri adversus parentem nefando, immani, impetibili :' miram hac notione vocem eam pronuntiavit Is. Casaubonus, quam legerent plures intelligentibus; proprie enim 'impetibile' esse id, quod petitioni obnoxium est, quod facile potest impeti: sic Solimmi de chamæleonte: 'Impetibilis est coraci, a quo cum interfectus est, victorem suum perimit:' nec, nisi fallat memoria, esse antiquiorem Solino, qui eam vocem usurparit. Postca cœpisse accipi de re turpi et reprehensioni obnoxia, ut apnd Apuleium et Symmachum Epist. 1x. 103. in alia omnia ire Glossarium: Impetibile, ανεπιχείρητον, ανεπιτήδευτον: quasi præpositio haberet vim negandi, neque absurde: sed non ita se usurpatum legisse. Sic ille. Nec potnit vir tantus labi, quin multis Iubricum relinqueret. Neque ego Fr. Juretum moror, qui quod Glossæ, 'Impetibile, improbum, sævum, ' habent, reddit 'scævum:' non Scip. Gentilem, cui 'impetibile' ab impetendo, quasi petitioni et reprehensioni obnoxium: non Gev. Elmenhorstinm, cui 'impetibilis' impurus: non Jo. Pricænm, qui, ut aliquid novi addat, pro impetuoso dictum censet, translatione, ut ait, nimis obvia, quæ sceleribus violentiam tribuat. Ipse Salmasius p. 876. Solinianum, 'impetibi-

lis est coraci,' in eodem Indo edoctus explicat, a corace impeti solet, obnoxius est impetitioni corvi. Tuni, alias impetibile, inquit, Latini usurpant etiam agentis significatione, pro eo, quod impetere solet, non quod impetitur: hac Plinii duo refert et Apuleii loca. Deinde sane recentiores Latini pro re mala et inhonesta factu et nefanda eam vocem posuerunt : id probat ex Symmacho. Tandem, quicquid malum esset et odiosum et intolerabile (Βαλλ' ούτως) sic vocarunt; nam impetibile, quod impetit, vel cum impetu venit, non tantum quod impetitur. Qui labor? quantus æstus? et tamen aliud agebat, cum hæc scriberet, ut et cæteri. Impetibile, o principes studiorum, nihil est aliud quam impatibile, et pro hoc illud receptum est, ut 'compecto'et'depectus' a 'pacto,' 'imperco'et'comperenut'a'parco,'confessus' a 'fassus,' 'conspergo' a 'dispessis manibus' a 'spargo,' ' passis,' ' defetiscor' a 'fatisco.' Una antem ejus significatio antiquissimis, mediis, recentissimis, non ferendam, nimium, intolerandum, sive ob dolorem, sive ob inimicitiam aut dissidentiam, sive ob turpitudinem, crudelitatem, et similia. Jam autem M. Tullius de Finibus 11. 17. 'Dolorem, quem vos, quam improbis pœnam proponitis, impetibilem facitis; cum sapientem semper boni plus habere vultis, tolerabilem.' Sic est apud me in bonæ fidei membranis, etsi vulgo 'impatibilem.' Sed nihil inter hæc duo interest, nisi quod aurium fastidia vastiorem in ea voce primam literam, leniorem quintam putaverunt. Pintianus autem hoc etiam loco, cum ci valetudo. Nostri hac parte nihil mutant. Sed omnis locus ita concipiendus: Sic scimus interemptum P. Licinii Cacina pratorii viri patrem in Hispania Bilbili, cui valetudo impetibilis odium vitæ fecisset. Gronov.

Sed postea usus ejus, &v.] Muesidemns usum duntaxat olfactandi probavit, conciliando somno, Dioscor. Dalec.

Ejus trito in pastillos] Nigri Diosc. Idem.

Ad somnum] Illito ex aqua fronti et temporibus. Idem.

Ad capitis dolores cum rosaceo] Hoc de opio Dioscorides. Idem.

· Cum hoc et aurium, &c.] Cum amygdalmo, eroco, myrrha. Dioscor. Id.

Multoque magis quas vocant lexipyretas] Rectius in veteri exemplari lexipyretus, ex instituto Græcæ linguæ, quod sit adjectivum compositum. Expende porro an sit commodior lectio alexipyretus, hoc est, febris expultrices. Pintian.

Quas vocant lexipyretas] Voss. lexipyretius. Voluit, quod vidit Pintianns, lexipyretus, Gravea terminatione. Nimirum ληξιπυρέτους. Male autem proveetus ulterius Pintianus facit, αλεξιπυρέτους; nam ἀπὸ τοῦ λήγειν dictim. Marcellus de Medicam. c. 16. ' Prodest et iis, qui sine horrore circuitu febrium vexantur; quamobrem

Gronov.

Rotundat capita] Sativo caput oblongum Dioscoridi. Dalec.

lexipyretos hæc compositio dicitur.'

Longum ac pusillum et ad omnes effectus valentius | Profermit e Chifl. longa et pusilla et ad omnes effectus valentiora. Vossianus amplius: maius rotunda et capita ac silvestri longa et pusillas et ad. Unde scribas licet: Sativum omne majus : rotunda ei cavita. ut silvestri longa et pusilla, sed ad omnes effectus valentiora. Sic XXI. 6. de croco: 'Sativum latins majusque et nitidius.' Gudianus quoque et Menapins, majus. Sed et Pintianus e suo majus et rotunda. Andegav. majus rotunda et capita ac silvestri longa aut pusillus et ad omnes effectus valentiora. Grenov.

Decoquantur] Tunduntur, prælo exprimuntur, et in mortario trita digeruntur in pastillos. Dioscor. Dalec.

Perpeti non est] Quia soporiferum, et caput gravans. Idem.

Experimentum et in aqua, quia nebula] Voss. quonium ut nubecula innatat. xxviii. 6. 'Mala et in qua (urina) veluti furfures atque unheculæ apparent.' Nubecula et Pintianus. Gronov. CAP. XIX. De erratico et ceratiti, et glaucio, sive paralio, et heraclio sive aphro, et de diucodio, et tithumalo.

De erratico, &c.] Theophr. Hist. 1x. 13. Dalec.

Quonian in arvis] Ratio illa est, quod medium genus censeatur, non quod rhœas vocetur. Vide xix. 8. Idem.

Rhæam vocavimus, &c.] Rhæadem. ροιὰ malum Punicum est, ροιὰs papaver. Idem.

Glaucion vocant, alii paralion] Quidam falsi cognatione foliorum, ex hoc glancion fieri arbitrati sunt. Disosc. Dalec.

Nascitur enim, &c.] Lege, Nascitur enim in afflatu maris, aut in petroso loco. τὰ παραθαλάσσια reddidit Plinius, maris afflatum. Salmas. pag. 247. b.

In afflatu maris] Sponte nbique satum provenit. Dalec.

Speciem passerum] Struthio similibus. Diosc. Ineptissimus hic Plinius. Idem.

Speciem passerum præsentantibus] Tentavit hunc locum ὁ πάνυ ad Solinum pag. 1356. nt tamen magnam partem idem dicat, quod priores; nam τδ aphrodes, αντί τοῦ aphro jamdudum ex Dioscoride inculcabant margines: Plinium autem Græci auctoris τὸ στρουθίον, quæ herha erat, pro passere accepisse et se suspicatum scribit Dalecampius, et ante utrumque Hermol. Barbarus observavit. Qui, quemadmodum et Salmasius advocat repræsentantibus. Liber optimus et editio Parisiensis anni 1514. prasentibus. Unde legendum: speciem passerum præbentibus, dictione

Liviana; apud quem simile vulnus curavimus xxv. 16. Noster xxiv. 15. 'Orbiculato foliorum ambitu, speciem lecti pedum præbenti.' Sic enim et Voss. xx. 9. 'Sed tauta vis est, ut avidius haustum tinctæ animæ momento aliquo speciem præbeat.' Gronov.

Radice in summa terræ cute] Radice perquam tenui. Herbula tota candida et spumosa est: fructu inter folia candida. Dioscorid. Pro βίξην δὲ λεπτὴν ἐπιπλέον, Plinius legit ἐπιπωλάζουσαν. Dalcc.

Ex hoc lina splendorem, &c.] Suspicor Plinium, cum apud anctorem, unde hæc sumpsit, legisset papaver hoc foliis parvulis esse, similibus struthio, quo æstate lanæ purgantur ab erioplytis, et candorem trahunt, nec assecutus τοῦ στρουθίου significatum esset, incogitanter vim purgandi lina tribuisse huic plantæ. Dioscorides ejus facultatis nusquam meminit. Idem.

Vino albo] Mulsa, Dioscor. vino mulso, Theophr. Idem.

Diacodion et arteriuce vocatur] Antiquum exemplar, decadion et arterlace vocatur, præfert. Considera an sit verior lectio dodecadion, hoc est, dnodenarium, quod sit ex duodecim rebus conflatum, de quo infra. Pintian.

Fit autem hujus papareris] Dioscoridi diacodion tantum fit ex sativi papaveris capitibus. Fallitur Plinius. Dulec.

Saccatis] Colatis. Hac voce posthac utitur, xxix. 2. Vide Turn. Adversar. xiii. 14. Idcm.

Drachmas senas croci, &c.] Heras apud Galenum κατὰ τόπους, lib. v11. harum rerum tantum nnam drachmam miscet. Ineptissinum est, quod papaveris generibus ob uominis similitudinem tithymalum Plinius interponit. Idem.

Capite magnitudinis fabæ] Capite in caulis summo rotundo, in quo fructus

ervi magnitudine, colore varius: flos albus. Idem.

CAP. XX. De portulaca sive peplio, coriandro, et atriplici.

Quam peplion vocant] Inepte Plinius silvestrem portulacam ejusdem generis ac naturæ cum sativa, nisi quod sponte provenit, confundit cum peplio, herba diversissima, ideo tantum, quod peplion agrestem portulacam nonnuli vocaverunt. Quidam tertium acre et ulcerans Dioscorides, et agrestem portulacam nominari scribat, et telephium. Idem.

Non multum sativa efficacior] Ob magnam acrimoniam et fervorem. Idem.

Sagittarum venena et serpentium hæmorrhoidum et presterum restringi] Ante castigationes Hermolai hamorrhoidum et præsigrum legebatur : ipse pro verbo illo præsigrum, presterum substituit; quod mihi non probatur. Potius scribendum credo pro, et præsigrum, ait Petrichus; nt sit nomen auctoris cujus in eleucho fit mentio: vitiose tamen in impressis omnibus codicibus Petridius legitur pro Petrichus. Patet id tum ex antiquo exemplari, tum ex Nicandri interprete in Theriacis ' Petrichum in Ophiacis' citante. Utitur et eins testimonio Plinius infra cap. 23. qui et cum Nicandri interprete Orphiaca eum composnisse in elencho tradit. Item restingui in exemplari vetusto habetur, non restringi. Cæterum quod attinet ad presteras, ut vix fidam castigationi meæ, facit quod l. xxx11. capite tertio, circa finem, rursus 'præsigrnm' fit mentio; quanquam ibi pro 'præsigras,' 'presteras' correctiores scripserint. Quamobrem amplio judicium. Pintian.

Resistit et aquarum vitiis] Peplion bilem, pituitam, aquas educit. Dalcc. Sic et infantium] Ad sativam jam

hæc pertinent. Idem.

Cercbro imponitur] Inflammato sei-

riasi morbo. Idem.

Si procident, prodest] Oculi. Hoc vitium nunc πρόπτωσιν Græci vocant, nunc έκπιεσμόν. Idem.

Eadem si procident, prodest foliis] Voss. unicus: si procedant oculi, foliis tritis cum corticibus fabæ, sine τφ pro-Intelligitur ex superioribus, dest. 'imponitur.' Sed procidant præfero ob 'vulvas procidentes,' et 'procidentiam alvi,' et 'sedem prociduam;' quæ alibi apud nostrum reperies. Gronov.

Cum polenta et sale et aceto] Eruptionibus papularum in capite, cum vino. Diosc. Dalec.

Dolores | Stupores, Dioscorid. Idem. Quidam adjeccre paulum murræ. Nam et mobiles dentes stabilit | Codex citains: Quidam adjecere paulum murenum. Mobiles dentes stubilit. Legendum forte, non paulum murenum, sed paulum murrhini; hoc est, vini myrrha conditi, de quo supra. Pintian.

Stomachum in acetariis, &c.] Stomachi et intestinorum ardores, et æstum placat. Diosc. Dalec.

Imponitur cum polental Ventri et Hypochondriis. Dioscor. Idem.

Vomicis | Cruentis excreationibus. Dioscor. Idem.

Tenesmis] Hæmorrhoidibus, Diosc. Idem.

Purgationibus mulicrum Immodicis, et nimis effusis : sic et mox. Id.

Inter silvestria non invenitur] Satu tantum, non sponte, nascitur. Nuper tamen silvestre repertum in Hispania. Idem.

Panos] Et strumas. Dioscorid. Idem.

Quæ serpunt] Herpetas et ignes sacros sanat cum pane aut polenta; item testes inflammatus. Dioscor. Idem.

Ambusta] Igneas summæ cutis inflammationes, Dioscor. πυρώδεις φλεγμονάς κατά την ἐπιφάνειαν. Idem.

Atriplex et silvestre est accusatum a Pythagora] Ms. Voss. silvestre et accu-

Delph. et Var. Clas.

satum i Pythagora. Super τδ accusatum manus etiam antiqua posnit sativum. Unde nonnulli codices, silrestre est et sativum accusatum, quemadmodum et quatuor alii Mss. et ex Jo. Andrea priscæ editiones. Sed videtur Plinius fecisse: Atriplex et silvestre et sativum est. Pythagoras, tanquam faceret hydropicos morbosque regios et pallorem, concoqueretur difficillime, ac ne in hortis quidem juxta id nasci quicquam, nisi languidum, culpavit. Gronov.

Tradiderit Solon Smyrnæus] Voss. in Italia nasci tradiderit id Solo Smyrnæus. Ut et sequenti cap. extremo: Adjecit Solo (ne quid omittamus) bupalathon radicis tantum altitudine differens et erga dysentericos effectu potum ex vino. Sic et Chifletianus. Sed ille insuper pota. Itaque scribendum, radicis tantum altitudine differens et erga dysentericos effectu potæ ex vino. Radicis, inquit, altitudine et ejusdem ex vino potæ effectu. Gelenius fecerat, efficaci effectu potu ex vino. Sic xxv. 8. Themiso, nt et Chiflet, et Pintiani, qui alias Themison. Gudianus et Menap. nasci tradiderunt id solo et mineus. Acad, nasci tradiderunt id solon et mineus. Andegav. nasci tradiderit id Solon mirneus. Altero loco quatuor conjurarunt in adjecto sale. Gronov.

Vulvarum ritiis] Inflammationibus. Idem.

Cum melle] Mulsa. Dioscor. Idem. Arterias et tonsillas] Acri fluxione exasperatas. Idem.

CAP. XXI. De malva, malope, et althæa, et lapatho, et oxylapatho, et hydrolapatho, et hippolapatho, et bulupatho.

Malope Alii, moloche.

Lapatho] Lapathi Dioscoridi quatuor genera: oxylapathum silvestre; oxylapathum sativum; oxalis rotunda silvestris, nos et sativam habemus; oxalis, sive anaxyris. Quatuor his generibus idem addit hippolapathon, nulla facta mentione aut hydrolapathi aut hulapathi. Hydrolapathum auc-

Plinius.

toris, est Dioscoridis hippolapathnun, in paludibus nasceus. Hippolapathum auctoris lapathi silvestris genus, amplo et lato folio, descriptum a Dodouæo pro tertia specie lapathi. Bulapathum vero, planta, quam totambonam officinæ vocant. Idem.

· E silvestribus, cui grande folium et radices albæ, althea vocatur, ab excellentia effectus a quibusdam Aristaltheal Diversa est codicis antiqui lectio. Scribo igitur sic: E silvestribus cui grande folium et radices albæ. Althæa vocatur, ab excellentia effectus. Quibusdam Plistolochia; nam ab excellentia effectus dictam esse Althæam. satis indicat Dioscorides lib. 1v. nomen illi asserens a multiplici potestate et usu esse factum. Scribitur autem ea dictio cum Æ diphthongo in secunda sæpins; deduci enim videtur a verbo Græco ἀλθαίνω, quod apud nos medeor valet. apud Galenum antem de Simplicibus lib. vii. et Theophr, de Plant, Hist, lib. 1x. cum e simplici scriptum invenio, quod potest tolerari, ut descendat a verbo ἄλθω, ejusdem qua ἀλθαίνω significationis: etsi alias apud eundem Theophrastum cum Æ diphthongo inveniatur. Porro altheam vocatam esse alio nomine Plistolochiam Plinius supra ostendit hoc ipso lib. cap. 4. his verbis: 'Pastinacæ simile hibiscum, quod molochen agriam vocant, aliqui Plistolochiam.' chen autem et althæam idem esse et Diosc. lib. 111. et Theophr. lib. 1x. anctores sunt. Hermolaus tamen aristaltheam, vocem, ut nos putamns, adulterinam et commentitiam, in Corollario in Dioscoridem agnoscit pro vera et legitima a Plinio tantum desumptam: perperam, ut censemus. Certe in exemplari nostro Plistolochia, non Aristalthea, legitur, et neque Dioscorides, negne Galenus, Panlusve, medicorum aut quod sciam ullus, ejus vocis meminit. Pro persuaso vero habeo sciolum aliquem eam commentum esse, quod Græcæ linguæ ignorantia nesciret quomodo hæc vox althæa excellentiam effectus significaret: novam igitur ipse excogitavit; satis evidenti exemplo, quanto disciplinarum periculo indocti audeant sese corrigendis libris immiscere, et receptam priscamque antiquorum codicum lectionem mutare. Pintian.

Valent et contra venena] Valent et contra psitim venena, in antiquo cod. nt forte legendum sit non psitim, sed psimithii, hoc est, cerussæ quam venenatam esse et Dioscorides et Nicander, et medici omnes testantur. Valere autem contra cerussam malvæ decoctum Dioscorides tradit libro ultimo. Idem. Valent et contra venena] Si jus decoctarum a bibentibus continuo revomatur. Diosc. Dalec.

Adspersum genitali fæminarum Pro genitali habent curationis quinque manu exaratæ membranæ. Numquid, adspersum cubatibus fæminarum? x. 57. ' Medicina in fame, et cubatus in fumo.' Ubi tamen cubitus Mss. si malis cubitibus. In contrarium effectum de vitice xxiv, 9, 'Matronæ Thesmophoriis Athenieusium castitatem custodientes his foliis cubitus sibi sternunt.' Cogitabam etiam aliquando, lavationibus. Sic infra : 'In solia balinearum additum.' Prima editio Jo. Andreæ Romæ curata a. 1470. cujus usum etiam mihi præbuit egregins Gudins, cubili : alia Parisiensis vetus, cubitali: pro quo ex Hermolao sumpseruut, opinor, genitali. Gro-

Ex vino albo] Aut cum mulsa. Dioscor. Dalec.

Panos] Abscessus. Dioscor. Idem. Defectu sanguinis] Atrophia. Idem. Mirum aquam radice ea addita addensari sub dio atque lactescere] Multo etiam fidelior hac in parte codex noster, Mirum aquam radice addita ea addensari sub dio, atque glaciescere. Theophr. 1X. 19. Spinam enim quan-

Uam enarrant que aquam injecta congelet: et radicem altheæ posse addensare ainnt, si tritam injeceris, snb dioque humorem posueris.' Quæ Theophrasti verba invenies a Dioscoride tralata tertio ejns libro, cap. de Altheæ. Pintiau.

Efficacior autem, &c.] Nam peptica et malactica vis spatio temporis clanguescit. Dalec.

Nec lapathum dissimiles, &c.] Non hoc dicit, lapathum herbam esse silvestrem, sed præter sativum esse etiam alind lapathi genus silvestre. Quare melius legitur adjecto, et: Est autem et silvestre. Gelen.

Rumicem] Snpra XIX. 12. Lapathum sativum rumex dicitur, non silvestre. Dalec.

Lapathum cantherinum] Ut Columella 1. 9. hexastichon hordenın cantherinum vocari ait, quod cantheriis, id est, equis pabulum detur, sic lapathum cantherinum hoc rumicis genus vocari probabile est, quod eo valde cantherii delectentur. In equis cantherii, quod in porcis majales, in ovium genere verveces. Lucilius: 'Penula, si quæris, cantherius, servus, segestre, Utilius milhi, quam sapiens.' Rumicem fæcundum, epitheto peculiari, anctor Moreti vocat. Idem.

Est et alterum genus fere, oxylapathon appellant, sativo idem similius] Legendum reor feri, hoc est, silvestris, non fere. Vetus quoque codex item legit, non idem. Pintian.

Sunt qui hydrolapathon] Integra et nihil mutata lectione, quidam a Plinio significari volunt lapathi aquatici genns quarto loco descriptum a Dodonæo, in nostris stagnis frequens. Dalec.

Radix aceto decocta si coletur, succus dentibus auxiliatur] Scribe, Radix aceo decocta, si colluantur, dentibus auxiliatur, ex V. C. Quæ lectio fantorem
habet Dioscoridem lib. 11. de lapatho
sic prodentem: 'Decoctis in vino
etiam rumicibus, in dolore dentes et

aures utiliter collnuntur.' Pintian.

Stomachi inextricabilia vitia sanat] Stomachi fastidia, τὴν ἄσην. Dioscor. et cœliacos affectus. Idem. Dalec.

In aqua cælesti prodest sanguinem rejicientibus] Delevit hic τδ prodest Gelenius, ubi retinent Acad. Menap. Gnd. transpositum, sanguinem prodest reiicientibus : non Vossiani duo : sed nec, abi reliquit Sigismundus, in fine hujus periodi membranæ id ullæ agnoscunt. Recte, ut puto: modo 7ò rejicientibus mntes in rejicientes. Ita enim conceperat Plinius: Dysentericos semen duabus drachmis in vino optime liberat. Oxylapathi semen lotum in aqua exlesti sanguinem rejicientes, adjecta acacia, lentis magnitudine] Intelligitur enim ex præcedenti membro 'liberat,' Et sic amat sæpe Plinius verba lucrifacere. Scripsimus etiam optime pro potum ; nam et Voss. et Chiflet. optimum. Gronov.

Præstantissimos pastillos] Ad scabiem, lepras, impetigines. Dalec.

Radice meliceridas et lepras curant] Scribo, lichenas et lepras, ex antiquo exemplari, suffragante etiam Dioscoride lib. 11. 'Sanant,' inquit, 'rumicum omnium radices in aceto coctæ, crudæque mox emplastri modo impositæ, lepras, impetigines, scabrosque uugues.' Sic cuim melius legetur quam ut Hermolaus castigavit, qui pro cherias, ut antea in codicibus excusis legebatur, melicerias ipse substituit. Quod etsi Dioscorides quoque scribat, tamen accedenti ad alteram ejus sententiam, de antiquissimi et emendatissimi codicis scriptura, nullus relinquitur dubitationis locus. Esse autem lichenas Græce, quæ a Latinis impetigines dicantur, apertins est quam ut expositione egeat. Pintian.

Radice meliceridas et lepras curant] Agnosco meliceridas, xx1. 20. extremo. Psellus περί καινῶν ὀνομάτων τῶν ἐν νοσήμασιν. Μελικηρίs, ἀπόστημα σώματι χλιαρῷ ἐοικόs. Sed hic quatuor scripti, Radice cherias, ut erat vulgo ante Hermolaum Barbarum. Princeps liber, Radici licherias et lepras curant. Forte lichenas. Sic XXI. 19. 'Lichenas et lepras et furfures in facie emendant.' XXII. 22. 'Urinam ciere præcipue traditur, sanare lichenas et lepras ex aceto.' Ibidem: 'Xenocrates et lichenas et psoras radice in aceto decocta tolli dicit.' Ubi Vossianus: Xenocrates et lichenas, psoras, lepras radice, &c. Vide XXVI. Monuerat et Pintianus. Gron.

Poto vino et lienes] Cum aceto, Dioscorid. Legit Cornarius, Semine poto e vino lienes, &c. Dioscorides vero habet: 'silvestris (nempe mollis) et oxylapathi, oxalidis semen ex aqua ant vino bibitur contra dysenterias, cœliacos affectus, stomachi fastidia,' &c. nulla lienis facta mentione. Dalec.

Et urinam ciet] Menses. Dioscor. Idem.

Et erga dysentericos effectu, potum ex vino] Ut intelligamus hoc quoque differre a reliquis lapathi generibus, quod peculiarem vin contra dysenteriam habeat. Gelen.

CAP. XXII. De sinapis tribus generibus, et marrubio, et serpyllo, et sisymbrio, sive thymbræo, et de lini semine, et blito.

In sativis tria genera diximus] Lib. XIX, c. 8. Dalec.

Contra pituitam tenetur in ore] Mansum capitis pituitam elicit. ἀποφλεγματίζει. Diosc. Dalec.

Ad uvam gargarizatur, &c.] Ad tonsillas, dinturnasque et callosas arteriæ scabritias succus mixtus cum mulsa gargarizatur. Idem.

Item comitialibus tepidum cum succo cucumerum] Vossiani duo tepidus; melior, comitialibus tedis cum. Lege, tædiis. Sic utitur co vocabulo xxIII. 1. 'Utique ulcerum phagedænis et gangrænis tibiarumque tædiis cum sale illinuntur.' xxIV. 10. 'Succus hederætædia narium graveolentiamque e-

mendat.' xxvt. 1. 'Causticis namque curabatur, ni usque ad ossa corpus exustum esset, rebellante tædio.' Eodem lib. cap. 13. 'Taminia quidem in aceto decocta etiam vestes eo tædio liberat.' Gronov.

Conversione] Strangulatu. Diosc. Dalec.

Est autem id semen ex seseli] Tordylium quidam Creticum seseli vocant. Diosc. Idem.

Et si vehementior somnus] Vox somnus non est in optimo conspicua. Ut suspicer eam insertam, postquam vocabulum præcedens sic corruptum edi cæpisset; Plinio autem fuisse: Et si veternus lethargicos premat. Gronov.

Per duplices pannos] Inter duplicatum pannum. Dalec.

Exit et e cauliculo succus lacteus] Falsum hoc; non enim planta hæc lacteum succum fundit. Idem.

Sinapis naturam, &c.] Lege: Sinapis naturam effectusque eosdem habere traditur Adarci instar salis coacta, in cortice calamorum nascens. Salmas. pag. 1301. a.

Inter silvas tacta, &c.] Lib. xvi. c. 36. quo tractantur arbores in silvis nascentes. Inepte Plinius et illic et hic ardacen inter plantas memorat. Vide supra xvi. 36. et infra xxxii. 10. circa finem. Dalec.

Qui sanguinem rejecerint] Tabidis. Diosc. Idem.

Scopis] Fasciculis manualibus. Id. Et virilium vitiis, &c.] Folia cum melle illita sordida ulcera purgant, nomas sistunt. Diosc. Idem.

Ad tussim siccam efficacissima est]
Ob humoris crassitiem. Idem.

Gangrænas et pterygia] Cancrum esse gangrænam putat Nonins, quamvis eas ægritudines medici distinguant. Lucil. Sat. lib. 1. 'serpere uti gangræna malum atque Herpes ita posset.' Varro περί έξαγωγῆς: 'Non vituperamus, cum sciamus digitum præcidi oportere, si ob cam rem gan-

græna non sit ad brachium ventura.' Idem lib. 11. de Vita Pop. Roman. metaphorice: 'Quo facilius animadvertatur per omnes articulos populi hanc mali gangrænam sanguinolentam permeasse, nempe morum labem et corruptionem.' Idem.

Morbo regio] Naribus morbum regium purgat. Diosc. Idem.

Vomicas rumpere] Internos abscessus. Idem.

A serpendo putant dictum] A serpendo putant dictum, quod in sativo evenit in petris maxime. (a maceriis demissum prolixius crescit. D.) silvestre ac voluntarium non serpit, sed ad palmi altitudinem increscit. Sativum origano simile foliis ramisque, sed candidioribus. Dioscor. Idem.

Sed ad palmi altitudinem increscit]
Parvi: nimirum ad quatuor digitorum, sive trium pollicum altitudinem.
Idem

Et contra marinorum venena, &c.] Leporis, draconis, pastinacæ, &c. Idem.

Illinitur temporibus] Καταβρέχεται Dioscor. affunditur. Idem.

Desideria Ardores, phlegmonas. Dioscor. Idem.

Ad cruentas excreationes] Dioscoridi cruentos vomitus sedat ejus succus, ad drachmas quatuor potus ex aceto. Idem.

Sisymbrium silvestre a quibusdam] Sisymbrium a quibusdam appellatum silvestre serpyllum. Diosc. Apud Aristophanem sisymbrio sponsi coronantur hilares alioqui, et nuptiarum expectatione læti, unde νυμφίων βίος, solutus et voluptarius, ὑμεῖς μὲν ἄρα ζῆτε νυμφίων βίον. Rhod. xxvIII. 24. Idem.

Simile nasturtio est] Gustu, Diosc. Idem.

Utrunque efficax] Prius, Diosc. Id. Quod in sicco ortum, &c.] Quod in sicco ortum mentha hortensi simile est, odoratius, latiore folio, et coronis inseritur. Dioscor. Idem.

Utraque capitis | Prius, Diosc. id-

que folio fronti et temporibus illito. Idem.

Cutisque vitia] Ephelidas, maculas sole contractas, et lentigines in facie. Diosc. mulierum non addit, atque id de posteriore. Idem.

Movet urinam cum vino potum] U-trumque et mox. silvestre, prius. Dioscor. Idem.

Quos vigilare opus sit | Somnolentos, veternosos, lethargicos. Idem.

Cutis vitia emendat] Ephelidas, et varos, crudum illitum cum nitro et fico. Dioscor. Idem.

Epiphoras cum thure] Omnem inflammationem cum aqua, melle, exiguo oleo, aut cum melle cocto. Dioscor. Idem.

Membranas mitigat] Inflammatas. Idem.

Iners videtur ac sine sapore] Εὐηθές, εὐτελές, μωρὸν λάχανον. Idem.

Unde convitium fæminis, &c.] Βλιτάδες εæ dicuntur, εὐτελεῖς. Planto 'luteæ' et 'bliteæ,' a luto et blito. Catullus: 'Non assis facies, o blitum Inpanar,' id est, meretrix fatua. Scalig. in Varr. Plantus in Trucul. 'Blitea et lutea est meretrix, nisi quæ in vino sapit, ad rem suam.' Lutea contemptissima, nullins pretii, e luto facta: βλὰξ, stolidus, ineptus, insulsus: βλιτὰς γυνη Suidæ iners, stupida, futuu: βλιτομάμας Aristophani, stolidus more puellulorum. Inde vox Gallica, Belitre. Idem.

Ventrem adeo turbat] Theopompus comiens apud Athen. lib. xiv. Παῦσαι κυβεύων, μειράκιον, καὶ τοῖς βλίτοις Διαχρῶ τὸ λοιπόν κοιλίαν σκληρὰν ἔχεις. Τὰ πετραῖα τῶν ἰχθυδίων ἀπέσθιε. Victorius 111. 13. Idem.

CAP. XXIII. De meu, et fæniculo, et hippomarathro vel myrsinco, et cannahi, et de ferula, et cardus.

Myrsineo] Al. murrhineo, vel murrhino. Dalec.

Duo genera cjus] Macedonicum scilicct et Hispanicum. Non quidem ea duo diversa genera sunt: cæterum iis in locis plurimum gignitur. Idem. In Athamante reperiatur] Monte Phthiotidis Thessaliæ, supra iv. 8. Idem.

Radice trita vel decocta] Citra coctionem. Dioscor. Idem.

Vesicæ vitia] Farctæ ac præclusæ. Dioscor. Idem.

Unde intellectum est, δc .] Nicander in Theriacis: μαράθρου δέ $\dot{\epsilon}$ νήχυτος $\ddot{\delta}$ ρπη $\dot{\epsilon}$ Βοσκηθεὶς ἀκύν τε καὶ αὐγήεντα τίθησι. Idem.

Caule turgescente] E scapo, foliis, viridi semine, ranulis, et radicibus prima germinatione. Dioscor. Idem.

In Iberia] In Iberia caulem medium, dum floret, rustici demetunt, et igni admovent. Calfactus is succum lucteum, δπδυ, exudat gummi similem, altero succo efficaciorem ad oxydercica et ocularia medicamenta. Dioscor. Confuse et perturbate hoc Plinius. Idem

E lacrymis fit] Gummoso liquore, quem igne vicinus caulis veluti lacrymatur. Idem.

Quin et panis crustis subditur] Ut ammi, melanthium et anisum. Idem.

Stomachum dissolutum astringit] Stomachi fervorem extinguit. Idem.

Ex aqua tritum sedat] Frigida potum. Dioscor. Idem.

Ventrem sistit] Hippomarathron radice aut semine poto. Dioscor. Idem.

Mammas replet] Si sativi coma, vel semen cum ptissana sumatur, aut si hippomarathri foliorum decoctum hauriatur. Dioscor. Idena.

Renes purgat] Renum doloribus prodest, Idem.

Ardentibus ex aceto] Ex incendio factis, vel carbunculis. Idem.

Calculos vesica pellunt] De Hippomarathro id Dioscor. Idem.

Verendis amicissimum] Tumentibus, ulceratis, pruriginosis. Idem.

Vesicæ cum vino leni] Stranguriæ. Dioscor. Idem.

Petridius qui Ophiaca scripsit] Scribendum Petrichus, non Petridius, ut supra ostensum est, ex Nicandri interprete et autiquo exemplari. Pint. Et Miction qui Rhizotomumena] Scribo Micton, non Miction: et Rhizotomica, non Rhizotomumena, ex Nicandri interprete, in Theriacis Mictonem citante in Rhizotomicis. Idem.

Cannabis] In vetusta inscriptione sepulchri Patavini legitur Canabetum simplici n. Ea sie habet: 'Inferendi, in area humandi, sepeliendique jus potestasque esto: ut huic areæ, quame ego definii, et a fronte maceriam duxi, et titulum posni, ultra eam aream et maceriam in fronte in agro versus late P. x. retro usque ad Canabetum huic areæ cedet, in qua pedatura neque humari, neque tumulum fieri volo, ut habeat ea area et a latere accessum suum.' Brissonius 11. 16. Dalec.

Succus ex eo vermiculos aurium] Cannabis recentis decoctum expressa valide herba, piscatores terrestrinm lumbricorum cavernnlis effundentes eos statim evocant. Ejusdem succus, aut decoctum, tineas equorum ventri inhærentes ejicit et necat. Idem.

Tantaque vis ei est] Cum Plinius legisset cannabis silvestris virgas esse althææ similes, oscitanter et incogitanter cannabi tribnit, quod althææ proprinm est, ut aquam spisset, quod autea traditum est, c. 21. Idem.

Alvo succurrit] Concitatæ. Dioscor. Idem.

Ambustis cruda illinitur] Inflammationes mulcet illita, et tumores discutit. Dioscor. Idem.

Radix] Medulla, Dioscor. Idem. Ex oleo autem et aceto] Sudores ciet, cum oleo peruncto corpore. Dioscor. Idem.

E viridi ferula ramusculus] Herm. Barbarus, E viridi ferula musculus, subjicit, tanquam ex Dioscoride, apud quem est ἐντεριώνη. insuper esse codices notat, in quibus medulla scribatur, non musculus, neque ramusculus. Vere ille quidem utrumque: quamvis Dioscorides alium effectum ei medullæ tribuat, quam hic Plinius. Verba 111. 91. Τούτου χλωροῦ ὅντος ἡ

έντεριώνη πινομένη αίμοπτοϊκούς καὶ κοιλιακούς ώφελει. At Plinii in membranis, Chifletianns, Et viride merulla vultuis utile est: quatuor nostri, ut fere ex alio notant: E viridi medulla vultui utile est et ad omnia ejus vitia: Vossianus antiquior, E viridi medulla vultuis utile est ad omnia ea vitiu. Scribendum censeo, E viridi medulla vulvis utilis est ad omnia earum vitia; nisi etiam utile malis retinere, ut 'Triste lupus stabulis.' Gronov.

Ad sanguinem sistendum] Ad cruentas excreationes medulla pota confert, naribus indita sanguinem erumpentem sistit. Dioscor. Dalec.

Radicis succum] Sagapenum, quod imo caule ad radicem vulnerato fluit. Dioscor. Idem.

Silvestrium genera sunt duo: unum fruticosius a terra statim: alterum unicaule crassius] Hoc μονοστελεχες et μονόκαυλον Theophrasto, illud θαμνῶσες ταῖς ράβδοις. Immemor ergo sui Plinius fruticosum heic pro frutectoso posuit. Frutectosa est ebenus, quam θαμνῶδες δένδρον ideo vocat Theophrastus. Vide Salmas. pag. 1031. b.

Unum fruticosius] Scolymns Theophrasti, qui infra describitur XXII. 22. 'Frutex est nunquam cubitali altior,' &c. Dalec.

Alterum unicaule crassius] Scolymus Dioscoridis. Idem.

Celeriter canescentem] Marcore candicantem, ob id γήρια, γηράμουs, et γηράματα Græci, ut pappos Latini vocant. Rhodig. v1. 7. Idem.

Ut mares gignantur] Medicorum vulgus Chamæleontæ, id est, silvestris cardui florem, ad conceptus efficacissimum esse putat. Idem.

Ita enim Chæreas Atheniensis scripsit, et Glaucias qui circa, &c.] Brevius in antiquo exemplari, Ita certe Glaucias scripsit qui circa, &c. reliqua superfluunt. Pintian.

Manducatus carduus odorem com-

mendat oris] Lege, Mustiche cardui silvestris odorem commendat oris. Salmas. p. 228.

Odorem commendat oris] Radix illita, et decocta, in vinoque pota, totius corporis et alarum graveoleutiam emendat. Dalec.

CAP. XXIV. Theriacæ compositio, medicaminis Antiochi.

Sed discessuri ab hortensibus] Sic Gelenius, cum legeretur, ante discessum. Acad. Gud. Vossiani tres, hortensis. Scribendum hortensiis. enim solet, x1x, 6, ' Hortensiis omnibus fere singulæ radices:' et cap. 8. 'Beta hortensiorum levissima est.' xxI. 15. 'Batin hortensiam.' enim Voss. Chiflet. Pintiani, ubi vulgo hortensianam. XXII. 24. ' E floribus coronamentisque et hortensiis.' xxvi. 8. de crethmo: 'Speciesque est batis hortensiæ.' Sic plane Voss, ut et Chiflet, ubi etiam editum hortensis. Gronov.

Incisam lapide versibus in limine adis Æsculapii] Academ. Gud. Men. in limine dei Æsculapii. Andegav. versibus limine dee esculapis; et super 7d limine notatum, vel line. Modestius, quam postea, tentatam veterem scripturam agnoscere licet, quæ superat in sanctiore: versibus et linedea esculapi. Hinc illud limine natum, quod ignoravit Plinius. Forte scribendum, incisam lapide versibus VI. in æde Æsculapii. Idem.

Serpylli duum denariorum pondus: opopanacis et milii, &c. digeruntur in pustillos victoriati pondere] Vides denarium pro drachma, victoriutum pro tribns obolis. Sic et xx1.22. et xx1x.

1. Sic cap. 4. et 6. et 10. xxx. 14. et 15. Sic 'duæ sextæ denarii,' pro duobns obolis. Vide Gronov. de Sestert. p. 195.

Milii] Mei, ex Galeno l. 11. de antidotis. Hujus remedii alia descriptio est apud Plinium Medicum l. 111. cap. pen. Chifflet.

LIBER XXI.

PROŒM. De natura florum et coronamentorum.

CAP. I. De mira florum varietate. De natura florum] Theophr. Hist. vi. 6. et vii. 3. Plutarch. Conviv. Quæst, lib. 111. Athen. lib. xv. Dal. Catol Cap. 8. Idem.

Pingerel 'Tot fuerant illic, quot habet natura colores, Pictaque dissimili flore nitebat humus.' De campis Ætnæis, in quibus rapta Proserpina est. Idem.

Ideoque sacula annosque tribuit iis. Flores vere odoresque in diem gignit] Secus in codice vetere: Ideoque sæcula annosque tribuit. His vero flores odoresque, &c. ut pronomen His referat coronamenta: et paulo post celerius, non celerrime, in eodem habetur. Pintian.

Sufficiente imagini colorum reddenda, misturarum | Annotant e Vett. sufficit: tum mixturarumque. Academ. reddendo mixturarumque. Gnd. et Voss. duo, reddendæ mixturarumque. Optimus sufficienti; dein, reddendæ et mixturarumque. Suspicor, Sed ne pictura quidem sufficiens imagini colorum reddendæ est mixturarumque varietati. Gronov.

Sive alterni atque multiplices, &c.] Lege: Sive alterni atque multiplices inter se nectantur, sive privati generis funiculis, in orbem, in obliquum, in ambitum. De florum varietate et mixtura, multiplicique usu in coronis nectendis loquitur, quorum imagini exprimendæ nec pictura sufficit, sive alterni et multiplices nectantur inter se, sive privati generis funiculis in orhem, in obliquum, in ambitum. Se-

quens caput sic incipere debet: Quædam coronæ per coronas currunt: tenuioribus utebantur antiqui, stroppos appellantes, unde nata strophiola. Nihil hæc ad flores, aut e floribus coronas: duæ aut tres tæniæ invicem tortæ coronam faciebant, quam vocabant stroppum. hoc est, quod ait, quasdam coronas per coronas currere; nam totidem coronæ, quot tæniæ tortæ. addit: Cum vero e floribus fierent, serta a serendo serieve appellabantur: a serie, id est, ordine, vel a serendo serta dicebantur coronæ, quæ e floribus fiebant, Salmas, pag. 371. Vel sic lege: Sire alterni atque multiplices inter se nectantur: sive pro brevitate generis funiculis in orbem, &c. Vide Salmasinm pag. 1068. b.

Sire privatis generum funiculis Bis tentavit hunc locum Salmasins ad Solin. p. 371. reddit sive privati generis funiculis ; p. 1068. sive pro brevitate generis funiculis; quod sit in Thuaneo, privati generis. Nostri quinque generum, sed ἀμύμων ille prirati. Vide an fuerit: sive alterni atque multiplices inter se nectantur, sive privorum generum fasciculi, in orbem, in obliquum, in ambitum. Eam enim vocem huic rei aptarunt. Cicero Tusc. 1.111. 'Fasciculum ad nares admovebis.' Tertullianus: 'Coronam si forte fascem existimas florum per seriem compreliensorum.' Gronov.

CAP. II. De strophiolo serto, et qui primum flores miscere caperint, et quando primum corolla inventa est, rel appellata, et quare.

Quando primum] Janum omnium

primum nummum percussisse, rates et naves invenisse, coronas reperisse, illisque fuisse usum, tradit Athenæus lib. xv. ac ideo multas civitates Italiæ ac Siciliæ in sua pecunia altera parte bicipitem eum cudere, altera vel navem, vel ratem, vel coronam. Victor. xxxvi. 16. Dalec.

Strophia appellantes | Strophium nunc corona est : Virg. in Copa : 'Et gravidam roseo necte caput strophio:' nunc fascia pectoralis, quæ tumorem papillarum cohibet, Nonio. Turpilius: 'Me miseram quid agam? inter vias epistola excidit mihi, infelix inter tuniculam et strophium quam collocaveram.' Plant. in Anlul. ' Pro illis crocatis strophiis, sumptu uxorio.' Brod. IV. 11. Strupos, vetus. 'Strupum' et 'stropum' antiquitas coronam dixit. Festus. Turn. xxix. 1. Strophia ἀπὸ τοῦ στρέφειν, a contorquendis floribus dum conseruntur et connectuntur. Idem.

Inter sacra tantum] Quæ coronati peragebant. Idem.

E floribus fierent serta] Apud Apul. Asini lib. x. Gratiæ et Horæ Venerem Deam suam propitiant jaculis floris serti, et soluti. Coronas ex floribus στεφάνους loθαλέας Philoxenus vocat apud Athenæum lib. 1x. pag. 203. vs. 5. Apud eundem σπορινούς Dromon vocat, quæ singulis convivis dispertiebantur. Idem.

In sucris certaminibus] Τέσσαρές είσιν ἀγώνες ἀν' Ἑλλάδα, τέσσαρες ῖροι, Οι δύο μὲν θνητών, οι δύο δ' ἀθανάτων Ζηνός, Λητοίδαο, Παλαίμονος, 'Αρχεμόροιο' 'Άθλα δὲ τῶν κότινος, μῆλα, σέλινα, πίτυς. Ludi ii et sacra certamina finerunt, Olympia, Pythia, Nemea, Isthmia. Idem.

Accendere Sicyonii] Strabo in Brutiis, circa Vibonem, agrum scripsit tanta florum copia scatere, ut co collectura Proserpina e Sicilia diverterit, et coronæ e floribus illic primum textæ sint. Ennius in Sotadico apud Varronem: 'Ibant malacam viere

Veneriam corollam,' nempe apud Hephæstionem, ποίης τέρεν ἄνθος μαλακὸν ματεῦσαι. Scalig. in Varr.

Coronariæ] Strophiarios vocat Plautus, strophiorum, id est, coronarum, artifices. Idem.

Atque in primis appellata Stephanoplocos] Vossiani tres, Acad. Gud. Stephaneplocos. Ut et Græcis Στεφανηπλόκος. xxxv. 11. 'Quæ e nobilissimis ejus tabula appellata Stephaneplocos.' Sic iidem Mss. Gronov.

Ramento e cornibus tincto] Idem fit hodie pennis gallinarum albis, cujusque floris et colorem et figuram imitantibus: idem fit charta picta ac concisa, singulos flores repræsentante. Idem fit et a Vestalibus præsertim Italicis, sericeis filis germanum floris colorem, nativamque figuram exprimentibus. Idem.

Postquam e lamina ærea tenui] Optimus, e tamna; non enim lamma, quod ex corruptis libris adamavit Gifanins. xxx1. 6. 'Denaria appellatur, cujus lamnæ latitudo,' &c. Ubi male codex Pintiani, lumina. XXXIII. 5. 'Cadmia æris massis, alumen lamnis.' Ejusdem libri cap. 7. 'ferri candentis lamna.' cap. 9. 'Lamnas duci et specula fieri.' xxxiv. 8. 'Coronarium tenuetur in lamnas.' cap. 18. 'Adalligatisque lumborum et renium parti lamnis frigidioribus.' Et, 'lamna pectori imposita.' Et, 'Uritur autem in patinis per lamnas.' Sic omnibus his locis Vossianus. Gronovius.

CAP. 111. Quis primum coronam foliis aureis et argenteis dedit, et de honore coronarum apud antiquos, et de Scipionis honore, et de pactilibus coronis, et Cleopatræ reginæ facto.

Crassus dives] Eum creditoribus suis decoxisse posthac tradit xxxIII. 10. quemadmodum et Valer. vi. 11. Dalec.

Lemnisci] Magius 11. 17. laniscos legi vult, quod urnarum et sepulchrorum serta lanis coloriis, et tæniis ornarentur, ut antiquissimum coronarum genus lanearum fuit, quas in sepulchris tænias multis sculptas videmus, interdum striatas. Cæcilins in Androgyno, 'Sepulchrum plenum tæniarum.' Plutarchus in Philopemene defunctorum urnas tæniis cingi et redimiri docet. Supra, xviit. 2. Spiceam coronam alba vitta Acea Laurentia collocavit. Varroni de Ling. Lat. lib. vt. infulæ dicuntur, quasi infilæ, quod intra hostiarum cornua velamenta e lana adderentur. 'Itaque nune,' inquit, 'cum ad sepulchrum frondes et flores ferunt, lanas addunt.' Hæc quidem Magins πιθανως καὶ ἀξιοπίστως: verum si e lana lemnisci forent, quod ait Plinins, cælari non possent, nisi quis sic existimet, quod e lana principio fuit, ex ære postea, auro, argentove factum. Apud Germanos coronæ sponsarum lemniscos etiam nunc habent, nempe undique pendentia foliola aurea, nunc cælata, nune rudia, quæ Galli vocant paillettes, veluti paleolas. Festo, Lemnisci fasciolæ colorisiæ dependentes ex coronis : sic dictæ quod antiquissimæ fuerint laneæ coronæ. Idem.

Propter Hetruscas Tertullianus Hetruscas duas ex auro, quæ in triumphis ferebantur, describit, alteram civicam quernam, alteram victricem lauream. 'Coronant,' inquit, 'et publicos ordines laureis publicæ cansæ: magistratus vero insuper aureis, nt Athenis et Romæ. Præferuntur etiam illis Hetruscæ. Hoe vocabulum est coronarum, quas gemmis et foliis ex auro quercinis ob Jovem insignes ad deducendas tensas cum palmatis togis sumunt.' Ac rursum: 'Triumphi laurea foliis struitur, hæc adumbratur lemniscis, et inauratis laminulis, unguentis delibuitur,' &c. 1d.

Bracteasque] Id est, exignos appendices squamulis similes cælatos. Intelligendum P. Claudium Pulchrum non tantum coronis addidisse lemniscos, sed etiam pro philyris

pendulis quibusdam velut tæniis ac fasciis adtexuisse adnexisseque bracteas aureas, vel argenteas. Legendum puto, bractearunque etiam philyras dedit. Idem.

Per ludos] Ludos Consuales significat a Romulo institutos in honorem Neptuni equestris, qui artem equitandi-docuit. Illis equi ac muli, tum juncti, tum soluti, magno spectatorum studio, per circum decurrebant, nulusque pro victima sacrificabatur. Alii Equitia intelligunt ab eodem reperta, quæ in Martio campo celebrabantur. Vide Alex. ab Alex. v. 26. Idem.

Et servos suos quique mittebant \ Lege : Servos suos equosque mittebant. Inde illa XII. tabularum lex : Qui coronam parit, ipse pecuniave ejus, virtutisve ergo duitur ei, pro detur ἀρχαϊκῶs. Addit Plinius interpretans verba legis : quam servi equive meruissent, pecunia partum lege dici nemo dubitavit. Et post sequitur: dum intus positus esset; dele intus: coronam igitur virtute partam et ei qui peperisset, et ejus parenti sine frande esse impositam lex jubet, et dum positus est, id est, collocatus, et dum foris effertur. Tota ergo lex ita fuit concepta: 'Qui coronam parit ipse pecuniave eins, virtutisve ergo duitur ei, ut ipsi mortuo parentique ejus, dum positus escit, forisve feretur, sine fraude siet imposita.' Salmas. p. 122.

Qui coronam] Hie duplicis corona mentio fit. Prioris, virtute partæ: de qua Cicero libris de legibus: 'Jam illa significatio est laudis ornamenta ad mortuos pertinere, quod coronam virtute partam, et ei qui peperisset, et ejus parenti sine fraude esse lex impositam jubet,' &c. Posterioris, quam pecunia comparasset, nimirum vel equus vel servus, superiore minus honorata et laudata. Imperator Alexander civilium munerum vacationem iis non permisit, qui æmulis corruptis et redemptis coronati

fuerant. Rævardus c. 15, in leg. x11. Tabul. qui sic interpretatur, eum argni, vituperari ac reprehendi, qui pactione coronam sit adeptus, virtutis ergo, ne id fraudi sit iis, qui virtutem citra dolum quærunt. Quod antem pertinet ad mortuorum coronas, Servins adnotavit, olim cadavera per dies septem domi servari solita, rogo dari octavo die, sepeliri nono. Turneb. xxix. 1. legit dividitor, id est, detrahitor, adimitor, si pactione adeptus sit, non virtute. Veteribus 'dividia' tædinm fuit, 'dividus' actio apud Nonium, separatus. Dul. Qui coronam parit, ipse pecuniave ejus virtutis ergo arguitur \ Vetustum exemplar, qui coronam parit, ipse pecuniare ejus virtuti suæ ergo dividitur ei. Scribendum reor: Qui coronam parit, ipse pecuniare ejus, virtutis suæ ergo duitur ei; nt sit antiquo more dictum duitur, pro datur; nam Sexto Pompeio anctore duis dicebant pro dederis. Pintian.

Parit] Pacit, pactione acquisiverit. Rævard. c. 15. in leg. XII. Tab. Plininm tamen legisse parit, ostendunt sequentia verba, 'Pecunia partam,' nisi 'pactam' legas. Dalec.

Virtutis ergo arguitur] Vexatissimus locus. Voss. duo, Acad. et Gud. virtutisve arguitur. Turnebus Advers. xviii. 29. in quibusdam libris ait reperiri, virtutisve ergo dividitur ei; in quo literam unam mutat, ut sit dividitor; vel conjicit inditor ei. Gifanius Lucretiano Indice, in 'arlabitur,' arduitor sen ei arductor. Quod et Lipsio placuit Ep. Q. 1v. 27. Vossianus primus, virtutisve ergo duitur ei. Sic manus vetustissima. Sed sollicitavit eam posterior, et ex d fecit g, relicta tamen, nt satis appareat, exstante virgula. Itaque scribas censeo: Qui coronam parit ipse pecuniave ejus, virtutis suæ ergo duitor ei. Ut fere Pintianus et Salmasius ad Solin. p. 122. quibus hoc testimonium præbendum erat. Gronov.

Ut ipsi mortuo parentibusque ejus,

dum intus positus esset, forisve, &c.] In vetusto codice, merito legitur, non mortuo: et impositus, non intus positus. Quid si legas non impositus, sed in potibus, hoc est, in conviviis; ut infra hoc capite: 'In potn atque hilaritate præcipne odorum vi surrepente.' Pintian. Ut ipsi mortuo, &c.] Græcis mos etiam fuit coronatos mortuos efferre. Cicero in Orat. pro L. Flacco, Smyrnæotum plebiscito decretum fnisse narrat, ut mortuus Castricius in oppidum introferretur, quod aliis non concedebatur; deinde, ut ferrent ephebi; postremo, ut aurea corona imponeretur mortno. Apud Aristophanem, έν Έκκλησιαζούσαις, maritus uxorem increpans, quod se in lectulo dormientem, veluti cadaver, reliquisset: 'Ωιχου καταλιποῦσ' ὧσπερεὶ προκείμενον, Μόνον οὐ στεφανώσασ', οὐδ' ἐπιθείσα λήκυθον. Dalec.

Positus esset] Græcis est προτίθεσθαι, de enjus verbi notione et prisca consuetudine vide quæ notata sunt supra ad xvi. 11. Idem.

Ex auctoritate senatus in carcerem adductus] Antiquum exemplar missus, non adductus. Confirmant eam lectionem verba quæ statim sequuntur: 'uon aute finem belli emissus est.' Pintian.

Marsiæ coronam] Marsias Liberi patris minister in civitatibus libertatis fuit indicium. Dalec.

Appellavit tribunos plebis] Voss. plebi; nt Livius, alii passim. xxviii. 9. Drusus tribunus plebei Chifl. et Voss. idem. Gronov.

Nec intercessere illi, &c.] Sensus est, Tribunos non intercessisse, sed castigandum censuisse Munatium, severiore et longe alia disciplina Romanorum, quam Atheniensium, apud quos juvenes comessabundi, poti, vino madidi licenter ac insolenter Philosophorum scholas adeunt, illos audituri. Nam corruptissimi et perditissimi fuerunt Atheniensium mores, ut inquit Theopompus apud

Athenæum lib. x11. juvenibus apud tibicines et scorta versantibus, aliquanto grandioribus occupatis in tesserarum lusu et ejusmodi petulantia: universoque populo plus sumptus faciente in publicas epulas ac viscerationes, quam in gubernanda civitate. Eo vero crimen probrosius, quod Philosophis operam darent, quorum monitis ac præceptis revocari debnerant ab ea intemperantia, cum Romæ Philosophi nulli essent, qui juvenes ad virtutem et probitatem erudirent. Putat Cujacius hic significari Polemonem, qui cum, auctore Laërtio, comitatus sodalibus aliquando ebrius ac coronatus scholam disputantis de temperantia Xenocratis ingressus fuisset, ab eo nihil deterrito, sed acrius et animosius rem quam cœperat tractanti, sic est castigatus, et ad saniorem mentem reductus, ut eam vitæ impuritatem perosus, philosophiæ se totum tradiderit, et vita functo Xenocrate ejus scholæ præfuerit. Horat. II. Sat. 'Quæro, faciasne quod olim Mutatus Polemon: ponas insignia morbi, Fasciolas, cubitale, focalia: potus ut ille Dicitur ex collo furtim carpsisse coronas.' Atheniensium juvenum, faces vibrantium, Erynniumque cultu pavorem incutientium proterviam in Socratem, multa jam nocte a cœna domum redeuntem, narrat Rhodig. xx1. 40. Idem.

Ob id erat in tribunatu plebei, &c. Tres hoc in loco errores Plinii annotat nobilissimus et doctissimus Baro Rich. Strein. de Famil. Rom. Cornel.

Flores e prospectu omni sparsit. Et jam tunc, &c.] Rosa, myrto apud Euripidem in Electra et Plutarchum in Aristide, potho apud Theophr. Hist. lib. v1. et aliis omne genus floribus ornata coronataque sepulchra olim fuisse, e multis scriptorum locis cognoscimus. Anacreon Oda in Rosam: Τόδε καὶ νοκοῦσιν ἀρκεῖ, Τόδε καὶ νεκροῖς ἀμώνει. Sophocles in Electra: Καὶ δὴ

λέγω σοι πῶν, ὅσον κατειδόμην 'Επεὶ γὰρ ἦλθον πατρὸς ἀρχαῖον τάφον, 'Ορῶ κολώνης ἐξ ἄκρας νεοβρύτους Πηγὰς γάλακτος, καὶ περιστεφή κύκλφ Πάντων ὅσ ἐστὶν ἀνθέων θήκην πατρός. Serta illa, ut videre est in nrnis ac sepulchris antiquis, tæniis laneis coloriis, id est, suo tautum et nativo colore tinctis, implicabantur et nectebantur. Magins 11. 17. Dalec.

Larium publicorum] Lar apud Plantum in Aufularia: 'Huic filia una est: ea quotidie mihi Aut thure, aut vino, aut aliquo semper supplicat: Dat mihi coronas.' Idem.

Ac sepulchrorum] Decemviri olim sustulerunt sumptuosam respersionem, id est, murratam potionem; longas coronas, quibus ornabantur busta, sepulchra, sellæ curules, theatra, currus triumphantium; nam rotundis homines utuntur; et acerras, de quibus adnotatum supra XII. 17. Idem.

Summaque auctoritas] Legend. Summaque auctoritas pactili coronæ, uti Saliorum sacris invenimus sollemnes cænas. Transiere deinde rosaria, eoque luxuria processit, ut non esset gratia nisi e mero folio sutilis mox petitis ab India, aut ultra Indos. Lautissimum quippe habetur e nardi folio eas dari, aut veste Serica versicolori unguentis madidas. Hunc habet novissime exitum luxuria fæminarum. Fæminarum luxuria sericæ vestes. Vide Salmas, p. 557. a.

Pactili coronæ] Plectilis meminit Plantus in Bacchidibus: 'Pro galea scaphium, pro insigni sit corolla plectilis.' πλεκτὸς Χεπορhani Colophonio apud Athena·um, κυλιστὸς Eubulo comico. Apud Græcos sponsæ, quæ ad virum ituræ erant, ex obvis floribus coronaun sibi texebant, quam sub flammeo capiti imponerent. Probrosum enim fuisset emptam gestare. Alex. ab Alex. 11. 5. Dalec.

Sutiles aliorum sacris invenimus] Leg. Saliorum. De horum institutione, ritu, saltationibus, carmine, ancyliis, et conviviis sumptuosis ahunde multa Alex. ab Alex. 1. 26. Salius Arcas, Æneæ comes, Saliorum Marti Gradivo sacrorum saltationem instituit. Ab eo dicti Salii. Varro. In denariis Romanis Salius effingitur amictus veste longa, dextra manu caduceum tenens, sinistra clypeum, capite galea tecto prominenti, ad utramque aurem apice oblongo et acuto. Ursinus xxIII. Idem.

Rosaria] Coronas e solis rosis.

Mero folio] Merum folium dicit aroma Indicum, non autem floris rosæ folia. Idem.

In potu atque hilaritate] In epulis coronatos accubnisse ostendunt Aristophanes in Equitibus, Plantus in Pseudolo. Ovidius: 'Ebrius incincitis philyra conviva capillis Saltat et imprudens utitur arte mero.' Martialis: 'Pinguescat nimio madidus mihi crinis amomo, Lassenturque rosis tempora sutilibus.' Rhodiginus XXVII. 26. et 28. Huc spectat questio apud Plutarch. in Sympos. 1. 3. An inter pocula coronis et sertis utendum sit. Idem.

Odorum vi surrepente fallaciter; scelerata Cleopatræ solertia] Scribendum puto non fallaciter, sed fallacis et: jungendaque ea verba inferioribus, ut in totum legatur sic: Fallacis et sceleratæ Cleopatræ solertia. Namque in apparatu belli Actiaci; ita enim in codice vetere habetur. Pintian.

Fertur pavore ejus lusisse] Sic quidem exemplar antiquum, sed placet magis legatur, pavori ejus illusisse. Idem.

En ego sum, inquit, illa chare Antoni] Non chare legit idem exemplar, sed in arce: lego, Marce. Idem.

De floribus extra supra dictos] Romana et Parmensis et reliquæ impressiones non De floribus habent, sed De coronis. At exemplar nostrum De floribus præfert; sieque omnino legendum. Cæterum verba illa mox

paulo sequentia, Flores persequulus est nemo, emendanda erunt, scribendumque est vice versa, Coronis persequulus est nemo. Vocum igitur permutatio facta est; nam si legamus, flores persequulus est nemo, quid, obsecro, in libris, quos statim ante memora, inscriptis Anthologicon, hoc est florilegiorum, tractabatur nisi flores? Idem.

De floribus extra supradictos] Annotant in Chiflet. esse supradictis. Vereor ne neglexerint observare ibidem abesse τὸ extra. Certe sic Vossianus: de floribus supra dictis. Andeg. de coronis supradictis; sed ita, nt super τῷ coronis habeat, vel floribus. Legendum antem: De floribus supra dictos scripsit Theophrastus. Gronov.

CAP. IV. De rosa in coronis, et de generibus ejus, et ubi seratur.

In rubo quoque proveniens] Cynosbato. Dalec.

Angusti] Late se non spargentis. Idem.

Granoso cortice] Veluti granis asperso et scabro. Idem.

In virides alabastros fastigato] Papillatos corymbos vocat Hieronymus. Dehiscentem in calathum fundi ainnt. Rhod. xxv11. 26. Colivum et conivum Glossarii auctor vocat κάλυκα βόδου μεμυκότα. Vide Scalig. in Festum, voce Conivola. Idem.

Ac sese pandit, &c.] Lege: ac sese pandit in calices, medio sui stantes amplexa luteos apices. Salmas.

Homero teste] Iliados Ψ. ρυδόεντι ἐλαίφ. Dalec.

Mensarum etiam deliciis] Solebant Romani non solum mensas ad convivia structas, ut nunc fit, rosarum foliis contexere, sed etiam epularum ferculis ea inspergere, tuta et minime noxia voluptate. Quidam exponunt mensas citreas in summis deliciis habitas inungi rosarum succo, qui ob amarorem intactas et illæsas eas servaret a carie et tineis. Heliogabalus in recumbentes convivas per laquea-

ria, veluti per impluvium, rosas effundi jubebat. Quidam et pulvinos tricliniares ac cubitorios rosis farciebant. Idem.

Different etiam multitudine, &c.] H&c ex Theophrast. Hist. v1. 6. Idem.

Scabritia corticis] Ejus quod infra rosam est asperitas. Theophrast. **Corticem** vocat corticosum alabastrum, qui semen continet, ut paulo post sequitur. **Idem.**

Lychuis] Quidam inodoratam et pusillam rosam rubram indicari volunt, verc et antumno prodeuntem, quam vulgo vocamus Damas rouge. Alii lychuidem Dioscoridis coronariam herbam, flore violæ, purpurascente, a Plinio intempestive recenseri putant inter rosarum genera. Nostrates certe ob similitudinem, quam is flos habet cum rosa, lychnidem vocant, Passerose. Idem.

Contenta varis] Scribendum puto, contenta ruderibus; unde et statim subjungit, Proprie ruderatum agrum amat: legendum ruderaceum, non ruderatum, ex vetusto codice: et mox paulo novissima, non novissime, in eodem. Pintian.

Caule concisa inseruntur] Malleolis ex canle decisis. Dalec.

Et ocellis radicis] De Lilio id Theophrastus Hist. 11. 2. Idem.

Translatione quoque] Optimus: tralatione quoque, ut vites, optime ocissimeque provenit. Idem Chiflet. et Andegav. flagitant. Gronov.

CAP. V. De lilio, triu genera, et ratione ea inserendi.

Candor ejus eximius] Lege: Candor ejus eximius, foris striati et ab angustiis in latitudinem paulatim sese laxantis effigie calathi, &c. Post: Tertio generi cætera eudem, calix herbaceus: posuit herbaceum pro eo quod in Dioscoride est, κροκῶδες. Lege ergo helvaceus pro herbaceus: idem mendum infra cap. 19. 'Narcissi duo genera in nsum medici recipiunt: unum purpureo flore, alterum herbaceum.'

Scribendum, 'helvaceum.' Color helvaceus et helveus est inter russum et album. Ita Festus: 'Hic plane est melinus et luteus color vel crocus.' Salmas, 102.

Tenuique filo ct semine] Videtur scribendum stamine, non semine; ut ex sequentibus paulo infra patet. Item pilo, non filo, præfert idem exemplar. Pintian.

Nascens per frutecta] Ea est, quæ Iasione a Theophrasto, et ab auctore dicitur posthac xx11.17. et 22. Dalec.

Ut hipposelinam] Theophrastus Causs. 1. 4. lilio et hipposelino addit et alia quædam, quæ tamen non recenset nominatim. δπογενεῖς vocat has plantas auctor librorum de Plantis, qui Aristoteli adscribnntur, cnjus vocis loco in exemplari depravato legitur opigais. Idem,

In Antiochia et Laodicea Syriæ] Optimus Laudicea. Et sic plurimum locutos 'Lautumiæ' apud Ciceronem, Livium, M. Senecam, 'Laudicæni' apud Plin. 'Laudice' et 'Laudamia' apud Justinum, multaque alia, demonstrant. Similiter lib. XXIII. proæm. 'maxime circa Antiochiæ et Laudiciæ montes,' idem codex. Gronov.

In rudice sunt] In caule nulla. Dalec.

Tertio generi cætera eadem] Lego, alteri generi. Nam tantum duo genera Narcissi sunt: alterum quod florem in medio purpureum habet, πορφυροειδές: alterum, quod crocenm, κροκώδες. Plinius legisse videtur ποῶδες. Idem quod in medio floris extat calicem vocat, nullius Græci anctoris exemplo. Idem.

Omnes serotini] Uterque Narcissus nobis floret Martio et Aprili. Theophr. lib. v1. cap. nlt. alterum genus leirii per autumnum cum croco et silvestri et sativo floret. Idem.

Inventa est et in his ratio inserendi] Forte non inserendi, sed inficiendi legendum est, ut liquet ex his quæ insequentur, præsertim ex ultimis capitis verbis: 'Mirumque ita tingi aliquid ut nascatur infectum.' Pint.

Colliguntur namque scapi arescentes, liliaque suspenduntur in fumo] Scribo: Colliguntur namque scapi arescentis lilii, qui suspenduntur in fumo; tum ex scripto exemplari, tum etiam ex Græco auctore, de Re Rustica, quem alii Constantinum, alii Heronem appellant, Geoponicon lib. x1. qui hoc idem docet eisdem ferme verbis. Idem.

Nodulis] Nodulos vocat radiculas bulbis similes, quas, ut Cassins prodit, caules in fumo suspensi emittunt. Dalec.

Mirumque ita tingi aliquid, ut nascatur infectum] Optimus ablegat $\tau \delta$ ita; neque hujus particulæ in oratione illa ullus usus est. Gronov.

CAP. VI. De violis et de caltha, et de bacchare, combreto, asaro, et croco.

Earum plura genera] Nicander in Georgicis duo tantum genera facit, άχρον et χρυσείον, pullidum et luteum. 'Αλλὰ τὰ μὲν σπείροις, τὰ δὲ καὶ ὡραῖα φυτεύοις 'Ανθη ἰαονίηθε' γένη γε μὲν ἰάσι δισσά. 'Ωχρον χρυσείον τε φύειν εἰς ὧπα ἰδέσθαι Στεῦται. 'Ιωνίαδες νύμφαι στέφος άγνον 'Ιωνι Πισαίοις προθέσασαι ἐνὶ κλήροισιν ὁρεξαν. 'Ήνυσε γὰρ χλούνην, μετὰ δ' ἐσσυμένος σκυλάκεσσιν 'Αλφειῷ καὶ λύθρον ἐῶν ἐπλύνατο γνίων 'Εσπέριος, νύμφαισιν 'Ιαονίδεσσι νυχεύσων. Scaliger.

Plantis omnes, ut olus, satæ] Luteas et albas semine nos serimus, purpureas planta. Dalec.

Ia] Μελάνια. Theophr. Idem.

Sed sativis maxima auctoritas, &c.]
Lege: E sativis maxima auctoritas luteis, genera Tusculana, et quæ marina appellatur, folio aliquanto latiore, sed minus odorato. In totum vero sine odore minutoque folio Calatina, munus autumi, cæteræ veris. Proxima ei caltha est et concolor. Amplitudine vincit et numero foliorum Marinam quinque non excedentem. Viola 'Calatina' dicta a Calatia oppido Italiæ. Vide Salmas. p. 1160. b.

Sed sativis maxima] Lege cum Voss.

appellatæ ia, et ab his ianthina vestis. E sativis maxima auctoritas luteis. Genera autem, Tusculana, et quæ marina appellatur. Simile mendum xx. 18. Gronov.

Genera iis Tusculana] Scriptum exemplar, genera autem Tusculana; et paulo post Calatina, non Calathiana; nt forte nentro modo scribendum sit; sed caltiana, permutatis literis, a similitudine caltæ, nt sequentia statim ostendant: nisi quis deduci malit a calatho. Pintian.

Calathiana Calathianam alii esse volunt thylacitidem, a Dodonæo pictam calathianæ titulo; alii ejusdem campanulam. At utraque cœrulea est, calathiana vero lutea, si calthæ concolor est; nam caltham luteam esse monstrant hi versus Virgilii et Columellæ, 'Mollia Inteola pingit vaccinia caltha,' 'Pressaque flammeola rumpatur fiscina caltha.' Calathianam ego puto esse digitalem luteam, flore luteo, calatho simili; caltham vero nostram calendulam. Dioscoridi caltha clirysanthemnm, sive huphthalmos dicitur. Dalec.

Proxima ei caltha est concolori umplitudine] Quid, quæso, amplitudo vel spatium ad colorem, aut color ad amplitudinem? Pro voce ultima notant similitudine. Sed alteram retinet egregius codex: quod autem præcedit, pro eo habet conculcari. Fortassis, et cochleari amplitudine. Sic xxi. 27. 'cochleari mensura.' xxiv. 1. de alyssi decocta: 'Ex ea et melle prodest magnifice ad tussim et orthnopnæan cochlearis mensura.' Ita enim ibi legendum ex Ms. Vulgo sine sensu: 'Ea et ex melle.' Gronov.

Quam scopam regiam appellant] Sideritim quidem esse puto, sed Achilleam, cujus folia odorem multum spirant, non insuavem, verum medicatum, anctore Dioscoride, ut pro'latissimo folio' xxv. 5. legendum sit'tenuissimo,' nisi latissimum folium intelligamus totius plantæ comam

latissime se spargentem; nam multis virgis multumque spatii occupantibus ea planta subrigitur. Coronis autem expetitur flos ex albo aureus. Quamobrem inter luteos flores hie a Plinio recensetur. *Idem*.

Unde quidam errore, &c.] Lege, Unde quidam errore fulso baccarida ea appellabant. Unguenta ex baccaris radice fiebant apud Græcos antiquos, nt Aristophanes testis est. Inde quidam ex Græcis unguenta appellarunt βακκάριδαs, errore falso. Mox sequitur, quod ita legend. et procerius quam baccar, nexui tantum: dicit combretum uexui tantum esse, id est, ad corollas necti: sic 'vestis amictui,' 'lintenm extersui,' &c. Vide Salmas. pag. 1068. a, b.

Nec hæc sunt tantum] Primum verbum redundat ex vetusto codice. Et statim: Sed vorum quoque error corrigendus est: rursus redundat particula sed, ex codem. Pintiun.

Quonium in coronis, &c.] Quonium coronus non ornet: σαίρειν, ornare, verrere, mundare: γη σαιρομένη Plntarcho in Catone, floribus ornatus ager; νεμομένη, pascuus; σπειρομένη, sationalis, vel seminalis, arvum; βαινομένη, riguus. Dalee.

Crocum silvestre optimum] Non quidem sponte unscens, agreste, inurbanum, sed exoticam aliunde invectum; Italicum enim fructuosum et quæstuosum non est. Idem.

Scrupula usque singula, &c.] Area singulæ vigesima quarta parte minus fruetus reddunt quam impensæ factum est. Scrupulum vigesima quarta unciæ pars est. Quod si ad drachmam id exigas, cujus scrupulum tertia pars est, sensus est: tertia parte minus fructus percipi, quam impensa constiterit. Idem.

Ad scripula usque singula areis decoquentibus] Hoc quid sit, palam se fatetur nescire δ πάνν: inquinatissima esse tantum scire; neque ignorare quomodo explicent: legendum autem

omnino, ad scripula usque singula arcis decoquens; aut, ad scripula usque in singulos denurios decoquens, ad Solin. p. 106. Hæc posterior tamen conjectura et explicatio Dalecampii eodem redeunt; nempe tertia parte minus fructuum percipi, quam impensa constiterit; pro tribus, quæ impensa sunt, scripula tantum reddi bina. Hæc multis confutare posseni; sed quæramus sensum vulgatæ, quam integram servant optimæ membranæ. Primo areæ quid habent molesti? An non ipse restituit x1x. 8, et vere opinor: 'Carduos apud Carthaginem magnam, Cordubamque præcipue, sestertium sena millia e parvis reddere areis?' An non Columella lib. x. 'circum arcolas et sepem ducitur horti?' Idem x1. 3. 'Circa Idus Jamarias humus refossa in areas dividitur: quæ tamen sic informandæ sunt, ut facile runcantium manus ad dimidiam partem latitudinis earum perveniant: ne qui persequantur herbas, semina proculcare cogantur; sed potins per semitas ingrediantur, et alterna vice dimidias areas eruncent.' Jam cur non juxta eleganter areola, quæ male respondent, neque reddunt. quod acceperunt, 'decoquere' dicuntur, atque ipsum crocum? Multis hoc illustrare possem, si ratio scribendi pateretur. 'Decoquere' autem 'ad scripulum,' cum Latine loquimur, non est co usque, ut scripulum consumatur, sed ut scripulum tantummodo supersit: quemadmodum quod medici jubent 'decoqui ad tertias,' in eo duæ tertiæ consumuntur, una manet; non una consumitur, et duæ restant. Super omnia, qui quodve ' decoquere ad scripulum' dicitur, in eis 'scripulum' non consideratur pro tertia parte denarii, (qui Dalecampii error est,) sed pro quarta et vicesima parte unciæ, assis ducentesima octogesima octava. As est 'area,' vel totum quod seritur in area. Ea arca ' decoquit ad singula scripula,' id est,

Delph. et Var. Clas.

Plinius.

ad quartam et vicesimam partem unciæ. Hæc Latine, si mens ea Plinio fuit, melins dici non possunt, nec planins. Quod si cui nimium videtur, et 'scripulum' potius pro tertia parte denarii vel drachmæ accipiendum, legerem mitius tractatis verbis et sensu meliore: ad singula usque scripula denariis decoquentibus. Quod esset de pondere denarii sato tantum redire scripulum, sive partem tertiam. Gronov.

Sativum latius, majusque et nitidius, &c.] Lege: Sativum latius majusque et nitidius, sed multo lenius; denegans ubique, nec facundum, etiam Cyrenis ubi semper flores laudatissimi. Denegat creditum malus debitor et decoctor: sic crocum non tantum in Italia decoquere areis ejus a quo seritur, sed ubique denegare dicit, etiam Cyrenis, ubi flores landatissimi. Et paulo infra lege: probatio sinceri, si imposita manu crepitet, veluti fragile: humidum enim quod evenit adulteratione sidit. Altera probatio, si manu imposita, et relata ad ora leniter faciem oculosque mordeat. Est per se genus sativi blandissimum rulgo, cum sit mediocre: dialeucon vocant. Cum sit mediocre, id est, cum de optimis non sit. Salmas. 107.

Prima nobilitas Cilicio, &c.] Lege: Prima nobilitas Cilicio, et ibi in Coryco monte: dein Lyciæ Olympo: mox, &c. Et paulo post scribe: Crocum silvestre optimum, screre in Italia minime expedit, ad scripula usque singula arcis decoquens. Seges comparatur debitori, qui si bonum nomen est, cum fænore reddit quod accepit, si minus creditori suo decoquit. Ita et croci seges areis decoquere dicitur eleganter, quæ impensam domini frustratur. Dicit porro, ad scripula usque singula; nimis laxe hoc concipi videtur; lege, ad scripula usque in singul. X. in singulos denarios usque ad scripula decoquit : vihil verius. Vide Salmas. p. 106, et 107.

Aliqui Phlegrao secundum locum de-

dere] Vocem Phlegrao agnoscit in Plinio Hermolaus in Corollario Dioscoridis. In archetypo tamen nostro non Phlegrao legitur, sed Herao. Legendum puto Ægæo, ab Ægis Ætoliæ urbe, ex Dioscoride libro primo, qui primam bonitatem tribuit croco Corveio; secundam Lycio; tertiam ei quod est ex Ægis urbc Ætoliæ. Quare in Plinio malim legere, tertium locum dedere, quam secundum. Hermolaum autem profiteor me demirari, quin in Dioscoridis tralatione, 'ab Ægybus urbe Ætoliæ'scribat, cnm y in secunda et tertia inflexione, non 'ab Ægis,' ut rectius convertit Marcellus: præsertim cum constet ex Stephano et aliis Ægas primi ordinis Ætoliæ esse urbem: Ægys autem tertii, non Ætoliæ, sed Laconiæ. Pintian. Aliqui Phlegrao] Phlegra oppidum Macedoniæ maritimum. Phlegræns ager Campanus, sive Laboriensis, Puteolis vicinus, fertilissimus panici, farris, rosarum. Ex iis duobus locis, vel alterntro fortassis, crocus nobilis et excellens fuit. Dalec.

Si imposita manu crepat] Hoc mediæ ætatis indicinm est. Idem.

Veluti fragile] Nam fragile Dioscorides improbat. Idem.

Medio candidum] Dioscoridi Corycium, quod optimum est: in oblongo calice paululum candidi monstrat. Id.

Transferri in locum subactum] Idem fit et passim in Gallia. Idem.

Tritum ad theatra replenda] Seneca Epistola xci. 'Hodie utrum tandem sapientiorem putas, qui invenit quemadmodum in immensam altitudinem crocum latentibus fistulis exprimat,' &c. Martialis: 'Et Cilices nimbis qui maduere suis;' nempe Cilicio croco. Spartianus in Hadriano: 'In honorem Trajani balsama et crocum per gradus theatri fluere jussit.' Brod. v. 6. Theophr. de Odoribus: 'Αλλὰ συμβαίνει τῷ ὕντι καθάπερ ήδυσμα γίνεσθαι τῷ πώματι τὴν ὀσμὴν, τῷ μέν γε γλυκεῖ καὶ μάλιστα δεομένω διὰ τὸ μηδὲν

ἔχειν. Seneca Quæst. Natur. 11. 9. id 'sparsionem' vocat. Poëta: 'Pulpita solennes non olnere crocos.' Id.

Gaudet calcari et atteri] Nam foliis attritu et calcatu corruptis, et necatis, totum alimentum in radicem absumitur, quæ anno sequenti plenior flores plures et meliores edit: adde et quod radix, alimento turgida, quod in folia exhaustum non est, diutius vivit, et tardius flaccescit. Aliter tamen rusticis videtur, qui studiosissime tum pecus arcent, tum homines a locis croco consitis. Vide Victorium xiv. 8. Idem.

Ac fontes latissimum] Plinins in Theophrasto legit, έν τοις κρουνοις, non, ut legimus, έν τοις κροτητοις. Legit quoque: κατατριβομένης πάτφ (non κάτω) της βίζης. Turncb.

Trojanis temporibus, &c.] Priora istius capitis pertinent ad præcedens caput, usque ad Omnium. Salmas. pagina 108.

CAP. VII. De floribus antiquis et de odoramentorum diversitate, saliunca, et polio.

Quicquid ad meridianas horas diei vergit] Acad. et m. p. Gudianus cum Menap. die. Vossianus optimus cum Andeg. dies. Ita tuto lege: et notavit olim e suo codice Gelenins; sed spreverunt. Quicquid dies vergit, est dictum, ut apud Livium notavimus: 'Quicquid progrediebantur, Quicquid longius proferrent arma.' Plinius ipse xvIII. 17. de medica: 'Quicquid in canle adsurgit, folia contraluntur.' Quod etiam in superioribus editionibus vexarunt. Gronov.

Quia nebulosus et roscidus, &c.] Non consentit hæc ratio cum eo quod scripsit v. 9. Nilum unum omnium nullas auras expirare, quod et Lipsius animadvertit Variarum lib. 11. Plinium excusare conatus, sed æquiore animo, quam justa causa. Locus hic e Theophrasto petitus est de Caus. v1. 27. cujus verba hæc sunt:

έν Αιγύπτφ γὰρ χείριστα τὰ ἄνθη, καὶ τὰ στεφανάμαθ' ὡς εἰπεῖν, ὅτι ὁ ὰὴρ ὁμιχλώδης, καὶ δροσοβόλος. Nam in Ægypto deterrimi flores, et, ut summatim dicam, coronamenta, quoniam aër caliginosus est, multumque roris affundit, &c. nnlla facta Nili mentione, quibus reddendis verbis negligens profecto ac incuriosus Plinius fuit. Ad hoc pertinere videtur quod Aphrodisæstrosistima regione ψυχρὸς οἶνος γεννῶται. Dalec.

In lilio] Lilio et leirio. Theophr. Canss. vt. 21. Idem.

Abrotonum, &c.] Hnnc locum e Theophr. Causs. vi. 22. Plinius integrum non vertit, sed truncum ac mutilum, ut ex collatione judicare licet. Idem.

Flores triti omnes amariores quam intacti] Lego ex vetusto codice, Flores omnes triti; et puto scribendum acriores, non amariores; de odore enim hic agitur et odoris acrimonia, non de sapore. Pintian.

Quin et arborem totam, &c.] Contra Theophrasti judicium, a quo hæc omnia sumpta sunt, hæc Plinius scribit. Locus est Causs. vi. 28. 'Odores autem,' inquit, 'ab invicem nullus fructus, neque pars ulla arboris excipit: ita ut manifestum id sit. Interdum tamen juxta odoratas plantas acria seruntur, ut cæpa et allium juxta coronarias,' &c. Dalec.

Quod dictum est] Lib. VIII. c. 10. Plinio noti non erant cercopitheci odorati, qui muscum olent. Idem Alexandri non meminerat, cujus corpus odorem snavem expirabat. Idem.

Drilonis et Naronæ] Legendum Naronis, non Naronæ, ut ostendit Nicandri vetsus ah Hermolao citatus, et ostendunt omnes geographi, aut, si magis placet, Narone, auferendi casu. Pintian.

Ruphanitis a similitudine] Ea fortassis est, quam Aëtius in emplastro venenatorum astraglitim nuncupat, et cujus sub eodem nomine Galenus meminit κάτὰ τόπους, lib. 1. in remediis, quæ facinnt ad calvescentes præter ætatem. Astragalitim vero nuncupant, quod astragali radix velnt raphanus grandis sit, et teres. Dalee.

Floret diversi coloris specie] Vossiauus, nt Pintiani codex, Floret versicoloris. Lege, Floret versicolori specie. Gronov.

Et fossuri tribus ante mensibus, &c.] Idem fere Theophrastus de panace Asclepio, Hist. 1x. 9. Dulec.

Natura est ferrens] Theophrastus lib. περί όσμῶν: θερμή δὲ καὶ στυπτική ή ῖρις: καθ' ὑπερβολήν δὲ πικρὰ νέα οὖσα, καὶ τὸν χρῶτα τῶν ἐργαζομένων αὐτήν ἀφελκοῖ. Idem.

Jampridem enim et seritur. Nunc e Pamphylia] Legendum forte commutatis verbis, Jampridem enim et nunc fertur e Pamphylia. Pintian.

Seritur] In Elide, Leucade, et aliis locis, ubi paratur unguentum Irinum, ut ex Illyrico tantum silvestris petenda non sit. Dalec.

Nunc e Pamphylia: sed Cilicium maxime laudatur] Rectius Ms. primicerius: nuuc et Pamphulia. Dixerat: optimum antea irinum Leucade et Elide ferebatur. Significat nunc ne inde quidem desiisse, sed etiam e Pamphylia apportari. Omisit autem præpositionem, ut et ad Elide. Deinde idem liber, sed Cilicum cum maxime laudatur. Præclare. Pintianus tentabat: Jampridem enim et nunc fertur e Pamphylia, commutatis verbis. Nimirum mirabatur ad illud, e Pamphylia, subaudiri fertur, cum intercessisset, scritur. Sed quod est de satione, accipiendum per parenthesin interpositum, hoc modo: Optimum antea irinum Lencade et Elide ferebatur: (jampridem enim et seritur) nune et Pamphylia, &c. Gronov.

Atque Septentrionale, &c.] Legend. Atque e septentrionalibus saliunca folio quidem subbrevi, et quod necti non possit radici numerosæ coheret, herba, &c.
Alpiumque aprica, urbium Eporedia.
Vide Salmas, p. 1066. b.

Ut metallum esse caperit] In vectigali et reditu publico censeri non aliter, quam metalli fodina. Dalec.

Hesiodi laudibus] Vide posthac c. 20. Theophr. Hist. 1x. 21. Idem.

Folia ejus mane candida] Hoc Dioscor. de tripolii flore prodidit, cum quo Plinius magno errore polium confundit. Idem.

Nunquam palmo altiora] Frutex dodrantalis. Diosc. Idem.

CAP. VIII. De restium æmulatione cum floribus, et amaranto, et chrysocome, sire chrysiti.

In quibus unguento vicisse, &c.] Lege: In quibus unguento vicisse naturum gaudens luxuria restibus quoque provocavit eos flores qui colore commendantur. Hos animadverto tres esse principales; in cocco qui a rosis micat, et gratius nihil: suspectu trahitur et in purpuras Tyrias dibaphasque ac Laconicas. Amethystum qui in viola: et ipse in purpureum, quemque ianthinum appellavimus ; genera enim tractamus in species multas sese spargentia. Tertius est qui proprie conchylii intelligitur, muttis modis: unus in heliotropio, et in aliquo ex his plerumque saturatior: alius in malea ad purpuram inclinans; alius in viola serotina, conchyliorum vegetissimus, Ounium colorum micantissimus coccineus, qualis in nigrante rosa conspicitur; is etiam in purpuris Tyriis ac dibaphis micabat, sed tum cum suspicerentur tantum, et c. 38. ejusdem libri: 'Nigricans aspectu, idemque suspectu refulgens.' Fulgorem igitur illum nitoremque cocci pariter et rosæ, non habebat purpura, nisi in sublimi posita spectaretur, ita ut suspicienda esset : et hoc est, quod hoc loco dicit, coccineum colorem, qui in rosis micat, suspectu etiam trahi in Tyrias purpuras et dibaphas. Salmas. in Tertull. Pall. p. 186, 187, 188,

Hos animadecrto, &c.] Lege: Hos animadecrto tres esse principales: ut rubentem in cocco, quia rosis, nigrante gratia: hie trahitur suspectu et in Tyrias dibaphasque, ac Laconicas. Ita eum locum constituo, libri melioris anctoritate. Tyria ergo purpura suspectu ruborem nitoremque præferebat cocci, cocco porro tincta, rursus Tyrio tingebant, ut fieret hysginum. Salmas. p. 273. b.

Unum in cocco, qui in rosis micat. Gratius nihil traditur aspectu et in purpuras Tyrias, dibaphas Locus est vitiatissimus et insanabile cacoëthes. Vetus codex sic legit: quia rosis migrante gratia nihil trahitur suspectu. Scribi posset minus fortasse male: qui rursus migrante gratia trahitur in species. In purpuras, &c. Pintian.

Unum in cocco qui in rosis micat] Misere affectus locus. Acad, unum in cocco quia rosis micat gratiris gratius nihil traditur aspectu qui et in purpurus tyrias diphasque aut laconicas: alium ametiston quod viola. Eodem fere modo Menapius. Gud. unum in cocco quia rosis micat gratius nihil traditur aspectus et in purpuras tyrias diphasque aut laconicas; alium ametiston quod vi-Vossianus Andegav. unum in ola. cocco quia rosis micante gratia nihil traditur aspectu, &c. aut Laconicas, alium ametistom quod viola. Sed his codicibus solis nihil commiserim: nec sunt ex illis, qui possunt ope sua censerier. Fideliores at Pintiani: quia rosis migrante gratia nihil trahitur suspectu. Vossianus hoc amplius: principales ut rubentem in cocco quia rosis migrante gratia nihil trahit suspectu et in purpuras tyrias dibaphasque ac laconicas : amethistum quæ viola et ipse in purpura eum quemque yacinthinum appellavimus. Hac tutior et vera conjecturis semita. Tentabam autem: Hos animadverto tres esse principales: ut, rubentem in cocco, qui rosis nigrante gratia (vel, micante nigritia) nihil cedit, suspectus et in purpura Tyria dibaphaque ac Laconica (sive mavis purpuris Turiis dibaphisque ac Laconicis) amethystum, qui viola, ct ipse in purpura, eaque quam ianthinum appellavimus; (genera enim tractamus in species multas sese spargentia;) tertius est, qui proprie conchylii. intelligitur multis modis. Illud rubentem confirmatur XXXIII. 1. 'uvas rubentes cocci modo.' To 'micante nigritia,' vel 'nigrante gratia,' 1x. 36. 'Nigrantis rosæ colore sublucens.' Et c. 38, 'Rubens color nigrante deterior.' Ibidem : 'Nimiæque ejus nigritiæ dat austeritatem illam nitoremque, qui quæritur, cocci.' Item: 'Laus ei summa in colore sanguinis concreti, nigricaus aspectu, idemque suspectu refulgens.' Ne quid dissimulem, trahit codex optimus literis, sed virgula superposita significat τὸ vR adjiciendum: sed nihil cedit reposcit præcedens verbum provocavit. Suspectus antem, non quasi non et aspectu placeat, sed quia suspectu magis intelligitur. Jam probavimus. Sed et XXXVII. 10. 'Quando præcellens debet esse in suspectu velut ex carbunculo refulgens quidam in purpura leviter roseus nitor.' Sencea Nat. Quæst. 1. 5. 'Sunt etiam quidam colores, qui ex intervallo vim suam ostendunt. Purpura Tyria, quo melior saturiorque est, eo oportet altius teneas, ut fulgorem sunm ostendat.' Cum dicit: 'eaque quam ianthinam appellavimus,' subaudio 'veste,' ex c. 6. 'ab his ianthina vestis;' nam ianthinum pro hyacinthium Mernla et Hermolaus viderunt. Sed fortasse meliora nosces ex Pintiano et Salmasio ad Tertulliani Pallium p. 137. in Solinum p. 273. Octaviique Ferrarii insigni opere de Re Vestiaria par. 1. 11. 7. Gronov.

In viola serotina, &c.] Lencolo purpureo, quod admodum sero florere perseverat. Dalec.

Vegetissimus] Id est, vividissimus ac nitidissimus, 'color' subaudi, qui ex conchyliis exprimi ac elici potest. Idem.

Flammeis | Flammeum Verrius nuptæ amiculum vocat quo caput tegebat, non a flammæ colore flammenm, sed quia Flaminica, cui divortium facere non licebat, eo assiduc uteretur. Eodem modo tegebatur et nupta, ut perpetuo cum viro maneret. hoc tantum, verum etiam in soccis luteo colore utebantur novæ nuptæ, anod his verbis demonstrat Seneca: ' Crura distincto religavit auro, Luteo plantas cohibente socco.' Fascias autem priore versu crurales significat, auro intertextas, quibus tibias et semina obligabant. Magius 111.3. Vide Alex. ab Alexand. c. 2. Reticulis etiam Inteis usas fuisse virgines pridie nuptiarum adnotatum est, xxviii. 9. Tibullus: 'Flavaque conjugio vincula portet amor.' Turn. Advers, xxix, 32, Idem.

Principatum dedit] Nobilioribus aliis, ut purpureo, ianthino, cœruleo. Idem.

Summa ejus natura, &c.] Lege: Summa naturæ ejus in nomine est: appellatio quoniam non marcescat. Ita dixit, summa naturæ, ut 'summa voti:' at eo loco in nomine est idem significat, quod 'in fama est.' Et postea scribe helichrysi. Sed falsum est eum florem non fuisse in usu Alexandriætate, quia proximi ab ejus morte auctores de eo siluere. Vide Salmas, 966. b.

Summa ejus natura in nomine est] Summa natura ejus Acad. Gud. Vossiani. Salmasius scribi jubet: Summa naturæ ejus, ut 'summa voti,' 'summa curæ,' ad Solin. pag. 966. Perperam, ut puto; nam eodem sensu et elegantius dicitur summa natura, ut 'summa respublica.' Vide ad Livinm xxvi. 10. Gronov.

In nomine et cyani colos] Legend. In nomine et Cyuni colos: item helichryso: omncs, &c. Salmas. p. 132. b.

Petilio] Petilium dietum quidam volunt a Petilia oppido Magnæ Græciæ, cujus mentio fit 111. 10. Dalec.

Luteum semen includente | Includen-

tia, non includente, vetus exemplar præfert: ut referat semina. Pintian.

Pastillicantibus] Pastilli rotundam figuram effingentibus. Dalec.

CAP. IX. De honore coronarum, et cyclamino, et meliloto, et trifolio, tria genera ejus.

Cappadocia vocantur] Alba vocat Columel. 1x. 4. distinguitque a rutilis. Idem.

Colossinus Colossinum Plinins vocat, non quidem vastum et inusitatæ magnitudinis, ut Beroaldus exposuit, sed purpureum, a Colossis urbe Troadis, ubi pigmentum tale parabatur. Plilander in Vitruv. lib. 111. cap. ult. Idem.

Folia in coronamentis] Legend. Folio in coronamentis smilaces et hederæ obtinent principatum, de quibus in fruticum loco abunde diximus. Vide Salmas. p. 1041. b.

Smilacis] Coronas e smilace infanstas esse, vide xvi. 35. Dalec.

Ergo in coronamenta] Hæc Theophrast. nt suffruticum genera, τῶν φρυγανικῶν, recenset, non ut plantas ad coronamenta expetitas. Hist. vi. 1. Idem. Ergo in coronamenta, &c.] Scribe: Ergo in coronamenta folio venere melophrum: smerea, origanum, cneorum quod casiam Hyginus vocat; et quod cunilaginem, conyza; melissophylum, quod apiastrum; meliloton quod nos sertulam Campanam vocamus. Salmas. p. 101. b.

Melothron] Vitis alba XXIII. 1. mihi potins glycypicron Dodonæi, Dalec.

Spireon] Σπειραία frutex lentus et vitilis, ut in spiras torqueri possit, Matthioli viburnum. Idem.

Cneoron] Cneorum album Anguillaræ lavendula nostra utraque, mas et fæmina: eneorum nigrum libanotis coronaria, sive rosmarinus: cujus nusquam sub alio nomine Theophrastus meminit. Idem.

Tria cjus genera. Minyanthes vocant Graci, ac asphaltion, &c. Alterum acuto, oxytriphyllon, &c.] Perperam; nam idem genns quod δξύφυλλον vel δζυτρίφυλλον ab acutis foliis appellatur, μυνανθές etiam dicitur a flore; ἀσφάλτιον ab odore; κνήκιον a seminis figura. Salmas. 243.

Majore folio] Columella vi. 17. Simonianum trifolium vocat, invenirique !radit in confragosis locis efficacissimum, odoris gravis, neque absimilis bitumini, et idcirco a Græcis asphaltion vocari, a Romanis propter figuram acutam trifolium: quoniam longis et hirsutis foliis viret, ac canlem robustiorem facit quam pratense. Dalec.

Acuto] Imo potins, ut volunt, acido. Idem.

Ut marathro, hippomarathro] Vossiani duo Gudianusque maratho, hippomaratho; ut et alibi. Utroque autem modo et Græcis scribitur. Gronov.

Utuntur e ferulis, &c.] Ita lege: Utuntur et corymbis hederæ, flore purpureo, et in alio genere earum silvestribus rosis simili: sed in his quoque color tantum delectat, odor autem abest. Vide Salmas, p. 364. a.

Silvestribus rosis similis] De cisto id accipiendum. Cisson cum cisto hic Plinius confundit, ut et in aliis quibusdam locis; itaque sic castigandus hic locus ex Theophrasto et Dioscoride: Utuntur et ferulis, et ferulagine, et cisti flore purpureo. Nam et est in alio genere candicans. Utrique tamen earum silvestribus rosis similis. Dalec.

CAP. X. De origano, et thymo, et melle Attico, et conyza, et Jovis flore, et helenio, et abrotono, et leucanthemo.

Alterius enim nullum semen] Hoc ex Theophrasto Hist. vt. 2. Dioscoridi tria genera origani, Heraeleoticum, onites silvestre, atque adeo tragoriganum. Fructuosa omnia sunt. Idem.

Totidem et thymi] Hoc ex Theophrasto loco supra citato. Album tantum Dioscorides agnoscit et describit. Philochorus thymi lignum proprie νηφάλιον vocari tradit, coque veteres primmm usos in sacris, quæ accenso igne fiebant, ut ἀπὸ τῆς θυμάσεως καὶ τῆς θυῆς appellatum sit. Rhod. xxiii. 3. Idem.

Non potest deprehendi] Flore ipso integitur, $\hat{\epsilon} \nu + \tau \hat{\varphi} + \hat{\alpha} \nu \theta \hat{\epsilon} \iota + \hat{\alpha} \nu \alpha \mu \hat{\epsilon} \mu \iota \kappa \tau \alpha \iota$. The ophr. Idem.

Ergo translatum est, &c.] Qui tamen asportare ex Attica cupiunt, quarunt et inveniunt. Idem.

Et vix flore, uti docemus, satum] Corruptissima verba. Quid si legas, sed vix floruit decies satum; vel, decimo satum; vel, decimo satu. Pintian.

Thymis] Nigris, sed non albis; serpyllo zygi Dioscorid, vulgo Serpoullet et Farigoule. Rubra vocat Arist. Hist. 1x. 49. Dalec.

In coronamentis] Theophrastus in coronas expeti nusquam ait. Idem.

Libanotis] Falsum id, nec a veteribus proditum. Idem.

Et tantum folio] Theophrastus scribit simpliciter, has esse coronarias, non autem solo folio coronare, Hist. vt. 1. Idem.

Jovis flos] Dios anthos et hemerocalles flore tantum coronant, reliqua foliis. Delenda itaque illa, Jovis flos. Idem.

Rosæ modo] Ut rosa, viola, ἰωνιὰ, ροδωνιά. Aliter hæc Plinius recitat, quam leguntur apud Theophrastum. Idem.

Colore tantum, &c.] Nicander in Georgicis: Ἦγὰρ καὶ λεπταὶ πτερίδες, καὶ παιδύς ἔρωτες, Λευκοΐα τὰ ἀμενηνὰ, καὶ ἐν κρόκος εἴαρι μύων, Κρῖνον, κύππειρός τε, σισύμβριον, ὅσσα τε χ' οἶα ἄλσπορὰ ἰαμναἰοισι τόποις ἀνετρέψατο λειμών Κάλλεα, βούφθαλμόν τε, καὶ εὐειδές Διὸς ἄνθος. Sic fere Petronius: 'Emicurer rosæ, violæque et molle Cyperum, Albaque de viridi riserunt lilia prato.' Idem.

Helenium] Ægyptium Dioscoridis. Idem.

Dodrantalibus ramulis] Cubitalibus ramulis, serpylli modo humi jacenti-

bus, foliis lenticulæ circa ramos, longioribus, crebris. Dioscor. *Idem*.

Abrotonum odore jucunde gravi] Videtur legendum acri, non gravi, ex Theophrasto de Causis Plant. vi. 22. et Plinio supra hoc ipso libro capite 7. Admonuitque nos in hac re priusquam in Plinium quippiam scribere aggrederemur, Oroscius noster, insignis philosophus ac medicus, Latineque ac Græce egregie doctus. Sed potest tolerari gravi, ex Dioscoride libro tertio, capite de abrotono. ' Nascitur,' inquit, 'æstate odoratum cum gravitate aliqua.' Ergo cum dicit Plinius abrotonum acrem habere odorem, Theophrastum secutus est; cum gravem, Dioscoridi consentit. Pintian.

Abrotonum odore jucunde gravi floret æstate] Recte Gelenius, jucunde gravi; sed 7d æstate defit in castioribus membranis, ortum ex est autem, quod video in Voss. duobus, Academico, et Gudiano; et adjecit aliquis expleturus in sequenti commatio, quod Plinius voluerat intelligi. Sufficit vero paullo post dici de abrotono et adonio junctim: 'Utrumque floret æstate.' Gronov.

Vacuum sponle provenit] Lego, Vacuis sponte provenit, id est, incultis neglectisque locis, quo loquendi modo prædia vacua scripsit ac dixit Cicero. Dulec.

Cacumine suo se propagat] Quoniam summis flos surculis exit, quo pereunte semen succedit, et vertice plantæ delapsum, terraque exceptum, plantam suam propagat. Idem.

Seritur autem semine melius] Abrotonum radice, vel avulso surculo, παρασπάδωs, potius quam semine germinat. Semine vero difficulter exit. Surculi autem in testis et fictilibus pauguntur, quemadmodum conserunt Adonidis hortos. Seritur æstate; est enim admodum alsiosum, atque morbis obnoxium, etiam ubi sol multum lucet; sed ubi convaluerit, ac-

creveritque, magnum ac robustum arborescit rutæ modo, &c. Theophr. Hist. vi. 7. Idem. Seritur autem semine melius quam radice aut surculo] Ex Theophrasto loc ad verbum libro sexto, capite ultimo: et tamen vult hæc verba depravare Ruellins. Sed videtur Theodori tralatio decepisse hominem, quæ diversa abit a Græca lectione quam sequitur Hermolaus in Corollario cum Plinio. Itaque nihil hac in parte dicit Ruellius. Pintian.

Ritu vitis fruticant] Scribendum, rutæ vice fruticant, ex antiquo exemplari, confirmante eam lectionem Theophrasto libro et capite proxime citatis, his verbis: 'Sed cum convaluerit creveritque, magnum, robustum atque arboraceum constat, quemadmodum ruta, nisi quod lignosius et siccius et squallidius est.' Viderunt hoc ante me alii; sed primus omnium Hermolaus in secunda editione. Idem.

Leucanthemum est] Anthemis alba. Dioscor. Dalec.

Foliosum] Lego folioso, id est, foliolis per ambitum extrinsecus multis, orbiculatim cingentibus, quod in floris medio luteum est. Hæc Dioscorides magnitudine cum rutæ foliis comparat. Idem.

CAP. XI. De amaraco vel sampsucho, et nyctegreto, et meliloto, et viola alba, et codiamino, et de silvestribus bulbis et heliochryso, et lychni, et de herbis citra mare.

Appellavere] Apud Athenæum Chæremon Persicum vocat his verbis: Πέρσης δὲ θαλερὸς ἐκτραφεὶς ἀμάρακος Λειμῶσι μαλθακοῖσι τεῖνεν αὐχένας. Id.

Et odore melius. Copiosum, &c.] Mollius in antiquo codice, non melius. Astruiur ca lectio Theophrasti anctoritate libro sexto, capite ultimo. Et jucundi, inquit, 'odoris semen est, et quidem mollioris odoris.' Pintian.

Nyctegretum inter pauca miratus est Democritus coloris ignei] Omnes Nyctegreton. Dein Mss. quatuor coloris hygini folio spineo ant higini : cni maxime fidimus: coloris hisgini folio hispinæ. Scribe: Nyctegreton inter pauca miratus est Democritus, coloris hysgini, folio spinæ. Hesychins: 'Yoγινόν, βάμμα τι. Noster 1x, 42, ' Quin et terrena miscere, coccoque tinctum Tyrio tingere, at ficret hysginum.' xxt. 26, 'Hyacinthum in Gallia maxime provenit: hoc ibi pro cocco hysginum tingunt.' Sic Hermo. Barbarns pro eo quod in vett. hoc ibi loco : unde nonnulli postea locorum, quod et Salmasius ad Solin. p. 272. sequitur. Censeo scribas: 'hoc ibi fuco hysginum tingunt.' xxxv. 6. 'Causa est, quod hysgino maxime inficitur.' Athenœus lib. vt. δύο δ' ύπο τοις ποσίν ύσγινοβαφη. Hysgini sagax quoque Pintianus deprehendit. Gronov.

Coloris ignei] Coloris hiis gigni, in eodem; scribendum puto, coloris hysgini, de quo Plinius xxxv. 6. Pintian.

 Ab aliis nyctilopa] Melius in eodem, nyctalopa: et confestim verbum tamen redundat. Idem.

Viola alba] Lencoion, Theophr. nempe bulbosum. Dalec.

Postea quæ appellatur purpurea] Lege: Postea quæ appellatur Ion, et purpurea, proxime flammeum quod vocatur, silvestre duntaxat. Vide Salmas. p. 1361. b. 1362. a.

Codiaminon bis anno] Cyclaminos, non Codiaminon, in vetusto exemplari; sed non placet lectio. Theophrastus lib. vi. capite ultimo, cum narcisso, lirio, et aliis herbis quæ hic referuntur a Plinio, codion bulbi reddit. Theodorus bulbi florem vertit. Proinde non absurde hic conion legi posset, non codiaminon. Et verba illa quæ paulo post sequentur, Est autem hic silvestris bulbi flos, alieno bil loco posita, hic debent subjici, neque enim anemonæ ulla ratione congruere possunt. Pintian.

Seriores supradictis aliquando narcis-

sus et lilium trans maria: in Italia, &c.] Scribo: Scriores supradictis aliquando narcissus lirium. Transmarina in Italia, &c. ex eodem, astipulante etiam Theophrasto loco citato: utique quod attinet ad lirium, illud nolni præterire: narcissum et lirium idem esse; sed ab aliis hoc, ab aliis illo nomine appellari, auctore eodem Th. v1. 6. Idem.

Nam in Græcia tardius, &c.] Omnino sic lege: Nam in Græcia tardius ctium anemone, quæ leimonia vocatur, alia quam quæ dicetur in medicinis. Post ea viola, quæ appellatur purpurea. Scquitur ænanthe, melanion, ex silvestribus elichrysos: deinde alterum genus anemones. Post hanc gladiolus, &c. Dalec.

Deinde alterum, &c.] Inepte Plinius βολβοῦ κάδιον anemonem esse interpretatur. Ineptius idem inter flores vernos recenset duas anemonas, cum unicam tantum Theophrastus referat, quam λεμωνίαν cognominavit. Ea porro est pulsatilla nostrà. Cætera quidem anemonarum genera æstatis principio florent. Iden.

Nascitur locis tepidis] Hoc e Theophrast. male citat Plinins. Is Hist. lib. vi. cap. ult. et de Cans. 1. 14. scribit œnanthen in apricis, et a noxio frigidoque afflatu contectis locis satam, et, quod ait Plinins, tepidis, dintissime florere, si crebro devulsus flos in semen abire prohibeatur: id est, quod Plinins citat. Idem.

Hyacinthum comitatur fabula duplex] Legend. Hyacinthum comitatur fabula duplex, luctum proferens ejus, quem Apollo dilexerat, aut ex Ajacis cruore edens, ita discurrentibus venis, ut Græcarum literarum figura, at, at, legatur inscriptum. Vide Salmas. p. 1042. a.

Ex Ajacis cruore editi] Auctore Pausania lib. 1. Salaminii tradunt, post Ajacis interitum, apud se primum florem enatum candidum, modice rubentem, lilio et foliis, et aliis partibus minorem, inscriptum iisdem

literis, quibus et hyacinthum. Cosmosandalon Athenæi esse puto. Dalec.

Venis] Imo potius maculosis notis. Idem.

Si et unguenta sumantur ex auro] Theophrast. Hist. 1x. 21. Idem.

Et alterum genus lilii] Lego lirii, non lilii, ex Theophrasto loco sæpe citato. Pintian. Alterum genus lilii] Theophrastus statim post Jovis florem, (hic vulgo aquilegia dicitur,) cerinthum et iphyon; ut pro cerintho videatur alterum genus lilii vertisse. Dalec.

Duo genera hujus] Pothos albus, iasminum nostrum: pothos cœruleus, clematis secunda Dodonæi. Idem.

Qui fere nascitur, &c.] Quo ntuntur circa sepulchra: is antem χρονιώτερος est, dinturnior: vel, dintins floret, vel, dintins vivit. Theophr. Idem.

Et spinæ flore utuntur] Et acutæ spinæ fructu, et smilacis flore, Theophrast. Idem.

Spinæ albæ cuuliculi] De scolymo id Dioscor. ή δὲ πόα ἀρτιφυὴς οὖσα λαχανεύεται, ἐφθὴ ὥσπερ ἀσπάραγος. Plinins non animadvertit Theophrastum de oxyacantha id scripsisse quod citat; et intempestive addit de cauliculis spinæ albæ, quod Dioscorid. de tenellis germinibus scolymi prodidit. Idem.

In modum lineæ] Exprimere voluit, quod ait Dioscorides: κλήματα δ' έχει μικρὰ, ὅσον τοῦ σχοίνου πάχος. viticulas, seu virgulas, habet junci crassitie: prætenuem virgulam lineam vocavit. Idem.

Topiaria herba] Topiarium opus, cum arbuscularum virgulæ ductiles facili flexu in varias formas hominum, turrium, ædium, cubiculorum, modo hunu, modo per hortorum et viridiariorum spatia, finguntur: unde Topiarii ejus operis artifices Ulpiano. Alex. ab Alex. 111. 25. Idem.

Ut intra id tempus purgata] Voss. optimus, purpurgata. Lege, perpurgata ac pura sint. xxxiv.13. 'Siecare et excrescentia consumere, perpur-

gare.' Utuntur et Plautus et Varro de Re Rust. 11. 11. Gronov.

CAP. XII. De cura apum, pabulo et morbis earum, et remediis.

Maxime ulrearia Hoc in vocabulo, et ei vicino atvei, perpetnus error non vulgatos modo, sed et secundi generis membranaceos obsidet; nam qui nobis hoe negotium fecit, in eo legitur albaria, quod est alvaria. Sie infra, At genistus circumseri alveariis gratissimum: ille albaris. Similiter: Imponunt navibus alveos noctibusque quina millia passuum contrario amne naves subvehunt. Idem, Imponunt navibus alvos. deinde ignorat 70 naves: et merito, supervacuum enim Mox, donec pondere ipso pressis navibus pleni alvei intelligantur. Scriptus, plenæ alvi intellegantur. Sic et cap. 14. 'Alvearia orientem æquinoctialem spectare convenit.' Voss. 'Alvaria.' Deinde: 'Alvearia optima e cortice, secunda ferula, tertia vimine. Multi ea et speculari lapide fecere.' Pintiani codex, 'Alvus optimæ.' Voss. 'Alvos optime cortice;' tum nescit τὸ 'ea,' ut et Pintiani. Scribe: 'Alvos optimas e cortice, secundas fernla, tertias vimine: multi et speculari lapide fecere.' Item: 'Circumlini alveos fimo bubulo utilissimum.' Optimus, 'alvos.' Statim, 'si magnus sit alvens.' Acad. 'si magna sint alvearia.' Gnd. 'magna sit alveariis.' Voss. Andeg. 'magna sit alverios.' Menap. 'magnum et sit alveariis.' Quem sequimur, et Chifl. 'si magna sit alvus.' Ibidem : 'Alvearia hieme stramento operiri.' Idem et Pintiani, 'Alvos.' Rursus: 'Et araneorum quidem exitium facilins est, papilionum major pestis. Tollitur vero, cum maturescit malva noctu, interlunio, cœlo sereno, accensis lucernis ante alveos.' Gud. et Menap. ' papilios major lucernis tollitur vero.' Acad. 'papilios major lucernis tollitur vere.' Andegavens. ' papilio estis major lucernis tollitur ve-

ro.' Vetustissimus et Chifl. ' papilio pestis major lucernis tollitur vero:' deinde omnes, 'sereno accensis ante alvos.' Nimirum transposuerunt τδ 'Incernis,' quod id commodum locum esse non sinat τφ 'vero,' postquam id admiserant potins, 'tollitur vero,' quam 'tollitur vere,' quod tamen in Academico est. Scribendum autem erat: 'papilio, major pestis, lucernis tollitur, vere, cum maturescit malva, poctu, interlunio, cœlo sereno, accensis ante alvos.' Dicit, 'vere cum maturescit malva.' Hieme enim seritur; non illa, quæ mense Octobri, teste Palladio tit, 11. et Plinio XIX. 8. sed quæ Februario, ut Palladins tit, 24. Consentit Columella 1x. 14. 'Ab æquinoctio primo, quod mense Martio circa octavum Cal. Apriles in octava parte arietis conficitur ad exortum Vergiliarum, dies verni temporis habentur duodequinquaginta.' Per hos primum ait apes curandas esse, &c. Mox, 'item papiliones enecandi sunt.' Et infra: 'quo tempore malvæ florent.' Denique ibidem: 'Alveorum, cum mel eximitur, inlini oportet exitus melissophyllo aut genista tritis, aut medios alba vite præcingere, ut apes diffugiant.' Opt. 'Arborum.' significat 'Alvorum;' nam idem mox: 'aut medias alba vite præcingi.' Nempe'alvos.' Etiam alii quatuor 'medias,' Andegav. etiam plane 'alvorum.' E Chifletiano 'media' notant. Sic et cap. 20. linjus libri: 'Melissophyllo sive melittæna si perunguntur alvearia, non fugient apes.' Opt. 'si perungantur alvi.' x1. 10. ' Novissimi maxime implentur melle, ideo aversa alvo favi eximuntur.' Sic Men. et Gud. Academicus: 'ideo adversa alvo favo ex.' Nec dubito, quin et sic fuerit in Chifl. etsi tantum ex eo notaverint, 'aversa alvo.' 'ideoque averso alveo.' Eodem lib. cap. 15. ' Æstiva mellatione decimam partem Thasio Dionysio apibus relinqui placet, si plenæ fuerint alvi.' Sic

Chifletianus, Nostri, 'si pleni fuerint alvi.' xx11. 24. 'Prima propolis alveorum aculcos,' &c. Idem 'alvorum.' xxx. 24. 'Sparsas apes in alvearia reverti.' Rursus idem : 'in alvo.' Lege, 'in alvos,' ut et Pintianus. xxvIII. 7. ' apes tactis alveariis fugere.' Is ipse, 'alvariis,' quod prætermisit Salmasius ad Solin. p. 26. ubi locum istum tractat. Columella quoque dicto loco: 'alvi apericudæ sunt et fumigandæ.' Apud Phædrum quoque Fab. Lii. 'Alvos accipite et ceris opus infundite,' in scriptis codd. esse testatur Salmasius ad Hist. Aug. p. 477. Gronov.

Ervilium] Cunilam, thymbram, vel satureiam vocat Columella 1x. 4. Dalec.

Casiam] Cneorum utrumque, album, sive lavendulam, ac spicam nostram; et nigrum, sive rosmarinum coronarium. Vide enndem loco citato. Idem.

Melissophyllon, Cerinthen] Theophrastus lib. vi. cap. ultim. Cerinthum emunciat, non Cerinthen. Virgilius tamen Georg. lib. 1v. prima inflexione protulit: 'Cerinthæ ignobile gramen,' si exemplaria vulgata vitio carent: certe ab Aldo impressa sic præferunt. Pintian.

Cum olivæ florem] Vanum falsumque id esse tradit XI. 8: Dalec.

Cum aliquas quam proxime, &c.] Virgilins: 'Palmaque vestibulum ant ingens oleaster obumbret: Ut cum prima novi ducent examina reges Vere suo, ludetque favis emissa juventus, Vicina invitet decidere tipa calori, Obviaque hospitiis teneat frondentibus arbos.' Idem.

Cornum quoque arborem, &c.] De ulmornun samera et tithymalli flore id Columella. Amygdali quoque florem caveri oportere scribit Varro. Idem.

Nam flore ejus degustato alvo convita moriuntur] Scriptum exemplar: Flore ejus degustato alvo cita moriuntur; reliqua superfluunt. Pintian. Alvo concita moriuntur] E Chifi. notant alvo circa. At tu lege cum fidissimo, alvo cita. Sic xxIII. 1. 'Alvo citæ signinum maxime conducere indubitatum est.' Et cap. 7. extremo de sorbis: 'nam recentia stomacho et alvo citæ prosunt.' Hoc quoque præcepit Pintianus. Acad. Gud. Menap. concitata. Andegav. citato. Gronov.

Urinam hominum] Hyginus apud Columel. Dalec.

Ad naves quotidie remeant, mutantes locum] Duo novissima verba falso adjecta suspicor. Pintian.

CAP. XIII. De venenato melle, et de remediis mellis venenuti, et mellis insani.

Ut mella quoque venenata fiant] In heptacometarum arboribus venenati genus mellis nascitur, quod haustum stupefacit, et mentem consternat. Eo tres Pompeii cohortes in potum dato ab ea gente interemptas fuisse memoriæ traditum est. Rhod. xviii. 30. Populos eos in Ponto Stephanus collocat, et Scythicum montem incolere scribit. Apud Trapezuntem in Pento mel e buxo defluit gravis odoris, quo ἔκφρονες et amentes fiunt. Rhodig. xxiii. 35. Dalec.

Pracipue caprarum] De enonymo id Theophrast. Hist, lib. 111. cap. ult. de rhododendro Dioscor. ob Aconitum venenatum esse idem auctor prodit, lib. v1. Idem.

Excrementa] Quæ sumpto eo melle rejiciant ægri, sputo, vomita, alvo. Idem.

Aliud genus in eodem Ponto gente Sannorum, &c.] Hi sunt, quos posterior ætas Tzanos vocavit, Lacis conterminos. Utraque Colchica gens fuit in clientela fideque Constantinopolitani Imperatoris. Gelen.

In eodem Ponto gente Sannorum] Sic Gelenius, cum legeretur, in eodem Ponti situ viget ex annona mellis. Tres codices, in eodem Ponto situm gentes annonam; ut et Andegav. nisi quod annosum. Potior, in eodem Ponti situ

gentes annorum. Pintiani codex, in eodem Ponti situ gente Sannorum, Lege, in codem Porti situ, gente Suanorum. Poteras suspicari, in eodem Ponti sinu, ex Justini lib, 11. 'Frustraque et Ponti sinum et Asiam edomitam esse dicit.' Sed Plinius ista voce sic nti gaudet. IV. 16. 'Ex adverso hujus situs Britannia insula,' Ubi male Pintianus opinatur legendum, 'Ex adverso hujus sita est.' x1. 1. 'Italiæ quoque partibus juxta et hieme et æstate fulgurat, quod non in alio situ.' XII. 19. 'In quo situ Liber pater educatus esset.' Sic xvi. 18. inscribit, 'De arborum natura per sitns.' XXVII. 2. 'Necantque gustatu earnm pantheras, nisi hoc fieret, repleturas illos situs.' XXXI. 4. 'Cessasse fontes amnesque, qui in eo situ multi erant.' xxxII. 1. de Arabia: 'Piscinm adipe camelos perungi in eo situ, ut asilos ab his fuget odor.' Ita enim legendum, cum sit in scriptis omnibus 'perungui,' aut 'perungi,' quod mutarunt in 'perungere' propter corruptum 'fugent odore.' XXXIII. 4. 'Quo sit situ terrarum numen hoc, signavious nomine.' Ita enim legendum, 'Snanos' habes et vi. 11. ' A portis Caucasiis per montes Gordyæos Valli, Snani, indomitæ gentes: auri tamen metalla fodiunt.' Etsi edatur 'Snarni,' Strabo I. xt. Οἱ Σοάνες δυναστεύουσι τῶν κύκλφ, τὰ άκρα τοῦ Καυκάσου κατέχοντες, τὰ ὑπὲρ της Διοσκουριάδος βασιλέα δ' έχουσι, καὶ συνέδριον ἀνδρῶν τριακοσίων συνάγουσι δ', ώς φασι, στρατείαν καλ είκυσι μυριάδων.... Παρά τούτοις δὲ λέγεται καλ χρυσον καταφέρειν τους χειμάρδους ύποδέχεσθαι δ' αὐτὸν τοὺς βαρβάρους φάτναις κατατετρημέναις καὶ μαλλωταίς δοραίς. άφ' οῦ δὴ μεμυθεῦσθαι καὶ τὸ χρυσόμαλ-Restituendi sunt iidem λον δέρας. Plinio xxxIII. 3. 'Jam regnaverat in Colchis Salances et Esubopes, qui terram vieginem nactus plurimum auri argentique eruisse dicitur in Snanorum gente, et alioquin velleri-

bus aureis inclito regno.' Sic Ms. vulgo 'Samnorum.' Diffido etiam vocabulo 'Esubopes;' nam idem liber insignis, 'salaucesa et esubopes.' quasi vellet: 'Jam regnaverant in Colchis Salauces, Æetes, Ubopes.' Cæterum 'Suanos' et apud Ptolomæum visere potes, et in Tabula Pentingeri. Item in Excerptis legationum e Prisco rhetore, et Menandro Prorectore (ubi longa disputatio de 'Snanis' et 'Snania' inter Justini Imp. legatum et Persas) a D. Hæschelio vulgatis. Gronor.

Gensque ea cum ceram in tributa Romanis præstet] Præcipuus, præstent. Pro eo quod sequitur, non vendit legendum, quamquam scriptis non secundis, non pendit; nempe in vectigali sive tributo. XII. 25. 'Servit none hae, et tributa pendit.' Idem.

Parum enim erat genuisse rem Particula enim optimus non utitur. vius lib, xx1. in Orat. Hannibalis ad exercitum apud Ticinum: 'Parum est, anod veterrimas provincias meas Siciliam et Sardiniam adimis : etiam Hispanias?' Plinius lib. 1x. 35. 'Parum scilicet erat, in gulas condi maria, nisi manibus, auribus, &c. gestarentur.' Ibidem: 'Parum est, nisi qui vescimur periculis, etiam vestiamur.' Lib. xxxttt. proem. 'Parum cnim erat unam vitæ invenisse pestem, nisi in pretio esset auri etiam sanies.' Idem.

Non enim ipsi melli, sed apibus jam] Iterum brevius : non enim et ipsis jam apibus cuspides dederat. Hoc est, quasi non apes ipsæ haberent, quo lædere possent, et hominem cautum esse minusque mellis appetentem cogerent. Et vulgatæ profecto sensus nuilus, neque hic melli locus est. Acad. Gud. Men. non enim ipsi sed apibus jam cuspides dederat. Voss. alter, non enim ipsi de apibus jam c. d. Quasi vellent, ipsis et apibus. Ident.

CAP. XIV. De melle, quod museæ non attingunt, et alreariis, et cura corum si famem sentiunt apes, et quomodo cera fiat.

Orientem Æquinoctialem Brumalem meridiem, Columel, solom hibernum, Pallad. Dalec.

E cortice] Suberis præcipue. lumel. Idem.

Secunda ferula] Addit Columell. e ligno cavatæ arboris, et in tabulas dissectæ e fimo, e latere. Idem.

Circumlini alvcos, &c.] Et intus et extra, Varro. Idem.

Ambulatorium] Mobile, ut attolli et demitti possit. Varro lib. 111. Id. Si magnus sit alceus] Major quam

pro unciero apum, Idem.

Fallente operis incremento | Sic omnes nostri sine ulla suspicione. Seneca Nat. Quæst. 111. 27. ' Natura ad originem rerum parce utitur viribus, dispensatque se incrementis fallentibus.' Nec minori elegantia Jurisconsultis alluvio dicitur 'incrementum latens.' Ineptus igitur ille librarius, qui subjecit argumento: nec tantum ei fidei debebat habere Pintianus, ut inde conjiceret augmento. Gronov.

Fimo bubulo] Columel. IX. 14. Dal. Cognatum hoc iis] Ex juvenco cæso, sepulto, putrescente apes nascuntur. Archestratus in Epigrammatibus de apil». βοδς φθινομένης πεποιημένα τέκνα. et ruisum: ἵππων μέν σφηκές γενεά, μόσχων δὲ μέλισσαι. Varro. Idem.

Maturescit] Florescit. Columella. Idem.

Tractas madentes passo] Carminatas, pexas, ut quasi per siphonem succum apes evocent. Columel. Id.

Crudas carnes | Exemptis interancis. Columel. Idem.

Vasa mellaria, &c.] Μελιτηρά Gale. nus vocat lib. de documento pro epileptico: eaque idem exponit έξ ων ἐκενώθη μέλι. Acetum ex melle fieri probabile Rondeletio non est, sed potius ex propoli, quæ acidum olet.

Sporta collatis? Per juncos aut stramenta, Columel, Idem.

Punica vocatur] Omnium candidissima. Idem.

Punica fit hoc modo] Candidam ceram αἰνιγματικῶs Varro in Prometheo apud Nonium his verbis significat: 'Chrysosandalos locat sibi, et amiculam de lacte (quidam, 'lacteam a cera'legunt) ac cera Tarentina, quam apes Milesiæ coëgerint, ex omnibus floribus libantes, sine osse et nervis, sine pelle, sine pilis, puram putam, proceram, candidam, teneram, formosam.' Idem.

Sub dio siccant sole lunaque; hæc enim candorem facit: siccantes, ne liquefaciant, protegunt tenui linteo] Scribo: sub dio siccant sole lunaque. Hæc enim candorem præstat, sol siccat: et ne liquefaciat, &c. ex vetusto codice. Pintian.

Pigmentis traditur] Fucorum tincturis, ad έγκαυστικήν et κηρογραφίαν. Dalec.

Ad reddendas similitudines] Eo artificio nostra memoria quidam imitantur in pensilibus hortis arborum et herbarum omne genus, folia, flores, fructus. Idem.

CAP. XV. De herbis sponte nascentibus et aculeatis.

Frugum quidem fertilissima, sed ut prope] To quidem a Gelenio est, prope a Pintiano; et confirmat utrunque præcipuus. Sed idem, fertilissimas et ut prope. Videtur fuisse: frugum quidem fertilissima, utut prope sola iis carere possit. Gronov.

In Italia paucissimas novimus, fraga, tamum, ruscum, batin marinam] Ubi optimi libri leg. fraga, tamum: in vulgatis male, tamum: legendum ubique, thumnum. Græc. ἔλιξ. Salmas. pag. 225.

Tanum] Alii legunt tamnum, alii tamum. Cyclaminum secundam, quam pro vite nigra Matthiolus pingit, Itali etiam hodie tamaro vocant, ejusque teneros cauliculos et viticulas vere primum erumpentes asparagorum more decoctas mandunt, ac in fasci-

culos digestas vænales circumferunt. Ejus fructus uva taminia vocabatur: 'jam Tami sponte virescunt,' apud Columellam legit Pomponius. Dalec.

Colocasia] Colocasia, vel, ut Athenæus, Nicander, Virgilius, Colocasion, Dioscoridi non integra planta est, sed ejus tantum radix. Idem.

Cyamon] De hac Nicander in Georgicis: Καὶ κύαμον σπείρης Αἰγύπτιον όφρα θερίσσης, "Ανθεσι μὲν στεφάνους άγύης, τὰ δὲ πεπτηῶτα 'Ακμαίου κάρποιο κιβάρια δαινυμένοισι 'Ες χέρας ἡϊθέοισι πάλαι ποθέουσιν ὀρέξης, 'Ρίζας δ' ἐν θοίνησιν ἀφεψήσας προτίθημι. Hadr. Jun. 1. 10. Idem.

Araneoso] Filis nervoso. Martialis: 'Niliacum ridebis olus, lanasque sequaces, Improba cum morsu fila manuque trahes.' Diphilus apud Athenæum lib. 111. radicem probat, quæ minime lanosa sit. Idem.

Foliis latissimis] Perasi magnitudine, Dioscor. pilei Thessalici, Theophr. Idem.

Quæ personata in nostris] Dioscorides folium nymphææ comparat cum folio cyborii, sive Ægyptiæ fabæ. Idem.

Ut implexis, &c. Legend. Ut implexis colocasiæ foliis, in varias species vasorum, &c. Vide Salmas. p. 968. a, b. Et in præcedentibus lege: Thyrso autem qui inter folia emicat spectabili, &c. Vocat heic Thyrsum, quem scapum dixit in faba Ægyptia, quæ eadem est cum colocasia. Scribe porro : foliis latissimis, scd jum si arborcis comparentur, ad corum similitudinem quæ per se nata in nostris amnibus notamus. Dicit folia Colocasiæ ad eorum similitudinem esse quæ per se nata spectantur in amnibus. Ea sunt folia nymphææ. Vide Salmas, p. 969, b. 970. a.

In variam speciem vasorum] Inde scilicet factum est, ut κθαμος, auctore Hesychio, poculi genus sit, ad eorum similitudinem constructum, quæ ex colocasiæ foliis Ægyptii parabaut.

Ob eandem causam id quoque poculum et κιβώτιον et κιβώριον dicebatur. Sic enim fabam Ægyptiam nominant. Eadem industria rusticos in Allobrogum montibus vidi ex gentianæ foliis implexis pocula fingere, quibus e gelidis fontium scaturiginibus aquam hauriebant. κιβώρια sic dicta interpretatur Athen. διὰ τὸ κάτωθεν εἰς στενὸν συνῆχθαι ὡς τὰ Αἰγύπτια κιβώρια. Dalee.

Nascitur post Vergilias] De plantis omnibus, quas κιχωριώδεις vocat, id Theophrast. scribit Hist. vti. 11. non de cichorio solo. *Idem*.

Radix ei lenta] De cichorii caule id Theophrastus, non de radice: 'Ο δὲ καυλὸς, inquit, κιχωρίου μέγας, καὶ ἀποφύσεις ἔχων πολλάς' ἔστι δὲ γλισχρὸς, καὶ δοσδιαίρετος, διὸ καὶ δεσμῷ χρῶνται. Caulis cichorii magnus multis enascentibus surculis, lentis, fractu contumax, quamobren pro vinculo utuntur. Idem.

Anthalium] Theophrasto melinathella, Hist. 1v. 10. nobis thrasi: auctori librorum de plantis, qui editi sunt nomine Aristotelis, 1. 5. margaritæ Ægyptiæ. Idèm.

Mandant igni paratum] Elixant in hordeaceo zytho. Theophr. Idem.

Œthum] Vingum vocat Theophr. Hist. 1. 11. male Plinins exposuit. Œtum Indi et Æthiopes, apud quos plurinum provenit, adhuc vocant Hetich. Idem.

Arachidna quidem, &c.] Arachidna et aracoeides non minus fructuosa sunt supradictis. Carnosum utrunque, radicem unam crassam habet, in altum descendentem, alias vero, quibus fructus insidet, tenuiores, in summa tellnris facie multifariam divisas. Arenosis gaudent. Nentrum aut folium, aut folio simile quicquam gignit, utumque potius velut ἀμφίκαρπον est, hoc est, infra supraque terram fructum edit, quod mirum est. Theophrast. Hist. 1. 11. Idem.

In cibis Hac e Theophr. Hist.

VII. 7. Idem.

Condrylla] Chondrylla. Falso apud Theoph. legitur andryala. Idem.

Anthriseum] In exemplaribus Theophrast. pro anthrisco, Turnebus legit ἐνθουσικόν. Idem.

Et æquinoctio nascens aphace, acinos quam epipetron vocant] Aliter in V. C. Et ab æquinoctio nascentes aphacea, cynopos, epipetron vocant. Scribo: Et ab æquinoctio nascentes aphace, acinos quam epimetron vocant, ex Dioscoride lib. 111. et Theophr. vii. 8. Habetur nihilominns in Theophrasto loco signato herba nomine 'cinops,' quam Theodorus tralato, ut consnevit, nomine, 'canariam' appellat. Pintian.

Aphace] Lege: Aphace, Echinopus, Epipetron vocant quæ nunquam floret. Vide Salmas, 1292. b.

Acinos] Turnebus Advers. XVI. 9. legendum putat cynops. Lego: acinos, et quam epipetron. In Theophrasto legitur cynops, Hist. VII. 8. Dalec.

At e contrario aphace] Non de aphaca id Theophrast. Hist. v11. S. scripsit, sed de quibusdam herbis statim cum flore fructum amittentibus. Idem.

Cnicon] Trunebus loco citato legendum putat cici, nempe ricinum. Orphens in Argonauticis cuicon σχιστὴν vocat, veluti scissilem, quod ejus flos in multos apices dividatur. Idem.

Differentia prima, &c.] Legend. Differentia prima, silvestris et mitior: silvestrium duæ species, una mitiori simili caule, tamen rigido, itaque et colu antiquæ utebantur ex illis. Quare quidam Atractylida vocant, semen candidum, grande et amarum. Vide Salmas, pag. 896. b.

Colu] Fusis, πηνίοις, non σπληνίοις. Dalec.

Torosiore caule] Sonchi canle. Th. Hist. 1x. 4. Pro σογχώδει, Plinius legit σαρκώδει. Idem.

In totum spina est asparagus] Inepte putavit Hermolaus asparagum et scorpionem unicam esse plantam, quod apparet ex Theophrasto Hist. v1. 3. vide et cap. 1. ejusdem. *Idem*.

Quædam spinosa foliata sunt, &c.]
Lege: Quædam spinosa foliata sunt,
ut cardaus, erynge, glycyrrhiza urtica.
τῷ ἀκανθώδει πεφόλλωσται. Salmas, pag.
176. a. Quædam spinosa foliata sunt]
Hæc ex Theophrasto Hist. I. 16. et
v1. 3. ubi ψυλλάκανθα vocat, quæ Plinius hic spinosa foliata dicit. Dalec.

Glycyrhizon] Inter spinosas Theophrastus non recenset. Huic autem fractus tantum cchinatus est. *Idem*.

Aliqua et secundum spinam habent folium] Legendum reor, Aliqua et secundum spinosum habent folium. Est antem illud secundum, non præpositio, sed numerale nomen. Theoph. de Hist. Plant. vi. 1. 'Alia foliis constant aculeatis, ut acanum eryngium, enecum. Quædam etiam juxta folium aculeatum, alterum quoque folium habent: ut ononis, tribulus, phleus, quam nonnulli stæbam appellant.' v1. 3. 'Quoniam distinctum sit superius alind totum esse spinosum foliatum, seorsum de utroque dicendum, atque tertium illud addendum, quod juxta aculeum folium gerit. Phleus enim, tribulus, capparis, peculiare nimirum obtinent, ut non solum caulem aculeatum, sed etiam folium, habeant hispidum.' At si mavis ut illud secundum præpositio sit, necesse erit addere alterum verbum, ut legatur, aliqua et secundum pinsam habent folium alterum. Pintian. Aliqua et folium, &c. Lego ex Theophrasto: habent folium, ut tribulus, ononis, phleos, quod aliqui stæben vocaverunt, hippophaës spinis angulosis. Quadam in folio habent et in caule, ut capparis. Tribulo proprietas, &c. Dalec.

Quadam in folio habent, &c.] Lege: Quadam in folio non habent, et in caule habent, ut Pheos. Salmas, p. 391. a. Quadam in folio habent et in caule] Vetus codex: Quadam in folio

non habent, et in caule habent. Sed utrocunque modo verba hæc legantur, adulterina mihi et ab aliquo argutatore falso adjecta videntur; nam Theophrastus nihilo plus tribuit phleo, quam ononi et tribulo, ut constat ex illius verbis paulo ante allatis. Legatur meo periculo sic: Aliqua et secundum spinam habent folium alterum, ut tribulus, ononis, et phleos, quam aliqui stæben oppellavere: cætera delenda. Pintian.

Phleos] Falso id Plin. Steebe Theoph. Hist. vi. 3. folio minime pungit, sed præter folinm exarmatum, spinosum fructum gignit tribuli alterius modo. Dulee.

Geniculatum] Γωνιοειδείς ἀκάνθας, Dioscor. ait, angulosas. Plinins legit γωνατώδεις. Idem.

Tributa proprietas, quod et fructum spinosum ludet] In vetusto exemplari non tributa legitur, sed tributi. Scribo tributi, ex Theophr. Hist. Plant. vi. 1. 'Tribulus,' inquit, 'vel fructu aculeum. Qua de causa id quoque proprium ei, nt sic loquar, præ omnibus, licet utique adnotare.' Piutim.

Plures ejus differentiæ] Vide c. 13. lib. seq. Dalec.

Pustulusque] Turnebus Advers. XXIV. 2. leg. pusulas; sic dictas, quia pus continent. Columellæ 'pusula' ignis sacer; unde 'pusilosa,' vel 'pusulosa ovis.' Sic autem vocat, quia sacer ignis, qua depascitur, pustulas attollit. Idem.

Carnem teneriorem, &c.] Pisces, quadrupedes, aves recens captas venatores et aucupes urticæ foliis involvunt, ut minus et tardius corrumpantur. Idem.

CAP. XVI. De carduo, et helxine, et tribulo, et anchusa.

Helxine] Al. ixine. Idem.

Cardinis et folio, &c.] Legendum, Cardinis et folia et caulem spinosæ tonnginis habet: item acoru, leucanthos, chaldenecos, polyacanthos, conopygos, helsine, scolymos. Ita scribit vetustissimus Thuanæus. Pro chaldenecos, lege chalce, cnecos. Et pro conopygos, lege onopygos. Salmas. 523. a, b.

Item acorna] Hæc ex Theophrast. Hist. 1. 16. vt. 1. ubi φυλλάκανθα vocat, quæ hic Plinius spinosa foliata

dicit. Dalec.

Chalceos, Cnicos] Scribo cnecos, non cnicos, ex Theophrasto, Galeno, Aëtio, Paulo, Dioscoride, et omnibus; ex quibus Theophrastus, Paulus, Aëtius, cnecos scribunt cum e longo: Dioscorides et Galenus cum i. Scribendum vero hoc loco esse cnecos, seu cnicos, non cnidos, nt putat Hermolaus, constabit aptissime legenti caput tertium libri sexti Theophrasti de Hist. Plant. Pintian.

Helvine] Leg. Ixine. Hoc vitium esse auctoris, non exemplaris, monstrat, quod is scribit XXII. 17. 'Sed nos qualis vera esset helxine, diximus superiori libro,' &c. Dalec.

Chamaleon] In Theophrast. Hist. vi. 3. legendum: πλην ούτος φυλλάκανθος οὐκ ἀκανώδης. Cæterum cum spinosis hic sit foliis, acano caret. Vitiosus codex, qualis ad nos pervenit, fefellit Plinium. Chamæleon quidem niger, ut alii cardui, spinosis foliis est, verum aliorum modo akaviκόν, id est, spinosum capitulum non habet, sed florem in umbella, quod ei peculiare est. Idem. Chamælcon in foliis non habet aculeum. Est et illa differentia, quod quædam ex his multicaulia ramosaque sunt, ut carduus, uno autem caule, nec ramosum, cnicos] Mendosa, ut conjicio, verba, et præpostere locata. Scribo: Chamæleo in foliis non habet aculeum. Est et illa differentia, quod quadam in his multicaulia ramosaque sunt, ut cnecos. Uno autem caule et ramosum, ut carduus; nam particula negativa nec in vetere codice non legitur. Theophr. vi. 3. ' Verum hæc omnia ejusmodi sunt, leucacautha, chalceos, enecos, polyacantha, atractylis, onopyxos, ixine, chamæleo, verum hæc non habet folia aculeata. Sed præter prædicta discrimina distant inter sese, quod alia multis constant caulibus, ramososque fundunt, ut enecos.' Pintiun.

Quadam cacumine tantum spinosa sunt, ut erungium] Falsum est ervngium cacumine tantum spinosum esse, anctore Dioscoride libro tertio. Quapropter non eryngium hic arbitror legendum, sed rhutrum, ex Theophrasto loco citato: 'Alia,' inquit, ' superius cacumine tantum sparguntur, quemadmodum rhutrum: et alia protinus primis imbribus germinant, alia post; nonnulla etiam æstate, ut quæ tetralix a quibusdam vocata est, et helxine. Pari modo et flores differentiam faciunt. Scolvinus enim pulchre et diu floret.' Idem. Cacumine tantum Theophrasto, eryngium adnata et caules in cacumine tantum habet, non autem spinas, ut inquit Plinius. Dalec.

Acorna colore tantum ruffo distinguitur et pinguiore succo] Scribendum reor, Acorna colore tantum ruffo et pingui distinguitur a eneco. Theoph. vi. 4. 'Acorna colore tantum ruffo et nitido distinguitur a eneco;' nam verbum λιπαρδυ nitidum ego vertissem, non pingue. Idem.

Rufo distinguitur] Ἐπιξανθῷ Theophrast. flarescente, Hist. vi. 4. Idem.

Funderet] Carni admota. Theoph. Idem.

Decocta] Et cruda Theophrast. Idem.

Est, radice, $\S e$.] Diosc. 'Est, a radice foliosa.' Apud Theophrast. cujus exemplari depravato falsus est Plinius, legendum, 'ixine cmnibus locis æque nascitur.' *Idem*.

Mastichen appellatam] Sie Theophrast. Dioscorides vero quibusdam in locis: 'Viscom circa radicem invenitur, quo mulieres utuntur promastiche.' Idem.

ha, Et cactos quoque in Sicilia, &c.] Le-Plinius. 16 A

Delph. et Var. Clus.

gend. Cactos quoque in Sicilia tantum nascitur, suæ proprietatis et ipse. In terra serpunt caules a radice emissi lato folio et spinoso: caules vocant κάκτους, nec fastidiunt in cibis, inveteratosque: unum autem caulem rectum habent, quem vocant πτέρνικα, ejusdem suavitatis, sed vetustatis impatientem. Semen ei lanuginis quam pappum vocant, quo detracto et cortice, teneritas similis cerebro palmæ est: vocant Ascalian. Salmas. 226.

Nec fastidiunt in cibis inveteratos quoque. Unum cautem rectum habent quem vocant pternica] Vetus exemplar: Nec fastidiunt in cibis inveteratos. Condunt muria: cautem rectum habent, &c. Theophr. vi. 4. 'Et reservare eos aqua salsa conditos consueverunt.' Pintian.

Ascalian] Apud Athenæum ascaleton, apud Theophr. scalian. Appuli circa Hydruntum etiam vocant scalera. Dalec.

Folio ad effigiem ulmi] Φύλλα πλατεῖα. Dioscor. legit φύλλα πτελέας. Idem.

Cicerculæ folia] Ciceris. Theoph. Idem.

Alteri harenaceum] Theophrastus VI. 4. 'sesamodes,' id est, sesamaceum. Utri igitur incuriæ crimen intendemus? Librarione, qui pro sesamaceum harenaceum scripsit, an Plinio nostro, qui cum in Theophrasto 'sesamodes' legisset, postea memoriæ lubrico putavit non 'sesamodes' legisse, sed 'ammodes,' et harenaceum transtulit. Pintian.

Apposito folio] Theophrastus eodem libro ἐπετίω folio, hoc est, unnuo spatio durante, Græce dixit. Forte quis super verba annuo spatio, quibus Plinius verterat dictionem Græcam, verbum Theophrasti posuit epetio: postea librarius sen corrector indoctus pro epetio, apposito scripsit, derasis Letinis dictionibus, Idem.

Sequitur a frugibus aratro inimica] Locus videtur mutilatus. In vetere codice sic legitur, Sequitur rarata frugibus inimica: scribendum reor, Nascitur terra arata frugibus inimica. Theophrastus loco antedicto: 'Nascitur lento plenoque solo, et præcipue in segetibus atque cultis. qua de causa agricolis inimica exit.' Idem.

Aculeatarum caules, &c.] Ex Theophrast. vii. 9. hæc Plinius corruptissime citat. Theophrasti verba sunt: ' Different inter se herbacea, (πυώδη,) quod alia terræ instrata folia edunt, alia in caules, alia utrobique. Instrata terræ folia gignunt, (ἐπιγειόφυλλα,) coronopus, anthemon, anchusa, gramen, auemone, Aphyllantes, apargia, (argemone) plantago, apate. caule folia mittunt, crepis, anthemum foliosum, lotos leucoion. Utrobique, cichorium,' &c. Mire lunc locum depravat auctor, ut et quæ sequuntur de herbarum comparatione cum arboribus. Idem.

Ut ejus quam coronopon vocant. direrso stant anchusa inficiendo ligno cerisque radice apta. Est autem mitior anthemis, et phyllanthes, &c.] Legendum puto: ut ejus quam coronopon vocant, et anthemis, et anchusa, et phyllantes, &c. reliqua falso inserta puto. Theophr. vii. 9. 'Ab radice foliata, coronopus, anthemon, anchusa, poa, anemone, phyllanthes, apargia, arnoglosson, apate.' Ex quibus Theophrasti verbis constat, apate in Plinio legendum esse, non, ut perperam scriptum est, aphace. Apaten Theodorus fraudem vertit. Patet etiam ex eisdem Theophrasti verbis, vitiata esse hæc quæ sequuntur verba. Pin-

Coronopum vocant] Dioscorides coronopum non serpere ait, sed terræ insterni, sive humi procumbere, κατὰ τοῦ ἐδάφους στρώννυσθαι, folia vero non quidem spinosa esse, verum in longum fissa κατεσχισμένα. Sic paulo ante cacti canles in terra dixit serpere, cum ii tautum humi jaceant. Dalec.

E diverso stant anchusa inficiendo ligno cerisque radice apta] Sic Gelenius, cum esset : Et ex diverso stans anc. infic. lig. cerisque apta. Est autem mitior eis anthemis. Pintianus audacter nimis : ut ejus quam coronopon vocant, et anthemis et anchusa et phyllanthes : reliqua falso inserta putat. Voss. et diverso stant anc. inf. lig. cerisque radicis apta est ante mitioribus anthemis et Scribe: E diverso stat phyllanthes. anchusa inficiendo ligno cerisque radicis aptæ; stant e mitioribus anthemis et phyllanthes. Stat, inquit, et stant; nam dixerat, caules aliquarum per terram serpunt. In quo si error est, auctori relinquendus est. Gud. quoque et duo Voss. radice apta est ante mitioribus. Gronov.

Caule foliato est et crepis, et apate] Scribendum enim est non apate, cujus paulo ante habita est mentio, sed quod mireris, lotos; sic enim antiquum præfert exemplar, et confirmat Theophr. vii. 9. 'In caule,' inquit, 'tantum foliata, crepis, anthemon foliosum, loton, leucoion,'&c. Pintian.

Caule foliato est et crepis et apate] Vossiani dno et Gndianus, crepis et lotos; tertius, crepis et locos. Academ. crepis et lotlos. Scribe, picris et lotus; nam Theophr. v11. 9. Καὶ ἐπικαυλόφυλλα δὲ πικρις, ἀνθέμιον τὸ φυλλώδες. Noster xxII. 22. ' Picris ab insigni amaritudine cognominatur.' Lotos quoque Pintianus. Gronov.

Angulis, incisuris, odore, flore] Addenda duo verba ex vetere codice, Jam vero angulis, incisuris, &c. Pintian.

Aphace, &c.] Has duas postremas addit Plinius præter orationem Theophrasti vII. 9. illarum autem loco cichorium adscribit Theophrast. Capite vero 10. ejusdem libri, aphacam, onocheiles, plantaginem, cichorium proventum floris sui prorogare tradit. Dalec.

CAP. XVII. Differentia herbarum per folia, et quæ herbæ toto anno floreant, et de hastula regia, et pistana, et gladiolo. In primisque heliotropio, adianto] Scripti quatuor, adianto folia. Optimus, adianto pholia. Scribe, heliotropio, udianto, polio; nam Theophrastus VII. 10. έπει δὲ και ἀείφυλλα τῶν τοιούτων ἐστὶν ἔνια, καθάπερ τὸ πόλιον, και τὸ ἡλιοτρόπιον, και τὸ ἀδίαντον. Et sic Theophrastum habere jam alleverat ad marginem Dalecampius. Gronov.

Perdicium et aliæ gentes] Theophrastus non quidem in usum cibi venire scribit, sed esse grandi et carnosa radice, ut crocum et aspalacem, vel, ut alii legunt, asphodelum. Addit et crassas et plures habere radices, quam folia. Dalec. Perdicium et aliæ gentes, quam Ægyptii edunt] Supra dixerat, Ægyptios præ cæteris gentibus herbis vesci: nunc dicit, perdicium herbam etiam aliarum gentium cibum esse. Gelen.

Amara et aphace et quæ picris nominatur, et ipsa toto anno florens. Nomen ei amaritudo imposuit] Quoniam Hermolaus depravate hanc lectionem vult, subvereri se dicens, ut apate legend. sit, non apbace, admonere lectores libuit aphace, non ut putat Hermolaus, scribendum esse, tum ex antiquo apographo, tum ex Theophrasto libro septimo, capite undecimo. Enimvero temperare mihi hac parte nequeo, quo minus dicam risum mihi excitare Hermolaum. quirit enim tanquam rem subtilis indaginis, cur Theodorus herbam apathen, fraudem verterit. Tandem colligit, ob id a Theodoro inditum nomen fraus, quod edentes amaritudine fallat, ceu vero Theodorus in plerisque nominibus vertendis aliam rationem quam etymologiæ sequatur, ut in picris quam 'amarago,' et onopyxos quam 'buxus asinious,' et cynops quam 'canis oculus,' et hypochæresis quam ' porcelliam' vertit, et aliis hnjusmodi multis, in quibus et lusit et lusus est. Pintian.

Notabilis et seillæ crocique natura] Hæc ex Theophrasto Hist. VII. 12. quod tamen de croco illic, Theophrastus de narcisso tradit vitioso exemplari. Dalec.

Cypiri] Phasgani Theophrasto, Xiphii Dioscorid. Incpte hoc Plinius. Idem.

Non dissimilis est, &c.] Thesii radix gustu amara est, alvum tusa purgat. Hæc tantum Theophrast. de thesio cap. 11. lib. hist. Plinius inconsiderate thesion plantam amaroris ingratissimi cum gladioli radice, suavi et esu jucunda, comparat. Quare arbitror hunc locum confusum sic esse reponendum, ut post illa, Ei amaritudo imposuit, hæc legantur, ut et infra xxII. 22. Idem.

Asnhodelus manditur et semine tosto et bulbo, sed hoc in cinere tosto, deinde sale et oleo addito, præterea tuso cum ficis præcipua voluptate, ut videtur Hesiodo] Locus est ex septimo Theophrasti sumptus, ut innumeri alii in hoc opere; sed aliquot verbis adjectis vel a Plinio ipso vel a lectore; quam recte, judicent legentes. Nos verba Theophr. subjiciemus ex prædicto libro, capite duodecimo: 'Quin albucum tostum in cinere manditur. et semen torrefactum usui est. Sed radix tusa cum ficis in usu maxime omnium venit, et jucunditatis plurimum anctore Hesiodo præbet.' Eadem est et caulis acinosis. Tria prima verba superfluunt, ex antiquo exemplari. Pintian. Asphodelus Manditur et caule igni blaudo cocto, tosto semine, et bulbo tuso cum ficis, præcipna ntilitate, ut videtur, &c. Theophrast. Dalec.

Ut videtur Hesiodo] Νήπιοι οδό ' τσασιν δσφ πλέον ήμισυ παντός, Οδό' δσον ἐν μαλάχη τε καὶ ἀσφοδέλφ μέγ' ὅνειαρ. Plato de Legibus lib. 111. Epimenidem vilissimo cibo confecto ex malva ct asphodelo contentum fuisse tradit, qui illum servaret ἔλιμον καὶ ἄδιψον. Rhodig. v111. 7. Idem.

Napis] Glandibus. Dioscorid. Id. Anthericon vocavere] 'Ανθερικόν et pro tota planta usurpat Hist. 1. 7. Idem.

Duo genera faciunt] Marem et fœminam, iufra lib. xxII. cap. eod. in princ. Idem.

Manipulos] Vel ad pabulum pecorum, vel ad ædificiorum tecta, ut in multis locis Galliæ. Idem.

Item pistanam dicit a Gracis rocari] Scribo idem, non item, ut referat-Magonem, ex antiquo exemplari. Pintian.

Palustrem] Sic a Magone vocari puto butomen Theophr. et acorum Officinarum; vel juncum triangulum a me descriptum. Dalec.

CAP. XVIII. De junco, genera sex, et de cypero, et medicamentis eorum, et de cypiro, et odorato junco.

De junco] Juncus Isidoro, quod radicibus hæreat. Mariscum, scirpum, et holoschænon eundem juncum esse volunt. Scirpum Festus et Isidorus ad texendas tegetes commendant, Mago hic mariscum: ad id vero quovis alio junco aptiorem esse holoschænon, ex ejus proceritate cognoscimus. Sic idem usus eandem plantam ostendit. Idem.

Alterum genus, &c.] Lego, Alterum genus juncorum aquaticum fuciunt, quod et a Græcis schænon vocari invenio. Theophrastus ἔνυδρον νοcat, Galenus ἐλεῖον, palustre, pro quo apud Dioscoridem legitur λεῖον, lære. Dividitur in holoschænon et oxyschænon; oxyschænos rursus in sterilem, tenuiorem, et fæcundum, crassiorem. Quidam legunt: Alterum genus juncorum præter mærinum faciunt, quod a Græcis schænon, &c. nam est et marinus juncus æque ac palustris. Idem.

Tria genera, &c.] Legend. Tria genera ejus, acuti et sterilis, quem marem, &c. quem melancraniam appellant. Vide Salmas. p. 262. b.

Nascitur autem is] Theophrastus Hist. IV. 13. ἐκ τῆς κεφαλῆς, id est, radicis bulbuloso capite radiculas quotannis renasci tradit, et quæ natæ sunt quotannis, emori. Deceptus Plinius κεφαλῆν cacumen vertit, et ut

errore suo hallucinans, imaginatus est cacumen in terra defigi, et sic juncum propagari tradidit rubi modo. Dalec.

Marem] Theophrasto holoschænos, non oxyschænos mas, tametsi probetur magis mihi hæc Plinii lectio, quam vulgati exemplaris Theophrasti. nam cum oxyschænos mas semen non ferat, ex radicis bulbuloso capite is quotannis ut renasceretur, natura constituit. Idem.

Unciarum latitudinem] Pollicis. Libræ partes usurpantur etiam de pedis partibus, ut et XXXIII. 8. quo loco tractat de coticula. Pes autem pollices 12. ut libra totidem uncias continet. Idem.

Discutit duritius corporum] Dioscoridi radix gladioli panos discutit. Idem.

Quanquam professus, &c.] Lege: quamquam professus efficacissimum esse adversus calculos. Os eo fovet. Paulo post lege: laus prima Hammoniaco, secunda Rhodio, tertia Theræo; a Thera insula Cycladum una, vel, ut alii, Sporadum. Vide Salmas. 1000. a.

Abortus facere] Menses pellit Dioscoridi, perfrictionibus vulvæ, et præclusionibus medetur. Dalec.

Cyperos juncus est] Ineptissime Plinius cypirum a cypero distinguit.

Hammoniaco] Armeniaco: quamvis XII. 23. Hammoniacum vocari scribat, quoniam juxta oraculum Hammonis ferula ea nascitur, quod et de cypero nos existimare possumus, quoniam is maxime gaudet fontibus in arenoso loco scaturientibus, qualis est Jovis Hammonis fons, supra v. 5. Idem.

Confundit intellectum] Errorem snum Plinius olfacit. Idem.

Sed cyperos durissima] Idem paulo antea de cypiro scripsit. Idem.

Radix adversus serpentium ictus et scorpionum præsertim remedio est] Scribo: Radix adversus serpentes et scorpionum ictus præsentis remedii est, ex vetusto codice. Pintian.

Radix adversus serpentium ictus, scorpionum præsertim, remedio est] Notant e snis, et scorpionum præsenti. Vossiani dno, Gudianns, et Academicus, ut ctiam Vetnstior et Pintiani, et scorpionum præsentis remedii est. Sic XXIII. 26. 'contra serpentes et scorpiones;' et sæpius alibi. Gronov.

Capitisque dolores facit: at qui vocatur holoschænos, ejus quæ proxima sunt radicis, commanducantur adversus avaneorum morsus] Emendatior antiqua lectio: Capitis dolores facit qui vocatur holoschænos. Quæ proxima sunt, &c. Pintian.

Somnum allici] "Υπνον somnum vocat καταφοράν soporem. Sic Galenus de semine papaveris: ὑπνωτικόν δ' ἐστὶν, εἰ δὲ καὶ πλείον ληφθείη, καταφορικόν. Dalec.

Ob id stomacho utilis] De flore id Dioscor. Idem.

Ad muliebres usus decoquitur] Decoctum ad inflammationes vulvæ insidentibus fæminis utile. Diosc. Id.

Ungues vocantur] Diosc. δνυχαs vocat. Asclepiades lib. IV. κατά τόπους, in ocularibus medicamentis, τοὺς λοβούς. Idem.

Capillus in capite] Capillum anctor supra c. 4. 'Inteos apices' vocat. Diosc. τὸ ἐν μέσοις ῥόδοις εὑρισκόμενον ἄνθος, florem qui in mediis rosis inrenitur. Idem vocat φύλλα, non fruticis folium, quod caules et ramos vestit, nt hic Plinius, sed floris veluti laminas, qua significatione sæpins usus est Plinius supra citato loco, et paulo post hoc ipso capite. Idem.

Calix] Calix, id quod flore lapso papposam lanuginem et semen continet: cortex, ut supra e c. 4. hujus lib. constat, flores, priusquam in alabastros fastigietur, et tumescens dehiscat, involucrum. Idem.

Oleo aut vino maceratur] Oleo in confectionem unquenti rosacei, apud Dioscoridem 1.54. quamvis confectio ab eo describitur operosior: vino, ad confectionem vini rhoditis, cujus descriptio est apud Diosc. v. 35. Idem.

Quidam et salem admiscent et anchusam nonnulli] Muta verborum ordinem: Quidam et salem admiscent. Nonnulli et anchusam, ex vetere codice. Pintian.

Igni succus, &c.] Dioscor. in umbra terit, et cogit absque igne, nec in areum vas excipit. Dalec.

CAP. XIX. Ex rosa medicinæ, et de lilio, et de narcisso, et ex viola, et de bacchare, et combreto, et asaro.

Usus succi ad aures, oris ulcera, gingivas, tonsillas, gargarizatus] Verbum succi detrahendum est, ex antiquo exemplari; et gargarizatis legit, non gargarizatus, ut legendum vini. Et paulo post liniunt habet, non leniunt. Et nuno post versu, tantum, non quantum. Pintian. Usus succi ad aures] Dioscorides hæe omnia de liquore expresso ex aridis rosis in vino decoctis. Dalec.

Et siecis fæmina asperguntur] Ξηρὰ δὲ λεῖα τοῖς μύροις προσπάσσεται. Dioscor. Sicca et trita unguentis asperguntur. Plinius legit τοῖς μηροῖς. Id.

Dolores] Ex acri humore. Idem.

Semen his optimum] Καρπον semen reddit, nt aliis multis locis. Legendum puto: Fructus his optimus crocinus, nec anniculo vetustior, et umbra siccatus. Idem.

Semen his optimum crocinum] Scribo, Seminis optimum crocinum; et statim siccatum, non siccatur, ex antiquo codice. Pintian.

Sanguinem sistunt] Sanguinis per os rejectiones. Dioscor. Dalec.

Rosa sordescunt] Succo e rosæ foliis expresso. Idem.

Pracordiis] Inflammatis. Dioscor. Dalce.

Cavendus in his situs, &c.] Rosarum folia, dum siccantur, assidue versanda sunt, ἵνα μὴ εὐρωτιάση, ne situm

contrahant, et a vermiculis erodantur. Dioscor. Nostri, ne eo vitio corrumpantur, aceto quam acerrimo conspergunt. *Idem*.

Expressis aliquis usus] Tritis. Diosc. λείωι. De pastillis roseis Dioscor. id tradit, non de rosæ foliis. Idem.

Ad sudores coërcendos] Sudoris obtundendam graveolentiam. Diosc. Id.

Alopecias mirifice emendat] Silvestris rosæ spongia usta plurimum ad id valet. Idem.

Contra serpentium ictus] De foliis et semine hoc Dioscor. Idem.

Erugant corpora] Titinio apud Festum medicamentum hoc tentipellium vocatur. τετάνωτρον, ut exponit Glossarium vetus, φάρμακον προς βυτίδας. Verba Poëtæ sunt: 'Tentipellium inducis, rugæ in orc extenduntur.' Idem.

Erugant corpora. Folia in aceto cocta] Vossianus: crugant corpora cum folia in aceto cocta vulneribus inponuntur si testium melius cum hyoscyamo. Chifletianns quoque, si testium melius, absque tû epiphoris. Quatuor alii in membranis: corpora cum folia in ac. co. vuln. imponuntur si testium mellis. Suspicor: Erugant corpora. Cum polio in aceto coctæ vulneribus imponuntur; si cæstuum, melius cum hyoscyamo et farina tritici. Ait radices lilii una cum polio coctas in aceto imponi vulneribus : quod si ea vulnera cæstibus pugilum facta sint, tum melius esse. nt addatur hyoscyamus et farina tritici quam polium. De usu polii cap. 20. 'Vulneribus quoque illinuntur.' Cæstnum vulnera illustrat Lucianus in Dialogo Apollinis et Mercurii: Οὖτος μὲν, ἄ Απολλον, ἔχει ἐπὶ τοῦ προσώπου τὰ ίχνη τῶν τραυμάτων & ἔλαβε παρά των άνταγωνιστων πυκτεύων, καί μάλιστα, δπόσα ύπο τοῦ Βέβρυκος 'Αμύκου ετρώθη τῷ 'Ιάσονι συμπλέων. Gronov.

Narcissi duo genera in usu medici recipiunt] Lego medicinæ, non medici, ex vetere codice: nt infra hoc ipso capite: Bacchar in medicinæ usu aliqui ex nostris perpensam vocunt. Pintian.

Oculorum privatim epiphoris] Verbum privatim redundat, ex eodem. Et paulo infra, menses, non menstrua. Et statim post, minor vis est recentibus; deme verbum est. Pintian.

Id quod purpurcum est ex iis] De Asteris flore id Dioscorides scribit, ac quamvis rursum ad finem capitis de viola purpurca in exemplari Græco repetatur, Ruellius tamen nec agnoscit, nec vertit. Dalec.

Flos albæ suppurata] Flos τοῦ λευκυΐου, cujuscunque coloris sit præter purpureum. Idem.

Eversis] Πτώμασι, ex alto præcipitatis. Idem.

In tussi radices ejus tres quatuorve] Rami quidem in nostro codice legitur, non radices. Sed Dioscorides nos admonet impressam lectionem veriorem esse. Pintian.

Ex abortu purgat] Ex teneris radicibus apposita una partum extrahit, et ad puerperarum incessus additur. Dalec.

Conditur cum diapasmate] Lege, Tunditur utiliter ad diapasmata. Tusis autem et in pulverem redactis siccis aromatihus fiebant diapasmata. Vide Salmas. pag. 1068. a.

Purgat ellebori modo] Radice drachmis sex ex aqua mulsa pota. Dioscor. Dalec.

CAP. XX. De nardo Gallico, et de croco medicinæ, et crocomagmate, et saliunca, et polio, et iri, et holochryso, et chrysocome, et meliloto.

Vel decocta ad strangulationes] Voss. strangularis. Duo alii, Academ. et Gud. strangulares. Lege, strangulatus. Paullo post: 'Vulvarum quoque strangulatus.' Sic xxii. 13. 'Semen potum cum sapa vulvas strangulantes aperit.' Chifi. et Voss. 'vulvam strangulantis.' Acad. 'vnlvas strangulatas.' Vcrum videtur, 'vulvæ strangulatus.' xxvi. 15. 'Plantago apponitur in lana in dolore vulvæ; in strangulatu bibitur.' Gronov.

Nulloque dulci] Cap. tamen 6. lib. XXI. legimus, crocum mire vino congruere, præcipue dulci, ad theatra replenda. Dalec.

Cornea pyxide] Nostris mercatoribus plumbea magis. Idem.

Discutit inflammationes] Imo potius coquit; habet enim vim maxime πεπτικήν, et subastringentem. Idem.

Crapulam non sentiunt, ebrietati eo resistunt] Illud eo non habetur in vetusto exemplari. Sequentia duo verba putamus etiam non esse Pliniana, sed expositionem proxime præcedentium. Pintian.

Crapulom non sentiunt, ebrietati eo resistunt] Illud eo non esse in veteri codice notat Pintianus; circa, duo verba delet. Voss. Qui crocum prius biberint, crapulam non sentient, ebrietati resistent. Ncc delendum præterea quidqnam censemus; sed co et quatuor alii ejurant. xxxvi. 22. 'Est et viridis lapis vehementer igni resistens,' Gromov.

Moret] Gravat, replet, afficit, tentat. Idem Galenus multis locis. Dalec.

Collyrio uni etiam nomen dedit] Scribe : Collyrio uni etiam nomen de-Fæx quoque expressi unguento crocino, quod crocomagma appellant, habet suas utilitates contra suffusiones oculorum. Fæx croci expressi unguento crocino κροκόμαγμα dicebatur. Porro scribe : habet suas utilitates contra suffusiones oculorum, urinas : magis excalfacit quam crocum ipsum. ntilitates contra nrinas, id est, οὐρη. τικήν έχει δύναμιν. Salmas, pag. 108. Collurio uni etiam nomen, &c.] Collyrio διὰ κρόκου a Paulo descripto, atque etiam parte aliqua collyrio διά βόδων crocino ejusdem auctoris. Dalec.

Ex eo quoque expresso unguento crocino, quod crocomagma appellant] Lego, fæx quoque expressi unguento crocino, &c. ex vet. cod. confirmante etiam eam lectionem Dioscoride libro primo. Pintian.

Tinearumve vitio laborantibus, &c.] Tineas Plinius Latine reddit Græcorum ἔλμινθας, lumbricos, quod et multis locis in Dioscoridis versione Ruellius imitatur, ut capite de Thymo. Idem.

Genituram consumit] Prodest iis, quibus genitura effluit. Dioscorid. την γονην, το σπέρμα. Græci præterea et θόρον vocant, quasi vim et impetum quendam; nam etiam Boupds, βιαίος. id quod significavit Arnobius lib. v. cum scribit : 'Sancta et ferventia Numina vim vomnisse Lucilii.' Hesychius et αὐτομάτητα nominat, præsertim cum cogitatione aut memoria Veneris erumpit sponte, qualem his versibus Nonnus ostendit: Οὐ τόσον ἱμείρων ἐπεμήνατο Κυπρογενείη, *Ην ποθέον ἀκίχητα, γουὴν ἔσπειρεν άρούρη, Θερμόν ακοντίζων αὐτόσσυτον ἀφρὸν ἐρώτων. Festus notat sic effusam in terram genituram Aphris dici Bilbit, quod vocabulum fæditatem significat et confusionem. Sculiger.

Quarundam aliarum herbarum] Ut rammeuli. Dalec.

Rursusque opus quærunt] Ab ægro rursum advocati. Idem.

Vitia quæ sanaverint] Rebellaverint, non sanaverint, in eodem. Credo tamen legendum esse debellaverint. Pintian.

Polio Musans, &c.] Legend. Polio Musaus ct Hesiodus petungi jubent, dignationis gloriaque avidos, polium tractari, colipolium contra serpentes substerni, suffiri, potari in vino, decoqui recens, vel aridum, inlinique. Vel splencticis propinant in aceto. Vide Salmas. p. 1067. b.

Stomacho tamen inutile esse] Non solum quod utilitatis nihil affert, sed etiam quod noxium est, ut inimicus, non solum qui amicus et benevolus non est, sed qui etiam malevolus. Horat. 'Namque pila lippis inimicum et ludere crudis.' Duarenus 1. 11. Dalec.

Aliqui negant] Quod Dioscorides scriptum reliquit. Idem.

Astringit] Falsum hoc, et præter medicinæ rationem, undecunque Plinius citaverit. Idem.

Contra ictus earum vesparumque et araneorum] Voss. anctior: earum vesparumque et similium, sicut araneorum. xxIII. 7. 'Vesparumque et similium venenis.' Notavit et Pintianus. Grovar

Vulvarum strangulationes] Fungorum, μυκήτων, Dioscor. Plinius legit μητρών. Dalec.

Oculis medetur cum lacte aut cum lini semine] Scribe, oculis medetur cum luteo ovi uut lini semine; tum ex antiquo exemplari, tum ex Dioscoride libro tertio ad verbum. Pintian.

Vino dulci] Passo ad morbos supra recitatos. Dalec.

Meliceridas] Recentes per se cum aqua. Dioscor. Idem.

CAP. XXI. De trifolio, et thymo, et hemerocalle, et de helenio, et abrotono.

Mynianthes] Menianthes quidam ideo dictum volunt, quod integro mense floreat: quidam quod ad Lunæ radios florem mittat: alii, quod floris foliola veluti lunata et falcata sint. Vide supra cap. 9. hujus libri. Idem.

Simus quoque medicus decocti] Tradunt quidam, ait Dioscorides, totius fruticis decoctum dolores finire illorum, quos serpentes percusserunt. At si eodem decocto cujuspiam alius foveantur ulcera, perinde affici, ac si serpens momorderit. Miraculi novitatem non satis Plinius explicat. Vide Galenum de Theriaca ad Pisonem. Idem fere narrat Ælianus de phalangiorum morsu, de Anim. xvII. Idem.

Ergo non aliter utendum eo, quam contra venena, &c.] Scribendum Ego, non Ergo, ex vet. cod. Pintian.

Duo autem sunt genera ejus] Plinius suo judicio, et non veterum scriptorum, hæc statuit. Dioscoridi et Theophrasto unicum est thymi genus, foliis albis, quod in capillo florem habet. Nigrum vero zygis est. Inconsiderate Plin. ejus thymi florem nigrum esse putat, quod nigrum a Græcis vocari, præcipue a Theophr. legerat. Flos quidem in eo genere thymi subpurpureus est. Dalec.

Utraque oculorum] De thymo tantum albo id Dioscorides. Idem.

Cum aceto et sale] Dioscoridi cum sale et aceto potum pituitam per alvum detrahit: cum melle in ecligmate faciles excreationes facit. Id.

Lateralis dolor sit] E flatu melancholico. Diosc. Idem.

Prodest orthopnoicis et anhelationi] In eodem non anhelationi, sed halenatoriis: nt legendum putem anhelatoribus. Pintian.

Prodest et orthopnoicis et anhelationi] Voss. et hanelatoris. Scribe, anhelatoribus. Puta πνευματίαιs. XXII. 34. 'Anhelatoribus et in tussi vetusta cum porro ex aceto datur.' XXIII. 7. 'Vesicæ semper utilis et anhelatoribus ac suspiriosis.' Hoc quoque Pintian. Gronov.

Contra inflationes] De epithymo hoc Dioscorides, Dalec.

Impetus tollit impositum] Humorum fluentium et brevi phlegmonem excitaturorum irruptiones et epiphoras. Idem.

Coxendicibus imponitur et articularibus] Sic Gelenius. Vossianus: coxendicibus imponitur cum vino, articularis morbis et luxatis tritum ac lance inspersum ex oleo, ambustis cum adipe suillo. Pleraque horum jaui in medium dederunt ex Chiflet. non articularis, in Andegav. quoque conspicum, quod revocari flagitat articulariis, Pintiano jam notatum. Capite præcedenti: 'articularios morbos sedat.' Sic et xx11. 24. 'Item articulario morbo et nervorum infirmitate laborantibus.'xxv.5. 'Podagris veteribus, articulariis morbis.' xxvIII.

16. 'Varicum dolores sedat fimi vituli cinis cum lilii bulbis decoctus, addito melle modico: item omnia inflammata et suppurationes: sed podagris et articulariis morbis, e maribus præcipue vitulis.' Ita enim ibi legendum; nam vulgo interjiciunt tria vocabula, 'minantia, Eadem res.' quæ Mss. ignorant. Continenter Vossianus: 'suppurationes et podagris.' xxxII. 4. 'Paralysin et articularios morbos sentientibus.' Et his quidem locis salvi etiam vulgati codices. Sed et sic legendum xx11. 13. 'Articulariis morbis et podagris plurimi.' XXIII. I. 'Item carbunculis, articulariis morbis.' Et cap. 3. ' Podagris incipientibus, item articulariis morbis.' Et 9. 'articulariis morbis et collectionibus.' xxvIII. 9. 'In lepris, elephantiasi, articulariis morbis.' xxxt. 6. 'In tenesmis articulariisque morbis.' xxxit. 9. 'Podagris articulariisque morbis utile est oleum.' Omnibus enim his locis præstantissimum liber 'articularis.' Sic et eodem cap. 9. lib. xxx11. 'Morbo regio, articulario, inflationibus,' eædem membranæ, ubi vulgo 'articulari.' Denique statim post verba e cap. 21. hnjus libri proposita: 'Dant et potionem articularis bonis trium obolorum pondere in tribus cyathis aceti et mellis, in fastidio tritum cum sale.' Sic Ms. Forte, 'articulariis novis.' Gronov.

Radice odorata] Εὐμεγέθη, magna. Plinius legit εὐώδη, odorata. Dalec.

Ab Homero] Locus est Odyss. Δ. 221. Αὐτίκ' ἄρ' εἰs οἶνον βάλε φάρμακον, ἔνθεν ἔπινον, Νήπενθές τ' ἄχολόν τε, κακῶν ἐπίληθον ἁπάντων. Idem.

Succi pradulcis] Hoc falsum, si de inula Plinius scripsit. Suspicor Plinium, ant libertum ejus scribam, reddere voluisse quod Dioscorides ait, Helenium passo conditum stomacho utile esse, ac salgamarios radicem parum siccatam, decoctam, refrigeratam, in sapam conjectam recondere. Inulas in horto Columella vo-

cat tristes, id cst, ingratas et insuaves. Horat. Sat. vi. amaras: 'inulas ego primus amaras,' &c. Idem.

Et dulcis] Hoc falsum. Idem.

Et contra scrpentium ictus ex vino] Dioscorides id de Helenio secundo. Idem.

Hoc fæminam, illud marem intelligi volumus] Hoc fæminum, illud marem intelligentibus volunt, vetus codex legit: ut putem scribendum: Hoc marem, illud fæminam intelligi auctores volunt. Pintian.

In utroque] In fæmina candorem foliorum cum seriphio Dioscorides comparat: in mare ramorum gracilitatem cum absinthio. Dalec.

Usus est et foliis] Voss. unicus, Usus et foliis: sine verbo. Dein, orthopnæne vulsis. Lege, orthopnææ, convulsis. Gronov.

Vulvæ] Mensibus et suppressis et remorantibus. Dioscor. Dalec.

Oculorum inflammationi illinitur] Hic subito media pagina sistunt Gudianus, Andeg. Menap. reliquo ejusdem aliquot paginarum sive columnarum, ut vocant, spatio vacuo. Desunt omnia, quæ hinc continuantur usque ad XXII. 21. extremum, ubi est: 'purgatiores' (sic enim iidem pro 'pugnaciores') 'fieri putant in cibum eorum additis, pecorique esse utilissimos.' Gronoc.

CAP. XXII. Ex leucanthemo et sampsucho medicinæ.

In Cypro] Et Cyzico. Dioscorid. Dalec.

Menstruis] Trahendis, in pesso subditum. Dioscor. Idem.

Sampsuchinum] Et amaracini et sampsuchini descriptio extat apud Dioscoridem. Idem.

CAP. XXIII. De anemona medicina.
Anemonas] Anemonem Ovid. Met.
x. 'Adonidis florem' his verbis appellare videtur: 'sic fata cruorem
Nectare odorato sparsit; qui tactus
ab illo Intumuit; sicut fulvo pellucida cœlo Surgere bulla solet: nec ple-

na longior hora Facta mora est, cum flos de sanguine concolor ortus. Qualem, quæ lento celant sub cortice granum, Punica ferre solent; brevis est tamen usus in illo. Namque male bærentem, et nimia levitate caducum Excutiunt iidem, qui perflant omnia, venti.' Idem.

Flos nunquam se aperit, nisi vento spirante; unde et nomen accepit] Voss. accepere. Nempe anemonæ, quarum de pluribus generibus locutus est. Gronov.

Succum] Croceum, ut argemone: candidum, ut papaver. Dalec.

Asparagi cacumen] Tale cacumen spectatur in planta, quam pro eranthemo Dodonæus pingit 11. 21. et in ea, quam pro bupbthalmo idem monstrat c. 22. libri ejusdem. Idem.

Prosunt anemonæ, &c.] Succo naribus infuso purgat caput. Dioscor. Idem.

Lacti quoque] Folia et caules in cibo cum ptissana sumpti copiam lactis præbent. Diosc. Idem.

Decocta oculorum epiphoras] Adde duo verba, et cicatrices, ex vetusto exemplari: Decocta oculorum epiphoras et cicatrices. Pintian.

Mugi multum quidem iis tribuere] Notant in margine quidam, ut et in Academico est: sed Vossianus, multum quiddam. Sic XXII. 2. 'Immensum quiddam et hinc sumpsere.' Gronov.

Postea alligari florem panno roseo] Non roseo in eodem, sed russeo legitur. Pintian.

CAP. XXIV. De cenanthe medicina.

CEnanthe herba, &c.] Apud Athenæum lib. x. canes inebriantur esu τῆς οἰνούττης. Lego, τῆς οἰνόνθης. Eo tamen nomine fortassis τὴν ὀνάγραν Dioscoridis significat. Dalec.

Pastinacæ] Staphylini. Dioscorid.

Numerosa] Dioscoridi radix non est numerosa, sed in numerosa rotunda capitula extuberat. Alia est cenanthe coronaria Theophrasti supra memorata, cap. 11. hujus libri, flore albo, racemoso, labruscæ simili. Observandum cenanthen significare nunc herbam hic descriptam; nunc coronarium florem modo memoratum, quem nostrum lilium convallium esse puto; nunc labruscæ florem. Idem.

E melle tollunt] Mulso, Dioscor. Id. Vesicæ vitiis medetur] Stranguriæ,

Dioscor. Idem.

CAP. XXV. De heliochryso medicina. Deos coronant illo] Hoc fit etiam hodie a rusticis nostris. Idem.

In frutectis] Asperis, et torrentium alveis. Dioscor. Plinius legit, δρυμώδεσι. Idem.

Ambustis cum melle imponitur] Εχ Theophrast. Χρῶνται δὲ αὐτῷ πρὸς τὰ δακετὰ ἐν οἴνφ, καὶ πρὸς τὰ πυρικαυστὰ, κατακαύσαντες, καὶ μίξαντες μέλιτι. Id. CAP. ΧΧΥΙΙ. Εχ hyucintho medicinæ.

et lychnide.

Lychnide] Chifl. Lichniti. Idem. Hyacinthus in Gallia, &c.] Lege: Hyacinthus in Gallia eximie provenit. Hoc ibi locorum Hysginum tinguunt, &c. Vide Salmas. p. 272. b. et 1225. a, b. Hyacinthus in Gallia, &c.] Plinius inepte hic appellat hyacinthum arborem, quam xv1. 18. vaccinium nominavit, e cujus fructus succo purpura tingitur. Vide quæ infra adnotata sunt xxxvi. 5. Legendum: hoc ibi, e rubia pro cocco, hysginum tingitur; nempe color similis hysgino vero; quod fit primum e cocco, deinde e Tyria purpura. Supra 1x. 41. Quin et vaccinium ipsum etiam hysginum vocatur. Dalec.

Dulci illita] Albo, Dioscorid. Idem.
Abrotono datur] Vino, Dioscor. Legit Plinius ἀβροτόνφ pro οἴνφ. Idem.
CAP. XXVII. Ex vincapervinca medicinæ, rusco, bati, et acino.

Chamædaphne] Vincampervincam nos quidem apud Dioscoridem ctiam daphnoeides vocari legimus, sed non chamædaphnen. Fallitur hic Plinius. Idem.

Hydropicis] De chamædaphne cathartica, non autem clematide, cujus adstringens facultas dysenterias et diarrhœas cohibet, verum id est. Plinins hæc ignoranter confundit. Idem.

Tortuosiore urina] Molesta, torquente. Sic στραγγουρίαν reddit. Tortuosiore igitur, quæ velut tortuosa exit, ob crassum humorem impactum urinario meatui, vel ob hypersa cosin in urinæ via extumescentem, lotiique meatum impedientem. Idem.

Ad virilia] Virilium morbos, præsertim urinæ difficultates, et calculos. Idem.

Alvum mollit] Imo potius urinam ciet. Idem.

Ciet menses et urinas] Dioscoridi vero menses et alvum pota sistit. Idem.

CAP. XXVIII. Ex colocasia medicinæ. Acria corporis leniri putavit] Dioscorides commendat ad dysentericos et cœliacos. Idem.

CAP. XXIX. Ex anthalio medicinæ.
Anthalii] Malinathallæ, Theophr.
Hist. Iv. 10. de qua supro. Ea est
nostris, thrasi. Idem.

Sabulosis apricis nascens] Ύφαλμύροιs, Dioscor. subsalsis. Idem.

Hirsutior] Densior, δασυτέρα. Idem. Prior vulvis] Utraque inflammatis vulvis. Diosc. Idem.

Doloribus] Nephriticis. Dioscor. Idem.

CAP. XXX. De parthenio medicinæ.

Bibitur in stranguria renumque doloribus] Chifletianus anseris pro doloribus, unde quidam ulceribus, inquit
Dalecampius. Vossianus quoque, reniumque anseris tribus drachmis. Conjicio, reniumque arenis. Sic xxII. 21.

'Potum id pellit tænias et renium
arenas.' Et sequenti, 'lapides renium.' Item, 'calculisque et arenis
pellendis et vesicæ pruritibus.' xxIII.
3. 'Medentur enim arenosæ urinæ.'
xxv. 13. 'extrahere renibus arenam.'
Semper autem codex optimus renium

pro renum: plerumque et alii. Academicus quoque hic mutilus. Continuat enim: 'imposita et vulueribus bibitur etiam in duritia vulvarum.' Gronov.

Celsus apud nos] Perdicium, sive muralium, etiam parthenium vocari, cum Celso Dioscorides testatur. Verum parthenium, quod hic describitur, et amaracum, sive leucanthemum, nominari Plinius ait, nusquam perdicii, vel muralii, nomen habet. Dalec.

Flore albo] Flore per ambitum candido, intus melino, odore subviroso. Idem.

Cum melle] Cum oxymelite vel sale pota, epithymi modo. Dioscorid. Idem.

Bilem detrahit atram] Bilem et pituitam. Dioscor. Idem.

Contra vertigines utilis] Asthmata. Diosc. Idem.

Cum axungia inveterata] Inflammationibus cum flore. Dioscor. Plinius legit pro σύν τοῖς ἄνθεσι, σύν στέατι. Idem.

CAP. XXXI. De strychno medicinæ.

Coronarii in Ægypto] Solo fructu Halicacabi coronarios uti, et cum coronis intorquere, non autem hortensis utriusque vel folio, vel flore, vel fructu, Dioscorides ait. Idem.

Cui acini coccinei, granosi folliculi] Vetus exemplar: cui acini coccinei granosi, in folliculis. Forte legend. cui acini cocci grano in folliculis. Pintian.

Quonium vesicæ et calculis prosit] Vesicariam, φυσαλίδα, potius; quoniam inflatæ vesicæ folliculus similis est; qui fructum amplectitur. Dalec.

Ocimi] Εὐζώμου, non ἀκύμου, erucæ. Diosc. 1v. 74. Idem.

Demonstranda remedia, non venena, tractanti] Chiflet. tractantibus. Subscribit Vossianus: sed habet præterea demonstrando, nt referatur ad 70 tertio, quod multo commodius. Tertio (generi strychni) folia sunt ocimi, minime diligenter demonstrando remedia, non venena, tractantihus. Confirmat utrumque liber Academiæ. Gronov.

Succo] De radice, Diosc. Dalec.

Drachmæ enim pondere] Lege: Drachmæ enim pondere lusum gigni dixerunt, species vanas, &c. Salmas. 1086. b.

Lusum pudoris, &c.] Nam qui draclimæ pondere sumunt, inter dormiendum cum formosis puellis viri, cum pulchris adolescentibus fæminæ, rem habere exercereque se Venerem somniant. Theophrastus habet: οῦτως ωστε παίζειν, και δοκεῦν ἐαυτῷ κάλλιστον εἶναι. Ut lusciviat qui sumpsit, et sibi videatur formosissimus. Vide Lacunam in Dioscor. cap. de Solano. Dalec.

Dorycnion appellavere] Vide Plutarchum opusculo $\pi\epsilon\rho$ l λοργησίαs. Aliud est dorycnium Dioscoridis. *Idem*.

Passim nascente] Inepte hoc Plinius. Rarissima planta est, et hoc seculo nulli cognita. Idem.

Qui parcius spectaverant, manicon cognominavere] In eodem non spectaverant; sed inspectabant, legas. Scribo: Qui parcius in iis peccabant, manicon cognominavere: ut per gradus crescat oratio; primo innocentissimi; deinde parcins peccantes; ultimo nequiter occultantes. Significat autem illud in iis, ex his auctoribus. Pintian.

Qui parcius spectaverant, manicon cognominavere] Sic Hermolaus, cum esset, spectabatur, magi cognominaverer. Pintiani liber, inspectabatur; ipse, qui parcius in iis peccabant. Chiffet. inspectabant, manicon nominavere. Vossianus, inspectabantur; Academicus, spectabantur; uterque autem et, manicon nominavere. Fuit, opinor: Qui parcius insectabantur, manicon nominavere. Tria nomina noxiæ ait herbæ imposita: innocentissimos auctores, qui infamare illam voluerint, et quantum in ipsis erat, cavere, ne cui

noceret, vocasse dorycnion: qui nequiter occultabant, et virus ejus ex nomine notum nolebant, erythron, ant neurada: qui mediam secuti sunt viam, ut non perterrerent vocabulo, et tamen ostenderent subesse quid periculi, eos dixisse μανικόν, insaniam scilicet, non præsentem mortem, ejus nsu metuendam significantes. Gronov.

Manicon] 'Aπδ τῆς μανίας, ab insania furiosa sic dicta, vel ἀπδ τοῦ μένειν, quod pertinax difficilline curetur; vel ἀπδ τοῦ μονοῦσθαι, quod ægri solitudinem captent; vel ἀπδ τοῦ μανοῦ, quod mentem laxet atque remittat. Hadr. Junius IV. 7. Dalec.

Opio velocius ad mortem] Somnificam vim habet opio mitiorem. Diosc. Idem.

Morion] Aliud est morion Theophrast. descriptum a Dodonæo III. 90. Idem.

Mira oblivione innocentiæ, quippe præsentaneum venenum, &c.] Parmensia exemplaria, et nonnulla recentiora, inducentes legunt, non innocentiæ. Ego lunc locum sic scribendum reor: mira oblivione hi. Docentes quippe, &c. clandicante alias sensu. Pintian. Mira oblivione, &c.] Mira oblivionis innocentia. Oblivionem enim affert iis qui sumpserunt, sed citra noxam valetudinis. Dalec.

Mira innocentia oblivione | Dalecampius format, mira oblivionis innocentia: adferre enim oblivionem iis, qui sumpserunt, sed citra noxam valetudinis. Pintianus, quia Parmense exemplar inducentis, pro innocentia, conjectat : mira oblivione hi. Docentes quippe. Nimirum jam ab Jo. Andrea usque ad Gelenium, opinor, impressa exemplaria vitiose, minore oblivionum inducentes. Sed recte quisquis ille, mira oblivione innocentiæ; nam Plinius in Diocle et Evenore ac Timaristo accusat oblivionem innocentiæ, qui tam periculosam herbam landarint : quemadmodum paullo ante innocentissimos vocavit, qui nomine ipso absterruerint ab ejus usu. Innocentia medici est non monstrasse, quod majori discrimine adhibeatur quam toleretur, contra quod adhibetur, malum. Hoc lib. c. 25. 'Quanto innocentior alica?' xxvIII. 1, ' Quis veneficia innocentiora fecit, quam remedia?' XXIX. 1. 'Illa autem, quæ timnit Cato atque providit, innocentiora multo, et parva opinatu.' Dein legendum videtur: ' Quippe præsentaneum remedium ad dentium mobiles firmandos, si colluerentur halicacabo e vino: exceptionem addidere, ne diutius id ficret.' Nam Voss, 'hanecaccabon vino excepit.' Acad. 'alii cacabon vino.' Gronov.

Ad dentium mobiles firmandos si colluerentur: halicacabo uni exceptionem addidere] Vetus exemplar non halicacabo uni, sed halicocabon vino præfert. Scribo, si colluerentur halicacabo in vino. Pintian.

Exceptionem addidere] 'Corymbi duodecim,' inquit Dioscorides, 'hydropicis dantur: si quid numero adjiciatur, alienationem mentis faciunt.' Longe aliter hæc Plinius refert. Dalec.

Delirationem enim gigni co. Nec demonstranda remedia, &c.] Puto luxatum esse ordinem verborum, legendumque: delirationem gigni. Neque enim demonstranda remedia, &c. Pintian.

Delirationem enim gigni eo. Nec demonstranda] Pintianus Inxatum esse
ordinem verborum censet, scribitque
delirationem gigni: neque enim demonstranda. Voss, et Acad. ignorant το
Nec. Scribe: delirationem enim gigni.
En demonstranda remedia, quorum medicina majoris muli periculum adferat!
Per ironian, quam continuat etiam
in sequentibus, etsi vulgo id non
appareat. Sic autem volunt scripti:
Commendetur ergo cibis tertium genus
licet: præferatur hortensiis saporibus:
et nil sit corporis malorum, cui non sa-

lutarem stychnon Xenocrates prædicet! Alia etiam ex Chiflet. annotarunt: commendetur primi prodimus ex Voss. et Academico. Hortensiis saporibus fecimus ex more Plinii: quod si meminisset Pintianus, temperasset ex apographo suo laudare hortensium. Illud, cui non salutare strychnos, si quis tenere malit, quia et Chiflet. et Voss. affirmant, instar illius, de quo etiam supra, 'Triste inpus stabulis,' possis tentare: et nihil esse corporis malorum, cui non salutare strychnos, Xenocrates prædicet. Gronov.

Commendatur] Hæc si accipiantur de halicacabo, ut revera accipienda sunt, dissentit Plinius a Dioscoride, qui halicacabum ait οὐ βιβρώσκεσθαι. Tertium genus vocat, quoniam hortense duplex est, alterum baccis nigris, alterum flavis. Dalec.

Licet præferatur hortensis saporibus] Hortensium, non hortensis, in apogra-

pho nostro. Pintian.

Ut rel profutura de iis commemorare fas putem] In Apographo nostro, ut id pletura nos de iis, &c. Scribo, ut ideo læsura nos de iis, &c. Idem.

Non tamen auxilia eorum tanti sunt, ut vel profutural Hoc commode subnectitur, sed non melius tractatum. Jo. Andreas et olim editi: ut vel profutura non de iis commemorare nephas (vel, nefas) putem. Acad, ut in pictura non de his commemorare nephas putem. Pintiani codex, ut id pletura nos de iis; unde conjicit, ut ideo læsura. Chiflet. ut id pleutura nos de his; unde conjiciant, ut ideo plura de iis. Vossianus, ut id pletura nos de his. Sensum deprehenderunt, opinor, sed nimium licenter a veteri scriptura discesserunt vulgatæ architecti. Vide mmquid propius illam sit: uti vel curationes de his commemorare fas putem, præsertim in tanta copia innoxiorum medicaminum. Gronov.

Halicacabi radicem bibunt] Mss. leg. Halicaccabi radicem bibunt qui vaticinare gallantes quo vere ad confirmandas superstitiones aspici volunt: non pro insano fecerit qui corrigendum contendet: qui vaticinari Gallantesque furere ad confirmandi sup. asp. se volunt; qui volebant aspici furere gallantes et vaticinari, quasi ab alicujus numinis inspiratione immisso furore, quia id pertinebat ad confirmandas religiones, radicem Halicaccabi solebant bibere, ut ἔκστασιν inde conciperent et numine repleri viderentur. Gallantes de Gallis matris Idææ vel Deæ Syriæ sacerdotibus, nt Bacchantes de Bacchis. Salmas, pag. 1087. a, b.

CAP. XXXII. De corchoro, et de cnico. Corchorum Diversum hoc olus est ab anagallide, quam etiam corchoron vocari ait XXIII. 13. 'Corchorus ob amarorem in proverbium abiit, foliis ocymnum æmulatur, coctus estur.' Theophr. Hist. VII. 7. Auricula mnris, tragi. Dalec.

Præcordiis (ut ferunt) utilis] In vetere codice, præcordiis ferunt utilem. Pintian.

Sive atractylide] Inepte cum cnico atractylidem confundit, ut et supra. Dalec.

Verbosius dici par esset, Ægyptia herba, ni magnum præberet, &c.] In V. C. verbosius dici par esset Ægyptiam herbam magnum contra venenata animalia præbere auxilium. Legendum reor: Verbosius dici par est, quam Ægyptiam herbam magnum contra venenata animalia præbere auxilium. Et paulo post, herbam eam: non retro, eam herbam. Pintian.

Contra venenata animalia] Scorpionum ictus. Dioscor. Dalec.

Non sentire cruciatum] Deposita vero statim recrudescere. Diosc. Idem.

CAP. XXXIII. De persoluta.

CAP. XXXIV. De mensuris et ponderibus.

De persoluta] Officinarum petasites, ut quidam censent, Iphyum Theophrasti, coronaria planta, quæ florem edit aute folia. Vide infra xxv. 9.

Petasitis certe alterum genus, quod marcui vocant, florem edit rubrum et odoratum; alterum, quod fæminam appellant, candidum et inodorum. Dalec.

Druchma Attica (fere enim Attica observatione medici utuntur) denarii argentei habet pondus] Hinc ipse passim, ubi apud Græcos auctores drachmis definiri pondera invenit, modo drachmas retinet, modo denarios subjicit.

Gronov. de Sestert. 192, 193,

Attica observatione, &c.] Ex Celso v. 17. et Scribonio Largo constat drachmas argenteas, quæ Romani denarii sunt, septem unciam fecisse. Quare in libra, quæ 12. unciis constat, 84. drachmæ numerantur. At vero drachmæ Atticæ, sive medicæ, octo unciam efficiunt; qua ratione in libra drachmæ sunt 99. Incogitanter Plinius has drachmas confundit. Dalec.

LIBER XXII.

PROCEM. Complesse poterant miraculum sui natura atque tellus, reputantium vel prioris tantum voluminis dotes] Tria illa verba, vel prioris tantum, non habentur in antiquo codice. Reliqua mutato ordine sic lego, Complesse poterant miraculum natura atque tellus, reputantium voluminis sui dotes atque genera, &c. Pintian.

CAP. 1. De gentibus, herbis formæ gratia utentibus.

Corpora sua inscribunt] Στίζονται. inde inscripti, οί στιγματίαι et apud Plin. inscriptu gagate fictilia, ἐστιγμένα τῷ γαγάτη. Salmas. p. 258. b.

Simile pluntagini] Lege, Simile pluntagini guastum in Gallia vocatur, Salmas, pag. 254, b.

Glastum] Cæsar Bell. Gall. lib. v. Victorius xix. 3. putavit esse luteum Vitruvii, sed falso. Britannos dimicaturos glasto quoque infectos fuisse, ut essent formidabiliores, scribit Alex. ab Alex. 1. 20. Dalec.

CAP. 11. Quod herbis vestes inficiantur. Jam vero infici vestes, &c.] Legendum: Jam vero vestes seimus infici admirabili fuco. Atque ut sileamus Galatiæ, Africæ, Lusitania, Hispaniæ cocci gramm Imperatores decutum paludamentis, Transalpina Geilia herbis Ty-

ria atque conchylia tingit, et alios omnes colores, nec quærit in profundis murices, seque objiciendo escam dum præripit belluis maris, intacta etium anchoris scrutatur vada, ut inveniat per quod facilius matrona adultero placeat, corruptor insidietur nuptæ. Stans et in sicco carpit, quod frugi non oderit, culpa non abnuat: usu alioquin fulgentium instrui poterat luxuria certe innocentius. Coccum hic vocat fruticem ipsum. Salmas. pag. 272. a. et 1147. b.

Galatiæ, Africæ, Lusitaniæ granis coccum1 Sic Mss. Editiones priscæ nonnullæ cocci granum, quod præfert Salmasius; fatetur tamen posse retineri ex antiqua lectione, grani coccum; nam coccum pro ipsa tinctura coccinea usurparunt, inquit. Recte hoc: sed retinenda est δλόκληρος antiqua lectio: quippe granis coccum dixit Plinius, ut 'ære trabes:' coccum, qui color paratur e granis regionum istarum fætu. Neque secus accepit, ne quem sua laude fraudem, vir excellentis doctrinæ et facundiæ florentis Octavius Ferrarius in opere præclaro de Re Vestiaria Par. 1. lib. 1. c. 7. Cæterum grana illa, non Africæ et Lusitaniæ modo, sed etiam Galatiæ, mihi subjecerunt cogitationem, ea de

voce corruptum vocabulum, quo nobilissimum colorem 'scarletum,' 'escarletum,' 'scarlatum,' 'squalatam' media cæpit ætas dicere: unde vulgares hodie linguæ, scarlato, escarlate, escarlata, iscarlattino, scarlet, scharlaak acceperunt. Videre licet Lipsium Saturnal, 1. 5. Resendium Antiq. lib. 1. Cl. Salmasium tot locis ad Solinum, Gerhar. Jo. Vossium in Glossario, Th. Reinesium Var. Lect. 111. 10. et Epist. 31. ad Casp. Hofmannum, Æg. Menagium in exquisitissimis Originibus, qui viri præstantissimi omnes et multo plares, quum aliquid scribant huc facile ferens, non sunt ausi tamen dicere, quod verum puto, scarlatum ex Galatico esse flexum; sed ex una vulgari lingua in alteram id transferunt, quum omnes vulgares acceperint e Latio. Nimirum etsi hæc grana non uno sub cœlo provenirent, prævalnit tamen Galaticus coccus, et sæpins appellatur. Plinius 1x. 41. ' Coccum Galatiæ rubens granum aut circa Emeritam Lusitaniæ in maxima laude est.' Idem xvi. 8. 'Omnes tamen ejus dotes ilex solo provocat cocco. Granum hoc primoque cen scabies fruticis parvæ aquifoliæ ilicis: cusculeum vocant: pensionem alteram tributi panperibus Hispania donat: gignitur et in Galatia, Africa, Pisidia, Cilicia.' Ubi Sig. Gelenius quasi ex 'cusculiato' 'scarlatum' factum conjicit. Tertullianus de Pallio cap. 4. 'Latioris purpuræ ambitio et Galatici ruboris superjectio.' Symmachus Epist. 111. 25. ' Quod remunerandum me de Galatia polliceris.' Ubi æstnat Juretus, et depravatum locum censet, signatque asterisco. Non enim viderat Marinianum ob subitum iter hieme anni a Symmacho petisse vestes pingues et frigori pellendo idoneas, cum pollicitatione, se pro ils Galatico cocco tinetas ei redditurum. Prins his verbis exponitur: ' Amabili enim fiducia usioni tuæ præbenda mandasti, quæ peregrina-

tio hiberna poscebat.' Sic enim legendum, ubi 'Aufioni,' 'Ausioni,' 'Ausoni,' 'Ausoniæ' fecerunt. At ' usioni tuæ 'est, in tuum usum. Arnobius lib. vii, 'Colunt enim Dii vineas, et ad suas usiones contractis exprimunt vindemiatoribus vinum,' Ubi etiam monstra erant olim. 'Præbenda' illa paulo post dicit 'vestes' et ' indumenta.' Posterius istis, quæ jam posnimus, ' remunerandum de Galatia,' ubi ' Galætia, Gallacia, audacia' fingendo bonum Juretum irritum habuerunt. Præcipuum igitur nomen cocci Galatici ' scarlato ' appellando occasio fuit. Nec mutatio in literis facta homini in originibus linguæ Latinæ mediocriter versato mira potest videri; nam 70 ∑ multis vocabulis in initio præposnisse alios, alios resecuisse, notavit olim Angelus Caninius: sic γρύτη, σγρύτη, scruta: sic 'scaldare,' 'eschaufer,' quasi ex 'calidare.' Sed et G quam facile migret in C, neminem præterit. Canina autem litera ut gandeat interponi, ex στύπος, stirps; ἄφλαστον, aplustre: ἄα, πέζα ίματίου, ora; νυδς, nurus; φραγέλλιον, flagellum; perdix, perdrix; Londinium, Londres et Londra; diaconus, diacre; thesaurus, tresor; et plurima talia ostendunt. Sed et syllaba aliqua vocem mulctare ant contrahere barbarici oris proprium est. Gronov.

Tingit] Id vaccinio fieri tradit xvi. 18. Dalec.

Stans et in sicco carpit quod frugi mundos exsculpat. His alioqui fulgentibus, &c.] Depravatissima verha, et codex ctiam antiquus depravatus, in quo sic leges: Stans et in sicco carpit frugem qua mundus sine culpa non absit. Et fulgentius præfert exemplar antiquum, non fulgentibus. Pintian.

Quo frugi mundos exculpat] Mirifice vexatus locus, quem tentat et Salmasius ad Solimum p. 1147. Pintianus: carpit frugem, qua mundus sine culpa non absit. Frugi mundos ab Hermolao

est : His alioqui fulgentibus a Gelenio. Ms. Acad. quo frugem odoret culpant ablui usu alioqui fulgentius. Vossianus: quo fruge modo sed culpa non ablui usu alioqui fulgentius. Suspicabar: Stans et in sicco carpit, quo fruges modo: sed culpa non placuisse usui: alioqui frugalius instrui poterut luxuria, certe innocentius. Stans, inquit, non natans, inque solido, ut fruges demetit, ita carpit herbas, quibus Tyria atque conchylia omnesque alios colores tingat. Nec quicquam abest præter fastosum usum, quem penes arbitrium est et norma etiam vestinm. Absque quo forct, minore sumptu instrui poterant quantumvis nitidi, certe, ut non causam tot percuntibus murilegulis darent. Gronov.

Nec committemus ut subjiciendo utiliora] Viliora in eodem habetur, non utiliora; quam lectionem approbat, quod statim sequitur: 'luxuriam vilitate circumscribamus.' Pintian.

Consectari non est, nec committemus, ut subjiciendo utilioral Defuere aliquando in editis, ut et Mss. nonnullis, τà non est : nunc immissa quidem sunt, sed non suo loco. Vossianus enim, Non est nunc propositum ista consectari. Dein Mss. consensu vilitate pro utilitate. Sed quid est utiliora? Scribe, subjiciendo tutiora; id est, quæ non tanto periculo quæruntur. Partem horum vidit et Pintianus. Gronov.

Interim fortius augetur anctoritas] Scribendum puto auctoritute, non auctoritas; et agetur, non augetur, vetus legit codex. Pintian.

Interim fortius augetur auctoritus, quæ quanta debeutur] Ab Hermolao est debeatur, cum esset debeat. Utiliter, ut opinor; sed sedet etiam grave ulcus in fronte hujus periodi: ubi pro fortius notant aliis esse potius, aliis partibus: unde Dalecampius jubet legi portibus. Pintianus, fortius agetur auctoritate. Chiflet, et duo quibus utimur, ut et Pintiani, fortius uge-

Scribe meo consilio: Interim Delph. et Var. Clas.

fortius agetur : auctoritasque quanta debeatur etiam surdis, hoc est, ignobilibus herbis, perhibebitur. Instituerat probare Plinius ex herbis, nibil a rerum natura sine aliqua occultiore causa gigni. Primum fuerat argumentum, datas gentibus quibusdam ad formæ gratiam; alterum, datas vestibus tingendis. Huc respicit, et nuuc ait se acturum fortius, id est, argumentis rerum magis virilium et fortes decentium; nam formam colere, variare vestimenta, mollia quodammodo et effœminata. Quale non potest censeri, quod sumitur ab auctoribus conditoribusque imperii Romani, et usu etiam surdarum herbarum et minus celebrium in sacris, legationibus, præmiis bellicæ fortitudinis. XIX. proœmio: 'Nulla mentione habita tot rerum sponte curave provenientium, præsertim cum plerisque earum, pretio usuque vitæ, major etiam quam frugibus auctoritas per-'Surdus' sic habes lib. hibeatur.' xxvii. ult. 'Artesque salutares inseruit et visceribus, quippe cum surdis etiam rebus insernerit.' Suspicari licet, τà hoc est, ignobilibus, ab aliena mann esse. Gronov.

Sagmina] Segmina. Vet. a secando. Verrius tamen sagmina, a sanciendo. Festus etiam interpretatur dici posse, quod ex loco sancto arcerentur vel a consule, vel a prætore, darenturque legatis proficiscentibus ad indicendum bellum fædusve faciendum. Dalec.

Remediis publicis fuere] Vel ornandis aris Deorum, quos propitiatos et placatos volebant, vel lustrandis ac purgandis domibus. Idem.

Sacris | Verrendæ mensæ Jovis. Idem.

Legationibusque] Nam, ut ait Marcellus in Pandectis, Romanorum legati, ne violarentur, herbam ferebant, sicut Græcorum legati τὰ κηρύκεια, nempe caduceum; vel, ut alii legunt, τὰ ἰκετήρια. Idem.

Verbenæ1 Livio, Nevio, Servio, Turnebo verbenæ non herbæ privatum genus dicuntur, sed rami, virgæ, frondes omnium sacrarum arborum, nt lanri, olivæ, myrti. quin etiam herbas ex puro loco decerptas, quibus festis diebus aræ coronantur: Terent. in And. 'Ex ara hinc sume verbenas tibi:' myrtum apud Menandrum fuisse, ex quo illa Comicus transtulit, constat : Virgilius: 'Verbenasque adole pingues, et mascula thura:' verbenas quasi 'herbenas' dictas volunt, illasque facile accendi, et flammam concipere ob pinguitudinem. Apud Tranquillum, in Vespasiano, in Serapidis templo verbenæ, coronæ, et panificia fuerunt. Guilland.

Ac semper et legati cum ad hostes, &c.] Scribo ex eodem, ac semper e legatis cum ad hostes, &c. Pintian.

Ac semper et legati] Vossianus, Ac semper e legatis. Omnino recte: vult enim ex sequentibus cum his conjungi, e legatis unus. Præcepit Pintianus. Gronov.

Legati] Fœciales, cum eorum principe patre patrato, a faciendo et patrando dictos, quasi belli et pacis auctores, significat. Fuerunt ii oratores quatuor, qui sancto legatorum officio ad eos qui rapinis, vel injuriis, hostili mente bellum commoverant, ac pacem violaverant, ant socios læserant, res repetitum mittebantur; ac nisi redditæ fuissent, jacta vibrataque in eorum fines hasta, bellum pium indicebant. Nonins.

Verbenarius vocabatur] Qui herbam puram ex arce Capitolii sumptam præferebat et ostentabat. Dalec.

CAP. 111. De corona graminea. CAP. 1V. De varitate cius.

In Ch. hoc caput a superioribus non distinguitur, et certe separandum non est. Dalec.

Graminea nunquam nisi in desperatione suprema contigit ulli, nisi ab universo exercitu servato decreta] Scribe: graminea nunquam nisi in desperatione suprema contigit. Nulli nisi ab universo, &c. Pintian.

CAP. v. Qui soli corona ea donati.

Hic Decius postea se consul Imperioso collega] Imperio, non Imperioso, in scripto codice legitur. Neutra lectio placet: potius reor verba esse falso inserta. Pintian.

Imperioso collega] Tito Manlio, qui filium securi percuti jussit, quod contra edictum Consulum extra ordinem pugnasset cum Geminio Melio. Livius I. VIII. Decad. I. Dalec.

Se consul, Imperioso collega, pro victoria devorit] Vossianus quoque imperio; nt codex Pintiani, cui neutra lectio placet, et potius verba falso inserta retur. Haudquaquam ego; quid enim clarius quam similitudinem literarum illud SO absorpsisse? Est enim T. Manlius Imperiosus, et intelligitur ad Veserim pugna. Gronov.

Magistrum equitum] Minutinm, fusum fugatumque ab Annibale. Liv. lib. 11. Dec. 111. Dalec.

CAP. VI. Qui solus centurio coronatus.

Exclusam ab hoc legionem suam]
Scribo ab hoste, non ab hoc, ex antiquo codice: vera lectione; subjungit enim, 'per castra bostium erumpere,' et inclusam legerem libentius quam exclusam; sequitur namque, 'legionemque eduxit.' Item alio modo verba disponerem: inclusam ab

hoste legionem suam hortatus per castra hostium erumpere, tribunum suum dubitantem interfecit. Pintian.

Manlio Cos. tribus cohortibus servatis totidemque] Τὸ tribus adjecit Gelenius. Chiflet. Manilio cos. cohortibus. Vossianns, Manilio cus. cohortibus servatis totidemque. Ne in Academ. quidem illa vox est. Scribe: Manilio consule cohortibus servatis totidem, quot ad servandus eas eductis. Dissimulavit enim numerum, ntpote aliunde tum satis notum. Pintiani quoque codex carebat τῷ tribus. Gronov.

Quod et statuæ ejus in foro suo D. Augustus adscripsit] Chifi. et Voss. scripsit. Nempe similitudo literarum primam syllabam hausit. Fuerat enim, Augustus subscripsit. Horatius: 'si quæret pater urbinm Subscribi statuis.' Florus IV. 10. 'Dum titulorum cupidine Araxem et Euphratem sub imaginibus suis legi concupiscit.' Idem.

Ipsum Augustum cum M. Cicerone filio consulem, &c.] Lege ex eodem, Ipsum Augustum M. Cicerone filio consule, &c. Sic paulo ante: 'Æmilianum quoque Scipionem Varro auctor est donatum obsidionali in Africa Manlio consule cohortibus servatis.' Pintian.

Addidere virendi precio deliciæ luxusque] Scrihendum arbitror, abdidere vivendi precia deliciæ luxusque; hoc est, ablegavere, sustulere. Pintian. Addidere vivendi, &c.] Vita majore in pretio est, ob id tantım, ut delitiis frui, luxuique indulgere liceat. Dulcc.

Addidere vivendi precio deliciæ] Hoc Gelenio debemus. Mss. et priores, pretia: multo melius. Addidere pretia vivendi, id est, auxere, plura reddidere; fecere, ut majns operæ pretium esset vivere: quippe cum per eas mollius commodiusque agi vulgo putetur. Inde illa, quam statim notat, cupido vitæ. Verbum addere, ut apud Livium 11. 1. 'partium certe

urbis, quas novas ipsi sedes ab se auctæ multitudinis addiderunt :' ut ibi legendum recte vidit Rhenanns. Intelligimns enim, 'aliis partibus:' nt in Plinio 'aliis pretiis vivendi.' Sic Cæsar de Bello Civ. lib. 111. 'Biduum tempestate retentus aliisque additis actuariis in Ciliciam atque inde Cyprum pervenit.' Hoc est, et parandis navibus actuariis, quas numero, quem jam habebat, addidit. Tale est adjicere, quod restituimus Livio lib. x. 7. et L. Senecæ Troad. 205. 'Pretia vivendi' blandimenta vitæ. Plinius Junior 1, 12. 'Sed tam longa, tam iniqua valetudine conflictabatur, ut hæc tanta pretia vivendi mortis rationibus vincerentur.' Pintianus, Abdidere vivendi pretia: quod sit ablegavere, sustulere, contra mentem anctoris. Gronov.

Aliorum hanc operæ credimus] Ante Gelenium erat, operam esse. Quod forte melius; nam Chiflet, et Vossianus eperæ esse. Nisi placet hoc ipsum potins. Hanc curam vitæ nostræ ciedimus esse operæ aliorum: alios ei operam dare, ut ipsis id nobis facere non sit necesse. Deinde Voss, credimus demandata quidem nostro; tum, provisum esse pro bonis ipsi fruimur voluptatibus. Scribe: aliorum hanc operæ esse credimus ; ne mandato quidem nostro alios id agere, medicisque provisum esse pro nobis. Ipsi fruimur voluptutibus, et, quo nihil equidem probrosius duco, vivimus aliena fiducia. Majores, inquit, nostri regebant ipsi valetudines snas, et snæ operæ curam cam esse ducebant, parci vo-Imptatum; nunc in libidines nos ingurgitamus, quid de corporibus nostris fiat, securi, omni ea providentia medicis delegata. Pintianus infeliciter, probrosis utimur voluptatibus. Id.

Proh, bonis ipsi fruimur voluptatis] Lego, probrosis ipsi fruimur voluptatibus; sequitur enim illico: 'et quo nihil equidem probrosius duco.' Pintian. Magna quanquam immensi laboris solatia] Magno, non magna, codex vetus; ut legatur paulo post, solatio. Idem.

Magna quamquam immensi taboris solatia] Vossianus, magno q. i. l. solatio; nempe cohæret hæc oratio continua cum præcedentibus: Immo vero plerisque ultro etiam irrisui sumus ista commentantes atque frivoli operis arguimur, magno quamquam immensi laboris solatio, sperni cum rerum natura. Hujus, inquit, injuriæ, quod irridemur et vituperamur in labore tanto, solatium habemus magnum per sociam ejusdem indignitatis; quis enim gravetur idem pati, quod rerum natura? Sic et c. 8. 'Ob hoc et Phaonem Lesbium dilectum a Sappho, multa circa hoc non Magorum solum vanitate, sed etiam Pythagoricorum.' Sic Mss. ubi subjecerunt ' multæ vanitates.' Consentit utrobique Pintianns. Gronov.

Satis admirari amplectique non est] Vossian. satis mirari; ut c. 12. 'Ut non sit mirari satis ingenium ejus.' Idem.

Inde excogitavit aliquas aspectu hispidas et tactu truces] Verbum inde superfluit ex eodem; et tractatu, non tactu, legitur ibidem. Pintian.

Inde excogitarit] Non reperi in optimo τδ inde; et videtur esse additamentum alicujus, qui se melins nectere superioribus inferiora posse putabat, quam libuit Plinio. Exterminat eandem particulam auctoritate sui codicis Pintianus. Gronov.

Vocem ipsius fingentis illus] Duo postrema verba falso addita videntur, alias non haberet locum pronomen reciprocum se, quod sequitur continuo. Pintian.

CAP. VII. Medicinæ ex reliquis coronamentis, et erynge.

Et clara in primis aculeatarum crynge est] Dele conjunctionem, ex scripto exemplati. Idem.

Contra serpentes] Salamandras a-

quaticas eryngii montani contactu, quod cœrulea capita gignit, statim mori deprehensum est; eodem vel prope tantum admoto, tanquam moribundas jactari, contremiscere, supinas everti. Dalec.

CAP. VIII. De herba, quam centum capita vocant.

In cibos Græcorum] De foliis tenellis tantum id Dioscorides. Idem.

Multæ circa hoc non magorum solum vanitates] Scribo, Multa circa hoc non magorum solum vanitate, ex antíquo codice: et paulo post medicinæ, non medico, in eo legitur. Pintian.

Torminibus] Στρόφοις. De suo eryngio silvestri hæc Dioscorides. Dalec.

Renibus, stranguriæ, opisthotonicis, spasmis] In vetusto exemplari opisthotonis scriptum est, non opisthotonicis; nt sit nomen morbi ipsius δπισθότογες, ægrotantis δπισθοτονικός. Pintian.

Sive abundent] Hoc falsum est, nisi quis interpretetur, hoc casu accidere, cum urina movetur. Dalec.

CAP. IX. De acano et glycyrrhiza.

Glycyrrhizam] Vel a radicis gustu, qui subdulcis et odoratus est, vel quod echinatus spinosusque glycyrrhizæ fructus sit instar eryngii. Idem.

Echinatis] Σχίνου, non έχίνου, lentis-

Fructu pilularum, &c.] Asperiore, qui siliquas habet lenticulæ pares, ruffas, parvas. Diosc.

Præstantissima in Cilicia, secunda Ponto] Exemplaria quædam non Cilicia præferint, sed Sicilia: scribo Scythia; nam circa Mæotim paludem nascitur, unde et Scythica radix vocatur teste Theophrasto 1x. 13. et Diosc. lib. 111. Pintian.

Capitur ea Vergiliarum occasu] Scribendum puto, carpitur a Vergiliarum occasu. Idem.

Sen viti] Sen Gentianæ. Diosc. Dalec.

Meliorque nigra] Codex vetus ni-

gri; ut repetatur coloris, et mox paulum decoctæ, non decocta. Pintian.

Longa, ceu viti, coloris buxei. Meliorque nigra] De radice glycyrrhizæ loquitur. Mss. vitium. Sed quomodo coloris buxei dicitur in genere, et tamen melior nigra? Dioscorides πυξοιοιδη. Lege: longa ceu vitium. Coloris buxei melior quam nigra, quæque lenta, quam quæ fragilis. Pintianus e sno nigri, non secundante Vossiano, nec necesse est. Gronov.

Usus in subditis] Alii leg. Usus linguæ subditis; vel in linguæ. Sic vocat hypoglottida, nempe remedia quæ linguæ supponuntur, et ejus contactu liquescunt. Dalec.

CAP. X. De tribulo et generibus ejus, et medicinis.

In hortis] Juxta amnes, et in ruderibus. Diosc. Idem.

CAP. XI. De stabe, et medicinis ejus. Stabe, &c.] Legend. Stabe quam aliqui Pheon vocant; idque ex Theophrasto a nobis emendato. Salm. p. 394. a.

Crucntatis] Contnsis, συγχύσει ὀφθαλμῶν τῷ ἐκ πληγῆs. Diosc. Est autem is morbus, oculi perturbatio, cum
coloris mutatione, pupilæ vel dilatatione, vel diminutione, ac interdum
divulsione. Dalec.

CAP. XII. De hippophye et hippope, et medicinis earum.

De hippophye et hippope] Al. De hippophaë et hippophæsto. Idem.

Est altera hippope] Legend. Est altera hippophaës, sine caule, sine flore. Salmas, p. 393. a.

Locupleti divinitate ad gerenda præsidia] Lego generanda, non gerenda, ex vetusto exemplari. Pintian.

Ut aliis prosit atque aliis horis] Chifl. et Voss. ut aliis prosit ab horis. Scribe, ut aliis prosit aliud horis. Gronov.

CAP. XIII. De urtica, et medicinis ejus.

Carnesque ab ossibus recedentes] Ita videtur reddere vocem Græcam Dioscoridis ἀποστήματα, et inscite quideni. Abscessus commodius ille verterit. Ni forte illum hoc loquendi genere, quo aliis multis locis utitur, cutem detritam, pannosam, lacerosam intelligit, quæ abscessu tardius aperto, vel ægri metn, vel imperitia medici, immodice, rodente pure, attenuata et resiccata est, ideoque subjectis partibus agglutinari nequit: ἡακῶδες δέρμα Galenus vocat lib. 11. ad Glaucon. et ad eum morbum valde mel laudat, de quo Diosc. suo capite scripsit: τὰ ἀφεστῶτα σώματα παρακολλῶν. Dalec.

Illinitur lieni] De foliis id Dioscor. cum cerato. Idem.

Dulci poto] Sic vertit το γλυκο, quod paulo ante passum reddiderat, et aptius. Idem.

Defluvia capitis semine illito cohonestari] Academ, cohennestari. Voss. cohosiertari. Lege coërcitari, vel coërceri. Gronov.

Succus quoque in usu est] Chifl. et Voss. Succo. Recte; frequens enim Plinio herbam adhiberi ant prodesse 'foliis' ad hoc, 'radice' ad aliud, 'canle,' 'succo,' 'semine,' &c. cap. 22. 'Semine singultus confestim ex aceto sedat.' Idem.

CAP. XIV. De lamio, et medicinis ejus.

Radice alligata, &c. quæ et cui] Voss. radicem adalligata; deinde, radix dicatur quæ cui. Volnit: Autumnalis urticæ rudicem adalligatam tertianis, ita ut ægri nuncupentur, cum eruitur ea radix, dicaturque cui et quorum filio eximatur, liberare morbo tradiderunt. Sic XXIII. 6. 'Radix eornm circumscripta mann sinistra terra capitur ita, ut qui id faciet dicat, quare capiat, et cujus causa.' Sic Vossiauns: non 'quæ capiat.' 'Quare' rem denotat, 'cujus' personam. Idem.

CAP. XV. De scorpione, generibusque, ac medicinis ejus.

Ex argumento nomen accepit scorpius herba] Scribo scorpio, non scorpius, ex

V. C. confirmantibus cam lectionem Theophrasto lib. 1x. et Dioscoride lib. v. Pintian.

Scorpius herba] Scorpioeides. Diosc. Dalec.

Semen enim] Ut scorpiuros florem. Idem.

Est et alia] Tragos Diosc. quam et tragonon vocari, et scorpium, is tradit. Idem.

Asparagi caule] Caulis lævis est, et absque foliis. Idem.

CAP. XVI. De leucacantha, et medicinis ejus.

Eademque ruptis convulsis medetur] Alio ordine vetus exemplar, Eadem ruptis convulsisque medetur. Pintian. CAP. XVII. De helxine, perdicio, par-

thenio, sideriti, et medicinis ejus.

Helxinen aliqui perdicium] Nican-

Helxinen aliqui perdicium] Nicander in Theriacis vocat κλύβατιν Ής καὶ έλξίνην, τήν τε κλύβατιν καλέουσιν. Addit interpres, dici et κλυβάτιον, σιδηρῖτιν, παρθένιον, περδίκιον. Dalec.

Mistæ similitudinis, &c.] Mercurialis. Diosc. Ex sideritidis Heracleæ historia Plinius id videtur avellere. Idem.

Diximus] Lib. XXI. c. 16. quo loco Plinius ignoranter et inconsiderate, pro ixine, nempe chamæleone albo, helxinen ter scribit. Idem.

Hac autem inficit lanas] Δύναμιν δ' ξχει τὰ φύλλα ψυκτικὴν, στυπτικὴν, folia refrigerandi et spissandi vim habent. Legit Plinius βαφικήν. Quidam hunc locum sic interpretantur, ad infecturam lanarum esse utilem, quod abstersoria sua vi, radiculæ, sive struthii modo, sordes auferat et eluat, impedituras alioqui ne succum snum lanæ bibant. Cæterum an ad id parietaria veteres usi fuerint, a nemine, quod equidem sciam, proditum est. Idem.

Omnes, et adusta] Adusta et panos succus cjus cum psimmythio, et guttura incipientia turgescere, &c. Cornarius, qui repetita ex superiore periodo temere alia censet. E quo quidem verba hæc, tumores collectionesque, irrepsisse puto. At Diosc. nominatim scripsit ignibus sacris, et ulceribus, quæ serpunt, auxiliari. Idem.

Caprino sevo ceraque Cypria] Hircino sevo, et cerato Cyprino. Diosc. Idem.

Urceolaris] Ocymoeides minus herbariorum. Idem.

Astericum] Ob florem stellatim divisum. Idem.

Vernula charus] Plutarchus in vita Periclis. Idem.

Ædificaret] Ictino architecto operi præfecto. Strabo et Vitruvius. Idem.

Et nobilis ille Splanchnoptes] Sic vocatus est, quod exta torreret, et oris pleni spiritu ignem accenderet; opus unicum Stypacis Cyprii. Idem.

CAP. XVIII. De chamæleone, generibusque, et medicinis ejus.

Chamæleonem aliqui, &c.] Album tantum. Diosc. Lego: Chamæleonis duo genera. Candidior, quem ixiam vocant, asperiora folia habet, &c. Idem.

Varietate foliorum evenit] De nigro Chamæleone id Dioscor. Idem.

Hic succus occidit et canes suesque in polenta. Addita aqua et oleo contrahit in se mures ac necut] Vetus codex, Hic succus occidit et panos in polenta, et canes suesque addita aqua et oleo; cætera redundant. Error, ut puto, est in situ verborum, scribendumque : facit ad difficultatem urinæ panosque hic suecus. Occidit et canes, sues, muresque in polenta addita aqua et oleo ; nam et Dioscorides lib. 111. misceri scribit medicamentis quæ exedendo sunt, nt non absurde credi possit facere etiam ad panos. Et quod attinet ad canes, sues, muresque, ejusdem Dioscoridis verba sunt libro prædicto: 'Quin et canes suesque ac mures in polenta simul omnibus hydrelæo maceratis enecat.' Pintian. Theophrastus Hist. 1x. 13, id aliter refert: 'Occidit,' inquit, 'canes et snes; canes quidem subacta cum polenta et hydrelæo; sues vero cum brassica (μετὰ ἡαφάνων) mixta; viscum hulcera.' Fallitur Plinius: albi chamæleonis id peculiare est. Dalec.

Quare a quibusdam ulophonon vocatur] Scio apud Diosc. lib. 111. οὐλοφόνον etiam legi; sed cum apud eundem auctorem varia nomina herbarum, ab aliis adjecta, non ipsius Dioscoridis legitima censeantur, potiorem in hac parte habco veterem lectionem, in qua ulophyton scriptum est, uon ulophonon. Pintian.

CAP. XIX. De coronopo, et medicinis ejus.

CAP. XX. De anchusa, et pseudanchusa, et medicinis earum.

Manusque inficit sanguineo] Diosc. την χρόαν ὕφαιμος, ἐν τῷ θέρει γενομένη, non, ut vulgo legitur, γεννωμένη. per æstatem colore rubescens, καὶ βάπτουσα τὰς χεῖρας, αις manus inficiens. Legit Plinius, ant ejns scriba, την χρόαν ὕφαιμος, ὡς πάπυρος σχιζομένη, καὶ βάπτουσα τὰς χεῖρας, inconsiderate ac negligenter. Orpheus in Argon. ἄγχουσαν ἐρυθοὴν vocat. Dalec.

Præcipue senum] Dioscoridi ulcera πεπαλαιωμένα, inveteruta, sanat in cera et olco decocta. Idem.

Pseudanchusa] Hæc est Dioscoridis echium, quam et aridam vocari et ascibiadium tradit. Idem.

Folia ictibus imponuntur. Virus serpentium fugat] Voss. serpentes. Mutaverunt, qui nescirent, quid bic virus esset: non enim venenum, sed gravem odorem significat, et anchusæ, non serpentium, est. Sic xxiv. 6. 'cnjus radix evulsa virus hirci redolet.' xxxv. 15. 'virus alarum.' xxix. 9. 'Ibi quod supernatat, hutyrum est, oleosum natura: quo magis virus resipit, hoc præstantius judicatur.' Gronov.

CAP. XXI. De onochile, anthemi, loto, et lotometra, heliotropio, tricocco, et adiantho sive callitricho.

Anchusam vocant] Anchusa secunda. Diosc. Dalec.

Odorem, &c.] De alsines foliis id Dioscorides. Idem.

Pellit et tineas] De radice anchusæ tertiæ, quæ posthac describitur id Dioscorides tradit. Idem.

Est et alia, &c.] Anchusa tertia, Diosc. Idem.

In pastillos digerunt] Vide apud Dioscor, longe aliter hoc explicatum, quam a Plinio citatur. Idem.

Omnia mixta drachmæ un. p. contra serpentium omnium ictus] Ms. Voss. et Acad. ignoraut τὸ omnium: dein, Pellunt mortuos partus. Gronov.

Manantes sanut] De leucanthemo et chrysanthemo id Dioscorides, ut legendum sit, sanant. Dalec.

Is enim, &c.] Iliad. Ξ. de Jove et Junone loquens: Τοῖσι δ' ὑπὸ Χθῶν δῖα φύεν νε οθηλέα ποίην, Λωτόν θ' ἐρσήεντα, iδὲ κρόκον, ἢδ' ὑάκινθον. Apud eundem Odyss. Δ. Telemachus sic Menelaum alloquitur: σὰ γὰρ πεδίοιο ἀνάσσεις Εὐρέος, ῷ ἐνὶ μὲν λωτὸς πολὰς ἢδὲ κύπειρον. Idem.

Folia ejus cum melle] Hæc est lotus urbana, λωτός ημερος, triphyllos, Dioscorid. Idem.

Maxime aqua vel lacte subacto] Horum omnium nihil Theophr, nihil Dioscor. Idem.

Contrahi caruleum florem] De cichorii flore, qui etiam solem semper aspicit, hoc andiendum. Heliotropii flos vel candidus est, vel subfulvus Dioscoridi. Idem.

Tricoccum] Parvum. Idem.

Helioscopium] Magnum. Idem.

Hoc attius] Magnum potius dictum puto ab amplitudine foliorum, quam a proceritate ramulorum. Idem.

Siriasin] Σειρίασις ardor capitis, adustio, ustulatio, est cerebri et membranarum ejus inflammatio, τδ καῦμα, cum oculorum et syncipitis cavitate, totius corporis ariditate, febre ardente, pallore, appetentia dejecta, et nonnunquam diarrhœa. Vide supra xx. 30. Idem.

Decoqui cum radice oportet] Diosco-

ridi tennis et inutilis radix est. Idem. Seminis grana quatuor pota] De semine heliotropii magni id Dioscori-

des. Idem.

Spinæ quoque, &c.] Qualem morbum significet obscurum est, nisi forte sanguinem impurum, feculentum, crassum intelligat, renibus impactum, et dolores excitantem, quo in morbo prodest urinas meiere turbidas, cruentis similes, et tanquam injecta permixtaque fuligine nigras. Alibi sanguinem inutilem vocat, ut xx. 4. Idem.

Frutici topiario] Licenter hoc Plinins, et affectate. Primum quidem, quia frutex non est, sed herbula: deinde, quia hominum industria eo non utitur ad ornandos tegendosque hortorum parietes, ut aliis topiariis plantis, sed veluti nature quodam artificio muros vestit, e quibus prorumpit. Idem.

Crebro auferendi, ne pereant] Notant ex vet. ne perareant. Voss. ne perunt. Lege, ne perurant. xxxviii. S. 'Ne acria perurant, adeps anserinus cum cera,' &c. Gronov.

Perdices Coturnices, Dioscorid. Dalec.

Pecorique esse utilissimos] Sata circa ovilia. Diosc. Idem.

CAP. XXII. De picride, thesio, asphodelo, alimo, acantho, bupresti, elaphobosco, scandice, jasione, et de caucalide, sio, sillibo, scolymo sive limonio, soncho, chondrillo sive chondrille, et bolctis.

Rotundo folio] Falsum id. Nulli generi κιχωριωδῶν rotundum folium est, sed oblongum. Theophr. Hist. VII. 11. figuræ foliorum uullaum mentionem facit, sed eam solum lieme tota, vereque toto florere tradit. Quod si rotundum teres intelligamus, minima certe κιχωριώδουν species, quam picrida esse putamus, foliis est propeniodum teretibus. Idem.

Verrucus] Matthiolus verrucarium cichorium depingit, facultatis præ-

stantissimæ ad verrucas delendas, Idem.

Sed purgat alvum] Tuto delebis 70 sed; non enim est in optimo, neque hic locum tuetur. Gronov.

Corporis dolori] Coli tormentis, aut lassitudini. Dalec.

Odorem corporis, &c.] Quia tetrum odorem corporis, alarum præcipue, feminum, pedum emendat. Idem.

Gravitatem aurium] Τὴν βαρηκοΐαν. Diosc. vero ἀταλγίαν, aurium dolorem. Idem.

Et ambusta. Et ad gravitatem] Voss. et ambustæ gravitatem. Andeg. et ambusta et gravitatem | Fortasse: Decoctæ radicis in oleo succus perniones, et ambustæ gravitatem aurium. Intellige, ambustæ radicis succus emendat aurium gravitatem. Tum, Infunditur a contraria aure in dolore dentium. Sic. xxiv. 10. 'Ejusdem acinos quinque tritos in rosaceo oleo calfactosque in cortice Punico instillavit deutium dolori a contraria aure.' Sic duo Vossiani. Punico etiam Chiflet. 'Cortex Punicus,' est cortex Punici mali. Et in multis gaudebant sic loqui. Quemadmodum et in Cic. Fam. x. Lepidus scribit 'a ponte Argenteo,' id est, a ponte amnis argentei. Gronov.

Sophocles ad podagras utroque modo] Mss. quatnor, Socrates. Chiflet. et Voss. Socles. Forte Diocles, quem sæpe alibi nominat; nt hoc libro cap. 25. et xx111. 1. Meminit et Sex. Empiricus, et Hesychius in Συγκομιστός, et alii. Idem.

Perunctis] Illitis genitalibus tam maris quam fæminæ. Dulec.

Xenocrates et lichenas et psoras radice] Quinque nostri: Xenocrates et lichenas, psoras, lepras radice in aceto decocta tolli dicit. Gronov.

Simus lapides renum in vino decocta atque pota eximit] Voss. Timon lapides renium in vino decocta potaque eximi. Timon quidem et Chiflet. etsi indiculus compluries: 'Phaniam physicum, Simum, Timaristum' nominet: et 'Simos Cous' Straboni agnitus. Sed haud dubie rectum eximi, quod nostro debetur: intelligitur enim ex superioribus, radice dicit. Acad. Gud. Menap. Halimon lapides renium. Andegav. Timon lapides renium, &c. eximitur. Gronov.

Hippocrates semen ejus ad impetus] Præcipuns ut et Chiflet. Hippocrates semine ad impetus lienis dari censet. Genns loquendi, quale hoc libro cap. 13. notavimus, xxIII. 7. 'Cum melle foliis ceria sanantur et canis morsus.' Sic quinque scripti, nbi vulgo: 'cum melle item et foliis.' xxIV. 2. 'Lotos alvnm baccis sistit.' Eodem lib. cap. 9. de vitice: 'Et semine et folio additur in malagmata nervorum et podagræ.' Sic legendum ex quinque nostris, non 'semen et folium:' dein optimus, 'podagra,' non 'podagras;' unde facimus 'podagræ.' xxvii. 12. de polygoni generibus: 'Semine alvum solvunt, largius sumpto urinam cient.' Sic idem eximius, ubi vulgo ' Semina et sumpta.' Idem.

Hulcera ac scabiem] Festus prisco vocabulo ea vocat 'petimina:' præsertim quæ humeros obsident. Lucillius: 'Ut petimen naso, ant lumbos cervicibus tangat.' Dalec.

Alimon] Halmyrin Aëtius vocat. Idem.

Coquitur autem hoc ciborum gratia. Radix tormina discutit, &c.] Scribe: Coqui autem hac ciborum gratia. Radice tormina discuti, &c. ex antiquo exemplari. Cui lectioni subscribit Dioscorides libro primo: 'Coquuntur,' inquit, 'folia ejus olerum modo in cibos.' Pintian.

Foliis in rotunditate longis, landatum in cibis] Videtur legendum: foliis in rotunditatem longis, landatis in cibos, ex verbis Dioscoridis. Idem.

Silvestre, et mitius] Hoc est, silvestre et sativum. Sativum halimum Tholosæ in quibusdam hortis habent, idque vocant l'herbe du machlou, id est, herbam colicam, quod doloribus

colicis valde prosit. Silvestre hand procul Tholosa in quihusdam sepibus nascitur. Dalec.

Dysentericis etiam exhulceratis] Hoc est, etiamsi sit dysenteria, cum exhulceratione intestinorum, quod sane periculosius est. Gelen.

Ulceribus vetustis illini crudum] Sic quidem et Voss. mann prima, sed juxta vetus mutata litera fecit crurum, quemadmodum plane quatuor alii. Nec video cui sit hic usui cruditas ista; nisi quia pancis ante versibus coqui in cibos dictum est, ideo his crudum poni oportuit. Gronov.

Acanthos est, &c.] Lege, Acanthi topiariæ et urbanæ herbæ lato longoque folio, crepidines marginum, adsurgentiumque pulvinorum toros restientis, duo genera sunt : aculeatum et crispum, quod brevius, &c. Cum cæteræ spinosæ arbores et herbæ suis nominibus et cognominibus distinguantur, hæc omninm aculeatarum commune nomen sibi proprium fecit; nam ἄκανθος absolute dicta est. Vide Salmas. pag. 534. a, b. Hnic lectioni astipulatur etiam Pintianus ex Ms. Acanthos est] Græci ἀκάνθην fæminino genere dicunt, Latini vero masculino acanthum. Dalec.

Topiaria et urbana herba] Silvestris et agrestis ubivis Monspessuli nascitur. Idem.

Longoque folio] Latiore et longiore quam lactuca, erueæ divisura. Idem. Aculeatum et crispum] Hoc est, silvestre, et cardui species. Idem.

Pæderota vocant] Apnd Athenæum lib. x11. Demetrins Phalerens comam flavo colore tingebat, et pæderote illinebat faciem: apnd eundem lib. x111. λευκόχρως λίαν τις ἐστί; παιδέρωτ' ἐντρίβεται. Inde cognoscinus acanthi folia trita et illita faciem dealbare, maculas et sordes abstergere, eam lentore suo veluti lævigare, quamvis nonnulli pæderota fuci genus esse velint. Idem.

Phthisin metuentibus Tois φθισικοίς.

Ruellins apud Diosc. commodius vertit, 'tabem sentientibus.' Omittit Plinins, urinam ciere, alvum sistere. Idem

In sponte, &c.] Quibusdam ami vulgare. Idem.

Capite anethi] Vel nmbellæ tantum figura, vel etiamnum floris colore. Id.

Nicandro] Nicander in Theriacis: Σπέρματα βουπλεύρου τε, καὶ 'Ιδαίης κυπαρίσσου. Idem.

Buprestim, &c.] Buprestis oleris mentionem Theophrastus facit Hist. v11. 8. Gal. in Glossis. Hesychius βούπρηστις cum accentu acuto in antepenultima, olus, βουπρῆστις cum circumflexo in penultima, insectum venenatum. Quidam esse volunt auriculam leporis, descriptam a Dodonæo nomine buplenri. Idem.

Iidemque remedia tanquam contra venenum prodiderunt] Forte, remedio. Gronov.

Quos dissilire, &c.] De bupresti herba id non traditur, sed de bupresti insecto, Scarabæo longipedi non dissimili, infra descripto xxx. 4. Ignoranter hæc Plinius. Dalec.

Quam non aliter magis accendi putant quam potu] In vetusto codice non potu leges, sed postea: scribendum arbitror, pota ea, aut potu ejus. Pintian.

Magis accendi putant quam potu] Sic quoque Gud. Acad. Menap. Notant in margine, quam ejus potu. Quidam ediderunt, quam hujus potu. Vossianus, quam postea; Andeg. quam pote. Lege, quam pota ea, ut voluit et Pintianus. Gronov.

Quam potu] Ut et cantharidis. Da-

Siccanda autem in cos usus prins est, ne sueco suo nudent, qui contra serpentium ictus non facit eam deteriorem] In antiquo exemplari, non in cos usus, sed in eo usu, habetur. In quibusdam vero exemplaribus negatio desideratur: recte; nam si recipitur, duo postrema verba demenda habebis.

Pintian.

Scandix quoque, &c.] Inter olera, quæ in cibis sumuntur, præsertim apud Ægyptios, et scandicem et anthriscum supra recensuit. Dalec.

Non facit eam deteriorem. Scandix quoque] Offensus his verbis Latius non conjicit modo, sed et edere ausus est, non facit. Ea deterior scandix; nam quod editur, inquit, sensum commodum non habet; quid enim opus siccari, si succus non facit deteriorem? Sed anferenda particula negandi, et scribendum, qui contra serdentium ictus fucit eam deteriorem; ut habent omnes scripti. Et potuitid a Pintiano discere. Primarius etiam, Siccanda autem in eo usu prius est; et magis placet. Gronov.

Decoctæ succus] Τὸ ἀφέψημα. Diosc. Dalec.

Matrem ejus, &c.] Quidam, ut Theopompus, et Val. Maximus 111. 4. hoc narrant. Constat tamen eum Mnesarchi, sive Mnesarchidæ, et nobilissimæ fæminæ Clitus filium fuisse: quamvis et eum quidam σκανδικοπώλην vocaverint. De illo perquam multa Rhod, xxiv. 10. Idem.

Anthriscus] Chærephyllum nostrorum et Columellæ lib. x1. Enthusicon apud Theophr. Hist, v11. 7. Idem.

Jasione] Volvulus major, smilax lævis, Dioscor. cujus mentio fit lib. xxiv. cap. ult. ut et convolvuli xxi. 5. Idem.

Succus quoque ejus bibitur] Hæc omnia in Diosc. non leguntur. Ex Petrico Plinium sumpsisse conjector. Id. Pituitus] Obstructiones a pituita

Pituitas] Obstructiones a pituita factas. Idem.

Bilemque a partu siccat] Biliosam purgationem, provocato locheio. Id.

Scolymum quoque in cibos recipit Oriens, et alio nomine Limoniam appellat, &c.] Per Orientem intelligit Græciam. Salmas. p. 228. Scolymon quoque in, &c.] Hæc de scolymo Theophrasti andienda sunt, non Dioscoridis. Utriusque mentio fit xx. 23. ultimo. Dalec.

Limonion appellat] Leimoniam quasi pratensem carduum, de quo xxv. 9. vel λιμόνιον, quod ejus esu λιμός, id est, fames, expleatur. Theophr. Hist. vi. 3. apertissime distinguit σκόλυμον a λειμωνία. Plinius legisse videtur, σκόλυμος δε καὶ λειμωνία. Idem.

- Acerrimi cantus esse, &c.] Nempe τοῦ καύματος γενομένου, æstn vehementissimo, quamobrem cicadas αἰθαλίωνας vocant, παρὰ τὸ αἴθεσθαι ὑπὸ τοῦ ἡλίου. Vide quæ notata sunt x. 63. Idem.

Hecale] Hecale, anicula pauperrima, Theseum adolescentem comiter hospitio excepit, unde sacrum Hecalesion per pagos celebre Hecalo Jovi, cum Hecales summis honoribus. Ovidins: 'Cur nemo est Hecalem, nulla est quæ ceperit Irum? Nempe quod alter egens, altera pauper erat.' Plantus in Cistellaria: 'Ecastor hand me poenitet, si, ut dicis, ita futura es. Nam si quidem ita eris ut volo, nunquam Hecale fies.' Petronius: ' Qualis in Actæa quondam fuit hospita terra, Digna sacris Hecale, quam Musa loquentibus annis Battiadæ vatis vivendo tradidit ævo.' Auctor Priapeiorum : 'Æqualis tibi quam domum revertens Thesens repperit in rogo jacentem.' Suidas Heroida fuisse tradit, sic dictam, 871 πρός έαυτην εκάλει. Fuit enim illi τδ τείχυς ἀκλήϊστον. Rhodig. xxx. 11. Vide infra xxvIII. 8. Notus est versiculus ille veteris Epigrammatis: Μέλπω δὲ γραδς της φιλοξένου τρόπους. Vide Politianum Miscell, cap, 24. Dalec.

Albus qui e lacte nitor, utilis orthopnoicis] Verbum albus, cum minore littera scriptum, præcedentibus attexendum censco. Item nidor magis arridet quam nitor. Pintian.

Lactucarum modo. Erasistratus calculos per urinam pelli eo monstrat] Longe aliter nostrum apographon: Lactucarum modo ex embammate calculos per urinam pellit: eo monstrat et oris graveolentiam commanducato corrigit; ut forte pro illo, eo monstrat, legendum sit Erasistratus. Idem.

Et oris graveolentiam, &c.] A vitioso et putrido humore, vapore genitam; siccat enim ac refrigerat sonchus, ideoque patredini obsistit. Dalec.

Quæ lac sibi coire sentiant] Præ calida intemperie hepatis, venarum, mammarum, siccari, minui, spissari. Sonchus cum farre coctus mammas nberiores facit, lib. xxv1. cap. nlt. Idem.

Et in stomachi rosionibus] Æstuanti stomacho et inflammato illinitur, stomachi rosiones sorbitione mitigat. Idem.

Chondrillon sire chondrille] Plinius oscitanter confundit duas chondrillæ species. Idem.

Radice fubæ simili] Dioscorides chondrillæ secundæ radicem esse ait tenuem, levem, subflavam, succosam, rotundam, ἔπακμον, id est, vegetam. Plinius legisse videtur, κυάμου. Idem.

Mastichen tuberculo fabæ] Mastichen, quæ in chondrilla reperitur, κυαμιαίαν μεγέθει εἶναι, Dioscor. tradit, fabæ magnitudinem æquare, sed non radicem fabæ similem esse. Id.

Veneno Tiberio Claudio principi per hanc occasionem a conjuge Agrippina dato] Nostrum apographon, veneno cibi Claudio principi, &c. legendum arbitror alio ordine: Veneno Claudio principi per hanc cibi occasionem a conjuge Agrippina dato. Pintian. Veneno Tiberio Claudio, &c.] Illo eventu Nero boletos appellabat βρῶμα θεῶν. Sueton. Dion. Hist. LVIII. qui etiam scribit post obitum a Seneca editam fnisse illius ἀποκολοκύντωστν quasi ἀποθέωσιν et ἀπαθανάτωστν, quæ etiamnum extat. Had. Jun. 1. 17. Dalce.

Tiberio Claudio principi] Suet. in Claudio c. 44. Juvenal. Sat. v. Jac. Cell.

Ab conjuge dato Agrippina Sic vello Mss. videntur. Gronov.

Ante omnes Neronem suum] Neroni suo in V. C. quæ lectio potest tolerari; Nero enim miseranda et ipse morte periit. Pintian.

Velnti guttas] Concretam pituitam, γλοιωδες, ἐπίπαγον. Diosc. Dalec.

Mox in pediculo corpus absumitur, raroque unquam] Opt. mox increscente in pediculi corpus; id est, in substantiam ejus convertitur illa membrana. Dein Acad. rarum est geminus geminis ex uno pede: Vossiani et Gud. rarum unquam. Menap. rarum e geminis. Lege, rarumque geminus ex uno pede. Boletus geminus uno pede nixus rarum, sive res rara. Gronov.

Illa pernicialia prorsus improbanda] Pintiani codex, illa permittit alia quod probandi alia alios; unde ille fingit : illa pernicies alia, quod probandi alii alias. Menap. illa permixti alia sicca ligari clavos. Acad. illa permixti alias siccas rigari clavos. Gnd. illa permitti alia, sicca ligari clavos. Vossiani princeps et Andegav. illa permitti alia quod probandi alia. sis, Illa pernicialia quæ probandi alea? Illa, quæ scilicet dicam, pernicialia, quam periculose probantur? Probant autem, qui vescuntur, salute, si non adfuerint; exitio, si adfuerint. Idem.

Caligaris clavus] Caliga militare calceamentum, clavis suffixum ferreis, argenteis, aureis, ut quisque luxu et opibus diffluebat : commune tam gregario, vili, et obscuro militi, quam duci et centurioni. Inde 'caligati milites' Suctonio in Augusto et Vitellio. Inde nomen Calignlæ Imperatoris. Supra vii. 43. P. Ventidius juventam inopem toleravit in caliga militari. Lib. xxxIII. cap. 3. Agnon Teius crepidas aureis clavis suffigebat, quibus ctiam urbana mulierum calceamenta ornabautur, auctore Festo in voce 'clavata:' ac id est, quod auctor loco proxime citato queritur et indignatur, ab equitum uxoribus aurum pedibus indui et gestari. Brissonius 11. 5. Dalec.

Atque qui colligunt. Ducunt ipsi alia vitia] Verbum ducunt desecandum, ex apographo nostro: et pronomen ipsi superioribus agglutinandum. Quod antem sequitur: Alia vitia. Nunc quidem si serpentis, scribendum opinor, alia etiamnum quidem. Si serpentis, &c. ut intelligas, alia etiamnum pernicies. Sic, puto, minus male legetur. Pintiun.

Deprehendisseque nisi agrestes] Scribendum: Deprehendisse qui, nisi agrestes, possunt? Gronov.

Ducunt ipsi alia vitia, nunc quidem] Verbum ducunt, inquit Pintianns, desecandum, et pronomen ipsi superioribus agglutinandum: quod autem sequitur, Alia vitia, nunc quidem si serpentis. Sanc ducunt etiam ignorat melior Vossianus: sed et idem cum omnibus aliis nostris et Chifletiano, ne quidem. Forte : Aliqui colligunt ipsi alia vitia, in quibus, si serpentis caverna juxta faerit. Nisi malis: atque qui colligunt ? Ducunt ipsi alia vitia, e quibus; nam Gud. Acad. Menap. utcunque hic corrupti habent tamen, dicunt ipsi alia vitia equidem. Idem.

Fungorum lentior natura] 'Fungus' Plauto in Bacchidibus, stupidus, stolidus, inconsideratus: 'Adeon' me fuisse fungum, ut qui illi crederem?' Et aliquanto post: 'Tanti est, quanti est fungus putidus.' Item lepide: 'Pol hic quidem fungino genere est, capite se totum operit.' Dalec.

CAP. XXIII. De fungis, et silphio, et de lasere.

Velut apice, &c.] Sic albogalerum et pileum Flaminis vocat, cujus effigies in multis vetustis nummis spectatur, præcipue Julii Cæsaris, Idem.

Suilli] Snilli etiamnum Italis vocantur Porcini, Idem.

Anneum Serenum] Ejus meminere Seneca Epist. 64. et Tacitus Annal. XIII. Idem.

Ferula] Lege Betula. Fernia ar-

bor non est. Dalec.

Fico, ferula et gummi ferentibus] Acad. gumu. Gud. gumin. Voss. Andeg. guminum. Men. gumi. Optimus gummim. Et sic eam vocem idem codex format tot locis, ut etiamsi solus faceret, appareret mos Plinii. Sed passim confirmant et alii. Libro xxIII. in Præfat. 'Lacrima vitium, quæ veluti gummis est.' Consentit Voss. alter. xxiv. 1. 'Gummis aceto facilins eluitur;' ubi ex Chiflet. notant 'commi.' Ejusdem cap. 9. 'Unum arbor ipsa exsudat gummium modo:' nec aliter Andegav. et Gnd. Cap. 10. 'Gummim etiam in hedera quærnnt, quam ex aceto utilissimam dentibus promittunt.' Sic omnes iidem, aut omnino aut majorem partem. Item c. 11. 'Gummium genera diximus, &c. dentibus inutiles Ubi frustra Dalecampius erunt.' 'inutilia;' quasi non segnatur : 'Quæ ex amygdala amara est,' et, 'siccant inlitæ,' et, 'cum passo potæ.' xxv. 9. 'Concrescentem gummis modo humidis locis.' XXVI. 7. 'Lactens succus, qui densatus in gummim.' XXVII. 12. 'Præciso frutice dat succum gummi similem.' Ms. 'gummissis simili.' Lege, 'gummibus similem.' l. eodem, cap. 13. 'Succns ejus lactens in gummim spissatur.' xxxII. 33. 'Fraude conjicientium gummim.' Hinc judicium fiat de cæteris. x1.9. 'Gignitur autem rore verno et arborum succo, gummi modo.' Gud. et Men. 'commium modo.' Lege, 'gummium modo.' Confirmant quatuor nostri, XIII. 11. 'Gummi optimam esse ex Ægyptia spina convenit, vermiculatam colore glauco, puram sine cortice, dentibus adhærentem :' sic illi. Scribe igitar 'Gummim.' Rursus: 'Deterior ex amygdalis amaris et ceraso, pessima ex prunis.' Mox, 'Infantium ulceribus aptissima.' Tum, 'ad nibil utiles.' Item : 'Fit et ex sarrocolla (ita vocatur arbor) gummi utilissima.' Scribe 'gummıs.' Deni-

que, 'Ideo candida quam rufa melior.' Et semel iternmone ex aliis verho notarunt. Cur non restituerunt Plinio suum? xvi. 26. 'Quæ gummi gignunt, post germinationem aperiuntur: gummi vero non nisi fructu detracto spissatur.' Ubi ex Chifl. annotant: 'gummini vero.' At vix dubito eum habuisse, perinde ut Acad. Men. Gud. 'Quæ gummim gignuut:' deinde, 'gummis vero.' Sic et Andeg. Vossianus, etsi priore loco 'gummum.' Sic et Columella XII. 50. 'Nova dolia liquida gummi perluere;' nisi scribendum 'perlinere.' Mox enim 'nova dolia vel serias crassa gummi leverunt.' Gronov.

Hi fluxionibus alvi quas rheumatismos vocant, medentur] Fluctionibus albis idem codex agnoscit, non fluxionibus alvi; ut pro eo quod sequitur rheumatismos, rhus leucus, scribendum putem, hoc est, 'fluctiones albas,' ex Galeni diffinitionibus, et Paulo ac Dioscoride lib. 1. cap. de thuris cortice. Quo in loco cum Virgilius Marcellus vir singulari doctrina et diligentia explicet copiose quid in fœminis sit rlus, et quot accidat coloribus; laborem inquirendi tradendique nobis ademit. Pintian.

Lavantur etiam ut plumbum] Lege, Linuntur etiam ad plumbum et oculorum, &c. Plumbum oculorum vitium, coloris plumbei suffusio, cujns mentio fit xxv. 13. Dalec.

Ut plumbum in oculorum medicamenta] Notaverunt in aliis, ut plumbum et oculorum. Vossianus neutram adoptat particulam. Scribe: Lavantur etiam, ut plumbum, oculorum medicamento. Gronov.

Cum carne cocti] Ob carnis piugne. Eadem ratione cum oleo vel bulyro multo coquunt. Dalcc.

Nam folia ad expurgandas] Et hic versata est mala manus. Scitius enim Voss. Usus silphii in medicina: foliorum ad purgandas vulvas. Gronov.

Pedum clavos, &c.] Lege, pedum cla-

vos circumscarifutos ferro, mistum cera extrahit. 'Scarificare' ut ubique apud Plinium scribitur et 'scarificatio' non est Latinum, licet sic loquantur τῶν χειρουργῶν παῖδες. Græce Σκάριφος τὴν ξέσιν significat, et σκαριφῶ, rado, scindo, scalpo, unde Latinum 'scarifo,' et 'scarifatio' vel 'scariphatio.' Vide Salmas. p. 590. a, b.

Et tum aquam bibentibus. Cavendumque ne qua intus sit exhulceratio] Secus in antiquo exemplari: et cum aquæ bibentibus, cavendum ne qua intus sit exhulceratio; cætera redundant. Pintian.

Exhulceratio] Quam acrimonia sua cum tenuitate partium juncta irritet. Dalec.

Tempestive enim datum] Canterium licenter vocare Plinius hic videtur medicamentum Græcis dictum μετασυγκριτικόν, et μεταποροποιητικόν, quod habitum, et structuram corporis ac fabricam mutat; nempe quod admotum sua caliditate et insigni tennitate humores evocat ex alto, cutisque poros aperit, quemadmodum de thapsia Dioscor. scribit; et intro sumptum sanguinem ac humores potenter in habitum corporis diffundit, et dispergit. Eorum medicamentorum in longis valetudinibus, ægro convalescente. usus fuit. Itaque apud Paulum 111. 72. αναληπτική επιμέλεια, quæ ægros jam meliuscule habentes reficit, μετασυγκριτικής pars est. Idem. Tempestive enim datum cauterii vim obtinet] Lego, permutatis syllabis, non cauterii, sed theriacæ, ex Dioscoride lib. 111. 'Bibitur,' inquit, 'idem, inungiturque contra eorum omnium injurias, quæ morsu ictuve venennm relinquunt, et venenatas telorum cuspides. Contra scorpionum ictus oleo dilutus inungitur.' Pintian.

Clavis pedum] Morticinum per convicium et contumeliam Plautus in Persa vocat exanguem, tetrum, pallidum, νεαρώδη. 'Cædere hodie tu restibus. Pæg. tua quidem, cuculle,

causa? Non hercle, si os præciderim tibi, metuam, morticine.' Ter autem hunc morbum memorat: quod argumento est, variis ex auctoribus collecta hæc fuisse absque judicio, et hinc illine sparsim. Dalec. Clavis pedum qui vulgo morticini appellantur] Quatuor postrema verba Plinii uon puto; nam et paulo ante clavos pedum ipse appellavit sine tali additamento. Et Cornelius Celsus et alii 'clavos pedum' vocant, nulla vulgaris appellationis mentione. Pintian.

Ante subactum. Carnes replet cum vino et croco, &c.] Scribo ex archetypo nostro: Alopecias nitro ante subactas replet cum vino et croco, aut pipere ac murium fimo et aceto. Dioscorides lib. 111. cap. de laserpitio: 'Contra capillorum definvia, quæ alopecias dicunt, ex vino, additis pipere et aceto, utiliter inungitur.' Idem.

Carnes replet cum vino] Vel ulcera cava explet, vel corpus obesum reddit, et, ut alibi ait, pingue facit. Dalec.

Qui coagulum lactis sorbuerint] Quibus lac potum coagulatum est. Id.

Cavernis dentium, &c.] Cavernis Dioscorid. indit, aut cum thure in linteo circumligat. Idem.

CAP. XXIV. De natura mellis, et aqua mulsa, et quare genere ciborum morcs immutentur, et de melitite et cera: et contra compositiones medicorum.

Ulceraque jam desperantia cicatrice includit] Ex Chifl. afferunt disparantia; quod nulli rei est. Præclare Vossianns, jam desperantia cicatricem cludit. Quasi quæ desierint sperare se unquam coitura. Lentulus ad Ciceronem xII. Famil. 'Rhodii nos et rempublicam quam valde desperaverint, ex literis, quas publice misi, cognosces.' Frontinus Strateg. IV. 5.6. 'Varro collega ejus vel majore constantia post eandem cladem vixit, gratiæque ei a senatu et populo actæsunt, quod non desperasset rempublicam.' Ita restituimus e membra-

nis, ubi vulgo, 'de republica.' De verbo 'sperare' pari snavitate diximus in primo Observationum. Gronov.

Ut putrescere corpora non sinat] Alexandri corpus melle oblitum incorruptum perdurasse moustrant hi Papiuli versus e Silvis: Duc et ad Æmathios manes, nhi belliger urbis Conditor Hyblæo perfusus nectare durat.' Xenophon Commentariorum v. Agesipolin, Lacedæmoniorum regem, vita functum, et melle conditum scribit Spartam relatum, et regio funere sepultum fuisse. Gemistus Plethon Agesilaum mortuum, inopia mellis cera circumlitum, Lacedæmonem reportatum fuisse tradit. Itaque mel eornm qui vita excesserunt symbolum esse veteribus creditum, sicut fel vivorum. Rhodig, xxvIII. 27. Apud Nonium Varro περί τροφής: ' Quare Heraclides Ποντικός plus sapit, qui præcepit ut comburerent, quam Democritus, qui nt in melle servarent: quem si vulgus secutus esset, peream si centum denariis calicem mulsi emere possimus.' Victorius xix. 1.

Arescentique in febribus linguæ? Ad id potius utile fuerit saccharum, quod juxta Galen. libro Methodi nec sitim facit, nec in bilem vertitur. Dalec.

Mel auribus instillatur] Sonantibus, et dolore affectis. Diosc. Idem.

Alterum inveteratæ] Σκευαστοῦ et ἀποθέτου, conditivæ. Dioscor. Hanc proprie ὑδρόμελι vocant. Idem.

Item animi humilis] lis qui immodico sudore digeruntur, et quibus languidus pulsus est: τοῖς διαφορουμένοις, καὶ μικροσφύκτοις. Diosc. Dal.

Et in siti] Quod per inediam accidere solet, eleganter his versibus memorat Plant. in Curculione: 'Tenebræ oborinntur: genua inedia succidunt. Pra. Viden' ut expalluit?' ac paulo post: 'Perii, prospicio parum, os amarum habeo, dentes plenos, lippiunt fauces fame, Ita cibi vacivitate venio lassis lactihus.' Idem.

Ergo et hæc animi, &c.] Horatius: 'Ad mare cum veni, generosum et lene requiro, Quod curas abigat, quod cum spe divite manet In venas animumque meum, quod verba ministret, Quod me Lucanæ juvenem commendet amicæ.' Idem.

Lenit transitum spiritus, &c.] Aptins in archetypo nostro cum minore litera, et junctim cum præcedentibus: lenito transitu spiritus et molliore facto meatu ne scindat, &c. Pintian.

Vulvis imponitur] Tumentibus, et inflatis. Diosc. Dalec.

Inveteratæ usum damnavere] In inflammationibus et obstructionibus viscerum. Diosc. ἐπὶ τῶν φλεγμαινόντων καὶ στεγνῶν. Idem.

Stomacho] Bilioso. Idem.

Quod in dulci nunquam evenit] Vel in passo, $\tau \hat{\varphi}$ γλυκεί, vel in vino dulcis saporis. Mulsum enim ex austero optime fit. *Idem*.

Ex austero factum non implet stomachum] Scribe influt, non implet, ex V. C. et postremam dictionem arbitramur superfluere. Dioscorides lib. v. cap. de mulso: 'Primam bonitatis habet æstimationem mulsum, quod ex vetere et austero vino probatissimoque melle confectum fuerit. Minus enim inflat quod tale fuerit, et celerius absolutum in usum venit.' Pintian.

Multi senectam longum mulsi, &c.] Lege ex eodem intrita, non nutritu. quod noto illo Martialis versu roboratur: 'Circumlata din mensis intrita secundis:' contra Criticos, qui aliter eum locum legunt. Idem.

Celebri Pollionis Romuli exemplo] Scribendum arbitror, Vedii Pollionis nobili exemplo. De hoc Vedio Pollione Augusti amicitia nobilitato Plinius supra lib. 1x. et Seneca in libris de Beneficiis, et Varro de Re Rustica. Idem.

Celebri Pollionis Romuli exemplo] Pintianus, Vedii Pollionis. Sed Chiflet. et Voss. uterque, Romili. Legend. Pollionis Romilii; fuit enim gens Romilia. Pollio autem multarum gentium cognomen. Gronov.

Vigorem illum animi corporisque Democritus rogatus, πως αν άνοσοι, καὶ μακραιώνες γίγνοιντο οἱ ἄνθρωποι, intus vino, foris oleo, respondit : eadem propemodum sententia, qua Pollio. Vide Rhod, vt. 6. Athen. 11. Alii respondisse ferunt, intus melle, foris oleo. Corsicos certe μακροβίους et πολυχρονίουs esse tradunt, quod melle assidue utantur, in corum buxis, ut Diodorus ait, copiose nascenti. Aristoxenus scribit, Pythagoræ discipulis mensam pane tantum et melle instructam fuisse. Quin et Democritus, morte jam destinata, rogatus dies aliquot differre, ne proximis Thesmophoriis Inctuosa funestaque domus esset, complusculum temporis vitam sustinuit solo mellis, vel, ut alii narrant, calidi panis odoratu. Rhodig. XXI. 3. Dalec.

Omnis autem mollit, culefacit] Voss. calfacit; ut sæpe et alibi. Gronov.

Explet corpora] In cavis ulceribus carnem gignit. Dalec.

Ad meatus] Ut in altum corpus subire et permeare possint. Idem.

Ad nexus] Justam crassitiem, et, ut loquuntur vulgo, consistentiam. Idem.

Scrupulatim quidem colligere] Acad. Gud. Vossiani Scripulatim. Gronov. CAP. XXV. Medicinæ ex frugibus.

Quæfruge vescantur] Formicas, cornices, equos, cervos, elephantos, &c. Dulec.

Tritici vero ferro, &c.] Ea industria conficitur oleum e tritico a medicamentariis. Idem.

Cados plenos] Acervis tritici defossos et sepultos: qua astutia rusticos triticum furari solitos Gal. scribit de Nat. Facult. 1. 14. Idem.

Etiam si fricentur] Commodius vetus exemplar, etiam si refricentur. Et mox panlulum multipedæ, non multipedarum. Pintian.

Hac decocta fit medicamentum] Dalecampins pulmentum. Potavit nimirum pulmentum esse pultem, aut, ut loquintur, qui cauti esse volunt, cibum solidiorem pultis instar factum. Qui vulgaris error doctos etiam plerosque viros impedivit; nam et quibus nihil alioqui conveniret, hoc conveniebat, ut Scaliger, 'nihil se pulmentum morari, quod oleto quam piso similius sit,' dixerit, et Scioppius 'solo pane, aqua, et pulmento, cum pauxillo casei, se contentum' iactaverit. Et a magno Viro ad Johannis cap. 21. reprehensus est vulgatus interpres, qui προσφάγιον reddidit pulmentarium; quod inepte profecto factum ait: cur enim pultem a piscatoribus peteret? laudatque Erasmum, qui obsonium. Atqui pulmentum, pulmentarium, pulpamentum, pulpamen idem prorsus est, quod obsoniun, προσφάγιον, προσόψημα, όψον, quivis cibus coctus carninm, piscium, olerum. Plantus Aulul. 11. 4. ' Pulmentum pridem ei eripuit miluus.' Extis insidiatur milvus, non pulti. Hic, opinor, incepit Lambinus præire illis, qui descripserunt jam toties cibum esse ad modum pultis factum. Idem Rudente IV. 3. 'Sed hic rex cum aceto prausurus est et sale sine pulmento;' hoc est, sine obsonio, sine cibo cocto, δίχα προσοψήματος Philoni de Legat. ad Caium. Eodem sensu Justinus 111. 3. vitam sine pulmento degere, άνευ όψου, ξηροφαγείν. Pro eodem in Epitoma Livii xLVIII. 'Sine pulpamine mandere.' Sic 'pulpamentum' Sticho v. 4. 'Nimis vellem aliquid pulpamenti.' Hoc dicit, cui erant appositæ nuces, fabulæ, ficuli, oliva in tryblio, lupilli, comminuta crustula. Hac enim erant in victu, quem Cicero pro Sex. Roscio vocat 'aridum,' et Plautus Rud. 111. 4. 'Nullum habemus ignem, victitamus aridis.' Idem Mil. 111.1. 'Neque præripio palpamentum.' Pseudolo IV. 1. 'Lepido victu, vino, unguentis, et inter pocula pulpamentis.' Frustra scribunt pulpamentum esse cibum ex pulpa leporis. Qui dixit: 'Tute lepus es, et pulpamentum quæris,' idem dixit, quod dixisset, si ei plaenisset dicere: 'et matteam quæris: et enpedias quæris: et ganeam quæris.' Omnis enim lepus pulpamentum; non tantum pulpæistæ. Quæris, ait, quod es, quod habes. Glossæ: Oyov, pulpamentum. Cicero Tuscul. v. 32. ex literis Anacharsis ponit: ' Mihi cubile terra, pulpamentum fames.' Pro eo verbis Socratis cap. 33. ponit, 'obsono famem.' Pro eodem Horatins n. Sat. 2. 'pulmentaria quæro Sudando;' et t. Epist. 18. ' pulmenta laboribus emo.' Phædrns Fab. 48. ' frusta jactat familia, Et quod fastidit quisque pulmentarium. Seneca Epist. 87. 'Caricæ si panem habeo, pro pulmentario sunt; si non, pro pane.' Loco obsonii sunt. Sic et Cato in tertio Originum annd Charisium: 'Laserpitium pro pulmentario suo habet.' Ex quo idem: 'multo pulmento usi;' hoc est, multo cibo apparato et cocto. Ulpianus l. x11. π. 5. D. de instruct. et instrum. ' Lanificas, quæ familiam rusticam vestiant, et quæ pulmentaria rusticis coquat.' Paullus I. xvIII. π. 3. ibidem: 'n cacabis pulmentarium coquitur.' Plinius xix. 1. ' Nec caules, ut nunc maxime, probabant, damnantes pulmentaria, quæ egerent alio pulmentario: id erat oleo parcere:' et cap. 6. 'Ulpicum præcipue celebratum inter pulmentaria ruris.' Et potius est, ut pulmentum a pulpamento extrita syllaba, quam a pulte, ut Varro et Plinius voluerunt, quique eos sequitur Guidetns, ducamus. Varro lib. 1v. 'Quod edebant cum pulte, ab eo pulmentum, ut Plantus; hinc pulmentarium dietum.' Plin. xviii. 9. 'Pulte autem, non pane, vixisse longo tempore Romanos manifestum, quoniam inde et pulmentaria hodie-

que dicuntur.' Ubi quas annotant ' pulmentarias fœminas,' vel ' mictyridas,' eæ non sunt nauci. Verba Lucilii sic restituerunt viri præstantes: ' Pulmentaria, ut intybus, aut aliqua id genns herba, Et jus mænarum: bene habet; sed mictilis hac est Merx.' Potuerunt in origine vocabuli falli Varro et Plinius; non potuernut in significatione. Itaque volunt ambo idem, nempe antequam panis usus esset promiscaus, pultem Romanis fuisse pro pane: id ex eo apparere, quod 'pulmentum' dixerint pro obsonio, quia hoc, quemadmodum postea cum pane, sic antea cum pulte vescebantur. Satis igitur significant 'pulmentum' esse non pultem, neque instar pultis paratum cibum, sed προσφάγιον, sive obsonium. Adde, si placet, Casanbonum in Athenæum vii. 2. et Salmasium ad Pallium Tertulliani. Gronov.

Illinunt eo] Vel ut aridiora corpora humectent, vel ut eorum sordes abstergant. Dalec.

Impetusque] Humorum finentium impressiones et incursus. Idem.

Multipedarum] Scolopendrarum. Vide xxIII. 1. ult. et xxIX. cap. 6. ult. Idem.

Ad extrahendas supparationes] Galenus lib. n. ad Glauc. cataplasmate ex hordeacea farina parato discuti posse tumores supparatos pollicetur, si exiguum pus est, sicuti vicinum, si tenne. Idem.

Aut intestinorum vel laterum, &c.] Duo illa verba, vel virilium, non agnoscit nostrum exemplar, et, ut colligitur ex Dioscoride, recte. Is lib. 11. cap. de hordeo sic ait: 'Cum meliloto et papaverum vasculis in lateris dolore indolentiam facit. Illinitur et contra intestinorum inflationes, cum lini fænigræcique semine,' &c. quæ ibi leges. Pintian.

Multo lenior] Ad coquendum humorem, et dolorem mitigandum aptior. Dalec.

Delph. et Var. Clas.

Plinius.

~16 C

Mollior] Humidior, ad siccandum minus efficax. Quale sit trimestre frumentorum, vide xviii. 7. Dalec.

Locorum ratione] Quoniam eo loco de hordeo tractaretur, et eodem loco etiam conveniebat de iis quæ fiunt ex hordeo sermonem haberi. Idem.

A farina hordei] "Αλευρου, (legit Plinius ἄλφιτου,) inquit Diose. κοιλίας σταλτικόυ και φλεγμουῶυ πραϋυτικόυ, farina alvum sistit et inflammationes mitigat. ὡμὴ λύσις, vel, uno vocabulo, ὡμήλυσις, cruda farina hordei; tosta vero, ἄλφιτου, id est, polenta. Idem.

Cruore suffusis] In ecchymomate. Idem.

Scripsissent Græci] Et Hippocrates præcipue, qui de ea librum composuit. Idem.

Ad habitudinem] Legisse videtur Plinius πρός την έξιν άφικομένους, cum legendum esset, πρός έκτικην (sub. διάθεσιν) ad tabem, quam postea σύντηξιν vocat: vel, πρός την τήξιν. Id.

Adjecto melle] Id præcipue convenit in tabe, quæ morbis pulmonis succedit. Idem.

Torretur ante] Et in sacco fervens apponitur. Diosc. Idem.

Levissimum mollissimumque] Hoc est, quod Hippocrates lib. περί διαίτης δξέων, inquit, και γάρ κοῦφον και προσηνès ὁ κέγχρος. Idem.

Mel frugum] Μελίας σίτος auctore Theophrasto cap. ult. lib. vII. ut et lotus, nna voce multa significat, diversa viribus, locis natalibus, et usu cibario. Nunc enim priscis μελίνη, ξλυμος est, anctore etiam Gal. de A. liment, et de cibis boni ac mali succi. Nunc vero semen alind est quam panicum, et milium, utrique tamen simile, a colore nigro, ἀπό τοῦ μέλανος, sic vocatum, non a melleo supore, àπδ της μελιττώδους γεύσεως, quemadmodum Plinius indicavit, qui mel frugum vocat: nisi legamus, Panicum Diocles medicus melian frugem appellavit. Quidam milium nigrum esse putant, haud præter rationem. Quidam vero granum in Melita frequens, incolis Cuneno dictum, Canariis insulis familiare, Massiliæ notum, nigrum, oblongum, milio simile, quo Canarios passeres canendi suavitate et assiduitate nobiles præcipue nutriunt. Granum id cum sevissem, prodiit phalaris; ut probabile sit, alterum melian Theophrasti, a panico diversum, phalarim esse, cujus nusquam alibi meminit idem auctor. Idem.

Quæ vaporanda sunt] Sicco fotu calfacienda: & μèν ἀτιμάζειν δεῖ. Idem.

Stomacho inutilis cibus] Sesamo olim in bellariis nsi sunt, veluti re suavissima et delicatissima, quod etiamnum fit a Lucensibus. Plaut. in Pœnulo: 'Obsecro, hercle, ut mulsa loquitur!' Mil. 'Nil nisi laserculos, Sesamum, papaveremque, triticum, et frictas nuces.' Idem.

Animæ gravitatem facit] Dum manditur, commissuris dentium inhærens. Idem.

Ad detractiones] Καθάρσεις, bilis et pituitæ dejectiones. Diosc. Idem.

Ciet menses] Legendum cohibet; aut hæc prorsus diversa est a phænice Dioscoridis, quæ in austero vino pota manantem vulva sangninem sistit, et alvi profluvinm. Idem.

Uno volumine] Olim περί πτισσάνης inscriptum fuit id opus, nunc vero 'de ratione victus in morbis acutis' vocatur. Idem.

Contra quanto innocentior est alica] Superfluit verbum contra; et scribe, quanto innocentiore alica, ex V. C. et statim, Hippocrates tantum sorbitionis; tanen, non tantum, in eodem. Pintian.

Non intumesceret] Præsertim si diu cocta sit. Dalec.

Quamdiu pedes frigidi essent] Paroxysmorum initio. Idem.

Ex tritico glutinosior] Κρίμνον vocat Diosc. crassiorem tritici farinam, alicæ propemodum similem. Idem.

Item pustulas et fluxiones sanguinis] Pusulas et hic et alibi semper, non pustulas, et fluctiones, non fluxiones, in nostro exemplari. Idem vitium paulo post castigandum. Pintian.

Semuncia amyli cum ovo, &c.] Videtur legendum obolis, non ovis. Idem.

Tribus ovis] Quantum vacuo trium ovorum putamine capitur. Dalec.

Panis Panis facultates Dioscorides attigit 11. 107. Idem.

Fermentatus] Non quidem fermentatum, ζυμίτην, autopyron dici vult Plinius, sed αὐτόπυρον, id est, confectum e farina minime castrata, simul et fermentatum, ad ea remedia commendat. Idem.

Nanticus] Ammianus Marcellinus ad usus diuturnitatem excoctum vocat 'buccellatum.' Brod. IV. 11. ναυτικόν άρτον Lucianus. Idem.

Vocis studiosos] Aut φωνάσκους, aut eos qui claram et altam vocem custodire volunt, ne aspera et rauca fiat: aut συμφωνιακούς, qui canoram, suavem, plenam, lenem vocem suis modulationibus adhibere maxime nituntur et student. Idem.

Levissimum cibum] Intritam panis vocat Celsus lib. 1. Idem.

Et vini in saccos additus] Viri, non vini, in nostro archetypo; rectius; ut sit patrius casus a virus, quo et alias usus est Plinius: intelligit autem graveolentiam, quam sacci contrahunt ex vinis quæ colantur. Pintian.

Lomento quoque] 'Ο έρεγμός, proprie fresa faba, in faba est, quod χόνδρος et πτισσάνη in frumentis. Dicitur tamen de iride et ptissana Paulo III. 25. Hippocrati περί γυναικείων, de hordeo, Galenns lib. 1. de alimentis, de cicere. Lomentum vero κυάμινον, άλευρον: idem et λέκυθος dicebatur, quamvis et λέκυθον de orobo Paulus III. 80. de ptissana Hippoc. dicto loco usurparint. Gal. περί εὐχυμίας, κ. τ. λ. ἔτνος dici vult cibum paratum ex leguminibus fresis: λέκυθον vero ex iisdem in farinam tritis, in aqua coctis, pingui conditis. Inde λεκυθοπώλαι, qui ea vendunt pulmenta. Dalec.

Voci eam prodesse] Probabile id, quoniam tussi medetur. Idem.

Fabalium] Fabalia Plinius hic vocat, quos fabarum culmos Columel. dicit. Idem.

Cum adipis suilli vetustate] Dalccampius cortigit, cum adipe suillo vetusto. Atqui hoc ipsum effert exquisitius Plinius, et similiter loquitur XXI. 19. 'Semen illinitur igni sacro, flos et folia ulcerum vetustati.' XXVIII. 6. 'Obstetricum nobilitas non alio succo efficacius curari pronuntiavit corporum pruritus,' hoc est, obstetrices nobiles. Gronov.

Et per se cortices] Longe plures ad varios morbos et fabæ, et ejus farinæ, et corticis facultates Dioscorides memorat. Dalec.

Crustulas hulcerum] Quæ inustis ferro candenti aut caustico partibus fiunt. Idem.

Contra suppurantia] Discutiendis tumoribus, qui ad suppurationem vertuntur, ne suppurent. Idem.

Ad sedem] Inflammatam. Diosc. Idem.

Dissolutionem stomachi] Subversionem, ἀνατροπήν, Dioscorid. Idem.

Nec somno facilis] Somnia tumultuosa facit. Idem.

Mammis in aqua marina decocta]
Τοῖς μαστοῖς χονδριῶσι, καὶ σπαργανῶσι,
grumoso et concreto lacte duris, et nimia copia lac profundentibus, Dioscorid. Idem.

Guttura] Bronchocelas. Idem.

Collectionibus] Taîs φλεγμοναîs, inflammationibus. Diosc. Idem.

Est et silvestris elelisphacos] Corruptissimms hic locus ex Dioscoride sic est restituendus: Est et silvestris phacos Græcis dictus, ab aliis Aphace. Ea est sativa lente altior, folio tenui. Eleisphacos folia habet cotonei mali effigie, sed minora, candida, longiora, asperiora, odorata. Hæe minor. Est et alterum genus ejus silvestre, odore gravi. Folia cum ramis decoquuntur. Quam silvestrem vocat, σφάκελον Theoph. esse

puto. Dalec. Est et silvestris elelisphacos dicta a Græcis, &c.] Legend.
Est silvestris elelisphacos dicta Græcis;
aliis sphacos dicta satira, lente leviore,
et folio minore alque sicciore et odoratiore. Est et alterum genus ejus silvestrius, odore gravi. Hæc mitior folia hubet cotonei mali effigie. Vide Salmas.
p. 330. b. 331. a.

Hæc mitior | Verba hæc errore, ni fallor, hic inserta sunt; pertinent enim ad elisphaeum auctore Theophrast. vi. 2. de stirpibus, discrimen assignante inter elisphacum et elelisphacum; illud enim esse sativum, hoc agreste; his verbis: 'Sphacelus et salvia inter se distant: quasi alterum urbanum, alterum genus silvestre dixeris. Sphacelo folium lævius, contractius, minusque squallens: salviæ scabrius et odore graviore.' Legendum igitur sie: Elisphacos dicta a Græcis, aliis phacos, sativa lente lavior et folio minore; hæc mitior. Est et alterum genus silvestris odore gravi, folia habet cotonei mali effigie, &c. reliquæ autem particulæ redundant, ex codice antiquo. Pintian.

Folia habet cotonei mali effigie] Hæc est apud Dioscoridem historia salviæ, quam cum phaco et aphaca inepte confundit. Dalec.

Torporem autem] Hoc de ictu pastinacæ intelligi potest, quod magis placet, et de salviæ remedio. Dioscorides radium pastinacæ mitigare dentium dolorem tradit, illosque frangere et ejicere. Idem.

Cicercula] Lathyrus Græcorum. Idem.

Farinæ ejus (ut ait Varro) maculas toto corpore emendat] Longe diversa et verior nostri codicis lectio: Farina ejus varos; sed et maculas cutis toto corpore emendat. Quam lectionem castam legitimamque esse Dioscorides comprobat lib. 11. cap. de ervo, his verbis: 'Lentigines asperam et discolorem seu a sole cutem. Labes quas Græci spilos dicunt et toto cor-

pore maculas exterit.' Pintian.

Farina ejus, ut ait Varro, maculas] Voss. Farinam ejus varos sede maculas cutis. Scribe, Farina ejus varos, sed et maculas cutis toto corpore emendat. X X 111. 1. 'Vitia cutis in facie varosque et lentigines et sugillata emendat:' et c. 4. 'Cutem erugat, nitorem commendat, varos cum melle tolit.' Vidit et Pintianns. Alluditque Andegav. exhibendo, Farina ejus uarro sedet maculas. Gronov.

Atropha] Atrophos idem XXVIII.

9. ab imbecillitate vires recolligentes exponit. Dalec.

Genua quoque degravat] Graves genuum dolores excitat. In Æno mulieres æque ac viri, qui leguminibus victitarunt, crurum impotentia vexati sunt, nec ab co morbo sanati. Qui autem ervum esitarunt, genuum dolor afflixit. Hippoc. 6. Epid. Sect. 4. Idem.

Mitescit] Ervi grana uberiora et candidiora aqua permiscenda macerantur Dioscoridi, et ubi satis aquæ combiberint, torrentur, quoad rumpatur hians cortex: moluntur: inde farina fit. Idem.

Capillos nigro colore inficiunt Color in capillis niger non tantum a viris canescentibus expetebatur, ut senectntis vitium dissimularent, sed etiam a mulicribus, quod matronæ spectatæ pudicitiæ nigro capillo, toga longe ac late fusa, et ad talos demissa, stola, flammeo, vittis, et reticulo sese ornarent: meretrices vero flavo capillo, togaque subducta, stola pulla absque vittis et flammeo internoscerentur. Alex. ab Alex. v. 18. Idem.

Lupini quoque silvestres sunt] Galenus lupinos silvestres sativis esse πικροτέρους scribit. Diosc. vero μικροτέρους. Idem.

Utroque liquore] Amnreæ et decocti chamælcontis. Idem.

A Gracis erysimon rocari] Plinius admodum inconsiderate erysimon herbam descriptam a Dioscoride confundit cum erysimo fruge a Theophrasto memorato Caus. 11. 17. et vi. 19. item Hist, viii. 7. Dalec.

Carcinomatum malis] Cæcorum, occultorum; de quibus Aphor. v1. 38. κρυπτῶν Diosc. Idem.

Cumino simile est] Sativum semen edit nigrum et oblongum; silvestre vero fuscum et rotundum. Diosc. Theophrastus sativi semen enm enmino comparat. Idem.

Porro] Plinius pro πρασίου legit πράσσου, Idem.

Infelix dictum est a Virgilio lolium] ' Infelix lolium, et steriles dominantur avenæ.' Lolium pani admixtum vertiginem capitis facit et gravedinem; unde proverbium ! lolio victitare.' In balnea cum frequentior turba concurreret, quam ut balneatores sufficerent, ut ingruentem vim hominum summoverent, lolium carbonibus injiciebant, enjus odore populus vexatus diffugeret. Alex. ab Alex. IV. 20. Plant. in Milite: 'Mirum est lolio te victitare, tam vili tritico? PA, quid jam? Sc. quia luscitiosus.' Ovid. Fast. 1. 'Et careant loliis oculos vitiantibus ægri.' Polit. Miscell. c. 68. Idem.

Curatio hæc, δc.] Ratio hæc: Aceti sextario uno diluuntur mellis unciæ duæ. (sic et Ch. cætera ut in vulg. nisi quod calidunque imponi, expuncto τφ ipsum, habet.) Justum est ita temperatis sextariis tribus decoctæ farinæ, lotii addere usque ad crassitudinem, calidumque ipsum (alii calidamque ipsam, δc.) Cornatius ex vetusto. Idem.

Aceti sexturio uno dilui mellis uncias dnas] Verbum uncias putamus superfluere, et legendum duos, non duas; alioquin non haberet locum quod statim subjicitur: Ita temperatis sexturiis tribus. Pintiau.

Decocta farina tolii sextariis duobus]
Decocta farina tolii sextarios, et verbum
duobus redundat ex eodem. Expende
vero an sit commodius legi in totum
sic: Aceti sextario uno dilui mellis duos

justum. His ita temperatis sextariis, tres decoqui farinæ lolii sextarios usque ad crassitudinem, &c. Idem.

Arenæ genere] Ægilopem quidem, avenæ persimilem, certum est segetis hordeaceæ vitium esse, quoniam in eam nimia uligine hordeum degenerat, non aliter quam triticum in lodium. At avena peculiare genus habet, snoque semine provenit, et utilissimam agricolis frugem præbet. Dalec.

Estur et per se in patinis cum tenera est decocta] In vetusto exemplari: Estur ct per se et in patinis cum tener est decoctus; ut referat caulem, non ipsam orobanchen. Pintian.

Solifugarum generis] Solipugarum, in eodem legitur, non solifugarum, rectius, ut a pungendo nomen adeptæ sint, quod statim sequitur. Idem. Solifugarum generis] Solpngæ venenatæ formicæ xxix. 4. quarum veneno et scorpionum clade gens Cynamolgis Æthiopiæ vicina sublata est, viii. c. 19. Georgio Agricolæ post Solinum 'solifuga' animal est perexiguum, aranei forma, in metallis argentariis plurimum occulte reptans, et iis qui imprudentes supersedent exitium afferens. Nominis ratio est quod solem fugiat. Dalec.

Zythum in Ægypto] 'Sabaia' in Illyrico, ex hordeo vel tritico in liquorem verso potio vilis Marcellino lib. xxvi. a quo Valens Imperator in obsidione Chalcedonis 'Sabaiarins' per ludibrium vocatus est: 'Parabia' annd Pæonas: 'Curmi' apud Barbaros quosdam: 'Ala' Britannis a voce Danica œla: πίνος Aristoteli, vel a bibendo vel a sordibus: Βρύτον Hellanico: πίνουσι δὲ βρύτον ἐκ τῶν ῥιζῶν, καθάπερ οἱ Θράκες ἐκ τῶν κριθῶν. Η ecatæo, Archilocho: ὥσπερ αὐλῷ βρύτον ή Θράξ ἀνηρ, *Η Φρὺξ ἔβρυζε. Æschylo: κάκ των δ' έπινες βρύτον Ισχναίνων χρό-Zythi meminerunt Gal. vi. Simpl. Comment. in lib. Hippocratis de ptissana, Ægineta, Suidas, Diodorus, qui scribit Bacchum εύρεῖν τὸ ἐκ τῆς κριθῆς κατασκευαζόμενον πῶμα τὸ καλούμενον ζύθον. Strabo lib. xvii. Isidorus. Cervisiam dictam volunt a Cerere: 'Ceriam' Hispanicum esse vocabulum, nisi a cereo colore nomen impositum credamus. 'Cæliam' a calfaciendo Isidorus nuncupatam censet: quod parum credibile est. Ejus meminit Florus, quo loco refert

Numantinos sese prius epulis, tanquam inferiis, implevisse, carnis semicrudæ, et cælia. Had. Jun. 11. 12. Apud Jureconsultos I. 8. ff. de tritico, vino, vel oleo leg. in quibusdam provinciis zythum fieri ex tritico vel hordeo, vel panico, non, ut vulgo legunt, 'pane.' Ibidem pro curmi et 'camum' perperam legitur. Cujacius Observat. xt. 30. Idem.

LIBER XXIII.

Procem. Odorumque gratia proveniunt] Melins in vetusto exemplari, odorumve gratia proveniunt. Et mox paulo inverte verba, legitoque, arborum umbra alere, &e. Pintian.

Partesque medicas pendentibus quoque dedit] Voss. partesque medicasset peridentibus dedit. Scribe, partesque medicas et pendentibus dedit. Ut plane comes ejus Vossianus alter. Gronor.

Primum enim homini cibum fuisse inde et sic inductos] Vossianns, inducto: recte: præcessit enim homini, qui et sic (ἐμφατικότερον, etiam hac re, etiam hac occasione) inductus est, nt colum spectaret, dum nempe ex alto cibum petit. Ovid. 'cælumque tueri Jussit.' Idem.

Ergo hercule has in primis dedit vitibus] Scribendum reor, Ergo hercule partes primas dedit vitibus; nam dixit in calce prioris libri: Præstat ad vini transire mentionem, atque a vite ordivi medicinas arborum. Et sequitur paulo post: 'Plurimum,' inquit, 'homini voluptatis ex me est. Ego succum vini, liquorem olei gigno.' Pintian.

Massari] Œnanthe Africana. Vide lib. XII, c. 111. Dalec.

Ut quando quantove opere eibi fiant] Scribendum puto, ut quandoque tanto labore cibi fiant; nam præcessit statim ante: 'Neque ut tellus omnia per labores,' &c. Pintian.

Ardores stomachi] Acorem stomachi, Diosc. Voce δξύνοντα Plinins deceptus est. Dalec.

Maximeque aqua quam virides accersæ] Scribo, maximeque cum virides accensæ, &c. ex V. C. Pintian.

Et intertrigines et pilos absumit] Lege, et intertrigini, et junge superioribus, ex eodem. Idem.

Odoribus, &c.] Eam tamen ad medicos tantum pertinere scribit x11. 28. Dalec.

Festinando] Prinsquam flos in fructum transeat. Idem.

Cap. 1. De medicinis uvarum recentium, et sarmentis uvarum, et vinaccis, et de wa theriace, et de ura passa, et astaphide, et astaphide agria, pituitaria, et labrusca, et de rite alba et nigra, et de mustis, et vini generibus, et aceto.

In palea servatæ] Paleales vocat Aurelianus 111. 21. chronion. Vide Columell. x11.23. Vide supra x1v. 1. et xv. 17. Dalec.

Stomachi ardore] Siticulosis, ardentibus, et longis febribus. Idem.

Mammarum inflammationi, &c.] Duritiæ et lactis plenitudini, τῆ σπαργώσει, Diosc. Idem.

Et cæliacos, &c.] Et fæminas nteri fluxione vexatas. Diosc. Idem.

Interanea tentaret] Ob dulcedinem, qua laxat, et mollit, obstructionesque parit. Idem.

Sanant epinyctidas et dysenteriam] Dno verba omissa sunt ab incurioso librario ex vetusto codice; ea sunt et teria: scribo autem non teria, sed ceria, loc est, favos. Dioscorides lib. v. cap. de uvis: 'In verrucarum genere quas epinyctidas, carbunculos, favos, et articulorum exedentia ulcera,' &c. Pintian.

Sanant epinyctidas et dysenteriam] Voss. epinyctidas et theria et dysenteriam. Lege ceria, knpla. xx. 2. 'Radix sanat nleera concreta in modum favi, quæ ceria vocant.' xxIII. 7. 'Iidem cum melle ulceribus, quæ ceria vocant, illinuntur.' Et rursus: 'Quæ mollissima sunt ex his, cum aceto ulcera manantia, epinyctidas, furfures sanant. Cum melle foliis ceria sanantur et canis morsus.' Sic enim Mss. Psellus $\pi \epsilon \rho l$ καινῶν ὀνομάτων ἐν νοσήμασιν. Κηρίον ὕγκοs ἐπὶ τοῦ δέρματοs ἔχων κατατρήσειs. Occupavit et hoc Pintianus. Voss. Andeg. epynictidus et ceteriam dyssinteriam. Gronov.

Quam uvam taminiam aliqui] Festus ridicula, nisi fallor, interpretatione, uvam taminiam exponit, quæ tam mira sit, quam est minium. Tacite hic reprehenditur Celsus, qui taminiam vocavit lib. 111. cap. de hydrope. Dalec.

Cum taminiæ, &c.] Eam Plinius innuit, quam silvestrem vitem Dioscorides vocat, et quæ paulo post describitur, et ampelos agria nominatur, et quæ Theophrasto athragena vocatur. Idem.

Rheumatismum cicatricum] Apud Dioscorid. est: οὖλά τε βευματιζόμενα στέλλει, καὶ ἄφθας τὰς ἐν στόματι θεραπεύει μετὰ μέλιτος. Rheumatismum gingivarum sistit, ulcera oris manantia cum melle sanat. Sic Ruellins cum Plinio. Mallem vertere, ulcera oris depascentia. Dereptus est Plinius in vocibus οὐλὴ et οὖλον. Idem.

Ad expuitionem sangninis] Cum is crassus, et viscida pituita permixtus, faucibus adhæret, et strangulationis periculum adfert. Idem.

Est huic simitis, sed in salictis nascens] Have est glycypieron Dodonæi, et, nt quidam volunt, melothron Theophrasti. Vide quod adnotatum est ad xxvii. 7. Idem.

Alii cedrostin] Emendatior lectio, alii agrostin. Dioscorid, lib. IV. cap. de vite alba: 'Sunt,' inquit, 'qui psilothron, qui archezostin, aut agrostin vocent.' Pintian.

Succo rubente, postea croci] Scribe, succo rubente postea crocino, ex antiquo exemplari. Idem.

Qui illitus per se et cum ervo, &c.] Nostrum apographum: qui illinitos per se et cum ervo, letiore quodam colore et cutis teneritate mangonizat; nam verbum corpora, quod finit clausulam, non habetur in eodem. Idem.

Qui se ad talos dejecerit] In podagra, et articulari morbo. Dalec.

Unum de dando volumen Ascl. condidit, ab eo cognominatum | Voss. Unum de dando eo volumen. Deinde cognominatis. An legendum cognominatus? nt est in Andeg. et Menap. et Gud. qui etiam dando et volumen. XXVI. 3. 'Ipse cognominari se frigida danda præferens.' Ubi tamen optimus: 'cognominaveri se.' Numquid: 'Ipse cognomen ab ægris frigida danda præferens.' Sed ibi de aqua, hic de vino agitur. Idem codex, qui postea vero. Fortasse: Unum de dando eo volumen Ascleviades condi-Ab eo cognominati qui postea fuere, de volumine illo disseruere innumera. Gronov.

Qui vero postea de volumine illo disseruere] In vetusto exempl. qui vero post eum de volumine illo disseruere, innumeri; illud antem volumine expositionis loco a lectore adjectum arbitror. Pintian.

Ut nomina modo cellarum reeneant] Pendebat enim e doliis vinariisque vasis tabula, in qua vini solum natale et ætas scribebatur, ac quo tempore, quibusve consulibus esset conditum. Juvenal. Sat. v. 'cujus patriam titulumque senectus Delevit, multa veteris fuligine testæ.' Brod. 1. 3. Datec.

Hæc tamen facere constantissime videntur sententiæ victoriam] Vox ultima nou est in Vossiano, uti nec in Chifletiano. Sed Vossianus etiam: Hæ tamen: deinde, discriminis exigit. Scribe: Hæ tamen facere constantissime videntur sententiæ, quarum (de Surreutino, Albano, Falerno) mentionem fecimus. Si quis hoc quoque discriminis exigit, Falernum nec in novitale nec in

nimia vetustate corpori salubre est, &c. Constantissime facere, est constantiores, neque ita variæ, esse; nisi malis, facile constantissime. Alii scripti, Hæc tamen facere constantissime videntur victoriæ. Gronov.

· Vehementiæ minus Falerno] Chifl. ct Vossiani duo, Falerno habent. Scribe: Virium plus Surrentina, austeritatis Albana, vehementiæ minus Falerna habent. Idem.

Nigrum] Quale melampsithium Diosc. vocat v. 9. Dalec.

Vinum si sit fumo inveteratum] Quod scribit Columella 1. 6. Apothecæ superponuntur locis, unde plerumque fumus exoritur, quoniam vina fumo celerius vetustescunt, ejus tenore præcocem maturitatem trahunt. Horat. 'Hic dies anno redeunte festus Corticem astrictum pice dimovebit Amphoræ fumum bibere institutæ Consule Tullo.' Brod. viii. 13. Idem.

Cariem] Saporem, qui nimia vetustate contrahitur. Idem.

Consilii dedere prisci] Non esse vina ad extremam senectutem recondenda, quæ cariosa est. Idem.

Sua cuique vino saliva] Suns humor, si dolia implenda sunt, cum vinum deferbuerit. Idem.

Corpus augere volentibus] Non sitire, et cibos modice proluere, optimum præceptum. Diosc. Idem.

Inutilissimum est] Galenus comment. Aphor. v1. 28. Idem.

Curus vigoremque animi impedit]
Verbum impedit neque in Acad. neque in Voss. conspicuum. Nam in Gud. et Voss. duobus rursus hic lacuna a verbis: Reliqua in commune dicentur, usque ad Plurimum fætu medetur: prodest erudines: item lepris; sic enim And. At Menap. et Gud. Plurimum fotu medetur. Prodest contra erudines. item lep. Nempe reliquerat Plinius: Vinum jejunos bibere inutilissimum est curas vigoremque animi ad procinctum intendentibus. Ad pro-

cinctum, id est, ad serias res agendas. Gronov.

Sapientiam vino obumbrari] Εο pertinent Græcorum illæ sententiæ: Οἶνον οὐκ ἔχειν πηδάλια κάτοπτρον εἴδους χαλκός ἐστ', οἶνος δὲ νοῦ. Ας rursum hoc Xenophontis in Symposio: τὸν οἶνον κατὰ τὰς τῶν ἀνδρῶν ψυχὰς, ὥσπερ μανδραγόραν, τὰς λυπὰς κοιμίζειν τὰς δὲ φιλοφροσύνας ἐγείρειν, ὥσπερ ἔλαιον φλόγα. Lepide hoc Antiphanes: τὸ δὲ εἶγν, εἶπέ μοι, τί ἐστί; Β. τὸ πίνειν, φημ' ἐγώ. Idem et perquam venuste vinum 'Αφροδίτης εἶναι γάλα scribit. Rhod. xxviii. 28. Dalec.

Itemque jugi superbibere ebrictati, quam quidem, &c.] Scribendum reor: interque jungere, ac superbibere; ut hace verba ad præcedentia pertineant: deinde sequatur aliud cæsum: Ebrietatem quidem frigidæ potus extemplo discutit; sic enim præfert antiquum exemplar. Pintian.

Itemque jugi superbibere ebrietati quam quidem] Ut Chiflet. et Acad. atque Voss. ebrietatem quidem, sine τφ quam. Nec secus Pintiani exemplar : unde ille: interque jungere ac superbibere. Ebrietatem quidem. Scribe: Aquæ potum interponere utilissimum : itemque jugem superbibere. Ebrietatem quidem frigidæ potus extemplo discutit. Interponere, ut Celso III. 6. ' Poterit semel aut bis interponi Græcum:' et . eidem IV. 5. 'Interponenda abstinentia est.' Martialis 1. 107. 'Interponis aquam subinde, Rufe.' Suetonins Vespas. 20. 'Inediamque unius diei per singulos menses interponeret.' Jugem superbibere, intellige, aquam, quoties bibas, superfusam vino hibere. Ut apud Justinum x11. 'in aqua frigida, quam prægustatæ jam potioni supermiserunt.' Gronov.

Totidemque postca] Exoriente sidere id a se fieri gloriatur Anacreon. Dalec.

Meracum] Parum dilutum. Prorsus meracum in iis ægritudinum generi-

bus noxium fuerit. Idem.

Liberaliter genitis] Bona corporis natura præditis. Idem.

Sacco viribus fractis] Saccabant olim vinum, cum mustum, priusquam ferbuisset, per saccum toties colabant, ut defecaretur. Sic adempta fæce, quæ vini vim alit et anget, vinum lenins et imbecillius bibebatur. Fæcis vini etiam necantem vim anctor describit sequenti capite. Vide xx. 19. et xxix. 2. Idem.

Saluberrimum, cui nihil in musto additum est] Voss. in musta. cap. 7. 'Dentium quoque dolor hic succus adpositus in lana prodest, autin cavis eorum additus.' Voss. caveorum. Scribe, in cava eorum; quod jam ex aliis libris notarunt. Cap. 8. 'additis in singulis sextariis aquæ.' Ex veteri proferunt, 'in singulas singulis.' Scribe, 'additis in singulas sextariis aquæ.' xxvii. 12. 'Ex hac in tres modios salivati additur, quantum in nnam sagittam addi solet.' 'Ejusdem cap. 12. 'Additnr in antidota.' Sic utrobique Vossianus. Gronov.

Quis non etiam validus expaverit] Voss. non sit validus. Lege, quis non et validus expaverit? Idem.

Crapula est] Κραιπάλη Græcis. Vini condimentum sic dictum, quod κραιπάλην, id est, capitis gravitatem, affert: fit e resinæ crudo flore. Dalec.

Exhulcerationi] Profundarum et abditarum partium. Diosc. Idem.

Picatumque] Celsus Allobrogicum vocat IV. 5. Idem.

Helvenaco] Helvico. Vitis agri Viennensis, quæ vinnun præbet sponte naturæ picem olens, generibus Arverno, Sequano, Helvico constabat. XIV. 1. Idem.

Veteribus agris] Vel atate senibus, vel inveterato morbo. Idem.

Dimidia enim pars periculi] Levins ac minus periculum est, cum remissa febre alliciendi somni caussa bibitur. Idem.

A libidine ægrotantibus] Vinum enim debilitatos jam immodica Venere nervos gravius offendit. Idem.

In tremore nervorumque] Ut uec caduco morbo, licet ntraque ægritudo frigida sit. Idem.

Venarum vehementia] Lego Urinarum: si venarum legas, intellige vehementem, magnum, et concitatum pulsum. Idem.

Singultientibus] Ab acri humore stomachum lancinante. Idem.

Perlucebunt oculi] Ant scintillis micabunt, aut rubore nitebunt. Idem.

Nec a somno] Ne calfacta somno viscera vino etiamnum magis incalescant. Idem.

Palmeum] E palmulis chydæis, maturis. Dioscorides alvum sistere ait, non mollire, proptereaque cœliaeis dat et dysentericis. Idem.

Prægnantibus] Quæ pica et malacia vexantur. Idem.

In pestilentia] Apud Festum 'pesestas' pestilentiam vocabant imprecatores, cum fundum lustrantes abigi poscebant et averti morbum, mortem, labem, nebulam, impetiginem. Idem.

Convalescentium et a Solis ardoribus] Iis qui a sole usti capite doluerunt, et jam melius habent, aut qui in diariam febrem ea ratione inciderunt. Idem.

Oculis] Inflammatis, fluxione tentatis. Idem.

Plurimum fotu medetur post] Locus, si quis alius in historia naturali, pessime a librariis habitus, et qui dedita opera videri possit depravatis verbis et ordine luxato obscuratus, vel potius perditus. In primis verbum illud fotu, cum præcedentibus legendum; nt sic verba concipias: Oculis quoque illo modo saluberrimum fotu; deinde verbum medetur sequentibus applica, Medetur item lepris, furfuribus, &c. reliqua ergo sunt, Plurimum post uredines. Exemplar vetus non

uredines præfert, sed hirudines; scribo, pellit potum hirudines. Dioscoridlib. v. cap. de aceto: 'Pellit haustas hirudines potum acetum.' Pintian.

Uredines] Ignis aut ferventis aquæ.

Multipede] Auctor xx. 2. millepedam a Græcis sepa vocari ait, oblongam, pilosis pedibus, pecori præcipue noxiam, ejus morsu tumorem insequi, et locum putrescere: quæ de scolopendra audienda sunt. Vide infra quæ notata sunt in xxix. 6. Idem.

In sanguinis fluxione] Fluctione legendum, non fluxione, ut alias notatum est. Pintian.

In spongia impositum] Ant ægro in eo desidere jusso, adjecto salis tantillo. Celsus lib. v11. Dalec.

Tussim reterem] Et recentem lacessit. Diosc. Idem.

Saxa rumpit infusum] Alpes exercitui suo, ejusque impedimentis, pervias Annibal fecit ea industria et diligentia. Idem.

Tosto pane aut vino] Tosto pane aut cum nitro, in vetusto exemplari: rectius; sequitur enim, 'utique sale compescitur.' Pintian.

Siquidem M. Agrippa supremis] Idem fere de Servio Clodio narratur xxv. 3. Dulec.

Unius medicorum] Quid si legas non unius medicorum, sed Musæ medici? Pintian.

In acerrimo impetu morbi] Addunt quædam exemplaria, evasit: alioqui imperfecta videtur oratio. Idem.

CAP. 11. De aceto scillino, et oxymelite, et sapa et fæce vini, aceti, et sapæ.

Accescentibus cibis] Ventriculo acida pituita farcto, vel melancholico succo. Dalec.

Vertiginosis, vulvarum strangulationibus] Vertigini, vulvarum strangulationibus codex antiquus; et paulo post Diocles in eodem legitur, non Dicuches. Pintian.

Salis marini pondo, thymbræ qua-

drantem] Libram, non thymbræ, in codem: et sane apud Dioscoridem lib. v. cap. de aceto mulso: in confectione oxynnelitos nulla mentio thymbræ. Quapropter probo scriptam lectionem, pondo libram quadrantem. Qua locutione alioquin frequentissima usus est Columella XII. 33. 'Scyllæ,' inquit, 'aridæ pondo libram et quadrantem.' Idem.

Defervescente cortina] Defervente, non defervescente, in eodem. Et paulo post fæx vini, redundat vini. Idem.

Id sale et aceto recente efficacius est] Multas et insignes acidæ muriæ, τῆς δξάλμης, facultates a Diosc. proditas auctor silentio præterit. Dalec.

Melius] Melior leg. nisi ad Græcam vocem $\tilde{\epsilon}\psi\eta\mu\alpha$ referas; vel Latinam defrutum. Idem.

Et testium mammarumque inflammationes] In Apographo nostro inflationi, non inflammationes, legitur; quod magis probo. Dioscorides lib. v. capite de fæce. 'Cruda fæx,' inquit, 'per se, et cum myrto, tinnores reprimit.' Pintian.

Cum expiraverit quoque lavandis, &c.] Permutato loco verbi illius quoque, legitur in eodem: cum expiraverit lavandis quoque corporibus, &c. Idem.

Vestibus utilis] Lixiviis. Parisienses valgo id miscent. Dalec.

Usum acaciæ] Summa vi adstringendi. Idem.

Panos discutit nondum] Hæc de fa ce vini Dioscorid. nou aceti. Idem.

Extinguit] 'Ακυρολογία extinguit mammas, pro extinguit lac. Dioscorid. σπαργώντας μαστούς γάλα τε βέοντας άποσβέννυσι, ubera distenta, tumida, lacteque manantia extinguit. Idem.

Rufut capillum] Serenus, ut quidam exponunt, eam compositionem unguentum cineris vocat: 'Ad rutilam speciem nigros flavescere crines Unguento cineris prædixit Plinius auctor.' Cato: 'Mulieres nostræ cinere capillum unguitabant, ut rutilus esset

crinis.' Servius in Georg. 'immundum cinerem' exponit, quo puellæ non utuntur ruffandis crinibus. Dalec.

CAP. 111. De oleis, et foliis oleæ, et flore, ct cinere, et de oliva alba et nigra, et de amurca.

Nam lacryma, quæ ex arbore ipsa distillat, Æthiopicæ maxime oleæ, &c.] Non lacrymam ipsam miratur, sed eorum potius temeritatem, qui tam ancipiti remedio nti non dubitarent, cum etiam ipsi venenum faterentur. Gelen.

E radice oleæ quam tenerrimæ cortex derasus in melle crebro, &c.] In vetusto exemplari: E radice oleæ quam tenerum derasum in melle crebro gustatum, &c. Pintian.

Item dentibus aut attritis aut convulsis] Chiflet. item dentibus carnem audendo attritis. Voss. Andegav. dentibus andodam attritis a. c. Princeps, item dent: carnem audenda adtritis. Scribe, item dentibus curne mandenda attritis. Gronov.

Casuros dentes extrahit] Cansarios, non casuros, in eodem rectissime; quo significatu et 'cansaria missio' apud Jurisconsultos, et 'cansarii milites' Livio: res nota, nec dicenda verbosius. Dalec.

CAP. IV. De foliis oleastri, et cenanthino olco, et cicino, et amygdalino, et laurino, et myrteo, chamæmyrsino, et cupressino, et citrco, et caryino.

Et os quoque colluitur illo ad dentium] In codem, et de eo os quoque colluitur ad dentium firmitatem; scribo, Ideo os quoque colluitur illo, &c. Idem.

Et os quoque colluitur illo ad infirmitatem dentium] Voss. et de co os quoque colluitur ad firmitatem dentium. Eodem digitum intendit Andegav. et Deos quoque colluitur illa ad firmitatem dentium. Gronov.

Oleo capitis dolores] Lege, Oleo in capitis dolore: alioqui fuerit ἀκυρολογία; non enim dolor illinitur, sed affecta

dolore pars. Dalec.

Omphacinum] Omphacinum oleum fit ex olivis acerbis et immaturis: viride ex olea drippa, nempe cibo nondum matura, jam tamen colorem mutante. Vide xII. 27. Viride alii interpretantur, quod ex olivis malo fractis sponte fluit, non ignis vi elicitur, vulgo Huille vierge. Idem.

Colorem dentium custodit magis, &c.] In vetere codice non aliud legitur, sed alibi. Scribendum reor albat; ut in præcedentibus, et his quæ insequentur, ruffut usurpavit, et nigrat. Pintian.

Œnanthino idem] Ejus mentio fit xv. 7. De œnanthino, non oleo, sed unguento, Dioscorides tradit quod hic Plin. scribit. Dalcc.

Contra omnia suprudicta laudatissimum, &c.] Duo illa verba laudatissimum, et, non agnoscit exemplar antiquum. Reliqua sic legenda censeo: Supra omnia supradicta lassitudinum, &c. Pintian.

Bubus infusum per nares, &c.] In codem non ructent legitur, sed rictent; ut sit frequentativum a 'ringo.' Idem.

Mellis acapni] Quod apes fecerunt, nunquam ad opus fumo excitatæ. Dalec.

Oleum cicinum bibitur ad purgationes, &c.] De hoc cicino oleo Plinius supra xv. 7. 'Proximum fit et e cici arbore in Ægypto copiose. Alii crotonem, alii rhibin, alii sesamum silvestre appellant.' De eodem et Dioscorides libro primo proprio capite. Cæterum in hoc Plinii loco non cicinum scribi dehet, sed cnicinum, hoc est factum ex enico herba, quam Dioscorides lib. IV. et Theophrast. lib. vi. memorant. De cnicino vero oleo Dioscorides lib. 1. capite peculiari sic disserit: 'Conficitur et enicinnm oleum similiter. Vis illi eadem quæ ex grano Gnidio confecto oleo est.' Qnæ verba mire quadrant cum illis Plinii verbis, quæ aliquanto post sequentur

hoc ipso capite: 'Ex Gnidio grano factum eandem vim habet quam cuicinum;' sic enim legendum, non ci-Confirmat etiam correctionem nostram, quod Dioscorides tundi semen enici tradit, darique expressum ex eo succum ad purgandam alvum in aqua dulci: quæ hic ferme verba Plinius repetit, magna Hermolai hallucinatione, qui cicinum hic pro cnicinum agnoscit. In quem errorem incidit etiam Marcellus Dioscoridis interpres lib. 1v. cap. de ricino frutice, Cujas falsam traditionem, ne dicam temeritatem, quo minus profitear me demirari, temperare mihi non possum; scribit enim hoc ipso capite de ricino, oleum cicinum, sen ricininum, in nullo sanilatis usu esse. Quod neque in Græcis duarum impressionum Dioscoridis exemplaribus habetur, neque Hermolans aut Ruellins Dioscoridis interpretes tale quippiam in suis tralationibus posnerunt; nam lib. 1. multos ei in re medica usus Dioscorides assignat, ut in promptu est legere volentibns. Pintian.

Sire oxymyrsinæ] Ignoranter Plinius errat nominum similitudinibus deceptus; oxymyrsines enim ac myrti natura prorsus diversa est: præterea ex oxymyrsine oleum fieri nullus auctor prodit. Idem error annotatus est xv. 7. Dalcc.

Cæterum iners et gravi supore] Cæterum iners et gravi sopore, in vetusto exemplari. Pintian.

Eninvero si quid in nucleo putridi fuerit] Verbum modus putamus superfluere. Idem.

Eandem vim habet quam cicinum] Scribendum, ut dixi, enicinum ex Dioscoride ad verhum. Idem.

Durius] Adstringendi vi potentiore et paulo calidins. Dalec.

Concitatæ] Sanguinem emittenti, vel procidenti. Idem.

Astringit gleucinum] Calfacit, emollit, relaxat Dioscoridi. Adstringere quidem verum est, refrigerare falsum, nisi citra aromata simpliciter ex oleo omphacino et musto paratum fuerit. Quidam legunt, Adstringit et melinum. Idem.

Balsaminum] Obliviose Plinius hic olcum vocat, quod apertissime et clarissime x11. 25. succum esse scripserat, ut revera est. Idem.

Vestium odorem] Quas et ab erosione tuetur. Idem.

E lupinis emollit] Falsum hoc esse statim judicabit, cui lupini vis et natura perspecta fuerit. Idem.

Proximum rosaceo effectum habens] Vocabulum postremum ab Acad. Gnd. tribusque Vossianis volcías arguitur. Forte: Therminum e lupinis emollit proxime rosacei effectum. Quod genus loquendi et Livio restituimus. Groner.

Lirinon | Lego: Liliuum, quod et melinum, et seiraum vocamus, renibus, &c. Lib. xx1. cap. 19. 'snccns e flore lilii expressus, ab aliis mel, ab aliis Syrium (lego 'seiræum,' quasi sapa) vocatur.' Leirium Nardissus est, quem veluti congenerem liliis Plinius adnumerat xx1. 5. quo loco rubrum lilium præstantissimum esse ait in Antiochia et Laodicea Syriæ, mex in Phaselide, at suspicari quispiam possit inde sumpta Phaselini et Syrii epitheta, leirinumque oleum hic audiendum, quod e rubro lilio fit, verum ex eo genere lilii parari nemo tradit. Dalec.

Vulvæ molliendæ] Hæc omnia citantur ex Dioscorid, nimis presse.

Elæomeli] Aurelinaus II. 1. χρονιῶν oleum Syriacum vocat, laudatque in paralysi ut mordicans, accendens, emolliens. Vide supra xv. 7. ult. Idem.

Pissino oleo usus et passim ad quadrupedum scubiem est] Secus in antiquo exemplari, et, ut puto, emendatius: Pissino oleo usus est ad tussim et quadrupedum scubiem. Et prodesse quidem ad quadrupedum scabiem

oleum pissinum Dioscorides auctor est lib. 1. peculiari cap. De tussi tacet. Easdem tamen illi vires inesse dicit, quibus pix liquida prædita sit, quam ad tussim accommodatam esse priore capite dixerat. Et paulo post corpus alunt in codem legitur, non augent. Pintian.

Tussim exasperant, corpus augent] Voss. corpus aiunt; hoc est, alunt: c. 1. 'Alvum sistit, corpus alit.' Mox, 'sed corpora magis alit.' XXVIII. 9. 'In totum salsa minuunt corpus, alunt mollia.' Similiter Pintianus. Gronov.

Cum cotoneis et cera] Hæc verba ad præcedentia pertinent, ex Dioscoride lib. 1. cap. de palma. Ex hujus auctoritate suspicio mihi injicitur, hunc locum nec integrum nec sincerum esse. Verba illius sunt: 'Illinuntur utiliter eædem contra vesicæ vitia cum cotoneis malis et labruscæ floribus confecto oleo subacta cera.' Pintian.

CAP. v. De myrobalano palma, et de palma elate.

Palma quæ fert myrobalanum] Lege, Palma quæ præ se fert myrobalanum, quæ recta Dioscorideorum interpretatio, et ab ipso r. 149. Deinde verissima etiam est edita; fert enim palma myrepsicæ balano simile pomnm. Vide Reines. Var. Lect. 11. 7. p. 172. Palma quæ fert myrobalanum probatissima in Ægypto ossa non habet reliquarum modo in balanis] Absolute hoc pronuntiat, et privatim de Ægyptia palma; at x111. 12. scribit: 'In Cypro vero Syria, Ægypto quadrimæ, &c. nullo intus pomi ligno. quamdin sunt novellæ,' &c. Salmas. p. 469. a. 471. b. Palma, &c. Dioscoridi palmula immatura Arabicæ myrobalano similis est. Dalec.

Ossa non habet] Colliguatur enim virides et immaturæ balani, pomo carne sua tautum obtecto, nondum genito intus nucleo. Supra x11. 22. &c. x111. 4. Idem.

Palma, sive elate, sive spathe] Lege, Palma et elate sive spathe. Salm. p. 409. a.

Vulvarum] Leg. Uvarum: columellarum, gurgulionis. Uvam enim jacentem et laxiorem eximia vi siccandi, quam habet, reprimit et adstringit. Dalec.

CAP. VI. Medicinæ ex singulorum generum flore, foliis, fructu, ramis, cortice, ligno, succo, radice, cinere.

Verna] Έαρος ἀκμάζοντα, vere vigentia, matura, tempestiva. Dioscoridatalia sunt cerasa, pruna, mora, fraga. Idem.

Ut qui facit, dicat quæ capiat] Vetus codex quare capiat, non quæ capiat, habet: et ego aptiorem lectionem duxerim, ut qui capit, quam ut qui facit. Pintian.

Sic adalligata strumis medetur] Siccata, non sic, in eod. Idem.

Oris suavitatem decocto eorum colluto] Acad. Men. Gud. decocta eorum colluta. Voss. decocto earum collum. Vera scriptura est: Faciunt oris suavitatem decocto corum colluti aut succo expresso; ut in Vossiano et Andeg. Sic c. 7. 'Prnni folia decocta tonsillis, gingivis, uvæ prosunt in vino decocta et subinde ore colluto.' Voss. 'decoctæ et subinde.' Lege 'In vino, decocto co subinde ore colluto.' xxiv. 14. 'Radix ad tertias decocta alvnm sistit et sanguinem, item dentes collutos: ' habet et Pintianus. Granav.

Horum semen edentem] De mali succo, ant cortice potius id audiendum, quam de semine, apud Diosc. Dalec.

Punici mali novem genera] Hoc loco vocabulum Novem aut omnino supervacuum est, aut ejus loco legendum est quinque, ut supra xIII. 19. Idem.

Apyrina] Apyrena. Supra XIII. 19. ἀπύρηνα vocat, non quidem dulcia, sed quibus nucleus minime lignosus est, verum candidiore et molliore natura. Idem. Inutilia hubentur] Dioscoridi punica omnia stomacho utilia; atque adeo dulcia vinosis et acidis stomacho utiliora. Idem.

Caventur æque vomitionibus] Medentur acini vomitionibus. In Dioscoride est: κοιλίαν καὶ στομάχου βεῦμα πυρὴν ἵστησι. Idem.

Ob id malicorium appellant] Imo vero quod mali putamen et tanquam corium sit cortice durius, nucis involucro tenerius. Malicorium Græci nunc σίδιον, nunc τὸ τῆς ῥοιᾶς λέμμα, ἀπὸ τοῦ λέπειν. Marcellus medicus caliculos punici vocat. Idem.

Urinum cieri eodem monstrant] Hoc falsum. Dioscor. acida magis urinam ciere tradit, quam dulcia. Idem.

Dividitur mulum] De acinis acidi punici id Diosc. Idem.

Ex acerbo fit medicamentum] Id fieri tradit Diosc. ex acinorum succo cum melle cocto, præsertim acidorum. Idem.

Cytinus vocatur Græcis] Dioscoridi et Gal. lib. vi. Simpl. Cytinus flos est mali punicæ sativæ. At Gal. κατά τόπους, lib. vi. cytinos esse ait πρωτογόνους δοιας. καθ' δυ γάρ χρόνου ανθείν παύεται το δένδρον, καρπος αὐτοῦ φαίνεται σχηματιζόμενος είς ίδέαν ροιας. His verbis Galenus Cytinum ait fructus esse rudimentum, quod deciduo flore primum apparet, et formatur. Inde legendum hic videtur, florere desinentis. Capitula mali punici Celsus cytinos vocavit lib. v. in descriptione emplastri rhypodis. Nec illud tacendum, cytinos, quanquam proprie mali sunt punicæ, dici tamen et de aliis. Sic hyoscyami cytinos dixit Dioscorides. Idem.

Solutus vinculo omni] Hoc Plinius paulo superstitiosius, quam Dioscorid. Vide utriusque auctoris dictionem, et confer. Idem.

Balaustium] Incogitanter hæc Plinius. Cytinus flos est sativæ punicæ, balaustium silvestris, *Idem*.

Est et silvestre Punicum] 'Poàv Græ-

ci malum punicum vocant: ροιάδα μήκωνα, paparer erraticum, sic dietum, quod protinus flos decidat. Horum vocabulorum affinitate deceptus Plinius papaver cum punico oscitanter confundit. Idem.

Semine poto, aqua quæ subierit] Dioscorid. erratici semen ἢπίως κοιλίαν μαλάσσειν, alvum leniter mollire, corniculati vero, ἐπιεικῶς κοιλίαν καθαίρειν, clementer alvum purgare, inquit, sed non aquam subter cutem educere. Idem.

Cap. VII. De pyris et eorum observationibus, et de ficorum observatione, et caprifico, et erineo, et aliorum generibus medicinæ.

Ituque coaguli modo lac contrahit] Coaguli modo lac contrahit, concretumque dissolvit, ut acetum. Diosc. Idem.

Omnibusque quæ emolliendu] Πάσαις συστροφαίς. Diosc. omnibus nervorum nodis. Idem.

Ob id autumno insalubres, &c.] In vetusto codice: Ob id autumno insalubria, quoniam sudantia hujus cibi corpora refrigescunt; ut verbum illud opera redundet; quod tamen ad sensus integritatem ant aliud simile necessarium videtur: et insalubri lego potius quam insalubres. Quid si legas: Ob id autumno insalubri, quod affluentia hujus cibi corpora refrigescunt? Pintian.

Medicatæ] Medicatas vocat, quarum maturitas, ut sint præcociores, caprificatione acceleratur. Qua ratione id fiat, vide supra xv. 19. Dalec.

Quas stegnas rocant] Hæ finnt adstricta cute, præclusis ejus spiraculis, impeditoque humorum et vaporum transpiratu, aëris frigore, gelida lavatione, et similibus causis. Idem.

Corpus et vires adjuvant] Galenus, libris de alimentis, vulpium corpus ficuum et uvarum esu maxime piuguescere tradit, sed carne laxa et fluida. Idem.

Ad carnes eos transtulit Harum esu carnem et habitum corporis augeri docuit. Idem.

Recolligentibus se a longa] Quatuor, recolligentes. Acad. recolligens. Lege recolligenti se. XXIV. 6. 'Qui longa ægritudine non recolligant vires.' Gronov.

Efficacius calce aut nitro admixto] In V. C. Efficacius calce aut nitro, aut si admixto. Locus est, ut sentio, hians et truncatus. Potest tamen, ut puto, jactura ex Dioscoride resarciri, ut sic legatur: Efficacius calce aut nitro aut iridis radice admixta. Dioscorid. lib. 1. cap. de ficis: 'Panos maturant, multoque magis additis radice iridis, aut nitro, aut calce.' Pintian.

Pituitam] Pituitosum humorem, in pulmonem delapsum. Dalec.

Et furunculos, panos, parotidas, &c.] Scribo, ad furunculos, &c. tum ex vetere exemplari, tum etiam ex Diosc. lib. t. cap. de ficis: 'Quin etiam,' inquit, 'coctæ, mox concisæ, ad discritiendas durities illinuntur. Strumas et quas Græci parotidas dicunt emolliunt: panos maturant.' Pintian.

Utile et decocto earum forere fæminas Annon femina? Gronov.

Et peripneumonicis] In codem, ac pleumonicis, Attice, pleumona enim illi vocaut, quem communis lingua pneumona, ut grammatici notant. Pintian.

Hydropicis coctæ in vino cum absynthio, &c.] Locus est mendosissimus, tum verborum distinctione luxata, tum ipsis verbis depravatis. Scribe ergo sic: Hydropicis coctæ in vino cum absynthio et farina hordeacea. Nitro addito manducatæ alvum solvunt. Dioscorides lib. 1. cap. de ficis: 'In vino decoctæ, additis absynthio et hordeacea farina, utiliter contra subeuntes aquas illinuntur.' Et alio loco: 'Alvum molliunt cum nitro et enico tusæ, et in cibo sumptæ.' Idem.

Cinis non ex alia] Brevior et verior antiqua lectio: Cinis non ex alia arbore acrior: purgat, conglutinat, replet, astringit. Dioscorides, loco proxime citato, de lixivio facto ex cinere ramorum ejus arboris: 'Purgat enim, glutinat, et carne explet: uec minus concernit quam ea quæ cruentis vulneribus imponitur.' Idem.

Aciem purgat] Nisi pro acie ulcera legamus, de oculis intellexit, quod de ulceribus Dioscorides scripserat. Dulce.

Actior] Actins, Theophrasto, Atistophanique in Vespis: Ο τῆς συκῆς καπνὸς δριμότατος ἐστίν. Plutarchus in Symposiacis quærit, cur ficus πίων καὶ γλυκύτατος καρπὸς nascitur ἐκ δένδρου πικροτάτου. Fumum molestissimum esse et acerrimum tradit Brod. 111. 21. Idem.

Surculo quoque ejus] Hæc ferme omnia de fici lacte hoc ipso capite paulo ante recitata sunt, quæ Plinius, quamvis sensu eodem, ex diversis auctoribus nullo judicio in unum congessit. Idem.

Corticem ejus impubescentem puer impubis, &c.] Cortice, non Corticem; defractura, non defracto ramo, in vetusto exemplari legitur; nam non multo post: 'Idem,' inquit, 'præstare et ramus dicitur luna plena defractus.' Item verbum impubis non habetur in eodem. Pintian.

Nuclei Persicorum] Μαχαίρια vocat Archigenes κατὰ τόπους, lib. v. in descriptione medicamentorum, quæ faciunt ad gingivas cruentas, quoniam instar gladii mucronati sunt. Idem.

Et Cypro sui generis] Sycomorus Dioscoridi in Rhodo et Caria plurima nascitur. Cypria ficus ab ea diversa est, ex ulmorum genere, folio sycomori, fructu pruni magnitudine, meo judicio arbor quæ myxa fert. Dalec.

Discutit panos Galenus Meth. xiv. 7. in curatione tumoris ex crasso vaporosoque spiritu geniti, mirum in medum laudat emplastrum διά συκομόρου, cujus descriptio est apud Æginetam. Idem.

Perfrictiones] Horrores, τὰs φρικίαs, Diosc. Idem.

Si non superveniut alius cibus] Alia fuit Horatii sententia his versibus: 'ille salubres Æstates peraget, nigris qui prandia moris Finiet, ante gravem quæ legerit arbore Solem.' Idem.

Ex immaturis succus sistit alvum] Leg. Ex immaturis succus sistit alvum, corticis, qui veluti animalium cutis est in hac arbore, &c. Supra xvi. 38. 'Pro cute cortex. Mirum hic in moro,' &c. Cutis, in alicujus, corruptum est. Idem.

Observandis miraculis] Videlicet, quod nisi exacto frigore germinet, universa germinatione tantum erumpente, ut una nocte peragat, etiam cum strepitu. Vide supra XVI. 25. Idem.

Post additur omphacii aridi] Cornarius additur, et aut, in vetusto codice non legit, et sic emendat hunc locum: Post omphacii aridi ponus X. duorum, myrrhæ X. unius, croci unius simul trita, &c. Idem.

Præduratum vas sole torrebant] Scribo, præduratum ad solem torrebant, ex vetusto codice. Pintian.

Alia ratio succum siccato] Legend. Alia ratio: immaturi succum exprimebant, siccato pomo multum, &c. Id est, quod ait Diosc. immatura mora siccari, et pro rhoë misceri cœliacorum cibis. Dalec.

Mespila exceptis setaniis] Inepte Plinius. Sitanios ab epimelide diversa est. Nec sitanios, sed epimelis foliis malo comparatur, non antem facultate, quæ multum differt. Idem.

CAP. VIII. De pineis et amygdalis, et nuce avellana, et de nuce juglande, et de pistaciis et castaneis, siliquis, cornu, et unedone, et lauro.

Sanguinis exercationi medentur] In Æsculapii templo, quod olim fuit in iusula Tiberina, reperta marmorea

Delph. ct l'ar. Clas.

tabula, Græcis literis exarata, pini nucleos rejicientibus sanguinem ex pectore mederi testatur. Antiquitatis monumentum istud singulare ex libris de arte gymnastica Mercurialis medici doctissimi sumptum adscribere placuit: quod illi clarissimo viro me debere tacitum nolui. Scriptura liæc est: Αίμα ἀναφέροντι Ἰουλιανώ, ἀπηλπισμένω ύπο παντος ἀνθρώπου, έχρημάτισεν ό θεός έλθεῖν καὶ ἐκ τοῦ τριβώμου άραι κόκκους στροβίλου, και φαγείν μετά μέλιτος έπλ τρείς ήμέρας καλ έσώθη, καὶ ἐλθὼν δημοσία ηὐχαρίστησεν ἔμπροσθεν τοῦ δήμου. Id antem est: Sanguinem Juliano rejicienti ex pectore, desperato ab omnibus, ex oraculo Deus respondit, veniret, et ex aris tribus (vel e templo, uhi tres aræ sunt) nucleos pini tolleret, et cum melle comederet per triduum. Hoc remedio ille servatus est, ac profectus in templum gratias egit publice, populo præsente. Idem.

Contrarios humores] Putres et corruptos, τὰs τῶν ὑγρῶν διαφθορὰs, Diosc. Idem.

Capitis dolori illinuntur, maximeque in febri, &c.] Scribendum reor alia distinctione et lectione : Capitis dolori illinuntur, maximeque in fronte et temporibus ex aceto et rosaceo. Ex aquæ sextario sanguinem sistunt cum amylo et menta. Lethargicis comitialibusque prosunt. Dioscorides lib. x. de amygdala: 'Capitis doloribus succurrunt fronti temporibusve ex aceto aut rosaceo illitæ. Et contra sanguinis excreationes cum amylo et menta sumuntur. Bibuntur eædem in aqua aut cum terebinthina resina.' quoniam infra paulo subjungit : 'quinis fere præsumptis ebrietatem nou sentiri,' hæreo, subdubitoque legendumne sit, maximeque in febri si ab ebrietate, an ut dixi. Itaque liberum sit unique censendi jus. Pintian.

Prosunt ecligmate jocineri, tussi et colo cum elelisphaco modice addito, &c.] Scribendum reor: Prosunt celegmate jocineri, tussi, colo, cum melle et lucte modice addito, nucis avellanæ magnitudine; cætera redundare opinor. Dioscorides lib. 1. cap. de amygdala:
'In eclegmate avellanæ nucis magnitudine, additis melle et lacte, jocinorosis, tussientibus, et majoris intestini, quod colon dicunt, inflationibus
opitulantur.' Antiquam quoque exemplar magnitudine legit, non magnitudo. Præterea in capite de elelisphaco Dioscorides assignat ei herbæ
easdem vires quas illi tribuit hoc loco
Plinius. Pintian.

Aiunt] Athenœus lib. 11. ex Plutarcho. Dalec.

Item tussi et sanguinis rejectioni prodest] Mss. item tussis sanguinis relictio, sine τῷ prodest. Recte: item tussis, sanguinis rejectio; intelligitur enim ex superioribus, 'sanari dicitur.' Eandem scripturam fovent omnes alii. Sic inferius: 'Quæ perveteres sunt nuces, gangrænis et carbunculis medentur: item sugillatis. Cortex juglandinm lichenum vitio et dysentericis.' Sic Vossiani opt, et Andeg. ubi etiam alleverunt, prodest. Rursus eodem cap. 'Quin et commanducata atque devorata per triduum terna liberant tussi. Eadem suspiriis trita cum melle.' Sic Vos-Vulgo, 'liberant a tussi. Eadem prosunt suspiriis.' Acad. et alii dno Voss. 'liberant a tussi: eadem a suspiriis.' Gronov.

Hocque minore momento sed in cibis] Acad. et Gud. hoc minore. Voss. hoc minor et tomento; duo alii, hoc minorem momento. Forte: Hoc minore tormento et in cibis nuclei faciunt. Idem.

Siccæ unguinosiores et stomacho inutiles] In apographo nostro, non unguinosiores, sed vinosiores, habetur. Legendum puto, virosiores; nam cum paulo ante tribuerit arbori et foliis virus, quod in cerebrum penetret, et nucleos idem facere, sed minore momento, subjunxit, recentes esse jucundiores, siccas virosiores, a prima positione 'virosus,' qua usus est eminentissimus poëta, 'virosam' appellans 'Pontum.' Pintian.

Tussientibus] Tussienlosis, tussi obnoxiis: quoniam impleto vaporoso halitu capite fluxionem concitant. Dalec.

Vomituris] Laxatum enim ac emollitum oleoso suo unguine ventriculi os ad vomitionem imbecillum reddunt. Varro lib. 11. 9. scribit nucibus Græcis in aqua tritis canum aures perunctas, et quæ inter digitos sunt, muscis, ricinis, pulicibus non exulcerari. Idem 111. 16. flore nucis Græcæ et corni apes vere pastas cæliacas fieri, et urinæ potu refici. Idem.

Apta in tenesmo solo] Conveniunt in tenesmo, non quia tralunt pituitam, sed quia flatus crassos recti intestini extremam oram distendentes discutiunt, et viscidam pituitam ibi tenacius inhærentem abstergunt. Idem.

E duabus nucibus siccis] Serenus cap. 8. de venenis prohibendis: 'Bis denum rutæ folium salis et breve granum, Juglandesque duas, totidem cum corpore ficus, Hæc oriente die, parco conspersa lyæo, Sumebat, metuens dederat quæ pocula tutor.'

Et pinguedini corporis conferunt] In vetusto exemplari, Corpori et pinguitudine conferunt plus quam sit verisimile. Pintian.

Et pinguedini corporis conferunt] Ex Chifiet. notant pinguitudine. Pintiani codex, corporis et pinguitudini conferunt. Voss. Andegav. faciunt et inflationem stomachi et pinguitudinem corpori. Probatior: Nuces avellanæ capitis dolorem faciunt et inflationem stomachi: corpori et in pinguitudini conferunt. Lege, in pinguitudinem, vel in pinguitudine. Gronov.

Alvum cient] Hoc falsum: nihil Dioscorides. Lego, alvo eitæ et sanguinem, &c. Dalec.

Siliquæ recentes] Καρατωνίας καρπός, vulgo Carrubiæ. Idem.

Syriacas in dolore] Κεραυνίας καρπόν, vulgo Cussiam fistulam. Idem.

Arbutus sive unedo] Cum arbuto, quæ κόμαρος est, Plinius hic negligenter, ut et xv. 24. unedonem confundit, quæ fructus est epimelidis, Idem.

Item serpentium venenis resistunt, maxime sepis] Non sepis, sed sepos, terminatione genitivi Græca, in V. C. Pintian.

Dipsadis] Πρηστήρα, καύσονα, μελανούρον, άμμοβάτην, κεντρίδα, sive κεντρίνην etiam vocant Lybiæ alumnam, minorem vipera, sed perniciosiorem, corpore, ut ait Sostratus, albicante, cauda nigris lineis duabus distincta. Rhodig. lib. xxv. cap. ult. Dalec.

Jacentis] Gargareonis demissi et laxioris. Idem.

Febresque frigidas] Vel rigores febriles, vel hepialas, et lypirias, in quibus ardent simul ægri et algent. Id.

Daphnoides] Laureola officinarum. Vide quæ de chamædapline snpra notata sunt lib. xv. c. ult. et xxiv. 15. Idem.

CAP. IX. De myrto sativa, et myrtidano, et de myrto silvestri. Liparas] Τὰ λιπαρὰ, lenia emplastra Celso lib. v. vel, ut aliis placet, ex unguinosis facts, ut oleo, butyro, adipe, &c. Quæ hornm nihil, aut omnino parum habent, ἀλίπαντα dicuntur. Idem.

Diximus] Lib. XIV. c. 16. Vide quod illic adnotatum est de Plinii errore. Idem.

Appositum fotu, et illitu] In vetere codice, appositu, fotu, et illitu; ut sint tres ablativi. Pintian.

Capillorum nigritium, malarum perfusiones] Mammillarum in eodem; non malarum. Idem.

Malarum] Alarum, καθύγρους μασχάλας. Dioscorid. Sic vertit Ruellius. Dalcc.

Myrtus silvestris] Myrtus silvestris nunc vera myrtus est sponte nascens, nunc roscus. Hæc Plinius non distinguit. Idem.

Oxymyrsinen] Ignoranter Plinius ruscum Latinorum ab oxymyrsine Græcorum diversum esse putat. Id.

LIBER XXIV.

CAP. 1. Medicinæ ex arboribus silvestribus.

Sed ad singula illius discordiæ, &c.] Aliter in antiquo exemplari: sed ad singulæ illis discordiæ miraculis occursantibus; reliqua redundant: placet nihilominus magis impressa lectio. Pintian.

Philyra coci et polline] Recentibus tæniis, membranis, fasciis tiliæ, minutim concisis, et cibo inspersis, quæ veluti salem exsugunt, et ebibunt. Dalec.

Polenta addita] Ut citius vinum defecetur. Idem.

Concordia valent, cum pix olco extrahitur] Commodior lectio concordia valentium. Pix olco extrahitur. Pintian. Cum pix oleo] Ut et emplastrum quodvis. Dalec.

Gummi accto facilius eluitur] Ob summam quam habet vim attenuandi. Verum id quidem est et de nostro Arabico, et de gummosis aliis, ut opopanace, &c. Idem.

Innumera præterea alia] Voss. innumera alia præterea. Lege prætereo. Gronov.

Ac sine impendio ex quibus vivimus] Legendum reor, ac sine impendio eorum quibus vivimus. Significat autem pecunias, quæ, ut Hesiodus ait, vita sunt miseris mortalibus. Pintian.

Magnitudo populi Romani] Idem argumentum fusius tractatur xxix.

1. Dalec.

Paremus externis, et una artium Im-

peratoribus] Vetus codex imperaverunt habet, non imperat: ut repetas externi. Pintian.

CAP. II. Lotos.

Loton herbam | Lotos arbor triplex est, prima diospyros Græcorum, faba Græca Latinorum, uva d'India Italorum, guaiacana quorundam, quam improprie loton vocant ob fructus dulcedinem, ceraso similis auctore Theophrasto 111. 13. nucleo duro. Describitur prolixe xvi. 30. Secunda Dioscoridis, prior Theophrasti, celtis Plinii xIII. 17. magnitudine pyri, folio Ilicis, fructu dulci, nunc exosse, nunc durum nucleum ambiente, colorem uvæ modo mutante, cum maturescit, e quo vinum exprimitur, Monspessulanis Micocaulier. Tertia, quæ Theophrasto secunda est, laurocerasus quibusdam, quod folium lauro simile sit, fructus ceraso, fruticosa, ramosa, caudice firmo, semine nuce incluso, externa fructus parte minime carnosa, ut in amygdala, sed cutis modo tenera, ut in ceraso, sapore non tam dulci, quam gustui grato, e quo vinum exprimitur, in biduum aut triduum durans, post acescens, lotus Polybii apud Athenæum lib. xIV. arbor non magna, aspera, spinosa; folio herbaceo, rhamno simili, paulo latiore et spissiore; fructu initio myrtis albis perfectis colore et magnitudine simili, sed dum augescit phœniceo, magnitudine olivæ teretis; nucleo prorsus exiguo; ut arbitror, paliurus Theophrasti est; nemo enim alius spinosas esse lotos scripsit : nostra vero ziziphus. Dalec.

Cohihent] Ruffant, ξανθίζει, Diosc.

Mirum, his ramentis] Quæ hinc ad finem capitis sequentur, in Dioscoride non extant: facultates vero aliæ ex Dioscoride citatæ non ad lotum diospyrum, sive fabam Græcam, pertinent, sed ad calicam sive Syrticam, quam Micocoulier vocant, qua in re Plinius falsus est. Idem.

CAP. III. Glans.

Suppurationibus] Fluxionibus, quæ excitata phlegmone suppurationes tandem efficient. Idem.

Baccæ] Vel glandes, vel baccæ, quæ baccarum modo adnascuntur. Idem.

Contra toxica] Glandes in cibo sumptæ resistunt venenatorum ictibus. Decoctum earum et corticis, cum lacte vaccino potum, prodest contra toxica. Dioscorid. Plinius liæc omnia pervertit. Idem.

CAP. IV. De cocco ilicis, et galla, et visco, pilulis, glande, et de cerri radice, et subere.

Coccum ilicis vulneribus recentibus ex aceto imponitur. Epiphoris ex, &c.] Coccim Ilicis est κόκκος ille φοινικοῦς τῆς πρίνου Theophrasti. remedia tamen sunt cocci tectorii, quod ἐν τῆς κόκκφ βαφικῆ nascitur. Et paulo post lege, quod ideo scolecinum vocant, &c. σκωληκινός vermicularis; atqui hoc est coccum infectorium fruticis ilicis, quod totum vermiculis scatet parvis, quorum sanies pretiosum illum in tinctura colorem facit: inde 'vermiculum' hodie quoque vocant linjusmodi coccum. Salmas. 274. b. 275. a.

Celerrime in vermiculum se mutans]
In antiquo exemplari, non vermiculum habetur, sed ultimis; ut putem legendum ulicem. de quo xxxIII. 4. 'Frutex est ulex roris marini similis, asper, aurumque retinens.' Et paulo post: 'Ulex siccatus uritur, et cinis ejus lavatur,' &c. Pintian.

Quod ideo scolecion vocant] Stultilum, non scolecion, antiquus codex osientat; scribendum puto, exulicem. Id.

Excrescentia in corpore tollit] In eodem tollunt, non tollit: rectius; quia sequitur ' prosunt gingivis.' Pintian.

Nucleus] Gallæ rotundus globus. Hac voce sic quoque usus est xvs. 7. Dalec.

Levissimum] Intermixtis cortici-

bus minime asperum ant furfurosum. Idem.

Hulcera communducato impositoque]
 Ulcera vetera, et malignos abscessus
 ex thure mollit. Diosc. Idem.

Corroborat decoctum] Post usum calfacientium et desiccantium. Idem. CAP. v. De fago et cupresso, et cedro mogna, et de cedride, galbano.

Panis mollis] Panem mollem vocat aut adhuc e furno calentem, aut Græcorum τδ σταίs, nempe farinam aqua subactam, nondum coctam; vel quod in medio panis molle est, sive micam. Idem.

Succus] Serosus liquor, qui primus fluit, dam cedri ad picem conficiendam uruntur, et a Syris cedrium dicitur, xvt. 11. Idem.

Magni ad lumina usus, ni capitis dolorem inferret] Vetus codex, magni ad volumina usus ni capitis, &c. ut illud Ovidii in Tristibus: 'Nec titulus minio, nec cedro charta notetur.' Sed refragatur auctoritas Dioscoridis oculorum medicinæ utilem prodeutis, lib. 1. cap. de cedro. Pintian.

Animalia necat] Serpentes, lendes, pediculos, lumbricos, ascaridas. Diosc. Dalec.

Aborticum fieri in Venere] Sic Plinius Latine reddit Græcorum φθόριον, et, ut quidam volunt, ἀτόκιον. quanquam sic potius dicatur, quod impedito conceptu affert sterilitatem. Rhodig. VIII. 9. Idem. Aborticum fieri in Venere ante perfusa virilitate] Scribendum arbitror, aborticum fieri, in Venere uncta prius virilitate. Diosc. I. cap. de cedro: 'Genitalibus ante coitum inunctus sterilitatem facit.' Pintian.

Corpori ab ossibus recedenti] Ab ossibus recedit caro, cum ea putrescente ossa nudantur, in ulceribus phagædenicis et cancrosis. Dalec.

Comitiulibus subvenit] Eos ut et vertiginosos excitat. Idem.

Abortus] Immaturos partus. Idem. Ramis] Radiculis. Idem. Nocere urinæ existimatur] Urinæ difficultati prodesse existimant. Diosc. Idem.

Cap. vi. De Hammoniaco, et styraec, et spondylio, et spagno, et terebintho, et chamæpity, et pityusa, et resinis, et picca, et lentisco.

Sphacos] Phascos ex Phavorino, cui sphacos fæni genus est, pecori admodum gratum. Sic legitur et apud Theoph. Hist. 111. 9. Vide XII. 23. et 28. Plutarchum Quæst. Sympos. IV. I. Inter ea, quibus capræ vescuntur, phascon recenset, ex Enpolide. Idem.

Piccæ, et laricis] Plinius πεύκην piceam vertit, quæ pinus est : πίτυν laricem, quæ picea est. Idem.

Quam navigationem Ægyptiam] Celsus de tabidorum curatione III. 22. 'Opus est, si vires patiuntur, longa navigatione, cœli mutatione, sic ut densius quam id est, ex quo discedit æger, petatur: ideoque aptissime Alexandriam ex Italia itur.' Vide infra xxx1. 6. Idem.

Herbidos] Ex herbis virentibus et vegetis geniti. Idem.

Chamæpitys Latine abiga] Sic dicta ab abigendo partu. Aingæ cum abortu nihil est commune. Gelen.

Victoriati pondere in vino finit] Alia exemplaria non finit legunt, sed sinit: lego sanat, ex codice antiquo. Pintian.

Cum honore et pityusa simili de causa dicetur] Duo prima verba superfluint, ex eodem. Idem.

Ex ferunt] Lentiscus et cupressus ferunt: de larice hoc intelligi non potest, quæ nusquam in Asia et Syria nascitur. Dalec.

Demonstravimus] Lib. xvi. cap. 11.

In potiones amygdalis amaris] Impetigines, non in potiones, in vetusto codice habetur. Sanari vero impetigines pice Dioscorides auctor est lib. 1. cap. de pice liquida. Pintian.

Et eadem calida membrorum dolo-

ribus spasticisque] Quatuor scripti: Terebinthina illinitur eadem calida membrorum doloribus spatia usque in sole evellitur et totis corporibus. Voss. terebinthina inlinitur eadem calida memorbum doloribus. Peinde idem, spatiatisque in sole avellitur. Ut Terentius in Adelphis 'lectulos in sole.' xx. 9. 'Eorum rubentes maxime in sole illiti.' Sequitur: 'et totis corporibus mangonum maxime cura,' intellige, illinitur et avellitur similiter. Gronov.

Per singula membra] Hoc medicinæ genus picationem medici vocant, de qua Galenus Method. lib. x1v. et libris de tuenda valetudine. Dalec.

Palpebras lentiscina commodissime replicat]] Pilos in oculis sublatos glutinat. Diosc. Idem.

CAP. VII. De pice spissa, et liquida: et palimpissa, et pissasphalto, et zopissa, et teda, et lentisco.

Brutia] Obliviosus et immemor Plinius xvi. 11. scripsit Brutiam doliis duntaxat, cæterisque vasis utilem esse. Idem.

Spissarum utilissima medicina est Bruttia] Dele verbum est, quod quinque membranacei ignorant. Gronov.

Utrasque præbet utilitates] Et medicinæ, et picandis illinendisque doliis. Dalec.

Non arbitror posse intelligi] Quoniam in arboribus, e quarum teda pix co-quitur, mas et fœmina non agnoscuntur. Idem.

Liquida pix, oleumque] Hæc sunt ex alio auctore scripta, et rursum congesta, repetitis multis quæ antea recitaverat. Idem.

Pissasphaltos, mista bitumini pice] Aristot. περί θαυμασ. ἀκουσμ. Falsum tamen. Picem enim factitiam a"natura cum bitumine misceri credibile non est. Pissasphalton vero bitumen est Sole et ventis resiccatum, et densatum ad picis crassitiem. Sie dictum vult Dioscor. quod picem simul et

bitumen oleat, et id perperam: ἔτυμου verum, quod, cum nativum bitumen sit, picem sua crassitie æmulatur. Idem.

Aut si fætus mammas læserit] V. C. Aut si fætus mammas læserit matrum. Optimum, &c. Quod dum fervet, innatat, ideo præstantissimum est, quia purum bituminis modo supra aquam fertur, nec terram lapidesve mixtos habet, a quibus demergatur. Idem.

Zopissam Zopissa sive apochyma non tantum cera est navibus derasa. sed cera cum resina mixta, qua naves oblinuntur, tum ut facilior et magis Inbricus per undas earnm sit cursus, tum ut en, velut tectorio, defensæ navium tabulæ maris edaci salsugine minus corrumpantur. Northmani sua navigia hodie pice et axungia suis simul liquatis ungunt, idque linimentum vocant Bré. Melior zopissa ad discutiendum ex nave tum primum fluctus experta, quoniam præter suam et salis vim resiccantem, ligni quoque adline integram facultatem habet, quæ navigationibus continuatis evanescit. Idem.

Folia dentibus in dolore atteruntur] Itaque ex ejus surculis cuspidatim consectis ac mucronatis, auctore Dioscorid. ὀδοντόγλυφα sive dentiscalpia fiunt, purgandis scalpendisque dentibus, ut attritu, quæ inbærent, extergantur, et detrahantur. Martialis: ' Lentiscum melius, sed si tibi frondea cuspis Defuerit, dentes penna levare potest.' Utebantur ad id et Myrti ramulo. Clemens Alexandr. Pædag. 111. Εὐφυείς δδόντας έσχεν έξ ἀνάγκης, δεῖ γελῷν ἵνα θεωρῶσιν οἱ παρόντες τὸ στόμα ώς ὅτι κόμψον φορεῖ• ἐὰν δὲ μη χαίρη γελώσα, διατελεί την ημέραν ξυλήφιον μυβρίνης έχουσα λεπτον έν τοις χείλεσιν, ώστε τῷ χρόνφ σέσηρεν, ἄν τε βούλεται, αν τε μή. Victorius vi. 12. Dalec.

Replicandis palpebris] Oculorum pilis superne agglutinandis. Diosc. Id. Virilia] Lego naturalia, nempe vulvæ; quarum sanguinem erumpentem reprimit. Diosc. Idem.

In valetudine] Morbum eum fuisse ulcus pulmonis renumve credibile est, aut immodicas sanguinis profusiones. Idem.

CAP. VIII. De platano, et fraxino, et acere, ct albu populo, et ulmo, ct tilia, et sambuco, et junipero.

Omnibus scrpentium et scorpionum venenis medentur] Desunt in Voss. ut et in Chiffet, et scorpionum. Sed insuper omnes quinque nostri jubent induci medentur. Intelligitur enim ex præcedenti membro, 'adversantur.' Sic cap. sequenti: 'Adversantur venenis serpentium:' et c. 13. 'Adversantur serpentium sceleratissimis.' Gronov.

Semen foliis ejus inest] Hoc perperam; non enim in ejus foliis semen est, sed ἐν λοβοῖs, id est, in siliquis, Theophrasto Hist. VIII. 17. Quidam hic legunt, Semen folliculis ejus inest, &c. Idem.

Quo medentur jocineris] Galenus κατὰ τόπονε, lib. viii. ex Asclepiade, sub finem libri, hepaticum medicamentum describit hoc titulo, ἄλλη ἐπιτετευγμένη· ποιεῖ καὶ πρὸς τὰς ἄλλας τῶν ἐντὸς διαθέσεις χωρὶς βηχός. In ejus compositione admittitur et fraximi et betonicæ semen. Idem.

Uvarum] Musci, βρύου. Errorem nunc Plinii animadversum et castigatum vide XIII. 28. Idem.

Semen] Καρπδs, Dioscor. fructus; nempe uva densis et rotundis acinis constans, qui inlanuginem abeunt. Id.

Effluens Dum accensa uritur, vel dum castratur, quod magis placet. Id.

Verrucas papulusque et attrita corporis tollit] Quatuor membranæ, et attritu odoratus. Voss. et Chiflet. ex attritu odoratus. Lego, Verrucas populasque ex attritu ortas tollit. Gronov.

Ex qua apes propolin faciunt] Lib. x1. cap. 7. e gummi populorum ac vitium pissoceros fit, non propolis. Dali.

Corticis denarii pondus potum] Folia trita ex aceto lepris medentur: cadem vulnera glutinant, sed magis corticis tilia, fasciæ loco advoluta; nam lori modo facile flectitur. Diosc. Hæc Plinius pervertit, et perturbat. Idem.

Lacryma] Quæ præcisis ramis fluit e medulla, dum arbor castratur. Id. Tilia leniter] Hæc de philyrea Diosc. a tilia diversa. Idem.

Helion] Palustre, quoniam in pinguibus et uliginosis nascitur. Idem.

Boa] Hispani morbi Gallici papulas adhucvo antho as . Idem.

Exculfacit, extenuat, cedro ussimilis] Verbum extenuat codex antiquus non agnoscit. Scio tamen haberi in Dioscoride Latino ex tralatione Marcelli, sed in Græcis exemplaribus desideratur. Cætera in eodem exemplari sic leguntur: exculfacit cedro alias similis: et hujus duo genera. Pint.

Cedro assimilis. Et ejus duo genera] Voss. et Chifl. et Pintiani: cedro alias similis. Et hujus duo gen. Plinii fuit, cedro alia similis; ut, 'Omnia Mercurio similis.' Voss. quoque, altera minuta. Acad. et Gnd. cedri desimilis. Andegav. cedro ata similis. Menap. cedride similis. Gronov.

Illinitur et oculis in epiphoris] Rectius in eodem, Illinitur et oculorum epiphoris. Pintian.

CAP. IX. De salice, et amerina, et vitilibus, et erice.

Græci lygon vocant, alii agnon] Scribe, Græci lygon vocant, alias agnon, ex vetere codice. Idem.

Ad Venerem impetus inhibent] Ideo matronæ Athenienses in Thesinophoriis, quæ castissime celebrabantur, ejus foliis cubile substernebant. Eodem consilio quidam e piscibus lævibus ac non squamosis utebantur: Hierophantæ vero pontificatum adepti cienta se castrabant. Sacra enim maxima castimonia tractanda esse ostendunt Mysi et Esseni έβισι καὶ ἄνυμφοι, Galli matris sacerdotes, qui virilitatem sibi adimunt, Gymnosophistæ pomis, oryza, farina consophistæ

tenti, Indorum magi carnibus abstinentes, Jovis in Creta sacrifici in cibum nihil admittentes quod coctum sit, et quod jure pontificio cautum erat: 'At Divos caste adeunto, pietatem adhibento, opus amovento: qui secus faxit, Deus vindex erit.' Alex. ab Alex. 1v. 17. Dulec.

Non multum a myrice differentem] In vetosto exemplari, non multum bulice differentem; scribendum forte, non multum ab ulice differentem. De frutice, qui ulex dicatur, sopra disseruimus exanctoritate Plinii xxxIII. 4. Pintian.

Flores apibus gratissimi] Opt. floris: et suavius sonat: Genista quoque vinculi usum præstat: floris apibus gratissimi. Gronov.

Docuerim] Supra XIX. 1. Vide et cap. 2. lib. ejusd. Dalec.

Homerus] Locus est Iliad. B. Kal δή δούρα σέσηπε νεών, καὶ σπάρτα λέλυνται. de quo Varro apud Gellium: 'Ego,' inquit, 'apud Homerum sparta non plus spartum significare puto, quam σπαρτούs, qui dienntur in agro Thebano nati. In Græcia sparti copia modo cœpit esse ex Hispania. Neque ea ipsa facultate usi Liburni, sed hi plerunque loris naves suebant, Græci magis cannabe et stupa, cæterisque sativis rebus, a quibus σπάρτα appellabant.' Eustathius funes e sparto, id est, genista, compactos interpretatur, de quibus proverbium vetus jactatum est, τον λίθον ποτέ τον σπάρτον άγειν. Guillandin. c. 9. in Plinium. Quod Varro σπαρτούs in agro Thebano genitos memorat, serpentis dentibus a Cadmo disseminatis, γηγενείς vocat Aristoteles primo ποιητικής, σπαρτόν γένος Æschylus in Tragædia έπτὰ ἐπὶ Θήβας. Ei familiæ signum affixum nativumque fuisse lanceæ figuram tradit Plutarchus lib. de iis, qui seras pœnas luunt. Dion. 1v. sermone de regno. Idem Aristoteles citato loco. Victorius viii. 16. Apollodorus id fuse

narravit, Ovid. quoque Met. 111. Canterus v. 1.

Græci codem nomine appellant] Fallitur Plinius. Græci non σπάρτον νοcant, sed σπάρτιον. Dalec.

Cum fronde in aceto] Ineptum hoc, cum foliis carere auctores testentur. Idem.

Myricen, quam et tamaricen vocat]
In apographo nostro, Myricem camericen vocat Lenæus; scribo, Myricen chamericen vocat Lenæus; nam erice finticosa est arbor, tamarici similis, multo tamen brevior, auctore Dioscoride lib. 1. capite de Erice: 'Vocabat igitur Lenæns myricen propter hanc similitudinem cum erice,' et alludens ad ipsum myrices nomen, non myricen, sed chamericen, hocest, secundariam ericen, et imitatricem erices. Pintiam.

Similem scopis] Eundem usum præbere ad domos converrendas, et inquinamentis purgandas. Dulec.

Nec seratur unquam] Apud nos, sed in Ægypto et Syria tantum. Idem.

Corinthus, et quæ circa est regio, bryoniam vocat] Lego, Corinthus et quæ circa est Græcia bryam eam vocat, tum ex citato semper exemplari, tum ex ipso Plinio xIII. 21. 'Myricen,' inquit, 'et Italia, quam alii tamaricem vocant, Achaia autem bryam.' Pintian. Corinthus, et quæ circa est regio, &c.] Bryan, ut XIII. 21. quoniam, ut Dioscorides ait, et florem et fructum gignit βρνώδη, muscosum. Idem.

Datur sanguinem] Hæc de fruetn Diosc. cui tamen facultate similem csse corticem mox subjungit. Idem. CAP. x. De virga sanguinea, et silere, et ligustro, et alno, et edera, et cistho,

et cisso, et erithrano, et chamæcisso, et smilace, et de clematide.

Virga sanguinea] Modestinus in l. penult. ff. ad leg. Pomp. de parricid. antequam sacco parricidæ inderentur, ostendit in more fuisse positum, ut virgis sanguineis cæderentur, nempe ex hac arbore sumptis, nou, ut qui-

dam legunt, sagmineis, aut, ut alii interpretantur, 'sanguine tubentibus, ac rorantibus,' quoniam hoc lignum infælicissimum haberetur, ac maxime infame. Magins IV. 8. Sanguineum fruticem vocat auctor XVI. 18. Datec.

Præsanavere] Celerius quam opus

esset, sanatæ sunt. Idem.

Sileris folia] Siler Aloisius esse putat salicem latifoliam, candido folio, e cujus cinere, sulphure, et aphronitro fit pulvis excutiendis machinis bellicis utilis. Vide supra xvi. 18. Idem.

Ligustrum eadem arbor est] Legend. Ligustrum, si hic eadem arbor est quæ in Oriente Cypros, suos in Europa usus habet. Vide Salmas. p. 1001. b.

Psilothrum est phthiriasinque tollit] Psilothrum est. Phthiriasin æque tollit, vetus codex legit. Pintian.

Sub his maxime nuscitur hypocisthis] Lege: Sub his maxime nascitur hypocisthis; jum inter hederas diximus cisson Erythranos ab his appellatur similis hedera. Cissos Plinio proprie dicitur genus hedera, qua riget et sine adminiculo stat. Salmas. p. 367.

Quam inter ederas diximus] Obliviose citat hoc Plinius. Nullam enim hypocistidis prorsus mentionem fecit in ederarum historia et descriptione xvi. 34. Dalec.

Hypocisthis quam inter hederas diximus] Memoriam Plinii requirit Dalecampius. Sed forte librariorum culpa est, non Plinii. Ut Salmasius tentaverit, videre licet ad Solin. p. 367. Vossianus, inter herbas. Scribas igitur censeo: quas inter herbas dicemus: et præstitit XXVI. 8. Sic XXIX 6. 'Stibis quid sit, dicemus in metallis.' Gronov.

Cissos erythranos] Legendum, cistos erythrodanon. Have ex Theophr. Hist. 1x. 14. quo tamen loco non ait Theophrastus erythrodanon cistum ant esse aut vocari, sed folium habere cisto simile, rotundius. Vide supra xvi. 34. Dalec.

Tantamque vim accipiunt] Scribendum arbitror, tanta vi ut sanguinem urina detrahant. Reliqua supervacanea puto. Pintian.

Tantamque vim accipiunt, ut sanguinem urina detrahant] Quatuor exarati manu, tantam vim accipiunt. Voss. tantam vim accipi, ut sanguinem urina detrahat: belle, modo corrigas, tantam vim acini. Snpra, 'Acini quoque ex eadem alba terni;' et, 'Ejusdem acinos quinque tritos.' De urina et sic supra: 'Aquam, quæ urina et s

Item chamæcisson] Error hic Plinii animadversus et castigatus est XVI. 34. ultimo. Alia est chamæcissos descripta infra cap. 15. hujus libri. Dalec.

Alterum immortalitati proximum] Scribendum reor, Alterum in montanis ali aut proxime, &c. quoniam sequitur, 'Alterum genus culta amare.' Pintian.

Comantibus] Observa, 'comare,' quod foliorum et frondis proprium est, dictum de racemo: præterea corymbum de acino. Dalec.

CAP. XI. De harundine, et papyro, et cbeno, et rhododendro, de rhue erithro, et de erythrodano, alysso et raticula, et apocyno, et rore marino, et cachry, et sabina, et solagine, et samulo, et gumni medicinis.

Et succus ejus fitque elaterio] Absurdum hoc, nescio e quo petitum. Idem.

Multum enim et ipsam harundinem] Aliter in vetusto codice, multa enim de ipsa harundine tradunt; cætera superfluunt. Pintian.

Cum inaruit] Ad enm usum papyri caulem, advectum Ægypto, jam exuccum et aridum aqua mergebant, madefactumque et in oblongam cylindri formam arcte vinculo ligatum siccari permittebant; deinde cum opus esset exolutum fistulis indebant, ut intumescens earum os aperiret: qua ratione cheirurgi nostra tempestate medullam Indici milii, Gentianæ radicem, spongiam cera imbutam immitunt. Alexandro Probl. 1. 93. papyrus σφαιρωθείσα alvo suppressa, balani modo subjicitur in sedem, ut diductis sedis musculis, feces exeant. σκευασθείσαν ad recludendas fistulas Dioscorides poscit, id est, qua industria dixinus paratam, quo loco Marcellus et Cornarius legendum putant, σκελετών. Guilland.

Ad laxandas siccandasque fistulas et intumescendo] Verba præpostere locata, legendaque, ut sentio, sic: ad laxandas aperiendasque fistulas ad introitum medicamentorum, siccandasque in tumescendo. Pintian.

Charta quæ fit ex ea] Apud Galenum et Paulum Pastillus διὰ χάρτον describitur ad oris nomas et naturalium insignes. Dalec.

Foliis myrti, cauliculis brevibus] His verbis describere Plinius videtur rhun Monspessulanam, cujus historia traditur in silva universæ historiæ plantarum. Idem.

Rhus, quæ erythros appellatur] Inepte Plinius rhun erythron differre putat ac distinguit a rhoë coriariorum. Idem.

Rami cum foliis imponuntur] Succus cum foliis bibitur: θηριοδήκτοις βοηθεί χύλος μετὰ τῶν φύλλων ποθείς. Plinins legisse videtur: βοηθεί καυλός μετὰ φύλλων ἐπιτιθείς. Cornarius.

Mirum est quod additur] Plutarchus tertio Symposiacôn scribit alysson, si mann teneatur, vel omnino aspiciatur, singultu liberare: quo loco pro λυγμοῦ quidam legendum putant λύσσης. Est apud Pansaniam in Arcadicis Alysson fons, oppido Cinæthaënsium vicinus, enjus aqua potn sanat a cane rabioso commorsos. Alysson hoc Plinii Dioscoridis historiæ nihil convenit, ut ii prorsus re-

jiciendi non sint, qui alysson Plinii herbariorum asperulam esse putant. Alysson Galeno est folio prasii, flore cyaneo, de Antidotis lib. 11. Dalec.

Saniem conspecto omnino frutice eo siccari] Posset legi, Sanitatem suspenso omnino frutice conciliari; vel sic: fascino suspenso omnino frutice occursari. Dioscorides libro tertio capite de alysso: 'Quinetiam domi suspensam sanitatem creditur facere, fascinationesque omnes ab hominibus pecoreque omni avertere.' Pintian.

Medetur morbo regio et ipsa decocti ejus potu] Pintianus e suo, et ipsa decocta et jus potum. Voss. decocta ejus poto. Lege, decocta ejus pota. Gronov.

Lanuginoso] Siliqua folliculari concluso, quæ lanugine plena est. Dalec.

Pro thure assumitur] Virgilins in Culice: 'Herbaque thuris opes priscis imitata Sabina.' Idem.

Illinitur igni sacro et carbunculis] Aliter, nt opinor, distinguenda verba et scribenda: Illinitur igni sacro et carbunculis ex vino. Cum melle pota regio morbo medetur. Dioscorides libro primo, capite de herba Sabina. Pintian.

Sacro facto prinsquam legatur pane vinoque. Voss. pare vinoque. Forte, thure vinoque. Gronov.

Sumolum] Samolum Pulsatillam esse puto, quam etiamnum hodie Bononienses vocant Samiolo, ut ait Anguillara lib. x1. Dulec.

Item ambustis arteriæ vitiis] Lego alia distinctione: Item ambustis, arteriæ vitiis inutiles. Urinam cient; nam quoniam præcesserat, dentibus inutiles essē, interpositis his quibus prosunt, redit rursus ad incommoda, atque inutiles esse ambustis et arteriæ vitüs. Pintian.

Amuritudines hebetat] Medicamentorum acrimoniam hebetat, quibus admisectur. Diose de gummi Ægyptiæ spinæ. Dalec.

Astrictis cæteris. Quæ ex amygdala amara est] Scribendum arbitror, Astringit plus cæteris quæ ex amygdala amara est, spissandique viribus efficacior; ut in initiis capitis sequentis: 'et ipsa stringit spissatque;' sic enim legitur in scripto exemplari. Pintian.

CAP. XII. De spina Arabica, et spina alba, et acanthio et acacia.

Spinæ Arabicæ laudes, &c.] Duo posteriora verba capitis præcedentis his adjungenda, et legend. Spinæ Ægyptiæ sire Arabicæ laudes in odorum loco diximus. Et paulo post legend. Est ct acacia spina, fit in Ægypto ulba nigraque arbore, item viridi, sed longe melior est prioribus. Salmas. p. 530. a.

Spinæ Arabicæ laudes in odorum] De Ægyptia spina tractatum est x111. 9. et 11. De Arabica nusquam. Incogitanter et obliviose hoc Plinius. Lego: Spinæ Ægyptiæ laudes in odorum loco diximus. Arabica spissat, &c. Dalec.

Est et acaciæ spina. Fit in Ægypto alba] In vetusto codice: Et acaciæ spina fit in Ægypto alba nigraque arbor. Est itidem viridis, sed longe, &c. Pintian.

Nimio validius] Quia æstate finetus immaturus acerbissimus est. Dul. Qui valde rufus] Quoniam acerbior fructus e quo extrahitur. Idem.

CAP. XIII. De vulgari spina, et silvestri, ct de erysisceptro, et de appendice spina, ct pyxacantho, et paliuro, aquifolia, et taxo, et rubis medicinæ.

Vulgaris quoque hæc spina] Legend. Vulgaris quoque hæc spina, ex qua iniæ fulloniæ implentur, radices usus habet, præter spinas quidem multi. Inter odores, et ad unguentu utuntur alia, aspalathum vocantes. Est sine dubio hoc nomine spina silvestris in Oriente. Tribus illis totis capitibus tractat utilitates et medicinas, quæ ex variis spinas capiuntur. Vulgaris, inquit, spina, quæ fullonibus inias

præbet ad vestimenta polienda præter spinas, utiles fullonibus, radices etiam habet multi usus. Vide Dioscoridem. Salmas, p. 391. b. 392. a. 395. b. 396. b. et 397. a. Dicit apud Plinium etiam in vetustissimis exemplaribus Hispaniam et Hispanam reperisse scriptum pro Spina. Vulgaris quoque hæc spina, &c.] Spinam fulloniani hic intelligo hippophæston, quemadmodum et lib. xvi. cap. ult. Dioscorides certe et hippophaës et hippophæston spinas esse fullonias tradidit. Vide infra xxvII. 10. Da-Vulguris quoque hæc spina] Potior lectio: Vulgaris quoque spina est. qua cortinæ fulloniæ implentur. Nec cortinæ habet nostrum exemplar, sed lana. Pintian.

Radicis usus habet] Struthii, ad lanas purgandas, molliciemque ac candorem conciliandum. Dulec.

Aspaluthum vocantes] Oscitanter Plinius aspalathum orientalem alium esse putat, quam Rhodium. Idem.

In Nisyro et Rhodiorum insulis] Sincerior lectio, in Nisyro et Rhodo insulis, ex Dioscoride libro primo capite de Aspalatho: 'Nascitur,' inquit, 'ad Istrum et Nisyrum: in Syria quoque ac Rhodo.' Pintian.

Quem alii erysisceptrum] Legend. Quem alii iriscepton, alii diathoon, Syri diaxyron vocant: Ιρισκηπτὰ dicebantur loca et frutices, quibus iris innitebatur atque incumbebat, quæ et odoratiora fieri existimabantur. Sulmas. p. 397. b.

Alii adipsatheon, sive dipsacon, sive diacheton] Scribi posset: Alii sphagnon sive phasganon, sive diaxylon, ex Dioscoride libro primo, cap. de Aspalatho. Pintian.

Sanguinem reddentibus medetur decoctum ejus] Vocabulum cortex non est in antiquo exemplari. Ego vero et paulo ante superfluere puto. Dioscorides loco ante allegato: 'Sistit alvum et sanguinis excreationes potum decoctum ejus. Solvit præter-

2

ea inflationes et strangurias.' Idem.
Appendix] Vulgo Berberis. Dalec.
Baccæ] Oxyacanthæ, de qua intelligenda quæ sequuntur. Idem.

Purgationi] Sistendæ. Idem.
- Flore ejus aquam glaciari] Ex ejus certe cortice viscum fit. Idem.

Recubitu propius adlabi] Quid si legas, non recubitu, sed rei petitæ? Pintian.

Ideoque ex eis mora vel hominibus cibos] Acad. Ideoque et moracis bestiis vel hominibus. Voss. duo et Gud. et ex moratis bestiis vel hominibus. Bestiis et editum inveniebat Hermolaus, qui delevit. Opt. Ideoque et mora his, hoc est, vel hominibus cibos, dedit. Pulchrius utique, non tantum plenius. Gronov.

Cauliculorum ex vino decoctum] In aliis exemplaribus calculorum scriptum invenias, non cauliculorum; hand omnino spernenda lectione; nam in fine capitis alterum genus rubi tradit, qui gignit pilnlam castaneæ similem, præcipuo remedio calculosis. Sed quoniam Dioscorides succum ex foliis caulibusque expressum, mox in Sole densatum, multos in medicina usus habere tradit, quod et Plinius paulo ante dixit, rem in medium relinquo. Pintian.

Alterum genus rubi est] Hæc omnino sic evolvenda et restituenda sınıt: Alterum genus rubi est, in quo rosa nascitur. Cynosbaton vocant, alii cynospaston. Folium habet vestigio hominis simile. Gignit pilulam castaneæ (ejas echino) similem præcipuo remedio calculosis. Alia est cynorrhodos, quam proximo dicemus volumine. Fert ct chamæbatos uram nigram, &c. Dalec.

Pilulam Eam in rosa silvestri spongiolam vocat cap. 2. lib. proximi. Idem.

CAP. XIV. De cynosbato et Idæo rubo, et rhamno, et Lycio, et sarcocolla, et de oporice medicinæ.

Vestigio hominis simile] 'Αγνῶδες. Theoph. Hist. 111. 18. Plinius legisse

videtur λενώδες. Athenæus legit άγλώδες, Hermolaus γλειώδες, Milletus άγριώδες. Plinium recte legisse arbitror. Idem.

Fert ct uvam nigram] Plinius Cynosbati historiam, cnjus fructus subruber est foliumque ἐχνῶδες, miscet ac confundit cum chamæbato, quod uvam nigram fert, sive morum uvæ simile, ejus rubi modo, quem erectum, ac procerum, ὀρθοφυῆ, vocat Theoph. Legendum porro sic est: Fert Chamæbatos et uvam nigram, in cujus acino, &c. ut diximus superiori capite. Idem.

Alia est a cappari quam medici] Quatuor scripti, Alia est capparin quam. Hermolaus addidit præpositiouem. Voss. tota alia quam cappari quod medici cynosbaton appellant. Sic xx. 15. 'De cappari satis disimus inter transmarinos frutices. Non utendum transmarino: innocentius Italicum est.' xxv. 8. 'Ferunt bacculas parvas, ut cappari.' Sic Voss, et Chiflet. Gron.

Cynosbaton] Rubus 1. qui morum fert 1. excelsus, βάτου 2. humi stratus χαμαίβατος, νευρόσπαστου 2. qui rosam gignit. 1. cynosbatos, sive cynospastos, Eglantier. 2. cynorrhodos. Rosier saucage. 3. Idæns, Framboisier. 1. spinosus. 2. non spinosus. Dalec.

Idæus rubus appellatus est] Dioscorides Idæum dictum vult, non quod in Ida tantum nascatur, sed quod ibi copiosissime proveniat. Idem.

Quoniam in Ida non alias nascitur] Salmasius in Epist. de Cruce pag. 461. Plinio Dioscoridem opponit, qui πολλην ἐν Ἰδη γίγνεσθαι tradat, quum Plinius, ibi tautum nasci. Sed non tradidit hoc Plinius; nam Chifl. aliis. Lege, quoniam in Ida non alius nascitur, ut Vossianus. Gronov.

Rarioribus calamis innocentioribusque] Non calamis habet nostrum exemplar, sed foliis. Neutra lectio placet; verior esset, rarioribus aculeis innocentioribusque. Dioscorides lib. 1v. cap. de rubo Idæo: 'Spinas habet breves. Invenitur et sine spinis aliquando.' Pintian.

Rhamnos] Rhamnum ἀλεξιάρην Nicander vocat, quia nocturnos incubos, lempres, striges avertit efficaci amuleto: quo argumento in parentationibus ante fores suspendebatur. Meminit et Lycophron, et Euphorion his verbis, αλεξίκακον φύε δάμνον. Spinam Janalem hunc esse volunt celebratam ab Ovid. in Fastis: non autem spinam nuptiarum facibus auspicatam, cujus mentio fit xvi. 18. 'Sic fatus spinam, qua tristes pellere posset A foribus noxas, hæc erat alba, dedit.' Et rursum: 'Virgaque Janalis de spina sumitur alba, Qua lucem thalamis parva fenestra dabat. Rhod. XXII. 31. Dalce.

Candidior et fruticosior] In vetusto codice, candidior et fructuosior et ramos spargens, erectis aculeis. Pintian.

Is floret ramos spargens] Duo prima vocabula nescit Vossianus, contentus habere: rhamnos appellatur a Græcis, candidior, fruticosior et ramos spargens. Quatnor alii tamen aliquid infuscatum ostendunt exhibendo: candidior frutex is floret. Pintiani codex, candidior et fruticosior et ramos spargens crectis. Gronov.

Quod vocatur Lycium] Hoc falsum, et a nemine proditum. Dalec.

Alter ille candidior adstringit] Sic Pintian. cum legeretur, Alterque ille. Menap. aliter ille candidior. Voss. Ille autem candidior. Vide ad Livium xxxv. 40. Gronov.

Lycium præstantius] Lycium Indivocant. Græci, quoniam Indicum nomen nou satis noverant pro cate, principio quidem acanthon nominarunt: et quia in Lycia et Cappadocia ea arbuscula buxi folio est, pyxacanthum appellaverunt, arboris Indicæ figuram ignorantes, quæ tamarisci folium habet, alias spinosissima. Dal.

Spuma ejus ac flos quidam medicamentis oculorum] Quidem, non quidam, in exemplari antiquo et nonnullis excusis. Scribendum igitur commutatis verbis: Spuma ejus ac flos medicamentis quidem oculorum adduntur, &c. Pintian.

Hulcera recentia, et serpentia, ac putrescentia] Verbum recentia non habetur in eodem: recte. Dioscorides lib. 1. cap. de Lycio: 'Reduvias idem, putrescentiaque, et quæ serpunt ulcera sanat.' Idem.

In naribus clavos, suppurationes] Auribus in eodem, non naribus, veriore lectione. Dioscorides eodem loco: 'Facit ad purulentas aures, tonsillas, exulceratas gingivas,' &c. Idem.

Indici] Optimi Diosc. non Indici.

Spinæ] Arboris in Perside nascentis. Diosc. Idem.

Pollini thuris similem] Scribo, pollini thuris similem, cum quadam acrimonia dulcem, gumminosam: sistit fluctiones; tum ex vetere exemplari, tum ex Dioscoride, qui lib. 111. de sarcocolla, adulterari admixto gummi prodit. Plinius quoque supra XIII. 11. inter gummi genera sarcocollam numerat. Pintian.

Cum vino tusa sistit fluxiones] Voss. dulcem cumminosam sistit. Scribebam, cum quadam acrimonia dulcem, gummosam. x111. 11. 'Fit et ex sarcocolla (ita vocatur arbor) gummis utilissima pictoribus et medicis, similis pollini thuris, et ideo candida quam rufa melior.' Sie enim scribendum diximus. Confirmat quod de eadem scribit Dioscorides 111. 99. δολοῦται δὲ κόμμεως αὐτη μιγνυμένου. Vocabulum habes x11. 9. 'Indicum humidius et gummosum.' Ubi etiam Chifl. et Andegav. 'cumminosum.' Acad. Gud. Menap. 'gumminosum.' xx11. 9. 'Foliis echinatis, pinguibus, tactuque gummosis.' Voss. 'cuminosis.' xxv1. 8. 'Virus redoleus gummosum,' a Gelenio; cum esset 'fuminosum.' Chifl. 'gumminosum.' Voss. 'summinosum.' Andeg. et Acad. 'cumino sub.' Quæ perpetua varietas optimorum et mediocrium codicum facit, ut ipse Plinius hoc vocabulo sic formato usus videatur, 'gumminosus;' nam et 'gummen,' 'gumminis' dixere. Palladius Novembri, tit. 7. 'Mense Martio extremo prunus inseritur, vel mense Januario antequam incipiat gummine lacrimare.' enim Mss. ubi vulgo gummen. Neque hoc omnino improbamus, sed quid in membranis non unis invenerimus significavimus. Unde possis etiam: 'antequam incipiat gummina lacrimare.' Idem dixit 'gumma' Octobri tit. 12. 'In cerasis hoc servandum est, et in omnibus gummatis, ut tunc inserantur, quando his vel non est vel desinit gumma effluere.' 'Gumminosam' et Pintianus. Hoc etiam tacere non debni semper in Vossiano, immo et in aliis, fluctiones, non fluxiones, quotiescunque id vocabulum occurrit, conspici.' Gronov.

CAP. XV. De chamædrye, et chamædophne, et chamelæa, et chamæsyce, et chamæcisso, et chamæleuce, et chamæcyparisso, et ampelopraso, et stachie, et clinopodio, et centunculo, et clematide Ægyptia medicina.

Chamædaphne unico ramulo est] Legend. Chamædaphne unico ramulo est, cubitali fere, folia tenuia, lauro similiu, semen rubent adnexum foliis, illinitur doloribus capitis recens. Salmasius, 401. a.

Folio tenui lauri similitudine] Voss. Chamædaphne unico ramulo est, cubitale ferme, folia tenuiora lauro folia. Semen rubens adnexum foliis. Corrige leviter: cubitali ferme: folia tenuiora lauri folia: semen adnexum foliis. Acad. Gud. Menap. tenui folio ut lauri semen. Andeg. folia tenui ut laurum folia. Gronov.

Chamælæa] De chamelææ succo vide xxv.7. ult. et xv. 7. princ. Dal.

Claritati oculorum et contra suffusiones] Si Dioscoridem audimus lib. IVnon cum rino cocta inuncta, legemus, sed cum melle inuncta, 'Claritati,' inquit, 'oculorum et contra caligines, suffusiones, incipientes nubeculas, cicatrices, litus cum melle utilis est.' Qui locus a Marcello interprete negligenter Latine versus est. Pintian.

Chamæcissos spicata est tritici] Alia est chamæcissos descripta cap. 10. ult. hoc libro. Dalec. Chamæcissos spicata est, &c.] Locus est, ni fallor, vitiatissimus; quem si ad libellam Dioscoridis exæquare velis, sic leges : Chamæcissos spithamæis est ramulis, quinis fere foliis. Lege Dioscoridem lib. IV. cap. de chamæcisso. Hac dictione spithamæus pro dodrantali Plinins supra usus est vii. 2. 'Super hos,' inquit, ' extrema in parte montium spithamæi Pygmæi narrantur, ternas spithamas longitudine, hoc est, ternos dodrantes non excedentes.' Nec audiendus Hermolaus, qui in Dioscoridis Corollario supra dicta verba pro veris Plinianisque agnoscit. Pintian.

In vini cyathis duobus | Longe hoc a Dioscoridis placitis diversum est. proinde non dubito quin aliqua hic verba librariorum incuria prætermissa sint : nam in Dioscoride tres sunt cyathi, non duo: et ab ischiadicis hanc potionem insigniter amaram 40. aut 50. diebus bibendam præcipit: ab his autem qui regio morbo laborant, 5. aut 6. diebus, non 7. Verba eins subtexui ex lib. 1v. cap. de chamæcisso sen terrestri hedera: 'Contra coxendicis dolores trioboli pondere in aquæ cyathis tribus quadraginta quinquagintave diebus folia eius utiliter bibuntur. Quin etiam foliis suffusiones quinque ant sex diebus pariter pota emendant.' Idem.

VII. diebus] Tricenis aut quadragenis diebus, Diosc. Dalec.

Farranum] Furfurum Plantus vocat in Pœnulo. Versus est: 'Eo prosternebam folia farfari, ne scilicet viscus adhæresceret.' Idem.

Chamæpeuce] Quidam aliam esse non putant chamæpityn. Idem.

Porri similitudinem] Rondelet. legit prasii. Pro voce Græca πρασίου, Plinius legit πράσου. Idem.

Palmi ultitudine] Dioscorides lib.
111. 'duorum palmorum altitudine.'
Pintian.

Itali centunculum vocant] Verbum Itali delendum; reliqua sic legito: Centunculum vocant nostri, foliis ad similitudinem, &c. ex antiquo codice. Idem. Itali centunculum vocant, &c.] Aloisio herba, quam Dodonæus pingit pro helixine cissampelo; sed vires non conveniunt. Placet magis Dodonæi judicium, qui herbæ impiæ genus centunculum vocat, 1. 60. Dalec.

Græci autem clematidem. Est ejus egregius] Tria illa verba, Græci autem clematidem, in codice nostro desiderantur, et quidem recte. Centunculus enim 'gnaphalion' a Græcis vocatur, auctore Dioscoride, non 'clematis.' Cætera sic scribe: egregii effectus ad sistendam alvum, ex eodem codice. Pintian.

Sed Græci clematidas et alias habent] Scribendum censeo: Græci clematidas duas habent, ut reliqua deleantur, ex Dioscoride, qui duas clematidis species agnoscit lib. 1v. Idem.

Quam aliqui echiten vocant] Clematidem priorem. Echiten sive echion, ut legitur c. 9. libri sequentis, ideo vocarunt, quod imposita serpentium et viperarum morsibus juvamentum præstet, auctore Dioscoride. Dalec.

Et pedales, foliosos] Detrahe conjunctionem et, cætera mutato ordine sic lege: ramos habet pedales, foliosos, non dissimiles scammoniæ, ex antiquo codice. Pintian.

Tenuem scammoniam: et pedales, foliosos] Voss. tenuem scammonia ramos habet bipedales foliosos non dissimiles scammonia nisi quod. Lege: nonnulli tenuem scammoniam. Ramos habet bipedales, foliosos, non dissimiles scammoniae, nisi quod nigriora minoraque sunt folia. Diosc. 1V.7. κλήματα δ' έχει μα-

κρὰ, nt legit Jo. Cornatius pro μικρά. Alii quoque quatuor nostri, nt et Pintiani: Ramos habet pedales. Nempe manus secunda τὸ bi virgulis confixerat in optimo codice. xxv. 2. 'Bipedali fuit altitudine.' Gronov.

Ex aceto dentium dolores sedant] In eodem, ex aceto edentium venerem stimulunt; cætera supersunt. Dioscorides tamen lib. Iv. clematidem dolores dentium mitigare prodit. Et in calce capitis, polygonitis, non polygonitides, in eodem. Pintian.

Ex aceto dentium dolores sedant. Venerem stimulant] Voss. Ex aceto edentium Venerem stimulant; ut et Pintianus. Gronov.

Ægyptia cognomine] Prior Dioscoridis, qui hujus cognominis nusquam meminit. Dalec.

Quæ ab aliis daphnoides] Et myrrhinoides Galeno Simplic, lib. v1. Idem.

Folio lauri] Colore, et figura, multo minore. Diosc. Hæc omnia Plinius mire confundit et perturbat. Idem. CAP. XVI. De aro et draunculo, et

dracontio, et ari, et millefolio, et herba ejusdem nominis, et pseudobunio, et yrrhi, et onobrichi medicinæ.

Ægyptus hanc maxime gignit] Postrema illius capitis verba cum seq. cap. junge, et leg. Ægyptus hanc maxime gignit, quæ et Arum, de qua interbulbos diximus, &c. dracontium silrestrem esse pronuntiando. Vide Salmas. p. 974. a.

Aros radicem nigram] Talis est ari Ægyptii, non nostratis. Dalec.

Unde et ei nomen] Fallitur Plinius. 'Dracunculum' herbarii vocant, ant quod veluti serpentium maculis picturatum caulem habeat, aut quod venenis anguium resistat. Idem.

Tantumque inesse ei virus, ut olfactum] Voss. excludit 7ò inesse; et absque illo satis constat oratio. Gronov.

Pectoris vitia purgare] Hæc omnia quæ sequuntur de dracontio, non aro, Dioscorides scribit, quamvis radicem ari et folia dracunculi vires easdem habere tradat. Dalec.

Epiphoris elixum imposuere] Verbum elixum redundat ex antiquo codice. Pintian.

Infundens aurium dolori] Infunditur et aurium dolori in eodem. Idem.

Et purulenta excreantibus farina] Pura in eodem; ut sit pluralis numerus a singulari pus, non purulenta, et farinæ, non farina. Idem.

Diodotus phthisicis e melle ecligmate, &c.] Vide Reines. Var. lect. 11. 7. p. 172.

Alvum inaniunt] Ursi, cum latebris exennt, id devorant laxandis intestinis, alioqui concretis, viii. 36. Dalec.

Majorem] Nam et minor quidam est, in Sardinia, Corsica, et Majorica frequens, de quo vide cap. alterum ultim. lib. xxv. Idem.

Ut et menses] Parum credibile, ab herba tam acri sisti menses. Idem.

Foliis betæ] Hoc primum est a Matthiolo depictum. Idem.

Alii radice longa] Hoc est dracontium palnstre pictum a Dodonæo. Idem.

Folio majore] Hoc est dracontium majus vulgare. Idem.

Aris] Arisaron. Diosc. Calicem ille vocat xxvi. 8. Idem.

Herbam in pratis] Stratioten myriophyllon intelligit. Idem.

Myrrhis, quam alii smyrrhizam] Legend. Myrrhis quam alii myrizusam, alii myrrham vocant, &c. Alibi cum Geranio eam confundit, ac de ea sic scribit, xxvi. 11. 'Geranion aliqui myrin, aut myrrida appellant.' Vide Salm. p. 707. b.

Subvenit et phthisicis in sorbitione] Adde verbum data: in sorbitione data, ex vetusto exemplari. Pintian.

CAP. XVII. De coriacesia, et callicia, et menaide, et aliis XXIII. et medicinis earum, quas quidum Magicas esse dicunt, et de considia, et de aproxi, et de recidivis.

Et aliis XXIII.] In his recensen-

dis prætermisit latacen memoratam xxvi. 4. Dalec.

Coriacesia] Coriacesiam ἀπὸ τῶν κορῶν, a virginibus; calliciam vero ἀπὸ τοῦ κάλλους, id est, a pulchritudine. Idem.

Aquam glaciari] In muccosum lentorem spissari, ut et tragacantho, et aquifoliæ flore supra cap. 13. hujus libri. Idem.

Aproxis] Προσίεναι, accedere: ἄπροξις, quod metu et pavore accedere propius non auderent. Idem.

Pythagoræ pertinax fama antiquitasque] Verum Pythogoræ pertinax fama antiquitasque vindicavit in vetusto codice. Pintian.

Et id ipsum auctoritatem voluminibus] Non voluminibus in eodem legitur, sed voluminum; nt scribendum putem volumini ei. Idem.

Democriti certe chirocineta] In eodem hirocmeta, quasi sacros labores dixeris: nota illa Græcorum in inscribundis operibus felicitate. Idem.

Chirocineta esse constat] Libri nomen, ideo sic dicti, quod assidue manibus tractari debeat. Dalec.

Aglaophotin] De aglaophotide, quam et cynospastum vocat, vide miram historiam apud Ælian. de Animal. xiv. 24. et 27. Idem.

Herbam] Hanc baharas nomine describi volunt a Josepho Belli Jud. lib. VII. vocarique Æliano cynospastum terrestre, Democrito marmarida, cynocephalian et osiritin Appioni, Homero moly, pæoniam Galeno. Guilandinus in Plinium XIII. 3. Idem.

Propter eximium Vel potius ob lucidum splendorem. Idem.

Marmaritin vocari] Imo potius, splendentem et nitentem, ἀπὸ τοῦ μαρμαίρειν. Idem.

Nasci in Tardistilis Indiæ] Scribendum fortasse, in Taxilis Indiæ; de quibus Plinius v1. 20. et cæteri. Pintian.

Eandem hippophovada appellat] Equi, non equæ, vetus lectio. Et si inditum est ei nomen, quod equi caveant eam, hippophobada scribendum esse in aperto est. Idem.

Instabilitatemque mentis] Amentiæ fatuitatisve periculum. Dalec.

Arianidem in Arianis gigni] Arianida antiquus codex: rectius; ut paulo ante hippophobada et adamuntida: et infra Meroida potius quam Meroidem legerem. Pintian.

Therionarca] Alia est therionarca, nobis familiaris, roseo flore, descripta XXV, 19. Dalec.

Filio lactucæ] Genus fortassis aliquod tithymali. Idem.

Ophiusum] Dracontii genus aliquod. Idem.

Ut mortem sibi eo metu consciscant] Vide Alex. ab Alex. 111. 5. quo loco varia pænarum genera sontibus et noxiis apud diversas gentes constituta memorat. Idem.

Quæ ob id nomine alio] Scribendum videtur potamitis, nou potamantis, hoc est, fluvialis seu fluminea. Pintian.

Syssitieterida a convictu] Hestiaterida in apographo nostro, non Syssitieterida, non minus probanda lectione. Idem.

Syssitieterida a conrictu in Perside nominari] Acad. et Gudianus, hesuttaterida. Clifiet, hestituterida. Voss. hæstitaterida. Andegav, hesytitateryda. Men. hesintarida. Suspicor, hestiatorida. 'Εστιατορίε ab ἐστιάτωρ. Ut fere et Pintianus. Gronov.

Casigneten, quoniam secum ipsa nascatur] Deesse puto præpositionem negandi a, ut legatur acasigneten, hoc est, sine fratribus; quoniam sequitur, nec cum aliis ullis herbis; sic enim scribendum ex eodem. Pintian.

In Themiscyra regione et Ciliciæ]
In antiquo codice, Themiscyrena legitur, non Themiscyra. Legi etiam posset Themiscyria; sic cnim fit gentile nomen a Themiscyra, auctore Stephano Byzantio. Item non Ciliciæ in codem exemplari scriptum invenies, sed Galatiæ, veriore lectione;

multo enim minus Galatia distat a Themiscyria regione, quam Cilicia. Idem.

Magica quoque vocabula] Et non tantum Græca, magna ex parte ab effectu sumpta. Dalec.

Æschynomenen Herbam vivam Lusitani vocant octo pedes altam, folio polypodii, flore Inteo: quæ contacta refugit, et ad terram velut indignabunda folia dejicit, accessu hominum se contrahens, discessu pandens. Eins meminit Theoph, Hist. IV. 3. statim post prunum Ægyptiam. Describit et Garcias ab Horto II. 22. Aromatum Indicorum Oviedus in Americae Historia, et Julius Cæsar Scaliger, Eins mentio fit et XIII. 10. sed aliis verbis. Æque mirabilis planta in insula Cimbubon reperta, Burneo propinqua; enjus delapsa folia tanquam animata repunt, moro similia, pedibus utrinque binis, pusillis, cum tanguntur fugientia. Guilland.

Œnotheridem] Sic fortassis vulgus appellavit lathyrida, voce a Græco detorta, et a lacteo succo. Dalec.

Celeber arte Grammatica] Appionem significat, artis grammaticæ peritissimum, Pleistonicen cognominatum, quod ernditione plurimos superasset, quemadmodum laπρονίκην Thessalus se appellabat: cujus mentio fit in præfatione totius operis, xxx. 2. xxxv1. 5. et xxxv. 10. Nisi quis intelligi malit Apollodorum panlo ante dictum, Grammaticæ scientia tam clarum, ut honorem Amphictyones ei habuerint, v11. 37. Idem.

CAP. XVIII. De eriphia, et lanaria, et stratioti medicina.

Aliqui esse dicunt] Hallucinantur ii. Stratiotes enim lacte non turget. Iden.

A Gracis] Theoph. Hist. IV. 9. Idem. In Ægypto tantum et inundatione] Hoc Plinio minime credunt herbarii. Nullius quidem scriptoris testimonio id scribit. Dioscorides ea de re tacet. Idem. Sanguinem quoque qui defluit a renibus] Scribendum reor permutatis syllabis, naribus, non renibus. Pintian.

CAP. XIX. De herba quæ nascitur in capite statuæ, et de herba e fluminibus, et de herba lingua, et cribro, et fimetis; et rhodora, et impia, et Veneris pectine, et nodia, et philanthropo, et canaria lappa, et tordile, et de gramine, et dactylo, et fænogræco medicinæ.

Collectaque alicujus in vestis panno] Scribe, collectaque in vestis alicujus panno et illigata. Idem.

Contra tertianas adaltigata] Dno prima verba contra omnia exemplaria contenderim supervacanea esse. Idem.

Rumpotinum] Rumpotinum arbustum Gallienm arboribus humilioribus et minime frondosis consitum, eaque re ab arbusto Italico differens. Supra xiv. 1. rumpotinus in arbusto 'opulus' dicitur. Dalec.

Exedum] Exedum acris herba videtur fnisse ab exedendo dicta. Id.

Corona] Περίαμμα. Vide quæ adnotata sunt xxvII. 11. Hoc remedium ex Archigene Galenus citat, κατὰ τόπους, lib. II. Idem..

Colluviem] Impuram et sordidam aquam com sero lactis, furfure, concisis oleribus mixtam, quam bibendam suibus offerunt: vulgo, lavaille. Idem.

Silis] Seseleos. Imo vero Creticum seseli vocant. Idem.

In montibus] Amano. Diosc. Idem. Et ex cacumine] 'Cacumen' vocat radicis caput. Idem.

Ad vulnera] Graminis vulgaris, non Parnasii. Diosc. Idem.

Tucturque ab inflammationibus] Non plagas in vetusto codice, sed pacata; præcessit enim vulnera. Pintian.

Decocto] Succo Parnasii. Diosc.

Æreo vuse] Ærea pyxide recondi-

tur ad oculorum medicamenta. Diosc.

Hunc articulorum numerum] Nempe tot caules, radicesve, ut is geniculorum numerus habeatur. Idem.

Quod e graminum genere septem] Serenus in medicamentis, quæ capitis doloribus medentur: 'Vel quæ septenis censentur gramina nodis Utiliter nectis.' Idem.

Altero quod est aeizoo simile] Aloisius paronychian Diosc. esse putat, quam is peplo similem esse foliis tradit. Idem.

Tertium genus dactyli] Aloisius esse putat sempervivi tertium genus, quod ἀνδράχνην ἀγρίαν, et τηλέφιον Græci vocant, Romani illecebram. Idem.

Quod juxta vium, &c.] Καλαμάγρωστιν Dioscorides vocat, id est, arundinaccum gramen. Idem.

Quoniam corniculis] Imo potius, quod semen longis siliquis veluti corniculis includitur. Idem.

Quod quomodo sereretur, suo loco docuimus] Pronomen quod est a manu male sedula: certe quinque nostri consensu id condemnant. Vossiani enim ambo, docuimus suo loco. Gronov.

Contractio] Μύσις, Diosc. aditus et osculi uteri veluti conniventis præclusio. Dalec.

Parientibus] Instante partus tempore. Idem.

Sæpius die illinens] In vetusto Codice prohibens, non præcipiens: et paulo post, acetabuli dimidii, non dimidia. Pintian.

Decoctum fænigræci semen emendut] Verbum semen redundat ex eodem. Et sane Dioscorides lib. 11. cap. de fænogræco, graveolentiam excrementorum in intestinorum torminibus decocto fænigræci emendari prodit. Idem.

Genitalibus] Tumentibus, inflammatis. Dalec.

LIBER XXV.

CAP. 1. Naturæ herbarum sponte nascentinm.

Omnium utique vitam clariorem fecere] Scribendum puto hominum, non omnium. Pintian.

Sed culmina quoque montium] Particula Sed in unllo est nostrorum. Et eleganter in talihns eam omitti sæpins ad Livium et Senecam monundum nohis fuit. Sed et duo posteriores, mira sed in his. Vossiani, mira si in his. Lege, Non æque hæc cura eorum mira est in his. Gronov.

CAP. 11. Qui Latine usus herbarum scripserint, et quando ad Romanos notitia eurum pervenerit, et qui primi Gracorum de his composuerint, et de herbarum inventione, et antiqua medicina, et quare minus exceantur eurum remedia, et de cynorrhodo, et de dracunculo Medicina.

Sanguinem anatum, δ.c.] Inde nata est ac inventa medicis confectio δι' αίμάτων. Dalec.

Viginti duabus linguis loculum] Valerius lib. 1X. Gellius lib. XVII. Id.

Pompeius autem omni regia prædu potitus] 'Antidotus vero multis Mithridatica fertur Consociata modis: sed Magnus serinia Regis Cum raperet victor vilem deprendit in illis Synthesin, et vulgata satis medicamina risit.' Sevenus c. de venenis. Vide supra XXIV. 8. Idem.

Libertum suum Lenæum Grammaticæ artis doctissimum] Vox ultima est ab non doctissimo. Chiflet, et Vossianus relegant. Et eodem modo Plinius vii. 39. 'Pretium hominis in servitio geniti maximum ad hanc diem (quod equidem compererim) fuit Grammaticæ artis Daphnidis, Cn. Pisaurensi vendente.' Ubi Mss.' Daphninatio Pisaurense.' Forte: 'Daphnidis Egnatio Pisaurense vendente.' Lib. 1x. c. 8. 'Arionem quoque, citharædicæ artis, interficere nautis in mari parantibus.' xxx. 2. 'quum adolescentibus nobis visn, Apion, Grammaticæ artis, prodiderit.' Sic enim vult accipi: Lenæus Grammaticæ artis, hoc est, Grammaticus. Gronov.

Verum et pictura fallax est, et coloribus tam numerosis præsertim in æmulatione naturæ multum degenerat transscribentium sors varia] Scribo: Verum et pictura fallax est, coloribus numerosis, præsertim in æmulatione naturæ, multumque degenerat transcribentium sors varia, ex codice nostro. Pintian.

Veneficiis et herbis id cogi, eamque num, &c.] Sic enim interdum hac pareletica particula Plinins utitur, ut supra XXIV. 22. cap. initio: 'Eam quoque num, quam laminum,' &c. Gelen.

Æschylus] In elegis, hoc versu: Τυβρήνων γενεάν φαρμακοποίον έθνος. Theophrast. Dalce.

Com ctiam quæ rigatur Ægyptus, \$\epsilon\$. Tantum enim Ægypto, aggerente Nilo, accessit, ut Pharos insula, quam Homerus ætate sua unins diei corsu a continente abesse scribit, postea littorali urbi Alexandriæ ponte jungeretur. Gelen.

Ac nobile illud Nepenthes] Hinc apud Philostratum κρατήρ Έλένης, de eo quod animi curam et mærorem lenit: τόδε φρόντισμα τοῦτο, inquit, ἄριστε ὑπάτων, καὶ τὰ ἄχθη σοι κουφιεῖ

τῆς γνώμης, ἄσπερ ὁ κρατὴρ τῆς Ἑλένης τοῖς Αἰγνπτίοις φαρμάκοις. Idem aurtor Antiphontem, quem ob excellentem eloquentiam Nestorem cognominarunt, scribit promittere solitum τὰς τοῦ νηπενθέος ἀκροάσεις: id quod Platarchus scribit ab Antiphonte excogitatam τῆς ἀλυπίας τέχνην. Rhod. xix. 3. Dalec.

Primus autem omnium quos memoria novit, Orpheus de herbis curiosius aliqua prodidit] Vide Reines. Var. lect. 11. 1. Idem.

Dixit Democritus] Petronius in Satyra. Itaque hercule herbarum omnium succos Democritus expressit, et ne lapidum virgultorumque vis lateret, ætatem inter experimenta consumpsit. Idem.

Quæ tota migrabat in Græciæ linguas] Scribendum reor migravit, potius quam migrabat. Pintian.

Insanabilis ad hosce annos fuit rabidicanis morsus] Vossianus quoque, perinde ut Chiflet. Insanabile. Jam semel iterumque hoc genus loquendi observavimus in membranis. Neque aliter XXIII. 1. 'Saluberrimum putant uvas in aqua cœlesti servatas.' Sic certe optimus codex, non 'saluberrimas.' XXIV. 1. 'Quoquo modo collecta jumentorum pecorumque oculis salutare.' Sic idem; non collectam salutarem esse. Gronov.

Nuper cujusdam militantis, &c.] Citatur et hæc historia viii. 41. Dalec.

In Lacetania] Non Lusitania remotissima a Roma. Lacetania vero est regio Pyrenæo vicina, in ea citerioris Hispaniæ parte, quæ prima se Roma venientibus offert. Gelen.

Spongiolæ] Eam in cynosbato vocat pilulam cap. 13. libri superioris. Dalec.

Caulem] Caulis is est dracontium minus, frequens in Corsica et Majorica. Idem.

Contra omnium morsus esse remedium] Voss. remediu. Forte: contra omnium morsus esse remedio, alium, quam quos in priori volumine ejusdem nominis diximus; sic enim etiam Vossianus. Gronov.

Scd huic alia figura] Plinius cum auditione tantum id cognovisset, facile narranti quidvis credidit. Cæterum dracontium id tantum a vulgari magnitudine discrepat. Itaque folia lapathi non sunt, sed potius ari, allio ursino similia: nec caulis baculi crassitudine est, sed pollicis: florere aiunt Octobri et Novembri. Quod autem scribit nasci prodeuntibus vere serpentibus, arescere cum sese condunt, in vulgari nostro etiam spectatur, et mihi credibile non est, cum, ut aiunt, seris anni mensibus floreat; quibus latent augues. Idem.

Cap. 111. De quodam pestifero fonte Germaniæ, et de Britannica, et maximis morborum doloribus.

Qua pota intra biennium, &c.] Talem fontis naturam narrat Vitruvius lib. VIII. in Susis. Dalec.

Stomacacen] Cornarius eos morbos ad Oceanum magnum Orientalem et Occidentalem adhuc durare tradit, eosque fere simul ingruere, et ab incolis vocari, Schobuk, alii Schorbuk. Strabo lib. xvi. in expeditione Ælii Galli hos morbos Arabihus ἐπιχωρίωνς populares esse refert ob aquarum et herbarum usum, ας σκελετύρβην esse τὴν τῶν σκελῶν παράλυσιν. Vide locum. Sceletyrbes naturam conatus est explicare Rhod. vi. 8. sed parum feliciter. Idem.

Ut res tanta debeutur, herbam invenire, vitam juvare] In codice antiquo, tanta res videbatar herbam invenire, vitam juvare. Scribendum reor: tanti cis videbatur herbam invenire, vitam juvare. Pintian.

Prætor fortuita casusque et nomina, quæ omnis hora excogitat ad millia morborum, singulis mortalibus timenda] Scribo: præter fortuita casus et quæ nora omnis hora excogitat millia morborum, &c. ex eodem, et mox paulo stultitiæ, non stultitia. Idem.

Ut mori plerumque etiam optimi portus sit] Potus, non portus, et optimis, non optimi, in codem. Pintian. Ut mori plerumque etiam, §c.] Cæsar apud Sallustium: 'In luctu, atque miseriis, mortem ænumnarum requiem, non cruciatum esse. Eam cuncta mortalium mala dissolvere: ultra neque curæ, neque gaudio locum esse.' Theseus apud Euripidem: ταχὺς γὰρ ἄδης ῥᾶστος ἀνδρὶ δυστυχεῖ. Victorius XII. 8. Dalce.

Veneno crura peranxisse] Frigido, nt cientæ, opii, alterei. Idem.

CAP. 1v. De moly, et dodecatheo, et paronia, vel pentorobo, vel glycyside, et panace, vel asclepio, et heraclio, et panace Chironio, et panace entaureo, vel phurnaceo, et heraclio siderio, et hyoscyamo, vel apollinari, sive altercangeno.

Laudatissima herbarum est Homero] Voss, clarissima herbarum est Homero teste. Quare 70 teste tollere Gelenius non debuit. Sed habuit codices, quales sequiores nostri, in quibus eadem vox desideratur. Gronov.

Quam vocari a Diis putat moly] Versus Homeri sunt hi Odys. K. "as άρα φωνήσας πόρε φάρμακον 'Αργειφόντης, Έκ γαίης έρύσας, καί μοι φύσιν αὐτοῦ ἔδειξεν. 'Ρίζη μεν μέλαν ἔσκε, γάλακτι δὲ εἴκελον ἄνθος· Μῶλυ δέ μιν καλέουσι θεοί χαλεπόν δέ τ' δρύσσειν Ανδράσι γε θνητοῖσι, θεοί δέ τε πάντα δύνανται. Auctor Priapeorum aurenm esse putat : 'Hinc legitur radix, cujus flos aureus exit: Quem cum moly vocat, mentula moly fuit.' Quidam eo loco aurenm καλδν καί εὐειδη interpretantur, quod pulchra omnia 'aurea' soliti sint poëtæ vocare. Sic χρυση 'Αφροδίτη: Horatio, 'cygni purpurei: Albinovano, 'nix purpurea.' Illud quidem est moly Homericum, Dioscoridis vero moly 'mo-Ion' a Plinio vocatur, describiturque xxvt. 7. Vide Theophy. Hist. 1x. 15. Dalec.

Effodi autem difficulter] Ob saxa,

inter quæ nascitur. Idem.

Florem ejus luteum pinxere] Dioscoridis is est γαλακτόχρους, lacteus, in sno moly. Idem.

Afferrique Campania mihi] In codice antiquo, non afferri, sed affirmarct, legitur: puto legendum afferret, sen afferret, non affirmaret. Pintian.

Omnium Deorum majestatem] Non omnium quidem, sed præcipuorum duodecim, de quibus vide quod adnotatum est lib. XXVI. Dulec.

Exeunt a lutea radice] In codice antiquo, alutæ radice; verbum autem exeunt adulterinum existumo. Piutian.

Inest iis semen copiosum] Pinra vide xxvit. 10. Dalec.

Faunorum in quicte ludibriis] Sic ephialten vocat, quod opinione veterum Fauni ha c visa dormientibus immittere crederentur. Dioscor. καλ πρός τοὺς ὁπὸ ἐφιαλτῶν πνιγμούς. Themison in Epistolis appellat πνιγάμονα, alii πνιγαλίονα, medici incubum; fit autem διὰ τὴν ἀναθυμίασιν ἔξ ἀδδηφαγίας καὶ ἀπεψίας εἰς κεφαλὴν ἀνατρέχουσαν. Idem.

Numerosum et Diis inventoribus ascriptum] Theophrastus sex describit Panacis genera Hist. l. 1x. Primum Syrium cap. 10. cujns radix irino unguento additur ob suaveoleutiam, secatur per messem, validiore tamen semine. Ego ex spatha, myrrha, oleo, iride tantum unguentum id parari reperio. Quinque alia genera cap. 12. refernntur, tria suis nominibus Cheironium, Asclepium, Heracleum: duo nulla certa appellatione, præterquam panacis his verbis: 'Sunt autem aliæ quædam panaces, una folio tenni, altera lato. Vires eædem ad ciendos menses cum farina illitis, et nleera tam putrida, quam alia.' Syriaeum ego smyrinium esse puto, quod in Amano monte plurimum gignitur, et pro myrcha, quæ in confectionem irini unguenti requiritur, substitui potest, auctore Diosc. alia vero duo, quæ nomine suo non appellavit, ligusticum et origanum silvestre. Cap. sequenti Achillæam sideritin etiam vocatam fuisse panacem Heracleon Plinins scribit. Ligusticum panacem etiam dictum fuisse et origanum silvestre Dioscor. testatur. Id.

Quoniam is filiam Panaciam appellavit] Scribe, qui filiam Panaciam appellavit, ex codice antiquo. Et paulo post, ubi et quonam fieret modo. Pint.

Succus coactus ferulæ] Lege, Succus ex eo cogitur, ut et ferula, qualem diximus, &c. Ex inciso ferulæ caule sagapænnm fieri Diosc. monstrat l. 111. Potest etiam lectio retineri: quandoquidem x11. 26. panacem esse ferulam sui generis tradit, si leganus, appellavit. Opoponax succus est coactus ferulæ, &c. notando tamen errore Plinii, qui ex Asclepii panace fieri tradat opopanacem, cum is fiat ex heracleo. Dalec.

Scrobem repleri vario genere, &c.] Placenta mellita ex omni genere frugum. Theoph. Hist. 1x. 9. τŷ παγκαρπία μελιττούτη. Idem.

Ubi et quo fieret modo] Voss. et quonam. Lege, Ubi et quonam fieret modo. Gronov.

Heraclion vocant] Plutarchus medicinæ peritum fuisse Herculem tradit. Itaque quod apud Euripidem legitur, Alcestin, quæ pro Admeto mortem obierat, ah eo cum morte luctato per vim ereptam, et ad maritum reductam fuisse, sic intelligendum: cum graviter ægrotans, et ferme desperata illa esset, medendi arte, qua excellebat, ab Hercule curatam, reddita pristina valetudine. Muretus Var. viii. 23.

Centaurion] Centaurii magni radicem panacem vocari Dioscor. inquit, quoniam omnibus fere morbis succurrit. Dalec.

Vinoque gratium adjicit] Apud Dioscoridem de centaurii radice hæc leguntur, βίζα παχεῖα, στεβρη, βαρεῖα, περὶ πήχεις δύο μεστη χύλου, μετὰ ποσῆς στύψεως καὶ γλυκύτητος, ὑπέρυθρος. Anagnostas et prælectores Plinii suspicor legisse, μετὰ πυτῶν, aut ποτοῦ, non animadversis quæ sequuntur, et inde natam erroris occasionem, ut vino gratiam adjicere interpretarentur. Idem.

Et ipsum ab Hercule inventum est] Hæc est sideritis Heraclea posterior Cratevæ, non prior, quæ folium quercus habet. Idem.

Intervites] Vitis nigra, xxiii. 1. Id. De herba] Argenio, xxiv. 19. vel parthenio secundo, xxii. 17. Idem.

. Quæ Apollinaris, apud Arabas altercum, &c.] Omissa hic puto a librariis duo verba, apud nos, ut sit, quæ Apollinaris apud nos, apud Arabas altercum, &c. ex Dioscoride lib. 1v. cap. de herba Apollinari. Pintian.

Sive altercangenum] Non agnoscit hac verba antiquus codex. Idem.

Vulgare autem candidius est et fruticosins, altins paparere. Tertii semen, irionis semini simile] Verba hæc, corrupto, ut puto, ordine concepta, sic scribo: Vulgare antem candidius est et fruticosius altero papaveris semine. Tertii semen irionis simile, e Dioscoride eodem libro et capite. Et in archetypo nostro alterius, non altius, legitur. Pintian. Vulgare autem candidius est et fruticosius] Dodonæus legit: Vulgare autem fruticosius est, et altius papavere, &c. Ego nihil deleo, candidiusque dici puto, quod semen minus nigrum sit. Dalec.

Febrem depelli] Hepialon, tribus vel quatuor potis. Idem.

Cap. v. De linozoste, parthenio, Hermupoa, sire potius Mercuriali, et Achilleo, et panace heracleo, sideriti, millefolio, et de scopa regia, et hemionio, teucrio, splenio, et melampodio sive elleboro, quotve eorum genera, et de nigro elleboro et albo medicinæ, et quando detur, et quomodo sumendum, et quibus non dandum, et quod mures necet.

Hermupoan] 'Ερμοῦ βοτάνιον, Dios-

corid. Dalec.

Contortoque] Parvo, rotundo, duorum testiculorum figura. Idem.

Hippocrates] Libris de natura mulierum, de mulierum morbis, et de sterilibus. Idem.

Medicorum nemo novit] Plinius hac in re se parum medicinæ peritum ostendit, qui pessorum ad ejusmodi mala utilinm confectionem ignoraverit. Idem.

Vulvæ] Mulierum suffocanti. Id. Epiphoris] Fluxionibus in ventrem. Idem.

Ungula] Pede snis salso, qui sua salsugine alvum irritat. Idem.

Gallinaceo] Nempe veteri, cujus jusculum alvum subducit. Idem.

Aliqui et hanc panacem] Prima Achillea Plinii, eadem est Diosc. Secunda, myriophyllon Diosc. Tertia, sideritis Heraclea prima Diosc. Quarta et quinta, sideritis Heraclea Cratevæ, et tertia Dioscoridis. Sexta, sideritis secunda Diosc. Idem.

Alii quadrato caule capitibus marrubii folio quercus] Voss. capitolis marrubii foliis quercus. Lege, capitulis. xxvii. 9. 'In cacumine capitula sunt echinata spinis.' Ejusdem c. 11. 'Capitula sunt in summo caule tenuia.' Gron.

Medetur anginis suum] In antiquo codice succus, non suum. Pintian.

Teucrion] Teucrion chamædryn quoque vocari Diosc. ait: asplenon vero hemioniam. Dalec.

Pasto illo unimadvertentem] Theophrastus id animadversum tradit in ovibus quæ veratrum gustassent. Id.

Sanasse Prætidas furentes] Atra bile percitas. Vide XI. 37. Apud Sextum Empiricum lib. IV. Pyrrhonion Polyanthus Cyrenæus ab Æsculapio curatas fuisse ait, non a Melampode, nt Eudoxus apud Stephanum scribit. Vide Ovid. ult. Met. Vitruvium 111. 8. Politian. Miscell. cap. 50. Idem.

Alii folia nigri platani similia] Voss. nigra platano. Scribe, Alii folia nigræ platano similia. Gronov.

Circa Pyram] Pyra, sive rogus, locus est in montis vertice, in quo sacrificantem Herculem arsisse ferunt, cum impatientia doloris victus in accensam lignorum struem se projecit. Dalec.

Parnassium] Parnassicus et Ætolicus, quos vendentes et ementes multi discernere nescinnt, duri sunt, perquam rugosi et flaccidi. Theophr. Idem.

Quo et domos suffiunt] Καθαίρουσι δè καὶ ὕας αὐτῷ, καὶ πρόβατα, συνεπάδουτές τινα ἐπφδήν. Theophir. Eo purgant et sues et oves, curmen quoddum occinentes. Idem.

Carneadem responsurum] Valer. VIII.
7. de Chrysippo idem scribit. Petronius in Satyva: 'Chrysippus,' inquit, 'ut ad inventionem sufficeret, ter elleboro animum detersit.' Idem.

Optimates vero bellum Marsicum imputavere] Nostrum exemplar importavere, non imputavere. Cæterum verba hæc: cui ante omnes plebs astans plausit, optimates vero bellum Marsicum imputavere, non puto esse Pliniana; aliena enim videntur ab ipsa re de qua agitur. Pintian.

Amboque somnum] Nec verum id, nec verisimile. Lego, somnum discutiunt. Dalec.

Ac velut decurtatæ] Id est, quod Antylus et Posidonius apud Aëtium præcipiunt, veratri deligendas esse radices parvas, sive tennes, sed plenas, non rugosas, nec in acutum instar caudæ muris desinentes. Idem.

Acu in longitudinem findebunt] Forficula, non acu, legendum esse Plinius ipse ostendit non multo post. Pinlian.

Ramulos ipsos] Radicum fibras. Dalec.

Pulverem emittit] Fumosum saporem. Aëtius ex Antylo. Pulvis evanidam vetustatem indicat, quamvis Dioscorides tale probet. Idem.

Surculo per aurem trajecto] Idem de radice consiliginis traditur xxvi. 6. Idem.

Scabiem quadrupedum cum thure aut cera ac pice, vel cum pisselæo] Scribe, ut ante monui, cedrelæo. Dioscorides lib. IV. 'Scabiem sanat illitum cum thure, aut cera, et pice, et cedrino oleo.' Pintian.

Balinearum dispensatione] Hippocr. Aphorism. 1v. 13. 14. 15. humectari prius corpora eorum jubet, qui veratro non facile purgautur; quod optime fit balneo, quiete, pleniore cibo. Balneum etiam prodest in convulsione ab elleboro excitata, cujus meminit Hippocr. Aph. v. 1. Balneum etiam sumpto veratro tardiorem vomitum accelerat. Paulus. Dulec.

Qui elleborum fortissimi ducis similitudine aquabat] Similior veræ lectio est, qui elleborum fortissimo duci similitudine aquabat, quauquam suspicor verbura similitudine adjectitium esse. Pintian.

Incisum forficulis] Tot modis sumitur veratrum album. 1. Radicula tota nocte confixa ejus festucis ad drach, vi. postridie sumitur ex oxymelite. 2. Infusum in hemina aquæ pluviæ drach. vi. citra decoctionem, post triduum bibitur. 3. Decoctum lib. 1. in duohus sextariis aquæ additis mellis lib. 11. percoctum, ad cochlear magnum lingitur. 4. Segmenta minutim forfice concisa, furfuris magnitudine, ad drach. XI. dantur cum alica, ptissana, hydromelite calidis. 5. Pulvis crassiusculus sorbetur cum cremore Ptissanæ, ad drach, 1. 6. Pulvis tennissimus ad drach. vi. cum melle formatis catapotiis devoratur. Antylus et Posidonius apud Aëtinm. Dalec.

Cibis acribus] Esu radiculæ cum oxymelite. Idem.

Vomitionibus] Levioribus Galen. comment. Aph. 1v. 13. Idem.

Dissectis raphanis] Arundine compunctis. Aëtius. Idem.

Rursusque comprimere raphanos Antylus apud Paulum raphanos comedendos ex oxymelite dat. Idem.

Elephantiæ albæ] Dioscor. 'Elephantiæ, leucæ, lepris,' &c. Plinius homonymia vocis λευκή deceptus est. Idem.

Teneris] Molli habitu corporis piæditis, qui causarum violentia facile offenduntur. Idem.

Pracordia] Intestinæ vel renes, aut aliæ partes sub hypochondriis sitæ, ut ventriculus. Idem.

Minimere sanguinem excreantibus]
Particula ve redundat ex codice
antiquo. Seusus enim est minime
dandum esse sanguinem excreautibus. Pintian.

Elleboro tingunt] Iidem et limeo, XXVII. 11. Dalec.

Cap. vi. De Mithridatio et scordoti sive scordio, et polemonia, et philetæria, vel chiliodynama, et eupatoria, et centaurea sive chironia, et de lepto centaureo libadio, felle terræ, et triorche medicinæ.

Ipsi Mithridati Cratevas adscripsit unam Mithridation vocatam] Aliter in nostro exemplari: Ipsi Mithridation Crutevas adscripsit, quam Mithridation vocant: scribo vocat, non vocant, ut mox paulo liquet. Pintian.

Mithridation vocatam] Hanc a se repertam describit Anguillata lib. x1. Dalec.

Est et alterius generis] Gallitrichum Officinarum. Idem.

Cannubis per ambitum incisis] Acad. Cannabis et pertevitabiles incisis. Gud. Cannubis pertenitabiles; ut et Andegav. Menap. Cannubis pertenutabilis. Vossianus, cannabis pertemitalis incisis. Forte, per extremitates incisis. Gronov.

Quinque partito] Vel amplius. Dioscor. Diligentiores et doctiores herbarii in Dioscoridis Pliniique historia non abs re hærent, quonam pacto in agrimonia vulgari folium observari possit, ut monstrat historia, canuabi, vel pentaphyllo simile, et pariter ut in illa utraque planta, in quinque partes vel etiam plures diffissum, cum

agrimoniæ folium unicum sit, ac simpliciter porrectum, nisi forte existimenus in Græcia plantam hane folia mittere illo modo divisa, ut multarum speciem figuramque videmus pro loci diversitate mutari. Dalec.

Geniculati] Falsum id est, nec ab aliis anctoribus proditum. Idem.

Seu papaverum] Non quidem iis natura similia, sed magnitudine pari. Idem.

Et in Alpibus vero plurimisque aliis locis: quidam et ex ea Lycium faciunt] Scribo: et in Alpibus plurimisque aliis locis. In Lycia quidem et ex ea Lycium faciunt, tunn ex vetusto exemplari, tunn ex Dioscoride lib.111. cap. de centanrio majore: 'Abundat,' inquit, 'in Lycia, Peloponneso, Elide, Arcadia et Messenc.' Et mox: 'In Lycia succum ex ea exprimunt, et pro Lycio utuntur.' Pintian.

Medetur et ovium morbis decoctæ succus] Hermolans omnium legit, non ovium. Marcellus Dioscoridis interpres priorem lectionem contra Hermolaum defendit. Ego nentram probo; sed pro dnobus illis verbis et omnium, reponendum puto, eisdem omnibus; nam et codex scriptus obvius habet, non omnium, aut ovium. Dictionem vero morbis adjectitiam puto. Dioscorides lib. 111. cap. de centaurco majore: 'Ruptis utilis centaurii radix est, convulsis itidem, laterum doloribus, spiritus augustiis, antiquæ tussi, cruenta expuentibus. Si febris absit, cum vino; in febri vero cum agna, daturque drachmarum duarum pondere,' &c. Et mox statim: 'Potest eadem et succus.' Idem.

Succus efronde] Succus fit ex herba frondosa, id est, virenti, et semine gravida ante antumnum. Dalec.

Exacon] 'Απὸ τοῦ ἀκεῖσθαι, a medendo. Idem.

Tertia est centauris] Hanc Plinius somniavit, et inepte triorchen vocavit, iis tributis quæ de centaurio magno scripsit Theophrast. Idem. Hæc succum sanguineum mittit] Quidam centaurida esse volunt plantam quam officinæ vocant sanguinem draconis, sanguineo succo turgentem. Alii centaurium magnum a Theophrasto significari putant, quoniam radix natura rubescens mansa et trita rubrum succum, aut potius phæniceum, reddit. In hac opinione fnit Gesnerus libro de Avibus cap. de Triorche. Idem.

CAP. VII. De clymeno, et gentiana, et lysimachia, et parthenide, et artemisia, et ambrosia, et nymphaa, et heraclio, et euphorbia medicinæ.

Sine odore] Falsum id est, nee ab alio proditum. Dioscorides acerrimum nidorem suffitu reddere scribit, qui ideo muscas interficiat, et scrpentes fuget. Idem.

Sunt qui ab Artemide] Sunt qui ab Artemidea potiorem lectionem duco. Pintian. Sunt qui ab Artemide Ilithyia] Solenne antem erat Græcis fæminis in partu Artemidem Ilithyam invocare, quemadmodum Romanæ Junonem Lucinam implorabant. Intelligendnmigitur ab obstetrice Artemide, hoc est, Diana, denominatam herbam, non a venatrice. Gelen.

Est autem absinthii modo fruticosa, majoribus foliis pinguibusque. Ipsius duo genera: altera latioribus foliis; altera tenera tenuioribus, et nou nisi in maritimis nascens] Multa hoc in loco, nt conjicio, vitia delitescebant. Primum non pinguibus legendum arbitror, sed pinguioribus. Deinde verbum tenera putamus redundare. Legendum item, nonnunquam in mariti-Postremo verborum mis nascens. ordinem mutandum censemus, at in universum scribatur sic: Est autem absinthii modo fruticosa, majoribus foliis pinguioribusque, et nonnunquam in ma-Ipsius duo genera: ritimis nascens. altera latioribus foliis, altera tenuioribus. Dioscorides lib. 1v. cap. de attemisia: 'In maritimis plerumque artemisia nascitur fruticosa herba absinthio similis: majora tamen et pinguiora habet folia. Estque in artemisiæ genere speciosior altera et pinguior, latioribus foliis et crassioribus ramulis. Altera tenuior, exiguo flore, tenui, candido, et graveolenti. Floret hæc æstate,' &c. quæ omnia videntur ad verbum ferme hic a Plinio desumpta. Pintian.

Quam quidam botryn] Cum artemisia botryn Plinius confundit, quoniam apud Græcos, nt Dioscoridem, legerat botryn a Cappadocibus etiam vocari tum ambrosiam, tum artemisiam. Dalec.

Talis in Cappadocia nascitur] Verbum talis non habetur in vetere codice. Pintian.

Bwoti Madon vocant] Scribo, Bwotii Madonain vocant, ex Theophrasto lib. v. Idem.

Quam appellavit Euphorbiam medici sui nomine et fratris Musæ] In antiquo exemplari: medici sui nomine: fratris fuit Musæ. Lego, frater is fuit Musæ. Pintianus.

Medici sui nomine et fratris Musæ] Ab Hermolao est. Nostri quatnor, medici sui fratris nomine et Musæ. Optimus, nomine fratris fuit Musæ. Lego, quam appellavit Euphorbiam medici sui nomine. Frater is fuit Musæ, a quo D. Augustum conservatum indicavimus. Hoc quoque Pintianus. Gronov.

Frigida multa corpora adstringi] Aquæ frigidæ lotione, Marcellum adoptatum a Cæsare, Musam, cum curare vellet, occidisse, scribit Dion: non sine vulgi opinione, Liviam muliebriter ac impotenter infensam, quod ejus filis anteferretur, eo genere mortis necandum curasse. Dalec.

In monte Atlante: spectatur foliis, §c.] Lege: specie thursi, foliis acanthinis. θύρσος et νάρθηξ idem. Reliqua sic lege: Vis tanta est, nt e longinquo succus excipiatur incisæ conto, subtus excipulo ventriculo hædino: vel. subdito excipulo, ventriculo hædino. Ventriculus hædinus excipuli vice subditur. Excipulum, ἐκδοχεῖον. Porro quæ sequuntur, ita legas: humor lactis videtur defluens: siccatus cum coiit, thuris effigiem habet: cum defluit, humor lactis videtur: ubi defluxit, et succatus coiit, thuri similis est. Salmas. p. 301. a.

Subditur excipulus ventriculo hædino] Scribendum videtur, subditis excipulis e ventriculo hædino. Dioscorides lib. 111. cap. de enphorbio: 'Quem ob nimium ejus fervorem incolæ timentes colligunt, excipulas ex ovillis lotis ventriculis factas in arbore suspendentes, tum eminus supra excipulas illas hastilibus eam vulnerantes. Qua percussa statim veluti ex rupto vase aliquo copiosus prosilit in excipulas liquor.' Pintian.

Vertice inciso et medicamento addito. Ibi Getuli, qui legunt, hædino lacte adulterant] Legendum opinor abdito, potius quam addito, et adverbium ibi, cum minore litera scriptum, superioribus annectendum. Item tedio legitur in vetusto exemplari, non hædino. Id.

Discernitur igni] Πυρώσει, Dioscoridi, ignea, et urente acrimonia, diuque durante, adeo nt quicquid in os sumitur, euphorbium resipiat. Enm locum ineptissime vertit Plinius. Dalec.

Ex herba chamelæa] Ex chamelææ foliis recentibus tusis succus exprimi potest, quemadmodum et ex aliis permultis, sicut Dioscorides monstrat cap. de centaurio parvo; aut ex iisdem maceratis in aqua et decoctis: verum, quod legerim, præter Plinium alius nullus auctor id prodidit. Eum existimo voluisse id vertere, quod Dioscorides scribit, thymelææ farinam uwæ acerbæ succo excipi, et in pastillos digeri. Idem.

Etiam leri gustu os accensum diu detinens] In vetusto codice, etiam levi gustu os accensu detinens. Pintian. Cap. viii. De plantagine, et buglosso. et cynoglosso, et buphthalmo, et Scythica, et hippice, et ischæmone, et vettonica, et Cantabrica, et consiligine, et hiberide, et chelidonia, et canaria, et elaphobosco, et dictumno, et aristolochio, et quod ejus delectatione udvolant pisces, et statim capiuntur, et medicinæ contra serpentium ictus ex herbis, quas superius nominavit.

Celebravit et Themison medicus] In eodem Themiso, non Themison: recte, ut Plato, Cicero, terminatione Latina. Idem.

Linguæ pecorum simillimis] Unde nomen ἀρνογλώσσου. Dalec.

Et napi similis] Apud Diosc. est, καυλδε δ' ἐπὶ τούτου γωνιάδης, κ. τ. λ. Suspicor auctoris scribas, quorum in his colligendis opera utebatur, legisse καυλδε δὲ νάπυος τούτφ γωνιάδης. Fortassis et apud herbarium Græcum, ex quo hæc sumpta sunt, legebatur καυλδε δ' αἰπὺς τούτου, caulis hujus procerus. Idem.

Tres thyrsos] Tres radices cum tribus vini cyathis, et aquæ totidem, tertianis auxiliari, quatuor quartanis, &c. Hæc omnia quæ Dioscorides scripsit περί ἀρνογλώσσου, id est, plantagine, Plinius transtnlit ad cynoglossum. Idem.

Est alia similis] Cynoglossos officinarum, Idem.

Scythia primum eam, &c.] Legend. Scythia primum eam quæ Scythicu vocatur, circa Maotim nascens, pradulcem alias utilissimamque ad ea quæ asthmata vocant. Et paulo post, idem præstat apud eos Hippace sic dicta. Salmas, p. 175. a. Scythia primum cam, quæ Scythice vocatur circa Bæotiam nuscens] Scribo, circa Maotin, non circa Bæotiam, ex Theophrasto 1x. 13. 'Dulcis,' inquit, 'et Scythica. Et quidem nonnulli dulcem eam appellant. Nascitur apud Mæotin.' Dioscorides quoque in Cappadocia et Ponto propinquioribus locis Mæotidi plurimam nasci tradit lib. 111. cap. de glycyrrhiza. Pintian.

Prædulcis. Aliam utilissimam ad ea quæ spasmata vocant] Apographon nostrom: prædulcem alius, utilissimamque ad eu quæ sparmata vocant. Scribendum puto, prædulcem alius utilissimamque ideoque stomaticam vocant. Plinius supra xx11. 9. de glycyrrhiza loquens; 'Ideo et commanducata stomatica est.' Idem.

Aliam utilissimam ad eu quæ spasmata, &c.] Aliam, scil. Scythicem. Certe in Indice Spartaniæ nulla fit mentio, nt jam nihil dubitem, divinatoris cujuspiam opera novam herbam hic subito enatam, Plinio ipse ne per somnum quidem cognitam. Gelen. Aliam utilissimam] De qua infra xxvii. 4. ult. Dalec.

Idem præstat apud eosdem hippice] Scribo hippace, non hippice, ex Theophrasto IX. 13. de glycyrrhiza enim disserens sic ait: 'Sitim quoque extinguit si teneatur in ore. Qua de causa tum ea, tum hippace dicta, Scythas x1. et x11. dies sitim tolerare affirmant.' 'Est porro hippace,' auctore Dioscoride lib. 11. cap. de caseo, ' equinus caseus, viroso odore, egregie tamen nutriens, bubulo proportione respondens. Sunt qui equinum coagulum hippacen hanc esse dixerint.' Hæc Theophrasti et Dioscoridis verba impellunt me ut suspecta habeam illa quæ sequuntur: dicta quod in equis quoque eundem effectum habeant. Pintian.

Traduntque his duahus herbis Scythas etiam in duodenos dies durare in fame sitique] Verba quæ paulo supra ex Theophrasto et Dioscoride attuli indicant dictionem illam herbis falso insertam esse. Neque enim hippace herba est, sed equinus caseus, ant coagulum equinum. Idem.

Semine purpurco] Semine in summis caulibus thymbræ modo spicatis, flore purpureo. Apud Dioscoridem έσταχυωμένων καυλών, non έσταχυωμένων σπέρμα. Dalcc.

Folia siccantur, &c.] Plinius in fari-

nam siccari folia dixit, cum farina sit leguminum et cercalium tantum. Dioscorides simpliciter ait ξηραίνεσθαι. Idem.

Tata existimetur a piaculis omnibus] Pura, non tuta, in vetusto exemplari: rectius. Pintian.

Cantabrica] Vulgo Cantabrorum, sen Navarorum, hodie Escorzonera. Dalec.

Ut in quibus etiamnum hodie in numeroso et latiore convictu potionem e centum herbis mulso additis credidere saluberrimum] Scribo: ut in quibus etiamnum hodie, in more sit lætiore convictu potionem centum herbis mulso additis credere saluberrimam, ex vetusto exemplari: et statim tantum, non tamen, in codem legas. Pintian.

Modica utilissima] Salsa, Dioscor. Hæc omnia Plin. ad verbum transcripsit e Damocrate. Damocratis iambici versus extant apud Gal. lib. x. κατὰ τόπουs. Dalec.

Hæc enim hirundines, &c.] Id ridet Celsus vi. 6. Aristoteles vero iv. 6. de ortu animalium causam reddit: nempe eos renasci si pungantur ac evellantur, cum adhuc fiunt, non antem ubi perfecti fueriut. Idem.

Ut quidam volunt etiam erutis oculis]
Postremum verbum redundare existimo; præcessit enim paulo antc.
Pintian.

Albicans] Cæsius, ὑπόγλαυκοs. Dal. Eamque in nostro conspectu mandunt] Fabulosum id nimis credulus Plinius refert. Licet enim quotidie videre gramen a cauibus rosum, et vomitu cum pituita rejectum. Idem.

Cervæ monstravere elaphoboscon, &c.] Ita ibi legendum et distinguendum: Cervæ dictamunan ostendere, ut indicavimus rulneratæ, pastu statim decidentibus telis. Legitur ibidem et alius locus æque vitiose; sic enim hahet: simplicius cervæ monstravere elaphoboscon de qua dixinus; item seseli enixæ a partu. Hwe battologia est: enixæ a partu, leg. item helvinen a partu: fal-

sum est seseli cervas ostendisse a partu aut enixas: etenim ante partum, ut facilius eo defungerentur, id expetebant. Salmas. pag. 224.

Seseli] Seseli Romani veteres Sili vocaverunt: hinc 'Silatum' Festo jentaculum, quod jejuni vinum Sili conditum ante meridiem absorbebant. Dalec.

Dictamnum] Δικτόν etiam vocat Nicander, ut interpretatur Zenodotus Mallotes. Partum mire adjuvat, εὐτοκίαν ποιεῖ. Quamobrem Ilithyiæ corona ex eo texebatur. Euphorion, στρεψαμένη θαλεροῖοι συνήντετο δικταμνοῖοι. Rhod. xxviii. 24. Orpheus ψαφαρόν vocat, id est, cano velut situ obductum. Idem.

Flos nullus ei, &c.] Apud Dioscoridem legendum: οὅτε ἄνθος, οὅτε καρπός συμφέρει. Nullis morbis flos prodest, nullis semen. Florere ostendunt hi versus Virgilii Æneid. XII. 'Dictamnum genetrix Cretæa carpit ab Ida, Puberibus caulem foliis, et flore comantem Purpureo: non illa feris incognita capris Gramina, cum tergo volucres hæsere sagittæ.' Dulec.

Radix tenuis ac supervacua] Partus accelerat Dioscoridi. Hæc fere omnia Theophr. 1x. 16. Hist. Idem.

Inter nobilissimas, &c.] Lege: Inter nobilissimas aristolochiæ nomen dedisse gravidæ videntur, quoniam est àρίστη λοχείαις, vel ἀρίστη λοχοῖς. Vide Salmas, 717, a.

Nomen dedisse gravidæ videntur] Victorius vi. 3. quærit, nec abs re, quid sibi velit Cicero de Divinatione, lib. 1. cum ait, Aristolochiam ad morsus serpentium posse, quæ ex inventore nomen repetit, inventor rem ipsam ex sonnio. Canterus 1. 14. tradit ex scholiaste Nicandri, Aristotelem scripsisse, herbam illam a muliere inventam. Idem et Brod. 11. 2. Dalec.

Unum tuberibus radicum] Radicis, non radicum, in antiquo exemplari; ut paulo post de plistolochia: Densis radicis capillamentis. Pintian.

Tertium longissimæ tenuitatis vitis novellæ, cui sit præcipua vis, quæ elematis vocatur] Scribo: Tertium longissimæ tenuitate vitis, cujus sit præcipua vis quæ elematitis vocatur; tum ex eodem exemplari, tum ex Dioscoride lib. 111. cap. de aristolochia 'clematitin' vocante, sicut alind genus 'dactilitin,' non dactylium. Idem.

Desquamato terreno servantur] Derasa terra, qua sordidæ et obvolutæ extrabuntur. Dalec.

Mares figurat] Mirum et præstigiosnm. Arthenogonon potu id præstat. Idem.

Semine pleuriticos et nervos confirmare] Quinque nostri: pleuriticis et nervis. Distingue: Quæ polyrrhizos cognominatur, convulsis, contusis, ex alto præcipitatis, radice pota ex aqua, utilissima esse traditur; semine pleuriticis et nervis; confirmare, exculfacere, eadem satyrion esse; sic enim et Voss. ut intelligas, 'traditur,' Gronov.

Eadem salyrion est] Inepte hoc Plinins. Quidam legunt: Eadem Gaurion, quasi tenue et oblongum jaculum. Alii salyrion esse interpretantur, Venerem concitare. Alii legendum putant, eadem salyriusmo medetur. Dalec.

Polemonia vel Philetæria] Opt. fileteris. Quatuor alti, phileteris. Scribe philetæris. Φιλεταιρίs, ab eo qui regui Attalici fundamenta jecit. Gronov.

Cui vis tanta perhibetur] Scribo ex vetere codice, cujus tanta perhibetur ris. Pintian.

Ut inclusæ circulo, &c.] Nihil Dioscor. Mirnm tamen id, et adnotandum. Dalec.

CAP. IX. De argemonia, et agarico, et echio, et hyoscyamo, et hierabotane, et blattaria, et lemonia, et quinquefolio, et dauco, et persolata, et arcio, et cyclamino, et peucedano, omnia ad scrpentium ictus.

Tria genera ejus faciunt] Dioscorides unicum tantum facit. Plinius supra anemonem dixit et argemonem vocari, quamvis falso, XXI. 23. Secundum genus hoc est. Idem XXIV. 19. Iappam canariam, cujus radix jucundum odorem thuri similem spirat, argemonem quoque nuncupari tradit. Hoc est tertium genus. Idem XXVI. 9. inguinariam etiam argemonem appellari testatur. Quartum id genus statui potest. *Idem*.

Datur obolis IIII. contritum] Scribendum, Dantur oboli IIII. contrita: et mox paulum infirmum, non infirmius, ex eodem. Pintian.

In Gallia nascitur] Galatia, Diosc. Plurimum certe in Alpibus Galliam ab Italia dividentibus nascitur. Dallec.

Echios] Lib. XXIV. c. 15. clematis echites dicitur, quod utilis sit viperarmm et serpentium morsibus. At cum ea duplex sit, altera daphnoides, et ea rursum duplex, hæc floris purpurei, illa candidi, vel punicei, utraque folio coronis expetita, altera acerrimi gustus, per sepes et arbores repens; de duplici daphnoide intelligenda sunt hæc Plinii verba, non de altera, quam flammulam officinæ vocant. Potest et non absurde intelligi echios utriusque generis, clematis daphnoides sativa, et silvestris. Utraque enim passim reperitur. Idem.

Indicavinus] Lib. xxII. c. 2. Vide quæ ibi notata sunt. Dioscorides ad amuleta et purificationes sive expiationes adhiberi solemne fuisse tradit. Idem.

Hac Jovis mensa verritur] Jovis Dapalis, τοῦ εἰλαπινάστον, cui cubanti in lectulo, cum Junone et Minerva sedentibus in sellis, septemviri epulones sacram mensam extruebant in Capitolio, et apparatum convivii splendidum ac magnificum apponebant. Arnob. lib. 11. Jovis Dapalis meminit etiam Cato de Re Rust. Id.

Utraque sortiuntur Galli] Vel sortes et oraenla reddunt, vel judicia instituunt. Virgilius: 'Nec vero hæ sine sorte datæ, sine judice sedes.' IdLætiores convictus fieri] Id est, quod Plutarchus scribit initio Συμποσιακῶν· Οἱ μὲν οὖν τὰ βούγλωσσα καταμιγνῦντες εἰς τὸν οἶνον, καὶ τοῖς ἀποβρέγμασι τῶν περιστερεώνων, καὶ ἀδιάντων τὰ ἐδάφη ῥαίνοντες, κ. τ. λ. Dalcc.

Blattas in se contrahit] Blattas in semen trahit, in codice veteri legitur; nt forte scribendum sit: Blattas in semet trahit. Pintian. Blattas in se contrahit] Idem scribit Dioscor. de verbasco silvestri. Dalec.

Lemonium succum, &c.] Vide supra xxII. 2. Plinius scolymum leimoniam vocari putavit, ac ideo de leimonio id scripsit. Vide quæ notata sunt c. 7. sequentis libri de silybo. Scolymum, cujns radix lacteo succo manat, et in cibos cruda coctaque recipitur, describit Anguillara lib. VIII. Idem.

Fraga gignendo commendetur] Incogitanter foliorum similitudine deceptus Plinius, cum pentaphyllo, quod edulem fructum nullum gignit, miscet herbam fraga ferentem, folio sane diversam a pentaphyllo, cum huic triplex tantum sit, pentaphyllo vero quincuplex. Idem.

Genera quatuor] Tria Dioscorid. Diocles vero libro de salubribus quartum addidit, nempe staphylinum. Id.

Probatissima in Creta] Scribo probatissimi ex eodem, et scquitur confestim, et in siccis ubicumque nati. Pintian.

In Creta] Theophrasto Hist. 1x. 15. in agro Patrensi; at cap. 22. in agro Spartano Achaiæ. Dalec.

Tertium genus, &c.] Imo quartum. Vide xix. 5. Idem.

Æstate sunt, &c.] Cum eœli fervor ad pabula viridia quadrupedes incitat. Idem.

Post abortus] Tum enim daucum edunt, ut secundas ejiriant. Idem.

Ex aliis usus seminis. Ex Creta radicis dulcis] Scribendum Cretico, non Creta; et dictio illa dulcis redundat ex codem: recte. Pintian.

Ex Creta radicis dulcis et magis]

Chiflet, et Voss, ex Cretico vadicis et magis. Sed et Voss, ad serpentes bibitur, sine $\tau \hat{\varphi}$ est. Scribe: Ex aliis usus seminis, ex Cretico radicis est. Magis ad serpentes bibitur e vino drachma una. Acad, et Gud. Ex creta dueis et magis. And, et Men. Ex creta dulcis et magis. Gronov.

Cuicunque admota fuerit feræ et hæc, &e.] Sensus est, eam vim huic quoque therionarcæ inesse, quam magicæ illi supra memoratæ, unde et nomen utrique commune, θηριονάρκη, ac si dicas, feræ torpor. Gelen.

Persolata] Officinarum petasites Matthiolo; tamen hæc descriptio prorsus eadem est cum historia persolatæ apud Dioscor. Hoc ipso capite de hac jam Plinius tractaverat. Vide xxi. 33. Dalee.

Amuletum vocant] Græcis περίαπτον, sive φυλακτήριον et αμυντήριον. Annleta Varroni de Lingua Latina lib. vi. et Festo, 'præbia,' vel ut Scaliger acute correxit, 'præbra' dienntur, quemadmodum inebras aves nominarunt, quod prohibeant ne quid Amuletum fascinus pueris noceat. fuit; turpicula res, ut ait Varro, nempe imago pudendi virilis appensa collo: unde Planto præfiscini, bono omine, ἀβασκάντως. In Aulul. ' sequere hac ergo Præfiscini,' &c. Bonis avibus. Titinnius in Setina: ' Paula mea, amabo, pol tu ad laudem addito præfiscini, Ne puella fascinetur.' Græci, amuleta etiam βασκάνια nominarunt, et ἀλεξίφθονα. Pro amuleto Satyrica signa in hortis ponuntur supra x1x. 4. Vide x1. 4. 28. ult. 36. 49. Idem.

In umbra] Servandum; nam in sole evanescit. Dioscor. Idem.

Caulis est ei tenuis] Voss. Caulis et tenuis. Alii omnes, Caulis est tenuis. Fuit ab auctore, Caulis ei tenuis. Gronov.

CAP. X. De ebulo, et verbasco, et thelyphono, et contra scorpionum ietus, et rubetarum, et canum morsus, et generaliter contra omne venenum.

Thelyphonon] Aconitum pardalianches. Vide c. alterum lib. xxvII. Dalec.

Omnem quadrupedem necat] Fæminam atque adeo mulieres. Idem de Aride xxiv. 16. Idem.

Aliqui neurada appellant] Vide ejusdem luculentam historiam xxvII- 12. Idem.

Bene olentibus] Fructus quidem bene olet, non radix. Idem.

Radice nulla] Apud Theophrast. Hist. 1x. 21. legitur βίζα δ' οὐχ ὕπεστιν. Alii βίζα δὲ μικρὰ ὕπεστιν. Gaza, Radix nulla vel minima subest, quasi legendum putasset, βίζα δὲ ἡκίστη. quod probo. Idem.

Similiter ea, &c.] Similiter ea, quam eucleam vocant, tradi. Namque ea, &c. ex Theophrasto. Εύπλοιαν Plinius, si corruptus locus non est, μιο εὐκλείαν legit. -Εst autem εὔπλοια fælix et prospera navigatio. Homeius Iliad. I. Εἰ δέ κεν εὐπλοίην δψη κλυτός Έννοσίγαιος, "Ηματί κεν τριτάτφ Φθίην ἐρίβωλον ἰκοίμην. De quibus Homeri verbis Victorius VI. 9. et Muret. Var. cap, 69. Idem.

Pericarpum] Pericarpum ob id dicitur, quod fructus undique caulem cingat et ambiat. Idem.

Cortice rubro alterum] Pancratium Officinarum. 1dem.

Nigro papaveri simile] Meo judicio, vomitorium, radicis nigro cortice. Dioscorid. De rubris sive ruffis vide xx. 9. Idem.

CAP. XI. Remedia ud capitis vitia.

Polytricha distat a callitricha Lege, Polythrix distat a Callitricha quod juncos albos habet, &c. Et paulo post legas: Fit ex callitriche sternutamentum. Folia sunt lenticulæ similia, &c. Sic adianthum proprie πολύτριχου. Trichomanes autem καλλίτριχου. Vide Salmas. 1294. a.

Veratri radix] Verare, vera dicere. Ennius: 'satin' vates verant ætate in agunda?' Inde verator et veratrix. Apud Sueton, in Vitellio, 'veraculus,' pro quo legitur perperam 'vernaculus.' 'Nullis taunen infestior, quam veraculis,' inquit, 'et mathematicis.' Alii legunt 'vericolis,' qua forma Juvenal, 'cælicolas' Judæos appellat, quia 'Nil præter nubes et cæli lumen adorant.' Et quoniam veratores pro insanis habnerunt, veratrum inde dictum quod insaniam et amentiam curet. Scalig.

Margaritis minutis simile] Aliter hæc Plinius recitat, quam Dioscorid. Dalec.

Fit et ex callitriche, &c.] Hæc omnia de trichomane Dioscorides, præter saporis fervorem. Fortassis Plinins, ut aliquando δριμὸ vertit acerbum, sic στρυφνόν acre et fervens reddidit inconsiderate. Genus tenuissimum nasturtii aquatici esse volunt, nascentis in humidis et umbrosis sepibus. Id.

Folia sunt lenticulæ similia] Postremum verbum non agnoscit exemplar nostrum. Pintian.

Caules juncis tenuissimis] Lego Caules junci tenuis similes, ex eodem. Idem.

Habet enim folia porri] Apud Dioscoridem legendum: λογχίτις φύλλα ἔχει πράσφ κάρτα ὅμοια, πλατύτερα δὲ καὶ ὑπέρυθρα, πλεκτὰ, non πλεῖστα. sunt enim, ut in arundine, polygonato, et porro, circa caulem in orbem advoluta, sed numero pauca: quod etiam monstrant hæc quæ sequuntur verba, ἔχει δὲ καὶ περὶ τὸν καυλὸν ὀλίγα. Dalec.

Fimbriatæ] Gethii modo fibratæ. Theophrast. Hist. vii. 11. Idem.

Serpentis] Leg. Carpentis, si agitati currus pondere obtrita sint ossa. 1dem.

Canino capiti] Coronopo. Dioscor. Plinius fortassis legit κύνωπι. Orphicus in Argonauticis ψύλλιον ἀειδès vocat, tanquam herbam turpem et deformem aspectu. Idem.

Ad cætera illinitur, &c.] Cornarius : Ad cætera illinitur. Acetabuli mensura in sextario aquæ densat se ac contrahit. Tunc terere, &c. Ego vero lego:
Ad cætera cum illinitur, acetabuli mensura sextario aquæ maceratum densatur, ac contrahitur. Tunc terere, &c. Dalec.

Crassitudinem] Aquam quæ concrevit, Dioscorid, vulgo mucilaginem. Idem.

Thysselium est, &c.] Eam describit Dodonæns v1. 46. nomine hydroselini. Idem.

CAP. XII. De centaureo, et chelidonia, et panace, et hyoscyamo, et euphorbio, ad oculorum vitia.

Culices] Visa suffusionis incipientis, cum ægri putant oculis muscas et culices obvolitare. Idem.

Pro meconio miscent] Lege, cum meconio. Apud Dioscoridem quoque legendum, μετὰ μηκωνίου, non ἀντὶ μηκωνίου. Idem.

CAP. XIII. De anagallide sive corchoro, et mandragora sive circeio, et cicuta, et crethmo agrio, et molybdæna,
et capuo, et acoro, et iride, et cotyledone, et æizoo, et andrachne, et erigero, et de ephemcro, et de labro Veneris,
et de ranunculo, ud oculorum, aurium,
narium, dentium, orisque vitia medicinæ.

Corchoron vocant] Alind est corchorus, Alexandrinum olus, descriptum XXI. 32. Idem.

De Euphorbio satis dictum est. Cujus succus lippitudini, si tumor erit. Item absinthium cum melle tritum. Itemque Vettonicæ farina conveniet] Aliter in veteri codice: De Euphorbii succo satis dictum est. Lippitudini si tumor erit absinthium cum melle tritum. Item cum vettonicæ farina conveniet. Pintian.

Mandragoram alii circeium vocant] Scribo Circæam, cum diphthongo æ in secunda syllaha, ex Dio-coride lib. iv. cap. de mandragora. Idem.

Hirsutis et caulibus] Densis, δασέσι, sine caulibus, Dioscor. Vet. codex, α-qualibus. Neutra Mandragora caulem habet. Dalce.

Concisa quoque in orbiculos, &c.] Concisam in pastillos, τροχίσκους, musto excipi involvique, ac in fumo suspendi, scribit Theophrastus. Plinius apud Dioscoridem sive Cratevam legit, και δευθείς οἴνφ, non, ut in exemplaribus Diosc. διαβληθείς λίνφ. Idem.

Radicis et mali gravior] De radicis odore nihil Dioscor. At utriusque mala εὐώδη esse is scribit, odoratu suavia cum quadam gravitate. Idem.

Nimio tumen odore obmutescunt ignari] Postrema dictio otiosa est, nullunque usum præstat, ex Dioscoride lib. 1v. cap. de mandragora. Pintiun.

Vis sonnifica] Inde proverbinm Luciano: ὑπὸ μανδραγόρα καθεύδειν. Demosthenes Philippica quarta: ἀλλ' οὐδ' ἀνεγερθηναι δυνάμεθα, ἀλλὰ μανδραγόραν πεπωκόσι, ἤτοι φάρμακον ἄλλο τοιοῦτον ἐοἰκαμεν ἀνθρώποις. Rhod. XVII. 24. Dalec.

Bibitur et contra serpentes et ante sectiones punctionesque, ne sentiantur] Scribendum puto ustiones, non punctiones, ex Dioscoride lib. 1v. 'Dantur,' inquit, 'ex eo terni cyathi his qui secari aut uri debent.' Astruit idem Serapio. Pintian.

Bihitur et pro elleboro] Succus duobus obolis ex mulso potus, ut veratrum, vomitione atram bilem pituitamque educit: largiore potu interficit. Diosc. Vide Theophrast. IX. 10. Dalec.

Pæna invisa] Apnd Massilienses et Ceos, venennm cicuta temperatum publico custoditur, idque datur iis qui justas caussas exhibent, propter quas mors sit expetenda. Sunt autem fere nimis adversæ fortunæ ærumnæ, vel prosperæ blanditiæ: idque ne vel illa perseveret, vel hæc destituat. Valerius 11. 6. Menander apnd Strab. lib. 1x. καλὸν Κέων τὸ νόμιμόν ἐστι Φανία, Ὁ μὴ δυνάμενος ζῆν καλῶς, οὖ ζῆ κακῶς. Brod. 11. 27. Idem.

Estur a plerisque et in patinis] Esu

cicutæ, quæ apii hortensis specie incantum fefellerat, ego quendam novi ad extremum usque vitæ dementem factum. Idem.

Quæ si enecut] In veteri codice: sic et necat. Quid si legas, quos enecat? Pintian.

Hæc altera vis | Eadem prorsus vis est, quam supra dixit, refrigeratoriam. Dalec.

Ad resolvenda, &c.] Id est, ad exololvendam medicamentorum acrium vim, usus est illius aqua dissoluti, ut opii. Idem.

Colluriis] Quæ dolorem leniunt. Dioscorid. Idem.

Maxima vis natæ, &c.] Cornarius legendum putat, Maxima vis natæ finibus Parthorum; quoniam Susa fuerit urbs non Parthiæ, sed media inter Persiam et Babyloniam. Theophrastus tamen Hist. 1x, 17. Thrasvam Mantinensem ex Susis cicutam prætulisse omnibus tradit ad venenum conficiendum, atque Homeri testimonio Susis et in locis frigidis optimam esse. Idem.

Mox Luconicæ, Creticæ, Asiaticæ] Assyriacæ in vetusto exemplari, non Asiaticæ: nentra lectio placet. Veræ propior est, ac Cilisse, ex Diosc. 1v. Pintian.

Gramias Τας γλήμας, glamas, Festus vocat. Dalec.

Molybdæna] Vulgo dipsacus secundus, capite rotundo. Idem.

Capnos prima] Aristolochia rotunda Fuschii. Idem.

Qui oxymyrsinæ radicem ucaron rocent] Legendum videtur acoron, non Eadem menda post paulo acaron. Scriptus tamen codex corrigenda. non acaron agrion, aut acaron, habet, sed acarion; ut sit sensus: quosdam, ad differentiam inter herbam et radicem, malle radicem acorion appellare, forma diminutiva. Pintian.

Ut coxendices | Acetabulum, oxybaphon. Dioscor. Dalec.

Oculis medetur succol Pipois, non

όφθαλμοιs. Dioscor. Idem.

Sordidis foliis | Pinguibus. Diosc. λιπαροίς, non δυπαροίς. Idem.

Usus cjus ud eadem, &c.] Legend. usus ad eadem quæ majoris aizoi. Duo genera, majus in fictilibus vasculis seritur. Vide Salmas, p. 705. b.

Sedum magnum | Sedum, inquit Festus, alii sadum appellant, herbam, quam Opilius Anrelins sesuvium vocari ait, eamque in tegulis seri, nec quamobrem id fiat indicat. Dalec.

Omnium harum vis eadem] Priorum quidem duarum, sed non tertiæ, quæ calfacit, acris est, exulcerat. Idem.

Strigili calefactus infunditur] To ώτεγχύτη. Idem.

Caput ejus numerosa] Flos luteus celeriter divisus in pappos abit, Diosc. Locum cam Plinius infeliciter expressit. Idem.

Spinæ] Acanthi vocabulo polysemo deceptus est Plinius. Idem.

Alii roboris] Ex illorum judicio supra cum trixagine sive chamædry comparavit. Idem.

Alterum genus facerent] Majns id est toto habitu, latioribus foliis, nigrioribus, contacta pinguibus, perinde ac si melle oblita forent : frequens nascitur in Allobrogum planitie subjecta castro dominorum de Brixieu. Idem.

In flumine nascentem] Falsum hoe, et a nemine proditum. Herba quidem alarımı cavo sinu aquam pluviam continet, sed in fluviis minime gignitur. Idem.

Ad leprus | 'Ονυχας λεπρούς, Dios. corid. scabros ungues. Idem.

Omnibus miscent | Hoc falsum, nihil Diosc. Quidam legunt medicaminibus. Idem.

Commanducata diutius | Apud Dioscoridem προσαπτομένη, appensa. hoc loco restituenda litera Dioscoridis, et legendum προσμασσομένη, quod est longe aptius. Idem.

Creduntque en rursus, &c.] Idem proditur de iride xx1, 20, de siderite

Delph. et Var. Clas.

Plinius.

16 F

et artemisia xxvi. 5. Idem.

Naribus utilissimum est, &c.] Polypo, vel ozæna vexatis, et obsessis. Idem.

Stigmata in facie mandragora illita delet] Mandragoras illitus genere masculino, in scripto codice. Sic supra hoc ipso capite: 'Aliqui et mandragora ntebantur. Postea abdicatus in hac curatione est.' Et panlo post: 'Maudragoram alii Circæum vocant. Duo ejns genera: candidus, qui et mas; niger, quæ fæmina existimatur.' Pintian.

Mandragora illita delet] Si principio statim imponatur. Dalec.

LIBER XXVI.

PROGM. Reliquæ per membrorum genera medicinæ, et de novis morbis, et lichenes quid sint, et quando primum in Italia cæperint, et de carbunculo, et de elephanthiasi, et colo.

CAP. I.

Q. Lecanius Bassus] Hujus mentionem facit Dioscorid. in Præfatione: ἡ τοῦ κρατίστου Λεκανίου Βάσσου πρὸς σὲ διάθεσις, ἡν ἔγνωμεν συνδιάγοντες ὑμῦν, δεῖγμα οὐ σμικρὸν τῆς ἐν σοὶ καλοκαγαθίας. Hinc collignnt quidam non potuisse Plinium e Dioscoride suas de plantis historias describere, cum eódem seculo uterque floruerit, et ingenii sui monumenta reliquerit. Hæc Joannes Baptista Persii interpres. Dalec.

Inscitia sectus] Vel execta parte corporis aliqua, cui malum successit, meo judicio gangræua; vel malo jam orto ab ignaro medico discissa parte ægra, cum tanta profusione sanguinis, vel ob dolorem cum humoris affluxu tanto, ut pars emortua sit. Idem.

Hic vero pollice lævæ manus evulso, acu a semetipso, tam parvo vulnere, ut rix cerni posset] Verior lectio nostri exemplaris: hic vero pollice lævæ manus evulso acu a semetipso, tam parvo ut vix cerni posset; nam verbum illud vulnere redundat ex codem. Pintian.

Nascitur in occultissimis, &c.] Can-

crum hæc potins ostendunt, quam carbunculum. Dalec.

Duritia rubens varicis modo] Recentior lectio non varicis modo præfert, sed variis modis: apographon nostrum, varii modo: scribo, vari modo, et statim tendens in eodem, non intendens. Pintian.

Sine dolore] Hoc parum credibile, nisi venenata materia extincto statim nativo calore, seusum quoque ejus extingueret, et gangrænam afferret: gangrænam emm σφακελώδη hæc signa declarant, non ἄνθρακα. Dalec.

Aliquando et horrorem afferens, circaque pustulas parvas, rarius febrem] Verba illa, circaque pustulas parvas, et depravata et falso hic inserta videntur; pertinent enim, ut sentio, ad ea quæ paulo ante præcedunt. Ut legendum putem hoc modo: duritia rubens vari modo, sed nigricans capite, alias livida, circaque pustulis parvis corpus tendens neque intumescens. Sine dolore, sine pruritu, sine alio quam somni indicio: quo gravatos in triduo aufert. Aliquando et horrorem afferens, rarius febrem. Pintian.

Circaque pustulas parvas] Hoc unum de carbunculo potest intelligi, repugnantibus aliis omnibus commemoratis signis, excepto horrore, qui nonnunquam sentitur in carbunculo. Dal. Mox invalescente per totum corpus] Inarescente, non invalescente, codex noster. Pintian.

Mox invalescente per totum corpus] Vossiani ambo, mox inarescente per totum corpus: et, ni fallor, probe; pertinet enim ad τό cute. xxxı. 7. 'Horum extremitates tantum inarescent.' Sic quoque Pintianus. Gronov.

Alibi tenui, dura seu scabie aspera] Scribe: alibi tenui, dura alibi, ceu scabie aspera, ex eodem. Pintian.

Nigrescente] Marcellus Medicus cap. 19. legisse videtur increscente: at Celsus 111. 25. nigrescere scribit, ut et Plinius. Dalec.

Gemursam appellavere prisci] Eaphlegmone fuit carbunculosa. Malum id inter manus digitos nascens vocant Lugdunenses un Fourchon. Idem.

Cum edicto ejus excusantis, &c.] Lege: Cum edicto ejus excusantis valetudinem, legeretur nomen incognitum; edicta enim non viva voce publicabantur, sed suspensa plerumque tabula legebantur. Nomen autem incognitum dicit, quod esset 'mentagra.' Vide Dorleans in Tacit, pag. 589. a.

CAP. 11. Laus Hippocratis.

Dioclis Carystii] Acad. diodi. Vossiani tres et Gud. Diocli. Nimirum, ut Pericli, Candauli, Achilli, Ulyssi, Oronti, Aristoteli, Euripidi, Socrati, et similia patrio casu. Gronov.

Ac deinde Erasistrati: Herophilo quidem, &c.] Vetus exemplar: ac deinde Erasistratico, Herophili quidem, &c. Scribendum reor: ac deinde Erasistrati Ceii Herophilique quanquam subtilioris sectæ conditoris; nam Erasistratus ex Juliade fuit oppido in insula Ceo, anctore Suida, etiamsi Galeno in Isagoge Chius sit, non Ceius. Sed depravatum esse Galeni codicem, ac, pro Ceius, Chius falso scriptum, patet ex Strabone lib. x. et Stephano Byzantio in dictione 'Iulis:' et ex aliis auctoribus (ne

citando nominatim tundam) qui Erasistratum medicum Ceium faciunt, non Chium. *Pintian*.

Ante omnes celebratam rationem eam] Legendum arbitror, ante omnes celebrata rationali ei; nam cum tres sint medicinæ artis sectæ, Rationalis, Empirica, Methodica; Rationalis inventor secundum Plinium Herophilus fuit, etsi Galenus Hippocrati et aliis eam inventionem assignent. Idem.

Auditioni operatos] Id est, operam dantes. Sic apud Nasonem: 'studiis operata Minervæ.' Gelen.

CAP. 111. De nova medicina, et Asclepiade medico, et qua ratione veterem medicinam untaverit.

Asclepiadem adjuvere multa, quorum cura nimis anxia et rudis] Secus in exemplari nostro: Asclepiades invenit multa in antiquorum cura minus anxia et rudia. Pintian.

Multa quorum cura nimis anxia et rudis] Truncatus locus. Acad. Gud. Menap. multi quorum cura nimis anxia et rudia. Vossianus: Asclepiaden adjuvere multa in antiquorum cura nimis anxia et rudia. Confirmat Pintiani codex; sed ille præterea, Asclepiades incenit, exemplo, ut opinor, non bono. Gronov.

Ad ignes torrendi, &c.] "Οπτησιν veteres, ut et solis apricatum ήλιασμόν vocaverunt. Dalec.

In urbe umbrosa, imo vero tota Italia imperatrice] In veteri codice: in urbe nimbosa, imo vero tantu Italia imperatrice; ut forte commodius legi possit: imo vero tanta, et alias imperatrice. Pintian.

Pensili balinearum, &c.] Pensiles balneas vocat, extructas ac ædificatas aquis corrivatis ac deductis, in quibus arte parabatur caldarium, tepidarium, frigidarium, laconicum. Harnm assiduus usus corpus effæminat, ut naturalium corroborat, in quibus sponte aquæ medicatæ scaturiunt. Dalec.

Damnavit merito et vomitiones] Celsus I. 3. II. 12. Plutarch. de Sanitate Tuenda, Sueton. VII. 13. et ibi Casaubon. Idem.

CAP. 1v. Irrisio Magicæ artis, et de lichene, ejusque remedio, et faucium.

Æthiopide herba amnes ac stagna siccari conjectu, tactu clausa omnia aperiri] In scripto codice: Æthiopide herba amnes ac stagna siccari. Condiendis tactu clausa omnia aperiri; ut verhum Condiendis herbæ nomen esse videatur. Pintian.

Latacen dari solitam a Persarum rege legatis] Latacem dari solitam Persarum relegatis, in codem. Idem.

Commerciorum habuere curam] Ne militi commeatus deesset, cum latacen habere possent a Persis. Dulec.

Siccentur hodie Æthiopide] Omnes quinque, Meroide; ut opinor etiam in Chifl. esse, etsi exhibuerint, merodie. xxvII. 7. dixit ejusdem herbænomen esse utrumque. Gronov.

Pontinæ paludes] Circeis vicinæ in agro Latino, quas viginti trium urbium fuisse Mutianus prodidit supra 111. 5. Eas siccare Julius Cæsar decreverat sub id tempus quo interemptus est, anctore Suetonio. A Cornelio Cethego illæ antca siccatæ fuerant agerque factus. Liv. lib. xlvi. Theodoricus postea rex fossas, per incuriam et neglectum obstructas, et terra limoque adobrutas, rursum purgavit. Idem.

Nam quæ apud eundem Democritum invenitur compositio] Legendum reor, Nam quæ apud eum Democriti invenitur compositio; nulla enim multis retro versibus facta est Democriti mentio. Pintian.

Cur nunquam Persarum regi tales dedit] Verior scripta lectio, eni unquam Persarum regi talis dedita. Fortassis data. Pintian. Cur nunquam Persarum regi tales dedit] Hoc est, pulchros, bonos, et fortunatos. Gelen.

Cur nunquam Persarum regi tales

dedit | Pintiano verior scripta lectio, cui unquam Persarum regi talis dedita. Neque aliter fere Chiflet, et Voss. sed scribendum detracta litera: cui unquam Persarum regi tales dedit? nam talis antiqua scriptura pro tales, id est, pulchros bonosque ac fortunatos liberos. Si quis ea compositione frui et gandere debuit, is erat rex Persarum, tum ob immensas opes, tum ob curam gentis in forma regum, tum ob copiam magorum. At nemo eorum fuit, qui non liberum alios deformes, alios sceleratos, alios infelices habnerit. Nulla igitur tam efficacem iis compositionem dare potnit Magia. Voss. Andegav. cui umquam P. r. talis est dedita. Menap. Acad. et Gud. eui nunquam P. r. talis est dedita. Grouov.

Folio uno ad radicem lato] Pugnant hæc muun folium latum esse, et longa dependere. Lego, foliis imis ad radicem latis, caule uno, &c. Quænam hæc sit, nondum compertum. Britannicum tamen de herbis volumen Cotyledona minorem montanam vocat, et depingit. Dalec.

Caule uno parvo longis foliis dependentibus] Imo e contrario in nostro exemplari: Caule uno longo, parvis foliis dependentibus. Pintian.

CAP. v. Ad strumus, et ad digitos, et ad peetus et ad tussim medicinæ.

Chelidoniæ eum melle et azungia] Duw illæ voces melle et non sunt iu exemplari antiquo. Idem.

Ne rursus sata diro herburiorum scelere (ut in quibusdam) rebellet] Verbum diro superfluit; item desideratur hæc vox diximus; utrumque ex eodem; ut sit: ne rursus sata herbariorum scelere, ut in quibusdam diximus, rebellet. Idem.

CAP. VI. De verbasco, et cucalia, tussilagine, vel bechio, et salvia ad tussim.

Hyssopi quoque quinque rami] Dele dictionem quoque, ex vetusto codice. Pintian.

Cum duobus rutæ et ficis tribus decocti] Cum duobus rutæ, et fici tribus decocti, ex codem. Iden.

Quidam eandem esse bechion, et alio nomine chamæleucen] Huic lectioni suffragatur Paulus Ægineta libro septimo: nostrum tamen exemplar non bechion habet, sed arcion, de qua Dioscorides lib. IV. Idem.

Salvia oppellatur] Quidam volunt hic describi sphacelon Theophrasti; quidam nostrum stachym vulgarem; alii orminum vulgare, flore cœruleo; quidam Æthiopida, pectoris morbis utilissimam. Dalec.

CAP. VII. Ad lateris dolores, et pectoris, ad orthopnæas, ad jocineris dolorem, cordis dolori, pulmoni, urinæ, tussi, pectori, hulceribus, renibus, hepaticis, ad vomitiones, et ad singultus, pleuriticis, lateri.

Molon] Moly Dioscoridis folium graminis habet, latins, humi sparsum, caule quatuor enbitorum, sive, ut quidam legunt, digitorum, in enjus summo est quidpiam allio simile. Illa suo molo Plinius tribuit, sed vel mutata, vel depravata. Aliud moly supra describitur xxv. 4. nempe Homericum. Idem.

Scapo est striato] Lego, Scapo est stricto, id est, tenni et exili, quemad-modum Oribasius legit, καυλόν λεπτόν έχει. Idem.

. Cissanthemos] Hedera terrestris officinarum. Idem.

Ephedra] · Iisdem quoque nominibus appellatur hippouris cap, 13. hujus libri. Idem.

Quam nuper inventam diximus] Lib. xxv. cap. 8. In boum pestilentia Columella vt. 5. auriculæ partem latissimam ænea subula circumscribit, ita ut manauti sanguine circulus appareat tanquam ductus literæ o: deinde intrinsecus ex superiore parte medium orbis descripti transsuit, et foramini facto radiculam, læva manu effossam, ante solis ortum inserit, quæ cum a recenti plaga comprehensa

est, ita continetur ut elabi non possite et in pertusam auriculam omnem morbi vim et pestileus virus elicit, donec quod subula circumscriptum est, demortuum excidat. Idem.

Crassiore, palmo alto] Dioscorides, crassiore, caule palmum alto, ('palmum magnum sive dodrantem intellige, nimirum polices novem,') flore mane albo, meridie purpureo, vesperi puniceo. Duabus drachmis pota aquas per alvum ducit, et uriuas movet, miscetur Alexipharmacis. Vide xxi. 7. et 20. 21. Idem.

Hac herba eadem, &c.] Ignoranter hoc Plinius. Idem.

Est et silybo, &c.] De silybo nemo id scripsit. Cum apud Theophrast. Hist. vi. 4. de scolymo id Plinius legisset, quemadmodum et supra XXII. 22. retulit, obliviose ac oscitanter hoc loco de silybo recitavit. Verum id esse monstrat, quod totidem fere verbis de leimonia id refert XXV. 9. quam scolymum esse credidit. Idem.

Singultus hermionium sedut] Sic quidem Romana impressio et pleræque aliæ: nostrum exemplar detracta una litera hermonium. Nentra lectio vera: sincera et certa lectio est hemionium, ut quidam etiam codices præferunt. Diosc. lib. til. cap. de herba aspleno, quæ hemionium dicitur: 'Eandem autem strauguriæ conferunt, singultus et morbum regium sedant,' &c. et infra panlum, peripleumonicis, non peripneumonicis, ut alias ostendimus. Pintian.

Cotoneam] Cydoniæ herbæ meminit Galenns lib. 1. κατὰ τόπους. in eorum catalogo quæ pilos attenuant. Cydoniam vocarunt, quod cydonii mali odorem spiret. Dalec.

Rarce radicis alibi albæ, &c.] Prima dictione caret archetypum nostrum. Pintian.

CAP. VIII. De omnibus vitiis ventris et remediis, et eorum quæ circa vel intra sunt, et de alvo sistenda vel solvenda. Avaritia expetitur: huic luxuria conditur] Sic quidem libri. Scripsisse tamen Plinium censeo: Hujus gratia præcipue avaritia expetit; semper jejuna et insatiabilis esurit et sitit pecuniam: item, huic luxuria condit; mirificis et sumptuosis condimentis cibos apparat. Gronov.

Et nemo utilitatem ejus æstimat] Immo vilitatem, ut est in Voss. Eadem vocabula in Quintiliani declamationibus confusa sæpins ostendimus. Id.

Numerosissima est, &c.] Plurima, occupatissima. Dalec.

Symphyti radix dysenteriam sistit] In archetypo nostro: Symphyti radix pota in vino alvum, dysenteriam sistit. Favet huic lectioni Dioscorides lib. 1v. capite de symphyto. Pintian.

Repercusso liquore] Cansam cur urinam moveat, de suo reddit Plinius. Dalec.

Et ladano sistitur, &c.] Lege: Et ladano sistitur alcus utroque: quod in segetibus nascitur, contuso et cribrato. Duplex ladani genus: unum terrenum, alterum factitium; terrenum, friabile; factitium, lentum: utroque ladano alvum sisti dicit; quod in segetibus nascitur, contuso et cribrato, id est, 'terreno,' quod friahile esse dixit; nam factitium, quod lentum erat καὶ ἐμμάλακτον, nec contundi, nec cribrari poterat: segetes hic arvasunt. Salmas. p. 376. a.

Nervos enim in arcu, &c.] Legend. Nervos enim in arca (an arcu) circumdatos lanis trahunt, adhærescente roscido lanugine: lanæ lanugini adhærescebat pingue roscidum, quod absolute roscidum hic vocat; non igitur ipsa herba convolvebatur, sed pingue ipsum, tractis ad herbam funiculis, unde offæ fiebant, Dioscoridi μαγίδεs. Idem, p. 363. a.

Plurimum enim terræ colligit] Ob id terrenum supra vocatur. Dulec.

Peculiariter refrigerat, spissat. Usus in foliis, cruribus vitiosis utilia] Scribo alio ordine: Usus in foliis, refrigerant, spissant. Peculiariter cruribus vitiosis utilia, ex eodem. Pintian.

Extra aquam peculiariter refrigerat] Verba male transposita. Scribe: similis betæ foliis, minor tantum hirsutiorque, paullum semper eminens (hucusque Chifl. et Voss. consentiunt: quod sequitur, ex Voss. primi prodimus) extra aquam. Usus infoliis: refrigerant, spissant; peculiariter cruribus vitiosis utilia. Si tamen supereminens malis, non intercedo. Gronov.

Velut equinis setis] Myriophyllon aquaticum Dodonæi. Dalec.

Ceratia uno falio] Dodonæi ophioglosson. Idem.

Alvum sistit, &c.] Hoc quidem valde alienum, bilem purgare, et alvum sistere. Mirum vero, quod historiam hujus plantæ a Dioscoride prolixe tractatam ne Plinius quidem attigerit. Vide xxvii. 12. Idem.

Candente ferro temperari, &c.] Nam præter adstringentem vim plantarum supra memoratarum ferrum candens, in eo liquore extinctum qui bibitur, alvum potentius cohibet. *Idem*.

Alvum purgat anagallis ex aqua mulsa] Anagallides in vetusto codice, numero multorum: recte; nam duplex est anagallis Dioscoridi lib. 11. Pintian.

Differentia, &c.] Lego: quod hoc herbaceum est, alterum vero thymum album. Quidam, &c. utile. &c.] Id est. quod xxi. 10. tradidit, thymi esse duo genera: alterum candidam, quod solum nomine thymi Dioscorides describit; alternm nigricans, quod hic vocat herbaceum. Serpyllum zygin vocat Dioscorides; Theophrastus, έρπυλλον θυμώδες. Dalec. Differentia. &c.] Lege: Differentia quod hic helvaceus est, alterius thymi albus: nihil certius. Dicit thymnm illud, cui tribuitur Epithymum, florem helvaceum habere, id est, ex purpureo albicantem, Salmas, 1288, b.

Stomacho minus utilis: vomitiones minus movet] Archetypum nostrum,

Stomacho minus utiles vomitiones movet. Pintian,

Cum mellis exiguo salisque et aceti] Scribe, cum melle et exiguo salis atque aceti, ex eodem. Idem.

Solvit et nymphæa, &c.] Imo potius retinet. Plinius negligenter id prodit. Dalec.

Invenitur in saxosis locis] Voss. recidit τδ locis. Sic 'in petrosis' xxvII. 5. 'in aquosis,' eodem lib. cap. 9.

Exprimitur succus aqua madefacta, ipsa concisa] Voss. aqua madefactæ, et ipsa minuta concisa. Ut et in parte Chiftet. Legendum præterea minute, vel minutim, vel minutatim. Hoc etiam credo voluisse Pintianum, etsi male sit expressum in exemplari quo utor. Quatuor alii saltem, aqua madefacta et ipsa. Gronov.

Polypum consumit] Collo suspensa prohiber, ut aiunt, ne polypus in naribus gignatur. Theophr. Dalec.

Floret et semen non fert] Nec floret, nec semen fert. Idem.

Lingua tactulactescens] Hoc signum fallax et incertum esse Dioscor. tradit. Idem.

Bulbi more, nec ante nec postea utile] Longe diversa et castigatior nostri exemplaris lectio: Usus bimo, nec ante nec postea utile. Pintian. Bulbi more nec ante, &c.] Lego: Bulbi more, nec ante cibos, nec postea utile, &c. Purgans medicamentum dari etiam solitum post cibos, ostendit mox. Bulbi antem omnes Dioscoridi acres sunt. Dalcc.

Linguam excalfacit bulbi more nec ante nec postea utile] Facinnt, nec ante cibos nec postea utile. Voss. excalfacit usus bimone et cante. nt fere et Chiflet. Scribendum: Tithymalus linguam excalfacit. Usus bimo, nec ante nec postea utili. Sic XXVII. 9. 'Usus radicis in trimatu, neque ante nec postea.' Eodem Pintianus aurigatur. Gronov.

Dedere et per se ex aqua mulsa et sale] In eodem, Dedere per se ex aqua

vel mulso, rectius, nt statim patefiet. Pintian.

Alii lactucam caprinam] Columella et Celsus marinam. Dalec.

Ramis digitali crassitudine rubris, rugosis] Non rugosis in eodem legitur, sed succosis, quæ lectio assertorem habet Dioscoridem lib. Iv. 'Ejns,' iuquit, 'quæ characias lactaria herba appellatur, caules cubito longiores sunt, rubentes, acri et lacteo liquore pleni.' Pintian.

Incipiente pomorum lanugine] Vindemiarum tempore, Dioscorid, Auctor, ex quo Plinius transcripsit, tempus intellexit, quo $\mu \hat{\eta} \lambda \alpha$, id est, cydonia, lanuginosa esse incipiunt, nempe Augustum mensem. Dalec.

Quinas] Septem etiam, si pueris detur. Hippocrates lib. 1v. de Rat. Vict. in Morb. Acut. ad finem. Idem.

Dentium cavis] Erosionibus dentium imponitur lac, doloremque mitigat, dentibus alus cera munitis, ne definens fances et linguam offendat. Dioscorid. Idem.

Aut aqua mulsa] Nam dulcia ventriculum evertunt et vomitiones concitant. Idem.

Alterum genus tithymalli myrsiniten vocant] Myrtiten, non myrsiniten, in vetusto codice habetur. Sed utraque lectio tolerabilis est; nam Dioscorides myrsiniten appellat, Theophrastmyrtiten. Pintian.

Sextum platyphyllon vocant Septimum dendroides] E contrario Dioscorides sextum facit dendroides, septimum platyphyllon. Quare sic in Plinio scribendum censeo. Pintian.

Pisces necat] Tusus et aquæ inspersus. Dioscor. Dalec.

Duos] Tres aut quatuor. Theophrastus. Idem.

Foliis rutæ] Longioribus, augustioribus, pallidis. Idem.

In herbosis] Χαλικώδη, Theophr. Hist. xvi. 9. silice saxosis, Plinius legit χλοώδη. Idem.

Si lactucæ modo sumatur] Ex aceto

et oleo. Idem.

Plantago mane sumpta duabus lingnis] In Archetypo nostro, Plantago mane sumpta a duobus lingulis: rectius; ut illud, 'Dicor ab indoctis lingula grammaticis.' Pintian.

In vini non veteris cyathis IV.] Notant in Chiflet. deesse, non veteris. Sane, ubi vulgo ponuntur, desunt et in Vossiano; at non desunt paullo post; sed est ibi, in vini cyathis quatuor non veteris. Gronov.

Addito nitro vel polenta] Ut ejus frigiditas temperetur. Additur autem nitrum, si caussa est doloris impeditique somni crassus et flatuosus vapor: polenta vero, si acer et hiliosus humor. Dalec.

Contraque calculos gravissimis, &c.] Utroque eo remedio calculi franguntur, et viæ aperiuntur per quas fracti exeaut. Idem.

Genitalium inflammationem omnem]
Τοὸς ἐν αἰδοίοις φίμους χαλῷ, Diosc.
Pudendorum præclusiones et capistrationes laxat. Sed myrrhæ nullam mentionem facit. Idem.

Testes sanat] Duros, herniosos, tumentes. Idem.

Crithmo] Crithmum, vulgo portulacam marinam, auctor confundit cum empetro, quod Narbonenses vocant Bacillos, quasi Batidas, et Northmani Percepierre, ob id puto, quod iisdem locis nascuntur, et pariter eduntur in acetariis. Idem.

Semen ferrens] In Dioscoride est, 'crithmi fructum libanotidi similem odoratum,' mollem, rotundum, siccum disrumpi, et intus habere ως πυβόδυ σπέρμα, semen veluti ruffum: auctor legisse videtur, ως πυρωδές. Id.

Natura semini spissandi] Hoc falsum, et a Diosc. non memoratum. Id.

Leniter suave, aculeutum] Hermolaus docet codices esse, in quibus lecatur, suave leviter aculeutum; Dioscoridem suave dicere, hoc est, εὕστομον; aculeutum non dicere. In margine ex. Diose, notant acutum. Et sic legi snadet Vossianus, in quo altius, suave leniter aculum, id est, suave, leniter acutum. Δριμύ Dioscoridi. Gron.

Et ideo inflationem facit enterocelitis] Ultimum verbum non habetur in vetusio exemplari. Pintian.

Primum] Lego potum. Dioscoridi, et reliquis herbariis, unicum tantum genus Chrysanthemi est. Chrysanthum vocat Virgilius in Culice: 'Chrysanthusque ederæque nitor palente corymbo.' Quidam et huphthalmum chrysanthemum esse volunt. Dalec.

Anthemum quoque calculos ejicit] Anthemis nostrum apographon; cui astipulatur Dioscorides libro tertio. Theophrastus tamen lib. viii. genere neutro, anthemon. Pintian.

Laver crudum] Præcipue quod Galli vocant Cresson. Dalec.

Olus acidum] Oxylapathum. Idem. Malum erraticum] Sic vecari puto aristolochiam, præcipue rotundam, quam 'malum terræ,' et 'venenum terræ' supra nominavit xxv. 8. Idem.

Et herba Fulviana, &c.] Urticam Græcam esse volunt; alii saxifragiam albam. Idem.

Platys appellatur] Sic tendinem latum vocari puto, qui in calcem inseritur. Idem.

CAP. 1X. De pulegio et argemone.

Inguinaria quam quidam argemonen] Inguinalis, non inguinaria, et argemonion, non argemonen, in nostro apographo. Dubito autem de integritate fideque hujus loci. Nec mihi. ne dubitem, persuadebit Hermolaus in Corollario. Inguinalis enim, seu inguinaria, 'aster Atticus,' 'asterion,' ' bubonion,' et aliis nominibus ab antiquis et recentiorihus medicis appellatur, argemone vero seu argemonion, diversa omnino herba est. Nec in re aperta necessarium est plura dici. Pintian. Inguinaria, &c.] Alia hæc quam bubonium descriptum xxvII. 5. Quibusdam cruciata, descripta Dodonao IV. 78. Dalee,

Sideritis cum adipe vetere, vel Chrysippea cum ficis pinguibus] Nonnulla hic verba addeuda sunt, ex vetere Apographo: Sideritis cum adipe vetere contusa. Marrubium cum axungia vetere vel Chrysippea, &c. Pintian.

Cap. x. De nymphæa et abstincntia et appetentia Veneris, et de Satyrio erythraico, et crategi, et sideriti.

Heraclia] Heracliam vocat, quod radix, ut ait Dioscorides, βοπαλοειδης sit, id est, clavæ similis, nempe Herculis: aut quod natam fabulentur nympha zelotypia erga Herculem mortna. Vide xxv. 7. Dalec.

Corpus alere] Quoniam habiliores sunt, et voce magis canora, qui Venere non ntuntur. Idem.

Est orchis herba: sive serapias] Hæc reponenda ita sunt: Est orchis herba. Duo ejus genera. Una, &c. ac residente. Nascitur fere circa mare. Altera scrapias orchis cognominatur, &c. creditur, foliis porri, &c. habet ut satyrion. Hæc et tumores et vitia, &c. trita. Idem.

Ita ut major] Hæc de primo orchi Dioscorides, non de serapiade. Idem.

Quidam folio scyllæ, &c] Ex Theophrasto legendum: Quidam folio scyllæ esse dicunt læviori ac minori, caule cuivis tritici generi simili, aut acantho: et hoc recte; nam caulis lævis, gracilis ut tritici, enodis ut acanthi, nullis vel paucis foliis vestitus, spicam elegantem, congestis floribus densam profert. Lege et apud Theophr. του δὲ καυλου δμοιδτατου όποιω μὲν οῦν πυρρῦ ἡ ἀκάνθη. Sie enim vocat Dioscorides, quod nos acanthum dicimus. Id.

Thoracis pituitas] Hoc in Dioscoride non legitur, nec verisimile est, cum adstringat. Idem.

Concicatricem vim habet satyrion]
Testatus alio loco sum, testaborque
subinde, imperitia excerpentium,
transcribentium, annotantium, exponentium, castigantium, multa eminentissimo huic auctori verba falso
accrevisse: cujusmodi puto esse quæ

modo posui. Alioqui confunderentur duo genera herbæ quæ dicitur orchis. cum duobus generibus satyrii, de quibus disseret illico, quod contra Dioscovident lib. 111. et Theophr. lib. 18. Quos confer cum Plinio, deinde pronuncia. Hinc fit etiam ut verba illa quæ statim segunntur, Altera satyrion orchis cognominatur, mendosa existimem, legendumque non satyrion orchis, sed cynosorchis, ex codem Dioscoride codem libro. Hac si considerasset Marcellus Dioscoridis interpres, non tam culpasset Plinium. tanquani in utroque Satyrio discrepantem. Pintian. Concicatricem, &c.] Arbiter in Satyra: 'Ita est, inquit Quartilla. Quicquid Satyrii fuit, Encolous ebibit.' Ac rursum: 'Illine puella penicillo, quod et ipsum Satyrio tinxerat, Ascylton opprimebat.' Dalec.

Alternis annis intumescente ac residente] Addit antiquum exemplar verbum ea: Alternis annis intumescente ea ac residente. Pintian.

Distinguitur internodiis] Hæc negligenter a liberto Plinii ex historia eratæogoni orcheωn ac satyriorum descriptioni inserta sunt. Dalec.

Radice fascinis utili] Radice bulhosa, mali magnitudine, fulva, intus ovi modo candida, sapore dulci et ori jucundo. Diosc. Plinius hæc valde pervertit, miscens orcheæn satyriorumque descriptiones, quæ Venerem concitant, tum etiam cratæogoni, quod ad mares gignendos valet, atque phylli thelygoni, et arthenogoni, quorum historia diversa est Theophrasto et Dioscoridi. Repetitur historia cynosorcheos et cratæogoni infra xxvii. 8. Dalec.

Vel per se trita] Vel per se illita, in nostro codice. Pintian.

Foliis lilii rubri minoribus] Scribo: foliis lilii, rubris, minoribus. Dioscorides lib. 111. 'Satyrion,' inquit, 'sunt qui a foliorum numero triphyllon, id

est, trifolium, vocent; quoniam tribus plerunque foliis fractis viret, rumici liliove similibus tantum et rubentibus.' *Idem*.

Viticis majore] Λίνου, non άγνου, lini. Dioscor. Dalec.

Sic et crategiu cognominantes] Lego: Sic et cratægonon cognominantes, quod distinguitur internodiis numerosiore frutice, semine acri, radice inutili, et arthenogonum, cujus semen, &c. Sic restituendus hic locus solo transpositu periodorum corruptissimus. Idem.

Theophrastus] Hist. IX. 20. Joannes Leo in Africa sna radicis Surnach meminit, in occidentali parte Atlantis crebræ, quæ in eclegmate sumpta penem inflat, et roborat: Venerem auget, vel si quis in eam tantum casu minxerit; credentibus incolis, cum eam virgines perminxissent incantæ, sine virorum concubitu gravidatas fnisse. Satyrii radicem hanc esse puto. Idem.

Quæ talis est, mollugo vocatur, &c.] Legendum: Quæ talis est, mollugo vocatur, similis, sed asperioribus foliis, asperugo; ut intelligas duo lappaginis genera, utrunque a peculiari qualitate denominatum. Gelen.

Qui conchyliis substernitur, &c.] Significat conchyliatæ vestis tincturam eo colore præparari. Substernmur colores, quibus primum lana imbnitur, ut alii pretiosiores superinducantur. Hodie varantia et guastnm cocineis et purpurcis substerni solen, ut colorem alligent, et tenacem faciant. Ab hoc marino fuco tingendis vestibus idoneo Latini tincturam omnem 'fucum' appellavere. Vide Salmas, pag. 1147. a, b.

CAP. XI. Medicinæ generales de pedibus, talis, articulis, nervis, et remedia contra morbos, qui totum corpus occupant, et de mirthryda, et vigiliis, et paralysi, et de febribus frigidis, et febre jnmentorum, et phreneticis, et chamacacta, et ueizoo, et de igne sacro. Mandragoræ folia cum polenta; vel radix recens tusa cum cucumere silvestri, vel decocta in aqua] Non agnoscit verbum illud recens nostrum exemplar, et quidem, ut puto, recte. Dioscorides libro quarto de radice mandragoræ: Radix trita ex aceto sacros ignes sanat; strumas panosque ex aqua disjicit, et cum polenta articulorum dolores sanat. Pintiau.

Cubitorum ac pedum rimis polypodii radix] Digitorum, non cubitorum, in eodem legitur, astipulante etiam Diosc. lib. Iv. Præterire tamen nolni in nostro archetypo hunc locum sic legi: digitorum in depedibus rimis; quem locum, cum ad præsens non occurrat, quo modo castigem, aliis æstimandum reliquimus. Idem.

Perniunculos curat omniaque alia frigoris vitia. Perniunculos curat et cotyledon] Verbum curat posteriore loco excludit Vossianus. Tres alii, jam illi quidem vitiati, sic tamen, ut ostendant inter perniunculos et copulativam hic nihil interjectum fuisse. Habent enim: Cyclaminos decocta in aqua perniunculos et cotyledon cum axungia folio curat: omniaque alia frigoris vitia ex batrachio. Men. et ipse mntilus: Cyclaminos et cotyledon cum axungia folio curat omniaque alia frigoris vitia ex batrachio. Grouov.

Dodecatheum] Dodecatheos vocatur hac herba a duodecim Diis majorum gentium, sive Consentibus, prima anctoritatis et dignitatis inter numina, qui simul in concilium veniunt, præside et principe ex iis Jove. Ennins his duobus versibus complexus est: 'Juno, Vesta, Minerva, Ceres, Diana, Venus, Mars, Mercurius, Jovi', Neptunus, Vulcanus, Apollo.' Dalec.

Vitiis] Obstructionibus. Idem.

Geranion aliqui Myrrhin, alii Merthryda appellant] Scribo, Mertryga, non Merthryda, ex Dioscoridis utraque editione libro tertio. Pintian. Foliis minutioribus] Prima species Dodonai, Dalec.

Græci foliis candidioribus, &c.] Hoc est secundum genus Dioscor. vulgo, pes columbinus. Idem.

Ramosam ex intervallis] Ut binum palmorum intervalla inter ramos intelligantur. Gelen.

Et ænothera] Sic quidem legit Marcellus in Dioscoridis tralatione. Utraque tamen Græca editio, et Hermolaus, sine diphthongo, onothera. Pintian.

Quæ periclitentur secari] Mala tam gravia, ut vel expectanda sit suppuratio, quam secare oporteat, vel, ut amputandum membrum sit. Dal.

Sanat et archezostis, sed cum ammineo pota] Apographon nostrum, Sanat et Archezostis, sed amo pota; rectissime. Dioscorides lib. Iv. 'Datur potu et in comitialibus drachmæ pondere quot diebus anno toto.' Pintian.

Cyathis tribus cum coriandro] In eodem, Cyathis tribus cum coriandro uno. Idem.

Baccæ ternæ contritæ] Suspectus hic locus: quoniam et baccas hyssopus non habet, et eam facultatem hyssopo Dioscorides non tribuit. Quid si legamus hederæ, aut aliquid ejusmodi? Repetitur tanen hæc vox sequenti capite: 'hyssopi baccæ cum aqua potæ,' &c. Quidam legunt isophyri, alii chrysocarpi, alii hippoglossi, quod mihi placet. At supra cap. 6. 'Hyssopi quoque quinque rami, cum duobus rntæ, et ficis tribus decocti, thoracem purgant.' Ego prorsus legendum puto, hyssopi fasces terni contriti et in aqua poti. Dalec.

Quinquefolii contrita folia ex vino sumpta diebus XXXI.] Scribo, diebus XXXX. ex Diosc. lib. tv. 'Succurrent,' inquit, 'comitialibus eadem folia xxx. diebus tricena cotidie pota.' Pintian.

Farina] De affectata hujus vocis innovatione vide quod adnotatum est

xxv. 8. Sic Plinius vocat 'aridæ herbæ tennem pulvisculum.' Dulec.

Tithymalus characites hydropicos sanat] Scribendum videtur characias, non characites, ex Dioscoridis utraque editione Graca, et ejus interpretibus. Pintian.

Semen hyperici quod Coris appellatur] Lego Corion, non Coris, ex eodem Dioscoride lib. 1v. Idem.

Zoster appellatur] Scribon. Largus zonam vocat cap. 62. Dalec.

CAP. XII. Ad luxata membra, et contra morbum regium, ct contra furunculos, et fistulus, et inflationes, ct ambustionem, et contra alios morbos, ud nervos, ad sanguinem.

Hippocrates a septimo, &c.] Imo vero ante diem septimum perniciosum; at septimo, nono, undecimo utilem, nisi dextrum hypochondrium durescat. Aphor. 1v. 62. et 64. Idem.

Sed celerrime quinquefolii succus medetur tribus cyathis potus cum sale et melle] Quatuor postiema verba in archetypo nostronon legintur: recte, opinor. ex Diosc. lib. 1v. 'Sanat,' inquit, 'et foliorum succus celerrime suffusos felle, pondere trium cyathorum aliquot diebus potus.' Pintian.

Hyssopi baccæ cum aqua potæ] Sic superiori proximo capite locuus est. Ita vocat fortassis Plinius calices exiguos, qui flori delapso succedunt, et semen continent. Dalec.

Passim et in quacunque parte ac maxime incommodo] In codice vetusto: passim et in quacunque parte, sed maxime in commoda. Scribendum fortasse non commoda, sed tumida, hoc est, carnosa. Paulus Ægineta lib. 111. 'Furnuculus,' inquit, 'tumor est abscessum præ se ferens: qui ex crassis lumoribus in carnosis plerunque partibus concipitur.' Pintian.

Mortiferum aliquando malum confectis corporibus] Scribendum reor, mortiferi aliquando male sectis corporibus, nt paulo infra, 'medicorum vitio male sectis corporibus.' Idem.

Remedio sunt pycnocomi folia trita cum polenta] Hoc quidem Dioscorid. anctoritate confirmatur lib. 1v. 'Quin etiam,' inquit, ' folia emplastri modo imposita panos et furunculos discutiunt.' Cæterum verba illa quæ continno sequentur, si nondum caput feccrint, non ad folia referenda videntur, sed ad furunculos; deesseque existimo verbum mites, vel aliud simile, et panlo ante locanda, ut in totum legatur sic: Passim et in quacunque parte, sed maxime in tumida, nascuntur qui furunculi vocantur : mites, si nondum caput fecerint, mortiferi aliquando male sectis corporibus. Remedio sunt pycnocomi folia trita cum polenta. Discutiunt et folia ephedri, &c. Paulus lib. IV. cap. de Furunculo: 'Mitis quidem cum in sola cute coiit, pervicax autem malignusque nbi subter actis radicibus erumpit.' Porro quod Paulus dixit, 'subter actis radicibus,' id Plinius aliis verbis explicavit, caput fecerint, dicens. Pintian.

Si nondum caput fecerint] Si nondum in acutum fastigium sublati fuerint, si nondum in acuminatum verticem extuberaverint. Dulec.

Item quæ contusa sint duritiasque et sinus corporis. Telæ omnia infixa corpori extrahunt] Lego partim ex nostro exemplari, partim ex conjectura, sic: Item quæ contusa sint, duritiasque et sinuosa corporis ulcera. Omnia infixa corpori extrahunt; nam in eodem non tela, sed elecehra habetur; et infra capite ab hoc tertio mentio fit sinnum in ulceribus. Pintian.

Vitia, quæ sint in ossibus] Caries, teredo, scabrities, ἐξόστωσιs. Dalec.

Cyclaminos vero si ore sanguis rejiciatur] Scrib. Clymenos, non Cyclaminos, tum ex nostro apographo, tum ex Diosc. lib. 1v. de Clymeno disserente his verbis: 'Exprimitur ex toto una cum radice succus qui contra sanguinis excreationes, cœliacos et rubentes fœminarum fluctiones ntiliter bibitur, refrigerans et astrin-

gens. Sanguinis ex naribus eruptiones compescit,' &c. Item non si ore in eodem legitur; sed sive. Pint. Cyclaminos vero, &c.] Hæc duo verba, cyclaminos vero, delenda puto, quoniam falsum docent, et quæ sequuntur referenda ad pæoniæ radicem. Dalce.

CAP. XIII. De herba equiseto, nymphæa, peucedano, sideriti, aliisque pluribus ad sanguinem sistendum utilibus, et stephanomeli, et erisithale, et contra vermes.

Equisetum] Snpra xvIII. 28. dicta est 'equisetis' et 'equiselis,' quoniam litera t facile in l mutatur, ut Thetis, Thelis: quemadmodum d in l, ut medica, melica. Varro III. 9. δάκρυον, luchryma; ἄδακρυs, alacris. Ab luce planta veteres 'codeta,' quasi 'caudeta' nominarunt trans Tiberum loca obsita caudis equinis apud Festum. Idem.

Vituperata nobis] Quoniam uliginosius pratum est, ubi nascitur. Vide

Est autem pilus terræ] Verba hæc Pliniana non puto. Pintian.

Unctis] In balneo lotis; vel, unctis esculentis, cibis pinguibus. Dalec.

Alii pini foliis similem] Hac est hippuris minima, a Dioscoride non descripta, semper in aquis nascens, præcipue cænosis, et in iis sæpins demersa, interdum emergens: gravis odoris, et lutulenti. Lugdunenses Chara vocant, ut alia dno genera Prelle: Chara vero quasi χαραδρώδη, id est, λιμναίαν, palustrem. Idem.

Tradentes quod etiam sanguinis] Ig. norat Voss. τὰ quod etiam: deinde idem sistit. Scribe igitur: vim ejus admirabilem tradentes, sanguinis profluvia rel tacto tantem ea (hoc enim ordine Ms.) homine sisti. Gronov.

Alii hippurin, alii ephedron] Legendum ephydron, non ephedron, hoc est, 'aquosum,' 'quod prope aquas nascatur,' ex Dioscoride lib. tv. Vidit hoc etiam Hermolaus. Pintian.

Alii ephedron] Eædem quoque sunt appellationes danci plantæ ab hac diversæ, supra XXVI. 7. Dalec.

Semen rotundum] Nihil Dioscor. Præteren falsum id est; nullum enim semen edit. Idem.

Dulci] Malini, austero. Idem.

Brevioribus et mollioribus, &c.] Hæc secunda est Dioscor. Idem.

Stephanometis ex aqua] Quibusdam argentina, sic dicta, quod melino flore in coronis placeat. Idem.

Ex ubere fluentem] Nobili cuidam fæminæ stato temporis intervallo memini sanguinem e sinistra mamma fluere guttatim solirum, et cum imprudenter medicus adstringentibus remediis inhibnisset ae retinuisset, cuatum cancrum quo periit. Idem.

Erraticum] Sanguinem, nempe erysipelas luc illuc irruens ac decurrens. Idem.

Hoc amplius a vocis, &c.] Ruptis vasis pulmonis. Idem.

Item symphyti radicis decoctum: daucum crudum] Acad. dauci crudum. Gud. et Menap. daucis crudum. Andegav. dancus crudum. Voss. item symphytus vel radicis decoctum, daucos cruda. Sic et xxv. 9. ' Danci genera quatuor fecit Petronius Diodotus, quæ persequi nihil attinet, cum sint differentiæ duæ; probatissimæ in Creta,' &c. etsi hic Voss. probatissimi. Scholiastes Nicandri ad Θηριακ. vs. 94. καρπὸν νεοθηλέα δαύκου. Τὸ δαύκου καὶ δαύχου γράφεται. 'Αντίγυνος δὲ λέγει δαθχον όμοίως δάφνη πικράν είναι. Είσί δὲ δύο γένη τῆς δαύκου, ἡ μὲν Κρητικὴ, ἡ δè 'Ασιατική, Gronov.

CAP. XIV. Ad hulcera, plagas, et ad verrucas tollendas, et de polycnemo.

Resistitur uvæ taminiæ succo] Hoc de Staphisagria Galenus, Dioscorides, et alii scribunt, quam Plinius XXIII.

1. falso ' uvam taminiam' vocari tradit, ut Plinium accusare merito liceat et ablivionis et inconstantiæ.

Dalce.

Item minoris coma] In apographo

nostro cuma legitur, non coma, ut forte positum sit pro cyma, hoc est, coliculo. Pintian.

Crassitudinem vel succo] Crassitiem: at succo vulneribus auxilio est, veluti lycium. Dioscor. ἔστι καl τραυματική ἐπιτιθεμένη ὧς τὸ λύκιον. Dalec.

Claros] Callosam duritiem, longam et teretem. Idem.

Cui ad recentia vulnera tanta vis est, ut saniem ex ossibus pellat] Apographon nostrum non saniem habet, sed squamam, lectione verissima. Dioscorides lib. 111. de Pencedano: 'Purgat sicca et in farinam trita radix eadem, sordida ulcera, ossiumque squamas pellit.' Pintian.

Recentia autem vulnera astragali radix, et vetera quoque ulcera purgat hypocisthis utraque] Diversa suppunctione et lectione apographon idem: Recentia autem vulnera astragali radix et vetera, quæ purgat hypocisthis: utraque rectius; nam 'vetera ulcera astragali radice trita et inspersa curari,' anctor est Diosc, lib, IV. Idem.

Cacoëthe] Nesciit Plinius phagædenas, gangrænas, putria cacoëthe ulcera esse. Dulec.

Enothera efferentia sese ulcera sanat] Scribo potius efferantia, quam efferentia. Sed locus est exactiore cura examin indus; nam, teste Theophrasto, hæc herba in vino data mitiores efficit et alacriores mores. Dioscorides item vim hanc dilutum radicis ejus habere tradit, ut sævitia ferocientium omnium animalium potu ejus mitigetur, et dolosa ac malefica ulcera sanet: videnturque præterita esse hic aliquot verba ab incurioso librario, quæ ego in medium relinquo, nt diligens lector ea pro captu ingenii expleat. Pintian.

Efferentia sese hulcera sanat] Τὰ θηριώδη ἕλκη, Dioscor. id est, κακοήθη, άγριούμενα. Itaque legendum, efferantia; nempe, quæ fera et maligna exacerbantur. Dulec.

Scythica vulnera curat] Acad, Scite

vulnera scitite curant. Gnd. et Vossiani duo, Scythe, vulnera scitice curant. Optimus, Stitæ vulnera Scythica curant. Lege, Scythæ vulnera Scythica curant. xxvii. 1. 'Scythicam herbam a Mæotis palndibus:' sic volnit et Hermolaus. Gronov.

Vulneribus præsanatis, &c.] Ne cicatrix extuberet, et immodice assurgat. Dalec.

Polycnemon] De conila bubula obliviose Plinius id scribit cap. 8. hujus libri. Idem.

Odorc quæ ferro factis vulneribus commanducata] Voss. et Andeg. $\tau \grave{\alpha}$ quæ et vulneribus esse Plinii negant. Scribe, acri et dulci odore: ferro factis commanducata imponitur; nam postquam semel dixit, vulnera vel ulceribus, eam vocem postea voluit intelligi ad iis quæ calceamento facta sint, ad inveteratis, ad ferro factis. Pronomen Gud. quoque, Menap. et Acad. expungunt. Gronov.

Mclanias] Μελανώματα, nigras maculas. Dalec.

CAP. XV. De pluribus experimentis ad mulierum menses, et vulvæ morbos, et partus ejiciendos, et continendos, et cutis in facie vitia, et capillum tingendum et tollendum, et quadrupedum scabiem.

Morbis] Uteri suffocationibus. Id.
In universum Pæoniæ herbæ semen]
Voss. nescit τδ herbæ. Et quid eo
opus? xxv. 4. 'Vetustissima inventu Pæonia est, nomenque auctoris
retinet.' Gronov.

Quæ a partu funt] Purgationes a partu suppressas aut secundas morantes. Dulec.

Nidore purgat vulvas] Nidore corrigit vulvas, in archetypo nostro: recte puto, ut non longe post: 'Ladanum suffitu corrigit vulvas.' Pintian.

Nidore purgat vulvas] Voss. hic, corrigit: non superiore versu, ad quem annotant ex Chiflet. Sic xx. 5. 'Suffocationes mulierum doloresque lenit in tantum, ut vulvas corrigat.' xxiv.

5. 'Bibitur et in difficili partu fabæ magnitudine in vini cyatho vulvasque conversas corrigit.' XXXI. 6. 'Mammas sororiantes, præcordia maciemque corporis piscinæ maris corrigunt.' Snetonius Angusto: 'Capillum sibi comi ac malas labentes corrigi.' Sic et codex Pintiani. Gronov.

Thessalæ radix] Ejus quæ florem Inteum gignit, et in Thessaliæ Peneo fluvio plurima nascitur. Dalec.

Menses alvosque pracipue Psyllium] In vetere codice, Menses albos præcipue Psyllium. Intelligit autem fluctiones mulierum albas, quæ Græci ροῦς λευκοὺς dicunt: de quibus alio loco. Pintian.

Nimia rursus profluvia sistit semen cum vino et sulphure] Scribo, Nimia rursus profluvia sistit semen cum vivo sulphure, tum ex nostro apographo, tum etiam ex Dioscoride lib. IV. his verbis: 'Purgat muliebres feminarum locos potum pomorum semen, et cum vivo sulphure admotum rubras feminarum fluctiones sistit.' Idem.

Alri proflucia sistit et contrahit batrachium] Brevius in eodem, contra facit batrachium: cætera redundant. Idem.

Vulvas] Distortas, et in alterutrum latus inclinatas. Dulec.

Albugines in cupite tollit] Τοὺς ἄλφους, cutis et pilorum vitiosam albedinem. Alii furfures et porriginem
exponunt. Idem.

Herbæ] Herbæ sunt musci modo nascentes, ὅσπερ βρύον. Thelygonon oleæ folio, pallidiore tamen, flore albo, semine papaveris modo. Dioscor. Idem.

Thelygoni potu] Alia est thelygonos, nempe melampyron Dioscoridis, infra xxvii. 8. Idem.

Utranque ocymo, &c.] Hoc Theophrastus Hist. IX. 19. Alia phylli historia Dioscoridis est. Mirum, Plinium, quæ a Theophrasto de thelygono scripta sunt, hic tacuisse. Vide supra c. 10. Idem. Indita, pilos mammarum, &c.] Pilorum in mammis fit mentio et XXXII. 10. nempe illos tolli apposito cancro finviatili, vel carne muricis. Morbus is ab Arist. Hist. vII. 11. τριχεία dicitur. Fit pilo casu hausto in poculo. Dolor gravis cum febre et mammas et caput vexat, nec desinit priusquam pilus manu et digitis pressus exeat, vel cum lacte exugatur. Meminit et hujus morbi Alpharabius medicus Arabs in ægritudinum censu quæ mammis infestæ sunt. Rondeletius XVIII. 25. tom. 1. vermiculum capil-

larem esse putat ex pituitoso et putrido lacte in mamma genitam; talemque se aliquando vidisse ait in ubere nobilis fœminæ natum. Vide locum. Idem.

Denticulato oleri similis] Alii multo probabilius et commodius legnut, Siculo oleri, nempe betæ nascenti. Idem.

Verum jam et viris est in usu] Cum dicit jam, significat novum ejus usum apud viros esse, postquam mores degenerare corperunt. Gelen.

LIBER XXVII.

CAP. 1. Reliqua herbarum genera. CAP. 11. De aconito, et panthera, quæ extinguitur aconito.

Aconitum] In insula Ceo Menander scribit lege sancitum fuisse, ne turpiter viverent, qui bene vivere non possent: nempe, ut effœti capularesque senes aconito vitam finirent, ne reliquis alimentum deesset. Rhod. XVIII. 26. Dalec.

Genitalibus] Vel aliis corporis partibus accipiendo veneno oportunis. Cicero pro Scauro: 'Libertus patronum non occidit, sed duobus digitulis gulam oblevit.' Rhod.xxIII. 13. Vide supra xxv. 10. Præsertim autem mulierum genitalibus eo tactis cum meuses fluunt, infert mortem; nam gladio ejus succo tincto, e corpore si sanguis clicitur, lethale vulnus est. Id.

Quo interemptas dormientes a Calpurnio] Quinque nostri una cum Chifletiano expunctum eunt τὸ dormientes; neque id sensus requirit. Anceps autem quod sequitur: Hinc illa atrox peroratio, ejus in digito mortuas: neque sic scripti. Andeg. in digito mortuorum. Acad. Gud. Men. in digito mortuum. E Chiflet, tantum notant, iu digitum. Pintianus ex apographo suo, in digitum. Ortum fabulæ. Salmasins ad Solin. pag. 886. parte hujus correctionis lucrifacta, en digitum: ortum fabulæ narravere spumis. Qui etiam commemorat et spernit Andrea Strani, in digito mortem. Vossianus, in digitum mortum. secunda alterum u superposnerat. Cogitabam: Hine illa atrox peroratio ejus in digitum maritum. Fabulæ narravere e spumis Cerberi canis, extrahente ab inferis Hercule; illeoque apud Heracleam Ponticam, ubi monstratur is ad inferos aditus, gigni. Digitum maritum dixere Plinius et Cæcilius maritalis officii jocique specie parricidam. De hac voce lectissima congessit Heinsius ad Claudianum et Ovidium. Nam illud ortum (quamvis id quoque desiderarint, qui natum tradidere aut narravere natum subjeccrunt) plane supervacuum est, quum τὸ gigni et τοιs e spumis Cerberi et Tois anud Heracleam Ponticam respondeat: quæ non est anferenda Plinio suavitas. Quod si cui primo aspectu videatur prims illud poscere genitum esse, meminerit Livii lib. 1. 'Silvins deinde regnat, easu quodam in silvis natus: is Æneam Silvium creat.' Juvat præpositio E, quam sancinut Chifict. Vossianusque, et primæ editiones, amatam illi verbo. Gronov.

Hinc illa atrox peroratio in digito eas mortuas. Fabulæ narravere e spuma Cerberi canis, &c.] Lego: Hinc illa atrox peroratio ejus in digitum. Ortum fabulæ narravere, &c. ex nostro apographo. Pintian. Hinc illa atrox, &c.] Legend. Inde atrox peroratio ejus, En digitum! ortum fabulæ narravere spumis Cerberi canis extrahente Hercule. Vide Salmas. pag. 188. a, b.

In usus humanæ salutis vertere] Lycoctoni dno genera, non pardalianchis. Dalec.

Nisi invenerit quod in homine perimat] Mallem legeres ordine permutato: Nisi inveneris in homine quod perimat. Pintian.

Quod si quis illa forte ab homine] Voss. et Pintiani: Quæ si quis ulla. Lege, Quæ si quis ullo forte ab homine excegitari potuisse credit, ingrate Deorum munera intelligit. Vossiani alteri dno, Acad. et Gud. tactu resolvente ceditque, si quis illa certe ab homine: media desunt. Gronov.

Carnes aconito] Imo vero tritum aconitum cum carne tusa miscent, inde globulos formantes, quos devorandos feris objiciant. ἐντίθενται κρεαδίοις, inquit Dioscorides. Dalec.

CAP. 111. Quod omnium creaturarum conditor sit Deus.

Leniter hirsula] Subaspera, ὑποτραχέα. Plinius legisse videtur, ὑποδασέα. Idem.

Cammaro similem] Idem ceuset et Galenus in linguis. Verum si ita esset, κάμμαρον legendum fuerit, et non κάμμορον. Ego potius κάμμορον dictum puto, quasi κακόμορον, ut et apud Homerum, perniciosum. Idem.

Myoctonon] Μυσφόνον Dioscoride.

In nudis cautibus, &c.] Theophrast. Hist. 1x. 16. ab Aconis vico Peryandinorum, ubi plurimum nascitur, nomen id impositum putat: κόνις, pulvis: ἀκόνοι saxa ne pulvere quidem tecta: ἀκόναι, cotes. Idem.

CAP. IV. De æthiopide, et agerato, et que, et alcea, et alypo, et alsina, et androsace, et androsæmo, et ambrosia, et anoni, et anugyro, et anonymo.

Præter Æthiopiam nascuntur, &c.] Ex etymo dictionis Plinius id putavit cap. I. hujus lib. Nemo tamen veterum ab eo tractu sic dictam fuisse prodidit. Idem.

Hujus ustæ nidor urinam ciet] Quidam sic legunt: Hujus ustæ nidor urinam ciet, vulramque purgat, tauto magis insidentibus. Causu nominis hæc quoniam diutissime, Idem.

Causa nominis non hæc, sed quoniam diutissime nonmarcescit] Legendum videtur: Causa nominis, quoniam diutissime non marcessit: cætera superfluere reor. Pintian.

Aloë scillæ similitudinem habet] Aloë folium habet scyllæ simile, crassum, pingue, nonnihil latum, nec prorsus teres, retrorsum pandum: folia ex obliquo utrinque spinas gignunt, raras, emineutes, retusas. Dioscor. Dalec.

Vel succo] Si trita illinatur, non autem eliciendo succo utilis. Dioscor. Idem.

Fuere, qui traderent, &c.] Niger herbarius satis celebris id scriptis suis prodiderat, vel potius nugatus erat, anctore Dioscor. in præfat. Idem.

Sed nulla magis improba est, neque alia nigrior est] Hæc verba non sapiunt Plinium: ob id, etsi loca conjectura ductus, non verebor aperire quod sentio; certiorem lectionem esse, Sed nota magis in herba est; nam metallica nigrior est. Pintian.

Sed principalis alvum solvere] Vetus codex non principalis habet, sed prin-

cipis: videtur legendum princeps, seu præcipuus. Idem.

Cochlearis mensura] Binorum cochlearium. Dioscor. Dalec.

Capite in Sole contra capillum peruncto] Lege pilum, non capillum, ex vetusto exemplari. Pintian.

Dilutiorque infusa] Liquidior, ex alto instillata κατὰ τὴν ἐμβροχήν. Dalec.

Insignita ac livida] Τὰ ὑπώπια, genarum suggillationes. Idem.

Devorantur pilulæ cum mellis decocto] Quid sit mellis decoctum, non percipio: quare libentius legerim, melle decocto, quam mellis decocto, auctoribus Dioscoride libro tertio, et Serapione. Favent et exemplaria Toletanum et Cæsarangustanum. Proximas xxv. annotationes in medica Plinii nostri materia acceptas refer, humane lector, Christophoro Oroscio præclaro philosopho ac medico: qui ut in omni genere disciplinarum summus, præterque Græce etiam eruditissimus, adjuvare non minus studia nostra voluit, quam de snis aliquot ante annos quam optime mereri, compositis in Paulum et Aëtium eximios medicos doctissimis annotationibus; ut inhumane faciat Janus Cornarius, illustris alioqui in literis vir et magni nominis, qui eas suggillat tanquam parum necessarias, et levissima quæque consectantes. Nam sintne quales Cornarius prædicat, an longe seens atque ab eo dicitur, necessariæ et rerum magni momenti, nemo potest magis idoneus testis esse quam fuit ipse Cornarius. Qui cum sit tantus vir ac plane omni laude major, cuncta fere quæ in priore ejus Montanique editione Qroscius annotaverat, in posteriore ad illarum præscriptum formulamve resarsit atque emendavit. Quod tamen nemini mirum videri debet; nec enim omnia, ní summus Poëta ait, possunt omnes, et quædam aleæ sunt non minus quam doctrinæ, ut necesse sit,

qui felici aliqua sorte antiquiora et emendatiora nactus sit exemplaria, plura præstet et certiora, quam qui in corrosa, hiantia, ac mutilata incidit, cnjusmodi fere esse solent quæ tot seculorum edacitati crepta ad tempora usque nostra descenderunt. Pintian.

Alypon cauliculus, &c.] Alypon surculosa herba est, subrubra, gracilibus ramulis, folio tenui, flore molli et levi plena: radice betæ, tenui, acri succo referta: semine epithymi. Dioscor. Dalec.

Ea purgatione quibus datur e jare gallinaceo] Commodius, ut puto, legetur, Ea purgatio est quibusdam e gallinaceo jure. Pintian.

Hæc eadem quæ erat helxine] In archetypo nostro, Hæc eadem erat quæ alsine: et paulo post eadem menda. Idem.

Minor] Hic locus ostendit, Plinium apud Dioscoridem, sive Andream, sive Cratevam pro μακροφυλλότερα, legisse μικροφυλλότερα. Dalec.

Helxine] Nihil Dioscorides. Hæc pene omnia sumpta sunt e cap. de helxine. Dalec. Lege alsine, non helxine, ut jam monui, ex nostro apographo. Pintian.

Alba, amara, sine foliis] Plinius fortassis pro λεπτόκαρφος, tenuibus juncis, legit λευκόκαρφος. Dalec.

Ascyron] Hoc ab androsæmo distinguit Dioscorides. Idem.

Folia alba rutæ figura] Androsæmi. Dioscor. Idem.

Cohibens sanguinem] In Dioscor. Cod. vet. νομάς ἐπέχει. Idem.

Fruticem unum habet, densum, ramosum] Quomodo habet fruticem, &c. si nondum constat, quæ sit ambrosia? Voss. fluctuati onam habet certam densam ramosam tenuem. Super primam literam rov onam est u: recte, ut puto. Ambrosia ragi nominis est et circa varias herbas fluctuati: unum habet (nempe herbam hoc vocabulum) certam, densam, ramosam. Quatnor

alii : circa alias herbas fruticum unam habet densam ramosam tenuem. Nec vero fluctuati mutandum in fluctuantis. Vide Observ. Iv. 6. Gronov.

Post ver spinosa Theophrasto Hist. vi. 5. Anonis: ἄρχεται της βλαστήσεως θέρους, τελειοῦται δὲ μετοπώρου. Lego, jucundo, spinosam. Estur etiam muria post ver condita, &c. nempe quo tempore adhuc tenella est aptaque condituræ. Quidam sic distinguere malunt: hirsutiorque esset ac spinosa, odore jucundo. Estur etiam, &c. Matthiolus Plinium reprehendit, quod hæc scripserit contra Theophrasti sententiam, et anctoritatem. Dalec.

Oleris] Brassicæ, κατ' έξοχήν. Varro de Re Rust. 1. 16. quod usque eo est contrarium naturæ, ut arbores non solum minns ferant, sed etiam fugiant, ut introrsum in fundum se reclinent, nt vitis adsita ad olus facere solet. Vide Ful. Ursin, ad d. l. Varr. Idem.

Ad phalangiorum morsus] Πρός κεφαλαλγίαν, Dioscor. Plinius legit, πρδς φαλάγγια. Idem.

Anonymos non inveniendo, &c.] Quidam esse volunt bulgam officinarum, alii consolidam mediam. Utragne sane planta vulneribus sanandis efficacissima est. Hujus mentio fit supra xxv. 8. Idem.

Recente ca si uratur ferrum aut æs ferruminari] In vetusto codice, Recentem eam si uratur in ferrum aut æs ferruginari. Pintian.

Ferruminari] Inde conjectura sumitur, symplyti sive consolidæ genus csse. Dalec.

CAP. v. De aparine, et arctio, et aspleno, et usclepiade, et astere vel bubonio, et ascyro, vel ascyroide, et aphace, et de alcibio, et alcctorolo-

Imponitur, et pernionibus] Imponitur. Foventur perniones ciusdem radice cum semine decocta in vino. Diosc. quanquam is et perniones et ambusta foveri praccipiat. Idem.

Radice limosa] Folia polypodii sen filiculæ modo dividuntur, subter flava, hirsutaque, superne viridia. Diosc. Hunc locum Plinius omnino corrupit. Idem.

Hujus foliorum jure in aceto decocto per dies XL. poto To jure nec in Voss. neque in Chiffet, est. Men. vis. And. Acad. et Gud. jus. Dein primus decocta. Item per dies XXX. Chiflet. et omnes denique potu. melior Vossianus. Scribendum videtur: Hujus foliorum in aceto decoctæ per dies XXX. potu lienem absumi aiunt. Sed quadraginta ex Dioscoride Hermolaus. Gronor.

Bubonion appellatur] Alia hæc quam inguinaria descripta, xxvi. 9. Plinius multa et insignia tacet, quæ a Dioscoride de hac planta traduntur.

Ferulaceos, omnino rubentes Voss. omnia rubentes; ut xxiv. 8. 'alia similis.' Tertullianus: 'cultum omnia candidatum.' Gronov.

Velut cruentant | Hoc est, cruorem reddunt. Gelen.

Alcibion | Supra XXII. 21. onocheiles secundum anchusæ genus alcibiadion vocatur, ut et Dioscorid, echion. Dioscoridi vocatur et doris et alcibiadion. Nicandro vero alcibium, in Theriacis: Ἐσθλην δ' ἀλκιβίου ἔχισς περιφράζεο ρίζαν. At mirum est, quod ait Plinius, apad anctores non reperiri qualis sit herba, cum eadem de foliis et radice tradat, quæ Dioscorides de altera anchusa et echio. Dalec.

Imponi et bibi jubent folia To jubent nostri quinque omnes ignorant : jure; intelligitur enim 'apud auctores repperi.' Gronov.

Alectorolophus quæ apud nos Crista dicitur, folia habet similia gallinacei cristæ plura] In antiquo exemplari alectrolophos una syllaba minus legitar: rectius puto, etsi secus sentit in Corollario Hermolaus. Item placet magis legatur permutatis dictionibus: alectrolophos quæ apud nes

crista gallinacci dicitur, folia habet similia cristæ plura: et paulo post, et ex nigro, non sed ex nigro. Pintian. Alectorolophos] Quorundam opinione alliaria: aliorum vero cauda lupi: aliorum gallithricum, cujus semen codum effectu, et eadem causa vulgus etiam oculis injicit, præsertim cum culex illapsus est. Dalec.

CAP. VI. De alo.

Et convulsis lieni interaneis] Contusis, non convulsis, in nostro apographo: et lenit, non lieni; nt forte leviter legi possit pro lenit. Pintian.

Convulsis, lieni, interaneis] Quomodo imponitur interaneis? Lege cum Vossiano: Luxatis quoque imponitur et contusis: lenit interanea: alvum sistit cocta, &c. Contusis et Chiflet. Pintiani quoque codex lenit, unde ille facit leviter. Gronov.

Interancis] In scrotum delabentibus: enterocelis. Dioscor. Dalec.

CAP. VII. De alga, et actæa, et de ampelo agria, et de absinthio.

Rubru] Cretica tinctoria, quæ purpuræ colore inficit. Vide XIII. 25. et XXXII. 6. et cap. sequens. Idem.

Interioribus fæminarum morbis] Uteri doloribus et suffocationi: mensibus provocandis. Idem.

Viticulis longis] Sarmentis longis, duris, rimoso cortice vestitis, flore capillaceo: fructu exiguis uvis simili, post maturitatem rubente: granis figura rotundis. Dioscor. κόκκουs. Plinius ad punici semina retulit oscitanter, et alias totam historiam corrupit. Idem.

Qualiter flos] Ex omnibus plantis, quæ ad vicina scandunt, tres novimus, quarum cæruleus, sive purpureus, Jovis flori, nempe aquilegiæ, colore similis sit: primam quidem, quam granum Nili vocant: alteram, quam dulcamaram: tertiam, quam pro clematide secunda pinxit Dodonæus, et quam pothon cæruleum esse quidam putant. Quæ de vite silvestri tradit hic Plinius, magis convenire

videntur dulcamaræ, quam salicastrum supra vocavit XXIII. 1. et viti silvestri similem esse dixit: eosdemque effectus habere. Idem.

Ponticum a Ponto] Apud Plautum in Trinummo: 'Syc. Omnium primum per Pontum advecti ad Arabiam terram sumus. CII. Elio, an Arabia etiam est in Ponto? Syc. est: non illa ubi thus gignitur: Sed ubi absinthium fit, atque cunicula gallinacea.' Idem.

De usu ejus convenit dicere herbæ facillimæ] Vossianus jubet deleri τὸ dicere; neque est, cur ei adversemur. Gronov.

Latinarum feriis] Quibus in Albano monte Romanis simul et Latinis visceratio dabatur. Vide Alex. ab Alex. v. 7. Dalec.

Absinthium bibit] Potionis $\tau \hat{\eta}s \in \xi$ à $\psi u \nu \hat{\theta}$ ico meminit Varro in Quinquatribus: 'Absinthium uti bibam grave et castoreum, levemque robur,' (minuam vires corporis,) apud Nonium. Idem.

In vina transfertur] Vino ex eo facto, quod absinthites vocant. Idem.

Stomachum bilemque detrahit] Stomachique bilem detrahit. Dioscorid. bilem purgat, quæ stomacho et ventri inhæsit. Idem.

Alii contra paralysin, alii pueris folia in fico, sic ut amaritudinem fallerent] Dele tria prima verba, ex antiquo codice, nec refragrante Dioscoride: et sicca, non sic, ibidem. Pintian.

Alii pueris folia in fico sic ut amaritudinem. Nonnulli ut sic faciunt. Quatuor membrauæ, fico siccat amaritudinem. Præcipuus vere: Alii puerisin fico sicca, ut amaritudinem fallerent. Notum illud Lucretii: 'Sed veluti pueris absinthia tetra medentes Cum dare conantur, prins oras pocula circum Contingunt mellis dulci flavoque liquore.' Eam vicem hic præstant caricæ. xv. 18. 'siccandis hæc in sole aptissima.' lib. eodem cap. 29. 'Detrahitur hæc (cutis) ficis viren-

tibus, ut putamen; eadem in siccis maxime placet.' xx. 15. 'Decoquitur alias in mulsa aqua aut fico sicca.' xxIII. 7. 'Siccæ fici stomachum lædunt, gutturi et fancibus magnifice utiles.' Idem Pintianus. Gronov.

Visco] Τ $\hat{\eta}$ iξία, venenato chamæleontis succo. Dalec.

Aut si manat sanies, cum melle tritum] Gud. et Voss. duo, manet sanies. Opt. Aures decoctæ ejus vapor (sic et Chiflet.) suffitu sanat: si manent sanie, cum melle tritum. Sic Tacito Annal. Il. 23. 'alvei manantes per latera.' Ubi vide quæ diximus. Gronov.

Inguinum tumorem in ventrali habitum] Ventralia, non ventrali, in apographo nostro; ut fortasse scribi potins sit, in ventralia abditum. Pintian.

Taposiri] Taphosiri, Stephanus. Sic ea dicta quod Osiridis sepulchrum ibi esset, quasi Osiridos τάφος. Dalec.

Hujus ramum Isiaci præferre, &c.] Pro olivæ ramo Dioscor. quæ in Ægypto vivere non potest: quamvis Theophrastus libris de causis olearum quoddam genus Ægyptium vocet. Cæterum in agro Cyrenensi Ægypto contermino id provenit. Idem.

In farinæ trimestris sorbitione, &c.] Σὺν ἐψήματι, ἢ φακῆ. Dioscorid. cum sapa, aut lenticula. Plinius, quia ἔψημα etiam pultem aqua decoctam significat, sorbitionem farinæ trimestris vertit. Ego magis sapam intelligo, quæ sua dulcedine amarorem absinthii, et ingratum saporem obscurat et temperat. Idem.

CAP. VIII. De ballote, et botrye fruticosa, et brabyla, et bryo, et bupleuro, et catanance, et calla, et circæa, et cirsio, et cratæogono, et thelygono, et crocodylio, et cynosorchi, et chrysolachano, et cucubalo, et conferva.

Semen circu totam nuscitur] Verior nostri apographi lectio, Semen circa totos nuscitur. Diosc. lib. 111. 'Semen totis ramulis adnascitur.' Pint.

Brabyla] Brabyla memorata Ga-

leno de Alimentis II. 38. et. κατά τόπους, lib. vi. in medicamentis stomaticis, fructus pruni silvestris, spinosæ, sive spodiadis, vulgo Prunelles. αγριοκοκκύμηλον vero fructus pruni silvestris non spinosæ, maturescens sero admodum, nempe Augusto et Septembri. Interpres Theocriti communia pruna sive Damascena interpretatur. Idyll. vii. hoc versu: 70% δ' ἐκέχυντο 'Ορπακες βραβύλοισι καταβρίθοντες έρασδε. Et Idyll. XI. "Οσον έαρ χειμώνος, όσον μηλον βραβύλοιο "Holov. Seleucus apud Athenæum, ήλα, βράβυλα, μάδρυα, κοκκύμηλα eadem esse tradit; dicique ηλα, quasi μηλα; μάνδρυα, quasi μαλόδρυα; βρά-Βυλα, quasi την βοράν ἐκβάλλοντα, nempe εὐκοίλια. Barbylos Constantino lib. x. γεωπονίας, arbos ex osse persici nata: res a brabylo diversa. Dalec.

Bryon] Bryon Theophrasto nulla herba marina privatim traditur, sed inter genera τοῦ βρύου θαλαττίου, sive τοῦ φύκους, lactucaceum hoc is describit. Vide Hist. 1v. 7. et supra lib. XIII. cap. ult. et XXXII. 6. et XXVIII. 10. et præcedens. Idem.

Ab ima radice exeuntibus foliis] Ab una radice, ἀπὸ μιᾶς ἀρχῆς. Theophrast. 1v. 7. Idem.

Refrigerare opus sit] Στύψεως δεομένα. Plinius legit ψύξεως. Η ε ex cap. Dioscor. de musco marino, quo tantum agitur de alga fœniculacea, vulgo corallina, non autem de hac lactucacea. Idem.

Quoniam arescens] Quod qui ea utuntur, amatas mulieres rapiant, etiam invitas, et veluti contractis unguibus retineant. Idem.

Cemos] Kημδs, capistrum, frænum lupatum. Quidam cassutham nostram case putant: alii leontopodion ad amatoria utile. Marcellus apud Dioscoridem scribit in optimis Græcis codicibus, quos in potestate habuit, et in Lat. scripto literis Longobardis, capiti de Leontopodio præfixum ti-

tnlum fuisse 'de Cemo;' ut inde constet cemon Plinii esse Dioscoridis leontopodion. Ca tera leontopodion Plinii multum discrepare a leontopodio Diosc. quod ostendunt utriusque vires collatæ. Idem.

Calla duorum, &c.] Lego, Calix duorum generum est, &c. Calica Plinius alicubi legerat arin, sive arisaron vocari: et quoniam anchusa quoque calix dicitur, calicis duo genera Plinius statuit. Calicem arisaron vocatum fuisse arbitror, quod ejus fructus calice convolvatur membranoso. Idem.

Antequam inarescat] In aro, at tempestive colligator, signum mataritatis est ab imo folium inarescens, x1x. 5. ult. Idem.

Flore polentæ, δ.c.] Constantinus legendum putat apud Dioscoridem, unde hæc sumpta sunt, ἄνθη μήλινα, id est, flores, ut interpretatur, ex viridi cereos. Oribasii tamen descriptio cum litera Dioscoridis consentit, nec apud herbariorum veterum quempiam extat in ejus historia, quam integram proponit Dioscorides, mutandum quicquam esse. Idem.

Semine lac minuitur] Dioscoridi, γάλα ἀποσπῷ, confert ad lactis generationem, lacte mammas implet. Idem.

Tradunt] Andreas tradit. Dioscor. Idem.

Cratæogonos] Vulgo Persicaria. Melampyros Dioscor. cap. de cratæogono. Alia est thelygonos supra xxvi. 15. ult. Idem.

Eadem sanant hulcera] Hæc omnia quæ apud Dioscoridem legi et extare notavimus c. 2. de orchi, reperiuntur scripta xxvi. 10. Idem.

Arboris genus intelligi] Fallitur Plinius. Aquifolia Latinorum, Græcorum agria est; cratægus vero Theophrasti, quem inepte cratæogonon sive crateægona vocat, herbariorum nostri sæculi torminalis sorbus. Vide supra xv. 20. Idem.

Duplici ordine, superiore, quæ durior est; et inferiore, quæ mollior] Brevius et correctius in apographo nostro, superioreque molliore. Pintian.

In vincis] Nascitur in petrosis et sabulosis. Dioscor. Dalec.

Viri bibunt] Mulieres bibendum dant. Dioscor. Idem.

Lumbis] A calida causa vexatis. Id. Deficientem herbam] In Vet. Cod. legitur, Deficiente herba, id est, disjecta, dissipata, consumpta, ut facile oh mollitiem exteratur. Idem.

CAP. IX. De cocco Gnidio, et dipsaco, et dryopteri, et dryophono, et elatine, et empetro, sive calcifraga, et epipacti, sive elleborine, et epimedio, et enneaphyllo, et filice, et de femore bubulo, et galeopside sive galeobdolo, et glance sive engalacto.

Sistit alvum] Imo vero ducit copiose, bilemque, pituitam, et aquas detrahit. Plinins hic fæde lapsus est. Lego ciet. Idem.

Ros sulsus] Apud Dioscoridem est, imber aut ros, unde nomen traxit. Et quoniam salsa maxime sitim excitant, plantaque dipsacus tanquam sitibunda vocata est, levi conjectura humorem in ejus foliis collectum Plinius salsum esse putavit, cum salsugine prorsus careat. Idem.

Echinata spinis] Omittit Plinius, ea sicca candida spectari, et dissecta medulla tenus, vermiculos intus habere, qui brachio, vel collo alligati quartanis medentur. In Gallia fullones ἐργαλεῖα, nempe instrumenta, ex iis conficiunt, tractandis rudioribus pannis excitandisque lanarum villis, quæ Græci τοὺς στροβέας appellant. Idem.

Illinitur enim] Oportet autem prius vulsis pilis, posteaquam calidæ vapore madefacta cutis fuerit, recentem imponere. Dioscor. Idem.

Dryophonon] Dryophonon Cordus esse putat Creticum thlaspi, quod prodraba Dioscoridis quidam monstrant: alii filicem florescentem. Id. Amplitudine] Vel latitudine vel longitudine. Latitudinem potius intelligo. Idem.

Pilosa] Δασέα, quod verti etiam potest densa. Idem.

Minus salsa est] Magis salsa est. Dioscor. Hanc describit Aloisius in Græcia visam. Idem.

Urinas cict] Hac de saxifrago andieuda sunt, quod empetron nonnulli vocaverunt, sicut et Matthiolus adnotavit. Idem.

Fæminis cavenda] Quoniam et radix conceptum adimit, et folia trita quinis drachmis per quinque dies a menstrua purgatione pota mulieribus præstat ne concipiant. Idem.

Enneaphyllon] Quidam genus batrachii esse volunt, quod folia fert murici fere similia, et a quibusdam hydropiper vocatur: alii dentellariam Mompessulanorum esse putant: alii pseudoelleborum herbariorum ubique in saxosis nascens, quod quidam consiliginem, Allobroges vocant Massitre, enneaphyllum dictum, quoniam cauliculi summi in novem folia dispescuntur: alii elleborum adulterinum in hortis nascens, quod Novembri florem herbaceum mittit, et folia in novem lacinias divisa. Id.

Ne writ latus] Qui in lumbagine et ischiade admovent, lana obvolvunt, ut discutiat quidem humores, qui cos morbos gignunt, non autem exurat. . Idem.

Blechnon] Nicander βλήθρον 'Εν δὲ πολυσχιδέος βλήθρου περιβάλλεο χάρτην. Interpres βλάχνον. Sic et Dioscorides. Phanias apud Athenæum lib. II. filicem βλάχνον vocari scripsit. Idem.

Utriusque radice sues pinguescunt] Extremi Northmaniæ populi, nt Abrincathes, ex iis panem conficient. Idem.

Pinnata] Pinnis, τοῖs πτεροῖs, avium similia, unde πτέριδα Græci vocarunt, et Celsus in suis Geoponicis apud Columellam vi. 14. 'aviam.' Ad

jumentorum collum in opere contusum, aviam cum sale tritam et impositam remedium esse præsentissimum is scripsit, ad quem usum filicem fæminam Dioscorides commendat, λόφους τῶν ὑποζυγίων ἰωμένην. Idem.

Neutra danda mulieribus] Apud Dioscoridem legitur, κὰν ἔγκυος διαβῆ ἐκτιτρώσκει. Emendat Lacuna ex fide vetusti exemplaris, κὰν ἔγκυος λάβη, id quod confirmat hic locus. Idem.

Femur bubulum, &c.] Oportuit hanc herbam dictam fuisse βούμηρον. Eam sic dictam puto, quod fracta boum femora et crura solidet efficacius. Quidam cardiacam esse volunt. Idem.

Vel galiou | Hoc inepte. Idem.

Uti convenit] Lego, convenit. Lactis quoque ubertas intermissa ea restituitur. Sumitur ejus rei causa ex aqua. Hæc in sumn lunc locum sic reponenda, perperam inserta capiti sequenti. Idem.

Cap. x. De glaucio, et glycyside, et gnaphalio, sive chamæzelo, et galedrago, et holco, et hyosiri, et holosteo, et hippophæsto.

In Syria] Syriæ Hierapoli Diosc. Idem.

Humilis herba] Humilem esse herbam Dioscor. non ait, sed habere folia $\chi \alpha \mu \alpha i \langle \gamma \gamma \lambda \alpha \rangle$, in terram sparsa. Idem.

Usus est et succi, &c.] Hæc aliter Plinius, quam Dioscorides. Idem.

Lactis quoque] De glauce hæc Dioscor, non de glaucio. Idem.

Folia qualia isatis] Sic quidem ex vetere lectione correctores scripserunt, cum antea in excusis codicibus non isatis legeretur, sed nucis; sed verior hac in parte vulgata est lectio quam antiqua. Docet id Diosc. lib. 111. de pæonia agens, quæ eadem cum glycyside. 'Duorum,' inquit, 'generum est, mas fæminaque. Habet mas regiæ nuci similia folia, fæmina vero Smyrnii modo secta.' Pintian.

Ea gustu astringit] Superfluit verbum Ea, ex nostro codice. Item verborum paulo post sequentium ordo luxatus est: legi enim debet: quoniam interdiu periculosum sit, pico Martio impetum in oculos faciente. Idem.

Rubra enim grana] Delenda conjunctio enim, ex codem; sequitur continno: Rubentis menses sistunt XV. fere pota. Legendum videtur, non XV. sed XII. ex Dioscoride lib. 111. 'Quin etiam,' ait, 'seminis rubentia grana x. aut XII. in nigro anstero vino pota rubentes mulichres fluctiones sistunt.' At idem auctor, codem loco, grana nigra xv. pota mederi tradit obmutescentibus strangulatu vulvæ. Idem.

Vulvis medentur] Strangulantibus. Dioscor. Dalec.

Alvumque purgat] Uterum, fæminis a partu non purgatis. Diosc. Id.

Matricem autem et stomachum decocta in vino] Arteriam, non matricem, præfert nostrum apographon; ut nonnulli qui matricem in locorum significatione vocem Latinam censent, ab hoc Plinii loco sententiæ suæ confirmationem petentes, frustra conari videantur. Quare magis a Sipontino sto, quam vel a Theodoro, qui in tralatione librorum Aristotelis de natura animalium ea voce sic utitur, vel a Rhodigino, qui fretus auctoritate Solini vilissimi scriptoris, Latinam contendit: magis ipse in ea re sciolus, quam quos immerito reprehendit. Pintian.

Stomachum] Acri humore commorsum. Dioscor. qui id tamen de granis, non de radice. Dalec.

Malum mentis] 'Ανοιαν et μελαγχολίαν, amentiam, melancholiam. Idem.

Suppressionibus nocturnis] Oppressionibus, των ἐφιαλτῶν πνιγμοῖς, incuborum suffocationibus, Faunorum in quiete ludibriis xxv. 4. Idem.

Stomacho vero et rosionibus] Stomachicis, non Stomacho, in vetusto exemplari; ut forte commodior lectio sit, Stomachicis vero crosionibus. Pint. Incipiente stranguria] 'Αρχὰs λιθιάσεωs παραιτεῖται. Diosc. Dalec.

In hoc crescente atate vermiculos nusci tradunt] In nostro apographo: In hoc arescente astate vermiculos nasci tradit. Pintian.

Educit e corpore aristas] Cum a trahendo sic dicta fuerit, vim attractricem et epispasticam convenienter ei tribuunt. Dalec.

Hyosiris intubo similis] Quibusdam jacea ignea. Idem.

Ex adverso appellata] Id est, κατ' αντίφρασιν. Idem.

Sicut fel dulce] Hæc verba aliena esse suspicor, magis quam Plinii. Pintian. Sicut fel dulce] Τὰ γλυκέα Græci fella vocant, ut ctian Lugdunenses hodic fel vocant le doux. Aurelianus Chronion 111. I. Multa enim contrariæ interpretationis vocabulum sumpsernut, ut fella, quæ γλυκέα vocant, quasi dulcia, cum sint amarissima. Dulce.

Hippophaston nascitur in spinis ex quibus fiunt æneæ fulloniæ, &c.] Plinius, quod in Græcis reperisset, ίππό-φαιστον ἐν ῷ τὰ ἰμάτια γνάπτουσι, inde ratiocinatus est nasci hippophæston in ea spina qua vestes poliuntur. Atqui hippophæston ipsa spina est fullonia. Salmus. pag. 392. a, b. 395. b.

In spinis] In spinis, quibus utuntur cortinæ fulloniæ Vet. sed incommode. Cortinæ nempe vasa, in quibus fervent et coquintur pannorum pigmenta: tinctorum et infectorum sunt, non fullonum, βαφέων οὐ γναφέων. Lego, Ηίρρορhæston spina in maritimis nascitur. Hac implentur cortinæ fulloniæ: sine caule, δςc. ex Dioscor. Vide initium cap. 13. lib. xxiv. Dalcc.

CAP. XI. De hypoglossa, et hypecoo, Idæa, isopyro, lathyri, leontopetalo, lycopside, lithospermo, lapide vulgari, de limeo, leuce, et leneographi.

Hypoglossa folia habet] Legend. Hypoglossa folia habet, figura silvestris myrti, comas spinosas, et in his ceu lin-

guas, &c. Salmas, 402, b.

Corona] Coronam vertit, quod περίαμμα Dioscorides dixit his verbis: δοκεί δὲ ἡ κόμη περίαμμα χρήσιμον εἶναι κεφαλαλγοῦσι. Quidam appensa et alligata ea remedia vocant ctiam περίαπτα et ἀποτροπαῖα. Idem.

Idææ herbæ folia sunt, &c.] Leg. Idææ herbæ folia sunt, quæ oxymyrsinæ, adhærent velut pampini, in quibus flos. Ubi notabis Plinio pampinos dici vitium claviculas et capreolos, qui intorquentur, quos ἕλικας Græci appellant: atqui Pampinus, τὸ φυλλάμπελον. Salmas, pag. 403. a.

Isopyron aliqui phaselion vocant, quoniam folium quod est aniso simile in pampinos torquetur] Nostrum apographon: Isopyron aliqui phaselion vocant, quoniam folium quod est aniso simile in passo oly pampinos torquetur. Scribo: Iposyron aliqui phasiolon vocant, quoniam folium quod est aniso simile in phasioli pampinos torquetur. Diosc. lib. Iv. 'Isopyron sunt qui phasiolon appellant, quoniam in summo cacumine folium ejus in phasiolorum claviculas torquetur.' Pintian.

Seminis melanthii] Melanthii gustum imitantis. Dioscor. Dalec.

Facilia purgatu] Aut corpus facile purgant, aut a suo cortice facile purgantur. Idem.

Ut cum pisce aut jure gallinacei, &c.] Grana sex aut septem, in catapotio aut cum ficu, aut cum palmula, sumpta, alvum purgant; sed frigida postea sorbenda cum gallina aut oleribus: folia coquuntur ad eundem usum. Diosc. Idem.

Leontopetalon, alii rhapeion vocant]
Non rhapeion noster codex, sed parapadion, liabet; it forte reponi possit,
pro parapadion, pardalion, ex Dioscoride lib. iii. 'Leontopetalon,' inquit,
'sunt qui leontopodion, qui leucarion,
qui leontion, qui doridion, qui dorictenda, qui agrestem lychnidem, qui
pardalion vocent.' Pintian.

Aliqui Ægonychon vocant] Diosc.

lib. 111. 'Ægonychon et exonychon vocari ait, 'lithospermon.' Sed hoc loco nostrum exemplar exonychon habet, non ægonychon. Idem.

Cavernulas habent, et intus semen] Hæc postrema verba herbarius Anglus intelligenda putat de lithospermo arundineo, quod lachrymam Job officinæ vocant. Dalee.

Jacere atque humi serpere, &c.] Lithospermum secundum describi hic volunt. Idem.

Neque in alia herbarum fides est visu statim, ad quam medicinam nata sit. Est autem ejus species ut etiam sine auctore visu statim nosci possit] Scribo, neque in alia herbarum fides est visu statim ad quam medicinam nata sit, ut ejus specie etiam sine auctore usus statim nosci possit, ex scripto exemplari. Pintiun.

Impetigo] Cantharidem, scarabæi genus, impetiginem vocat, ideo quod membra corporis erodat, ut frumenta cantharis. Supra xviii. 17. Chifft.

Limeum] Læmæum, ἀπό τοῦ λοιμοῦ. Eandem et belenium vocarunt, sive ἀπὸ τῶν βελῶν, sive quod Apollo Belis apud eos vocaretur. Eo seculo Galli potissimum venerati sunt Belin: cuins mentio fit apud Herodianum in Maximinis, Hesum, Taranem, Onanam, Abellionem, de quo elogium extat in convenis Novempopulaniæ: DEO A-BELLIONI MINICIA JUSTA. V. S. L. M. Scalig. in Auson. Vide supra XIII. 24. Auctor librorum de plantis, qui Aristotelis nomen præ se ferunt, Perseam in Perside venenatam belenium vocat, sive a sagittis nomine ducto, sive ab Apolline. Si a sagittis τοξικόν Græcum fuerit. Aristoteles venenum id a Celtis parari solitum ξενικόν vocat. Galen. de Ther. ad Pison. έλένιον, pro quo lego βελένιον, a Barbarisque vocari tradit ninum vel nicon. Idem scribit, Dalmatis et Dacis plantam esse, cujus succo sagittas suas efficiant lethales. Tingunt et Galli sagittas suas elleboro, supra xxv. 5. In Æthiopia radicem iis viribus præditam nasci Theophrastus scribit Hist. 1x. 15. Dalec.

Salivati additur] 'Salivatum' medicata potio, quam boum faucibus infundunt, aut salubritatis custodiendæ gratia, ant virium conservandarum, aut morbi pellendi. A sale dictum putant quidam, quoniam is pabulo mixtus bobus utilissimus est, quidam a saliva, quam largam et copiosam indita ori ejusmodi medicamenta evocant. Columella v. 5. 'medicamine salivare pecus ægrotum' ait, id est, tractare, sanare, curare, medicari. Inde quidam panem vino mersum cum asperso sale, quem recreandis fessis equis manducandum offerunt, Salade vocant, quasi 'salivatum.' Salivari potione utuntur veterinarii ac medici, ποτόν vocantes. Idem.

Lence Mercuriali similis] Mentha Sarracenica. Idem.

Leucas appellatur] Chamædrys montana. Idem.

Cæliacis, trita ex aqua, &c.] Leg. Item cæliacis: trita et apposita profluvio fæminarum. Salmas. p. 137.

CAP. X11. De medio, et myosota, et myagro, et natrice, et ottonne, et onosma, et onopordo, et osyri, et oxye, et batrachio, et polygono, et leucanthemo, et phyteuma, et phyllo, et pheltandrio, et phalari, et polyrrhizo, et proserpinaca, et de rhacoma, de reseda, et stæchade.

Medion folia habet iridis sativæ] Seridis legendum esse, non iridis, ex Dioscoride lib. IV. notavit ante me Hermolaus. Pintian.

Multis capillamentis fibrata] Fimbriata in eodem, non fibrata: quam recte, censeant legentes. Idem.

Vis ei scptica, &c.] Ignoranter Plinius septicam esse tradit. Est enim frigida et humida, ut helxine. Dalec.

Othone in Syria nascitur] Scribendum Othonna, cum duplici n, et a in fine, ex Dioscoridis utraque editione Græca. Pintian.

Perforatis crebro foliis] Lego cribro,

non crebro. Dioscorides lib. 11. de Othonna: 'Nascique herbam in Arabia etiam quæ ad Ægyptun est erucæ foliis cribri modo foraminibus multis.' Posuit ergo Plinius cribro, pro 'tanquam eribrum,' quo loquendi modo usus est libro septimo de Julio Cæsare loquens,' celeritatemque quodam igne volucrem,' hoc est, tanquam ignem quendam. Idem.

Ad tres digitos in terra jacentia, tria ad similitudinem anchusæ incisa, sine caule, sine flore, sine semine] Si Dioscor. audis, quattuor digitos leges, non tres, item falso additam putamus vo-

cem illam tria. Idem.

Tria] In Dioscorid, historia nec tria legitur, nec incisa. Hippocrates cam βίζαν vocat. Galenus in Linguis eam describit, et habere tria folia tradit, non animadvertens eandem esse cum onosmate. Dioscorides vocari etiam δσμάδα, ὄνωνιν, et φλομῖτιν, non, ut vulgo legitur, φλονῖτιν, auctor est. Dalec.

Onopordon si comederint, asini] Vetus exemplar non Onopordon, sed Onopradon, habet: quod non minus probo; nam ut a δέρκω, ἔδαρκον et ἔδρακον, sic a πέρδω, ἔπαρδον, ἔπραδον, ὀνόπραδον. Pintian.

Snegmata mulieribus, &c.] Ex osyride κορήματα fieri Galenus tradit Simp. lib. v111. quæ alii interpretantur snegmata, ut Plinius, alii κορας, αlii κόσμητρα καὶ καλλωπίσματα: nam κορεῖν, κοσμεῖν, et καλλωπίζειν significat. Dalec.

Dissolutum] Affluxu bilis aversum. Idem.

Et ad colorem reducit] Ad æqualitatem si nimis emineant. Idem.

Concorporat] Delet, et eutem corpori reliquo similem facit. Idem.

Qui plura genera, &c.] Primum genus est sanguinaria; secundum herniaria; tertium, polygonon fæmina Dioscoridis; quartum, ut quidam volunt, casia lignea marina Monspessulanorum. Plinius &ραῖον, id est, pul-

chrum et renustum, montanum reddit, quasi legisset ὅρειον, vel ὁρεινόν. Ὠραῖον vocatum fuisse ab eleganti foliorum ambientium circuitin arbitror. Quidam legant οδραῖον, et sic dictum volunt, quod ejus folia, quemadmodum et hippuridis, caudarum setis similia sint. Idem.

Appellarique a multitudine seminis, aut densitate fruticis calligonon] Verius nostrum exemplar, callipogona. Pintian.

A multitudine seminis] Scribonins cap. 47. quia multa est, et ubique nascitur. Dalec.

Alii polygonaton, &c.] Vulgo herniariam dicunt. Mirum in modum has historias Plinius confundit. Idem.

Alii carcinetron] Scribe cum aspiratione in ultimo, carcinethron, ex Dioscoride: et paulo post, infractis, ex codice antiquo. Pintian.

Adeo contra profluvia sanguinis] Legendum reor, ut dextra contra profluvia sanguinis. Idem.

Scillam pusillam, &c.] Apud Dioscoridem: οί δὲ καὶ τοῦτο σκίλλην ὀνομάζουσι. Plinius legit σκίλλην μικρὰν ὀνομάζουσι. Dalec.

Alii meconion aphrodes] Lego, alii mecona aphrode, tum ex codice vetere, tum ex Dioscoride lib. iv. Pintian.

Palmi altitudinem petit, in caule summo foliis lenticulæ, gustu adstricto] Scrib. reor: palmi altitudine, spicata in caule summo, foliis lenticulæ, &c. Idem.

Poterion] Vide ejusdem poterii historiam, supra xxv. 10. Dalec.

In aquosis collibus] In aquosis et collibus. Dioscor. ἐν ἐλώδεσι καὶ γεωλόφοις. Idem.

Semine nigro] "Ωσπερ φακοῦ, ἢ μείζον semine nigro, crasso, leuticulæ, vel majore, ex vet. codicc. Idem.

Radice herbacei coloris] Adde verbum tenui, ex codice antiquo: Radice tenui, herbacei coloris. Dioscorides lib. 111. 'Radicem exiguam, brevem, cum ex terra foditur viri-

dem.' Pintian.

Muria et oleo] Ex mænis xxv1. 4. Dalec.

Obmutuerint] Præ nimia lassitudine vocem amiserint. Idem.

Insignita] Έγχυμάσεις et ὁπάπια. Apud Gellium x. 3. Cato in verberatis a Q. Minuto Thermo recenset insignita, injurias, plagas, verbera, vibices, dolores, carnificinas. Idem.

Datur et decoctum ejus, &c.] Legend. Datur et decoctum ejus bibendum duplici mensura, ad rupta, contusu, convulsis, ex sublimi devolutis. Vide Salmas. p. 797. a.

Sive intus, sive extra purulentis excreationibus] Scribo: Sic et in tussi vetere, ac purulentis excreationibus, ex apographo nostro, favente etiam Dioscoride lib. 111. et paulo post, splenicis, non spleneticis, in eodem. Pintian.

Sive intus sive extra purulentis exscreationibus] Voss. sic et in tussi vetere a purulentis. His male lectis monstrum illud vulgatæ fecerunt jam in scriptis sequioris ætatis. Emenda: Si dissolutio stomachi, ex frigida aqua sumitur: sic et in tussi vetere ac purulentis exscreationibus. XXI. 19. 'In tussi vetere radices ejus tres quatu-orve decoquunt.' XXII. 23. 'Anhelatoribus et in tussi vetusta cum porro ex aceto datur.' XXIII. 8. 'Tussi quoque veteri tritæ, in aqua mulsa potæ.' Sic quoque Pint. Gronor.

Lichenas quoque ex aceto imposita purgat] Scribo sanat, ex eodem, non purgat. Dioscorides lib. 111. 'Emendat Rha Ponticum livores impetiginesque.' Pintian.

Singultus, tormina, asperitates, capitis gravitates] Legendum reor, non asperitates, sed suspiria, ex Dioscorid. lib. 111. 'Facit,' inquit, 'ad coxendicis dolores, cruenta sputa, suspiria, singultus, intestinorum tormina,' &c. Idem.

Singultus, tormina, asperitates] Voss. herbetas. Numquid, singultus, tor-

mina, herpetas, capitis gravitates? id est, έρπητας vel έρπηδόνας, ulcera manantia, vel serpentia. Psellus: Ερπης, πάθος έξ ξανθής χολής άμιγοῦς έτέρου χυμοῦ κατά τι μορίον συνιστάμενον. Gronov.

Quis hic pullos egerit? radices nec caput ncc pedes habeant] Codex noster, Quis hic pullus egerit radices nec caput nec pedes habeat. Pintiau.

CAP. XIII. De solano, et smyrnio, et telephio, et trichomane, et thalietro, et thluspe, et tragonia, et tragoni, et trago, et tragopogo, et spondyli. Et quod quidam morbi in quibusdam non sint gentibus.

Solunum Græci strychnon vocant] Mirum, Plinium in explicanda natura solani tam brevem et abruptum fuisse. Dalcc.

Sed particulatim, quoniam universa vomitionem movet] Universitate, non universa, in apographo nostro: rectins. Pintian.

Desideriis] Vitiis, morbis. In Græco fortassis ἐπιθέμασιν; pro quo legit Plinius ἐπιθυμήμασιν, remediis admovendis thoraci et præcordiis. Dalee.

Maxime in elixis carnibus simul. Concoctiones facit, supore simillima piperil Scribo, maxime in elixis carnibus. Sinon concoctiones facit, supore, &c. ut sinon sit nomen herbæ: tum etiam ex Dioscoride libro tertio, et Paulo septimo, cujus verba sunt: ' Sinon calidas et subamarus est. Urinam movet, concoctionem adjuvat. Menses educit, et viscera obstructa aperit.' Fugerunt hæc Hermolaum in Corollario, qui in mentione sinonis Plinianum hunc locum præterierit. Plinii alias maximus compilator. Et Marcellum, qui in annotationibus in Dioscoridem nullum Latinum scriptorem de sinone egisse ait. Pintian.

Inlinitur lentigini, et cum inavuit,

teritur] Voss. deteritur: recte, nisi malis detergitur. Gronov.

Adianto similis est] Iisdem locis nascitur, quibus adianton. Filici simile est, sed valde parvum. Dioscor. Dalec.

Thlaspe] Scribo potius Thlaspi, ex Dioscoride et Paulo et cæteris. Pintian.

Ramorum] Racemorum acini decem. Dioscor. Dalec.

Nascitur in asperis] Imo potius in pratis et udis. Quin et herba esui apta est. Dioscor. Idem.

Ultra XII.] Quinque aut sex. Theophrast. ex quo, Hist. IX. 14. hæc omnia. Idem.

Genus id serpentis est] Imo potins vermis, in terra sæpe quam profundissime delitescentis; alvo candida, vertebrarum modo instar blattæ flexuosa, ore nigro, dentibus firmis, anibus etiam arborum, præcipue vitis, nedam herbarum radices crodit. Lugdanenses rustici vocant un Turc, quasi Turcam. Hortensibus et satis herbis animalia tria potissimum infesta sunt: primum spondylis vel spondyla hic memorata; alterum prasocouris, vulgo, Taillepré, Lugdunensibus Courterole; tertium mus exignus, brevi corpore, quamobrem rustici vocant, Rate courte, canda curta, pilo fusco, rostro acuto, instar muris aranei, cæcus ut talpa, ejusque modo terram suffodiens; is carduorum et cinararum magna pernicie radices depascitur, holitoribus inimicissimus hostis et insidiator. Idem.

Tineis] Alii, tæniis. Iis omnibus complectitur etiam dracunculos Ægypto Arabiæque peculiares, de quibus Paulus IV. 58. et VI. 83. Idem.

Tum vero illa animæ auxilia præstantissima] Potior lectio, præsentissima. Pintian.

LIBER XXVIII.

CAP. I. De medicinis ex animalibus.

Remedia auferrent transversos \ Voss. traversus. Alter traverso. Sic XXI. 4. 'Tralatione quoque, nt vites, optime ocyssimeque provenit.' XXIX. 3. ' Donec candida fiat ac tralucida.' Eodem lib. c. 4. 'Distinguente linea alba et traversum altera,' xxx1.7. glebis pæne tralucentibus:' ibidemque: 'tralucidus et odoratissimus.' xxxIII. 6. 'Candidæ nitentesque, non tamen traincentes.' Eodem c. 9. ' Depressa an elata, traversa an obliqua.' xxxv. 11. 'Adversum eum pinxit, non traversum.' xxxv. 14. 'Tralatam tamen magis mirabantur.' xxxviii. 8. 'Maculosi atque non tralucidi.' Sic omnibus his locis liber optimus. Gronov.

Sunguinem quoque gladiatorum bibunt] Idem Septimius Florens in Apologetico, Aurelianus lib. 1. celerum pass. cap. de Epilepsia: 'Gladiatore jugulato, qui occiderat, et confoderat, ejus sanguine proluebat manus vel in victoriæ signum, vel ut sic immotus ac interritus effundendo hominis sanguini assuesceret. Qui vero caduco morbo vexabantur, eum adhuc calidum ex plaga manantem sorbebant, ut remedium sni mali præstantissimum.' Vide Lipsium Saturnal. 11. 22. Dalec.

Ut viventibus poculis comitiales morbi] Apographon nostrum, Ut bibentibus populis comitiales morbi. Legendum reor, ut procul sint comitiales morbi; nam verbum bibentibus glossulam, ut dicunt, interlinealem fuisse puto. Pintian.

Ut viventibus poculis comitiales mor-

bi] Sic Gelenins, cum ederetur: ut bibentibus populis procul sint comitiales morbi. Pintianus reddidit: ut procul sint comitiales morbi, extrito τφ bibentibus; cum in scripto reperisset: ut bibentibus populis comitiales morbi; quod etiam in Chiflet. notatum. Quatuor penes nos: ut bibentibus procul sint comitiales morbi. Præstantissimus: ut viventibus populis comitiales morbi. Conjicio: Sanguinem quoque gladiatorum bibunt, ut juvantibus poculis. comitiales morbi. Fortasse morosum minus alicui videretur: ut juvantibus poculis comitiales morbos. quia omnes scripti fovent τδ morbi, et id dictioni Plinii satis congruit, illud præfero. Comitiales morbi, inquit, id est, comitiali malo adfecti, sanguinem quoque bibunt gladiatorum, tanquam juvantibus poculis, adversus eius morbi diritatem. Gronov.

Cum plagis ne ferarum quidem admoveri oru fas sit humana] Scribe, cum e plagis huic ne ferarum quidem admoveri ora mos sit humanus, ex eod. Pintian.

Quis ista invenit ostenta] Scribo, Quis ista invenit Ostane, ex eodem: de Ostane Mago et Plinius alibi sæpe, et Suidas, et Dioscorides passim, et omnes. Confirmatur hæc lectio verbis statim sequentibus: 'Tecum enim res erit, eversor juris lumani, monstrorumque artifex.' Idem.

Siliginem quæ pernoctasset] Expende an sit commodius legi fuliginem, quam siliginem. Idem.

Eque moriere etiam, cum obscænus] Pintianns e cod. suo probat quam obscænus; ut et est in Vossiano: tamen ea particula locum hic habere non videtur; hoc enim dicit, non

magis fore ut mortem effigiat, qui proferre vitam sibi videatur obscœnus aut nefandus ob Thyestæas epulas, aut ob hominem impensum, quam si mausisset purus, et anima sancta atque istius culpæ inscia descendisset ad manes. Recte igitur quum vel cum inde fecerunt. Facilius ferrem τὸ quam, si τὸ etiam abesset. Gronov.

CAP. II. An sit in medendo verborum aliqua vis: ostenta et sanciri et depelli.

Valeantne aliquid verba et incantamenta carminum] Vindicianus: 'Sume igitur medicum pro tempore, proque labore, Ætate, atque habitu, summa ratione paratus Gramine sen malis ægro præstare medelam, Carmine sen potius. Namque est res certa saluti Carmen, ab occultis tribuens miracula verbis.' Euripides in Hippolyto coronato: Νοσοῦσα δ' εὖ πως την νόσον καταστρέφου. Είσιν δ' έπφδαι, καὶ λόγοι θελκτήριοι Φανήσεταί τι τῆσδε φάρμακον νόσου. Locus hic ostendit, carminibus vel gravissimam animi perturbationem, amorem, leniri. Muretus Var. 1. 4.

Quod si verum est, homini acceptum ferri oportere] Vossiani tres, Gnd. Acad. acceptum fieri oportere : sic xxxiv. 14. 'Quamobrem culpa ejus non naturæ fiat accepta:' et eodem: 'In Cappadocia tantum quæstio est, aquæ aut terræ fiat acceptum.' viii. 17. 'Nam quæ de infantibus ferarum lacte nutritis, cum essent expositi, produntur, sicut de conditoribus nostris a lupa, magnitudini fatorum accepta fieri æquius, quam ferarum naturæ, arbitror.' Sic enim Chiflet, et Vossiani duo; uhi vulgo ctiam ferri. Scio tamen 11. 7. 'Huic omnia expensa, huic feruntur accepta:' et xII. 18. 'quæ hoc acceptum superis ferat.' Plinius alter Epist. 11. 4. 'Quicquid mihi pater tuus debuit, acceptum tibi ferri jubeo.' Ubi tamen membranæ Acad, non spernendæ, acceptum tibi fieri; nam et sic Epist. vi. 34. 'Tu tamen meruisti, ut acceptum tibi fieret.' Gronov.

Credit vita nec sentit] Credit vulgi opinio valere verba, nec certa cognitione et rerum sensu id persuasum habet. Dalec.

Quippe victimas cædi, &c.] Leg. Quippe victimas cædi sine precatione non videtur, referri ad Deos, rite consuli. non videtur victimas cædi sine precatione, idem est, ac si diceret: non videmus victimas cadi. Et statim sequitur : Præterea alia sunt verba impctriti, alia depulsorii, alia commendationis. Vide Salmas. p. 585. b. Quippe victimas cadil In sacris sacerdotes primum precabautur: mox hostianı mola, vino, costo, thure mactabant: deinde libabant, e-sympulo fictili, vel ligneo vinum gustantes, et adstantibus propinantes: tum victimariis sen cultrariis, popis, agonibus immolari, et excoriari victimam jubebant, ac excepto pateris sanguine, mortuam proscindi: hinc exta inspiciebant, et, si litatum fuisset, postea reddebant, id est, diis, quod debetur, ministris adstantibus partiebantur: ac postremo epulabantur, carne perpetuo tosta vel assa, nisi ex ariete, quæ elixabatur. His peractis, Græci λαῶν ἄφεσιν denunciabant : Romani vero licet proclamabant, eos qui adstiterant, dimittentes. Alex. ab Alex. IV. 17. Vide et quod notatum est xxiv. 9. et xxxiv. 12. Idem.

Sine precatione] Ejus initium fiebat a Jano et Vesta, ut per eos aditus pateret ad Jovem Opt. Max. Apollinem, Vulcanum, Mercurium, et reliquos, ut volentes ac propitii sacris adsint et precationi, quæ in eundem Janum finiebat. Alex. ab Alex. 1v. 17. Idem.

Referre] Pinm, sanctum, ac legitimum esse. Idem.

Quippe victimas cædi sine precatione non videtur referre, nec Deos rite consuli] Hæc esse corruptissima exclamat Salmasins ad Solinum pag, 585, nec sententiam ullam, bona quæ sit, efficere: veteres libros omnes legere, referri adeo rite consuli; restituendum autem: Quippe victimus cadi sine nrecatione non videtur, referri ad Deos, rite consuli. At hoc mihi multo molestius ad aures accidit. Quod ille omnibus in vett. libris esse ait, exstat etiam in nostris, sed segnioribus. Vossianus nihil demutat, nisi quod habet aut Deos, pro nec Deos. Utram autem particulam recipias, plana erit sententia: Sine precutione cædi victimus referre (i. prodesse sacrificia, vel cædi utiliter victimas) aut Deos rite consuli non videtur. Item: Sine preçatione non videtur referre (id est, nihil juvare putatur, nihil prodesse vulgo creditur) cadi victimus, nec videtur Deos rite consuli. Quo significat necessario preces adhibendas. Unde apparet etiam error Jac. Gutherii de Jure Pont. IV. 14. qui victimas cædi sine precatione non videri referre, accipit quasi diceretur, nihil interesse, preces ad sacrificium funderentur, annon; eogne to referre delet. Quis est qui confiteatur sese ignorasse, 'refert' esse interdum, ad rem pertinet, juvat, utile est? Plautus Curcul. 1v. 3. 'Quid refert me fecisse regibus, ut mihi obedirent, si hic me hodie umbraticus deriserit?' Epidico 1. 2. 'Nam quid te igitur retulit Beneficum esse oratione, si ad rem auxilium emortuum est?' In hoc tamen tota difficultas. Non videtur referre victimas cædi sine precatione, est, non videtur ad rem pertinere, nihil agitur sacrificando sine precibus. Gronov.

Impetrantis] Impetrito rem divinam fieri solitam Valerius scribit 1.
1. cum aliquid foret inquirendum extis, vel sortibus, addo et auspicio; precatione, cum commendandum; voto, cum exposeendum; gratulatione, cum solvendum. Impetrito vero contineri eorum precationes

quæ ostentis aut fulguribus dennuciantur. Vide Turn. Advers. xxIII. 10. et xvIII. 5. Impetritum quasi in petra fixum, ratum, firmum, stabile, augurio, extis, sortibus impetratum. Plaut. in Asinaria: 'Impetritum, inauguratum est, quodvis admittunt aves.' Vide Festum. Dalec.

Depulsoris] Depulsoria, aut, nt est apud Valerium, depulsa, ad portenta pertinebant, quæ conceptis verbis depellebantur et avertebantur. Quod idem Valerius scribit, precatione Diis, quod salvum esse volebant, commendabant. Turn. Advers. xxIII. 10. et v. 18. Idem.

Alium vero præponi, &c.] Verba illa fuerunt, εὐφημεῖτε, σιγᾶτε, ' favete linguis.' Ovidius: ' Postera lux oritur, linguis animisque favete: Nunc dicenda bono sunt bona verba die.' Cicero de Divinat. lib. 11. Euripid. in Ione: Στόμα τ' εὕφημον φρουρεῖτ' ἀγαθὸν, Φήμας τ' ἀγαθὰς τοῖς ἐθέλουσιν Μαντεύεσθαι Γλώσσης ἰδίας ἀποφαίνειν. Attius in Œnomao apud Nonium: ' Per urbem, nt omnes qui arcana asteumque accolunt Cives, omnibus faustis augustam adhibeant Faventiam, ore obscœna dicta segregent.' Idem.

Exaudiatur] Ab eo qui precatur, quod ejus mentem occupet et avertat. Idem.

Ipsæ diræ] Ut Crasso apud Ciceronem de Divin. lib. 1. Idem.

Adimi capita] 'Caput jocineris,' inquit Livius, 'a familiari parte cæsnm dicitur aruspex ostendisse.' Caput id, venarum hepatis truncus est, aut porte ingredientis, aut cavæ prodeuntis. Familiaris pars fuit 'interior,' nempe cava, sive sima: hostilis 'exterior,' nimirum gibba. Hepatis λοβούς, fibras, Cicero de Divin. lib. 11. fissa vocat. Vide Turn. v. 18. et xt. 27. Idem.

Carmen] Precatio, qua se devovit ad Veserim Decius pater, extat apud Livium lib. viii. Decad. i. Eodem carmine, sed adjectis præterea quibusdam execrationibus ac dirarum minis, filius se devovit apnd eundem anctorem lib. x. ejusdem Decad. Apud Græcos eadem pietate erga patriam Menœceus Creontis filius vitam et sanguinem Thebanis suis largitus est, gladioque se transfixum e muris præcipitem dedit, auctore Cicer. Tusc. lib. 1. Papinius Theb. x. 'Sanguine nunc spargit turres, et mœnia lustrat, Seque super medias acies, nondum ense remisso, Jecit et iu sævos cadere est conatus Achivos.' Dalce.

Boario in foro Gracum Gracamque defossos] In vetusto exemplari: Boario vero în foro Gracum Gracamve defossa: lectione notanda pro Grammaticis. Pintian. Boario vero in foro, &c.] Livius lib. 11. Decad. 111. Plutarchus in problemate, cur Bletoneusiis interdictum sit a Romanis, ne hominem immolarent. Idem in Marcello. Vide Brod. v. 10. Dalec.

Cum si semel recipiatur ea ratio et Deos preces aliquas exaudire] Scribendum reor: Quod si semel recipiatur ea ratione et deos, &c. Pintian.

Confitendum sit de tota conjectatione. Prisci quidem nostri perpetuo talia prodidere] Verbum confitendum præcedentibus annecte: cætera sic legenda reor: Sed dempta conjectatione prisci quidem nostri perpetuo talia credidere; nam vetus exemplar credidere legit, non prodidere; et in eodem sed legitur, non sit. Idem.

Confitendum sit de tota contestatione]
Pintianus: Quod si semel recipiatur,
ea ratione et Deos, &c. confitendum.
Sed dempta contestatione prisci quidem
nostri perpetuo talia credidere. Voss.
et Chiflet. conjectione. Idque censeo
admittendum; in cæteris mutandum
nihil. Perinde est ac si dixisset, de
tota lite, de tota quæstione. Verbum
juris est conjicere causam. Duodecim
apud Gellium xvii. 2. 'Ante meridiem causam conjiciunto.' Ubi frus-

tra sollicitant. Afranius: 'Causam conjicere hodie ad te volo. Ambon' adestis? profuturos arbitror.' Gellius v. 11. 'Litem cum Enathlo contestatur, et quum ad judices conjiciendæ consistendæque causæ gratia venissent.' Quemadmodum autem multæ aliæ locutiones, quæ proprie partem et actum unum e multis forensium solennium significant, pro tota actione sæpe ponuntur; ut 'postulare,' 'jurare calumniam,' 'subscribere,' pro accusare; sic et 'conjicere causam,' proprie pars et initium agendi, interdum nihil aliud fuit quam 'agere,' ut Nonins interpretatur, quod excusabile mihi satis videtur: etsi P. Faber handquaquam sese id probare scribat. Hinc etiam solum 'conjicere' est contendere, certare. Idem Afranius: 'Noli, mater, me præsente cum patre conjicere: non, si me vivum vis, mel meum.' Inde quidam paullo ulterius progressi conjectionem pro causa sive controversia dixere, Pliniusque hic eos imitatus. Neque hic tantum, sed et 11. 7. 'Invenit tamen inter has utrasque sententias sibi ipsa mortalitas nomen, quo minus etiam plana de Deo conjectio esset;' sic enim eum scripsisse mihi persnadeo, etsi sit in libris 'conjectatio.' Eodem cap. extremo: 'In hæc divertisse non fuerit alienum vulgata, propter assiduam quæstionem de Deo:' nempe conjectio de Deo, est 'quæstio de Deo.' Gronov.

Missis ob id a Senatu legatis] Hermolai est, quum Jo. Andreas edidisset: missis ob id a se legatis. Certe a rege potius quam a senatu missi sunt, teste Dionysio lib. IV. Voss. missus a delegatis. Men. ob id a se elegatis. Forte: missis ob id ad se legatis. Sequitur enim statim: 'Hetruriæ celeberrimus vates.' Eum respicit pronomen. Idem.

Præparatæ quadrigæ, &c.] Hanc historiam vide fuse narratam a Plutarcho in Poplicola. Victor. xvII. 18. Festus in voce Ratumena. Dalec.

In Duodecim tabulis verba sunt] Versus ii sunt: 'Ne pelliciundo alienas segetes excantanto: Ne incantanto, ne agrum defrandanto: Ne frugem aratro quæsitam noctu furtim depascunto. Puberes si secanto, Cereri eos suspendanto. Impuberes arbitratu Prætoris verberanto. noxam duplionem (noxæ deinde talionem) decernanto.' Gaudentius Merula 1. 4. Vide supra xvIII, 3. Rævardus in Leges XII. Tab. c. 23. Seneca Natur. Quæst. Iv. 7. Apuleins Apol. 1. Maleficos hos indemnatos uniquique licebat interimere. Scalig. in Fest. ultima voce earum, quæ a P incipiunt. Idem.

Qui fruges excantasset] Aptior, ut sentio, lectio erit, excantassit: verbum antiquum ab 'excanto,' excantasso:' ut a 'levo,' 'levasso,' apud Cicer. Catone Majore, 'curamve levasso.' Pintian.

In oppugnationibus, &c.] Ad eum ritum Macrob. et Servius pertinere volunt hos versus Virgilii: 'Excessere omnes adytis arisque relictis Di quibus imperium hoc steterat.' Muretus tamen Var. v. 19. ejus loci abstrusiorem seusum monstrat, ex Æschylo et ejus Scholiaste petitum. Dalec.

Ampliorem locum apud Romanos cultumve] Nec τὸ locum, nec τὸ ve locum habent in Vossiano, sed tantum: promittique illi eundem aut ampliorem apud Romanos cultum. Et durat in pontificum disciplina id sucrum. Gronov.

Huc pertinet ovorum] Veteres cum nomina, simulachra, testæ ovorum acu perforarentur, hoc veneficio et maleficio aliquos lædi putabant. Ovidius: 'Sagaque Phœnicea defixit nomina cera, Et medium tenucs in jecur urget acus.' Itaque ne hoc eveniret, ovorum, cochlearumque putamina frangebant et pertundebant, ut maleficium occuparent et averte-

rent. Turneb.

Aut eosdem cochlearibus perforari] Duo illa verba, eosdem cochlearibus, falso inserta mihi videntur. Pintian.

Incantari] Turnebus legit recanere, id est, retorquere et dissolvere incantationem. Cantu ut rumpi angues prisci putabant, sic angues ipsos credebant, si præsentirent, recanere, sive incantationem diluere ac exolvere. Lucilius Sat. lib. xx. 'Jam disrumpetur medius, jam ut Marsu' colubras Disrumpit cantu, yenas cum extenderit omnes.' Eo loco 'colubram' dicit poëta fæminino genere. Dalec.

Conscribuntur] Lego circumscribuntur, hoc est, definiuntur, terminantur, ne flamma longius evagetur. Deprecatio illa ex Afranio nota fuit, si n pariete scriberetur 'Arse Vorse.' Vide Festum in dictione 'Arse.' Idem.

Et quæ ridicula videri cogit animus] Vossianns: et quæ inridicula. Non temere est. Plantus Casina v. 2. 'Ita nunc pudeo, atque ita nunc paveo, atque ita nunc irridiculo sumus ambo.' Pænulo v. 4. 'Neque ab juventute ibi irridiculo habitæ.' Quemadmodum 'irridere' est ridere, ita 'irridiculus' est ridiculus. Gronov.

Ulyxem inhibuisse carmine] Homerus Odyss. T. de Autolici filiis id scribit, non de Ulysse, cui tum aper dextrum humerum sauciaverat: $\epsilon \pi \alpha \omega$ οιδ $\hat{\eta}$ δ' αἷμα κελαινὸν Έσχεθον, inquit. Dalec.

Theophrastus] Libro de enthusiasmo. Idem.

Ischiadicos sanari] 'Ανόσους διατελεῖν, εἰ καταυλήσοι τις ἐπὶ τοῦ πόνου τῆ Φρυγιστῆ ἀρμονία, sine morbo permanere, si quis, cum dolore vexatur, concentu Phrygio tibiam inflet. Athen, lib. XIV. Id.

Cuto prodidit luxatis membris carmen auxiliari] Voss. ut et Chiflet. auxiliare. Optime. Ovid. Met. vii. 'Neve parum valeant a se data gramina, carmen Auxiliare canit.' Gron.

Licet hanc in partem singulorum quoque conscientiam coarguere] Voss. quoque, nt Chiffet. Libet hanc partem, neglecta et præpositione; sed Vossianus insuper conscientia: egregie: Libet, inquit, hanc partem singulorum quoque conscientia coarguere. Et quæ sequuntur, sunt, quæ singuli se facere sibi erant conscii. Idem.

Primum anni incipientis, &c.] Priscis seculis anni primus dies fuerunt Calend. Martiæ: itaque tum novum ignem Vestales accendebant, laureæ virides in consulum fascibus, ædibus Regis sacrorum, Flaminum, Vestalium, curia, pro veteribus mutabantur, magistris merces solvebatur, vectigalia locabantur, matronæ feriis Matronalibus servis cænas apponebant, viri mulieribus dona mittebant, ut Saturnalibus mulieres viris, comitia celebrabantur. Alex. ab Alex. 111. 24. Dalec.

Nomina victimas, &c.] In sacris veteres quædam bona nomina dicis caussa proferebant: in nuptiis Caiam, Cæciliam, et Thalassionem; in capienda Vestali, Amatam; Nonis Caprotinis, Cainm, Marcum, Lucium; in censu vel delectu faciendo, Valesium, Salvium, Statorium; in Saliari carmine, ut ait Varro de Ling. Lat. lib. v. Luciam Volumniam, et Manurium Veturium; ac, ut ait Cicero, in lustranda colonia, ab eo, qui deduceret, et cum imperator exercitum, censor populum lustraret, bonis nominibus qui hostias deducerent eligebantur. Quod idem in delectu consules observant, ut primus miles Plutarchus in fiat bono nomine. Quæst. Rom. 30. et 31. Idem.

Nemesin invocantes] Quæ fuerit Nemesis vide apud Rhod, fuse disputatum x1. 19. Pausanias scribit pictum illam coronam gestare, in qua spectantur corvi et fortunæ imagunculæ: dextra fraxineum gestare ramum, sinistra phialam, Æthiopib.

insculptis. Aristoteles Nemesim esse vult indignationem conceptam ex improborum prosperis rebus, sicut misericordiam, dolorem ex adversis bonorum. Apulcio Asini x. Ceres est. Idem.

Cur ad mentionem defunctorum] 'Pwμαΐοι, inquit Plutarch, in Cicerone, μη βουλόμενοι δυσφημείν, εξιέναι λέγουσιν, τὸ τεθναναι. Dixerunt et Græci ταύτης της εὐφημίας χάριν, ἀποίχεσθαι, quemadmodum et Latini abire, mortis mentione abstinentes, et de eo, qui obiisset, vixit. Hinc lethum ἀπδ της λήθης, quod ii minime solicitandi, et a quiete avocandi, quamvis Priscianus a 'leo, levi' ducat. Græcis etiam, qui vita migrarunt, μακαρίται dicuntur, bonæ scevæ omine, et πλείoves potius quam νεκροί, unde πολυάνδριον, sepulchretum, Latinis 'letho dati.' Festus, 'Ollus Quiris letho datus est.' Cicero de Legibus lib. III. ' Manium jura sancta sunt. Hos letho datos divos habento.' Sculig.

Ad primitias pomorum] Meditrinalibus ovum et vetus vinum libantes ac degustantes medicinæ gratia dicebant: 'Novum vetus vinum bibo, novo veteri morbo medeor.' Varr. idem fere Athenis fieri solitum ἐν τοῖς πιθοιγίοις, seu Vinalibus, Plutarchus tradit Sympos. 111. 7. De Meditrinalibus idem Verrius Flaccus. Dalec.

Cur sternutamentis salutamur | Captatis auguriis sternutamenta cum superveniunt, illa sive bona, sive mala sint, confirmant et rata faciunt. Apud Homerum Penelope procis infortunium minante Telemachus sternutat. Hippiæ sternutanti dens excussus magnam calamitatem porten-Xcnophontem , concionantem ducem milites creant, quoniam eo loquente quidam sternutasset. Matutina sternutamenta tristia et infœlicia: meridiana, præcipue a nare dextra, læta et prospera putaverunt. Alex. ab Alex. 11. 26. Vide quod notatum est infra c. 6. Plutarchus

Delph. et Var. Clas.

Plinius.

16 H

de Homero sternutationem fælicem et lætam esse tradit. Ea scilicet caussa est cur sternutantes salutemus. Vide Jan. Dusam super Arbitrum 11. 4. Idem.

Cur sternutamentis salutamur] Men. Acad. et Gud. salutamus. Andeg. cur sternumtis salutamus. Ex Chiflet. afferunt, alia sternutamentis salutamus. Præcipuus noster manu prima, alia sternucntis salutamus. Posterior manus inducto τῷ alia superposuit cur, tum literam M voci sequenti, quasi interjiciendam inter V et E, ut fieret sternumentis. Sed vera lectio est, cur sternuentes salutamus? Catullus, 'Dextram sternuit approbationem.' Ovidius, 'Sternuit et lumen.' Gronov.

Tinnitu aurium] In Catalectis vetus poëta: 'Garrula quid totis resonas mihi noctibus auris? Nescio quem dicis nunc meminisse mei,' &c. Vide adnotata inf. in c. 6. proximum. Dalec.

Pollices, cum faveamus] Vide Ang. Polit. Misc. c. 42. Eo pertinet Glyceræ dictum apud Menandrum: τους δακτύλους εμαυτής πιέξουσα, ἢ ἃν κροταλίζη το θέατρον. Turn. Advers. xi. 6. Idem.

In adorando dextram] Apuleius Asini lib. Iv. de formosa virgine, quam ut Deam mirabantur: 'Multi,' inquit, 'denique civium admoventes oribus suis dextram, priore digito in erectum pollicem residente, ut ipsam prorsus deam Venerem religiosis adorationibus venerabantur.' Idem in Apologia prima: 'Si fanum aliquod prætereat, nefas habet adorandi gratia manum labris admovere.' Adi Pet. Pith. Advers. vii. 1. Barn, Briss. Form. 1. Idem.

Totumque corpus circumagimus] Cœlestis vertiginis quadam imagine, vel, quod Ægyptiæ rotæ significabant, quia nibil in rebus humanis constaus et stabile sit. Rhod. x11. 2. Plant. 4 Quo me vertam nescio. B. Si Deos

salutas, dextrorsum censeo.' Pithœus 1. 7. In symbolis Pythagoricis, προσκύνει περιφερόμενος. Suetouins in Vitellio cap. 2. 'Lucius Vitellius primus Caium Cæsarem adorari ut Deum instituit, cum reversus ex Syria non aliter adire ausus esset, quam capite velato, circumvertensque se, deinde procumbens.' Idem.

Fulgetras poppysmis adorare] Tenuibus sibilis ore emissis. Alex. ab Alex. v. 13. vel, leviter complosis manibus cavis, velut ad deliniendum Jovem iratum. Turneb. Advers. tv. 15. Manus cavæ complosæ poppysmum efficiunt. Ea vox fictitia est ad soni expressionem. Aristophanes έν Σφηξί· κὰν ἀστράψω ποππύζουσι. Interpres adnotat, ἔθος τοῦτο γεγονέναι. Sophoeles: ποππύζεται ζευγηλατρίς. Dexippo Commentariis in Categorias Arist, ἐπὶ ποππυσμάτων ἄναρθρός ἐστί τις ψόφος. Politianus Miscell. c. 33. Idem.

Mensum vel repositorium tolli Mensas Turnebus xx1.22. exponit fercula, magidas, lances. Ego vero præterea panis quadras, et abacos, quibus imponebatur e lance sumptus cibus discindendus et mandendus. Virg. 'Hens etiam mensas consumimus, inquit Iulus.' Hac superstitione persnasi Græci sub epularum finem άγαθοῦ δαίμονος poculum, merum circumferebant, ac bibebant, deinde protinus auferri mensam jubebant. Itaque Dionysius, cum auream mensam ex Æsculapii fano vellet tollere, tanquam veteris instituti studiosus, ad boni dæmonis poculum invitavit, deinde confestim asportari mensam imperavit. Vict. 1. 1. Idem.

Servii Sulpitii principis, &c.] Quod ex Servii commentatione tradit Plinius, Scaliger apud Festum, in voce, Mensa migrare, intelligi vult de mensis in templis Deorum positis, super quibus sacrificio peracto epulabantur. Oratio tamen Plinii spectare potius videtur ad privatas epu-

Mensas hie accipio quadram, cui obsonium e lance et patina sumptum imponebant, ac frustatim concidebant, ut mundins et commodius manducarent: vulgo Tranchoirs, Assietes. Ea fiebant ex argento, ære, stanno, et alia einsmodi materia, panis velut abaco superaddito, qui obsoniorum pingue exciperet, et quem comesse ominosum fuit, ut vel ex superiori versu Virgilii intelligitur. Eo pertinet poëtæ hemistichinm, 'miserum est aliena vivere quadra.' Linquebant mensam, qui festinata voracitate inquinassent, quod incivile est. Suberat fortassis et hæc superstitiosa cogitatio, mensas nec Deorum esse mutandas, nec nostras, quæ illas repræsentat. Dalec.

Nondum enim plures] Mensæ non mutabantur, quod luxuriosa posteritas excegitavit in singulos ferculorum missus, ut constat ex Alex. apud Athenæum lib. ix. et Plutarcho in vita Pelopidæ; sed convivarum enique sua, et tantum semel dabatur. Idem.

Famæ labor est] Augurium est, convivarum quemcunque famæ et existimationis periculum subiturum. Idem.

Cibus etiam e manu prolapsus, &c.] Quidam contrarium existimarunt, quæ inter epulas e mensa decidunt, heroibus sacra esse, unde symbolum Pythagoricum, τὰ πεσόντα μη ἀναιρείσθαι. Ideoque nec tollenda, nec gustanda. Alex. ab Alexand. v. 22. Fuit et inauspicatum, convivam atra veste indutum accumbere: quod Vatinio Cicero exprobravit. Idem. Lumen in lucernis accensum sponte emori sinebant: extinxisse religiosum fuit, ut et mensam sic vacuam tollere, quin aliquid superesset reliqui. Idem.

Quid loquenti cogitantive id acciderit inter execratissima. Si Pontifici accidat ditis causa epulanti, &c.] Erratum esse existimo in ordine verborum, et

legendum sic esse, nt duo illa verba. inter execratissima, principium præbeaut colo sequenti: Inter execratissima, si pontifici accidat ditis causa epulanti, &c. Considerandumque an hoc loco scribendum sit non accidat, sed quid cadat, aut alind simile. Alioqui fatendum habebimus locum esse hiantem, ut nonnullos alios hoc cap. De cætero non postremæ quæstionis esset, inquirere quid significet, ditis causa, quod non apud Plinium modo, sed JCtos etiam invenio; nam et lib. XIII. Digestorum titulo Commodati vel contra, Caii verba sunt: 'Sæpe enim ad hoc commodantur pecuniæ, ut ditis gratia numerationis loco intercedant:' quem locum nonnulli quo volunt detorquentes, corrampere nituntur, et lib. undetricesimo, tit. 5. 'Excusantur,' inquit Ulpianus, 'servi, qui auxilium tulerunt sinc dolo malo. Nam si finxit se quis auxilium ferre, vel ditis gratia tulit, nihil hoc commentum ei proderit.' Pintian.

Ditis causa epulanti] Turneb, Advers. xviii. 26. legit Dicis causa, ex manuscripto. Cum inaugurationes et sacra fierent, epulis interesse solebant quondam Pontifices, ad vetustatisque memoriam et imitationem quibusdam in sacris epulatio retinebatur: quod aiebant, Dicis causa fieri. Constantinus exponit, Dicis causa, expiationis causa: ἀφοσιώσεως ἕνεκα, δίκης, vel δικαίου χάριν: nimirum, nt omen triste averterent, sacris rite peractis cum epulabantur, Interpretatio hæc ex Capro Grammatico, et Modestino Jurisconsulto petita est. Duaren. Annivers. 1. 47. exponit, 'non serio, non vere, sed perfunctorie tantum, et per simulationem.' Vide locum. Olim in mancipationibus interveniebat, et quod ait Juriscons. lib. IV. ff. commodati, commodabatur pecunia, nempe sestertius nummus, ut dicis gratia numerationis loco intercederet, præsertim in donationibus, quæ fiebant per emancipationem. Græci exponent νόμου χάριν, nt satisfiat juris solennitatibus; vel λόγου χάριν, nempe, verbi gratia, ut dicere possint se numerasse, ac, ut inquit Cicero, se emisse. Cujac. Observ. x. 37. Arnob. Adv. Gen. princ. lib. 1v. Dicis causa clarissime usurpat pro boni lætique ominis gratia. Dalec.

Piatio est] Piaculo dignum, ejus inauspicati infælicisque ominis et augurii purgatio, lustratio, expiatio, deprecatio, averruncatio. Nam Laribus rerum primitias offerebant, non quod homines ac convivæ gustare dedignati fuissent. Quin et ipsas primitias, semel in mensa depositas, Laribus, jam ab homine contrectatas, et tanquam inquinatas, sacrificare piaculum erat. Horatius 11. Sat. 4. 'dulcia poma, Et quoscunque feret cultus tibi fundus honores, Ante Larem gustet venerabilior Lare dives.' Idem.

Atque a digito indice multorum pecuniæ religiosum est] Præpositionem ignorant Mss. An, atque digito indice moreri pecuniam religiosum est? Gronov.

CAP. 111. Remedia ex homine contra Magos.

Suctuve modico] Leg. suctuve medico, id est, medicato. Validus enim succus ille est, non mediocris. Primum enim saliva tangebatur vulnus, ne serperet; deinde venenum carminibus et verbis eliciehatur. Hæc si non juvissent, suctu valido extractum expuebatur. Apud Lucan. lib. 1x. de hac re elegantissimi versus extant. Vetus exemplar habet 'tumido,' itaque fortassis legi potest 'tumidos,' ut percussos tantum Psylli curent solo tactu, jam vero tumentes suctu. Chiffl.

Quorum e genere sunt Psylli Marsique, et qui Ophiogenes rocautur in insula Cypro] Si hic locus cum altero Plinii conferatur, apertissimum fiet hunc locum insigniter depravatum esse; scribendum igitur: Quorum e genere sunt Psylli Marsique, et qui Ophiogenes vocantur in Hellesponti Pario. Est autem Parium celebre Asiæ oppidum ad Hellespontum, magnæ mentionis annd Geographos omnes et plerosque ex Historicis ac Poëtis. Plinius VII. 2. 'Crates,' inquit, 'Pergamenus in Hellesponto circa Parinm genus hominum fuisse tradit, quos Ophiogenes vocant, serpentium ictus contactu levare solitos, et manu imposita venena extrahere corpori. Similis et in Africa Psyllorum gens fuit. Horum corpori ingenitum fuit virus exitiale serpentibus, cuins odore sopirent eas.' Et in nostro apographo non Cypro habetur, sed Paro, facili lapsu, unius literulæ omissione; stolidi videlicet librarii seu correctores pro Hellespon substituerunt Insula, pro tipario, Cypro. Sed quid opus est citare codicis antiqui fidem? Audi Strabonem gravissimum ac diligentissimum auctorem, ad hunc modum lib. x111. de Pario et Ophiogenibus disserentem: 'Parinm Civitas est juxta mare quæ majorem portum habet quam Priapus ex ea aucta. Nam Pariani, Attalicis obsequentes, sub quibus est ager Priapensis, multum ex hornm regione absciderant, permittentibus quidem illis. Hoc in loco finxerunt Ophiogenas cognationem quandam cum serpentibus habere; proditum est enim mares serpentium morsibus remedio esse, si eos continuo attigerint, quemadmodum incantatores: ac primo livorem transferre, postea tumorem ac dolorem sedare. Gentis hujus auctorem tradunt heroëm quendam ex serpente immutatum, qui fortasse unus aliquis fuit ex Libycis Psyllis. Vis autem ea aliquandin in genus permansit.' Pintian.

Marsique] Marrubios vocat Poëta: 'Quin et Marrubia venit de gente sacerdos.' Dalec.

Ophiogenes] Apud Priscianum lib.

x. Varro primo Rerum humanarum 'Pharios' vocat: 'Ut habent,' inquit, 'Pharii, qui vocantur ὀφιογενεῖs, et in Africa Psylli, quorum ophiogenistum si arbitrantur suppositum esse aliquem in stirpe, admovent ut pungat colubra. Si nou sit, mori cum pupugerit; si de gente sit, vivere.' Meminit horum Ælianus de Animal. xit. 39. Idem.

In insula Cypro] Leg. Paro; et pro suctuve modico, leg. suctuve humido. Salivosum suctum ita vocat; nam saliva præcipue medebantur. Salmas. 348. a.

In dolium serpentium conjectus] Voss. in nidulum serpentium. Quidam m. p. in dolum. Gronov.

Nam in insula Nili Tentyri nascentes, tanto sunt, &c.] In nostro exemplari, Nam in insula Nili Tentyricenses tanto sunt, &c. Scribo, Nam in Insula Nili Tentyritæ gens tanto sunt, &c. Plinius ipse viii. 25. 'Quin et gens est linic belluæ adversa in ipso Nilo Tentyritæ, ab Insula in qua habitant appellata.' Pintian.

Horum omnium generum in sua repugnantiu interventum quoque mederi constat] Verisimilior lectio, Horum omni vi sua repurgantium interventum, &c. Idem.

Tantum remanet virus excepto semel malo] Scribo, Tantum remanet virus ex accepto semel malo, ex antiquo exemplari: et paulo post aspergi, non inspergi. Idem.

Pythagoræ inventis non temere fallere, impositivorum nominum imparem vocalium numerum, clauditates, oculorum orbitatem, ac similes casus dextris assignare partibus, parem lævis] In scripto exemplari, cum præpositione e legitur, E Pythagoræ inventis. Cousiderandum vero an sit peccatum in serie et dispositione verborum; nam, ut conjectura assequor, scribi debet hoc pacto: E Pythagoræ inventis, non temere fallere impositivorum nominum clauditates, oculorumve orbitatem, ac si-

miles casus, imparem vocalium numerum dextris assignare partibus, parem lævis. Idem.

Pythagoræ inventis non temere fallere] Vossianus, E Pythagoræ inventis non temere fallere. Neque aliter codex Ferdinandi Nonii. Ponit idem considerandum, an sit peccatum in serie ac dispositione verbornm: quantum enim assequatur conjectura, scribi debere hoc pacto: E Pythagoræ inventis, non temere fallere impositivorum nominum clauditates oculorumve orbitates ac similes casus, imparem vocalium munerum dextris, &c. sibi velit, iguoro : nihil autem in Plinio trajiciendum esse satis acceptum habeo. Initium hujus capitis pendet a fine præcedentis, quippe cum harum sectionum auctor ipse non fuerit. Intelliges igitur inde, qui sciat illud ex inventis Pythagoræ non temere fallere. Quod illud? Nempe prout impositivum cojusque nomen vocalibus constet paribus imparibusve, si cui eveniat, ut claudus fiat aut cocles, si nomini ejus impositivo sint impares vocales, dextro pede claudum ant oculo dextro captum fore; si pares, lævis. Oculire Chiflet. et Voss. non oculorumre. Gronov.

CAP. IV. De quibusdam sortilegiis, et saliva hominis.

Hasta velitaris] Celibarem quoque olim vocaverunt, ea soliti comam in fronte sponsarum digerere, ac discriminare, vel argumento quod sponsas maritorum imperio subditas esse conveniat, vel augurio fœlici, quod fortes strennosque bellatores parituræ sint. Alex. ab Alex. 11. 5. Dalec.

Pelopis costa] Pausanias in Eliacis opertæ scoptulæ Pelopis mentionem facit, nullam autem hujus eburneæ costæ. Idem.

Elide solebat ostendi Pelopis costa] Voss. Pelopis ostiliani. Quatuor alii ostilia, vel hostilia. Lege, Pelopis scapula. 'Ωμοπλάτη, humerus. Gronov.

Despuimus comitiales morbos | Plant.

in Captivis: 'Ægio, hic homo rabiosus habitus est in Aulide. Ne tu quod fabulatur in aures immittas tuas, Nam isthic hastis insectatus est domi matrem et patrem, Et illic isti qui insputatur morbus interdum venit.' Dalec.

Fascinationes] De iis Plutarchus Sympos. v. 7. Idem.

Spei alicujus andacioris] Frustra Pintianus venditat audaciores; neque enim emimus vel titivillitio. Spes audacior est, quae Justino 'spes improba:' lib. xxII. 'Qui spe improba regnum totius Africæ amplexus.' lib. xxIX. 'Imperium spe improba totius orbis amplexi.' Gronov.

De simplicibus effectibus seripsit] Simplicium. Sic Galenus suos libros inscripsit, περί της των άπλων δυνά-μεως. Dulec.

Nos si hæc et illa credamus rite fieri] Omnes quinque, Eos hæc credamus rite extranci. Tà si, et illa, fieri, nus-Deinde optimus, quanquam quam. illos religione mutuatur. Locus est egregius et dignus quem assequamur. Quod sic tentabam: Eis hæe credamus, item extranei interventu, aut si dormiens spectetur infans, a nutrice terna adspui: quanquam illos religione tutatur et Fascinus, imperatorum quoque, non solum infantium custos: qui Deus inter sacra Romana a Vestalibus colitur; et currus triumphantinm, sub his vendens, defendit medicus invidia: jubetque eosdem respicere similis medicina linguæ, ut sit exorata Fortuna gloriæ, a tergo carnificem. Dixerat superius : 'Credamus ergo et lichenas leprasque,' &c. Huic respondet Eis (Marcioni, Opilio, Salpæ) hæc credamus, et quod sequitur. Illos, puta infantes, quos adspuendo terna tutari volunt nutrices, religione tutatur et Fascinus, enjus insigne amuletum suspensum e collo gerebant. Jubetque cosdem recipere etiam Vossianus, Johannisque Andrea: et hanc secuta: editiones; sed quem sensum corum

fingunt Turnebus et Dalecampius, nulli, opinor, sano probaverint: et frequenter hæc duo verba confudisse librarios observavimus. Fascinus autem sub curru pendens jubere sive recipere, sive respicere, quemadmodum potest dici? At similis Fascino medicina linguæ, id est, servus publicus, alter invidiæ medicus, (qui portatur codem curru, et identidem canit, Respice post te,') quum ibidem sit κώδων et μάστιξ, instrumenta carnificis, quomodo jubeat triumphantes a tergo respicere carnificem, facile mihi capere videor. Mirum autem, in quatuor codd. eandem lacunam continenti scriptura dissimulari. Sic enim omnes præter optimum : qui Deus inter sagora eadem strigmenta a balneis et ideo miscent suppuratoriis, &c. Media desint. Acad. inter sucra eadem strig. menta. Gronov.

Religione mutatur] Turnebus scriptum invenit in antiquis exemplaribus, religione mu tueatur. Ea syllaba veteres utebantur, ad invidiæ, mali, fascini depulsionem, itemque ad imperandum et ominandum silentium. Lucilius: 'Nec landare hominem quemquam, nec mu facere unquam.' 'Mu facere,' mutire. Dalec.

Fascinus] Fascinum, pudendum virile, quod fascinum depelleret collo appensum puerorum. Varro: 'Pueris turpicula res quædam in collo suspenditur, ne quid obsit, bonæ scevæ causa.' Turneb. 1x. 28. Appendebatur olim triumphantium currui Fascinus Deus, nt in auctores fascinum rejiceret, eosdemque fascinum et invidiam recipere juberet. Vide Rhodig. 1v. 6. Vide quod annotatum est supra x1. 49. et v11. 2. Idem.

Jubetque cosdem respicere] Lege, Jubetque invidiam recipere. Appendobatur enim Fascinus Dens, ut in auctores fascinum rejiceret, eosdemque fascinum et invidiam recipere juberet. Vcl, Jubetque cos Deum se respicere; nimirum humanam suam sortem

cogitare, ac conditionem, qua triumphi gloria et honoribus elata, Deum tamen currui suo subjectum et pendulum habet: nisi quis malit ad triumphantium morem referre, quibus quidam a tergo stans identidem clamabat et inculcabat: 'Respice post te, hominem te esse memento.' Septimius Florens in Apolog. Rhodig. 111.
7. Juvenal. Sat. x. 'magnæque coronæ Tantum orbem, quanto cervix non suffici ulla. Quippe tenet sudans hanc publicus, et, sibi consul Ne placeat, curru servus portatur eodem.' Idem.

Ut sit exorata a tergo, &c.] Leg. ex Vet. Similis medicina linguæ, et, ut sit exorata fortuna gloriæ a tergo carnifex. Nam in triumphantes convitia jactabant. 'Exoratam gloriæ fortunam' dicit, id est, propitiam. Idem.

Partus accelerat vicinos] Voss. partus celerat hecmos. An hærentes? Gronov.

Comitiali morbo lapsorum] Ex Chifl. notant, malo cum lapsorum. Voss. conlapsorum. Idem.

Botryon] Quod uvæ matnræ modo nigrescerct. Dalec.

Aqua indeter oculos tangant] Eadem commendatur ad ventris dolores xxx.
7. Idem.

Terram ex calvaria] Vel quæ intra calvariam reperitur, vel qua calvaria obducitur. Idem.

Inguiuibus] Inguinum pauis et bu-

Atque ita inguina alligantes licio. Et clavum] Voss. inguini adalligantes licco. Forte: licium tela detractum alligantes norenis septenisve nodis, ad singulos nominantes viduam aliquam, atque ita inguini adalligantes. Licio et clavum aliudve, quod quis calcarerit, alligatum ipsos jubent gerere, ne sit dolori vulnus. Gronov.

Contractisque admoventur] In alterntrum latus reclinatis; sursum procurrentibus. Dalec.

Quas infantium alvo, &c.] Lege:

quas reddunt infantes alro, ex utero editi, contra, &c. μηκώνιον, excrementum nigrum, et fætidum, quod pueri nati primum emittunt: vnlgo, Le syrop de l'enfant. Idem.

Ulceribus senum puerorumque] Voss. quoque rarumque. An puerperarumque? Gronov.

Phthisi navigatio] Præsertim in mari. Dalec.

Longis morbis locorum mutatio] Γην μεταμείβειν, σύμφορον έπι τοΐοι μακροΐοι νοσήμασι. Hippocr. Aphor. v11. 5. 20. Epidem. Idem.

Rara vomitione] Nam frequens et continuata ventriculum offendit. Idem.

Somniari circa vernum] Platarch. Sympos. VIII. 10. Somnia veteres e terra nasci crediderunt, mittique ab inferis et Manibus. Inde Euripidi, in Hecuba, Terra μελανοπτερύγων μήτηρ ὀνείρων. Inde Homero et Virgilio figmentum de duabus somniorum portis apud inferos. Turneb. xxvIII. 46. Id.

Solum] Loci, in quo degit, natura et conditio. Alii, solium. Idem.

Hulitus] Putres, aut alioqui fumosos a cibis, dum coquantur in ventriculo, exhalantes. Idem.

Mero ante somnos colluere ora propter halitus] Voss. propter nolitus. Acad. et Menapius reddiderunt, propter anhelitus. Non videtur tamen satis rationis, quare discedatur a vulgato, quod in And. est et Gudiano. Gron.

Impari numero] Semel, ter, quinquies, &c. Dalec.

CAP. v. De observatione victus.

Sicut totius corporis valetudini in varietate victus observata] Dalecampius, valetudinem juvari ratione victus observata, longe a mente Plinii digressus. Acad. victus et observata. Chiflet. tres Vossiani, Gudianusque, inobservata. Scribe, sicut totius corporis valetudini varietatem victus inobservatum. Intelligendum enim ex pracedenti capite (neque enim eam distinctionem agnoscit liber fidelissimus) 'saluberrimam esse certa experimenta sunt.'

Lex eadem quæ Celsi Cornelii: 'Sanus homo, qui et bene valet et suæ spontis est, nullis obligare se legibus debet, ac neque medico neque iatralipta egere.' Vox, qualis Suetonii Augusto 76. 'Vescebaturque et ante cœnam, quocumque tempore et loco stomachus desiderasset. Ex hac inobservantia nonnunquam vel ante initum, vel post dimissum convivium solus cœnitabat, quum pleno convivio nihil tangeret.' Sed Suctonins loquitur de permissa sibi ab illo principe licentia tantummodo, quod ad tempus cibi sumendi, et ventrem ei fuisse solarium, ut parasitus apud Plantum, et de Persis Ammianus jocantur. Nimis enim laxe interpretantur indifferentem circa rationem victus animum, contrarium morositati certis legibus adstrictæ. Plinii mentem recte cepit et Hermolaus Barbarus. Gronov.

Hippocrates] Lib. 11. rationis vict. in acutis. Dalec.

Exta celerius senescere] Dolore præcordia torqueri, veluti suspensis visceribus. Idem.

L. Lucullus hanc de se præfecturam servo dederat] In antiquo codice A. Lucius legitur, non L. Lucullus, et mensæ forte aptius legeretur, quam de se. Porro non dissimulabo, ut alias consuevi, videri mihi hæc verba, et quæ sequuntur usque in finem capitis, falso Plinio attribui: scripta forte in margine libri, et in contextum a librario per ignorantiam inserta; neque enim ad præsentem materiam faciunt. Pintian.

Ultimoque probro manus in cibis triumphati seni deducebatur] In eod. Ultimoque probrum manus in cibis. Triumphati sede utebatur; et mox panlo, pudendu res, non pudenda re. Idem.

Ultimoque probro manus in cibis triumphali seni deducebatur] Hoc a Gelenio, quum esset, majus in cibis triumphalibus sedenti dicebatur, aut in cisiis triumphalibus, quod ex Hermo-

lao, ni fallor, admissum est. Pintiani liber: ultimoque probrum manus in cibis: triumphali sede utebatur. Sensum procul dubio deprehendit Gelenius. Sed Vossianus præcipit: ultimoque probro manus cibis triumphali seni dejiciebatur. Est ibi quidem etiam probrum et deiciebatur; verum hic Hermulæ digitus ad ista. Idem Chifletiana membrana significat. Voss. duo alii Acad. et Gud. qui: ultimoque probro manus in cibis triumphalis enim deidicebatur. Pudenda re. omnes : male Pintianus res, immemor illius de quo supra xxII. 7. 'magno solatio,' et moris Plinio frequentissimi. Pejus idem, hanc mensæ, pro hunc de se, quod tamen adeo placuit auctori, ut id maluerit, quam in se: et merito. Pessime omnem hunc locum falso suspicatur attribui Plinio, et cum forte in margine libri adscriptus esset, a librario per ignorantiam huc insertum, quippe qui ad præsentem materiam nihil faciat. Nescio quo pacto vir præstantissimus iniquior est narratiunculis et fabellis, quibus operis sui severitatem condivit Plinius, tam snavibus et delicatis, ut facile Siculas et Sybariticas mensas præ illis spernas. Hanc autem satis tuetur anctor ipse xxxv. 18. uno vocabulo, quum ait ' rectorem L. Luculli.' Sic enim et Voss. Acad. Gudianns, Menapius; nam Andegav. nos destituit cum fine fere lib. xxxII. Gronov.

Servo suo facilius parere] Medico fortassis; nam eo seculo inter servitia habebantur medici. Heronem Luculli servum domino gratissimum auctor memorat XXXVI. 18. Nominatur et Callisthenes inter Luculli servos, quem pharmaco herum suum dementasse, animoque alienasse, vulgus suspicabatur. Dalec.

CAP. VI. De sternutamento, et Venere, et cæteris remediis.

Sternutamenta, &c.] In tabula sic locus hic citatur, sternutamenta capi-

tis gravedinem levant. Unde apparet hic pro voce pinna legendum capitis. Alii legant capitis et navium. Nam κόρυζα, quam Latini gravedinem vocant, fluxio est a capite in nares, ut βράγχοs in fances, κατάβροσs in pulmonem. Idem.

Et si quis muris nares, &c.] Lege, Et si quis muli nares, ut tradunt, &c. Vide Reines. Var. Lect. 111. 15. p. 585. et 586.

Ob hoc Varro suadet palmam] Ut singultus sedetur, vel sternutatio. De singultu intelligendum puto. Id.

Venerem damnavit Democritus | Huc pertinet quod ait Pythagoras, Venere tune esse utendum, cum reipsa fieri vis infirmior, et quod Celsus ait, rarum concubitum corpus excitare, frequentem solvere. De raro concubitu νεάζουσι, και ακμάζουσι, inquit Aristot. Ethicor, ad Nicomach, l. 111. Homer, vero ult. Iliad. Τέκνον ἐμὸν. τέο μέχρις όδυρόμενος και άχείων Σην έδεαι ζκραδίην, μεμνημένος οὐδέ τι σίτου. Οὔτ' εὐνης; ἀγαθὸν δὲ γυναικί περ ἐν φιλότητι Μίσγεσθαι. Vide Galen. c. 16. artis parvæ. Plutarch. de Sanit. Tuend. Idem.

Homo alius exiliret ex homine] Fureret et insaniret libidine percitus, extra se esset. Idem.

Non venerationis caussa jussere] Contra sententiam auctoris, Rhod. III. 23, honoris causa id fieri contendit. At instituti veteris fuit, ut qui Diis sacrum faceret, excepto Hercule ac Saturno, caput is operiret. Virgilius: 'Et positis aris jam vota in littore solves, Purpureo velare comas adopertus amictu,' Plaut. in Amphyt. invocat Deos immortales. ut sibi auxilium ferant, manibus puris, capite operto. Quamobrem Pindari Scholiastes hand vere scripsit: δίχα τινός έν τη κεφαλή καλύμματος. ούτω γὰρ ἔθος ἦν εὕχεσθαι. Mos ille etiamnum Judæis servatur, caput inter orandum ephod suo tegentibus. Brod. v. 8. Alex. ab Alexand. 11. 19.

qui et ejusdem lib. c. 22. tradit, Opi et Honori capite retecto sacrum fieri solitum, Eucamque operiendi capitis morem invexisse dum sacris operaretur. *Idem*.

Quoniam firmiora, &c.] Ægyptiis, qui capite nudo vitam agunt, eam corporis partem firmissimam esse veteres prodiderant, Herodotas præcipue; Persis vero, qui perpetuo mitra contegunt, tam invalidum, ut vel ictu levi offendatur. Hannibal, Divus Julius, Masinissa Numidarum rex. Hadrianus Severus, aperiendi longa consuctudine tantum firmitatis adepti snut, ut sive Sol esset, sive imber, sive frigidum tempestuosumque ccelum, etiam hieme sæva et nivosa, aperto capite prodirent iterque facerent, obdurato contra omnem aëris injuriam et inclementiam capite. Alex. ab Alexand. 11. 19. Idem.

Si tussis concitet, salivam in fronte ab alio afflari] Vetus codex: Si tussim concitet, saliva, frontem ab alio afflari. Pintian.

Extremitates corporis vel aurium perstringi] Addit nostrum exemplar verbum velleribus: Extremitates corporis vel aurium velleribus perstringi; et paulo post figere, non defigere. Id.

In stomachi solutione, &c.] Cum os ventriculi, ut exolutum ab humoris acris morsu et affluxu, animi deliquium parit. Dalec.

Vulnera nodo Herculis præligare] Ἡρακλειωτικὸν ἄμμα, de quo Athenagoras in Apologia. Ἡράκλειον ἄμμα describit Oribasius. Idem.

Cinctus tali nodo vim] Sponsas olim cingulo ex ovis lana confecto, et Herculeo nodo vincto, obstringi mos fnit, quod maritus in genitali thoro congressurus solveret, fœcunditatis angurio, quod Hercules septuaginta liberos genuisset. Alex. ab Alexand. 11, 5. Idem.

Quippe cum Hercules eum prodiderit] Hæc verba adulterina esse suspicor. Pintian. Quippe cum Hercules eum prodiderit]
Sic Hermolans; sed, nt antea edebatur, Voss. Herculaneum prodiderit. An Herculaneum, nt vim intelligatur? Prodiderit est, fecerit, vel effererit vi quadam magica. Pintianus hæc verba adulterina esse suspicatur; sed ille hujus suspicionis nimius. Gronov.

Spadonum quoque ad fæcunditatis beneficia] Mallem scribere veneficia. Pintianus. Spadonum quoque] Spadones in universum vocant infæcundos natura, qui coëunt, non gignunt: castratos, quibus execta est virilitas, quales fuere Galli Cybeles: τους έκτομίας· τους θλασίας καὶ θλιβίας, quibus attriti, collisive sunt testes, atque adeo, ut quidam censent, jam τους ύποσπαδιαίους. Præcisos Gallos fanaticos proprio nomine veteres appellarunt. Dalec.

Ad fæcunditatis beneficia] Si in uterum injiciatur, ut de meconio puellulorum traditum est panlo ante. Id.

Argumento fullonum] 'Fulloniam urinam' propterea Plinius alibi vocat. Plautus vero in Asinaria 'fullonicam:' 'Mirum,' inquit, 'nisi fullonicam bibere sit solitus.' Idem.

Quod fus sit dixisse] Melius nostrum exemplar, quod pax sit dixisse. Pintian.

Confestim perfuso canis morsu] Voss. confestim per se canis morsu. Vel, inquit, per se sine alio adjumento imposita vel in spongia lanisve morsui, si malis. Sic c. 7. 'Cinerem per se rosaceo mixtum.' Cap. 9. 'Et per se axungiam.' Sic sæpe alibi. Gronov.

Echinorumque spinis] Terrestrium, marinorum, castanearum. Ego 'terrestrium' intelligo. Dalec.

Morbum viscerum] Icterum. Idem. Atque nubeculæ apparent] Aphoris. 1V. 77. Pro nubeculæ, legendum censeo squamulæ, ut et Aphoris. 1V. 81. nisi quis legendum malit, furfures, atræque nubeculæ. Idem. Contra Solem Lunamque nudari] In Symbolis Pythagoricis, προς τον ήλιον τεπραμμένον μὴ ὁμιχεῖν. Hesiodus ἐν ἔργοις Μήδὶ ἀντ' ἡελίοιο τεπραμμένος ὀρθός ὁμιχεῖν Αὐτάρ ἐπεί κε δύη, μεμνημένος, ἔς τ' ἀνιόντα: Μήτ' ἐν ὁῦῷ, μήτ' ἐκτὸς ὁδοῦ προβάδην οὐρήσης, Μήδ' ἀπογυμνωθείς μακάρων τοι νύκτες ἔασιν. 'Εζόμενος δ' ὕγε θεῖος ἀνὴρ πεπνυμένα εἰδὼς, 'Η ὅγε πρὸς τοῖχον πελάσας εὐερκέος αὐλῆς. Idem.

CAP. VII. De remediis mulichribus.

Cinere eo quidem] Invertendus verborum ordo, cinere quidem eo, ex antiquo codice. Pintinu.

Formicationes corporum] Vel pruritus instar formicarum pungentium, vel τὰs μυρμηκίαs. Dalec.

Rana] Rubeta, cujus saliva maxime venenata est. *Idem*.

Contra morsum ejusdem bibitur] Fallitur Plinius; non enim rubetæ mordent, sed pestilens virns ejaculantur. Idem.

Admisto oleo] Vet. Opio; et recte, inquit Chiffletius. Idem medicamentum tradit Archigenes apnd Galen. κατὰ τόπους, lib. 111. Idem.

Ad vitia] Lentigines, maculas a sole contractas, ruborem. Idem.

Et fascia mulieris alligato capite] Mirum, cum doloribus capitis maxime sint obnoxiæ mulieres. Idem.

Vis illa] Menstrua purgatio, et interim mulier concipiat, comitialem morbum insanabilem fieri, quem ideo lunaticum vocant. Idem.

Coitusque tum maribus, &c.] Aliquando viri ob eam causam elephantici finnt. Idem.

Item novellas vites tactu in perpetuu lædi] Verbum vites desideratur in nostro codice, et novella ibidem legitur, non novellas. Pintian.

Multa diximus de hac violentia, &c.] Legend. Multa diximus de hac violentia: sed præter illa certum est, apes tactis alveariis fugere, lina cum quibus cudautur, inquinantur, nigrescere. Salmas.

Linaque cum coquantur nigrescere,

uciem in cultris tonsorum hebetescere] In Vet. cod. Luna cum coquantur, nigrescere, aciem in cultris tonsorum hebetari; quod et melius, ut infra hoc capite, 'Bythus Dyrrachinus hebetata aspectu specula,' &c. et paulo post contactu, non contactum. Pintian.

Aut in rirginea ætate spontanea] Scribendum puto, aut in rirginitate sponte absumpta; nam virginitatem per se annis resolvi, prope finem capitis patefiet: et paulo post illitu, non illitus, in vetusto exemplari. Idem.

Aut in rirginea ætate spontanea Pintianus scribendum putat, aut in virginitate sponte absumpta. Gud. Menap. Acad. carent To spontanea. Vossianus, virgine et atis sponte. Quod sincerum puto: si purgatio illa post virginitatem prima sit aut in virgine ætatis sponte. Mutatum ab illis, qui nescicbant, anod esset 7b sponte; anod interdum ponnat Latini pro co, quod alias dicunt 'opera,' 'studio,' 'beneficio,' ' culpa,' ' facto.' Tacitus Annal. vi. 'nomine tantum et auctore opus, nt sponte Cæsaris, ut genus Arsacis, ripam apud Euphratis cerneretur.' Annal. x11. 'Transfertur regimen cohortium ad Burrhum Afranium, egregiæ militaris famæ, gnarum tamen, cujus sponte præficeretnr.' Columella 1x. 4. 'Et utraque cytisus; est enim sativa, et altera suæ spontis.' Plinins x. 54. ' Quædam autem et citra incubitum sponte naturæ gignunt, ut in Ægypti timetis.' Subjectrunt nonnulli, 'sponte natum gignit;' quod longe infra illam est elegantiam. Cæternm hic me rursus destituit Andegay, cni desunt omnia ab istis verbis cap. 7. 'sistit odor gravior sit nt ple,' usque ad cap. 11. 'contractum ut confestim colluantur vino;' sic enim ntrobique legit. Gronov.

Bythus Dyrrachinus, &c.] Alii, Pythus. Leg. Bithus. Salmas.

Cinerem per se rosaceo mixtum] Apographum nostrum, Cinerem per rosaceo mixtum, ut sit figura tmesis. Pintian.

Asperrimamque vim profluvii cjus esse primis annis virginitate resoluta] Legendum, Asperrimamque vim profluvii cjus esse per se annis virginitate resoluta, ex eod. notanda castigatione. Idem.

Tertianæ vel cotidianæ vel quarlanæ febri, &c.] Scribo alio ordine, Tertianæ vel quarlanæ vel cotidianæ febri, &c. ex eodem. Idem.

Quanta vanitate si falsum est, quantave noxu, si transferunt morbos ad innocentiores? Ex his omnium digitorum, &c.] Præpositio ad superfluit, ex eodem, et suppunctionis ratio corrupta est. Legatur igitur in universum sic: Quanta vanitate si falsum est, quantave noxa si transferunt morbos. Innocentiores ex his omnium digitorum, &c. Idem.

Si transferant morbos ad innocentiores] Quis hoc decernet, ad magis an minus noxios transferantur? Præpositio ad non in Academ, non Gud. non Men. non Voss. conspicua est. Hand dubie, ut decet; scribendum enim: quanta vanitate, si falsum est? quantave noxia, si transferunt morbos ! Innocentiores ex his omnium digitorum resegmina unquium ad cavernas formicarum abjici jubent. Ubi tamen Voss. ibici, et supra primam literam O, quasi velit objici. Et est in eo nescio quid salis; nam objici ad cavernas videtur dictum, ut apud Livium 'oppositi ad exitus claudendos.' Cicero Fam. vi. 4. 'Ad omnes casus subitorum periculorum magis objecti sumus,' Idem in Pisonem: ' Qui non notam opponas ad malum versum, sed poëtam armis persequare.' Innocentiores ex his, puta magis. Et hoc fere Pintianns. Gronov.

CAP. VIII. Medicina ex animalibus peregrinis, de elephanto, et leone, et camelo, et hyana, et crocodilo, et chamaleonte, et scinco, et hippopotamo, et tyncibus. Resistere etiam insidiis videtur] Numero plurium legendum videntur, non videtur, ex antiquo codice. Dalec.

Hywnam] Adib Arabes vocant, Dabuth, et Jesef: Inpi genus. Arist. Hist. vi. 32. Idem.

Qua alliciat ad se homines, &c.] Quoniam sermonem humanum inter pastorum stabula assimulat, et nomen alicujus addiscit, quem foras evocatum laceret. Vide supra viii. 30. Sic et canes simulato vomitu prodenutes corripit et vorat. Ælianus de Animal. vii. 22. Idem.

Cateraque de monstrifica natura ejus] Hyænæ et Phocæ pellem fulmine non tangi veteres crediderunt. Rhod. XXIX. 6. Vide 11. 55. Idem.

Præcipne pantheris terrori] Pardalin hyænæ inimicam esse scribit Ælianus Histor, Animal. v1. 22. Idem.

Glaucomata vero jocineris] Festive Plantus in Milite glaucoma errorem velut cæcutientis et caligantis oculi dixit: 'Et nos facetis fabricis, et doctis dolis Glaucoma ob oculos objiciemus, eumque ita Faciemus, ut quod viderit, non viderit.' Id est, tenebras offundemus. Idem.

Ordine humeros humerorum et lacertorum doloribus] In apographo nostro, humeros ordine humerorum, lacertorum doloribus. Ego vero, etsi duriore correctione, legendum contenderim, non doloribus, sed lacertos, ut omnia sibi mutuo respondeant; dentes doloribus dentium, humeros humerorum, lacertos lacertorum. Pint.

Hac compositione illita] Felle cum lapide Assio; vel cinere cordis cum cerebro subacto. Dalec.

Spinæ] Dorsi, aut lumborum; nam colli spina, sine articulis, osse continuo riget. VIII. 30. Idem.

Rostri] Maxillæ. Rostrum, quod avium est, de animalibus usurpatur.

Extremam fistulam, &c.] Postremam et ultimam partem intestini recti. Idem.

Duo enim genera corum] Prior in aquis et terra æque degit, alter in terra tantum. Idem.

Arcent thure repleti] In antiquo codice, Arcent ut repleri; ex quibus verbis cliciat quisque veriorem sensum. Pintian.

Alter illi similis] Cordylum vocant. Dalec.

Jucundo nidore farcta] Impressa exemplaria non farcta habent, sed refracta: scribe referta, ex nostro apographo. Pintian.

Crocodileam vocant] Nempe ejus stercus. Idem.

Serpit in facie Horat. 'nec illi Jam manet humida creta, colorque Stercore fucatus crocodili.' Antiphanes and Clement. Alexand. Pædag. lib. 111. Κροκοδείλων αποπάτοις χρώμεναι, καὶ σηπεδόνων ἀφροῖς ἐγχριόμεναι, και ταις όφρύσι την ασβολην άναματτόμεναι, καὶ ψιμμυθίφ τὰς παρειὰς έντριβόμεναι. Victorius x1. 4. Pntrem spumam, and Victorius non exposuit, hic vocat alcyonium, odorem gravem et putridum spirans, qualis est algæ ad smegmata fæminarum utile, et lentigines, lepras, nigritias, vitiligines, maculas omnes. Dalec.

Adulterant amylo, aut Cimolia] Adulterant sturnorum fimo, quos captos oryza pascunt, fimum id, quod simile est, vendentes. Alii amylum vel cimoliam miscent. Diosc. Idem.

Sed maxime qui captos oryza] Sentit enim Plinius, crocodileam ex captivis adulterinam esse: utpote longe deteriorem, nimirum mutato animalis victu. Gelen.

Sanguis utrinsque claritatem visus inunctis donat, et cicatrices oculorum emendat] Duo illa verba donat et redundant, ex antiquo codice. Pintian.

Similis et magnitudine] In eodem, similis ex magnitudine: scribendum forte: similis extra magnitudinem. Idem. Similis et magnitudine est] Lege: Similis et magnitudine supra dicto crocodilo, spinæ tantum ut in pisce curratura, et caudæ amplitudine distans. Vide Salmas. p. 873. b. 874. a.

Eundem salutarem esse parturientibus, &yc.] Sensus est: Chamæleontem salutarem esse, si multo ante parturitionem illatus sit; sin idem parturienti jam superveniat, perniciosissimum esse. Gelen.

Omnia ea dextro pede resolvi] Somnia magis arridet quam omnia. Pintian.

Amatoria dissolvi] Τὰ φίλτρα. Illis utebantur piatrices, sagæ, sımmatrices, fictrices, veratrices Stygialibns, sive Cocytiis sacris, ad pelliciendos in amorem sui quos vellent. Virgilins: 'Sacra Jovi Stygio quæ rite incepta paravi.' Horatius: 'Nec tu innltus riseris Cocytia.' Philtra recenset apud Apuleinm Lælins Poëta: ' Philtra omnia undique ernunt: Antipathes illnd quæritur: Trochili, iunges, tæniæ, Radiculæ, herbæ, surculi, Auriplices bitortilæ, Hinnientium dulcedines.' 'Antipathes' notum est. 'Trochili,' rotulæ, instrumenta magica, quibus sortes circumagebant, ut et rhombi. 'Innges,' iynges, avis nota, de qua Theocritus ' Hinnientium in Pharmacentria. dulcedines,' hippomanes. 'Auriplices bitortilæ,' laminæ in quibus insculpebatur ejus effigies, quem devovebant, et defigebant : 'ipsiplices' vocat Festus, vel, ut alii legunt, 'ipsullices.' Sculptarum imaginum loco interdum cereas statuas fingebaut, et eas fasciis, taniis, vittis religabant. Inde simulatrices et fictrices dictæ magæ. Dido apud Virgilium: 'Effigienique toro locat hand ignara futuri.' 'Veratrices' præterea, quia se vera dicturas profitebantur. Scaliger.

Si ex corio chamalcontis herbæ succus bibatur] Ex Chiflet, affertur chamaleontis succus herbæ. Sed pvæterea Voss, chamaleonis succus herbæ debente

bibatur. Academ. herbe habente bibatur. Menap. et Gnd. hebente. Numquid herbæ gentilis? i. e. cognominis. Gronov.

Intestina et fimum eorum] Qui Chiflet. contulit, notavit ex eo falsum, et conjicit furtum. Quod ille conjicit, id ipsum est in Voss. manu prima, Intestina et furtu meorum; sed inducto eo altera manus supra scripsit partem. Gud. et Menap. intestina et sartis meorum. Acad. omissa dubia voce, intestina et eorum. Idem.

Cum id animal nullo cibo vivat] Errat cum vulgo Plinius; muscas enim, culices, et alia id genns animalia sectatur et vorat. Dalec.

Squamarum seta a cauda ad caput versu] Scribe serie, non seta, ex archetypo nostro. Pintian.

Est crocodilo cognatio quædam annis ejusdem, geminique victus cum Hippopotamo repertore detrahendi sanguinis] Corrigendus, ut puto, ordo verborum, legendumque ad lunc modum: Est crocodilo cognatio quædam gemini convictus cum hippopotamo annis cjusdem, repertore trahendi sanguinis. Idem.

CAP. 1X. Medicinæ communes ex feris animalibus, aut cjusdem generis placidis. Lactis usus et observationes, et de caseis, butyro et adipe.

Adeps frigidas febres Cum frigore invadentes; aut horrificas; aut in quibus agri vix vel nunquam incalescunt. Dulec.

Urina] Λυγκούριον vocant. Idem.

Itaque cam protinus terra, &c.] Id scilicet natura magistra facit, ne lotii odor prætereuntes, quibus insidiatur, abigat: qua ratione feles stercus pulvere contegunt. Idem.

Nunc revertemur ad nostrum orbem] Voss. prævertens. Lege prævertemur, i.e. potius nos vertemus. Sic cap. 11. hujus libri: 'Hinc deinde prævertemur ad genera morborum.' Et cap. ult. 'Hinc deinde prævertemur ad animalia sui generis,' id est, primum vertemur. xxx. 10. 'Nunc præ-

vertemur ad ea, quæ totis corporibus metnenda sunt.' Hæc tot locis consentiens præstantissimarum membranarum scriptura est. Gronor.

Qui colostrati appellantur] Fallitur Plinius. Colostrati dicuntur, qui præpropere station a puerperio crassius lac matris, ideoque in ventriculo spissescens, suxernnt. Lac antem earum, quæ concipiant, ob id noxium esse censetur, quoniam fœtui et infanti nutriendis sanguis, ex quo lac conficitur, non sufficit; tum etiam, quia quæ in ntero supersunt excrementa a nutrimento fœtus in mammas recurrent, natura quod parins est in alimentum fætus retinente; tum quia gravidæ primis mensibus consuctos cibos fastidientes alienis utuntur, ex quibus vitiosus sanguis fit; tum quia sub horam conceptus magna fit humorum in corpore perturbatio et agitatio, quæ bonos cum pravis miscet. Vide x1. 41. Dalec.

Colostra] Blandiendo vocem eam Plantus usurpat in Pænulo: 'Meum mel, meum cor, mea colostra, meus molliculus cascus,' Martialis: 'De primo matrum lacte colostra damus.' Vide Arist. Hist. vi. 21. Idem.

Maxime autem alit quodcunque, &c.]
Non quidem maxime alit, sed hominis
naturæ convenientissimum et familiarissimum est. Ovillum, bubulum,
caprinum multo plus alimenti præbent. Idem.

Magnorum animalium et corporum facilius redditur] Aptior lectio, ut sentio, e corpore, quam et corpore. Pintian.

Facilius redditur] Per alvum exit.

Quoniam est pinguius] Et ob crassitiem ægrins eoquitur. Idem.

Aquatius astivo] Serosins, ideoque caseus ex co minus pinguis. Idem.

Innocentius decoctum Quoniam minus in nidorem corrumpit ventriculus. Idem.

Eruptiones pituitæ] Pustulus succo

pituitoso tumentes, τὰ ψυδράκια. Ruellins apud Diosc. de butyra vertit pustulas albidas. Idem.

. Ad colum autem crudum] Intestini coli cruciatus, præsertim ex acri humore. Idem.

Item vulvæ, et contra serpentium ictus, phthisicis, cantharidum aut salamandræ aut buprestis aut pytiocampes venenis] Vetus exemplar: Item vulvæ et propter serpentium ictus potisve pytiocampes, buprestis, cantharidum, aut salamandræ venenis. Pintian.

Et sulphur] Mirum quod sulphur inter venenata recenscat, cum citra noxam dari possit. Suspicor in Græco fuisse θρύον, id est, solanum manicon, Pliniumque legisse θεῖον, id est, sulphur. Dalec.

Quos atrophos vocat] Supra XXII. 25. atrophos illos vocat qui cibum non sentiunt. Idem.

Aut si in exitu cibi rosiones sentirent] Voss. aut si exitus cibi rosiones sentirent. Exquisitius. Mox, si hoc non esse e caprino. Lege, si hoc non esset, caprini. Gronov.

Lactis usus alias contrarius, &c.] Quia crassum sanguinem gignit, quamvis bonum. Hippocr. Aphoris. v. 65. Dalec.

Purgationis gralia] Si schiston detur. Idem.

Mulieri saluberrimum] Morbis supra recitatis vexatæ. Idem.

Mollis alvum sistit] Leg. Vetus alvum sistit. δ δὲ παλαιότερος κοιλίας σταλτικός. Diose. Idem.

Qui divites a plebe discernat] Nam divites plurimum quotaunis e suis armentis reponunt, quod vendant; plebeii parum, et quod in usum quotidianum tantum satis sit. Itaque locupletibus in censu et reditu est. Idem.

Expresso tantum crebro, &c.] Frequenti catilli lignei, qui baculi extremo affixus est, ictu diviso, sic ut hinc butyrum, illine acidum lac secernatur. Nota ea est ratio jn tota

Gallia. Idem.

Alias præligato] Vel panniculo, qui foramini advolutus manu sinistra continetur, obturato. Idem.

Ut acescat] Imo at facilius dividatur. Idem.

Fluitat] Leg. fluitat, id bulyrum est, oleosum natura. Reliquum decoquunt in ollis: ibi quod supernatut, exemptum, addito sale, oxygala appellant. Butyrum quo minus virus resipit, &c. Sie emendandus hic locus Plinii: alioqui hujus rei fuisse ignorantissimum fatendum est. Idem.

Virus resipit] Odorem insuavem, agitato lacti peculiarem. Idem.

Adstringere] Propter additum salem. Idem.

Postes eo attingere] Vide quod notatum cap. 2. sequentis libri. Ungendis postibus suillo adipe ntebantur augurio felici, ut tam fœcundæ essent, quam scroplæ, quæ denos pariunt. Mox tamen hoc ipso capite ex Massurio palma in hunc usum Inpino adipi datur. Idem.

Axungiam etiam Gracci appellavere] Seculo Plinii, alioqui vox prorsus Latina est, ab axibus dicta, vel ipso auctore post paulo. *Idem*.

Quamobrem non de alia loquimur sue, multo efficaciore fæmina] Scribo partim ex conjectura: Quam ob rem non de alia loquemur. E sue multo efficacior est fæmina; nt panlo post, E sue quæ non peperit, aptissime utuntur, &c. Pintian. Quamobrem, &c.] Quam quæ ad pascua exit, et radicibus alitur, non autem de illa, quæ in hara domi conclusa saginatur. Dalec.

Vetus etiam phthisin in pilulis sumpta sanat] Vide an commodius legi possit, Vetustam phthisin in pilulis, &c. nam sequitur illico, quæ sine sale inveterata est. Pintian.

Et mulsi in vini cyathis, &c.] Duo illa verba, in vini, non leguatur in nostro apographo. Idem.

Quintoque die picem liquidam] Quarto quoque die picem, &c. in codem. Idem.

Tantaque est vis, ut genibus etiam adalligata redeat in os sapor] Considerandum au non genibus adalligata legendum sit, sed genis illita. Idem. Tantaque est vis, &c.] Hinc putant quidam unguenta ad morbum Gallicum solennia, ex axungia parata, magnam salivæ copiam per os educere. Dulec.

Salsamentariæ testæ] Salsamentariæ testæ farinam vocat salsuginis pulverem, qui testæ et fundo, et lateribus inhærescens decutitur, vel testæ minutim tritæ pulvisculum. Idem.

Peculiare emplastrum LXXX V.pondo] Ms. Facit et peculiare emplastrum LXXV. X. ponderi centum spumæ argenteæ mixtis, id est, septuaginta quinque denarium ponderi centum denariis. Gronov.

Ferrugine] Nigra sorde, quæ axis ferrei contacta eum colorem contraxit. Dalec,

Decoquebantque fictili novo sapins, tum demum usservantes] Scribe, Decoquebantque fictili novo semiustum demum asservantes, ex antiquo codice. Pintian.

Massurius palmam lupino adipi, &c.] Seribendum unico tantum s, Masurius; primam enim labet brevem: ut in illo Persii: 'Exceptos si quid Masuri rubrica vocavit:' astipulante etiam nostro archetypo; recentiores etiam et impressi codices sic habent. Idem.

Excalfaciunt] Hoc falsum, nisi ex calidissimis animalibus fuerint. Sunt enim natura temperatæ. Dalec.

Taurinus quidem recens, &c.] Ejns potn Midas et Themistocles mortem sibi consciverunt. Aristophanes in Equitibus: Βέλτιστον ἡμῶν αἶμα ταὐρειον πιεῖν Ὁ Θεμιστοκλέους γὰρ θάνατος αἰρετώτερος. Vide Rhod. xiv, 12. et supra xi. 30. Idem.

Plurimumque contra serpentes] Scribendum reor primum, non plurimum.

Pintian.

Ut si quæ sunt, extractas cavernis mandentes] Scribo, Utique spiritu extractas cavernis mandentes: sequitur enim continuo: Nec vero ipsi spirantesque tantum, &c. causa erroris librario fuit dictio illa spiritu, compendio scripta: pro spu enim accepit sunt. Idem.

Nec vero ipsi spirantesque tantum adversantur] Nec vero ipsis spirantes tantum adversantur, in nostro exemplari. Idem.

Et si omnino tractatum sit] Tactum legerem potius quam tractatum; nam in vetere codice tractum habetur. Idem.

Centipelliones vocantur] Nos vulgo vocamus, le Myrefeuillet. Echinum Aristoteles vocat: ήνυστρον, omasum, le Mullachon: κεκρύφαλον, reticulum, la Corffe: et μεγάλην κοιλίαν, la Double. Dalec.

Ophion vocatur] Impositum nomen id fuit, quia serpentibus adversetur, et infestum sit. Musmonem esse puto descriptum supra viii. 49. Fit et ejus mentio sub finem xxx. 15. Vel obliviosus, vel parum attentus hic Plinius fuit. Idem.

CAP. X. Medicinæ de apro, et capris, et equis feris, et remediu ex bestiis contra omnes morbos.

Exemptis duntaxat fibris] Et fellis duntaxat fibra, in vetusto exemplari. Pintian.

Verrinum jecur exemptis duntaxat fibris quatuor obolorum pondere] Voss. verrinum jocus et fellis dumtaxat fibra (consentit hactenus Chiflet.) XIIII. pondere, hoc est, denariorum quatuor. Gud. et Menap. Verrinum et jecore fellis dumtaxat libræ pondere; nt et Academ. nisi quod ciccore pro jecore. Gronov.

Cineremque corum potum rel illitum] Voss. cinereque et cornu. Scribe, cineremque e cornu potum rel illitum; ut Gud. Academicus, Menapius. Idem.

Cum febri negetur curere] Obnoxias

quidem esse morbo comitiali Plutarchus scribit in Quast. Romanis, 111. Dalec.

Quin etiam si quis asino] Ab homine ad asinum. Idem.

Laudant hirci jecur: quo imposito ne tentari quidem aquæ metu affirmant] Brevior scripta lectio, Hirci jecore ne tentari quidem, &c. reliqua redundant. Pintian.

Ex vino illitum aut melle] Duo postrema verba delenda, ex eodem. Id.

Solida existimatur] Sola, absque carne subjecta. Dalec.

Pharicon | Pharicon quibusdam ab insula Pharo; aliis ab Arcadicis Pharis; aliis a Phæris Thessaliæ; aliis a Pharide Lacedæmoniæ; interpreti Nicandri ab inventore Pharico, Cretensi, venefico. Dioscorides inter simplicia venena recenset, cum taxo, dorycnio, solano, manico, &c. Hesychius et Scribonius Largus compositum esse volunt. Evanescit mortifera vis illius auctore Phylarcho, vel odore solo mali cydonii; quod cum accidat et veneno parari solito ab Hispanis, ex albo veratro, tingendis in venatn sagittis, Guillandinus Hispanicum id venenum Pharicum esse suspicatur. Idem.

Lactis coagulatione] Supra xx. 14.
'Menta coire densarique lac non patitur; quare lactis potionibus additur, ne lujus coagulati potu strangulentur.' Primam lactis coagulationem colostrationem vocat, cujus supra neminit xi. 41. et proximo superiori lujus. Idem.

Usus dicemus] Usum carnis asininæ in tabidis Plinius tacet, quam, sanato Bathylide Cretensi, veluti per jocum, apud Ælianum Animal. ΧΙ. 35. Serapis Deus δνησιφόρον θεραπείαν καὶ ἴασιν vocat. Idem.

De equiferis non scripserunt Græei] Vide Ælianum de Animal. VIII. 15. xvi. 9. Arist. Probl. x. 44. Idem iππελάφους mcmoravit Hist. 11. 1. urosque ac bisontes boum silvestrium nomine. Idem.

Omasi quoque jure poto, &c.] In vetusto exemplari, Omnia si quoquiquitur jure; quæ lectio castigatores impulit sic emendarent, uti dixi; cum tamen impressi codices habeant, Omnia sesami quoque jure poto, &c. quam lectionem non omnino spernendam censeo, cum Dioscorides libro secundo sesamum contra venenatorum animalium morsus pollere tradat. Pintian.

Viscum] 'Esav. Viscosus is humor est, qui ex radice et fructu chamæleontis albi, cum præciduntur, manat. Cætera, chamæleontis albi planta innoxia est, quod intellexisse Plinius non videtur. Dalec.

Ex mustela rustica factis] Nam ejus fel contra aspidas efficax, cætero venenum est, infra xxix. 4. Idem. CAP. XI. De remediis ad morborum

multa genera ex animalibus.

Sic ut paululum capilli inarcscant, Sic uti paulum capili inarescant, in vetusto codice, ut infra hoc ipso capite: 'Ad palpebras vero evulso prius pilo cum succo oleris, ita ut unctio inarescat.' Piutiun.

Plumboque tritus cum oleo] Nam plumbum contactu colorem nigrum inducit. Dalec.

Fastidii gratia] Ne fastidium moveat urinæ gravis odor. Idem.

Sed præcipue fel et fimum cum sinapis] Sed præcipue fel lupinum cum sinapis, &c. in vetusto codice. Pintian.

Certini cornus cinere scabritias eorum inungunt] Vossianus, scabricias cadem. Lege, scabricias eorundem inungunt. Acad. Gud. Men. eodem unguine sanat; mucrones etiam ipsos. Gronov.

Suffusiones prodest] Palpebras in suffusione. Dalec.

Duritiæ genarum illinuntur] Duri ac scirrhosi tumores, grandines Pauli, calculi Aëtii. Idem.

Utrunque vero sero culido fovendum] Epiphora cum tumore palpebrarum

Delph. et Var. Clas.

ct oculorum, et sine tumore. Idem.

Sicca lippitudo] Ξηροφθαλμία Græcorum, 'arida lippitudo' Celso, in qua non fluunt oculi, sed tument, rubent, cum dolore et prurigine gravescunt, palpebris nocturna pituita cohærentibus. Idem.

Lumbulis suum tostis atque, &c.] Musculis lumborum interioribus, quos ψόαs vocant: tostis potius, quam retorridis. Idem.

Si rutili coloris fuerint] Ut rutili coloris fuerint, in antiquo codice, et paulo post, Rupta in ea parte; lege contratio ordine, In cu parte rupta. Pintian.

Ad palpebras vero evulso prius pilo] Pilo pungente. Dalec.

Sedat caliginem fel cum passo] Ex Chiffet, præbent caligines. Sed præterea Vossianus: item pulmonem leporis. Et ad caligines fel cum pusso aut melle; idque multo commodins orationi, cum præcesserit: Ad omnia inveterata, Gronov.

Quidam etiam in gravitate aures sic perluendas putant] Ingravatas, non in gravitate, in codem. Pintian.

Virus verrinum] Quod verres in coitu effundit. Dalec.

Aliis vitiis] Aurium, ut gravitati. Idem.

Dentes mobiles confirmat] Affectum enm, eodem citato remedio Galen. κατὰ τόπους, lib. v. γομφίασω vocat, ut et Dioscor. 11. 63. Idem.

Acui os simile] Acutum et mucronatum processum intelligit, quem
anatomes periti, ob eandem cum acu
similitudinem, βελουοειδη ἀπόφυσιν vocant. Situm est id os in latere capitis ad maxillæ radicem. Idem.

In fauces jumentorum] Cornu indito, nt fit a veterinariis. Idem.

Verminationes notum est] Vermina Festo: dolores corporis cum quodam minuto motu, quasi a vermibus scindantur: tormina, στρόφους. Idem.

Hippomanes] Aspera tuberosaque verruca: vulgo des Sourrots. Idem.

Plinius.

16 I

Sed in equorum genibus] Hippomanes tria significat: primum quidem herbam in Arcadia nascentem; de qua Theocritus ίππομανές φυτόν έστι παρ' 'Αρκάσι: alterum, carunculam nigram, magnitudine caricæ, fronti pulli recens nati adhærescentem, veneficium amoris, quam statim devorat fœta, aut ad ubera partum non admittit. viii. 42, tertium, virus genituræ simile maris, sed liquidius, quod ex equæ pudendo ad Venerem concitatæ fluit, veneficiis expetitum, et Hippomanes pariter vocatum infra cap. 19, hujus libri. Vide Victorium vii. 6. Ælianum xiv. 18. de Anim. quo loco etiam πώλιον vocatum fuisse scribit. Idem.

Os] Cordis id ligamentum est, cartilaginosum, in vastis animalibus, ut equo, bove, cervo, tam durum et crassum, ut in ossis naturam exemptum facile solidescat. Venatores vocant, la Croix du cœur. Idem.

Dentibus caninis maxime simile] Voss. Gud. And. Menap. dentibus caninis maximis simile. Hoc lib. cap. 19. 'Dentes quidem eorum maximi equis alligati.' xxx. 4. 'Caninus dens sinister maximus.' Acad. quoque maximis. Gronov.

Maxillis ad numerum ejus qui doleat] Scribendum reor admovere, non ad numerum. Pintian.

Affusum æris misturæ] Intra æream statnam reconditum fuisse tradit Ælianus de Animal. x1v. 18. At equum fuisse, opus Dionysii Argivi, non equam, scribit Pausanias lib. v. Dalec.

CAP. XII. Ad faciei vitia, cervicis et pectoris morbos.

Æstates et quæ decolorem faciunt cutem] Testas æque faciunt cutem, in apographo nostro. Pintian.

Liquatum aceto cum sulfure vivo] Liquatum cx aceto cum sulfure vivo in eodem, Idem.

Etiamnum lepras ac furfures tauri, vel addito nitro] Scribe, etiamnum lepras ae furfures tauri fel addito nitro, tum ex nostro apographo, tum etiam ex Diosc. lib. 11. de tauri felle agente: 'cum nitro,' inquit, 'cretave Cimolia lepras furfuresque efficacissime exterit.' Idem.

Similis effectus in taurino sero vitulinove felle] Verbum sevo redundat, ex eodem. Idem.

Tonsillæ et arteriæ exhulceratæ levantur] In eodem non lerantur, sed jubentur legitur: scribo juvantur. Id.

Prodest jus omasi gargarizatu] Prodest jus magis gargarizatum in eodem. Idem.

Aut reddi aut delabi tradunt] Nam fœtore tantum impetum vomendi concitat, ut vehemens is conatus affixas spinas revellat. Dalec.

Prodest et sapo] Nostro seculo sapo Gallicus, sive spissus, fit ex lixivii acris et duri, quod capitellum vocant, partibus duabus, et una sevi vervecis; mollis vero ex duabus partibus lixivii supra memorati, et una olei; lixivium autem ex duabus partibus cineris culmorum fabæ et una calcis. Idem.

Opisthotonon vocant] Supinum et prosterganeum raptum vocat Aurelianus III. 6. acutorum. Idem.

Subulo cervorum generis] Subulones cervi, quorum cornua in ramos non explicantur, sed acuminata, oblonga, simplicia crescunt, et attolluntur. Vide infra cap. 17. hujus libri, et supra XI. 37. Idem.

Purulentas autem exhulcerationes] Purulentos abscessus post pleuritidem, et peripneumoniam. Idem.

CAP. XIII. Ad stomachi et lumborum dolores, et renum vitia.

Jocineris dolores] Ex obstructione natos. Idem.

Equiferorum sanguinis] Equorum silvestrium. Horum mentio fit viii. 15. Idem.

Nasturtii albi] Hortensis. Silvestre nigricat. Idem.

Laxat meatus spirandi] Impeditos et infarctos pituita crassa, facilem-

que anhelitum præbet. Idem.

Afferunt et Magi sua commenta] Hæ duæ clausulæ reponendæ et legendæ sunt ante initium illius, suspiriosis ante omnia, &c. nam eo loco proxime fecit hircini sanguinis mentionem. Idem.

Huic admiscent fimum caprinum] Aut ursino adipi, ant vino, aut cineri fimi aprini, suillive. Ego potius adipem intelligo, quo perunctum fimum, cum igni admovetur, facilius ardet; aut cum Dioscoride lego, oleo admiscent. Is 11. 98. id remedium paulo aliter explicat, de ischiade, his verbis: 'Utilem ischiadici ustionem hunc in modum accipiunt. Eo interstitio ubi brachiali pollex committitur, cava veluti lacuna subsidet, in qua lana oleo imbuta substernitur; deinde sigillatim ferventes caprini stercoris pilulæ imponuntur, dum vapor per brachium ad coxam sentiatur pervenire, et coxendicis dolorem mitigare. Adustio id genus Arabica vocatur.' Idem.

Manum porro tuso illinunt] Idem præcipit Antylus apud Aëtium, cum pollicem pedis stercore capræ sic accenso in ischiade ussit. Idem.

Vel cervini cornus cinis in aceto] Vetustus codex, Vel unicornii cinis in aceto. Posset legi unicornis; nam de unicorne bove in octavo disseruit cap. 21. et paulo post in eodem, Calius Bion, non Cacilius. Pintian.

Asinini pulli fimum, quod primum edidit (poleam Syri vocant) dutur in aceto mulso] Contra lienis dolores. Syriaca lingua sic dici falsum; πωλέαν enim vel πωλίαν Græci id vocavissent, haud Syri. Poleam etiam nominat capitib. seqq. Sed Arist. Hist. Anim. v111. 29. πώλιον appellari id quod egerunt equæ antequam pariant, scripsit: reddunt pullium. Vide et Salmas, pag. 939. Reincs. Var. Lect. 11. 7. 173.

Item hadorum lien impositus] Verbum lien non agnoscit nostrum exemplar. Pintian.

CAP. XIV. Ad alvum sistendam, cæliacos, dysentericos, inflationes alvi, rupta, tenesmon, et tineas, et colum.

Assum suillum vel hircinum decoctum in vini hemina] Voss. at et Chiflet. decoctum ad quintam heminam in vino. Lege, decoctum ad quintam heminæ in vino. Quatuor alii, decoctum eminam in vino. Gronov.

Cum cyclamini succo et aluminis modico] Voss. et Pintiani, et aluminis momento: pulcherrime; nam pondusculum est certum. xxx.7. 'Ut cinis earum bibatur in vino, addito resinæ momento.' Eodem lib. cap. 11. 'Sordes aurium aut mammarum pecudis denarii pondere cum myrrhæ momento.' Cap. 15. 'Somnos allicit æsypum cum myrrhæ momento in vini cyathis dnobus.' Idem.

Pustillo] Glandis loco quidam pastillum globulumve formant, et involutum linteolo ano indunt; quod auctor hic indicat. Dalec.

Cæliacis] Ob flavæ bilis acrimoniam eo malo vexatis. Idem.

Hippacen vocant] Auctori Hippace nunc herba, nunc coagulum, nunc caseus, magna levitate, et in constantia. Idem.

Cumino mistum] Cum flatus adsunt. Idem.

Cucurbitæ carnes] Si exurens et mordax bilis descendit. Idem.

Immittitur | Clystere.

Cum resinæ therebinthinæ scxtante] Si ulcus tergendum est. Idem.

In cyathis vini tribus] Nostrum apographum, In vini cibarii cyathis tribus. Pintian.

Et sevo hirci in pane qui cinere coctus sit] Dictio hirci non est in cod. Idem.

Protinusque modice frigidam sorberi jubent] Acad. protinusque hujusmodi frigidum. Tres alii, protinusque modi frigidum. Antiquissimus et Chiflet. protinus lique. Unde conjiciunt, protinus aliqui. Sed Vossianus etiam fri-

gida. Scribe igitur: ut per se hauriatur protinus, inque modice frigida sorberi jubent. Sic mox, uti protinus hauriatur frigida aqua. Gronov.

Et sanguine ejusdem, &c.] Aqua calida elixo, deinde in sartagine frixo. Allobrogibus Sanchet. Dalec.

CAP. xv. Ad vesicæ cruciatus et calculos: de genitalium et sedis vitiis: et inguinum remediis.

Ipsi apro tam gravis sua ruina est, ut nisi egesta fugæ non sufficiat] In vetusto exemplari superfluit verbum sua: et effugere legitur, non fugæ. Pintiau.

Caro quoque] Bovis, ex vino cocta et imposita. Dalec.

Vel caprinum cum melle rubique succo] Fel in apographo nostro, non vel. Pintian.

Fimum etiam prodesse cum melle dicunt] Vox ultima non est in optimo; et suspicor inculcatam ab aliquo qui parum meminisset passim Plinio fimum dici neutro genere, cum et ex prode cum superposita virgula liceret ei facere tam prodesse quam prodest. Sed Plinii fuerat, fimum etiam prodest cum melle aut cum aceto. Sic cap. 17. 'Melancholicis fimum vituli in vino decoctum remedio est.' Gronov.

Testium tumor cum sevo vituli addito nitro cohibetur] Voss. expungit \(\tau\) cum; et eo non \(\pi\) gre caret oratio. In quatuor aliis deest vox tumor, latens scilicet in prapositione. Idem.

Prodest et butyrum] Ad tumores, mariscas, et condylomata. Dalec.

Modum ipsæ res statuunt] Crassitudinem, ct, ut vulgo aiunt, consistentiam. Idem.

Impetus discutit] Humorum collectiones, a quibus pani fiunt. Idem.

Fel ursinum sive verrinum] Fel verrinum in vetere codice: cætera redundant. Pintian.

Femina utteri] Intertriginem vitinm appellant, τδ τρίμμα. Dalec.

Inguina et ex hulcerum] Inguina bubone occupantur ex hulcerum causa, quæ in pudendis, pedum digitis, malleolis fiunt. Idem.

CAP. XVI. Ad podagras, ad morbum comitialem, ad sideratos, morbumque regium, ossaque fracta, remedia.

Cerati modo incoctum] Donec ad cerati crassitudinem oleum reducatur, Idem.

Fimi caprini cinerem cum axungia. Quin et Ischiadicos, &c.] In archetypo nostro: fimi caprini cinerem cum axungia equina. Ischiadicos, &c. Pintian.

Adultigatos] Quidam ratione fortassis cadem, somno conciliando, ægrorum pileo adnectunt. Dalec.

Pulmo impositus] Pulmo suis recens evulsus, et adhuc calens. Idem.

Si subtriti sint contusive] Si perniones ex attritu aut contusione geniti sint. Idem.

Urina asini cum luto suo illita] Quod meiendo rigaverit et perfuderit. Idem.

Suppurationes minantia] In abscessum vergentia. Idem.

Asini cerebrum ex aqua mulsa, infumatum prius in foliis] Hermolaus, in soliis. Pintiani liber, in sulti semuncia. Vossianus, prius in fulti semuncia. Fortasse: infumatum prius, in pulte, semuncia per dies. Sic cap. sequenti: 'Capræ sevo in pulte alicacea et phthisin et tussim sanari.' Gronov.

Lymphaticis medentur] Per intervalla furentibus, et insanientibus. Dalec.

Syderatis] Iis qui ex paraplexia dimidium corpus resolutum habent. Idem.

Sanguis asinini pulli] Sanguis asini in vetere codice: cetera redundant. Pintian.

Quod primum edidit a partu] Πωλεῖον Aristot. vocat: πωλείαν alii, ἀπὸ
τοῦ πώλου, poleam. Stercoris in variis animalibus diversa nomina vide
apud Rhodig. lib. x. cap. ult. Dalec.

Cum melle diligenter sero expresso] Verbum sero uon agnoscitur ab eodem. Pintian. CAP. XVII. Ad melancholicos, lethargicos, hydropicos, ad ignem sacrum, et ad dolores nervorum remedia.

Fimi cervini, maxime subulonis, sed et bubuli, de armentinis loquor] In archetypo nostro, fimi taurini maxime, sed et bubuli, de armentinis loquor; et paulo post, fimi vetulini, non fimi vituli. Pintian.

Fimi taurini maxime, sed et bubuli, de armentivis loquor] Sic Vossianus, perinde ut Pintiani codex. nam armentivis tres quoque alii. Men. armentis, Gronov.

De armentinis loquor] Quæ in armento viridibus pascuis aluntur. Dallec.

Sanguis caprinus] In cibo sumptus. Idem.

Oleo remoto] Quo lavantium et balneum adenutium corpus ungebatur. Idem.

Bubula caro imposita tumorem sanat] In vetere exemplari, Bubula caro imposita ad tumores; verbum antem sanat non legitur in eodem. Pintian.

In his quæ rumpere opus est] In abscessibus, quæ recludere et aperiri est opus. Dalec.

Glutinum præstantissimum, δ.c.] Glutinum id ξυλοκόλλα ab affectu dicitur, ταυροκόλλα a materia, quoniam fit e tauri corio. Idem.

Prodest ambustis] Aqua calida dilutum et illitum. Diosc. Nam lentore suo inhærescens mediocri calore coquit et sedat inflammationem. Arist. Problem, 1x. 1. Idem.

Lignosum damnatur] Ligni modo durum et fragile. Apnd Dioscorid. hoc non legitur. Idem.

Spasmata] Vulsas musculorum et vasorum nervorumque fibras. Idem.

Sanguine contuso] Factis contusionibus. Non quidem sanguis contunditur, sed in contusionibus sub cutem effunditur: ἀκυρολογία. Idem.

Cum sic quoque, &c.] Manuscriptum exemplar habet strigaria, quod quidam exponunt circi partem, in qua ordo et series equorum ad cursum expeditorum collocatur et disponitur, et procurrendi tempus et signum expectans. Significatum vocis striga explicat Scaliger Append. Virg. Idem. Cum sic quoque, δc.] In fine legend. Cum sic quoque strigario approbari vellet; nbi strigarium est το γυμνάσιον equorum currilium. Salmas. p. 56.

CAP. XVIII. Ad sanguinem sistendum, et contra hulcera et carcinomata, ud scabiem remedia: et quæ infixa corpori extrahunt, et quæ cicatricibus prosunt.

Felle taurino cum cyprino oleo ant fimo caprino aut hircino] Felle taurino cum cyprino aut irino, in vetusto codice: cætera superfluent. Pintian.

Carnes septica vi] Supra modum excrescentes, τὰς ὑπερσαρκώσεις. Dal.

Boas finum bubulum] Rubra exanthemata, subsequentesque papulas: vulgo, la Rougeole. Idem.

CAP. XIX. Ad muliebria mala medicinæ, et ad infantium morbos, et Veneris remedia.

Hyssopum et nitrum] V. C. Œsypum. Diosc. de æsypo, ἔμβρυα καὶ ἔμμηνα ἐν ἐρίφ προστιθέμενος ἄγει. Idem.

Inveniuntur et ossicula, &c.] Nempe dura et essea cartilago, qualis et cor suspensum continet, ideoque cordis os vocatur. Idem.

Diximus in natura boum] De hac re agitur viii. 45. Ibi tamen pumicis hujus fit mentio. Idem.

Noxias valeat] Veneficia quæ partus morantur. Idem.

Secundas coagulum] Tardantes. Id. Illitum] Jecur leporis. Idem.

Torqueantur] Inflationibus ac torminibus. Idem.

Vulvas Distortas. Idem.

Nec aliter adhibentur] Nisi fætus mortuus sit, ant instantem partu. Id.

Vitulinum quoque fel, si in purgationibus fuerit sub coitu uspersum vulvæ] Vetns codex, Vitulinum quoque fel in purgationibus sub coitu, &c. reliqua superfluunt. Pinlian. Palma marina pilos detrahit] Pila, θαλαττία σφαΐρα, cujus meminit Galen. κατὰ τόπους, lib. 1. sub fin. Dalec.

Vulvas] Procidentes, ut et aliis fœdis odoribus. Idem.

Dicit Osthanes] Is fuit vir Persa, professione magns. Gelen. Dicit Osthanes] Scribe sine aspiratione, Ostanes, ex omnibus. Pintian.

Somnos fieri lepore] Quidam superstitiose conciliando somno leporis pedes nocturno pileolo alligant: λαγὼ ἀπὸ τοῦ λάειν quidam dictum volunt; iidem et ἔρωτα ἀπὸ τοῦ ὁρῷν, indeque fieri ut leporis caro cibus sit ἐρωτικός. de quo Martialis epigramma in Lesbiam, et alterum in Alexandrum Severum poëtæ ἀνωνύμου. Rhodig.xxvi. 30. Vide quæ notata sunt supra viii. 55. Dalec.

In vino potus pro portione, vel adalligatus brachiali] In apographo nostro: in vino potus, portionive adalligatus brachiali: forte non portionive, sed pertinentive; ut paulo post : 'enque perungi pertinentes partes.' Pint.

Salpe genitale in oleum fervens] Adde pronomen id: Salpe genitale id in oleum fervens, ex eodem. Idem.

Bialcon cinerem ex evdem bibi] Non Bialcon in eod. sed Diacon scriptum est; lego Dialcon ex ipso Indice tam scripto quam impresso. Idem.

CAP. XX. Mira de animalibus. Simile esse] Facultate, quæ siugul-

tui medetur. Dalec.

Rumpi equos] Diffisso abdomine. Æliano de Animal. 1. 36. si casu equus lupi vestigium calcaverit, torpore corripitur. Quadrigæ incitatæ si quis lupi talum subjiciat, ab equis eo calcato, immobilis enrrus subsistit. Idem.

Allium silvestre] Ulpicum. Cato. Id.
Ovum coctum] Ovum nnum, gallinacenm, crudum, quod integrum devoret. Cato cap. 71. Idem.

Cornua pice liquida perungantur] Idem Cato cap. 72, Idem.

LIBER XXIX.

CAP. 1. De origine medicinæ, et quando primum clinice, et quando primum iatraleptice, et de Chrysippo, et Erasistrato, et empirice, et Herophilo, et reliquis illustribus Medicis: et quoties ratio medicinæ mutata sit, et qui primus Romæ Medicus, et quando, et quid de Medicis antiqui Romani judicarcrint, et vitia medicinæ.

Quamquam non ignarus sim] Ms. Naturæ remediorum atque multitudo instantium ac præceptorum, plura de ipsa medendi arte cogunt dicere, quamquam non ignaros nulli ante hac Latino sermone condita, ancepsque Inbricum esse rerum omnium novarum, et talium utique, tam sterilis gratiæ tantaque difficultatis in promendo. Vossianus, et majorem etiam partem Chiffetianus; neque aliter legendum est. Præceptorum est anticipatorum. occupatorum: nisi malis perceptorum. Pintianus ex apographo: ancepsque ac lubricum esse rerum omnium novarum principium. Sed hoc condiderunt, qui non intelligebant tò lubricum esse hic positum, ut cum dicitur lubricum juventutis: 70 ac recte sustulit Gelenius; neque id alii quatuor nostri agnoscunt. Gronov.

Ancepsque ac lubricum esse rerum omnium novarum, talium utique quam steriles gratiæ, difficultates in promendo] Scribo: Ancepsque ac lubricum esse rerum omnium novarum principium et talium, utique tam sterilis gratiæ, tantæque difficultatis, in promendo, ex nostro apographo. Pintian.

Sed quoniam occurrere verisimile est omniam qui hæc cognoscant, cogitationi] Puto legendum permutatis dictionibus: Sed quoniam occurrere est, verisimili omnium qui hæc noscant cogitationi; sic enim fere est in eodem. Idem.

Diis primum inventores, &c.] Videlicet Apollini et Æsculapio. Agenorem et Cheironem medicinam primos fecisse scribit Plutarchus in Symposiacis Quæst. 111. 1. Dulec.

Quoniam Tyndariden, &c.] Thesidem Hippolytum, Thesei et Hippolytes reginæ Amazonum filium, ab equis discerptum scribit Plutarchus in Parallelis Hist. 34. Idem. Quoniam Tyndariden revocavisset ad vitam] Archetypon nostrum non Tyndariden præfert, sed Tyndareum; scribo Tyndareon Attica inflexione ex Luciano, qui ita nominat in lib. de Saltatione, ubi hujus fabulæ meminit; et Zenobio in Parœmia Æsopi sanguis: item Pindari interprete, cujus verba in Pythiis visum est subjicere: 'Aiunt Æsculapium auro corruptum vitæ restituisse Hippolytum mortuum; alii Tyndareon malunt, alii Capaneum, alii Glaucon. Qui Orpheum secuti sunt, Hymenæum, Stesichorus præter Capaneum etiam Lycurgum. Alii quod Prætidas sanaverit. Alii quod Orionem. Pilarchus, quod Phinei filios curaverit. Pherecydes, quod eos, qui Delphis occumberent, revocaret ad vitam.' Pintian.

Trojanis temporibus] Machaone et Podalyrio Æsculapii filiis in eam expeditionem profectis. Dalec.

Fama certior] Celsus in proœmio. Idem.

Clinice vocatur] Cubicularia, lectularia, sic dicta ab invisendis et tractandis ægris decumbentibus. Idem.

Prodicus] Herodicus apud Plutar-

chum ex Platone, libro de iis qui sero a numine puniuntur. *Idem*.

Intralepticen] Unguentariam, quæ frictionibus ac oleorum illitu morbos curat, et bonam valetudinem tuctur. Athleticam medicinæ addidisse Plutarchus scribit. Idem.

Alia factio ab experimentis se cognominans Empiricen cæpit in Silicia Acrone Agrigentino, &c.] In vetusto codice: Alia factio (ab experimentis cognominant empiricen) cæpit in Sicilia Acrone Agragantino, &c. Pintian.

Dissederuntque ea schola: et omnes cas damnavit Herophilus] Quatuor nostri, Dissederuntque ex schola. Antiquior, haediscole. Lege, Dissederuntque ha din schola. Gronov.

Qui quæ inter initia scripsit illo mox recedente a vita ad sua placita mutavit] In eod. Seque inter initia ascripsit illi. Mox procedente, vitia sua et placita mutavit: legendum reor, procedente araritia. Pintian. Qui quæ inter initia scripsit | Hermolaus: sed quæ inter initia scripsit illo mox rec. a vita ad sua placita mutavit; aut, seque inter initia adscripsit, illo mox rec. a vita sua placita mutavit. Voss. seque inter initia adscripsit illi mox procedente vitia sua et placita. Ut fere et Chiffl. Forte: Auditor ejus Themison fuit, seque inter initia adscripsit illi, mox recedentis a vita sua ad placita mutavit. Primum sese Asclepiadeum professus est; dein mortui placita mutavit ad sua. Men. et Acad. fuisse qui inter initia. Gud. et Andegav. fuisseque inter initia. Pintiani codex prorsus nt Vossianus; ipse, procedente avaritia. Gronov.

Sed et illa Antonius Musa ejusdem Augusti auctoritate] Scribendum forte, Sed et illa Antonius Musa ejus discipulus, Augusti auctoritate. Pintian.

Multos pratereo Medicos] Mirnm inter medicos famosos præteritum Craterum, de quo Cicero multis locis ad Atticum. Persius: 'Sed quid opus Cratero magnos promittere montes?' Horatius: 'Non est cardiacus, Craterum dixisse putato, Hic æger.' Porphyrius περὶ ἀποχῆς ἐμψύ-χων, memorata ctiam rara historia servi ejus, qui, cum caro ab ossibus discederet et deflueret novo inauditoque morbo, esu viperæ in modum piscis præparatæ sanatus est. Victorius 1x. 12. Dalec.

Quantum ad cam ætatem Aruntius solus] In codice antiquo, quadragena dena Aruntius solus. Pintian.

Nullius histrionum equarumque trigarii comitatior egressus in publico] In eod. Nullius histrionum equorumque trigarii comitatiore egressu in publico; sequitur continuo: erat: cum Crinas Massiliensis arte geminata: verbum erat scribendum cum majore litera, nt sit initium sequentium, et lege sic: Erat tunc Crinas Massilia. Is arte geminata, &c. Idem. Nullius histrionum equarumque] Vult auctoritatem ejus demonstrare per turbas in honorem ejus assectantium; qua in re confert eum gratiosissimis tum apud plebem, sed histrionibus anrigisque qui Circensibus trigas equarum agitarent, qua exercitatione Nero quoque ipse ejus temporis Romanorum princeps in primis delectabatur. Ge-

Annæi Senecæ stipulatio] Lib. VII. Epist. ad Lucilium: 'Memor artificii mei veteris, frigidæ cultor, mitto me in mare, quo modo psychroloutem decet, gausapatus.' Et rursum lib. xu. 'Ille tantus psychroloutes, qui Calend. Januariis Euripum salntabam, qui anno novo quemadmodum scribere, legere, dicere aliquid, sic anspicabar in Virginem desilire, primum ad Tiberim transtuli castra.' Horat. I. Epist. ad Vallam: 'gelida dum perluor unda Per medium frigus.' Eo pertinet jocus Planti in Rudente : 'Ædepol, Neptune, es balneator frigidus: Cum vestimentis, posteaquam abs te abii, algeo.' Dalec.

Qua de exstat etiam Annæi Senecæ stipulatio] Gud. Men. Acad. astipula-

tio. Vossiana et Andeg. adstipulatio, id est, adfirmatio de sese. Gronov.

Animas statim nostras negotiari] Vossianus, ut Pintiani, anima statim nostra negotiari. Lege: Nec dubium est omnes istos famam novitate aliqua aucuvantes animæ fatum nostræ negotiari, id est, periclitando vitam nostram pecuniam quærere, discrimen animæ nostræ in negotio et quæstu Nisi tamen malis statum, id est, salutem; nam ' status' est salus rei familiaris, de quo usu vocabuli diximus ad Plinii minoris Epistolas. Et 'stare,' 'sistere,' 'sisti' eleganter est salvum esse, de quo ad Livium. Verum hoc puto, et auctore nostro dignissimum. Idem.

Imperatorem illico, &c.] Est apud Jarisconsultos Alpheni responsum de patrono medico, qui sperabat, si liberti sui medicinam non facerent, multo plures imperantes sibi habiturum : quo ex loco medicis ægros, non ægris medicos imperare colligunt. Medico sane magis imperium convenit: merces tamen, cuius gratia circumambulat, dum agros invisit, anctoramentum quoddam servitutis est. Quin etiam blandiri et assentari ægris, magnasque non raro molestias devorare, ut ipsis morigeretur, velut quædam vis ac necessitas est, non secus ac si regis tyrannive subesset imperio. Huc pertinet locus Senecæ de Benef. vi. 16. 'Quare medico et præceptori plus quiddam debeo, nec adversus illos mercede defungor? quia ex medico et præceptore in amicum transeunt, et nos non ante quam vendunt obligant, sed benigna et familiari voluntate. Itaque medico, qui nihil amplius quam manum tangit, et me inter eos quos perambulat ponit, sine ullo affectu facienda vitandaque præcipiens, nihil amplins debeo, quia me non tanquam amicum vidit, sed tanquam imperatorem.' Duarenus Annivers. 1.54.

Vulnerarium eum tradunt fuisse vo-

catum mireque] Chifl. Vossiani tres, Acad. Gud. eum fuisse credunt mireque, sine τφ vocatum. Sed neque credunt neque tradunt hic locum habet; pendet enim oratio ἐκ τοῦ Cassius Hemina auctor est. Lege: Vulnerarium eum fuisse e re dictum, mireque gratum adventum ejus. Gronov.

Verba ejus ipsa ponemus] Hæc ex Epistolis, quarum mentio apud Sextum Pompeium. Dalec.

Opicos] Opicus ἀβρητοποιδε, cui os spurcum. Opici populi Italiæ fuerunt inhonesti, et obscæni, ut in vitium nomen abierit. Ausonius Eunum liguritorem magistrum, opicum vocat. Turn. Advers. x. 12 Idem.

Interdixi tibi de medicis: atque hic Cato] Desiderantur hæc omnia in antiquo codice, præter duo ultima verba. Pintian.

Maxime vero quæstum esse immani precio vitæ recusabant] Scribo, Maxime vero quæstum esse in manuprecio vitæ recusabant. Quid sit manuprecium Varro te docebit. Idem.

Extra urbem fecisse] Vide caussas apud Plutarchum in Quæst. Roman. 94. Dalec.

Sed decuriæ] Erant Romæ decuriæ quinque, in singulis 100. cives, qui judices, non equites dicti. Constitutum erat, ne cui jus id esset, nisi cui ingenuo ipsi, patri, avoque paterno sestertia cccc. census esset. Ejus principum censura fiebat examen, et inquisitio per parentes (sic enim legendum, non parietes) agebatur. Vide infra xxxx111. 1. Iden.

Sed decuriæ pro more censuris principum examinantur] Vix est locus in Plinio alius, in quem ab interpretibus tot res miræ coierint. Step. Aquæns hæc ita superioribus nectit: vult significari, si moriatur ægrotus, non argni erroris culpæve medicos, sed alios; non illos, sed hos examinari; velut soleant judicio principum decuriæ a decurionibus examinari de statu ordinis, aut re aliqua militari, et spectante ad rem. Omnia imaginaria, et nihil ad rem spectantia. Medicos cum indicibus confert Plinius, tanquam utrique fata et fortunas hominum in ditione habeant, et quauto majore providentia judicibus bona et vitæ quam medicis committantur osteudit. Decuriæ sunt judicum, et quidem quinque. Prima 'senatoria' erat Ciceroni appellata Verr. 1, extremo et 11. 32. Altera 'equitum' a Gracchanis temporibus. Tribuni ærarii, qui tertiam faciebant, sublati a Julio, ut tradidit Sneton. c. 41. inter hujus mortem locum fecerunt decuriæ 'centurionum' ab Antonio additæ, de qua Cicero Philippica 1. et v. Quartam adjectt Augustus et xiii. 'ducenariorum,' Sneton. 32. qui judicarent de levioribus summis, Quintam Cains, eodem teste cap. 16. Quare cum ab initio illud Sed parum videatur habere momenti, suspicabar aliquando scriptum fuisse, V decuria: dein virgula forte adjecta Sex, postea Sed, factum; cum scribi oporteret: Quinque decuriæ pro more censuris principum examinantur. Adde Suetonium Claudio cap, 15. Sed hoc arbitrarium esto, neque si cui secus videatur, pro eo obtinendo pugnaverim. quitur, inquisitio per parietes agitur. Pintianus conjicit legendum per parentes; quod sit, per nobilitatem majorum. P. Pithæns in Adversariis conatur primum explicare de furto concepto per lancem et licium; dein mavult, ut ait, parietes diruere et partes reponere, quando apud Quintilianum Instit. v. 2. appellantur 'partes centumviralium, quæ in duas hastas sint divisæ.' Utramque emendationem quasi e suis conditis admetitur Dalecampius; neque addit quicquam præter cumulum errorum, dum auctores vincere gestit exponendo. Decurias scribit Romæ fuisse quinque, in singulis 100. cives, qui judices, non equites, dicti. Quippe ni? quos inter multi essent ordinis non

equestris. Sed verba Plinii xxxIII. 1. male acceptaluc transtulit. Quemadmodum ex sequenti, quod subjungit: 'Constitutum ne cui jus id esset, nisi cui ingenuo ipsi, patri, avoque paterno sestertia quadringenta census fnisset;' et hoc esse illud examen, hanc inquisitionem per parentes. At Plinius id pronuntiat non de judicatu, sed de jure aureorum annulorum. Priore quoque loco vix singula millia in decuriis, quum quatuor essent, fuisse sub Angusto scribit Plinius. Velleius Pompeium 360. legisse tradit lib. 11. Cicero judices agnoscit 850. qui præcipue Cnæo oblectarentur ad Attic. lib. viii. Epist. ult. Nihilo commodius adspergit de quadruplici judicio et duobus consiliis centumvirorum ex altero Plinio, ut approbet per partes. Valent enim ista, ubi judices jam sedent centumviri; at Plinii inquisitio est in judices legendorum causa. Me si quis audiet, refinget: inquisitio per patrias agitur. Et 'inquisitionem' accipio, quam in alios etiam privatos principes in censura faciebant. Suetonius Claudio cap. 16. ' Plures notare conatus, magna inquisitorum negligentia, sed suo majore dedecore, innoxios fere repperit.' Quod per patrias ait, verbis explicat proximis, in quibus æque nibili fuerunt; nam, qui de nummo judicet, Aquæo est medicus, qui soleat arcessi a distantibus multum regionibus, ut jus dicat de nummis, quos ab ægris extorquet; de nummis per ironiam dici, non de sanitate. Pintianus scribi suadet indicet, ut index lapis. Dalecampius intelligit tribunos æris non temere creari et legi, sed magna cum diligentia et judicio, ut potius a Gadibus et columnis Herculis, sive ab ultimis terræ finibus arcessantur, de quo videndum Asconinm Pedianum. Quærat ibi, eni vacat quærere, quod nunquam est inventurus; nam tribunos ærarios ex albo judicum jam era-

serat Julius. Si verum volumus, nihil aliud dicit, quam ex longinquis provinciis, atque adeo interdum a fine terrarum, arcessi post inquisitionem diligentem in patriis illorum factam, qui de levissimis pecuniæ summis, nedum de vita et capite, sint judicaturi. Seneca de Ira III. 33. ' Evocati e longinquis regionibus judices sedent, judicaturi, utrins justior avaritia sit.' Ubi ostendit Lipsius, hoc Pliniise recte cepisse, quamvis Pithœi partes sequatur; nam et addit ex xxxiii. 1. 'nondum provinciis ad hoc munus admissis.' Eodem respexisse Latinus Pacatus potest videri in Panegyrico, ubi laudes Hispaniæ perstringit: 'Hæc durissimos milites, hæc experientissimos daces, hæc facundissimos oratores, hæc clarissimos vates parit: hæc judicum mater, hæc principum.' Mittuntur, inquit, in enjusque patriam, qui explorent, qua fama et existimatione sint, quam municipibus suis probati; non enim tantum ex urbe capiuntur et Italia, sed ex omnibus evocantur imperii partibus, qui de pecunia judicent non magna, et nonnunquam nummo sestertio addictis et mancipatis. Ergo, qui de nummo judicet, est ex minimo exemplo descriptio judicum in quavis lite privata. Pergit auctor: de exilio vero non nisi die quadragesimo quinque electis viris datur tabella. Ignoscimus et hic Aquæo, cni tabella testamentum est, sive testamenti scriptura ; nesciebat enim de judicibus agi. Ignoscimus P. Pitheo, qui judicium quinquevirale in Cod. Theodosii inventum (de quo Plinii avo nemo somniavit) hue retrahit; et Fr. Jureto, qui ad Symmachi 11. 74. prioris editionis hoc quidem tollit judicium, sed commendat nobis e codice S. Benigni, quod explicare ipse non poterat : non nisi de XLV. electis viris: neuter enim meliorem scripturam viderat. Ignoscimus et Dalecampio, qui vidit hanc quidem et

prodidit, sed assecutus non est, et potins habuit ex Pithœo quædam male nata pejus describere; velut hos quinqueviros certum magistratum non fuisse, ut triumvirorum capitalium. Quasi vero tempore Plinii judex magistratus nomen fuerit sive certi sive incerti. Scribendum autem e Chiflet, et Vossiano, de exilio vero non nisi XLV. electis viris datur tabella. Nimirum in singulis quæstionibus definitus erat numerus judicum, quot sedere in reum oporteret. Huc pertinent Asconii in Orat. pro Scauro: 'Sententias tulerunt senatores duo et xx. equites tres et xx. tribuni ærarii xxv. ex quibus damnaverunt senatores quatnor, equites duo, tribuni duo.' Ejusdem pro Milone: 'Perorata utrimque causa, singuli quinos accusator et reus senatores, totidem equites, et tribunos ærarios rejecerunt, ita ut unus et quinquaginta sententias tulerint.' Est igitur hæc quoque descriptio judicum in judiciis publicis, non tamen maximarum causarum. Ex quibus tangit unum, ubi damnato pæna exsilinm / esset, qui tamen in discrimen venire non posset, nisi sub tot judicibus. Elegit autem, cujus judicum numerum nulla quæstio alia corriperet. Et is cum sit xLv. selectorum, satis apparet, quam solliciti non modo de vita, sed etiam de statu sontium, certe suspectorum, fuerint majores. Tabella datur, id est, judicium permittitur. Restat : At de judice ipso quales in consilium eunt statim occisuri? Ubi Dalecampius : De medico ipso (quem tralate judicem vocat, qui ægrum judicat et morte damnat) statim occisuro (ita enim reponendum) nulli consultant, et peritiæ periculum faciunt. Nihil alienius. Judex est, qui proprie sic dicitur. Hic si morbo correptus fuerit, quales, quam non delecti, nec censuris examinati, quippe tantum pro medicis se gerentes, in consilium eunt de præbendo medicamento, que

sæpe contingit, non ut is interim civitatem, sed statim vitam amittat? Gronov.

Inquisitio per parietes agitur Vel, per parentes, ut diximus; vel, per partes. Quintil. lib. v. Centumviralium partes in hastas duas divisas memorat. Cognoscebant autem Centumviri de hæreditatibus, quacunque de causa peterentur, sive ab intestato, inofficioso, injusto, falso testamento. Hæreditatis petitionem 'Centumvirale judicium' vocat Justinianus l. ult. Cod. de hæred, pet. Dividebatur in partes, sive hastas, sive consilia, sive tribunalia, (tot enim nominibus utebantur,) duas, vel quatnor, pari numero judicum constantes. Plin. Ep. lib. vt. 'Qnadruplici judicio bona paterna repetebat. Sedebant judices centum et octoginta : tot enim quatuor consiliis conscribuntur.' Et paulo post: 'Dnobus consiliis vicimus, totidem victi sumus.' Marcellus l. si pars de inoff. testam. Papinianns 1. cum filius de legat. 2. Cum filius divisis tribunalibus actionem inofficiosi matris pertulisset, atque ita variæ sententiæ judicinm extitissent. Reginald.

Et qui de nummo judicet] Ait æris Tribunos non temere legi et creari, sed magna cum diligentia et judicio, ut potius a Gadibns columnisque Herculis, id est, ab ultimis terris, orbisque finibus accersantur. Vide Ascon. Pædianum. Dalec. Et qui de nummo judicet] Scribendum potius indicet; unde Iudex lapis. Pintian.

De exilio vero] Certus is magistratus non fuit, ut Triumvirorum capitalium. Eligi ex Senatu veteri instituto solebant. Honorius et Theodosius postea sortito ad criminalium caussarum judicia vocari jusserunt, et de summis optimos legi. Nomine reorum delato et recepto, trigesimo post die judex dabatur, qui quadragesimo tandem reum de tabula vel damnabat, vel absolvebat. Vide Pithoum Advers. 11. 19. Dalec.

At de judice ipso quales, &c.] De medico ipso (quem translate judicem vocat, quia ægrum judicat et morte damnat) statim occisuro (ita enim reponendum) nulli consultant, et peritiæ periculum faciuut. Idem. At de judice ipso quales in consilium eunt, statim occisuri] Puto mutandum esse verborum ordinem, et legend. At te de judice ipso statim occisuri quales in consilium eunt. Nec legend. arbitror judice, sed, ut divi, indice, nec occisuri, sed occasuri; ut quædam etiam exemplaria proferunt. Pintian.

Alienis pedibus ambulamus] Lecticarios, anagnostas, et nomenclatores exprobrat. Dalec.

Dolorum indicaturam] Pactam cnm ægris pecuniam, ut eorum dolores sedentur. Idem.

Arcana præcepta] Παράδοξα, vulgi fidem et opinionem excedentia, quæ non nisi ingenti pretio evulgantur, aut communicantur. Idem.

Emovendam potius] Deorsum pellendam acu. Idem.

Extrema pretia] Idem argumentum tractatur, sed pressius, xxiv. 1. Id.

Quo Deorum perfidiam istam monstrante] Scribo cum interrogatione, ex vetusto codice: Quo Deorum per fidem ista monstrante? utitur isto interrogandi modo, et interim sine interrogatione, frequenter Quintilianus in declamationibus; aliquando etiam suppressa præpositione: Fidem vestram judices. Pintian.

Quæ proceres artis ejusdem in semet ipsis fatentur] Quæ proceres artis ejus de semet ipsi fateantur, in eod. Idem.

Ac pilorum eviratio instituta, &c.] Hoc παρατιλμόν καὶ πίττωσιν vocant Græci, qua μαλθακοί, id est, molles, evirantur et vulsi finnt. Virilitatis autem etiam signum et indicium pili. Resina autem pilari solitos olim unuc molles et effœminatos viros, nunc quibusdam sacris addictos, ut Isidis calvos, ex veterum scriptis manifestissimum est. Juvenalis: 'resinata juventus.' Martialis: 'Nec plena turpi matris olla resina, Summænianæ qua pilantur uxores.' Idem: 'Nuntiat octavam Phariæ sua turba juvencæ, Atque pilata redit jamque, subitque cohors.' Dalec.

Homero inter prælia Deorum, &c.] Iliados Φ. Τίπτ' αὖ, ὧ κυνόμυια, θεοὺς ἔριδι ξυνελαύνεις Θάρσος ἄητον ἔχουσα;

Idem.

Nec deerat materiæ pompa] Imo legendum e contrario: Nec deerat materia pompæ, ex antiquo exemplari. Pintian.

CAP. 11. De medicinis lanarum.

Postes | Ædium, in quas accedebat sponsa, janua, marito illa operiente, lana cingebatur, et coronabatur, lauroque multa ornabatur: postes etiam vittis laneis contegebantur, quas ab introgressa tangi mos erat, et adipe suillo oleoque, vel lupino, ungi, ne quid venenum aut pestilens domni noceret: qua superstitione et magi felle nigri canis domos suffiebant, et genitale sub limine defodiebant. Alex. ab Alex. 11. 5. Scribit idem ibidem, sponsas, cum ex domo patris ad maritum prodibant, colum lana comptam et fusum cum stamine gestare solitas. Quod testatur et Plutarch. h νύμφη, inquiens, είσφέρει μεν ήλακάτην, καὶ τὴν ἄτρακτον: additque, quod propins linic loco est : έρίφ δὲ τὴν θύραν περιστέφει τοῦ ἀνδρός. Nec prætereundum quod tradit Rhod. xxvii. 14. in lanata pelle novas nuptas sedere solitas, vel more vetusto, quod priscis temporibus in pellium stratis dormirent, vel quod lauificium viro præstituras se co symbolo pollicerentur. Plinins hic tacet cingulum ex ovis lana factum, quod novæ nuptæ in lecto vir solvebat: apud Verrium Flaccum. Dalec.

Succidæ] Succidam lanam 'oscam' Varro a Nævio dici tradit, Festus et 'solocem.' Idem.

Suffusæ] Olei, aceti, vini liquore.

Praligans] Vinculis adstrictione valida dolorem excitantibus. Idem.

Vis ejas septica] Poni editorum infantium venas in capite lana succida inurunt, ut defluentem pituitam sistant. Pari consilio Æthiopes statim natorum frontem urunt, ut capitis et oculorum supervacuum lunnorem exsiccent. Alexandra ab Alexandro 11. 25. Idem.

In Atticis ovibus] Quæ thymo pas-

Siccatur] An saccatur? ut xx. 19. id est, per colum transmittitur. Dioscorides tamen habet, in fictilem patellam conjici, quæ aquam calidam habeat; linteo vas operiri, insolari, donec candida fiat et satis crassa. Id.

Genarumque callum] Ciliorum, των

βλεφάρων. Idem.

Cæcis doloribus] Internarum partium, vel quorum causa ignoratur. Idem.

CAP. 111. De ovorum natura.

Radicula] Τφ στρουθίφ: nam, nt Dioscorides ait, τούτφ ἐριοπλύται χρῶνται πρὸς κάθαρσιν τῶν ἐρίων. Quidam inepte legit rudicula. Idem.

Cum jure putaminis sui] Scribo, cum cinere putaminis sui, ex apogra-

pho nostro. Pintian.

Sic et lienicis] In eod. Sic et lieni ericis: scribo, Sic et lientericis. Est lienteria morbus lævitas intestinorum; de cujus duobus generibus et curatione lege Paulum lib. 111. et cæteros. Idem.

Fiunt et tota lutea quæ vocant schista] Hermolaus schista emendavit, cum antea sicista legeretur. Ego video posse non minus recte legi synchyta, hoc est, confusa, propter commistionem, lutei cum albo et tetro. Idem.

Pulli ovorum] Ova sno pullo plena, resiccata, et in pulverem trita. Dal. Idem cinis et mulierum menses cum myrrha illitus sistit] In vetere exemplari, Idem cinis ciet mulierum menses vum myrrha, &c. Pintian.

Operationem eum serpentium, &c.] Ovi partum, auguium salivationem. Dalec.

Equitem Rom. e Vocontiis, &c.] Vocontii Galliæ civitas est; et ovorum genus, de quo loquitur, Gallis peculiare. Gelen.

Caduceum] Το κηρύκειον, τὴν κηρυκίνην ράβδον. Multa de caducco Rhodig. XXI. 16. multa Macrob. in Saturnal. Serpentes eos binos in summa caducci parte spiris circumplexos fuisse, tanquam adversa sibila efflantes, ὅτρε:ς καταγλωττίζοντας, καὶ ἐμπεπλεγμένους, Græci narrant, τῶν σπονδοφόρων, ἐκεχειροφόρων, εἰρηνοδόκων, fecialium insigne, ac legatorum, qui de pace facienda, contrahendo fædere, paciscendis induciis mittebantur. Hadr. Jun. v. 20. Dulec.

Cristatos esse in caduceo] Cristati quidam angues sunt. Crista galearum et cassidum ornamentum et insigne est. Si ergo caducei angues cristati forent, magis bellum indicarent, quam pacem. Idem.

Comagene vocatur] Syriacam nardum esse putant: alii comacum Theophrasti. Idem.

Cera] Quæ odoris snavitatem minuit. Idem.

Æque quam capris] Nam id miratur Plinins, quod ex animalibus morbo obnoxiis tanta sit remediorum copia, ansere videlicet et capra. Gelen.

CAP. IV. Remedia de cane, et ex animalibus quæ placida non sunt, sed fera, et ex volucribus, et contra morsus phulangiorum.

Supplicia annua canes pendunt] Augusto mense Romæ πανήγυριν canum fieri solitam Græci scriptores memorant, urbis olim a Gallis captæ monumentum, in eaque ἀνυλάκτους canes verberibus cæsos, anseribus clare vociferantibus. Rhod. xy11, 29. Dalec.

Vivi in furea sambucea] Ex hoc loco Claudius Puteanus apud Ciceronem pro Roscio Ameriuo legendum puta*, pro, Crura suffringerent, cruci suffigerent. Idem.

Catulos lactentes adeo puros existimabant ad cibum, ut etiam placandis numinibus hostiarum vice uterentur his. Genito mane catulo, res divina fit et in cænis Deum etiam ponitur catulina] Pro Genito mane catulo, legend. Genitæ Manæ catulo res divina fit. Vide Bouchart. 692.

Ad cibum] Catulinam carnem esitavisse, hoc est, comedisse Romanos, Plautus in Saturione refert. Festus Pomp. De esu caninæ et catulinæ carnis Hippoc. lib. 11. περὶ διαίτης. Idem, lib. περὶ τῶν ἐντὸς παθῶν, lienosis præscribit: δψύνιον δ᾽ ἐχέτω κρέας κυνὸς μείζονος. Dalec.

Hostiarum rice uterentur his] Lupercalibus canes infesti lupis immolabantur: pro pecore et frugibus per Rubigalia, ut averteretur rubigo, lactens catulus, cujus exta thure et myrrha conspergebantur. Sacrificabatur et canis rufa juxta Catulariam portam placando Caniculæ sideri, quod sacrum Canarium dicebatur. Alex. ab Alex. 111. 12. et Gynæciæ Deæ, quam bonam Deam etiam vocabant, cum domi puer nasceretur. Idem ibidem. Immolabantur et rufæ canes secundum Catulariam portam, ad placandum Caniculæ sidus frugibus luimicum. Festus in voce Catularia. Canarium hoc sacrificium dicebatur, quod περισκυλακισμόν Plutarchus vocat in Romulo. Fiebat et cane Gynæciæ Deæ, quam Bonam Deam etiam vocabant, cum domi puer nasceretur referente Alex. ab Alex. 111. 12. Legimus quoque apud Pausaniam in Laconicis, ephebos Lacedæmonios Envalio Marti canis catulum mactasse: Colophonios vero Enodiæ Deæ sive Compitalitiæ, sed enm nigrum. Idem.

Aditialibus quidem epulis] Com inaugurandi alienjus gratia, ant ob publicam lætitiam, convivium indicebant, epulum ant cœnam adjiciebant. Tacitus lib. x1. ' Rescuporis sanciendo, nt dictitabant, fæderi convivium adiicit, tractaque in multam noctem lætitia per epulas ac vinolentiam,' &c. Inde 'adjicialis cœna,' ut x. 20. Dalec. Vellem hoc Scaligero non venisset in mentem. Satis enim multos traxit etiam doctos viros. At sciant tirones 'adjiciales cœnas 'esse ungas meras. 'Aditiales' dicendum, ut P. Faber, Gruterus, Lipsius monnere, ab adita Sacerdotii, vel adeundo sacerdotio. Veteres etiam 'aditus, aditi,' ut ' senatus, senati ' dicebant. Et interpres optimus Suetonius in Claud. cap. 9. qui 'æditialem' interpretatur, quæ daretur 'pro introitu sacerdotii,' Gronov. in Tacit. loc. cit.

Graci vocant ictidas] Silvestres, nempe Viverras: vulgo Furet. Dal.

Cætero venenum] Ejus remedium vide xxviii. 10. ult. et infra cap. 5. hujus libri. Idem.

Ut auctor est Cicero] In admirandis suis id Ciceronem scripsisse quidam putant, quorum mentio fit xxx1.2. et 4. hujus operis. Idem.

Mutatque sedem] Plautus in Sticho: 'Certum est, mustelæ nunquam posthac credere. Nam incertiorem nullam novi bestiam: Quin ipsa decies in die mutat locum.' Idem.

Serpentes persequitur] Adde et mures, unde fortassis nomen inditum. Idem eodem dramate: 'Auspicio hodie optimo exivi foras. Mustela murem mihi abstulit præter pedes: Eum strenue obsonavit, spectatum hoc mihi est.' Idem.

Haustasque ab animalibus restinguere in potu datos] Datis, non datos, in archetypo nostro, frequenti apud hunc auctorem loquendi modo, ut alias notavimus. Pintian.

Restinguere in potu datos] Aut necare, aut ex eo loco deturbare cui adhærent, abigere Diose. εξάγειν. Dal.

Vomicæ et quartanarum remedia] Vetus codex, Vomitionum, non vomicæ. Pintian.

A percussis ipsorum urina] Imo potius a morsis; mordet enim aspis, non ictu percutit. Dalec.

Serpentes ipsi fugiunt] Sibilo ejus territi. xxvIII. 22. Idem.

Olfactu necantem] Halitu et afflatu, quo necat frutices, exurit herbas, rumpit saxa, viii. 21. Idem.

Picis modo et colore dilutum, &c.] Calore, non colore, in vetusto exemplari; et paulo post, expavescere, non pavescere. Pintian.

Draco non habet venena] Multis tamen locis hujus operis remedia scribuntur contra draconis morsus. Dal.

Quoniam hæc morborum veneficia sunt] Quem sensum habeat, non video: etsi veneficia pro eo, quod erat beneficia, restituerit Hermolaus. Scribe cum Voss. quæ coarguisse non minus referet (i. e. ut supra, proderit, utile erit. Vulgo refert; sed Voss. referret) quam contraria serpentibus remedia demonstrasse, quoniam et hæc morum veneficia sunt. Quatuor alii saltem regeret. Gronov.

Item virus ichneumonum] Voss. item si uratur ecneumonum fugiunt et uricis tritis in aceto perunctis. Forte: Draconum adipem venenata fugiunt: item, si uratur, ichneumonum: fugiunt et urticis tritis in aceto perunctos. Semen urticæ contrarium cientæ esse ex Nicandro scribit xx11, 13. Idem.

Impositum] Suo vulueri. Dalec.

In vapore] Vel ardentis ligni, vel fervidæ aquæ. Idem.

Caput quidem dissecant Scythæ] Caput quidam dissecant scite, in scripto codice. Pintian.

Lapillum] Qui in potu sumptus veneni vim frangit. Dalec.

Quaternis digitis utrinque, &c.] Dioscorides caudam et caput abscindi scribit, quia carne carent; at fabulosum esse, quod utrinque certa mensura deheant amputari extrema. Id.

'Livore spinæ adhærente] Vena livida. Idem.

Anetho discocto] Albo jure, Galen. oleo, vino, sale, anetho, Dioscorid. Idem.

Similagine] Orobi farina, Galen. Id.
Avium sermones intelligi] Melampoda, Chalcantem, Mopsum Italum, Tiresiam, Thaletem, Apollonium Tianeum avium sermonem assecutos fuisse tradunt: Helenum suum Virgilius: 'qui sidera sentis, Et voluerum linguas, et præpetis omina pennæ.' Idem.

Atqui anguis Æsculapius, &c.] Dracones in veneratione fuisse, divinoque cultu honoratos, vide apud Ælian. de Animal. x1. 17. et xv1. 2. Plutarcho de Isid. et Osir. draco Minerwæ sacer est. Dracones sacros in Epidaurii Æsculapii templo educatos fuisse tradit Pausanias in Corinthiacis. Idem.

Pascitur et in domibus] Innoxius, familiaris, domesticus: quales in balneis medicatis Aquarum prope Cameriacam multi gignuntur. Idem.

In orbe terrarum pulcherrimum anguium genus est] In urbe legit antiquum exemplar, nou in orbe. Et puto adjungenda hæc duo verba præcedentibns: duo autem quæ sequuntur, terrarum pulcherrimum, adjecta falso existimo. Pintian.

Hydri vocantur] Vocantur et chersydri, quod in terra pariter degant, et in aquis: Latinis, natrices, lingua, nt putant, gemina, ac, ut Aristides tradidit, voraces et gulosi, λίχνοι. Rhod. xxvi. 5. Dalec.

Tamen talis ac tanta vis veneni] Voss. Tamen talis, ac tanti veneni, a quibusdam animalium ut subus manditur. Pro subus quidam cibus, quemadmodum et quatuor nostri. Et non proprie suum, sed aliorum quoque non nominatorum animalium id eum fecisse alimentum, snadere videntur verba mox sequentia: Venenum ejus restingui pri-

mum omnium ab his, quæ vescuntur illa, ex iis verosimile est, quæ produntur, cantharidum potu aut lacerta in cibo sumpta. Sic enim legendum. Restingui Vossiani est et Chiffetiani, ut et verisimile: ex his Vossiani: distinctionem ex sententia mutavimus. Respicit autem hunc locum, gunm scribit eodem canite infra: 'Salamandris cantharides diximus resistere.' Lib. x1. tamen c. 53. 'Quin et subus serpentes in pabulo sunt.' Quamvis hic quoque varient codices et nonnulli : 'Quin et his.' Sed utrobique subus confirmat Aristoteles Hist. Animal. Ix. 1. Όφις δε γαλή και ύτ πολέμιον τή μεν γαλή, κατ' οἰκίαν ὅταν ὧσιν ἀμφότερα. άπο γάρ των αὐτων ζωσιν' ή δὲ δε ἐσθίει τους δφεις. Pintiani codex posteriori loco: ab his quæ vescantur illa verissimile. Ex his vero similia sunt, quæ produntur de cantharidum potu. Idem restingui. Gronov.

Si forent vera] Dioscorides scribit, frastra creditum esse salamandram ignibus non uri. Dalec. Vide que notata sunt de Salamandra supra x. 67. et Jacobi Palmerii Exerc. nuper editas p. 613.

Domantur] Quoniam foras extrahuntur, ac velut exuguntur. Dalec.

Et torpentibus membris] Stupori, tremori, quoniam pituitam educit. Id.

Si auro liquescenti, &c.] Inde excogitata ratio medicis est parandi juscula ἀναληπτικὰ, cum carne gallinæ, et auri foliis. Idem.

Plumbagine herba] Sic vocant dipsacum minorem silvestrem, echino parvo et rotundo. Idem.

Quis autem quæso, &c.] Præter rem id exclamat Plinins; facile enim ex eornm nido ovum haberi potest. Id.

Et pedibus suspensum sursum in superliminari] Chiflet. suspensum in super limine. Voss. suspensum super limine. Neutri sursum. Scribe, suspensum supero limine. Plantus Bacchid. 1v. 9. 'Nunc superum limen scinditur; nunc adest exitinm Ilio.' Noster XXXII. 5. 'stella mariua vulpino sanguine inlita et adfixa limini superiori.' Gronov.

Cum carduo] Cardui folio trito, vel semine. Dalec.

Phalangium est, &c.] In agris Apuliæ frequens, et reliquis anni partibus, vel nullo morsu infestum, vel innoxium, fervida æstate perniciosissimum, statim obsurdescentibus et obstupescentibus, quos momorderit, deinde cæcutientibus, et quasi attonitis ac syderatis. Remedium usu cognitum est, sonitu musicorum instrumentorum, ac præcipue tympanorum, assiduisque cantionibus sopitos excitare. 'Tarantolam' vocant Apuli, et ab eo commorsos 'tarantatos.' Alex. ab Alexand, 11, 16, Idem.

Et ad hoc servantur cum mortui inveniuntur. Et cortices eorum contriti et poti medentur] In vetusto exemplari, Et ad hoc servantur mortui. Inveniuntur et cortices eorum, qui triti et poti medentur. Pintian.

Myrmecion formicæ, &c.] Hæc bis repetere videtur ex duobus diversis auctoribus, vel oblitus hæc antea se scripsisse. Tu de Phalangiorum morsu vide Ælian. de Animal. xvII. 11. Dalec.

Coloten vocant] Asyracum vocari ab Ægyptiis Galenus tradit Simpl. lib. x. c. de dracone marino. Idem.

Solpugas Cicero appellat] Frequentes in Sardiniæ metallis. Idem.

Sed in iis magna quæstio] An iis sit utendum, necne, et an integris, an ademptis alis, capite, pedibus. Id.

Ipsarum cantharidum venenum, &c.] Hippocrates lib. iv. τῆς διαίτης ὀξέων, pedes et caput detralit: enjus judicium Aëtius sequitur. Galenus Simplic. lib. xi. recitata historia medici enjusdam audacioris, qui infœliciter dederat nunc corpora tantum, nunc alas, capita, pedes tantum, absque corporibus, integras se dare profitetur, tanquam in capite, pedibus, alis

vis quædam sita sit, earum venenum obtundens. Rationem totam eam positam esse puto, primum in modo, ut grana tria solum vel quatuor imperentur: deinde in mixtura, ut adjiciatur et quod urinam provocat, et quod earum venenum mitiget: ac postremo in statu corporis ægrorum, ne dentur deploratis, quibus ob scirrhos viscerum morbus insanabilis est. Refert et non parum in iis deligendis cura, quod tutiores et meliores sint aliis collectæ in tritico, versicolores, virgatæ. Iden.

Non picato] 'Ακόνιτον vocat Dioscorides το μη κεκονιαμένον' &s βαλῶ, inquit, εἰs ἀκόνιτον ἀγγεῖον, κ. τ. λ. Alias ἄπισσον vocat, de thalassomelite tractans, v. 16. quod contrarium est τῷ πεπισσωμένω. Idem.

Hippocrates et hydropicis dabat] Lib. IV. rationis victus in morbis acutis. Idem.

Cantharides objectæ sunt, &c.] Seneca Controv. v1.4. 'Venenum Cato vendidit: Quærite an proscripto licuerit emere, quod licuit Catoni vendere.' Idem.

CAP. V. De sevo struthiocamelino et cane rabido, et lacerta, et anseribus, et columbis, et mustelis remedia.

Tunc venisse sestertiis] In singulas libras. Idem.

Est vermiculus in lingua canum, qui vocatur a Græcis lytra] Lege lytta. Reines.

Anno tantum eo prodest] Annua vis medicamenti, ut et vermiculorum phalangii lanuginosi c. 4. hujus libri. Dalec.

In proverbium discordiæ venisse] Vetus proverbium est, κύων εἰς τὸν λίθον ἀγανακτοῦσα, canis in lapidem sæviens: in eos qui mali causam anetori non imputant, ut si quis iracundiæ vitium juventæ, non stultitæ tribnat. Plato lib. v. de Repub. eos qui eæsos spoliant, facere ut canes ait, in lapidem sævientes, omisso eo qui jecit. Pacuvius in armorum judicio: 'Ca-

nis cum percussus est lapide, non tam illum qui se icit, quam enm ipsum lapidem quo icta est, petit.' Erasmus. In opinione vulgi fuit, quibus in ædibus esset lapis a cane morsus, discordia et intestinis dissensionibus omnia perturbari. Itaque si quando viderent una habitantes discordes, rixisque et jurgiis inter se discrepantes et tumultuantes, lapidem a cane morsum in ea domo familiaque esse dicebant. Dalcc.

Ex mustela] Ex illius felle, quod efficax est contra aspides, catero venenum. supra cap. 4. hujus libri. Idem.

Venena fungorum boletorumque astringit] In scripto codice, contra venena fungorum boletorumque; nam verbum astringit superfluit. Pintian.

Mustelæ catulus] In fictili novo crematus, ut dictum est initio hujus capitis. Dalcc.

Anatum Ponticarum] Quæ multis medicatis herbis pascuntur. Idem.

Caulis jus ex carne arietum] Verbum caulis desideratur in vetusto exemplari. Pintian.

Præterquam his qui buprestin aut aconitum biberint] Scribo, Præterque his qui buprestin aut aconitum biberint, tum ex antiquo codice, tum etiam ex Dioscoride qui lib. vi. prodesse lac adversus utrumque venenum tradit. Idem.

CAP. VI. Ad atopecias tollendas, et ad pilos reddendos, et ad lendes tollendos, et ad palpebras, et ad glaucomata, et ad oculos, et ad parotidas remedia.

Muscerdus appellat] Suum, boum, murium stercus, sucerda, bucerda, muscerda, atque adeo hominis, homerda priscis dictum est, ἀπό τοῦ ἀμέρδευ, τοῦτ' ἔστι τὸ ἀφανίζευ, dicta hæc volunt, quod stercus piæ fæditate amoveatur a conspectu. In veteri Glossario rotunda stercora strunti et σπέλεθοι vocantur. Dalec.

Quem Myiodem rocant] Levissimis de causis talia cognomina Diis tri-

buta, ut Herculi Conopionos et Ipoctoni: Apollini, Erythibii, Sminthei, Pornopionos. Vide Rhodig, vi. 7. Myagrus autem hic Deus dicitur x. 28. Morem ejus sacrificii ab Hercule profectum narrant, qui cum in Olympia rem sacram Diis faceret, muscarum infesta multitudine, Jovi ἀπομυίω sacris factis, ultra Alpheum illas abegit. Ex hac historia μυώδη sive ἀπόμυιον θεδν Jovem fuisse intelligimus. Apud Pansaniam lib. viii. nundinis, quæ ad Alipheram Arcadiæ celebrantur, heroi Myiagro res divina fit hostiis, ut ejus implorato numine inter immolandum a muscarum protervia tuti sint. quidem sacellum, quod in foro Boario fuit, muscæ non ingrediebantur. Invocabant et Cyrenenses Achorem, vel, ut Nazianzenus ait, Acaron muscarum Deum, protinus abeunte eo tædio. Nam in Actio templo Apollinis cum panegyris sacra et salutationes in honorem Dei fiunt, muscis bos immolatur, cujus cruore δεκασθείσαι, placatæ et saturæ, evanescunt et aufugiunt, Rhod, xxIII, 30. Alex. ab Alex. 1. 13. Lepide Plantus in Mercatore muscam curiosum exploratorem vocat: 'Nequicquam abdidi, abscondidi, abstrusam habebam: Musca est meus pater: nihil potest clam illum haberi.' Idem.

Synapi] Quo ad ruborem usque fricetur cutis capitis. Idem.

In histrice] Est enim histrix Africanus herinaceus. Idem.

Capitis doloribus, &c.] Serenus de medendo capiti: 'Profuit et cochleis frontem tractare retectis:' vel ut alii legunt, 'tractare minutis.' Idem.

Peractæ] Perfecta et justa sua maguitudine absolutæ. Idem.

Per aurem cum ebore trajectum] Legendum forte, Per aurem ut ellobion trajectum, vel si mavis, per aurium lobon trajectum; nam in autiquo codice aurum, non aurem, legitur. Significat autem ellobion inaures, et lobos extremam partem aurium. Pintian.

Vulneribus tonstrinarum] Quæ in tonsorum officinis recentia tractantur, vel tondendo radendoque fiunt. Dalec.

Œsypun cum myrrha calidum penicillo illitum] Rectius in nostro apographo, specillo illitum. Pintian.

Æsypum cum myrrha calidum penicillo illitum] Voss. specillo iulitum. Paullo post: 'specillo demisso in dextram partem si dexter oculus curetur.' v11. 53. 'C. Julius medicus, dum inungit, specillum per oculum trahens.' XXXII. 7. 'Hujus colporis humorem specillis derasum claritatem oculis inunctis narrant afferre.' Ubi restituit Sigism. Gelenius. Ut et hoc loco Pintianus. Gronov.

Duabus sextis denarii e stibi] Serupulo uno, si pro drachma denarium pendimus. Dalec.

Apollonius Pitanæus] Est autem Pitane Æolidis oppidum in Asia; nam ut Tyanæi testimonio Plinius utatur, temporum ratio vix patitur. Ad hoc non memorantur ulla Apollonii Tyanæi in hoc genere scripta. Gelen.

Item albugines oculorum] Postrema dictio desideratur in scripto codice: recte; præcessit enim paulo ante. Pintian.

Cum Attico melle cinis et adeps soricis combusti] Voss. soricis cum stibi tritus lacrimosis oculis plurimum confert. Itaque sequitur statim: Stibis anid sit, dicemus in metallis. Sic evim legendum: non, stibi, quod quid sit; non, et stibi, quod quid sit : Voss. stibis quid est. Pintiani quoque, quid Supra, 'additis duabus sextis denarii e stibi.' Infra, 'pro stibi ad scabricias.' Sic Ms. non 'stibio.' xxx111. 6. 'alii stibi, alii alabastrum.' Sic iterum Ms. non 'stibium.' Acad. cinis helecsui lacrimosis. Gud. cinis alipesui tritus lacr. Andeg. cinis alipesii tritus. Men. cinis allipesin tritus. Gronov.

Sic et solatis prosunt] Quibns ex insolatu ephelides faciem et os maculant. Dulec.

Sed et solatis prosunt] Acad. sed et solatis i. correptis prosunt. Vossiani tres et Gud. sed et solatis, id est, sole correptis, prosunt. Et censeo prorsus Plinii esse, non interpretis, ut putare possis. Gronov.

Manna una] Mica, id est, grano. χόνδρον λιβάνου Archigines dicit apud Galenum κατά τόπους, lib. 111. Dalice.

Et stomachi totiusque, &c.] Quid si legas: et stomachi totiusque corporis temperiem, ac seras ætates, &c. ut sit quod Dioscorides ait, μακρογήρους γίνεσθαι τους εσθίοντας, qui τεκευπίαν, longum senectutem agere. Idem.

Humor] Earum venenum in folliculis reconditum ad dentium radicem. Idem.

Pane colligant] Tritas et orobi farina exceptas colligant, ac. pastillos formant. Galenns de Theriaca. Id.

De felle non audacter suaserim] Chiff. et Voss. audaciter, quod et Livio Senecæque e Mss. restituimus. Gud. et Menap. non daticiter. Andegav. non daciter. Gronov.

Pediculos e toto, &c.] Dioscorides scribit quosdam putare viperarum esu pediculos procreari: id autem esse falsum. Dalec.

Utilissime oculos inungunt. Itemque adeps anscrinus] Utilissime oculos inungit item adeps anscrinus, in vetusto codice. Pintian.

Item in gallinacci felle alligato ad argema] Verbum alligato superfluit excodem; et paulo post illini, non illinendum. Idem.

Per se vero ad claritatem, dorcados (Hippocratis ut putant) auctoritate adjicitur quod, §c.] Brevius in eodem: per se vero ad claritatem. Hippocratis putant auctoritate adjici quod, §c. et paulo post mutato ordine: columbarum, palumbium, turturum. Idem. Quoniam suo calore utilior est] Imo quoniam in aliis partibus venæ non sic detectæ et nudæ sunt. Dalec.

Accipitrum generis] Nempe tinnunculum, de quo vide x. 37. Idem.

Ac lapillos qui vocantur cinædia In cinædi piscis cerebro inventos. xxxvii.

10. Idem.

Et una in vitreo vase annulos includunt] Vossianus manu prima anellos. Gronov.

Ad scabritias] Genarum, τὰ τῶν βλεφάρων τραχώματα. Dalec.

Erutis] Imo potius confossis. Id.

Imposita per frontem ad duo tempora, ita ut a puero, &c.] Tria amplius verba habet nostrum apographon: Imposita per frontem ad duo tempora, in splenio aliquo, ita ut a puero, &c. Pintian.

Sed is ctiam, cui crassissimum textum est] In Vossiano abest a fronte τδ sed; neque ulla ejus est necessitas. Alii quatnor, Sed jam cujus. Gronov.

Scarabai viridis natura] Is est aut buprestis aut scarabæns longipes, Dalec.

Ursos agros hoc cibo sanari] Supra viii. 27. Ælianus de Animal. vi. 3. Idem.

Strigili] Instrumenti loco strigil fuerit, quod ἀτεγχύτην Græci vocant. Idem.

Oniscon Græci vocant] Confundit oniscorum historiam cum descriptione millepedæ, δνίσκος, πολύπουν τι ζωθφιον Snidæ et Gal. κατὰ τόπους, ib. 111. quibnsdam κουβαρὶς et τύλος, a callosa et compactili cute, Latinis multipeda, curio, porcellio. At millepeda, sive centipeda, μυριόπους interpreti Nicandri in Theriacis, ἴουλος Suidæ, Columellæ ernca hirsuta est, quæ olera et vites rodit. Millepeda etiam scolopendra dicitur. Vide quod annotatum est supra xxiII. 1. et xxII. 25. et xx. 2. Idem.

Sanat aurium dolores] Aurium doloribus cum rosaceo triti et cocti medentur porcelliones, se in pilæ rotunditatem convolventes, et conglo-

bantes, quos multipedas ctiam vocant; non autem millepedæ, quod auctor quispiam fide dignus tradiderit. Idem.

Sepa Græci vocant] A sepe scolopendra diversissima est. Fallitur Plinius, Idem.

Hanc tritam una cum rosaceo, &c.] Ad erosos dentes cum rosaceo calfactam auribus instillari, et dentium cavernæ indi, præcipit Archigenes κατὰ τόπους. Idem.

Molles Molles, insecta sunt oblonga et teretia, colore subrubra, Reperiuntur in saccis, et arcis farinariis. Avidissime Insciniæ iis vescuntur, illarumque esu a morbis familiaribus liberantur. σιτοφάγους quidam eas vocant, quod farina nutriantur. Dioscor. 11. 38. έν άρτοκοπείοις εύρισκομένα appellat. μυλικοί, sive μύλοικοι, quæ et μυλακρίδες, sive μυλακρίδαι, et μυλαβρίδες, et Hesychio μυλακρίαι, scarabæis sive cicadis similes, in moletrinis et pistrinis gignuntur, colore quidem nigro, sed ob farinam conspersam albicantes. Fatida Gracis, βδέουσαι, quasi βδελυκταί, vel βδελυττόμεναι, abominandæ, in aggeribus terrenis et apricis inveninntur, cimicum modo putidæ. Idem.

Has capite detracto attritas, lepias sanasse, Musa et Picton in exemplis reliquerunt] In archetypo nostro: His capite detracto attritas lepras sanasse Muscum pycten in exemplis reliquerunt. Forte legendum attritis lepra. Etsi magis fere placet impressa lectio. Pintian.

Musa et Picton in exemplis reliquerunt] Acad. museam pictam. Voss. dno et Gud. museam pyeten. Pintiani codex, museum picten. Optimus: Musa cum picten in exemplis rel. Forte, Musa cum Pitanao in exemplis reliquerunt; nam in auctoribus, quos hoc libro se sequntum tradit in primo, 'Apollonius Pitanæus;' et appellatur idem supra hoc ipso capite: 'Musa cum Pitanæo reliquerunt;' ut apud Livium 'ipse dux cum aliquot principibus capiuntur,' xx1. 60. Gronov.

Detractis pedibus et pennis] Sic An-

dromachus lib. 111. κατά τόπους Galeni, et Archigenes lib. v. laudant σίλφας ἄνευ πτερῶν. Dalec.

LIBER XXX.

CAP. 1. De origine Magicæ artis, quando, et a quibus cæperit, et a quibus celebrata fuerit, et reliquæ ex animalibus medicinæ.

In paucis tamen digna res est, de qua plura dicantur] Tria prima verba superioribus assuenda sunt: reliqua sic lege, Digna res de qua mira dicantur. Pintian.

A Zoroastre] Eum primum Bactrianis imperasse credunt, temporibus Nemroth. Quidam Zoroastrem Abrahamum fuisse contendunt. Dalec.

Sex millibus annorum, Sc.] In annorum supputatione Plinius fallitur. Plutarcho de Iside et Osir. is bello Trojano antiquior fuit anuis sexcentum. Idem.

Proteal Oceani et Thetidis filium, vaticinandi peritissimum, phocarum et piscium marinorum pastorem. Fuisse regem Ægypti narrat Herodotus Menelaoque uxorem, Paridi ad se vi tempestatum appulso et diversato ereptam, cum universis opibus restituisse. Homerus Odys, refert eum subinde alias atque alias formas assumpsisse prout libnisset. mutabilitatis causam Diodorus refert ad Ægyptiorum principum consuetudinem, qui ornatus et majestatis gratia, tanri, leonis, draconis capite, arboribus, igue, et aliis hoc genus insignibus ornarentur. Idem.

Sirenum cantus] Parthenopes, Ligyæ, Leucosiæ, filiarum Calliopes et

Acheloi, de quibus Homer. Odys. M. Idem.

Telmessum] Ad fines Lyciæ positam v. 27. celebrem sacerdotum collegio. Idem.

Alienæ gentis] Magos enim Persæ snos sapientes vocant. Idem.

Quarum cognomen diu obtinuit in nostro orbe alienæ gentis] Voss. et Chiflet. alienæ gente. Pintiani, alienæ genti. Scribe, in nostro orbe alienigena. Sic Valerius Maximus VII. 3. 'Alienigenæ religionis insignibus.' Florus II. 18. 'Indigenam ex frumento potionem.' Gellius II. 34. 'Neque vino alienigena, sed patrio usurus.' Gron.

Literarum subtilitati sine æmnlo genitus] Soccorum salibus, vel aliquid simile, substituendum videtur in locum illorum verborum, literarum subtilitati. Pint. Alii leg. subtilitatibus, alii futilitati.

Literarum subtilitati sine æmulo genitus] Dignissimum præcouium ipsarum Athenarum, quæ docuerunt omnia, doctore: quod cum Pintianus soccorum salibus vel aliquo simili mutandum censet, suam et literarum subtilitatem ejurat. Si qui fuerunt autem, qui futilitati Plinium scripsisse vel per somnium cogitarunt, ipsi futiles insanum in modum æstimari voluere. Gronor.

Fæminarum detrahentium Lunam] Apparatus veneficarum Thessalarum describitur apud Apul. et, ut ille ait, feralis officina, Asini lib. 111. 'Omne genus aromata, ignorabiliter laminæ literatæ: infelicium navinm durantes clavi: defletorum et sepultorum cadaverum exposita multa ad modicum membra, hic nares et digiti, illic carnosi clavi pendentium, sive suspendio necatorum: alibi trucidatorum servatus cruor, et extorta dentibus ferarum trunca calvaria. His videlicet comparatis, ac decantatis fibris (pecudum) spirantibus, vario látice litabant nunc rore fontano, nunc lacte vaccino, nunc melle montano, mulso etiam libantes,' &c. Dulee.

E propinquo] Proximis seculis. Id. E propinquo primum intulisse ad vicinas usque superstitiones ac medicinæ] Voss. e propinquorum primum pertulisse ad vicina usque superst. ac medicinæ provectum; ut et Chifletianus fere. Forsan: e propinquo eam primum protulisse ad vicinam usque superstitionem a medicina provectum. Gronov.

Si non expers sedes ejus tota Thrace magices fuisset] In vetusto codice, Si non ex Perside se vis tota in Thracen magices tulisset: rectius; nam ex Perside ortam magicem ipse circa finem capitis asserit: 'Tantis cærimeniis ut dedisse Persis videri possit.' Pint.

Commentatus de ea Osthanes] Cyprianus de Idolis: 'Et magis inde est (a dæmonibus) ad perniciosa vel ludicra potentatus, quorum tamen præcipuus Osthanes formam Dei veri negat conspici posse,' &c. Dulec.

Primus exstat, nt equidem invenio commentatus de ca] Voss. primum quod exstet nt equidem invenio commentatus est de ea Osthanes Xerxen regem invenio ex Persarum bello. Forte: Primum, quod exstet, ut equidem invenio, commentatus est de ea Osthanes, Xerxen regem, ingenio rex Persarum, bello, quod is Graciæ intulit, comitatus: ac velut semina artis portentosæ sparsit, obiter infecto, quacumque commeaverat, mundo. Osthanem vorat ingenio regem Persarum velut sapientissimum inter Per-

sas. Juvat hactenus Pintianus, quod affert e libro suo: Primus quod exstet ut eq. inv. commentatus est. Gronov.

Dardanum e Phænice illustravit] Colum. lib. x. 'Dardaniæ veniant artes,' id est, magicæ, ab hoc Dardano, cujus commentariis perlectis doctissimus evasit Democritus. Apuleius, vel ipse Dardanus, vel quicunque alius post Zoroastrem. Euseb. προπαράσκ. lib. 11. εἶπε ὁ Δάρδανος ὁ μύθους θεῶν καταδιδάξας τὰ μυστήρια. Brod. 1v. 10. Idem.

Voluminibus Dardani in sepulchrum ejus petitis] Scribend. reor, Voluminibus Dardani in Cyprum petitis, ut pronomen ejus superfluat; alioquin non erit quo referre possimus, quod non multo infra sequitur, tanto recentior est Cypria. Pintian.

A Mose, et Janne, et Jotape, &c.] Is Jannes et in thaumaturgia antagonista Mosi fuit coram Pharaone, quod in Paulinis epistolis legimus, magus insignis: quo factum opinor, nt Plinius Mosem quoque similiter magum fuisse putaverit. Gelen.

Tanto recentior est Cypria] Hanc quidam intelligunt Christianismum, expositum Cypriis a Divo Barnaba. Quidam Paphiæ Veneris sacerdotes. Dalce.

Homo immolaretur] Vide quæ adnotata sunt in XXXVI. 5. Idem.

Palamque in tempus illud sucra prodigiosa celebrata] Hoc a Gelenio est. Academicus, palamque in tempus siluit sucra. Gud. et duo Vossiani, palamque in tempus sili ut sucra. Sed Chiflet. et Voss. princeps, palamque fit in tempus sili ut sucro prodigiosa celebratio. Hinc in olim vulgatis etiam illud siluit. Sed legendum: palamque fit in tempus id licita sucri prodigiosi celebratio. Neque fert alind, quod sequitur: 'Gallias utique possedit:' nempe vel sacrum prodigiosum vel celebratio sacri prodigiosi. Gronov.

Britannia hodieque eam attonite celebrat] Aptius in nostro exemplari, attonita celebrat. Pintian. CAP. 11. De speciebus Magiæ, Neronisque et Magorum detestatio.

Aliaque non patiente mundo. Immensum et indubitatum exemplum est fulsæ artis, &c.] Verbum immensum cum minore litera scriptum præcedentibus annectendum videtur; reliqua sic, ut reor, commodius legentur: Alioqui non capiente mundo immensum. Indubitatum exemplum est, &c. nam conjunctio et non est in Codice antiquo. Pintian.

Lentiginem habentibus non obsequi numina, ut cerni non possint, forte hoc in itlo, &c.] Scribe: Lentiginem habentibus non obsequi numina aut cerni. Num obstitit forte hoc in illo? ex nostro apographo. Idem.

Forte hoc in illo] Suetonius in Nerone cap. 51. Datec.

Non obsequi numina, ut cerni non possint. Forte hoc in illo] Quanto expeditins Vossianus: veluti leutiginem habentibus non obsequi numina aut cerni. Obstet forte hoc in illo. Duo alii et Gud. confirmant hactenus, ut præferant, aut cerni. Juvat in parte Pintiani codex; sed nimium est illud: Num obstitit hoc forte in illo? Gronov.

Nam hominem immolare gratissionum] Melius, Jam hominem immolare gratissimum. Pintian.

Nam hominem immolare etiam gratissimum] Voss. ut Chiflet. homines. Particula nam offendit non alios modo, sed etiam Pintianum. Injuria, est enim ejus usus, qualem notavimus ad Livium xxix. 8. Neque aliter ipse Plinius hoc libro cap. 11. 'Nam muris cerebrum dare potui ex aqua, aut cinerem mustelæ, vel etiam inveteratas erinacei carnes, quis possit furenti, etiamsi sit forte medicina?' Gronov.

Qua patria quibusque, &c.] Apud Gellium III. 11. Varro: Έπτὰ πόλεις διερίζουσιν περί ρίζαν Όμήρου, Σμύρνα, 'Ρόδος, Κολοφών, Σαλαμίν, Χίος, 'Αργος, 'Αθήναι. 'Capella Homeri candida hoc tumulum indicat: Quod ara letæ

mortho facinnt sacra.' Versus hos longa oratione Magius exponit III.

1. Constat in Io insula extremum diem obiisse, ut tradit Halicarnas.
ασθενία καλ μαλακία, languore et imbecillitate virium: ut alii, mœrore, quod a piscatoribus ænigma hoc propositum solvere non potnisset: "Οσσα έλομεν λιπόμεθα, δ.δ' οὐχ έλομεν φερόμεθα. Ejus sepulcitro Ietæ versus hos insculpserunt: 'Ενθάδε τὴν ἱερὰν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει, 'Ανδρῶν ἡρώων κοσμήτορα θεῖον "Ομηρον. Cumanis et Ionibus τυφλούν δμήρουν dici, Plutarchus auctor est. Magius.

CAP. 111. De Talpis, et reliquæ medicinæ per morbos digestæ in animatibus, quorum genera placida sunt, aut fera.

Infusique auriculæ cujus e parte doleant] Omnes quinque, cujus a parte. Ut Planto: 'A morbo valui, ab animo æger fui.' Contra XXII. 22. 'Infunditur a contraria aure in dolore dentium.' Gronov.

In aceto scillite decocti] .Scyllitico in nostro exemplari, non scillite: recte; nam vino, quod Græce masculini est sexus, convenit hæc terminatio in es. Acetum vero cum sit et Latine et Græce nentrius, non scilliten dixerim, sed scylliticum. Pintian.

Cap. IV. Quomodo commendetur os, et contra maculas faciei, et ad faucium vitia.

Ferrentia] Acris et fervidi humoris defluxus. Ferventia oris ulcera ἄφ-θας vocant. Dalec.

Asperrimum habetur] Amarore ingratum, quoniam e buxi flore apes colligunt. Idem.

Minutæ] Vide cap. 6. et 14. hujus libri. Idem.

Herculaneas appellatas] Aliis majores, grandiores, atriores. Idem.

Buprestis] Buprestis et silvestris oleris genus est, de quo supra xxII. 22. Idem.

Si quis nares murinas] Emenda, Mulinas. Vide Reines. Var. Lect. 111. 15. p. 585. et 586.

Cochleæ: coqui debent in lacte] Corrigo cochleæ: coqui debent inlotæ, ex apographo nostro: sic infra cap. 6. 'Est qui cochleis illotis protropum infundat.' Pintian.

Terreno conteri] Quod in illarum extrema parte cœnosum conspicitur ac veluti lutosum. Idem.

Et in iis smegma earum] Tria prima verba desiderantur in vetusto codice. Idem.

Figura nidorum eas deprehendit] Nam aliæ, quas apodas vocant, in parietum fissuris ova ponunt, nec nidos extruunt. Dalec.

Surculus vitis adalligatus] Vossiani ambo, viticis: cap. 6. 'pulmo vulturinus vitigineis lignis combustus.' Gronor.

CAP. v. Ad strumas exhulceratas, ad humerorum et præcordiorum dolores.

Non tamen sectis admoretur] Si ulcus manufactum fuerit tentante chirurgo illas exscindere. Dalec.

Tauri vocantur scarabæi terrestres] Κάραβοι, vel σκάραβοι Arist. Hist. v. 19. vulgo Cerfs volants. Idem.

Similes] Colore, non magnitudine, aut figura corporis. Idem.

Nomen cornicula dedere] Vide posthac cap. 11. proximum. Idem.

Aliqui vero circumligant eus lino] Panlus 111. 26. ex anctoritate Galeni vult linum infectum esse purpura, idque valete ait ad παρίσθμια, καὶ ὅσα πρὸς τράχηλον. Idem.

Ne sint malæ hirsutæ] Alæ, ut puto; sie enim tres Vossiani Gudianusque, et ibi stabulatur sacer hircus. Academicus et Pintiani, halæ. XXXI. 10. 'Alarım virus ex aqua quotidiano fotu.' Gronov.

E testiculis agnorum qui castrantur] Voss. cum castrantur. Idem.

Præcordia vocamns] Τῶν σπλάγχνων significationem Plinins potius, quam τῶν ὑποχονδρίων, reddidit. Dalec.

Quos Melitaos vocamus] A Melita Illyrici maris insula, quam vulgo Me-

leda nuncupant. Idem.

CAP. VI. De pulmonum ritiis, jecoris et sanguinis rejectionibus.

Laudatissimæ autem sunt Africanæ. ex his Solitanæ: Astypalæicæ, et Siculæ] Quosdam exin Olitanæ, ant etiam Solitanæ legere, notat Hermolans. Ex Chiflet, quoque et Vet. notaut : exia Solitanæ, Astyp. et Siculæ. Voss. exisiolitanæ astypalacicæ et ne Siculæ. Scribe: ex his Iolitanæ: Astypalaicæ, Ætnææ Siculæ modicæ. Ut non tantum Africanas dicit, sed etiam Iolitanas in Africa, sic non modo Siculas, sed etiam Ætnæas. Nota Ἰωλ Καισάρεια. Mela 1. 6. 'Iol ad mare, aliquando ignobilis; nune quia Jubæ regia fuit, et quod Cæsarea vocatur, illustris.' Sic igitur et legendum IX. 56. 'Africanæ quibus fæcunditas; Iolitanæ, quibus nobilitas.' Ut et apud Varronem de Re Rust, 111. 14. 'Ex Africa, quæ vocantur Iolitanæ.' Ubi 'solitannæ' reddiderunt. Gud. 'ex his olitanæ' manu prima; ut et Voss. duo alii. Gronov.

Sitvestres In cochleario minime clausas, ant pastas. Altiles esse, et saginari, vide apud Varronem III. 14. Dalce.

Nec non silvestres stomacho inutiles, alvum solvunt] Observant in V. deesse $\tau \grave{a}$ nec non; in Chiffet. autem esse utiles, quod affirmant omnes nostri. Optime præcipnus: nec silvestres stomacho utiles, alvum solvunt. Nam $\tau \grave{b}$ nec dissolvendum in et non; quasi esset: et silvestres, non utiles stomacho, alvum solvunt. Gronov,

Efficacissimætamen in dolore stomachi. Laudatiores traduntur] Voss. efficacissimæ si in dolore stomachii plaudatis traduntur. Forte: tamen in dolore stomachi fluentis traduntur. Passim memini 'fluetionum stomachi,' Idem.

Quacunque viva cum aceto devorata] Non viva in antiquo codice, sed rite: scribendum puto trita; nam et tritas aliquot in medicina usus habere tradit Dioscor. lib. 11. Pintian. Aceratæ vocantur] Aceratæ cochleæ, aceris modo virgatæ et discurrentibus lineis maculosæ; vel tam exiguis et brevibus corniculis, ut fere mulla videri possint: ἄνευ τῶν κεράτων. Quidam legunt ceratæ, nempe cerci coloris. 'Cochleas rubras' vulgus appellat. Dalec.

Viverra porcelli modo inassata] Viverrula, forma diminutiva, in apographo nostro. Pintian.

Omne enim vas earum nigrescit contactu] Pronomen earum non agnoscit vetus codex. Idem.

Quidam torrent ex his sextarium] Dele duo illa verba ex his, ex eodem. Idem.

Est animal locustæ simile sine pennis]
Omnes quinque, Esse; deinde Vossiani dno, vocetur; et non habeat aliqui arbitrantur; nt et Gudianus ac Men.
Acad. non habeat aliqui vero arbitrantur; denique Voss. nt et Pintiani et Chiflet. nec pauci auctores hoc esse quod grylli vocentur; Acad. Gud. Voss. alii duo: nec pauciores hoc esse quod grylli vocentur. Lege: Esse animal locustæ simile sine pennis, quod troxallis Græce vocetur, Latinum nomen non habeat, aliqui arbitrantur; nec pauci auctores, hos esse, qui grylli vocentur. Gronov.

Ut aliqui arbitrantur: nec pauciores hoc esse] In eodem: aliqui arbitrantur, nec pauci auctores hoc esse, &c. Pintian.

Protropum infundat] Primarium, quod in lacum sponte fluit, minime tortivum. Dalec.

Quidam recentem superallegant. Alii duorum dierum] Voss. superintigant alii duum dierum, ut et Chiflet. Duum et Pintianus. Sed et Andeg. qui etiam superilligant cum Men. Acad. Gud. Mirum vero quod optimus etiam dant arenanti, pro dant ignoranti. Gronov. Cap. vii. Ad dysentericos, et ventris mala, remedia.

Vel si in alio, &c.] Leg. Vel cum tu-

bulo stanneo linitur, &c.] Nempe fistula e stanno parata sedi infunditur, praccipue in teinesmo, ut intestini pars extrema eo sublinatur. Dulec.

Membrana gallin] Ventriculi. Idem. Abstinere autem a frugibus ante et gallinam] Lego Abstineri; ut xxix. 6. 'gallinaceusque si inclusus abstineatur die ac nocte, pari inedia ejus qui doleat.' Nec vero aliter scripti. Gronov.

Caro palumbi in aceto decocta] Voss. palumbis. Et mox, 'palumbis ferus e posca decoctus.' Et c. 15. 'circumlato palumbe.' Cap. 8. 'in palumbium ventriculo inveniantur.' Cap. 11. 'Cinis palmarum aut interaneorum palumbis.' Idem.

Ileos appellatur] Dolor, aut imflammatio gracilioris intestini. Dalec.

Maciem enim facit] Emaciat, immodica facultate discutiendi. Idem.

Tormina sanat lien ovium tostus] Verbum sanat nec est in apographo nostro, neque videtur esse necessarium. Pintian.

Apodes ex vino] Hirundines grandiores. Dalec.

Colo liberatus est] Coli dolore. Id. Transire vim morbi] Supra cap. 5. ultimo lujus libri. Idem.

Per pedes fluentem haurire sustineat] Cum ii sordidi abluuntur. Eadem aqua laudatur ad arcendam lippitudinem xxviii. 4. Idem.

CAP. VIII. Ad calculos et vesicæ dolores, testiumque et inguinum tumores, et ad panos.

Vel cochleas decoctas uti suspiriosis] Scribe, ut in suspiriosis, ex apographo. Pintian.

Vesica] Ventre, aut potius ingluvie. Urinaria enim vesica gallinacei carent. Dulec.

In faba sumi] Cum fabæ lomento. Idem.

Millipedam oniscon bibisse] Multipedam dicere debuit. Vide l. XXIX, cap, ult. Idem, Procidentia alvi succus cochlearum punctis evocatus illita depellit] Procidentiam, accusandi casu, in antiquo codice. Pintian.

Procidentia alvi succus cochleurum] Quinque nostri, Procidentia ibi succus cochlearum; quod et nescio quo ex Ms. ad marginem notatum. Ita scripsit Plinius. Ibi, puta in sede, cujus de vitiis agere cæperat. Et sic paullo post: Tetris ibi ulceribus. Cap. 12. 'Si in verendis sic cæterisque ibi ulceribus.' Gronov.

Si decidat testium alter] Turpiter propendeat, et demittatur veluti laxatus. Dalec.

Cochleæ latæ, parvæ, contritæ ex accto, vel cinis ejus] Scribe ex apographo nostro: Cochleæ latæ, parvæ, contritæ ex aceto. Sencctus anguium ex aceto vel cinis ejus. Pintian.

Contritæ ex aceto rel cinis ejus]
Ex vet. advocant earum. Sed Voss.
Cochleæ parvæ latæ contritæ ex aceto,
senectus anguium ex aceto vel cinis ejus.
Sic paullo superius: 'Canini capitis
cinis, senecta serpentis ex aceto.'
Et passim: 'Cochleæ minutæ latæ
contritæ illitæ' c. 13. Invenies et
apud Pintianum. Gronov.

Cochleæ nudæ, quas in Africa gigni diximus, tritæ] Voss. triatæ. Numquid striatæ? Sed verins aceratæ, ut cap. 6. 'Præterea quæ aceratæ vocantur:' ubi Voss. 'eneratoe:' sed primo E supra scriptum A. Monstrat ἀκέρατοι. Idem.

Resolvent] Resolventur; spoute abscedent, nec amplies hærent. Dal. Cap. 1x. Ad podagras et articulorum dolores.

Sale] Sal is est, quem multis aliis locis viperinum vocat. Idem.

Sanguinent] In utroque manuscrip, exempl. legitur sanguinem. In antiquissimo codice scriptum fuisse puto, sanguine tum; nempe vel contracta scriptura, vel deletis literis, et dormitantem aut ignarum scribam ex iis

notis effecisse sanguinem; cum legendum fuerit: Et si pedes sanguine tumeunt. Apud Quintilianum in declamationibus aliquoties legimus 'sanguinantes,' pro sanguine manantes, et cruore perfusos. 'Sanguinantes pedes' quidam exponunt, gangraua, carcinomate, sordidis et malignis ulceribus tentatos cum sanguinis effuxu. Talibus urtica prodest, et peculiari vi sanguinem manantem sistit, præsertim e naribus. Sed is morbus plurimum differt a podagra, de qua hic agitur. Idem.

Subluviem] Τὴν παρωνυχίαν. Columel. VII. 5. de ove id usurpat. In homine is morbus est, cum sub ungue, cocta inflammatione, sanics alba colligitur; quod sæpe mulieribus accidit, dum inter consuendum se acu pungunt. Vulgus vocat un Pissechien. Paronychiæ genus id mitius est, ac minus dolore vexat, nec primum articulum digiti corrumpit. Quidam reduvias, τὰ πτερύγια, falso interpretantur. Dulec.

CAP. X. Remedia adversus morbos toti corpori.

Maledictum translatum] Criminis notam et probrum. Stellionatus crimen id est, cum aliquid per dolum et imposturam fit. Ulpian. De eo multa ex Capro grammatico Cujacius Observat. x. 26. Theophr. de Invidis Animalibus. Idem.

Est autem in locis ostiorum fenestrarumque] Scribendum loricis, non locis, ex vetusto exemplari. Pintian.

Eadem omnia prædicantur ex viverra] Vult eadem esse remedia e silvestri mustela, viverra appellata, quæ jam e domestica commonstravit. Gelen.

Cochleurum cinis addito semine lini et urticæ cum melle inunctos sanat] Lego, Cochlearum cinis adjecto semine lini et urticæ cum melle linctu sanat, ex apographo nostro. Pintian.

Lapillum dare] Pullo, quem excluserint, tanquam omnium morborum remedium. Dalec.

Quod si pullus is detur incipienti in cibo, quem primum peperit, cum quis primum, &c.] Paucioribus verbis nostrum exemplar: Quod si pullus is detur cum primum tentatus sit, liberatur eo malo. Pintian.

Cap. xi. Contra morbum regium, et phreneticos, et contra febres et hydropicos.

Aris icterus] Aëtius x. 17. morbum hunc non ab ave dictum vult, sed ab oculis ictidis, seu viverræ, auricoloribus. Dalec.

Nam non modo muris cerebrum dare potui ex aqua aut cinerem mustelæ, aut etiam inveteratas herinacei carnes] Brevins in vetusto codice: Nam muris cerebrum dare potui ex aqua, aut cinerem mustelæ, vel etiam inveteratas, &c. Pintian.

Quod totum abdicandum paucis exemplaribus docebo] Scribe, Quod totum abdicandum paucis e pluribus docebo, ex eodem. Idem.

Radiis] Digitis in aversa parte pedis extantibus. Dalec.

Olfactoriis] Ptarmicis, quæ sternutamenta cient. Idem.

Clinice] Quæ ægris in lecto decumbentibus adhibetur, ratione victus, medicamentis, manus opera. *Idem*.

Pulverem in quo se accipiter volutaverit] Voss. pulverem, ubi sc accipiter volutaverit. Gronov.

Ægypti magna pars scarabæos, &c.] Vide supra c. 5. hujus lib. Plutarch. Porph. Horus, aliam præterea ejns venerationis causam reddunt, quod mares sint omnes scarabæi, nulla fæmina. Hinc jocus Ausonii in masculæ Veneris sectatorem: 'Perversæ Veneris postico vulnere fossor, Lucilli vatis 'subulo, pullopremo, Non taurus, non mulus erit, non hippocamelus, Non caper, aut aries, sed scarabæus erit.' Rhodig. viii. 5. Clemens Hypotyposcon vi. homines voluptatibus impensius deditos, et immersos, ac ebrios, tanquam cantharos in ster-

core volutari scribit. Dalec.

Cui sunt cornicula reflexa] Taurum supra vocavit cap. 5. hujus libri. Idem.

Condat] Humo sepeliat et defodiat. Idem.

Phryganion] Fortassis animal, quod paulo antehac vocavit vermiculum e frutetis lanuginosum: φρύγανον, frutex. Quidam legnut phrynion; putantque animal id notissimum a Chrysippo fusius expositum non fuisse, et Plinium exemplari vitioso deceptum. Idem.

Si cujusquam cura efficacior esset ad inquirendum] Chifl. inquerendas. Voss. si cujus cura efficacior esset inquirendus: lege, inquirentis. Gronov.

Cum ipso specu toto resina, &c.] In antiquo exemplari, cum ipsa in spleno toto resina, &c. Forte legendum splenio, non spleno. Verba item illa qua statim ante præcedunt, quoniam miseria spei delectat, Pliniana non puto. Pintian.

Tela cum ipso specu toto resina ceraque imposita] Acad. licum vocant delutum ipsos plone toto resine cereque inposita. Gnd. et Menap. licum vocant de lacu ipsos piene toto resinæ ceræque impositu. Andegav. licum vocant delacum ipsos piene toto resine cercque imposita. Annosior: lycum vocunt tela cum ipso in splenetoto resine cereque inpositu. Scribe: quoniam miserias copia spei delectat, anne aranei, quem lycon vocant, tela cum ipso, in splenio resinæ ceræque, imposita utrisque temporibus et fronti prosit; vel, in splenio cum resina ceraque. Cum ipso, nempe araneo. In splenio, ut xxix. 6. 'Aranei muscarii tela, et præcipue spelunca ipsa, imposita per frontem ad duo tempora in splenio aliquo,' &c. 'mirabiliter epiphoris mederi dicuntur.' Sic enim ibi Chiflet. et Vossianus. Andeg. etsi corruptus, tamen egregie firmans verum : 'Aranei muscari tela et præcipue spelunca ipsa imposita per frontem ad duo tempora in speleo aquilo:

et præcipue spelunca ipsa imposita per frontem ad duo tempora in speleo aquile ita ut a puero, &c. Unus per errorem duorum codicum vice fungitur. Menap. quoque: 'ad duo tempora in speleo aquile.' Martialis: 'numerosa linunt stellantem splenia frontem.' Sic et fere Pintianus; sed male pro non Plinianis delet, quæ corrigenda erant. Gronov.

Vomitus quoque canum illitus ventri]
F. illitos ventri aquam trahere promittitur. Idem.

CAP. XII. Ad ignem sucrum, ad carbunculos, furunculos, ambusta, nervorumque contractiones.

Tubera et quæcunque molliri opus sit] Emolliri in antiquo codice, non molliri; et infra paulo circumlatus, non circumdatus. Pintian.

Ut terram nec postea attingat] Alii, non postea. Voss. ne postea. Cicero Famil. Epist. x111. 54. 'Operamque des, quod fides tua patietur, ut socrus adolescentis rea ne fiat.' SC. de philosophis et rhetoribus apud Suetonium: 'uti Romæ ne essent.' totiens exspuentibus medente et cuius medebitur, non eo cui. Et censeo dictum, ut 'agrestium Regnavit popu-Alioqui posses, cui is medebitur. Andeg. jam defecerat in illis, 'Tubera et quæcumque molliri opus sit efficacis,' usque ad capitis sequentis, ' muris cum melle aut cum vermium terrenorum qui et ossa extraliit.' Gronov.

Nervorum nodis medetur capitis viperini cinis] Verbum medetur redundat ex codem: recte; dictum est enim paulo ante. Pintian.

Nodis] Sic vocat Græcorum τὰ γαγγλία. Dalec.

Nervorum nodis medetur capitis viperini cinis ex oleo Cyprino illitus] Voss. Acad. Gud. Men. non habent $\tau \delta$ medetw; quippe quod ex superioribus cit intelligendum. Dein Voss. ut et Chiflet. cinis in oleo cypreo, sine $\tau \hat{\varphi}$ illitus. Sed et mox, Dolores corum

amphisbæna mortuu adalligata, sine $\tau \hat{\varphi}$ tollit. Scribe, Doloribus eorum; nam et hic intelligendum $\tau \delta$ medetur. Gronov.

Reducias] Cutis circa radicem unguium fissæ eminentes lacinias, τὰ τῶν δακτύλων πτερύγια. Dalec.

CAP. X111. Ad sanguinem sistendum et tumores vulnerum, hulcera, vulnera, et alia mala, ex animalibus remedia.

Subductum] In nares attractum. Id. Terrena] Leg. terrenæ; nam et aquaticæ sunt. Alii nihil mutant: terrenumque exponunt, terram qua oblinitur et lutulenta est illarım testa. Vide et supra cap. 4. proximo alium terreni significatum in cochleis. Idem.

Aranei telæ suppositæ] Dele postremum verbum, ex antiquo codice. Pintian.

Gallinacei cerebellum vel sanguinis profluvia] Melior lectio sanguis, quam sunguinis, ut quædam exemplaria præferunt. Idem.

Item columbinus sanguis] Superfinit sanguis, ex vetere codice. Idem.

Sub testa calefacto] Lege, sub testo. Est autem testum, vel testaceum, sub quo placentæ coquuntur. Utitur hac voce Cato quoque cap. 76. Gelen.

Cosses] V. C. Cossi. Vermes ii sunt oblongi, colore cinerei, multis hinc illinc pedibus gradientes, corniculis in capite extantibus: δηκες. Dalec.

Simblio melle] Quidam, simplici. Ego lego Hyblæo, ab Hybla monte Siciliæ. Invenio apud quendam, sed nullius auctoris testimonio, tale mel fieri solitum in Sicilia et Cycladibus insulis. Idem.

Antonius Musa] Fuit quidem is doctus ac facundus plurimum, tum etiam elegantis politique ingenii, quod ostendit et Musæ cognomen ideo tributum. Virg. in Catalectis: 'Cui Venus ante alios, Divi, Divnmque sorores Cuncta, neque indigne, Musa, dedere bona.' Apud Euripid. in Nauplio chorus eadem ratione Pala-

medem τὴν Μοῦσαν vocat: Ἐκάνετ' ἐκάνετε Τὰν πάνσοφον, ὧ Δαναοὶ, Τὰν οὐδὲν ἀλγύνουσαν ᾿Αηδόνα Μοῦσαν. Scaliger.

Antonius Musa medicus cum incidisset] Voss. Antonius quidem medicus cum incidissent insanabilia ulcera; ut et in parte Chiflet. Verbum, ut apud Juvenal. 'Incidit Adriaci spatium admirabile rhombi.' Gronov.

Recentibus] Recenter excoriatis: conspersis sale, rosis, myrtis, ut in usu est hodie apud medicos. Dalec.

Subinde suffundantur] Rosaceo, ant vino nigro, et austero. Galenus. Idem.

Cum melle aut cum vermium terrenorum cinere] Cum melle aut vermium terrenorum cinere, in apographo nostro. Pintian.

Aut cum vermium terrenorum cinere qui etiam] Voss. arguit νοθείας τὸ cum, item τὸ cinere: deinde habet qui et ossa. Fuit nimirum multo rotundius: nec tardius cinis silvestris muris cum melle aut vermium terrenorum, qui et ossa extrahit. Neque enim cinerem muris silvestris cum melle, ant loco mellis cum vermium terrenorum cinere id præstare vult, sed silvestris muris aut vermium terrenorum cinerem cum melle. Gud. Menap. et Acad. aut cum vermibus terrenis qui et ossa. Andeg. ut diximus ad caput præcedens. Gronov.

Ad easdem vitiligines et muscas, &c.] Vide Reines. Var. Lect. 11. 7. pag.

Gallinarum fimum candidum servatum] Fimi, non fimum, in vetusto codice. Pintian.

CAP. XIV. Ad mulicbria mala medenda, et conceptus maturandos.

In mulicbribus malis] Uteri dolore, strangulatu, distortione, et cum secundæ morantur. Dalec.

Reficit] Deplet, exhaurit, levat.

Utriculo mustelino] Vesica. Idem. Vermes terreni illiti in cervices et scapulus ne nervi dolcant præstant]

Scribe: Vermes terreni illiti ne cervicis scapularumque nervi dolcant præstant, ex vetusto codice. Pintiau, Vermes terreni illiti] Ἰούλους vocat Numenius apud Athenæum lib. vii. Καὶ δὲ σύ γε μνήσαιο δελείατος ὅττι παρ' ἄκρας Δήεις αἰγιαλοῖο γεώλοφα τοὶ μὲν ἴουλοι Κέκληνται, μέλανες, γαιηφάγοι, ἔντερα γαίης. Dalec.

In cervices et scapulas, ne nervi doleant] Voss. Vermes terreni inliti, ne cervices scapulumque nervi doleant, præstant. Lege scapularumque, ut voluit Pintianus. Andegav. in cervices scapularumque ne nervi. Gronov.

Gravidis secundas pellunt] Graves, non Gravidis, in vetere codice. Pintian. Gravidis secundas pellunt] Non gravidis quidem, sed puerperis et fætis. Dalce.

Devocant] Devocant Plinius vertit, quod Græci κατασπώσι. Idem.

Illinuntur alvo] Ad inflationes dissipandas. Idem.

Sunt et minutæ longæque] Minutas albulas vocat Varro III. 14. easque afferri e Reatino ait, ut maximas ex Illyrico. Idem.

Baculus quo anguirana excussa sit] Voss, Baculum; sic xxxII, 10. 'Pulmone marino si confricetur lignum, ardere videtur adeo ut baculum præluceat.' Sic Gelenius, et adfirmant tres Vossiani. Cicero de Finibus lib. II. 'Bacillum aliud est inflexum et incurvatum de industria, aliud ita natum,' Idem Ovidio suo plus semel restituit vir studiis incertum major an meritis in rempublicam, utrisque certe ingens, nec Ovidii magis quam omnium antiquitatis literarum optimus vindex, interpres, æmulator ipse, in aliis fautor, suffragator, testis benevolentissimus, Nicolaus Heinsius. Gronov.

Abortus asperos faciat] In codice vetere, Abortus per os facit. Pintian.

Transgressus abortus asperos faciat] Voss. ct fere codex Pint. Ovum corvi cavendum gravidis constat, quoniam transgressis abortum per os facit: præclare. sic x. 12. 'Ore eos parere ant coire vulgus arbitratur: ideoque gravidas, si ederint corvinum ovum, per os partum reddere.' Transgressis et Chiflet. Facit Gud. et Acad. et Vossiani duo. Gronov.

Custodit adeps anseris] Ne immodice turgeant. Dalec.

Stantes mammus servat] Ne flaccescant et corrugentur. Idem.

Inclinari] Molles et vietas demitti. Idem.

Sed malis pucrorum illitus] Quos imberbes esse volumus. Idem.

Est autem duplex] Duplex est cerebrum, rubens anterioribus ventriculis, candidum cerebello posteriore. Idem.

Discoquant viperam] Diu et exacte coquant, quoad coctura intabescat. Idem.

CAP. XV. Promiscuæ medicinæ.

Capilli ne canescant] Serenns cap. de capillo tingendo: 'Lumbrici quoque terrestres miscentur olivo.' Idem.
Coagulato lacte] Ob ventriculi fri-

giditatem. Idem.

Adustio infuntium] Ardor, τὸ καῦμα. Supra xx11.21. distillationem exponit, xx. 3. 'ardorem,' ut hic, vocat. Idem.

Siriasis] Formatur hæc vox ἀπδ τοῦ σειρίου, qui nunc Solem significat : Lycoph. in Cassand. ἐκβεβρασμένον νέκυν Δελφίνος άκτις Σειρία καταυανεί: nunc stellam ardentissimam in sideris αστρόκυνος lingua, quasi ζείριος παρά την ζέσιν, vel παρά το σειρούν, quoniam humorem nostri corporis vacuat, et inamit; vel quoniam αίτιος τοῦ σεσηρέvai: tum enim canes aperto rictu hiant ; vel ἀπὸ τοῦ σειριάν, quod lucet et siccat ; vel ἀπὸ τοῦ σείεσθαι, quod scintillat et tremulo motu vibratur; vel ἀπὸ τοῦ σείρειν, quod immodico æstu cuncta rapiat atque desiccet. Virgilius: 'Jam rapidus torrens sitientes Sirius Indos Ardebat cœlo.' Enripides in Hecuba: δ σείριος ένθα πυρός φλογέας αφίησιν ύσσων αθγάς. Statins: 'Implacido lethalis Sirius igni.' Ibycus Rheginus quævis Astra σείρια nuncupavit, vel quasi τείρεα et navigantibus signa, vel quod universitatis res τείρουσι, id est, δαμάζουσι. Quidam apud Plaut. in Trinummo Solstitialem morbum σειρίασιν esse putant: 'Tum autem Syrorum genus, quod patientissimum est Hominum, nemo extat qui ibi sex menses vixerit; Ita cuncti solstitiali morbo decidunt.' Idem.

Harundini alligata suspenditur] Non adalligata; nam adalligata, vocare solet, quæ Græci περίαπτα, superstitiosa fere ac magica remedia, quæ suspensa collo aut brachio alligata gestantur. Gelen.

Palpebras corrigit] Palpebrarum pilos in ciliis reflexos, ac oculum pungentes. Dalec.

Cum thure ex ori albi succo] Cum thure et ex uvis albo succo, in antiquo codice. Pintian.

Inveniuntur in corniculis cochlearum] Vide supra cap. 3. proximum. Dulec.

Partes extremas prohibet] Extremam partem, anum, sedem, sphincterem. Idem.

Ad idem valent et grandissimi dentes serpentium] In apographo nostro: Idem valent et grano dentes serpentium. Pintiau.

Bovis capiti lapillum inesse tradunt, quem ab eo expui, &c.] In vetusto exemplari non bovis habetur, sed bove. Lego boæ; et ab ea expui, non ab eo, idem præfert exemplar. Idem.

Limacis] Quæ nuda serpit. Dalec. Cerebrum] Elixum. Idem.

Spinosis] Ut dipsaco. Idem.

Hareat] Leg. exeat, nt cum dormientes aut vigiles lac evomunt. Vocant id nutrices cailloter. Idem.

Colligatæ in coitu] Admotæ coxæ lumbis. Idem.

Verminatio] Intestinorum dolores; supra xxvIII. 11. ult. Idem.

Ophion] Musamona vocant viii. 49. Ejus quoque mentio fit xxviii. 9. sub finem. Idem.

Byturos vocari, qui vites in Campania erodant] Biuros in vetusto codice, quasi bicaudes dixeris, non byturos; et paulo ante sugjugum, non sirulugum. Pintian. Byturos] ³Iκαs Græcorum. Idem.

Muliones] Qui mulis infesti sunt. Idem.

Contritis uno die dejectisque] Contritis una dejectisque, in antiquo codice. Pintian.

Sparsas apes in alvearia reverti] Alvos, non alvearia, in cod. et paulo post lassari, non lassescere. Idem.

Ungulas tantum mularum repertas] Plutarchus περί πρώτου ψυχροῦ de asini ungula intellexit. Idem in Alexandro δνου χηλον habet; ut et Joannes Monachus in Historiis. Vide 1. 103. et cap. 2. libri sequentis. Trogus vero equi, ut et Pausanias in Arcadicis; Curtins jumenti; Ælianus asinorum Scythicorum cornibus. Vox δνος, similis vocabnlo ἡμίονος, fortassis Plinium decepit, ut pro asino, mulorum mularumve diceret. Rhodig. xxv. 16.

Magna Aristotelis infamia] Quem aiunt pecunia corruptum ab Antipatro id consilii dedisse, tanti sceleris participem ac conscium, Dalec.

LIBER XXXI.

CAP. I. Medicinæ ex aquatilibus. Aquarum mirabilia.

Improbas exerente vires] Exercente, non exerente, exemplar nostrum. Pin-

Sape etiam lapides subvehunt portantes aliena pondera] Tria prima verba ad superiora pertinent. Tum sequitur, subeuntque portantes aliena pondera, ex eodem. Idem.

CAP. 11. De differentia aquarum, medicinis, et observationibus CCLXVI.

Aquitanica gente] Vide Arist. Problem. 13. sect. 1. Vitruvium VIII. 3. Dalec.

Auxilia morborum conferentes] Lego, auxilia morborum profitentes, ex antiquo codice. Pintian.

Alibi tepidæ egelidæque auxilia morborum conferentes] Voss. ut Pintiani, aliæ tepidæ egelidæque auxilia morborum profitentes; quod habet suam Venerem. Gronov.

Quæ in Baiano Posidianæ vocantur] Voss. quæ in bale Possidiunæ vocantur. Lege: quæ nunc Baiæ Posidianæ vocantur, nomine accepto a Claudii Cæsaris liberto. Passim in optimo libro ne significat nunc; ex eo τὸ in factum. Solebaut autem quisque, qui prædium illic haberet, Baias suas dicere. Unde et Cic. Famil. 1x. 12. Gratulor Baiis nostris, siquidem, ut scribis, salubres repente factæ sunt.' Nec aliter Plinius Epist. 11. 15. ' Quomodo te veteres Marsi tui ? quomodo emptio nova?' Sed et sic Sex. Pompeius apud Velleium lib. 11. 'In Carinis suis se coenam dare:' quod eins paternæ ædes pars essent Carinarum in urbe, et in prætoria navi pasceret.

Antistio Vetere] Hic Cos. fuit cum
D. Ladio Balbo, anno U. C. 747.
Dalec.

Ut protinus noscatur ctiam ministerium ejus ex illa majestate] Scribe, Quin protinus noscatur etiam ministeriorum ejus haustus ex illa majestate, ex eodem. Nonuulli ministrorum legunt,

non ministeriorum; sed potest sustineri ministeriorum; nt quemadmodum Famulitium pro famulis, et Servitia pro servis poni solet, sic Ministeriorum pro Ministrorum hic positum sit: ut vu. 52. 'Interim eum qui videbatur extinctus plandendo concivisse ministeria,' hoc est, 'ministros.' Idem.

Ut protinus noscatur etiam ministerium ejus ex illa majestate] Voss. ministeriorum haustis ex illa majestate ingenam: ponam enim; nt fere et Chiflet. Ex quo quid tentarint, apparet in marginibus. Pintianus: quin protinus noscatur etiam ministeriorum ejus haustus ex illa majestate. Mihi scribend. videbatur: ut protinus noscatur etiam (ipse scilicet Cicero) ministeriorum haustis ex illa majestate ingeniis. Tale est Justini xv. 6. 'Ut Alexandrum posses etiam in moriente matre agnoscere,' Ministeriorum et Acad. Gudianusque et duo Vossiani. Gronov.

Quo tua Romanæ, &c.] Scribendum quod, non quo, ex eodem, sic etiam deposcente sensu. Pintiau.

Fonte rubro biberint] Lege Ctcsiæ collectanca: et Sotionem, qui παραλλάττειν διάνοιαν ait, quoil Plinins lymphatos agere. Idem fontem rubrum vocat, quod Sotion κρήνην τῷ χρώματι κιννάβαρι παραπλησίαν. Dulec.

Juxta Romam] Via Tiburtina, Vitruvio. De his aquis Martialis: 'Itur ad Herculei gelidas qua Tyburis arces, Canaque sulphureis Albula fumat aquis.' Galeno aluminosæ sunt. Idem.

Cutiliæ] Cotiscoliæ, Straboni. Hæ salsæ et aluminosæ sunt. Idem.

The spiarum fons] Urbis Bootiæ ad Heliconem sitæ. Athenous bb. 11. citat bæc ex Theophrasti libro de aquis. Idem.

Custodit autem partum Linus fons] Platum, non partum, in vetusto codice: forte scribendum fætum. Pint.

In Pyrrheu flumen] Fuit Pyrrha circa Mæotin absorpta Ponto; finit et Loctorum, Delphis et Amphryso vicina, de qua hunc locum una cum Hermolao intelligendum puto. Fuit et Magnesiæ, Eubaæ, Lyciæ, Cariæ; de quibus vide suis locis. Alii legunt ex Strabone lib. 1x. E diverso ad Pyrasum, flumen, quod Amphrysus vocatur, &c. Fuit antem Pyrasus oppidum vicinum Thebis Phthioticis. Apud Athenæum lib. 11. legitur Pyrrha: apud Theophr. Hist. 1x. 20. et Cans. 11. 8. Pyra. Straboni Pyrrha oppidum est Phrygiæ et Lesbi. Dalec.

Lacus Alphion vitiligines tollit] Straboni lih. vin. Aniger Alpheus dictus est, quia vitiligines sanat. Is autem e fonte Nympharum Anigriadum aquas receptas in solum palustre, et vaporoso halitu caliginosum stagnans effundit, atque adeo proximum littus arenosum, profundum efficit, piscesque insuaves, et cibo ingratos. Vide locum. Pro palude, aut stagno, lacum Plinius dixit. Idem. Lacus Alphion vitiligines tollit] Ab hoc enim effectu etiam nomen invenit; vitiligo enim ἀλφή Græcis dicitur. Gelen.

Cydnus Ciliciæ amnis podagricis medetur] Sic Althænus fluvius vulneribus et pecorum et hominum. Rhodiginus XXVII. 14. Dalec.

Træzene] Achaiæ oppido, ubi nulla alia aqua reperitur, quam metallica, præter eam quam Cibdeli habent. Vitruv. Idem.

Fontem habet insignem] Enm fontem hodie vocant le baing de Spach. Idem.

Cicero] Fortassis Varro, qui admiranda scripsit, τὰ θαυμαστά. Chiffl.

Reatinis tantum paludibus] Nihil mirum, quoniam in ejns paludis exitu saxum crescit. 11. 103. Dalec.

Eudicus] Aristoteles de duodus fluminibus id tradit $\pi \epsilon \rho l$ θαυμ. ἀκουσμ. Idem.

Hestiwotide] Thessaliw parte, aut, quod magis placet, Bootiw. Idem.

Melan] Lib. 11. cap. 103. 'Melas fluvius est Bæotiæ, cujus potu oves

nigræ fiunt, ut Cephisi albæ.' Idem.

In Thuriis] Scholiastæ Callimachi Crathis fluvius est Areadiæ; Herodoto, Achæorum, a quo nomeu habet Italicus; Pausaniæ, Brutiorum; Lucaniæ, Vitruvio. Scholiastes Theocriti Idyllio v. ex Nymphodoro et Theophrast. ait: Κράθιδος ὕδωρ ξανθίξει. Enripides in Troadibus: δ ξανθάν χαίταν πορεύων Κράθις, uon, ut perperam legitur, Κράνθις. Straho lib. vi. et ξανθοτριχεῖν et λευκοτριχεῖν ἀνθρώπους λουομένους, ait, ποιεῖν, καὶ ἀλλα πολλὰ πάθη ἰᾶσθαι. Mitalerius. Vibio Sequestro, auream comam facit. Dalec.

Nam qui Sybarin bibant] Lege, Nam qui e Sybari bibant, ex antiquo exemplari; ut quod paulo post sequitur, Qui e Crathide candidos; lego, qui e Crathi candidos, ex eod. Pintian.

Item in Macedonia] Vide Senecam Quæst. Natur. 111. 25. Dalec.

Lusis] Apud Sotionem Λουγοῖς: apud Stephanum Λουσσοῖς: apud Arist. de Admir. Audit. Κολούσοις. Idem.

Mures terrestres vivere et conversari] Aptior lectio, vivere et conservari. Pintian.

Juxta flumen Orchomenon] In nostro apographo, Juxta flumen Eryenum: scribendum puto, juxta flumen Eryncon, qui Locridis quidem est fluvins, sed in Cephisum Bæotiæ fluvinm exonerat, auctore Strabone lib. 1x. Sequitur continuo: Duo sunt fontes, quorum alter memoriam, alter oblivionem affert, inde nominibus inventis. In eodem: E duabus fontibus alter memoriam, alter oblivionem affert: inde nominibus inventis. Idem.

Inde nominibus inventis] Nam altera Μνήμη dicitur, altera Δήθη. Dalec.

In Cilicia apud oppidum Crescum rivus fluit Nus, &c.] Unde proverbium Κρέσκον οἰκεῖs. Quamquam autem parcemiographi in hebetes ae stupidos id dici solitum affirment, εἰρωνικῶs tamen proculdabio accipiendum est, quemadnodum illud Sapientum occurentes.

tavus, ant ἄνθρωπος Θαλης. Gelen.

In Cea insula] Apud Sotionem ἐν τῆ Χίφ: apud Vitruvium, in insula Chio, quæ vera est lectio. Dalec.

Zamæ] Vitrnvins vIII. 4. Idem.

Vinum tadio venire his qui ex Clitorio lucu biberint] Lego, Vinum in tædium venit his qui, &c. ex vetusto codice. Pintian.

Ex Clitorio lacu biberint | Vitruvio Clitori Arcadiæ civitas nobilis: ubi Clitorius lacus Plinio, spelunca profluens aquæ Vitruvio, fons Sotioni, Athenwo et Ovidio Met. xv. 'Clitorio de fonte sitim quicunque levarit. Vina fugit, &c. Sive, quod indigenæ memorant, Amithaone natus Prætidas attouitas, postquam post earmen et herbas Eripuit furiis, purgamina mentis in illas Misit aquas, odinmqué meri permansit in illis.' In Anigrum tamen, sive Alphium, ea jacta seribit Pausanias in Eliacis. Eudoxus apud Stephanum in fontem quendam Azaniæ, partis Arcadiæ. Dalec.

E fonte Liberi patris] Cap. 11. 103. Idem et Pausanias in Eliacis. Iu Naxo fontem vini sapore fluere, adnotatum iu vii. 5. Idem.

Polyclytus explere, &c.] Naphtha quam effundit. Idem.

Ciliciæ fontem] Vitrnvins flumen esse nomine Liparin tradit. Idem.

Fonte] Lacum esse tradit Vitravins. Solinus non longe abesse scribit ab Helintrapeza. Idem.

In Scotussa] Macedoniæ. Est et Scotussa in Thessalia, Idem.

Juba in Troglodytis lacum insanum] In apographo nostro Trogodytis, non Troglodytis, vera lectione; sie enim semper Strabo, nt notat auctor innominatus, qui ejus selecta seu collectanea excerpsit. Pintian.

Ut nullum non pondus impactum respuat] Ut nulla mora pondus impactum respuat, in codem. Idem.

Clæon] 'Από τοῦ κλαίειν καὶ γελάν, quod tletum moveant ac risum. Dalec. Mattiaci] Vulgo Baden. Idem.

Delph. et Var. Clas.

Plinius.

16 L

Aves, quæ advolaverint emori] Tale est et Lyciæ Plutonium descriptum a Strabone lib. xtit. Idem.

In Africa lacu, &c.] Ut et in Asphaltite Judan, 11. 103. Idem.

Quem rapiunt annuentes] Commodior lectio, Quum rapiunt annuentes. Pintian.

Perjuri notantur pati] Perjuros quoque deprehendi, et certissimis pænis affici ad Paliciorum lacum brevem, profundum, luridum, ad Acadinum fontem, quosdam Sardiniæ, alium Tianæ propinquum, aquam Stygem Nonacridis, specum Palæmonis juxta Corinthum, historiis proditum est. Alex. ab Alex. v. 10. Dalec.

Perjuri notantur pati velut flammam urentem] Hermolai est pro necantur. Sed Voss. negantur, id est, traduntur non pati ac sustinere posse xx. 5. 'Habentes eam feriri a serpentibus negantur:' et similiter xx11. 21. 'Habentes eam a serpentibus feriri negantur.' Sic et codex Pintiani. Gronov.

Singulis siccantur duodecies diebus, aliquando vicies] Vetus codex: singuli siccantur duodenis diebus, aliquando vicenis; non tamen displicet impressa lectic. Pintian.

Styx appellata] Vide cap. nlt. lib. præcedentis, et 1. 103. Vitruvius viii. 3. Vide et de illa prolixam commentationem apud Paulum Leopardum iv. 8. Dalec.

Cychros] Cychros, depravate. Lego Chropas, vel Chropsos. Sotion: Θεόπομπος ίστορεῖ κρήνην ἐν Κρωψὶ τῆς Θρόκης ἐξ ῆς τοὺς λουσαμένους παραχρῆμα μεταλλάσσειν. In editionibus antiquis Vitruvii legitur: 'Chropsi Thraciæ lacus, ex quo non solum qui biberint moriuntur, sed etiam qui biberint.' Constant. ex Turn. Adversar. vi. 13. Aristoteles lib. de Mirab. 'Psittos' vocat, et fonticulum esse ait, non lacum, quem Hist. lib. 111. ψυχρὸν a frigiditate eximia

nominari scribit. Idem.

Lycus in Leontinis tertio die si quisquam biberit] Rectius in apographo nostro, Lycus in Leontinis tertio die quam quis biberit. Pintian.

Tertio die si quisquam biberit] Voss. et Pintiani, Lycus in Leontinis tertio die, quam quis biberit. Gronov.

Avesque quæ gustaverint, juxta mortuas jacere] Voss. aves, quæ degustaverint. Idem.

Ad Nonacrin Arcadiæ] Quæ in montibus habet stillantes e saxo frigidissimos humores. Vitruv. Dalec.

Fontem eum dicitur] Enrotan intelligit, amnem, quem Peneus accipit, non recipit, sed olei modo supernatantem brevi spatio portatum abdicat, pænales aquas, dirisque genitas, argenteis suis misceri recusans, 1v. 8. Idem.

Euripidis Poëtæ sepulchro] Euripidis sepulchrım Athenis monstrari, sed κενδν, Pausanias scribit: Strabo in Argivorum foro item κενοτάφιον, quod 'Palinthum' vocaverunt. Canibus proscissus interiit ad lacum Bormiscum, natura tristis et morosus, oculis in terram defixis, σκυθρωπὸς, μισογέλως, μισόγυνος. Canes, a quibus laceratus est, indigenæ vocant 'Esterincas,' Homerus τραπεζῆας κύνας, inquit, τραπεζῆας πυλαωρούς. Ejus conditi sepulchrum, ut Lycurgi, de cœlo tactum. Rhodig. XXIV. 10. Idem.

In Perperenis] Straboni lib. XIII. prope Lyciæ Hierapolin aqua fontis tam facile in lapidem durescit, ut qui ejus rivos deducunt, septa ex integro solidoque lapide conficiant. Ad Gergobiam Arvernorum fons lapideum sibi pontem facit. Straboni Perperenæ Troadis oppidum cui vicinum æris metallum. Perpera Lydiæ urbs Ptolemæo. Idem.

Qui quacumque rigat, lapideam facit terram] Brevius in nostro codice, Quacunque rigat lapideam faciens terram. Pintian.

Fons est, qui quacunque rigat lapideam facit terram] Pintiani liber sine τω qui, et faciens pro facit. Voss. fons est quacunque rigat lapidem faciens ter: item. Scribe: In Perperenis fons est, quacunque rigat, lapidea faciens. Sequitur, Item calidæ aquæ in Eubææ Delio. Namque alluit ricus. In quo merito notavit Salmasius Delium illud EubϾ ignorari, conjecitque, in Eubææ Dio, ad Solin. p. 144. Gnd. quoque et Acad. Menapinsque, in euboedion namque. Andegav. in euboedebion: namque. Præstantior: in eubææ aedam pro nam qua cadit rivus, tum altitudinis. Seribendum censeo: Fere idem calidæ aquæ in Eubææ Dianæ promontorio; nam qua cadit ricus. saxa in altitudines crescunt. Artemisium significat. Vulgatum est a Gelenio, cum legeretur, in Eubæa. In Lebedo. Gronov.

Item calidæ aquæ in Eubææ Delio] Lege, item calidæ aquæ in Eubææ Dio, vel Dico. Δίον Eubææ oppidum haud longe ab Ellopia et Ædepso. Salmas. p. 177.

In Eurymenis dejectæ coronæ] Thessaliæ, Hecatæo: Macedoniæ, Plinio. Dalec.

In quo lateres conjecti lapides extrahuntur] Lapidei extrahuntur in vetusto codicc. Pintian.

Lapides fiunt. In Colossis flumen est, in quo lateres] Mss. lapideæ fiunt. Deinde, flumen est colateres. Lego: In Colossis flumen est, quo lateres conjecti, lapides extrahuntur. Est autem hoc quale Ovidii Met. 1. 133. 'quæque diu steterant in montibus alni, Fluctibus ignotis exsultavere carinæ.' Ut quidem illum scripsisse propemodum pro certo habemus: etsi libri, 'in montibus altis.' Eæ scctæ et mutatæ, ut sint carinæ. Sic Met. v. 455. 'et quæ modo brachia gessit, Crura gerit.' Gronor.

Columnusque faciunt] Aristoteles π ερὶ θαυμ. ἀκουσμ. scribit, ὅτι σ πήλαιόν ἐστιν δ καλεῖται Γλαφυρόν, καὶ ὅτι ἐν

τούτφ κίονες, non, ut vulgo legitur, χίονες, πεπήγασιν ἀπό τινων σταλαγμών. Dalec.

CAP. 111. De qualitate aquarum, insalubritate vel commoditate earum.

Lerissima sit imbrium aqua] Hippocrates de aëre et aquis: τῶν δδάτων κουφότατα τὰ ὅμβρια, καὶ γλυκύτατα, καὶ λαμπρότατα, καὶ λεπτότατα. Vide de hac quæstione multa aquid Rhodiginum XXVII. 2. Idem.

Sensu] Ventriculi graviter aut leviter ferentis. Idem.

Nullo pene momento ponderis] Hoc falsum. Seneca Quæst. Natur. 111. 2. Habent præterea multa discrimina. Primum tactus, frigidæ, calidæque sunt. Deinde ponderis, omnes aut leves aut graves sunt. Signum id levitatis si addatur cæteris aquæ bonitatem indicantibus, ἐπαινεῖσθαι μόνον δ' οὐκ ἐξαρχεῖν, Ægineta scribit. Atheuæus lib. 11. Peirenes fontis in Corintho appensam tradit leviorem fuisse deprehensam reliquis omnibus totius Helladis. Idem.

Calefiat] Et corrumpatur, ac putrescat. Idem.

Insaluberrimos potus prædicant] Ita censuit Hippocrates de aëre, aquis, et locis. Idem.

Celerrime putrescere] Æginetæ id bonitatis certissimum signum. Idem.

Faucibusque] Ruffus apud Aëtium 1. 165. 3. aquam pluviam distillationes generare scribit, præsertim si frigida bibatur. Idem.

Limi non aliis inesse plus] Limum eæ colligunt e tectorum et canalium sordibus, per quos in cisternam defluunt. Idem.

Animalium quæ faciunt tædium] Quæ putredine in aquis gignuntur. Idem.

Annium utilissimas esse] Quæ assiduo fluxu exercentur. Πηγαΐα καὶ ποτάμια νάματα πρόσφατα εἶναι καὶ νεογενῆ, λιμναῖον δὲ ὕδωρ ἔωλον καὶ παλαιὸν, veteres crediderunt, ideoque palustrem aquam noxiam esse, fonta-

nam et fluviatilem perennem, salubrem. Rhod. XXVII. 3. Idem.

Quædam igitur et hujus generis aptissimæ aliæ alibi] Scribe, Quænam igitur et cujus generis aptissimæ? Aliæ alibi. Ut sit interrogatio et responsio, ex antiquo codice; sic non multo post: 'Ex quonam ergo genere maxime probabilis contingit?' Pintian.

Parthorum reges ex Choaspe et Eulwo tantum bibunt. Hæ quamnis in longinquu comitantur illos] Idem ergo Choaspes et Eulæns, sed alio nomine ubi primum oritur; alio ubi denno exoritur signari. Salmas. 700. a. Parthorum reges, &c.] Herodotus lib. 1. Athenæns lib. 11. Dalec.

Tineas | Vulgo Ecroelles. Idem.

Ante omnia autem damnantur, &c.] Lege: Ante omnia autem damnantur amaræ, et quæ sorptæ statim implent: quod evenit Træzene; nam nitrosas atque salinacidas in desertis, &c. Salinacidæ non sunt simpliciter, ai ἁλμυρίδες aut ἁλυκίδες, ut Græci vocant fontes salsos, sed acidi simul et salsi, acidæ nimirum salinæ. Plin. 'aliæ sulphuris, aliæ salis, aliæ nitri, aliæ bituminis:' uno verbo 'salinacidas' has Latini vocarunt. Salmas. p. 115.

Quæ scrobem statim implent] Effossa leviter terra, quoniam cæ non perennibus venis scaturiunt, sed sub extima terræ facie colatæ ejus sordibus inquinantur. Dalec.

Amara et qua scrobem statim implent] Qua vero illa sunt aqua, qua scrobem statim implent? Liher optimus habet qua sorbem. Lege, qua sorpta statim implent. Hactenus ò πάνυ ad Solinum pag. 115. Adeo placebat sibi, ut mallet ignorare omnium adhue tractatorum codicum optimum esse Chifletianum, et in eo legi sorbentem, quam levissimam conjecturam perdere. Vossianus Chifletiano subscribit. Gronov.

Salmucidas] Lego atque salsas; gustu salso ingratas ac injuenndas. Salmacides Græcis, quæ molles reddunt, ac eviratos: qualis Halicarnassi fons fuit, memoratus ab Ovidio, Strabone, Vitruvio. Huic lectioni adstipulatur Vitruvius VIII. 3. Vide Scal. in Auson. 'Vidit semivirum fons Salmacis Hermaphroditum.' Dalec.

Polenta] Hordeo. Cassianus II. 4. Idem.

Damnantur in primis fontes] Vitruvius VIII. 5. Idem.

Si vasa ære inficiunt] Si maculam faciant, si vasa ærugine inficiant: ποιεῖν τὸ ἰῶδες, Athenæus dixit lib. 11. Idem.

Tarde percoquunt] Ostendit magnam humoris id crassitiem. Idem.

Si liquatæ leniter terram relinquunt] Si effusæ non ab ea combibuntur. Idem.

Est etiamnum ritium] Arist. de Sensu cap. 4. Idem.

Certior subtilitas] Hippocr. Aph. v. 26. Idem.

Puteis nimirum] Avicenna 1. 2. damnat. Idem.

Neronis principis inventum est, &c.] Suctonius: 'Dum clandestinus ad villam introitus pararetur, aquam e subjecta lacuna potaturus manu hausit, Et hac est, inquit, Neronis decocta.' Vide Athenæum lib. 111. Juvenal. Sat. v. 'Si stomachus domini fervet vinoque ciboque, Frigidior Scythicis petitur decocta pruinis.' Idem.

Aqua frigida injecta sistitur sanguis] Voss. ingesta. Plantus Pseudolo 1. 2. 'Tu qui urnam habes, aquan ingere.' Hoc lib. cap. 7. 'E puteis ac fonte aquam in salinas ingerunt.' Deinde idem: 'Æstus in balineis.' Gronov.

Clarissima, &c.] Strab. lib. v. Tacit. Annal. xIV. Frontin. lib. I. Dalec.

Marcia est] In Cœlium et Aventinum montes cam Nerva deduxit; post Diocletianus super portam Exquilinam in suas thermas. Idem.

Fucinum lacum] E Fucino lacu

έξιέναι, non, ut legitur, εἶναι, et Ῥάμην ποτίζειν, καὶ παρὰ τἄλλα ὕδατα εὐδοκιμεῖν, Strabo scribit lib. v. Idem.

Mox specu mersa] Mox in specus mersa, in vetusto exemplari. Pintian. Diverticulo] Transversis semitis, quæ sunt a latere viæ militaris. Da-

Decoquentibus] Avertentibus, et ubertatis publicæ copiam minuentibus

ac præripientibus. Idem.

lec.

Non ab re sit] Vitruvius VIII. 1. Palladius c. 8. Augusti. Paxamus et Democritus apud Cassianum in Geoponicis cap. 4. et 5. ex suis hydroscopicis, sive hydrophanticis. Cassiodorus Variar. lib. 111. nomine Theodorici Ostrogothorum regis. Idem.

Convexitatis] Devexi ac declivis tumuli et collis fastigio. Idem.

Albi montes] Λευκογαΐοι. Idem.

Herba] Tussilago silvestris, XXVI. 6. Idem.

Et alnus et vitex aut hedera] E Chiflet. porrigunt, aut vites aut arando. Nostri quinque, aut vitex aut harundo aut hedera. Gronov.

In altitudinem pedum quinque] Cubitorum trium, unius latitudine. Paxamus in altitudinem pedes quinque, latitudinem tres. Vitruvius, Palladius. Dalec.

Figulari creta semper adimitur spes] Plato in suis legibus vetuit aquam e vicini puteo quemquam haurire, ni prius eam in fundo suo ad cretam usque quæsivisset: πρὸς τὸν κέραμον. Victorius XIII. 15. Idem.

Figulari creta semper adimitur spes] Voss. ut et Chiflet. Figularis creta semper adimit spes. Lege spem. In Andeg. rursus hic lacuna a verbis, fodiuntur æstuaria quæ gra.' usque ad cap. 6. 'fecisse post consulatum meminimus.' Gronor.

Ordo supra dictus] Ad masculosam et glancam. Dalec.

Masculum] Grandius, άδρότερου. Asperum, scabrum, snbfuscum, minus flavum, interpretantur quidam: du-

rum et compactum metallici, ut fæminam, solutum ac mollem. Idem.

Sulphurata] Bituminosa addit Palladius. Sulphurati aluminosive halitus, vaporisque flamina et spiracula. Vitruv. viii. 7. Idem.

Assiduo linteorum jactatu eventilando] Vide Agricolam de Re Metallica lib. vi. Idem.

Sine hurena opus surgit] Imus paries, qui puteum inferne ambit; is enim lapidibus tantum aliis super alios aggestis et collocatis struitur, sine intrita calcis et arenæ. Idem.

CAP. IV. Aquarum subito nascentium, aut desinentium ratio.

Nam ipsa æstate deficient] Scribe com minore, et adjunge superioribus: non ipsa æstate deficient, ex apographo nostro. Pintian.

Ut circa Olympum] Athenis rigent maxime putei circa Arcturi ortum, ad principium mensis Septembris. Dalec.

Ut circa Olympum] Voss. Olynthum. Gronov.

Lutum fieri prodens] Cum arena humore prius dissoluta, in luti spissitudinem coit. Vide quæ notavit P. Merula super Enn. p. 389. Dalec.

Imbre pulverem] Primum e cœlo cadente. Nam tum verberato solo arenæ pulvisculum commovet et excitat. Idem.

Hieme dulcior] Quia crebris imbribus diluitur ac dulcescit. Idem.

Qualis terra per quam fluunt] In Asia lacus Sinnaus circumnascente absinthio inficitur cap. 103. lib. 11. Idem.

Nili rigua pluviæ amara fecere] Athenæus lib. 11. p. 21. lin. 8. Idem.

CAP. v. Observatio historica.

Circa Pheneum Arcadiæ] Theophrast. Hist. 111. 1. et v. 5. Seneca Nat. Quæst. 111. 11. Sumpta hæc esse puto ex amisso libro Theophrasti $\pi\epsilon\rho l \ \tau\hat{\omega}\nu \ \delta\delta\hat{\omega}\tau\omega\nu$, quem Athenæus citat lib. 11. Idem.

Sicut in Magnesia calidas factas frigidas, alias non mutato sapore] In vetusto exemplari, sicut in Magneside calidas, factas frigidas salis non mutato sapore. Quam lectionem confirmat quod statim sequitur: 'ante dulcis mutatus in salem est.' Pintian.

Per Olympia] Dnm in Elidem, quant Alpheus irrigat, Olympici ludi celebrantur. Tum enim fimum equorum in amnem conjectum Arethusæ, in quem subtus mare Alpheus subit, aquas odore suo inficit. Strabo hanc de Alpheo fabulam reprehendit. Lege Senecam, Quæst. Natur. 111. 26. Dalec.

Sicut Babyloniæ lacus æstate] Voss. Babylone. Gronov.

Cæruleus fertur] Ἰοβαφὴs Athen. Is aquæ ejns color est, nullo modo infectæ. Sic et Rhodanus cum purus fluit, nempe suo colore partibus anni reliquis e cinereo candicans, vel ob arenas quas locis abradit vicinis, et secum aufert, vel permixtum nivis liquatæ humorem. Dalee.

Superiorem Hypanim fieri] Hypani, non Hypanim, in antiquo codice. Pintian.

Quod nullum halitum] Lipsius lib. 11. cap. ult. in Thessaliæ fluvio, quem ob id Anauron nominarunt, idem observari tradit. Quin et anctor v. 9. scribit, Nilum auram nullam expirare. Arrianus in Periplo Euxini Ponti Phasin omnium fluviorum quos novisset lenissimum esse tradit. Levitatis indicium esse, tum in pondere, tum quod mari non immiscetur, sed supernatet. Brod. v. 28. Dalec.

CAP. VI. Ratio aquæ ducendæ, et quomodo medicatis utendum: et quid prosit navigatio, et medicinæ aquæ marinæ.

Duci fictilibus tubis] Nam et rivis per canalium structuras ducitur, et per fistulas plumbeas, et per ligneos tubos. Idem.

Ita ut superior intret] Superioris fine lingulato. Idem.

Libramentum aquæ] Aquam librant, dum altitudinem loci e quo colligitur,

cum loco in quem deducitur conferunt, sive lineis rectis id fiat sive obliquis. *Idem*.

Libramentum aquæ in centenos pedes sursum elici minimum erit] Hæc integra non sunt. Academ. in centenos pedes sicilicimus invenerit. Gud. sicilicimis mimerit. Men. sicilici misnumerit. Voss. sicilici minis numerit. sicilici minimum erit. XIII. 15. 'Item a Nomio Ti. Cæsaris liberto nomen trahentis, tribus sicilicis intra quatuor pedes, totidem intra semipedem crassitudinis.' Ibidem, ' mensam quatuor pedessextante et sicilico excedentem.' Quarta pars cujusque unciæ sicilicus est; hic pollicis, triens digiti. Plus requirit Vitruvius viii. 7. 'Si canalibus, ut structura fiat quam solidissima, solumque rivi libramenta habeat fastigata, ne minus in centenos pedes semipede, eæque structuræ confornicentur, ut minime sol aquam tangat.' Ubi annotat Philander ætatis nostræ libratores in sexcentos pedes tantum deprimere pollicem, id est, quatuor sicilicos; in centenos sextulam. Sic et e suo Pintianus. Gronov.

In binos actus] 240. pedes, quæ jugeri est longitudo. Dalec.

Fistulas denum pedum] Et ut facilius, ac majore vi currat. Idem.

Et si quinariæ erunt] Hac portione cuivis digito laminæ nondum curatæ pondo libræ 12. respondent. *Idem*.

Centena] Nonaginta sex. Vitruvius. Idem.

Ubi dometur impetus] Et vehementioris spiritus, et aquæ collisæ et decurrentis. Idem.

Castella] Aquæ publicæ dividicula, receptacula. Palladius. Idem.

Homerum calidorum fontium mentionem] Meminit Iliad. Χ: Κρουνώ δ' Ίκανον καλλιββόω, ἔνθα δὲ πηγαί Δοιαί ἀναίσσουσι Σκαμάνδρου δινήεντος. 'Η μὲν γάρ θ' δάστι λιαρῷ βέει. Idem.

Larari calida frequenter] Odyss. Θ. ΕΊματά τ' έξημοιβά, λοετρά τε θερμά, καὶ εὐναί. Iliad. X. Hectori c prælio redeunti calidum balncum paratur. εκτορι θερμὰ λοετρὰ μάχης ἐκνοστήσαντι. Iliad. K. Odyss. Δ. legitur: Έs ρ' ἀσαμίνθους βάντες. Idem.

Videlicet, quia medicina tunc non erat hæc] Converte verba, Videlicet quia medicina hæc non erat tunc, ex antiquo codice. Pintian.

Aut simili morbo solutis] Voss. simili modo; neque aliter tres alii, qui nobis serviunt. Gronov.

Utilis est bibendo atque purgationi. bus Vox utilis non est in Vossiano, quippe repetenda sensu e superioribus, ut legatur: Est autem utilis sulphurata nervis, aluminata paralyticis aut simili modo solntis; bituminata aut nitrosa, qualis Cutilia est, bibendo atque purgationibus. Gud. Acad. Menap. qualis utilis est bibendo. Vides 70 utilis corruptum esse, ἐκ τοῦ Cutilia; deinde utranque vocem admissam. Vitravius VIII. 3. 'Sulphurosi foutes nervorum labores reficiunt, &c. A-Inminosi, cum dissoluta membra corporum paralysi aut aliqua vi morbi, &c. Bituminosi autem interioris corporis vitia potionibus purgando solent mederi. Est autem aquæ frigidæ genus nitrosum, uti Pinnæ Vestinæ, Cutiliis, aliisque locis similibus, quod potionibus depurgat.' Idem.

Ac postca frigida dulci] Voss. dulcedi, an mulceri? Menap. Gud. et Acad. frigida dulcedine sine. Idem.

Similis error, quo quidam plurimo potu] In cod. Similis error quam plurimo potu gloriantur; scribo gloriantium, non gloriantur. Pintian.

Similis error quo quidam plurimo] Voss, et Pintiani, error quam plurimo. Scribe, Simili errore quidam plurimo potu gloriantur. Menap. Gnd. et Acad. similis error quodam. Pintianus: Similis error quam plurimo potu gloriantium. Gronov.

Salis gustu] Qui ad excreationem intestina stimulat. Dalec.

Sicut in Egesta Sicilia] Legendum

alterutro modo, ant Ægesta, cum diphthongo prima, aut Segesta. Utroque enim modo geographi et historici usurpant. In vetere item codice Sicilia legitur, non Sicilia; quod non magnopere displicet, ut sint duo auferendi casus: Segesta, Sicilia, Larissa, Troade. Pintian.

Argenti] Aquis intincti et immersi, quas medicatas esse nos putamus. Dalec.

Ferruminant et fracturas ossaque contusa] In vetusto exemplari, ferruminata ac fracturis ossa: legendum forte, ferruminant et fracta cruris ossa; reliqua redundant. Pintian.

Ferruminant et fracturas ossaque contusa] Voss. feruminata fracturis ossa contusa item corpora ad siccanda. Eodem modo Men. Gud. et Acad. nisi quod bic ferruminantia. Fortasse: quæ calefiunt ad nervorum dolores, ferruminandas fracturus, ossa contusa, item corpora ad siccanda. Pintiani codex, ferruminata ac fracturis; ipse, ferruminant et fracta cruris ossa, item corpora adsiccando. Gronov.

Ut diximus] Lib. XXIV. cap. 6. Dalec.

Neque enim Ægyptus propter se petitur] Plinius tamen Secundus lib. v. Epistol. quendam sangninem rejicientem in Ægyptum se misisse refert, in cœlo illo potius quam in uavigatione spem habens. Brod. vi. 25. Vide Celsum III. 22. Aurelianum I. 14. Idem.

Pectoris] Hippocr. Aphor. iv. 14. Decoquatur hordeacea farina] Dioscor. miscetur cataplasmatis ex hordeacea farina. Idem.

Maxime albis] Quoniam aquæ marinæ salsugo maxime dealbat omnia, præcipue ceram. Idem.

Crebro ictu] Leg. cerebro icto. Galeno Meth. lib. vr. sub finem, in vulneribus capitis membranæ valentissima remedia sustinent. Idem.

Et in hoc vetustate virus deponentem] Sincera et sinc potabili aqua si reponatur virus exnit. Sunt qui præcoctam recondant. Diosc. Idem.

Clysteribus] Dejectionibus movendis. Diosc. Idem.

Testium quidem tumori fovendo] Si est flatuosus, vel serosus. Idem.

Quin et ad ictus venenatos salutaris intelligitur] Qui refrigerationem et tremorem afferunt. Diosc. Idem.

Ut phulangiorum et scorpionum]
Morsos a cane rabido Septentrionalis
maris accolæ cum ter sub fluctibus
demerserunt, a rabie tutos esse putaut. Idem.

Mammas sororiantes] Ob nimium incrementum demissas, et mutuo conjunctas: lactis abundantia sic distentas, ut mutuo se contingant, et tanquam sorores osculentur. Plautus in Fribularia, apud Festum: 'tunc papillæ primitus Fraterculabant: illud volni dicere, Sororiabant: quid opus est verbis?' Fœminas ea mammarum deformitate indecoras ὑπερμαζῶν ait Syuesins, μαστοὺς σπαργῶντας, Diosc. Idem.

Inventa ratione qua sibi quisque aquam maris faceret | Muria veteribus fuit ώμετέρα, crudior, quam lib. 1. Gynæceion Hippocrates γλυκείην vocat, nempe minus salsa. Altera εὔκρατος, matura Columellæ, justo salis pondere confecta. Maturitatis indicium est Gal. Simpl. lib. 1v. quod ovum innatet. Tertia ἄκρατος Archigeni κατά τόπους, lib. 1. in remediis quæ phtheiriasi conveninnt, δεινώς άλμυρά Galeno supra citato loco, dura Celso iv. 9. meraca, vchementissime salsa. In eam sal ingestus non liquescit, nec minuitur, sed integer in sporta permanet, Galeno. Verum Columclia matura muria experimentum id esse dicit, et si caseus dulcis demissus non pessum eat: cnm enim caseus innatat, maturitatem suam habet. Idem.

Cum quatuor aquæ sextariis mergatur] Scribendum, in quatuor aquæ sextarios mergatur, ex vetere codice. Pintian. Salsissimi maris vim et naturam implet] Adde particulum que, vimque et naturam implet; et paulo post excalfacit, non calfacit. Idem.

Cum melle temperabatur] Duabus partibus aquæ pluviæ veteris, et una mellis, Diosc. Dalec.

Quibus vinum] Nervos enim tentat ac caput. Idem.

Frigidam suspectam hauriendo] Sic enim gustatu protinus vitiosam qualitatem deprehendunt. Idem.

Siccandis corporibus coopertis hydropicorum] Arena litoris sole ignita, torrenda corpora, inquit Aurelianus. Idem.

CAP. VII. De generibus salis, et confecturis, et medicinis et observationibus.

Aliud etiam in eo mirabile] 'Αλδε ἄχνη, Dioscor. v. 127. spumosi salis ramentum, in exiguis petris inventum, ejusdem cum sale facultatis. Idem.

Sunt et in Africa lacus] Est et prope Carcassonem, vulgo Marsonnette. Ideni.

Calidi fontes] Talis et fons in vico Mouspessuli vicino, quem incolæ vocant Balerve. Idem.

Lapicidinarum modo cæditur] Lapidicinarum in vetusto exemplari, uon lapicidinarum. Pintian.

Majusque regum vectigal ex eo est quam ex auro atque] Voss. et Chiflet. quam ex auro est atque. Scribe, majusque regum vectigal ex eo quam ex auro est atque margaritis. Gronov.

Crescens] Ex humore spissato, quem interdiu fervidus sol non absumpsit. Dalec.

Adjuvant aquæ] Quæ injecta gravia gestant, et nobis movere conantibus levia præbent. Idem.

Et in totum sponte nascens inter hæc est] Scribe, intra hæc est, ex antiquo codice. Pintian.

Non sine aquæ dulcis riguis] Monspessuli ex sola maris aqua conficitur, sed imbre cadente citius spissatur, dum imber uon abluat diutius; sic enim liquatur. Dalec.

Aquam salsam infundunt] Maris, ut nitrosos et salsos cineres cluant. Id.

Murium appellant] Vulgo apud Scquanos, Mure et Murette. Idem.

Humoris] Quem longiore coctura in salem densarent. Idem.

Qui Tattaus vocatur] Straboni lib. XII. post Galatiam Austrum versus lacus est nomine Tatta, Cappadocia majori vicinus, juxta Morimenos in Phrygia majori. Idem.

Qui in laterculis affertur] Minulus, qui in lacu siccatur. Idem.

In igne nec crepitat, nec exilit] Legend. In igne nec crepitat Tragasæus, neque Acanthius ab oppido appellatus: nec ullius spuma, aut ad ramenta tenuis; at quid aliud salis ramentum, nisi sal tenne. Salmas. 116.

Tragasæus] A Tragasa Epiri, Acanthins ab Acantho Macedoniæ urbibus. Tragasæ, Stephano in Epiro locus, ab Tragaso dictus, cnjus Neptunus fecit mentionem, ut ibi in Halsio campo sal nasceretur. Est et apud Athenænm in Troade sal Tragasæus, cni cum vectigal Lysimachus imposnisset, evanuit, et vectigali mox sublato succrevit rursum. Rhod. 1x. 12. Hadrian. Junius 111. eandem historiam recitat, et multas præterea ejusdem argumenti. Dalec.

Nec ullius spuma, aut ramentum] Nec ullus ex spuma aut ramento, in vetere codice. Pintian.

Agrigentinus] August. de Civ. Dei, xx1. 5. et 7. Jac. Cell.

Ignium patiens] In igne non crepitans. Cur sal crepitet, vide apud Aristot. Probl. x1. 42. et 43. Dalec.

Tanti splendoris, ut imaginem recipiat] Sic Vossianus, sic Academicus, sic Gudianus, sic Menapius, non plus minusve litera. Itaque mallem temperasse Salmasium ad Solinum pag. 116. scribere, corrupte in omnibus libris Plinian. legi, uti magnitudinem recipiat; temperasse inde conjicere,

ut imaginum similitudinem recipiat. Sane in Andegav. et mili occurrit, uti magnitudinem recipiat; sed id detrahendo, non addendo erat curandum. Librarius, qui male acceperat et fecerat uti, ex maginem, quod sine seusu erat, fecit magnitudinem. Gronov.

Spumeum] Levem et veluti pumicosum ac fistulosum spongiæ modo, ant marinæ spumæ. Dalec.

Oculis] Caligantibus, maculosis, unque impeditis. Idem.

Inter innumera condimenta] Plutarchus condimentum condimentorum vocat, ut mox dicetur. Idem.

Ergo hercule vita humanior sine sale nequit degere \ Vossiani tres, hercules: tum Opt, et Andeg, non quit degere. Et profecto sæpe sic malnerunt, vii, 15. 'Bituminum sequax alioquin ac lenta natura, &c. non quit sibi avelli:' ut correxit Salmasius ad Solin, p. 27. et succinunt quatuor nostri, xxxII. 10. 'Quod in terrestribus volucribusque fieri non quit.' xxxiv. 8. de Apoxyomeno: 'Mire gratum Tiberio principi: non quivit temperare sibi in eo.' Sic Vossianus. At Dalecampius, quasi tanti sit, corrigit: qui nequivit. Eodem capite de Apollodoro: crebro perfecta signa frangentem, dum satiare cupiditatem artis non quit; ideo Insanum cognominatum. Sic iterum Vossianus. Vulgo nequit artis, et ideo. Sed nec copulativa opus esse ostendit illud Flori 11. 7. 'Ad id temporis liberas gentes, ideo impatientes jugi.' Plinius 1x. 31. ' Pinnotheres antem vocatur minimus ex omni genere; ideo opportums injuriæ.' Cicero Famil. vii. 6. 'Qni ipse sibi sapiens prodesse non quit, nequicquam sapit.' Ubi etiam vitiarant. Gronor.

Ut transierit intellectus ad voluptates animi quoque. Nam ita sales appellantur] Pro tribus illis dictionibus, quoque nam ita, substituo scommata; andacter quidem, sed forte non infeliciter. Pintian. . Nam ita sales | Catullus formosam mulierem habendam non putat, quæ vennstate careat, ac sale, id est, lepore et argutia. Plutarchus Sympos. lib. v. Διὰ τοῦτο δὲ ἴσως, ait, καὶ κάλλος γυναικός το μήτ' άργον, μήτ' απίθανον, άλλά μεμιγμένον χάριτι, καί κινητικον, άλμυρον καὶ δριμὸ καλοῦσι. Victorins x11. 13. Salis usum ante bellum Trojanum multis incognitum fuisse, his versibus Homerus indicat Odys. Λ, οὶ οὐκ ἴσασι θάλασσαν 'Ανέρες, οὐδέ θ' άλεσσι μεμιγμένον είδαρ έδουσιν. Enstathius putat άκραν δηλοῦσθαι άγροικίαν έκείνων άνθρώπων οδ οὐδαμῶς άλας οἴδασιν, ούτε θαλασσίους, ούτ' ὀρυκτούς, ούτε τούς ἄλλοθεν, quod refert et Pansanias in Atticis. Brod. vi. 3. Jocus est Planti lepidus in Casina de sene fatuo et insulso: ' Non ecastor vilis est emptu modins qui venit salis;' nempe hic salem carum esse oportet, alioqui emeret sibi hic senex tam insulsus, stolidus, ineptus. Dalec.

Vitæ lepos] Homerus salem ideo θεῖον divinum vocat. Plato in Timæo Diis charissimum, plerique χάριτα. Rhod. XXVII. 21. Catullus: 'Nulla in tam magno corpore mica salis,' id est, gratiæ, et Veneris, non ut Quintilian. putat, vi. 3. ridiculi. Plutarch. in Symp. Κινδυνεύουσι γὰρ οἱ ἄλες τῶν ἄλλων ὄψων εἶναι, καὶ ἥδυσμα διὸ καὶ χάριτας ἔνιοι προσαγορεύουσιν αὐτούs. Brod. vi. 12. Idem.

Quoniam illa sal in Sabinos portari] Verrius Flaccus apnd Festum. Idem.

Ancus Marcius rex salis modia] Brevins in scripto codice: Ancus Martius rex modios salis in congiario dedit populo. Pintian.

In congiario] Congiarium populus accipiebat, donarium miles. Dalec.

Esitasse enim salem cum pane] Sincerior lectio scripti codicis: et sales cum pane esitasse eos proverbio apparet. Pintian.

Ut proverbio apparet] Huc pertinent proverbia dno. Alterum ἄλα λείχειν, salem lingere. Persius: 'Vare re-

gustatum digito terebrare salinum Contentus perages, si cum Jove vivere pergis.' Alterum, ἄλα και τράπεζαν μη παραβαίνειν, salem et mensum ne prætereus. Vide Erasmum. Dalec.

Mola salsa] Farre tosto, et sale addito, quo hostiæ conspergebantur. Molam salsam Homer. Odyss. Ξ. ἀκτὴν ἀλφίτου νοcat hoc versu: Καὶ τὰ μὲν ἐν πυρὶ βάλλε, παλύνας ὰλφίτου ἀκτῆ. Οὐλοχύτην etiam Græci vocant. Varroni in Aboriginib. mola simpliciter hordeum: 'Grunnit,' inquit, 'tepido lacte satur, mola mactatus porcus:' nempe hordeo saginatus. Idem.

Est enim etiam in sale pinguitudo] Ideo lucernæ melius ardent sale injecto. Macrob. Saturn. vii. Aristot. Problem. 23. Plutarch. Sympos. lib. I. Idem.

Diluente factitium colorem] Deluente in apographo nostro, nen Diluente, rectius. Pintian.

Propter colorem] Emplastris et unguentis coloris caussa miscetur, ut rosacco. Diosc. Dalec.

Canitia | Mucidus succus. Idem.

Ut diximus] Hujus rei nusquam alibi mentionem fecit. Obliviosus hic Plinius. Idem.

Acopicis et smegmaticis utilis] Acopis et smecticis utilis, in scripto codice. Quam lectionem veram esse, nemo Græce doctus diffitebitur; confirmatur etiam Pauli Æginetæ auctoritate lib. vii. ubi de smecticis medicamentis agit. et paulo post, feces imæ, redundat verbum imæ. Pintian.

Salsugo] Salsilaginem esse puto maris affusi in areas salinarum humorem, qui sub salis crusta liquidus manet, nec in salis naturam densatur. Dalcc.

Garon] Latinis liquamen. Cælius Aurel. Chronicon lib. 11. Cassianus in calce Geoponicon, Vopiscus in Aureliano. Oxygaron Apitio, liquamen acetosum. Cujacius Observ. 1x. 9. Idem.

Quæ abjicienda essent, sale maceratis] Ut sanguine, branchiis, capitibus, præsertim garorum et lycostomorum. Idem.

CAP. VIII. De scombro pisce, et muria, et alece.

E scombro] De hoc Strabo lib. 111. Athen. lib. 11. Horat. 'His mixtum jus est, oleo quod prima Venafri Pressit cella, garo de succis piscis Iberi.' Idem.

Sociorum id appellatur] Archigenes κατά τόπους, l. 11. ' Hispanum' vocat, Asclepiades codem lib. 'nigrum,' πρωτείον Paulus III. 59. ' Fecosum' Martial. in Xeniis: 'Expirantis adhuc scombri de sanguine primo Accipe fecosum munera prima garum.' Quanquam ibi 'fastosum' quidam legere malunt, ut ad raritatem et pretium referatur. 'Archanum' idem lib. vII. 'Sed coquus ingentem piperis consumet acervum, Addet et Archano mixta Falerna garo.' Aiμάτιον γάρος vocat Constantinus lib. xx. quasi sanguiculum dicas. ταριχηρόν vocat Pherecrates comicus in Triptolemo. Idem.

Et Mauritiana, Bæticaque, et Carteia ex Oceano intrantes] Bæticæ, non Bætica, legendum ex vetusto codice: recte; nam Carteia Bæticæ urbs est. Pintian.

Alex] Piscosum salsamentum a suo liquamine nondum separatum. Plantus in Pænnlo: 'Tnne etiam amator andes esse alex viri?' quasi viri fex, indigne qui vir habearis. Dalec.

Ex inutili pisciculo, minimoque confici] Ex mutilo pisciculo, minutoque confici. Quidam sic legunt, et iis verbis significari putant garum paratum ex encrasicholis, vulgo anchryes. Ii enim sale conditi in optimum garum liquescunt. At ne garum corrumpatur, semper avulso capite condiuntur; sic enim una cum capite fel, hepar, intestina, viscera eximuntur et abjiciuntur. Idem.

E pluvia nascitur] E spuma imbribus excitata, cum aqua multa e cœlo decidit: Arist. Hist. v1. 15. quamobrem ἀφρίτις vocatur. Idem.

Ad castimoniarum superstitionem] In casto Cereris erant, qui Cereri operabantur. Festus in voce Minnitur. Id autem fiebat summa temperantia et continentia ; quannobrem $\delta \gamma \nu \epsilon \psi \epsilon \iota \nu$ $\delta \dot{\eta} \mu \eta \tau \rho$, puriter facere Cereri dicebant. Quamvis iis diebus adeo severa frugalitatis et parsimoniæ lex esset, tamen permittebatur id gari genus. Idem.

Dicatum] Leg. abdicatum. Judæi namque piscibus squama carentibus abstinent. Garum id fortassis est, quod voce a Garo detorta nos Caviari quasi Gaviari nuncupamus. Paratur ex ovis acipenserum, vulgo Eturgeons, sale conditis in cetariis Borysthenis, Phasidis, Tanais. Ejus loco Judæi nunc ovis Cyprinorum, conditis eodem modo, vescuntur. Idem.

Sic alex pervenit ad ostreas] Plantus apud Festum in Narita: 'Muriatica antem video in vasis stanneis, Bonam naritam, cammarum, et tagenia, Echinos fartos, conchas piscinarias.' Νηρίκας, καμμάρους, ταγηνιστὰς, eclinos saginatos in vivariis, conchas in piscinis. Scaliger.

Muria quoque] Muriam, sive, ut apud Festum legitur, 'muriem,' salem etiam durum appellarunt. Servins: 'Virgines tres Vestales maxime ex nonis Maiis ad pridie Idns Maias alternis diebus spicas adoreas in corbibus messuariis ponunt, casque spicas ipsæ virgines torrent, pinsunt, molunt: atque ita molitum condunt. Ex eo farre virgines ter in anno molam faciunt, Lupercalibus, Vestalibus, Idibus Septembribus, adjecto sale cocto et sale duro.' Scal, in Festum.

Spissat, mordet, extenuat] Inepte Plinius muriam extenuare ac spissare scribit, quæ contraria sunt. Dallec.

CAP. IX. De natura salis, et ejus medicinis.

Alligans] Contrahens, συστέλλουσα, δύναμιν έχει κατασταλτικήν. Diosc. Idem.

Cum quarta parte lini seminis] Nostrum apographum, cum æqua parte lini seminis; et paulo post, et vespas, non vel vespas. Pintian.

Pustulas Ψυδράκια, Diosc. Ruellius vertit, albidas capitis pustulas. Dalec.

Ad hæc maxime probatur Tattæus aut Caunites] In vetusto codice, ad hoc maxime probatur et Teus et Caunites; puto scribendum, et Teins et Caunites, a duabus civitatibus, Teio Iouiæ, Anacreontis poëtæ natalibus clara, et Cauno Cariæ, quæ est finitima Ioniæ. Nec me latent quæ hic Hermolaus, et alibi alii de sale Tattæo et Tragasæo tradunt. Pintian.

Suggillatisque] Faciei suggillationibus, πρδs δπώπια προσώπου. Diosc. Recte hunc locum et fæliciter Plinins vertit. Dalec.

Idem noxia et tinearum genera pellit] In antiquo exemplari non idem noxia, sed innoxia una voce legitur, et junctim cum præcedentibus: deinde sequitur, et tinearum genera pellit. Pintian.

Maxime usurpanda observatione] Celsus 11. 17. Aurelianus Tard. Pass. v. 1. Dalec.

In saccis aqua ferventi crebro madefactus] Scriptus codex candefactus, non madefactus; quam lectionem confirmant verba quæ statim sequuntur, 'In iisdem saccis impositu candens.' Pintian.

Candens] Fervidus. Observa: nisi ferrum latum et candens intelligat, sacco impressum, quale describit Aurelianus. Dalec.

Qua quidem totis corporibus nihil] Legendum videtur quidam, non quidem; et antiquum exemplar dixit præfert, non dicunt. Pintian.

Ibi maxime observanda usurputione,

qua quidem totis] Scribendum ex Chi-flet. nsurpanda observatione: et hæe dno vocabula eoden: et Voss. et Pintiani libro auctoribus delenda versu altero præcedenti, ubi particula maxime male iis inculcandis occasionem dedit. Deinde Voss. quæ totis; item, dixistique cornea videmus. Lego: ibi maxime usurpanda observatione, quæ totis corporibus nihil esse utilius sale et sole dixit. Ilaque cornea videmus corpora piscatorum. Quatuor nostri, quæ totis corporibus nihil esse utilius dixit. Gronov.

Acopis] De salis flore id Dioscorides. Dalec.

Item smegmaticis ad extendendam cutem] Scribo, Item smegmatis ad extenuandam cutem, ex scripto codice. De smegmatis vero quæ cuti admota abstergunt, exterunt, extenuant, et discutiunt, Paulus lib. vii. Pintian.

Et oculis jumentorum] Vide Plutarchum in Quæst. Natural. 111. Dalec. CAP. x. De nitri generibus et confecturis, et medicinis, et observationibus.

Theophrasto] Non extat liber is Theophrasti. Idem.

Sed sine viribus densandi] Sed quæ coctura insolatuve in nitrum minime densari possont. Idem.

Clytis Maccdoniæ] Chytis Vet. Chytas Geographi collocant in ora sinus Macedonici, ubi est promontorium Chalastræum. Idem.

Excedente Nilo siccantur, &c.] Pauciora verba in vetusto codice, Hæc cedente manant succo nitri: cætera redundant. Pintian.

Sic quoque olei, &c.] Oleosa pingnitudo, quam et in sale reperiri supra tradidit. c. 7. ult. proximo. Hanc pingnitudinem cum detrahunt, qui exentiendis tormentis bellicis igniarium pulverem conficiunt, suo more aiunt: Degresser le sulpêtre. Dalec.

Mirum in lacu Ascanio] Aristoteles sic ejus aquas nitrosas esse tradit, ut vestes demersas abstergant, earumque maculas et sordes eluant. Is autem lacus Prusiæ est, v. 31. ultim.

Magnus et nitro usus] Lege, Magnus et vitro usus, qui dicetur suo loco ; id est, ad vitrum; quod enim promittit suo loco dicturum, id xxxvi. 16. in mentione vitri dicit. Gelen.

Nitrariæ egregiæ Ægyptiis, &c.] Brevius in vetusto exemplari, Nitrariæ Ægypti circa Naucratim et Memphin solebant esse. Pintian.

Faciunt ex his vasa] Ut apud nos fit e soda, quæ nihil alind est, quam nitrum factitium, impurum, grave, fuscum, lapidosum, quale Ægyptium fuisse paulo ante dixit. Dalec.

Liquatum cum sulphure | Ut vasa pingant, quemadmodum figuli nostri solent soda et lithargyro simul fusis sna

fictilia oblinere. Idem.

Quæ inveterari volunt] Ut mortuorum corpora. Herodot, illo nitro ntuntur, nempe in tumulis congesto et durato. Idem.

Spumam nitri] 'Αφροννίτρου, ab ea differt άφρονιτρον, nempe nitrum cum spuma sua adhuc confusum ac commixtum. Idem.

In speluncis] Leg. In speluncarum molibus, id est, saxosis crepidinibus et antris. Quidam legunt mollibus, id est, tophaceis, quod tophus longe sit mollior et saxo et lapide. structurarum et ædificiorum cameratis fornicibus, præsertim subterraneis, ex humore in cemento cum calce mixto, stillat succus nitrosus, oblongis stiriis, friabilis, aridus, gustu salsus, et fervidus, ab Asiatico nitro parum, vel nihil discrepans. Nostri vocant salpêtre. Idem.

Specus eos colycas vocant] Leg. Specus cos cochlacas vocant. Cochlax, sive cochlas, sive κάχληξ, nunc testudo est, fornix, camera; nunc lapis, silex, glarea, flumine congesta et at-Testudinatos specus eos incolæ cochlas vocabant. Idem.

Ne liquescat] Humoris contactu, vel aëris occursu. Idem.

Cum in salinis herbæ gignantur] Ælianus Histor. Anim. x111. 3. has recenset, brya, phycia, vites, nvas, brassicas, mea, quæ et capillos, sive trichas vocant. Iis pisces vescuntur. Idem.

Tantum alga Non gignatur, subandi. Idem.

Chalastræo] Omnium præstantissimo, judicio Platon, et Plutarchi, Idem.

Ad raphanos Ægyptio] Ad brassicas. Illas enim viridiores facit, quod paulo post ait, et teneriores, coctuque faciliores: nec tantum eas, sed et carnes, si apponantur. Plutatch. Sympos. vr. 19. Theoph. de Cans. vr. 14. Idem.

Item contra argema oculorum. gues decoctum cum passol Chiffet, et quatuor nostri, argemas. Voss. argeman. Potest excusari, ut 'cum servili schema,' et 'imperatæ schemæ.' XXIX. 6. 'Item in gallinacei felle ad argemam et albugines.' Sic Vossianus et in parte Chiflet. Mox: Argema ex melle omnibus, quæ supra scripta sunt, sanatur. Vossianus: Argemam; deinde, sanantur. Scribe sanant. Refert enim hæc ex opinione quorundam; ut paullo ante, ' suadent,' 'promittitur:' unde suspicor et extenuare scribendum. Gud. quoque et Acad. sanantur: Acad. Argema et ex melle. Posterior ætas multo in his fuit licentior. Marculphus t. 1. 'Et sanctum chrisma singulis, si voluerint postulare, pro reverentia loci sine pretio concedat.' Sic edidit Cl. Bignonius. Sed in membranis antiquissimis legi, sanctam chrismam. Vossianus etiam nescit to cum; habet antem, adjuvat ad claritatem, sine $\tau \hat{\varphi}$ nitrum, quod nec in Chiff. est. Fortasse: item contra argemas oculorum, albugines, decoctum passo in mali Punici calice. Adjuvat ad claritatem visus cum melle inunctum. Sic xx. 5. Succo et cicatrices ocolorum et albugines et argema inunxerc.' xx11. 25, ' Hoc ad

Venerem stimulandam et ad oculorum argema, albugines.' Pari et lic asyndeto Voss. xxvIII. 6. 'Contra oculornm albugines, obscuritates, cicatrices, argema.' Nisi malis inunges pro ungues. Nec frustra adjicitur præpositio, quam et Acad. mann secunda invenio adscriptam. Vide ad Livium xxIX. 1. Gronov.

In mali punici calice adjuvat nitrum, &c.] In apographo nostro: in mali punici calice adjuvat. Ad claritatem visus cum melle inunctum; et paulo post, Creta Cimolia, non Cimolia creta. Pintian.

Regium quoque morbum in vino exterminat potum] In cod. Regium quoque morbum extenuat in potione vini. Idem.

Pruriginem alumine permisto tollit] Partem luijus capitis, ab illo, Addita et resina initiis cum aceto illinitur, repetit Vossianus insertam XXXII. 5. Utroque antem loco habetur, Porriginem alumine permixto tollit. Gronov.

In lapidem vertitur] In lapidosam duritiam. Hoc est, quod supra hoc ipso capite dixit, Ægyptios nitrum liquatum frequenter in carbonibus coquere cum sulphure. Dalec.

oquere cum sulphure. Dalec.

CAP. X1. De spongiarum natura.

Alias ex his mares existimavere] Nostri duriores, et fistulis minoribus pertusas, mares vocant: molliores antem, laxiores, et amplioribus cavernis fistulosas, fœminas. Idem.

Persorbentes] Quæ plus humoris

exsorbent, ob corporis densitatem. Idem.

Pruinas] Rores potius. Æstate nulla pruina fit. Idem.

Aliqui narrant et auditu regi eas] Plutarchus spongias ab animali, simili araneo, regi scribit. Spongotheren is vocat, quod monet ac indicat cibum aut insidias venantium adesse. Idem.

Usquam diutius durare] In aliis maris locis quam Aquiloniis. Idem.

Spiritum] Nativum, quem e mari natalibusque suis conceptum, et fistulis abditum celant. *Idem*.

Minus in calida aqua] Quæ salsuginem citius diluit, quam frigida. Idem.

Minusque unctas] Oleosa enim ac pinguia salsuginis vim obtundunt. Idem.

Penicilli] Achillæas Aristot. vocat lib. IX. Idem.

Ad abstergenda] Non tantum membra corporis, sed alia quævis, ut mensas καὶ θρόνους περικαλλέας Homero. Martialis: 'Hæc tibi sorte datur tergendis spongia mensis Utilis, expresso cum levis imbre tumet.' Cujac. Obs. x111. 13. Idem.

Ex aqua vero calesti imposita, &c.] Siccant in scripto codice, non secta; nt ad præcedentia pertineat. Pintian.

Vitia hulcerum] Pravos succos, sordes, excrementa, saniem. Idem.

Africanæ cum porri] Quæ generantur in Syrtibus, lib. 1x. Idem.

LIBER XXXII.

Proœm. Medicinæ ex aquatilibus. Cap. 1. De echencide pisce, et mirabili cjus proprietate, et torpedine et marino lepore, et mirabilia Rubri maris.

De echeneide] Vide IX. 25. Fracastorium de Sympathia, cap. 8. Rondeletium de Piscib. xv. 18. Ælianum de Animal. II. 17. Plutarchum Sympos. II. 7. Dalec.

Pisciculus Echeneis appellatus in se tenet, &c.] Exemplar nostrum: pisciculus echeneis appellatur, cuncta in se tenuerat. Venti licet sæviant, procellæ, imperat furori; scribendum forte: cuncta vi sua temerat. Venti licet sæviant, procellæ, imperat furori. Pintian.

Astura] Flumine et insula Circeiis proxima. Dalec.

Antium] Antium (quondam Aphrodisium) civitas in rupe sita, maritima, ab Ostia distans stadiis 260. portu carens, Romanis imperatoribus ad otium et rerum urbanarum vacationem præcipue selecta, ideoque frequentissimis et ornatissimis ædificiis exculta. Strabo lib. v. Idem.

Novissime tum in urbem reversus ille imperator] Quis non videt postrema duo verba adjecta esse expositionis causa ab aliquo, ut aiunt, glossatore? Pintian.

Conchas quoque ejusdem] Quod navem detinucrint portantem nuntios a Periandro, ut castrarentur nobiles pueri. Supra 1x. 25. Dalec.

De ulla potentia naturæ atque effectu] Voss. naturæ ut quæ et effectu. Lege, de ulla potentia naturæ vique et effectu. Andegav, naturæ utque effectu. Gronov, Venenum est aliis in potu] Tito rogante quo genere mortis obiturus esset, fatis responsum, Ulyssis modo periturum $\partial \kappa \tau \hat{\eta} s \theta a \lambda d \sigma \sigma \eta s$, nam pastinacæ ictu examimatus est: Titus vero marini leporis veneno, Domitiani fratris fraude dato. Rhod. xxvi. 30. Dalec.

Eadem res in mari et tactu quidem nocet] In scripto exemplari: eadem res in mari. Nam et tactu quidem nocet. Pintian.

Vescitur eo unum tantum animalium] Athenœus lib. v111. etiam scarum lepores marinos venari, iisque pasci tradit. Dalec.

Tenerescit tantum] In mullorum carne maxime durities commendatur. Idem.

Cætero moriuntur totidem dichus] Sic apud Theoph. Hist. IX. 16. sumpto aconito par spatium interitus est temporis intervallo, post quod id effossum fuit. Idem.

Mitulos] Inepte quidam legebant, ritulos. Rondeletius, sed parum fæliciter, cap. de phoca, reponendum censuit, lepores marinos. Idem.

Pinguique ejus negotiatores et omnium piscium] Voss. pingit qua ejus mercatores in egotiato et omnium. Men. et Gud. pinguique ejus mercatores negotiator et omnium. Academ. pinguique ejus mercatores negotiantur et omnium. Andegav. pinguique ejus mercatores negotiator omnium. Scribc, pinguique ejus mercatores negotiatos et horum piscium adipe camelos perungi, nam ad hæc omnia ex superioribus intelligimus, 'Juba tradit.' Quod autem constanter hic legitur, pinguique ejus, ex eo

noscas licet cetos supra dixisse Plininm non numero plurativo, ut existimarant etiam accuratissimi viri, sed singulari, ut Græci τὸ κῆτοs. Frustia quoque subjiciunt cetum; nam cetos tuentur optimi codices. Adde huc, quæ ad xxi. 13. diximus. Gronov.

CAP. 11. De ingeniis et mansuetudine quorundam piscium, et ubi ex manu edant, et ubi responsa dentur ex piscibus.

Scarum inclusum nassis] Ælianus Histor. Anim. 1. 4. Plutarch. de Solert. Anim. Dalec.

Lupum rete] Ob eam causam apud Athenæum λάβραξ δ πάντων ἰχθύων σοφώτατος. Idem.

Harenas arare cauda] Malleni legeres, harenam sulcare cauda. Pintian.

Atque ita conditum transire rete] In vetere exemplari, Atque ita candidum transeat rete; scribo, atque ita condi, dum transeat rete. Idem.

Quoniam sit dorso cultellato, &c.] Lego: quoniam sit in dorso cultellata ei spina, caque, &c. ex veteri exemplari. Idem.

Totusque capite constat] Imo potius ventre. Dalec.

Ab hoc naves perfossas mergi] De hac re vide historiam apud Ælianum Hist. Animal. xiv. 23. Idem.

Ad locum Mauritaniæ, qui Gotta vocetur] Lege, Ad locum Mauritaniæ, qui Cota vocetur. Notandum vero ita vocari et promuntorium, et ipsum sinum. Alibi Plinius x1x. 4. simpliciter æstuarium vocat, non addito nomine, Isac. Voss. in Melam xvIII.

In Labradii Jovis fonte] Lego Labrandii, non Labradii, tum ex vetusto exemplari, tum ex Stephano, cui Labranda vicus est Cariæ. Confirmat id quoque Strabo quartodecimo, qui et mentionem facit templi Jovis. Pintian.

Anguillas] In Arethusa Siciliæ sicures et sacras fuisse Ælianus tradit Hist, Anim, viii. 4. Dalec.

Hæ et inaurcs additas gerunt] Idem

traditur de muræna Crassi, quam mortuam is flevit, et sepelivit. Idem.

Nam in Lyciæ Varro III. 13. ' Nam ut Pausias, et cæteri pictores ejusdem artis, loculatas magnas habent arculas, ubi discolores sint cetæ, sic hi loculatas habent piscinas, ubi dispares disclusos habeant pisces, quos proinde ac sacri sint ac sanctiores quam illi in Lycia, quos sacrificanti tibi, Varro, ad tibicinem Gracum gregatim venisse dicebas ad extremum littus atque oram, quod eos capere anderet nemo, cum eodem tempore offulas Iudionum ibi corrosas vidisses, sic hos pisces nemo cocus injus vocare andet,' &c. Apud Athe. næum lib. xt. in Lycia fons est mari propinguus Apollini sacer, Δίνα Polycharmo, Aivos Artemidoro, in quo piscibus e mari aduatantibus, qui oraculum adennt, hostiarum primitias verubus ligneis transfixas offerunt, assidente sacerdote auguria captantes. Vide locum. Idem.

Myris in fonte] Supra xxx1. 2. fontis Limyræ meminit. Straboni lib. xIV. et Myra in excelso monte sita, et Limyra, clarissima sunt Lyciæ oppida. Ælianus Hist. Anim. VIII. 5. Lyciæ pagum enm Syrrham vocat, positumque esse inter Myra et Phellum tradit. Idem.

Ampelon] Sami promontorium. Id. Porcum] Rondel. xv. 7.

Recentia effici constat] Sic evanesceute sale, ut eo condita nunquam fuisse videantur. Idem.

Ni pollucerent patrimonia] Vertranius apud Varronem hic legit: Numa constituit, ut pisces qui squamosi non essent, non polluccrentur, commentus, &c. Sextus Pompeius scribit pisces onnes squamosos polluceri præter sacrum. Lego, pollucerentur sacris cæremoniis. Vide Scalig. in Festum voce 'Pollucere.' Idem.

Polluctum] Alex. ab Alex. pollinctum legit, et funchrem cœnam interpretatur a pollinciendo. Budæus polluctum restituit. 'Pollucere' ad sacra pertinet, libare, Diis offerre, votivum epulum facere. 'Polluctum' cœna lanta, opipara, et splendida, qualis esse solet in sacris epulis. Idem.

In curalio] Coralium inter gemmas recenset Theophr. libro $\pi\epsilon\rho l$ $\lambda l\theta\omega\nu$, rnbrum, rotundum, simile radici, ac cum eo comparat Indicam arundinem in saxum duratam. De coralio multa Orpheus libro $\pi\epsilon\rho l$ $\lambda l\theta\omega\nu$. Idem.

Et in Siculo circa Helian ac Drepanum] Culias, non Helian, in scripto codice. Pintian.

Forma est ei fruticis, color viridis] Voss. tollit $\tau \delta$ ei : dein colos, ut sæpe alibi Plinins. Gronov.

Exemptæ confestim durantur et rubescunt] Ovidins: 'Sic et coralium, quo primum contigit anras Tempore, durescit: mollis fuit herba sub undis.' Dalec.

Hac de causa curalium vocitatum] "Οτι έν άλλ κουρείται, quoniam in mari tondetur. Idem.

Cap. 111. De his, quibus in terris et in aquis victus est: et de castoreis medicinæ, et observationes.

Quos castores vocant] Arist. Histor. viii. 5. Ælianus Hist. Anim. vi. 24. Idem.

Negat Sextius diligentissimus] Credidit Apuleius, qui Asini lib. 1. Thessalam veneficam scribit, amatorem summ, quoniam alterius mulieris consuetudine usus fuisset, in castorem mutasse, ut amputaret sibi genitalia, si quando venatores insequerentur. Idem.

Ne vesicas quidem esse] Quæ testes circundant castoris; verum si duplices sunt, falsas quoque esse. Idem.

Quod nulli animaliam] Nulli animalium, nedum castori, contingit, ut testes habeat diversis ac divisis membranis sejunctos. Est unicum ac simplex scrotum, itemque darton: id est, quod ait Dioscorid. eligendos ex uno ortu connexos: fieri enim non posse, ut folliculi duo in una membrana conjuncti reperiantur. Id. Liquorem] Pinguem et oleosum.

Idem.

Cum sale Hammoniaco] Vel ammo-

Cum sale Hammoniaco] Vel ammoniacum cum sanguine et castoreo subactum ita exiccantes. Diosc. Idem.

Corrumpi fraude conjicientibus gummi cum sale Hammoniaco] Hermolaus Barbarus veterem lectionem esse monnerat non cum sale, sed cum sanguine; et eam se probare ex Dioscoride, qui hæc ipsa fere ad verbum tradat. Ecce alius, sive is Dalecampius est, qui ad marginem corrigit: corrumpitur fraude conjicientium (hoc ex Pintiani cod. et Chiflet.) gummi aut hammoniacum cum sanguine et castoreo, quoniam. Dioscoridis verba sunt 11. 26. Δολοῦσι δέ τινες αὐτὸ ἀμμονιακὸν ή κόμμι συμπεφυρμένον αίματι καί καστορίφ έγχέοντες είς φύσσαν καὶ ξηραίνοντεs. Voss. conicientium cummim cum sanguine aut hammoniacum. Scribe. quod ipsum corrumpi fraude, conjicientium gummim cum sanguine aut ammo. niacum; nam corrumpi mutandum non est, quum ad id intelligatur, 'tradit Sextius diligentissimus medicinæ.' Gronov.

Tunicis circundati] Naturalibus suis tunicis circumdati. Diosc. id est, elytroëide, qua utrique testi sua et peculiaris est. Dalec.

Odoris gravis] Qua de causa virosa castorea Virgilius appellat. Idem.

Efficacissimi e Ponto Galatia, mox Africa Scribe cum Voss. e Ponto Galatiaque, mox Africa. Statim Vossiani duo, et bis eadem verba referens melior, sternumenta. Gronov.

CAP. IV. De testudine, et multorum piscium medicinæ, et observationes.

Geminus similiter victus in aquis terraque, &c.] Legend. Geminus similiter victus in aquis terraque et testudinum, effectus quoque par, in honore habendo vet prosper excellens in usu pretium figuræ camero. Vide Salmas. p. 1122. b.

Effectus quoque pari honore habendi] In apographo nostro, effectusque par honore habendo; sicque fere habent Romana et Parmensia exemplaria. Pintian.

Pretium] Ad intestina variæ supellectilis opera. Earum cortices sive putamina secabantur in laminas, quibus lecti vestirentur et repositoria. 1x. 11. Dalee.

Naturæque proprietatem] In scripto codice, figuraque proprietatem. Parmenses et recentiores nonnulli codices, figuræque proprietatem; ut scribendum putem, figuræque lyræ proprietatem; ad exemplar enim testudinis lyram Mercurium excogitasse ferunt. Hyginus de testudine lyram fecisse Mercurium prodit. Pintian.

Marinarum carnes] Mnres marinos prisci appellarunt. Hinc Plantus festive sic piscatores vocat, quod illarum modo, velut animantia quædam ἀμφίβια, partim in aquis degant, partim in terra: 'Salvete mures maritimi, conchitæ, atque hamiotæ, Famelica hominum natio.' Dalec.

Alopeciarum inanitas et porrigo] Prurigo, non porrigo, in vetere codice; et statim post sanantur, non curantur. Pintian.

Miscetur autem sanguis heminis, &c.] In eodem: Miscetur autem sanguinis heminis tribus, aceti hemina, vino addito. His et cum hordeacea farina. Idem.

Dein post aliquot dies vespera] Deest verbum bina, ex eodem: Deinde post aliquot dies bina vespera. Idem.

Dein post aliquot dies vespera] Scripti quatuor, dies die vespera. Præcipuus, dein post aliquot dies bina vespera. Dictum erat ante, 'Hæc singula et matutina et vespertina dantur.' Reperies et apud Pintianum. Gronov.

Quod si dentes per annum colluantur testudinum] Scribo, Quod si dentes ter anno colluantur, &c. ex codem. Pintiun. Sed div in vino testudinem excoquant] Sed vino testudine excoquant, in eodem; cætera superfluunt. Et statim post, oculorum utique, non oculorum quoque. Idem.

Oculorum quoque vitia] Voss. Oculorum utique vitia; ut et Pintiani. Gronor.

Suffusiones etiam marinæ fel cum fluviatilis] Duo prima verba ad præcedentia attinent; reliqua sic legito, Marinæ felle cum fluviatilis sunguine, &c. ex eod. Pintian.

Capillus mulierum] Duo prima verba superioribus applica; cætera scribe sic: Fel contra Salamandras vel suceum decoctæ bibisse, satis est; et statim mutato ordine lege, Tertium genus testudinum cst, ex eod. Idem.

Inficitur felle] Luteo et aureo colore, sive flavo tingitur. Dalec.

Nec convexo incurva calice] Voss. nec convexo corvata calice. Quod est, curvata. Gronov.

Pituitas] Quidam pituitas exponunt, ἐξανθήματα, pituitæ eruptiones: sanguinem autem vitiatum, in ecchymomata et livores effusum. Alvi dejectionem potius intelligendam puto, quod ostendit proxime sequens oratio: sanguinem vitiatum, in grumos concretum. Dalec.

CAP. v. De aquatilibus, remedia in morbos digesta: et primum contru venena et venenata animalia.

Supra cordis palpitationem] Ad mammam sinistram, qua cordis motus et pulsatio sentitur. Idem.

Sunt quæ in vepribus tantum vivunt] Lib. viii. c. 31. Rubetis vitam esse et in terra et in humore autea scripsit. Idem.

Quas Graci phrynos vocant] Buffones quidam vocant, vulgus Gallicum Crapaux. Idem.

Geminis veluti cornibus] Extuberantibus ossibus, in quibus oculi reconduntur. Idem.

Apocynon vocari] Quia canum im-

Coluber est in aqua vivens] Omnes quinque, Colubra in aqua vivens. Sed et quod præcedit Voss. Idem his ranis; deinde, auxiliatur vero etiam efficacius est. Alii quatuor: Item his ranis lienem, &c. auxiliatur jecur vero etiam efficacius, Menap, et Gnd. quoque efficacius est, et Andegav. qui et auxiliantur. Lege : Iidem, de his ranis lienem contra venena, quæ fiant ex ipsis, auxiliari; cor vero etiam effica-Est colubra in aqua vivens. Malunt autem veteres sæpe 'colubras' quam 'colubros.' Sic infra c. 7. 'Enhydris vocatur a Græcis colubra in aqua vivens.' Sic Pintiani, Chiflet, quatuor nostri: c.9. non aliter, 'aquaticæ colubræ.' 'Iidem' puta 'tradunt auctores.' Gronov.

Hujus adipem et fel habentes] In scripto exemplari, Hujus adipe et felle habentes, &c. Verbum habentes putamus falso adjectum. Pintian.

Scytalen] Σκυτάλη, μυγαλή, seu μυσγαλή, mus arancus. Columellæ, capite decimoseptimo libri sexti, serpens exitiosus. Lucanus: 'Et scytale sparsis etiam nunc sola pruinis Exnvias positura snas.' Dalec.

Suesque percussus] Et si quando hyoscyamo per imprudentiam depasto posteriores corporis partes resolutæ fuerint. Ælianus Var. Hist. 1. 7. Idem.

Nilo quidem peculiares sunt] Inter reliquos fluvios; nam in alios nullos amnes e mari subennt, quam Nilum; et in alio nullo fluvio sponte gignuntur, quam in Nilo, qui etiam in palude origini sure vicina multos creat, v. 9. Strabo inter alios pisces Niloticos præcipue coracinum memorat lib. xvii. In Danubio etiam capi, ac vivere, scribit xiv. 23. Idem.

Carnes eorum adversus scorpiones valent impositæ] Coracinum piscem adversus formicas arborum valere scribit Palladius; quo loco in exemplari vitioso legitur, 'coracinam piscem.' Rhod, XII. 5. Idem. Poti hippocampi] Apud Ælianum XIV. 20. piscator Cretensis filios, a canicula rabiosa morsos, hippocampis, abjectis ventriculo et intestinis, quæ sunt venena perniciosissima, sanavit, partim assis et in cibo datis, partim cum; aceto et melle tritis, plagæque impositis. Idem.

Et iis qui succum Carpathii biberint] Exemplar nostrum Carphati præfert, non Carpathii; nentra lectio vera: scribendum Carpasi, ex Dioscoride sexto, et Paulo Ægineta quinto; qui tannen Carpesiam vocat, non Carpasum: et statim verbum ejus eradendum, ex eodem. Pintian.

CAP. VI. De ostreis et purpuris, et algu, et eorum remedia.

Idem videtur, nec potest videri satis dictum, &c.] Locus miserabiliter depravatus. Apographon nostrum: Id ne potest videri, satis dictum esse de his, &c. legendum opinor : Fidem nepotes vestram, satis dictum est de his, &c. ut sit interrogatio ducens ad negationem. Quintilianus in declamatione, Cœcus in limine: 'Fidem vestram judices, ut nobis prosit argumentum criminis nostri.' Et in Mathematico: 'Fidem vestram P. C. ne quid amplins de misera pietate speretis,' et alias subinde. Hoc autem verbo 'nepotes' et 'nepotatores' utitur frequenter Plinius, cum Romanorum mores luxumque incessit; ut paulo post, 'Nec non inter nos nepotis enjusdam nomenclator,' &c. Item, attribuatur legitur in eodem, non tribuatur; et paulo post, Ideo pelagia; redundat ideo. Idem.

Contra leporis marini venena et ostrea adversantur. Item videtur] Verbum ultimum nou habent Voss. Chiflet. Pintiani codex; qui omnes etiam, ut et alii nostri quatuor, idem. Unde Pintianus: Fidem, nepotes, vestram, satis dictum est de his: elegantius quam vere. Me quoque offendebat genus loquendi, adversari contra venena. Etsi haud ignorem Plauti in Mercat. 'no-

lo advorsari tuam advorsus sententiam.' Sed placet conjungi principium hujus capitis cum fine superioris, hoc modo: Et cancri marini decocti jus contra dorycnion efficax habetur; peculiariter vero contra leporis marini venena. Et ostrea adversantur iisdem. Nec potest videri satis dictum esse de his. Gronov.

Cum palma mensarum diu jam] Apud Macrob. Saturn. lib. 111. in pontificiæ cænæ apparatu primum appomuntur echini, ostreæ crudæ, pelorides, sphondyli. Dalec.

Et ubi plurimi influunt amnes] Vide 1x. 54. Arist. Hist. 1. 6. et v. 15. Id.

Grundescunt sideris quidem ratione maxime] Luxatus est ordo verborum. Lege, Grandescunt quidem sideris ratione maxime, ex vetusto exemplari. Pintian.

Multo lacte prægnantia] Humorem intelligit lacti similem, fætificum, quem in ostreariis compertum ex ostreis effluere tradidit ix. 51. Tum temporis Athenæus suavissima esse scribit, πλήρη, plena, θαλασοίζοντα, mare sapere, non cænnm aut limum. Dalec.

Hac videtur causa quare minora in aliis locis reperiuntur] In vetusto exemplari non in aliis locis habetur, sed in alto; nam si grandia reperiuntur ubi sol penetret in vada, consequitur ut in alto, quo sol non penetrat, parva reperiantur. Pintian.

Quare minora in aliis locis reperiantur] Nusquam τb locis. Andeg. Men. Gud. in alios reperiuntur opacitas prohibet. Acad. in alio reperiuntur opacitas inhibet. Primarius: causa ista alio quare minora in reperiuntur opacitas cohibet. Quorum solum cohibet ex Chifl. notarunt. Potest antem edidisse auctor: Hac videtur causa, in situ alio quare minora reperiuntur. Opacitas cohibet incrementum et tristitia minus adpetunt cibos. Plinianum, int quod maxime, in situ alio. Vide ad xxi. 31. Gronov.

Et tristitia minus appetunt cibos] Tristia, non tristitia, scribendum ex eodem. Pintian.

Circeis] Horatius: 'Ostrea Circeiis, Miseno oriuntur echini.' Dalec.

Spondylo brevi atque non carnoso, nec fibris lacinioso, ac tota in alvo, &c.] Spondylus in ostreis est τράχηλος Græcorum, quem vult brevem et callosum magis esse quam carnosum. Fibræ, quas ambit crinis purpurens, snnt τὰ μηκώνια. Vide Salmas. 1172. a. Spondylo brevi] Interioris carnis solido callo. Dalec.

Calliblephara appellantes] Sic Hermolaus, cum esset, callibia parata. Voss. callibia pharata. Andegav. et Gud. callybie parata. Acad. callybie perata. Menap. callibie parata. Scribe, calliblepharata appellantes; nam calliblepharam est ipsum ornamentum: quo quæ insignita sunt, merito appellantur ostrea calliblepharata. Gronov.

Edulis] Vetus codex, Suaviora Adulitis. In sinu maris rubri oppidum Aduliton, conditum a servis Ægyptiorum, a dominis profugientibus. Populus Adulitæ, vi. 28. Invenio, sed nullins anctoris testimonio, et Ednios montes Tarraconensis Hispaniæ, qui hodic Moncaio vocentur. Dalec.

Lucensibus] Lucensis conventus in Hispania citeriore supra 111. 3. Hodie vocari aiunt, Macarin di Catalogna. 1dem.

Coryphantenis] Coryphanta Bithyniæ oppidum. Coryphas oppidum maritimum, v. 30. Idem.

Necnon inter nos nepotis cujusdam nomenclator triducna appellavit] In vetere codice, Nec nos inter nos nepotis cujusdam nomen celaturi triducna appellavit. Pintian.

Mollinnt alvum leniter] Succo suo nitroso: sistunt vero dura carnis suæ pulpa. Dalec.

Uti clausa venerint] Succo suo madentia, nec disclusis testæ suæ valvis excitata. Idem.

Distillationibus prosunt] Tenuibus :

succi quem gignunt crassitie. Idem.

Plura cjus genera] Ex his generibus alga, primum paleam marinam vocant; secundum, ζωστήρ est; tertium, alga lactneacea; quartum alga fæniculata tinctoria, quam et scorpionum ictibus mederi dictum est XXVII.
7. Idem.

CAP. VII. Ad alopecias, et capillos, et oculorum, et aurium et dentium, et fuciei vitia.

Præparat cutem sepiarum crustæ farina medicamentis. Cutem replet et muris marini cinis] Aliter apographum nostrum: Præparant autem sepiarum crustæ farina medicamentis cutem, et muris marini cinis; ut superfluat verbum replet, ex eodem. Ego vero et illnd medicamentis falso additum suspicor. Pintian.

Cutem replet] Pilo vestit. Dalec. Callionymi] Testudinis coriaceæ apud Rondeletium. Idem.

Supervacuas consumit] Supra modum excrescentes, ut cicatrices in ulceribus relictas, pterygia carnosa. Idem.

Nulli hoc piscium copiosius] Id ipsum tradit Arist. item et Ælianus Hist. Animal. XIII. 4. quo loco citantur versus Menandri ex Messania: Τίθημ' ἔχειν χολήν σε καλλιωνύμου Πλεΐω. Ετ Απακιρρί in Ερισίατα την χολήν "Απασαν, "την καλλιωνύμου ζέσαι. Habere censeo te cullionymo fel copiosius. et, Si moveris me, feceris statimque fel fervere Totum, more callionymi. Dalec.

Ab oculo quem in capite habet] Lego oculis, quos: nisi sit numeri ἐναλλαγή. Lego præterea, quos in superiori capite: alioqui hoc non foret eximium, cum et alii pisces oculos in capite habeant. Idem.

Pectunculi salsi] Tellinæ, Diosc.

Diopetes et calamitas vocant] De iis agitur iufra c. 10. Διοπετεῖs dicuntur, quod a Jove plui ac immitti fuerit opinio: quod falsum esse docet Theophrastus in fragmento περί τῶν ἀθρόων

φαινομένων. Alii legunt Dryopnitas, in arboribus nascentes. Διοπετείς aquationibus fere autumnalibus gignuntur, et nonnunquam e cœlo decidunt. Idem.

Cum lacryma] Apud Galen. κατὰ τόπους, lib. iv. Archigenes remedium hoc ex Papia medico Laodicensi refert, sed pro lacryma vitis, chamæleon albus requiritur, et illic scribitur. Idem.

Vitis] Albæ, nt paulo post, bryonia. Diosc. psilothrum est. Idem.

Sepiæ cortex] Sepiæ os, observa. δστρακον Dioscor. Idem.

Imposito mitigant nocte] Cum lacte. Idem.

Eadem cortice et nyctalopes curantur in farinam trita et ex aceto illita] Masculino genere in vetusto codice semper, codem, trito, illito. Pintian.

Squamas] Oculorum. Squamas, vel πτερύγια, vel λευκώματα, apud Diosc. vel furfures capitis πίτυρα. Dalec.

Ichthyocolla appellatur piscis] Exos Rondeletio lib. de Pisc. fluv. cap. 8. Idem.

Tetanothris] Quæ faciei cutem erugant ac extendunt. Idem.

Nativi coloris panno] Fusco, citra tincturam, lanæ proprio colore. Id.

Est parva rana] Calamites infra cap. 10. quoniam inter arundines fruticesque vivat. Idem.

Muta ac sine voce] De hac vide Rondeletium. Rubetarum modo venenata est. Alia est dryophites viridis, descripta eod. capite. Idem.

Hujus corporis humorem specillis, &c.] Est autem specillum instrumentum inungendis oculis aptum: quemadmodum legimus vii. 53. 'C. Julius medicus dum inungit, specillum per oculum trahens.' Gelen.

Specillis] Scalpellis, ταις σμίλαις. Plinius legit ταις μήλαις. Dulec.

Juncis configunt quidam: succum earum, qui ita effluxerit, admiscent lacrymæ, quæ ex alba vite manat] Brevins et magis ex Pliniana dignitate in scripto codice: Juncis configunt quidam, succoque earum, qui ita effluxerit, admiscent vitis albæ lacrymam. Piutian.

Succumque earum, qui ita effluxerit, admiscent lacrimæ, quæ ex alba vite emanat] Vossiani duo succoque: deinde melior admiscent viti salvat lacrimam. Scribe: succoque earum, qui ita effluxerit, admiscent vitis albæ lacrimam, atque ita palpebras emendant. Quod et Pintiano visum. Gronov.

Idem tæniæ jecur siccatum pondere X. IV.] Tæniarum hepata anatomici tam facile scil. ostenderint nobis quam culicum adipem: thynnorum volumus. Sic enim cap. 10. 'Psilothrum est thynni sanguis, fel, jecur,' &c. Τὸ X nota est χαλκοῦ, seu ærei, quam Græci ita figurabant. Vide Reines. Var. Lect. 11. 7. pag. 174.

Item tania jecur siccatum | Sic Hermolans, aut channa, pro vulgato cheni. Reinesius Var. Lect. 11. 7. emendat thunni. Vere, nt puto; nam Voss. theniioconsiccatum. Quod est, thynni jocus siccatum. Ita enim idem codex sæpe pro jecur. Acad. chieni jecur siccatum. Acad. Men. et Gud. theni. Sed hoc vento projectus idem vir eruditissimus, Illustremus etiam, ait, Plinium de dosi medicamenti seu pondere, quod non ab omnibus intelligi scimus. Illustrat autem ita, ut τὸ X notam velit esse χαλκοῦ sive zerei, quam Græci sic figurarint χ, proque ea Latinos editores Plinii suæ linguæ X quasi Ισοδυναμοθσαν substituisse: chalcos autem seu æreos quatuor ponderare obolum, sen scrupulum dimidiatum. Jejune admodum, et non pro Reincsio; nam obolus (qui sane dimidiatus est scripulus, non scrupulus) octo chalcos Athenis habebat. Galenus de pond. 'Ο γάρ δβολδε έχει 🖔 η'. Paulus Ægineta: Ὁ δὲ ὀβολὸς κεράτια γ' τὸ δὲ κεράτιον χαλκοὺς δύο δίμοιρον δ γαρ όβολδς έχει χαλκούς όκτώ. Cleopatra: 'Οβολδε έχει θέρμον α' ήμισυ, κεράτια γ΄, χαλκυὺς η΄. τὸ ἡμιωβόλιον έχει κεράτιον α' ήμισυ, χαλκούς δ'. Alins: δ χαλκοῦς ἔχει ἡμιωβολίου τὸ τέταρτον, ώστε τοὺς τέσσαρας χαλκοὺς άγειν το ήμιοβόλιον. Hæc saltem communis et usitatissima ratio: etsi Plinius decem, alii sex chalcos interdum obolo assignent. Nec vero X est nota chalci, sed X. Poterat e Paulo ab Ægina nosse: Πρώτον μέν οδν τὸ χ στοιχείον έχον επικείμενον αὐτῷ τὸ άλφα, χαλκοθν σημαίνει. Denique Plinii editores, sive Latini, quos ille appellat, sive Galli, sive Germani, noverant, nihil exemplatibus ejus esse vulgarius, quam per X significari € denarium vel drachmam: et ita hic quoque pondere X. IV. esse pondere denariorum vel drachmarum quatuor. Gronov.

Banchi] Lego Bacchi. Myxona Bacchum olim nominarunt, vel quia caput ut vino conspersum rubet circa labra, et opercula branchiorum: vel quoniam ebriorum modo temere luc illuc natando fertur. Dalec.

Et per se conchylio infectu, δς..] Crito κατὰ τόπους, lib. 111. κροκύδα κογχυλίου, quemadmodum eodem lib. Andromachus κροκύδα πορφυρᾶς, floccum sive tomentum lanæ purpura tinctæ vocat. Aëtius vocat ἔριον πυρφυροῦν, tum etiam πτύγμα πορφύρας ἐρίον. Alii πλάκα, πίλημα, στρόφιον. Idem.

Gari excellentis sociorum cyathum] Verbum sociorum non habetur in ve-

tere exemplari. Pintian.

Pastinacæ quoque, &c.] Celsus v. 9. Et plani piscis, quem pastinacam nostri, τρυγῶνα Græci vocant, aculeus torretur, deinde conteritur, resinaque excipitur, quæ denti circundata hnnc solvit. Dalec.

Salsamentorum etiam, &c.] Galen. κατὰ τόπους, ad finem lib. v. ad oris juenndum odorem, dentiumque dolorem ac splendorem, salsamentorum cybiique cinere utitur. Idem.

Fortioribus stomachis ex jure edendas dabat] Quatuor scripti, medendas. Optimus, mandendas; ut et Pintiani codex. Gronov.

Euhydris vocatur] Enhydris Arist. Histor. 1. 1. lutra: Plinio serpens aquaticus, natrix, quem et hydrum vocat sequenti capite ab hoc altero, nisi mendosus locus sit. Lutras canes fluviatiles Ælianus vocat Hist. Animal. xiv. 21. Dalec.

Murænarum cinis cum mellis obolis ternis] Omnes quinque, Mænarum; sic et cap. 8. Mænarum muria et capitum cinis, non Chiflet. modo, sed Vossianus, Academicus, et Gudianus. cap. 9. 'Mænæ salsæ cum felle taurino illitæ umbilico.' Et, 'cinis ex capite mænarum.' Gronov.

Illitus] Et affricatus, quoad exhulceretur pars, Dalec.

Quidam delphini jecur in fictili torrent] Delphinum, non delphini, scribe, et verbum jecur detrahe ex scripta lectione. Pintian.

Colycia] Quidam legunt, nec sine probabili conjectura, cochlidia, alii corythia, ut cochlidia, quoniam minima sint in muricum genere, dicantur: corythia vero a similitudine quam habent σὺν τῆ κόρυθι, id est, cum galea, sive casside, a qua κορυθαίο-Aos Hector Homero dicitur, Talem concludam pinxit Rondeletius ultimam ex quinque, cap. de turbinibus intra spongias viventibus: κώρυκοι certe, a quo vocabulo duci posset κωρύκιον, concharum generis sunt, non muricum aut turbinatorum. Κορυφαΐα pro corythia Rondeletius legit, quod in marginibus verticibusque extremis extantibus aculeis armata sint. Aristotelis aporthaides. Hic murex genus est ad turbinatas omnes conchas. Dalec.

Dein contusa, colluta, ct subacta] Verbum colluta non est in nostro exemplari; et paulo post, tumida ulcera, non humida. Pintian.

CAP. VIII. Promiscuæ medicinæ.

Quadam maris lanugine] Pruinosa tenuitate et flore. Sic vocat άλδε άχνην Homerus: ἀποπτύει δ' άλδε άχνην,

Virg. 'salsa spumant aspergine cantes.' Dalec.

Attalus thynni recentioris adipe ad ulcera] In nostro exemplari, Attalus thynni adipe recenti ad oris hulcera. Pintian.

Scari piscis marini jocineribus] Sauri, non Scauri, nec Scari, in eodem: confirmatur et Athenæi auctoritate libro septimo. Idem.

Spasticis] Aliarum partium corporis privatis convulsionibus. Dalec.

Suspiriosis castoreum cum hammoniaci exigua portione, &c. utilissime potatur] Quatuor scripti castoreo, tres utilissima tota. Andeg. utilissima ota eadem potio. Præcipuus castorea, tum utilissime pota- Scribe, Suspiriosis castorea cum hammoniaci exigua portione ex aceto mulso jejunis utilissima potu. Gronov.

Spasmos stomachi] Vehementiores singultus, quorum importunitate ægri convelluntur. Dalec.

Suspensæ autem pedibus] Suspenduntur et a Sallustio Dionysio, ut ex ore virus defluat, proxime præcedenti capite. Idem.

Exenterari jubentur] Exinterari in vetusto codice. Notanda orthographia, quod videlicet Latine dicantur 'interanea.' Pintian.

Est rana parva arhorem scandens] Differt hæe a rana viridi descripta loco citato. Rana hæe dryophites est Rondeletii. Dalec.

Tussi cruenta] Sangninis rejectione: τῆ τοῦ αἴματος ἀναγωγῆ, καὶ ἀναφορᾶ. Idem.

CAP. IX. Ad jocineris vitia laterumque, ad stomachi, alvi, et aliæ promiscuæ medicinæ.

Conchæ longæ] Σωληνος, αὐλοῦ, δόνακος, ὄνυχος, tot nominibus a Græcis vocatur. Idem.

Olus marinum] Brassica silvestris in maritimis nascens. Silvestris brassica sativæ quidem similis est, sed amara, hirsuta, candida; brassica vero marina sativæ omnino dissimilis, stomacho inimica propter acrimoniam: estur cum pingui carne. Hæc Plinius pro suo more oscitanter confundit. Idem.

Additis oleo et sale] Tale est album jus, totics a Galeno memoratum. Id.

Myaces] Μύακες generis nomen complectitur μύας, grandiores, ampliores, majores, longiores. Ii snut Latinorum mytuli. Continet et μυίας, sive, ut Roudeletius, τοὺς μύσκους, minores, rotundiores, Latinorum musculos. Athenæus distinguit in mares et fæminas, τοὺς καὶ τὰς μύας. Porro purgare, ut et peloridas, echinos, ostrea, Celsus scribit lib. II. Idem.

Multa dulcis aqua miscetur mari] Quoniam eorum succus alioqui, ut scribit Athenæns lib. 1v. est σκιλλώδης, id est, acer, mordax, ingratus. Idem.

Pituitaque pulmonis] Morbis pulmonis e bilioso et pituitoso succo genitis, Idem.

Cinis eorum potus emendat caligines]
Lotus, non potus, in apographo nostro; cui lectioni suffragantur verba infra paulo sequentia, 'Lavantur quoque plumbi modo ad genarum crassitudines.' Pintian. Cinis eorum potus emendat] Nihil Diosc. Illinitur, aut instillatur convenientius. Dalec.

In mitulos] Mύαs. Horatius: 'si dura morabitur alvus, Mutulus et viles pellent obstantia conchæ.' Athenæus l. 111. μύτλον interpretatur τελλίνην. Cato de Re Rustica clv111. 1. 'Alvum dejicere hoc modo oportet: Sume tibi, &c. mutulorum l. 11. piscem capitonem.' Victorius 111. 13. Idem.

Myscus] Leg. Myscos qui, &c. hirti. Rondel. myscos parvos μύαs hirtos esse dicit, quoniam testa foris nigra fere semper musco aut lanngine obducitur. Idem.

Qui rehementius volunt uti, addunt cucumeris sativi radicis siccæ drachmum] Verbum uti non legitur in vetusto codice; et siccatæ, non siccæ, scribendum. Pintiun.

Cucumeris sativi radicis siccæ druchmam] Voss. siccare. Lege siccata, nt et Pintianus. Gronov.

Tetheæ] Leg. Tethya, et mox, hæc, $\S c.$ sugentia. Plinius Græcorum neutrum genus T $\eta \theta v \alpha$ vertit in fæmininum Latinorum. Nominis ratio est, quod $\tau \eta \theta \hat{\omega} v$, id est, nutricum, mammis similia sint. Dalec.

Salsamentum] Præsertim ex aphyis, et aliis tenellis pisciculis. Idem.

Item rhombus virus] Strombus, non rhombus, in antiquo exemplari; est autem strombus piscis genus, nt constabit ex ultimo capite lujus voluminis, et ex aliis scriptoribus. Pintian.

Blenniorum cinis] Mugilum myxonum; de quibus lege Rondeletium. Belennos Oppianus vocat. Dalec.

Donacas] Δόνακαs, a figura cavæ et crassæ arundinis, quæ apud fluvios nascitur; αὐλοὺs, quod tubæ modo sculpti sint; ὅνυχαs, a colore et figura extremis unguibus nostris simili, qua de caussa et δάκτυλοι, id est, digiti, vocantur ix. 6. et hujus libri cap. ult. Diphilus Siphnius apud Athenæum l. 11. ait σωλῆνας εὐθέτους εἶναι λοθιῶσι καὶ δυσουροῦσιν, utiles esse calculo et urinæ difficultati. Dalec.

Sepiæ quoque ova] Paulo ante id jam scriptum fuit. Idem.

Jecur quoque aquatici colubri] Verbum quoque redundat. et aquaticæ colubræ sexu fæminino, in eodem, ut supra capite 7. 'Enlydris vocatur a Græcis colubra in aquis vivens;' sic enim ibi legendum ex vetusto codice. Pintian.

Sciana] Umbia: Monpessulanis, Pois rey, piscis regius. Dalec.

Ceræ et thuris drachmas XX.] Panlo lib. v11. describitur confectio διὰ τῶν ὀστράκων hoc modo: 'Cadmiæ thuris sing. unc. 1. cineris ostreorum unc. 111.' Idem.

Aut squatinæ piscis cutis combusta]

Dele verbum piscis, ex antiquo codice; et panlo post, Zmarides, non smarides, antiqua orthographia. Pintian.

Bryon] Alga lactucacea. Dalec. CAP. X. Ad febres omnium generum, et contra diversas infirmitates.

In frigidis febribus | Cum extremorum refrigeratione invadentibus. Id.

Magi quoque oculis carum ante Solis ortum adalligatis ægro, ita ut cæcas dimittant] In scripto codice: Magi oculis eorum ante Solis ortum alligatis ægro, ita ut cæcos dimittant; et paulo post, alligatos legito, non adalligatos; et confestim, in lethargumque vergentibus, dele conjunctionem que. Pintian.

Lusciniæ] Quoniam lusciniæ noctes totas insomnes cannnt. Dalec.

Et spondylus per se adalligatus] Τράχηλος Athenæi. Vide Rondeletinm. Idem. Et spondylus per se adalligatus] Scribendum percæ, non per se, ex codem. quod alii etiam annotarunt. Pintian.

Strombi] Στράβηλοι, turbines. Vide eundem. Dalec.

Prodest et febri ranarum fellis cinis] Scribo, prodest et fibrinarum pellium cinis, ex vetusto codice. De fibrinis pellibus capite antecedente non longe a fine: 'Fibrinis quoque pellibus calciari,' &c. Mentio quoque earum paulo infra. Pintian.

Prodest et febri ranarum fellis cinis]
Quatuor scripti, fellium cinis. Voss,
fibri iranarum pellium. Nihil hic voluit de febri, nihil de felle ranarum.
Lege, Prodest et fibrinarum pellium
cinis. Infra: Fibrinarum pellium cum
pice liquida combustarum cinis; et hoc
Pintianus. Gronov.

Nervos vel pracisos purpurarum callum] Intelligo autem operculum, quale et in terrestribus cochleis couspicimus, quoties intra calicem contractæ suo succo victitant. Gelen. Nervos vel pracisos, &c.] Leg. vel præcisos, id quo purpuræ carum suum operiunt. His intelligit purpurarum τδ πῶμα Galeno: τδ κάλυμμα, ἐπικάλυμμα, ἐπίπτυγμα Aristoteli. Dalec.

Letargicos coagulum vituli adjuvat in vino potum] Ex Chifl. notant, Tethanicos castoreum. Voss. Tetanicos quagulum vituli adjuvut ex vino intum. Lege, Tetanicos coagulum vituli adjuvut ex vino inlitum. xx111.7. Datur tetanicis et spasticis. xxv1.12. Pencedani succo perunguntur spastici, tetanici. Mox Voss. duo: Tremulos castoreum, si ex oleo perungantur, sinc τφ juvat. Satis est paullo ante poni adjuvat. Gronov.

Minima omnium et viridissima cinerem fieri jubent] Tres membrana, viridissima sanguinem cineremque fieri. Men. sanguinem cinerem fieri. Voss. viridissima sanguinem cinerem vel fieri, Scribe, sanguinem cinerem ve fieri jubent; præcessit enim, 'ranarum illinunt cinerem vel sanguinem arefactum.' Idem.

Quod admissæ semet desiderium] Præsertim aperiendis mariscis. Dul. Messalinum] Ejus mentio fit x. 22. Idem.

Invehunt virus remedio verso] Inreniunt, non invehunt, in apographo nostro. Quid si scribas, in veneni virus remedio verso? Pintian.

Alibi quam in Nilo nuscitur] In Mæno, vel, ut alii legunt, Rheno Germaniæ, supra 1x. 25. Dalec.

Hulcera quæ serpant et quæ ex iis excrescunt, ex capite mænarum cinis] In scripto codice: Ulcera quæ serpant, et quæ in iis excrescunt, capitis mænarum cinis; nt non multo infra, capitis mænarum cinis cum allio tritus, &c. Pintian.

Ex iis excrescunt] Supervacua carne, τῆ ὑπερσαρκώσει, attolluntur. Dalec.

Cunila capitata] Cunila capitata Sereno κεφαλωτή, polycnemon, cunilæ bubulæ, id est, origano, foliis simile, sed ea re diversum quod umbellæ lo-

co in cacumine caulium corymbi caput habeat, acre et odoris juenndi. Quamobrem cunilam ut origanum vocaverunt, capitatam vero ad origani differentiam. Vide quæ adnotata sunt in xx. 16. Dalec.

Mammas] Ulceratas, lacte turgentes. Idem.

Cancri fluviatiles illiti vel marini] Demendum verbum illud illiti, ex autiquo exemplari; et paulo post, crescere mammas; dele mammas. Pint.

Pilos in mamma] Vide quæ adnotata sunt lib. xxvi. c. ult. Dalec.

Item scombri in aceto putrefacti] Strombi, non scombri, ibidem, ut supra etiam notatum est. Pintian.

Instillatur igni naribus] Instillatur igniaribus, in eodem. Idem.

Et cum coagulo ejusdem in vellere imponitur] Brevius in eodem, coagulo ejusdem in vellere imposito. Idem.

Stranguletur] In enixu laborioso parturientis matris. Dalec.

Vulvam | Strangulantem, Idem.

Afrigore laborantibus] Gelatis, quod accidit sæpe in transitu Alpium nivosarum. Idem.

Vulvæ pænis] Strangulationibus et suffocationibus uteri: εγείρει τὰς ὑστερικῶς πνιγομένας, Dioscor. Idem.

Nam carbunculos et carcinomata in mulierum parte præsentissimo remedio sanari traduni] In vetere codice non mulierum legitur, sed mulieribus. Legendum itaque mihi videtur sie: Nam carbunculos et carcinomata in mulieribus percæ præsentissimo remedio sanare traduntur. Pintian.

In mulierum parte præsentissimo remedio sanari tradunt] Pintianus observat in scripto esse mulicribus; itaque legendum sibi videri: in mulicribus percæ præs. rem. sanare traduntur. Sed si percarum ea vis est, quid verbis fiet sequentibus, quæ cancro fæmina id fieri ostendere videntur? Voss. muliebris. Cui voci una litera demenda, ut sit: in muliebri parte præsentissimo remedio sanari tradunt cancro fæmina. Andeg. in mulieris partus. Tres alii, in mulieres partu. Gronov.

Mangonizavit] Mangonio imberbes din conservavit. Dalec.

Eadem vis est pulmonis marini: leporis marini sanguine et felle] In apographo nostro, eadem vis pulmoni marino: leporis marini sunguini et felli; et non multo infra: adalligatusque idem pavores, &c. detrahe particulam que. Pintian.

Eadem vis est pulmonis marini, leporis marini sanguine et felle] Correxerunt sanguinis et fellis. Sed Vossiani duo, pulmoni marino; deiu melior etiam sanguini. Scribe: Eadem vis est pulmoni marino, leporis marini sanguini et felli; ut et Pintianus. Gronov.

Aridam] Exiccatam nimio fervore capitis inflammati. Dalec.

Hippopotami frontis e sinistra parte pellis in linteolo adalligata] Tres codd. pelle in agnina alligata. Andegav. pellis in agnine. Voss. ut Hermolai, e sinistra parte pellis in agnina alligata. Gronov.

Jecur ranæ diopetis et calamitæ] Vidi equidem certis locis tantum numerum ranunculorum, ut cum imbre delapsi, vel certe ex imbre provenisse videri possent. Hos opinor hic diopetes vocari, quod Græci διοπετès nominent, quicquid est ex aëre delapsum, quasi a Jove demissum. Gelen.

Aiuntque ita curatos non repeti postea. Et Salpe negat canes latrare] Scribe detractis duabus particulis sic: Aiunt ita curatos non repeti postea. Salpe negat, &c. ex scripto codice. Pintian.

Calamochnus] Pericalamitis Galeno, et limnestris calamachne. Vide xvi. 36. xx. 22. Dalec.

Marinæ] Marinæ salsæ. Nascitur enim in paludibus, aut lacubus salsis, in quorum vadis imis scaturit fons aliquis dulcis, non in mari; vel contra in iisdem aquis dulcibus, in quarum profundo salsus fons emicat, ut in laen Marsonetæ prope Carcassonam Galliæ. *Idem*.

Phragnitis radix] Ad sepes faciendas utilis ob crassitiem et firmitatem. Eum esse volunt, quem ex Theophr. loco proxime citato appellavit χαρακίαν. Idem.

Folia extrahendis quæ infixa sint corpori] Radix per se aut illita cum bulbis extrahit quæ infixa sunt corpori: folia trita et imposita medentur igni sacro. Dioscorides. Idem.

Ablato priore lumine Anaxilaus tradut] Volumine, non lumine, in vetusto exemplari: legendum forte, velamine. Pintian.

Rubeta decocta ct in aqua potu data suum morbis medetur] Rubeta excocta aqua potui data, &c. in codem; et confestim cujusque ranæ, non cujuscunque. Idem.

CAP. XI. Animalium omnium in mari viventium, centum septuaginta sex genera esse.

At hercule in tanto mari Oceano, &c.] Plinii seculo detecta nondum erat America, atque adco nec India Orientalis, quarum maria pisces quamplurimos a nostris diversissimos nutriunt. Dalec.

Arbores] Arbor belna, non stellæ marinæ genus maximum, memoratur viii. 4. Ibidem Physeter, Triton et Nereis cap. 5. ibidem. Tritonem describit Ælianus Hist. Anim. xiii. 21. Pausanias in Bæoticis, Alex. ab Alex. iii. 8. Idem.

Elephanti] Elephantum esse volunt rosmarum Olai Magni, sic dictum quod dentes exertos habeat elephanti modo, c quibus capuli gladiorum funt, ut ex ebore. Rotas describit auctor viii. 4. Ælianns Hist. Anim. xiii. 20. Jovius de piscibus. Idem.

Homines qui marini vocantur] Quales Episcopus et Monachus Rondeletii. Apud Pausaniam in Phocicis Cleon Magues refert marinum hominem se vidisse in littus ejectum non breviorem quinque jugerum spatio, qui fulmine ictus conflagraverat. *Idem*.

Arietes] Arietes memorat auctor viii. 5. Arietem marem et fæminam describit Ælianus Hist, Animal. xv. 2. Arietes priore loco hie appellatos quidam esse volunt arieti, bellicæ machinæ similes: alios vero paulo post nuncupatos, arieti quadrupedi, et cornibus et capite. Idem.

Dromones] Dromones a cursu, marinæ bellnæ genus. Aristot. Hist. 11. 2. δρομάδαs vocat, qui in Pontum aliunde excurrunt, thynnos, pelamidas, amias. Dromones Hesychio parvi cancri, qui in maris æstuariis velocissime per aquam summam decurrunt. Idem.

Belone, quos Aculeatos vocamus] Scribendum videtur, non aculeatos, sed acus aciculasve; id enim significat vox Græca βελόνη. Ostendimus quoque hoc lib. x. Pintian.

Belona, quos aculeatos vocamus] Pintianus legendum censet acus aciculasve; id enim significare Græcam vocem βελόνη. Quasi hæserint memoriæ ejus quæ scribit Hermolaus ad xxxv. 11. his verbis: Est autem belone, quam nos acum et aciculam dicimus. Sic ille. 'Acos tenues' e Martiali novimus x. 34, et Plinio ipso 1x. 5. 'Acus, sive belone, unus piscium dehiscente propter multitudinem utero parit.' 'Aciculam' autem passim quidem in Lexicis exhiberi video, ut diminutivum τοῦ acus; auctorem tamen ejus vocabuli antiquum nondum reperi. ' Acuculam' Excerpta vet Lexic. efferunt : Ausa. λαβή · Acucula, βελόνη. Et Constantini l.1. Cod. Th. de repudiis: ' Oportet cam usque ad acuculam capitis in domo mariti deponere.' Sed vix est, ut non acula et aculam his locis legendum sit: ut locutos mihi veteres constat. Glossarium: Βελόνη, acula, acus. Cledonius in arte: 'Hæc in diminutivo genus mutant, ut acus

acula, hoc scutum hæc scutella, hoc pistrinum hæc pistrilla.' Accedet ipse Plinius infra xxxiv. 13. Corruptum quoque in Glossis Isidori: ' Acucula, aculus, solers, agagula.' Scribendum: 'Acriculus, acutus.' Eo vocabulo utitur Cicero Tuscul. 111. ' Ille acriculus Athenis senex Zeno, istorum acutissimus.' Ergo et hoc Plinii loco malumus: belonæ, quas aculas nos vocamus. Pintianus, quod censuit, et ostendisse ait se ad lib. x. Caput est illic 32. ubi de nidis halcyonum: ' Nec unde confingantur, invenitur. Putant ex spinis aculeatis: piscibus enim vivunt.' Quæ translata sunt ex Aristotelis Animal. Hist. ΙΧ. 14. 'Απορείται δ' ἐκ τίνος συντίθησι τὴν νεοττίαν δοκεί δὲ μάλιστα ἐκ τῶν άκανθών της βελόνης ζη γάρ ίχθυοφαγοῦσα. Ergo Pintianus, ex spinis acus piscis. Et voluit tale quid hand dubie Plinius. Sed verba potius fuisse crediderim, Putant ex spinis acularum. Gronov.

Saxitanus a patria Bætica] Scribo Sexitanus, a Sexi oppido Bæticæ Plinio, Ptolemæo, cæteris. Favet et apographon nostrum: celebrat item Athenæus salsamenta Sexitana ex auctoritate Strabonis lib. 111. Pintian. Saxitanus a patria Bætica] Vet. sive Sexitanus, Martialis, 'Cum Sexitani fertur tibi canda lacerti.' Juvenalis Sat. xiv. 'Alterius concham æstivi cum parte lacerti.' Quæ sequuntur sic lego: Lacertorum æmulus. Ex hoc et concisa pelamide Mæoticis paratur quod cybium vocant. Pelamis hoc nomen habet, cum post XL. dies e Ponto in Mæotin revertitur, Cordyla vero pelamis pusilla est cum in Pontum e Maotide exit. Cantharus, &c. Fallitur tamen Plinins; nam pelamis, auctore Aristotele, a mari in Pontum revertitur, cordyla vero e Ponto in mare exit; ut legendum sit: nomen habet cum e mari in Pontum revertitur, cordyla vero pusilla pelamis cum post XL. dies e Ponto in mare exit. Dalec.

Cybium ita vocatur Pelamis, quæ, &c.] Stupendum, quod Plin. Cybium inter piscium nomina referat; cum salsamentum sit, et pars piscis in quadram concisa, ac tesseræ figura. Vide Salmas. p. 1317. a. Cybium ita vocatur, &c.] Verno tempore thynni Pontum e mari per Euripum subeuntes ibi fætificant. Minutus fætus, qui quadragesimo post die redeuntes in mare comitatur, cordylæ vocantur. Eædem in mare reversæ, et illic augescentes, pelamides nominantur, tritones, orcyni, sive apolecti. Anno post tertio verno tempore, cum in Pontum revertuntur adultæ, thynni sunt. Ex cordylis integris fiebat salsamentum, de quo Martialis: 'Ne toga cordylis, ne penula desit olivis,' &c. Ex pelamidibus (quarum maximæ, tritones et apolecti, quasi eximiæ nuncupantur) concisis fiebant salsamenta cybia, quadratæ figuræ, et οὐραῖα sive, ου mutata in ω, ἀραῖα, e locis quæ ad caudam sita sunt, macerrima, et nullo pingui grata. Plinius non satis hae distinxit. Snetonius Vespasianum ab Alexandrinis ob sordes vocatum fuisse 'Cybiosacten,' non, ut legimus, ' Cybiotaten,' ait, quasi Salsamentarium, a cognomine unius e regibus suis turpissimarum sordium, de quo Strabo lib. x vii. Idem.

Cinædi soli piscium lutei] Cinædi toli piscium, Rondel. vi. 4. nam et cancri quidam et cancelli, et leones flavi sunt: κηριοειδεῖs, id est, tereos, vocat Athenæns; πυβρούs, ξανθούs, Numenius. Idem.

Chamætruchea, Chamæleos] Scribo, Chamæ striatæ, Chamæ leves, ex vetusto codice. Pintian.

Melicembales] Lego, μελικηριβάλοι, meliceribali. Est autem μελικήρα, sive μελίκηρα, Gazæ favus, purgamentum buccinorum et purpurarum, verno tempore simul coëuntium, et salivario quodam lentore struem gignentium putaminibus cicerum alborum cohæ-

rentibus, et connexis similem. Vide Rondel. Dalec.

Cynopus] Quidam legunt cynoglosson, memoratum ab Epicharmo inter pisces apud Athenæum; quidam cucullum, Plinio hactenus non dictum. Idem.

Cynosdexia] Legendum puto synodontis, ac reponendum in censu piscium, quorum nomen incipit a litera S. Idem.

Est autem graculo similis] Gericulæ, non graculo, in vetusto codice, ut sit diminutivum nomen a gerro, de quo paulo post in litera G. Pintian.

Hippus] Lego hippeis; nempe cancros littorales Phæniciæ, tantæ velocitatis, ut eos cursu assequi facile non sit. Dalec.

Meryx] Cum scari duo sint, alter δνίαs, alter αἰόλος, δνίαν etiam μήρυκα epitheto peculiari vocaverunt, quod latis utrinsque maxillæ dentibus solus ruminet. Idem.

Otia] Aures marinæ, sive λεπάδες αγρίαι, Rondeletii. Idem.

Hic est pclumidum generis maximus] Hic palamidam generis maximus, tritoni similis, neque redit in mare, neque vetustate fit melior. Sic emendandus locus; nam cum orcynus Athenæo carne sit dura, et senescentia corpora omnia duriora fiant, eum vetustate deteriorem fieri probabile est, contra naturam aliorum piscium. Non tamen satis attente Plinius orcynum, qui post cetaceum maximus thynnus est, cum tritone, in pelamidum genere, majore sarda, minore quam apolectus, comparat. Idem.

Sciadeus] Coracinus subniger Rondeletii. Idem.

Smyrus, scepini, strombus] In apographo nostro non scepini legitur, sed septa; ut legendum videatur scpia: enjus non alibi fit mentio, utique non prætereundæ. Pintian.

Solen] Vide 1x. 61. et cap. 9. hujus libri. De eo pisce Sophron mimographus apud Athenæum: σωλῆνες

γλυκύκρεων κογχύλιον, Χήραν γυναικών λίχνευμα. Leopard. x. 22. Dalec.

Turdus inter saxatiles nobilis. Tomus Thurianus, quem alii Xiphiam vocant] Hæc stnpenda. Xiphias est canicula: frustum eius, sive τόμον, concisæ et salitæ pro integro pisce et vivo descripsit. Moris habent Græci partes salsamentorum magnorum eodem nomine appellare quo piscem, unde sumptæ sunt. Sic Icesius κύβια, quæ frusta sunt quadrata Pelamidis, vocavit 'Pelamidas.' Sic τόμος θουριανός, frustum caniculæ, quam et ξιφίαν dixere. Sic paulo ante: Phager, Phycis saxatilium, Pelamis, earum generis maxima Apolectos vocatur, &c. Atqui ἀπόλεκτος subaudiendo τόμος pars grandior et selectior Pelamidis consectæ. Salmas. 1317. a, b.

Tomus Thurianus | Salsamenti genus fuit ex Xiphia cetaceo, et ingenti pisce in frusta dissecto sale condita, quod ex Thuriis Romam advehebatur. Nomen id Græcum est ἀπό τοῦ τέμνεσθαι. Sic olim veteres præcisum vocarunt carnis et viscerum dissectam partem. Lucilius Sat. lib. xx. 'præciso atque epulis capiuntur opimis.' Athenœus pag. 138. lin. 16. 'Ρουτίλιος παρὰ τῶν ἁλιευόντων αὐτοῦ δούλων τριωβύλου την μναν ώνεῖτο τοῦ ύψου, καὶ μάλιστα τοῦ θουριανοῦ καλουμένου μέρος δέ έστι τοῦτο θαλασσίου κυνδε, ούτω καλούμενον. Ac rursum pag. 155. lin. 13. Τούτου τοῦ ἰχθύος μέρος έστὶ καὶ ὁ ὑπὸ Ῥωμαίων καλούμενος θούριος τύμος, ήδιστος ὢν καὶ τρυφερώτατος. Dalec.

Urenæ] Veneriæ. Seneca Epist. xv. 'Veneriæ spondylique, et ostrea eatenus circumcisa, qua eduntur.' Turneb. Advers. xvii. 22. Idem.

Bopgyrum] Apud Ovidinm fortassis legendum fuit box piger, quod vocabulum in bopgyrum vitiatum est. Idem.

Labrum] Vide an legendum labracem, id est, lupum; an potius mugilem χειλῶνα, labrum, a magnitudine labrorum vocaverit. Idem.

Epodas lati generis] Quidam epodas latorum generis. De lato pisce, coracino simili, multa Rondeletius et Athenœus. Idem.

Nostris incognitum undis] 'Et pretiosus helops nostris incognitus undis,' ex fragmento Halienticon. Id.

A nullo auctore nominuti] Mirum quod scribit Plinius, sphyrænas et pernas ab auctore nullo fuisse nominatas, cum sphyrænarum auctores omnes Græci meminerint, pernæque pinnarum sint genera celebratarum a Græcis, et hyænas tursiones esse quidam magnæ auctoritatis censeant. Idem.

Pedali non minus spatio] Quantum byssus, cui alligatæ hærent, longitudine sua permittit. Idem.

Hyænam piscem] Hyæna, cetaceus ingens et vastus piscis. Oppian. ἀπαίσου ἄχθος ὑαίνης. Idem.

LIBER XXXIII.

PROCEM. Metallorum naturæ.

Quaqua calcatur: inter hæc minimum, &c.] Archetypum nostrum et recentiora exemplaria, quaqua secatur: et inter hæc minimum. Pintian.

Quanquam et hæc summa sui parte tribuit, ut minime parca] Locus insanabiliter corruptus, egregie, ut puto, curatus est, restitutusque in pristinum statum: in eodem nostro exemplari, non minime parca legitur, sed fugre si archa: scribo, frugi sitarcha. Idem.

Ut minime parca] Hoc nimis abit ab antiquissima Vossiani manu, quæ est, nt sugresiarca facilisque. Literæ I mann altera additum corniculum est, quasi E voluerit. Frustra; nam Plinii fuit, nt suggerens large facilisque in omnibus quæcumque prosunt; sic enim et Vossianus aliique codices, non tantum, quæ prosunt. Pintiani liher, fugresiarcha; unde ille, frugi sitarcha. Gronov.

Ut repente mens ad inane evolans] Superfluit prima vox ex codem. Pintian.

Quousque penetret avaritia] Penetratura, non penetret, in eodem. Id. Si nihil aliud quam supra terras concupisceret] Si nihil aliunde nisi supra terras concupisceret, in eodem. Idem.

Ut preciosior videatur nomen ex auro custodiens] Ultimo verbo caret nostrum exemplar; reliqua sic legit, ut preciosior videatur nomen natura; scribendum puto, nomenclatura, in casu auferendi. Idem.

Auri etiam sanies] Non chrysocolla fit e limoso succo per auri venam fluente, et illic densato in punicis duritiem. Dalec.

Et aurum argentumque cælando carius] Voss. et aurum et argentum quæ cælando. Forsan: Accessit ars picturæ ad aurum et argentum, quæ cælando cariora fecimus. Gronov.

Et smaragdis teximus calices] Χρυσένδετα vasa intelligit, aureis scalpturis, crustis, imaginibus, annulis ornata. Dalec.

Ac temulentiæ causa tenere Indiam juvat] Non tenere in scripto codice, sed temere legitur; scribendum forte temerare. Pintian.

Accessio est] Id est, quod Jurisconsultus ait, lib. xix. § penult. nonnunquam aurum gemmis ac margaritis cedere. Cnjacins Obss. x. 18. Dalec.

CAP. 1. Quæ prima commendatio metallorum auri, et de origine anulorum aureorum, et modo auri apud antiquos, et equestri ordine, et de jure anulorum aureorum.

Aurum, sacra fames] Probabilior lectio, Auri sacra fames; nt alludat ad notum Virgilii carmen. Pintian.

Ηomero credi convenit] Iliad. Η. Ένθεν ἄρ' οἰνίζοντο καρηκομόωντες 'Αχαιοὶ, 'Αλλοι μὲν χαλκῷ, ἄλλοι δ' αἴθωνι σιδήρφ, 'Αλλοι δὲ ρίνοῖς, ἄλλοι δ' αὐτοῖσι βόεσσιν, 'Αλλοι δ' ἀνδραπόδεσσι τίθεντο δὲ δαῖτα θάλειαν. Dulec.

Ita enim (ut opinor) commercia, &c.] Idem Pausanias in Lacedæmoniis, quo loco scribit Polydori domum post ejus mortem de uxore bobus emptam fnisse, ac ideo partem illam urbis βοόνητα vocatam. Idem.

Quamquam et ipse miratus aurum] Quanquam et ipse mirator auri, in vetusto exemplari. Pintian.

Quanquam et ipse miratus aurum] Voss. mirator auri. Acad. quoque, Gud. Menap. mirator, sed vox sequens in tribus istis defit. Seneca Epist. 115. 'Ut exspectarent viderentque, quem admirator auri exitum faceret.' Noster xiv. 4. 'Minime utique miratore inanium.' Piutiani liber, ut Vossianus. Gronov.

Ut centum boum arma aurea] Bovem quidam Athenis numum fuisse interpretantur, imagine bovis signatum, quem et didrachmum vocabant. Dalec.

Permutasse Glaucum] Iliad. Z. ΣΕνθ' αὖτε Γλαύκφ Κρονίδης φρένας έξέλετο Ζεὺς, Διο πρὸς Τυδείδην Διομήδεα τεύχε' ἄμειβε, Χρύσεα χαλκείων, ἐκατόμβοι' ἐννεαβοίων. Idem.

Mulcta legum antiquarum] Supra xviii. 3. Gellius xi. 1. Festus in dictione, 'Multa.' Brissonius 1. 3. Id.

Midæ quidem anulum] Gygæ vel Gygis legend. ex Platone Polit. lib. 111. Cicerone Offic. l. 111. Lapsus est memoria Plinius. Idem.

Romanæ, quorum more ferreum id eratet bellicæ virtutis] A Gelenio est. Acad. et Gud. Romani quorum more ferendum id erat; ut et Menap. nis quod caret τῷ id. Voss. Romæne quarum in more ferrent erat et virtutis bellicæ insigne. Scribe: Manus, et prosus sinistræ, maximam auctoritatem conciliavere auro, non quidem Romanæ, quarum mere ferreum erat, ut virtutis bellicæ, insigne. Quarum, inquit, Romanarum sinistrarum insigne erat mere ferreum, (non ut alia esset annuli, alia palæ vel gemmæ materia) utpote virtutis bellicæ. Gronov.

Quorum e Gracia fuit origo] Tarquinii Prisci pater Demaratus Corinthius fuit, Dalec.

Bulla aurea] Figura cordis, quæ significabat ætatem puerilem alterius consilio regi oportere. Alexander ab Alex. 11. 25. Idem.

Insigne id haberent] Quod jam puberes facti solemni festo laribus suspendebant, ut puellæ nubiles puppas suas Veneri. Idem v. 18. Idem.

Hetrusca] Tertull. de Corona Milit. 'Præferuntur etiam illis Hetruscæ. Hoc vocabulum est coronarum, quas gemmis et foliis ex auro quercinis ob Jovem insignes ad deducendas tensas cum palmatis togis sumunt.' Idem.

Anulus ferreus mittitur] Annlus pronubus is Septimo Florenti dicitur. Idem.

Sine gemma] "Απειρος ct ἀπείρων Græcis, ἄλιθος Polluci, aliis λιτός, levis Ulpiano. Καὶ γὰρ, inquit Arist. 111. ψυσικῆς ἀκροάσεως, δακτυλίους ἀπείρους φασὶ τοὺς μὴ ἔχοντας σφενδόνην. Huic contrarius est gemmatus Livio. Vide Rhodig. VI. 12. Alexand. ab Alexand. 11. 5. Idem.

Cum et codicillos missitatos] Iliad. Z. de Bellerophonte et Præto: πόρευ δ' ὅγε σήματα λυγρὰ, Γράψας ἐν πίνακι πτυκτῷ θυμοφθόρα πολλά. Idem.

Conditus arcis restes] Odyss. O.

Δεῦρο, γύναι, φέρε χηλον ἀριπρεπέα. Et ibidem : Φάρος ἐϋπλυνὲς, ἦδὲ χιτῶνα. Idem.

Ac rusa aurea argenteaque] Vasa quidem colligata fuisse Homerus non ait, nec vestes, sed arcam, in qua erant posita, colligatam firmissimo nodo, ne quid ex eo surriperetur. Ulyssem igitur sic Arete compellat: Αὐτὸς νῦν ἴδε πῶμα, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἤηλον, Μή τις τοι καθ' ὁδὸν δηλήσεται. Cui mox obsecutus Ulysses: Αὐτίκὶ ἐπήρτυε πῶμα, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἵηλε Ποικίλον, ὅν ποτέ μιν δέδαε φρεσὶ πότνια Κίρκη. Cujacins xii. 37. Idem.

Sortiri quoque contra provocationem] Iliad. H. provocat Hector proceres Græciæ ad singulare certamen: illi jactis sortibus in galeam deligunt quem opponant: $^{\circ}\Omega s \notin \phi \alpha \theta^{\circ} \cdot oi \delta \in \kappa \lambda \hat{\eta}$. ρον έσημήναντο έκαστος, Έν δ' έβαλον κυνέη 'Αγαμέμνονος 'Ατρείδαο. Idem fit et in duello Paridis Iliad. F. Sortes autem, οἱ κλῆροι, calculi fuernnt, aut ex terra ficti globuli, nota quadam signati, qua suum quisque agnosceret. Sophocles in Ajace: κληρον ές μέσον καθείς Υγρας άρούρας βώ-Nov. Sortes eæ licet signatæ forent, non tamen annulo signabantur, cum eo tempore annulus prorsus in usu non esset, nedum signatorius. Fuernnt et sortis indicia, concha, ascia, ac sæpius lignum proprio quodam signo notatum, unde κληρον dictum vnlt Herodianus ἀπὸ τοῦ κάλου, ut et πάλλον, quod sortes conjectas moverent antea quam proferrentur; quanquam alii dictum malunt a κλώ, quod καλείν significat. Hadr. Jun. 1. 5. Id.

Fabricam etium Deum fibulus] Iliad. Σ. Vulcanus ait: χάλκευον δαίδαλα πολλὰ, Πόρπας τε, γναμπτάς θ' ελικας, κάλυκάς τε, καὶ ὕρμους. Et in Hymnis: Πόρπαι τε, γναμπταί θ' ελικες, κάλυκές τε, καὶ ὕρμοι. Idem. In Pintiani codice legitur fabricare.

Consertoris usu] Legi potest, cum sartoris usu; verum in antiquo codice legitur, sartoris usus, Turneb. Advers. vi. 2. Rhod. vero x. 4. legit insertorii; idque esse interpretatur lorum annulo simile, inter quod et scutum brachium inseritur, Græcorum τελαμῶνα. Ego lego consertoris, id est, militis pugnacis ac bellatoris, qui fortiter et alacriter pugnæ et conflictus tempore cum hoste manus conserit. Idem.

Intelligi etiam consertoris usu] Jo. Andreas edidit, etiam insertorii usu, quod Cælius Rhodiginus scuti lorum interpretatur. Hermolao vulgatum debetur, et consertor est pugnator bellatorque. Vox utraque et auctore et Venere omni caret. Turnebus probat surtoris usus, etiam Kirchmanno in libello de annulis. Hæc vero vox sartoris pro eo qui vestes suit, quam nunc recepta, tam infrequens antiquis est, et in solis Grammaticis adhæsit. Quis autem sensus? impedimentum potuisse in annulis esse, si dextra gererentur, quod ei inserti fuerint impedituri sartorum operam, non tam facile obligata annulo manu, quam libera et unda, arte sua usurorum. Scilicet is Plinio et Romanis labor, nt qui vestes sunnt (qui tantum negotii olim ne in luxuria quidem habnerunt, quantum nunc habent in justo usu) dextra recte uterentur. Et tamen digitalia indnunt instar annulorum. Dalecampius ait posse legi, cum sartoris usu, sed mox adoptat Hermolai conjecturam, nomen reddere oblitus, etsi id non modo apud ipsum, sed et apud Cælium, quem advocat, legisset. Gudianus plane et Men. ut reinlit Turnebus, etiam surtoris usus. Acad. Chiff. Voss. ctiam sertoris usus. Ego tentabam: Quod si impedimentum potnit in ea aliquod intelligi etiam armorum usui, argumentum est, majus in læva fuisse, Ait pudorem qua scutum capitur. ejus et contationem fnisse, qui lavis munibus lutentibusque (ita enim Voss. cum Chiffet.) induit annulos; non enim honoris et ornatus accessionem,

quam si quæsisset, dextra potius cos ostentasset. Poterat aliquis objicere: immo dextram ad armorum usum voluit expeditam esse, atque adeo non impedire istis vinculis. Respondet Plinius: Præbcs ultro argumentum in contrarium mihi; nam si armorum usui annulos impedimento esse credidisset, atque ideo dextra cos prohibuisset, ne sinistram quidem violasset illis, cuins officium est militiæ sustinere ac prætendere scutum. Erunt fortasse, quibus mirum et incredibile videbitur, vocabulum tam notum et obvium sic corrumpi potuisse. Verum qui veteres codices tractarunt, sciunt nihil esse tam monstrosum, nt in illud non paullatim abeant verha etiam vulgatissima, postquam semel male legi et reddi cœperunt. Gronov.

Est quidem apud eundem, &c.] Locus est apud Homerum Iliad. P. paulo post principium: Πλοχμοί θ', οδ χρυσφ τε καὶ ἀργύρφ ἐσφήκωντο. Aurum atque argentum nectebant undique crines. Dalec.

Duo millia pondo auri] Perierunt et Julii Cæsaris primo consulatu tria millia pondo auri, quæ ille furatus e Capitolio, tantundem inaurati æris reposuit. Sueton, in Julio c. 54. Idem. Reperisse, non periisse, in apographo nostro. Pintian.

Anno trecentesimo LXIV.] Livius lib. v. in oratione Camilli, Romam captam fuisse anno ab urbe condita scribit trecentesimo sexagesimo quinto. Dalec.

Frequentior autem usus anulorum] Veteres Hebræos annulis usos fuisse Josephus auctor est Antiq. lib. 111. De annulis plura vide apud Alex. ab Alex. 11. 19. Idem.

Cn. Flavium] Cic. Orat. lib. 1. et pro L. Muræna, ad Attic. vi. 1. Val. Max. 11. 1. Pomp. in l. 11. § postea 3. ff. de orig. Jur. Jac. Cellar.

Tantam gratiam plebis adeptus est] Vossianus plebi; ut et lih. xx1. 3. 'appellavit tribunos plebi.' Sed et idem tantum gratia. An tantum gratia? Sed parum interest. Gronov.

Aurumque millibus lapillorum vilius fecit] Sic et Mss. nisi quod milibus. Conjiciebam, aurumque micis lapillorum vilius fecit; sic per contemptum appellat illam gemmarum pretiosissimam parvitatem. Infra cap. 4. 'Non illo modo, quo in Oriente Sapphiro atque Thebaico aliisque in gemmis scintillat, sed micas amplexum marmoris.' Quod vellem intactum reliquisset Salmasins, nec subjecisset ignavum illud, 'micans amplexu marmoris,' ad Soliu. p. 1075. Gronov.

Nec non et servitia, §c.] Servis in usu etiam fuisse ahenos annulos et viriolas, ostendit hic locus ex Truculento Plauti: 'dic quod te rogo, Mancupio unde accepisti quos gestas ahenos anulos? St. Dignis dant. Ast. Laverniæ hæ sunt quas habes viriolæ.' Apuleius, lib. x. de Asino, ferreum servi aunulum his verbis memorat: 'Douec jussu magistratum ministeria publica, contrectatis nequissimi servi manibus, annulum famuli deprehensum cum signo sacculi confernnt.' Dalec.

Jam ferrum auro eingunt] Id est, ut ferrum pro gemma sit: alias annulum totum ferreum inaurant. E mero ferro Lucretius factos ait hoc versu: ' Exultare etiam Samothracia ferrea vidi.' Isidorus Samothracium aureum esse, sed ferreo capitulo tradit, ut Thynicum, nimirum Bithynicum, aurenm totum. Turneb. xx. 2. Samothracios lins annulos ἀλεξίφθονον vim habere credidit antiquitas, ut et Græcorum φυσικούς δακτυλίους, intus pervios et cassos, quemadmodum scripsit Artemidorus. In ceremoniis flaminis dialis scriptum fuit, 'Anulo nisi pervio cassoque ne ntitor.' Idem.

Minimo dare] Eum qui minimo geritur, ob parvitatem ἀκαρῆ, qui indice, κορίαμον, vocari ex Poliuce tradit Rhodig. v1. 12. In digito, qui minimo

proximus est, annulus gestabatur, præsertim pronubus, quod in eo venam esse crederet rudis antiquitas ad cor usque pertingentem. Alex. ab Alex. 11. 19. et lib. 1v. cap. ult. quo loco apud Pollucem legit pro ἀκαρὴς, ἀχάτης, το κορίαμος, κορίαννος. Idem-

Aliis plures quam unum gestare lubor est] Alii æstate graviores, vel etiam molis amplioris gemmas. Juvenalis Sat. 1. 'Ventilet æstivum digitis sudantibus aurum, Nec sufferre queat majoris pondera gemmæ.' Idem.

Bracteas infarcire] Orbis annulorum intus cavi et exsculpti. Idem.

Tutius gemmarum solicitudini putant] Ne decidentibus præ nimio pondere anulis vel auri vel gemmæ, gemma amittatur. Idem.

Sicut Demosthenes] Sicut et Annibal, et æditnus Capitolii supra hoc ipso capite. Idem.

Marcipores] Marci pneri, Μάρκου παίδες. Idem.

Circa Polycratem Sami tyrannum] Valerius lib. vi. cap. ult. et posthac XXXVII. 1. Herodotus lib. III. Cicero de Finibus lib. III. Is ab Oronte Persarum Satrape in crucem actus et interfectus est. Vide Strab. lib. xiv. Idem.

Purpura latiore tunicæ] Leg. Purpura latiore tunicæ, id est, assutis tunicæ fasciis purpuræ latioribus; quod Plinii seculo tantum concessum fuit Senatoribus. Præcones magistratuum jussa populo denuntiabant; auctionibus præerant; theatris silentium et audientiam imperabant. Idem.

Divo Augusto decurias ordinante] Augustus ad tres judicum decurias quartam addidit ex inferiore censu, quæ ducenariorum vocaretur, judicaretque de levioribus summis. Suetonius in August. cap. 32. Idem.

CAP. 11. De decuriis judicum, et quoties nomina equestris ordinis immutata, et donis militaribus, et quando primum corona aurea.

Tribunorum æris] Alex. ab Alex. 11.

24. et v. 2. hos Julius Cæsar sustulit. Sueton. in Julio c. 41. Idem.

Selectorum] Vide Rævardum c. 11. Protribunalium, et de tota hac judiciorum ratione cap. 19. ct 20. vide et Turn. xxix. 16. Idem.

Nongenti vocabantur] Ministri comitiorum olim fuerunt diribitores, sive distributores, qui tabellas populo per centurias ministrabant; rogatores, qui cistas per tribus deferebant colligendis suffragiis; et cistarum custodes, quos hic nominat Plinius. Grucchius lib. de Comitiis. Idem.

Equester ordo] Quæ fuerit Equitum prima institutio, quæ dignitas, quod ornamentum, multis explicat Alex. ab Alex. 11. 29. Idem.

Popinarum pænis] Tiberius ædilibus negotium dedit popinas ganeasque eo usque inhibendi, ut ne opera quidem pistoria proponi venalia sinerent. Suetonius in Tiberio c. 34. Id.

In XIV. ordinibus] L. Roscius trib. pleb. legem tulit, ut equitibus Romanis in theatro quatuordecim gradus primi assignareutur. Florus lib. xc. Idem.

Non capiant eum ordinem] Nunc capiant eum ordine, in vetusto codice. Pintian.

Ei senatum concilians] Vetus exemplar longe aliter, contilianis rebus; ut forte scribendum sit, Cartilianis rebus. Idem.

In consulatu suo ei scnatum concilians] Senatum illum ignorant nostri quatuor, hoc est, omnes: et tres quidem cis concilians; optimus, in consulatu suo contilianis rebus ex eo ordine. Fortasse: M. Cicero demum stabilivit equestre nomen in consulatu suo, Catilinariis rebus, ex eo ordine profectum sese celebrans. Pintianus quoque invenit in suo contilianis rebus; facit autem Catilinanis; ut idem fecit 11. 5. 'In Catilinanis prodigiis;' neque ausim spernere. Gronov.

Quin etiam ipsum equitum nomen] In eodem, qui tum quidem etiam nomen ipsum; lego, Equitum quidem etiam nomen ipsum. Pintian.

Quin ctiam ipsum equitum nomen sæpe variatum est] In Gud. Men. Acad. deest to equitum. Voss. qui tum quidem etiam nomen ipsum. Lege, Equitum quidem etiam nomen ipsum sæpe variatum est; ut vidit et Pintianus. Gronov.

Trossuli] Varro in Sesculysse apud Festum: 'Itaque tum equum mordacem et calcitronem horridus miles virque vitabat; nunc emunt trossuli, nardo nitidi, vulgo Attico talento equum.' Marcellus trossulos dictos vult, quasi torosulos. Dalec.

Multos pudet eo nomine appellari] Notarunt ad marginem in Chifletiano esse, pudet trossulos vocari; sed in quam vim habeat, quis in-Sciendum igitur hæc ita telligat? concipere Vossianum: Ideo quia non intelligunt, trossulos nomen quid valeat; multosque pudet trossulos vocari. Sunt adhuc aliquæ non omittendæ, &c. et omnia illa: ea nomine appellari, et causam, quæ supra indicata est, exponit, invitosque etiamnum tamen, in optimo codice non apparere; uti nec in tribus aliis, quorum nobis copia est; qui una re differunt a principe, quod habent multos pudet, sine particula; quod tamen cur præferam, nihil est cansæ. Negne in hac scriptura guidquam est corrigendum, modo memineris, trossulos priore loco antique poni, ut sit trossulus. Pintianus notat in suo codice deesse: et causam, quæ supra indicata est, exponit, invitosque etiamnum tamen trossulos vocari. Gronov.

Et causum quæ supra indicata est exponit, invitosque etiamnum tamen trossulos vocari] Hæc verba non sunt in nostro exemplari. Pintian.

Externos torquibus aureis donavere] Apud Livium lib. III. Decad. v. duobus fratribus Gallorum regulis senatus munera mittit torques duos factos ex auri pondo quinque. Dalec.

Hanc coronam ex præda dedit] Adde

pronomen is, ex antiquo exemplari: hanc coronam ex præda is dedit. Pintian.

Eamque coronam testamento reip. legavit] In eodem, eamque coronam ex testamento populo Romano legavit, postposita præpositione. Idem.

Eamque coronam testamento reipublica legavit] Quare potissimum, reipublica ? Pintianns, populo Romano. Quare hoc quoque? Vossianus ille ἀμύμων, testamento exprælegavit. Scribe: Piso frugi filium ex privata pecunia donavit, camque coronam testamento ei prælegavit, id est, per præceptionem dedit: præcipuam eum habere voluit, nec conferre in erciscunda hæreditate. Ulpianus l. x. D. de peculio legato: 'Si peculium servo vel filio prælegare velis.' Scævola I, ult. eodem tit. 'Tite fili, e medio præcipito, sumito, tibique habeto domum illam, aureos centum. Alio deinde capite peculia filiis prælegavit.' Et notissimum juris studiosis est. Scd et aliis partibus laborat hic locus, et est omnis partim ex optimis codd, partim ex conjectura ita concipiendus: Quis primus donatus sit ea, non inveni. Equidem, qui primus donaverit, a Pisone traditur A. Postumius dictator apud lacum Regillum, castris Latinorum expugnatis: cujus maxime opera capta essent, huic coronam ex præda is dedit. L. Lentulus Ser. Cornelio Merendæ Samnitium oppido capto. Sed huic quinque librarum Piso frugi filium ex privata pecunia donavit, eamque coronam testumento ei prælegavit. Pro eo quod vulgo est, Sed quis primum, Men. et Gud. et quod quis primum, Acad. et quos quod si quis primum quod quis primum, ita ut quinque voces inductas velit pro nullis haberi: optimus, ut repræsentavimus. Idem pepulerat τδ ci, ante cujus, et pœne nt Pintiani: hanc coronam ex prada his dedit. Samnitum oppidi Caudii nomen excidisse suspicatur Pighius: quod posses reponere pro illo sed huic: quod non te-

mere sic apparet in Chiflet. et Voss. capto sed huic quinque librarum Piso. Unde discimus certe vocabulum corona male his verbis interpositum, quod et ingrata ejus repetitio in tanta vicinitate et historia arguit. Quam licet ex Valerio Maximo IV. 3. recognoscas: 'Consul gravi fugitivorum bello a se liberata Sicilia eos, quorum præcipua opera usus fuerat, imperatorio more donis prosequebatur. Inter quos filium suum, locis aliquot præliatum fortissime, titulo trium librarum aureæ coronæ decoravit; præfatus non oportere a magistratu e publica pecunia erogari, quod in ipsius domum rediturum esset: tantumque ponderis se testamento adolescenti legaturum promisit; nt honorem publice a duce, pretium a patre privatim acciperet.' Namquid ergo, Spe auri quinque librarum Piso Frugi filium. Gronov.

CAP. 111. De reliquo usu auri in viris et mulieribus, et de nummo aureo: et quando primum signatum est æs, argentum, et aurum; et antequam signaretur qui mos in ære, et quæ maxima pecunia primo ecusu, et quoties et quibus temporibus auctoritas auri.

Ut M. Bruti in Philippicis campis epistolæ reperiantur frementes fibulas - tribunitius, &c.] Philippis, non Philippicis, in apographo nostro; et aptiorem lectionem ducimus frementis quam frementes; ut referatur ad Brutum. Pintiau.

At hercules idem tu Brute] In eodem, ita Hercules: idem enim tu Brute. Idem.

Pedibus aurum gestari tacuisti] Qnod nrbana calciamenta clavibus aureis suffigerentur, Brissonius 11. 5. Auro abundanti uti Romanos feeminis permisisse scribit Valer. 11. 2. de Instit, Antiq. Livius lib. 1v. belli Macedon. Dalce.

Cujus sceleris nos coarguimus illum primum qui, &c.] Scribe, et nos sceleris arguimus illum qui primus auro, &c. ex antiquo codice. Pintian.

Cujus sceleris nos coarguimus illum primum qui] Voss. Et nos sceleris arguimus illum, qui primus auro dignitatem per annulos fecit. Ut et Pintianus, cujus etiam, Ita hercules, idem enim tu Brute, plane Vossianus confirmat. Particula, ut in Virgiliano: 'Et dubitamus adhuc virtutem extendere factis?' Gronov.

Itaque Dardanium vocabatur] Dardanium, vel, nt alii legunt, Dardanum, aureum brachiorum ornamentum, Viria ornamentum colli aureum, viriculis cælatum ac sculptum, gemmis per intervalla dispositis. Lego: itaque et Dardanium vocatur, sicut et Viriæ Celticæ dicuntur, et viriolæ Celtibericæ. Habent, &c. Ornamentum id Isidorus viris et fæminis commune dextras vocat, vulgo Brasselets: aitque ante manicam portari, et ibi clavo jungi. Idem armillas victoriæ et virilis fortitudinis canssa datas virilias quondam vocatas ait, ut hic legi possit: Viriæ Celticæ dicuntur, viriliæ Celtiberica. Dalec.

Et inserta margaritarum ponderu e collo dominarum auro pendeant] Scribe, et secreto margaritarum sacculi e collo, &c. ex antiquo exemplari, verissima lectione. Pintian.

Pædagogiis] Pnerorum edncationi: qui bullas aureas e collo suspensas gestabant. Pædagogia pueri dicuntur, qui in deliciis habentur, vel puerorum multitudo. Dalec.

Harpocratem] Vide Snidam in dictione ἡραΐσκος. Politian. Miscell. cap. 83. Idem.

Salutaris exortus Vespasiani Principis] Parum interest, sed quatuor nostri, Vespasiani imperatoris. Gronov.

Libralis, unde ctiam nune libella dicitur et dupondius, appendebatur assis] Ita hæc interpungenda, ne dupondios asses inde, ut quidam fecerint, constituamus, id est, bilibres, monet Salmasius de Usuris p. 571. Sed unde hæc insolentia Plinio, ut ussis malit in no-

minativo quam as dicere? Scribe, Librales (unde etiamnunc libella dicitur et dipondius) appendebantur asses. Sic infra Vossianns, Fabio maximo dictatore assis uncialis facti. Idem.

Quin et militum stipendiorum, hoc est stipis ponderanda Stipendia, non stipendiorum, in vetusto codice. Proinde certior lectio milii videtur: quin et militum stipendia, et stipis ponderanda, Se. et paulo post, librale autem pondus, non libræ. Pintian.

Quin et militum stipendiorum, hoc est stipis] Et hic facile aliquid molesti sentias. Vossianus, stipendia hoc est stipis ponderandis; dein dissimulat τδ dicuntur: et satis est paullo ante positum. Lego: Quin et militum stipendia, hoc est, stipis pondera, dispensatores, libripendes: qua consuetudine in his. Qui enim aut ubi pensatores isti? At dispensatores passim in magnis, ut et in Augusta, domibus. Sic 'Armeniaci belli dispensator,' quem Nero magna mercede mannmisit, vii. 39. 'Dispensator Hispaniæ citerioris' XXXIII. 11. Pintianus: stipendia et stipis ponderandæ. Gronov.

Qua consuetudine] Rævardus c. 16. in Leg. X11. Tabal. Brisson, 1. 7. Dalec.

Servius rex primus | Septimius Florens Apolog, tradit Saturnum primum omnium numum signasse, ac ideo creditum ærarii præsidem. Charisins 1. Grammat. ex annali Varronis tradit numum argenteum conflatum primo a Servio Tullo quatnor scriptulis majorem quam numum. Victorius v. 13. Idem.

Signatum est nota pecudum | Alex. ab Alex, 1v. 15, varia numi apud plerasque gentes κόμματα, et cap. 24. ejusd, et quando et a quibus primum signatum æs, aurum, argentum, multis explicat. Idem.

Libra autem pondus aris imminutum Voss. Librare. Scribe, Librale autem pondus aris, sive malis assis, Librale et Pintianus. Gronov.

Et quadrante rates | Inde Lucilius quadrantes ratitos, id est, ratis figura notatos et signatos vocat. Turn. Advers. xx. 30. Dalec.

Quadrans autem triuncis vocatus a tribus unciis | Vocabulum triuncis Hermolans firmat ex Varrone, sed corruptæ lectionis. Voss. teruncis. Scribe, teruncius vocatus. Gronov.

Postea Hannibale urgente Q. Fabio Maximo dictatore | Vossianus : urgentem arenmque Fabio. Latet aliquid. Facile nasceretur, urgente M. Minu-Sed non satisfacit. iterumque Fabio Maximo dictatore ; vel, iterum Q. Fabio Maximo dictatore. Id.

Placuitque denarium XVI. assibus] Ejus rei argumentum apparet in quodam C. Titinnii denario, capiti Romæ, quod in altera parte signatum est, adjecta hac nota, xvi. ut in aliis multis x. nempe quia feriundæ pecuniæ is præfectus fuerit, cum assibus sexdecim permutatus est denarius, qui pro decem antea dabatur. Ursin.

Mox lege Papiria semunciales asses facti] Voss. paparia semunciaris assis facti. An, Mox lege Maria semunciarii asses facti? Ut intelligatur Marius ille Gratidianus, de quo Cicero in tertio de Officiis: 'Ne noster quidem Gratidianus officio viri boni functus est tunc, cum prætor esset, collegiumque prætorum tribuni pl. adhibuissent, nt res nummaria de communi sententia constitueretur. Jactabatur enim temporibus illis nummus, sic, ut nemo posset scire, quid haberet. Conscripserunt communiter edictum cum pæna atque judicio; constitueruntque, ut omnes simul in rostra post meridiem escenderent. Et cæteri quidem alius alio: Marius a subselliis in rostra recta, idque quod communiter compositum fuerat, solus edixit.' Neque offendat quemquam, quod Ciceroni vocatur 'edictum;' nam et 'legem' appellat infra cap. 9. extremo: 'Tam jucunda lege plebi, ut Mario Gratidiano vicatim totas statuas dicaverit.' Semunciarii et Pintianus, Gronov.

Drusus in tribunatu plebis] Vossian. plebi. Idem.

Victoriatus] Vide Scaligerum in Festum, voce 'Patres.' Dalcc.

Mercis loco habebatur] Dig. ad 1. Corn. de fals. l. 9. § 2. prohibetur ne quis numos stanneos, plumbeos, eme? re, vendere, dolo malo vellet: quod, nt ait Volus. Metianus lib. de asse, peregrinus numus, puta Daricus, Philippiens, Sielns, Tetradrachmon Atticum mercis loco esset. Brisson. 1. 8. Dalec. Ubi tamen notandum, aut a Brisson, aut a librario erratum; dum id quod veterum principum solidos quoque mercis loco fuisse ex l. 1. C. de vet. numis. pot. astruere conatur. Ea namque nil alind cantum, quam ut venditor precii loco veterum quoque principum nummos recipere cogatur. Illud autem aperte evincitur non in veterum tantum, sed quorumvis solidis ex l. un. C. Theodos. l. 9. tit. 21. et l. 2. tit. 7. l. 12. Quibus in locis solidorum tam aperta mentio, ut satis demirari nequeam, quid hominibus quibusdam hodierna die in mentem veniat; uti aliud summis quoque principibus persuadere, eaque re viris bonis periculum creare conentur. Rectins utique facturi, si ant ipsi hæc diligentins investigarent, ant consulerent eos, quibus hæc nota, antiquarios. In Collybo certe semper hoc ipsum necessarium esse, qui neget, Anticyras ablegandus. Idem.

Sed a nummo prima est origo avaritiæ excogitata, fanore quastuosa segnitia] Scribe: sed ab nummo prima origo avaritiæ fanore excogitata, quastuosaque segnitia, ex antiquo codice. Pintian.

C. Gracchi familiaris auro repensum]
Voss. rependum. Lege, rependendum.
Gronov.

Quibus deliciis vaneunt tom aurea quam aurata] Lego, quibus delitiis vancunt tam inaurata quam aurea, ex eodem. Pintian.

Fuerat Philippum regem poculo aureo pulvinis subdito dormire solitum] Sic Vossianus, Gronov.

Antonius in contumelium naturæ vilitatem auro fecit | Editum olim Antonius Sopus. Hoc vocabulum Sopus quædam exemplaria fere non habere notavit Hermolaus, ut superpervacuum videri possit, inquit : Gelenius delevit. Vossianus, Antonius opus contumelia naturæ vilitatem auro ficiro dignum proscriptione sed partaci equidem miror. Lege: Antonius apud nos contumelia naturæ vilitatem auro O dignum proscriptione, sed Sparthaci! Nimirum apud nos dicendum habnit, quia prins, apud exteros. Deinde dignum ait, qui proscriberetur: neque ab Sylla aut aliquo condiscipulorum, sed plane a Sparthaco, qui aurum castris inferri vetuerat. Hoc de Sparthaco deprehendit etiam et cepit Hermolans, et e suo Pintianus repetivit. Idem.

Opus proscriptione dignum. Sed præter alia equidem miror] In eoden: opus proscriptione dignum, sed Spartaci. Equidem miror. Pintjan.

Pondo annua in quinquaginta] Polybins et Entropius scribunt, fædere. quod ictum est, classe Punica cum Amilcare duce a C. Lutatio Cos. ad Ægates superata, ut in 20. annos Pœni duo millia et ducenta talenta penderent, inter cætera pacis leges imperatum fuisse. Livius et Appianus tradunt, victo in Africa Annibale a P. Corn. Scipione pacem datam Carthaginensibus, conditionibus quidem multis, sed ea præcipne, ut in annos 50. decem millia talentum argenti æquis pensionibus descripta solverent. Id antem efficiebat æstimato talento libris sexaginta 600000. pondo argenti; et in annos singulos pondo; quorum singula si valeant 16. libras nostras, in singulos annos ea summa colliget 192000. Dalec.

Sicut Carthagini cum Hannibale viç.

tæ argenti pondo] Voss. victæ aut pondo. Neque necesse est vocem argenti repeti. Sine dubio in particula aut obrutus est numerus argenti librarum Pænis imperatarum. Is erat omnis, Livio et Appiano testibus, decem millia talentum æquis pensionibus in annos quinquaginta. Decem millia talentum sunt bis millies quadringenties sestertium, nostri nummi sexagies centena millia Philippum. Idem prorsus efficient Romana ratione sexcenta millia argenti pondo. Quibus mirifice convenient quæ scribit Entropins, Carthaginiensibus, cum ante Hannibalis adventum pacem petiissent, datam a Scipione inter alias hac conditione: 'quingenta millia pondo argenti darent.' Postquam autem hanc pactionem ipsi fecissent irritam, et ventum esset ad colloquium cum Hannibale: 'Addita quingentis millibus pondo argenti centum millia librarum, propter novam perfidiam.' Id tum recusatum mox expressit necessitas; et, perinde ut in Antiocho, eadem pecuniæ summa, quam imperaverant hosti ultimis viribus integris, iisdem perditis contenta fnit Scipionis et Romanorum animi magnitudo. Hæc sexcenta millia argenti pondo si dispensentur in annos aninquaginta, singulis annis eveniunt millia pondo duodecim; hoc est, quadragies et octingenta, talenta ducenta, nostrorum centum viginti millia Philipporum. Hoc igitur fuit annunm: et scripsit Plinius: sicut Carthagini cum Hannibale victæ XII. pondo annua in quinquaginta annos, nihil auri. Gronov.

Nec potest videri penuria mundi id venisse; nam Midas et Cræsus in infinitum] Voss. id aeucnisse jam midas et cræsus infinitum. Lege, Nec potest videri penuria mundi id evenisse: jam Midas et Cræsus infinitum possedcrant. Acad. quoque Men. et Gud. id evenisse, et Cræsus infinitum. Idem.

Talentum autem Ægyptium pondo LXXX, capere] Patere scripti qua-

tuor, quod adversus Guil. Budæum defendimus in Pecunia Vetere. 1d.

Velleribus aureis inclyto regno] Phryxeo vellere nihil notius. Hoc Suidas et Palæphatus libros seu membranas auri conficiendi rationem docentes, totiusque artis chymicæ arcana continentes, fuse interpretantur. Multus est in ejus explicanda fabula Had. Jun. v. 15. Dalec.

Sicque triumphare] Voss. atque ita triumphavit. Gronov.

Ferusque argenteis vasis incessere tum primum visum. Mox quod etiam, &c.] Scribe: ferasque argenteis vasis incessi, vere tum primum noxiis quod etiam, &c. elegantissima lectione; noxios enim homines feris objici solitos notissimum. Pintian.

Ferasque argenteis vasis incessere tum primum visum. Mox quod etiam | Voss. ferusque ctiam argenteis vasis incessiveretum primum noxi quod aetiam in municipiis. Lege: ferasque etiam argenteis hastis incessivere tum primum noxii: quod jam et in municipiis æmulantur. Noxii, puta bestiarii et confectores, de quibus et Observ. 1. 8. diximus. Suspicabar aliquando argenteis rasis, ut tamen intelligeretur hastis. Sic 'interradere argentum,' noster xxxIII. 11. et 'interrasile aurum' x11. 19. Hispaniensis triumphi Cæsaris apparatus 'argento rasili constitit' Velleio. Martialis viii. 71. 'in cotyla rasa selibra data est.' Incessirere notavit et Hermolans. Pintianus: ferasque argenteis vasis incessi, vere tum primum noxiis; quam elegantissimam lectionem vocat. Gronov.

Pegma duxit] Machinam ligneam, in qua statuæ collocantur: tabularum αὐτομάτως, et per se surgens, ac tacite crescens. Dulec.

Unam VII. pondo habuit] In Vossiano non conspicitur unam, non alterum, non sicut; est autem, haberet ac titulis; quod posterius est et in Acad. Men. Gudian. Scribe: Claudius successor ejus, cum de Britannia triumpharet, inter coronas aureas, septem pondo

habere, quam contulisset Hispania citerior, novem, quam Gallia comata, titulis indicavit. Cuique enim coronæ titulus erat proprius. Titulis indicavit, sine \(\tah\theta\) sicut, etiam Pintianus. Gronov.

Quam Gallia Comata: sicut titulus indicavit] Nostrum apographum, quam Gallia comata titulis indicavit. Puto totum locum legendum sic: quam contulisse Hispaniam citeriorem; alteram IX. quam Galliam Comatam titulis indicavit. Pintian.

Et quota pars ea apparatus fuit] Vox apparatus non est Plinii: nam liber optimus, et quod apars ea fuit aurcæ. Quali ex scriptura in Acad. Men. Gnd. factum, et quo apparatus fuit aureæ. Ex ntraque mixta ortum quod vulgo habetur; cum scribendum fusisset: Et quota pars ea fuit aureæ domus ambientis urbem? Intellige omne id aurum, quo Pompeii theatrum opertum fuerat. Gronov.

Ante bellum Punicum tertium pondo CCXXVII. argenti] Vossianus, pondo XVI. DCCCX. argenti XXII. LXX. et in numerato LXII. LXXXV. CCCC. id est, pondo sedecim millia octingenta decem, argenti viginti duo millia septuaginta, et in numerato sexagies bis centena octoginta quinque millia quadringenti. Habet eundem numerum Piutiani codex, nisi quod DCCX. Idem.

Belli socialis initio DCCCXLVI. auri pondo] Voss. belli socialis initio auri XVI. XX. DCCC. XXX. hoc est, sedecies centena viginti millia octingenta triginta. Idem.

Laterum aureorum XXVI. M. et in numerato pondo CCC.] Voss. laterum aureorum XXXV. et in numero H-S. CCC. recte, modo facias numerato. Triginta quinque millia laterum vult et numeratum sestertium trecenties. Budæns ex nescio quo codice aureorum quindecim, argenteorum 36000. facit et in numerato quadringenties. Idem.

Perseo rege Macedonico devicto præ-

dam paulo trium millium] Voss. rege victæ Macedonico præda H-S. II. III. Scribe: Intulit et Æmilius Paullus, Perseo rege victo, Macedonicæ prædæ sestertium bis millies trecenties. Eundem numerum Pintiani codex. Hinc ergo potius reformandi Livius et Velleius, quorum alter millies ducenties, alter bis millies centies edit. Idem.

Inde transiere in cameras: in parietes quoque] Voss. in cameras quoque et parietes, qui jam et ipsi tanquam vasa inaurantur; ut et liber Pintiani. Gron.

Tuto etiam in incendiis rogisque durante materia] Duo postrema verba desiderantur in nostro apographo, et ipsa per se satis ostendunt falso adjecta esse. Pintian.

Aurique experimento ignis est, ut simili colore rubeat quo ignis. Atque ipsum obryzum vocant] Scribo: Aurique experimentum ignis est, ut simili colore rubeat ignescatque. Ipsum obrussam vocant, ex eodem: et forte dictio illa, ipsum, melins ad superiora pertinebit. Utitur vero hac dictione, 'obrussa,' et Snetonins in Nerone; et Seneca in Epistolis ac Nat. Quæst. Pintian. Aurique experimento, &c.] Lege: Aurique experimentum ignis est, ut simili colore rubeat ignescatque, atque ipsum obrussam vocant. Vide Salmas. pag. 1080. b.

Aurique experimento ignis est, ut simili colore rubeat qua ignis] Voss. experimentum; nt et Chiffet. Sed insuper Voss. ut simili colore rubeat ignes atque ct ipsum obrussam vocant. Legendum igitur: Aurique experimentum ignis est, ut simili colore rubeat ignescatque: id ipsum obrussam vocant; nt fere et Salmasius ad Solin. pag. 1080. sed post Pintiannum Men. Gud. Acad. rubeat ignis atque ipsum. Obryzum, vel obrussum aurum, quis veterum dixerit melioris seculi, nondum novi. Gronov.

Obryzum vocant] Igne purgatissimum, purum putum: aurum ad obrusam vocat Seneca Epist. 11. 23. Apud Sucton. in Nerone cap. 44. Nero ingenti fastidio et acerbitate exegit numum asperum, (usu non detritum, recenter cusum,) argentum pustulatum, (tam diu coctum, ut in pustulas attollatur, quod perfectæ cocturæ ac purgationis indicinm est,) et aurum obryzum. Dalec.

Prunæ violentissimæ igni indomitum] Prunæ violentissimi ligni indomitum, in vetere exemplari. Pintian.

Palea] Lib. XVIII. cap. 19. acerem, non paleam, ad aurificum usus decuti scribit. Dalec.

Quaternum utroque digitorum] Mallem legeres utrinque, aut certe utraque, quam utroque. Pintian.

Tunica aurea triumphasse Tarquinium Priscum Verrius tradit] Voss. Verrius docet. Gronov.

Argento vivo] Argentum vivum purum et nativum in metallorum venis repertum, cum aquæ stillantes nimium rigant, et, ut idem hic scriptor ait, vomica liquoris æterni: hydrargyros autem factitinu, quod e minio fit. Dalec.

CAP. 1v. Ratio naturulis inveniendi auri, et quando primum aurea statua, et medicina ex auro.

Ut omittamus Indicum atque a formicis aut gryphibus apud Scythas erutum]
Dele conjunctionem atque, et lege hoc ordine: ut omittamus Indicum a formicis, aut apud Scythas gryphis erutum, ex scripto codice. Pintian.

Aut gryphibus apud Scythas crutum] Voss. et Pintiani liber, aut apud Scythas grypis crutum. Videtur grypos dixisse, quos alii gryphes, Græci γρύπας: nec dubito quin et sic scripserit. v11. 2. 'Produntur Arimaspi, quos diximus, uno oculo in fronte media insignes, quibus assidue hellum esse circa metalla cum grypis.' x. 49. 'Pegasos equino capite volucres. et grypos.' Gronov.

Nec ullum absolutius aurum est, cursu ipso] Voss. est, ut cursu ipso trituque perpolitum. Habent et Acad. Men. Gudianusque particulam; nt et Pintianns; sed præterea ejus liber attrituque. Idem.

Cum jam inventum in summo] Hermolans observat autiquam lectionem esse non cum jam, sed gummi; quasi hoc sensu, terram illam gummi similem, cui subsit aurum, in summo cespite repertam vocari alutationem. Et sic mecum Men. Acad. Gud. gummi inventum est in. Voss. cummina inventum est in. Scribe: ut nuper in Datmatia principatu Neronis, singulis diebus etiam quinquagenas libras fundens cum minimum, inventum est in summo cæspite; nisi et malis, ad quinquagenas; nam plerique et quinquagenas. Idem.

Alutationem vocant si et auro ea tellus subest. Cæterum montes Hispaniæ] Voss. talutatium vocant si et auro a tellus subæ sicet ero montes spaniarum. De prima voce decernere non est. Balucaceum veniebat in mentem a baluce, vel baluca, apud Justinum, nostrum, Martialem. Item, Alutiatum, ex lib, xxxIV, 16, 'in aurariis metallis, quæ alutia vocant.' Sit igitur, donec certius quid sit et melius : Alutiatum vocant, si ei auro et tellus subest. Cætera montes Hispaniarum aridè sterilesque, et in quibus nihil aliud gignatur, huic bono fertiles esse coguntur ; hoc enim postremo ordine in Vossiano. Men. et Gud. si et auro attelus subesi. Academ, si et auro attalus subesi. Idem.

Marmoris glareæ, &c.] Lege: Marmor id glareæ inhærens, non illo modo quo in Oriente Sapphiro atque Thebaico aliisque gemmis scintillat, sed micans amplexu marmoris. Vide Salm. 1075. a.

Atque Thebaico] Leg. Atque lapide Thebaico. Thebaicum lapidem, qui in Africa reperitur, guttis aureis interstinctum esse, vide xxxvi. 8. Dalec.

Sed micas amplexum marmoris. Hi venarum canulcs per marmor vagantur ct latera puteorum] Aliter in nostro apographo: Sed micas amplexum marmoris. vagantur hi venarum canales per latera puteorum. Pintian.

Quod effossum est, tunditur, &c.] Legend. Quod effossum est, tunditur, lavatur, uritur, molitur ut farina, ac pilis cuditur. vocant argentum quod exit a fornace; hoc est ὑπέροις σιδηροῖς πτίσσεται. Vide Cl. Salmas. p. 1079. a.

Vocant: argentum, &c.] Lege: vocant argentum quod exit e fornuce, sed auri. At quæ e camino jactatur spurcitia, in omini metallo Scoria appellatur. Salm. ibid.

Argentum] Namomni auro permixtum argentum est plus minus: hoc autem, dum aurum pruna violentissima liquescit, extra fornacis ardore e catino ejicitur. Dalec.

Catini funt ex tasconio, &c.] Sic legend. Catini funt ex tasconio, hoc est, terra alba similis argilla: neque enim alia flatum ignemque et ardentem materiam tolerat. Et quod præcedit ita legend. Hæc in auro tunditur, iterum, iterumque coquitur. Salmas. 1079. b.

Hæc est terra alba similis argillæ] In apographo nostro, hoc est terra alba simili argillæ, et paulo post, operatos, non operarios: neutro modo legendum reor, sed operas, ut non multo post, hic voce ictuve evocari jubet operas. Idem.

Et opprimunt operarios] Voss. p. m. operatos; sed duabns supra literulis pictis posterior manus ostendit maluisse operantes, ut est in Academ. Gudiano, et Merrap, frustra; tenemus enim vetus, quippe sensus ejusdem, propria quadam hujus verbi ratione. xxvi. 2. 'Sedere namque in scholis operatos gratins quam ire per solitudines.' Neque aliter in Eneid. 11. 'sicco subductæ litore puppes.' 'Connubiis arvisque novis operata inventus.' 'Jura domosque dabam.' Horatius 1. Epist. 2. ' In cute curanda plus æquo operata juventus,' id est, operans, in præsens occupata. Hæsit in hoc verbo et M. Zuerius ad Taciti Ann. 111. Operatos et liber Pintiani, quod ille frustra mutat in operas. Gronov.

Cædunt fracturis CL. libras ferri terrum agentibus] Fractariis, non fructuris, in scripto codice, et verbum terram non legitur ibidem. Videtur
antem fractarium esse genns mallei
prægrandis, quo saxa montium rupesque rumpantur ac frangantur.
Hispani almadana appellant. Esse
antem fractarium genus mallei ipse
non multo infra monstrat dicens, 'lisdem malleis.' Idem.

Latus sequitur: fossum ambit quiete] Cæditur, non sequitur, in eodem; nec lego, fossam ambit quiete, sed fossa ambiente. Idem.

Dantque signum ruinæ eamque solus intelligit in cacumine montis ejus pervigil] Voss. dat signum ruinamque solus int. in cac. ejus montis vigil. Acad. quoque ac Gud. Menapinsque, ruinam et vigil. Forte: Peracto opere cervices fornicum ab ultimo cædunt: id signum ruinæ, quod solus intelligit in cacumine montis ejus vigil. Gronov.

Hic voce ictuve repente operarios revocari jubet] Brevins in eodem, Hic voce ictuve evocari jubet operas. Idem.

Hic voce ictuve repente operarios revocari jubet, pariterque ipse devolat] Voss. Hic vocent ictuve vocari jubet operasque ipse devolat. Acad. Gud. Men. hic voce neve vocari jubet operasque ipse devolat. Locus afflictus et desperatus. Sed tamen lectius operas (quod et liber Pintiani) quam operarios. Forte etiam voce tinniture. Gronov.

Mons fractus cadit a sese longo fragore qui concipi humana mente non possit] Scribe: Mons fractus cadit a sese longe, fragore qui, &c. ex eodem. Pintian.

Mons fractus cadit e sese] Voss. et Gud. ab sese. Acad. et Men. a sese. Lege, in sese. Lucanus, 'In se magna runnt.' Pintianus, a sese longe. Gronov.

Tantaque ad pericula evincenda fuit

satis causæ] Voss. pericula et incendia satis fuit causa. Tres quoque alii, pericula et incendia. Scribe, tantaque ad pericula et impendia satis fuit causæ. Pintianus etiam satis fuit causæ. Gronov.

Alius par est labor vel hoc majoris impendii] Voss. Alius par labor ac vel major impendi. Lege: alius par labor ac vel majoris impendii flumina ad lavandam hanc ruinam jugis montium obiter ducere. Sic enim jubet membrana castissima. Gud. etiam Men. Academicusque, ac vel major inpendi. Pintianus quoque, ac vel majoris impendii. Idem.

Corrugos vocant] Lego corrigos, a corrigando; vel, ut Plinius legisse videtur, corrivos. Dalcc.

Nimirum et hie labor est] Scribe, in mille et hie labores, ex antiquo exemplari. Pintian.

Nimirum et hic labor est] Voss, ni millæ et hic labor est; tum, libramentum oportet et fruaris quam fluat. Conjiciebam: Nimii et hic labores. Præcepisse libramentum oportet et strui varis qua fluat, id est; furcis, vel perticis, vel vallis subjectis. Lucanus lib. Iv. 'dispositis attollat retia varis Venator.' Pintianus, in mille et hic labores; tum, libramentum; denique, ut fiat ei qua influat. Gronov.

Ut fruaris quando influat] Locus est corruptissimus, sed quoad melius inveniatur, lego sic, ut fiat ei qua influat: forte autem pro fruaris, fractariis substituti posset, de quibus paulo ante dictum, adjectis loco sequentium, verbis aliis materiæ accommodatis. Pintian.

Ut procul intuentibus species nefaria quidem sed alitum fiat] Scribe ex antiquo exemplari: ut procul intuenti species, ne ferarum quidem, sed alitum fiat. Idem.

Ut procul intuentibus species nefaria] Voss. species nafarium. Et profecto nihili est illa nefaria species. Numquid: species natantium quidem, sed alitum fiat? Gud. et Acad. nefarium. Men. nepharium. Pintianus, ne ferarum quidem. Gronov.

Et lineas itineri prafigunt] Voss. prædicunt; quasi velit, præducunt. Sic cap. 3. 'Cum argento, ære, plumbo lineæ producantur.' Voss. prædicantur: lege prædicantur. Cap. 6. ' Lineas ex argento prædnei fierique mirantur.' Sic enim eximius liber, non 'produci;' non 'fieri producique.' xxxv. 18. 'Est et utilissima (creta) qua circum præducere ad victoriæ notam instituerunt majores.' Colloquia Scholastica: Παραγράφειν οὐκ οἶδα σὺ ἐμοὶ παράγραψον, ώs oldas. Præducere nescio: tu mihi præduc, quomodo scis. Idem.

Itaque insistentis vestigiis hominis locus non est] Scribendum puto, Itur qua insistentis, &c. Pintian.

Manes trahuntur ad homines] Mannscr. Manus trahuntur ad omen. Sensus est: pendentes operarios obviam terram manibus trahere, ad omen et judicium, an firma sit ad sustinendas trabes, an vitiosa et tenerior. Mox lego: ut terræ vitium importent. Id genus aræon (ἀραιὸν) vocant, &c. id est, raram, laxam, fragilem, diversam ab argillosa et glareosa, quam snpra dixit esse firmissimam, durissimam, spississimam, prope inexpugnabilem, etiam malleis et cuneis. Dalec.

Erumpit torrens tanta vi, ut saxa pervolvat] Scribe cum Voss. Men. et Gud. provolvat. Terentius Andria: 'Jam ego hunc in mediam viam Provolvam, teque ibiden pervolvam in luto.' Gronov.

Fossæ in quas profluat cavantur] Per quas, non in quas, in antiquo codice. Pintian.

Eæ sternuntur gradatim. Frutcx est ulex] Alio ordine in eodem: eæ sternuntur gradatim ulice. Frutex est roris murini similis, &c. Idem.

Eæ sternuntur gradatim. Frutex est ulcx roris] Voss. gradatim mulicem frutex est roris. Lege, eæ sternuntur gradatim ulice. Frutex est roris marini similis; quod et e suo suggessit Pintianus, Gronov.

In priore genere] Com aqua per canales a vertice montium deducta fluit. Dalec.

Balucem vocaut] Martialis lib. XII. 'Illiuc balucis malleator Hispaniae.' Exemplaria vulgata habent, pro balucis, paludis. Turn. XXX. 26. Idem.

Vicena millia pondo, &c. præstare quidam tradiderunt] Commodior lectio pensitare, quam præstare. Pintian.

Callaciam et Lusitaniam præstare quidam tradiderunt] Voss, Gud. Acad. Men. prodiderunt. Non pensitare, quam commodiorem lectionem putat Pintianus. Gronov.

Italiæ parcitum est vetere interdicto patrum, ut diximus] Pancioribus verbis et emeudatius in nostro apographo, Italiæ parci retere interdicto patrum diximus, ut qui parcitum supinum a 'parco' deducant, et ad confirmationem scutentiæ suæ hunc Plinii locum affernut, nihil dicant. Pint.

Ictimulorum aurifodinæ, qua in Vercellensi agro cavebatur] Diverso ordine in codem, Ictimulorum aurifodina Vercellensi agro qua cavebatur. Pintian.

Est etium una ratio ex auripigmento] Voss. est etiumnunc una. Gud. Men. et Acad. est autem nunc una ratio. Pintianus, etiamnum. Gronov.

Auripigmenti libræ XIV. permutarentur] Voss. XIIII. id est, denavis quatuor. Idem.

Electrum] Pansanias lib. v. quo loco electrum e Pado plurimum laudat. Dalec.

Discurrunt in calicibus] Serenus : 'Produnt electri variantia pocula virus.' Idem.

In templo Anailidis] Nusquam hujus templi in Geographia meminit, sed v. 24. Anaëtiæ regionis Armeniæ, quam præterfluens Euphrates a Cappadocia excludit. Strabo lib. xu. tcoplum id in Zela oppido fuisse tradit, a Semiramide constructo super aggere, colique id religiosissime ab Armeniis. Anaitin Dianam fuisse multi tradunt: at Strabo sub

finem lib. x1. Venerem potius fuisse monstrat, quoniam virgines dicatæ in ejus templo prostituebantur. Vide Gyraldi historiam Deorum. Auaitidis Dianæ in Lydia præcipuo honore cultæ meminit præter Herodotum Pausanias in Laconicis. Idem.

Anaitidis posita dicitur, quod in situ terrarum nomine hoc significavimus, numine] Hermolaus Barbarus, quod in situ terræ Armeniæ significavimus. Gnd. et Men. quod si tute rurum nomen hoc. Acad. quod sit tutelarum nomen hac. Voss, quod situ terrarum nomen hoc signavimus nomine. Videtur monstrare: quo sit situ terrarum numen hoc, signavimus nomine, gentibus illis sacratissimo. Frustra igitur Plinium arguit Dalecampins, quod nusquam hujus templi meminerit in Geographumenis; non enim dixerat hic se alibi meminisse, sed nunc ipsum, ubi sit, signasse et denotasse nomine. Nimirum Anææ, vel apud Anaitas. Gronov.

Tum maxime Aug. de crure, &c.] De crure ejus, ut intelligamus linic in direptione fractæ statuæ crus obtigisse, cujus partem in hospitalem comam insumpserit. Geleu.

Respondit enim tum maxime Augustum] Voss. cummaxime Augustum de crure ejus cænure; nt xxi. 7. Sequitur: seque illum esse, totumque sibi censum ex ea rapina. Sic Vossianus absque $\tau \hat{\varphi}$ esse in fine. Gronov.

Gorgius Leontinus] Is apud Athenienses ob eloquentiæ vim in tanto pretio habitus est, ut dies quibus orabat ἐορτὰs vocarent, orationes vero λαμπάδας. Rhodig. x1. 25. Male vero Plinius, sibi posuit: non enim ipse sibi, sed ipsi Græcia auream statnam posuit. Valerius capite ultimo, libro viii. Cicero de Oratore lib. 111. Pausanias positam quidem ab universa Græcia, sed tantum inauratam, scribit. Athenæus lib. x1. ex Hermippo narrat, Gorgiæ Delphis Athenas reverso Platonem obvium dixisse: Ecce formosum aureumquo

Gorgiam: illumque ejns vocis aculeo stimulatum respondisse, ἢ καλόν γε αὶ 'Αθῆναι καὶ νέον τοῦτον 'Αρχίλοχον ἐνενηνόχασιν. Victorius v. 9. Dalec.

Ut minus noceant quæ inferantur veneficia] Inveterantur, non inferantur, in scripto codice; sunt enim et recentia venena et inveterata, nt infra cap. 6. 'Efficax et contra recentia venena.' Pintian.

Est et ipsi superlato vis malefica gallinarum et pecorum fæturis] Voss. malefici: dein idem cum Pintiani libro, Academ. et Gud. pecuariorum. Men. peculiariorum: denique et primus, Remedium abluere, sine to cst. Blanditur : Est et ipsi superlito vis maleficii gallinariorum et pecuariorum fæturis. Remedium abluere inlitum et spargere eo, quibus mederi velis. XXXIII. 8. quoque Voss. argilla superinlata, pro superillita. Quanquam et xxviII. 8. 'Sinistrum pedem superlatum parturienti letalem esse.' Gullinarios. quos mihi subjecit consensus codicum in pecuariis, habes et x. 55. 'Traditur ars gallinarii enjusdam dicentis: quid ex quaque esset.' Cicero Acad. lib. IV. 'An tibi erit quærendus annularius aliquis, quoniam gallinarium invenisti Deliacum illum, qui ova cognosceret.' Men. Acad. Gud, Remedium est dicitur enim abluere. Nempe et est et dicitur enim insiticia. Gronov.

Torretur et cum salis grumo pondere triplici misso et rursum, &c.] In eodem: Torretur et cum salis gemino pondere, triplici missis ac rursus, &c. scribendum reor: Torretur et cum salis gemino pondere, triplici myseos, ac rursus, &c. De Mysi Diosc. lib. v. Pintian.

Quod si trito spuma adjiciatur, putria ulcera, &c.] In codem, quod si tritus spuma ex adjiciatur, &c. scribo, quod si tritus pumex adjiciatur, &c. suffragante etiam Dioscoride, qui lib. v. scribit 'pumicem ulcera explere, et ad cicatricem perducere.' Idem.

Quod si trito spuma adjiciatur] Dalecampius, nitri spuma. Sed Voss. tritus spuma exadiciatur. Lege, Quod si tritus pumex adjiciatur. Certe farinam pumicis ulcera purgare oculorum scribit xxxvi. 21. Sic quoque Pintianus. Gronov.

Verrucas curari eo M. Varro est auctor] In eodem, auro verrucas curari M. Varro est auctor. Pintian.

CAP. v. De chrysocolla, et medicinæ ex chrysocolla VI. et mirabilis natura ejus glatinandis inter se, perficiendisque metallis.

Illa quaque herba, quam luteam appellunt] Voss. quam lutum. Ut et infra, Luteum putant a luto herba dictam. Uti præcepit Salmasius ad Solin. p. 255. Et tamen libri veteres, quibus ille usus, lotam, ant loton: hic noster plane luto. Statim, Natura est, quæ lino lanæve ad succum bibendum. Voss. sueum. Volnit, opinor, fucum: id est, colorem. Gronov.

Dein tenui cribro secernitur] Voss. et Pintianiliber, cribro cernitur.xvIII. 11. 'Posteaque gypsi pars quarta inspergitur, atque, ut cohæsit, farinam cribro subcernunt. Quæ in eo remansit, excepticia appellatur, et grandissima est. Rursus quæ transiit, arctiore cernitur, et secundaria vocatur.' xxxv. 6. de Indico: 'cum cernitur, nigrum; at in diluendo mixturam purpuræ cæruleique mirabilem reddit.' Sic bene Salmasius, cum et in Voss, sit, cernatur. Idem.

Ac deinde tenuius sic cribratur] Detrahe particulam sic ex antiquo codice; et paulo post lomento, non lomentum, ibidem. Pintian.

Orobitin vocunt] Quod in grana figura et magnitudine orobo similia formarent. Dalce.

Summa commendationis est, ut colorem herbæ segetis læte virentis] Caret optimus \(\tau_0^{\text{cis}}\) sest ut, dein præfert colore in herba. Scribe: Summa commendationis, colorem in herba segetis læte ut virentis quam simillime reddat. Noster XVIII. 5. 'Frumenta hieme in herba suut, verno tempore fastigantur in stipulam.' Ovidius Met. v. 'primis segetes moriuntur in herbis.' Met. vIII. 'segetes proculcat in herba.' Et in Epistola Paridis: 'et adhuc tua messis in herba est.' Men. Gnd. et Acad. est in colore in herba si segetes late virentes. Gronov.

Introducta opificum turba] Quod ibi negotium fuerit opificibus introductis, videndum. Men. et Gud. inducta. Voss. indocta, ut et Academicus. Sed et Voss. mox distinguit. Itaque scribendum: cum ipse concolori panno aurigaturus esset. Indocta opificum turba tribus eam generibus distinguit. Etsi haud ignorem eleganter quoque dici posse, turba distingunt. Sed prævalet veteris libri auctoritas. Idem fere voluit Pintianus. Idem.

Parætonium] 'Parætonium,' inquit idem xxxv. 6. 's spumam maris esse dicunt solidatam cum limo, et ideo conclias minutas inveniri cum eo. Hæc ille. Sed si ita foret, spumæ marinæ natura siccissimæ et aridissimæ, nec tenax esse parætonium, nec pingue sineret. Ac sic existimandum, parætonium cretam esse littoralem, candidissimam, glutinosam, et pinguem, qnæ tamen effodi non possit absque limo, spuma, et conchulis a mari invectis, quod in causa fuit, ut limum cum spuma mixtum esse putarent. Dalec.

Luteam putant a lutea herba] A luto herba dictum. Turneb. vi. 17. Advers. Vitruvio lutum herba est, qua cæruleum inficiunt. Virgilius: 'croco mutabit vellera luto.' Idem.

Datur et in angina orthopnæave miscenda cum melle] In scripto codice, non miscenda, sed piugenda; lego lingenda. Pintian.

Accsin appellant] Vel quæ ad medicinam tautum usurpetur: vel ἄκεσον, ἄπονον, inelaboratum, rudem, nulla industria curatam. Vide num le-

gendum Acesiam. Acesium Apollinem memorat Pausanias in Eliacis. Dalec.

Chrysocollam et aurifices sibi vindicant] Apud Dioscor. v. 92. ίδι χρυσοχέων, ærugo aurificum, fit ex urina pueri impubis, trita in mortario æris Cyprii, cum pistillo ejusdem metalli, easdemque vires habet auro ferruminando, quas et santerna, id quod et Plinius scribit xxxiv. 12. Idem.

Et inde omnes appellatam, &c.] Omnis, non omnes, in vetusto exemplari, ut scribendum forte sit, commis, hoc est, gummi. Pintian.

CAP. VI. De argento, et argento vivo, et stibio, sive alabastro, et scoria argenti, et de spuma argenti.

Galænam vocant] Molybdæna Dioscoridi, vena communis vel anri et argenti, vel argenti et plumbi. Dalec.

Unde metalla Græci ridentur dixisse] 'Απὸ τοῦ μεταλλῶν, ab inquirendo et perscrutando, dicuntur, vel ὅτι μετ' ἄλλων, simul cum aliis, aut μετ' ἄλλα, post alia, inveniantur. Idem.

Aquitani stantes] Legendum forte, Lacetani; qui sunt Hispaniæ populi; nam Aquitani ad Gallias pertinent. Pintian.

Lucernarum mensura] Ut quandin accensæ olei certo modo lucernæ ardent, in eo labore sint: cum lucernæ deficiunt, recentes ac integri succedant, qui eundem laborem obeant. Dalec.

Amnemque faciunt] Legendum reor, inanemque faciunt. Pintian.

Nullum finem spei fecit] Desideratur primum verbum in codice antiquo. Idem.

Cujus vomica liquoris æterni] Hoc est quod Dioscorides ait, 'Aiunt per se inveniri in metallis.' Dalec.

Argentum vivum appellatur] Argentum vivum (Arist. lib. 1. de anima ἔργυρος χυτδς) duplex: alterum nativum, alterum factitium. Nativum quoque duplex: alterum Dioscoridi per se in metallis reperitur. Plinio vomica est liquoris æterni, fluentis è

lapide in venis auri et argenti; Vitruvio ad plagas ferramentorum, dum anthrax foditur, emittitur guttis crebris; alterum in tecto fodinarum argenti stillatim concrescit Dioscoridi. Factitium, unicum tantum: hydrargyron peculiari nomine id auctor vocat. Conficitur id ex minio Dioscoridi, lapide argenteis arenis permixto; ex anthrace, Vitruvio, vena ferrei aut subrnfi coloris, quæ circa se rubrum pulverem habet. Est autem et ca quoque minii genus. Suus porro modus conficiendi est Vitruvio, suus Dioscoridi, sed simili fere industria, nempe minio calfacto. Est et factitium a nobis excogitatum ex sulphure et argento vivo simul coctis, usus frequentissimi, quod vulgus cinnabre vocat, quasi cinnabari. Idem.

Crebro jactatu fictilibus in vasis, ita vitiis ahjectis] In vetusto codice, crebro attactu fictilibus in vasis avitis injectis; scribendum forte alveis, non avitis, quia sequitur statim, 'pelles subactas.' Pintian.

Platyophthalmon id appellavere] Pulchriores olim fæminas putaverunt, quibus latiores essent oculi, et, ut apud Homerum legitur, βοώπιδες cum antem rasa supercilia colore stibil nigro inunguntur, quod passim fit a mulieribus Græcis formæ studio deditis, oculi latiores videntur. Inde platyophthalmon stibium est dictum. Ion, Omphales reginæ Lydiæ dum ascititia formæ ornamenta persequitur, recenset μέλαιναν στίμμιν ὀμματογράφον. Εο fuco utuntur mulier-culæ, quas vere et eleganter dixernnt veteres προσωπεία ἔχειν, καὶ οὐ πρόσωπα. Dalec.

In Calliblepharis mulierum, &c.] Calliblephari appellatione fucus palpebrarum intelligitur. Gelen.

Efficacior et contra recentia vulnera] Scribe, efficax et contra recentia venena, ex scripto codice; sunt enim recentia et inveterata venena, ut supra notatum est. Pintian.

Cum adipe ac spuma argenti] Vertendum ex Dioscoride, sed massa farinæ aqua subactæ, $\tau\hat{\varphi}$ $\sigma\tau\hat{\epsilon}\alpha\tau$ i. Vide lapsum eundem Plinii animadversum supra xx. 9. Dalec.

Ante omnia autem urendi modus] Hoc seculo cum aurificum chrysocolla excoctum, et, ut aiunt, calcinatum, pituitam et atram bilem purgat violentissime. Idem.

Græci vocant helcysma] "Ελκυσμα, quoniam cum uncino eximitur e catinis, longissime trahitur. Idem.

Tubulis] Panes tanquam massas et offas fusores vocant. Idem.

Chrysitis] In his rebus distinguendis Plinius fallitur. Chrysitis ab auro minime dicta est, sed quia majorem ignium vim passa, colorem fulvum contraxit; vel quia fit ex mixtura plumbi et auri, vel ex mixtura æris. Lithargyrus fit ex arena plumbaria, 1. ex lapide plumbario, 2. ex plumbeis laminis, 3. ex mixtura plumbi et argenti, 4. ex mixtura plumbi et auri, 5. ex mixtura horum trium, 6. Agricola. Dulec.

Quidam duo genera faciunt, &c.] Lege: Quidam duo genera faciunt spumæ, quæ vocant cerchnitida et pegnymenem: tertiam molybdænam in plumbo dicendum. Duo genera spumæ argenti facit Plinius juxta quosdam; altera κερχνίτις vocabatur; altera πηγνυμένη. Hæc concreta est: illa soluta instar pulveris, vel milii seminum. Vide Salmas. 1082.

Sterelytida] Stereotida, quod solida massa sit; et pneomenen, quod flatu in tubulos dilatetur. Agricola de Nat. Fossil. lib. 1x. Dalec.

CAP. VII. De minio quantæ auctoritatis fuerit apud Romanos, ac inventione ejus, et cinnabaris ratione in picturis ct medicina: de generibus minii, et rutione ejus in picturis.

Joris ipsius simulachri faciem] Virgilio, Pan sangnineis ebuli baccis ac minio rubet. Pansaniæ in Achaicis, τὸ τοῦ Διονύσου ἄγαλμα ὑπὸ κινναβά-

ρεως ἐπηνθισμένον ἐστίν. Plutarchus, ἐν 'Ρωμαϊκ. ταχὺ γὰρ ἐξανθεῖ τὸ μίλθινον, ῷ τὰ παλαιὰ τῶν ἀγαλμάτων ἔχρωζον. Brodæus 111. 13. Alex. ab Alex. t. 20. scribit, Æthiopas pugnantes dimidiam partem corporis minio, dimidiam gypso tingere solitos. Dalcc.

Cujus rei quidem causam miror] Voss. Cujus rei causam aequidem miror. Unam literam tolle. Gronov.

Aute Praxibulum Atheniensium] Praxibulo Athenis Rempubl. administrante. Theophr. $\pi\epsilon\rho\lambda \lambda\theta\omega\nu$. Dalec.

In Hispaniis] In Iberia Asiæ Colchis finitima. Theophrast. Idem.

Alias circa picturas, &c.] Lege: alias circa picturas pigmentaque rarus: milton vocant Græci, miniumque cinnabari; rnbricam milton Græci vocant, et minium cinnabari. Salmas. p. 267. b.

Cinnabaris nomine] Fallitur Plinius. Cinnabari verum est noster sanguis draconis, arboris in Fortunatis insulis nascentis, quas Canarias vocant. Dalec.

Sic enim appellant illi] Jam priscorum temporibus Arrianus in periplo novit Cinnabari lacrymam esse arboris: Γίνεται δ' ἐν αὐτῆ καὶ κιννάβαρι τὸ λεγόμενον Ἰνδικόν, ἀπὸ τῶν δένδρων ὡς δάκρυ συναγόμενον. Brod. 111. [1. Cadamustus cap. 4. suæ navigationis fructum ejus arboris similem esse tradit ceraso, coloris cærulei; arbores certo anni tempore incidi; anno vero proxime sequenti fluere laclirymam. Insulæ, quæ arbores eas fert, incolæ 'silvam draconum' vocant, et advenas eam adeuntes per jocum tali nomine deterrent. Idem.

Illa cinnabaris antidotis medicamentisque utilissima est] Mirum Plinium credidisse draconis bestiæ maxime venenatæ cruorem salubrem esse. Idem,

Hermogenes et in Æthiopia] Timugenes in vetusto codice, non Hermogenes: scribendum fortasse Timæus; qui de re metallica scripsit, ut constat ex Indice. Pintian.

Juba minium nasci et in Carmania tradit; Hermogenes et in Æthiopia] Academ. cum Gud. et Men. tradit et magnis in Æthiopia. Voss. tradit imagines in Æthiopia. Scribe: et in Carmania nasci tradit, Timagenes in Æthiopia. Nobilem thetorem et historicum Alexandrinum, Asinii Pollionis contubernalem intellige. Idem reperit in suo codice Pintianus; sed male scribendum conjectat inde, Timaus. Gronov.

Id ibi perficere] Officina, in qua perficiebatur, fuit inter ædem Floræ et Quirini. Vitruvius v11. 9. Dalec.

Ne modum excederet LXX. in libras] Voss. H-S. LXX. in libras; hoc est, sestertium nummum septuaginta. Gronov.

Unde præda societati] Bæticæ populos nomine peculiari 'Socios P. R.' vocat. Inde 'garum sociorum,' quod fiebat ad Scombrariam promontorium Bæticæ. Societatem tamen publicanorum cætum exponere satius, a quibus minium Romæ curatum fuisse Vitruvius scribit. Dalec.

Constatque furantibus] Servatur et integrum permanet. Idem.

Sine argento excoquitur] Nullo argento mixto; nam plerumque minium in argentariis metallis invenitur. Idem.

Si non sit aurum] Philander comment. in Vitruv. vii. 8. legit, si non sit purum. Ego nihil muto, sensumque hunc esse arbitror: Si aurum desit, quo minii bonitas probetur, ferri candentis lamina id faciendum. Idem.

Scriptura usurpatur] Olim legum tituli, atque primæ literæ rubrica pingebantur, unde Juvenal. Sat. XIV. majorum leges 'rubras' dixit, et Pers. Sat. v. 'Masuri rubricam.' Atque inde titulos librorum dictos volunt, nimirum a tutuli similitudine. Est autem 'tutulus' Festo, flaminicarum capitis ornamentum extructum in altitudinem, quod fit vitta purpurea innexa crinibus. Ovidius: 'Nec titulus minio, nec cedro charta notetur.' Martialis: 'Rasum pumice, purpuraque cultum.' 'Miniatores' hinc dicuntur, qui librorum inscriptiones et capita minio ornant. Mag. 1. 14. Idem.

Cap. viii. De hydrargyro, de argento inaurando, de coticulis in argenti generibus, et experimentis.

Ex secundario invenit] Invento minus quidem ingenioso et utili, non aspernando tamen. In secundario pane idem locutionis genus. Idem.

Præterquam fortasse quod illitum capiti ventrive sanguinem sistit, dum ne quid penetret in viscera] In apographo nostro, praterquam fortassis illito capite ventreve sanguinem sistendum ne quid penetret in viscera. Pintiau.

Sanguinem sistit] In vomitu sanguinis; idque vehementi frigiditate.

Dalec.

Ut auctor est Theophrastus: nunc vero passim, quem alii Heraclium, alii Lydium vocant] Fallitur Plinius: lapis hic Lydius, quo aurum et argentum probatur, nunquam dictus est 'Heraclius.' Salmas. p. 1103. a.

Theophrastus] Libro $\pi\epsilon\rho$ l $\lambda\ell\theta\omega\nu$. Dalec.

Heraclium] Dicitur et magnes Heraclius, XXXVI. 16. Idem.

Quaternas uncias longitudinis] Quatuor pollices. Vide quæ adnotata sunt xx1.18. Idem.

Cum e vena ut lima rapuerint experimentum] Scribendum arbitror non ut lima, sed ultima; ut intelligas ultima vena, ultimo metallo ac summæ puritatis; et paulo post, pollici in codice antiquo habetur, non politi. Pintian.

CAP. IX. De speculis et Ægyptio argento.

De speculis] De speculis multa Rhodig. xv. 12. et 13. Dalec.

Expulsis] Vet. Exsculptis. Seneca Quæst. Natur. lib. 1. cap. ult. 'Specula totis parta corporibus auro ar-Delph, et Var. Clas. Pl gentoque cælata sunt, deinde gemmis adornata, et poculis.' Idem.

Populus totidem imaginum fiat] Legendum forte poculum, non populus. Pintian.

Ut vel uno intuente populus totidem imaginum fiat] Purgamentum calcaverat Pintianns, quum legendum forte scriberet poculum, non populus. Quasi docendus esset 70 populus eleganter pro quovis majore numero aut multitudine poni. At legit apud hunc ipsnin xxxv. 2. 'Ut essent imagines, quæ comitarentur gentilicia funera; semperque defuncto aliquo, totus aderat familiæ ejus, qui unquam fuerat, populus.' Apud Ovid. Met. vt. Niobe 'populum natorum suorum' appellat: et quinquaginta filios Artaxerxis 'populum appellat' Trogus Pompeius lib. x. Seneca Ep. cv. 'Ut garrulitatem snam custodiat, et contentus sit unius auribus, populum faciet.' id est, multos conscios. Ubi rursus insuave poculum miscet Pintianus. Sed haic, quo de agimus, loco nihil congruentius et tuendo et illustrando, quam verba Senecæ Nat. Quæst. 1. 5. 'Sunt quædam specula ex multis minutisque composita, quibus si unum ostenderis hominem, populus apparet, unaquaque parte faciem snam exprimente. Hæc cum sint conjuncta et simul collocata, nihilominus seducunt imagines suas, et ex uno turbam efficient. Cæterum catervam illam non confundunt, sed diremptam in facies singulas distrahunt.' Gronov.

Excogitantur et monstrifica] In templo Heræ Arcadicæ speculum fuit, tectorio parietis inclusum, in quod qui aspiciebant suam imaginem aut parum perspicue, aut rursus nihil cernebant: Deorum tamen circumposita signa, et solium ipsum dilucide contuebantur. Pausanias in Arcadicis. Dalec.

oe- An parma Threcidica Vel Threcis nr- gladiatoris, cujus arma fuere parma, Plinius. 16 O sive lunata pelta, et sica, quam ἄρπην Clemens Alexandrinus vocat lib. 1. Strom. 'falcem supinam' Juvenalis: vel a Thraciis inventa; nam in glossis, Parma, Θρακικὸν ὅπλον. Alexandrinus scribit: Θράκας πρώτους εύρεῦν ἄρπην, τοῦτ' ἐστὶν καμπύλην μάχαιραν, καὶ πρώτους πέλταις ἐπὶ τῶν Ἱππων χρήσασαι. Lipsius Saturn. 11. 9. Idem.

Auro apposito aversis] Ut nostro sæculo Venetiis bracteam argenteam vitreis speculis aversis impingunt. Idem.

Certiorem imaginem reddi auro apposito arersis] Voss. opposito, melius, ut puto. Gronov.

LXXXIV.] Sub. denarios. Vide quæ adnotata sunt in lib. xx1. cap. ult. Dalec.

CAP. X. De immodica pecunia, et quorum maximæ opes fuerint, et quando primum populus Romanus stipem sparserit.

Primus acceperit hoc cognomen] De Crasso intelligit, cujus supra meminit xxt. 3. Vide Valer. vt. 11. Id.

Qui reditu annuo legionem tueri posset] Dion et Plutarchus, στρατόπεδον, exercitum. Dion πολυχρήματον et φιλοχρήματον fuisse tradit. Rhodig. xx. 25. Idem.

In agris suis sestertium M. M. possedil Voss. in agris H-S. CI_{O} CIO possedit, sine $\tau \hat{\varphi}$ suis. Gud. posset magus is sestertium: Acad. posset et in agris is sestertium: Men. in agris is sestertium; tum iidem tres, XX. millia possedit. Gronov.

C. Cacilius Claudius Isidorus testamento suo edixit, &c.] Dicit ibi, Claudium Isidorum testamento professum esse se relinquere in numerato pondo sexcentamillia. Sed in antiquissimo exemplari vidit Budæns: in numerato sestertium DC. quod recte sestertium sexcenties interpretatur. Vide Gronov. de Sestertiis, p. 81.

Pythii Bithyni] Scribo Pithiæ, non Pithii, ex Herodoto sexto libro, et omnibus. Notandum tamen Herodotum Pithiam hunc, Lydum facere, non Bithynum. Pintian.

Qui platanum auream vitemque nobilem illam] Scribe nobiles illas, numero multorum, ex codice antiquo. Idem.

Nam quod Agrippæ, &c.] Nonius Marcellus in voce 'Desubito,' ex Ciceronis de Repub. lib. vr. illa de re hæc citat: 'Meministis concursu levissinæ multitudinis, et ære congesto, funns desubito esse ornatum.' Vide et Valerium IV. 4. Dalec.

CAP. XI. De luxuria et frugalitate in vasis, et lectis argenteis, et quando lances immodicæ fuctæ.

Nunc Furniana, nunc Clodiana] Scribe, nunc Firmiana, nunc Claudiana, ex antiquo codice. Pintian.

Circa linearum picturas] Veriorem lectionem ducimus, citra linearum picturas. Idem.

Repositoriis imponimus] Repositoria, nunc mensarum fulcra, τὰ τραπεζοφόρα, nunc quæ fercula et obsonia sustinent. Dalec.

Vasa coquinaria ex argento Calvus orator fieri queritur] Voss. ex argento fieri Calvus orator quiritat. Manus sequior que fecit. Sincenius antiquum; est enim quiritare, tanquam ad rem indignam Quiritium fidem invocare. Livius lib. xxxix. 'Præ ululatibus tympanorumque et cymbalorum strepitu nulla vox quiritantium exaudiri poterat.' Valerius Max. v1. 2. 'Vidi eodem habitu quiritatuque prætorium virum Perpernam. Gronov.

Soleas ex auro quoque inducre solehat] Voss. ignorat τδ solebat, ut et Academicus Gudianusque. Intelligitur enium ex præcedenti, iuvenit. Etsi autem codex optimus inducere, subscribo tamen Salmasio inducere legenti ad Pallium Tertulliani. Plinius vii. 7. 'Divus Angustus prodidit lævum sibi calceum præpostere inductum, quo die seditione militari prope afflictus est.' Sueton. Octav.

92. 'Si mane sibi calceus perperam ac sinister pro dextro induceretur.' Claudio 8. 'Solebant et stertentis manibus socci induci.' Casar de Bello Gallico lib. 11. 'Scutis ex cortice factis aut viminibus intextis, que subito pellibus induxerunt.' Cicero: 'supra lateres coria inducuntur.' Idem.

Librus XXXII. urgenti] Triginta tres, et anri duas: tantæ abstinentiæ, ut annis quinquaginta quatnor quibus vixit, nihil vendiderit, emcrit, ædificarit: ab uxore Sempronia, ut rumor fuit, veneno sublatus. Alex. ab Alex. 1. 18. Dulec.

Quater millies CCCC. LXX. M. pondo transtulit] Voss. IIII. CCCLXXX. ob transtulit. Cujus scripturæ ex parte Acad. Mcn. et Gud. quatuor quadringentos LXX. obsides transtulit. At illud ob nihil aliud significat quam pondo: quatuor, inquit, millia trecenta octoginta pondo transtulit. Gronov.

Postea victa Numantia et deleta idem Africanus in triumpho militibus XVII. millia pondo dedit. O viros, &c.] Hic fraudem librariorum coarguit immanis summa, quæ pecuniæ facit quadringenties et insuper viginti octo millia, quanti, opinor, non fuit tota Numantia, et subjecta exclamatio, quæ non nisi perexiguum hoc congiarium patitur. Vide Gronov. de Sestert. pag. 81.

Militibus XVII. M. pondo dedit] Duo illa verba, millia pondo, desiderantur in codice antiquo. Pintian.

Africanus in triumpho militibus XVII. millia pondo dedit] Nimis magnam largitionem ævo illo restricto Lipsius vocat Admir. 11. 8. et plus satis fore si sint septem millia pondo. Pighius deesse aliquid conjiciebat, et supplendum locum hoc modo, in triumpho transtulit XVII. millia pondo militibus septendecim pondo dedit. Quod argenti si habuisset Numantia, multo celerius succubuisset Romanis. Quæ autem largitio in militem septende-

cim pondo? septem millia ducenti nummi? Vossianus nos expediet, in quo sic legitur: quod mesarum postea apparatu victa Numantia quidam dilata idem Africanus in triumpho militibus XVII. dedito viros illo. Scribe: Hoc argenti tota Carthago habuit illa terrarum æmula, quot mensarum postea apparatu victa? Numantia quidem deleta idem Africanus in triumpho militibus * VII. dedit. O viros illo imperatore dignos, quibus hoc satis fuit! Significat multas postea fuisse mensas Romæ, in quibus singulis plus fuerit argenti expositum per solennia convivia, quam tunc redactum est ex totius Carthaginis opibus. Aut si de singulis nimium est, paucarum admodum mensarum apparatum Romæ luxuriantis plus effecisse librarum argenti, quam tum temporis o nis Carthago, xxxvi. 15. 'M. Lepido Q. Catulo Coss. domns pulchrior on fuit Romæ, quam Lepidi ipsius : at hercule intra annos xxxv. eadem centesimum locum non obtinuit. Computet in hac æstimatione, qui volet, marmorum molem, opera pictorum, impendia regalia, et cum pulcherrima laudatissimaque certantes centum domos, posteaque eas ab innumerabilibus aliis in hunc diem vic-Addit Numantino triumpho Scipionem singulis militibus donativum septem denarios distribuisse. Confirmat, quod Pintianus appositis verbis, militibus XVII. M. pondo dedit, duo illa verba, millia pondo, in codice antiquo desiderari notavit: quod tamen neque intellexit ipse, neque post enm quisquant, quod sciam, ant intellexit ant cordi habnit. In Men. Acad. Gud. XVII. poudo dedit. Gronov.

Frater ejus Allobrogicus primus omnium] Scribendum arbitror, Fabius Allobrogicus primum omnium, &c. Nullum enim Allobrogicum fratrem finisse Scipioni Æmiliano legitur in Historicis, Pintian. At Livius Drusus in tribunatu plebis XI. millia] Voss. At Drusus Livius in tribunatu pleb. X. In Livio et Seneca quoque notavimus illam mutationem loci nominum. Gronov.

Triumphalem senem] Fabricius Lucinus Censor Cornelium Ruffinum, duobus consulatibus et dictatura speciosissima functum senatu movit, quod tanquam malo exemplo luxuriosus, decem poudo vasa argentea comparasset. Valer. 11. 4. Dalec.

Legatos Carthaginensium] Voss. Carthaginiensium; ut optimi quique libri semper. Gronov.

Paterna quoque gente pulsum quod XII.] Men. et Gud. paternaque gente appellatum. Voss. paternaque gente pellitum. Intellige Pellitum Sardum, ut ad Livium monumus. Idem.

Lectos vero mulierum] Plant. Psend. 'Tu esto lectisterniator, tu argentum eluito, tu idem extruito.' Dalec.

Sed Punica. Idem et aureos fecit] In vetusto codice, sed Punicana eadem et aureos fecit. Pintian.

Aut Deliaca specie faceret, sed Punica. Idem et aureos fecit] Acad. Men. et Gud. sed punica eadem et aureos. Voss. sed Punicana. Eadem et aureos fecit. Cicero pro Muræna: 'Stravit pelliculis hædinis lectulos Punicanos et exposuit vasa Samia.' Valerius Maximus vii. 1. 'Lectulos Punicanos pellibus hædinis stravit, et pro argenteis vasis Samia exposuit.' Sic quoque Pintiani codex. Gronov.

Lancem habuit] 'Promulsidem' vocat citata hac historia Tertull, de Pallio: significatione grammaticis ignota, 'promulsidem' vocantibus potionem convivis loco mulsi dari solitam ad aviditatem excitandam. Hadr. Jun, v, 10. Dalec.

Duo tantum triclinia Roma fuisse] Rectius in vetusto codice, tricliniaria. Pintian.

Addi sua memoria captum Fenestella dicit] Voss. ultimam vocem jubet induci; sufficit enim antecessisse tra-

dit. Gronov.

Tympana] Vasa potoria figura simili tympanis, quibns utebantur Galli Cybeles. Eadem dicuntur et κύμβια, a scapliæ forma, parva et cava pocnla, et, ut ait Dorotheus apud Athenæum, profunda, sine fundo et auribus. Demosthenes Midiæ objicit, quod iis biberet, mollibus et fæmineis, nec satis castrensibus. Eadem dicuntur et clemmateres a forma operimenti testudinis, quam κλέμμυδα vocaverunt. Pollux, Auctor fabulæ Queroli: 'Ipsum etiam pauxillum argenti levibus tensum tympanis, limari commutarique semper credit, quia factum est semel.' Dalec.

Magidas] Μάγιδαs Rhodig. viii. 15. mensas vocat, quæ impountur, et tolluntur ut libet. Paulus Jurisc. magidis meminit. Alvenm Insorium interpretes esse putant. Capides priscis vasa escaria fuerunt, quod hic forte legendum. Idem.

Nec copia tantum argenti fuerit vitæ] Non vitæ in antiquo exemplari, sed vita, pnto legendum: nec copia tantum argenti furnit vita; sequitur confestim, sed validius pene manus precium; in codem, sed validius inanipreciis; scribo, sed validius manupreciis; vulgus fucturas appellat. Pintian.

Nec copia tantum argenti fuerit vitæ, sed validius pæne manupretium] Voss. vita et manipretiis. Quali ex scriptura Ciacconius, immo Piutianus: Nec copia tantum argenti furuit vita, sed validius pæne manupretiis. Placet sententia: non obsoletum illud furuit. Malim, furere visi. Gronov.

Delphinos] Vasorum genns. Fuerunt et Delphicæ abaci, e quibus vinum ministrabatur. Harum mentionem facit Paul. 1. 3. de supel. leg. Delphinas olim mensis in ornatum subjici solitos Græci adnotarunt; ut cantharos et Chirones abacis. Juvenalis: 'Ornamentum abaci, nec non et parvulus infra Cantharus, et recubaus sub codem marmore Chi-

ron.' Cujacius Observ. xvIII. 13. Dalec.

Sex millibus sestertiis] Sex millia sestertium sunt quadringenti quinquaginta Carolini. Vide Gronov. de Sestert. pag. 374.

VI. millibus sestertiis in singulas libras vasa empta habuisse] Locum hunc mendæ suspectum esse in dictione vasa ex antiquo scribit Budæus lib. 111. Credo equidem ; nam Voss. Pintiani, Gud. Acad. Men. consensu: eundem H.S. VI. in singulas libras unu emptalia habuisse. Lege, Constat eundem sestertium sex millibus in singulas libras una emblemata habuisse. Cicero in Verrem lib. IV. 'Scaphia cum emblematis.' Et, 'thuribulum avulso emblemate.' Item: 'Duo pocula non magna, veruntamen enm emblematis.' Et, 'lis crustæ et emblemata detrahuntur.' Plinius capite sequenti: ' Ulysses et Diomedes erant in phialæ emblemate Palladium surripientes.' Gronov.

Vasa cmpta habuisse] Longe aliter in apographo nostro, una emptalia habuisse. Quomodo autem castigandus sit depravatus hic locus mihi ad præsens hand occurrit; considerent ingeniosiores. Pintian.

Mediis LVI. annis erudita, &c.] Rectius in apographo nostro, LVII. ita etiam poscente ratione temporum. Idem.

Parta signa et tabulas pictas invexit]
Tabellas, non tabulas, in eodem; et
forte melius ærea, quam parta, legeretur. Ære Corinthio nil notins. Id.
CAP. XII. De statuis argenteis, et cælatura argenti, et cætcris quibusdam.

Ita congruentibus fatis ut liberet amplecti vitia et liceret peccare, et dignatione hinc alicui veterum] Locus inter paucos vitiatus. Legend. reor: ita congruentibus fatis ut liberet amplecti vitia et liceret. Potare ære indignetur hic aliquis veterum; nam in vetnsto codice non peccare legitur, sed petere, minus depravate; et sequitur e vesti-

gio, cantharis potasse. Idem.

Ut liberet amplecti vitia et liceret peccure | Hoc a Gelenio. Voss. ut ex liberet amplecti vitia et liceret. Scribe, ut et liberet; et sic Academicus Gudianusque. Men. utque liberet. Sequitur in eisdem et Pintiani, petere et dignatione. Unde Ferdinandus, Potare are indignetur hic aliquis veterum: acutius et pudentius Lipsius Elect, 11. 8. Petiere et dignationem hinc aliqui veterum; sed non, ut velim, interpretatur. Vult enim quosdam etiam e priscis dignitatem sibi adstruere conatos electione ista et enriosa cura vasorum, inter quos Marium. At ego electionem istam et curiosam curam vasorum potius destruere dignitatem censuerim quam augere: Plinium autem dicere: Ex ipsis vitiis tum grassantibus et insania in vasis pretiosis comparandis, quosdam sibi gloriam paravisse, dum ea soli ant cum paucis aspernautur: sic C. Marium post Cimbricam victoriam, non in scyphis Mentoreis, non in auro, sed rusticis et servilibus in cantharis bibisse : neque hoc sordidum putasse poculum. quo et Liber Pater usus: unde et apud educatorem ejns dormientem 'gravis attrita pendebat cantharus ansa.' Valerins Maximus 111, 6. Gronov.

C. Marius post victoriam Cimbricam] Valer. 111. 6. Plutarch. περί τῆς ἀοργησίας. Dalec.

Argenti usum in statuas primum ad honorem Divi Augusti in adulationem temporum transisse, &c.] In scripto codice, argenti usum in statuas primum Divi Augusti in temporum adulatione transisse. Puto superfluere puæpositionem in, secundo positam. Pintian.

Divi Augusti] Sueton. 1. 52. et ibi Casanb. Dalec.

Ex re aliquando et auro] Non modestia, sed justa causa, pænæ metu. Id.

Compedes sibi ex eo facientium] Sic ornatum calceorum vocat, qui, ut in fæminis equestris ordinis aureus fnit, supra cap. 3. sic plebeis argenteus, auro illis ad eum luxum non permisso. Dalec. Compedes sibi ex eo facientium, &c.] Vide Reines. Var. Lect. 11.7. p. 174. Et panlo post lege, tam inopportuna injuriæ subtilitas erat, quia ἀμίμητος. Vide eundem loco citato.

Quas induere aureas mos tritior vetat] Andreas et vetustiores, mos tristior. Sed neutrum assis est unius. Itaque Th. Reinesius mos patriciorum, qui scilicet pleheias fæminas prohibnerit, ne eo luxus aspirarent, et excluserit anri usu in compedibus : Var. Lect. 11. 7. Men. Acad. Gud. quas induere aureas vestes, vidimus et in ipsa Aurelium Fuscum. Eximins: quas induere aureas monstritior netet vidimus et in ipsi Auretium. Scribendum censeo, quas induere aureas mos Quiritium vetet. Hic plus, opinor, imperii habebat, quam mos patriciorum. Solet autem Plinius 'Quirites' pro populo Romano dicere. Sic x1. 37. 'Quiritium magno ritu sacrum est, ita more condito.' &c. XXXIII. 10. 'Quiritinm post Syllam ditissimus.' Cogitaveram etiam, opus censorium vetet; sed illud simplicius. Quod sequitur, jam notavit Hermol. in antiq. codd. exhiberi : ob insignem cum celebritate assectationem adolescentium scholæ. Nec aliter credibile est invenisse Pintianum, qui conjiciat: cum celebratæ assectatione adolescentium scholæ ex argento annulos haberent. Certe nostri non aliter fere: calumniam utique reperimus nusquam, etsi dissimulet Ferdinandus. Veniebat sub acumen stili: Fuscum, motum equestri ordine, ob insignitam celebritatem adsectantium adolescentium scholæ, ex argento annulos habentem. Significat equestri eum ordine motum, prætextuliand dubie rei notandæ, sen veras, sen tictæ, sed intimam propriamque ob causam hand aliam, quam ut refrigeraretur vanitas hominis per publicum trahentis invidiosam et jam imporantibus suspectam turbam scho-

lasticorum et sectatorum, nobilium et promptorum juvenum, eloquentiam æmulantium. Atque, is cum carnisset ordine, jusque anreorum perdidisset, ut tamen distaret a vulgo et invidiam faceret juratori, a quo erat notatus, argenteos annulos induit. Satis tamen est credibile, hanc consoriam aut magistri morum animadversionem multos ei comites in reliquum detraxisse. Gronor.

Arellium Fuscum] Hunc Seneca inter claros sni temporis oratores annumerat. Gelen.

Cum celebritate assectarentur adulescentium scholæ, ex argento anulos habentem] Scribendum arbitror, cum celebrata assectatione adulescentium scholæ ex argento anulos haberent; nam pleraque exemplaria assectatione habent, non assectarentur. Pintian.

Cum capuli militum ebore ctiam, &c.] Prisci heroës gladios habnerunt clavis argenteis confixos. Homer. Iliad. B. de Agamemnone: 'Αμφὶ δ' ἄρ' ἄμοισυν βάλετο ξίφος ἄργυρόηλον. Dalec.

Batillis] Batulum, et ὁποκοριστικῶs batillum, ferreum instrumentum, quo pruna colligitur, quasi patulum. Horatius: 'Linquimus insani ridentes præmia scribæ, Prætextam, et latum clavum, prunæque batillum.' Ab ejus instrumenti similitudine veteres batillus vocaverunt laminas argenteas, ntrinque ad laterum margines curvatas, quibus pugionum et ensium vaginas operiebant, ut hodie fit a Germanis. Catillos quidam exponunt clavos argenteos, quorum capita catillorum figura extuberant. Idem.

Vaginæ batillis, balthei laminis crepitent] Hoc ab Hermolai conjectura. Voss. raginæ catillis, baltea lamnis crepitent. Puto catellis. Horatius I. Ep. 17. 'sæpe catellam, Sæpe periscelidem raptam sibi flentis,' Livins lib. xxxix. 'Quintius alter prætor suos equites catellis ac fibulis donavit.' Gud. etiam, Menap. et Acad. catillis. Gronov.

Ad transitum virilitatis custodiantur, &c.] Fibulas argenteas intelligit, quibus adolescentium pudenda perstringebant, ne coirent, cum τραγῶσιν et ad Venerem incitantur, vocis conservandæ gratia, quam illa mate Veneris usu mutari ac corrumpi notum est. Dalec.

Ha ut restigio locus nou sit] Prins probrum est lavare cum viris; alterum lavare in balnearum soliis sic argento stratis et lubricis, ut in iis consistere vestigium non possit. Idem.

Ephesiæ Dianæ templum jacet, Capitolium incendiis] In antiquo exemplari: Ephesiæ Dianæ templi aut Capitolini incendiis, Pintian.

Exstare dicitur. Ephesiæ Dianæ templum jacet, Capitolium incendiis] Voss, et Pintiani, Dianæ templi aut Capitolini incendis. Acad. Men. et Gud. templi aut Capitolii incendiis. Reete: ac jam nullum exstare dicitur, Ephesiæ Dianæ templi et Capitolini incendiis. Significat in illis periisse. Gronov.

In templo Liberi patris in ipsa Rhodo] Scribendum puto, in ipsa Lindo; non, in ipsa Rhodo; nam cum a principio dixisset extare omnium opera in Rhodiorum insula, quid necesse erat subjungere, Acragantis in templo Liberi patris in ipsa Rhodo? Pintian.

Bacchæ Centaurique cælati in scyphis] Voss. Centauros bacchasque cælatis scyphis: tum, ade Silenus, sine copula. Lege: Acragantis in templo Liberi Patris in ipsa Rhodo Centauros Bacchasque cælati scyphi: Myos in endem æde Silenus et Cupidines. Gud. bacas centaurosque celatas cipimius in eadem. Ut et Acad. et Men. nisi quod bachas. Præcipuum horum adfirmat codex Pintiani: quo non contentus ille corrigit in ipsa Lindo; neque enim necesse fuisse subjungi, in ipsa Rhodo, cum a principio dietum foret ' in Rhodiorum insula.' Immo quid necesse fuit subjici, in ipsa Lindo, cum

tam vicinum præcedat, 'apud Lindiam Minervam?' An Lindia Minerva non erat in ipsa Lindo? At ipsa Rhodos non est Rhodiorum insula Plinio, sed oppidum Rhodos in Rhodiorum insula. Gronov.

Et Silenus et cupidines. Acvagantis et renatio în scyphis magnam famam habuit] Scribe, et Silenus et Cupidines Acragantis et venatus în scyphis magna fama; cætera redundant, ex eodem. Pintian.

Et circa Magni Pompeii ætatem Praxiteles] Scribendum Pasiteles, non Praxiteles, ex apographo Tol. Item Plinio infra lib. xxxv. et Pausania, et cæteris. Idem.

Zopyrus, qui Areopogitus, &c.] Sic videtur scripsisse Plinius: Zopyrus qui Arcopagitus et judicium Orestis in duobus scyphis H-S. in libras pondo XII. astimatis; id est, sestertium duodecim millibus. Sic præcedenti capite de Graccho: ' Delphinos quinis millibus sestertium in libras emptos C. Gracelius habnit.' Et de Crasso: 'Constat enndem sex millibus sestertium in singulas libras vasa empta habnisse.' x. 22. ' Pretinm plumæ eornm in libras denarii quini;' nisi malis, H-S. in libras pondo VII. Et sic quod sequitur, cujus binæ unciæ X. venierunt, id est, decem millibus nummum. Vide Gronov. de Sestertiis p. 102. 103.

Et judicium Orestis, &c.] Lege: et judicium Orestis in duobus scyphis sestertiis quinque, hoc est, pondo XII. estimatis. Vide Salmas. p. 1048. Et judicium Orestis] Vide Victor. XIII. 23. Lipsius 111. 27. de Areopagitis, Victor. VI. 5. Alex. ab Alex. 111. 5. Dulec.

In duobus scyphis H-S. XII. astimatis] Ego interpretor sestertium duodecies, id est, censu senatorio, ait Budæus. At Ciacconius: 'Quænotæ si duodecies sestertium designant, triginta scutatorum millia conficiunt: si vero, quoniam de Græcis ibi sermo est, AXII. id est, talentis duodecim, est legendum, scutati sunt 7200.' Salmasius corrigit, sestertiis quinque, hoc est, pondo XII. æstimatis. Quod equidem miror vehementer, cum prorsus abhorreat a consuetudine Latine loquentium. Vossianus nihil mutat. Gud. Men. et Acad. pondo XII. Itaque simplicissime iutelligenda duodecim millia nummum, sen trecenti Philippi. Hoc et materiæ et manus pretium; sed materiæ et mannen pondus fuisse in scyphis satis liquet. Gronov.

Cujus binæ unciæ viginti venierunt] In vetusto exemplari non viginti, sed decem legi testatur Budæus; utrobique tamen deesse summam videri. Salmasius: 'Ant de pondo ant de sestertiis intelligendum, quæ sestertia libras duas cum semisse faciunt argenti.' Sie ille. Frustra dubitat. Et venire viginti pondo et æstimari duodecim pondo, quod sit pretio librarum viginti aut duodecim, sermones sunt mercatus non Romani; neque enim illis, co utique seculo, ut nobis hodie, libra vel pondo argenti pro signati argenti summa dicebatur. Quod autem librum veterem X. non XX. habnisse ait, is tanto pejor fuit. Voss. clare: Fuit et Pytheas, cujus duæ unciæ XX. venierunt. Hoc est, viginti millibus nummum, quæ et viginti sestertia dicebant, et sunt nostri Philippi quingenti: quum solius materiæ pretium sint sedecim denarii, vel sexaginta quatuor nummi sestertii, nostri duo daleri aut paullo plus. Gud. quoque Men, et Acad. duæ unciæ viginti. 1dem.

Ne exempla quidem liceret exprimere: tam opportuna injuriæ] Voss. quoque Men. Gud. et Acad. exemplaria. Reinesius in variis, inopportuna. Sed illud defendimus ad Senecam de Brev. Vitæ cap. 17. Idem.

Crustarius] Qui in tennissimis argenti laminis et quasi crustis, retunsas castigatasque scalpebat imagines, non autem extantes, et a corio frontis extimæ prominentes: vulgo, Ciselées à demi bosse. Dalec.

Pretium in libras XXXII.] Voss. pretium in post libras XII. Lege, Pretium in pondo libras > II. hoc est, denarii duo. Gronov.

Proximum marmorosum sub dimidio Attici pretio] Voss. marmoro sub dimidio. Lege, Proximum marmorosum dimidio Attici pretio. Gud. et Men. marmaro subdimidianti pretio. Acad. marmares subdimidianti pretio. Sic et Pintianus. Idem.

Dipondiis vero detractis] Fere sestertio uno, nam sestertius valet asses duos, sive pondo duo, et semissem. Quidam legunt Dipondiariis, sub. numis: ut cap. 2. lib. proxime sequentis. Dalec.

Pretium in libras hujus sestertii bini. Dipondiis vero detructis] To hujus non est in Vossiano. Caterum quod lucidum vocant, ejus pretium esse vult in libras sestertium unum et dimidiatum; tantum enim restat dipondio binis sestertiis detracto. Perperam Dalecampius, fere sestertio uno; nam sestertius, inquit, valet asses duos sive poudo et semissem. Immemor seculi, quo vivebat Plinius. Sestertius cum primum cuderetur tantum valnit; Plinii avo quatnor assibus semuncialibus mutabatur. Gronov.

Sile pingere] Sil Hermolao et Agricolæ, ochra. Sil, quod specialiter vocatur, ad sacrum ignem adhibet Celsus v. 24. Dalec.

CAP. XIII. De sile et caruleo, et Nestoriano: et calo, et quod non omni anno aqualiter species vendantur.

Hujus genera tria fuere] Theophrast. περὶ λίθων. Vitruvins v11. 12. Idem.

Crassiorem tennioremre] Caret nostrum exemplar his verbis. Pintian.

Coquitur herba] Glasto. In officinis infectoriis spuma purpurea glasti cortinis innataus siccatur et Indicum fit. Cæruleum in cadem cortina infecta durabilius et floridius est. Alii violam exponunt, nempe nigram, το μελάνιον. Dalec.

Pretiu ejus XXIII. in libras, cœrulci XVIII.] Voss. praetia ejus XX. in libra cœrulei XVIII. Lege: Pretia ejus *X. in libras, cœrulei *VIII. hoc est, denarii decem, et denarii octo. Gronov.

Accessit et Nestorianum] Voss. et Academ. Vestorianum. Vestorius Ciceronis amicus in Epistolis ad Atticum et in octavo Familiarium a Cælio appellatur. Vel hic vel hujus gentilis ei auctor fuit. Vitruvins vul. 11. (Cærulci temperationes primum Alexandriæ sunt inventæ; postea idem Vestorius Puteolis instituit faciendum.) Idem.

Pretium ejus XL. in libras] Voss. ★ I. hoc est, denarius unus. Sic accipe mox quoque, cujus pretium ★ VII. in libras; hoc est, denarii septem. Utrobique autem absunt Vossiano in libras. Idem.

Idem et Puteolani usus, præterquam ad fenestras] Voss. Pintiani, Men. Gud. præterque ad fenestras. Sic enim amat loqui præterque, pro et insuper. Sic 1x. 2. 'Ut vera fiat vulgi opinio, quicquid nascatur in parte naturæ nula, et in mari esse; præterque multa, quæ nusquam alibi.' XXIII. 8. 'Pistacia eosdem usus habent quos nuclei pinei, præterque ad serpen-

tium ictus, sive edantur, sive bibantur.' XXIX. 5. 'Jus ex carne arictum privatim adversus cantharidas, item lac ovium calidum; præterque his, qui buprestin aut aconitum biberint.' Sic Vossianus et Pintiani codices. XXXIII. 2. 'Præterque armillas civibus dedere, quas non habent externi.' XXXIV. ult. 'Vis ejus eadem quæ supra dictis, levissima tamen ex omnibus, præterque ad candorem fæminarum.' XXXVIII. 8. 'Venas protulit, præterque in veste et rugas et sinus invenit.' Idem.

Vocant Cælon] Aliter et alio ordine in scripto codice, Cyllon vocant. Pintian.

Frans viola arida decocta] De silis tinctura id prodit Vitruvius lib. VII. cap. ult. non cærulei; sed mendosum potius exemplar Vitruvii puto, quam anctoris. Dalec.

Teritur difficillime sil] In antiquo exemplari, Teritur autem difficillime; verbum vero sil non legitur ibidem. Pintian.

Demetrium a tota Seplasia Seplasiæ nomine pigmentorum atque aromaticarum specierum negotiatores significantur, origine vocabuli a Campanis deducta, quorum vicus erat Seplasia, hujuscemodi mercibus attributus. Gelen.

LIBER XXXIV.

PROŒM. Æris metalla. CAP. 1.

Æris metalla] 'Raudus' prisci illi vetustissimique Romani æs vocaveruut, unde dicta Raudusculana porta, quod ære munita foret. In ea fuit Genutii prætoris caput æneum historiis scriptorum celebris. Alex. ab A- lex. Iv. 16. χαλκόν, Græcis, παρὰ τὸ χέειν τὴν ἀλκὴν, quod eornm qui confodiuntur vires ac robur dissipet, vocatum fuisse Tzetzes scribit. Dalec.

Et ærarium et obærati ab ære dicti] Vossiana quantivis pretii lectio: et ærarium, obærati, ære diruti. Festus: Dirutum ære militem dicebant, cui stipendium ignominiæ causa non erat datum; quod æs dirnebatur in fiscum, non in militis sacculum.' Gronov.

Et alia quæ vetustas tradidit cum æqualem] His in verbis τὸ quæ et τὰ tradidit cum nec Vossianus nec Gudianus nec Menapius nec Academicus aguoscunt. Omnia recte hiabebunt, si declarat facies pro declararet. Docuimus, inquit, quamdiu populus Romanus ære tantum signato usus sit. Sed et alia vetustas æqualem urbi auctoritatem ejus declarat, a rege Numa collegio tertio ærariorum fabrum instituto. Idem.

Celebritas in Asia] Exemplar antiquum, celebritas Maria; puto legendum Mariæ, ant e Maria. Apparet autem Mariam locum esse Bæticæ, non louge a Corduba; a quo fortasse nomen invenerunt Mariani montes, qui Tarraconensem a Bætica disterminant. Cujus mentio etsi a geographis non sit, colligitur tamen, ex his quæ a Plinio infra referuntur, ita esse ut dixi. Pintian.

Cap. 11. Genera æris, quæ Corinthia, quæ Deliuca, quæ Æginetica.

Orichalco] Vide Rhodig. XIX. 9. Brod. VI. 23. Scalig. in Festum, dictione Aurichalcum. Apud interpretem Apollonii, Aristoteles et Hesychius aurichalcum esse negant. Dalcc.

Quod et Cordubense dicitur. Hoc a Liviano cadmiam maxime sorbet] Quid si legas: quod et Cordubense. Differt hoc a Liviano. Cadmiam, &c. et panlo ante summa gloriæ, non summa gloria? Pintian.

Cyprio suo assibus contentis Melior lectio, ut sentio, Cyprio suis assibus contento, quamvis in secunda editione aliter putet Hermolaus. Idem.

Corinthium maxime laudatur] Vide Muret, in Varr. 111. 5. Plutarch, lib, cur Pythia carmine oracula non reddit. Dalec.

Cum ante secula] An legend. Cum ante seculo, i. e. ante centum annos? Gelen.

Trulleos, nullo munditiarum respectui

Trulla, nunc lasanum, in quod ventris onus deponitur; nunc vas quo e culina in latrinam aquam effundunt; nunc vasis potorii genns; nunc cæmentariorum instrumentum, quo dealbati tectorio muri, aut delutati, limuntur et complanantur a terendo. Dalec.

Antiquissima æris gloria Deliaco fuit] Maxima est Tartessiaco ex Hispania apud Pausaniam in Eliacis. Idem.

Hic est exemplar Æginetici æris] Voss. melius, Hoc erit exemplar Æginetici æris, Gronov.

Emulatio autem et in materia fuit] Voss. Emulatio lis et in. Scribe, Emulatio iis et in materia fuit, Polycleto et Myroni: 76 autem delet et Pintiapus. Idem.

CAP. 111. De candelabris et templorum ornamentis.

Tribunorum militarium] Tribunorum militum salarium fuit talentum, quod valebat sestertia 50. æstimata sigillatim 25. coronatis nostris. Summa 1250. coronati. Dalec.

Accessio candelabri talis fuit, &c.]
Lege: Accessio candelabri talis fuit:
Theonis jussu præconis Clesippus fulle,
gibber et alio præterea fædus aspectu,
emente id Gegania H-S. quinquaginta
millibus, cademque ostentante convivio
emptum, ludibrii causa nudatus, atque
impudentia libidinis receptus in torum,
mox testamentum, prædives numinum
vice illud candelabrum coluit, et hanc
Corinthiis fubulam adjecit, vindicatis
tamen moribus nobili sepulcro, &c. Vide
horum expositionem apnd Gronov.
de Sestertiis pag. 686. 687.

Clesippus fullo] Forte Ctesippus. Sic Ctesippus Chabriæ F. apud Athenænm, et Herculis duo Ctesippi filii, ex Deianira Œuei et ex Astydamia Amyntoris, si recte legitur apud Apollodorum; et nisi potins unus est Ctesippus, quem alii Deianira, alii Astydamia natum voluerunt. Hunc locum reliquum explicuiums in Pecuniæ Veteris 1y. 8. 686. Gronov.

Gegania sestertiis L.] Livius lib. 1.

Dionys. Halicarn. lib. eod. scribunt a Tullo rege principes Albanorum Tullios, Servilios, Quinctios, Geganios, Curiatios, Clælios, in patres lectos fuisse, ut ea quoque parte respublica cresceret. Dalec.

Prisci limina etiam ac valcas, &c.] Qu. et Cn. Ogulnius ædiles curules, fœneratorum aliquot bonis multatis, ex eo quod in publicum redactum est, ænea limina in Capitolio, &c. posuerunt. Livius lib. 1. Decad. 1. Fuit et Romæ porta Raudusenlæ ærata, de qua hujus libri c. 1. Idem.

Cortinas tripodum] Pelves tripodibus impositas. Tripus suggestus fuit, triplici graduum ordine divisus, in quem vates conscendebat responsa editura, ut tutins ἆσθμα θεῖον acciperet, quod propius adstantes aliquando suffocaverat. Rhod. ex Diodor. viii. 16. Vide Hadr. Jun. ii. 3. Idem. Cap. iv. Quando primum simulacrum

Rome factum, et de origine statuarum, et honore statuarum, et generibus, et figuris.

De origine statuarum] Statuariæ quinque genera observant: τομικὴν, quæ lignum vel ebur tractat; πλαστικὴν, quæ argillam; παραδειγματικὴν, quæ gypsum; κολαπτικὴν, quæ marmor et lapides; γλυφικὴν, quæ metalla; et hanc duplicem: χυμικὴν alteram, quæ metallum fundit; ἀγωγικὴν alteram, quæ scalpendo format, idque vel ἀναγλυφικῆ, cum sint retusæ; ἐγκολαπτικῆ, cum cælatæ. Rhodig. xxix. 24. Idem.

Harmodio et Aristogitoni] Ii Pisistrati filio Hipparcho interempto servitute tyrannidis Athenienses liberaverunt. Pausanias in Atticis. Hanchistoriam vide prolixe recitatam apud Thucyd. lib. vi. Idem.

CAP. V. De statuis togatis, et quibusdam aliis, et quibus primum in columna, et quando primum publice, et quæ primum statuæ Romæ.

Cæsar quidem dictator, &c.] Lucius Scipio statuam suam chlamydatam et

crepidatam in Capitolio poni voluit, quoniam eo habitu aliquando usus fuisset. Valer. 111. 6. Idem.

Lupercorum habitu] Luperci caprina pelle amicti, cætera nudi, per urbem discurrebant. De iis et Lupercalibus vide Alex. ab Alexand. 1v. 12. Idem.

Mancinus eodem habitu] Aulum Hostilium Mancinum, quod Consul, cæso exercitu, consultore Tiberio Graccho, ignominiosam pacem fecisset, Numantinis dedendum Senatus censuit. Julius Obsequens. Florus lib. Lv. Corn. Nepos de Viris Illustrib. Plutarch. in Vita Gracchi, qui nudum et vinctum deditum fnisse narrat. Valerius 1. 6. vocat 'Cainm Hostilium Mancinum,' non Aulum. Idem.

Camænarum æde] A Fabio Nobiliore extructa, Lucius Faunus c. 17. Id.

Equestres utique statuæ Romanam celebrationem habent] Acad. Gud. Men. Equestres vero statuæ. Voss. Equestres utique vero. Lege, Equestres ubique fere statuæ. Gronov.

Sed illi celctas tantum dicabant] Qui uno equo vicerant, vel ctiam equos, qui ab uno sessore agitantur et reguntur. Dalec.

- Antiquior columnarum, sicut C. Menio] Et L. Curio Camillo. Liv. lib. VIII. Decad. 1. De columna Menia alibi diximus. Caius Menius Aricinos, Lavinios, Veliternos, Antiatibus et Volscis conjunctos, adortus ex improviso fudit. Decretus triumphus. Additum honori, ut in foro statua erigeretur, quam impositam fuisse columnæ locus hic monstrat. Idem rostratas sex naves Antiatum cepit, earnmque rostra in fori suggestu fixit, quæ Rostra vetera dicta sunt. Liv. Florus. Idem.

Præclara res, nisi frivolis capisset initiis] Voss. et Gud. ni frivolis. Grouov.

Namque et Actii Navii statua fuit ante curiam] Voss. atinavi. Sic et mox, has et attinavi. Scribe utrobi-

que, Atti Navii. Hoc enim nomen hominis fuit Attus Navius. Valerius Maximus 1. 4. 'Cum ab Atto Navio augure prohiberetur.' Sic notavimus in membranis. Vide ad Livii 1. 36. Mentio ejusdem apud nostrum xv. 18. ubi legendum censeo: Tanquam in comitium sponte transisset Atti Navii angurio. Si quando arescit, rursus (quæ cura sacerdotum) seritur; nam Gnd. Men. Acad. acto navigio illico, Thuan. atto narigio aliquarescit. Nimirum Navii augurio ob similitudinem literarum coalnerunt in narigio. Ex si quo, pro si quando, factum aliquo et illico. Neque invideo, si quis nosse velit, ut Turnebus hæc concinnet xxvII. 13. ut Scaliger ad Festum in Navia; ut Salmasius ad Solinum p. 1137. Gronov.

Fuit et Hermodori Ephesii] Apud Strab. lib. xiv. Artemidorus narrat, Hermodorum virum inter Ephesios frugi, ab iis ejectum quod bonus esset, ideoque dignos Ephesios omnes qui strangularentur, cum edicto publico civitate pellerent bonos et integros viros. Hanc historiam repetit et Alex. ab Alex. v. 18. Dalec.

Alia cansa et alia auctoritas major in Horatii] Tres supervacuas voces recidi jubet liber optimus; sic enim ostendit: Alia causa, alia auctoritas M. Horatii Coclitis statuæ. Cum hoc major cadit et Pintiani minor pro miror in verbis sequentibus. Gronov,

Equidem et Sibyllæ juxta rostra esse non miror] Legendum proculdubio minor, non miror; nam enm dixisset majorem esse causam statuæ Horatii Coclitis, subdit non minorem esse causam statuæ Sibyllæ: proinde scribendum puto, non equidem, sed et quidem. Pintian.

Cap. vi. De statuis sine tunicis, et quibusdam aliis, et quæ prima Romæ statua equestris, et quando omnes statuæ privatim et publice sublatæ, et quibus Romæ mulieribus, quæ primæ ab exteris publice positæ. Et Tito Coruncano] Hoc ctiam tributum fuit legatis cæsis a Tolumnio rege Veientum. Cicero in Philipp. 1X. Dalec.

C. Octavium] Plinius errat, qui hunc C. Octavium appellat, et historiam, sive facta duplicia miscet ac confundit. Non nemo qui Plinium recensuit et adnotavit, frustra est in viro defendendo. Tu, si voles, fontem ipsum erroris ejus reperies in Ciceronis Philippica nona. Lipsius. Imo C. Popillius. Quod suadent Polybius, Cicero, Livius, Valerius. Zonaras tamen M. Popillium etiam nominat; sed errorem ejus redargunut facile testes, quos dixi, omni exceptione majores. Vossius.

Non præteribo C. Octavium ob unum verbum] Pintianus tria postrema verba Pliniana esse negabat. Voss. Cn. Octavium ob unum SC. verbum, hoc est, senatusconsulti. Id verbum est oculatissimo. Sequitur enim: In qua legatione interfecto Senatus statuam poni jussit quam oculatissimo loco: eaque est in Rostris; ita enim Voss. Vulgo desunt eaque est. Academicus, Men. Gud. loco qui est in rostris. Cæterum duas hic historias a Plinio male misceri notum est. Gronor.

Apollo Pythius fortissimo Græcorum gentis jussisset] Vetus exemplar non Græcorum habet, sed Graiæ. Item alio ordine concepta sunt hæc verba: Apollo Pythius jussisset fortissimo Graiæ gentis, &c. Pintian.

Simulacra celebri loco dicari donec Sylla dictator] Hermolaus ex vetustis codd. affert: ca causa credo ne Sulla dictator ibi curiam faceret. Men. et Gud. Acad. dicari et credo ne Silla. Voss. dicari ea est et credo nec Sulla. Scribe: simulacra celebri loco dicari: ea stetere, donec Sulla dictator ibi curiam faceret. Gronov.

Quam Phalerco Demetrio Athenis] A Cassandro Macedonum rege Athenis præfecto. Vide Strab. lib. 1x. Dalec. Si quidem CCCLX. statuere, quas mox laceravere nondum anno hunc numerum dierum excedente] Scribe alio ordine: siquidem CCCXL. statuere nondum anno hunc numerum dierum excedente, quas mox laceravere, ex nostro archetypo. Pintian.

Statuere quas mox laceraverunt nondum anno] Voss. Siquidem CCCLX. statuere, nondum anno hunc numerum dierum excedente, quis mox laceravere; non enim dicit prius laceratas, quam tot dies anni præterissent; sed tot positas tum, cum annus nondum plures dies Athenis haberet. Non aliter codex Pintiani. Gronov.

Quas mox laceraverunt] Conflaverunt, in cloacas abjecerunt. Vide Strab, lib. IX. Dalec.

Cum fæminis etiam honore communicato. Clæliæ enim statua est equestris] Legendum: cum fæminis etiam honore communicato Clæliæ statua equestri, ex archetypo nostro. Pintian.

Cum nee Lucretiæ nec Bruto] Voss.
cum in gretiæ ac bruto; dein, fuerant
non decernerentur. Lege: cum Lucretiæ ac Bruto, qui expulerant reges, propter quos Clælia inter obsides fuerat, non
decernerentur. Statim Voss. Gud. Men.
Acad. Hanc primam cum Coclitis, scil.
statua. Sic xxxvi. 5. 'Nuper etiam
in Lunensium lapicidinis. Sed in Pariorum mirabile proditur.' Gronov.

Ante enim sibi ac Sibyllæ Tarquinium] Redundare $\tau \delta$ sibi ex archetypo suo statuit Pintianus. Voss. Atto enim ac Sibullæ Tarquinium: sine dubio rectius; nam Atto Navio et Sibyllæ statuas a Tarquinio positas jam dixit et præcedenti capite extremo. Idem.

Nisi Clæliæ Piso traderet ab his positam qui una obsides erant] Deest conjonetio quoque: nisi Clæliæ quoque Piso traderet ab his, ex vodem. Pintian.

Redditis a Porsena in honorem ejus] Voss, Gnd. Men. Acad. Porsenna. Ut et mox, 'quæ Porsennæ mittebantur.' XXXIV. 14. 'In fædere, quod expulsis regibus po. Romano dedit Por-

senna.' xxxvi. 13, 'quem fecit sibi Porsenna,' Neque aliter and Livium hoc nomen scribendum est. Sed et Voss, nisi Clæliæ quoque Piso traderet ab his posita qui una obsides fuissent redditis a Porsenna honorem; sine $\tau \hat{\omega}$ in et τω cjus. Unde suspicor fuisse, positum, &c. honorem. Est enim positus honor posita statua in honorem. Sed et hoc nisi videtur supra exigere erederem, pro crediderim. Sic igitur fac habeas omnem locum: Hanc primam eum Coclitis publice dicatam crederem, (Atto enim ac Sibyllæ Tarquinium et reges sibi ipsos posuisse verosimile est) nisi Clæliæ quoque Piso traderet ab his positum, quæ una obsides fuissent, redditis a Porsennu, honorem. Gud. Men. Acad. redditis a Porsenna honorem habuit. Vulgatum ab Hermolao est, cum legeretur honorem ejus habuit. Gronov.

C. Pompilio II. consulibus] Voss. C. Popilio II. uti notum est nomen hoc fingi debere. Et fuerunt a U. C. 595. Idem.

Lege perlata] Qua is damnaretur nt publicus hostis. Dalee.

Passimque clientes in clientelos ita recepti] Passimque gentes in clientelas ita receptæ, in apographo nostro. Pint. Cap. VII. De antiquis statuariis, et pretiis signorum immodicis, et colos-

sis in urbe celeberrimis.

Janus geminus a Numa Rege dicatus] Livius lib. 1. ad infimum Argiletum Janum a Numa factum scribit, indicem pacis bellique: apertus ut in armis civitatem esse, clausus pacatos circa omnes populos significaret. Procopins Belli Gothici lib. 1. sacellum æreum Jani in medio foro fnissc tradit, e regione Capitolii, supra locum, quem ætate sna tres Parcas vocabant, tanta amplitudine, quanta satis ad excipiendam imaginem quinque pedes altam. Varro 12. aras Jano fuisse sacras tradit, in quavis regione urbis unam, sed duas præ cæteris cultas: alteram in foro boario, alteram in Romano ad arcum Fabianum. De Jano medio vide Brod. 11. 19. Magium 11. 12. Dalec.

Digitis ita figuratis] Ejus supputationis modum per digitos factæ Rhodig, subtiliter exponit xxIII. 11. et 12. Idem.

Lignea potius aut fictilia Deorum simulacra] Priscorum inopiam et sui temporis luxum scite Varro describit, de Vita Pop. Rom. lib. 1. ' Hæc ædis quæ nunc est, multis annis post facta fuit; quia omnia regiis temporibus delubra parva facta sunt, ut in cætero cultu quæ sunt consentanea, quod sint paupertina sine elegantia atque castimonia. Quid inter hos Joves intersit, qui ex marmore, ebore, auro nunc finnt, potes animo advertere et horum temporum divitias, et illorum paupertates.' Idem quod Plinius, Pausanias in Corinthiacis, quo loco templi Apollinis Lycii meminit. In Arcadicis quoque earum imaginum materiam fuisse tradit ebenum, cypressum, cedrum, quercum, smilacem, lotum: at Cyllenii Mercurii fuisse e citro. Idem.

Ad sexcenta decem opera fecisse prodatur] In vetusto codice, M. D. opera fecisse tradatur. Pintian.

Cum Lysippus ad sexcenta X. opera fecisse prodatur] Voss. cum Lysippus ad CIO D. opera fecisse datur. Scribe, fecisse edatur, vel dicatur. Pintiani liber, MD. fecisse tradatur. Men. quoque Acad. Gud. tradatur. Gronov.

Solitum enim ex muniprecio] Manuprecio, non muniprecio, in eodem; sicque esse legendum ex Varrone supra ostendimus. Pintian.

Statuarum quas colossos vocant] Voss. colosseas. Infra: 'destinatum illius principis simulacrum colosseum.' xxxvi. 5. 'Mars etiam nunc sedens colosseus.' Gronov.

Jupiter a Claudio Cæsare dicatus, qui vocatur Pompeianus a vicinitate theatri] Voss, Juppiter aulo claudio. Scribe, a Divo Claudio Cæsare dicatus. Dein nt et Academ. Menap. Gudianusque, qui devoratur Pompeiani theatri vicinitate. Lege devocatur; et intellige, deprimitur, minus grandis apparet, submittitur. Sic 'obliterare' xxxvi. 5. 'Romæ quidem magnitudo operum eam obliterat, ac magni officiorum negotiorumque acervi omnes a contemplatione talium abducunt.' Verbum habes xxxvi. 8. 'In hoc a simulacris Deorum hominumque devocaverat lumanissimam artem.' Idem.

Talis et Tarenti factus] Lege, Talis et Hercules Tarenti, &c. ex Strabone lib. vi. Colossum eum Fabius Maximus capto vi Tarento Romam transtulit, et ut donarium in Capitolio sacravit. Strabo quidem Jovis colossei, omnium colossorum, qui tum extabant, post Rhodium maximi, in foro Tarentinorum positi, meminit; sed nec opus id Lysippi fuisse tradit, nec Romam devectum. Dalec.

Septuaginta cubitorum altitudinis fuit] Apud Festum pedum 105. quod idem est. Qui fecit Chares ei subscripsit: Τὸν ἐν Ὑρόφ κολοσσὸν ἐπτάκις δέκα Χάρης ἐποίει πηχέων ὁ Λίνδιος. Idem.

Quæ contulerant ex apparatu regis Demetrii] Non contulerant, sed contegerant, in antiquo codice: lego, coëgerant. Sequitur continuo, relicto moræ tædio. Sunt alii minores; in eodem, relicto moræ tædio obesse a Rhodo. Sunt alii minores: scribendum non obesse a Rhodo, sed literis permutatis, obsessa e Rhodo. Et paulo post, Tuscanum, non Thuscanicum. Pintian.

CCC. talentis, quæ contulerant] Voss. nt et Pintiani, contegerant; unde ille coëgerant. Forte, confecerant. Plautus Merc. 1.1. Lucrum ingens facto: ita peculium conficio grande.' Secunda in Rullum: 'Primum permittitur infinita potestas innumerabilis pecuniæ conficiendæ de vectigalibus vestris non fruendis, sed ali-

enandis.' Vel conlegerant. Horatius, 'collecta viatica multis Ærumnis.' Iidem, relicto moræ tædio obesse a rhodo. Gud. abesse a rhodo. Academ. abesse athodo. Men. theadio 'abesse a-rhodo. Forsan, relicto moræ tædio obsessis, Rhodii. Conjeceram etiam obsessæ Rhodo, quod puto voluisse Pintianum; sed illud magis placet. Gronov.

Ut artificium minime probabilis artificis videatur] Scribo, ut artificium minime proba lis videatur; cætera superfluunt ex eodem. Pintian.

Provinciæ Vibio Avito præsidente] Voss. Dubio Avito; hoc enim et nomen ejus apud Tacit. Annal. XIII. et XIV. Gronov.

CAP. VIII. Nobilitates ex ære operum et artificum CCCLXVI.

Innumera artificum multitudo] Voss. Gud. Men. innumera prope artificum. Acad. innumera quoque prope artificum. Gronov.

Jove Olympiæ facto] Ejns luculentam et prolixam narrationem vide apud Pausaniam in Eliacis prioribus. Dalec.

Nonagesima quinta Olympiade floruere, &c.] Fuere, non floruere, in scripto codice; cui lectioni favet quod paulo infra sequitur: centesima quarta decima Lysippus fuit, cum et Alexander Magnus; sic enim legendum ex eodem, non, et cum eo Alexander Magnus. Pintian.

Cephissodorus] Plutarchus in Phocione Cephisodotum plastem ejus uxoris fratrem fuisse scribit. Dalec.

Phidias præter Jovem, &c.] Phidias, præter signa quæ hie numerantur, feeit e Pario marmore cælestem Venetem, et Nemesin Athenis; ex ære Minervam et Apollinem Parnopium ibidem. Pausanias lib. 1. In puteali solii Jovis Olympii tres Horas, et totidem Gratias. Idem lib. v. Puerum tænia redimitum, cælestem Venerem et Minervam ex ebore apud Eleos. Idem lib. vi. Ex ebore Minervam ad

Pellenem. Idem lib. vtr. Ligneam Minervam pedibus ac manibus e Pentelico marmore Platæensibus; Mercurium Thebanis. Idem lib. tx. Signa Minervæ, Apollinis, Miltiadis, et Atheniensium multorum Delphis. Idem lib. x. Dalec.

In Parthenone adstans] Templo Minervæ, quod Athenis in arce fuit. Eam παρθένον vocabant, nt scribit Pansanias lib. v. Inde παρθενῶν ejus delubrum. 'Hoc enim opus ut in apertum referas, nihil postulo,' inquit Cicero; 'non enim est tale, ut in arce poni possit, quasi Minerva Phidiæ, sed tantum ut ex eadem officina exisse videatur.' De eadem Ovid. 'Arcis ut Actææ vel eburna, vel ærea custos, Bellica Phidiaca stat Dea facta manu.' Idem.

Tam eximiæ pulchritudinis ut a forma cognomen acceperit] In apographo nostro, tam eximiæ pulchritudinis ut formæ cognomen acceperit; scribo, ut Phidiæ cognomen acceperit; sic enim auctores eam appellant, 'Minerva Phidiæ.' Pintian.

Ut a forma cognomen acceperit] Καλλίμορφος. Eadem appellationis et vocabuli ratione, τῆς καλλίστης καὶ ἀρίστης 'Αρτέμιδος signa in Academia fu-,, erunt. Pansan. in Atticis. Dalec.

Fecit ct Cliduchum] Pausanias in Eliacis picturæ meminit, in qua fuerunt Pinto, Liber pater, Proserpina, et Nymphæ duæ, quarum altera pilam tenuit, altera clavem. Plutonis enim clavem insigne esse, quod Inferorum sedes ita clausa sit, ut reditus nemini pateat. Ex eo loco Pausaniæ conjectandum κλειδοῦχον vocari aut Nympham illam, aut Plutonem ipsum clavigerum. Idem.

Quam Romæ Æmilius Paulus ad ædem Fortunæ dedicavit] In vet. cod. quam Romæ Æmilius Paulus ad ædem Fortunæ hujusce die dicavit. Hunc locum ex imis terræ latebris erutum sic restituo: quam Romæ Æmilius Paulus ad ædem Nortiæ Ethruscæ Deæ

dicarit. De Nortia antem, peculiari Etruscorum Dea, et Livius septimo, et Marcianus et Tertullianus, et Juvenalis poëta et omnes meminere: eadem menda infra hoc ipso capite corrigenda est, ex qua extricare se Hermolaus vel secunda editione non potnit. Pintian.

Quam Romæ Æmilius Paullus ad ædem Fortunæ dedicuvit] Voss. quam Romæ Paulus Æmilius ad ædem fortunæ hujusce modiei dicavit. Ubi duæ literæ superant. At infra plane idem præcipuus liber, ad ædem fortunæ hujusce diei. Ut præcepit Turnebus Adv. xvi. 12. Pintianus insanum male, ad ædem Nortiæ Etruscæ Deæ. Gronov.

Ad ædem Fortunæ] Ad ædem Fortunæ hujusce diei dicavit. Turn. xvi. 12. Q. Luctatius Catulus, is qui Marii collega prospere dimicavit adversus Cimbros, auctore Plutarcho in Mario, eam Fortunam dicavit. Ejus et mentio fit apud Cic. de Leg. lib. II. E Plutarcho sumpta est ea castigatio. Dalec.

Polycletus Sicyonius Ageladis discipulus] Ageludæ, non Ageladis, in scripto codice. Pintian. Polycletus Sicyonius, &c.] Polycleti alia opera sunt, Juno in templo Mycenis propinguo curiose descripta; Jupiter Meilichius Argis; Apollinis, Latonæ, Dianæ e candido marmore Tegeæ. Pausan. lib. 11. Amyclea Venus cum tripode. Idem lib. 111. Antipater pugil; Xenocles Mænalins Inctator; thersilochus Corcyræns, et Aristion Epidanrius apud Eleos. Idem lib. vi. Jupiter Philius apud Megalopolin, ubi et structuræ theatri præfuit. Idem lib. VIII. et 11. Dalec.

Polycletus Sicyonius Ageladis discipulus] Voss. agelade. Ut et mox, agelade et ipsum discipulum. Scribe, Ageladæ. Est enim Agelades et Ageladas apud Pansaniam prima etiam declinatione. Sic et Pintianus. Apnleins de dogmate Platonis: 'Quapropter inventa Parmenidæ ac Zenonis studiosius exsecutus.' Sic membranacens hujus Academiæ, non 'Parmenidis.' Gronov.

Diadumenum fecit molliter juvenem]
Mitratum, vittatum, fasciatum intelligit, quales fuerunt Persarum nobiles, ἀπὸ τοῦ διαδεῖσθαι τὴν κεφαλὴν μίτρα. Quidam legunt Diademumenon, id est, diademate, sive regio capitis insigni ornatum. Doryphoti antem regis Persarum spiculatores fuerunt, et hastati stipatores ac satellites, quos Dario 15000. mille fuisse Curtius tradidit, propemodum muliebriter vestitos, et luxu magis quau armis conspicuos. Dulec.

Quem canona artifices vocant] Vide apud Ælianum Hist. XIV. 8. prudentissimum ejus pictoris dictum de suo canone. Idem,

Distringentem] 'Αποξυδμενον, strigili se defricantem, sudoremque ac sordes detergentem. Idem.

Herculem qui Romæ Antæum a terra sustinentem] Aliter in vetusto exemplari: Herculem qui Romæ ha cetera arma sumentem; ut forte scribendum sit: Herculem qui Romæ in excetram arma sumentem. Excetra vero hydram significari, notum. Pintian.

Herculem, qui Romæ Antæum a terra sustinentem] Acad. Rome acerram sustinentem. Men. et Gud. Rome a terra sustinentem. Voss. Herculem, qui romæ; agetera arma sumentem. Pintiani liber, Romæ ha cetera arma sumentem; unde ille, in excetram arma sumentem. Potins videtnv: Herculem, qui Romæ, ab Otrera arma sumentem. Etsi alii ab Antiopa malint. Sed hæc nomina facile commutantur. Gronov.

Artemona] Artemon Plutarcho in Pericle, Anacreonti, Aristophani in Acharnensibus, vir mollitie effeminatissimus, cognominatus περιφορητὸς, quod lectica perpetuo veherctur. Constantinus. Ejus et effeminatam mollitiem et fatnam stupiditatem narrat Rhodig. IX. 11. Dulcc.

Proprium ejusdem] Tale signum æneum visum mihi. Ea tota ratio consistit in lineæ perpendicularis inventione. Idem.

Myronem] Myronis hæc opera Pausanias recenset: Lycius puer ex ære æneum labellum tenens; Perseus Medusam interficiens Athenis in arce, lib. 1. Hecate Æginetica lignea lib. 11. Arcesilaus et ejus filins Lichas; Timanthes Colonæus; Philippus Azan; Chionis Lacedæmonius; Pentathli apud Elcos, et ibidem Thalamus Sicyoniorum; Liber pater rectus; Erechtheus Athenis, lib. 1x. Idem.

Eleutheris natum] Atheniensem perpetuo vocat Pansanias: quoniam relicta urbe sna Eleutherienses Athenas sponte migraverunt, et ideo pro Atheniensibus sunt habiti. Idem.

Et ipsum Ageladis discipulum] Scribe, Ageladæ et ipsum discipulum, ex vetusto codice. Pintian.

Pristas] Serra lignum secantes; vel cetorum genus. Dalec.

Satyrum admirantem tibias] Minerva cum inflaret tibias, conspecta in Mæandro oris deformitate, abjectas fregit. Illas autem mirabundus excepit Satyrus ac inflare didicit. Ovidius luculentis versibus hanc fabulam Fast. vi. persequitur. Idem.

Pentathlos] De pentathlis et pancratiastis vide Rhodiginum XIII. 30. et Constant. Lexicon, et Pet. Fab. Agonist. 1. 31. Idem.

Erinna significat] Vide Gyraldum.

Numerosior in arte] Statuarum numero celebrior, aut in excogitandis quæ ad artem pertinent copiosior, ingeniosior, solertior. Idem.

Et Leontius] Fuerunt et ejns opera apud Eleos Leontiscus Messenius Inctator; Protolaus Mantinensis Dialcis filius; Etthymo pugil; Cratisthenis Cyrenæi currus æreus. Pausanias lib. vi. Astylon a Pythagora factum is anctor scribit, sed a quo tacet. Uno quidem loco libri sexti

Mnaseam, quem Libyn, quod Cyrenæus esset, appellaverunt, expressum a Pythagora Rhegino tradit, altero vero loco ab Argivo Pythagora; ut hic legendum sit, Eundem vicit et Argivus, vel apud Pausaniam, Cujus finxit statuam Pythagoras Leontinus. Idem.

Astylon] Crotoniata ille Olympicas palmas deinceps tres cursu repetito tulit. Plato de Leg. lib. viii. Astylum, Diopompum, Crissonem, Iccum famosos athletas resenset, qui, ut in publicis certaminibus vincerent, ab omni voluptatum genere, ac in primis consuetudine mulierum, abstinebant. Victor. vi. 20. Astylus, præter hunc cursorem, et alius fuit, qui Lapithis exitium vaticinatus est: de quo Ovid. Met. xii. et item alius Trojanus a Meneptelemo occisus. Iliad. B. Idem.

Claudicantem] Alcamenes etiam claudicationem Vulcani expressit. Valer. VIII. 11. Idem.

Item Apollinem citharædum, serpentemque ejus confici sagittis, qui Dicæus appellatus est] Error est in ordine verborum; legendum enim eodem sic: Item Apollinem, serpentemque ejus confici sagittis, Citharædum qui Dicæus appellatus est, quonium cum Thebæ, &c. Pintian.

Pythagorus Samius] Fortassis Parius, nt est apud Pausan. lib. 1x. Dalec.

Deæ] Diei, τῆς ἡμέρας ἐκείνης, Plutarch. in Mario; die codex Maffei. Ut apud Virgil. 'Libra die noctisque pares cum fecerit umbras.' Leopard. 1. 14. Idem.

Lysippum Sicyonium] Lysippus fecit Musas et Jovem Megaris. Pausan. lib. 1. Jovem et Herculem ex ære Sicyone. Idem lib. 11. Troilum cursorem; Xenarges Acarnana paucratiasten; Polydamantem Scotussæum; Pithum Ahderitam; Callicratem Magnesium, quæ signa fuerunt apud Eleos. Idem lib. vi. Cupidinem ex

Delph. et Var. Clas.

Plinius,

16 P

ære Thespiensibus; Bacchum in Helicone. Idem lib. 1x. Idem.

Fecit et Alexandrum] Horat. 11. Epist, ad Aug. 'Edicto vetuit ne quis se, præter Apellem, Pingeret, aut alius Lysippo duceret æra Fortis Alexandri vultum simulantia.' Idem.

Etiam cicatricibus operis atque conscissuris] Voss. concisuris. Et sic scribendum apud Justin. II. 1. 'tantis structa molibus, tot fossis concisa.' Cæsar B. G. lib. III. 'Pedestria itinera concisa æstuariis.' Gronov.

Athenis satyrorum turmam. Alexandrum, amicorumque ejus imagines, &c.] Rectius in scripto exemplari: Athenis satyrum. Turmam Alexandri in qua amicorum ejus imagines, &c. Pintian.

Satyrorum turmam, Alexandrum amicorumque ejus] Turnebus: Satyrum, turmam Alexandri umicorumque ejus. Plenius et commodius Vossianus, Men. Gud. Academicusque: Athenis Satyrum, turmam Alexandri, in qua amicorum ejus imagines summa omnium similitudine expressit. Immo et Pintiani codex. Gronor.

Thespiadas] Musas, a Thespiis oppido Bæotiæ Heliconi proximo. Cicero in Verrem, lib. vt. Luc. Mummius Thespiadas, quæ ad ædem Fortunæ sunt, dedicavit. Dalec.

Ad Trophonii oraculum] Duplex id fuit: alterum apud Thebas Bœotiæ, alterum in Lebadia. Vide Pausan. et Alex. ab Alex. v1. 2. Idem.

Ad Trophonii oraculum quadrigas Medeæ complures equum cum fiscinis] Recte Turnebus, simulacrum Trophonii ad oraculum; sic enim et Vossianus, Menap. Academicusque. Scd et quod sequitur graviter laborat. Voss. quadrigas medei conplures æquin cum fuscinis canem venaticum. Acad. quadrigas mede cum plures equin eum fucinis. Forte, quadrigas in ædes complures. Hæc enim ornamenta fastigiorum erant. Justinus lib. xxiv.

de templo Delphico: 'Statuasque cum quadrigis, quarum ingens copia procul visebatur, solido auro fusas esse.' In templo Apollinis Palatini: 'Auro Solis erat supra fastigia currus,' ut canit Propertius 11. 3. Livius lib. x. ' Ænea in Capitolio limina, Jovemque in culmine cum quadrigis.' Sed quid fiet illo aquin? Violentum forte sit, Neptunum cum fuscinis: una enim ei sufficiebat. Hercyna etiam obversabatur σύνναος Trophonii; sed quid illi cum fuscinis? Placidissime videtur exire, seque cum fuscinis : habitu scilicet piscaturi. Petronins: 'Alius exsultantes quærebat fuscina pisces.' Hesychius : Θυννάζοντες, κεντοῦντες τοὺς γὰρ μεγάλους θύννους τριοδοῦσιν ἐλάμβανον. Plinins 1x. 15. 'Mira dulcedine per aliquot horarum spatia et passuum millia a gubernaculis spectantur, ne tridente quidem in eos sæpius jacto territi.' Gronov.

Ignotum alias, quonium in Thessalia] Diverso conceptu in apographo nostro: ignotum alias, quoniam habitaverit in Thessalia ubi latuerint opera cjus. Pintian.

Praxiteles quoque marmore] 'Praxitelem Parius vindicat arte lapis.' Propert. Hæc Praxitelis opera recenset Pausanias, Equus, et Eques; Ceres, Cereris filiæ; Iacchus facem præferens; Diana Brauronia, Athenis. lib. 1. Megaris 12. Dii; Satyrus e Pario lapide; Pitho; Fortuna; Apollo; Diana; Latona. lib. 1. Argis, Latona. lib. 11. Mantineæ Latona et ejus filiæ. lib. viii. Rhea; Juno Telea e Pentelico marmore, Platæis; Æsculapius ad Trophonii oraculum: Herculis labores, Thebis; Cupido e Pentelico marmore; Venus, Phryne, Thespiis, lib. 1x. Phryne inaurata, Delphis; Diana Anticyræ, lib. x. Dalec.

Item Catagusam et Ebrietatem] Scribendum forte non ebrietutem, sed ebriam anum; ut sit nomen quod respondeat participio catagusam, Pintian. Item Catagusam et Ebrietatem] Την Κατάγουσαν, vel quæ pensa nendo deducit, unde et κάταγμα· vel quæ carminibus Lunam devocat. Prior interpretatio melior; Catagnsamque exponunt Lachesin, unam ex tribus Parcis, quæ quod colo Clotho advolvit, net, torquet, demittit. Alii κατάγουσαν την όδον πρός "Ερεβον, viam, quæ ad Inferos ducit, per quant reversus est Pluto rapta Proserpina, intelligunt. Eam Pausanias in Corinthiacis juxta Lernam et Chemarum fluvium esse tradit. Alii Proserpinam, quæ, secto capillo moribundis, eos πρός την άδην κατάγει. Veteres κατάγειν έρια, et κατάγειν κρόκην, dixerunt nere, filum deducere. Κατάγουσα Praxitelis imago sane fuit mulieris cum fuso et colu nentis, sive Parca esset, sive alia quævis. Quidam legunt Pergusum, nempe locum amænissimum, Ætnæ propingunm, descriptum ab Ovid. Met. v. ad cujus ripam Indens Proserpina rapta est. Quidam legant κατάκλυσιν, id est, effusam caliginem, alii κατάκλυτον, id est, depressam voraginem. Dalec.

Marmoreæ] Tum Cnidiæ, tum Coæ. Vide infra xxxvi. 5. Idem.

Spilumenem, Œnophorum] Turnebus pro Spilumenem, Œnophorum, quæ divisim leguntur, reponit conjunctim Spilumenen oporan, id est, sordidum autumnum. Ovid. 'Stabatet autumnus calcatis sordidus uvis.' Ego vero in vulgata lectione Spilumenem intelligo anum quandam sordidam, vel sordes vestium eluentem. Quidam Psilumenem, id est, glabram, et calvam, legunt. Idem.

Magnus Alexander] Antiochus, Pausaniæ lib. 1. Seleucus, Valerio x. 2. Idem.

Ipse Calamis] Calamidis signa Pausaniæ, Apollo Alexicacos; Victoria adjuncta leænæ, Athenis. lib. 1. Æsculapius ex auro et ebore, Epidauri. lib. 11. Victoria apud Eleos. lib. v. Equi Dinomenis, ct Equestres pucri apud Eleos. lib. vi. Delubrum Ammonis; Mercurius Tanagræ. lib. ix. Hermione Delphis. lib. x. *Idem*.

Equis semper sine æmnlo expressis] Propert, lib. tit. 'Gloria Lysippo est animosa effingere signa: Exactis Calamis se mihi jactat equis.' Idem.

Alcamenes Phidiæ discipulus] Alcamenis opera Pausaniæ, Athenis. Mars; Venus in lortis; Bacchus ex auro et ebore; Progne; Itys. lib. 1. Hecate triceps. lib. 11. Æsculapius Mantineæ. l. viii. Minerva et Hercules Colosseus e marmore Pentelico, Thebis. lib. 1x. Idem.

Encrinomenos] Ἐργκρινόμενος, qui athletis adnumeratur, et in eorum numerum recipitur, ἐγκριτὴς ἀθλητῶν, athletas qui probat ut recipiantur et accenseantur. Cicero Off. l. t. 'Atqui hoc idem Sophocles si in athletarum probatione dixisset, justa reprehensione caruisset.' Turnebus. Idem.

At Polycleti discipulus Aristides quadrigas bigasque. Et Iphicratis leæna laudatur] Quatnor scripti, At Polycleti Aristides. Sufficit enim huc intelligi vocem, quæ posita est in membro præcedenti: Alcamenes Phidiæ discipulus. Dein Voss. bigas quam phicratis. Forte: bigasque. Tisicratis leæna laudatur. Dixit enim superius: 'Hnjus porro discipulus fuit Tisicrates et ipse Sicyonius.' Inferius: 'Xenocrates Tisicratis discipulus.' Gronov.

Bryaxis Æsculapium] Is Megaris fecit Æsculapium et Hygieam. Pansan. lib. 1. Dalec.

Bedas adorantem fecit; Batton Apoll. et Junonem, &c.] Vide Reines. Var. Lect. lib. 11. p. 175.

Batton] Batton senex, qui com Apollo regis Admeti pasceret armenta, boves quos furto Mercurins eduxerat indicavit: quamobrem in indicem lapidem mutatus est. Ovid. Met. 11. 'Senserat hoc furtum nemo, nisi notus in fillo Rure senex, Battum vicinia tota vocabat,' &c. Fuit et Bat-

ton auriga Amphiarai, de quo Pansanias in Eliacis prioribus, et in Corinthiacis. Bathylli citharædi statuam a Polycrate Sami tyranno in Junonis templo dicatam, magnis laudibus celebrat Apuleius Florid. lib. 11. ac curiose describit. Dulec.

Bedas fecit adorantem Batton Apollinem] Dalecampius intelligit Battum senem Ovidio in lapidem indicem versum. Car non potius Aristotelem Battum, conditorem Cyrenarum, qui auspice Apolline coloniam eo deduxit e Thera? Sed potius Batton nomen est artificis, qui Apollinem et Janonem fecit, ut vidit excellentissimus Reinesius Var. II. 7. Gronov.

Olympium Periclem dignum] Ab eloquentiæ incredibili vi, prorsnsque divina, sic dictum volunt. Vide Rhodigin. xxv. 3. et Leopardum v. 14. Forma ejus fnit e suggestu populum alloquentis, manibus junctis, quoniam concionaturus semper Deos precabatur: quod vel ex Livio lib. xxxix. discinus: 'Cum post solenne,'inquit, 'carmen precationis, quod præfari prins, quam populum alloquantur, magistratus solent,' &c. Id.

Cephissodorus] Fecit is Megalopoli Dianam e Pentelico lapide. Pausan. lib. vIII. et in Helicone Musas. Id.

Canachus Apollinem nudum] Canachus fecit Venerem Sicyone, Apollinem Didymæum Milesiis ex ære ad Branchidarum oraculum; Apollinem Ismenium Thebanis e cedro. Pausan. lib. II. Bicellum pugilem apud Eleos. lib. vs. Signa multa Delphis. lib. ix. Idem.

Idem celetizontas pueros fecit] Voss. Idem et celetizontas pueros; sine $\tau \hat{\varphi}$ fecit, quod satis est mox poni. Gron.

Dædalus] Sicyonius, qui Timonem finxit. Pausau. lib. vi. non Atheniensis. Dalec.

Dinomenes Protesilanm] Is in Parthenope Athenis finxit 10 Inachi, et Callisto Lycaonis filiam. Pausan. lib. 1. Idem.

Euphranoris Alexander Paris est] Idem pictor fuit excellens, xxxv. 11. facta est et supra hoc ipso capite hujns mentio. Pinxit is Athenis porticum vicinam porticui regiæ, cnjus imagines multis refert Pansan. lib. 1. Idem.

Simulacrum Boni Eventus] Varro de Re Rust, lib. 1. Bonum Eventum numerat inter Deos Consentes. Ejus templum fuit prope thermas Agrippæ, quarum adhuc reliquiæ supersunt. Idem.

Cliduchon] Alii Daduchum legunt; alii Clavigerum interpretantur; alii Clidicum regem Athenarum, Pausaniæ memoratum in Atticis. Vide quæ in hanc vocem non longe a principio hujus capitis adnotavimus. Idem.

Græciam] Græciæ picturam Pansanias memorat lib. v. Ejnsdem imaginem lib. vi. Idem.

Et Castor et Pollux ante adem Jovis Tonantis] Acad. Tonantis agasce. Gud. et Menap. Tonantis agesie. Voss. Tonantis hagesiæ. Ita ergo scribendum: et Castor et Pollux ante ædem Jovis Tonantis Hagesiæ; nempe statuarii laudantur. Quintilianus Instit. XII. 10. 'Nam duriora et Tuscanicis proxima Calo atque Hegesias, jam minus rigida Calamis, molliora adlınc supra dictis Myron fecit.' Lapis in ædihus Witzii viri consularis Amstelædami ex Asia advectus:

ΓΑΙΟΝ ΒΙΛΛΙΗΝΟΝ ΓΑΙΟΥ ΤΊΟΝ ΠΡΕΣΒΕΥΤΗΝ ΡΩΜΑΙΩΝ ΟΙ ΕΝ ΔΗΛΩΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΕΤΕΡΓΕΣΙΑΣ ΕΝΕΚΕΝ ΤΗΣ ΕΙΣ ΕΑΥΤΟΥΣ ΑΝΕΘΗΚΑΝ ΑΓΑΣΙΑΣ ΜΗΝΟΦΙΛΟΥ ΕΦΕΣΙΟΣ ΕΠΟΙΕΙ ΑΡΙΣΤΑΝΔΡΟΣ ΣΚΟΠΑ ΠΑΡΙΟΣ ΕΠΕΣΚΕΥΑΣΕΝ. Aguoscit et Hermolaus Agesiæ, et ex eo facit Hegesiæ. Itaque miror quis id nomen deleverit. Gronov.

Buthyreus Lycius Myronis discipulus] In archetypo nostro Buthyres, non Buthyreus: puto scribendum Buthytes, hoc est, bovis immolator, et ad superiora pertinere eam dictionem; ut verbum quod sequitur Lycius, proprium sit nomen discipuli Myronis, non gentile; nam et Pausanias in Atticis Lycium memorat Myronis filium, et Plinius panlo infra Lycium hunc vocat. Pintian. Buthyreus Lycius Myronis Legend. Eleuthereus Lycius Myronis discipulus fuit ; non Buthyreus. Atque obiter nota Plinio dici Myronis discipulum, quem Græci constanter filium aiunt fuisse : fuerit forte initio discipulus, postea adoptione filius. Casaub. in Athenæum lib, xr. cap. 11. p. 809.

In Ganymede] Martialis, 'Illæsum timidis unguibus hæsit onus.' Nonius scribit, veteres Latinos, Græci sermonis ignaros, pro Ganymede Catamitum appellasse. De ejus raptu vide Leopardum 1v. 4. Emend. et Rhod. xv. 9. Dalec.

Menæchmi] Dianæ Laphriæ signum, quod Patris fuit, is finxit ex auro et ebore. Pausan. lib. v11. Id.

Menæchmi vultus genu premitur] Voss, Gud. Acad. Menap. Menæchim vitulus. Gronov.

Naucydes] Is Mothonis Atheniensis filius fecit Enclea Rhodium et Bacidem Træzenium. Pausanias lib. vi. Præterea Heben in delubro propinquo Mycenis, et Hecaten Thebis. Idem lib. 11. Dalec.

Policles] Fnit is Stadici Atheniensis discipulus. Fecit et Amyutam Pancratiasten. Pausan. lib. vt. Musas quoque ab eo factas testatur hic versus Varronis apud Nonium: 'Nihil sunt Musæ Policlis vestri quas ærifice duxit.' Lipsius 111. 24. Idem.

Splanchnopte] Philelphus in Suetonii Augustum c. 6. scribit in exem-

plari quodam se legisse, Sparganopte: quæ vox fasciatum puerum significat. Contra Plinii judicium quidam putant σπλαγχνόπτην, quasi haruspicem, ab extis dictum. Vide xx11. 17. nlt. Idem.

Silanion Apollodorum] Fecit et Satyrum Eleum, et Telestam ac Demaretum Messenios. Pausan. Idem.

Dum satiare cupiditatem nequit artis] Verior lectio nostri codicis, dum satiari cupiditate artis nequit. Pintian.

Strongylion] Fecit et Dianam. Pausan. lib. 1. et tres Musas. Idem lib. 1x. Dalec.

Brutus Philippensis cognomine suo illustravit] Post hac verba continenter in Gud. Men. Acad. quamvis mediis paginis sequentur: quod sapius fecisse bonitati plurimum confert; in quibus finitur hoc caput. Interjecta desunt. Gronov.

Theodorus] Pausanias multis locis meminit Theodori filii Teleclis, et Rhæci filii Philæi, utriusque Samii, qui primi æs cudere ac conflare docuerunt. Dalec.

Boëthii] Fuit is Carthaginiensis. Fecit et pusionem nudum inauratum, sedentem ad Veneris pedes in templo Junonis apud Eleos. Pausan. lib. v. Idem.

Violentia Neronis in urbem convecta] Neronem 500. statuas e Græcia Romam avexisse scribit Pansan. lib. x. Idem.

Cantharus Sicyonius] Cantharus Sicyonius fecit Cratinum ex Ægyra. Pausan, lib. vi. et Alexinicum Eleum. Idem eod. lib. Idem.

Polygnotus] Polygnotus pinxit Athenis 1es gestas Castorum in eorum æde; cellam in arce. Pausan, lib. 1. Theseum in templo Minervæ Areæ apud Platæenses, lib. 1x. Ilii excidium, Delphis, lib. x. Idem.

Perixyomenon] Ut Polycletus, Lysippus, Dædalus. Idem.

Apellas et adorantes fæminas Antigonus Perixyomenon] Hermolaus, anhelas et adorantes; vel plebeias et adorantes. Voss. Apellas sed adorantes se fæminas Antignotus et luctatores peroxymenon. Forte, Apellas Ledam et ornantes se fæminas. Gronov.

Cephissodori duo fuere] Cephissodorus Athenis Pacem fecit Plutum in sinu habentem, eodem fere argumento quo Xenophon et Callistonieus Fortunam Thebis finxerant, Plutum in sinu gestantem, quasi vel mater ejus foret, vel untrix. Pansan. 1x. Dianam Sospitam Megalopoli. 1. v111. Musas. lib. 1x. Dalec.

Liberum patrem in infantia nutriens] Sic apud Eleos e marmore Praxiteles fecit Mercurium, qui Bacchum infantem gestaret. Pausan. lib. vi. Idem.

Cleon] Cleon finxit apud Eleos Venerem; Pausan, lib. v. item Divolochum, Alcetum Arcadem, et Lycinum athletas, lib. vi. duos Joves, lib. v. Hysmonem, lib. vi. Damocritum, eod. lib. Idem.

Callieles] Megarensis, Theocosmi filins. Is Diagoram pancratiasten fecit. Pansan. lib. v1. Idem.

Dahippus] Finxit is et Callonem et Nicandrum athletas. Pansan. lib. vi. Idem.

Mycon] Syracusanus is, Nicocratis filius, Hieronis statuam equestrem ac pedestrem fecit. Pausan. lib. vi. Idem.

Mycon athletis spectatus] Voss.spectatur, nt xxxv. 11. 'Endorus scena spectatur.' Gronov.

Pitho] Non quidem μελίγηρου, Snadam, et flexanimam, sed Dianam cognomine Pitho, cui sacellum construxit Hypermnestra, victo patre in judicio, quod Lyncei canssa effugerat. Pansan. in Corinthiac. Dalec.

Pisicrates bigæ Pitho mulierem imposuit] Voss. Tisigratis bigæ piston. Sed nondum locus Tisicrati, cum ordinem primarum literarum in nominibus sequatur. Quæ autem mulier illa Pitho? Hermolaus Suadam interpretatur; aut legen-

dum Pisto, quæ sit credulitas. Dalecampins non μελίγηρον et flexanimam Snadam, sed Dianam cognomine tali ab Hypermnestra dicatam intelligendam monet, teste Pausania. Nunquam eam Plinius Pitho mulierem dixisset. Suspicor, quod prins est, non esse nomen artificis, sed operis ex illis, quæ fecit Niceratus, et scripsisse Plinium, Pisistrati bizæ Phyan mulierem imposuit. Historia est apud Herodotum libro primo. Valerius Maximus 1. 2. 'Pisistratus in recuperanda tyrannide, quam amiserat, simulatione reducentis se in arcem Minervæ est usus; cum per ostentationem ignotæ mulieris, quæ Phya vocabatur, formatæ ad habitum Minervæ, Athenienses deciperet.' Gronov.

Perillum nemo laudat saviorem] Perillum Atheniensem: 'Et Phalaris tauro violenti membra Perilli Torruit, infelix incipit (imbuit) auctor opus.' Ovid. in Arte. Dalec.

Sthenis Cererem] Olynthius. Fecit is et Pyttalum. Pausan. lib. vi. Dul. Simon] Ægineta. Finxit is et e-

Simon] Ægineta. Finxit is et equum cum auriga. Pansan. lib. v. Id. Scopas] Scopas Parius fecit Athe-

Scopus] Scopas Parius fecit Athenis Amorem, Appetitum, Cupidinem. Pausan. lib. 1. Herculem et Hecaten. lib. 1. Venerem popularem. lib. vi. Æsculapium et Hygieam; Templum Tegcaticum. lib. viii. Minervam et Dianam Eucleam. lib. ix. Idem.

Euchir] Enchir Atheniensis Enbulidæ filius apud Phencatas fecit Mercurium e marmore. Pausan. lib. v111. Idem.

Lyson] Is finxit Athenis populum. Pausan. lib. 1. Idem.

Menodorus] Athenieusis. Is fecit Thespium Cupidinem. Idem lib. v111. Idem.

Polydorus] Cum fulmine, quo Semele icta est, e cœlo liguum in ejns cubile decidit, quod ære Polydorus exornavit, et Liberum Cadmæum appellavit. Pausan. lib. 1x. Idem.

Protogenes idem pictura clarissimus] Exquisitus Vossianus: pictura clarissima, ut xxxv. 4. 'Fabii clarissima gentis,' Gronov.

Patrocles] Filius Dædali Sicyonii. Fecit Aristodemum, Pausan, lib. vi. et signa multa Delphis. l. x. Fuit et Patrocles Crotoniata Cratylli filius. Is finxit Apollinem cum inaurato capite. Idem lib. vi. Dalec.

Timocheus] Æsculapium Træzeniis fecit Timocheus. Pausan, lib. 11. Agelen Chium Theomnestus Sardianus. Idem lib. v1. Idem.

Thrason] Strabo lib. xiv. scribit, in Ephesiæ Dianæ templo monstrata sibi Thrasonis opera, Hecateum, Penelopen fontem, et anum Enrycliam. Idem.

Callimachus] Callimachus Athenis ante Minervæ signum lucernam auream fecit. Pausan. lib. x. et Junonem sedentem apud Platæenses. lib. 1x. Idem.

Ob id Cacizotechnos] Dictus etiam is fuit τηξίτεχνοs, quod artem subtilius expolisset; vel, ut scribit in Atticis Pansanias, quod primus lapides ετρύπησεν, id est, pertudit ac perforacit minutim. In manuscripto codice Cacotexitechnos. Philander in Vitruv. 1v. 1. Idem.

Memorabilis exemplo] Magis Pliniana lectio memorabili, quam memorabilis. Pintian.

Emendatum opus] Aptius legetur commendatum, quam emendatum. Id.

Saltantes Lacænæ, emendatum opus] Aptius legitur commendatum, quam emendatum, inquit Pintian. Haud ego, vel ob unum Petronii locum: 'laterique adplicat meo mulierem omnibus simulacris emendatiorem.' Sed et supra Plinius: 'Capillum quoque et pubem non emendatius fecisse.' Gronov.

Cypria in expeditione] De illa expeditione, auctioneque supellectilis regiæ, vide Plutarchum in Catone minore. Dalec.

Tam inane exemplum] Imo scribendum reor, tam insigne exemplum. Pintian.

Noscatur tam inane exemplum] Sic et Voss. Pintianns, insigne. Lege, tam immane exemplum. XXII. 2. 'Boletos immenso exemplo in crimen adductos, veneno Ti. Claudio principi per hanc occasionem ab conjuge dato Agrippina.' XXVIII. 2. 'Durat immenso exemplo Deciorum patris filique, quo se devovere, carmen.' XXX. 2. 'Immensum et indubitatum exemplum est falsæ artis, quam dereliquit Nero.' Gronov.

Tunicati Eleo habitu] In vetere exemplari non Eleo habitu, sed soleo habitu; ut forte pro soleo habitu, soleati legendum sit; et dictio sequens, Romæ, adulterina habeatur. Pintian.

Sentienteque] Leg. saviente. Non temere fuit Hercules ita formatus. Apud Athenæum lib. x11. Stesichorus Himeræus primus omnium clavam, leonis pellem, arcum tribuit Herculi; Xanthus vero Stesichoro vetustior, e cujus versibus in opus snum multa Stesichorns transtulit, habitu Homerico, nempe priscorum heronm, depinxit: qua figura a statuario illo tunicatus, et Eleo cultu repræsentatus fuerat. Turnebus legit Œtæo; nempe tunica illa molesta, quæ tabe veneni imbuta visceribus ejus inhæsit, tantosque cruciatus excitavit, ut in ardentem pyram conjicere se maluerit, quam acerbum dolorem perferre dintins. Dalec.

CAP. IX. Differentiæ æris et misturæ, et de servando ære.

In Cyprio coronarium et regulare est] Brevius in archetypo nostro, in Cyprio coronarium tenuatum in laminas; cætera redundant. Pintian.

Octonas plumbi libras addunt] Ad singula æris centumpondia. Dalec.

Eademque tabularis] Ad ducendas tabulas aneas commoda. Idem.

Peculiare in eo condimentum | Pecu-

liaris coloris emendatio, elegantia, gratia. Idem.

Appellatur etiannum et formalis temperatura] Apparatur in vetusto codice, non appellatur. Pintian.

Græcanicum vocant] Græciense vocat infra xxxv. 6. Dalec.

Quæ vocatur ollaria] Aliter ea fit hodie. Idem.

In statuarum prætextis] Ad id nostri artifices scobem æris in coticula tritam illinunt cum oleario glutine. Idem.

Jam pridem translatus est] Translatitius scribendum reor, non translatus. Pintian.

Tabulis æreis] Vide Brodæum IV. 12. Dalec.

CAP. X. De cadmia medicinæ.

Cadmia] Factitia. Idem. Namque ipse lapis ex quo fit æs] Ad-

Namque ipse lapis ex quo fit æs Adde particulam ut, ex antiquo exemplari; namque ut ipse lapis, &c. Pintian.

Medicinæ inutilis] Fallitur Plinius; multis enim is remediis pollet. Dalec.

Botrytis cognominata] Botryonis in scripto codice. Legendum videtur Botryitis, ex Dioscoride ultimo libro, ut etiam notavit Hermolaus. Pintian.

Et ab eo argumento botrytis cognominata] Voss, camaris dependens et ab eo argumento botryonis nominata. Botryonis et Menap. Academicus, Gudiannsque, sed et Pintiani: ipse, ut Hermolaus, Botryitis. Gronov.

Placitis, et ipsa ab argumento] Placitis: et in ipsa argumentum. Planicies crusta verius squammium intus varia ad luxuriam utilior, Ms. vitiosum; e quibus commoda tamen hæc lectio duci potest: Placitis, et ipsa ab argumento. Plana enim crusta est verius quam squamma, intus varia, ad ulcera utilior. Dalec.

Flunnt et ex ea duo alia genera] Cadmiarum genera sunt quinque: prima cx lapide pyrite usto; secunda bottytis; tertia onychitis; quarta placodes, sive ponitis, quinta ostracitis. Confundit hæc omnia Plinius. Idem.

Ostracitis tota nigra et cæterarum sordidissima] Voss. cæteris. Lege, nigra e cæteris sordidissima. Gronov.

Lapidem ipsum] Cadmiam metallicam, fusuris necessariam, de qua supra, Dalec.

Aqua pluvia lavatur minore effectu] Duo postrema verba redundant, ex vetusto exemplari: recte; nam infra in initiis proximi capitis repetuntur, proprium ibi locum habentia. Pintian.

CAP. XI. De scoria et flore, et squama æris et stomomate, et ærugine, et hieracio.

Fit ære fuso, et in alias fornaces translato] Fit ære fuso, cum in receptacula fluit, per fistulas ad ea pervenientes colatum; nam aqua gelidissima affusa, id quod fit ut sorde expurgetur, repentina densatione expuuntur grana milio similia, quæ florem vocant. Inepte hæc Plinius: multo accuratius Dioscorid. Quidam legunt: fit ære fuso flatu crebriore, et in receptacula e fornace translato. Ibi excutiuntur, &c. Dalec.

Florem Rhodig, xix. 10. scribit florem eum vocari paleas æris ramentulas. Quam recte et Latine is viderit! Idem.

Similiter ex eis fit, quam vocant lepida] Lege: Similiter ex eis fit quam vocant lepida, et sic adulteratur flos, ut squama vaneat. Ait florem æris adulterari æris λεπίδι, ut squama nimirum væneat, quæ alias vænnun ire non posset. Salmas. 1077. a. Sequentia sic lege: et sic adulteratur flos ut squama væneat, decussa vi clavis in quos panes ærei ferruminantur. Ita loquitur alibi; ut xxxvi. 26. 'Vitrum sulphuri concoctum ferruminatur in lapidem.' Sic panes æris dicit in clavos ferruminari. Vide Salmas. p. 1077. a.

Decussa ri clavis, per quos panes] Leg. Decussa clavis, quos ex panibus ærcis fubricantur. Sic autem Diosc. Bonitate præstat æris squama crassa, ex clavis æreis officinarum (ἐκ τῶν χαλκουργικῶν ἥλων) Cypriarum decussa, quam helitin vocant. Male hunc locum Plinius vertit. Dalec.

Quod vocant stomona] Dioscorides agnoscit quidem λεπίδα, et τοῦ χαλκοῦ, et τοῦ στομάματος, æris, chalybis, sive aciei squamum, sed eam στόμωμα dici, nusquam tradit. Quamobrem Plinium falli docti suspicantur. Idem.

Credunt seplasiæ, ea omnibus quidem fraudibus corrumpenti] Pauciora verba in apographo nostro: credunt seplasiæ omnia fraudibus eorrumpenti. Pintian. Credunt seplasiæ, ea omnibus, §c.] Ita legendus ille locus: Credunt Seplasiæ, omnia fraudibus corrumpenti. Jam quidem fucta emplastra ue collyria mercantur. Tubesque mercium, aut fraus Seplasiæ sic quæritur eis. Vide Salmas. p. 1051. b.

Credunt seplasiæ, ca omnibus quidem fraudibus corrumpenti] Voss. credunt simplasiæ omnia fraudibus corrumpenti jum quidem, factaque emplastra et colyria mercantur. Pintiani quoque codex, seplasias omnia. Men. Gud. Acad. credunt simpla sed (Men. set) ea omnibus q. Gronov.

Et ulcera oris farina admota] Scribe et uvas oris, non ulcera oris, ex scripto codice; favente etiam Dioscorid. lib. v. 'Columellam,' inquit, 'et tonsillas oris melle exceptus et admotus reprimit.' Sic in fine capitis de Chalcautho: 'tollit et uvas vel si decocto taugantur.' Pintian.

In eadis super acetum suspenso] Theophrastus $\pi \epsilon \rho \lambda (\theta \omega \nu)$. Dalec.

Ocyssime vero contrahit coronarum æruginem recisamentis] Acad. Men. Gud. Oc. v. contingit tenacior recisamentis. Voss. Ocyssime vero contingit coronariorum recisamentis in acetum additis. Optime. Contingit est existit, nempe ærugo. Dixerat: 'Æruginis quoque magnus usus: sed pluribus ea fit modis.' Coronarii, qui coronas faciunt. xxi. 2. 'Sicyone ingenio Pausiæ pictoris atque Glyceræ co-

ronariæ dilectæ illi.' Eodem lib. c. 9. 'Alii asphaltion, majore folio, quo utuntur coronarii.' et cap. 12. 'Coronarii quidem et spinæ flore utuntur.' Gronov.

Aut gummi] Quidam rasilem deteriorem, admixto gummi, pro factitia priore vendunt, inquit Dioscorid. Sed vitiosum id genus improbatur. Dalec.

Stridentia in frendendo] Dioscorides, διὰ τῆς ὀδόντων ἐπερείσεως, dentium appressu. Idem.

Delacrymationibus] Sic Plinius reddit quod Græci ἀποδακρυτικὸν vocant: est autem ἀποδακρυτικὸν, quod delacrymationes sistit, vel elicit. *Idem*.

Hieracium vocatur collyrium] A Hierace auctore Hieracium quidam vocari contendunt, quasi δξυδερκès, quod ίέρακες, accipitres, hieracium scalpendo, et succo tingendo oculos, obscuritatem cum sensere discutiant. Supra xx. 7. Hieraciorum collyriorum descriptiones aliquot extant ap. Galen. κατὰ τόπους, lib. 1v. Idem. CAP. X11. De scolecia, et chalciti, et

misy, et sury, et chalcantho.

De scolecia] Al. De collicia. Idem. Est et alterum genus aruginis quam vocant scoleciam] Vetus codex scoleaca; scribo scolecos, ex Diosc. lib. v. sic enim appellat æruginem scolecos, loc est vermis: cadem menda paulo post. Pintian.

Scoleciam] Licet apud omnes auctores, quorum scripta extant, legamus iδν σκωληκίαν, æruginem vermiculutam, hujus tamen erroris tam publici et recepti solum Plinium auctorem esse puto, legendumque κολλικίαν, in placentulas, ac veluti rotundos exiguosque panes formatam. Locus Dioscoridis qui Plin. fefellit est: "Εως τῆ μὲν χροιὰ ἰάδης, τῆ δὲ συστάσει γλοιώδης γένηται, καὶ οὕτως ἀναπλάσας κόλλικας 'Ροδιακοῖς δμοίονς, ἀποτίθεσο. Donec æruginis colore sit, ac strigmentorum crassitie: tum placentulas Rhodiis similes formato ac recondito. Plisting a similes formato ac recondito.

nins vero: Teritur autem, donec viride fiat, eontrakatque sese vermiculorum specie, &c. tacito de industria Rhodiorum vocabulo, cum explicare non posset Rhodii vermes quales essent. Præterea Dioscorides non expectandum esse jubet, quoad sese contrahat in vermiculos, ut Plinius intellexit, sed cum satis spissa est, manibus formari είς κόλλικας 'Poδίους, quod de vermibus exponi minime potest, κόλ. λικας ροδίους quidam exponunt, non placentas ex insula Rhodo, sed pastillos ex rosis ocularios, ad quem usum æruginis quoque illi pastilli fiebant. Dalec.

In Cyprio ære] In Cyprio ære (nempe æris Cyprii mortario) aluminis, et salis fossitii, aut marini, aut nitri drachma una, tritis cum aceti albi et acris hemina dimidia, quoad strigmenti modo spissescant. Idem.

Quod vitium ut emendetur] Sic legendum ex Dioscoride: 'Si quod autem vitium, nt emendetur, duæ partes nrimæ veteris aceto miscentur. Fit et ex urina pueri impubis. Idem autem in auramentis, quod et Santerna efficit.' Quod autem ait, 'Si quod vitium est,' hoc est, si minns efficax sit, ac colorata. Idem.

Æris venus oblongus] Longas et splendentes venas. Diosc. æris nulla facta mentione. Idem.

Acrius etiamnum et rehementius, si aceto, quam vino temperentur] Brevius in vetere codice, etiamuum rehementius si aceto quam vino temperentur; reliqua superfluunt: ct paulo post lege, Hispaniensique et Africo. Pintian.

Fit et in Hispania e puteis stagnisve] Rectius in codem, fit in Hispaniæ puteis stagnisve. Idem.

Decoquitur ea] Ideoque ἐφθὸν dicitur, aliis præstantins ad nigras tincturas, ad usum medicinæ invalidius. Diosc. Dalec.

Fit et pluribus modis] Lege: Fit et pluribus modis, genere terræ eo in scro-

bes cavato, quarum e lateribus distillante hiberno gelu stiria, stalagmian vocant. Vide Cl. Salmas. 1159. b. sequitur: Sic ex eo quod dependet ut lanciola, loucoton appellant. Salmas. ibid.

Genere] Atramentosi metalli, quod chalcitin, misy, sory, melanteriam continet. Dalec.

Hyberno gelu stirius] Vet. Hyberno tempore stiriæ gelantur: improprie geluntur, pro concrescunt vi caloris exiccatæ; nam hieme calidissimæ sunt metallorum fodinæ. Idem.

Statugmian] Σταλακτόν, σταλακτικόν, λογχωτόν vocari Dioscorides tradit: a Peteesio πινάριον. Idem.

Sed ex eo candidum colorem] Leg. Sed est candidum, et colore violæ simile. Violaceum id paulo post nominat. Idem.

Pluvia aqua] Quæ per venas atramentosas labitur. Idem.

Medetur et oculorum scabritiei] Scabriciæ, non scabriciei, in antiquo codice, semperque sic leges; sequitur confestim, Dolorique nec non et caligini et oris ulceribus. In eodem, dolorive et caligini ac oris ulceribus. Pintian.

CAP. XIII. De pompholyge, et spodo, et antispodo, et diphryge, et triente Servilio.

Differentia, quod pompholyx latura paratur] Spluratur, non paratur, in scripto codice: forte expurgatur legendum, ex Diosc. lib. v. Idem.

Suporem horridum] Veluti cœni, Dioscorides. Dalce.

Convenitque oculorum medicamentis, quibuscunque vitiis occurrens] Detrahe conjunctionem que, et occurrent lege, non occurrens, ex apographo nostro. Piutian.

Levissime hæc efflatur et ocius evolatque] Acad. levissimo flatu evolat e fornacibus, ut et Men. et Gud. nisi quod evolatque. Pintiani, levissimum hoc efflatur et otius. Voss. Levissimum hoc est flaturæ tutius evolatque et fornacibus et tectis adhærescit. Scribe, loturæ tutius; nam supra, 'pompliolyx lotura paratur.' XXXIII. 7. 'Alii minium faciunt prima lotura.' XXXIV. 18. 'Fit et lotura plurimi usus in medicina.' Mox: Quod vero rubicundius ex iis invenitur, acriorem rim habet, exulceratque adeo, ut, cum laratur, si oculos attigit, excæcet. Sic Voss. non attingat. Hoc igitur minus tutum loturæ. Vocabulum bis habes infra c. 18. Gronov.

Acriorem vim habet] Nondum exuta Cadmiæ, ærosive lapidis acrimonia. Dalec.

Purgatur ante pinna, dein crassiore lotura] Ms. Purgatur in tepiditate ni crassior lotura digitis scabritiæ excernuntur. E quibus restitui potest lectio melior: Purgatur crassior tepidæ lotura: digitis scabritiæ discernuntur. Legendum tamen ex Diosc. v. 85. Purgatur autem in crassiore panno lotura. Quidam digitis scabritiem exterunt. Maxima vis ejus est, &c. quamvis c. 18. hujus libri in lotura spodii plumbei scribatur: 'Quidam pulverem pennis detergere malunt, ac terere in vino odorato.' Idem.

Digitis scabriciem exterunt] Quatuor nostri, ut Pintian. scabriciæ excernuntur. Gronov.

Collyriis oculorum nimium vigiliis fatigatorum apta putatur] Collyriis oculorum minus utilis putatur, in archetypo nostro: cætera superfluunt. Pintian.

Fit et in argenti fornacibus] Aurique et plumbi. Dioscor. Dalec.

Quam vocant lauriotin] A Laurio Atticæ pago, Sunio proximo, nbi argenti metalla fuere. Pausanias. Spodon Illyricam laudat Hippocrates. Idem.

Vitæ ingenia mirari] Scribendum puto, naturæ ingenium. Causam erroris fuisse puto compendiosam scripturam hujus dictionis, naturæ: et paulo post, Catonei, non Cydonei, in eodem. Pintian.

Pseudocyperi] Quidam apud Diosc.

legunt pseudocypri. Dalec.

Spegma] Ψηγμα hoc loco est velut apluda, acer, palea æris, quæ vehementiori flatu extra fornacem ejicitur, tanquam æris ramentum aut recisa derasaque particula. Diosc. cap. de flore æris, τὸ τῶν παλαιῶν ἥλων ψῆγμα, ramentum veterum clurorum, a quibusdam vocatum fuisse tradit florem æris. Idem.

Quidam tradunt in fornacibus globos lapidis qui coquantur] Quidam tradunt, in areis globos lapidis as gignentis sole coctos fermentari; circa hos as fervere: ipsum vero percoqui translatum in ultas scrobes, et esse udum; quod autem muteriæ excocto superest, diphryges vocari. Ex Diose, et manuser. Idem.

Id quod excocto supersit, diphryges vocari] Voss. id quod ex cocto superfit, diphryga vocant. Plantus Sticho: 'Edepol te vocem libenter, si superfiat locus.' Acad. quoque diphryga vocant. Sed διφρυγές Dioscorides. Gronov.

CAP. XIV. De ferro et ferreis metallis, et differentiæ ferri.

Ne ferronisi in agricultura nterentur] Acad. in agro culto. Gud. et Men. in agro cultu. Voss. in agri cultu. Et hoc Plinii. Libet enim disertis illa tralaticia variare. Cicero in Verr. lib. 111. 'Quid est enim Sicilia, si ei agri cultionem sustuleris?' Idem.

Et stilo scribere intutum est, ut vetustissimi] Acad. Men. Gud. et cum stilo scribere intutum vetustissimi. Voss. et tum stilo scribere intutum vetustissimi. Lege, Etiam stilo scribere vetitum vetustissimi auctores prodiderunt. Tangit et Juretus ad Symmachum 11. 22. Idem.

Et tamen vitu ipsa non desit honorem] Voss. defuit. Ut Tacitus Hist. Iv. 'Nec deerat egentissimus quisque e plebe et pessimi servitiorum prodere ultro dites dominos.' Item: 'Nec deerat ipse stipatus armatis, domos hortosque permutans, apparatu, incessu, excubiis, vim principis complecti,' Gronov.

Learcho filio præcipitato residentem] Athamas furens Learchum ex Ino filium, saxo illisum, necavit, idem facturus de matre et altero filio Melicerta, nisi eo in ulnas recepto præcipitem Ino se in mare jecisset. Quare hic præcipitatum Learchum, saxo inflictum, et sic occisum intelligere oportet, non autem scopulo deturbatum. Dalec.

Furorem Learcho filio præcipitato residentem pænitentiamque] Hoc a Gelenio est, cum haberetur, residentem pænitentium, quod a Pintiano. Sed Voss. pœnitentia res ferrumque miscuit. Lege: cum exprimere vellet Athamantis furorem, Learcho filio præcipitato, residentem pænitentia, æs ferrumque miscuit. Academicus, Men. Gud. Learchum filium præcipitare volentis et residentis panitentia. Unde apparet, quantum sibi hoc in scriptore permiserint librarii. Panitentia est mutato animo. Sic Phædrus Fab. LXX. 'Sancta incorrupta jura reddebat fide. Post quæ labare cæpit pænitentia.' Ita enim hæc scribenda et conjungenda. Vulgo hoc vocabulum parum capiunt; non enim tantum dolorem ex actis, sed sæpe mutatum animum et consilium, modumque agendi contrarium, significat. Suetonius Octavio: 'Qno magis pœnitentiam prioris sectæ approbaret,' id est, se descivisse ab istis partibus, se aliam sectam sequi. Noster xxxv. 11. 'Herculem tristem insaniæ pænitentia.' 'Post quæ' frequens Tacito. Gronov.

Ferri metalla ubique propemodum reperiuntur] Voss. Mcn. Gud. Academicus, consensu, propemodo. Et restitnimus Plaut. in Trin. 111. 3. 50. et Liv. xxiv. 20. Idem.

Sentit, stricturæque vocantur] Lego: sentit. Stricturæ vocantur massæ omnes, quod non in aliis metallis, a stringenda oculorum acie; &c. nam inter metalla ferrum solum candens aciem

ocnlorum perstringit. Stricturæ Nonio scintillæ ferri ferventis, quod stricte, id est, celeriter emittantur, aut quod candore nostros oculos percellant. Virgil. Æneid. VIII. 'Stricturæ chalybum et fornacibus ignis anhelat.' Lucilius Sat. lib. IV. 'Crebræ ut scintillæ in stricturis, quod genus olim Ferventi ferro.' Stricturæ massæ ferri fusi et confecti, quæ in fornace candentes fervent, et nitent. Dalec.

Et fornacum maxima differentia est] Lege: Et fornacum magna differentia est. In aliquibus ferrum excoquitur nisi ad indurandam aciem: aliquæ modo sunt ad densandas incudes malleorumve rostra. Pliniana loquatio nisi, pro non nisi: sunt aliquæ fornaces in quibus ferrum excoquitur non nisi ad indurandam aciem. Acies Plinio quod Græcis στόμωμα, posterioribus Latinis Aciarium. Mox sic legend, ac distinguend. Neque alia genera ferri ex mera acie temperantur, ceteris enim admiscetur moltior complexus. In nostro orbe alicubi rena bonitatem hanc præstat, ut in Noricis: aliubi factura, ut Sulmone aqua: ex mera acie temperatum ferrum. ἀκραιφνές στόμωμα. Inde et 'temperare' pro acuere. Vide Salmas, pag. 1015. a.

In iis equidem nucleus ferri excoquitur, ad indurandam aciem] Alio ordine et aliter in scripto codice: nucleusque quidam ferri excoquitur in his ad indurandam aciem. Pintian.

In iis quidem nucleus ferri excoquitur] Acad. Menap. Gud. in his quidem ferrum excoquitur in his ad indurandam aciem aliquo modo sunt ad densandas. Voss. in nucleusque quidem ferri excoquitur in his ad indurandam aciem aliquemmodo ad densandas. Unde Salmas. in aliquibus ferrum excoquitur, nisi ad indurandam aciem: aliquæ modo sunt ad densandas incudes, malleorumque rostra. Subscribo facile; nisi quod non concoquo, quam ille Plinianam locutionem vocat, nisi pro non nisi. Hoc

non credo, nisi certis exemplis convincar. Et quid quæso proclivius quam ex in his facere non nisi? Adde quæ ad Livii xxxvv. 16. in Addendis notavinus. Gronov.

Cui subinde candens immergitur] Varios modos purgandi durandique ferri tradit Magius 11. 8. Dalec.

Turiussonem] Et Chalyben. Solinus. Accolis populis qui eximio ferro præstant, is nomen dedit. Virgilius: 'At Chalybes nudi ferrum.' Idem.

Pellibusque mittunt] Tigridum, pardorum, pantherarum: et, ut conjector, moschi, cum sanie sua odoratissima. Idem.

In spongias frangi] Spongias vocat massas liquati ferri, ejectas vel extractas fornace, quæ instar spongiæ molles sunt ac fragiles prinsquam durentur ictibus, ant aquæ gelidæ immergantur, ant adjecto medicamento fusoribus cognito, in aciem excoquantur. Idem.

Sola hac materia vires ab eo lapide accipit] Vetus codex virus, non vires, pulcherrime. Pintian.

Aliud apprehendens ferrum, ut annulorum catena spectetur] Acad. aut apprehendens ferrum ut a col' lectione catena spectetur. Gud. haut apprehendens ferrum ut a collectione cat. spec. Men. aut apprehendens f. ut a collectione cat. Voss. aut adprehendens ferrum, ut acolorum catena spectetur. Fortasse: Sola hac materia vires ab eo lapide accipit, retinetque longo tempore aliud adprehendens ferrum, ut aculurum catena spectetur; acus enim acubus quasi nectuntur. Pintianns ex suo codice affert, virus ab eo lapide, et acciuit, pulcherrime. Iumno pessime. Gronov.

Inficit aciem] Aciem inficit, vi sua sic imbuit, ut attrahi se permittat, trahendique magneti cedere cogatur. Dalec.

Ferri utique inficit aciem, ut magnes. Eodem lapide Dinocrates] Voss. Ferrum utique inficit eadem ut magnete lapide Timochares architectus Alexundreæ. Scribe: Ferrum utique inficit eadem vi. Magnete tapide Timocharcs, &c. quamvis alibi Dinocratem appellet, de quo Salm. ad Solin. pag. 1189. Academ. Men. Gud. Ferri utique inficit aciem ut magnes de magnete lapide timocrates. To ut pro vi notavimus et xxxii. 1. Sic xxiv. 11. libri optimi 'naturæ ut,' pro 'naturæ vi.' Pintianus, ferrum utique inficit: τà aciem ut magnes pro supervacuis delet. Gronov.

Ut in eo simulacrum ejus] In Alexandria Ægypti, laquearibus templi Serapis, magnes infixus, statuam æneam, in cujus capite ferrum inclusum est, sic tenuit, ut media uce solum attingeret, nec culmen. Ferreum Mahumetis sepulchrum in Medina Talnabi Arabiæ Petræw oppido magnetis vi tractum suspendere Turcæ conati sunt. Dalec.

CAP. XV. De temperatura ferri, et medicinæ ex ferro, et ærugine, et rubigine, et squama ferri, et hygremplastro.

Qua Alexander Magnus ibi vinxerut pontem] Quia Alexander Magnus ibi junxerit pontem, in vetusto codice. Scribendum rcor, quia Alexander Magnus eum junxerit ponte, ut sir ratio nominis, dictam esse Zeugma, quad Euphratem flavium Alexander Magnus junxerit ponte ex catenis facto, auctore Stephano. Pintian.

Alexander Magnus ibi vinxerat pontem] E Chiflet. afferunt vinxerit. Voss. clare junxerat. Pintianus libro suo fuisse ait quia, et junxcrit; unde conficit: quia Alexander M. eum junxerit ponte. Sed tam pons jungi quam ponte amnis bene dicitur. Tacit. Annal. xIII. 'Jubet expedire copias, quis Parthorum fines intracent, simul pontes per amnem Euphratem jungi. Hist. 111. 'Tris Vitellianas cohortes ad forum Allieni ponte juncto consedisse.' Dein sie non apparet in Plinio, cui fuerit usni ferrea illa catena: quod tamen dignius notatu, quia ignotins, quam cur ea urbs dicta fuerit Zengma: quod ex altera etiam scriptura facile colligas. Gronov.

Namque circumscribi circulo terve circunlato mucrone] In Vet. Cod. non circulo legitur, sed circulos; scribo, circulo bis terve circumlato mucrone. Pintian.

Lymphationes] Has Græci vocant νυμφοληψίας νυκτερινάς, ut et νυμφολήπτους, lymphatos, fanaticos, furentes, quasi correptos Nympharum spiritu. Credidit enim vetustas furore perpetuo exagitari, qui Nymphæ speciem ex aquis prodeuntem aspexissent. Ante prælium commissum cnm Persis ad Platæas, multos ad Cithæronem nympholeptos et fanaticos fuisse tradit Plutarchus in Aristide. Vide et Brod. 1. 31. Dalec.

Sic Telephum proditur sanasse Achilles] Supra xxv. 5. Achillæa herba; notum est vulgatum iliud, δ τρώσας ιάσεται. Idem.

Vis ejus ligare, siccare, restringere] Voss. Potentia ejus ligare siccare sistere. Nempe ut sistere sanguinem, alvum, profluvia. Non aliter Pintiani, et ex Chifl. quoque notant potentia. Gronov.

Obolis ex Cimolia creta duobus, drachmis sex ex ære, totidem ex squama ferri, totidem ceræ, ex olei sextario] In exemplari antiquo: pari obolis, et Cimoliæ cretæ drachmæ sex, æris tusi drachmæ duæ, squamæ ferreæ totidem, ceræ sex, olei sextarius. Pintian.

Componitur hoc modo: obolis ex Cimolia creta duobus] Pintiani codex: pari obolis et Cimoliæ cretæ drachmæ sex, æris tusi drachmæ duæ, squamæ ferreæ totidem, ceræ sex, olei sextarius. Voss. Componitur hoc modo pari obolis ex cimoliæ cretæ dragme sex æris tusi, drachme duæ squamæ ferreæ et totidem cevæ ex olei sextarius. Significat legendam: oboli sex cimoliæ cretæ, drachmæ sex æris tusi, drachmæ duæ squamæ ferreæ, et totidem ceræ, et olei sextarius. Gron. Cap. xvi. De plumbi metallis, et alboplumbo, et nigro.

In insulus Atlantici] Cassiteridas intelligit, quæ Lusitaniam et Gallæciam spectant. Dalec.

Postea caminis separantur] Nam anrum in camino perdurat, nec liquatur; plumbi autem vena facile funditur. Idem.

Galæna] Sive molybdæna. Supra xxxiii. 6. Galæna vena plumbi est. Idem.

CAP. XVII. De stanno, plumbo, argentario, et quibusdam aliis.

Quoniam prius liquescit argentum] Quam prius liquescat argentum in antiquo codice; forte permutatis dictionibus legendum, prius quam liquescat argentum. Pintian.

Capere deinde et esseda et vehicula et petorrita exornari] Ab Hermolao, cum legeretur: et esseda baculis et petorrita, quod ab Jo. Andrea. Acad. et essedas et vehicula inanis luxuria; media desunt. Pintiani codex, esseda atque crepeturita; unde ille, esseda atque peturita ære exornare. Voss. et essedas unculis atque ære petorrita exornare. Forsan: et esseda sua staticulaque ac petorrita exornare: tum quia vox eadem sequitur, ubi fatetur et Hermolaus in codd, antiquis esse staticula, tum ob locum xxxvii. 10. 'Reddunt enim species fluminum, nemorum, et jumentorum etiam esseda et staticula et equorum ornamenta.' Salmasius staticula Plinio vult esse statuas, ad Solin. pag. 133. Id ego ex verbis Plinii colligere nequeo: præsertim cum post omnia hic subjiciat: 'quæque in scyphis cerni prodigium erat, hæc in vehiculis atteri enltus vocatur.' Ergo esseda, staticula, petorrita, sunt numero vehiculorum. Gud. et Menap. essedas, et utrobigne rehicula. Gronov.

Staticula] Hic et XXXVII. 10. 'staticulum' currus genus. Macrobio Saturn. lib. 111. 'staticulus' saltationis genus, cum ridiculariis jocis, versibus, vocis demutatione. Inde 'staticulos dare,' et Plauto in Persa,

'stationlos saltare:' vulgo, Jouer les bouffons. Quidam 'stationlum' esse volunt essedi anteriorem partem, in qua firmus et status manet, qui habenis equos regit. Hanc porro solent diligentins et sumptuosins ornare quam reliquum vehiculum, quoniam spectaturis prima occurrit. Dalec.

Non modo argentea staticula inanis luxuria pervenit] Voss. Simili modo quæ inani luxoria ad aurea quoque non modo argentea staticula percenit. Scribe: Simili modo (quam inanis!) luxuria ad aurea quoque, non modo argentea, staticula pervenit. Illud quam inanis exemplis illustramus Observat. 1. 4. 49. Gronov.

Hoc videtur faccre relaxatis spiramentis Voss. laxatis. Idem.

Locari solitum decem libris per CC, annos] Voss. solitum X CC. annuis postquam oblitcratum erat XXLV, sine locatum est, sine reddit, quod ad marginem vides et in Gud. Menapioque, sine reddit nunc, quod in Academico est: nec forte laborat hæc lectio, nisi in posteriore numero, qui videtur faciendus CCLV. Prior significat denarium ducenta millia, είκοσι μυριάδας, octingenta millia nummum; posterior ducenta quinquaginta millia denarium, πέντε καὶ είκοσι μυριάδας καὶ πεντακισχιλίας δραχμάς, decies et viginti millia. Illa viginti, hæc triginta millia Philippum nostrorum. Nec vero deest quicquam, quod non deesse, utpote commode intelligendum ex vicino, Plinius voluerit: quod locari solitum * CC. annuis ; postquam obliteratum erat, CCLV. nempe locari solitum est. Gud. quod locari solitum X. libras per CC. annos postquam obliteratum erat reddit LXXII. Ut et Acad. nisi quod reddit nunc LXXII. et Menap. nisi quod reddit LXXXII. Idem.

Cap. XVIII. Medicinæ de plumbo, et scoria plumbi, de nwlybdæna sive galena, de psimmythio, et sandaracha. Substrato sulphure minuto] Elegantius in archetypo nostro, substrato sulfuris minuto. Pintian.

Alioquin plumbi e fornacibus kalitus noxius sentitur] Voss. plumbi fornacium halitus. Gud. Men. Acad. hactenus juvant, quod carent prapositione. Gronov.

Fit et loturu plurimi usus in medicina] Plumbi, non plurimi, in eod. recte, nt paulo post, ad hæc maxime lotura plumbi facit: posset etiam legi, et forte aptius: fit e lotura plumbi nsus, &c. favet etiam huic lectioni Diosc. docens loturam plumbi ad usus medicinæ lib. v. Pintian.

Postea supernatans aqua] Vide aliam rationem Dioscoridis. Dalcc.

Ut Stibi et Cadmia. Potest astringerc, sistere, &c.] In vetusto codice, et istius et Cadmia potest astringere, sistere, &c. scribo, et istius ut Cadmiæ potestas stringere, &c. Confirmatur autem et hæc correctio auctoritate Dioscoridis lib. v. Pintian.

Versatum rudibus ferreis aut ferulaceis] Voss, trudibus. Virgilius Aneid. v. 'Ferratasque trudes et acata cuspide contos Expediunt.' Sic enim optimi codices: sic Isidorus Origin. xviii. 7. cni 'trudes' sunt 'amites cum lunato ferro, ab eo quod trudunt et detrudunt.' Tacit. Annal. 111. 'Quidam trudibus aut furcis inertem molem prosternere.' Gronov.

Sulphuris specie et terra carens] Apnd Diose. ψιμμυθιοφανής, cerussæ specie. Magis sequor Plinium, qui legit θειοφανής; nam id magis convenit cum μηλοειδής, optima, densa, fractu contumax, cerussæ prorsus similis, nihil plumbei habens, luteo fere colore, vitri modo splendida. Diose. Dalec.

Lavatur in linteis raris in aqua calesti] Præpositionem posteriore loco nescit Vossianus, ut et tres alii. Gronor.

Est et molybdæna] Appellatione molybdænæ auctor comprehendit *tum venam argento communem et plumbo, tum plumbarium lapidem, tum etiam plumbariam arenam. Dal.

Est molybdæna, quam alibi galenam vocavimus, plumbi et argenti vena communis] Voss. Est et molybdæna quam ulio loco galenam appellavimus, venam argenti plumbique communis. Gronov.

Zephyrio] Zephyrinm oppidum Tanricæ, oppidum Ciliciæ, promontorium extremæ Italiæ e regione Siciliæ. Quidam legunt Zephyria. Est autem Zephyria Meli insulæ, quæ metallis abundat, oppidum: est et insula ante Halicarnassum. Dalec.

Quæ non alligantur] Quæ non mordent, Diosc. Pro ἀνεπιδήκτοις Plinius legit ἀνεπιδέτοις. Idem.

Et tenesmum forendo calida] Sic ut clystere metallica ea infundantur, abdomen vero sen venter, mitigandi doloris causa, aqua calida foveatur. Idem.

In urceos aceti plumbo] Crate viminea in eorum medio collocata firmiter, ita ut acetum non contingat. Diosc. Sandarachæ fiat] Auripigmento rubro. Talem colorem nacta, sandyx vel syricum dicitur. Idem.

Ac rursus dejecto] Scribe rejecto, non dejecto, ex apographo nostro; et paulo infra rubescat, non ruffescat, in eod. Pintian.

Quoque magis virus redolens] Quoque magis sulphuris virus redolens, θειώδη ἀποφορὰν ἔχουσα, Diosc. Dulec.

Ipso nidore itidem medetur] Vossisdem. Lege iisdem. Gnd. Men. Acad. eis. Idem Pintianns. Gronov.

Aut sandarachæ similius est, deterius existimatur] Voss. simile est, deterius judicatur. Idem.

Squamosa] Πλάκας λεπιζόμενας έχει, ώς ἀεὶ ἐπικείμενας ἀλλήλαις, Diosc. squamatim in crustas dividuntur, alias fere semper aliis incumbentes. Dal.

Donec mutet colorem] Pigmentum id sandaracha factitia est, de qua xxxv. 6. Idem.

LIBER XXXV.

Proem. Annascentium quoque eis] Voss. Metallorum, quibus opes constant, agnascentium que eis. Gud. Men. Acad. ac nascentium in eis. Pintiani codex, adnascentium que eis. Gronov.

Morosa cælandi pingendique ac tingendi subtilitus] Lege cum Voss. et Pintiani codice, cælandi fingendique ac tingendi. Plasticen intellige; et 'fingere ex argilla similitudines,' ut alibi loquitur. Idem.

CAP. 1. Honos picturæ.

Utilem instituti modo, nihil necessarium] Probo magis legatur: utilem instituto. Modo nihil necessarium. Pintian.

A regibus populisque, et illos nobilitante] Vetus exemplar, et pleraque omnia excusa, alios præferunt, non illos; ut putem scribendum aliis. Id.

Nunc vero in totum marmoribus pulsa] In eod. nunc vero in totum marmoribus postulatum; scribo, nunc vero in totum marmoribus postlata. Id.

Non placent jam abaci] Lege: Non placent jam abaci, nec specula in cubiculo nitentia. Vide Salmas. H. Aug. 443. a.

Abaci] Abaci tabulæ marmoreæ quadratæ, ligneis similes; nam, nt tradunt Grammatici, &βαξ οὐ μόνον ἐπὶ σανίδος, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ λίθων ὁμοιοσχημόνων τοῖς ξυλίνοις ἄβαξι. Vitruvins v11. 3. (Itaque veteribus parietibus nonunlli crustas excidentes pro abacis utuntur, ipsaque tectoria abacorum et speculorum divisionibus (nimirum formarum quadratarum et 10-tundarum) eirea se prominentes habent expressiones.' Turneb. xxv1.3. - Casaub, ad Sneton. p. 40. Dalec.

Maculas quæ non essent] Nam macu-Delph. et Var. Clas. Plinius.

losum variumque marmor maxime placebat: quod si natura tale non esset, pictura fingebatur. *Idem*.

Maculus quæ non essent in crustis inserendo] Voss. quæ non esse in crustis. Vult, quod ex veteri notant ad marginem, præpositionem deleri. Lego antem, qua non essent, id est, qua parte; ait cnim Neronis principatu inventum variare unitatem crustis, vel sectis fragmentis, coloris diversi inserendo maculus, qua parte illæ non essent nativæ. Tres alii, maculus non esse in crustis. Illud, ut purpura distingueretur Sinnadicus, male Gonsalius excepit ad Petronium. Vide Observat. 111. 11. Gronov.

Ut ovatus esset] Ovatum intelligo, maculis notatum ovata figura ductis. Dalec.

Sinnadicus] Sinnada Asiæ nrbs, supra v. 29. Ex ea Sinnadicum marmor celeberrimum. Vide Strab. lib. xii. Idem.

CAP. 11. Honos imaginum.

Statuarum capita permutantur] Exemptilia illa fuisse discimus ex Suetonio in Tiberio, c. 22. ex Lampridio in Commodo et aliis. Idem.

Pinacothecas] Pinacothecæ armaria in quibus tabulæ pietæ, eælatum argentum, stragulæ vestes, signa, et alia domus ornamenta reponebantur: Græcis phascoli, cistæ, rhisci, κοίλοι. Alex. ab Alex. v. 24. Idem.

Ceromala] Κονιστήρια locum ubi athletæ pulvere conspergebantur, ut prehendi firmins possent; alii ἐλαισθήσια malnut, ubi cera oleo diluta ungebantur. Idem.

Vultus Epicuri per cubicula gestant]
De hoc more eleganter more sno Ca-

sanb. ad Sueton. p. 69. Idem.

Circumferunt secum] Annlis insculptos, hoc fausti ominis sibi generique sno existimantes. Alex. ab Alex. 11. 19. qui pro cubicula, pocula videtur legisse. Idem.

Disponebantur armariis] Hæc etiam scribit Polybius, qui et armaria, ναίτοια, id est, ædiculas vocat, quo nomine et Snetonius usus est. Idem.

Imagines] Imagines eæ non integri et totius corporis fuerunt, membris et lineamentis omnibus confirmatæ, sed oris simulacrum tantum effingentes humerorum tenus. Turn. xxvi-3. Idem.

Quæ comitarentur gentilitia] Præeuntibus et cauentibus tubis id fiebat. Propertius: 'Tibia funesta tristior illa tuba.' Idem: 'Nec mea tunc longa spatietur imagine pompa, Nec tuba sit fati vana querela mei.' Victorius IX. 14. Idem.

Stemmata | Stemmata intelligo in quacumque imagine, ejus qui expressus fuerat, prænominis, nominis, cognominis appellationem: honorum quos gessisset titulos: et progeniei gradum ac ordinem in tritavis, abavis, proavis, &c. Sic autem dicta fuerunt, quod earum rerum inscriptio ac monumentum ornaretur coronis circumpictis, ut fit etiam hodie. Idem.

Animorum ingentium imagines erant] Fuit quando putavi legendum esse non animorum ingentium, sed majorum gentium, ex Livio, qui ait, senatum divisum faisse in 'majores' et 'minores gentes;' nam et codex antiquus gentium habet, non ingentium: nunc magis placet legatur alienarum gentium, quia sequitur confestim, 'exprobrantibus tectis cotidie imbellem dominum intrare in alienum triumphum.' Pintian.

Aliæ foris et circa limina animorum ingentium imagines erant, affixis] Pintianus majorum gentium vel alienarum gentium conjectat. Ex vestigiis Chiflet. minorum gentium notat et impro-

bat Dalecampius. Acad. Men. Gnd. amicorum gentium erant imagines. Voss, aminorum gentium imagines erat. Lege, domitarum gentium imagines erant, adfixis hostium spoliis. Notus mos et passim celebratus. Livius lib. x. ' Quorum domos spoliis hostium affixis insignes inter alias feceritis. lib, xx111. 'Qui spolia ex hoste fixa domi haberent,' lib. xxxviii, ' Et cætera spolia ejus urbis ante currum laturus et fixurus in postibus suis.' Suctonius in Nerone: ' Domus priscorum ducum arserunt, hostilibus adhuc spoliis adornatæ.' Venuste antem dicit ante domos visas domitarum gentium imagines, in ipsis illis spoliis, quæ domitis victisque detracta erant, quæ domitarum symbola et argumenta erant. Sic xxxvII. 2. quasi ad Magnum Pompeium: ' Nonne illa similior tui est imago, quam Pirenæi jugis imposuisti?' Sequitur in Voss. quæ nec emptori refigere liceret; non refringere. Illudit sibi Pintianus, cum refringere hic interpretatur esse 'revellere' ad cap. 4. hujus libri. Refigere est revellere vel detrahere in sublimi fixum, ut ' refigere æra.' Cicero Famil. xII. 1. ' Cujus æra refigere debebamus, ejus etiam chirographa defendimus.' L. xx11. π. 1. D. Quod vi aut clam. 'Si ad januam tabulas fixeris, et ego eas, prinsquam tibi denuntiavi, refixero.' Virgil. 'fixit leges pretio atque refixit.' Men. refrigere. Gronov.

Affixis hostium spoliis] Eo respexit Virgil. Æneid. IV. 'spolia illa tuis pendentia tectis.' Dalec.

Cum Scipionis Africani transisset atrium] Hermolaus scripserat esse codices, in quibus Africani, non Pomponiani, scriptum sit. Sed Voss. Gud. Acad. Men. ut et Jo. Andreas, Scipionis Pomponiani: deinde Voss. Saluittonis. Men. et Gud. Saluitonis, quemadmodum idem Andreas. Locus insanabiliter depravatus, clamat Pintianus. Possis accipere Pomponium

quendam adoptatum a Cornelio illo, 'cui ad opprobrium vitæ Salutioni cognomen erat,' teste Suetonio Julio cap. 59. Cæterum ibi quoque scripti quidam Saluitoni et Saluitioni. Plinius vit. 12. 'Ejusdem familiæ Scipioni post eum cognomen Salutio mimus dedit.' Acad. hic quoque Saluicio. Men. et Gud. Saluitto: omnesque nomen. Conjiciebam, Ejusdem familiæ Scipioni post eognomen Salpitto mimus dedit. A salpittis sive alapis, quibus os mimi præbebant. Glossæ: Salapitta, βάπισμα. Arnobius lib. v11. ' Mimis Dii gaudent, &c. delectantur, ut res est, stupidorum capitibus rasis, salpictarum sonitu atque plansn, factis et dictis turpibus, fascinorum ingentium rubore.' Quod meo judicio recte interpretatur Scaliger ad Catalecta: nec potest aliter accipi, quicquid tergiversentur. Nam 'tubarum sonitus' patienter anditur, sed quis earum plausus? At hic optime convenit alapis; ut apud Ovid. Met. 11. ' modo pectora præbet Virginea plandenda manu.' Nam spectatorum plausum intelligere prohibent omnia, quæ præcedunt et segunntur, ad eos, qui se dant spectandos, non ad spectantes, pertinentia. Salapitta antem et salpitta idem, ut 'solpuga,' et ' solipuga.' Videtur factum ex ἀλαπάζεω. Glossæ iterum: Atapatur, άλαπάζει, ήλάπακται, άλαπακτός, άλαπακτή, sulapicta, salapitta, salpicta et salpitta. Sic Ovidins 'Sticte' facit caniculæ nomen, et Latinis hujusmodi 'offensa,' 'intrita,' 'missa,' 'remissa.' Multis antem e Græcia in Latium transeuntibus præponi a fronte illam literam, multis A in I mutari notum est. Unde nomen handquaquam indignum mimo provenit, 'Salpitto' a 'salpitta,' ut ab 'alca,' 'aleo,' a 'præda,' 'prædo.'

Salutionis] Prædivitis hominis, cajus testamento factus hæres Scipio fuerat, ea lege, ut Salutionis cognomen acciperet. Queudam ex Scipionibus Salutionem cognominatum fuisse, quod Salutioni mimo corporis figura simillimus esset, auctor scribit vii. 12. Julius Cæsar, ad eludendas vaticinationes, quibus ferebatur nomen Scipionum in Hispania fælix ac invictum esse, cum in ea res gereret, despectatissimum quendam ex gente Corneliorum secum habuit in castris, cui ob opprobrium vitæ Salutionis cognomen erat. Sueton. in Julio cap. 59. Dalec.

(Hoc enim ei fuerat eognomen) Africanorum dedecora notam irrepentem]
Nesciunt Mss. pronomen ei; nescit
vocem notam; sed Vossian. Africanorum dedecoriinrepente Scipionum nomini. Menap. Gud. et Acad. Africanorum dedecore irrepente. Lege: vidissetque adoptione testamentaria Salpittonis (hoc enim fuerat cognomen Africanorum dedecori) inrepentes Scipionum nomini; nisi malis, Sulpittones.
Gronov.

Siquidem non solum ex auro argentove] In vetusto codice verbum solum non legitur; et mox paulo illis, non illi. Pintian.

Quorum immortales animæ in iisdem locis ibi loquuntur] Vacat τὸ ibi; sic enim Voss. quorum immortales animæ in locis iisdem loquuntur. Tres alii, anime et in hiisdem locis ibi loquuntur. Gronov.

Non nominibus tantum septingentorum illustrium, sed etiam aliquo modo imaginibus] Voss. insertis voluminibus suorum fæcunditatium septingentorum illustrium aliquo modo imaginibus. Voluit voluminum suorum fæcunditati. Men. et Gud. et insertis in voluminibus non tantum sept. Acad. et insertis in voluminibus et nominibus non t. sept. Idem.

Inventione muneris etiam Diis invidiosus] Melius in eod. inventor muneris etiam Diis invidiosi. Pintian.

Inventione muneris etiam Diis invidiosus] Ab Hermolao, cum dedisset Andreas, inventioni muneris ctiam Diis invidiosis. Voss. inventor nunquis etiam Diis invidiosi. Scribe muneris, ut et Pintianus. Gud. et Acad. inventores quin etiam Diis invidiosi; ut et Mcn. nisi quod invidiose. Gronov.

Ut præsentes esse ubique et claudi possent] Voss. ubique cludi possent. Lege, ubique et videri possent. Men. Gud. Acad. ut præsentes esse ubique credi possint. Idem.

Cap. 111. Quando primum clypei imaginum publice, et quando in domibus positi, et de picturæ initiis, et monochromato, et primis pictoribus, et antiquitate picturarum in Italia.

Monochromato] Vet. monochromaton. Dalec.

Si liberorum turba parvis imaginibus ceu nidum aliquem sobolis] Voss. subolis, et liberum. Ut et mox, 'Majorum quidem postrum.' Pintianus etiam liberum. Grouov.

Martio exemplo] Fortassis, Homerico, ut Iliad. Z. Sic et Hesiodus ἀσπίδι, Æschyl. in Tragædia, ἐπτὰ ἐπὶ Θήβαιs, Enripides in Phænissis. Mitalerius.

Continchantur imagines, unde et nomen habuere elypeorum] Oratoribus et eloquentia claris cum imagine eorum sculpta tributos quoque fuisse elypeos, Tacitus sub finem lib. 11. Ann. ostendit his verbis: 'Cum censeretur (decerneretur Germanico mortuo) elypens anno et magnitudine insignis, inter anctores eloquentiæ, adseruit Tiberius solitum paremque cæteris dicaturum,' &c. Dalec.

Unde et nomen, &c.] Quasi glypeorum, ἀπὸ τοῦ γλύφειν, quod imaginibus cælati ac sculpti essent. Idem.

A cluendo] Id est, pugnando. Inde fit clypeare, armare, et tanquam clypeo tegere, ut et galeare. Pacuvius in Hermione apud Nonium: 'Currum liquit, chlamyde astn contorta clypeat brachium.' Servius putat ἀπὸ τοῦ κλέπτειν, quod tegerent et celarent corpus, clypeos dictos. Idem.

Secumque in castris tulere] Voss. nenere. Forte rexere, aut tenuere. Gronov.

Invenit Q. Martius] Lucio prænomen fuit, non Quinto. Itaque jure ignorat Vossianus τὸ Q. Idem.

Græci autem alii Sicyone, alii apud Corinthios repertam] Lege: Græci autem alii Sicyone, alii apud Corinthios repertam summis umbra hominis lineis circumducta, &c. Hic videmus linearem picturam eam dici, quæ ad hominem exprimendum, non solam ejus umbram lineis circumscribit et determinat, quod primi picturæ inventores facichant, sed quæ intus etiam lineas spargens, lineamenta corporea effingit. Salmas. p. 5. b.

Monochromaton] Μονόγραμμον alii vocant, ab unica et eadem semper linearum specie; quo modo Epicurus de Nat. Deorum lib. 11. 'monogrammos Deos' vocat, eosdem semper, qui nec ira mntentur, nec lætitia; quamvis tenues et decolores apud Lucilinm Nonius exponat hoc versu: 'Vix vivo homini ac monogrammo.' Dalec.

Cleanthe Corinthio] Strabo lib. VIII. In Alphæoniæ Dianæ templo Cleanthis et Aregontis picturæ visuntur, hominum Corinthiorum. Alterius quidem Trojæ excidium, et Minervæortus: alterius Dianæ in cunis deportatio, opera plurimum laudata. Idem.

Primus invenit eas colorare, &c.] Nimirum simplicissimus color conveniebat rudimentis artis; quandoquidem absolutissimi etiam artifices, Apelles et ejus ætatis alii, non nisi quatuor coloribus pinxisse leguntur. Gelen.

Lanurii] In templo Junonis Sospitæ, quam illic colebant capite caprina pelle tecto, qualis ejus imago signata est in quodam Romano denario, additis his literis. I. S. M. R. id est, Juno Sospita, vel, ut est apud Festum, Sispita, Magna Regina. Ejus præterea simulacrum hastatum et sentatum enm repandis calceis fuisse

tradit Cicero de Nat. Deor. Ursinus 258.

Pontius legatus Caii principis cus tollere conatus est] In scripto codice, C. Princeps eas tollere conatus est; cætera redundant. Pintian.

Pontius legatus Caii principis eas tollere conutus est | Hunc quoque legatum principis a Plinio hic adhibitum Vossianus negat. Sic enim ibi: ut virgo ne minis quidem tempi concussegatus princeps tollere eas. Vides unde legatus iste primum natus sit. Quem ut habuerunt, nomen etiam ei fuit imponendum: ergo repetitis quibusdam literis vocis concussæ addiderunt Pontius. Hic autem, cum legati personam sustineret, non poterat dici princeps, sed principis. Hic quoque nomine destinandus erat, nempe Caii. Et hi modesti tamen, præut alii, ut virgo nominis quidem taciti pontius legatus princeps; sic enim Gudianus, Menap. Acad. et ex alio ad marginem notatur, quamquam nominis unde ortum sit, vides, nempe ex ne minis pro ne ruinis. At tu Plinium scripsisse puta: Similiter Lanuvii, ubi Atalante et Helena cominus pictæ sunt nudæ ub eodem artifice, utraque excellentissima forma, sed altera ut virgo, ne ruina quidem templi concussæ. Cajus princeps tollere eas conatus est, libidine uccensus, si tectorii natura permisisset. Sic et Pintiauus. Gronov.

Durant et Cære] Ea urbs est Hetruriæ, olim Agylla a Pelasgis cultoribus vocitata. Gelen.

CAP. IV. De pictoribus Romanis, et quando primum dignitas picturæ, et qui victorias suas pictura proposuerunt, et quando externis picturis dignitas Romæ.

Fabii clarissimæ gentis] Fabia clarissima gens, in apographo nostro. Pintian.

Ædem Sulutis pinxit] Quam C. Junius Bubulcus dedicaverat. Dalec.

Cohæredis Augusto dati] Ex quadrante. Sucton. in Julio. Idem.

A M. Valerio Max. Messala] Anno Urbis 490. M. Valerius Maximus et M. Otacilius Crassus consules creati adversus Hieronem, et Pænos missi, fæliciter res gesserunt, multis oppidis Mediterraneis aut receptis, aut expugnatis. In ea expeditione Messala capta, Valerius Messala cognominatus est. Macrobius Saturnal. lib. 1. Idem.

Qui princeps tabulam picturæ prælii] Vossianus: Dignatio autem præcipua Romæ increvit (ut existimo) a M'. Valerio Maximo Messalla: princeps tabulam pictum prælii, &c. Tres alii quoque τφ qui carent: sed aliter nugantur exhibendo, existimo valerio muximo consule cum messala princeps. Eodem modo reticetur pronomen in illo Taciti Ann. x1. 6. 'Meminisset C. Asinii et Messallæ, ac recentiorum Arruntii et Æsernini: ad summa provectos incorrupta vita et facundia.' Ubi frustra subjecerant, 'provectorum.' Adde infra xxxv. 14. Gronor.

Fecit hoc quidem L. Scipio] Voss. Fecit hoc idem et Lycipio. Gnd. Men. Acad. Fecit hoc quidem et L. Scipio. Mox Voss. tradunt haud immerito quando filius ejus illo; sine $\tau \hat{\varphi}$ iratum et in præpositione, quæ etiam abest Academico, Men. Gnd. nti in iisdem quando, non quoniam. Scribe: Fecit hoc idem et L. Scipio, tabulamque victoriæ suæ Asiaticæ in Capitolio posuit idque ægre tulisse fratrem Africanum tradunt, haud immerito, quando filius ejus illo prælio captus fuerat. Volnit idem Pintianus. Idem.

Ludis Claudii Pulchri] Elephantos primum iis ludis pugnasse Fenestella tradidit viii. 7. Meminit et scenæ hujus pictæ Valerius Max. II. 5. Dal.

Rex Attalus VI. millia sestertium emisset Aristidis tabulam Liberum patrem continentem] Acad. nam cum prædam vendendam distraxisset et XVI. libris emisset Aristides patrem liberum tabulam et pretium miratus. Gud. nam

cum in preda vendendas distraxisset et XVI. libris emisset Aristides tabulam liberum patrem pretium miratus. Menap. nam cum in preda vendenda distraxisset et XVI. libris emisset aristides liberum patrem tabulam precium, Ubi sedecim libris, pro sedecim talentis, scriptum arbitrabatur Budæus, quum et ipse sic in suis invenisset. Cæterum hoc quoque specimen, quid in Plinio sibi licere voluerint. Voss. in præda vendenda rex atalia XVI. emisset tabulum Aristides liberum patrem pretio miratus. Dictat certe, denarium sex millibus. At eadem de re vii. 38. 'Aristidis Thebani pictoris nnam tabulam centum talentis rex Attalus licitatus est.' Ubi si valere altera summa debet, scribendum, 'unam tabulam talento licitatus est.' Quod si verius pretium est centum talenta, (nam et hoc capite infra ubi de operibus ejusdem Thebani agit, 'qua in arte valuit ita, ut Attalus rex unam tabulam ejus centum talentis emisse tradatur') hic, denarium sexcentis millibus reponendum, ut secum Plinius concordet. Nam talentum sine alia descriptione, et talentum Atticum, sex millia denarium vel drachmum, Varrone, Plinio, Verrio Flacco, Servio testibus, viginti quatuor sestertia Seneca et Prisciano: decem talenta, denarium vel drachmum sexaginta millia, sestertia ducenta quadraginta: centum talenta, denarium drachmumve sexcenta millia, sestertium quater et vicies. Vult præterea liber optimus: tabulam Aristidæ Liberum Patrem ; sine τω continentem, quod et alii nostri tres aspernantur et liber Pintiani. Dicitur enim per epexegesin, quam vulgo appositionem vocaut: Liber Pater tabula Aristidæ. Sic xxxv. 11. ' Eodem tempore fuit et Cydias, cujus tabulam Argonautas H-s. CXLIV. Hortensius orator mercatus est.' Pretia quoque forsan rctinendum, ut legas : Namque cum

in præda vendenda rex Attalus denarium sex millium (sive malis, sexcentorum millium) emisset tabulam Aristidæ Liberum Patrem pretio, mirutus suspicatusque aliquid in ea virtutis, quod ipse nesciret, &c. Gronov.

Ille Crassi oratoris lepos] Cicero de Orat. lib. 11. Quintilianus tamen vi. 4. a Caio Julio id factum narrat. Illum enim obstrepenti Helvio, ac sæpius instanti qualem se tandem ostensurus esset, digito monstrasse imaginem Galli pictam in scuto Mariano Cimbrico, cui tunc Helvius simillimus visus est. Dalec.

Agentis sub Veteribus | Sub veteribus fori tabulatis, porticibus, ambulationibus, agentis jure, et productos testes interrogantis. Partem fori cam aiunt fuisse, in qua qui pecuniam fœnori dabant, accipiebantve, consistebant et versahantur. Tabernas veteres legimus apud Plautum, in quibus mensarii, sive mensularii, sive collybistæ, sive argentarii, argentariam permutationem, negotiaque majora exercebant. Eæ fuerunt in vico Thusco vicinæ templo Vortumni, casæ Romuli, ædibus Ciceronis. Quidam exponunt, sub veteribus, rostris; nam et vetera fuerunt, et nova. Id.

Quanti eum existimaret] Voss. æstimaret. Recte omnino, taxaret. Tres item alii, estimaret. Gronov.

A Cyzicenis H-S. XII. M.] Voss. a Cyzicenis XIII. hoc est, denarium tribus millibus, quod et Chifletianus firmat; nam Acad. XIII. libris, ut et Gudianus et Menapius. Idem.

Paulo ante cum reficerentur] In vetusto exemplari, non reficerentur, sed refringerentur; recte: hoc est, cum fures refringere attentassent. Utitur hoc verbo Plinius in hac significatione 'revellendi,' præsenti etiam libro, cap. 2. 'Quæ nec emptori refringere liceret.' Pintian.

Aristippum] Quidam Cyrenæum philosophum hunc esse putant, quem

'regium canem' vocavit Diogenes, et de quo Horat. 'Omnis Aristippum decuit color.' Quod si ita sit, multa de en Laërtius, multa Victorius viii. 18. Dalec.

CAP. v. Ratio pingendi, de pigmentis.

Atque umbrus] Pictorum hæc vocabula: opacitas quæ atro colore efficitur, umbra; claritas, quæ candido colore præstatur, lumen. Illuminant pictores, cum argumento quod depingunt addunt lumen, ut clarior pictura eluceat et emineat. Cicero in Bruto: 'Eaque non tam in verbis pingendis habent pondus, quam in illuminandis sententiis.' Turnebus xxvi. 12. Idem.

Tonon] Luminis intentionem, et splendidiorem fulgorem. Idem.

CAP. VI. De coloribus nativis et factitiis.

Indicum, purpurissum] Ut Indicum spuma est innatans cortinis, in quibus glastum coquitur pannis tingendis, sic purpurissum spuma est collecta effervescente purpura, cum ex ea tinctura conficitur. Loco purpurissi pictores uunc utuntur lacca mixta cum cæruleo. Idem.

Præterea e viliorihus ochra] Legendum: Præterea e vilioribus ochra usta, rubricu: cerussa, sandyx, scyricum: sandaracha: atramentum. Ochra quidem nativa prorsus est, quod aperte Victorius testatur: verum ex ea fit rubricæ genus, ut ex cerussa sandyx et scyricum. Idem.

Sinopis inventa est] Rubricam Sinopicam μίλτον Σινωπικὴν vocat Diose et Theophr. lib. περὶ λίθων. Idem.

In Cappudocia] Unde purgata Sinopen defertur. Diosc. Idem.

Pretium optimæ in librus XIII. denarii] Voss. Pretium optimæ XII. hoc est, denarii duo. Gud. Men. Acad. pretium optime XII. d. Gronov.

Denarii] Vocem hanc supervacuam puto, additam a quodam qui sibi notam X interpretaretur. Dalec.

Pressior | Coloris adstricti et obscu-

ri magis. Dulec.

Rubricæ genus in ea voluere intelligi quidam secundæ auctoritatis] Lege: Rubricæ genus in ea voluere maxime intelligi. Quidam secundæ auctoritatis, palmam enim Lemniæ dabant. Minio proxima hæc est, multum antiquis celebrata cum insula in qua nascitur, nec nisi signuta venundabatur. Unde et sphragidem appellavere. Vide Salmas. pag. 1156. a.

Signata] Effigie capræ. Diosc. imagine Dianæ. Galen. Quoniam rubra effoderetur, Dioscorides hominum sermonibus credidit hircinum sanguinem admisceri. Dalec.

Utilissima Ægyptia et Africana] Lege: Utilissima Ægyptia et Africana, quoniam maxime sorbentur picturis. Nascitur autem et in ferrariis metaltis. Fit ex ochra exusta in ollis noris luto circumlitis. Salmas. pag. 1156. b.

Quoniam maxime sorbentur. Picturis autem apta nascitur et in ferrariis officinis ochra, &c.] Verbum picturis, cum minore litera scriptum, præcedentibus annecte, et detrahe verbum apta. Reliqua sic scribe: Nascitur autem ct in ferrariis metallis ochra, ex ea fit exusta rubrica, ex antiquo codice, adstipulante etiam Diosc. v. Puto vero ordinem esse vitiatum legendumque: Ex ea fit exusta rubrica; vidit et hoc Hermolaus, utique quod attinet ad ochram. Pintian.

Ex ea fit ochra, exusta rubrica in ollis] Fit et rubrica ex ochra exusta in ollis noris, &c. Sic lego assentiente Philandro comment. in Vitruv. vii. 7. Nam rubrica fit ex ochra usta testibus, Diosc. v. 112. et Theophr. $\pi\epsilon\rho$ l $\lambda \ell\theta\omega\nu$. Dalec.

Græciensis] Græciense pro Græco usurpavit etiam Gellius XIX. 10. ut et Græcanicum XXXIV. 9. Idem.

Parætonion nomen loci habet ex Ægypto] Oppido Alexandriæ vicino, quod et Ammoniam dixerunt. Vide quod adnotatum est XXXIII. 5. Pharidem terram videtur appellare Theophrastus de lapidibus. Idem.

Pretium optimo in pondo sex X.] Quis fecerit, quæro; sed non male fecit, si bene intelligatur; nam Andreas dederat sex librarum; ut advocat Budæus de Asse, lib. 111. monetque in Mss. esse, in pondo CXI. denarii: in uno vetustissimo sic: in pondo CXI. et denarii verbum additum fuisse lectoris manu et C loco deletili scriptum. Satis curiose. Et in meis quidem tribus juxta invenio, in pondo CXI. den. sed hos neque vetustissimos neque optimos vocare au-At cui soli titulus uterque congruit, is longe aliter; nempe in pondo VI. XI. hoc est, in pondo sex denarius unus. Puta, in libras obolus : nam denarins habet sex obolos; sed obolus Atticus nummus est, non Romanus; assibus autem vel sestertiis id pretium definire molestum erat futurum, quum sestertins faceret obolum et dimidium eins; obolus autem asses binos et binos trientes. Ideo sic loqui maluit. Cæterum ridenda socordia nescio cujus, qui editionis Stoerianæ margini adlevit Budæum hic legi velle, in pondo XVI. talentis. Nimitum ad hunc locum retulit, quæ Budæns habet ad verba Plinii de Libero patre Aristidis. Gronov.

Nimiam pinguitudinem] Densitatem, lævitatem. Theophr. de lapidib. Dal. Eundem usum habet] Sanguinis sis-

tendi. Idem.

Tactusiccat] Aluminoso gustu. Diosc. Idem.

In Theodoti fundo inventa Smyrnæ] Cretam viridem Theodotion Vitruv. appellat. vii. 7. non cerussam. Idem.

Usta casu reperta] Idem fore Theophrast. lib. περλ λίθων, do ochra in rubricam mutata incendio taberna. Idem.

Pretium ejus in librus æris quinque] Voss. in librus XVI. qui sunt denarii sex. Gud. Men. Acad. pretium ejus in libru XVI. d. ut et Budwi codices. Gronov. Pura] Τὰ πύα, suppurationes. Lego obscura: quæ non patent oculis; quæ in calva sub cute lateut osse vulnerato. Dalec.

Sed inde non pervehuntur ad nos] Et inde nunc pervehuntur ad nos, in apographo nostro, quam recte non statuerim. Pintian.

Sandaracha] Ad finem capitis ultimi libri superioris. Sandaracha ea non fit, sed in metallis aureis et argenteis gignitur. Dalec.

Fit et adulterina ex cerussa] Sandycem Dioscorides vocat, non sandaracham: Ægineta et sandycem et syricum. Idem.

Quanquam animadverto Virgilium] Judicium Plinii doctis non placet. Quamvis enim pecoris Virgilius in eo versu meminerit herbis vescentis, non propterea tamen sandycis color ad herbam referendus est, nec magis quam muricis in carmine adjuncto: 'Ipse sed in pratis aries jam suave rubenti Murice, jam croceo mutabit vellera luto.' Est ergo sandyx coloris non herbæ nomen. Idem.

Atramentum quoque inter factitios crit] Atramentum tribus modis pictores clarissimi faciunt: primum quidem ex fuligine olei nucum usti; deinde ex ebore cremato; tertio, quod est præstantissimum, ex ossibus Persicorum ustis. Idem.

Aut enim salsuginis modo emanat] Melanteriam, quæ atramentum metallicum et nativam est, duplicem significat: alteram raram, levem, et mollem, lanugini aut salsugini similem, teste Agricola lib. Iv. de fossilibus; alteram glebosam, duram, et olidam, et, ut inquit Diosc. terrenam. Eam, quæ sulphurei coloris est, cæteris omnibus præfert Diosc. quoniam efflorescere super ea solet velut sulphureus quidam pulvis gustu misyos. Idem.

Carbones infectos effoderent] Carbones cum cineribus usti cadaveris in urnam conjectos. Idem.

Quod elephantinum vocant] Vocavit, non vocant, in scripto codice, et duo ultima verba demenda. Pintian.

Fit et e tedis ligno combusto] In eod. Fit et in ligno tedis combusto; ut forte legendum sit, Fit et ilignis tedis combustis. Idem.

Mira in hoc sepiarum natura] Septentrionales populi nigro sepiæ, addito tantillo aluminis atramenti loco, scribunt, nec incommode. Dalec.

Librarium gummi, tectorium glutino admisto] Voss. comme. Lege: Omne autem atramentum sole perficitur, librarium gumme, tectorium glutino admixto; hic enim est ablativus a 'gummis.' Gronov.

Hysgino maxime inficitur] Hysginum nunc tinctura est e cocco prius, deinde e purpura Tyria, supra ix. 41. nunc tinetura e rubia cocci loco, et purpura, vel purpuræ loco, hysgino. Vitravius vit. 14. Est autem hysginum hoc arbuscula, quam xvi-18. vaccinium Plinius appellat, et xx1. 26. falso hyacinthum exponit, quia hyacinthum Græcorum Latini quidam vaccinium interpretarentur. Vulgus Magaleb vocat. Ex hujus arbusculæ nigro fructu succus exprimitur ad purpuream tincturam aptissimus. Virgilius scilicet ideo 'vaccinia nigra ' dixit: et interpres Nicandri, φυτόν είναι ξανθόν τώ χρώματι (nam tale lignum est) καὶ μέλαν (talis est fructus) προς ιοβαφείν ἐπιτήδειον.

Rubiamque cogitur sorbere] Rubiaque cogitur sordere, in V. C. Pintian.

Cæruleum sublinunt] Hodie pictores cæruleo sublinunt, deinde laccam inducunt. Dulec.

Ex India venit] Indicum nihil alind esse, quam pigmentum confectum in Guzarate ex Indico glasto, Garcias ab Horto 11. 26. Anil Turcæ vocant, Indi Gali, plerique Nil. Dioscorides fabulose, ut pleraque alia, inquit, pigmentum hoc sponte vasci in arundinibus Indicis, οΐον ἔκβρασμα, veluti

spumosum ac ebullienş quoddam ejectamentum. Idem.

Qui adulterant, vero Indico stercora columbina] Legend. Qui adulterant, vero Indico tingunt stercora columbina, aut cretam Selinusiam vel annularium vitro inficiunt. Creta Selinusia vel annularia vitro infecta Indicum imitabatur, cujus color κυανοειδήs. Salmas, p. 255. a.

Annulariam] Eam argentariam vocat posthac cap. 17. hujus libri. Dalec.

Et dum fumat, odorem maris olet] Dele verbum olet, ex eod. præcessit enim paulo ante verbum reddit. Pintian.

Rigores et impetus sedat] Inflammationes et tumores rumpit: purgat et reprimit ulcera. Diosc. Dalec.

Armenia mittit] Armenium Trallianus et secuti medici, tam Græci quam Arabes, observarunt, æque valenter ac cærulenm, veratrumque nigrum, melancholicum humorem vacuare. Idem.

Optimumque est, quod maxime viret, communicato colore cum cæruleo] Lege: Optimusque est, qui maxime vicinus est communicato colore cum cæruleo. Vide Salmas. p. 1153. a.

Et quod Chrysocollam luteam mentitur, seu parum multa sint mendacia ejus] Detrahe verbum luteam, et adde verbum dicta: ceu parum multa dicta sint mendacia ejus. Pintian.

Fit et ex creta viridi] Ejus cretæ viridis, quæ colore et viribus est multum infra chrysocollam, Agric. de Nat. Fossil. lib. 11. Dalec.

CAP. VII. Qui colores non inducantur, et quibus coloribus antiqui pinxerunt, et quando primum gladiatorum pugnæ propositæ sunt.

Pinxerunt] Ms. pinxerint. Idem.
Pugnæ p. sunt] Ms. pugnæ et picturæ propositæ sunt. Idem.

Quæ inuruntur] Encaustice pingendi ratio fit aut ceris, aut coloribus, aut metallis igne liquescentibus; ceris, ut in navium pictura, cum scalptæ variis figuris tabulæ, cera diversis etiam coloribus picta oblinebantur; coloribus, ut in figlinis, Italicis præcipue, ac operibus, Opimiano vitro, quod Email vocant, depictis; metallis, ut in genere artificii quod Damasquiner appellant. Pertinent et ad encausticen imagines in ebore ferro candenti delineatæ, postea carbone insperso nigrescentes. Idem.

Ex albis melino, ex silaceis Attico, &c.] Si album melinum, non ex eo nomen habere potnit color $\mu h \lambda wos$, qui lutens est. Vide Salmas, pag. 256, b.

Limum] Indicum. Dalec. Saniem] Cinnabari. Idem.

Rerum non animi pretiis excubatur] Legendum puto, res non manupreciis æstimabantur. Pintian.

Investivit pictura, ut constat] Scribendum, ut arbitror, inusta, non ut constat; ut præsenti capite paulo ante: 'Ad eas picturas quæ inuruntur.' Idem.

Publicas porticus investivit purpura]
Sic Hermolaus e codice veteri (nec aliter tres nostri) cum esset occupavit.
Sed ille toties optimus inventus Voss. porticus ecuravit; puto decoravit, ut sequenti cap. 'Digna loca picturis condecoravit.' xxxvi. 5. 'Agrippæ Panthenm decoravit Diogenes Atheniensis.' Gronov.

Summus animus in pictura] Generosa magnificentia, primariis viris ac excellentibus digna cura et liberalitas. Dalec.

CAP. VIII. De ætate picturæ, operum et artificum indicatura, nobilitates CCCV.

Tam multas post Olympiadas celebrando pictores, quam statuarios auctores] In scripto codice non auctores legitur, sed actore ut has: scribo, ac toreutas: præterea alio ordine lego hæc verba, multas post Olympiadas celebrando tam pictores quam statuarios ac torcutas; aut si vis, nt ordo non mutetur, deme illud quam. Pintian.

Celebrando pictores quam statuarios auctores] Qui sunt isti auctores statuarii? Voss. statuarios actore ut has primumque. Lege sine dubio, quam statuarios ac toreutas. Quos alibi 'cælatores' vocat, et artem illorum 'torenticen.' Cap. x. 'Primusque artem toreuticen apernisse atque demonstrasse merito judicatur.' In auctoribus librorum xxxIII. et xxxIV. Menæchmus, 'qui de toreutice scripsit.' Et nota 'torenmata.' Sic invenit, sic expedivit hunc locum et Pintianus; sed 70 tam, in quo ille collocando laborat, quatuor nostri non agnoscunt. Et certe Plinii mens illud repudiat, quemadmodum (quæ altera Pintiani conjectura est) τδ quam demi non patitur. Miratur enim fuisse qui scriberent, nobiles statuarios et torentas claruisse aliquot Olympiadibus antequam pictores, et hos cœpisse demum nosci Olympiade nonagesima, quim constet Phidian, &c. Gronov.

Clypeumque Athenis ab eo pictum] Acad. Men. Gud. Olympiumque Jovem Athenis ab eo pictum. Voss. Olypeumque Athenis. Manns secunda fecit clypeumque. Et hic meo periculo scribe: Olympiumque Athenis ab eo pictum. Quæris quis sit iste Olympins? Pericles. xxxiv. 8. 'Et Olympium Periclem dignum cognomine.' Iterumque: 'Periclis Olympii vernula hic fuit.' Diodorus Siculus lib. Χ11. Ταῦτα δὲ βαδίως συνετέλεσε διά την δεινότητα τοῦ λόγου δι' ην αἰτίαν ωνομάσθη 'Ολύμπιος. lib. XIII. Περικλης δ Περικλέους του προσαγορευθέντος κατά την δύναμιν 'Ολυμπίου. κατά την τοῦ λόγου δύναμιν 'Ολυμπίου. Hermogenes in partitionibus: elta μέντοι οὐδὲ καινά: καὶ γὰρ καὶ Περικλῆς 'Ολύμπιος ἐκλήθη. Et lib. 1. de inventione: 'Ηνέχθη σκηπτός έπὶ την Περικλέους εἰκόνα, καὶ συμβουλεύει τις μηκέτι αὐτὸν 'Ολύμπιον καλείν. Valerins Maximns v. 10. 'Non sine causa igitur

tanti roboris animus ad Olympii cognomen ascendit.' Sic præclare Christop. Colerus, ejecto vocabulo *Jovis*, quod hic quoque imperiti obtruserant. *Gronov*.

Panæum fratrem ejus, qui clypeum intus pinxit et in ægide Minervæ] Voss. Panenum ejus fratrem, quid clipeum intus pinxit elide minervæ. sunt et in: neque his opus est. Scribe, Panæum ejus fratrem qui et clypeum intus pinxit Elide Minervæ. Sic vocatur Pausaniæ xxxvi. 23. 'Elide ædes est Minervæ, in qua frater Phidiæ Panænus tectorium induxit lacte et croco subactum.' Sic Pintiani, Vulgo etiam ad-Men. Acad. Voss. leverunt præpositionem. Gud. etiam Academicusque et Menap. pinxit Elide. Hermolaus male, in ægide. Gronov.

· Colotes] Ejus meminit Pausanias lib. v. Mensam ille fecit apud Eleos, super qua victoribus coronæ deponuntur. Dalec.

Eosque qui monochromata pinxerint, (quorum ætas non traditur) aliquanto ante fuisse] Legend. Eosque qui monochromata pinxerunt, quorum ætas non traditur aliquanto ante fuisse, Hygiemonem, Diniam, Charmadam qui primus in pictura marem fæmina discrevit, Eumarum etiam Atheniensem. Salmas. p. 50.

Catugrapha] Linum κατάγραφον, Catullo in passere, varie depictum. Athenæo lib. 11. Τῶν βοσκάδων καλουμένων, δ μὲν ἄβρην κατάγραφος. Τυrneb. xxv. 22. Dalec.

Barbarorum Datim, Artaphernem] Vide Æmilium Probum in vita Miltiadis, ac Trogum Pompeium lib. 11. et Herod. lib. vi. cui Datis dux Darii Medus natione fuit, Artaphernes autem Darii nepos ex fratre Artapherne. Pintian.

Barbarorum Datim, Artaphernem] Lege, Datim Artaphernemque; nam τὸ que hausit sequens quin; contincuter enim hæc optimus liber sinc distinctione capitum. Gronov.

CAP. 1X. Primum picturæ certamen, et qui primi penicillo pinxerunt.

Pythiis Ludis Apollinaribus, celebrari solitis in Pythonis serpentis memoriam, quem adhuc puer Apollo sagittis suis occidit. Strabo lib. 1x. Dalee.

Polygnotus Thasius] Polygnotus, quod apud Plutarchum in Cimone scripsit Melanthius poëta: Αὐτοῦ γὰρ δαπάναισι θεῶν ναοὺς ἀγοράν τε Κεκροπίαν κόσμησ' ἡμιθέων ἀρεταῖς. Deorum templa forumque Athenis ornavit sumptu suo heroum imaginibus. Idem in varia porticu dum Troadas pingeret, Elpinices uxoris, ac sororis Cimonis, parum pudicæ, cum qua stupri commercium habuerat, faciem pro Laodicea expressit. Idem.

Porticum] Porticus ea prins vocata fuit Πεισιανάκτιος, deinde Ποικίλη, cum eam suis picturis ornasset Polygnotus, qui in ea Marathoniam pugnam adversus Persas et Medos feliciter commissam duce Miltiade repræsentavit. In ea porticu Zeno docuit: inde Stoici Philosophi dicti. Eam porticum a Chrysippo fulciri vulgo aiebant. Pers. Sat. 111. 'Quæque docet sapiens bracchatis illita Medis Porticus.' Idem.

Aglaophon] Athenœus lib. x. pag. 264. vs. 16. scribit, Alcibiadem tabulas duas pictas ab Aglaophonte in publico posuisse. In altera Pythias et Olympias ipsum coronabant; in altera super Nemeæ sedentis genibus Alcibiades fuit pulchriore facie, quam yel mulierem deceret. Idem.

Apollodorus Atheniensis] Σκιαγραφία, quam et σκηνογραφίαν quidam vocant, is excelluit, pileum rectum gestare solitus, tanquam picturam primus in libertatem assernisset. De illius operibus jactatum est: μωμήσεται τις μαλλον, ή μιμήσεται. Pictores, cum σκιαγραφία, id est, umbris lineisque tantum constante pictura, quicquam designant, σκαριφεύειν ctiam dicuntur.

Rhodig, XI. 6. Idem.

Neque ante eum tabula ullius ostenditur, quæ teneat oculos] Mirum hoc, cum opera Phidiæ supra tanti fecerit. Idem.

In palliorum tesseris intextum nomen Mss. insertum. Sed quis æquis auribus in Plinio accipiet, in ostentatione ostentarit? Conjicio: Opes quoque tantas adquisivit, ut in ostentationem earum Olympiæ aureis literis in palliorum tesseris insertum nomen suum ges-Tesseras intelligo notas et titaret. tulos, quibus dominus noscitur: nt nunc quoque in sudariis, mucciniis, indusiis, mappis, et hujusmodi lino, primis literis nomina possidentium acnet alio colore pinguntur. Rem confirmat quod legimus apud Fl. Vopiscum in Carino: 'Matris tunicam dedit mimæ, lacernam patris mimo: et recte, si aviæ pallio aurato atque purpurato pro syrmate tragædus uteretur. Inscriptum est adhuc in choraulæ pallio Tyrianthino (quo ille velut spolio nobilitatis exsultat) Messallæ nomen et uxoris.' Ubi neque hiatum nec vitinm agnosco in illis, et recte si aviæ: quamvis Salmasins, dcesse nonnulla suspicatus, sine ope melioris et integrioris exemplaris ea emendari posse desperet. Neque enim hæc, inquit, satis capio, ut concepta sunt, nec cohæret oratio; nam quæ illa avia? aut quare non recte uteretur pallio aurato et purpurato tragædus? Syrmata et pallia tragædorum anrata et purpurata fuisse quis nescit aut quis negat? &c. Sic ille. At hæc indigna tanto viro dubitatio ex re quamvis levi exstitit; nempe quia non vidit particulam si ἀντίτης quum a Flavio poni: ut apud Catullum car. xiv. 'Nam, si Inxerit, ad librariorum Curram scrinia.' Hoc ergo Vopiscus: Matris tunicam largitus est mimæ, patris lacernam mimo. Jure ille atque merito; nam et aviæ pallium dederat tragædo. Sic debnit, nt similis foret sibi, nec secum disconveniret; cum tragædus pallio aviæ, nepotis ejusdem dono, pro syrmate in scena uteretur. Nihil alind significat, quam, ut matris tunicam mimæ, patris lacernam mimo, sic aviæ pallinm tragædo donasse; sed variat et acnit sermonem lepide ἐπειρωνεύων. Malles forte, uviæ palla aurata atque purpurata; nam palla tragædorum: et ita forent quatuor diversa vestium nomina. Exstant nummi Judaici cum imagine legislatoris: in quibus circa lævum humerum quasi iu fimbria scriptum est משה. Viri docti torquatum interpretantur, et inscriptionem torqui additam. Nisi monetæ signum est, nomen, ubi commodissime visum, legi jubentis, potius videatur pars vestis replicata, ant κατάβλημα plagulave ab summo humero ad imos talos utrimque decurrens. Certe forensia longa et honorata magistratuum hujus urbis, quibus pro tribunali et in pompis utuntur, in parte quæ proxime sinistram axillam ante et post propendet, solido argento grandibus literis notatum ostendant LEYDEN. Item viatorum Academiæ colobia in oris, quæ replicatæ ante pectus descendant, ornantur hoc argento literato: ACAD, LVGD. BAT. Et multis municipiis passim mos pallia apparitorum, lictorum, statorum similiter nomine suo insignire. Zenxidis quoque literas auro solido et nuciali potius fuisse quam intextas ant acupictas crediderim: hoc enim potius congruit ostentatori pecunioso. Neque (ut ad Plinium revertamur) hinc abhorrere 'tessera' vocabulum Justinus docet lib. 111. 'Ut non de salute, sed de sepultura solliciti, tesseras insculptis suis et patrum nominibus dextro brachio deligarent: ut si omnes adversum prælium consumpsisset, et temporis spatio confusa corporum lineamenta essent, ex indicio titulorum tradi sepulturæ possent.' Polyanus in eadem re Strateg. lib. I. ίνα δὲ ὑπὸ τῶν οἰκείων

έν τη των νεκρών αναιρέσει γνωρίζοιτο έκαστος, έπλ τὰς σκυταλίδας τοῦνομα γραψάντων. Hesychii verbis diceres πινάκιον πύξινον έπιγεγραμμένον τὸ ὅνομα τοῦ αὐτοῦ καὶ πατρός, in v. Χαλκοῦν, etsi de alia re hie loquatur. Justinus igitur quoque licet tabellas indicet, facile tamen hinc colligas quodvis pittacium, massulam, laciniam, limbum, denique quamcumque materiam, cui nomen possit incidi, inscribi, addi, atque adeo ipsam partem vestis, qua nomen ant notas tales continet, 'tesseram' vel 'titulum' recte dici. Confert nescio quid illud Ovidii Met. u. 'Permulcetque comas, chlamydemque, ut pendeat apte, Collocat, ut limbus totumque appareat aurum.' Hæc olim scripseram. Sed magis, opinor, satisfacient curioso lectori (quamquam ab his non dissentiant) nuper erudite ac copiose in hunc locum congesta a Cl. Viro Carolo Datio ad Vitas Pictorum Antiquorum: qui gustus effecit, at universum opus tanto vehementius aeriusque desiderent homines elegantes. Gronor.

Pinxisse mores videtur] Picturas illas ἢθικὰs appellant. Rhod. XXIX. 24. in quibus excelluit Aristides Thebanus, cap. proximo sequenti. Dal.

Magnificus est Jupiter, &c.] Verior lectio, magnifactus est Jupiter. Quid si neutro modo legatur, sed magnis suffragiis est Jupiter? ut capite sequente: 'Ergo magnis suffragiis snperatus a Timanthe Sami,' &c. Pintian.

Hercules infans Dracones strangulans] Plantus in Amphitr. 'Devolant augues jubati deorsum in impluvium dno Maxumi: continuo extollunt ambo capita.' Et paulo post: 'Postquam conspexit augues ille alter puer, Citus e cunis exilit, facit recta in angues impetum; Alterum altera eos manu prehendit perniciter.' Dal.

Grandior in capitibus articulisque]
Id quoque reprehensum est in Eu-

phranore Isthmio infra cap. 11. hujus libri. Idem.

Agrigentinis] Crotoniatis, Cicero de Invent. lib. 11. Idem.

Cap. x. De avibus per picturam deceptis: et quid difficillimum in pictura.

Timanthes] De hoc mox proximo capite. Idem.

Androcydes] Androcydes pinxit Thebanorum victoriam duce Charone equestri prælio ad Platæas. Plutarch, in Pelopida. Inter omnia ejns opera maxime laudatos fuisse pisces, quos circa Scyllam pinxit, anctor est idem Sympos. Iv. 2. pinxisse vero tam ingeniose, quod esu piscium maxime delectaretur. Idem.

Zeuxide traditur] Ridentem obiisse Zeuxidem cum vetulam a se pictam aspiceret, tradunt. Apnd Festum hi versus extant cita'i ex vetere quodam Poëta: 'Num quid modi facturus risu denique? Nisi pictor fieri vult qui risu mortuus est.' Idem.

Eadem ingenuitate processit] Puto superfluere duo verba processit, et conjunctionem et; aliquanto autem post, volchat namque, debebat namque, in exemplari autiquo. Pintian.

Iratus operi] Seneca Controv. x. 5. narrat uvas deletas a Zeuxide, servatumque puerum ut meliorem, quamvis non ita similem. Dalec.

Helena est | Eam picturam scortum vocatam fuisse, την έταίραν, quod ad eam spectandam neminem Zenxis admitteret, qui certam pecuniæ summam non persolvisset, Ælianus scribit Var. Hist. IV. 12. Nicostratum pictorem eam tabulam cum stupore aspexisse, refert idem auctor Var. Hist, xiv. 47. Scitu vero dignum quod scribit Valer. Max. x. Zeuxin expectandum non putasse quid de eo opere sensuri homines essent, sed protinus hos versus ex Iliadis Γ. adjecisse : Οὐ νέμεσις, Τρώας καὶ ἐϋκνήμιδας 'Αχαιούς Τοιῆ δ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν. Αἰνῶς άθανάτησι θεης είς ωπα ξοικεν. Dalec.

Argutias vultus] Huc pertinet quod Melicus Simonides dixit, ζωγραφίαν εἶναι ποίησιν σιωπῶσαν καὶ σιγῶσαν ποίησιν δὲ ζωγραφίαν λαλοῦσαν καὶ φθεγγομένην. Victor. XXII. 24. Idem.

Extrema corporum facere] Polycletus eleganter et argute dicere solcbat, molestissimum opus esse cum ad ungues pervenisset, nempe maximam difficultatem objici cum summa operi imponenda est, ut ad unguem quod factum est perpoliatur, ne quid hiet, asperiusve protuberet ac emineat. Ars enim cum ab informi rudimento et atypoto incipiat, particulatim formam addit, perfectoque et absoluto opere manum addit, sed labore maximo, quamobrem χαλεπώτατον ἐστιν ἔργον, ὅταν ἐν ὄνυχι πηλὸς γένηται. Hadr. Jun. IV. 18. Idem.

Navarchum thoracatum] Classis præfectum. Quidam legunt Nearchum, tyrannum, qui Zenonem philosophum et torqueri et necari jussit. Valer. 111. 3. Diog. Laërt. in Zenone. Nearchi ducis Atheniensis meminit Thucydides. Quidam Nicarchum legunt memoratum a Xenophonte. Idem.

Philiscum Abydenum memorat Xenophon Rerum Græc. lib. vii. missum ab Ariobarzaue ingenti pecunia, nt Thebanos ac Lacedæmonios ad pacem hortaretur. Philiscum tragædum anctor nominat infra hoc ipso capite. Ælianus Hist. ix. 12. Alcæum et Philiscum Epicureos Roma pulsos fuisse tradit. Quidam Philiscum fuisse volunt num e triginta tyrannis, quos Atheniensibus Lysander imposuit. Philisci meminit et Ælianus Hist. xiv. 11. Alexandro præcepta dantis, quem hic significari puto. Idem.

Hoplitides: alter in certamine, &c.] Commodiorem lectionem putamus Hoplitæ duo, quam Hoplitides. Pint. Hoplitides] Lege Hoplitæ. Nempe qui armati currebant, quod fiebat in Olympicis et aliis sacris certaminibus. Turn.

Abrodiætum se appellando] Mollem, delicatum, lautum. Idem Ælian. Hist. 1x. 11. refert eum purpurea veste usum fuisse, caput aurea corona redimire solitum, scipionem gestare aureis claviculis circumdatum, calceorumque ansas ligulis aureis obstringere, ut non immerito se ἄβροδίατον cognominaret. Dalec.

Aliisque verbis principem artis] Versus ii sunt apud Athenæum pag. 269. 1.7. 'Αβροδίαιτος ἀνὴρ ἀρετήν τε σέβων τάδ' ἔγραψε Παββάσιος κλεινῆς πατρίδος ἐξ Ἑφέσου. Οὐδὲ πατρὸς λαθόμην Εὐήνορος, ὅς γ' ἀνέφυσε Γνήσιον, 'Ελλήνων πρῶτα φέροντα τέχνης. Ας rursum: Καὶ μὲν ἄπιστα κλύουσι λέγω νῦν. Φημὶ γὰρ ἤδη Τέχνης εὐρῆσθαι τέρματα τῆσδε σαφῆ Χειρὸς ὑφ' ἡμετέρης ἀνυπέρβλητος δὲ πέπηγεν Οὖρος ἀμώμητον δ' ἀὐδὲν ἔγεντο βροτοῖς. Idem.

Ejus enim est Iphigenia] Valer. VIII. 11. Quintil. lib. II. Idem.

Cum tristitiæ omnem imaginem consumpsisset] Voss. et tristitiæ. Quod omnino requirit oratio: Cum mæstos pinxisset omnes, præcipue patruum, et tristitiæ omnem imaginem consumpsisset, patris ipsius vultum velavit. Gronov.

Patris ipsius vultum velavit] Pictor, quamvis id ejus industriæ tribuatur, ac posteritas in eam partem sit interpretata, Euripidis ingeninm secutus, ita fecisse videtur: εμπαλιν στρέψας κάρα, Δάκρυα προῆγεν, ὀμμάτων προθείς πέπλον. Dalec.

Aristidem] Athenœus l. XIII. scribit, Aristidem, Pausaniam, Nicophanem pictores, dictos πορνογράφους, quod scorta et meretrices venuste pingerent. Alius fuit Aristides Nicomachi frater et discipulus, memoratus infra hoc capite. Idem.

Qui erat Sicyonius] Id est quod scribit Plutarchus in Arato, Sicyone floruisse gloriam et elegantiam pictoriæ artis, quoniam illic tantum splendorem inviolatum retineret. Quamohrem Apellem eo se contulisse in mercedemque talentum solvisse, ut cum pictoribus in ca civitate consuctudinem haberet, simulque et in artis et in existimationis societatem veniret. Aratum præterea Melanthi et Pamphili tabulas emere solitum, quas ob artis præstantiam nobiles Ptolemæo regi donaret. Idem.

Tria facta sunt, Ionicum] Ionia Græcorum fuit colonia in Asiam deducta: Athenæ autem caput erant veræ Helladis, in qua est et Sicyon, altera post Athenas picturæ patria: unde mox generibus ipsis cognomina sunt facta, Atticum, Sicyonium, et Ionicum, olim Asiaticum appellatum. Gelen.

Cognatio] Τὴν φρατρίαν innuit, sodalitatem, sodalitium, tribum, contubernium, conventiculum, curiam, ἀπὸ τῶν κοινῶν φρεάτων. Atheniensis populus divisus erat in duodecim tribus. Harum singulæ in tres φρατρίαs, sive curias, aut cognationes. Dalec.

Ad Phliuntem | Cujus magistratu ac ductu ad Phliuntem commissum id prælium sit, aut quo seculo, non reperio. Suspicantur quidam Pericle res gerente id accidisse, cum Sicvoniis ad Nemeam prælio fusis ac fugatis trophænm erexit. Est antem Sicyoni Phlins contermina. Quidam id accidisse putant Lacedæmoniis a Nicia superatis ad Pylum, et a Cleone postea in Sphacteria captis. Athenienses certe ejus felicitatis illustrandæ causa æneam imaginem victoriæ in arce dedicaverunt, auctore Pansania lib. 1v. Alii conjectantur id evenisse cum Timotheus, Laconicam populatus, classem Laccdæmo. num in fugam vertit. Alii cum Iphicrates superatas Lacedæmonum copias disjecit, et fugam arripere coëgit. Invenio quidem apud Thucydidem sub finem libri quinti, Argivos Phliasium agrum vastantes, exceptos insidiis a Phliasiis et exulibus

suis: eoque conflictu desideratos circiter octogiuta: tum ctiam eodem tempore Athenienses, qui in Pylo erant, Lacedæmoniis prædæ multum eripuisse, quod huic loco recte convenit. Cæterum magis placet hic significari prælium ad Phliuntem cum Pellenæis commissum victoribus Phliasiis magna hostium clade, a Xenophonte descriptum libro vii. Rerum Græcarum. Idem.

Pamphili pictura est cognatio et prælium ad Phliuntem] A Scholiaste sunt pictura est, ignorata Vossiano: et verba Plinii præccdentia facile id probant. Dixerat enim: 'Eupompus (docuit) Pamphilum Apellis præceptorem. Est Eupompi victor certamine gymnico palmam tenens, &c. Pamphili cognatio.' Gronov.

Victoria Atheniensium] Victoriam ἄπτερον significari puto, nempe alis destitutam, cujus meminit Pausanias in Atticis. Sic autem fingebant Athenienses, quasi ab eorum dominatu nunquam recessura ant evolatura esset: quemadmodum alii Fortunam compedibus vinctam, ut semper apud se propitiam detinerent, veluti captivam. Dalec.

Ulixes in rate] Ulyssis tandem misertus Jupiter, per Mercurium Calypsoni imperavit eum nt dimitteret. Confecta igitur rate, mari se iterum is commisit. Id videlicet est quod Pamphilus pinxit. Idem.

Quam mercedem et Apelles et Melanthius ei dedere] Vossianus pronomen ei non agnoscit. Scribe, quam mercedem ei Apelles et Melanthus dedere. Gronov.

Ante omnia diagraphicen] In vetusto exemplari, omnia antigraphicen docerentur. Scribo, omnia ante graphicen docerentur, postposita præpositione, ut mos est Plinio. Pint. Ante omnia diagraphicen, &c.] Ut ea voce rudimenta picturæ intelligamus; neque enim omnes pueri in absolutos artifices evadebant. Est autem δια-

γραφή, unde Diagraphice deducitur, tabella buxea, in qua pueri scribere vel pingere meditabantur, subinde errata emendantes, quod Græci δαγράφειν vocant: et digrammata proprie dicuntur descriptiones Mathematicæ, deformationes Architectonicæ. Cæterum buxus ad id potissimum electa est propter materiæ lævorem, simulque densitatem, quod minime colores biberet, nec lineas fluidas redderet. Gelen.

Ut pueri ingenui ante omnia diagraphicen] Sic Gelenius, cum esset ab Hermolao: Graphicen, id est, picturam in buxo, pro: antigraplaicen, id est, picturam in ludo. Men. Acad. Gud. ingenui omnia antigrapha. Voss. ingenui omnia antigraphice. ut pueri ingenui omnia ante graphicen, hoc est, picturam, in buxo docerentur. Omnia ante, est, ante omnia, ut Suetonius Domitiano cap. 9. 'ærarium apud,' Tacitus 'viam Miseni propter,' et similia, de quibns Observ. 111. 19. diximus. Cæterum linjus loci corrupta lectione et distinctione decepti Lexicis insernerunt : Διαγραφική, pictura in buxo. Plinins. Idem sensit Pintianus. Gronov,

Semiramis ex ancilla] Eam vernæ regii ancillam ac concubinam Ninus ipsius forma captus amavit, et stupri consuctudine obstrictus sic dilexit, ut nihil petenti denegaret. Itaque cum poscenti concessisset, ut in suo solio jus sedens diceret, ejusque jussis omnes parerent, regio imperio ac potestate cultuque illa prodiit, et cum quædam levia imperanti obtemperarent omnes, satellitibus et stipatoribus regis edicit, ut eum comprehendant, vinciant, interficiant. Ita ex diurno diuturnum principatum adepta est. Muretus Variar. vi. 17. Dalec.

Semiramis ex ancilla adipiscens regnum] Voss. Sem. ex ancilla regnum apiscens. Probe et antique. Tacitus Ann. 111. 'Apiscendi inlicitos honores aut pellendi claros viros.' Ann. Iv. 'Palam compositus pudor, intus summa apiscendi libido.' Et, 'qui id flaminium apisceretur.' Ann. vi. 'Nihil abnuentem, dum dominationis apisceretur.' Gronov.

Apelles eousque Olympiade CXII. in pictura proveetus, ut plura solus prope quam cæteri omnes contulerit] In scripto codice, Apelles Cous Olympiade CXII. pictura plura solus propinacit quam cæteri omnes contulit: cætera redundant. Scribi antem posset non propinacit, sed prope in ævis, ut loqui alias Plinins consuevit. Pintian. Apelles, eousque Olympiade CXII. in pictura proveetus, &c.] Patria Colophonius, Ephesius habitus, quod ea civitate donatus fuisset, quamvis Coum fuisse multi prodiderint: Pamphili Amphipolitæ discipulus. Rhod. XIII. 38. Dalec.

Quod manum ille de tabula nesciret tollere] Voss. non sciret. Gronov. . .

Quanto quid a quo distare] Voss. quanto quid a quoque distare deberet. Idem.

Tabulam magnæ amplitudinis] Voss. Gud. Acad. amplæ magnitudinis. Id.

Avide ante a nobis spectatum, spatiosiore amplitudine nihil aliud continentem] Iu apographo nostro, avide a nobis spectatum ante spatiose nihil uliud continentem quam lineas: cætera redundant. Scribendum puto: avide a nobis spectatum, tanto spatio nihil aliud eontinentem quam lineas. Pintian.

Nihil aliud continentem quam lineas visum effugientes] Voss. quam in lineas. Voluit, quam III. lineas; sive, tres lineas. Sed non hactenus solum laborat locus; sic enim Voss. Consumptam cam priore incendio Casaris domus in palatio audi spectatam nobis ante spatiose nihil aliud continentem. Interposuerunt constat, et spatiosiore amplitudine. Sed videntur debuisse reddere: Consumptam eam priore incendio Casarea domus in Palatio audio, spectutam olim, tanto spatio nihil aliud con-

tinentem quam tres lineas. Incendii Palatinæ domus meminit Suetonius Octav. 57. 'In restitutionem Palatinæ domus incendio absumptæ.' Quod sive prius sive posterius fuit, ætatem Plinii antecessit. Tanto spatio et Pintianus. Gronov.

Ansas] Vittarum et fasciarum, quibus crepidæ ligantur, in ansam curvatas plicaturas: vincula quibus adstringuntur. Dalec.

Nam, ut diximus, ab alio pingi se vetuit edicto] Edebatur antea, vetuit inveterato edicto. Sustulit \(\ta\) inveterato Gelenius. Sed et corrigendum vetuerat; sic enim Vossianus: nam, ut diximus, ab alio pingi se vetuerat edicto. Gronov.

Rideri eum dicens a pueris qui colores tererent] Megabyzo id ab Apelle dictum fuisse, non Alexandro, narrant Plutarchus in libello de adulatoris et amici discrimine, Elianus Hist. 11. 2. Politianus Miscell. c. 48. Dalec.

Alexander ei honorem clarissimo præbuit exemplo] Voss. quamquam Alexander honorem et clarissimo perhibuit exemplo. Lege honorem ei. x1x. 4. 'Qnam sit difficile verborum honorem tam parvis perhibere.' xx1x. 1. 'Obsto nt rebus præcipnis honos in primis perhibeatur.' xx1x. 6. 'Magnam auctoritatem huic animali perhibet Nigidius.' Gronov.

Campaspem] Pancastam vocat Ælianus Hist. XII. 34. Dalec.

Tum pari caplum amore sensisset] Alexander conspectis captivis multis et corporis magnitudine et forma præstantibus, Περσίδες, inquit, εἰσὶν ἀμμάτων ἀλγηδόνες. Victor. 11. 5. Id.

Anadyomenen] Venerem ἀναδνομένην Apellis pictam, Venerem Cnidiam Praxitelis sculptam fuisse ad exemplar Phrynes κλαυσιγέλωτος, sive σηστοῦ, cnm in Eleusiniorum panegyri spectante universa Græcia nudasset corpus, et in mare soluta coma descendisset, scribit Athenæus pag. 292. vs. 29. Verba Rhodig. xiv. 15. sunt hæc: ' Postea Phrynen miramur, non Hyperidis actione, quanquam admirabili, sed conspectu corporis, quod illa speciosissimum alioqui, deducta nudaverat tunica, periculo liberatam: interposito mox decreto, ne quis miscricordiæ captandæ gratia epilogis uteretur. Hæc vero est, de qua Propertius ita canit: ' Nec, quæ deletas potnit componere Thebas, Phryne, tam multis facta beata viris.' Eius statuam fuisse apud Delphos auream scribit Libanius. Commeminit in præceptis sanitatis etiam Plutarchus, eam dicere solitam prodens, ubi jam consenuisset, ac flaccida toto foret corpore, την τρύγα πλείονος πωλείν διὰ τὴν δόξαν, id est, pluris fecem rendere ex opinione, quam de ipsa concepissent homines. Hanc denique dixere Græci lecythum habere in malis: quod exponens Suidas, velut in sinu plane servans Græcorum omnia, ad faciei retulit tumorem: credo, quia sit lecythus protuberans vas : etiamsi de corporis habitu, hoc est a parvitate, Olpem piscatorem nuncupatum, conjectant Græcorum nonnulli; quoniam Olpe lecythum indicet. Ego ad formæ elegantiam referendum contenderim. Ut illam intelligamus naturali specie præsignem, accersitam commendationem, et peregrinas haud magnopere nugas conquisivisse: quando lecythum Plinii Cæcilii testimonio, et Marci Tullii in Epistolis ad Atticum, pro orationis etiam splendore, ac excussa in scribendo cura novimus accipi. Eratenim oleo dicatum vas lecythus, sed et unguentis quoque, unde et Lecythophorus puer Polluci. Verum et Trochaicum dimetrum catalecticum, quod Euripidion dicunt, etiam Lecythium vocatur, vel ex Aristophanis scommate, vel trochaici bombi ratione, quem exhibet lecythium quoque.' Hactenus Rhodiginus, qui loco citato panlo post: 'Scribit,' inquit, 'Apollodorus Phrynes fuisse duas; alteram quarum Clausigelota cognominarunt; alteram vero Sarpedion. Clausigelos verbum apud Xenophontem est libro rerum Græcarum septimo, πάντας δὲ τοὺς παρόντας τότε γε τῷ ὄντι κλαυσίγελως εἶχεν, id est, præsentes autem universos tunc sane sonantior habebat risus. Herodicus celebratam Rhetoribus Phrynen σηστον, id est, sestum vocitatam, tradit, quod attaminaret despoliaretque adenutes. Σήθειν attaminare est. Quam avarior quispiam subblandiens diceret, Aphrodisium Praxitelis es; at tu, inquit Phryne, Amor Phidiæ. Demum libet lucubrationi huic, quam videmur, ducente stilo, in fœminas declamasse, quas tamen alibi summis celebrare laudibus, non expavinus, inserere breve quiddam ex Græcorum sanctuariis, non bonas lacerando, sed a malo malas deterrendo: Θησαυρός έστι των κακών κακή γυνή. Θηρών άπάντων άγριωτέρα κακή γυνή. Θάλασσα, καὶ πῦρ, καὶ γυνη, κακὰ τρία, Thesaurus est malorum mulier mala. Feris omnibus immitior mulier mala. Mare, ignis, mulier, mala tria.' Hactenus Rhodiginus. Anadyomenes meminit Pausanias in Corinthiacis. Idem.

Quanti licitaretur opera effecta] Voss. liceret, nam et venditor licere dicitur. Suetonius Calig. 38. 'Monitum a Caio præconem, ne prætorium virum crebro capitis motu nutantem sibi præteriret, nec licendi finem factum.' Martialis v1. 66. 'Vendebat modo præco Gellianus. Parvo cum pretio diu liceret.' Sic etiam codex Pintiani. Grmov.

Pinxit et Antigoni regis imaginem] Apnd Coos cam fuisse Strabo auctor est libro decimoquarto. Dalec.

Tantumque cam partem e facie ostendit] Apographum nostrum, Lamumque ca parte, &c. lego limum, non lamum, hoc est, obliquum. Pintian.

Venerem exeuntem e mari divus Augustus] Ut generis parentem. Pro ea

Cois remissa tributi 100. talenta. Strabo lib. xIV. Dalec.

Cois] De hac Ovidins: 'Si nunquam Venerem Cous pinxisset Apelles, Mersa sub æquoreis illa lateret aquis.'

Pinxit et Alexandrum Magnum] De ea pictura dicere Apelles consueverat, duos esse Alexandros, alterum Philippi ἀνίκητον, alterum Apellis ἀμίμητον. Plutarch. de Fort. Alexand. Orat. 11. Idem.

Sed legentes meminerint omniu ea quatuor coloribus facta, &c.] Aliter in scripto codice: Sed legentes meminerint omnia ea constare quatuor coloribus. Tabula in nummo aureo mensuram accepit, non numero. Sed utrocunque modo legatur, dubito an hæc verba Plinii sint: et si Plinii sunt, au aliunde in hunc locum librariorum incuria commearint: locum in medio relinquo. Pintian.

Megabyzi sacerdotis | Μεγαβόζους olim vocabant Dianæ Ephesiæ sacerdotes. Id ex Hesychio et Appiano Bell. Civil. lib. v. discimus. Xenophon lib. ν. 'Αναβάσεως, μεγάβυζον, τον της 'Αρτέμιδος Έφεσίας νεωκόρον interpretatur, æditunm. Vide cap. 11. quod proxime segnitur, μεγαλοβύζους Strabo vocat lib. xiv. cosque ennuchos fuisse scribit. Quod et ostendit Heracliti Epistola ad Hermodorum apud Politianum, castrari ac execari Megabyznm solitum, ne Deæ virgini vir sacrificaret, dicens. Locus est Miscellan. c. 15. ubi hanc ejus pompam describit luculenter Xenophon Ephesius. In ea ferebantur sacra, faces, canistra, suffimenta; ducebantur canes, equi, &c. Dalec.

Ad bellum festinantem et ei galeam poscenti] Voss. festinantem, galeamque poscenti armigerum porrigentem. Pintianns tà et ei demenda notat jussu veteris libri. Gronov.

Mirantur ejus Abronem] Abron Argivus quidam vitæ perditissimæ, so-Intissimæ, luxuriosissimæ; unde proverbium Abronis vita, apud Erasmum ex Xenodoto. Πάναβρον Sardanapalum olim vocarunt, ob effæminatam molliticm, de quo multa Rhod. 1x. 11. Dalce.

Menandrum] Quidam legendum volunt Minoëm, quem in Caria primum regnasse Strabo auctor est lib. XIV. Alii Idrica legunt, quem Hecatomni filium fuisse et Mausoli fratrem idem tradit. Alii vero legendum censent, Minoëm et Idrica reges Cariæ Rhodii. Invenio et apud eundem auctorem lib. XI. Menandrum quendam natione Græcum, multas in India provincias subegisse, et victorias suas longius protulisse, quam Alexandrum. Menander Atheniensium dux et Niciæ collega Thucydidi celebratur lib. VI. Idem.

Ancœum] Vel Tegeatem, Lycurgi filium, Argonantam; vel Samium Neptuno genitum, etiam Argonantam, ab apro in vinea occisum, de quo proverbium: 'Multa cadunt inter calicem supremaque labra.' Idem.

Belli imaginem] Eam picturam videtur Maro his versibus expressisse: 'Claudentur belli portæ: furor impins intus Sæva sedens super arma, et centum vinctus ahenis Post tergum nodis, fremet horridus ore cruento.' Turnebus Advers. x.11. Idem.

Pinxit et Heroa nudum] Voss. heroanumdum. An Hero anum, Leandri amores, anili specie, in qua scilicet pristinæ formæ reliquiæ apparerent. Nisi tamen, Hero nudum. Acad. et Gud. Hero et leandrum ad quam picturam. Men. Hero et aleandrum ad quam picturam. Gronov.

Quod judicium ad mutas quadrupedes] Scribendum potius, quo judicio ad mutas quadrupedes. Pintian.

Apellis tautum equo adhinnivere] De equa id Valerius VIII. 11. tacito nomine pictoris, Ælianus Hist. II. 3. Dalec.

Fecit et Neoptolemum] Neoptolemum intelligit, qui cum hasta et elypco Alexandrum secutus, post ejns obitum Armeniam commovit, et aliquanto post commisso prælio, ab Eumene cum Cratero occisus est. Plutarchus in Eumene. Fuit et alius Neoptolemus Olympiadis pater, de quo Pausauias lib. 1. Idem.

Archelaum] Vel physicum Anaxagoræ discipulum, Socratis præceptorem, vel Macedoniæ regem. Idem.

Dianam sacrificantium virginum] Apud Homerum παιζουσῶν, ludentium, Iliad. Z. et in Hymno Artemidis: apud Virgil. Æncid. 1. Mitalerius.

Bronten, Astrapen, Ceraunobolon appellant] Hæc verba Græculi alicujus potius quam Plinii puto. Pintian.

Ceramobolon appellant] Acad. seraneoptilan. Gud. et Men. ceraneoptitan.
Voss, ceraunobtilan. Forte, Ceraunobolian. κεραυνοβολίαν nam hæc omnia
delere, tanquam quæ sint Græculi
alicnjus, ut voluit Pintianus, incivile
est. Gronov.

Et sensus omnes expressit, quos Græci vocant ethe] Voss. et Pintiani: et sensus hominis expressit, quæ vocant gi ethe. Lege: et sensus humanos expressit, quæ vocant Græci Hon. Idem.

Et Anapauomenen, propter fratris amorem morientem] Ultimum verbum non habetur in eodem: et paulo post Amoniada, non Hemionida. Pintian.

Et Anapanomenen propter amorem fratris morientem] Vox ultima ab explicatione est; nann nec in Voss, nec Acad. nec Gud. nec Men. conspicitur. Eleganter nno vocabulo et nomen tabulæ et rem expressit. Intelligit, opinor, Byblin amore Cauni ἀναπανομένην τοῦ βίου. Pintiani eodem verho carnit codex. Gronov.

Patria ci Caunus] Ciliciæ civitas, insalubris ob æstum, et fructuum fugacium copiam. Vide Strab. Hb. x1v. Livium lib. x1v. Dalec.

Paralum] Parali navis meminit Plutarchus in Lysandro. Sacram triremem vocat Demosthenes quarta Philippica. Ea Athenis publica fuit navis, qua theori Delphos mittebantur, et in publicos conventus legati. Idem.

Hemionida] Hermionida triremem ab Hermione, civitate Laconiæ, vocatam memorat Thucydides. Rhodig. VIII. 9. Idem.

Ialysus | Ialysum hic non Rhodi urbem significat, quam Homer. Iliad. E. nominavit, sed heroëm Ochimi, Solis et Rhodii filii, guatum, cujus mentionem facit Pindarus in Olympiis, Cicero de Nat. Deor. lib. 111. Nam ex Rhodo Sol mares genuit Cercyphon, Actida, Macarea, Τενάγην, Τριόπην, Phaëtontem, Εὐκυιδίστην, Ochimon, et fæminam Cydippen. Ex Ochimo vero nati sunt Ialysus, Cameirus, Lyndus. Ælianus septennium in eo pingendo consumptum scribit Hist. x11. 41. Idem Plutarchus in Demetrio. Hac pictura visa Apelles cum obstupuisset et obmutuisset, voce defectus, dixit tandem, inclytum quidem id opus esse, ingentemque laborem, sed deesse gratias, quibus picturæ suæ cælum attingerent. Plutarchus. Idem.

Huic picturæ quater colorem induxit subsidio injuriæ et vetustatis] Hermolai est. Voss. Gud. Men. Acad. ut antea edebatur: induxit contra subsidia injuriæ et vetustatis. Novum hoc visum, qui subsidium ubique fere pro auxilio et adjumento poni meminerant. Sed Plinius subsidia potnit dicere, quo seusu Vegetius subsessus, quasi pro insidiis aut inopinata vi: vel pro vi atque impetu serioris temporis; nam subsidia sunt robur secundum et posterum, primam aciem excipiens et sustinens. Multi, qui principia constanter toleravere ant ctiam impulere, postprincipiis cessere; vel, ut clarius dicam, qui primæ aciei hostili restiterant, aut etiam eam loco moverant, victi sunt a subsidiis, postquam res ad triarios rediis-Præsentem injuriam, omnibus custodiam præstantibus, recens tabula facile effugit; ab ætate vitium non metnit; haud ita tuta ab secutura injuria, cum post longam diem securius habetur, ab secuturo situ: et hæc sunt subsidia injuriæ et vetus. Si tamen id durum cuiquam videatur, possumus scribere: contra obsidia injuriæ et vetustatis. Sic Columella viii, 2, ' Dum tamen anus sedula vel puer adhibeatur custos vagantium, ne obsidiis hominum aut insidiosorum animalium diripiantur.' Idem 1x. 7. 'Contra fallaciam lacerti, qui velut custos vestibuli prodeuntibus inhians apibus affert exitium, exque panciores intereunt, cnm licet vitare pestis obsidia per alind vadentibus effugium.' Sive mavis volantibus, nt est in Mss. Forte autem legendum ejusque, ut ad το pestis referatur. Eodem libro cap. 9. 'Nisi curatoris obsidio protinus excepti sunt, diffugiunt.' Nec minoris elegantiæ obsidio apud Plantum, Ciceronem, Plinium. Iste Asinar. 11. 2. 15. 'Hernin in obsidione linguet, inimicum animos auxerit.' Alter Famil. v. 6. 'Nec putant ei nummos deesse posse, qui ex obsidione fœneratores exemerit.' Tertius in Paneg. ' Nec mediocre pacis decus habebatur submota campis irruptio ferarum et obsidione quadam liberatus agrestium labor.' Gronov.

Ut quem pariter casus et ars pinxerit] Voss. τὰ et ars pro nothis habet. Quæ duo vocabula ambigo, utrum lateant in τῷ pariter, fueritque, quem ars et casus; an voluerit intelligi, scribendo, ut in membranis est: ut quem pariter casus pinxerit, scilicet, nou ars aut artifex tautum. Idem.

Non judicabut se exprimere in eo spumam anhelantis posse] Dele verbum ultimum jussu Voss. Acad. Gnd. Men. quorum duo priores etiam, se in eo exprimere. Idem.

Hoc exemplo similis et Nealcem successus in spuma equi] Expende an sit veræ similior lectio: Hoc exemplum simili et Nealces successu in spuma equi, &c. Pintian.

Cum pingeret Poppyzonta retinentem equum. Canem ita Protogenes monstravit et fortuna] Hic quoque locus est habitus pessime. Acad. retinente panetum ita protogenes. Ut et Gud. ac Menap. nisi quod panecum. Voss. retinent pamecum ita protogenes. Primum satis fuit dicere Plinio; cum pingeret Poppyzonta. Id nomen tabulæ, nt Analyomene Apellis, Antiphili Aposcopeuon, Aristidis Anapanomene. Satis intelligitur, cum appellatur momπύζων, præsto ei equum fuisse; sunt enim ποππύσματα κολακείαι είς τοὺς άδαμάστους ίππους, nt interpretantur Deinde scribo e vestigiis Græci. Mss. Retinent Parii equum. Quod est, personam ποππύζοντος periisse nescio quo casu; eam partem, qua equus erat pictus, superesse apud istos. Parii, e colonia Pario. xxxIV. 8. 'In Pario colonia laudatur Hercules Isidori.' xxxvi. 5. 'Ejusdem et alter nudus in Pario colonia Propontidis, par Veneri Cnidiæ.' Stephanus: Πάριον, πόλις έν Έλλησπόντω, κληθείσα ἀπὸ Παρίου τοῦ Ἰασίωνος τὸ έθνικον Πάριος· ὁ πολίτης Παριανός. Λέγονται καὶ Παριανείς. Noster hoc libro cap. 11. ' Polygnoti et Nicanoris et Arcesilai Pariorum.' Denique lego: Ita Protogenes monstravit et fortunam, quum alii artifices et doctores tantummodo artem monstrent. Præivit nimirum Nealci ad exprimendum fortnito conjecta coloris, quod ars se posse perficere desperabat. Omnem locum ex optimo sic lege: Hoc exemplo ejus similis Nealcen successus in spuma equi similiter spongia impacta secutus dicitur, cum pingeret Poppyzonta. Retinent Parii equum. Ita Protogenes monstravit et fortunam. Gronov.

Sed accitus a rege interrogatusque]
Pro sed, in vetustis legitur nisi, quod
idem est: πλην scilicet, ἀντί τοῦ ἀλλά.
Loquendi genus nec Ciceroni, Terentio, Planto, Salustio infrequens. Vide
Manutium adnot. in Salust. 70. Dulce.

Scire se illi cum Rhodiis bellum esse] Melior verborum ordo nostri exemplaris: Scire se cum Rhodiis illi bellum esse. Pintian.

Cyclippen] Cyclippe et Acontius noti sunt ex Ovidio. Dalec.

Tlepolemon] Bello Trojano a Sarpedone Jovis filio occisum. In manuscripto legitur Triptolemum. Idem.

Imaginem matris Aristotelis Philosophi] Phæstiadis, quæ ex Nicomacho Aristotelem gennit. Laërtius. Idem.

Et athletam et Antigonum regem et imaginem mutris Aristotelis] Quia omnes aliæ certæ sunt et notæ personæ · Aleetam malim legere, illum Perdicæ fratrem. Dein Voss. et Antigonum regem et matrem Aristotelis philosophi, qui ei suadebat, ut Alexandri Mogni opera pingeret propter æternitatem rerum. Nec video causam, cur ab hac lectione discesserint. Gronov.

Ac Pana] Maximæ venerationis Deum, ac in bellicis conflictibus potentissimum ob panicos terrores, quibus immissis acies profligat. Vide Politianum Miscellan. cap. 28. Dalec.

Quæ tabula in Capitolio in Minervæ delubro supra ædiculam Juventutis] Voss. Gnd. Men. Acad. quæ tabula fuit in capitolio. Dein Men. Gnd. et Acad. supra ediculam mentoris. Voss. ædiculam inentalis. Pintiani minemalis. Lege, ædiculam Juventatis. Restitnimus et Livio. Gronov.

Hic primus Ulixi addidit pileum] Pileum in Ulysse conspici refert Divus Hieronymus, Rhodiginus xx. 12. et xxii. 19. Pierius, lib. xi. Hieroglyphicon, anctor est apud Græcos pileum fuisse indicium nobilitatis, ideoque additum imagini Ulyssis, quod ab utroque parente esset nobilissimus. Ovidius: 'Nam mihi Laërtes pater est, Arcesius illi, Jupiter huic: neque enim quisquam daumatus, et exul. Est quoque per matrem Cyllenius addita nobis Altera nobilitas.' In antiquo denario Romanorum, cuso a Manilio Limetano, qui suam familiam

e Telegono Circes et Ulyssis filio Tusculi conditore ortam esse indicabat, impressus est altera parte Mercurius cum galero alato et caduceo; altera Ulysses pileatus, cum scipione, et caue dominum agnoscente, et adblandiente, cum his literis Q. MANIL. LEMETAN. Ursinus 150. Dalec.

Ab Aristrato] Aristratus is viguit avo Philippi. Pinxerunt eum Melanthi pictoris discipuli triumphali currui iusidentem cum Victoria, magna ejus tabulæ claritate, cui et manum apposuisse dicitur Apelles. Plutarchus in Arato. Idem.

Lasciviam] Τὴν ἀσέλγειαν, λαγνείαν, mollitiem, jocosam ludibundunque petulantiam, κῶμον. Idem.

Ita ut vetusta opera pingeret propter æternitatem rerum impetuosi animi et cui pauci comparentur] Scribo, ita ut venustute ei pauci comparentur; reliqua superfluunt, ex vetusto codice. Pintian.

Aristidis Thebani discipuli fuerunt et filii Niceros et Aristippus] Voss. Aristides Thebani: deiude Ariston. Mox discipuli Antorides et Euphranor, sine τοις ejus fuerunt: recte, si attendas, aut non temere. Ita enim scripsisse Plinius videtur: Aristidæ Thebani discipuli fuerunt Niceros et Ariston, cujus est Satyrus cum scypho coronatus; discipuli Antorides et Euphranor, de quibus mox dicemus. Significat illius Thebani et discipulos et filios fuisse istos; discipulos tantum, non etiam filios, alios quos appellat. Gronov.

Proposito nescio an destruxerit se] Concinnior lectio detriverit, quam destruxerit. Pintian.

Ob hoc cognominatus Rhyparographos] Lege, Rhopographos. 'Ρωπογραφία opponitur Μεγαλογραφία, quæ in rebus magnis et argumentis nobilibus exequendis versatur. Sulmas. H. A. p. 23. a.

Hesionam] Quam expositam ceto Hercules liberavit, occiso monstro. Dalec. In schola in Octaviæ porticibus] Schola in porticibus, locus et statio quædam instar literarii ludi, in quem philosophi, et reliquis doctrinis exculti homines convenire solebant, ut publicis disputationibus ac colloquiis exercerentur. Vide xxxvi. 5. Idem.

Idem jocoso nomine Gryllum ridiculi habitus piuxit] Voss. diridiculi. Lege deridiculi, ut codex Piutiani. Ut Plantus Amphit. 11. 2. 'quid tu me deridiculi gratia sic salutas?' Milite 11. 1. 'Is deridiculo est, quaqua incedit, omnibus.' Psend. IV. 5. 'mihi illum verba per deridiculum dare.' Tacitus Annal. 111. 'Deridiculo fuit senex fædissimæ adulationis tantum infamia usurus.' Gronov.

Supremæ conjugis templum] Non sumemæ in archetypo nostro, sed supremi; ut referas ad Jovem. Pintian.

Marcus Ludius Elotas Ætolia oriundus] Longe aliter in eodem, Plaustis Marcus doctasia lata esse oriundus; forte pro Plaustis, Plastes reponi posset, et pro esse oriundus, exoriundus. De cæteris judicent legentes. Idem.

Nobiles palustri accessu villæ: succollantium specie mulieres] Hoc ab Hermolao, cum esset, plaustri et sub collium sponsione mulieres. Men. Gud. Acad. nobiles tympanistriæ ancillæ succollatis sponsione mulieribus lavantesque crepidis feruntur. Voss. nobilis puulustri acensu uillæ succollatis sponsione mutieribus labantes trepidisque feruntur. Pintiani quoque: succollatis sponsione mulieribus. Scribe : Jum piscantes aucupantesque aut renantes sunt in eius exemplaribus: nobilis palustri accessu villæ, succollatis personis muliebribus. labantes trepidique feruntur. Significat ejns artificis esse tabulam, in qua quidam, ut bajuli, colla speciebus mulierum onerati, incedunt moverique videntur vacillantes et metuentes oneri per accessum palustrem prætorii alicujus aut lautæ villæ. Suctonius Othone: 'Donce omissa

mora succollatus et a præsente comitatu imperator consalutatus.' Gro-

Omnis eorum ars urbibus excubabat] Orbi mallem legeres, quam urbibus; nam sequitur confestim, 'pictorque res communisterrarum erat.' Pintian.

In machinis] Machinæ, qnædam olim catastæ fuerunt, qnibus in ergastulo, aut alibi, non servi tantum, sed interdum etiam liberi continebantur. Turneb. Advers. vitt. 9. Machinam ego potius interpretor, quod pictores vocant un chevalet, nempe tigillis conjunctis erectum organum (δκρίβαν et καλύβαν Pollux vocat) eum prominente asserculo, in quo pingendam tabulam artifex collocat. Dalec.

Carcer ejus artis domus aurea fuit] Nam in ea domo, velut in carcere, pictores, ne effugerent aut dilaberentur, conclusos retineri Nero jubebat. Idem.

Virtutis ædes Imperatori] Extra portam Capenam sitas proximeque inter sese junctas. Id cur factum sit, innuit Symmach. Epist. 1. 14. his verbis: 'Bene ac sapienter majores nostri, ut sunt alia ætatis illius, ædes Honori atque Virtuti gemellas junctim locarunt: commenti, quod in te [Ausonio] vidinus, ibi esse præmia honoris, ubi sunt merita virtutis.' Scd et cur Camænarum quoque fontem haud procul abesse volucrint, indicat sequentibus, quæ tute leges, verbis. Idem.

CAP. XI. De avium cantu compescendo, et quis encausto et penicillo primus lacunaria et cameras pinxerit, sparsimque pretia mirabilia picturarum.

Ceris pingere] Fulv. Ursin. ad Varronem p. 137. Lil. Girald. Syntag. p. 589. Idem.

Aliquanto vetustiores encausticæ pieturæ exstitcre] Acad. Men. Gud. encausti. Voss. encaustæ. Gronov.

Arcesilai Pariorum] Pinxit is in Pirewo cum liberis suis Leosthenem,

qui Atheniensium et Græcorum aliorum dux vicit Macedonas ter, in Bæotia, ad Thermopylas, et ad Zamiam fluvium. Pausanias in Atticis. Dalec.

Pinxisse tantum encaustica, sed etiam] Acad. Men. Gud. pinxisse solum encausto. Voss. pinxisse solum in causta; quasi velit encaustu. Infra: 'Encausto pingendi duo fuisse antiquitus genera constat.' Gronov.

Pausiam Sicyonium] Idem fortassis qui et Pauson. Ejus festivum dictum refert Ælianus Hist, xiv. 15. Dalec.

Docuisse Pausiam Sicyonium] Voss. Gnd. Men. Acad. Pausian. Gronov.

Pinxit et ipse penicillo parietes Thespiis cum reficerentur quondam a Polygnoto picti: multumque comparatione superatus existimabatur, quoniam non suo genere certasset] Id est, quoniam encaustica non certasset, in qua excellebat. 'Encausto pingere' et 'penicillo pingere' diversum: illud ceris, hoc coloribus. Sequitur: 'Idem et lacunaria primus pingere instituit nec cameras,' &c. de encaustica quoque intelligendum; nam cameras ceris inustis pingi solitas ex Procopio observavimus ad Hist, Augustam. Ibid, paulo ante in Plin, 'ceris pingere, ac picturam innrere quis primus excogitaverit, non constat :' eeris igitur primum pingebant, deinde picturam eam inurebant, hoc est, igne ceras peræquahant. Hæc omnia pingendi genera nunc exolevere, et tota encaustice hodie evanuit, ea præcipue quæ ceris inurebatur. Salmas. Plin. Exerc. p. 232.

Amavit in juventa Glyceram municipem suam, inventricem coronarum]
Lege, Amavit in juventa Glyceram vitricem coronarum, &c. vetus versiculus: 'Ibant malaci viere Veneri corollam.' Inter Veneris cegnomina hoc unum fuit; nam 'Vitrix' etiam vocabatur a ligando. Salmas. pag. 246. a.

Duobus talentis emit a Dionysio A-

thenis] In archetypo nostro, duobus talentis emit Dionysius Athenis; scribendum fortasse non Dionysius, sed Dionysiis, hoc est, in festis Indisque Dionysiacis, qui magno apparatu celebrabantur ab Atheniensibus. Pintian.

Unde et abunde intelligitur amplitudo] Voss. expungi jubet τὸ unde, ut et Pintiani. Gronov.

Et marmora ac scyphos scalpsit] Et marmorea ac typos scalpsit, in codem. Pintian.

Capitibus articulisque grandior] Idem vitium objicitur et Zeuxidi supra hujus libri capite nono ultimo. Dalec.

Eundem apud Parrasium rosa pastam esse] Commodior lectio rore, quam rosa: notis Theocriti versibus, et aliorum poëtarum, apud quos macra animalia cavillo sunt, quod rore pascantur nt cicadæ. Pintian.

Et palliati cogitantes] Et Palamedes dux fasce gladium condens. Sic ex vetust. et indice. Id est, quod Apul. Asini lib. x. cum de judiciis corruptis queritur, ait, Palamedem eruditione doctrinaque præpollentem falsis insimulationibus damnatum fuisse. Dalcc.

Ipse diligentior, quam numerosior, et in coloribus severus] Scribe severior, non severus, ut respondent præcedentibus comparativis. Pintian.

Nemea] Nemeam, quæ sedentem in complexu suo Alcibiadem tenebat, Aristophontem pinxisse Plutarclus refert in Alcibiade. Vide cap. 4. ult. hujus libri. Dalec.

Nemea advecta ex Asia Romam a Syllano] Omues Silano; est enim aliquis Juniorum Silanorum. Gronov.

Dicavit hanc tabulam, et Diana] Voss. et Danae. Alludont tres, in quibus hanc tabulam Diane. Idem.

Necromantia Homeri] Legit Victorius v. 15. Necyomantia. Plutarch. in lib. ne jucund. quid vivi sec. Epic. Necyan. Est autem Necya pars Odyssex, qua fingitur Ulysses ad Inferos

descendisse, umbrasque ibi allocutus fuisse. Cicero Tuscul. lib. 1. Necyan Homeri memorat, et Appii amici Necromantiam. A Ptolemwo rege, non ab Attalo, ejns picturæ manipretium, 60. talenta oblata fuisse Plutarchus scribit; ac præterea Niciam, dum illam pingeret, tantopere studio suo delectatum, nt sæpius servos interrogaret, num prandisset. Dalec.

Non satis discernitur, alium eodem nomine] Apographum nostrum: Non satis discernitur alius adhuc, eundem quidam faciunt; lego ab hoc, non adhue. Pintian.

Phylarchum] Phylarchum, cujus heroicum sacellum Minervæ Pronæævicinum Delphis fuisse Pausanias scribit lib. x. Persis irruentibus is Phocensibus auxilium tulit. Phylarchum historicum memorat Plutarchus in Arato, et lib. de Isid. ac Osir. Ælian. vero Hist. Anim. vi. 29. Dalec.

Athenis frequentium, quam vocavere Polygynacon] In scripto codice, non Polygynacon, sed lyngenicon habetur: scribo Syngenicon, hoc est, cognitionem; ut infra hoc ipso capite, 'Enias Syngenicon.' Pintian.

Athenis frequentium, quam vocavere polygynæcon] Hermolans Gynæconitin. Voss. Gud. Men. Acad. lingenicon. Forte, Syngenicon; ut cap. 10. ' Pamphili Cognatio et prælium ad Phliuntem.' Hoc ipso inter Timomachi opera: 'Lecythion agilitatis exercitator, Cognatio nobilium.' Et inferius : 'Asellum enim bibentem in littore pinxit et crocodilum insidiantem ei. Œnias Syngenicon.' Sic et Pintianus. Qui tamen admodum improspere hoc accommodat ad locum lib. sequentis c. 5. et 14. 'nationes, quæ snut circa Pompeii,' reddit cognationes. Suetonius Nerone cap. 46. 'A simulacris gentium, ad Pompeii theatrum dedicatarum.' Gronov.

Et in una tabula quaque maxime inclaruit] Acad. Men. Gud. et in una tabula signa quaque. Ex qua scriptura etiam inventa sibi in Mss. Dalecampins signina. Vossianus: Et in una tabula ut signa. Lege, VI. signa, vel, sex signa. Idem.

Ajacem ei pinxit et Medeam] Voss. atacem et media pinxit. Scribe, Ajacem et Medeam pinxit. Supervacuum τδ ei. Idem.

Alias durus in coloribus, sed et multus] Lego, alias durus in coloribus, et silet multus, ex eod. recte: et paulo post rodit, non arrodit. Pintian.

Alias durus in coloribus, scd et multus] Vossianns, Gnd. Men. Academicusque, durus in coloribus et sile multus. Quod etiam ex aliis ad marginem ponunt. Neque aliter legendum. Intelligit sil e pigmentis. XXXIII. 13. 'In argenti et auri metallis nascuntur etiamnum pigmenta, sil et cæruleum.' XXXV. 6. 'Silis lucidi libris decem.' Sile multus, qui eo pigmento multo uteretur. Vidit idem Pintianus. Gronov.

Talesque sunt ejus picturæ cum Æsculapio | Annotant ad marginem Tales. Sic quidem et Voss, Gud. Men. Academicusque; sed et omnibus abest vox picturæ. Suffecit enim Plinio: Tales sunt ejus cum Æsculapio filiæ, Hygia, Ægle, Panacea, Iaso. 'Tabulæ' vel 'picturæ' intellectum voluit. Lepidum est autem, quod Dalecampius ad vocem Iaso notat : Jasona cum Æsculapio Apollinis filio et Achille Pelei a Chirone centauro educatum et medicinam didicisse ex Arati et Apollonii Scholiastis tradit. Tanquani eadem sit persona δ Ἰάσων Ἰάσονος, et ή Ίασὰ Ίασοῦς. Idem.

Jaso] Jasona interpres Arati cum Æsculapio Apollinis filio, et Achille Pelei a Cheirone Centauro educatum, et medicinam doctum fuisse tradit, ut et Tarihæus Apollonii interpres. De illo Ausonins: 'Idmona quod vatem, medici quod Iasona, dicunt, (nou 'medicam quod Iasida,') Discendas artes nomina præveniunt.'

Leopardus IV. 5. Dalec.

Ocnos] Ejns meminit Plutarchus libro περὶ εὐθυμίαs, elegantissima cum stupidis et fatnis comparatione. Eum pinxit et Polygnotus in templo Delphis. Ocni historiam et picturam exponit Pansanias in Phocicis. Propertius: 'Dignior obliquo funem qui torqueat Ocno, Æternusque tuam pascat, aselle, famem.' Vide Suidam in ὄνου πόκαs. Cratinus finxit apud Inferos quendam funiculum torquere, asinum vero quod tortum est abrodere et abscindere, Idem.

Ptolemæo venante] Lego: Ptolemæo renante, quem aposcoponta appellant; sed et nobilissimo Satyro cum pelle pantherina. Aristophon, &c. nbi Aposcoponta interpretor, ictum in feram intendentem, velut ad propositum scopum. At longe aliter Scalig. in vnlgata lectione. 'Αποσκοπείν, inquit, χειρδς πρός μέτωπον τιθεμένης είσοραν, Hesychio. Figura ea σκώψ et σκώπευμα dicitur, eaque δρχηστική έστιν a saltantibus exprimi solet, qui procul sepositum quidpiam intueri se fingunt. Inde σκῶπες, aves, quæ cervice inflexa, et huc illuc inclinata, talem gestum imitantur: ὑπόσκοπον γείρα dixit Æschvlus. Satvros στιλπνούs, splendenti nitentique ac rubra facie, et φαλακρούς, calvos, quoniam olim pingebant, ad arcendum Solis calorem fronti manum obtendentes etiam delinearunt, quod est ἀποσκοπείν. Silius de Pane: 'Obtendensque manum Solem infervescere fronti Arcet, et umbrato perlustrat pascua visu.' Vide Athen, pag. 312. vs. 19. Idem.

Satyro cum pelle pantherina, quem Aposcoponta appellant] Acad. Ascoscopemonta. Gud. aposcopenonta. Men. aposcopemonta. Voss. Aposcopeuonta, 'Αποσκοπεύοντα. Notavit et in suis Hermolaus. Gronov.

Astypale] Uxore, a qua Astypalæa dicta est. Dalec.

Credulitas, Ulixes, Deiphobus, Da.

lon] In vetusto exemplari Dolus, non Dolon, non mala omnino lectione; nam credulitatis comes est dolus. Pintian.

Scyllin] Scyllias Herodoto lib. VIII. Pausaniæ, ut et Plinio: Scyllis natione Scyonæus urinator optimus, ad Pelium montem et Sepiada Magnesiæ, adjutrice filia Cyane, classis Persicæ, quæ flante Euro, ut Strabo lib. IX. sub finem scripsit, jactata quassabatur, anchoras præcidit, multaque ex eo naufragio servata sibi quæsivit. Pausan. lib. x. Dulcc.

Pradonibus] Vet. Piscatoribus. Nam cum arca inclusam una cum filio Perseo Acrisius pater in mare abjecisset, a Dauniæ piscatoribus reperta est. De hac re vide Pausan. lib. 11. Id.

Stratonicen] Stratonice Straboni lib. XIII. Ariarathis Cappadocum regis filia, Eumenis Attalo geniti uxor, et Attali tertii mater. Fuit et Stratonice regis Dejotari uxor, proba et modesta, memorata a Plutarcho libro de virtutibus mulierum. Stratonicem Demetrii et Philæ filiam Scleucus duxit, eamque Antiocho insane amanti uxorem tradidit. Plutarch.in Demetrio. Valerius vII. 5. Id.

Nobilissimas autem quæ sunt in porticibus Octuviæ operibus] Annotant ex ejus operibus, malum malo sanantes. At Vossianus cum Academico, Men. Gudiano, nt et Pintiani: quæ sunt in Octuviæ operibus: excluso τῷ porticibus, quod inane ac supervacuum. xxxiv. 6. 'Quæ statua nunc est in Octaviæ operibus.' xxxvi. 5. 'Veneremque ejus esse in Octaviæ operibus.' Et rursus: 'Cupido objectus a Cicerone Verri, ille, propter quem Thespiæ visebantur, nunc est in Octaviæ scholis positus.' Gronov.

Alcimachus, &c.] Legend. Alcimachus, Dioxippum, qui Pancration Olympiæ citra pulveris tactum quod vocant ἀκονιτὶ, vicit. Cænus scammata. Pulveris tactus est ἡ et ἀφὴ et κόνισιs. Salmas.

Dioxippum] De Dioxippo Ælianus Hist. x. 22. et x11. 58. Dalec.

Citra pulveris juctum] Erasmus in proverbio, 'Citra pulverem,' legit, citra pulveris tactum. Horat. 1. Epist, 'Cui sit conditio dulcis, sine pulvere, palmæ?' Turneb. XXVI. 26. Vide Hieron. Mercurialem de Arte Gymnastica 1. 8. Idem.

Admeto] Vel Thessaliæ rege, fabulis noto; vel Molossorum, ad quem exul Themistocles confugit, auctore Thucyd. lib. 1. et Plutarch. in Themistocle. Idem.

Cleon Admeto, Ctesidemus Œchaliæ expugnatione] Vossianus, Cleon Cadmo, ut et Pintiani. Gronov.

Œchaliæ] Est Œchalia et tractus Messeniaci, et Eubææ, Euryti regia, quam Hercules diruit, quia pactam filiam Iolen Eurytus dare recusasset. Virgilius: 'Ut bello egregias idem disjecerit urbes, Trojamque, Œchaliamque.' Dalcc.

Laodamia] Vel Bellerophontis et Achemencs, vel Acasti et Laodotheæ filia, Protesilai uxore. *Idem*.

Pinxit volutantem cum piscatore, quem reginam amare sermo erat] Voss. pisature. An est nomen hominis, et scribendum Pisanore? Nomen hoc Græcum, quod Ovidius quoque dat alicui Centaurorum lib. xii. 'et cum Pisenore Caumas.' Gronov.

In Pompeio pinxit] Τὸ Πομπεῖον Polluci κοινὸν οἴκημα, ædes publicæ; sic fortassis dictæ, quod ex iis pomparnun frequentia et celebritas progrederetur ac prodiret. Interpres Laërtii lib. II. reddit, celeberrimum locum urbis, et in Diogene, palatium.

Aratum victorem cum trophæo] Occiso Sicyoniorum tyranno, cum Achæorum imperator summus esset, profligatis hostibus triumphantem. Plutarchus in Vitis. Idem.

Nealces Venerem] Scitum Nealcis dictum, cum eximiam Aristrati tyranni picturam delcri vellet Aratus, pugnandum cum tyrannis, non cum eorum imaginibus. Plutarchus in Arato. *Idem*.

Agutharchum] Agatharchus primus Athenis Æschyli tragædias in scenam produxit. Vitruv. vii. 1. Agatarchiden quidam legunt Peripateticum memoratum a Strabone lib. xiv. Agatharchi Syracusanæ classis præfecti meminit Thucydides lib. vii. Agatharcho pictori de pingendi celeritate glorianti Zenxin dixisse ferunt, din se pingere, quoniam æternitati pingeret. Hadr. Jun. iv. 16. Id.

Leontium Epicuri cogitantem Leg. Leontium Epicuri cogitant. Ut sit picturæ nomenclatura, non pictoris, et tabula hæc Theodori operibus annumeretur. Fuit autem Leontium Epicuri concubina, philosopha et ipsa, nimirum ex amatoris domestica consnetudine, in tantum ut libros quoque contra Aristotelem scripserit, quemadmodum legitur in præfatione ad Vespasianum Imperatorem a Plinio in operis hujus frontispicio præfixa. Gelen. Leontium Epicuri, &c.] Scortum ea fuit, Epicuro familiare, et ejus omnibus sectatoribus prostitutum, de quo Athenæus lib. XIII. Diogenes Laërtius in Epicuro. Dalec.

Paniscum] Paniscus nunc exignus Pan, qualem solebant in parvis tabellis pictores fingere, quasi per jocum; nunc theatralis personarum larva. Idem.

Medeam Timomachi] Filins quos ex Jasone susceperat necantem, præ dolore quod, repudiata se, Creusam duxisset Creontis filiam. Hanc, et Ajacem ejusdem Timomachi, Cæsar dictator emit octoginta talentis. Supra vii. 37. et paulo ante hoc ipso capite. Idem.

Mydon Soleus] Id est, Solensis. Sunt enim Σόλοι Ciliciæ oppidum, et alterum ejusdem nominis in Cypro. Gelen.

Pyromachi] Vet. Philomachi. Apud

Suidam in voce προυσίας fit mentio hujus statuarii, qui imaginem Æsenlapii summa arte perfecerat. Pyromachi tamen mentio fit supra xxxιv. 8. tribus in locis. Dalec.

Theodorus Samius] Alins fuit Theodorus Samius inventor fundendi æris, memoratus a Pausania lib. 111. VIII. IX. Idem.

Cratini pictoris] Cratini Spartani statuarii meminit Pausan, lib. vi. Idem.

Cera] Variis pigmentis tineta, qua ratione fiunt a nobis horti cerei pensiles cum fructibus omnis generis iconicis, Idem.

Viriculo] Verneulo: igni calfacto. Encaustices etiam genus est, quod anrifices vocant Damasquiner. Idem.

Sed in cortinam pigmenti ferventis mersa] Verba hæc satis mendosa ex codd. Hispalensi et regio se restituere nutat Gonsalius ad Petronium scribendo: sed in cortina pingi, in ferventes aguas mersa. Sed nosse debebat hanc olim lectionem vulgatam fuisse, quam omni sensu carentem ex melioribus libris, ut nunc habetur, Gelenius mutavit. Quæ enim aguæ ferventes tantam vim tingendi habent? Voss. in cortinam pigmen ut ferventis mersa. Quæ significant satis clare repositum a Gelenio. Vela illinuntur medicamento colorem trahente: dein mersantur in cortina, sive alieno, in quo non aqua mera, scd pigmentum fervet: ibi medicamentum illud velis illitum sorbet colorem, et quidem varium ex pigmento licet unius coloris.

Digerit eos ex vino] Legendum videtur, digerit cos ex uno; dixit enim ante, 'com sit unus in cortina color.' Pintian.

CAP. XII. Plastices primi inventores, de simulacris, de vasis fictilibus, et de pretio eorum.

Plasticen] De plastice quædam Ælianus Hist. lib. xiv. cap. 37. Dalec.

Rhacum et Theodorum] Diodorus

Teleclea et Theodoron Rhæci filios τῶν ἀγαλματοποιῶν παλαιῶν τοὺς μάλιστα διωνομασμένους memorat. Leopard. x. 25. Pausanias, in Arcadicis et Phocicis, scribit Theodorum fnisse Teleclis filium, Rhæcum vero Philæi; cosque primos ferrum fundere docuisse. Idem.

Ante Battiadas Corintho pulsos Lego, multo ante Bacchiadas; nam quod scribit Pausanias lib. 11. ' Aletes ejusque posteri Athenis regnarunt ætates quinque, usque ad Bacchin Prumnidis filium: a quo Bacchiadæ ætates totidem regnum tenuerunt: deinde Prytanæi ex eodem genere, quos occupata tyrannide Cypselus Eurionis filius oppressit.' Halicarnassæns lib. 111. aperte narrat Demaratum e familia Brachiadum (leg. Bacchiadum) usurpata a Cypselo tyrannide, cum suis opibus Tarquinios commigrasse. De Bacchiadis multa Herodotus lib. 1. Dalec. Astipulatur et huic lectioni Ms. Pintian.

Profugum] Ob seditiones. Livins lib. 1. Dalec.

Euchira] Eucheri Corinthii, discipuli Syadræ et Charadræ Spartanorum, præceptoris Clearchi Rhegini, meminit Pausan lib. v1. Idem et Euchiros statuarii, lib. v111. sed Atheniensis, Eubulidæ filii. Idem.

Primusque personas tegularum extremis imbricibus imposuit] Legend. Primusque personas tegularum extremis imbricibus, quæ inter initia prostypa vocavit; postea idem Ectypa fecit. Simulacra quæ exerta non sunt, nec tota extra prominent, πρόστυπα vocavit. Salmas. 1046. a.

Imaginem gypso e facie] Ut hodie fit e mastiche et cera. Dalec.

Emendare instituit] Imaginem cercam, quam gypsea forma reddidisset, absolvere diligentius ac emendatius. Quidam legnnt ceramque in cam formam gypsi infusam emendare, &c. Idem.

Gorgasus] Alius fuit Gorgasus, Ma-

chaonis et Anticlem filius, Æsculapii nepos, cui et fratri Nicomacho Isthmins templum erexit, in quo nt morbos sanantibus Diis et victimæ cæduntur, et donaria mittuntur. Pausan, lib. tv. Idem.

A dextra opera Damophili esse, a parte læva Gorgasi] Voss. ab extra; dein, esse aplane Gorgasi. Scribe, ab dextra opera Damophili esse, ab læva Gorgasi. Gronov.

Ceramicos appellatur] Ceramicum Pausan. lib. 1. non a figlinis Chalcosthenis operibus dictum vult, sed ab heroë Ceramo, quem Baccho et Ariadna genitum fama tum erat. Fuit duplex Ceramicus Athenis, alter in quo sepeliebantur qui in bello perierant; alter in quo meretrices habitabant. Interpr. Aristophanis. Dalec.

Romæ Posim nomine, a quo factas Romæ uvas] Gelenii est. Voss. fac pomæ tuuas. Hinc alii fecere, factas Romæ tubas. Acad. Men. Gud. facta pometia vasa. Sed reddendum erat, facta poma et uvas. Sequitur in Acad. Men. Gud. item piscis aspectu a veris discernere. Voss. item piscis aspectu discernere a veris. Nusquam, ita ut non sit. Censeo piscibus nihil esse loci, et scripsisse auctorem, ut non posses aspectu discernere a veris. Gronov.

Cujus proplasmata pluris venire solita] Sic Gelenius, cum esset proplasticen. Acad. Men. Gud. cujus plastica. Voss. cujus plaurosamta. Forte, plasta Samia; ut 'vasa Samia.' Idem.

Pusitelem] Ejus meminit Pausanias lib. v. Colotæque magistrum fuisse tradit, qui mensam fecit, in qua deponebantur coronæ illorum, qui Olympiis vicissent. Dalec.

Nec pænitet nos illorum, qui tales coluere] Voss. qui tales eos coluere; suprascripta litera D, nt esset, qui tales Deos coluere. Gronov.

Evique firmitate certiora auro] Voss. firmitates anctiora. Hand dubie, firmitate sanctiora, quod, restitutum ab

Hermolao, male mutavit Gelenius. Acad. Men. Gud. sanctiore. Idem.

Sympuviis] Bayfius legit Sympullis, id est, calicibus fictilibus, a sumendo dictis, quibus in sacris vinum libabant. Sic et in Paradoxis Ciccro ait Numæ capedines ac fictiles nrnas Diis immortalibus non minus gratas fuisse quam vasa Deliaca. Juvenal. Sat. vi. 'aut quis Sympullum ridere Nnmæ, nigrumque catinum, Aut Vaticanas fragiles de monte patellas Ausus erat?' Dulcc.

Beneficia ejus, quæque adhuc diximus] Sic in veteribus legitur, Beneficia ejus quæ adhuc diximus. Vel assiduitate satiant figlinarum operu, tubulis ad balneas, imbricibus tegulisque hamatis ad tecta, coctilibus laterculis, frontatisque iis quæ rota fiunt, etiam, &c. In manuscript. vero: Beneficia ejus, quæ adhuc diximus. Vel assiduitate satiant figulinarum opera et fictilibus doliis ad vina excogitatis: ad aquas, tributis, fundamentisque. Atqui Numa rex VII. collegia, &c. Idem.

Imbricibus tubulis tegulisque] Voss, imbricibus doliis ad vina excegitatis ad aquas tubulis ad balineas mammatis ad tecta coctilibus luterculis fundamentis quæ aut quæ Numa rex septimum. Gronov.

Et ad aquas] Doliis ad aquas etiamnum Romani utuntur, Tiberis aquam turbidam iis adservantes, quoad defecata sit ac potabilis. Dalec.

Quin et defunctos sese multi fictilibus doliis, &c.] Lege, Quin et defunctos sese multi fictilibus soliis condi maluere sicut M. Varro, &c. Fictilia solia sunt, δστράκινοι πύελοι, arcæ fictiles condendis mortuis. Vide Salmas. p. 1204. b.

Doliis condi malucre] Pro doliis, quod vulgata habent, in manuscript. et vetnst. legitur soliis. Cui lectioni et Blondus adstipulatur. 'Solia,' sepulchra veteres appellarunt. Florus lib. Iv. de Cleopatra interitu agens, Sueton. in Nerone. Dalec.

Sese multi fictilibus doliis condi maluerunt] Soliis ex veteri codice legendum ait Salmasius ad Solin. pag. 1204. tanquam Dalecampins non id præcepisset. Et ita sane Gud. Acad. Men. Sed in Vossiano neutra vox, tantumque, sese multi fictilibus condi maluerunt. Et sane vox doliis ex superioribus post rò fictilibus repetita videtur; nam condi fictilibus est dictum, ut 'fictilibus cœnare.' Gronor.

Pythagorico modo] Vide Alex. ab Alex. 111. 2. Plutarcho in Laconicis institutis Lycurgus sanxit, ne quid cum cadaverihus sepelirent præter puniceam vestem, et olcæ folia, in quibus omnes æque cadavera componerent. Hinc Pythagoras, Lacedæmona profectus ut Lycurgi leges cognosceret, morem eum fortassis invexit. Magius 11. 18. Dalec.

Varro Pythagorico modo] Voss. Men. Gnd. Pythagodio. Lege Pythagorio, vel Pythagoreo. Sic apud Ciceronem passim reddiderant 'Aristotelico' et 'Aristotelica,' ubi nunc e melioribus scriptis est 'Aristoteleo' et 'Aristotelea.' Gronov.

Aretium in Italia] Quidam legunt, Eretum in Italia. Est autem Eretum, τὸ ήρητον, vieus Sabinorum ad Tiberim, Tiburi propinquus, figlinis celebris, ab urbe distans 18. millihus passuum. Unde Eretinus Virgilius: 'Ereti manus omnis, oliviferæque Mutuscæ.' Joan. Baptista interpr. Pers. Sat. 1. 'Sese aliquem credens, Italo quod honore supinus Fregerit heminas Ereti ædilis iniquas.' Hodie Mons Rotundus, corrupte pro Monte Ereto. mentes inde stolidæ et stopidæ dicuntur apud Fulgentium ex antiquo scriptore: 'Averruncassit diva tam Eretinas hominum mentes.' Turneb. xxvi. 10.

Cois laus maxima, Hadrianis firmitas] Vide an legendum sit, Andriis potius, quam Hadrianis. Pintian.

Q. Coponium] Cicero de Divinat.

iib. 1. C. Coponii meminit, qui bello civili Cæsaris ac Pompeii Rhodiæ classi præfuit cum imperio prætorio, hominis prudentis ac docti. Meminit et Coponii viri prætorii gravissimi Velleins Paterculus, sed non hujus rei narratione. Alex. vero ab Alex. citat quidem hanc historiam de Coponio; sed unde Plinius sumpserit, non indicat. Vide illum 111. 11. et 17. Invenio et sub Augusto Coponium et Annium Ruffum Judææ præfectos fuisse. Dalec.

Cnjus snffragii latio erat] Gud. Men. Acad. cujus flagratio erat. Voss. cujusfragii. Lege, cui suffragii latio erat. Livius lib. 11. 'Ut plebi sui magistratus essent sacrosancti, quibus auxilii latio adversus consules esset.' Quamquam similitudo literatum potnit hansisse syllabam, neque improbo vulgatum. Gronov.

Siquidem in Aristotelis hæredum auctione] Magnum hoc quidem argumentum luxuriosæ vitæ in philosopho frugi. Vide Laërtium in ejns Vita. Dalec.

Nam nos cum unam Æsopi tragædiarum histrionis in natura avium diceremus sestertiis C. stetisse, &c.] Quibus ex verbis multa discimus: primum fictilem fuisse illam Æsopi patinam; deinde centum tantum sestertiis constitisse; præterea pretium illud, quo patina taxata est, pro manupretio datum esse figulo qui eam ex humo duxit, non pro avibus quas in ea posuit Æsopus; pretium igitur illius patinæ, quod-pro ea extruenda figulus accepit, centum sestertia fuere, sive sestertiorum nummum ceutum millia; quæ summa aureorum nostrorum facit bis mille et quingentos, Salmas. Tertuli. Pall. pag. 455. 456.

Paţinam] Eam paţinam, ob immensam magnitudinem, αἰγίδα πολιούχου, Minervæ clypeum, vocavit. Paţinarius quoque ab ea nominatus est. In ea fucrunt scarorum jecinora, phasia-

norum et pavonum cerebella, phænicopterorum linguæ, murænarum lactes, et id genus alii prodigiosi cibi. Suetonius in Vitellio cap. 13. et 17. Dalec.

Mutianus] Licinium Mutianum significat prafectum exercitus Syriaci, qui a Vitellio defecit, et strenue Vespasiani causam ac partem opibus snis omnibus juvit ac defendit. Suetonius in Vespas. cap. 6. et 13. Tacit. Ann. xviii. Idem.

Exprobravit patinarum paludes Vitellii memoriæ, &c.] Quia tum jam supplicium dederat Vitellius; ut sit sensus: fædiorem fuisse in Vitellio principe tam immanem profusionem, quam in Asprenate privato veneficium. Gelen.

Asprenati] Nonium Asprenatem intelligit, arcta amicitia junctum cum Augusto, de quo Sueton, in Octavio cap. 43. et 56. Cassii Severi meminit et Sueton, in Vitellio cap. 2. et Quintil. et Tacit. de Clar. Orator. Meminit et Asprenatis Hirtius in Commentariis. Dalec.

Samia testa Matris Deum sacerdotes] Arnobins adv. Gen. lib. v. ex Timotheo vetustissimo theologo narrat, Atyn, furiarum plenum, perbacchatum, jactatum, cum se humi projecisset sub pino, arrepta testula, quam Agdestis instigator amentiæ gestabat, virilia sibi præsecuisse, &c. Inde factum ut Galli ejus imitatione genitalia sibi testa demeterent, sed Samia, quoniam ejus vulnus innoxinm fuit, et ad proscindendum acies, quam aliarum, celerior. Catullus in Galliambo de Berecynthia et Atti scribit, Attin devolvisse acuto sibi pondera silice, non testa. 'Samium,' testenm et acutum; unde 'samiare,' acnere. Vide Nonium et Victor. XVII. et xx. 10. Idem.

Si M. Cælio credumus] Marcus Cælins clarissimo quidem genere, sed maledicentissimus, cum publicandi novas tabulas justam causam quære-

ret, nobilium primorum, locupletum mores corruptos, apud populum seditiosis concionibus suis traduxit, præsertim luxum effusum, prodigos sumptus, gulæque ac ventris nepotatus, et insolentissimas ac importunissimas voluptates accusans, tam claris et manifestis exemplis ac testimoniis, ut co seculo jam tum videretur suis criminationibus proscindere Vitellium, inter Imperatores, quibns successit, vitiis illis deditissimum ac contaminatissimum. Quamobrem cum circa Turios victus esset, nobiles, quorum virtute deturbatus crat, tam indignis probris affecti, primum Samia testa per contumeliam linguam præcidernnt, quo modo matris Deum sacerdotibus virilitas amputatur: deinde interemerunt, quod exemplum postea Antonius in proscripto Cicerone secutus est. Locum hunc sic intelligendum arbitror. Idem.

Virilitatem amputant, nec aliter citra perniciem, si M. Calio credamus Voss. et Pintiani virilitatem amputare, nec aliter citra perniciem, M. Calio credamus. Quasi adderet, vel intellectum vellet; quis enim velit experiri? A. cad. quoque et Gud. et Men. carent τφ si, sed habent amputant. Prodigiosam hic explicationem sunt commenti, M. Cælium, quum novas tabulas ferret, traduxisse nobilium et locupletum luxum tam claris et manifestis exemplis, ut eo jam seculo videretur suis criminationibus proscindere luxuriosissimum Vitellium, qui postea imperavit: propterea nobiles Cælio circa Thurios victo (qua metragyrtæ virilitatem) Samia testa linguam præcidisse: deinde eum interemisse: quod exemplum postea Antonium in proscripto Cicerone secutum esse. 'Ηράκλεις ἀποτρόπαιε! quantum est erudite ineptire! Cælius in altercatione gravi probro objecit homini temporis ejusdem, Vitellio, adversario sno, dignum esse, cui lingua ob maledicentiam Samia testa præcideretur, immemor quid ipse tum temporis faceret. Itaque legendum, tunquam et ipse non tune cidem Vitellio malediceret. Sed Carlius sine dubio aliquid gravius et lingua morigerari solitum Vitellium significabat. Gronov.

Fractis etiam testis utendo sic] Chiffletius legit, Fractis etiam testis utendo sic; non probo. Lego: fractis etiam testis et tusis, addita calce utitur, ut firmius durent, quæ Signina vocant. Dalec.

CAP. XIII. Terræ varietates, et de pulvere Puteolano, et aliis terræ generibus quæ in lapidem vertuntur.

Verum et ipsius terræ sunt alia segmenta] Voss. Men. Gud. Acad. Pintiani, alia commenta. Forte, momenta. Cap. sequenti extrémo: 'Nam ad reliquos usus vitæ in coriis lanisque perficiendis quanti sit momenti, significatum est.' Gronov.

Pulverem appellatum in Putcolanis collibus] Sidonius Apollinaris Dicæarchiam arenam vocat. Meminit et Dion lib. xlv111. Dalec.

Si Cumano misceatur cæmento] Cumanum cæmentum quidam fieri volunt ex topho vel pumice in sulphuris metallis nato. Idem.

Ab Oropo quidem Aulidem usque] Voss. et Acad. Aulida, ut et Pintiani. Gronov.

Patrobio, Neronis principis] Suctonius in Nerone capite quadragesimo quinto. Dalec.

CAP. XIV. De parietibus formaccis, et lateritiis, et corum ratione.

Speculas] In quibus speculatores, ήμεροδρόμοι, sive ήμεροσκόποι, stantes, et collocati, advenientium hostium ordines, acies, numerum prospiciebant, ut suis denuntiarent. Turn. XXVII. 7. Idem.

Illini quidem crates parietum luto] Adhuc multis in locis Gallia parietes cratibus, luto, et argilla pingui, e qua lateres finnt, oblitis extruunturaldem.

Ædificiis non nisi bimos probant] In apographo nostro, ædificiis non sibi mos probant; scribendum puto, ædificiis novissimos probant; nam si intritum, ex quo fiunt, macerari oportet. ut statim subdit, maceratius erit novissimum, et consequenter lateres ex eo facti firmiores. Et paulo post lege, adjecta conjunctione: Eadem est et latitudo. Pintian. Ædificiis non nisi bimos, &c.] Lege: quos non nisi a biennio probant. Quin et intritam terram ipsam eorum, materiam intelligit ex qua lateres finguntur intritam et subactam, ut 'intritus panis, cibus.' Alias, 'intritam' pro arenato etiam usurpatur, vel luto acerato, quod mortarium vocanius. Mox leges: Pitanæ in Asia et in ulteriore Hispania civitatibus Maxilua et Cau-Vide Salmas. pag. 1232. a, b.

Ædificiis non nisi bimos probant] Sic præclare Sig. Gelenius. Salmasio ad Solin. pag. 1232. non sana videtur locutio, bimos lateres dici, qui ante biennium ducti sunt : præterea damnari eam lectionem a veteri codice, in quo sit, quos ædificiis non idoneos probant; quod etiam non sincerum et vix Latinum: denique conjectat, quos a biennio probant. Nimirum nomen veteris codicis virum decepit, quum sic exhibeant et Gud. Men. Academicusque, hoc est, pejores. Vossianus: rimosi fiunt ædificiis non si bimos probant. Sic prorsus, in quo vitium hoc unum, quod non si pro non nisi festinans librarius subjecit. Et hoc non modo sanum et Latinum, sed etiam Plinio frequens. XIII. 12. de palmis arboribus : 'Ergo plantaria instituunt anniculasque transferunt et interdum bimas,' xvIII. 24, 'Semen optimum anniculum, bimum deterius, trimum pessimum, ultra sterile.' xxxvi. 23. 'calx trima.' 'nuces bimas et anniculas' Cato de Re Rust. cap. 17. Horatius 1. Od. 19. 'Verbenas, pueri, ponite, thuraque, Bimi cum patera meri.' Adde

quæ ad xxvii. 8. notavimus. Pintiani codex quoque, nonsibimos; unde ille, novissimos. Gronov.

Quin et intritum ipsam eorum] Totidem apicibus, non plus, non minus, Vossianus; non intritam terram, ut nugator ille codex, cui sublinendum ibidem os præbnit Salmasius. XXXVI. 23. 'Intrita quoque quo vetustior, eo melior.' At mox, Lydion quo utimur, et Maxilua prorsus optimæ membranæ, ut Salmasius. Idem.

Didoron] Didoron, id est, pollicum decem et octo: tetradoron, pollicum triginta sex, nempe trium pedum: pentadoron, pollicum quadraginta quinque, nempe trium pedum et novem pollicum. Vitruv. 11. 3. Dalee.

Pitunæ in Asia et in ulterioris] Lege: Pitanæ in Asia, et in ulterioris Hispaniæ civitatibus Maxilua et Cale fiunt luteres, &c. Vide Isaac. Vossium in Melam, p. 186.

Hispaniæ civitatibus Massia et Calento fiunt lateres] Hispaniæ civitate Calento et Galliarum Massilia fiunt. Ex Vitruvio, non probante Philandro. In Bætica Maxilnam Ptolomæus, Massiam Theopompus apud Stephan. collocat. Dalee.

Sunt enim e terra pumicosa] Alia caussa reddi potest e Seneca Quæst. Natur. 111. 25. Idem.

Ideo et in publica opera et regius domos adduntur] In scripto codice: de eo et publica opera et regias domos extruxere. Sic murum Athenis, &c. Piatian.

Ideo et in publica opera et regias domos adduntur. Sic struxere] Acad.
Men. Gud. ideo et publica opera et regias domos exstruxere murum Athenis.
Voss. de eo et publica opera et regias
domos struxere murum Athenis, qui ad
montem Hymettum spectat: Patris ædes Jovis et Herculis. Acad. quoque
Men. Gud. spectat martis edes. Numquid, de eo, scil. latere? an, Latere
et publica; nam quæ interposuere, in,
adduntur, sic, et iterum sic, a mala

manu sunt. Sic et Pintiani codex, nisi anod exstruxere sic murum. Vitruvius 11. 8. ' De lateritiis vero, dummode ad perpendiculum sint stantes, nihil deducitur; sed quanti fuerint olim facti, semper a stimantur. Itaque nonnullis civitatibus et publica opera et privatas domos, etiam regias, e latere structas licet videre. Et primum Athenis murum, qui spectat ad Hymettum montem et Pentelensem. Item pariter in æde Jovis et Herculis lateritias cellas.' Ubi legendum ex Plinio, 'Item Patris.'

Qui ad montem Hymettum speciat] Hæc omnia ad verbum ex Vitruv. 11. S. Dulec.

Quod opus cum per se mirum esset, translatum Voss. Murana et Varvo. Cum opus per se mirum esset, tralatum, &c. Gronov.

Quia sesquipedalis paries] Romæ vero, in urbis majestate, civinmque infinita frequentia, ut cœnacula plura fierent, ad pedes sexaginta domorum ædificia tollere permittebatur, quod scribit Aurelius in Trajano: vel septuaginta decreto Augusti, quod Strabo lib. v. parietum crassitudine sesquipedali, sive loco communi, sive intergerinorum, et ut ait Vitravius lib. 11. pilis lapideis, mænianis contignationibus obfirmata. Brissonius 1. 1. Dalec.

Intergerinorum] Murorum, qui ædificiorum duorum contignationem hinc illine sustinent. Vide quod adnotatum est in XIII. 12. Idem.

CAP. XV. De sulphure, alumine, et generibus corum, et medicina.

In terræ autem reliquis generibus] Acad. Men. Gud. In terræ autem generibus secundum regiones vel maxime. Utrumque novitium est. Voss. In terræ autem regionis generibus. Significat opinor: In terræ untem interioris generibus vel maxime mira natura est sulphuris. Gronov.

Collibus qui vocantur Leucogaei.

Quod est cuniculis Voss. Leucogelibuæ cuniculis. Scribe : collibus qui rocantur Leucogei. Ibi e cuniculis effossum perficitur igni; nam et Acad. leucoge; ibi e cuniculis. Gud. et Men. leucoge libie cuniculis. Idem.

Quod est cuniculis effossum, perficitur igni] In scripto codice, Libyæ cuniculis, &c. Pintiav.

Hoc est glebosum. Eo solo ex omnibus generibus] Yoss, hoc est gleba solum ex omnibus generibus medici utuntur ulterum genus cetera enim liquore constant et conficiuntur oleo incocta uiuum effoditur trulucetque et niret solo ex omnibus generibus medici utuntur alterum genus appellant glebam. Sed illa, ex omnibus generibus medici utuntur alterum genus, priore loco inducta sunt, tauquam per errorem librarii eo inculcata. Scribe: nascitur solidum, hoc est, gleba. Solum (cætera enim liquore constant, et conficiuntur oleo incocta) vivum effoditur tralucetque et viret : solo ex omnibus medici utuntur. Alterum genus appellant glebam. Primum, inquit, revera est gleba: alterum sic appellatur. Pintiani liber etiam, hoc est gleba quo solum. Tres quoque alii nostri, solidum hoc est gleba. Gronov.

Vivum autem effoditur | Dioscorides tantum ustum, et non ustum refert. Ustum Plinius in tres species rursum dividit. Dalec.

Ad expiandas suffitu domos | Ovidins in Arte: 'Et veniat quæ lustret anus lectumque locumque, Præferat et tremula sulphur et ova manu.' Alex. ab Alexand, v. 27. Vide quæ adnotata sunt in xvi. 10. Idem.

Gignitur et pingue liquorisque oleaceil Apographum nostrum, Gignitur et impingue dicique liquoris oleacei; legendum reor, non dicique, sed viceque: ut paulo post : ' Utunturque eo ad lucernarum lumina vice olei.' Et paulo infra, biluminis generibus lege, non bituminis generi. Pint. Gignitur et pingue, &c.] Lege: Gignitur et

Delph. et Var. Clas. Plinius. 16 S pinguedinei quoque liquoris in Siciliæ Agragantino, fontium inficiens rivum. In Siciliæ Agragantino, scil. agro vel tractu. Fontium inficiens rivum est quod Dioscorides dixit, ἐπινηχόμενον ταῖs κρήναιs. Rivus fontium est ὀχετὸs et ῥεῖθρον. Salmas. p. 126. b. Gignitur et pingue, &c.] Lego ex Diosc. liquorisque oleosi in Agragantino Siciliæ agro, fontibus innatans. Dalec.

Gignitur et pingue liquorisque oleacei] Sic sane jam Andreas. Pintiani liber, et impingue dicique liquoris oleacei; unde ille legendum retur: pingue viceque liquoris; ut paullo post: 'utunturque eo ad lucernarum lumina vice olei.' Sed quo ille argumento conjecturam suam confirmat, id ego illi maxime contrarium puto. Salmasius ad Solin, pag. 126, ex libro veteri affert, et pingue dicique liquoris in Sicilia: jubet autem scribi, Gignitur et pinguedinei quoque liquoris in Siciliæ Agragantino fonte inficiens rivum. Hanc vero vocem neque Afranii nauci nec Planti cicco permutaverim. Primum, non si a τω ' Cupido,' postquam id genus mutavit et nomen proprium factum, dicitur ' Cupidineus;' nec si Apuleius finxit 'livedo' et 'livedineus,' ideo et Plinium 'pinguedineus 'a 'pinguedo' dixisse crediderim. Dein 'pinguedinem' nunquam dixisse Plinium apparet ex eo, quod ubicumque autehac ea vox legebatur, in melioribus libris repertum est pinguitudo. Nec magis capit Ulitianum, vivi que liquoris ac olei. Nostri tres, et pinguis liquoris in Sicilia: ut ex Mss. jamdudum ad marginem ponitur. Optimus hic nos destituit, in quo deest folium continens quæ habentur ab hujus capitis chenas a facie cum terebinthi resina et lepras,' usque ad sequentis 'simillima est ampelitis.' Vellem scirc quid tinniat Chifletianus. Qui si cum Pintiani codice consentiret, scriberem : Gignitur etiam pingue, lucensque, liquoris otcacci, in Sicitia, Agrigentinos

fontes inficiens rivo. Gronov.

Bituminis probatio] Martialis Venetum lutum appellat: 'Resina, Veneto vel resecure luto,' fortassis quod afferretur ex locis Venetorum tractui vicinis. Dalec.

Splendeat] Purpuræ modo, Diosc. qui nigrum et sordidum vitiosum esse, et pice adulterari scribit. *Idem*.

Concretum sanguinem] Inde mos tractus Medicis, dandi lapsis ex alto, collisis, obtritis mumiam, quæ pissasphaltum est. Idem.

Peculiare facit sui nominis] Lego, peculiare facit, et sui nominis; nempe, Barbarum; sic enim Medici vocant. Idem

Discutit cum vino et castoreo] Lego ex Diosc. discutit. Procidentia ejusdem suffitu reprimit. Purgationes fæminarum cum vino et castoreo potum elicit, &c. Idem.

Procidentia sedis suffitu reprimit] In scripto codice procidentes, non procidentia; et verbum sedis non legitur ibidem: recte; est enim sermo de vulvis. Et infra paulo lege, Necminor est aut ab eo dissimilis, non alio ordine. Pintian.

In Cypro candidum et nigrum] In eodem, non nigrum legitur, sed nigris: scribo nigricans. Alioqui falsum esset quod statim subdit, exigua coloris differentia. Idem.

Ut sit limpidum lacteumque, sine offensis fricantium] Lege: Ut sit limpidum,
lacteum, sine offensis fricanti, cum quodam ignicuto caloris. Hoc pyrinon vocant. An sit adulteratum deprehenditur
succo Punici mali; sincerum enim mixturam fugit. Alterum genus est pallidi et scabri, et quod inficit ut galla,
ideoque hoc vocant Paraphyron. Vide
Salmas. pag. 1166. a, b.

Pellendumque pruritum ac per urinam sanguinem] Scribe, pellendumque per urinam sanguinem; cætera superfluunt ex vetere codice. Pintian.

Trichitin] Hoc aluminis genus propterea lapidem scissilem vocat Celsus v. 7. Dalec.

Hoc fit e lapide, ex quo et chalcitin vocant] Lege: Hoc fit e lapide gleboso, Bolitin vocant, ut sit sudor quidam ejus lapidis in spumam coagulatus. Sed Bolites ille lapis, genus est aluminis a figura sic dictum, ut στρογγύλη. Sulmas. pag. 1166. b.

Hoc genus aluminis siccut minusque sistit humorem inutilem corporibus] In vetusto exemplari, Hoc genus aluminis minus sistit humorem inutilem corporibus. Reliqua non habentur in codem; et mox paulo pinguitudine, non pinguedine. Pintian.

Quod strongylen vocant] Dioscoridi tria sunt genera τῆς στυπτηρίας, σχιστὴ, στρογγύλη, ὅγρά. Galeno lib. ix. Simpl. et lib. vi. κατὰ τόπους, totidem; sed solidi tantum, non liquidi, aut scissilis: ἀστραγαλωτὴ, πλακίτις, πλιυθίτις, latericium, crustosum, astragalo simile. πλακίτιν Dioscorides v. 123. βωλίτιν, quasi glebosum alumen vocare videtur. Dalec.

Sanguinem quoque sistit in totum foris illitum] Scribe: sanguinem quoque sistit intus foris illitum, ex scripto codice. Pintian.

Furfuribus corporum cum sero et pice] Scribe, cum ervo et pice, ex Diosc. lib. v. Idem.

CAP. XVI. De terra Samia, et Eretria, et Chia, et Selinusia, et pigniti, et ampeliti medicinæ.

Et pigniti] Alii, pnigiti. Dalec.

Que syropicon et quæ aster appellantur] Legendum est, non syropicon, sed collyrion, tum ex scripto codice, tum ex Diosc. lib. v. quod tamen alii ante me annotaverunt. Pintian.

Coquitur in calicibus crebro concussu] Aliam cocturæ rationem vide apud Diose. v. 171. Dalec.

Pignitis Eretriæ simillima est] Galeno nigra et bituminosa, qualis Thracius lapis. Ligni et carbonis vice Phrysii ampelitide utuntur, quam Steinholn vocant. Idem. Pignitis Eretriæ, &c.] Scribe pnigitis, non

pignitis, ex Diosc. lib. v. Pintian.

Grandioribus tantum glebis et glutinosa] Lego: grandioribus tantum glebis glutinosiorque. Effectus idem qui Cimoliæ, ex antiquo codice. Idem.

Ad hac medicamentis additur] Et ad hac medicamenta additur, in eod. Id. CAP. XVII. Cretæ genera ad vestium usus, Cimolia, Sarda, Umbrica, saxum, argentaria.

Ita ut in sole curatio hæc fiat, ut post sex horas aqua salsa abluatur] Men. Gud. Voss. Academicusque: fiat et post sex horas. Leg. igitur et abluantur. Gronov.

Est et alius Cimoliæ usus in vestibus]. Vide Guitielminm Variar. 11. 8. Lipsium Elector. c. 13. Dalec.

Argentaria] Annulariam eam vocat supra cap. 6. hujus libri. Idem.

Qua Circum præducere ad victoriæ notam] Seneca Epist. 190. cretam in Circo, 'calcem' nempe, 'carcerem' antiquis vocatam fuisse scribit. Persio 'cretata ambitio' eorum qui honores petebant, servilis, et summissa conditio, humilis, abjecta. Albæ lineæ in Circo meminit Cassiodorns Variar. lib. 111. 'Alba linea,' inquit, 'non longe ab ostiis, in utrumque podium, quasi regula directa producitur, ut quadrigis progredientibus inde certamen oriretur, ne dum propere conantur elidere, spectandi voluptatem viderentur populis abrogare.' Quidam volunt triumphantibus aut ovantibus Romanis ducibus in more fuisse, ut indicio publici gandii Circus creta dealbaretur, quemadmodum accepta clade populus vestem mutabat, et pullam lugubremque sumebat. Ad albam lineam Cassiodori pertinent hi Virgilii versus: 'signoque repente Corripiunt spatia audito, limengne relinquant.' In quibus Servins 'limen' exponit regulam, vel signum de creta factum. Ejus meminit et Martialis lib. viii. 'Omnis habet sna dona dies, nec linea dives Cessat, et in populum multa rapina cadet.' De hac Circensi creta vide Rhod. v. 14. et Salmas. p. 914. a, b. Idem.

Qua Circum præducere] Dalecampins hic notat Persio dici 'cretatam ambitionem' eorum, qui honores petehant, servilem et summissam conditionem, humilem, ahjectam. Quasi respexerit ad cretam, qua pedes venalium trans mare advectorum denotabantur. At 'ambitio cretata' est petitorum in candida toga, in quam album creta apud fullonem additum erat. Gronor.

Pedesque venalium trans mare advec-Honestior lectio venalitiotorum rum, quam venalium; ut paulo post cap, seq. 'Hoc est insigne venalitiis gregibus.' Pintian. Pedesque renalium, &c.] Juvenalis: 'Nuper in hanc urbem pedibus qui venerat albis.' Tibullus 'gypsatos' pedes vocat; et Ovid. in Amor. ' Nec tu, si quis erit capitis mercede redemptus, Despice gypsati nomen inane pedis.' Mancipiorum pedes creta signabantur, cum heri sigillo si privati homines essent, si publica, Reipublicæ. Itaque cælatos servos Propertius appellat IV. 5. Fuit et Asiaticis signatoria creta, qua ceræ loco literas obsignabant. Victorius xiv. 4. Cretæ usum etiam fuisse ad ornandam exhilarandamque faciem adnotatum xxIII. 8, ex Horatio: ac fortassis illa quidem creta fuit, qua pilos virorum evelli auctor scripsit x1v. 20. Dalec.

CAP. XVIII. Qui et quorum liberti præpotentes.

Menam] Menam Sex. Pompeii libertum transfugam, aurei anuli jure, quod senatoribus ac equitibus solis permittebatur, donatum fuisse Dion scribit. Rhod. vt. 12. Idem.

Ut Prætoria quoque ornamenta] Idem fere Tibullus: 'Nota loquor: regna ipse tenet, quem sæpe coëgit Barbara gypsatos ferre catasta pedes.' De Pallante Claudii liberto, cui decreta sunt ornamenta prætoria, et H. S. centies quinquagies, vide Lipsium in Tacitum. Idem.

Unde cretatis pedibus advenissent]
Ocreatis, non cretatis, in vetere exemplari; quod non magnopere displicet; ut sit schema charientismos.
Pintian.

Cum laureatis fascibus remitti illo unde] Acad. Men. Gud. remittit hiis qui illo cretatis. Voss. remittit inde illo cretatis. Scribe: tautumque non cum laureatis fascibus remitti, unde illi cretatis pedibus advenissent. Commiseratione dignus optimus Pintianus, cum profert ex vetere exemplari, et sibi non magnopere displicere fatetur, ocreatis pro cretatis. Gronov.

CAP. XIX. De terra ex Galata, terra Clupea, terra Balearica, terra Ebusitana.

LIBER XXXVI.

CAP. 1. Naturæ lapidum, ac marmovum luxuria.

Etiam ut gemmæ cum succinis, atque crystalli cum murrhinis sileantuc] Apographium nostrum, etiam ut gemmæ cum succinis otque crystallinis murrinisque sileantur. Pintian.

Huc illucque portantur \ Voss. huc illuc portantur juga. sine τω montium. Deinde idem Gud, et Acad, majore etianenunc venia: non vesania. Quasi diceret prins illud excusatius esse et facilins veniam invenire. Men, majore etiumnum venia. Denique, ut editur, omnes, quam cum ad frigidos potus vas petitur in nubila, non portatur. Quod etsi mirum genus loquendi videatur, tamen et sie 1x. 35. 'Indicus maxime has mittit Oceanus. Inter illas belluas tales tantasque, quas diximus, per tot maria venientes, tam longo terrarum tractu, e tantis solis ardoribus, atque Indis quoque in insulas petuntur: et admodum paucis.' XIV. 4. 'Non maria plus temerata conferre mercatori, non in Rubrum litus Indicumve merces petitas.' xxx. 1. 'Voluminibus Dardani et in sepulchrum ejus petitis.' Ubi male Pintianus: 'Voluminibus Dardani in Cyprum petitis.' Et hoc xxxvi. 6. 'Nam id quoque accessit, ut ad Æthiopas usque peteretur, quod faceret marmora; immo vero etiam in Indos: unde margaritas quoque,' &c. Sic autem nostri, præsertim optimus; non secaret; non quo margaritas, quæ propinat Pintianus. Videtur autem scribendum: quod laceraret marmora. Gronov.

Glucie] Nam crystallum glaciem

concretam multorum annorum spatio et seculorum ævo credidit Plinins, Dalec.

Sed et quam sine his multorum fuerit beatior vita Voss. videam ad quam sin et his multorum sit niator nita ista facere uerins pati mortales quos ob usus. Media desunt omnia, ut, ad quamque multorum neces sit necesse; tum imo: ut et in Pintiani codice. Scribe: Secum quisque cogitet, quum pretia horum audiut, quum vehi trahique moles videat, quam sine his multorum sit beatior vita! ista facere, verius pati, mortales, quos ob usus, quasre voluptates alias, nisi ut inter maculas lapidum jaceant? Multorum, των πολλών, vulgi. Quamvis interdum dubitabam, an fuisset mutorum; nempe animantium. Ista facere, vel ut verius dicam, pati scilicet etiam cogitet, nullum bonum ob usum, sed ut inter maculas cubent. De τώ verius vide quæ notamns ad Livii xx1, 16, in Addendis. In Gud, etiam Menapioque et Academico desunt τὰ Sed et, tum imo. Gronov.

Ad quamque multorum neces sit necesse ista facere] In scripto codice, cum majore litera, Ista facere; reliqua omnia in eo non habentur, ut videatur exclamatio ex abrupto nimiam ob indignationem. Pintian.

CAP. 11. Quis primus marmor in publicis operibus ostenderit.

Glandia in cænis] Prisciano, intestini partem: aliis, cervicis suprema glandulis referta. Dalec.

Enimvero non alio modo] Lege cum Vossian. Id ipsum cur? aut qua magis via inrepunt vitia, quam publica? quo enim alio modo in privalos usus illa venere ebora, aurum, gemmæ? Sic et Pintiani cod. Gronov.

Utilius fuerat quam tacere \ Voss. et Pintiani: utilius fuerat? Tacuere tantas moles in privatam domum truhi præter fictilia Deorum fastigia. Quasi diceret: At illi tacuere: vel, Tantum abest, ut moribus caverint, ut etiam tacuerint. Recte autem et Voss. fictilia Deorum fastigia. Frustra, qui simulacra aut fastidia subjecere. xxviii. 2. 'Cum in fastiginm einsdem delubri præparatæ quadrigæ fictiles in fornace crevissent.' xxxv. 12. 'Hinc et fastigia templorum orta, propter hunc plastæ appellati.' Ibidem: 'fictiles in fastigio templi ejus quadrigas.' Idem.

CAP. 111. Quis primus peregrino marmore columnas habuerit Romæ.

Quis primus] Ms. Quis primum. Dalec.

Obrepsisse quodam vitæ rudimento] Alii uti, quemadmodum et Academicus, Men. Gudianusque. Voss. uiti. Lege, quodam vitii rudimento. Tenui et minus animadverso principio. Deinde Voss. Jam L. Crassum Oratorem illum, sine $\tau \hat{\varphi}$ enim. Gron.

Qui nos sequentur, meliores non esse probabunt] In archetypo nostro, Hæc et quæ sequuntur; scribend. reor, ecqui sequentur meliores esse nos, &c. Pintian.

Qui nos sequentur, meliores nos esse]
Pintiani codex, Hæc et quæ sequuntur m. esse nos probabunt: ipse, Ecqui sequentur. Voss. Hæc at que secuntur m. e. n. p. Lege: Sed et qui sequentur, meliores esse nos probabunt. Gronov.

CAP. IV. Qui primum luuduti in marmore scalpendo, et quibus temporibus.

Protinus Sicyonios fames invasit] Voss. Sicyonem. Idem.

Cap. v. Nobilitates operum et artificum in marmore CXXVI. de marmore Pario, et Mausolco.

CXXVI.] Ms. CCXXVI. Dalec.

Bupulus et Anthermus] Primus is Fortunam fecit φερέπολιν, ut ait Pindarus, polum capite gestantem, et altera manu τὸ τῆς 'Αμαλθείας κέρας. Rhodig. XVIII. 14. Sculpsit et Charitas in Attali conclavi apud Pergamenos, quæ ob artificii præstantiam ostentabantur, et Charitas apud Smyrnæos. Dalec. Cujus filii Bupalus et Anthermus] Scribo Athenis, non Anthermus, ex Suida in dictione Hipponax. Bupuli vero meminit et Pausanias in Messeniacis et in Bæoticis. Pintian.

Hipponax] Vide Hadr. Jun. 1. 16. Dalec.

Amaritudinem carminum distrinxit] Quemaduodum enim gladium distringimus petituri hostem, ita hic Hipponax metaphorice dicitur amaritudiuem carminis, quæ illi pro telo fuit, in inimicos distrinxisse. Gelen.

Non vitibus tantum censeri Chium] Voss. Cion; hoc est, Chion. Sic infra, 'Phidian tradunt,' et 'Phidian clarissimum,' ut et alii. Gronov.

Ostendunt et Iasii Dianam munibus eorum fuctam] Ab Io insula Ietes gentile nomen deducit Stephanus, pennltima aut producta aut correpta. Forte autem Plinius formam Latinam sequens fecit ab Io Iasius. Quid si legas Iassi cum duplici ss, et intelligas Cariæ urbem in insula cognomine positam, referente Stephano? Pint.

Sed in Pariorum mirabile proditur] Apud Cic. de Divinat. lib. 1. Carneades narrat in Chiorum lapidicinis saxo diffisso Panisci caput extitisse. Apud Originem lib. τῶν φιλοσοφουμένων Xenophanes Colophonius tradit, in lapidicinis, quæ Syracusis propinquæ sunt, inventas esse piscinm et phocarum figuras: in profundissima vena marmoris Parii, lauri imaginem. Theodorus Canterus Variar. 1. 15. Dalec.

Phidiam tradunt scalpsisse marmora] Ob ejus in hac arte insignem excellentiam ac præstantiam, jactatum Gracis proverbium fuit, Φειδίαν εἰρήνη προσήκειν, cum pax καλλίμορφος esse, videanturque gigni pacis tempore formosiores pueri, vel etiam a pictoribus imagines, et scalptoribus statuæ pulchriores fingi. Leopardus v. 15. Idem.

Romæ in Octaviæ operibus] Partibus, non operibus, in vetusto codice: legendum videtur porticibus, ut alibi dictum est, non partibus. Pintian.

Alcamenem] Cicero de Natur. Deor. lib. 11. 'Et quidem,' inquit, 'laudamus Athenis Vulcanum eum quem fecit Alcamenes, in quo stante ac vestito leviter apparet claudicatio non deformis:' nimirum τοῦ Κυλλοποδίονος. Victor. XXIX. 19. Dalec.

Ejusdem discipulus fuit Agoracritus Parius, ei ætate gratus Scribo: Ipsius discipulus fuit Agoracritus: par ei arte, sed gratus, ex scripto codice. Pintian.

Agoracritus Parius, ei ætate gratus] Significat quod multis fuit Alcebiades, de quo Cornelius Nepos: 'Ineunte adolescentia amatus est a multis more Græcorum.' Sed hos sæpe 'diligi turpius, quam par erat,' homines 'loquebantur,' ut idem Nepos in Hamilcare. Sic Livius lib. xxi. 'Florem ætatis, inquit Hasdrubal,' &c. Sic Philumene 'hæreditates officio ætatis extorserat' apud Petronium. 'Dotes formæ pueritiæque' vocat Justinus. Optanda isti ævo simplicitas magni viri, qui corrigit, par ei arte, sed gratus. Gronov.

Certavere autem inter se ambo discipuli in Venere facienda] Præpositione caret Vossianns. Et genns loquendi Tullianum est Venere facienda, pro Venerem faciendo. Restituimus et Livio. Idem.

Quæ Joris Olympii famam intelligunt] Eo simulachro perfecto Phidias interrogatus unde id propemodum e cœlo petitum lineamentis choris amplexus fusset, respondit ex Iliad. A. ⁷H, καὶ κυανέγσιν ἐπ' ὀφρύσι νεὖσε Κρονίων 'Αμβρόσιαι δ' άρα χαῖται ἐπεβρώσαντο ἄνακτος, Κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο μέγαν δ' ἐλέλιξεν 'Ολυμπον. Valer, 111. 7. Dalec.

Minervæ Athenis] Lemniam fuisse vocatam, quod eam Lemnii dedicassent, Pausanias scribit lib. 1. Idem.

Sed sento ejus, in quo Amazonum prælium cælavit intumescente ambitu] Voss. rotundius: sed in seuto ejus Amazonum prælium cælavit inter ambitum parmæ. Forte, intra ambitum. Nec vero in Acad. Menap. et Gud. est τδ intumescente, sed tantum cælavit ambitu. Gronov.

Adeo momenta omnia compacta artis illius fuere] Alii, comperta artis illius, vel comperta artis illi. Acad. Men. et Gud. adeo momenta omnis artis fuere illi. Voss. omnia catacia ortis illi fuere. Scribe, adeo momenta omnia capacia artis illi fuere. Idem.

Sub ipsa cuspide æream sphingem] Lege, Super ipsam cussidem æream Sphingem. Vide Meurs. Cecropia pag. 35.

In Ceramico] Prope Ceramicum vicum, et in ipsins aditu. Pausanias lib. 1. Praxitelis opera duo fuisse tradit, alterum statuam equestrem, alterum Neptunum, qui in equo sedens Polyboten gigantem hasta petit. Vide quod adnotatum est xxxv. 12. Dalec.

Prætulcrunt optione, quorum conditio erat, Coi] Deme verbum optione, ex vetere exemplari. Alioqui legendum videretur, optio quorum conditione erat. Pintian.

Quam ob id quidem prætulerunt optione quorum] Voss. prætulerunt quorum conditio erat Coi, sine τφ optione; quod interjecerunt, qui nescirent τδ conditio esse id ipsum hic quod optio. Cicero pro Chuentio cap. 14. 'Sed cnm esset hæc illi proposita conditio, nt ant juste pieque accusaret, ant acerbe indigneque moreietur, accusare, quoquo modo posset, quam illo modo emori maluit.' Ubi forte me-

lins, 'nt ant parnm pie accusaret.' Justinus lib. 1. 'Si conditio proponatur, ntrins vitæ sortem legant, hesterni laboris an præsentinm epularum.' Pintianus observat in sno quoque codice definisse $\tau \delta$ optione: alioqui, subjicit, legendum videretur: optio quorum conditione. Nihil melius scriptura vetere. Gronov.

Veneris Praxitelicæ specimen] Academ. Praxitele. Voss. Praxitelia. Lege, Praxiteliæ, nt est in Gudiano et Menapio. Sie et infra: 'Venns in eodem loco nuda Praxitelicam Illam Gudiam antecedens.' Voss. Praxitelia. Acad. Men. Gud. Praxiteliam: omnes nescinnt τὸ Guidiam. Pint. codex Praxitelis, si tamen bene expressum est. Idem.

Ille propter quem Thespiæ visebantur] Pausanias in Bœoticis, C. Cæsarem ideo necatum putat, quod eam imaginem sustulcrit: eadem etiam causa interfectum Neronem, quod illam Thespias reportatam iterum demolitus sit. Victorius xviii. 21. Dalec.

In Octavia scholis positus] 'Schola in balneis,' labri sive balnei summa pars, in qua qui nondum lavissent sedentes expectabant, donce exirent qui priores occupaverant: in porticibus vero locus in quem Philosophi convenientes consident, conquies cunt, et disputant. Rhod. xxx. 20. Vide quod adnot. est in xxxv. 10. Idem.

Bonæ Fortunæ] Vide Alex. ab A-lex. 1.13. Idem.

Caryatidus] Caryatidum historiam vide apud Vitruvium 1. 1. et Philandri in eum locum adnotationes : quibus adde ex Pausan. lib. 111. et 1v. in historia Aristomenis, Caryas vicum esse non longe a Lacedæmone, Dianæ et Nymphis sacrum : ubi ad Caryatidis Dianæ templum et signum virgines Lacænæ anniversarium sacrum faciunt, et patrio ritu saltant: unde eæ Caryatides dictæ. Idem.

Et Sileni in Asinii Pollionis monumentis] Voss. in Pollionis Asinii monumentis. Ut et mox, Venus in Pollionis Asinii monumentis. Ut xxxv1. 7. 'Nepos Cornelius,' Voss. et alibi 'Drusus Livins,' 'Paullus Æmilius.' Gronov.

Praxitelis filius Cephissodorus, rei et artis heres fuit] Deme verbum rei, ex scripto codice. Notavit hoc etiam Hermolaus, Pintiau.

Symplegma] Complexus duorum puellorum, mutuo sese osculantium: vel duorum colluctantium; ut mox hoc ipso capite. Dalec.

Apollinem Palatinum] Cujus simulachrum Lucullus advexit ex Apolloniatarum insula, supra 1v. 13. Id.

Chametæras] Socias humi sedentes, non in sedili. Vertendum 'scorta' minime puto, quoniam id Vestæ pudicitiæ non conveniret; nisi quis putet in facie comitum Vestæ expressisse meretricum duarum imaginem, quas amabat: pedissequas. Quidam legunt Commotrias. Idem.

Hippocampos] Hippocampum intelligi par est hoc loco, non pisciculum memoratum Dioscoridi et Galeno, sed potins monstrum cetaceum equo simile, quoniam et 'campas' equos marinos vocant, et alia omnia cetacea. Nævius in Ægisto: 'Tum autem lascivum Nerei simum pecas Ludens ad cantum classinm lustratur: Sirenes citis Delphino junctis vehiculis, hippocampisque asperis.' Apud Nonimi in dictionibus, 'hippocampus,' 'Instrare,' 'pecus.' Scalig.

Chorusque Phorci et pristes] Sic Virgil, Æneid. 111. 'Tritonesque citi, Phorcique exercitus omnis.' Is fuit rex Corsicæ ac Sardiniæ, et tandem habitus pro Deo marino. Phorcum mythologi maris extremum ambitum interpretantur, maris et terræ filium, emmque Cetonis congressu gennisse Græas a partu statim canas, nimirum spumas quas illisum mare suo littori excitat. Rhod. xxxvi. 18.

Dalec.

Chorusque Phorei et pristes] Voss. Men. Gud. Acad. pistrices. Est enim pistrix eadem quæ pristis. Gronov.

Ad Labicanam portam cunti] Non agnoscit nostrum exemplar hæc verba. Pintian.

Apollinis Sosiani] Sosianum quidam volunt ἀπὸ τοῦ σώζειν, quasi σωτῆρω qua ratione σωσίπολω Denna victis Arcadibns Elei colnerant Pausania anctore lib. vi. Alii Sosiani interpretantur, quasi Susiani, Susis Romam avecti. Vide Lilium Giraldum. Aliis placet Sosianum vocari, quod ad librariorum scriptorum officinas locatus esset. Sosios enim præstantissimos ejus artis magistros Horatius memoravit in Arte: 'Hic liberæra meret Sosiis,' et in Epist. 'Sosiorum pumice mundus.' Dulec.

Ex quibas unus Liberum Patrem palla velatus humeris præfert, alter Liberum similiter] Recte humeris Gelenius pro Veneri ant Veneris Hermolai: itaque cadit et gratia correctionis alterius: alter Liberum Semeles. Voss. Liberam similiter; nam \upsilon b similiter non respicit personam quæ fertur, sed habitum ferentis. Livius lib. xxxiii. 'Ex argento mulctaticio tria signa ænea Ceteri Liberoque et Liberae posnerunt.' Gronov.

In Septis] Septa, locus in campo Martio tabulis munitus, in quibus stans populus Romanus suffragia ferebat. Dalec.

Leocharem] Telocharen Vituwius appellat 11.8. Idem fecit et Martis statuam colosseam in ejus templo Halicarnassi, quam ἀκρόλιθον vocaverunt. Idem.

Sepulchrum hoc est ab uxore Artemisia factum] Hæc verba, præterquam quod in nostro apographo unlla sunt, manifeste apparet esse glossema expositionemque verbi illius Mausolema: alioqui non subjunxisset Plinius, summus brevitatis amator, verba illa

quæ paulo infra sequuntur: 'priusque quam peragerent, regina Artemisia, quæ mariti memoriæ id opus extrui jusserat, obiit.' Pintian.

Massolo Caria regulo, qui obiit O-lympiadis centesima anno secundo] Voss. Olympiadis CVI. auno secundo. Et sic rursum c. 6. '1s obiit Olympiadis cvi. anno secundo' Voss. centesima sexta anno secundo Menap. Gud. Academicus. In Olympiadis numero consenti Diodorus Siculus; sed in quartum ejus annum, consules M. Fabima Ambustum M. Popilium Lænatem U. C. 397. mortem refert Mansoli, lib. xvi. Gronov.

Septem miracula] Vide Rhodig.

Cingitur columnis triginta sex. Ab Oriente] Turnebus Adv. xvii. 4. ex Mss. protulit auctius: Cingitur columnis XXXVI. pteron vocavere: idque confirmavit sequentibus verbis: 'Namque supra pteron pyramis.' Vossianus etiam isto locupletior: Cingitur columnis triginta sex. Pteron vocavere circuitum. Ab Oriente calavit Scopas. Infra c. 13. 'Aliæque tursus extra murum Labyrinthi ædificiorum moles: pteron appellant.' Vitrivius 'pteroma' 111. 2. et 1v. 7. Gronov.

Id gloriæ ipsorum artisque monumentum judicantes] Monumentis, non monumentum, in vetusto exemplari legitur; quapropter forte verior lectio esset, id gloriæ ipsorum artisque monumentis dantes. Pintian.

Pteron] Alii ptera, alii pteromata. Sunt autem adstructi vicinique parietes templis ac ædificiis publicis ad altitudinem ædificii ntrinque assurgentes, sic dicti quod alarum instar explicentur, ædificiumque protegant. Strabo lib. xvii. ejus vocabuli significatum apertissime declarat. Vide c. 13. luijus libri. Dalec.

Hac adjecta centum quadraginta pedum] Locus hic suspectus est; nam cum altitudo inferioris ædificii fuerit 37. pedum cum dimidio, pyramidisque par celsitas, numerus is geminatus efficit pedes 75. quos si ab altitudine totius operis, quæ fuit 140. pedum, auferas, restabunt pedes 65. tribuendi quadrigæ impositæ, et viginti gradibus ad pyramidis basin collocatis. Non est antem probabile altitudinem tantam fuisse quadrigæ et graduum. Idem.

Socrates fecit] Philosophus, Sophronisci filius, cum Mercurio, auctore Pausania lib. 1. Idem.

Hippiades Stephani] Equestres statuæ, ut Amazonum, quæ primæ ascenderunt equos. Hermol. Rhodiginus legit Hippades, c. t. Quidam, Hesperides. Alii, Hippe: Cheironis ea filia fuit. Aqueus, Appiades; illasque interpretatur Venerem, Palladem, Vestam, Concordiam, Pacem, quarum simulachra ornandis Appiæ aquæductibus et fornicihus positæ fuerunt, Ovid, de Arte lib, 11. 'Has Venus e templis multo radiantibus auro Læta videt lites, Appiadesque Probabile tamen non est, Græcum sculptorem, et in Italiam fortassis nunquam transgressum, illas fecisse; nisi forte statuas illas Appiadum Dearum, Entochi opera, Romam advectas ad Appiæ agnæ ornamenta existimes. Idem.

Hermerotes Taurisci] Hermerotes, Mercurii et Cupidinis juncta simulachra, ut 'Hermathenæ' Ciceroni Mercurii et Palladis conjunctæ statuæ. In vetustis legitur, Hermæ et Erotes Taurisci. Idem.

Et Taurus] Propertius: 'Tu reddis pueris matrem, puerique trahendam Vinxerunt Dircen sub trucis ora bovis.' Idem.

Taurisci. Parentum ii certamen de se feeere] In veteribus legitur, Taurisci. Par autem ii certantes de se judicium fecere. Lego ex manuscripto, Taurisci parentum. Ii certamen de se fecere, &c. Menecrates et Artemidorus patres fuerunt Apollonii et Tau-

risci. Ii seipsos pinxerunt æmulationis certamine. Idem.

Catera signa Praxiteles] Scribo Pasiteles, non Praxiteles, tum ex vetus-to codice, tum etiam ex Pausania in Heliacis. Meminit et Plinius Pasitelis, infra hoc ipso capite. Pintian.

Dactylidis Pythias, Amphistrati Callisthenem] Acad. deterulus phici amphistrati. Men. et Gud. decertilis pithiam amphist. Voss. dereilis pycias amphistrati. Fortasse: Dercyli Pyctas, Amphistrati Callisthenem. VII. 12. 'Industratime exemplum est Nicæi nobilis pyctæ Byzantii geniti.' Pintiani codex, Dercyles pycias: unde ipse, Dercylides pyctas, Gronov.

Deinde multorum obscurior fama est] Voss. et Pintiani, Nec multo plurium fama est, sine $\tau \hat{\varphi}$ obscurior. Non multo plures ad famam pervenerunt. Id.

Omnibus et picturæ et statuariæ artis præferendum] Parum interest; sed tamen et Acad. Gud. Men. Voss. præponendum. Idem.

Ex uno lapide eum et liberos] Præter Virgilium Æneid. 11. ejus rei historiam describit Eumolpus luculentissimis versibus in Satyra apud Petronium. Dalce.

Humana sacrificaverunt victima] Saturno infantes Carthaginienses sacrificare solitos esse Lactantius et Silins tradunt: quinetiam Plato in Protagora, Diodorus lib. xx. A Tyriis hoc traditum, et usque ad urbis excidium servatum Q. Curtius scribit. D. Augustinus infantes etiam a Gallis Saturno immolatos fuisse memorat. Vide Rhodig. xxx. 23. Plantus in Amphitr. 'Faxo ut hubulis coriis onustus sis Saturni hostia.' Idem.

Ad nationes] Sic dictus locus Romæ ob statuas nationum 14. illie positas, quarum paulo post fit mentio. Idem.

Et civitate Romana donatus cum iis oppidis] Scribendum arbitror, et civitate Romana donatus summis opibus, &c. ut paulo infra de Saura et Batracho: 'Quidam et opibus præpotentes fuisse eos putant.' Pintian.

Jovem fecit eburneum] Acad. Gud. Men. Voss. eboreum. Gronov.

Sed quæ fecerit, nominatim non refertur] Voss. Fecisse opera complura dicitur: quæ fecerit, nominatim non fertur. Acad. quoque Men. et Gud. fertur. Idem.

Cujus se marmoream habuisse leænam tradit] Verbum tradit inducunt et Voss. Menap. Gud. Academicus : quippe quod lateat in $\tau \hat{\varphi}$ magnificat. Idem.

Idem et a Coponio XIV. nationes] Fortasse non XIIII. nationes, sed cognationes legendum est, de quibus supra mentio facta, quod idem significat et syngenicon, ante etiam dictum. Pintian.

Myrmecides] Idem Ælianus Hist. lib. 1. qui et addit elegiacum distichon aureis literis scriptum fuisse in semine sesami, v11. 21. Idem Myrmecides navem fabricatus est, quam apicula pinnis absconderet. Varro de Lingua Latina lib. v1. 'Etenim facilius obscuram operam Myrmecidis ex ebore oculi videant, si extrinsecus admoveant nigras setas.' Hadr. Jun. v1. 4. Dalec.

CAP. VI. Quando primum marmorum in ædificiis usus, et quis primus Romæ crustaverit parietes, et quibus ætatibus quæque marmora in usum venerint, et quis primus marmora secuerit, et ratio secandi: de harena.

Regias quoque domos] Odyss. Δ. Χαλκοῦ τε στεροπην, καὶ δώματα ηχήεντα, Χρυσοῦ τ', ηλέκτρου τε, καὶ ἀργύρου, ηδ' ἐλέφαντος, Φράζεο Νεστορίδη. Idem.

Is obiit Olympiadis C. anno II. urbis Romæ anno CCCII.] Lege, Is obiit Olympiadis C. anno II. urbis Romæ CCCLXXIV. nam Olympiadis centesimæ annus secundus, erat urbis Romæ trecentesimus septuagesimus quartus. Vide Meurs. Arch. Athen. p. 142.

Præfeetum fabrorum Cæsaris in Gal-Neque indignatio sit | Voss. et Pintiani, fabrum. Dein Acad. nec id desinimus indignari. Men. et Gud. neque id desinimus indignati. neque id indignati desit tali. Scribe, Mamurram Formiis natum, equitem Romanum, præfectum fabrum C. Cæsaris in Gallia: ne quid indignari desit tali auctore inventa re. xxxIII. 11. 'Quæ et ipsa (Achaica victoria) signa et tabulas pictas invexit, ne quid deesset.' xxxv. 11. ' Ne quid desit temporis ejus securitati, tibias tenens,' xxxvi. 15. 'Bis vidimus urbem totam cingi domibus principum Caii et Neronis, et hujus quidem (ne quid deesset) aurea.' Gronov.

M. Lepidus] Ejus domus suo seculo Romæ pulcherrima fuit, cap. 15. hujus libri. Dalec.

Denique M. Lepidus Catuli in eonsulatu collega] Quatuor membranæ uno animo excludunt $\tau \delta$ denique. Gronov.

Omnium limina ex Numidico] Pavimenta ex Numidico 'Pænica' vocat apud Festum Cato his verbis: 'Dicere possum, quibus villæ atque edes ædificatæ atque expolitæ maximo opere citro, atque ebore, atque pavimentis Pænicis stent,' &c. Dalec.

Ut Mamurra Carystium posuit] Ultimum verbum redundat, ex scripto codice, et Carystii legitur, non Carystium, ibidem; quod si recipis, mutandam quoque habebis vocem Mamurram in patrium casum. Pintian.

Nascitur in Nili insula] In eodem, nascitur in Nilo etiam; ut putem legendum Melo, non Nilo, cujus in superioribus habita frequens mentio. Idem.

Ab amatore nomen accepit] Non amatore in eo legitur, sed actore; ut legendum forte sit auctore. Idem.

Imo vero etiam in Indos, unde margaritas peti, &c.] Scrihe, imo vero in Indos, quo margaritas peti, &c. ex vetere codice: et statim aute commodiorem reor lectionem secaret, quam faceret. Pintian.

Ex quodam Adriatici maris vado] In eodem vadoram legitur, non vado. Scribo, ex quodam Adriatici maris vado, oram æstu nudante. Idem.

CAP. VII. De Naxio, et Armenio, et de generibus marmorum.

Cotes in Cypro] De Naxia cote Diosc. lib. v. Dalec.

· Ex Armenia vectæ] Theophr. de lapidibus. Idem.

Pretiosissimi quidem generis Lacedæmonium] Acad. Gud. Men. Voss. generis sicuti Lacedæmonium. Forte, Pretiosissimi quædam generis, sicuti Lacedæmonium. Gronov.

Augustum undatim crispum in vertices] Legend. Augusteum undatim crispum in vortices, Tiberium sparsa non convoluta canitie. Sic de mensis citreis: 'Præcipua dos in venam crispis, vel in vortices parvos.' Onyx igitur vel alabastrites lapis, candidus vel mellei coloris, et in vortices maculosus. Salmas. 559. a.

Duo ejus genera] Tria Dioscoridi: primum, nigrum et ponderosum; secundum, cinerenm notis compunctum; tertium, lineis candidis intercinctum. Dalec.

Vocatur et Memphites a loco] Dioscoridi pingue, varium, calculorum magnitudiue. Idem.

Ex eo caudidis intervenientibus punctis] Legend. Ex eo candidis intervenientibus punctis Leptopsephos vocatur. Salmas, 562. b.

Triarius Pollio] Vitrasius quidam legunt, ut apud Modestinum Jurisconsultum in rescripto Hadriani ad Vitrasium Pollionem. Verum id minime quadrare videtur, cum Hadrianum multis annis Plinius antecesserit. Quare alium Pollionem fuisse necessum est, quam eum ad quem scripsit Hadrianus. Manuscriptum habet Vitriasius. Dalec.

Ex Ægypto Triarius Pollio] Tres quibus utimur, Vitriasius Pollio. Rec-

teigitur restitutum Vitrasius, ut plane Menapius. Sed quosdam sic legere aiunt, nt apud Modestinum J. C. in rescripto Hadriani ad Vitrasium Pollionem: verum id minime quadrare, cum Hadrianum multis annis Plinius antecesserit : eoque alium Pollionem fuisse necessum esse quam eum, ad quem scripsit Hadrianns. Quis dubitat? nec Plinius Hadrianum modo, sed et Claudius Plinium. Qui rescriptum Hadriani advocavit, insinuabat non eundem utrobique hominem appellari, sed Vitrasiam gentem Romanam, et ejus gentis cognomen Pollio. nem fuisse. Satis igitur quadrat hoc rescriptum. Quemadmodum etiam, quod scribit Dio lib. LVIII. Καν τούτω Οὐητρασίου Πωλίωνος τοῦ τῆς Αἰγύπτου άρχοντος τελευτήσαντος, 'Ιβήρφ τινί Καισαρείω χρόνον τινά τὸ ἔθνος ἐπέτρεψε. Hic vel pater vel e natu majoribus proximorum fuit ejus, cujus meminit Plinius. Lapis Puteolis in quadam turri apud Gruterum fol. 192. 10. DEDICA-TA. VI. ID. AVG. T. VITRASIO. POLLI-ONE, 11. M. FLAVIO. APRO. Apud eundem fol. 302. VITRASIVS. POLIO. Et Vitrasianum sc. l. xxx. § 6. D. de fideic. libert. Gronov.

Quem vocant basalten] Hunc lapidem sic describit Strabo lib. xvII.

'Nos Philas ex Syene planstro venimus, per campum valde planum, centum stadiorum. Pertotam viam utrinque multis in locis videbantur quasi hermæa, scopuli alti, rotundi, admodum politi, pene teretes, nigri ac duri lapidis, e quo mortaria finnt,' &c. Tales lapides, sed minutuli, reperiuntur prope Caillon, arcem Rhotomagensis archiepiscopi, foris asperi, tuberosi, veluti obliti luto, et candicantes, intus gagate nigriores. Dalec.

Argumento Nili XVI. liberis circa ludentibus, &c.] Exemplatia Romana, Argumento septem orbibus circumlantibus per quos, &c. Parmensia et quædam alia recentiora, Argumento ipse liberis eirea ludentibus. Scribendum

arbitror, non liberis, sed alabetis. Piscis est alabete, Nilo peculiaris, ut supra Plinius ostendit, v. 9. et confirmat Strabo lib. ult. Pintian.

Per quos totidem cubiti summi incrementil Voss. Men. Gud. Acad. cubita. Ut passim alibi Plinins, cap, sequenti, 'mensuræ non ultra bina cubita.' Sic et vii. 2, et 16, viii. 25, xiii. 11. XVIII. 18. et alibi. Quo magis miror, quum hunc locum, quemadmodum sese haberet in scriptis, vestigaverint et Hermolaus et Gelenius et Pintianus, omnes id prætermisisse. Barbaro debetur sedecim liberis: Gelenio augentis se amnis: Pintiano eruditionis nimiæ ludibrium alabetis ex Plinii v. 9. Sed liberos, non pisces, Insisse in ejusmodi exemplis circa Nilum testis locuples Philostratus : Περί τον Νείλον οί πήχεις αθύρουσι, παιδία ξύμμετρα τώ ονόματι. Καὶ ὁ Νείλος αὐτοίς ὑπεργάννυται, τά τ∈ ἄλλα καὶ ὅτι κηρύττουσιν αὐτὸν όσος Αίγυπτίοις προεχύθη. Προσάγεται οὖν, καὶ οἷον ἔρχεται, αὐτῷ ἐκ τοῦ ὕδατος βρέφη άπαλὰ καὶ μειδιώντα. Et possunt hodieque videri Vaticanis in hortis. Gronov.

Memnonis statua dicatus] De hac Philostratus in Iconibus et Heroicis, Lucianns in Toxari, Apollonius Tyaneus fusissime, Strabo, Pausanias, Rhodig. XXII. 5. Dalec.

Potoriis primum vasis inde factis] Hie locus ostendit, contra quam putat Agricola, Murrhina vasa alia fusse, quam quæ ex onychite finnt. τῶν δυυχίνων ποτηρίων meminit Athenæus p. 243. vs. 50. ex Posidonio Philosopho. Idem.

Nepos Cornelius tradit magno fuisse miraculo] Sic Voss. ordinat verba. Recte autem Hermolaus: amphoras ex eo Chiorum magnitudine cadorum: frustra subjicit, vel Antiochiorum. Lucianus Veræ Historiæ lib. 11. "Εκαστον αὐτῶν Χίου πίθου περιπληθέστερον. Gronov.

CAP. VIII. De alabastrite, et Lydino, et Alabandico.

Hunc aliqui lapidem alabastriten vocant] Plin. onychitem gemmam, quam
nos cassidoine vocamus, ab alabastrite, quem etiam quidam onychiten
vocant, parum attente minime distinguit. Dalec. Hunc aliqui lapidem
alabastriten vocant, quem cavant ad vusa
unguentaria] Illa sunt adnectenda
superiori capiti, quo de onyche marmore tractat. Salmas. pag. 558. b. et
560. b. Et paulo post legend. probanlur quam maxime mellei-coloris, in
vorticem maculosi. Idem ibid.

Paulum distare ab eo in unguentorum fide multi existimant, &c.] Legend. Paulum distare ab eo in unguentorum fide multi existimant Lygdinos in Paro repertos, &c. Lego in Paro, quia Lygdus lapis Parius. Vide Salmas. pag. 559. b.

Coralitico in Asia reperto] A Coralio fluvio, qui et Sangarius dicitur. Dalec.

Alubandicus] Ex Alabanda Cariæ. Vide Agricolam Fossilium lib. v. Id.

Thebaicus intertinctus aureis guttis] Eum lapidem officinæ quædam pro Armenio ostendunt. Thebaico similis, colore cærulens effoditur prope Lugdunum in pago Divi Belli. Idem. Legend. Thebaicus interstinctus aureis guttis incenitur in Africæ parte Ægypto adscriptæ, tudiculis ad terenda collyria quadam utilitate naturali conveniens. Vide Salmas. pag. 1051. a.

Mitres] Neque Mitræ neque Sochis meminerunt Herodotus aut Diodorus. Dalec.

In Solis urbe regnabat] Busyrin scribit Diodorus Bibl. 11. 1. civitatem maximam condidisse, quam Ægyptii vocarunt civitatem Solis, nempe Ἡλιό-πολυν Græcis vero Thebas Ἑκατομπύ-λουs, Διόσπολυν vocari, non Ἡλιόπολυν, Strabo prodidit, quo fit nt mendosum Diodori codicem arbitrer, præsertim cum alia sit Heliopolis. Idem.

Ægyptiæ sunt literæ] Hieroglyphicæ, de quibus Chæremon, Horus Apollo, Diodorus Bibl. lib. 1v. ignora-

biles Apul. Asini lib. x1. Rhodig. xx1x. 26. Literas has sacras soli noverant sacerdotes, et qui ah iis describendis lερογραμματεί vocabantur; vulgus aliis utebatur. Idem.

Ramises autem is] Proteo regnante ad Trojam bellatum fuisse scribit Herodotus. Idem.

CAP. IX. De obelisco Thehaico, et Alexandrino, et de illo qui est in Circo magno.

Mnevidis regia] Apud Heliopolin Mnevis bos non aliter colebatur, quam Apis apud Memphitas. Strabo lib. xvII. Diodor. lib. II. Idem.

A Smarre positus] Ne hujus quidem, aut Eraphii, Nectabidis, Mespheæque, qui hoc capite nominantur inter Ægypti reges, ulla apud Herodotum aut Diodorum mentio. Idem.

Nectabis] Apud Athenwum p. 207. vs. 9. Alexis mentionem facit Neochabis regis Ægypti, qui fortassis hic Nectabis est. Apud Plutarchum in Agesilao Nectanabis Tachi Ægyptiorum regis patruelis, ab eo defecit, regnumque invasit, et Agesilai ope fugato Tacho, ac Mendesio, quem regem designaverant, regnum obtinuit. Idem.

Hic autem obeliscus fuit in Arsinoë positus] Scribe, non Arsinoë, sed Arsineo, hoc est, Arsinoës templo, ut 'Iseum' templum Isidis, et plura hujusmodi. Pintian.

Hic antem obeliscus fuit in Arsinoë positus a rege] Voss. Hic fuit in Arsinoëo positus ab rege supradicto. Nusquam τὰ autem obeliscus, quæ ab aliquo male sedulo esse allita mili exploratum est. 'Αρσανοείον est monumentum Arsinoës. Academicus, Menapius, et Gudian. Hic fuit eonditus a rege supradicto. Unde etiam discere est, ut in Plinio grassati sint. Pintianus quoque Arsineo. Gronov.

Amoris in conjuge eademque sorore] Melius accusandi casu fore censet Piutianus, in conjugem candemque sororem. Non ego. Vide quæ ad Senecæ quarti Nat. Quæst. præfationem scripsimus. Idem.

Quos excidit Mesphees rex In nostro exemplari Mestres, non Mesphees, ut capite priore, 'Primus omnium id instituit Mestres;' sic enim ibi vetus exemplar legit, non 'Mitres.' Pintian.

Spectatis admodum navibus] Vide an sit melior lectio, structis ad modum navibus, hoc est, ad pondus et quantitatem. Idem.

Divus Augustus priorem advexerat] In scripto codice, Divus Augustus eam priorem advexerat; legendum puto, Divus Augustus ampliore advexerat; vel scribe, permutatis dictionibus: Divus Augustus priore advexerat, eamque miraculis Putcolanis, &c. Idem.

A rege Semneserteo] Hunc Amasim esse putat Reinerus Reineccius. Jac. C.-!!

Pythugoras] Laërtius eum in Ægyptum proficiscentem, a Polycrate Sami tyranno, Amasidi regi per literas commendatum fuisse scribit. Dalec.

Novem pedibus minor a Scsostride] Est Hermolai, Acad. IX. pedum est amerosocide, Gud. et Menap. pedum est amerosocide. Voss. IX. peduminorassesothide, At cap. 11. Acad. Men. et Gud. quem fecerat sosodis filius; vel sesodis. Voss. quem fecerat Sesosidis filius Noncoreus. Ergo et illic fac, novem ped. humilior a Sesoside; nam et Sesosin Sesoosique dixerunt. Gronor.

Inscripti ambo rerum naturæ interpretationem Ægyptiorum opera philosophiæ continent] To opera nec in Hermolai et Pintiani codicibus est, nec in quatuor nostris. Vossianus philosopho. Forte, Ægyptiorum philosophorum; vel philosophua, nt et Pintianus. Idem.

CAP. x. De illo, qui est in campo Martio pro gnomone.

Guomone] Is confractus visitur in Campi Martii cella vinaria ex adverso domus Christophori Nardini. Vide Lucium Fannum IV. 13. Et Pomp. Læti antiquit. et Ligorii, Onuphriique delineationes Rom. Vet. et Lafret. et specul. magnif. Rom. Umbrarumque enotatas per quosvis menses longitudines apud Pallad. de Re Rust. Idem.

Ad deprehendendas solis umbras] Legend. Ad deprehendendas Solis umbras, Bruma confectæ die, hora sexta: intelligit diem quo Bruma committitur. Vide Salmas, pag. 639. b. 640. a. Sequentia sic scrihe: digna cognitures et ingenio facundo Mathematici. Quæ sequuntur prodigiose sunt corrupta; lege: cujus vertice umbra colligeretur in ipsa, alias enormiter jaculante apice. Salmas, p. 640. a.

Dierumque ac noctium magnitudines] Hunc locum sic lego: dierumque ac noctium magnitudines etiam, ac horas strato lapide ad obel. magn. cui pur fieret umbrarum ejectus, paulatimque, &c. Dalec.

Cui par fieret umbra] Non quidem par ad obelisci proceritatem, quomodo in Venetorum tractu, sive climate, æquinoctii die gnomoni par umbra est, sed quatenus umbra et gnomon respondent ad rationem ejus tractus. Idem.

Ac rursus augesceret] Hanc solertiam exposuerunt clarissime et subtilissime Oromins Fineus lib. 11. de Horologiis, et Zieglerus Germanus. Idem.

Apici auratam pilam addidit] Quonam modo id sit molitus dubitant. An pilam sic imposuerit, ut extaret tota humani capitis similitudine; an inseverit, et demissam exsculpto lapide, conjunxerit; an de lapide resecuerit, quantum altitudo pilæ fuit additura: quod minime credo, cum obeliscos sacros ob religionem haberet antiquitas. Idem.

Umbra colligeretur in se ipsa alias enormiter jaculante I Ita prorsus Vossianus, ut restituit Salmasius ad Solin. p. 641. Sed nec Pintianus aliter, nisi quod in ipsa. Gronov.

Quanquam ad altitudinem impositæ rei] In vetusto codice, quanquam ad altitudinem impositione rei; scribo, quanquam ad altitudinem impositioneris. Et panlo post acta legit, non jacta. Pintian.

5807

CAP. XI. De tertio obelisco Romæ in Vaticano.

Nunccoreus] Pheronem vocat Herodotus lib. 11. Eum Diodorus, et idem Herodotus scribunt, restituto visu duos fecisse altos centum pedes, latos octo. Dalec.

CAP. XII. De pyramidibus Ægyptiis et sphinge.

Pyramides] Pyramides extructas fuisse, nt essent anni symbolum tradit Ludov. Demontiosius in Gallo Romæ hospite, parte 1. Jac. Cell.

Ne pecuniam successoribus aut æmulis] Plures in honorem sepulturæ, cujns studiosissimi ac curiosissimi fuerunt Ægyptii, extructas volunt. Dalec.

Una est in Arsinoite Nomo, duæ in Memphi] Scribe Memphite; ut repetas Nomo; de quo Plinius quinto, et Ptolemæus lib. 111. Pintian.

Ubi fuit Mæridis lacus] Has pyramides 50. passus super aquam extitisse, totidemque aqua occultas, colosso lapideo super utraque in solio sedente, scribit Herodotus. De iis Amm. Marcel. lib. xx11. Dalec.

Narrat harum cacumina extrema] In scripto codice, narrato harum cacumina extrema; scribo, narrat orarum cacumina extrema. Pintian.

A Nilo minus quatuor millia passuum] A Nilo stadiis 48. a Memphi stadiis 120. Diodorus. Dalec.

Minus quatuor millia passuum, a Memphi sex, vico apposito] Voss. a Nilo minus IIII. m. p. a Memphi VIID. vico adposito; hoc est, a Memphi septem millia quingentos. Gronov.

Vel magis miranda, quasi silvestre numen accolentium] In vetusto exemplari, rel magis narranda de qua silvestre numen accolentium; scribendum fortasse, æque silvestre numen accolentium; vel sic, æque silvestria numina colentium; vel, quod sit ista numen accolentium. Pintian.

Amasin regem putant in ea conditum]
Amasin in Sai Colossos immanes Androsphingas posnisse tradit Herodotus. Eum Appion Grammaticus Pharaonem fuisse putat, Judæis iniquissimum, memoratum in sacris literis Hebræorum. At Philoni Pharao Tecmosis fuit, Eusebio Cenchres, Artabano Nechenfres. Amasin sævum ac crudelem, in omnes impotentem ac superbum, ab Actisane Æthiopum rege principatu spoliatum fuisse scribit Diodoins lib. 11. Bibliotheces. Dalec.

Amasin regem putant in ea conditum] Voss. clave, Armain; quod Ægyptium nomen esse notum, est vel a Danao, quem sic domi appellatum fuisse testis Josephus. Gronov.

Et lubrica] Polita, lævigata. Notavit Pinetus a Strabone dici exemptilem, εξαιρέσιμον, quod noudum reperire in eo auctore potui. Dalec.

A ventre ad summum apicem in capite LXII.] Voss. ad summam aspide. Scribe, ad summam absida, vel absidem; hoc est, curvaturam. II. 15. 'Circulorum, quos Græci absidas in stellis vocant.' Et, 'Ergo ab alio cuique centro absides suæ exsurgunt.' Et. ' Quoniam interiores absidas necesse est breviores esse.' Ibidem cap. 16. ' Igitur a terræ centro absides altissimæ sunt Saturno in Scorpione, &c. et ad terræ centrum humillimæ atque proximæ.' Denique ipsum illud, and bue revocavimus: 'Quia deductas ab summa abside lineas coarctari ad centrum necesse est, sicut in rotis radios.' Plinius alter Ep. 11, 17, 'Adnectitur angulo enbiculum in absida curvatum.' Hieronymus in Epist. ad Ephesios: 'Numquid cœlorum circulos, quas philosophi spliæras vocant,

transiens atque transcendens stetit in summo cœli fornice, et, ut verbo ipsorum utar, abside?' Cassianus xxiv. 6. 'Si quis absidis camaram volens in sublime concludere.' Hæc scripseram cum vidi editum olim ad summam aspidem; et Hermolaum notasse vetustos codices habere apicem: forte tamen legendum absidem, hoc est, curvaturam. Sic ille: pejus elegerunt. Gronov.

Ex Arabicis lapidicinis constat] Marmore simili ebori maculoso. Dioscorid. Dalec.

Sed pyramis amplissima ex Arabicis] Particulam Sed, Gud. Men. Acad. et Vossianus rejiciunt. Gronov.

Trecenta LXVI. hominum millia] Decem myriades: ternis mensibus singulæ. Herodot. Dalec.

Annis XX. eam construxisse produntur] Priore decennio advecta saxa fuisse narrat Herodotus; altero decennio consumuatam et absolutam fabricam. Idem.

Demoteles, Apion] In vetusto exemplari, Demoteles, Scsaton: posset legi, Demoteles, Sotacus, ex eleucho; licet inter cæteros auctores Apion etiam numeretur, Pintian.

Non constat a quibus fuctæ sint] Maximam a Cheope Herodotus, a Chemmye Diodorus factam scribit: minorem ab ejus filio Chabreo Diodorus, a Cephrene fratre Herodotus (has Ægyptii, eorum regum nomina detestantes, Philitionis pastoris, qui prope illas greges ducehat, esse ainnt) tertiam a Mycerino Cheopis filio Herodotus, Chemmyos Diodorus. auctor est, proditum a quibusdam, non supradictos ab ipso reges, sed maximam pyramidem fecisse Armeun, secundam Amasin, tertiam Masum; hancque velle quosdam Rhodopis pellicis sepulchrum fuisse, idque nonnullorum principum, qui eam amassent, communi opera absolutum. Addit præterea tres alias esse pyramides, minores, quas suis uxoribus

pro sepulchro primi illi dicti reges ædificarunt. Herodotus quartam pyramidem extructam ad lacum Mœridis prope Labyrinthum a duodecim viris post Sethonis regis obitum, qui Ægypto præfuerat, longitudine 40. passuum. Strabo sub ea sepultum Imandem fuisse tradit. Dalec.

In raphanos, et allium ac cæpas mille octoginta talenta erogata] 'Es συρμαίην, Herodotus, quæ vox significat raphanum, apium, potionem ex aqua et sale paratam, cibum ex adipe et melle confectum. Idem. In raphanos, et allium ac cæpas, &c.] Scribendum sexcenta, non octingenta, ex nostro apographo; item Herodoto secundo. Nec fugit hoc Hermolaum; sed incurioso lectori consulendum est. Pintian.

Aliqui ex his prod. &c.] Vid. Herod. lib. 1. de Cheope. Jac. Cell.

Latitudo a cacumine pedes XXV.] Acad. et Gnd. latitudo ac cacuminis pedes XVII. Menap. laterum altitudo ac cacuminis pedes XVIII. Voss. altitudo a cacuminis pedes XVIII. S ed alterius. Lege, altitudo a cacumine pedum sedecim millia septuncem; sive septem pollices. Forte etiam ad cacumen usque; neque enim temere est, quod quatuor membranæ, cacuminis. Gronov.

Alterius intervalla singula per quatuor angulos pares DCCXXXVII. comprehendunt] RursumVoss.DCCXXXVII & comprehendunt. Tertia minor quidem pradictis, sed multo spectatior. Intellige rursus septuncem. Idem.

Harena late pura circum, tentis similitudine] Circuit fortasse verior lectio, quam circum, et lendis, quam lentis. Harena enim pura lendi similis est, non lenti, qua potius glarea est quam harena. Pintian.

Alii enim nitro ac sale] Gradibus eam extructam fuisse tradit Herodotus, aggeribus Diodorus. Dalec.

Extructos pontes, peracto opere in privatas domos distributos] Quatuor prima verba desiderantur in scripto codice; neque distributos ibi, sed distributis, legitur; et mox fabellarum, non fabularum. Pintion.

Rhodope] De hac vide Strabonem lib. XVII. et Herodotum l. II. Sappho Doricam vocat, suique fratris amicam fuisse tradit, cum Lesbium vinum negotiator Naucratim veheret. Dalce.

Sostrati Gnidii] Dexiphanis is filius fuit Ægypti regum familiaris amicus. Turris tabulatis multis excelsa, ex albo lapide. Strabo xvii. Idem.

Tales compluribus locis flagrant] Lege: Quales jam compluribus locis flagrant, sicut Ostiæ ac Ravennæ. Periculum in continatione ignium, &c. Continatio hic est συνοχὴ, sive coactatio, et in angustum contractio, ac fere quod corrivatio; sic hac significatione 1v. 4. 'Angusta cervice Peloponnesum continat Hellas;' male reposnerunt 'contingat.' Vide Is. Vossium in Melam, p. 205. 206.

Ac Ravennæ. Periculum in corrivatione ignium ne sidus existimetur] In manuscr. legitur: ac Ravennæ ad vitandum periculum, ne continuatione ignium sidus putetur, quoniam e longinquo similis est flammarum aspectus. Hic, &c. Leg. ac Ravennæ. At vitandum periculum, ne continuatione ignis sidus putetur, quoniam e longinquo simile est flammarum aspectui, vel, ne coruscatione ignis sidus putetur, &c. Dalec.

CAP. XIII. De labyrinthis, Ægyptio, Lemnio, Italico.

Portentosissimum humuni ingenii opus] Impendii, non ingenii, in apographo nostro: favent huic lectioni verba illa in calce capitis: 'adco vesana dementia quæsisse gloriam impendio nulli-profuturo,' et cap. 15. 'novissimum impendium operis inchoati a C. Cæsare.' Pintium.

Herodotus totum opus regum esse dicit] Herodotus extructum scribit a Duodecimviris, e quorum numero aliquandiu fuit Psammetichus. Dulec.

Marudis] Miridis, quem et Maro-

nem vocaverunt. Regnavit is post Actisanem Æthiopiæ regem, qui Amasi victo in suam polestatem Ægs ptum redegit. Diocous Bibl. 11. 2. Fuit et alius Miris post Ægyptum rex dnodecimus, qui Mempli propylæum ædificavit, et supra eem civitarem lacum effodit: de quo idem Diodorus, Dalec.

Quæ itinerum ambages] Iterum, non itinerum, in vetusto codice; quasi iteris flectatur ab iter reco, non itineris, quod et alibi notatum est. Pintian.

Ægypiius (quod miror equidem) introitu] In veteribus: Ægyptius (quod miror equidem) integris columnis (povoλίθων κιόνων Straho) et reliquis molibus compositus, &c. Diodorus quidem ingredientibus illins sepulchei ambitum. domnim occurrisse tradit, columnis circumfultam quatuor ad quodlibet latus positis. Vetustum Parisiense Beraldi sic habet: Ægyptius (quod miror equidem) in introitu lapideis e Paro columnis, reliquæ erant Syeniiæ, molibus compositis, quas, &c. Manuscriptum vero: intruitu lapideis onerio columnis: reliquæ semitæ molibus compositis, quas dissolvere ne artifices quidem possint, &c. Lego : Ægyptii, quod equidem miror, introitus lapideis opertus columnis, &c. Vide Strabonem lib. XVII. Dalec. Ægyptius (quod miror equidem) introitu, &c.] Lege: Ægyptius (quod miror equidem) introitu lapidis e Paro columnis, reliquo Syenitæ molibus compositus, quas dissolvere ne secula quidem possint, adjuvantibus Heracleopolitis, qui id opus invisum mire infestavere. Is. Vossius in Melani, p. 56.

Sedecim nominibus] Vigintiseptem Strabo: duodecim, Herodotus; et in iis ædificia 3500. Dalec.

Incluserit pyramides complures] Ad angulum finitur labyrinthus. Herodotus scribit pyramidem fuisse quadraginta passuum. Idem Strabo; sed ejus quadratæ quodlibet latus qua-

taor jugerum fuisse pari altitudine, et in ea sepultum Imandem. Alias promiides præter eam itti scriptores non recitant. Idem.

Quarra zenarum ulnarum senos radice muros oblineatos] Scripe, quadrugenarum ulnarum senos radicum oras obtineatos, ex codem apographo. Platian.

Pieron appedat] Πτέρες inquit Strabo, λουψή τῷ νεῷ τείχη δύο, κοτ' ἀρχὰς μὲν ἀφεστῶτα ἀπ' ἀλλήλων μικρὸν πλέον ἢ τὸ πλάτος ἐστὶ τῆς κρηπίδος τοῦ νεῶς ἔπειτ' εἰς τὸ πρόσθεν προϊόντι, κατεπινευούσας γρομμὸς μέχρι πηχῶν πεντήκοντα ἢ ἔξήκοντα, κ. τ. λ. Alæ, muri dvo sunt, templo pares attendine, prima cè infima parte parto pies distentes ab incicem opum loia sit expluo templi: deinde curvatis lineis procurenes ac prominentes ad quinquaginta usque vel sexecula acoi'os, δρ. Dalec.

CAP. XIV. De pensili horto et oppido, et temmo Dianæ Ephesiæ.

Ut externorum regum vanitas quoque ab Italis superaretur] Voss, quoque Italis superetur. Forte: vt externorum regum vanitas quoque Italis spectaretur. Gronov.

Ex quo pendeont excepta catenis] Voss. et ap'a. Forte, ex quo pendent sex apia caienis tiniinnabu'a. Ciccro Tuscul. lib. v. 'In hoc medio apparatu fulgentem gladium e lacunari seta equina aptum demitti jussit.' Lucretius lib. vv. 'Brachia tam porro validis ex apta lacertis Esse,' Idem.

Cum centum portus] Iliad. I. Οὐδ' ὕσα Θήβας Αἰγυπτίας, ῦθι πλεῖστα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται, Αἴ θ' ἐκατόμπυλοί εἰσι, διηκόσιοι δ' ἀν' ἐκάστην 'Ανέρες ἐξοιχνεῦσι σὺν ἵπποισι καὶ ὄχεσφιν. Dalec.

Ducentis viginti annis] Quadringentis XVI. 40. De ejus incendio vide Valer. Max. VIII. 15. Strabonem lib. XIV. Idem.

Operi prafuit Chersiphron] Prioris templi architectum fuisse Chersiphrona scribit quidem Strabo: ejus autem, quod ab Herostrato incensum, restitutum est, Cheromocraten, Alexandriæ designandæ ab Alexandro præfectum. Quem hic Chersiphrona vocat, Plinius cum Strabone vii. 37. vocavit Ctesiphosiem. Idem.

Id consecutus est ille peronibus harenæ plenis] Leg. eronibus, sive heronibus. Erones (quæ vox extat apud Jurisconsult. in Pandectis, Vitravium lib. v. Donatum in Phormione) texta storeis et tegetibus similia, in quibus pauperes interdum dormiebant, et fruges imponebantur. Sic quoque dicta sunt vasa viminea tegetibus et cophinis similia. Constantinus e Turneb. Adversar. XXIV. 2. Erones, φορμοί Græcis. Idem. Id consecutus est ille, &c.] Scribe: Id consequutus est æronibus erena plenis molli clivo, super capita columnarum exaggerato paulatim exinaniens imos, ut sensim moles in eubili sederet. Cubile est sedes, cui imponitur moles, et cum qua coagmentatur. Vide Salmas, p. 818. a, b.

Ut sensim totum insideret] Acad. Men. et Gnd. ut sensim motus in colle sederet. Voss. ut sensimotus in cole sederet. Lege, ut sensimo opus in eubiti sederet. Mox enim: 'Etenim ea maxima moles fuit: nec sedit in cubili.' Possis etiam legere, sensim moles. Gronov.

Atque ita postero die apparuit pondereque ipso correctus ridebatur. Cætera] Hucusque admirabilis ille Plinii Æsculapius liber magno nostro et auctoris damno mntilus. Initiam fuerant libri 20. cap. 17. verba ista: exiguo mox vino collutum. uultum juniorem præstat. Cæterum ne in his quidem postremis otiosus est, qui haheat: atque ita poteratut apparuit pondere incorruptus videbatur cetera. Voluit nos legere: atque ita postera luce apparuit, et pondere ipso correctus videbatur. Idem.

CAP. XV. De delubro Cyzici, et de lupide fugitivo, et de E.ho septies resonante, et de ædificio sine clavo, et mirabilia ædificiorum Romæ.

Argonautæ] Qui templum Dindy-

menæ matris in ea civitate ædificarunt. Strabo. Delec.

Juxia portam quæ Thracia vocatur] In scripto codice non Thracia, sed Traccia, hoc est, aspera, fideliore procul dubio lectione. Pintiur.

Nomenque huic miraeulo Echo est a Græcis datum] In eod. numenque huic miraculo Echo est a Græcis dictum: forte dicatum legendum potius, quam dictum. Idem.

In ponte Sublicio] Lapideum fecit eum pontem Lepidus quæstor. Pontis figura cum imposita equestri statna spectatur in aversa parte antiqui denarii, additis inter fornices pontis his literis LEP. Dalec.

Basilicam Pauli] In vetusti denarii aversa parte basilica hac notata est, duplici columnarum ordine infra et supra novem; tecto superposito, ut quidam volunt, imbricatis tegulis, ut alii, marmoreis abacis, in interstitio quod superiores columnas dividit ah inferioribus sculptis clypeis partim rotundis ad formam O, partim ad speciem literæ V impressis, cum his literis: AIMILA, S. C. LEPIDVS, REF. Vide Lucium Faunum II. 14. In medio foro Romano fuit. Plutarchus scribit, novies centena millia nummum in co ædificio fuisse impensa. Idem.

Columnis e Phrygibus mirabilem] Marmoris Sinadici, vel, ut Phryges loquuntur, Docimitis: coloris varietate Alabastritæ similis. Strabo lib. x11. Idem.

Cum theatrum ante texerit Romæ Valerius Ostiensis] Acad. et Gud. Oscensis; ex Hispania puta. Mem. Ostensis, Gronov.

Libonis] Is in fori Romani parte juri dicundo tribunal erexit, quod 'putcal Libonis' vocaverunt. Horatius: 'ante secundam Roscius orabat, sibi adesses ad putcal cras.' Ac rursum: 'forum putcalque Libonis, Mandabo siccis.' Tribunal id vicinum fuit arcui Fabiorum et Jani templo. Libo-

nem ædilem aliquando ludos edidisse in foro, locus hie monstrat. Libouis puteal, ad quod jus reddebatur, a mercatoribus fæneratoribusque maxime celebrari et frequentari solitum historiæ tradunt. Dalec.

Foro extruendo] De triplici foro judiciario Romæ, vide Alex. ab Alex. 11. 2. Idem.

Aliquando Tiberis retro infusi recipiunt fluctus] Postremmu verbum desideratur in vetusto codice: reliqua sic leguntur, aliquando Tiberis retro infusus recipitur. Pintian.

Trahuntur moles internæ tantæ] Legend. Trahuntur moles internæ tantæ, non succumbentibus cavis operis. Miratur cava operis nou succumbere tantis impositis molibus; eoque magis quod rex Tarquinlus Priscus 'amplitudinem cavis eam fecisse prodatur, ut vehem fæni large onustam transmitteret.' Vide Reines. Var. Lect. 11. 7. pag. 175.

Ut omnium ita defunctorum] Simile quid de Milesiis virginibus narrant Plutarchus περὶ ψυχῆs, et de claris mulieribus, Gellius xv. 10. Apud Scrvium Cassius Hemina, loc quoque Tarquinii factum narrat. Vide Scalig. in Festum, voce Carnifex; et Casanbon. ad Sueton. p. 51. Dalec.

Lepidi ipsius] Qui primus marmor Numidicum invexit, supra cap. 6. hujus libri. Idem.

Quorum agri quoque minorem modum obtinuere quam cellaria istorum] Acad. Mem. et Gud. quam scllariæ istorum. Noster, xxxiv. 8. 'Atque ex omnibus, quæ retuli, clarissima quæque jam sunt dicata a Vespasiano principe in templo Pacis aliisque ejns operibus, violentia Neronis in urbem convecta, et in sellariis domus aureæ disposita.' Sic Vossianus: vulgo, 'quæ in urbe jam sunt.' Sed quis non videt, quam illa sint supervaena. Gronov.

Fores extra aperirentur] Non introrsum trahendo, sed in viam publicam pellendo. In Græeia id vulgatum fuit: omnes omnium fores sic pandebantur. Vide Muret. Variar. 1. 17. Dalec.

Tanta privigni potentia] Sylla post uxores Iliam, Æliam, Cœliam sterilitatis caussa repudiatam, quartam duxit Cæciliam, Metelli Pontificis maximi filiam, viduam M. Æmilii Scauri, principis Senatus, a Cimbris occisi, et patris lujus M. Scauri. Idem.

Sine probro civis amplissimi] Ob eas M. Brutus Crassum Venerem Palatinam vocavit. *Idem*.

Amphitheatri] Tacitus Annal. XIV. theatrum dicit: 'Quippe,' inquit, 'erant, qui Cn. quoque Pompeium incusatum a senioribus ferrent, quod mansuram theatri sedem posnisset. Nam antea subitariis gradibus, et scena ad tempus structa ludos edi solitos, vel si vetustiora repetantur, stantem populum spectavisse.' Theatrum certe, non amphitheatrum, molem gradibus mansuris perpetuam, Pompeium ædificasse, et exhibendis spectaculis primum dicasse, ac idcirco reprehensum accusatumque fuisse narrant Plutarchus in eius Vita, Dionys. lib. xxxix. Marcellinus lib. xvi. Tertullianus de spectaculis; ut hic mendum subesse conjectari liceat. Guilland.

Sectrix] De hujus verbi notione in auctione venalibus, vide Rævardum 11.7. Dalec.

Amphitheatrum] Amphitheatrum enim e duobus theatris junctis fit, tanquam e duobus hemicyclis absolutus perfectusque circulus, rotunda aut ovata figura. Vide Guilland. c. 12. in Plin. Amphitheatrum sic describit Calphurnius: 'Et geminis medium se molibus alligat ovum.' Idem.

Quæ Q. Marcius Rex fecit] Proconsul is bello Mithridatico cum tribus legionibus in Ciliciam et Lycaoniam missus est: bello Catilinario Fesulis pro Republica exercitum coëgit: Gallos sub Alpibus sitos vicit: colouiamNarbonemMartinm deduxit: Sallustius, Dion, Eutropius. Aquam Marciam, de qua hic, adduxit. Dal.

Appiæ Appia ab Appio Claudio Cæco dicta est: quo Censore una cum collega Caio Fabio, a venis ejus aquæ diligenter pervestigandis Venoce dicto, reperta est, et postea Romam perducta, M. Valerio Maximo, P. Decio Coss. quo anno summo magistratu Fabins se abdicavit. Rhod. xxiv. 6. Idem.

A nomine suo appellatam] De aqua Marcia Vitruvius viii. 3. De eadem et reliquis hic nominatis Frontinus multa. Idem.

Sestertium ter millies] Sestertiu quingenta LV. millia. Manusc. Summa hæc Budæi calculo efficit decies centena millia, trecenta octoginta quinque millia et quingentos coronatos. Idem.

CAP. XVI. De magnetis gene ribus, et medicinis.

Quidam Heracleon] Commodior lectio, Heraclea; sic enim Græce appellatur, Ἡρακλεία λιθάs. Pintian.

Magnes appellatus] Ededona magnin eo primum usum fuisse tradit ex Alberto Marbodaus, ejusque magicas vires et fidem excedentes narrat. Dulce.

Numque et passim invenitur] Melior lectio, jamque et passim invenitur. Pintian.

Tertium in Echio Bæotiæ] In nostro exemplari non Echio legitur, sed Hyrtio: legendum forte, Hyria, quod est oppidum Bæotiæ Plinio lib. 1v. et Stephano. Idem.

Nam qui in Macedonia et Magnesia reperiuntur] In eod. Nam qui in Magnesia Macedonica reperiuntur. Posset etiami legi codem sensu: Nam qui in Macedonia Magnesia reperiuntur; ut paulo ante, Æthiopicum e Magnesia Macedoniae. Idem.

Hamatites] Capite 20. proxime sequente Sotacus hamatitis genus

unum magnetibus attribuit. Dalec.

Non eadem quæ magneti hæmatitæ natura] Alia verborum dispositio in nostro apogr. non eadem et hæmatitæ natura quæ magneti; et paulo infra: magneta alium, non magnetem alium. Pintian.

Mons gignit lapidem theameden] Idem de montibus duobus proditur Indo flumini propinquis 11. 96. Dalec.

E Scyro insula integrum fluctuari tradunt] Syro in nostro apographo, non Scyro. Multum inter utramque insulam interest, nt in ambitu terræ ostensum est: et fluitare, non fluctuari, legerem; verbum quoque integrum supervacancum est, neque habet illud vetus exemplar. Pintian.

CAP. XVII. De lapidibns qui cito absumunt corpora in se condita, et de his qui diu scrvant, et de Assio lapide, et medicinis ejus.

In Asso Troadis, &c.] Scribe, In Assia Troadis, &c. Et mox lege: Mucianus specula quoque et strigiles et calciamenta illata mortuis lapidea fieri auctor est. Vide Salmas, 1203. b.

Sarcophagus lapis fissili vena scinditur] Aliis pyritis genus chalcanthodis, aliis misyos, aliis pumicis ærosi. Dal.

Strigiles] Quibus utuntur in halneis ad fricanda corpora. Eas describit Apuleius Florid, lib. 11. de Hippia loquens. *Idem*.

Chernites] Theoph. περί λίθων. Id.

Theophrastus auctor est et translucidos lapides in Ægypto inreniri] Paucioribus verbis in scripto codice: Theophrastus auctor est et translucidi lapidis quem Phio similem ait: legendum est Chio, non Phio, ex Theophr. de lapidib. Non latuit hoc etiam Hermolaum. Pintian.

Assius] Idem qui paulo antea sarcophagus vocatus est, quamvis alterum ab altero hic Plinius distinguere videatur. Dalec.

In vase ex eo cavato inditis] Idem Celsus tradit IV. 24. Idem, Ejusdem lapidis flos appellatur, &c.] Lege, Ejusdem lapidis flos appellatur, farina ex eo quædam perinde efficax. Sequentia sic legenda: prodest et phthisicis, linctus cum melle ulcera ad cicatricem perducit, excrescentia erodit, et ad bestiarum morsus repugnantia curationi suppurata siccat. Vide Cl. Salmas. pag. 1204. a, b.

CAP. XVIII. De ebore fossili, et lapidibus osseis, et palmatis, et aliorum generibus.

Ebur fossile] Ebenum fossilem, qui igne non accenditur, in metallis aluminis ad Hildeseim reperiri tradit Agricola. Hoc Theophrastus libello $\pi\epsilon\rho$ 1 $\tau\hat{\omega}\nu$ λ 60 $\omega\nu$, quem nos emendavimus. Dalec.

Sunt qui et Lunam non tolerent] Alio ordine in archetypo nostro, Sunt et qui lunam non tolerent. Considerandum antem an sit verior lectio limam, quam lunam. Pinian.

CAP. XIX. De curalio vel pyrite, et medicinis ejus, et ostracite, de amianto lapide et medicinis ejus, et melitite lapide et viribus ejus, de gagate lapide et medicinis ejus, de spongiis, de Phrygio lapide et natura ejus.

De curalio vel pyrite] De molariis lapidibus pyritis; et ab initio capitis sic legas, Molarium quidam pyriten vocant. Salmas, p. 90. &c.

Pyrites] Pyriten lapidem vivum Gratius vocat: 'Et vivum lapidem, et circa Melitensia nectunt.' Turn. Advers. vi. 9. Dalec.

Et in metallis quæ sunt circa Acarnaniam] Metalla, non metallis, in scripto codice, nec Acarnaniam, sed Acamunta, legitur. Pintian.

Coquuntur varie] Vide apud Diosc. cocturæ modum latius et clarius expositum. Dalec.

Et duritius nimius mollire] In apographo nostro, et duritius in jus vertere; scribendum forte, in pus vertere. Pintian.

Ostracitæ] 'Οστρίτην vocat Orpheus π ερὶ λίθων. Dalec.

Alumini similis] Putri ligno, Theophr. περl λίθων. Idem.

Gæoden] Aëtitis genus, quod intra se terram continet, non lapidem. Iden.

Melicites lapis succum remittit dulcem, mellitumque tusus. Et ceræ mixtus, &c.] In suppunctione verborum error est: lege, Metitites lapis soccum remittit dulcem melleumque. Tusus et ceræ mixtus, &c. Pintian.

Gagaies] Nicander in Theriacis vocat ἐγγάγγιδα πέτρην interpres exponit Γαγγίτην, quod magnus et pallescens reperiatur in litore, ad Gangas oppidum Lyciæ, sive Gagas, cnjus meminit Stephanus, eamqne, dum accensa uritur, ἀποφορὰν καὶ ὀσμὴν ἀσφαλτάδη ἔχειν. Strabo Gangitis lapidis nitorem τὰ ἐρπιτὰ φεύγειν tradit. Plinius x. 3. Gagaten etiam aëtiten appellari scribit, nihilque igne deperdere. Vide adnotata in enm locum. Rhodiginus xiii. 20. Vide et apnd Orphenm de hoc lapide versus luculentos. Dalec.

Aiunt et in Levcola expelli mari] In nostro apogr. Leucocolla habetur, non Leucola. Quid si legas, etsi durinscula correctione, Aiunt et ud Plagiupolin expelli mari? ex Diosc, lib. v. in mentione ejus lapidis. Pintian.

Mirumque accenditur aqua, oleo restinguitur] Notabilis memoriæ error Plinii nostri. Nam quod Nicander in Theriacis, et Dioscorid, lib. v. tribuunt Thracio lapidi, ipse Gagatæ dedit: cansa erroris fuit, quæ subinde contingere solet, quod Diosc. de Gagate et Thracio lapide pariter disserit. Notavit hoc etiam aute nos Marcellus Dioscoridis interpres. Id.

Sonticum morbum] Epilepticum, ελέγχει επιληπτικούs, inquit Dioscorid. Sonticum tamen morbum in XII. Tabulis interpretantur eum qui noceat, Turn. Advers. VII. 17. Dalec.

Virginitatem suffitus Virginitatem ideo deprehendit, quod a virgine jejuna potus statim urinam provocat. Idem narrant et de nostra ambra einerea odorata, Idem.

Hoc dievatur nti Magi in ea] Lege: Hoc dievat vii magi in ea quan vocant causimomantiam. Ἡ καυσιμομαντεία apud magos est μαντεία τῶν κουσίγων, rerum scil. quæ uri possunt. Salmas. p. 252. b.

Axinomantiom] Ea fit Gagati imposito secuci candenii. Detec.

Phrygius lepis] In Cappadocia tamen nascitor, Diosc. Iuem.

Dulci vino exclinguitur et hoc trinis vicibus] In vetasto codice, dulci vino extingudur exterries vicious; forte pro dnabus ultimis vocibus, substitui poterit, et ternis vicibus; semper enim in exemplari vet. pro hoc nomine trinus invenio ternus. Pinitan.

Tingendis vestibus tanium utilis] Nam detersoria facultate vestium sordibus exemptis, ut commodius et fidelius tincturam bibant, præstat. Dalec.

CAP. XX. De hæmatite, et quinque generibus ejus, et schisto.

Hæmetiles] Theophr. lib. περὶ λίθων hæmatiten dici vult, non quod tritus sanguineum succum reddat. non quod sanguineum sistat, sed quod similis sit αίματι ξηρῷ πεπηγότι, arido sanguini et concreto. Idem.

Adulteratar schisio] Lege, Adulteratum schisio hæmatiten discernant venærubentes. Salmas, p. 408. h. paulo post lege, Proficit ocutorum lacunis. Idem ibid.

Paneresta appellant] Omnibus ægritudinum generibus utilia, πρὸς πάντα νοσήματα χρηστά, καὶ ἀφέλιμα. Polychresia quidam legunt, et aptius, ut arbitror. Dalec.

Androdamanta] Ob firmissimam duritiam, qua et alia genera hæmatitarum percellit, et tundit, quasi virilem, ant virorum domitorem. Idem.

Quarti generis, &r.] Lege: quarti generis, &c. coctum vero miliilen, qui scil. colorem habet rubrica; anthraciten qui carbonum: sic elatites qui elates: phæniceum et spudicem intelligit. ἐλότη proprie dicitur Græcis integumentum fructus palmarum, quum primum florere incipiunt. Schwes. 409. a.

CAP. XXI. De quatuar generibus aëtitis, et calamo, et Samio, et Avabo, et prinicibus.

Et culumo] Vet. et cullimo. Dalec. Pusillym uc mollem] Reperitur mul-

montem Salomonis præterfluit. Da-lec.

Huic est in alvo lopis, qui vocatur cultimus] Lege: Huic est in alvo lapis, qui vocatur valainus, a colore scilicet calaino. Salmas. p. 713. b. Præcedentia sic legenda: Quarti generis Tapiusias appellaer nuscens juxia Leucadem, ubi est mons Tapius, qui locatus est dextra navigontious ad Leucadem. Salmas. p. 714. b. et 715. b.

Poliendo aero utilis] Inde in veteri inscriptione samiarii dorvphorΩn, qui piætorianorum, et satellium Imperatoris arma, spicula, ferramenta ad nitorem fricabant et tergebant, gladiorumque præterea et jaculorum aciem et cuspidem exasperabant. Turneb. xxi. 27. Dalec.

Vertigines sedut] Adjuvat sensuma instrumenta, Diosc. Idem.

Arabus lapis ebori similis] Scribo Arabicus, non Arabus, ex Diosc. lib. v. sic cap. priore, 'Tertinm genus Arabici facit,' &c. Pintian.

Erosa saxa] Pumex, cavim et latebrosum saxum, pendens, antrosum, non tantim rari, laxi, et levissimi lapides. Propertius III. 3. 'Pendebantque cavis tympana pumicibus.' Virgil. Æneid. XII. 'Inclusas ut cum latebroso in pumice pastor Vestigavit apes, fumoque implevit amaro.' Turneb. XVI. 33. Dalec.

In usu corporum lærigandorum fæminis] Quæ fæminæ pumicibus, atque etiam psilothro, et volsellis pilos detrahebant, et castigabant, strictivellæ sunt olim dictæ: ut incoctæ, quæ nimio calamistrorum usu pellem adu-

runt. Sic et homines effæminati ac molles, qui eo artificio vibrant et crispant capillos, Straboni lib. xτν. καπυρισταί. Tertullian. de Pallio 'ustriculi.' Sculig.

Laudatissimi sunt in Melo, Scyro, Æoliis insulis] Scribo: laudatissimi sunt in Melo, in Syro, et Æoliis insulis, ex scripto codice; nam, ut ante admonni nec semel, magnum discrimen est inter Scyrum et Syrum insulas. Pintian.

Aridique] Plantus in Anlul. 'Pumex non æque est aridus, atque hic est senex.' Dalec.

Theophrastus auctor est potores] Apnd Theophr. Hist. 1x. 18. Endemus Chius post septimam veratri potionem vomitum cohibuit, primum sumpto pumice acri aceto consperso, deinde eodem pumice mero diluto et macerato. Idem.

CAP. XXII. De lapidibus mortariorum medicinalium, et mollibus lapidibus, et speculari lapide; et silicibus et phengite, et cotibus, et reliquis ad structuram lapidibus, igni et tempestatibus resistentibus.

Tempestatibus] Ms. tempestati. Id.
Auctoribus curæ fuere, &c.] Lege:

Auctoribus curæ fuere lupides quoque mortariorum medicinalium tuntum, et ad pigmenta pertinentium. Hic mortaria ad pigmenta pertinentia sunt ζωγράφων θυΐαι. At sequens ætas passim pigmenta pro herbis ac speciebus quibuscunque medicinalibus nsurpavit. Vide Salmas. pag. 1051. b. 1052. a.

Lapides mortariorum] Thyitas, Hermolao. Hippocrates thyite ad terendum utitur velut cote. Dalec.

Ephesiumque lapidem in iis prætulere cæteris] Lege: Etesiumque lapidem in his prætulere cæteris, mox et Thebaicum. Salmas. 1103. b.

Ex chalazio chrysiten] Libro sequenti chalazias gemma grandinem imitatur. Dalec.

Pavonaceu] Docti complures legen-

dum putant pavita, ant pavimenta, id est, pavimenti modo facta et constructa. Ego pavonacea interpretor, picturatis lapidum impositorum quadris ad instar pennarum pavonis fulgentia, et splendentia, ut hodie fit in principum ædibus, tegulis magna colorum varietate nitentibus et conspicuis. Idem.

Quorum tamen appareat natura similis eis, qui in Hispaniu, &c.] Dele duas dictiones eis qui, et scribe cum majore litera, ut sit initium sequentis coli: Puteis Hispania effoditur, exantiquo exemplati. Pintian.

Absolutus segmenti modo] A saxo terraque divisus, et tanquam resectus. Dalec.

Sejam appellant] Seja fortassis ea est, quam D. Augustinus ex Varrone segetibus ait fuisse præpositam, quamdin sub terra essent. Sejæ quoque Deæ a serendo, Segestæ a segetibus, mentio fit supra xvIII. 2. Fit et vIII. 48. mentio Fortunæ a Servio dicatæ. Idem.

Quare etiam foribus apertis, &c.] Legend. Quare etiam foribus apertis interdiu claritas ibi diurna evat, alio quam specularium modo, tanquam inclusa luce non transmissa. Tota domns e marmore illo phengite structa erat: clansis foribus et fenestris, nihilominus diurna claritate illustrabatur, tanquam inclusa, non transmissa luce, alio quam specularium modo, qui lucem transmittunt, non includunt, et transmissa luce domum illuminant. Salmas. pag. 259. 260. b. vide Sueton in Domit. c. 14.

Haud alio quam specularium modo] Dele negationem haud, ex antiquo codice: rectissime, ut declarant verba statim sequentia. Pintian.

Ex aqua Arsinoëticæ] Exinoëticæ, non Arsinoëticæ, in wostro apographo: censeant docti. Idem.

Remedium] De quo non constat an sit duraturus, et offensiones externas toleraturus. Dalec. Remedium in lapide dubio est] Legendum, non dubio, sed humido, seu udo. Pintian.

Isodomon] Vitrnvins II. 8. Dalec.

Medios parietes farcire fractis camentis. Dictyotheton vocant reticulatam structuram, quam frequentissime Roma struunt rimis opportunam] Noster codex non dictyotheton habet, sed diomechon, ut legendum credam, diamicton, hoc est, per medium mixium; scribo igitur aliter et diversa suppunctione, ex eodem, sic: Medios parietes farcire fractis camentis, diamicton rocant. Reticuluta, quam frequentissime Roma struunt, rimis opportuna est. Pintian.

Cap. XXIII. De cisternis et calce, et harenæ generibus, et mistura calcis et harenæ, et vitiis structuræ, et tectoriis, et columnis.

Calcem e vario lapide Cato Censorius improbat] Vitruvius 11. 5. Omittit Plinius talem calcem confectam e testis buccinarum, et aliorum id genus piscium, memoratam a Dioscor. Dalec.

Ex albo melior, quam ex duro, et structuræ utilior] Scribe cum minore, ex albo melior, et adjunge præcedentibus; deinde cum majore, ut sit initium alterius cæsi, Quæ ex duro structuræ utilior, ex vetusto codice. Pintian.

Cui quarta pars calcis addi debet] De maceratione calcis ad albarium opus Vittuvius II. 7. de arena II. 4. et Palladius I. 10. Dalec.

Ab Apennino ad Padum non invenitur fossitia] In scripto exemplari, non legitur Padum, sed carum; scribendum puto, Ab Apennino ad urbem non invenitur, &c. nam sequitur statim: 'Ruinarum urbis ea maxima causa est,' &c. Pintian.

Quod furto calcis sine ferrumine suo cæmentu componuntur] In eodem fulto, non furto: recte: nostrates architecti lectum vocant. Idem.

Marmorato] Marmoratum fit e marmore trito et calce viva. Dalec. Quatuor] Vitruvins 1v. 1. 2. 3. Tria tantum genera is recenset: Ionicam, Corinthiam, Doricam. Idem.

CAP. XXIV. De medicinis calcis, et maliha, et gypso.

Maltha] Maltha, vetus dictio, mollem significat. Lucilius Sat. XXVIII.

'Insanum vocaut, quem fœminam et maltham dici volunt.' Bitumen
'maltham nativam' vocari, vide supra II. 104. Idem.

Cognata calci res gypsum est] De hoc locutionis genere Juret. ad Symmach. 111. 31. Idem.

Tymphaicum est] A Tymphæis Ætolibus, quibus vicini Perrhæbi sunt, 1v. 2. quam a Tymphæis Macedonibus. Idem.

Non dissimilis alabastritæ] Talis in Sequanis ad oppidum Pollinium in pago S. Lothini reperitur, et ab incolis alabastrum vocatur. Hæc ex Theophr. $\pi\epsilon\rho$ \ $\lambda i\theta\omega\nu$, Idem.

Usus gypsi in albariis] Veteres etiam gypso arma dealbasse cum noctu vellent hostes aggredi ut suos ab adversariis dignoscerent, monstrant Herodotus in Urania, et Pausanias initio lib. x. Usos quoque ad claudenda vini dolia, operculaque continenda, monstrat hie locus Arbitri in Satyra: 'Statim,' inquit, 'allatæ sunt amphoræ vitreæ diligenter gypsatæ, quarum in cervicibus pittacia erant affixa cum hoc titulo: Falernum Opimianum annorum centum.' Cicero vero Medeam Enni manibus gypsatissimis quare dicat, vide Victorium xxx. 13. Politianum Miscell. cap. 27. Muretum Variar. viii. 17. Idem.

Coronis gratissimus] Coronis admisceri prohibet Vitravius VII. 3. Idem.

CAP. XXV. De pavimentis et quando primum Romæ, ac subdialibus pavimentis, et Græcanicis, et quando primum cameræ.

Subdiulia Graci invenere] Hanc totam rationem vide prolixe et diligenter explicatam a Vitruvio vII. 1. et Palladio 1. 9. Idem.

Domos contegentes] In Graciæ calidiore tractu domos quidem tectis non openium, sed ædificio um summa parte reclusas et detectas ambulationes relinquant auræ captandæ gratia, quæ vaporosum cælum refrigeret, et præcipue fervidis æstatis noctibes. Kom.

Ruderi novo] Eudus novum fit e lapide tum primum contuso, ant festis, addita una parte calcis ad duas : redivivum, sen renovatum e veteri, fit ex pavimentis, ant ædificiis dirutis, adjectis duabus parribus calcis ad quinque. Idem.

Nucleo crasso] Covio, crusta, tectorio. 'Nucleus' medium pavimenti cotium, media crusta. Itali 'animam' vocant. Is Vitruvio fit extesta tribus partibus et una calcis. Idem.

Quernisque axibus contubulare] Quernos asseres Virtuvius improbat, quoniam humorem ubi perceperunt, torquent se et in pavimento faciunt rimas: ex esculo vero præfert. Idem Palladius 1. 9. Idem.

Quo minor vis calcis perveniat] Ne calx, quæ contignationis et coassationis materiam contactu vitiare potest, in profundum subcat. Idem.

Spicata tesiocea] Spicata pavimenta fiunte laterculis coctilibus junctis, et in latus proclinatis ad spicæ formam. Vide Philandrum in Vitruvium. Idem.

Lithostrote Opus amusseatum, sive museacum, sive musivum, ut apud Spartianom in Pescennio. Inde artifices musivarii Theodosio et Valentiniano lib. x. Codicis. Artis ejus industriam Nilus lib. iv. Epigrammaton lioc veisu monstiat: πῶς ἐκλ'θου ἄλλυθεν ἄλλης Συμφερτώς γενόμην ἐξαπίνης σάπυρος. Idem.

CAP. XXVI. De origine vitri, et ratione faciendi, et de Obsidiano vitro, et geveribus multiformibus vitri.

Ex ea creditur nasci Belus] Supra

v. 19. Vide prolixam bujus rei narrationem apud Rhod, ex Josepho xxtt. 5. 1d/m.

Sed carimoniis seee., limoves, vado properties. &v.] Logo: Sea corimoniis sweet, limosus, codo profunave, non nisi repains mari harenas faletur: fluctious caim vote, via niiescunt delectis sortibus. Turc et meri en creiant adviringi maiv, non prius viles. Quingento um est passuam non expuius liotis spetium, idque tomen maia per secala gizaendo fuit vitro. Salmas, pag. 619. a.

Lecims] Lege Lecimes. Graci δκοπνα νος από, Homeins κόγκωνα, quæ δριμότητα καπνοῦ non habent. Lenibus τὰ δριμέα comparia sunt. Apud Cotonem, 'lenibus lignis facito calescat:' apud Varronem 1. 63. amurca decoquitur in a enis, lenibus lignis. Dalec.

Ut flexibile esse] Rhodig. xx. 30. narrat, cum supplex quidam coram Tiberio de industria poculum vitreum allisum, εθρανοτον, id est, iv'æsum et infractum, ostendisset, jussue gius fusisse interfectum. Pet. Crinit. de Hon. Disp. Jan. Dus. super Arberum 111. 9. Idem.

Pierotos] Quasi pinnatos et alatos, duabus ansis appositis. Quidam legunt approfos, et ita dici putant vasa frigidaria. Idem.

In genere viiri et Obsidiona numerantur, ad simili adinem lapivis, quem in Æthiopia inven't Oosiains, nigerrimi coloris, aliquendo et trans'uciai, crossiore visa] Obsidiana ida quæ Plinius memorat, factitia erant, ad similitudinem lapidis Obsidiani, et in genere vitri reponebaniar. Fiebat et Obsidianum rubens ad esceria vasa: idem Plinius: 'Fit et finctura ex genere Obsidiani, ad escaria vasa totum rubens vitrum atque non translucens, hæmaticum appellatum, fit et album et murrinum.' Ita legendus ille locus, vulgo corruptissimus. At verus Obsidianus ab Obsidio nomen nugatur. Græci όψιανδν vocant, nunquam òψιδιανόν. Scribi'ur apud eundem: 'multi ex eo gemmas faciunt:' heic 'gemmæ' sunt lapides annulorum, et sic proprie, quicquid lapidum ad ornatum indueretur. Scimes. pag. 91.

Obsidius] Vide in Diction. Constant. οψιανός λίθος. Dalec.

Est autem caloris impatiens, ni præcedat frigidus] Lege: Est autem caloris impatiens, ni præcedat frigidus liquor, cum addita aqua vitrea pila sole adverso in tantum excaedescit, ut vestes exurat. Salm.

Vitreæ pilæ Sole adverso] Crystallino præcipue. Inde reperta speculorum urentium materia. Dalec.

CAP. XXVII. Ignium miracula, et medicinæ, et prodigia.

M. Va. ro aucto: rst] Duo postrema verba delenda, ex scripto codice; sequitur enim illico verbum 'inquit.' Piutian.

Lixivus potus medetur] Lixivum cinerem (Græcis κονίαν στοκτήν) Plantus simpliciter cinerem vocat in Milite. 'Lixa,' aqua: inde clixare, aqua coquere. 'Lixæ,' qui officium susti-

nent aquæ vehendæ militibus. 'Lix,' cinis, vel humor cineri mixtus, hodie lixivium. Konius. Quiden legant, Inde enim cinis luxulis polus medeiar, &c. cinerem hic lixivium exponentes. Vide Dividou. Constant. in νουε κολα. Dioscorid. de lixivio idiusum prodidit his verbis: ποτίζεται πρὸς πτώματα, βήγματα, βλέσμετα, cap. de Fico. Dulce.

Ut livet videre gladiviores com deluserint] In codem, cam deliverant: scribendum forte, cum detuxarunt; ut dici solet 'fregit crus,' pro 'fractum est ei crus;' et præcedit statim ante, 'luxatis potus medetur.' Piniian. Ut livel vicere gladiciores, &c. Præludunt gladiatores in arena, cum ante veram pugnam clypeos et parmas in altum mittunt, quas venuste excipioni, hastasque rudes, et gladios jactant, quod 'ventilare' dicitur: eludunt vero, sive deludunt, cum illo exercitationis genere ludere desierint. Sic Aquilius littus definiit, qua fluctus eluderet, id est, ludere cessaret. Lips. Saturn. 11. 19.

LIBER XXXVII.

PROŒM.

Promethei vinculorum interpretatione fatoli] Promethenm Caucasi rupibus Jupiter alligaverat, quod per ludibum sibi ossa pingui tecta in convivio apposuisset: quod iguem cœlestem esset furatus: quod de stupro Minervam solicitasset. Eum tamen post solvit, quod Thetidis amore captus, ah eo fatorum præscio cognovisset, nasciturum ex Thetide filum patre majorem fore: et memor eorum quæ adversus patrem gesserat, metueret ne par redderetur: sed ea

lege, ut suarum pænarum monumentum anulum ferreum, et coronam textam colligatis floribus gestaret. Rhodiginus vi. 19. Dulec.

CAP. 1. De gem.ra Polycroi's tyranni, ct Pyrrhi regis, et qui sculptores optimi, et nobilitates artificum, et quis primus dactyl'othecam Romæ habuit.

Et qui soutptores | Vet. et qui scatetores. Idem.

Polycreti Samio] Vide supra xxxı.

1. Valer. Max. lib. v1. cap. ult. Tali historia, vel potius fabula, apud Pausaniam lib. 1. Theseus gemman cæ-

latam, quam Minos ira percitus in mare projeccrat, demersus retulit. Idem.

Fortunæ insidiantis manu reddidit] Diximus supra ex Strabonis, opinor, lib. xiv. a Persarum satrapa dolo captum, et suspendio necatum. Id.

Præterquam Ismeniam] Val. Max. 111. 2. Liv. Decad. v. lib. v111. Flor. 11. 17. Auctor de Vir. Illustr. c. 58. Jac. Cellar.

Amymone] Una ex Danai quinquaginta filiabus, quæ a Neptuno compressa Nauplium peperit. Dalec.

Sylla Dictator traditione Jugurthæ] In antiqui denarii adversa parte impressum est caput Torquati cujusdam cum his literis, FAUSTUS: in aversa parte signatus Sylla in solio sedens, adstante Boccho in genua procumbente, et velut herbam porrigente, Jugurthaque manibus in tergum revinctis, humi abjecto, elato crure dextro. Ursinus 75. Vide Valer. viii. 15. Plutarchum in Sylla. Idem.

Sphinge signavit] Pompeius ensifero leone. Alex. ab Alex. 11. 19. Idem.

Mæcenatis rana] Seneca in Epist. cxv. de Mæcenate: 'Nam etiam cum absentis Cæsaris partibus fungeretur, signum a discincto petebatur.' Idem.

CAP. 11. De gemmis translatis in triumpho Pompeii, et natura crystalli, et medicinis, et luxuria circa ea, et quando primum inventu murrhinu, et luxuria circa ea, et natura murrhinorum, et quæ mentiti sunt auctores de succino.

Reipublicæ datum mille talentum, legatis et quæstoribus, qui oras maris defendissent, H.S. bina millia, commilitibus singulis quinquaginta] Corrupte. Commiles Latinum esse vocabulum, non constat. Legendum: Reipublicæ et quæstoribus, qui oras maris defendissent, datum mille talentum, militibus singulis sena millia sestertiorum. Sic

plane Mss. et membranaceus Bibliothecæ Academicæ: sic complures a Budavo inspecti, qui Plutarcho et Appiano adhibitis rescribit: Præfectis et quæstovibus, qui orus maris defendissent, dutum mille talentum, militibus singulis sena millia sestertium, comitibus quinquogena. Lib. 111. de asse. Gronov.

Pocula | Quibus in itinere, profectionibus et expeditionibus cum Roma discessisset, utebatur. Dalec.

Hortis exposita] 'Flagicantibusque cunctis collestem vocem, respondit quidem in hortis se copiam volentibus facturum.' Sueton. in Nerone cap. 21. et 22. Idem.

Dum Pompeiano præludit] Scil. theatro; ut intelligamus theatrum boc transtiberinum Pompeiani fuisse præludium; nam Nero priusquam probe perfricuisset frontem minoribus se ostentavit theatris, postremo in Pompeii theatro in conspectu totius populi Rom. ineptire non erubuit. Gelen.

Gelu vehementiore concreto] Fallitur Plinius. Crystallus fit e lapidescente perspicuo succo, quem sub terris, aut inter gelidas rupium venas frigiditas vehemens glaciat et durat. Vide Agricolam fossil. lib. v1. Diodorus crystallum scribit ex aqua pura concrescere, sed vi caloris divini. Rhod. 1. 10. De crystallo vide Orpheum et Theophr. $\pi \epsilon \rho l \lambda l \theta \omega v$. Dalec.

Indicæ nulla præfertur] Garcias ab Horto 1. 47. nullam per universam Indiam crystallum reperiri scribit. Idem.

Cornelius Bocchus et in Lusitania] Legend. Cornelius Bocchus et in Lusitania nasci perquam mirandi ponderis in Lunensibus jugis, &c. Lunæ promontorium in Lusitania: depressos puteos ad libramentum aquæ; ad librandam aquam depressos intellige: legi etiam posset, Anensibus jugis; ut de jugis intelligat, unde Ana fluvius oritur. Salmas. p. 407. b.

Ad libramentum] Quantum effodere aquæ permittunt, non scaturientes. Eodem loquendi genere usus est et cap. 9. sequente. Dalce.

Calesti humore parvaque nive id fieri necesse est] Legend. Calesti humore, parvaque nive id fieri necesse est: ideo caloris impatiens, non nisi frigido potui dicatur. Salmas.

Magnitudo amplissima adhuc visa nobis erat, quam in Capitolio Livia Augusta dedicaverat, librorum circiter quinquoginta] An librarum CL.? legitur etiam in Plin. exemplaribus: quam Divus Augustus dicaverat. Idem.

Idem Xenocrates auctor est] Lege: Idem Xenocrates auctor est vas amphorale visum: et aliqui ex India crystalli sextariorum quatuor, id est, vas crystalli ex India. Idem, 203. a.

Infestantur plurimis vitiis, scabro, ferrugine, &c.] Leg. Infestantur plurimis vitiis, scabro, ferrumine, maculosa nube, occulta aliqua vomica, præduro fragilique centro, item sale appellato. In ferro το κέντρον agnovere Græci, partem ejus durissimam. Idem, p. 1074. h.

Nec spumei coloris lympidæ, &c.] Leg. Nec spumæ colore, sed limpidæ aquæ. Idem.

Lacrymis electrum omnibus annis] Inde' lacrymosnm' Virgilio in Ceiri: 'Non me delitiis commovit regia dives Coralio fragili ac electro lacrymoso.' Orpheus quoque in Argonauticis αἴγειρον πολύκλαυστον, populum lacrymosam vocat, quod succinum, populi esse lacrymam arbitraretur. Dalec.

Juxta E. annem] Vid. Herod. lib. 111. Jac. Cellar.

Elector] 'Ηλέκτωρ, quod nos ἀλέκτρους faciat, a somno lectoque excitet. Iliad. Z. Τεύχεσι παμφαίνων, ὥστ' ἠλέκτωρ, ἐβεβήκει. Dulec.

Euripides] Petrus Victorius xxv. 4. Apollonii versus et Euripidis ex Hippolyto coronato recitat. Idem.

Lyncurion Josephus lib. v. άλώσεως

λιγύριον vocat. Vide Brod. 111. 10. Theoph. de lapidibus. Idem.

Guitonibus] Legendum Guttie. Gnttones 1v. 14. in Vindilis sunt, id est, Suevarum et Bavarorum agro. Gutti vero Ptolemæo lib. II. Gothi vocantur. Guttos alii Prussiæ Samlandiam esse putant, æstnariumque Mentonomon, Curiense litus, quod Germanis appellatur den Curischem Strand. Eo namque fluctibus Oceani magna succini copia ejicitur, sicut et ad Dantiscum Prussiæ. Idem.

Vere] Veris temperie IV. 13. quamvis illic quidam legant veris tempore. Idem.

Æstibus] Æstatibus non prorsus absque ratione legitur. Compertum enim est in Arvernis bitumen e fonte suo non nisi æstate scaturire. Idem.

Aphytacorus] Eas esse quidam putant, quæ caphuram fundunt, voce ad caphuram multum accedente. Idem.

Thieum] Thyeum, sacrificiis aptum; vel theicon, sulphuri simile; vel theicon, divinum. Idem.

CAP. 111. De ortu et medicinis et generibus et luxuria succinorum, et lyncurio, et medicinæ.

Certum est gigni in insulis Septentrionalis Occani] Sic leg. Certum est gigni in insulis Septent. Occani et a Germanis appellari glæsum: itaque et a nostris (i. e. a milite Romano) unam insularum ob id appellatam Glæsariam, Germanico Cæsare ibi res gerente, Austraviam a burbaris dictam. Salmas.

Appellari glessum] Forte, quod transluceat, et niteat ut vitrum, Glass a Germanis appellatum. Dalec.

Nascitur autem defluente, &c.] Legend. Nascitur autem defluens e medulla in pinei generis arboribus, ut gummi in cerasis ac prunis, &c. Salmas. 234. Nascitur autem defluente, &c.] In regione, quæ succinum mittit, resiniferæ nullæ sunt arbores. At in Septentrionalium litorum tractu bi-

tuminis certe genus flavum est, ut nigrum annd nos in Arvernis, einsque naplitha flava, qualem e Saxonibus afferunt, et petroleum vocant, ut apud nos atra. Cum ergo fonte suo scaturit bitumen id, molle adhuc et liquidum obvia quæque amplectitur, retinet, includit. Fluctu vero lambente in altum provolutum, maris vertigine ac salsugine, temporisque dinturnitate durescit, ut apud nos pissasphaltum, et jam tum snecinum est, sieque concretum in litora ejus scaturigini opposita adversis ventis ejicitur. Gagatis, qui proculdubio bitumen est in visceribus terræ multis seculis excoctum, glebam habni, erutam prope Narhonem in ejus lapidis fodmis, dimidia ex parte nigram, altera flavam, succini modo: quod argumento certissimo est, succinum eo modo gigni quo dixinins. Globulos quoque e succino duodecim hand ita pridem in fossilium thesauro meo servavi, singulos culicem ostendentes, vel formicam intus sepultam. Dalec.

Erumpit humoris abundantia, &c.] Lege: Erupti humoris abundantia densatur frigore vel tepore, aut mari cum intumescens æstus rapuit ex insulis: certe in littora expellitur ita volubile, ut pendere videatur, atque non sidere in vado. Vide Salmas. Plin. Exerc. p. 234.

Quod accensum tedæ modo] Inde fortassis Germani Brusten vocant, quod accensum et nidorosum significat. Dalec.

Affertur a Germ. &c.] Sic leg. in Ms. Affirmatur a Germanis ideo maxime appetitam provinciam, ct inde advectum primum ad cos, quos Graci Henetos vocunt. Famam rei fecere proxima Pannonia, &c. In veteribus vero: Affertur a Germanis in Pannoniam, mox per provinciam, &c. nt in vulgatis: quæ si vera est ac integra lectio, Istriam et Venetos Romanam provinciam intelligit; nam Paunonia

tum sui juris fuit. Affertur a Germanis, &c. 1 Sic corrige: Affertur a Germanis in Pannoaium, ideo murime appetitum provincium, et inde od Venetos primum, quos Graci Henetos vocabant: hi rei fuman fecere proximi Panaonia, id accipicates circa mare Adriaticum. Ideo maxime appetitam illam provinciam scrihit, luxuriam suorum temporum denotans. Propter succinum appetebatur, quod ex Germania illo primum iuveluntur. Salmas.

Pado vero annexæ fubulæ videtur causa] Sic corrige: Pado vero adnexa fabula evidente causa, hodieque Transpadanarum agrestibus, monilium vice succinum gestantibus maxime decoris gratia sed et medicinæ. Et sequentia contaminata, sic lege: vario genere aquarumjuxta iis infestante guttura, ac vicinis Carnis. Dicit Transpadanis fæminis æque guttura infestari, ac vicinis Carnis, propterea succinum eas gestare. Carni vicini Transpadanis in Adriatici maris sinu intimo. Idem.

Ut retia arcendis feris podium, &c.] Lege, succino nodarentur, arma omnia gladiatoria, et vasa e ludo composita erant succino. Retia porro quæ podium protegebant, succino erant nodata, i. e. nodos habebant e succino, vel loco nodorum succinum: 'nodosa retia' Tibullo. Retibus totum Amphitheatri podium prætendebatur ad arcendas feras. Idem, p. 235. b.

Podium protegentia] In theatro Menianum, locum ad spectandum idoneum, cujus pars magis provecta pulpitum dicitur. 'Nero,' inquit Suetonius, 'perraro ludis præsidere, cæterum accubans primum parvis foraminibus, deinde toto podio adaperto spectare consueverat.' Dalec.

Libitina] Apparatus funebris, pheretra, sandapilæ, et, ut inquit Martialis, orcinianæ spondæ. Pugnaturis gladiatoribus in arenam Libitinæ instrumenta ferebantur, ut sandapilæ, et lecti, sive thori, ut mortui protinus effectentur. Portam vero qua eveleb, auer in amphiciea de Libitireasem ideo vo acces. Quintilianus: 'Sonacant fecali clangore tubæ, illatisque Libitiaæ thoris durecatur funus ante mortem.' Lips. Saturn. p., 22.

Maximum nondus is glebæ] Hector Boëtius tradit apud Schetlandiæ Buthquaniam electri massam equo majorem appulisse, qua tustici et parochi sacerdotes, ignari quidnam esset, thuris loco utebantur. Dulec.

Nasci et in India vertum est] Fortassis India Tartaria Septentrionali. Idem.

Cæterum attritu digitorum] Lege: Ceterum ativitu digitorum accepia vi caloris attrahunt in se paleas ac folia arida, et quæ levia sunt; ac ut magnes lapis, ferri ramenta quoque. Succina oteo addito flagrant dilucidius diutiusque, quam lini medulla. Salmas. p. 89.

Ramenta quoque ejus in olco, &c.] Lege, Romenta quoque ejus in olco addita flagrant dilucidius diutivsque quom pini medulla. Idem.

Adamantis generibus] Vide Garciam ab Horto Rerum Indicarum 1. 47. Dalec.

CAP. IV. De adamantis generibus et medicinis, et murgaritis.

Din non nisi regibus et iis admodum paucis cognitus] Lege: Din non nisi Regibus, et iis admodum paucis cognitus; ita appellatus, auri modo in metallis repertus, perquam raro comes avro, sed nec nisi in auro nasci videtur. Verum adamantem et hoc nomine maxime dignum enm habitum vult Plin. qui in auro nasceretur. Vel legendum, perquam puro comes auro. Salmas. p. 1073. b.

Inter delubrum Mercurii atque Insulam Meroën] Fabulosum id. Dalec.

Indici, non in auro nascentis] In Indiæ provincia Bisnager, dnabus vel tribus cautibus; in Decan dnabus; una ad fretum Taniam reperiri, scribit Garcias. Idem.

Similis ext huic quidem Arabicus, &c.]
Lege: Similis huic Arabicus, minor
ice um, similier nasceas, veteris pattidor et argentem. At in aero nonnisi
excetentissimo naides. Incudibus is
depredendiur ita respuens ictus, ut fertum ett inque dissillent. Quippe duritia ejus
inenarrabitis est. Vide Salmas. 1075.
a. 1076. b. 1091. b.

Fia respuentes ictum] Fabrilosum id esse tradit Garcias; nam et in scobem malleolo redigi, et facillime confringi atterique in mortario pistillo ferreo. Delec.

Unum ex iis vocant cenchron Lege: Unum ex iis vocant centron, quod est milii magnitudine. Græci κέντρον vocant in omni materie nodosam duritiem, quæ ictus respuit, ac ferro findi frangique negat. Vide Plin. xvi. 39. 'Publicum omnium vitium vocant spiras, ubi convolvere se venæ atque nodi. Inveninutur in quibusdam, sient in marmore centra, id est, duritia clavo similis, inimica serris.' Atqui in gemmis ea centra reperiuntur. Plin. de Sapphyris Medicis: 'Præterea inutiles scalpturæ intervenientibus crystallinis centris.' Ergo illa centra in gemmis ferro scalpi negant et scalpturæ resistunt. Vide Salmas. p. 1074. b.

Hircino rumpitur sanguine] Garcias ab Horto expertum se id scribit, sed vana spe. Dalec.

Adamas dissidet cum magnete lapide in tantum] Fabulosum id quoque idem non semel expertus tradit. Idem. Leg. Adamas dissidet cum lapide magnete, in tantum, ut juxta positus ferrum non patiatur ei trahi, i. e. ab eo trahi, ferrum magneti trahitur, id est, a magnete. Quod sequitur sic lege, aut is admoius magnes id prehenderit, hoc est, ferrum prehenderit atque ad se rapnerit. Vide Salmas. 1104. a.

Et ob id quidam eum anachiten vocavere] Lege, Et ob id quidam eum A- nanciten vocarete, hoc est, ἀναγκίτην. Vide Salmas. 1085. a. et Reines. Variar. Lect. 11. 7. p. 175. &c. Et ob id quidam eum, &c.] Anachyten, quod animi mœrorem effundat; ἀνάχυσις, mollities, lascivia. In mannscr. legitur, eunacilem; fortassis εὐνακοίτην, quod cubituris meth depulso, mœroreque levato, somnum conciliet, recreata tranquillataque mente. Alii quod τὰ ἄχη, id est, τὰς λύπας παύει, quod animi ægritudines et anxietales sedut et discutit. Dalec.

Smaragdis] Athenæus lib. 111. μάραγδον absque sigma pronunciandum
putat, ἀπό τοῦ μαρμαίρειν, id est, quod
splendeat et fulgeut. Idem.

CAP. v. De smaragdi generibus, et gemmis viridibus et translucidis.

Smaragdos vero tanto libentius] Leg. Smaragdos vero tanto libentius, quoniam nihil omnino viridis comparatu, &c. Salmas. 195. b.

Præterea longinguo amplificantur visu, inficientes, &c.] Amplificari visu longinquo scribit, quia aërem sibi vicinum inficientes, quæ proxima sunt, imo etiam longingua, videnda tradant oculis viridi colore infecta. Et paulo post lego, quod etiam in aquis nos juvat, in aquis hoc etiam juvare ait et delectare, si vitrea perspicuitate visum ad imum usque fundum admittant. Et paulo post lege: Proximam laudem habent sicut et sedem, Bactriani: in commissuris saxorum colligere eos dicurtur Etesiis flantibus: tunc enim tellure aperta nitent, &c. Et paulo post: Tertium locum Ægyptii habent, qui eruuntur circa Conton incolis, ex cautibus, i. e. qui eruuntur ex cautibus ab incolis circa Copton. Sulmus.

Nobilissimi Scythici] Garcias ab Horto locum ejus natalem vix cognosci tradit, nullis fragmentis remanentibus, quoniam ea propter raritatem mercatores auferant. Verum alia et certa hæc ratio est, quod smaragdi in Scythis, Bactris, Ægypto, regionibus procul dissitis ab India, in qua Garcias degebat, reperiantur. Dulec.

Quos in commissuris saxorum] Nihil de hac re Theophrastus. Et probabile si arena commota inveniantur, in sabulo magis nasci: nisi forte putemus, alio tempore nitorem illorum obscurari arenarum appulsu, Etesiis vero flantions discuti sabalum illud ac disjici, ideoque tum fulgere. Theophrasti verba sunt hæc, περί λίθων. Οἷς δὲ εἰς τὰ λιθόκολλα χρῶνται ἐκ τῆς Βακτριανής είσι πρός τη ερήμω. Συλλέγουσι δ' αὐτοὺς ὑπὸ Ἐτησίας ἱππεῖς ἐξιόντες τότε γάρ εμφανείς γίνονται κινουμένης της άμμου διὰ τὸ μέγεθος τῶν πνευμάτων. Είσὶ δὲ μικροὶ καὶ οὐ μεγάλοι. Carbunculi ex Bactriana, quibus utuntur ad gemmata monilia, in desertis nuscuntur. Colligunt eos flantibus Etesiis equites illo egressi; tum enim auræ vchementia commotis arenis apparent. Sunt autem parvi ac non magni. Idem.

Dosque corum est nec in colore liquido, &c.] Legend. Dosque corum est in colore liquido, nec diluto, verum ex humido pingui, queque perspicitur, imitanle translucidum maris. Ita liquidos vult esse illos smaragdos, uti diluti non sint, sed ex liquido et lumido pingues. Salmas. p. 567. b.

Thoricos] Populus ex Acamantide tribu, Dalec.

Mons juxta Carchedonem] Insulam fuisse Theophrasius auctor est; et fortassis in insula mons ille fuit. Id.

Cholon] Χωλόν vocant, quasi claudum, et aliis gratia, nobilitate, auctoritate inferiorem. Lego chloëron, vel chloron, id est, e pallido virescentem. Jaspidis viridis genus esse putant. Idem.

Complures vero e proximis Laconicos in Taygeto] Lege, Complures vero e proximo Laconicos in Taygeto monte, δε. Complures vero e proximo erui, ut Laconicos in Taygeto monte et alios in Sicilia: e proximo, δε τῶν γειτόνων mulli cuim smatagdi magis e

proximo ernebantur. Salmas, 195. b.

Theophrustus tradit in Ægyptiorum] Libro περί λίθων, unde Plinius hæc omnia mutuatus est. Garcias auctor est, apud Indos e frustis lagenarum vitrearum, ac jaspide viridi, confici smaragdos eximii coloris, et insignis magnitudinis. Dalec.

Apion cognominatus Ptistonices] Apion ille est, quem 'mundi cymbalum' Tiberins vocavit prafatione hujus operis, dictus πλειστονίκης, ab ingenio contentioso, vel πλειστονίκους, quod in historico certamine multas palmas adeptus fnisset. Aulo Gellio 'Polyhistor' nominatur. Sculig.

Eandem multis naturam] Vide Garciam ab Horto Rerum Indicarum 1. 47. Dalec.

Sexangula figura] Ob eam caussam inæquales vocat Juvenalis Sat. v. 'ipse capaces Heliadum crustas, et inæquales beryllos.' Idem.

Probatissimi sunt ex iis] Aquas marinas gemmarii vocant. Idem.

Et alios convenit non oporiere, &c.] Lege: Aliis convenit non oportere perforari, quorum sit absoluta bonitas, umbones tantum ex ouro comprehendentibus. Indi, inquit Plin. beryllorum longitudine summopere delectantur. Aliis convenit, id est, inter alios homines convenit, non oportere cos perforari, quorum sit perfecta bonitas. Vide Salmas. p. 1107. b.

Ideo cytindros ex iis facere malunt, &c.] Quia commendatur in his lapidibus longitudo, eo cylindros ex his facere malunt, quam gemmas. Cylindri sunt lapides longiores ac rotundi manufacti. Salmas. p. 1107. b. 1108. a. Ideo cylindros ex iis facere malunt] Eo pertinet versus Juvenalis: 'Tu nube, atque tace, donant arcana cylindros.' Daleo.

Aut omnino castigata causa perspicuitatis ad crassitudinem] Leg. Aut omnino castigata, causa perspicuitatis, crassitudine. Hic tradit quosdam existimare augulosos statim nasci, nec opus esse artificio, nt sexangula facie atterantur: eosdem perforatos gratiores fieri, exempta candoris medulla. Sulmas. 1109.

Indi et alias quidem gemmas crystallo] Lege, Indi et alias quidem gemmas crystallum tingendo adulterare repererunt. Idem, pag. 1092. b.

CAP. VI. De opali generibus, et vitiis et experimentis, et variis gemmis.

Plurimum ab iis differunt opali, smaragdis tantum cedentes | Scribe, Plurimum ab iis differunt opali, smaragdis tamen cedentes. In veteri codice Regiæ Bibliothecæ non comparent hæc verba, Minimum iidemque. Dicit opalos multum præferri beryllis, cedere tamen smaragdis, quibus tertia auctoritas post adamantas et margaritas. Quæ sequentur sic lege: atque in pretiosissimarum gemmarum gloria, compositi maxime inenarrabilem difficultatem dederunt: est enim in his carbunculi tenuior ignis, &c. Dicit opalos in gloria esse pretiosissimarum gemmarum et compositos maxime inenarrabilem difficultatem dedisse. Idem, pag. 566. a.

Compositores gemmarum] Qui de gemmis libros composuerunt. Opalum mirifice laudavit suis versibus Orpheus, qui 'opallium' vocat. Dalec.

Quem Catullus poëta] Versus Catulli sunt Iambici Trimetri: 'Quid est, Catulle, quod moraris emori? Sella in curuli struma Nonius sedet.' Boëthius 'strumam' vitium esse vult, ac per translationem probrum et dedecus intelligit. Ejus verba sunt: 'Unde Catullus, licet in curuli sedentem, Nonium tamen strumam appellat.' Turn. Adversar. XXI. 1. Idem.

Cum etiam feræ abrosas] De fibro id supra scripsit v111. 30. Idem.

Summa coloris ex ære et purpura constat] Legend. Summa coloris ex aëre et purpura constat. Aërinum colorem intelligit, Græcis τὸ ἀερίζον χρῶμα· at hic non usitatum aërinum colorem

Delph. et Var. Clas.

in pæderote commendat, sed sno quodam modo viridem magis quam cærulenm. Vide Salmas, p. 567. a.

Sardonyches olim, ut ex nomine, &c.] Sardonychis nomen compositum ex Sarda, quæ Græcis Zapõlov, et ővvé, quæ unguem significat et gemman ungnis colore. Ergo Sardonyx ita olim intelligebatur, velut ungnis carnibus impositus esset. Vide Salmas. pag. 558. a. Sequentia sic lege: Radice nigra aut cærnleum imitante: et ungue numum incretum candido pingui, nec sine quadam spe purpuræ in minium transeunte. Dicit Arabicas sardonychas nullum habere sardæ vestiginm, nt Indicas, sed aliis coloribus intelligi. Idem ibid.

Creditum enim candido pingui] Leg. Incretum candido pingui, &c. Vide Salmas, 564, b.

Maris crustis rubentior] Leg. crustis tostis rubentior; nam locustarum crustæ non rubent, nisi torreantur. Dalec.

Exponenda est et onychis ipsius natura, propter nominis societatem: hoc in gemmam transilit ex lapide Carmania. Hodie docti prope omues onychem gemmam cum onyche marmore confundant. Ubicanque 'onyx' pro naguentario vasc ponitur, non de gemma accipi debet, sed de lapide vel marmore. Salmas. pag. 558. a, b.

Zenothemis Indicam onychem plures habere var. &c.] Leg. Zenothemis Indicam onychem plures habere varietates, igneam, nigram, corneam cingentibus candidis venis oculi modo intuentis, quarundam et albis venis; vel potius lege, cingentibus candidis zonis oculi modo, interrenicatibus quarundam et albis venis: quæ vera est lectio. Idem ante dixit, candore in sarda hoc est velut carnibus ungue hominis imposito, talesque Iudicas sardonychas vulgo existimatas. Et videtur sentire sardonychen dictam quasi sarconychem, quod in ea velut unguis carnibus impositus esset; cum ex Sarda et onyche gemma compositum sit istad nomen. Salmas. p. 563, a, b.

Sed eam a cæteris distare, &c.] Leg. Sed cum ceteris distare, quod Indica igniculos habeat albis cingentibus zonis singulis pluribusre, aliter quam in sardonyche Indica, illic enim momentum esse, hic circulum, &c. Salmas. p. 562. a, b.

CAP. VII. De generibus carbunculorum, et vitiis et experimentis, et gemmis ardentibus.

Principatum habent carbunculi] Leg. Principatum habent carbunculi, a similitudine ignium vocati, cum ipsi non sentiant ignes, ob id a quibusdam pyropi appellati. Non dicit apyrotos vocatos quod ignes non sentiant, sed pyropos ab ignium similitudine: carbunculi, inquit, a similitudine ignium vocati, cum tamen ignes non sentiant: ob id, id est, ob eam ignium similitudinem pyropi a quibusdam vocati, id est, πυρωποί. Salnus. pag. 277. b.

A similitudine ignium appellati] Nam πυρωπούs Græci vocant. Dalec.

Carchedonios] Theophi astus περί λίθων afferri præstautissimos a Carthagine et Massylia tradit. *Idem*.

Propter opulentium] Propter divitias mercatorum ejus civitatis, qui ex Garamantibus, Æthiopiæque et Persiæ populis advehebant. Idem.

Alabandis] Id carbunculi genus nostri adhue gemmarii vocant nunc Alabandines, nunc Almandines. Idem.

Pinnato fulgore radiantes] Lego innato; nam gemmæ fere sordido luto obvolutæ, aut scabro corio vestitæ reperiuntur, quod mola deteri oportet et auferri priusquam radient. Id.

Satyrus Indicos non esse claros dicit]
Legend. Satyrus Indicos non esse claros
dicit, sed plerumque sordidos, ac semper
fulgoris horridi: Æthiopicos pingues, lucemque non emittentes, aut fundentes,
sed convoluto igne flugrantes. Præcedentia etiam sic legenda: proximos
illis quos vocant autitus innato fulgore

radiantes. nihil verius. αὐτίτης οἶνος, qui per se finit; αὐτίτης ἄνθραξ, qui innato fuigore radiat, non arcessito, quique ex se luccm emittit. Præcessit enim: 'Præterea in omni genere masculi appellantur acrius, ac fæminæ langnidius refulgentes: in masculis quoque observant liquidioris alios fammæ, nigrioris alios, et quosdam ex alio lucidos, ac magis,' &c. Ex alio lucent, qui non innato fulgore radiant, sed in sole positi magis flagrant. Salmas. pag. 380. a.

Stellas intus ardere] Velnt scintillantinm fulgentiumque stellarum pro-

jectos radios. Dalec.

Item Corinthios ex pullidiore candidos Legend. Item Corinthios, sed pallidiores et candidiores. Et sic sequentia emenda: Bocchus in Olisiponensi erui scripsit. Et post etiam legend. hoc idem et Carchedonia facere dicitur: et subintelligitur 'gemma,' ut separetur a Carchedonio carbunculo: carbunculi enim Carchedonii apud Garamantes secundum Plinium. Carchedoniam enm scripsisse, non Carchedonium, vel ex eo liquet quod sequitur: 'Archelaus circa Thebas nasci tradidit fragiles, venosas,' quod ad Carchedonias refertur: et paulo post: 'potoria vasa et ex hac et ex,' &c. cx hac, scil. Carchedonia. Salmas, ibid, et 381. a.

Et Olyssipane scripsit magno labore] Legend. Et in Olisippone erui scripsit magno labore ob argillam soli adusti sotibus. Difficulter erui carbunculos in Lusitano littore dicit, ob solum argillaceum solibus adustum. Salmas. pag. 277. b.

Ob argillam] Qua obvolutæ hæ genmæ vix inveniuntur, ac deteguntur. Dalec.

Cote deprehenduntur] Mola e cote facta, ad quam gemmæ poliuntur. Id.

Fossilis] Fortassis quem nasci ad Binas scribit Theophrastus de lapidib. Anthracitin hanc hæmatitis genus facit Agricola. Idem.

Tunc nascebantur] Theophrastus prodidit $\pi\epsilon\rho l$ $\lambda(\theta\omega\nu)$, locque genus ligno putri simile aspectu, oleo perfusum accendi, et cum extinctum fuerit tale videri quale antea fuerat. Idcm.

Quod jactatæ in ignem] Idem de Thracio lapide recitat Dioscorides, quem nostrum carbonem fossilem esse, pro indubitato habetur. Idem.

Commendatio summa, quod velut in translucido stellantes, &c.] Legend. Summa ejus commendatio, quod velut in translucido ignis intus celantesque se transfulgent aureæ guttæ, semper in corpore nunquam in cute. Hinc summopere commendari ait, quod aureæ guttæ quas intus habet, velut in tralucido, et sese celantes transfulgeant. Salm. pag. 133. a.

Et hic mares austeritas distinguit] Legend. Et hic mares austeritas distinguit, siquidem vigor apposita tingens indicat: quidam etiam, &c. Et cap. 5. ejusdem libri: 'Nullis major austeritas, nec minus vitii.' Et paulo post: 'Ergo Cyprii varie glauci: magis ac uinus in eodem smaragdo aliis partibus tenorem illum Scythicæ austeritatis non semper custodiunt.' πικρὸν Græci vocant quod austerum in coloribus Latini. Vide Salmas, in Tertullian. de Pallio, pag. 183.

Ex codem genere ardentium lychnites appellata] Lege: Ex eodem genere ardentium Lychnis, appellata a lucernarum accensu, tum præcipuæ gratiæ. Tum præcipuæ gratiæ esse dicit hanc gemmam cum lucernæ accensæ sunt, quia vigor ejus et ardor excitatur accensarum lucernarum flagrantia. Seq. sic leg. Et inter has invenio differentiam, una purpura radiat, altera cocco. A sole excalenata, aut digitorum attritu puleas et chartarum fila ad se rapit. Vide Salmas. p. 1104. a, b.

Ionis appellata] Quoniam violæ colorem præ se fert, et repræsentat : durum loquendi genus : τον κατ' έξο-

χην nigram violam Græci vocant. Dalec.

Paleas et chartarum] De Chalcedonio id Albertus, Isidorus, Bartholomæns Anglicus, Pandectarius. Idem.

Hærens in saxi corde] Lege: Hærens in saxo, cordis modo: hoc metallum apud Persas defecisse traditur, i. e. hoc genus marmoris vel saxi, intra quod inveniebantur Sardæ gemmæ. Salmas. p. 340. b.

In India trium generum] Lege: In India trium generum: rubrum et quod disemum vocant a magnitudine: δίσημον, quod ea magnitudine erat, ut duæ σφραγίδες ex eo fieri possent. Idem, p. 183. a.

Apud Menandrum] Athenæus lib. 111. ex Menandri comædia, cujns est titulus πέδιον, hunc versum citat: Μαράγδων είναι ταῦτ' ἔδει καὶ σάρδια. Dalec.

CAP. VIII. De generibus topazii, et callaide, et de gemmis viridibus non translucentibus.

Topazio] Topazum vocat Orpheus $\pi\epsilon\rho$ l $\lambda(\theta\omega\nu$, scriptis de eo multis et venustis carminibus. Idem.

Chrysopteron similem chrysoprasio] Topazii Sibenburgensis meminit, cujus pallor ad auri colorem vergit. Idem.

Catera Naxiis cotibus poliuntur] Non a Naxo, una a Cycladibus, sed ab alia Cretensi Stephanus, Ναξία λίθος, ἢ Κρητικὴ ἀκόνη. Cretensis cotis mentio fit etiam decimo octavo volumine in ratione pratorum. Gelen.

Callais] Callais, la Turquoise. Tota Persia eam plurimam nasci tradit Garcias ab Horto, Peruzaaque Arabibus vocari. Dalec.

Nascitur post aversa Indiæ apud incolas Caucasi] Legend. Nascitur post aversa Indiæ apud incolas Caucasi montis Phycaros apud Sacas et Daas amplitudine conspicua. Vide Salmas, 795. b.

Chrysopracius] Gemmariis, Eau marine, Aigue marine. Chrysoprason a Chrysoprasio distinguunt Albertus, Isidorus, Pandectarius: quod et adnotatum est in vocabulo Chrysolampis. Dalec.

Glaucoque pingui] Glaucam pinguemque in nonnullis veteribus legitur: in aliis, glacicique pinguis. Fortassis id genus, quod esse pituitæ simile Dioscorides scribit. Idem.

Amisos Indicæ similem mittit] Est autem Amisos Ponti urbs, sicut Chalcidon Bithyniæ. Gelen.

Nomina ex argumento dedere] Τῆς πορφυριζούσης, ῥοδιζούσης, σμαραγδιζούσης. Dalec.

Aut myxis] Leg. aut pituitæ, $\tau \hat{\eta}$ $\mu \dot{\nu} \xi \eta$. Plinius ambigua voce $\tau \hat{\eta}$ s $\mu \dot{\nu} \xi \eta$ s hallucinatus est. Idem.

Quamobrem præstantiores funda clauduntur] Lege: Quamobrem præstantiores funda clauduntur patentes, nec præterquam margines auro amplectente: est quod hoc loco dixit de chrysolithis, funda includuntur perspicuæ; vel, ut in aliis legitur: funda clauduntur, sed patentes. Salmas, p. 407, b. 408, a.

CAP. 1X. De jaspidum generibus.

Jasponix] Jasponix, quæ altera parte jaspidem repræsentat, altera onychen. Dalcc.

Reddetur et per se cyanos Commodata gratia e paulo ante nominato colore cæruleo. Paulo post lege: adulteratur maxime tinctura, idque in gloria. Regi Ægypti adscribitur, qui primus tinxit. Idque esse in gloria, i. e. in æstimatione et fama, cum cæteræ factitiæ et adulteræ gemmæ viles habeantur. Salmas. 201. b.

Adulteratur maxime] Theophrastns de lapid. non tingi solum in Ægypto memorat, sed σκευαστου καὶ τεχυικου είναι, factitium et arte fictum. Dalec.

Tinctura] Ut ex fæminis mares fiant. Mares enim valde nigri, fæminæ candidæ. Agricola de fossilibus lib. VI. Idem.

Tinzit] Theophr. Έποίησε χυτόν, μιμησάμενος τον αὐτοφυή, fusilem fecit ad imitationem nativi. Idem. Inest ei aliquando et aureus pulvis] Lege: Inest et aliquando ci aureus pulvis, non qualis in sapphirinis. in sapphiris enim aurum punctis collucet. Cæruleæ sapphirorum, cum purpura optimæ apud Medos, nusquam tamen pellucidæ.

Sapphirus enim | Locus hic sumptus est ex Theophrasti περί λίθων, sed depravatissima scriptura. Verba illius sunt : έξ ων καὶ τὰ σφραγίδια γλύφουσι, αί μεν τη όψει μόνον [ήδειαι] τον σάρδιον καὶ ἴασπις, καὶ ἡ σάπφειρος, αὐτὴ δ' ἐστὶ ὥσπερ χρυσόπαστος. Legendum vero: σάπφειρος καὶ κύανος αὐτὴ δὲ, κ. τ. λ. Satis mirari non possum, Plinium, tantum virum et in perscrutandis rerum naturis curiosum ac diligentem, hic errasse tam pueriliter, cum de sapphiro ea scribit, nimirum quod non pellucet, et aureis punctis conspergitur, quæ prorsus de cyano gemma, colore cœruleo simili audienda sunt. Dalec.

Aureis punctis collucet] Remigius Belleau poëta Gallus lepidissimis versibus pretiosissimum et rarissimum sapphirum a se visum describit, nubecula e rubro purpurascente, subcœruleo colore in infima gemmæ parte conspicua, simili sulphuris glauco nitori: dum accenditur, granis aureis, exignis, intus scintillantibns, et flavo fulgore splendentibus. Aureis autem vel guttis, vel lineis distinctas, notatas, variatas, conspersas gemmas in hoc Plinii velnt indice reperio. 1. Sandastrum, fulgentem aureis guttis. 2. Cyanon. 3. Sapphiron. 4. Coralloachaten. 5. Acopida. 6. Chelonitida. 7. Hormesion, radiantem auro. 8. Leucopetalon, aureis lineis candore distincto. 9. Lysimachum, Rhodio marmori similem aureis venis picturatum. 10. Lencochryson. 11. Ponticam primam, stellatam aureis guttis. 12. Ponticam secundam, lineis aureis virgatam. Idem.

Cum purpura] Garcias ab Horto, qui de rebus Iudicis scripsit, tradit in eadem fodina reperiri nonnunquam sapphirum mixtum cum carbunculo (rubino), eumque vocari ah incolis sapphirorubinum (sapphiranthraca): Gemmarii nostri vocant, Sapphir rouge. Idem.

Hunc colorem Indi sacon vocant] Legend. Hunc colorem Indi Sacon vocant, talemque gemmam Sacondion dilutiorem, cadem et Sapenos vocatur, eadem et Pharanitis in ora contermina gentis Arabiæ. Pharanitis ἀπὸ τῶν Φαρανιτῶν, ab urbe Pharan, inter Ægyptum et Arabiam sita. Salmas. p. 566. a.

Pæderotas] Qnod a pueris amentur, vel quod qui gestant pueris amabiles sunt: anterotas quod mutuum amorem concilient. Dalec.

Quod maxime videtur decere] Leg. Quod maxime videtur decere et species et colos: eas gemmas Magorum vanitas resistere ebrietati promittit. Salmas. p. 565. b.

Inde appellatas] Alia paulo ante nominis interpretatio reddita, quod ad vini colorem accedentes, eo prorsus inebriatæ, atque temulentæ non sint, sed leviter tantum degnstarint. Dallec.

Præferuntur iis Indicæ, et si variæ non sint] Lege, Præferuntur iis Indicæ, et si variæ non sint, Tibaranæ. Populi ad Pontum Tibarani, vel Tibareni: hæ sunt quas 'Ponticas' paulo post vocat. Salmas. p. 408. a.

Cæteris subjicitur orichalcum] Leg. Cæteris subjicitur aurichalcum, quondam etiam et per se gemmarum in usu. Appellantur aliqui et chryselectri. Dicit optimas Chrysolitos includi pala perspicuas, hoc est, patentes; cæteris aurichalcum subjici, folii scilicet ut vulgo vocamus vicem. Idem, pag. 407. b.

Bocchus auctor est, et in Hispania repertas] Legend. Bocchus auctor est, et in Hispania repertas, quo in loco crystallum dicit ad libramentum aquæ puteis depressis erutam, Chrysolithon XII. pondo a se visam. Idem, ibid.

Vitreæ vero] Fortassis δαλοειδείς

Theophr. de lapidibus. Dalec.

In eodem genere sunt melychrysi] Leg. In eodem genere sunt melichrysi, qui veluti per aurum sincero melle translucent: has India fert, quamquam in duritia fragiles: in eadem et Xanthi, plebeia ibi gemma. Salmas. pag. 408. a.

Candidarum dux est pæderos, &c.] Loquitur hic de opalo, quem pæderota plerique vocabant, non de illo privato genere. Sequentia sic legenda: quamquam quari possit, in quo colore numerari debeat. Et paulo post lege: adeo ut decoris prarogativa vocabulo facta sit. Sequitur de altero pæderote, qui sni generis est, et ab opalo diversi: quæ sic legenda: Est et suum genus spectatione tanta dignum. Præter opalum, quem pæderota multi cognominant, est et suum genus, hujus nominis spectatione et merito dignum: spectatio, άξίωσις, δοκίμασις. Sequentia sic lege: coëunt in uno translucida crystallus, viridis suo modo aër simulque purpura. Idem, pag. 556. b.

Toties jactati] Nam et opalum cap. 6. hujus libri, et hoc ipso paulo ante, amethystum pæderota vocari scribit. Dalec.

Coëunt in translucidam crystallum viridis suo modo aër] Legend. Coëunt in uno translucida crystallus, et viridis suo modo aër, simulque purpura, et quidam vini et croci nitor, semper extremus in visu, sed purpura coronatus, et his pariter omnibus radiat. Vide Salmas. pag. 567. a. Statim subsequitur, quod ita legi debet: Nec gemmarum ulla est liquidior, captis jucunda suavitate oculis. Liquidæ genimæ oculis maximæ gratæ. Et quæ liquidæ dicantur, vide Salmas. pag. 567. b.

Similiter candida est, quæ vocatur astrios] Lege: Similiter candida est quæ rocatur astrion, crystallo propinqua, in India nascens, &c. Dicta ἄστριον quasi parvum ἄστρον, vel parvus ἀστήρ. Salmas.

Celebrant et astroiten, mirasque lau-

des] Legend. Celebrant et astrioten: mirasque laudes ejus a magicis artibus Zoroastren cecinisse, qui circa eas diligentes sunt produnt. Astolon (an Astrulon?) Sudines dicit oculis piscium similem esse, et radiare candido in Sole. Utrum a forma oculis piscium similem esse dicit, an a candore? Hoc potius. Vide Salmas. p. 759. a.

Et astroiten] Astroites Cardano gemma minime perspicua, cinerea, stellatis maculis distincta, qua in aceto aut vino sponte movetur, animalium incessu progrediens nunc antrorsum, nunc retrorsum, nunc in latus. Dalec,

CAP. X. De quibusdam gemmis per alphabeti ordinem.

Achates in magna fuit auctoritate] Legend. Achates in magna fuit auct. &c. excedens amplitudine, varietatibus numerosa, multa et cognomina ejus: vocatur enim iaspachates, eeruchates, sardachates. Salunas. p. 130. b. Achates in magna, &c.] De achate multa Orpheus π epl λ (θ ων, laudes ejus quater repetens, quasi gemmæ maximæ dignitatis. Gemmarum variarum naturam prodiderunt Orpheus, Theoph. Solinus, Avicennas, Albertus, Vincentius, Bartholom. Anglicus, Marbodæus, Isidorus, Galenus. Dulee.

Dendrachates, velut arbuscula insignis] Legend. Dendrachates, velut arbuscula insignis: Stactachates cum uritur, myrrhum redolens. Stactachates sic dictus, quod stactæ odorem, id est, myrrhæ haberet ustus. Salmas. p. 133. b. Dendrachates] Nemorosæ, silvosæ. Camillus Pisaurensis achaten se testatur vidisse, in cujus planitie septem arbores delineatæ conspiciebantur. Dalec.

Sunt qui maxime probent vitream perspicuitatem in his] Legend. Sunt qui maxime probent vitream perspicuitatem. Reperiuntur et hæ in Thraciu. Salmas. p. 134.

Alabastrites] Apollonius apud Galenum κατὰ τόπους lib. v. alabastri-

tem ustum cum sale et pumice tostis, valde probat ad dentes denigratos. Dalec.

Cundore interstincto variis coloribus] Interstincto, id est, distincto, διαστίκτφ, de alabastrite. Gelen.

Alectorias vocant in rentriculis] Alectoria quum dicitur, subintelligitur 'gemma:' quum Alectorius, 'lapis.' Salmas.

Invictum fuisse videri volunt] Vicit eum Tritormas bubulens. Rhod. Dal.

Androdamas argenti nitorem habet] Vim et duritiem adamantis habere androdamantem innuit. Salmas, pag. 564. b.

Antiputhes] Ctesias apud Stobæum: 'Όρος ἐστὶ τῆς Μυσίας Τεύθρας καλυύμενον, γενναται δ' ἐν αὐτῷ λίθος ἀντιπαθὴς προσονομαζόμενος, δς κάλλιστα ποιεῖ πρὸς ἀλφοὺς καὶ λέπρας δι' οἴνου τριβόμενος, καὶ τοῖς πάσχουσιν ἐπιτιθέμενος. Dalec.

Arabica ebori simillima est] Marmoris genus. Hanc ab Orpheo περί λίθων Barbarum lapidem vocari putant. Dalec. Arabica ebori, &c.] Idem Pliu. inter lapides enm alibi recenset xxxvi. 21. 'Arabicus lapis, ebori similis,' &c. nec dicendum diversos esse lapides Arabicum et Arabicam; nam Arabica scil. gemma, et Arabicus, lapis scil. Salmas. p. 565. a.

Aromatites] Succini species. Dalec. Asbestos] In optimo libro Aspictos scribitur. Salmas. pag. 140. Ashestos] Quod de hoc vulgo creditum est in filamenta diductum, linteamina olim subministrasse asservandis cadaverum exustorum cineribus et reliquiis: id inquam falsum, ait Casaub. ad Sueton. p. 185. Dalec.

Aphrodisiace] Achatis species. Idem. Ægyptillam] Onychis genus. Idem. Baptes] Succinum anchusa tinctum. Idem.

Nucis juglandis magnitudine] Tecolithi species. Idem.

Bostrychiten vocat] Amianti genus. Idem.

Bucardia] Callaidis, sive Turcicæ genus, quale ego vidi. Idem.

Bolæ] Βῶλοι, vulgo crapaudines. Idem.

Capnites] Marmoris genus, Arabicus lapis, chrysolithus fumida. Idem.

Corsicæ lapis est] Bituminis aut succini species. Idem.

Cepites] A cepa, vel ab horto dicta, achatis genus. Idem.

Cinædiæ inveniuntur] De iis vide XXIX. 6. Idem.

Circos] Tecolithi genus. Turneb. Advers. xxviii. 36. legit Circos spiris, id est, circulis. Idem.

Corsoites] Amianti species : κόρσαι, maxillæ, tempora, barba; inde κορσεύs, tonsor, κορσετήριον, tonstrina. Rhodig. 1v. 2. Idem.

Cissites] Cyssites, ἀπό τοῦ κύειν, α conceptu, quasi gravida: quanquam et κισσῷν Græci etiam κύειν dixerunt. Turn. ibid. Idem.

Chalcophonos nigra est] Vide Solinum cap. 50. Chalcophoni prope Anicium Vellauniorum plurimæ sunt ubivis in structuris murorum, et parietibus temere congestis, nigræ, leves, fistulosæ, tophaceæ, cum ferro percutiuntur tinnientes. Parietes delubri Divæ Virginis alternis ordinibus hnjus lapidis et candidi illic extructi sunt. Idem.

Choaspites] Chrysoberilli genus. Idem.

Chrysolampis in Æthiopia nascitur]
Legend. Chrysolampis in Æthiopia nascitur, pallida die et in nocte ignea. Salmas. 407. a. Chrysolampis in Æthiopia]
Chrysolithi genus. Chrysopasion vocant Isidorus et Marbodæus: Chrysopagion Albertus: Chrysopsin quidam. Alius est Chrysopasus descriptus supra c. 8. Dalec.

Chrysophis] Hyacinthi species. Idem.

Cepionides Ah horto sic vocatæ. Idem.

Daphniam Zoroastres] Præter gemmas, quarum nomen incipit a litera C, memoratas Plinio, Orpheus $\pi\epsilon\rho l$ $\lambda l\theta\omega\nu$, Coryphoden recenset, et Chabazinm. Coryphoden alii esse volunt sex lateribus angulosum, cujus meminit auctor capite altero hujus libri; alii vero Indieum adamantem, lateribus sexangulum, descriptum capite quarto hujusdem libri; alii beryllum, e quo cylindros Indi faciunt, supra cap. 5. ultimo proximo. De Chabazio nondum liquet. Idem.

Dionysias nigra, &c. ex aqua trita saporem vini facit] Nota hace locutio Latine scientibus, lapidem ex aqua terere, nihil alind est, quam in aqua terere, vel cum aqua. Vide Salmas. p. 718. a, b.

Draconites sive dracontia] Philostratus scribit in India dracones esse, alios palustres, tardos, pigros, sine cristis; alios montanos, grandiores, acriores, cristatos. In horum capite reperiri gemmam specie aspectuque floridam, et jucundam, potentia mirabilem, quod testatur Gigis annulus. Rhodigin. vi. 11. Dalec. Draconites, &c.] In vetusto codice legitur, dracontis: legendum dracontitis, ή δρακονττις, et dracontia, ή δρακόντειος, subandiendum 'gemma.' Salmas. p. 387. b.

Eupetalos] Opali genus, vel nostri Heliotropii. Dalec.

Eureos] Epicoros. Vet. quidam, E-pichorios: aliis, Epichoros: aliis, Epichoros. In dictione ἐπίκορος, ut et in νεώκορος, latet significatio religionis, ornamenti, custodiæ. Turn. xxvIII. 36. Idem.

Galactites ex vivo colore lactis est] Lege, Galactites e Nilo colore lactis est. Salmas. p. 137. Sequitur: eandem dicunt lencam et leucogæam et leucographidem et smetidem vel smetridem. Salmas. ibid.

In educatione nutricibus lactis] Aprid Orpheum poëmate de lapidibus, Galactitis hoc nomine magna commendatio est. Dalcc.

Adimere dicunt] Logit adimere Mar-

bodæus, quod ex hoc versu manifestum est: 'Sed turbat mentes, et clausus in ore liquesci'.' Quanquam in vulgatis exemplaribus legatur: 'Sed turbat mentem, si clausus ore liquescat.' Dalec.

Hæc quoque gemma concipere dicitur] Geodis genus. Fortassis nostrum Bezoar. Idem.

Glossopetra linguæ similis humanæ in terra non nascitur] Legend. Glossopetra linguæ similis humanæ, non in terra nasci dicitur, sed deficiente Luna cælo decidere, memoriæque esse necessariam. Vide Salmas.

Gorgonia nihil aliud est, &c. emollit muria] Scripti omnes leg. emollit marinu: covrige ergo, nominis causa quod in duriticm lapidis mulatur e molli marina. Gorgonia, inquit, ideo sic vocatur, quod e molli marina, dura fit et lapidea extra mare posita. Salmas. 90.

Fulminibus et typhoni] De corallo hoc ex Metrodoro scribit Marbodæus. Dalec.

Fulgorem Solis accedentem percussu] Lege, Fulgorem Solis accendit sanguineo repercussu. Salmas. 347. a.

Hexecontalithos in parva, &c.] Quod multicolores in ea gemmæ deprehenderentur, hexecontalithos dicta est. Idem, p. 411.

Hieracites, aliernat tota] Legend. Hieracitis, alternata milvinis nigrisque velut plumis: quæ alternatim milvinis veluti plumis ac nigris distincta est. Idem.

Hyania ex oculis hyana] Leg. Hyania ex oculis hyana, et ob id invasa inveniri dicuntur. Idem, p. 337. a.

Zachalias Babylonius in his libris] Legend. Zachalias Babylonius, &c. humana gemmis attribuens facta, hane non contentus, &c. legend. hane; de hæmatite enim sola loquitur, quam medicina oculorum et jecoris decoravit: nec hic contentus quasi et gemmæ humanis factis censeantur, et idem præstare possint quod homines, hane eandem et in judiciis multum posse, et petituros aliquid a rege commendare. Salmas. 408. a.

Humana gemmis attribuit fata: has non contentus] Salmasius ad Solinum p. 408. legi præcipit: humana gemmis attribuens facta; hanc non contentus oculorum et jecinorum medicina decorasse, a rege etiam aliquid petituris dedit, et litibus judiciisque interposuit. Quasi, inquit, et gemmæ humanis factis censcantur, et idem possint præstare quod homines; hauc eandem in judiciis multum posse, et petituros aliquid a rege commendare tradidit. Neque sane aliter tres, qui mihi sub manu; et non hic modo, sed etiam statim in præliis etiam ex ea ungi salutare monuntiant. Quod ipsum jam editum in margine, ut et illa, quæ præfert Salmasins. Et cætera facile admiserim; at ubi quæritur, utrum fata sit probandum an facta, non tam promiscuis membranis, quam rationi et materiæ dicto audiens fuerim: nihil enim frequentius invento, quam hæc duo vocabula miscuisse librarios, et in utro conquiescerent, incertos certasse. Ergo quum præsens argumentum considero nihil mihi cum factis istis: fata autem scripsisse Plinium pro explorato habeo; sunt enim nonnungnam fata casus et eventus fortuiti, qui vel ex sententia vel secus hominibus contingunt, ex quibus fortunati aut infelices vulgo judicantur. Notare multa est ejusdem vanitatis magorum apud nostrnm. Sic xxi. 7. 'Vestibus interponi eam gratissimum, sicut et polion herbam inclitam Musæi et Hesiodi landibus, ad omnia utilem prædicantium, superque cætera ad famam etiam ac dignitates.' Eodem lib. cap. 11. ' Cauliculum quoque (habet heliochrysos) gracilem, sed durum: hoc coronare se magi, si et unguenta sumantur ex auro, quod apyrou vocant, ad gratiam quoque vitæ gloriamque pertinere arbitrantur.' Rursus eodem

libro cap. 21. de helenio: 'Putant usu ejus quandam gratiam iis (mulieribns) veneremque conciliari.' Chiflet. et Voss. 'quandam ita gratiam.' Lege, 'quandam vitæ gratiam,' xxIV. 17. 'Eandem protomediam, qua primatum apud reges obtineant.' XXVIII. 8. 'Super omnia est, quod extremam fistulam intestini contra ducum ac potestatum iniquitatem commonstrant et ad successus petitionum judicioramque ac litium eventus.' xxix. 4. 'Tribuunt ei (basilisci sanguini) et successus petitionum a potestatibus.' Mox: 'Primum spondylum (draconis) aditus potestatum mulcere. Dentes ejus illigatos pellibus caprearum cervinis nervis mites præstare dominos potestatesque exorabiles.' Hoccine to dices, herbis, gemmis, partibus corporis animalium aitribui humana facta? Non ego profecto, sed fata: id est, ut per eas gemmas, herbas, &c. votorum compotes fiant; nt quorum alioqui ambigua lance pendet spes et fortuna, iis per ista momentum accedat ad bonos eventus eorum, quæ moliuntur, atque ad fruendum optatis. Sic Lucan. lib. 11. 'Ille fuit Mario vitæ modus, omnia passo, Quæ pejor fortuna potest, atque omnibus uso, Quæ melior, mensoque hominis quid fata paterent.' Sic enim omnino legendum e Mss. cum Cl. Grotio; non homini et pararent. Futa hominis sunt fata humana. Experto, ait, quæ in utramque partem homini extrema possunt accidere. quantum distarent; transgresso ab imis ad summa, et sic gnaro, et quasi pedibus permenso, qui gradus essent ex abjectissima lumilitate et maximis ærmmis ad editissimum fastigium gloriæ et affluentiæ. Idem lib, 1v. 'Hactenus armorom discrimina: cætera bello Fata dedit variis incertus motibus aër.' Sic Florus dixit judices ' fata fortunasque principum habere in mann,' 11. 17. Sic Latinus Pacatus, 'nullam majorem esse Principum felicitatem, quam fecisse felicem, et intercessisse inopiæ, et vicisse fortunan, et dedisse homini novum fatum.' Nec dissimulandum fuit $\tau \delta$ ex ea ungi; nam xxxvi. 20. hujns generis androdamantem 'reddere,' ait, 'succum sanguineum, et esse ad jecinoris vitia præcipui remedii.' Vide reliqua. Gronov.

Leucochrysos] Nomen indicat crystallum candidam, aureis vel guttis, vel lineis distingui, vel variari. Dalec.

Morion Indica] Fortassis Morochrus, quem et Galaxian et Leucographida vocari Diosc. scribit, mollis, liquescens, dealbandis vestibus utilis, in Ægypto nascens. Idem.

Myrrhites myrrhæ colorem habet] Legend. Myrrhites myrrhæ colorem habet, facie minima gemma: odorem attrita, etiam nardi. Vide Salmas. p. 707. a.

Nebrites] Vide num ea sit, quam νευρίτην Orpheus vocat. Gagatromeum ex Alberto Marbodæus vocat, Gagatronica Pandectarius. Dalec.

Orca barbari nominis] In his, quæ ab N incipiunt, Neuriten Plinius non recenset, memoratam ab Orpheo $\pi\epsilon\rho$ l $\lambda\ell\theta\omega\nu$, sicut nec in iis quæ a P, $\tau\eta\nu$ $\pi\epsilon\tau\rho\dot{\alpha}\kappa\eta\nu$, ab eodem Orpheo celebratam; et in iis quæ ab O, Omphacem, cujus meminit Theophr. $\pi\epsilon\rho$ l $\lambda\ell\theta\omega\nu$, nisi Botrytes, ab auctore descripta. Idem.

Orites] Albertus tria describit genera, primum rotundum ac nigrum; secundum viride, alba macula notatum; tertium colore ferri, asperum altera parte, altera planum, prodigiososque tribnit effectus. Idem.

Ostraciti ostrea nomen] Nam ὅστρακον, ostreorum testam dixerunt. Idem.

Chrysiten] Ab auri colore igneo et flammeo. Idem.

Pæantides, quas quidam gemonidas vocant] Lege, Pæonides quas quidam encymonidas vocant, &c. Salmas. p. 157. a. Specie aquæ gluciatæ] Aquam glaciatam intelligo, non externam gemmæ speciem, sed fætum qui intus alvo continetur. Dalec.

Sagdam Chaldæi] De Sagda vide non inelegantes Marbodæi versus, Solinum c. 50. Albertum, et Vincentium. Idem.

Ligno similem] Suum anthraciten Theophr. $\pi\epsilon\rho$ 1 λ 10 $\omega\nu$ cum ligno putri comparat. Idem.

Selenites] Σεληνίτην dictum vult Dioscorid. non quod imaginem Lunæ contineat, sed quod adlucente Luna, ἐν τῆ τῆς σελήνης παρανγάζει, media nocte ac intempesta reperitur. Idem.

Synodontites] Tales sunt qui et in coracinorum et in umbrarum piscium capitibus reperiuntur, quos ad regium morbum, colicos ac nephriticos dolores prodesse vulgus credit. Idem.

Stipulæ internodio similis] Dentalem vocant pharmacopolæ. Idem.

Tecolithos oleæ nucleo similis videtur] Lege: Tecolithos oleæ nucleus videtur, neque est ei gemmæ honos; sed ungentium culculos frangit pellitque. Vide Salmas. p. 712. a, b.

Veneris crines, nigerrimi nitoris] Lege: Veneris crinis, nigerrimi nitoris continet in se speciem ruft crinis. Salmas.

CAP. XI. De gemmis, quæ a membris hominum cognominantur, et quæ ab animalibus, et de iis, quæ a cæteris rebus.

Hominum] Ms. hominis. Dalec.

Adadunephros] Adu nephros, a renibus. Deus hic colitur a Syris: iidem Theudactylum digitum Dei vocant. Ex manuscr. et vetust. quorundam sententia locus hic sic restituendus. Vetust. labet: Adu nephros: ejusdem Theudactylus hic et a Syris colitur. At manuscr. Adu nepros, ejusdem oculus, digitum Dei, et hic a Syris colitur. Ego vero lego: Adad nephros, hic Ægyptiis colitur. Ejusdem Theudactylus. Adad Assyriis summus Deus.

Nomen id unum significat: Solem esse Macrobius interpretatur. Huic Adargatin subjicinnt, id est, Tellurem. Vide Gyraldum. Adadunethos ejusdem oculus nominutur] Fuit autem Adadus unus e priscis illis Syrorum regibus, cujus sacra Hebræorum historia meminit. Hunc Syri oh merita consecratum in cælitum numerum retulerunt, divinisque honoribus ceu peculiare suæ gentis numen, usque ad Plinii tempora colere perseverarumt. Gelen. Legend. Adadu nephros, ejusdem oculus et digitus Dei: et hic colitur a Syris. Salmas. 350. b.

Triophthalmos] Marbodæus in suo poëmate ophthalminm nominare videtur. Dalec.

Echites] Ophites Dioscorid. Idem. Scorpites] Scorpion vocat Orphens περl λίθων. Idem.

Item alia suillo: et a gruis] Hyophthalmos. Idem.

Collo geranites] Leg. colore. Sic legendum esse verha sequentia ostendunt. In accipitris enim colore Hieraticis similitudinem intelligimus, ut antea dixit, non in collo. Idem.

Narcissites] 'Αφεγγέα ναρκισσίτην dixit Dionysius de situ orbis. Idem.

Chulazias grandinum] Leg. Chulaziae figuram grandinum, &c. et mox, ctiam igni addito: recte; id est, Chalaziae in ignem addito. Vide Salmas. p. 718. a.

In Phlegontide intus ardere] Lege, In Phlogitide intus, &c. ἡ φλογῖτιs gemma. Et ante pro Astrapiæ, leg. Astrapææ. Vide Salmas. p. 770. a.

Enhydros] In viridi coloris solo lineis subtilibus capillos imitatur. Ridicule et inepte coactor Dictionarii Roberti Stephani explicat, 'in virentis ætatis homine capillos renasci facit.' Dalec.

Polytrix in viridi capillatur] Pantherus, ex Marbodæo in sno poëmate. Idem.

Pardalios] Enhydron dici vult Albertus, et ejus auctoritate nimium

fisus Marbodæns, quod aqua stillet ex eo perpetuo. Idem.

Polia] L. Polia can. quand. inducit sardio, eandem rariorem nigro, sparto polios. Polia gemma est, quæ radicem vel fundum habet colore sardii vel sardæ gemmæ, id est, rubrum, cui inducta est canities quædam: unde et polia dicta; nam πολιὰ est canities. Et quid σπαρτοπόλιοs, vide Salmas. p. 766. b.

Nec gemite] Turn emendat gamite, vel gamitide, quod Constantinus non probat; esset enim ratio nominis $\mathring{a}\pi\mathring{b}$ $\tau o\mathring{v} \gamma d\mu ov$, a nuptiis, ducta, quod auctor negat. Dalec.

Ananchitide] Ananchitis Turnebo ἀπὸ τῆς ἀνάγκης, id est, a necessitute, dicitur: ut synochitis, a continendo. Dalec. Ananchitide in hydromantia, &c.] Puto verius scribi Anagogitide. ἀναγωγῦτις, ἀπὸ τοῦ ἀνάγειν, ab evocandis, Deorum manium imaginibus; nt συνοχῖτις, a retinendis, quæ evocatæ sunt. Legend. etiam, in Necromantia, pro hydromantia. Vide Salmas. p. 1091. b.

CAP. XII. De gemmis nascentibus et factitiis, et figuris gemmarum.

Gemmæ nascuntur et repente novæ] Lege: Gemmæ nascuntur et repente novæ, ac sine nominibus, ut ecce Lampsaci unam invenio in metallis aurariis repertam. Salmas. 1108. b.

Cochlides | Cochlidibus dissimiles non sunt conchides, Megaris ubivis in lapicidinis obvii, aliis molliores, insignite candidi, conclulis marinis pleni, auctore Pausania lib. 1. Cochlides in Iapicidinis Lugduno propinquis frequenter inveniuntur compressæ cochleæ similes, multis spiris flexnosæ, saxo inclusæ, amplæ, ponderosæ, visenda et admiranda in iis formandis naturæ solertia. In jisdem lapicidinis ad pagum Divi Cyriaci et Romani conchides reperinntur, quales Pausanias describit. Alexander Neapolitanus Genial. Dierum v. 9. scribit in montibus Calabris pro-

cul a mari versicoloris se marmoris frustum vidisse, in quo multiplices conclue congestæ et concretæ coalnerant, osseæ potins quam lapideæ, etiam cum marmor dissecaretur, intus delitescentes. Cochlidis id genus est. Dalec.

Postea chypeidos et rotunda] Turneh. emendat Epipedos. Constantinus vero legit κυκλώπιος. Vide Adversar. 1. 21. Lego, clypei modo rotunda. Alii Clypeoides. Dalec. Postea cycleides, &c.] Legend. Postea cycleides et rotun-Vide Salmas, p. 706. b.

Ex veris gemmis in alterius] Ut electrum in amethystum, crystallum in smaragdum. Dulec.

Aliunde minio sumptis omnibus] Sic fiunt hodie perdicophthalmi, et ælurophthalmi, passim venales in tabernis gemmariorum. Idem.

CAP. XIII. De ratione probandarum gemmarum.

Obsidianæ fragmenta veras gemmas non scarificant] Legend. Obsidiana, fragmentu veras gemmas non scarifant, facticiæ scarifationes candicantium fugiunt. Vide Salmas. 1101. b.

Montium articulis ferorum In vete-

ribus legitur montium obstaculis; quæ ab externarum scilicet gentium iniuria mœnium vice Italiam defendunt. Id nimirum est quod scribit xII. 1. Gallias inexsuperabili munimento Alpium coërceri, ne Italiæ se superfundant. Vide xxxvi. 1. Dal. Montium articulis | Dicit Salmasins ad Solinum, nosse se montium pedes, suras et scapulas, articulos vero se non nosse; itaque legendum esse, montium obstaculis. Verum fallitur. Articuli montium sunt nexus et juncturæ quibus sibi invicem adhærent. Vide Isaac. Vossium in Melam, pag. 161.

Fruges, vinum, olea, vellera, &c. ne equos quidem in trigariis] Trigarium locus est in quo equi exercentur. Glossæ: trigarium, τόπος ὅπου Ἱπποι γυμνάζονται. Vulgo 'mancipium' vocamus. Et paulo ante dixit, montium articulis; sed quid articuli montium faciunt ad laudem Italiæ? In Codd, antiquis legitur, montium obstaculis: recte: obstacula ibi sunt munimenta et propugnacula. Salmas. pag. 55.

FINIS NOTARUM VARIORUM.

NOTITIA LITERARIA

DE

C. PLINIO SECUNDO.

EX JO. ALB. FABRICII BIBLIOTHECA LATINA, A JO. AUG. ERNESTI AUCTIUS EDITA, TOM. II. CAP. 13.

Plinii Ætas.

C. PLINIUS SECUNDUS, Veronensis an Novocomensis fuerit, a multis disputatum est, initio facto per Joannem Presbyterum, Ecclesiæ Veronensis Mansionarium, qui eum Veronensem fecit: quos longa serie enumerat Rezzonicus V. Ill. Disquis. Plinianar. lib. 1. ipse pro Novocomo, recte, ut nobis videtur, decernit. Natus sub Tiberio, A. C. 23. ut eidem videtur: nam nec in hoc consentiunt: sub Claudio stipendia fecit in Germania, sub Nerone et Vespasiano varia munera publica administravit, procurator primum in Hispania, deinde Præfectus Classis Misenensis. Nec minus omnibus liberalibus disciplinis insigniter excultus, Epicureus, dogmate, non moribus, diligentia incredibili et eruditione admiranda, post elaborata plurima immortalitate dignissima volumina, cum Miseni agens ad Vesuvium1 montem, fumum et ignes evomere incipientem, cognoscendæ rei cupiditate propius accessisset, ex fumo nubis e monte ortæ, spiritu obstructo, clausoque stomacho, obiit sub Tito Imp. anno ætatis sexto et quinquagesimo a. d. VIII. Kal. Sept. Vitam et res Plinii post Plinium Juniorem plures scripsere.

dum nimis curiose Ætnæ incendia speculatur, uno ex ingentibus lapidibus, quos montis vorago in cœlum emittebat, ad caput ejus delapso, misere peremtum. Antonius Mongitor Biblioth. Siculæ T. 1. p. 231.

¹ Vide Plin. Junioris Epist. vr. 16. et 20. ad Tacitum, et auctorem vitæ, necnon Baptistam Fulgosum memorabilium vrir. 7. p. 605. Similiter de Francisco Nigro, Platiensi Siculo, Medico ac Philosopho traditur, hunc a. 1537.

Omnes vicit longe et obruit nuper Vir Ill. Ant. Josephus Comes a Turre Rezzonici, in opere eruditissimo Disquisitionum Plinianarum, i. e. de Utriusque Plinii patria, rebus gestis, scriptis, codicibus, editionibus, atque interpretibus, eujus T. 1. Parmæ a. 1763. T. 11. 1767. in f. prodiit, promisso etiam T. 111. quem cupide expectamus. Utramque Plinii Jun. epistolam de eo constituit et illustrat T. 1. p. 110. sqq.

Historiæ Naturalis Libri.

Ex scriptis Plinii solum ad nos pervenit opus, quod Plinius Jun. l. c. 'Historias naturæ' vocat, ipse auctor 'Historiam naturalem,' in præfatione: male libri quidam editi et scr. 'Historiam mundi' (Ill. Rezzonicus T. I. p. 194.) item 'Historiam mundi naturalem;' opus, ut recte ait idem Plinius Junior, ' diffusum, eruditum, nec minus varium, quam ipsa natura.' Constat libris XXXVII. eoque ex voluminibus ultra bis mille scriptorum Græcorum Latinorumque universam naturæ varietatem complecti conatus est. Series operis et rerum explicatarum hæc est: Post præfationem, cujus locum tenet Liber primus ad T. Vespasianum fil. Imp. Libro II. agit de Universo, cœlo et terra, unde eum librum Melanchthon et alii separatim edidere, ut lectionibus scholasticis inserviret: inde de terra proprie et Geographicis rebus L. 111. IV. v. vi. Hine ad incolas terræ venit, et primum Libro vii, de homine et rebus humanis copiose eleganterque disserit: qui liber in primis dignus est lectu: tum de ceteris animalibus eorumque variis generibus, ut de terrestribus, id est, quæ in terra incedunt. L. VIII. de aquatilibus, L. IX. de volatilibus, L. X. de insectis-XI. Ab XII. libro incipit exponere quæ terra eduntur, arbores, plantas, gramina, segetes, rem rusticam omnem, et cetera, corumque usus in vita humana per artes ab hominibus inventas. extremum in ipsam terram descendit L. XXXI. agitque de metallis, initio ab auro facto, corumque varietate, usibus, &c. ceterisque rebus, quæ e terra eruuntur; et desinit tandem L. ultimo xxxvII. in artibus pulchris, quibus materia sumministratur e terræ visceribus, ut statuaria, pictura, similibusque. Librum primum, suppositum Plinio, et ab interpolatoribus attextum contendit, bene meritus alioqui de Plinio Joannes Harduinus Chronolog. V. T. p. 152. quem late refellit III. Rezzonicus, sed ut tamen de Indice auctorum concedat ac defendat p. 200. Plinins ipse testatur opus

hoc exegisse se A. U. C. 830. Tito Vespasiano sextum consule. a. 230. post captam Carthaginem, et Corinthum, obitumque Catonis, a. 90. post obitum Virgilii: de quo v. plura apud Rezzonicum T. I. p. 172. sqq. Cum vero plurima e Græcis petierit scriptoribus, in illorum sensu assequendo non semper feliciter versatus videtur viris doctis. 'Neque vero novum est,' inquit Josephus Scaliger sive Yvo Villiomarus in locos controversos Titii pag. 14. ' Plinium in reddendo Aristotele aut Theophrasto offendere, cum sexcentis locis hoc commiserit. Quod utique non Plinii inscitiæ attribuendum, sed eorum negligentiæ, qui excerpta ex auctoribus mala fide descripta ad cum deferebant, ut in ordinem ab eo digererentur. Ita enim opus suum eruditissimum magna ex parte composuit vir ille nunquam satis laudatus. Quare errores in Plinio notamus, qui non sunt Plinii, sed amanuensium.' Innumera ejusmodi observata Salmasio ad Solin, cujus Salmasii videndum etiam judicium de Plinio homonymis hyles Iatricæ præmissum; ut omittam Budæi, Allatii, et aliorum, loca adducta a Crenio in limine partis VII. animadvers. quibus illum Naturæ, ut vocabat Lansius, Orat. pro Gallia pag. 126. Protonotarium hallucinatum annotarunt. Addam hæc Vignolii Marvillii personati scriptoris T. 11. Misc. p. 42. L'Histoire naturelle de Pline est un édifice d'une parfaitement belle structure, mais dont les dedans ne sont pas toujours assez bien meublés pour de si beaux dehors. Le dessein en est magnifique, les préfaces qui en font les entrées sont trèsjustes, la Morale qui en est le solide, est admirable, et il y a des ornemens qu'on ne sauroit payer. Telle est la description du Rossignol dans son dixième livre. C'est dommage que ce grand homme se soit trop appuyé sur des Ecrivains peu surs, et que ne choisissant pas assez ses lectures, il n'ait pas été luimême toujours fidèle à traduire les témoignages qu'il en a tirés. Profecit etiam e Latinis, tum iis qui adhuc extant, ut rei rusticæ scriptoribus, in quibus interdum iniquiorem esse Columellæ notavit Gesnerus ad Colum. 11. 9. 8. v. 6. 20 .- Epitomen operis confecit sæc. XII. extremo Robertus Girkeladiensis, quam Adrian. Relandus commemorat in Palæstina p. 439. Ejus exemplum fuit nuper in Bibliotheca Uffenbachiana. Aliam esse Oxonii in Bibl. Balliolensi, cujus auctor fuerit Rainoldus quidam, tradit Vossius de Hist. Latinis: sed in Catalogis Mss. Angliæ nulla est ejus mentio.-Excerpta autem e Plinio et Solino in membranis scripta, sub nomine Diguillii Grammatici, vidisse se testatur Salmasius ad Solin.

Absolvit Plinius opus suum paulo ante obitum, circa annum U. C. 830. ut non uno innuit loco: et quintum Consulatum Titi memorat lib. 11. cap. 25. quem ille gessit anno U. C. 828. C. 76. Incendium Vesuvii, quod speculatus Plinius occubuit, describitur a Dione libro LXVI. p. 755. seq. ad A. U. C. 831. Titi primum. Plinius in præf. 'Viginti millia rerum dignarum cura, quoniam, ut ait Domitius Piso, 'Thesauros oportet esse non libros,' ex lectione voluminum circiter duum millium, quorum pauca admodum studiosi attingunt propter secretum materiæ, exquisitis auctoribus D.1 includimus triginta sex voluminibus, adjectis rebus plurimis, quas aut ignoraverant priores, aut postea invenerat vita.' Volumen secundum citat Plinius vi. 29. septimum xxxIII. 3. Nonnunquam etiam libri non numerum, sed argumentum, ut 1x. 35. 'ut diximus in circuitu Mundi,' respiciens ad volumen secundum et seq. Et xxxIII. 1. 'sicut dicemus in gemmarum volumine:' respicit enim ad librum XXXVII.

Præter naturalium, quam titulo ipso promittit atque ubertim pandit, rerum notitiam, discordiam concordiamque, usus et effectus: præter historiam inventorum humani ingenii, laboris luxusque, et variarum artium, passim gravissimas aspergit sententias, et judicium de vanitate rerum humanarum, mortaliumque stultitia speciatim de perditis Romanorum per opes moribus, nec minus de mira sapientia ac provida arte, fidemque omnem superante vi naturæ, per quam Numen intelligi voluit. Itaque licet Epicuri immersus erroribus, tamen ab Atheismi έγκλήματι absolvitur, judice Ulrico Zwinglio lib. de Providentia T. 1. Opp. 356. A Georgio Agricola præfat, ad libros x. de natura fossilium arguitur, quod interdum haud observarit, a diversis scriptoribus unam rem duobus vel pluribus vocabulis appellari, interdum contra res duas vel plures uno vocabulo.' Talium hallucinationum plenum esse ait Salmasius pag. 258. qui passim etiam illas notavit exercitationibus in Solinum: vide pag. 298. 302. 303. Josephus Scaliger in Scaligerianis primis pag. 85. 'Accuratus Plinii lector deprehendet, ipsum Plinium omnia, quæ ex variis auctoribus excerpebat, ordine literarum sive alphabetico in sua digessisse adversaria, neglecto ordine naturali, qui notior erat.' Confer et

¹ Ita legendum, non C.

Reinesium III. 5. Var. Lect. Alia in diligentissimo illo viro notata vide, si placet, in Dan, Guil, Molleri diss, de Plinio Secundo pag. 20. seq. Non in omnibus obstringere se fidem suam, potiusque ad auctores relegare plus simplici vice præ se fert Lib. VII. cap. 1. 'qui dubiis,' inquit, 'reddentur omnibus, modo ne sit fastidio Græcos sequi, tanto majore eorum diligentia vel cura majore.' Adde vIII. 22. 'Sint ista, ut rerum Naturæ libuit,' inquit 11. 52. 'aliis certa, aliis dubia, aliis damnanda; nos cetera, quæ sunt in his memorabilia, non omittemus: et 11. 98. 'ut nihil. quod equidem noverim, præteream.' Hinc æquins de Plinio nostro judicat Jo. Raius Epistola ad Jo. Listerum, ne alios jam memorem, quorum testimonia congessit Jac. Pontanus lib. v. φιλοκαλίαs c. 1. pag. 142. et lib. vI. c. 10. p. 195. Sane reprehendi non raro Plinium immerito, ac præter rem mendacii argui, ubi quæ tradit verissima esse comperiuntur, pulchre notatum est a Casparo a Reyes, qui erudite illustrat locum lib. VIII. c. 50. atque etiam morbus est aliquis per sapientiam mori.' Sed de reprehensoribus et cavillatoribus Plinii videndus Ill. Rezzonicus T. I. Lib. VII. qui de iis copiose ibi dixit et accurate.

Scripta deperdita.

Deperdita Plinii scripta hæc enumerantur a Plinio Juniore Ep. 111. 5. De Jaculatione Equestri liber unus: de Vita (L.) Pomponii Secundi libri 11. Bellorum Germaniæ libri xx. Studiosus libri 111. Voll. v1. Dubii Sermonis L. v111. Historiarum xxxv11. a fine Aufidii Bassi. Electorum Clx. non in libris scriptis numerandi. Fuere enim tantum Loci excerpti e scriptis lectis ad usus varios vel cogitandi vel scribendi. De his omnibus diligenter scripsit sæpe laudatus Rezzonicus T. 1. l. v. Ipse Plinius, auctor, hos libros interdum tangit, ut H. N. v111. 42. librum 'de jaculatione equestri,' xv1. 4. 'de Vita Pomponii' in Præfat. libros 'dubii sermonis:' item ibidem 'libros Historiarum,' et 11. 53. 83. Alios præter hos alii, ut 'de bellis Germanicis' Tacit. Ann. 1. 68. Symmach. 1v. 18. Libros 'dubii sermonis,' Grammatici, Diomedes, Charisius, et alii.

Bibl. Angloise Tom. 1v. p. 10.
 Pomponius hic Veronensis an Novocomensis fuerit, pariter, ut de Plinio
 p. 150.
 ipso, disputatur. Novocomensem fuisse defendit idem Comes Rezzonicus Tom. 1. p. 150.

Scripta varia ad Plinium pertinentia.

Exempla Operis hujus scripta adhuc extant permulta; quorum magnum numerum diligenter enarrat et recenset Ill. Rezzonicus Comes T. 11. p. 218. Pleraque sunt recentioris ætatis, et circa tempora restitutarum literarum, quædam etiam sæc. xv. scripta. Nam propter copiam doctrinæ celebratam multi cupiebant exemplum libri habere, unde et post tam frequentes editiones factæ. Inprimis antiqua et clara sunt exempla: Ricardianum Florentia. quod nono saltem sæculo scriptum putatur; Toletanum, quo Pintianus et Schottus usi sunt; et Escorialense, e sæculo eodem nono, nondum collatum cum edd. Parisiense, tempore Caroli Calvi scriptum, et pauca alia. Exemplar Gottorpiense quoque celebratum est a nonnullis: idque conferri cum edito exemplo optat Ill. Rezzonicus. Sed de usu Codd. ad constituendum textum Plinii post recensitas editiones aliquid monebimus. Valde inter se variare scriptos libros, omninoque valde vitiosos esse, non est mirum, in tanta magnitudine operis, et multitudine rerum vulgo non notarum, cum etiam in iis libris, quorum populare argumentum est, tanta vitiorum copia irrepserit. Nec illa vitiositas est nova. Nam Symmachus jam de eo malo questus est, Epist. 1. 24. Similia alii tradunt. Guibertus ait, Robertum quendam. Abbatem Montis S. Mich. incidisse in exemplum Plinianæ hist. valde vitiosum; id eum correxisse feliciter. Qualem illam hominis, illo tempore, correctionem fuisse putemus? Apud Decembrium autem Polit. Liter. p. 44. Lonellus ait, se multa Plivii exempla e remotis etiam nationibus conquisivisse, ut adjutoribus Guarino et Victorino correctissimum haberet. Et omnino, non modo ante, sed et post inventam typographiam in editis exemplis, ut Stephanus ait, in Epist. de typogr. sua, p. 42. Plinium conjecturis omnium tanquam scopum misere expositum fuisse.

Versiones.

Versiones Plinianæ Historiæ extant pluribus linguis. Prima est sine dubio Italica Christoph. Landini, i primum edita, quod qui-

Iumina, non sine piaculi suspicione omnibus vulgasse.' Nam idem et Livium Italicum fecit.

¹ De hac versione intelligendum, quod dicit Sabellicus, de linguæ Latinæ restauratione p. 334. med. ¹ Landinum, Plinium et Livium, duo linguæ Latinæ

dem certo constet, Venet. 1476. f. per Jensonum; sæpe illa repetita. Si verum est, quod traditum reperi a nonnullis, e libro scripto factam esse hanc versionem, usus etiam criticos habet. Sed tum jam edita exempla plura extabant: potuit tamen, ubi hærebat, libros scriptos consulere; quod an et quomodo factum sit, judicabunt ii, qui cum editis contulerint accurate. In editione repetita nona Venet. 1484. correctorem habuit Jo. a Francesio, in decima ibid. 1543. 4. Ant. Brucciolum: qui deinde a se versum Italice Plinium edidit Venet. 1548. 4. Novam post dedit Ludov. Dominicus Venet. 1561. 8. etiam additis notulis; quæ illas obscuravit, etsi Brucciolum fere sequitur sensu, et verbis elegantior est, ut judicat illustris Rezzonicus.

Gallica versio totius operis Pliniani extat, facta ab Antonio Pineto (du Pinet), cujus prima certa editio est Lugd. a. 1566. apud Claud. Sennetonum; (nam altera 1562. incerta est;) sæpe repetita in Gallia et extra Galliam .- Novam versionem moliri cœpere viri quidam docti medio hoc sæculo nostro, sed res exitum non habuit. Nuper autem nova versio lucem vidit cum textu Latino, ita facto, ut nihil in eo poneretur, quod non in aliquo libro scripto extaret; quod est ad commendationem operis apud vulgus speciosum: versioni subjectæ sunt notæ, ad res maxime explicandas et illustrandas pertinentes; (quanquam et grammaticæ et criticæ insunt;) in quibus utique multa vulgaria etiam verbosius, quam necesse erat, traduntur. In eo opere plures laborarunt; unus scripsit præsertim versionem, ut una orationis forma operi redderetur; quæ est, quoad nobis judicare licet, elegans. Prodiit 1771-1782. Paris. 4. XII. tom. Opus debetur maxime Cl. Poinsinet de Sivri.-De Durandi versionibus particularum Plinianarum infra dicetur.

Hispanica versio una modo typis vulgata est, Hieronymo Gornesio ab Huerta auctore; (nam Francisci Hernandi versio librorum 26. scripta tantum extat;) ejusque pars prima Libros XI. complexa primum prodiit Mantuæ Carpet. a. 1624. altera 1629. f.

Anglice versus est Plinii textus a Philemone Batavo, qui in Anglia medicinam fecit, editusque Lond. 1634.—Belgice Arnhemii primum a. 1619. 4. deinde Amstelod. a. 1664. 8. sub titulo: Plinius van Menschen, Vogeln, onde Vischen.—Germanice versus olim ex parte est, a L. 1. usque ad L. v. Argentor. 1509. fol. et a L. vii. usque ad xi. per notum illum Henricum Eppendor-

pium; quæ versio prodiit Argentorati 1543. Sed alia versio facta est postea per Joannem Heydenum, quæ primum prodiit Francof. 1565. fol. deinde 1571. 1584. et 1600. repetita. Res non est tanti. Nam nemo eam hodie legere curet, nec adeo multum de ea sperare licet. Nuper autem Rostochii Vol. 1. 1764. Vol. 11. 1765. 4. prodiit novi exempli versio Germanica, cujus auctor fuit Jo. Dan. Denso Pomeranus: qui post diuturnum rerum naturalium studium, et cognito ingenio Pliniano, non male adeoque præparatus ad hunc laborem accessit; non modo sensus Plinianos bene exprimere conatus est, sed et rebus nondum nomen Germanicum habentibus, nomina apta imponere: quæ res ei sæpe non male cessit. Ceterum aliud volumen promisit, in quo et emendaretur textus Plinianus et historia naturalis ad uostra usque tempora continuaretur, h. e. nova post Plinium in quoque genere inventa traderentur. In quo virum doctum non solita nostræ ætati festinatione uti, res ipsa docet, cum nonus ab illius promissi tempore annus labatur, necdum illud volumen prodierit. Novæ versionis auctor nuper extitit Cl. Grosse, cujus duo priora volumina prodierunt Francof. 8.

Arabica versio, auctore Honiam, fil. Isaaci, memoratur in Herbeloti Bibliotheca Oriental. p. 199. et in Act. Erud. 1720. p. 415.

Interpretes Partium quarundam.

Juvat etiam per saturam paucis referre, qui partes quasdam Pliniani operis illustrarunt. M. Antonius Sabellicus Centuriis duabus annotationum, varia Plinii loca illustravit, quæ recusæ sunt Venet. 1508. et extant in T.1. Facis Gruter. De his sæpe ille in Epp. Rob. de Valle Rothomagensis dedit Explanationes difficilium Plinii locorum a. 1500. 4. (exigui momenti, judice Harduino.) Nic. Leonicenus de Plinii, et aliorum Medicorum erroribus; cujus liber primum prodiit a. 1491. Additus est liber de herbis, fruticibus, animalibus, metallis, serpentibus, &c. in editione Basil. 1529. 4. in quo refellit, quem vocat Patronum Plinii (s. Sabellici) i. e. Collinutium. Ejusdem Leoniceni de falsa quarundam herbarum inscriptione in Plinio, Argent. 1536. Huic rescripsit Pandulph. Collinutius in defensione adversus Leonicenum Pliniomastigem: v. et Epist. Totti et Menochii p. 211. seqq.

adde ill. Rezzonici Plin. L. v11. p. 217. ubi p. 219. etiam Verderius refellitur.

In Plinii Præfationem commentarius Marini Becichemi Scodrensis prodiit Paris. 1519. Corn. Vitellii Epist. ad Parthenium Benacensem, qua eandem præfationem illustrat, Perotti Cornucopiæ subjungitur, in quo sæpe Plinius explicatur: Philippi Melanchthonis paraphrasis prodiit cum Orationibus duabus Demosthenis in Aristogitonem Latine versis Hagenoæ 1527. 8. Video etiam laudari Antonium Fabrumi in Plinii præfationem Rom. 1510. 4. Leodegarii a Quercu commentarius prodiit primum Paris. 1556. 4. apud Vascosan. tum Heidelb. 1600. 8. In illam præterea scripsere Martinus de Figueredo, Olyssipone 1529. f. Adrianus Turnebus, (in libros Nat. Hist. præfatio ex emendatione Adr. Turnebi cum ejusdem notis. Paris. ap. Vascosanum, 4.) qui notas suas Guil. Pellicerio, Montispessuli Episcopo, debere se fatetur, et quas Harduinus sibi haud visas memorat: L. Antonius Flaminius, atque Antonius Ferrariensis.

In Librum I. et II. Francisci de Villabolos extat glossa naturalis, Compluti 1524. fol. In Librum II. Georgius Valla, Venet.
1502. 4. Jacobus Zieglerus, de quo v. Schelhornii Amœn. Hist.
Tom. II. p. 265. Collinutius et Vadianus, Basil. 1531. 4. Jacobus
Milichius, Prof. Mathem. Vitemb. Hagenoæ 1534. 4. Halæ Suevorum 1538. 4. Francof. 1543. 1553. 1563. 4. Paris. 1563. 4.
Lips. 1573. 4. Is vero res ipsas potius tractat, quam auctoris sensum investigat; tum se adjutum profitetur Ziegleri commentariis
in eundem librum, neque tamen totum subtiliter conscriptis.
Rudolph. Goclenius, Marpurg. 1612. 12. Gelenius emendatus
Paris. 1543.

In Librum VII. Guglingerus, Cracov. 1526. 4. In locum Plinii VII. 50. ubi mortis per sapientiam³ mentio, scripsere Alciatus II. 60. parerg. Mercurial. VI. 20. Var. lect. Bisciola XVII. 12. hor. subseciv. Cerda ad Georg. Virgilii IV. 260. Edvardus Fer-

¹ Vide Catalogum Bibliothecæ Seilerianæ pag. 124.

² Hujus Pellicerii notis in Plinium Mss. usum se fuisse Harduinus testatur. Similiter ineditæ alicubi delitescunt in Plinium notæ Antonii Nebrissensis, Joannis Andreæ Stranæi, Petri Ciacconii, Christophori Longolii, et fortasse

Franc. Calvi. Vide animadversiones philologicas Thomæ Crenii T. vII. p. 12. et 207. seq. D. de Aylva (forte de Sylva, inquit Harduinus) Medici Frisii commentarios in Plin. laudat Muntingius.

³ Verba Plinii sunt, 'Atque etiam morbus est aliquis per sapientiam mori.'

nandez, Joannes de Luna Vega, Franciscus Ximenez Guillen, et Jo. Pineda, Beverovicius Quæst. Epistol. pag. 23. 27. 66. 69. 78. et Wedelius Centur. 1. diss. Medico-Philolog. X. 10.

In Librum IX. Francisci Massarii Veneti castigationes et adnotationes Basil. 1537. 4. cum præfat. B. Rhenani, Paris. 1542. In Libri xxx. cap. 1. et 2. commentarius argutissimi scriptoris, i. e. Jo. Trithemii, complectens Magiæ naturalis rationem, prodiit Herbipoli 1548. 4. quo difficultates Plinianæ, præsertim de Magia, explicantur et tolluntur. Nic. Maroneæ Commentarius in Plinium et Dioscoridem de amomo editus est Basil, 1608, 4. Melch, Guillandini in aliquot capita Plinii lib. XIII. (de papyro) Venet. 1572. 4. Lausanuæ 1576. 4. contra quem Josephus Scaliger in scriptis postumis scripsit Paris. 1610. 4. Plinius de Piscibus, cum scholiis Jo. Cæsarii prodiit Venet. 1518. 4. Argentorat. 1534. 4. Christiani Gabrielis Fischeri, Regiomontani, nota ad Plinii IX. 33. (num. 52. Harduin.) de Concharum differentiis, in Actis Eruditor. a. 1733. p. 487. Antonii Vallisnerii dialogos inter Plinium et Malpighium legas in Museo Minervæ Venetæ (Galleria di Minerva) Tom. 1. pag. 297. et Tom. III. pag. 297. 353. quibus ingeniose refellitur generatio, quam ex putredine sine semine fieri multi sibi persuaserant. Vide et Diarium Venetum, Giornale de' letterati d'Italia, Tom. XIII, pag. 180.

De duabus partibus Pliniani operis etiam bene meruit David Durandus, Sacerdos Londinensis et Societatis eruditæ Lond. Sodalis; primum de L. xxxv. ad calcem libri, Histoire de la peinture ancienne, qui prodiit Lond. 1725. f. cum figg. deinde de L. xxxIII. de auro et argento ad calcem libri, Histoire naturelle de l'or et l'argent. Lond. 1729. f. Primum utrumque librum fecit Francicum, textum Latinum libri utriusque ex Mss. Voss. et ed. pr. 1469. emendare subinde tentavit, suasque notas addidit, ad L. xxxIII. etiam Gronovianas, ut et aliorum, ut Pintiani, correctiones et notas, et Harduini. Inprimis digna est, quæ legatur, præfatio ad Historiam Picturæ, ad notitiam scilicet edd. quarundam veterum. Ceterum in notis ipsius exempla Latinitatis non bene intellectæ plura reperimus. Etiam præfationem Plinii ab eo editam et ex iisdem libris correctam Lond. 1728. 8. reperimus: ipsi non vidimus.

Post hunc nuper plura loca Pliniani operis e libris scriptis editisque feliciter correxit et explicavit illustravitque Ill. Rezzoni-

cus in præclaro Disquisitionum Plinianarum opere, ut T. I. p. 242. seq. Librum primum ad Vespasianum. T. II. c. 9. p. 3. Libri II. et ceterorum omnium particulas plures, hoc nomine præclare de Plinio meritus, etiam exemplo illius operis diligenter tractandi proposito, quod imitentur, qui Plinii novam et perfectam editionem curare instituant.

Neque ex hoc numero excludemus Jo. Matth. Gesnerum, qui Chrestomathiam Plinianam cum notis edidit Jenæ a. 1723. 8. repetitam et emendatam Lips. et Zellæ a. 1753. in quo libro est ad Plinium et intelligendum egregia præparatio, et ad totum lectione cognoscendum invitatio. Et venit ei aliquando, Gættingæ cum esset, in mentem, totum opus edere, cum ei etiam Codex oblatus fuisset ab aliquo in vicinia Gættingensi (Eyringii Biographia Gesneri T. 111. p. 352.) et copia esset exempli Pliniani operis a Petr. Francio cum Cod. scr. collati; haberetque collegas rerum naturalium et medicarum peritissimos, quos in locis ad Physicorum et Medicorum disciplinam pertinentibus in consilium vocare posset, melius deinde eas dicturus, quam ipsi possent. Sed id institutum exitum non habuit.

Finem vix reperiremus, si omnes memorare vellemus, qui per varias occasiones Plinio profuere. Sed principes sunt Budæus, Jul. Cæsar Scaliger, Salmasius in Polyhistore, et notis ad Hist. Aug. scriptores, in quibus et locum de papyro ita explicavit, ut nihil, quod melius dici posset, reliquerit.—Nec prætermittendus Scheuchzerus, cujus Dialogus inter Plinium et Salmasium in Clerici Bibl. Sel. T. xvII. p. 192. et in ejus Hist. Nat. Helvet. plura sunt, quæ ad Plinium pertinent, ut P. vI. pag. 130. 159. de androdamante ad xxxvII. 10. Et ejus libri multa vel explicantur vel illustrantur ab iis, qui de genimis scripsere: multa in Commentariis Acad. Paris. literarum bonarum, Partibus quidem recentioribus, etiam ad artes pertinentia, etsi non raro infeliciter, propter Latinitatem non satis intellectam, inprimis ab Com. Caylus, aut vitiosam scripturam.

Fuerunt etiam, qui in Plinio laborarunt edendo, sed absolvere destinata non potuere. De miro studio Christophori Longolii Mechlinensis, qui A. C. 1522. natus, Patavii obiit, cum vix annos 34. vixisset, quos labores susceperit, quæ itinera et pericula obierit, ut Plinianam Historiam digne illustrare posset, vide quæso Melchioris Adami vitas Philosophorum in Longolio. Idem Ada-

mus narrat, Longolium pæne puerum plura in Plinio emendasse et notasse, quæ ipso inscio et invito in Gallia fuerint edita. Memorat etiam Orationem, de laudibus C. Plinii, ac commentaria in XI. Plinii libros. Et Gesuero Longolii Commentaria in Plinium celebrantur, quem Pictavii publice cum summa omnium admiratione docte et eleganter fuerit interpretatus. Tamen Longolium et Steph. Aquæum, qui Paris. 1530, f. edidit Comm. in Plin. minorum gentium interpretes vocari video ab Andr. Schotto, qui in Epistola ad Ortelium, Melæ subjecta, 'Pintiani,' inquit, 'in Plinium utinam te hortante Plantinus noster, typographus omnium quot sunt, erunt, maxime industrius, in vulgus edat cum Jac. Susii et Brugensium notis: esset cur Reipublicæ literariæ, patriæ, et Plinio ipsi jam pæne in integrum restituto gratularemur. Nos Toletanum Codicem Ms. quo usus est Pintianus, inspeximus, non pauca relicta collegimus, Solinum quoque et Capellam cum Mss. compositos recensuimus: sed maturescere sinam.' Schotto præterea discimus, quod Plinium illustravit etiam sæculi sui alter Varro, Petrus Ciacconius Toletanus, cujus vigilias Plinianas adhuc, inquit, nobis hæredes invident et thesauro incumbendo premunt. Petri Pierii Smensæ, Schotani, notas et emendationes in Historiam Naturalem Plinii memorat Suffridus Petri de scriptoribus Frisiæ decad. XVI. 2. nunquam editas, ut existimo, quemadmodum et Roberti Constantini Antonius Teissierius in elogiis Thuaneis Gallice versis illustratisque Tom. IV. pag. 508. Dan. Guil. Mollerus in diss. circulari de Plinio Secundo, Altdorf. 1688. 4. notat Nicolaum Rigaltium quoque et Octavium Ferrarium Plinii Historiæ Naturali recensendæ animum applicuisse, licet consilia eorum mors prævertit. Ipse Ferrarius pag. 309. Epist. De Plinio vix ulla spes superest, cum immensum pelagus et summa dies inflans vela colligere et retro cursum vertere impellat. Itaque labor omnis non sine fructu per tot annos magno scriptori impensus frustra susceptus fuerit. Sic Dii voluere.' Eodem loco testatur, se veterem editioneni Venetam contulisse cum manu exarato Codice, qui Pici Mirandulani fuerit. Notas Ferrarii non ultra librum duodecimum processisse a. 1675. testatus est Christophorus Arnoldus. Vide Burchard. Gotthelf Struv. T. I. fascic. 7. actor, literariorum ex Mss. eruditorum p. 78.

RECENSUS EDITIONUM

C. PLINII SECUNDI,

EMENDATIOR ET AUCTIOR FABRICIANO,

IN QUINQUE ÆTATES DIGESTUS.

[EX ED. BIPONT. 1783-1784.]

ÆTAS I. NATALIS.

1469-1496.

Inter cujus cimelia post editionem principem præstat Parmensis 1. emendata a Phil. Beroaldo. Sectiones in Plinianum textum induxit Romana 11.

— (Quæ ferebatur princeps Veroneusis, 1468. fol. eam extare uspiam, dubitarunt multi: nunc quidem, commentitiam esse, planum factum est ab ill. Rezzonico T. 11. Disq. Plin. p. 277.)

1469 Editio princeps, Veneta fol. per Joannem Spirensem Germanum, charta nitida et marginibus amplioribus: quam pluribus describit Sallengrius in Commentariis suis literariis (Mém. de littérature) T. 1. sed ut externis tantum immoretur, ad usum criticum nihil dicat, de illius temporis more. Ejus exemplum est in Bibliotheca Senatus Lips. Ad calcem leguntur hi versus:

Quem modo tam rarum cupiens vix lector haberet,
Quique etiam fractus pæne legendus eram,
Restituit Venetis me nuper Spira Joannes,
Exscripsitque libros ære notante meos.

Fessa manus quondam, moneo, calamusque quiescat; Namque labor studio cessit et ingenio.

Ad eandem editionem respiciunt versus, qui leguntur in antiqua editione librorum Augustini de civitate Dei Venet. 1470. fol. per Joannem et Vindelinum de Spira, fratres:

Delph. et Var. Clas.

Plinius.

16 Y

Qui docuit Venetos exscribi posse Joannes Mense fere trino centena volumina Plinî, Et totidem magnos Ciceronis Spira libellos, Cæperat Aureli, subita sed morte peremtus. Non potuit cæptum Venetis finire volumen. Vindelinus adest ejusdem frater, et arte Non minor, Adriaca qui commemorabitur urbe.

In hujus ed. exemplis Græca vel omissa vel Latine expressa sunt. Vitiose expressa multa: sed tamen, ut ill. Rezzonicus, post Durandum, (v. præf. Hist. Pictoriæ artis,) usu reperit, multa meliora sunt, quam in aliis editionibus: uude ad textum Plinii constituendum necessaria est. Harduinus quidem non modo usus ea non est, sed eam etiam ignoravit. Ad L. xxxIII. et xxxv. emendandum usus est Durandus. Mature negligi cæpit, quod secutæ eam editiones pulchriores erant.

1470 Romana 1. — naturalis historia. Ad calcem legitur: 'Sub Romano Pont. Max. Paul. 11. Veneto, impress. Romæ in domo Petri et Francisci de Maximis juxta campum Floræ, præsidentibus magistris Conrado Sweynheim et Arnoldo Pannarz. Anno Dominici natalis, 1470.' fol. cum Epistola Jo. Andreæ, Alcriensis Episcopi, ad Paullum 11. Hæc editio, manu passim notata, fuit in Bibl. Marquardi Gudii, et inde pervenit in Bibl. Vinariensem. Hanc editionem non probatam fuisse Perotto, patet ex Epist. ad Fr. Guarnerium, subjecta Cornu copiæ p. 1033. edit. Aldinæ: sed eam defendit Cornelius Vitellius in Epistola ad Parthenium illi subjecta, ibidem pag. 1049. et Perottum male accepisse quædam præfationis Plinianæ loca, docet.

1472 Veneta II. (Harduino I.) historiæ natur. libri XXXVII. cum Andr. Aleriensis ep. ad Paullum Secundum Venetum. Venetiis, per Nic. Jenson Gallicum, fol. (nam ed. Jensonii a. 1470. ficta est.) Hujus editionis exempla plura notata reperimus, ut olim in Thuana, Lugduni in Bibliotheca publica, et Londini in Bibl. Richardi Mead. Hæc editio specie perpulchra est, etiam caret

¹ Maittarius testatur Annal. Typ. T. 1. p. 34. eam se vidisse cum initialium literarum illuminationibus, singulorum librorum argumentum exhibentibus. Initio libri primi describitur Plinius sedens et scribens: 11. informis Mundi globosi figuta: 111. 17. v. v. v. diversæ

Tabulæ Geographicæ: v11. tres Sceleti: v111. duo Elephantes turrigeri: 1x. x. varia piscium et avium genera: x1. Bombycum variæ ab ovo usque metamorphoses: x11. Numina ruralia: x111. Hortulanus arbusculas transmovens: x1v. Homo ebrius in vinca: xv. Puer

mendis edit. Rom. sed subinde interpolata est spuriis laciniis, sive codicis scripti, sive correctoris culpa.

1473 Romana II. repet. Rom. 1470. fol. sed et minus elegantibus literis, et vitiosior, et vero etiam pluribus locis a quodam Brotheo, qui ei editioni præfuit, depravata, quem hoc nomine acriter perstringit Dom. Calderinus in recriminatione taxationis Plinianæ ad calcem Comment. in Juvenalem. Ibidem in Defensione adv. Brotheum accusat Perottum, quod Plinium 275. locis corruperit: quod in qua editione factum sit, ignorare se dicit auctor Literaturæ Brixiensis P. 1. pag. 160. Ea autem accusatio est communis Perotto et Brotheo, de quo idem dicit. Nempe Perottus codicem, ex quo novam editionem Brotheus duxit, tot locis correxerat; ut clare dicit: 'in ducentis et septuaginta quinque locis Plinianum codicem, quem Brotheus inprimi jussit, depravasse, fateatur necesse est.' Omissa est etiam Epistola Jo. Andr. Aleriensis ad Paullum II. cum Epistolis Plinii Junioris de avunculo suo, et in fine alii versiculi. Denique in hac editione textus Plinii sectus est in partes minores cum titulis, eorumque numeris, uti et operi præfixi sunt: quæ res etsi usibus nonnullis aptiorem textum facit, tamen non probatur ill. Rezzonico. Sed id institutum secuti sunt postea omnes.

1476 Veneta III. per Nic. Jenson. f. quæ repetitio videtur ed. 1472. cf. Car. Benj. Lengnichii notit. librorum rariorum. Gedan. et Lips. 1776. Tom. II. p. 60.

— Parmensis I. fol. Ducta est e Jensoniana, sed tamen in locis nonnullis emendata a Phil. Beroaldo, cujus epistola subjecta est in fine, quæ loca et annotavit ill. Rezzonicus Comes. Usum quidem se dicit et Mss. Pliniani Operis, et testimoniis veterum, Pliniique ipsius: quarundam emendationum ipse rationem reddi-

humi cum pomis ludens: xvI. Venator sylva cervum persequens: xvII. Arbores in seminario dispositæ: xvIII. Agricolæ duo arantes: xIX. multæ sationum species: xx. Puer melones legens, et mulier corbem gestans: xXI. Rusticus corollas nectens: xXII. Tinctor vestium: xXIII. Vindemiator in vinea: xXIV. Quidam Arborum radicibus assidens: xxv. Quidam herbas legens: xXVI. Chirurgi duo, alter infirmi caput curans, alter vero incidens: xXVII. Pantheræ duæ, altera aconito gustato expirans: xXVIII. Medicus cum libro, prope æ-

grum in lecto decumbentem: xxix. Æsculapius sub serpeutis figura: xxx. Magus in magicarum figurarum circulo legens, et Dæmon desuper advolans: xxxi. Urinatores: xxxii. Navis: xxxiii. Puer sufflans ignem sub fornace fusoria: xxxiv. Pictor pingens in tabella:xxxv. Metallorum fossor:xxxvi. Duo lapidicidæ: xxxvii. Gemmarius inter varia gemmarum diversicolorum genera. Tales figuræ et in exemplo ed. Parmens. tertiæ repertæ, quas enarrat ill. Rezzonic. p. 298.

dit. Hac editione usus est Pintianus, eaque intelligenda, cum Parmeusem librum commemorat.

Filiæ Parmensis 1. sunt sequentes:

1479 Tarvisina, fol. quæ Parmensem 1. repetiit, etiam Beroaldinas notulas: accessit egregia Hieronymi Bononii (Bologni) Apol. pro Plinio (ad Jo. Bombenum) adversus eos, qui tum Plinii libros in contemtum adducere tentarunt, additis versiculis his:

Quid juvat innumeris onerari scrinia libris?
Solus pro cunctis Plinius esse potest.

1480 Parmensis 11. typis Andr. Portiliæ, fol. quæ nihil differt a t. nisi quod mendæ quædam typographicæ sublatæ sunt a Portilia typographo, et Beroaldi nomen in fine et epistola omissa, relictis tamen correctionibus: fortasse ut imperitis novum videretur, quod erat dudum vulgatum.

1481 Parmensis III. fol. typis Andr. Portiliæ. Secundæ similis

— Veneta IV. fol. apud Thomam de Blavis: quam e posterioribus Parmensibus ductam subjectæ Beroaldi correctiones sine nomine et epistola ejus docent.

1483 Veneta v. quam Harduinus alteram putavit. Venetiis impress. opera et impensis Jo. (Rainaldi) de Novimago Alamani, anno nativitatis domini 1483. d. vi. mensis Junii, fol. Ex iisdem cum illa 1481. exemplaribus ducta est. In fine sunt quædam non contemnendæ correctiones. Ceterum hæc editio mendis scatet.

1486 Veneta vi. fol.

1487 Veneta VII. Plinii Secundi Naturalis historiæ libri XXXVII. Venetiis impress. per magistrum Marinum Saracenum anno MCCCCLXXXVII. die XIV. mensis Maii regnante illustrissimo principe Augustino Barbarico. Fol. Literæ initiales coloratæ. In fine habet correctiones.

1496 Brixiensis 1. fol. typis Angeli et Jac. Britannicorum.

ÆTAS II. BARBARA.

1496-1535.

Novum Plinii exemplum, idque castigationibus Hermolai Barbari primis an. 1492. et alteris an. 1493. editis emendatum introduxit Veneta an. 1496. Adjunxere se illi Guil. Pellicerius et Jo. Bapt. Palmarins. Præ ceteris dein profuit Plinio Alex. Benedictus; et huic successere Jo. Cæsarius, Des. Erasmus, Angelus, et qui nulli doctrina inferior, modeste verum nomen illo 'Bellocirii' texit, Petrus Danesius.

1492 et 1493 Castigationes Plinianæ Hermolai Barbari, Romæ, fol. Atque hæ sunt primæ Hermolai, qui Plinianum opus tum e libris scriptis, tum maxime ex ingenio, i. e. ex doctrina et scientia rerum, e scriptoribus Græc. et Lat. comparata, castigare instituit.

1493 Ejusd. Castigationes Plinianæ secundæ: it. emendatio in Pomponium Melam: it. Obscuræ voces in cod. Pliniano cum ex-

positionibus. Romæ, typ. Eucharii, fol.

De castigationibus Herm. Barb. accuratissime omnium, quos nos quidem sciamus, egit Apostolus Zenus in Diss. Vossianis P. 11. p. 371. Reprehensus est a pluribus, ut Rhenano, in præf. ad Massurium in L. 1x. Plinii, quod libros scriptos non satis diligenter inspexerit; quod non negamus; at ille in præfatione ad Alexandrum ipse dicit, se maxime e scriptoribus veteribus Græcis et Latinis correxisse; et videtur codices veteres et bonos nancisci non potuisse. Hæ castigationes aliquoties repetitæ sunt Mediolani, Basileæ, &c.

1496 Veneta fol. cum castigatt. Herm. Barbari per Barthol.

de Zanis.

1497 Veneta, apud Bernardum Benalium, ex correctione Hermolai Barbari, fol.

1498 Veneta fol. ap. Bernard. Benalium. Rep. ed. prioris.

— Veneta fol. cum præfat. Palmarii. Ut ex præfat. patet, basin fecit Venetam II. i. e. Jensoni, exemplo Hermolai, correctam ad rationes Hermolai, sed maxime ad Mstum librum Barberinianum, in margine etiam additis annotatiunculis ad lectiones pertinentibus. Sed ea editio proprie est repetitio Venetæ anno 1472.

— Brixiensis II. fol. e castigationibus Hermolai Barbari, cum notulis quibusdam marginalibus manu Guil. Pellicerii Episc. Monspeliensis passim exaratis, in decem fere priores libros. Hæc editio in calce a. 1496. exhibet: in quo vitium sit necesse est, quia Benalianæ vestigiis incedit: videturque ille aunus temere ex ed.

prima ductus esse; nisi in tota re fraus est, ut videtur.

1499 Naturæ historiarum libri XXXVII. e castigationibus Hermolai Barbari, quam emendatissimi editi. In calce: Impressi Venetiis per Jo. Alvisium de Varisio Mediolanensem, 1499. d. 18. Maii. Fol. Hanc edit. curavit Jo. Bapt. Palmarius, Harduino non inspectam.

1507 Venet. f. C. Plinii Secundi Veronensis historiæ naturalis libri XXXVII. ab Alexandro Benedicto physico emendatiores redditi. Impress. per Joannem Rubeum et Bernardinum fratresque Vercellenses ab incarnatione anno Domini 1507. die XVI. Januarii. Ed. rarissima. Multa ille sinc dubio bene emendavit, usus etiam antiquissimo, ut ait, codice. In margine sunt lectiones dubiæ, ad calcem etiam aliæ. Primus paginas numeris notavit, indicem rerum addidit. Accessere et Hermolai Barbari castigationes; etsi eas ill. Rezzonicus non memorat.

1510 per Alex. Benedictum, Veron. 2 voll. 8. nescio an diversa a sequente:

— ab Alex. Benedicto emendatiores redditi, 2 voll. 8. sine loci et typographi nomine. Rep. ed. 1507. De hac editione dubitatio esse potest de loco et typographo. Ill. Rezzonicus Venetiis attribuit, de typographo hæret. Vix dubitamus, quin sit e Juntina officina: adeo forma literarum cum Juntinis consentit. Et Juntæ similiter in aliis libris fecerunt, in quibus tantum repeterent aliarum officinarum exempla, ut in Catullo, Tibullo, Propertio. Est tamen et Lugdunensibus exemplis simile, ut Livio Becharii, &c.

1511 C. Plinii Secundi nat. historia cum quibusdam Hermolai Barbari, Viri undecumque periti, lecturarum annotationibus, &c. quæ omnia emunctis a Nic. de Pratis characteribus Francisci Regnault ac Jo. Frellon impendio, in Lutetiæ Parrhisiorum Academia feliciter impressa, anno a nostræ salutis redemtione MDXI. fol.

1513 Paris. fol.

- Venet. cum Alex. Benedicti emendd. Venetiis, per Melchiorem Sessam, cum figuris. Ed. nitida et rara.

1514 Paris. ap. Nic. de Pratis, per Franc. Regnault. fol.

1515 Aldina. Hist. natur. Venet. partes tres. 8.

1516 C. Plinii Secundi hist. nat. libri xxxvII. olim ab Alex. Benedicto castigati, nunc autem ex collatione multorum exemplarium diligentius recogniti. Venetiis, a Phil. Pincio Mantuano impressum anno Domini MCCCCCXVI. die ultimo Decembris, Leonardo Lauredano Venetiarum felicissimo Duce regnante. Fol. Quod editor collationes aliorum exemplorum jactat in titulo, id inane est, sed illis temporibus valde usitatum.

1518 Fol. Hagenow, ex Herm. Barbari emendatione et Joannis Baptistæ Palmarii, (est igitur repetitio Venetæ 1498. et hanc habet, qui illam habet,) cum Indice ampliss. Joannis Camertis, qui prodierat separatim Viennæ Pannoniæ 1514. 4. et deinde pluribus Plinii editionibus est adjunctus.

1519 Venet. fol.

- 1524 Paris. fol. Cum hujus et editionum 1511. 1513. 1514. tituli sint iidem, eas recensionem Hermolai secutas esse patet omnes. Nic. Beroaldi et Guil. Budæi operam, in Plinio emendando præstitam, laudat Erasmus XXVIII. 14. Epist. Eam credebat Fabricius in editionibus hujus scriptoris Parisiensibus a. 1514. fol. et 1516. fol. 1524. fol. apud Vidoveum, cum et Cæsarii operam in eo genere laudet. Sed in præf. Plinii Paris. 1526. diserte Beroaldo correctio edd. Paris. tribuitur. De Budæo quod dicit, ad librum de Asse pertinet: ex eoque sunt notulæ Budæi, quarum in quibusdam edd. fit in titulo mentio.
- Colon. 8. per Joannem Cæsarium.
- Colon. fol. (editio haud paulo melior altera Germanica 1518.) per Joannem Cæsarium, qui 4000. mendarum sustulisse se dicit, non inventa demum et correcta, cum editionem curaret, sed antea deprehensa et sublata in prælectionibus, quas in Plinii libros Coloniæ habuisset: inter quas scilicet facillime a curiosis interpretibus et deprehenduntur, et vero etiam sæpe corriguntur, vitiosæ lectiones. Ceterum in isto numero vitiorum etiam typographica intelligit. Ejusdem Cæsarii scholia in Plinium et Oppianum de piscibus prodiere Argent. 1534. 4.

1525 Basil. fol. apud Jo. Frobenium, ab Erasmo curata, haud paulo pulchrior Hagenoënsi et Coloniensi. Ejus basis est Coloniensis, sed pluribus locis, præsertim ex antiquiori codice scripto, etsi valde vitioso, correcta: cujus correctionis aliquot egregia exempla in præfatione ad Episcopuni Olomucensem commemorantur. (Extitit in Bibl. Ernestii. Quinque libros priores cum cod. Ms. contulit Henr. Snakenburch.)

- Veneta cum castigatt. Hermolai Barbari, fol.

1526 Paris. fol. Habuit auctorem quendam Angelum, qui ei præfatus est, et cum dicat, se Hermolaum maxime sequi, nempe ut superiores editores Parisienses, tum se ait usum duobus Codicibus scriptis e Bibliotheca S. Victoris, similes scilicet illi Erasmiano, de quo ante diximus. Subjectum indicem copiosum Petrus quidam Gratianopolitanus pro suo venditat, et in eo se jactat, cum prope totus sit Camertis. In præfatione salsum est, quod

dicit: 'Utinam Academia Parisiensis tot haberet eruditos, quot habet jam chalcographos.' Nec minus mirabile, quod Hermolaum Barbarum dicere solitum tradit: 'Qui Plinium non legit, est indoctus: qui lectum contemnit, indoctior: indoctissimus, cui non sapit.' Habet ca editio varias lectiones in margine.

1530 Basil. fol. per Beatum Rhenanum. Ducta est hæc editio, ut ceteræ Basileenses, ex illa Erasmi a. 1525.

1532 Paris, f. curante Petr. Bellocirio, editio longe pulcherrima. Ejus brevem, at elegantissimanı præfationem, bene fecit, cum totam Disquisitionibus suis Plinianis inseruit Ill. Rezzonicus: ex qua intelligitur, post Barbari, cui plurimum tribuit, Budæi aliorumque operam bonam, multa eum reliqua putasse, quæ corrigenda viderentur, ipsumque multa correxisse, quæ illos fugerant; quod vir ille modestus magna cum asseveratione confirmat : in quo se, ait, duobus adjutum pervetustis libris scriptis, per quos effecerit, ut hæc sua editio omnium correctissima esset. Itaque operæ pretium fuerit, hanc editionem ab eo, qui novam editionem curare velit, diligenter excuti; quam admodum raram esse, indicio est hoc, quod qui de editionibus Plinii dixere, eam fere ignoravere, Ill. Rezzonicus autem duo modo exempla ejus in Hispania reperit; in Italia nullum. Ceterum ille Bellocirius est Danesius, cujus editionem quidam, sed tantum nomine tenus, commemorarunt: Ill. Rezzonicus commentitiam putabat: quippe et præfatio illa inter Danesii opuscula edita est; adde Colomesii Miscell. Hist. p. 826.

1534 Herm. Barbari in C. Plinii Sec. H. N. castigationes, Basil. 1535 Venet. 4 voll. 8vo. ed. Andr. Asulano, sub Aldi insigni. Præfatus est Andr. Rabirius Brixianus: sed is nihil dicit, nisi hanc editionem esse sua opinione omnium castigatissimam; quæ est vana jactatio non habentis quo commendet opus: videturque id pertinere tantum ad diligentiam typographicam.

ÆTAS III. GELENIANA.

1535-1543-1582.

Antesignanum habet Sigism. Gelenium, qui edito jam an. 1535. castigationum volumine, quamvis nimiæ a quibusdam arguatur licentiæ, Harduino tamen judice, vetustorum auctoritati codicum ac

fidei tantum tribuit, quantum detrahere iisdem visus est Hermolaus Barbarus. Sane ex quo Gelenius ipsum Plinii textum a conjecturis Hermolai ad codices sæpius probe revocatum, edidit, eo pro exemplo usi sunt plerique omnes. Gelenii exemplum secutus est Beat. Rhenanus, et Ferd. Pintianus. Textum post Gelenium curarunt Andr. Morguæsius, P. Manutius, cet.

1535 Basil. fol. per Beatum Rhenanum. Aldina usus est. Sed

et Sigism. Gelenii castigatt. accessere.

1536 Venet. ap. Ald. 4 voll. 8. cum duplici indice. Repet. ed. 1535.

— Beati Rhenani castigg, in aliquot Plinii Nat. Hist. libros (præfat. et libros XIV. priores) separatim prodiere. Basil. fol. Adde his Epistolam ejus ad Bilebaldum Pirckheimerum de locis Plinianis, subjectam libris Rerum German.

1538 Venet. 3 voll. 8. repet. ed. 1535.

1539 Basil. fol. c. castigg. Sigism. Gelenii et Beati Rhenani. Aldino exemplo usus est.

1540 Venet. 2 voll. 8. rep. ed. 1535. Sed hæc editio cum tribus superioribus 1535. 1536. 1538. videtur eadem esse. Si toties repetita est, certe sine accessione novi boni repetita est: nam eandem omnes habent præfationem. Sed videtur tantum titulus et anni nota, tum in titulo, tum in clausula, mutata esse, ut in aliis, ad alliciendos emtores: unde raro licet reperire exemplum, in quo idem sit annus in omnibus partibus.

1543 Basil. per Sigism. Gelenium.

- . . . Paris. apud Audænum, sine loco et anno.
- Paris. fol. apud Reynault.
- Paris. fol. apud Barthelinum et Rolandum.

1545 Basil. fol. accurante Frobenio; e Geleniana ducta.

1548 Lugd. ap. Beringos fratres, fol. e Basil. Gelenii ducta, cujus et notæ additæ sunt: in margine quibusdam lectionibus aliis notatis.

- Frellonianam reperit Rezzonicus; sed parum certa fide. Frellonius cum Beringis exempla partitus videtur.

1549 Basil. Frobeniana, c. præfatt. Erasmi et Gelenii, cujus et notæ subjunguntur, fol. Cf. Crenii animadv. philol. et crit. P. VII. p. 7.

1554 cum annotationibus Sigism. Gelenii. Basil. fol.

1559 Naturalis historiæ libri triginta septem. A Paullo Manu-Delph, et Var, Clas. Plinius. 16 Z tio multis in locis emendati. Castigationes Sigismundi Gelenii. Index plenissimus. Venet. ap. P. Manutium, fol. Sed est mera repetitio Lugd. 1548.

1560 et 1561 Lugd. 12. ex castigatione Andr. Morguæsii, apud hæredes Jac. Juntæ, (i. e. Phil. Tingum, qui in Morguæsii præfatione diserte commemoratur,) unde Juntina editio a nonnullis male appellatur. In varr. lectt. quibus margines referti sunt, sæpe vet. cod. notatur, et in præf. dicit editor, se vetustissima exemplaria, etiam scripta, contulisse; sed nullum nominatim, ut ex aliorum edd. excerptis ductæ videantur.

1561 Lugd. fol. apud Anton. Vincentium, cum præfat. Jo. Nic. Victorii.

- Lugd. opera Juntarum, 16.

1563 Lugd. fol. apud Frellonium vel Vincentium. Erant enim socii librarii Frellonius et Vincentius; videnturque exempla inter se partiti esse, et sub suo quisque nomine sua vendidisse. In textu nil mutatum: in marginibus sunt notulæ, fere e Pintiani castigationibus; in fine notæ Gelenii.

1565 Colon. 8.

1571 Venet. fol. apud Hieron. Scotum, qui textum ex Aldinis archetypis pristino nitori restitutum in titulo dicit: sed Paulli Manutii textum exprimit.

1582 Genev. e Geleniana ducta.

- Francofurti fol. ad Basileenses facta, cum annott. Sig. Gelenii, et figg.

— Lugd. Bat. fol. apud Petrum Sanctandreanum. In qua editione est quidem multum boni, et haud paulo plus quam in superioribus: sed longe plus promissum ab initio, quam præstitum est: nec per omne opus par diligentia adhibita est, ut bene demonstrat Ill. Rezzonicus. Harduino dicitur Leydensis prima.

ÆTAS IV. DALECAMPIANA.

1587—1669.

Cujus princeps habetur Jac. Dalecampius: quamvis emendationes suas ipse a textu modeste coërcuerit, præivit tamen ceteris, Jo. de Luct, qui etiam Salmasii Plinianis Exercitt. usus emendatissimum dedit textum et Leydensi III. quæ ab adjectis J. Frid. Gronovii notis vulgo dicitur Gronoviana.

1587 Lugd. fol. per Jacobum Dalecampium, Medicum, bene sane de Plinio meritum, etsi non plane satisfecit doctioribus. Nam et ex codd. nondum collatis, præsertim ex cod. antiquissimo, qui Chiffletii, alioque, qui Cujacii fuit, excerpta dedit, et ad intelligendum egregie profuit.

1593 Genev. 8. apud Jac. Stærium, e Geleniana et Dalecam-

piana ducta.

- Lugd. Bat. fol. apud Hieron. Commelinum, illi a. 1582. fere similis. Eodem anno ap. eundem recusæ Beati Rhenani castigatt. Fol.

1597 Lugd. fol.

1599 Francof. fol. rep. ed. 1582. sed Dalecampianis notis etiam usus est editor. Accessere et notæ Anonymi, forte Jaui Gruteri.

1601 Genev. 8. apud Jac. Stærium. rep. ed. 1593.

1606 Lugd. fol. rep. ed. 1587.

1608 Francof. 8. rep. ed. 1599. accessere quædam notæ a Pintiano sumtæ.

- Francof. 8. apud Claud. Marnium et hæredes Jo. Aubrii. rep. ed. Dalecamp. 1587.

1613 M. Guilandini comm. in Plinii de papyro capita 111. ex rec. H. Salmuth. Ambergæ. 8.

1615 Genev. fol. sumt. J. Crispini.

1616 Genev. fol. ap. Stærium.

1629 Cl. Salmasii Exercitt. Pliniauæ in Solinum, Paris. ap. Drouart, fol. 2 voll. (repetita Ultrajecti 1687. fol.) quibus multum tribuit Jo. de Lact in Elzeviriana editione. Harduinus, quamvis in iis multa erudite dicta concedat, ita tamen derogat, ut pleraque a Plinio illustrando aliena, et quicquid boni ac probabilis ad Plinium attinet, id fere totum esse ex alienis hortis surreptum dicat.

1631 Historiæ naturalis libri XXXVII. Opus omni quidem commendatione majus, sed nullis ad hunc diem editionibus satis unquam emaculatum fuerit. Nunc denuo quanta præstari potuit cura et diligentia, tam ex vetustissimorum et aliorum hactenus excusorum, quam plurium etiam manuscriptorum codicum attentissima collatione; idque post ultimam defuncti doctissimi D. Jacobi Dalecampii manum, ita feliciter repurgatum; Variis quoque Sigism. Gelenii, Fredenandi Pintiani, et aliorum lectionibus ornatum; ut nihil posthac huic operi desiderari posse

videatur. Accessere itidem indices. Genevæ, sumt. J. Crispini, fol.

1635 Lugd. Bat. 3 voll. 12. ex off. Elzeviriana per Jo. de Laet, ceteris (1582. et 1593.) longe melior. Est enim emendatissima, et habet in vol. ult. varias lectiones bene lectas, et notas virorum doctissimorum, prima multas Salmasianas e Polyhistore non diu ante edito, cui plurimum se, ait editor, tribuere.

1669 Naturalis historiæ Tomus I—111. Cum commentariis et adnotationibus Hermolai Barbari, Pintiani, Rhenani, Gelenii, Dalecampii, Scaligeri, Salmasii, Is. Vossii, et variorum. Accedunt præterea variæ lectiones ex Mss. compluribus ad oram paginarum accurate indicatæ. Item Jo. Frid. Gronovii notarum liber singularis. Lugd. Bat. Roterd. ap. Hackios, 8. Hanc præstantem editionem Jo. Fr. Gronovio tribuere solent, quod notis ejus maxime nobilitata est, quæ in hac editione accessere, inde a L. xx. usque ad fin. egregiæ illæ, sed ut apparcat, non hoc egisse tum virum doctissimum, ut textum accurate excuteret, et interpretem, qui proprie dicitur, egisse, sed quæ ipse antea in margine exempli sui habuisset notata, ea condonasse librariis tum, cum jam ad librum vigesimum venissent.

ÆTAS V. HARDUINIANA.

1685-1783.

Per quam unus regnat Jo. Harduinns, de quo vide ad edit. 11.

1685 Harduini I. Paris. 5 voll. 4. quæ dein repetita est, tum plenior, tum splendidior prodiit.

1723 Harduini II. Historiæ naturalis libri XXXVII. quos interpretatione et notis illustravit Joannes Harduinus. Jussu regis Christianissimi Ludovici magui, in usum serenissimi Delphini. Editio altera emendatior et anctior. Tom. I—III. Parisiis, typ. Ant. Urb. Coustelier, fol. Apparet in magna illa multitudine editionum et virorum doctorum, qui earum curam suscepissent, nullam tamen factam ad id usque tempus fuisse, quæ critico erudito satis et severo satisfaceret. Talis editionis consilium cepisse videtur Jo. Harduinus, cum editionem Plinii in usum Delphini pararet. Ad textum constituendum quindecim codd. ser. lectionibus usus est, sed in his tantum octo ab ipso collatorum: ecterorum

lectiones jam ante ab aliis excerptæ extabant. Forma operis est ea, quæ in illo genere in Usum D. instituta erat. Notæ sub textu pertinent ad intelligenda verba et res : criticæ ad calcem libri cujusque sunt rejectæ. Boni utique multum inest, inprimis per comparationem Plinii cum locis scriptorum, e quibus profecit atque hausit sua, nummos multos ad illustrandum allatos, ceterum plagii jure reus' factus ab aliis. Notandæ etiam in ejus textu lectiones vitiosæ, per errores operarum in editionibus vulgaribus ortæ, quæ facile ex edd. paulo vetustioribus corrigi poterant, sed ab illo relictæ: quod tamen cum aliis similibus peccatis excusabit operis magnitudo et laboris. Multa loca etiam male correxit, et in nummis interpretandis valde deliravit. In fine, præter indicem emendationum, tres alii accessere, Geographicus, Personarum, Verborum denique et Sententiarum. Ceterum ad editionem hanc velut Appendix referri potest ejus opus ' de nummis antiquis Urbium et Populorum,' ad cujus calcem illustratur ex instituto locus Plinii insignis de re monetaria, qui occurrit lib. XXXIII. cap. 3. sect. 13. Hanc editionem omnium præstantissimam et nos accurate exprimere studuimus.

1723. Chrestomathia Pliniana J. Matth. Gesneri exhibet loca selecta hist. nat. Jenæ, 8.

¹ Nescio, unde acceperit B. G. Struvius, qui Gabrieli Cassartio, S. J. deberi magnam partem operæ in Plinium impensæ contendit introductione in notitiam rei literariæ c. v. § 8. p. 109. ' Editiones scriptorum classicorum, quæ in usum Delphini factæ, satis sunt splendidæ.' (illas impensis plus quam 200,000 librarum constare notat Îluetius de rebus ad se pertinentibus pag. 290.) ' De hisce tamen dicendum, quod editores splendorem potius addiderint quam notas. Has enim plerasque Germani scriptores sibi vindicabunt, vel Belgæ, si Harduini Plinium excipias, qui tamen majoris adhuc plagii accusandus, cum pleraque ex Cossartii Msto, cui per plures annos insudaverat, desumserit.' Jo. Georg. Grævius Epistola ad Jo. Clericum data 13. Mai. 1687. 'Male sane, apud Gallos quoque, audit Harduinus, cum quod aliorum compilet scrinia, tum quod liberius invehatur et petulantius exagitet viros doctissimos, nbi quid deprehendit in illorum scriptis, in quo cespitarunt, nt est ingenii humani imbecillitas; præ-

tereat vero silentio illorum præclara in rem literariam merita et observationes, quas sibi vindicat; non pudenter, Hercule, si verum fateri volumus. Vossium sane indignari quoque accepimus, quod Harduinus sibi tribuerit elegantissimam et certissimam emendationem, quæ legitur in notis ad Melam p. 280. cum omnibus illorum scriptorum locis, quibus eam firmat, excepto solius Charisii. Fr. Gronovii emendationes laudat quidem in processio, sed in annotationibus suo illas asserit ingenio et solertia, raro Gronovii mentionem facit, nisi ubi ab illo dissentit. Non possum igitur improbare (quamvis amicitia et commercium literarum mihi intercedat cum Harduino, et inficiari non possim, multa egregia illum, per se quoque, cum in Plinio, tum in Geographicis ex numismatibus illustratis observasse, Plinique illius primas deberi, non soluni inter scriptores, in usum Delphini editos, sed inter editiones omnes Phuii) famam Salmasii aliorumque doctorum hominum a te vindican,' &c.

1741 Paris. (Basil.) fol. rep. ed. Paris. 1723. sed minus pulchre et valde vitiose.

1760 Hist. nat. Paris. ap. Brocas et Barbou.

1766 Berolini Tomi v. 8. textus Plinii ad usus studiosorum sine notis ex ed. Harduini cum Indd. similibus Harduinianis editus est; sed in quibus non nuda nomina sunt, sed etiam explicationes ad intelligendum: curante J. P. Millero: unde in iis esse ait Chrestomathiam quandam Plinianam.

1769 Paris. ap. Jo. Barbou. 12.

1771 Hist. natur. de Pline traduite avec le texte Latin, des notes et observations sur les connoissances des anciens comparés avec les decouvertes des Modernes, auct. Poinsinet de Sivry. A Paris 1771—1782. Tom. I—XII. 4.

1776 Selecta capita quædam ex C. Plinii Sec. hist. nat. ad usum scholarum edidit Jac. Aikin. Londini. 8.

1778 C. Plinius Sec. de Aquatilibus c. commentt. Laur. Theod. Gronovii. Lugd. Bat. 8.

— Cum interpretatione et notis integris Jo. Harduini, itemque cum commentariis et annotationibus Hermolai Barbari, Pintiani, Rhenaui, Gelenii, Dalechampii, Scaligeri, Salmasii, Is. Vossii, J. F. Gronovii, et variorum, vol. I. Recensuit varietatemque lectionis adjecit Jo. Georg. Frid. Franzius. Lips. imp. Guil. Gottlob Sommeri, 8. Vol. II. prodiit eodem anno, et III. a. 1779. Hæc tria volumina complectuntur IX. priores libros. Ceterum, quamvis hæc editio opportuna sit ob curas doctissimorum virorum in ipsam congestas, dolendum est quod textus parum curate exscriptus sit. Desiderant etiam alii majorem diligentiam in varietate lectionis, unde orta sit, significanda; sed nemo ad criticum usum non adire malit editionem Hackianam et Harduini alteram. Neque satis convenire videtur futura hujus editionis moles, eaque sæpe præter quod opus crat auctior, rationibus plerumque angustioribus eorum qui hasce literas amant.

Admirabuntur, credo, lectores, hanc tantam multitudinem editionum, præsertim quæ sæculi quintidecimi fine et sæculo sequente facta sit, quanta profecto in nullo alio scriptore vetere extat, cum præsertim opus sit tantæ molis, cum postea, recentioribus temporibus, tam paueæ institutæ sint. Sed causa illius multitudinis fuit hæc, quod tum nemo pro docto haberetur, qui Plinii hoc opus

non legisset, quod Hermolai Barbari dictum fuisse Angelus in præfat. ed. Paris. 1526. tradit, et in quibusdam locis, ut Brixiæ, hoc proprie mandatum illis temporibus erat alicui, ut publice Plinii libros interpretaretur. Quod recentioribus temporibus secus fuit, et cum maxime est, ut propemodum omnes magnitudine operis a legendo deterreantur, monstroque simile putent, si quem audiunt totum hoc opus perlegisse, aut legere velle.

Ex hac recensione editionum facile lector attentus intelliget, quæ editiones, quæve exempla usum criticum habeant, item per quos textus Pliniani operis ad hanc præsentem formam, quoad recta est, (nam sine vitiis pluribus adhuc nulla est,) pervenerit. Recensiones igitur justæ, post primas illas Venetas editiones, sunt Hermolai, Benedicti, Cæsarii, P. Danesii, Rhenani, Harduini. His addi possunt, in quibus constat, unum et alterum librum scriptum usurpatum esse, ut Erasmicam, et alias quasdam. Item et illud clarum est, nondum habere nos exemplum, quod plane criticæ artis perfectionem attingat: estque omnino difficile aliquid perfecti præstare in tanto tamque variæ doctrinæ opere, quod etiam ab auctoris ingenio proprias difficultates habeat. Interea legamus ea, quæ habemus, et inde discere, quæ possumus, curemus. In primis multis sæpe obfuit et codd. scriptorum et edd. parum diligens usus.

EDITIONES Naturalis Historiæ Plinianæ tam totius operis, quam singularum partium, quæ a Bipontinis prætermissæ sunt.

Editio 4to. Veneta, 1491. Sub finem, correctiones pracedentem, hic colophon legitur: 'Caii Plinii Naturalis Historiæ Liber trigesimus septimus et ultimus finit: Venet. Impressus opera et impensis Thomæ de Blauis de Alexandria, anno Nativitatis Domini MCCCLXXXXI. die tertio mensis Novembris, regnante Augustino Barbudico,

Inclito Venetorum Principe.' Hæc rara editio videnda est in Bibliotheca pretiosa Librorum ad Naturalem Historiam spectantium, quos vir cl. Josephus Banks, eques auratus, magnis sumtibus collegerat.

Plinii Historia de Landino, 1501. Fol. Præfigitur Proœmio al Serenissimo Ferdinando, Re di Napoli; et fini hæc subjunguntur: 'Finisse il Libro chiamato Plinio vulgare, impresso in Venesia per Ubertino da Vercelli nel l'anno d'ella Nativita del Nostro Signore Jesu Christo MCCCCCI. die XXI. di Octobre.' Ibid.

Plinii Nat. Hist. adjectis variis Antonii Sabellici, Raph. Volterrensis, Beroaldi, et aliorum Annotationibus. Fol. Paris. 1516.

Hist. Nat. Libri XXXVII. cum Mss. Notis uberrimis Cl. Pithœi. Basil. 1530. In Biblioth. Bodl.

Historiæ Naturalis liber secundus. Continct Hermolai Barbari Castigationes. 8vo. Paris. 1536.

Italica Versio, per Ludov. Dominicum, cujus prima Editio, 1561. notata est a Bipontinis, prodiit iterum a. 1562. 1580. et 1613.

Totius operis Pliniani Gallica Versio, cujus prima Editio facta est ab Antonio Pineto, 1566. sæpe repetita est, et præcipue, in duobus tomis, Fol. Lugd. 1584.

Traduction de los Libros de Caio Plinio Segundo de la Historia de los Animales, con Anotationes curiosas. En Madrid. En la Oficina de Luis Sanchez, 1599. in 4to. Hæc versio complectitur Libros septimum et octavum.

Anglicæ Versionis per Philemon Holland prima editio erat a. 1601.

Libro nono di Caio Plinio Segundo de la Historia Natural de los pescados de mar, de lagos, estangues, y rios, &c. En Madrid, 1603. 4to.

Versio Belg. Arn. 1610. et Belgica Hoorn. 4to. et 8vo. Amst. 1657. et 1662.

Plinii Hist. &c. cum Annotationibus Rhenani, &c. Col. Allobr. 1615.

Plinii Nat. Hist. Ad Titum Imperatorem Præfatio

recensuit, et Notis illustravit, ex Mss. et Veteri Editione, David Durandus. Lond. 8vo. 1728. et repetita est.

Traduction de 34-36 Livres de Pline, 1773. 2 vol. 8vo. Hac versio facta est ab Etienne Falconet, et recusa est in Operibus ejus Diversis, &c. Vol. 3. et 5. Lausannæ, 1781.

Plinii Nat. Hist. Liber nonus. Tractat de Aquatilium natura, et sequitur recensiones Laur. Theod. Gronovii. Lugd. Bat. 1788.

Brotierii Editio, sex Tom. 12mo. Paris. apud Barbou. 1779. Eruditus Brotierius, qui tam magna in editione Taciti peregit, in hac etiam Plinii valde laboravit. Auxilio Codicum, quamplurimas correctiones adjecit, quas non adhibuerant Editores, qui præcesserant; simulque notis doctis eam instruxit. Magni pretii habetur hæc editio Broteriana.

In multis Editionibus Latinorum Classicorum bene meritas laudes reportaverunt nostri Bipontini. At in hac Editione Pliniana, præter alias, ut in confesso est, fortunati fuere. Notitia Literaria, pars illa præcipue, quæ antiquas Editiones describit, si non in omnibus numeris absoluta, multiplex tamen est et varia. Novum insuper Indicem Rerum et Verborum secum trahit. Bipont. 8vo. 1783-4. 6 vol.

Histoire Naturelle des Animaux par Pline; traduite nouvellement avec le texte en regard par P. C. B. Gueroult. Par. 1802. 8vo. 3 vol. Hæc versio Librum vII-xI. continet, cum paucis fragmentis Libri xxxII. continentis Historiam Animalium; atque annotationibus illustratur. Ea vero, quæ Naturalem Historiam vellent illustrare, doctis viris, qui rebus naturalibus versati sunt, non magni æstimantur.

Morceaux Extraits de l'Histoire Nat. de Pline, par P. C. B. Gueroult. 2 tom. 8vo. 1809.

His adjici possint quædam ex Naturali Historia Plinii in Usum Juventutis excerpta; qualia sunt, Præclaræ quædam Sententiæ ex Caii Plinii Secundi Libris, compendio selectæ. Col. 8vo. 1566.

De Rerum Inventoribus. 12mo. 1604.—Cum multis aliis. Scripta quæ tractant de rebus ad Naturalem Historiam Plinii spectantibus, inter multa alia numerentur, quæ sequentur:

Nicolai Leoniceni de Plinii et aliorum in Medicina Erroribus. Ferrariæ, 1492. 4to. de quo Panzer. Art. Typograph. tom. 1. p. 401.

De Beroaldi Castigationibus Plinianis, earumque Editionibus; consulendus est Mazzuchelli Scrittori d'Italia vol. Pars prima p. 260. sq. ubi Hermolaus Barbarus 5000 Errores in Plinio correxisse dicitur, ut notat Harlesius.

Lettre d'un Professeur de l'Université de Paris à Monsieur *** * sur le Pline du P. Hardouin. Paris. 1725. et 1727. 12mo. Professor prædictus est Mons. Crevier, Editor Livii, et Auctor Histoire de l'Université de Paris.

Examen dedit tam Versionis Plinianæ supra notatæ per Etienne Falconet quam judicii ejus de Plinio, clarus ille Pictor et Philosophus Hispanicus (ut dictus est) Mengs, Amst. 1772. Huic Responsionem obtulit Falconet: postea, Ipsam Versionem Falconetti, Examen, et Responsionem recudit Falconettus in suis Ouvres Diverses concernant les Arts. Nouvelle Edition. Paris. 1787. tom. I-III.

Johan. Matth. Gesnerus in Disquisitione de Nomenclatura Latina ad Linguas hodiernas accommodanda: cui adjici possint eorum scripta qui lucem Plinio attulerunt, disputando potius de singulis locis, quam vera et ampla oratione narrando, de quibus consulatur Christophori Saxii Onomasticon, P. 1. p. 267.

His subjiciantur sequentia: Pliniana Defensio Pandolphi Colinei adversus Nicolai Leoniceni accusationem. Sine anni nota.

Beati Rhenani Selestadiensis Rerum Germanicarum Libri tres. Est in calce Epistolæ ad D. Philip. Puchamerum, &c. Basil. Fol. 1531.—Fredenandi Pintiani Observationes in omnes Plinii Libros. Heidelb. Fol. 1593.

Opus illud admirandum, cui titulus est, Historia Critica Philosophiæ, per Brucker, doctum Germanum; vel ejusdem elegans Compendium, et Anglice versum, per Gulielmum Enfield, LL.D. vol. 1. His addas, præter quæ nostri Bipontini protulerunt in Notitia sua Literaria, quod Vossius dedit, de Hist. Lat. l. 1. c. 29. de Philosophis c. 12. et quod Fabricius Biblioth. Lat. Tom. 1. et 11.; et plura hujusmodi quæ colligenda sunt ex Christophori Saxii Onomastico, p. 265. 269. et ex Theophili Christophori Harlesii Supplementis ad Brevior. Notit. Lit. Romanæ, p. 27-30. et ex iis quæ nuperrime J. W. Moss, in Manuali Classicæ Bibliographiæ, collegit.

RECENSUS CODICUM MSS.

a completable of a control of a print of a significant of a complete

e a b b . I d that so

suffrent.

SECUNDI, SEC

continuing and would be the stated with

QUI IN BIBLIOTHECIS BRITANNICIS ASSERVANTUR.

which is the company of the company

In Museo Britan. Inter Codices Harl. N. 2676. Caii Plinii Secundi Naturalis Hist. Libri XXXVII. Cod. Membran. Elegantissimus, pulchre scriptus, et egregic illuminatus. Fol. Formæ majoris. Proœmii fini subjunguntur hæc: 'Tabula anteposita hic merito pro Libro primo esset ponenda.' Sæc. XV.

N. 2677. Hic codex est etiam miræ molis, pulchre scriptus et illuminatus.

N. 3475. Caii Plinii Hist. Nat. Epitoma, a Platina concinnata. Præfiguntur Tabula eorum, quæ continet Codex, et Platinæ Epistola ad Maffeum: forma 4to. Chartac. Sæc. xv.

Inter Ayscoughi Codd. Mss. indescriptos N. 2557. Excerpta Plinii Nat. Hist. lib. x. cap. 29. de Philomela.

Codices Oxonienses. Canonici Lat. N. 295. Membran. Cod. eleganter scriptus et illuminatus cum Annotationibus marginalibus. Fol. majoris formæ, et magnificus. Sub finem leguntur hæc: 'Caii Plinii Secundi Naturalis Historiæ Libri tricesimi septimi et ultimi finis per Hieronymum Baliocum Novarcensem finiti Die Veneris undecimo mensis Junii anni millesimi quadringentesimi septuagesimi noni, sub invictissimis Principibus Bona et Joann. Galeana Maria Spertia, Ducibus Mediolani.'

Inter Kenelmi Digbæi et Ashmol. Codices sunt quatuor,

qui continent pauca quædam ex Plinio, sed nihil magni momenti.

Biblioth. Coll. Baliol. continet codicem Plinii Naturalis Historiæ, una cum Libro de Viris illustribus, Plinio secundo a quibusdam ascripto, ab aliis Cornelio Nepoti, ab aliis vero Aurelio Victori. Catal. Angl. et Hiberniæ, in loco.

Codices Cantabrigienses. Biblioth. Publica: Plinii Naturalis Hist. 454. 1. de Viris Illustribus, 454. 2. Cod.

Membran. Dyeri Priv. Cant. vol. 11. p. 627.

Biblioth. Coll. Bene't continet Codicem Membran. in fol. diversis manibus, et diversis sæculis exaratum; præcipue vero sæc. XII. et XIII. Inter multa pretiosa continet quædam ex Plinio et aliis de Geographia. Nasmyth in Catal. Codicum S. Bene't. Codex 66. 2.

qui contin et pouca quædem ex Plaio, ced nibil moran

Biblioth Coll Baliol continut code on Plinii Naturalia Histori, una cum Librach Viria illustriba. Plinio a canado a quibus la escripto, ab alia Cararia Nepota, ab alia vero Aurelio Victoria Catal Anglat Harmin, la loco.

Codices Cantabrigines: Biblioth. Publica: Plais Naturalis Hist. 454. L. do Viris Hintinan, 454. 2. Cod Mombras. Presi Priv. Cast. vol. 12. p. 617.

Biblioth. Call Bene't continut Codicers Membran, in foldiversis manilus, et diversis secentis exacutum; pra cipue vero see. XII. et XIII. Inter mults pretio a continut que dam ex Plinio et aliis de Geographis. Nuscryth in Catal Codicum S. Bene't. Codex 63-2.

I TERMEDIM SUCEDINERS IN

WE

INDICES

IN

C. PLINIUM SECUNDUM.

6.1 1141 / 1

MINIM I STATE INTEREST

.

HARDUINI

INDEX GEOGRAPHICUS

PROVINCIARUM, CIVITATUM,

MONTIUM, FLUMINUM, &c.

IN

PLINII HISTORIAM NATURALEM.

 ${f A}_{ t BALI}$ vi, 22Abalites sinus vi, 34 Abalus ins. xxxvii, 11 Abantias, Eubœa iv, 21 Abaortæ vi, 23 Abarimon vii, 2 Abaritana arundo xvi, 66 Abas mons v. 20 Abdera iii, 3 Abdera (in Thracia) iv, 18. xxv, 53 Abeatæ iv, 10 Abellinates nuces xv, 24 Abellinates Marsi iii, 16 Abellinates Protropi iii, 16 Abellinum opp. iii, 9 Abesamis vi, 32 Abila Africæ iii, 1. v, 16 Abila mons v, 1 Abnoba mons iv, 21 Abobrica iv, 34 Aboccis vi, 35 Abolani iii, 9 Aboriense opp. v, 4 Aborigines (in Latio) iii, 9 Abrettini v, 32 Abrincatui iv, 32 Abrotonum v, 4 Absarum fl. vi, 4. ix, 11 Absidris vi, 30 Absilæ vi, 4 Absyrtides ins. iii, 30 Absyrtium ins. iii, 25

Delph. et Var. Clas.

Abutucense opp. v, 4 Abydum v, 40 Abydus ii, 59 Abydns (in Ægypto) v, 11 Abziritanum opp. v, 4 Abzoæ vi, 15 Academia Athenis xii, 5 Acamantis, Cyprus v, 35 Acampsis fl. vi, 4 Acalandrum fl. iii, 15 Acanthius sal xxxi, 41 Acanthon mons iv, 3 Acanthus v, 29 Acanthus altera iv, 17 Acanthus ins. v, 44 Acarnania ii, 92. ix, 56. xxxvi, 30 Acarnaniæ opp. iv, 2 Accisi iv, 2 Accisi vi, 7 Accitana col. iii, 4 Acdei vi. 7 Ace, Ptolemais v, 17 Acelum opp. iii, 23 Acerræ Vatriæ iii, 19 Acerrani iii, 9 Acervetis, Calatis iv, 18 Acesines fl. vi, 23. xii, 11. xvi, 65 Accsinus fl. iv, 26 Acestæi iii, 14 Achæi (in Colchis) vi, 5 (in Thessalia) iv, 14 Achæorum plura genera vi, 12 portus

Ind. Plin.

A

iv, 26. v, 33 statio iv, 18 Achaia provincia iv, 6. viii, 68. xiii, 36. 37. xviii, 12. xxv, 64. xxviii, 67. xxxi, 19. xxxiii, 56 Achaia devicta xxxiv, 17 Achaiæ opp. xxxiv, 6 in Achaia montes novem iv, 6 Achaica victoria xxxiii, 53 Achaicum apium xix, 46 Achaicus Mummius xxxv, 8 Achæmenidæ vi, 26 Achais, in Cadusiis vi, 18 Achana fl. vi, 32 Acharitanum opp. v, 4 Acharne iv, 16 Achates fl. iii, 14 in Sicilia xxxvii, 54 Achelous amnis ii, 87. iv, 2. viii, 17. xi, 112 Acheron amnis iii, 10. iv, 1 Acherontini iii, 10 Acherusia lacus iv, 1 palus iii, 9 specus vi, 1 Achillea ins. iv, 26. 27. v, 37. x, 41 Achilleon v. 33 Achilleos Dromos iv, 26 Achisarmi vi, 35 Achne, Casos v, 36 Achoali vi, 32 Acidula aqua xxxi, 5 Acidulus fons xxxi, 5 Acienses iii, 9 Acila vi, 32 Acina vi, 35 Acinipo iii, 3 Acis, Siphnus iv, 22 Acitavones iii, 24 Acmodæ insulæ iv, 30 Acmonenses v, 29 Acolitanum opp. v, 22 Acone portus vi, 1 Acontius mons iv, 12 Acra Japygia iii, 16 Acrabatena Judææ toparchia v, 15 Acræ iv, 26 Acræphia iv, 12 Acragas, quod Agrigentum iii, 14 Acrenses iii, 4 Acritas prom. iv, 7 Acroceraunium Epiri promont. iii, 15. iii, 29 Acroceraunia, montes iii, 26 Acroceraunii montes iv, 1 Acrocorinthus iv, 5 Acrotadus ins. vi, 26 Acrothon opp. iv, 17 Actania ins. iv, 27 Actiacum bellum xxi, 9 prælium xiv, Actiacus Mars vii, 46. xxxii, 1

Actium col. iv, 2. ix, 56. xi, 75. xix, 5 Actrida vi, 32 Acytos, Melos iv, 23 Adala vi, 35 Adana v, 22 Adanu ins. vi, 34 Addua amnis ii, 106. iii, 20 Adduam Larius lacus accipit iii, 23 Adesa fl. v, 28 Ad gallinas xv, 40 Adiabaræ vi, 35 Adiabene vi, 10 Assyriorum initium vi, 16 (pars Syriæ) v, 13 Adiabeni vi, 10. 17. 31 Adipson Gerrhon vi, 33 Adonis fl. v, 17 Adramytteos v, 32 Adramyttenus conventus v, 32 Adramyttos xiii, 2 Adrastia, Parium v, 40 Adria (mare) iii, 20 Adria **c**ol. iii, 18 Adrianus ager iii, 18. 19 Adrianæ amphoræ xxxv, 46 gallinæ x, 74 Adriana vina xiv, 8 Adriaticum mare iii, 6. 20. ix, 20 Adriaticum mare, quod superum iii, 29 Adriatici et Ionii maris discrimen iii, 16 Adriatici maris sinus xiv, 8 vadum xxxvi, 9 Adrumetum v, 3 Aduliton opp. vi, 34 Adunas fl. vi, 31 Adunicates iii, 5 Adyrmachidæ v, 6 Æa (in Colchis) vi, 4 Æantion ins. iv, 23 Æantium v, 33 prom. iv, 16 Æant sinus vi, 33 Æanum vi, 33 Æas fl. iii, 26 Æas mous vi, 33 Æcani iii, 16 Æculani iii, 16 Ædepsos iv, 21 Ædessa (Macedoniæ) vi, 39 Ægæ v, 32 Ægæ (Ciliciæ) v, 22 Ægæ (in Macedonia) iv, 17 Ægæum mare iv, 18. ix, 20 Ægetini iii, 16 Ægia vitis xiv, 4 Ægialeus mons iv, 11 Ægialia ins. iv, 19 Ægialus, Achaia iv, 6 Ægida opp. iii, 23 Ægila ins. iv, 19

Ægilia ins. iv, 22 Ægilium ins. iii, 12 Ægilodes sinus iv, S Ægilos, Capraria ins. iii, 12 Ægimori aræ v, 7 Ægina ins. iv, 19. xxxiv, 6. xxxv, 39 Æginetica æris temperatura xxxiv, 19 Ægineticum æs xxxiv, 3 Æginium iv, 17 Ægion iv, 6 Ægipa vi, 35 Ægipanes v, 1. vi, 35 semiferi v, 8 Ægira iv, 6. xxviii, 41 Ægira, Lesbos v, 39 Ægium x, 26 Ægos fl. ii, 59. iv, 18 Ægosthenienses iv, 11 Ægusa ins. iii, 14 Ægypti deorum templa omnium xxxvi, Ægypti extrema vi, 38 facilitas xviii, 47 simeta x, 75 inferiora vi, 39 labyrinthus xxxvi, 19 lupi xi, 36 Magi xxv, 5 nitrariæ xxxi, 46 Ægypti pars superior xix, 2 Ægypti peculiare malum, elephantiasis xxvi, 5 Ægypti populi ii, 23 populis tineas inesse xxvii, 120 præfectura xix, 2 pyramides xxxvi, 16 regina Cleopatia ix, 58 religio v, 6 rex Sesostris xxxiii, 15 sacerdotes xix, 2 Ægyptia arena xxxvi, 9 balanus xii, 46 clematis xxiv, 90 cyanos xxxvii, 38 elate xii, 62 faba xviii, 30 ficus xiii, 14.16 glans xv, 7 herba cnicos xxi, 53 lotos xxiv, 2 mala Punica xiii, 34 navigatio xxiv, 19 numina xxxiii, 12 papyrus xxiv, 51. xxxiii, prunus xiii, 19 ptisana xviii, 15 ratio ii, 21 rubrica xxxv, 15 secta xviii, 57 spina xiii, 20. xxiv, Ægyptiæ coronæ xxi, 3 herbæ xxv, 5 literæ xxxvi, 14 Ægyptii ii, 79. vii, 49. 57. x, 40. xi, 70. xxi, 101. 103. xxii, 57. xxviii, 27. xxxv, 5 Ægyptii calami xvi, 64 flores xxi, 18 menses vi, 26 mures x, 85 smaragdi xxxvii, 17 Ægyptio nomine obeliscus xxxvi, 14 Ægyptiorum bellis attrita est Æthiopia

Ægyptiorum commentarii xxxvii, 19

Ægyptiorum et Persarum prælium na-

Ægyptiorum alumen xxviii, 26. 46. 60

Ægyptiorum philosophia xxxvi, 14

vale xxxv, 40

amylum xviii, 17 anisum xx, 73 cœruleum xxxiii, 57 collyrium xxxiv. 23 coriandrum xx, 82 cuminum xix, 47. 58 linum xix, 2 mare ii. 68. v, 1. v, 10. 11 nitrum xxxi, 46 origanum xix, 50 papaver xix, 53 porrum xix, 33 sory xxxiv, 30 ta-lentum xxxiii, 15 triticum xviii, 12 Ægyptius cyperus xxi, 70 juncus xxi, 69 labyrinthus xxxvi, 19 lapis xxxvi, 43 mensis, Thiatis xxvii, 8 Ægypto similis planities in India vi, 21 Ægyptum ab Asia et ab Africa Nilus disterminat v, 9 inter insulas quidam retulere v, 9 Ægyptus ii, 40. 47. 71. vii, 3. 4. 57. viii, 34. ix, 32. x, 74. xi, 113. xii, 51. xiii, 6. 10. 32. 37. xiv, 22. 29. xv, 7. 31. xvi, 41. 76. xvii, 2. 30. 35. xviii, 10. 11. 20. 21. 30. 31. 79. xix, 2. 20. 35. xxi, 51. 69. xxii, 82. xxiii, 52. 70. xxiv, 42. 67. xxv, 5. xxxi, 33. 39. 42. 46. xxxiii, 46. xxxv, 42. 52. xxxvi, 11. 28 Ægyptus Africæ proxima v. 9 Ægyptus apud Homerum xiii, 21 non erat Homero condente xiii, 27 Homero Nilus v, 10 Ægyptus cribra facit ex papyro xviii, 28 frugum fertilissima xxi, 50 genitrix talium vitiorum xxvi, 3 habet allium et cæpas inter deos &c. xix, 32 scarabæos inter numina colit xxx, 30 in Ægypto corpora defunctorum cedris perfusa servantur xvi, 21 Ægyptus minime quatitur ii, 82 Ægyptus Medicus ex Ægypto vocatur xxix, 30 Ægyptus palustris xviii, 47 Ægyptus superior vi, 35 super Ægyptum xii, 37 Ægyptus xx. M. urbium v, 11 Ægypto bos Apis viii, 71 Ægyptilla (gemma) xxxvii, 54 Ælana v, 12. vi, 32 Ælaniticus sinus Rubri maris v, 12. vi, 32. 33 Æmilia via ii, 85. xvii, 35. xix, 2 Æminium opp. et fl. iv, 35 Æmona col. iii, 28 Æmonia, Thessalia iv, 14 Ænare ins. v, 38 Ænaria ins. iii, 12. xvi, 60. xxxi, 5. xxxii, 54 Æneatica abies xvi, 76 Ænienses iv, 3 Ænona iii, 25 Ænos liberum (in Thracia) iv, 18. xvii,

3. xviii, 12

Æolia insula Hiera ii, 110 Æoliæ ins. ii, 89. iii, 14. xxxii, 11. xxxv, 50. xxxvi, 42 Æolica gens in Asia vi, 2 Æolium iv, 18 Æolis v, 32 Æpolium iv, 26 Æquicoli xxv, 48 Æquiculi iii, 17 Æquiculani iii, 17 Æëria, Creta iv, 20 Æëria, Thassos iv, 23 Æsepus fl. v, 40 Æsinas caseus xi, 97 Æsinates iii, 19 Æsis fl. iii, 19 Æsius fl. v, 43 Æsolani iii, 9 Æstræenses iv, 17 Æsyros fl. v, 43 Æstuaria Onoba iii, 3 Æthalia ins. iii, 12 Æthalia, Chios v, 38 Ætheria, Æthiopia vi, 35 Æthiope, Lesbos v, 39 Æthiopas pensitasse Persidis regibus xii, 8 Æthiopas torreri ii, 8 Æthiopes viii, 27. x, 2. xix, 2. xxxvi, Æthiopes Aroteres vi, 34 Asachæi viii, 13 Cynamolgi viii, 43 Daratitæ v, 1 Perorsi v, 1 Hesperii vi, 35. 36. viii, Æthiopes Homero bipertiti v, S Æthiopes (quam) frugem novere xviii, Æthiopes a tergo Ægypti v, 9 Æthiopes maritimi vi, 35 venatores Æthiopia ii, 67. viii, 28. 30. 45. 75. 80. x, 37. 70. xvii, 30. xxvii, 3. xxxi, 5. 14. xxxiii, 40. xxxvi, 11. 67 Æthiopia ab Æthiope Vulcani F. vi, 35 Ægypto contermina xiii, 28 attrita est Ægyptiorum bellis vi, 35 Æthiopia Hammonis xxxvii, 11 Troglodytis xii, 42 Æthiopiæ duæ v, 8 Æthiopiæ ebenus xii, 8 Æthiopiæ Elephantine xxiv, 102 Æthiopiæ finis xiii, 9 ∡Ethiopiæ forma allata Neroni xii, 8 Æthiopiæ gemmæ sacratissimæ xxxvii, 60 imbres v, 10 imbres æstivi v, 10 Magi xxv, 5 naves plicatiles v, 19 sepulcra xix, 19 Æthiopiæ subjecta Africa xii, 49 Æthiopica arena xxxvi, 9 leana viii,

45 olea xxiii, 35 Æthiopici carbunculi xxxvii, 25 lapides xxxvi, 17 Æthiopici smaragdi xxxvii, 18 thiocameli x, 1 Æthiopicum cuminum xix, 47. xx, 57 heliotropium xxxvii, 60 sili xx, 18 Æthiopicus hæmatites xxxvi, 38 lapis xxxvi, 43 magnes xxxvi, 25 Æthiopum colorem imitantes xxii, 2 Æthiopum humeris lectus corvi (gestatus) x, 60 Æthiopum lingua v, 10 metalla xxxvii, Æthiopum modo exusti Sole populi vi, Æthiopum montes ii, 87 pars locustis tantum vivit vi, 35 populi ii, 23 xxxiii, 36 reges xLv. vi, 35 terræ longitudo et latitudo vi, 35 tractus vii, 2 Æthræa, Rhodos v, 36 Æthria, Thassos iv, 23 Æthusa ins. iii, 14 Ætna mons iii, 14 Ætnæ radices ii, 106 Ætnenses iii, 14 Ætoli vii, 57. xxxvi, 4 Ætolia vii, 49. xxxv, 37 Ætoliæ opp. iv, 3 Etolicum hellebornm xxv, 21 Ætolorum populi iv, 3 legati xxxiii, 50 Æx scopulus vel ins. iv, 18 Afri vii, 57. xx, 48 Afri elephanti viii, 9. 10 Africa ii, 48. 62. viii, 23. 34. 83. xi, 118. xiii, 32. 33. xvi, 12. xviii, 12. xxvi, 30. xxxii, 13. 14 Africa, Libya v, 1 Æthiopiæ confinis viii, 10 subjecta Æthiopiæ xii, 49 interior xiii, 33 Africa proprie dicta v, 3 vetus et nova v, 3 cedrus xvi, 76 cervos non gignit viii, 51 fertilis frugum, æstibus xvii, 3 generat feras v, 1 generat orygem x, 94 novi aliquid semper affert viii, 17 quot populos habet, qui Romano parent imperio v, 4 subacta vii, 27 ursum non gignit viii,

54 ibi Zea xviii, 29
Africa capa xix, 32
Africa alia distinctio v, 3
Africa antiscorodon xix, 34
Africa deserta ix, 12 fornaces xiv, 3
frugiferum solum xv, 3 grana xxii, 3
lacus xxi, 39 longitudo vi, 38 malum

Africæ scorpiones xi, 30 Africæ mensura vi, 38 pars Ægypto

ascripta xxxvi, 13 pars interior xiii, 33. xiv, 3 Africa proconsul ix, 8 reguli xviii, 5 Africæ semissem sex domini possidebant Africæ sitientia xxxi, 29 solitudines vii, 2 terminus, Nilus iii, 1 Africæ tubera xix, 11 Africæ urbes obsessæ a leonibus viii, Africam ab Æthiopia dispescit Nilus v, Africam præfari xxviii, 5 Africana Iris xxi, 19 rubrica xxxv, 15 Africanæ cochleæ ix, 82. xxviii, 59. xxx, 15. 19. 22. 43. xxxii, 35 feræ xxxvi, 4 ficus xv, 19 pantheræ viii, 23 spongiæ xxxi, 47 Africani mures xxx, 14 Africanum cuminum xx, 57 spartum xxiv, 40 Africanus juncus xxi, 72 Africanus Pompeii triumphus viii, 2 Africi siluri xxxii, 46 struthiocameli Africum genus capparis xiii, 44 cuminum xix, 47 littus ix, 8 mel xi, 14 pelagus iii, 13 sory xxxiv, 30 triticum xviii, 12 vinum xiv, 11 Africus piscator xvi, 17 Agacturi vi. 32 Agamathæ vi, 7 Agamede v, 39 Agandei vi, 7 Aganippe fons iv, 12 Aganzaga vi, 17 Agasus portus iii, 16 Agatha Massiliensium iii, 5 Agathussa, Telos iv, 23 Agathyrnum iii, 14 Agathyrsi iv, 26 Agesinates iv, 33 Aglaminor iii, 3 Agoce vi, 35 Agra vi, 32 Agræ iv, 10 Agrai vi, 32 Agragantini xxxv, 36 Agragantinus fons xxxv, 51 Agrigenti laus casco xi, 97 Agrigentum vii, 57. viii, 64 Agrigentinus Aeron xxix, 4 Agrigentinus sal xxxi, 41 Agrani opp. vi, 30 Agriophagi vi, 35 Agrippenses (in Bithynia) v, 43 Agrippinensis col. iv, 31

Agrospi vi, 35

Agugo vi, 35

Aguntum iii, 27 Agylla opp. iii, 8 Agyrini iii, 14 Alabanda v, 29 Alabandica cannabis xix, 56 rosa xxi. Alabandici carbunculi xxxvii, 25 Alabandicus conventus v, 29 lapis xxxvi, 13 Alabanenses iii, 4 Alabastrum, Thebaidis opp. xxxvii, 32. Alabastron opp. v, 11 Alabastros fl. v, 32 Alachroës, Lotophagi v, 4 Alæu ins. vi, 34 Alana vi, 35 Alani (inter Scythas) iv, 25 Alazon fl. vi, 11 Alba fl. iii, 4 Alba Albensium iii, 17 Alba Helvia xiv, 4 Helvorum iii, 5 Alba longa iii, 9 Alba Pompeia iii, 7 Albanenses (Hisp.) iii, 4 Albani iii, 9. vii, 27 Albani ab Jasone orti vi, 15 Λ lbani ${f a}$ vii, ${f 2}$ Albaniæ confinium vi, 11 Albaniæ opp. vi, 11 Albaniæ rex viii, 61 Albanorum gens vi, 11 Albauum mare vi, 15 Albanum vinum xiv, 4. 8. xxiii, 10. Albanus ager xiv, 4 mons iii, 9. xv, 38 tofus xxxvi, 48 Albanus fl. vi, 15 Albense rus xv, 21 Albenses iii, 9 Albenses nuces xv, 24 Albenses Pompeiani xvii, 3 Albi montes xvi, 60 in Creta xxxi, 26 Albicratense metallum xxxiii, 23 Albion, Britannia nomen iv, 30 Albis fl. iv, 28 Albium Ingaunum iii, 7 Albium Internelium iii, 7 Albula fl. iii, 18 Albula fl. Tiberis iii, 9 Albulæ aquæ juxta Romam xxxi, 6 Album Africa prom. iii, 1 Album prom. in Phonice v, 17 Alces fl. v, 43 Ale (in Cilicia) v, 22 Alea iv, 10 Alebece Reiorum iii, 5 Aleii Campi v, 22 Alele v, 5

Almopii iv, 17

Aleniticus sinus vi. 32 Aleon fl. v, 31 Aleos fl. xxxi, 10 Aleria col. iii, 12 Aletini iii, 16 Aletium iii, 16 Aletrinates iii, 9 Aletrini iii, 16 Alexandria condita in Ægypto xiii, 21 capta xxxv, 40 in ditionem redacta Alexandria Ægypti ii, 71. v, 11. 34. vii, 38. viii, 74. xix, 1. xx, 76. xxxiv, 42. xxxv, 36. xxxvi, 14. 18 Alexandriæ insula in Ægypto xxxii, Alexandriæ reges xxxv, 2 regio v, 9 vada fallacia v. 34 Alexandria (in Ariana) vi, 25 Alexandria (alia in Ariane, ut videtur) vi, 25 a Leonnato condita Alexandria Assyriæ vi, 16 Alexandria (in Bactris) vi, 18. 25 Alexandria (in Carmania) vi, 27 Alexandri oppidum sub Caucaso vi, Alexandria, Charax vi, 31 Alexandria (in Cilicia) v, 22 Alexandria Margianæ vi, 18 Alexandria Paropamisadum vi, 25 Alexandria, Troas v, 33. xxxvi, 25 Alexandrina alica xviii, 29 Alexandrina ficus, ex Ægypto xiv, 19. Alexandrina, sive Idæa ficus xv, 19 Alexandrina laurus xv, 39. xxiii, 80 pira xv, 16 vitis xiv, 4 Alexandrini panes xx, 58 Alexandrinum semen urtice xxii, 15 sinapi xii, 14 triticum xviii, 12 Λ lexandrinus amarantus xxi, 2f 3Alexandrinus cibus, corchorum xxi, 106 Alexandropolis (in Parthia) vi, 29 Alexia opp. xxxiv, 48 Alfaterni iii, 9. 17 Alfellani iii, 16 Algidenses raphani xix, 26 Algidus mons xviii, 34 Aliacmon fl. iv, 17. xx, 5]. xxxi, 10 Aliphiræi iv, 10 Allantenses iv, 17 Alliana Italiæ regio xix, 2 Allifani iii, 9 Allobroges iii, 5. xviii, 20 Allobrogica vitis xiv, 4 Allobrogicus Scipio xxxiii, 50 Allobrogum gens vii, 51 Allobrogum Vienna iii, 5 Almon, Salmon opp. iv, 15

Aloni vi, 30 Alontigiceli iii, 3 Alope iv, 12 Alopece ins. iv, 26. v, 38 Alopes, Ephesus v, 31 Alopeconnesus ins. iv, 23. xix, 13 Aloritæ iv, 17 Aloros iv, 17 Alostigi iii, 3 Alpes viii, 79. 81. ix, 29. x, 29. 68. xiv, 27. xvi, 76. xviii, 12. xxv, 30. xxxi, 26 Alpes Carnicæ iii, 28 Centronicæ, Dalmaticæ xi, 97 exsuperatæ ab Hannibale, et a Cimbris xxxvi, 1 maritimæ viii, 59. xiv, 4. xxi, 69 Tridentinæ iii, 20 Alpesa iii, 3 Alpheus amnis ii, 106. iv, 7. xxxi, 30 Alphion lacus xxxi, 8 Alpibus agri subjecti xviii, 49 Alpibus coercitæ Galliæ xii, 2 Alpina arbor, laburnum xvi, 31 Alpina flumina xxvii, 45 Alpinæ boves viii, 70 Alpinæ gentes omnes a mari supero ad inferum iii, 24 Alpini fl. iii, 20 mures viii, 55. x, 85 Alpino sine iii, 6 tractu xxxiv, 2 Alpium aprica xxi, 20 celsissimum cacumen iii, 20 cautes xxxvii, 10 fores geminæ iii, 21 Alpium Graiarum incolæ iii, 24 Alpium incolæ populi iii, 24 Alpium incolæ Capillati xi, 47 Alpium juga xxxvii, 9 jnga mitescentia iii, 28 juga saluberrima Romano imperio iii, 5 longitudo et latitudo iii, 23 pectus iii, 24 Alpium præfectus x, 68 Alpium radices iii, 21. 23. ix, 33 vertices ii. 65 Alsa fl. iii, 22 Alsidenæ cæpæ xix, 32 Alsium iii, 6. 8 Altinum opp. iii, 22. xxxii, 53 Aluntium iii, 14 Aluntium vinum xiv, 11 Alvona iii, 25 Alutæ iii, 25 Alutrenses iii, 23 Alyzea iv, 2 Amalchius oceanus iv, 27 Amandæ vi, 23 Amantes iii, 26. 28 Amantini iv, 17 Amantinorum civitas iii, 28 Amanum portus iv, 31

Amanus mons v, 18 Syriæ mons xii, 56 montis portæ v, 22 Amardi vi, 19 Amasia vi, 3 Amasia (altera) vi, 4 Amassi vi, 7 Amastris vi, 2 Amatæ vi, 23 Amathei vi, 32 Amathus iii, 35 Amathusia, Cyprus v, 35 Amazones Sauromatides vi, 15 Amazonicus mons v, 27 Amazonius mons vi, 4 Amazonium opp. vi, 4 Amazonium connubia vi, 7 gens vi, 14 Ambiani iv, 31 Ambilatri iv, 33 Ambisuntes iii, 24 Ambitui v, 42 Ambracia opp. iv, 1. xxxv, 36. xxxvi, 4 portus ii, 87 specus xviii, 73 Ambraciotes (vinum) xiv, 9 Ambracius sinus ii, 92. iv, 1. 2 Ambrysus iv, 4 Amelas v, 28 Ameria condita annis 964 ante Persei bellum iii, 19 Amerina pira xv, 16.17 poma xv, 15. 18 salix xvi, 69. xxiv, 37 Amerinæ scopæ xxiv, 41 Amerini ii, 58. iii, 19 Ameriola iii, 9 Amilo fl. viii, I Amisius fl. iv, 28 Amisenus sinus vi, 2 Amisos xxxvii, 37 Amisum vi, 2 Amiternina capa xix, 32 Amiternini iii, 17 Amiternini napi xviii, 35. xlx, 25 Amiterninus ager xiv, 4 Amithoscuta vi, 32 Amitinenses iii, 8 Amitinum iii, 9 Ammaënsia juga xxxvii, 9 Ammienses iv, 35 Ammineæ vites xiv, 4 Ammineum vinum xiv, 16 Ammonii vi, 32 Amnamethu ins. vi, 32 Amnestrum vi, 32 Amnon fl. vi, 32 Amorgos ins. iv, 23 Ampeloëssa v, 16 Ampelone vi, 32 Ampelos xxxii, 9 (in Creta) iv, 20 (in Macedonia) iv, 17 Ampelusia prom. v, I Amphictyones Græciæ vii, 37

Amphilochii ix, 8 Amphilochium Argos iv, 2 Amphimalla iv, 20 Amphipolis (in Macedonia) iv, 17 (in Syria) v, 21 (in Thracia) x, 10 Amphissa iv, 4 Ampræ vi, 32 Ampreutæ vi, 4 Ampsaga fl. v, 1 Amsancti ii, 95 Amyci portus v, 43. xvi, 89 Amyclæ iv, 8. viii, 43 deletæ a serpentibus iii, 9 Amyclanus sinus xiv, 8 Amymone fons iv, 9 Amyzon v, 29 Anactoria civitas iv, 1 Anactoria, Miletus v, 31 Anadoma vi, 35 Anagnia capta xxxiv, 11 Anagnini iii, 9 Anaitica regio v, 20 Anaiticus lacus xvi, 64 Anaitis dea xxxiii, 24 Analitæ vi, 32 Anaphe ii, 89. iv, 23 Anariacæ vi, 18 Anas fl. iv, 35 Ana amne discreta Lusitania xxxii, 3 Anatilia iii, 5 Anatiliorum regio iii, 5 Anatis fl. v, 1 Anaxum fl. iii, 22 Anazarbeni v, 22 Anchiale (Ciliciæ) v, 22 Anchialum iv, 18 Anchoa iv, 12 Anclacæ vi, 7 Ancona col. ii, 74. iii, 18. 19 Ancone nascentia vina xiv, 8 Anconerius mons Mauretaniæ xiii, 29 Ancyra Galatiæ v, 42 Ancyra Phrygiæ v, 41 Andanis fl. vi, 27 Andaræ vi, 22 Andatis vi, 35 Andecavi iv, 32 Andera v. 33 Anderæ vi, 35 Andetrium iii, 26 Andizetes iii, 28 Andologenses iii, 4 Andorisæ iii, 3 Andria v, 41 Andriaca civitas v, 28 Andricus fl. v, 22 Androcalis vi, 35 Androlitia v, 31 Andros ins. ii, 106. iv, 22 Andros insula Britannica iv, 30

Anemon fl. iii, 20 Anemurium v, 22. 23 Anhydros ins. v, 38 Anio fl. iii, 9. 17. xxxvi, 24 Antæopolites nomos v, 9 Antandros v, 32. xvi, 57. S1 Antandros, Andrus iv, 22 Antariani vi, 19 Antemnæ iii, 9 Anthane iv, 8 Anthedon portus iv, 9. 12 Anthedon (in Syria) v, 14 Anthemus iv, 17 Anthemus (circa Euphratem) vi, 30 Anthemus fl. vi, 5 Anthemusa, Samos v, 37 Anthemusia v, 21 Anthinæ ins. v, 38 Anthium iv, 18 Anthropophagi iv, 26. vi, 35 Anthropophagi Scythæ vi, 20 Antianus sinus iii, 12 Antias Valerius ii, 111 Antiatibus devictis xxxiv, 11 Antibacchias ins. vi, 34 Antichthones vi, 24 Anticyra iv, 4. xxv, 21 Anticyræ nascens Anticyricon xxii, 64 Antidalei vi, 32 Antigonea iv, 10 Antigonea (Macedoniæ) iv, 17 Antigonenses iv, 1 Antigonia, Troas v, 33 Antilibanus mons v, 17. xii, 48 Antiochi ins. v, 35 Antiochia Arabis (in Mesopotamia) vi, Antiochia Callirhoë, Edessa v, 21 Antiochia (Cariæ) v, 29 Antiochia, Charax vi, 31 Antiochia ad Euphratem v, 21 Antiochia Margianæ vi, 18 Antiochia, Nilibis vi, 16 Antiochia (Pisidiæ) v, 24 Actiochia (in Sittacenc) vi, 31 Antiochia Syria v, 18 Antiochia (Syriæ pars) v, 13 Antiochia Syriæ xxi, 11. xxiii, 5 libera v, 18 Antiochia, Trallis v, 29 Antiochia ins. v, 44 Antiochienses (Macedoniæ) iv, 17 Antiochis ii, 67 Antiphellos v, 28 Antiphellus xxxi, 47 Antipodes iv, 26 Antipolis iii, 5. xxxi, 43 Antipolis, quod nunc Janiculum iii, 9 Antirrhium prom. iv, 3

Antissa ii, 94. v, 39 Antium col. iii, 9. xxxii, 1.53. xxxv, 33 Antixeni vi, 23 Antobroges iv, 33 Antoniopolitæ v, 30 Anxani Frentani iii, 17 Anxantini iii, 17 Anxur, Terracina iii, 9 Aornos locus iv, 1 Aorsi iv, 18. 25. vi, 18 Aous fl. iii, 26 Apamea Bithyniæ v, 40 Apamea Phrygiæ xvi, 89 Apamena col. in Bithynia v, 43 Apamena regio v, 31 Apamenum vinum xiv, 9 Apamestini iii, 16 Apamia (Cariæ vel Phrygiæ) v, 29 Apamia Mesenes vi, 31 Apamia Rhaphane vi, 17 Apamia (Sittacenes) vi, 31. 32 Apamia in Zeugmate vi, 30 Apamia ex adverso Zeugmatis v. 21 Apamia condita a Seleuco rege v, 33 Apartheni vi, 7 Apate vi, 32 Apaturos vi, 6 Apavortene vi, 18 Apennini caseus xi, 97 Apennini fl. iii, 20 Apennini juga iii, 17 Apennini sylva Sila iii, 10 Apenninus, mons Italiæ amplissimus iii, 7. xvi, 30. 76. xxxi, 26. xxxvi, 54 Aperopia ins. iv, 19 Apesantus mons iv, 9 Aphas fl. iv, 1 Aphle vicus vi, 31 Aphrodisias iv, 18 Aphrodisias (in Carmania) vi, 28 Aphrodisias, Gadis iv, 36 Aphrodisias prom. v, 29 Aphrodisias regio v, 32 Aphrodisienses v, 29 Aphrodisium (in Latio) iii, 9 Aphrodisium fl. xxxi, 7 Aphrodites v, 11 Aphroditopolites nomos v, 9 Apia, Peloponnesus iv, 5 Apidanus fl. iv, 15 Apiennates iii, 19 Apilas fl. iv, 17 Apina et Trica iii, 16 Apiolæ opp. iii, 9 Apis vicus v, 6 Apitami vi, 32 Apollinares Reii iii, 5 Apollinis opp. (in Ægypto) v, 11 Apollinis opp. (in Æthiopia) vi, 35

Apollinis Phæstii portus iv, 4 Apollinis prom. v, 1 (in Africa) v, 3 Apollonia col. iii, 26 Apollonia Assos v, 32 Apollonia (in Creta) iv, 20 (in Macedonia) iv, 17 (altera in Macedonia) iv, 17 (in Thracia) iv, 18 (in Palæstina) v, 14 (in Pentapolitana) v, 5 (in Ponto) xxxi, 28. xxxiv, 18 (in Troade) v, 33 Thinias vi, 13 Apolloniatæ ii, 110 (in Caria) v, 29 a Rhyndaco v, 32 Apolloniatarum ager xvi, 23. xxiv, 25. iv, 27 Apolloniaticum xxxv, 51 Apolloniatum opp. iii, 16 Apollonidienses v, 33 Apollonoshieritæ v. 30 Apollopolites nomes v, 9 Appia via xxix, 1 Appiani v, 29 Apros col. iv, 18 Aprusa fl. iii, 20 Aprustani iii, 15 Apta Julia iii, 5 Apteron iv, 20 Apula lana viii, 73 Apulæ oves viii, 73 Apuli bulbi xix, 30 Apulia xvii, 37 Apulia Dauniorum cognomine iii, 16 Apulorum genera tria iii, 16 Apulum genus capparis xiv, 44 Apulum littus iii, 30 Apuscidamus lacus xxxi, 18 Apyræ v, 28 Aqua Regia iv, 1 Aquæ Sextiæ iii, 5 Aquæ Statyellorum iii, 7 Aquenses Taurini iii, 8 Aquicaldenses iii, 4 Aquileia col. iii, 22 Aquiloni iii, 16 Aquinates qui Galliani iii, 20 Aquinum col. iii, 9. vii, 53 Aquitani, unde nomen provinciæ iv, 33 Aquitani (in Hispania) xxxiii, 31 Aquitania ix, 32. xviii, 25 Aquitanica Gallia iv, 31. 33 Aquitanica gens xxxi, 2 Aquitanicæ provinciæ legatus xxvi, 3 Aquitanicus sinus iv, 33 Araba vi, 35 Arabes xii, 40. xxv, 17 Arabes Ascitæ vi, 34 Arabes Autei vi, 33 Arabes feri vi. 33 Arabes Orei vi, 9. 31

Delph. et Var. Clas.

Arabes Retavi v, 21 Arabes Scenitæ v, 12. 21. xiii, 7 Arabia (describitur) vi, 32 Arabia ii, 71. 72. vii, 16. viii, 78. x, 2. xii, 14. 29. x, 50. xii, 48. xv, 28. xxiv, 1. xxv, 5. xxvi, 30. xxxvii, 33.40 Arabia citerior vi, 39 Arabia Eudæmon vi, 31 cur Felix et Beata dicatur xii, 30 Felix, ingrata sui cognominis xii, 41 est ultra Pelusiacum Nili ostium v, 12 quæ Judæam ab Ægypto disterminat xii, 46 ad meridiem versa xxxvii, 28 Arabia Nomadum v, 15 Arabia saccharon fert xii, 17 Arabiæ cameli viii, 26 Arabiæ circuitus vi, 32 descriptio xiii, 28 divitiæ xii, 30 flumen xxxii, 4 lacerti viii, 60 Magi xxiv, 99 mare xii, 41 marmora xxiv, 99 montes xxxvi, 12 Arabiæ peculiaria xii, 38 Arabiæ populis lumbricos inesse xxvii, Arabiæ regna vi, 31 Arabica balanus xii, 46 gemma xxxvli, 54 onyx xxxvii, 24 resina xiv, 25 spina xxiv, 65 Arabicæ alites xxxvii, 54 Hyacinthi xxxvii, 42 lapicidinæ xxxvi, 17 malvæ xix, 22 oves viii, 72 sandaresi xxxvii, 28 sardæ xxxvii, 31 sardonyches xxxvii, 23 Arabici uniones ix, 56 Arabicum nasturtium xix, 44 Arabicum genus capparis xiii, 44 Arabicus adamas xxxvii, 15 cucumis xx, 3 hæmatites xxxvi, 38 nomos v, 9 sinus ii, 67. 68. vi, 28 Arabicus scincus xxviii, 3 Arabis Antiochia vi. 30 Arabricenses iv, 35 Arabum legati vi, 31 Arabus lapis xxxvi, 41 Arachosia fl. et opp. vi, 25 Arachosiorum opp. vi, 21 Arachotæ vi, 23 Aracia ins. vi, 28 Aracthus fl. iv, 1 Aracynthus mons iv, 3 Aradus ii, 106. v, 17 Arados ins. v, 34 Aradus ins. (in Ægypto) iv, 20 Aræ Herculis et Liberi Patris, Cyri, et Semiramidis vi, 18 Aræ Sestianæ iv. 34 Aræthyrea iv, 7 Ind. Plin. B

Aramæi Scythæ vi, 19 Aranditani iv, 35 Aranium vi, 35 Araris fl. segnis iii, 5 Arasenses v, 42 Aranris fl. iii, 5 Arausio col. iii, 5 Araxes fl. vi, 9. 10. 16 Araxum prom. iv, 6. 19 Arba ins. iii, 25 Arbalo xi, 18 Arbela xxxvii, 55. 59 Arbelitis vi, 16. 31 Arbii vi, 28 Arbiorum gens vi, 25 Arbis fl. vi, 28. vii, 2. ix, 2 opp. vi, 26 Arca v, 16 Arcades vii, 49. viii, 34 (in Latio) iii, 9 Arcadia vii, 47. 57. viii, 22. ix, 34. x, 69. xiii, 11. xiv, 22. xvi, 19. 20.93. xxi, 31. xxv, 30. 53. 70. xxviii, 33. xxxi. 7 Arcadia (describitur) iv, 10 Arcadia opp. Cretæ xxxi, 30 Arcadiæ cucumis xx, 3 montes xxxvii, 54 raphanus sylvestris xx, 12 Arcadiæ Lusa xxxi, 10 Arcadiæ Nonacris xxxi, 19 Arcadica abies xvi, 76 Arcadici asini viii, 68 Arcadum reges vii, 49 Archæopolis v, 31 Archelais in Cappadocia vi, 3 Archelais Judææ convallis xiii, 9 Archidemia fons iii, 14 Archilachitæ iv, 26 Archippe Marsorum iii, 17 Archonnesus ins. iv. 23 Archous fl. vi, 31 Arcobricenses iii, 4 Arctonnesos ins. v, 36 Arctonnesos, Cyzicum v, 4 Ardea (in Latio) iii, 9. xxxv, 6. 37 Ardeas templum xxxv, 37 Areatæ iv, 18 Arecomici iii, 5 Aremorica, Aquitanica iv, 31 Arelatc Sextanorum col. iii, 5 Arelatensis ager x, 57 Arene iv, 7 Areni vi, 32 Areopagus vii, 57 Arethusa fons iii, 14 fons Syracusanus ii, 106. xxxi, 30 fons Bœotiæ iv, 12 fous (in Eubœa) iv, 21 Arethusa lacus majoris Armeniæ ii, 106 Arethusa (in Macedonia) iv, 17 (in Arabia) vi, 32 Arethusii (in Macedonia) iv, 17 (in

Syria) v, 19 Aretina siligo xviii, 20 Aretini Fidentes iii, 8 Aretini Julienses iii, 8 Aretini veteres iii, 8 Aretium xiv, 4. xxvi, 55 Areva fl. iii, 4 Arevaci iii, 4 Areus fl. v, 43 Argæus mons vi, 3 Argaris mons v, 14 Argennos ins. v, 37 Argenteus amnis iii, 5 Argentini iii, 16 Argenus vi, 26 Argenussæ ins. v, 39 Argi vii, 3. xvi, 89 Argis orta Falisca iii, 8 Argiæ insulæ v, 36 Arginusa ins. v, 38 Arginusa viii, 83 Argivus Phidon vii, 57 Argolicus sinus iv, 9. 19 Argos vii, 57. xxxvi, 4 Argos Amphilochicum iv, 2 Argos Dipsion, Græcia vii, 57 Argos Dipsium, Inachium iv, 9 Argos Hippium iii, 16. iv, 9 Argyna iv, 4 Argyre ins. (in India) vi, 23 Argyrippa iii, 16 Argyruntum iii, 25 Aria, Chalceritis vi, 13 Ariacæ vi, 19 Ariace v, 40 Arialdunum iii, 3 Ariana gens Indis contermina xii, 18 Ariana regio vi, 25 Ariani xxiv, 102 Arianos fl. vi, 20 Aricia ii, 111. iii, 9. xiv, 3 Ariciæ porra xix, 33 Aricina brassica xix, 41 Aricinia convallis xix, 41 Arienates iii, 19 Arii vi, 23. xxxi, 39 Arimaspi vi, 19. vii, 2 Ariminensis ager x, 25 Ariminum col. cum fl. iii, 20. vii, 50. xxvii, 106 Arimphæi vi, 7. 14 Arion vi, 21 Arisbe v, 33 (in Lesbo) v, 39 Aristæum iv, 18 Aristera ins. iv, 19 Arivates iii, 28 Arius fl. vi, 25 Armalchar vi, 30 Armedon iv, 20 Armene vi, 2

Armenia ii, 72. xxiv, 102. xxxi, 19. xxxiii, 27. xxxv, 52 Armenia major vi, 49 Armenia minor vi, 9 Armenia mittit (Armenium) xxxv, 28 Armeniaca pruna xv, 12 Armeniacæ cotes xxxvi, 47 sardonyches xxxvii, 23 Armeniæ laser xix, 15 Armeniæ confinium atque Iberiæ vi, 15 Armeniæ portæ v, 27 Armeniæ pars Otene xii, 28 Armeniæ rex Tiridates xxxiii, 16 Armeniacum bellum vii, 40 Armeniacus triumphus xxx, 6 Armenii xxxi, 39 Armenochalybes vi, 4. 11 Armistæ iii, 26 Armosata vi, 10 Armozei vi, 28 Aruua fl. v, 2 Armuzia regio vi, 27 Arnates iii, 19 Arne iv, 14 Arnus fl. iii, 8 Arocelitani iii, 4 Arocha fl. iii, 15 Arosapes fl. vi, 25 Aroteres vi, 15 Æthiopes vi, 34 Scythæ iv, 18 Arpani iii, 16 Arpanus ager ii, 98 Arpi col. iii, 16 Arpinas arator xxxiii, 53 Arpinates iii, 9 Arraceni vi, 32 Arræi Sarmatæ iv, 18 Arrechi vi, 7 Arretium xxxv, 46. 49 Arrene regio vi, 31 Arrotrebæ iv, 34 Arsa iii, 3 Arsagalitæ vi, 23 Arsanias fl. v, 20. vi, 31 Arsanus fl. v, 20 Arsennaria v, 1 Arsi vi, 32 Arsia fl. iii, 6. 29 finis Italiæ iii, 23 Arsinoë (in Ægypto) v, 11 in sinu Charanda vi, 33 (in Cilicia) v, 22 (in Cypro) v, 35 (in Pentapolitana) v, 5 rubri maris opp. v, 12 Arsinoëticæ cotes xxxvi, 47 Arsinoitæ nomi duo v, 9 Arsinoites nomos xxxvi, 16 Artabaritæ vi, 35 Artabrum prom. ii, 112. iv, 35

Artacabane vi, 25

Artacæon ins. v, 44

Artace portus v, 40 Artacoana vi, 25 Artaxata vi, 10 Artemis, Rhene iv, 22 Artemisia ins. iii, 12 Artemisium iv, 21 Artemisius mons iv, 10 Artemita vi, 30 Artemita ins. iv, 2 Artemius mons iv, 9 Arthedon v. 38 Arthitæ iii, 26 Artigula ins. vi, 35 Artynia stagnum v, 40 Arva iii, 3 Arverni iv. 33 Arvernis civitate Galliæ xxxiv, 18 Arvernorum gens vii, 51 Arvernorum provincia xxxiv, 18 Arvernus ager xiv, 3 Arvisium vinum xiv, 9 Arunci iii, 3 Arunda iii, 3 Arycandus fl. v, 28 Asachæ vi, 35 Asachæi Æthiopes viii, 13 Asæi vi, 19 Asampatæ vi, 7 Asana fl. v. 1 Asangæ vi, 23 Asar vi, 35 Asbystæ v, 5 Ascalo Judææ xii, 51. xix, 32 liberum opp. v, 14 Ascalonia cæpa xix, 32 Ascandalis v, 28 Ascania ins. iv, 23 Ascaniæ Phrygiæ v, 40 Ascaniæ insulæ v, 38 Ascanium fl. v, 40 Ascanius lacus v, 43. xxxi, 46 portus v, 32 sinus v, 43 Ascitæ vi, 32 Ascitæ Arabes vi, 34 Ascomarci vi, 7 Ascrivium iii, 26 Asculacæ Macedones v, 32 Asculanus triumphus vii, 44 Asculum col. iii, 18 Asel vi, 35 Aseni vi. 23 Asgilia ins. vi, 32 Asia ii, 48. xiii, 35. xiv, 25. xvii, 35 Asia tota xxxvi, 21 Asia tota exstruente xvi, 79 Asia quæ proprie vocatur v, 28 Asia pæne insula vi, 2 Asia distincta a Perside xv, 13

Asia adhæret Libyæ v, 9

Asia devicta xiii, 5. xxxiii, 53. xxxiv, 16 devicta a Cyro xxxiii, 15 Asia donata xxxiii, 53 ultima provinciarum Populi Rom. vii, 27 Asiæ finis v, 43 longitudo vi, 38 mensura vi, 38 reges xii, 33 xxxiii, 19 Asiæ urbes x11. una nocte prostratæ ii, 86 Asiani xxi, 98 Asiatica cerussa xxxv, 20 cicuta xxv, Asiatica jurisdictio v, 25 Asiatica mala xv, 11 Asiatica pæderos xxxvii, 46 Asiatica victoria Scipionis xxxv, 7 Asiaticum genus picturæ xxxv, 36 Asiaticum mare v, 28 Asido Cæsariana iii, 3 Asinæus sinus iv, 19 oppidum Asino iv, 7 Asines fl. iii, 14 Asirinates iii, 19 Asoi vi, 23 Asopis iv, 7 Asopis, Eubœa iv, 21 Asopus fl. v, 29 Aspendum v, 26. xxxi, 39 Asphaltites lacus Judææ ii, 106. v, 15. vii, 13 Aspis ins. iv, 19 Aspis insula in Lycio mari v, 35 Aspledon iv, 12 Asseriates iii, 23 Assesiates iii, 25 Assius lapis xxviii, 27. xxxvi, 28 Assorini iii, 14 Assos Troadis ii, 98. v, 32. xxxvi, 27. xxxvii, 31 Assyria xiii, 9. xviii, 66 Assyria bombyx xi, 25. 27 malus xii, 7. xvi, 59 Assyriæ literæ vii, 57 Assyriæ rex Cyrus xix, 19 Assyriæ (quando exoriuntur sidera) xviii, 68 Assyrii vii, 57. xiii, 7 Assyrii mali granum xi, 115 Assyriorum initium Adiabene vi, 16 Assyriorum Deus xxxvii, 55 lingua vi, 23 rex Horus xxx, 51 Assyrius Tarmoendas xxx, 2 Asta opp. iii, 7. xxxv, 46 Asta Regia iii, 3 Astabores, Nilus v, 10 Astacani vi, 23 Astacenis Parthiæ ii, 109 Astacenus sinus v, 43 Astaces fluvius in Ponto ii, 106

Astacum v, 43

Astapus, Nilus v, 10 Astelephas fl. vi, 4 Asteria, Delos iv, 22 Rhodos v, 36 Asterion mons iv, 9 Asteris ins. iv, 19 Astice, regio iv, 18 Astigi vetus iii, 3 Astigi, quod Julienses iii, 3 Astigitana col. iii, 3 Astigitanus conventus iii, 3 Astomi vii, 2 Astrabe ins. iv, 23 Astragus fl. vii, 2 Astron fl. v, 32 Astura xxxii, 1 Astura ins. iii, 12 fluv. et ins. iii, 9 Asturia iv, 34. 35. xxxiii, 21 Asturica urbs Asturum iii, 4 Asturum juga iii, 2 populi iii, 4 regio iv, 34 Astusapes, Nilus v, 10 Astypalæa ins. iv, 23. viii, 59 Astypalæicæ cochleæ xxx, 11. 15. 43 Astyre v, 32 Asum iv, 20 Asylum Persarum vi, 31 Atabuli Æthiopes vi, 35 Atabyria, Rhodos v, 36 Atalante ins. iv, 23 Atarne Æolidis xxxvii, 56 Atarnea v, 32 Atarnei Scythæ vi, 7 Atax fl. iii, 5 Atellani iii, 9 Atenates iii, 15 Ater mons v, 5 Aternus fl. iii, 17. 18 amnis ostium Ateste xvii, 26 in Venetorum agro iii, Atesui iv, 32 Athamanes iv, 3 Athamas iv, 15 mons xx, 94 Athanæ vi, 32 Athenæ vii, 30. 31. 57. x, 14. xiii, 2. 46. xv, 5. xvi, 89. xviii, 68. xix, 19. xxi, 6. xxix, 7. xxxi, 28. xxxiv, 12. 17. 19. xxxv, 25. 35. 36. 40. 49. xxxvi, 4 Athenæ liberæ iv, 10 Athene vi, 32 Athenienses v, 33. ii, 79. xxxiv, 9. 19 Athenienses condidere Scylletium iii, Atheniensibus absunt tineæ xxvii, 120 Atheniensibus, Sciron ventus ii, 46

Athenicusis Æschines vii, 31 Alcame-

nes xxxvi, 4 Apollodorus xxxv, 36

Aristæus vii, 57 Aristomachus xiii,

47 Buzyges vii, 57 Callias xxxiii, 37 Corœbus vii, 57 Diogenes xxxvi, 4 Erichthonius vii, 57 Eumarus xxxv, 34 Eumolpus vii, 57 Nicias xxxv, 40 Pericles vii, 57 Phidias xxxiv, 19 Polygnotus vii, 57 Sophocles xxxvii, 11 Athenicusium Demos xxxv, 36 duces

Atheniensium Demos xxxv, 36 duces xxxv, 34 Imperator ii, 9 magistratus iii, 9. xxxiii, 37 monumenta viii, 69

Atheniensium infausto xvi, 66 napy xix, 54 pœna xxv, 95 portus xxxiv, 19 prælium adversus Persas xxxv, 34 Princeps Pericles xxii, 20 propylæum xxxvi, 4

Atheniensium ritus xviii, 14 Thesmophoria xxiv, 38 victoria xxxv, 36 Athenis Academia xii, 5. xxxi, 3 Armamentarium vii, 38 Ceramicos xxxv, 45 fons Æsculapii ii, 106 gymnasium vii, 37 Hymettus xix, 55 juncti portus. Pompeum xxxv,

Athenis (quæ ficus) xvi, 49

Athenis profecti Iones v, 31 Athenopolis iii, 5 Athesis fl. iii, 20

Athos mons iv, 17. vii, 2

Athos quo ejaculatur umbram iv, 23

Athri v, 11 Athribites nomos v, 9 Athyras fl. iv, 18 Atina iii, 23

Atinas campus ii, 106 Atinas Petreius xxii, 6 Atinates iii, 9. xvi, 17

Atlantes v, 8

Atlantia, Æthiopia vi, 35 Atlantici (Galliæ Narb.) iii, 5 Atlantici maris insulæ xxxiv, 47

Atlanticum mare ii, 92. iii, 10. vi, 34. 36. xxxvii, 11

Atlanticus oceanus iv, 35. iii, 1.2
Atlantis ins. vi, 36
Atlas mons viii 20 vvv 38 vvvii

Atlas mons xiii, 29. xxv, 38. xxvii, 1 mons fabulosissimus v, 1

Atraces iv, 3
Atramitiæ vi, 32 pagus Sabæorum xii,

Atramitica myrrha xii, 35 Atrani iii, 16

Atrax fl. iv, 3

Atrax (in Thessalia) iv, 15

Atrebates iv, 31

Atria Thuscorum opp. iii, 10 a quo mare Adriaticum iii, 10 Atrianorum paludes iii, 10

Atropatene vi, 16

Attacone vi, 20 Attacori iv, 26 Attalenses v, 33

Attalenses (Galatiæ) v, 42

Attalenses (Galatiæ) v, 42 Attali latrones vi, 30

Attalia v, 32 Attasini vi, 18

Attegua iii, 3

Attelebussa ins. v, 35

Attene vi, 32 Atteva vi, 35

Attica vii, 57. x, 41. xxi, 37. xxiv, 4. xxvii, 120

Attica cicuta xxv, 95 drachma xxi, 109 lana xxix, 9 ochra xxxvii, 66 regio x, 15 spuma argenti xxxiii, 35

Atticæ columnæ xxxvi, 56 Atticæ fl. Syverus xxxvii, 35

Atticæ fontes iv, 11 oves xxix, 10 pagus xxxvi, 4

Atticæ plebis imago xxxv, 40

Atticæ (sidera exorientia) &c. xviii, 74 quando oriuntur xviii, 68

Attici vii, 57

Attici smaragdi xxxvii, 4

Atticum hormenum xx, 43 mel xi, 13. xiv, 25. xx, 51. xxi, 31. xxv, 50. xxix, 38. xxx, 16 genus picture xxxv, 36 sil xxxiii, 56 thymum

xxi, 31
Atticus sal xxxi, 41
Attidiates iii, 19
Attinates iii, 16
Attubi iii, 3
Attusa v, 40
Avantici iii, 5
Avaticorum opp. iii, 5
Auchetæ iv, 26

Auchetæ Scythæ vi, 7 Audaristenses iv, 17

Avellani iii, 9

Aventinus mons xv. 40

Aventinus mons xv, 40. xix, 19 Avernus lacus iii, 9. xxxi, 3. 18. xxxii, 21

Aves fl. v, 1 Audenates iii, 17 Aufidus fl. iii, 16

Ausinates Cismontani iii, 17 Augurina Segeda iii, 3

Augusta Bracarum iv, 34 Augusta, in Cilicia v, 22

Augusta Emerita iv, 35 Firma iii, 3 Gemella iii, 3 Julia Gaditana iv, 36 Prætoria iii, 6. 21 Taurinorum iii, 21 Tricastinorum iii, 5 Vagiennorum iii, 7

Augustani Astures iii, 4 Cerretani iii,

4 Setabitani iii, 4 Augusti forum vii, 54 Augustobrigenses iv, 35 Augutturi vi, 25 Augylæ v, 4. 8 Avinense opp. v, 4 Aulerci Cenomani iv, 32 Aulerci Euburovices iv, 32 Aulis xxxv, 47 (in Eubœa) iv, 12 Ædes ibi Dianæ xvi, 79 Aulocrene mons v, 31 Aulocrene regio xvi, 89 Aulocrenis v, 29 Aulon iv, 7 Aulon Cilicius v, 35 Annios ins. iv, 34 Aurelia Carissa iii, 3 Aureum cornu ix, 10 Aurinini, qui Saturnini iii, 8 Aurunci (in Latio) iii, 9 Auruspi vi, 35 Ausantis myrrha xii, 35 Ausaritæ ví, 32 Ausci iv, 33 Auseculani iii, 16 Ausetani iii, 4 Ausones primi tenuere iii, 15 Ausones (in Latio) iii, 9 Ausonium mare iii, 10.15.20. xiv, 8 Austrania ins. iv, 27 Austravia ins. xxxvii, 11 Autace vi, 33 Autei vi, 32 Autei Arabes vi, 33 Authiandæ vi, 7 Autololes v, 1 Gætuli v, 1 Autololum gens v, 1 Automate, inter Cycladas ii, 89 Automate ins. iv, 23 Automela vi, 23 Autrigones iii, 4 Auximates iii, 9. 18 Axantos ins. iv, 30 Axenus Pontus vi, 1 Axiacæ cognomines flumini iv, 26 Axius fl. Macedoniæ iv, 17. xxxi, 10 Axon fl. v, 29 Aza vi. 10 Azali iii, 28 Azanium mare vi, 32. 34 Azanius sinus vi, 78 Azarei vi, 33 Azibintha iv, 23 Azochis vi, 30 Azones vi, 30 Azotus v, 14 Azuritanum opp. v, 4

В.

Babba col. v, 1 Babia xiv, 8 Babylon vii, 57. viii, 74. ix, 8. xii, 19. xiii, 9. 46. xviii, 45. xxiv, 92. xxxi, 39. xxxv, 51. xxxvii, 55 Babylon, Chaldææ quondam caput v, 21 (describitur) vi, 30 Babylone lacus xxxi, 30 Babylonis regio xxiv, 119 rigua ix, 83 Babylonia vi, 30 Babylonia, pars Syriæ v, 13 Babylonia Seleucia xviii, 47 Babyloniæ campus flagrans ii, 110 Babylonica tricliniaria viii, 74 Babylonium nasturtium xx, 50 Babylonii ii, 79. 81. vii, 57. xvii, 9. xxx, 2 Babylonius juncus xxi, 72 Babylonius rex xxxvii, 19 Babylonius Zachalias xxxvii, 60 Babytace vi, 31 Bacascami vi, 32 Bacchias ins. vi. 34 Bachilitæ vi, 32 Bachina ins. v, 38 Bactra xxiv, 102 Bactra Zariaspa vi, 17.18 Bactri xii, 13. vi, 18. xviii, 12. 50. xxxi, 39. xxxvii, 58 Bactria viii, 26 Bactriana xii, 19 Bactriani smaragdi xxxvii, 17 Bactrianorum regio vi, 25 Bacuntius fl. iii, 28 Badanatha vi, 32 Bæbro iii, Bæculonenses iii, 4 Bæsippo iii, 3 Bæsippo portus iii, 3 Bætarreni v, 19 Bæterræ xiv, 8 Bætica iii, 2.4. x, 60. xi, 76. xii, 12. xvii, 3. 19. xviii, 15. xxix, 29. xxxiii, 40. xxxiv, 49 Bætica minio scatet iii, 4 Bæticæ Carteia xxxi, 43 Bætica proconsul ix, 48 Bæticæ terra xv, 3 Bæticus sal xxxi, 41 Bætis fl. iii, 3 Cordubæ primum navigabilis iii, 3 Bætulo iii, 4 Bæturia iii, 3 Bæturia altera iii, 3

Bagada vi, 35 Bagoii hortus xiii, 9 Bagrada fl. v, 3. viii, 14 Baiæ xiv, 8 Baiana pars ix, 81 Baianum ix, 8. 79 Baianus lacus xiv, 8 sinus ii, 106. xxxi, 2 Baiarum portus iii, 9 Balari (in Sardinia) iii, 13 Balbura v, 28 Balcea v, 33 Baleares insulæ viii, 59. 81. 83. x, 68. 69. xix, 30. xxxv, 13 duæ iii, 11 Balearica grus xi, 44 Balearica vina xiv, 8 Balearicæ cochleæ xxx, 15 Balearici viii, 81 Balearicum mare iii, 10 triticum xviii, Balearicus vii, 45 Balearis terra xxxv, 59 Balesium iii, 16 Balnienses iii, 9 Balsa iv, 35 Balsenses iv, 35 Baltia ins. iv, 27 Bamborum fl. v, 1 Bambyce v, 19 Banasa col. v, 1 Banasasæi vi, 32 Baniuræ v, 1 Bantini iii, 15 Barace portus vi, 26 Baragaza vi, 34 Baramalacum vi, 32 Baraomatæ vi, 23 Barbatia vi, 32 Barbesula iii, 3 Barbesula opp. cum fl. iii, 3 Barce mons v, 1 Barce, Ptolemais v, 5 Barcino col. iii, 4 Barderate opp. iii, 7 Barea iii, 4 Bargeni vi, 34 Bargus fl. iv, 18 Bargyla v, 29 Bargyletici campi v, 31 Bargylus mons v, 17 Baris v, 42 Barium iii, 16 Barpuna ins. iii, 12 Barra iii, 21 Basabocates iv, 33 Basag ins. vi, 32 Basilia ins. iv, 27. xxxvii, 11. 15 Basilicus sinus v, 31 Basilidæ (populi) iv, 26

Basta opp. in, 16

Basterbini iii, 16 Basternæ iv, 25. 28 Bastetania iii, 3. 4 Bastuli in Hispania citeriore iii, 4 Mentesani iii, 4 Bastulorum ora iii, 3 Batavi iv, 31 Batavorum insula nobilissima iv, 29 Bateni vi, 18 Batha vi, 35 Bathymi vi, 32 Bathynias fl. iv, 18 Bathys fl. vi, 4 Batinum fl. iii, 18 Batrasabbes vi, 32 Batum fl. iii, 10 Baucidias ins. iv, 19 Bauli, opp. iii, 9. ix, 81 Bauma vi, 35 Bavo ins. iii, 30 Bebiani Ligures iii, 16 Bebriacensia bella x, 69 Bebryces in Asia v, 33 Bebulo xxxiii, 31 Bechires vi, 4 Bedeses fl. iii, 20 Begerri iv, 33 Belbina ins. iv, 19 Belendi iv, 33 Belgæ xv, 15. xvi, 64 Belgica Gallia iv, 31. vii, 17 provin cia xxxvi, 44 Belgica cerasa xv, 30 Belgici calami xvi, 65 Belgites iii, 28 Belinna iv, 15 Belippo iii, 3 Belitani iii, 4 Bellovaci iv, 31 Belo (in Bætica) v, 1 Belon iii, 3 Belunum iii, 23 Belus amnis xxxvi, 65 rivus v, 17 Bembinadia iv, 10 Benacus lacus ii, 106. iii, 23. ix, 38 Beneven tum in Italia xxxii, 9 colonia Hirpinorum iii, 16 Beni iv, 18 Bercorcates iv, 33 Berecyntius tractus v, 29. xvi, 28 Berdriges vi, 18 Beregrani iii, 18 Berelides insulæ iii, 13 Berenice (in Ægypto) vi, 26. 33. xxxvii, 52 Berenice prima vi, 34 Berenice altera, Panchrysos vi, 34 Berenice tertia, Epidires vi, 34 Berenice urbs Troglodytarum ii, 75

Bodinces amnis iii, 20

Bodiocasses iv, 32

Berenice (in Pentapolitana) v, 5 Bergomates iii, 21 Bergomatium ager xxxiv, 2 Bergomum iii, 21 Bergos ins. iv, 30 Bermius mons iv, 15 Berœa (Macedoniæ) iv, 17 Berœenses (in Syria) v, 19 Berresa vi, 35 Berunenses iii, 23 Berytia uva xv, 18 Berytium vinum xiv, 9 Berytus col. v, 17 Besaro iii, 3 Besbicos ins. v, 44 Bessorum multa nomina iv, 18 Betasi iv, 31 Beterræ col. iii, 5 Bethleptephene v, 15 Bibaga ins. vi, 23 Bibali iii, 1 Bidini iii, 14 Bilbilis in Hispania xxxiv, 41 Billis fl. vi, 1 Bimbelli iii, 7 Bipedimui iv, 33 Bisaltæ gens iv, 17. 18 Bisambritæ vi, 23 Bisanthe xiv, 18 Bisgargitani iii, 4 Bisone iv, 18 Bistonum gens iv, 18 Bithyni v, 43 Bithyni a Thynis v, 41 Bithynia v, 40. xvi, 76. xxxi, 18 Bithynia ins. v, 44 Bithyniæ rex viii, 61 Bithyuici fungi xxii, 47 Bithynion v, 43 Bithyniorum rex Prusias vii, 15 Bithynus caseus xi, 97 Bithynus Pythius xxxiii, 47 Biturica vitis xiv, 4 Bituriges xix, 2. xxxiv, 48 Bituriges Cubi iv, 33 Bituriges Ubisci iv, 33 Bizga in Thracia x, 34 arx regum Thraciæ iv, 18 Blanda opp. iii, 10 Blandæ iii, 4 Blascon ins. iii, 11 Blemmyes v, 8 Blendium portus iv, 34 Blerani iii, 8 Boagrius fl. iv, 12 Boarium forum Romæ x, 41. xxviii, 3 Bocchorum opp. iii, 11 Bochiana vi, 35 Bodincomagum opp. iii, 20

Bodiontici iii, 5 Bœa iv, 9 Bœbeis lacus iv, 15. xxxvi, 25 Bœoti xxv, 37 Bœotia x, 38. 41. xvii, 38. xviii, 12. xxv, 43. xxxi, 11 regio iv, 11. 12 Helladis xviii, 56 Bœotii Thebani xxvii, 120 Bœotici cucumeres xix, 23 napi xix, 25 Bœoticum triticum xviii, 12 Bœotiæ x, 24 Bœotius magnes xxxvi, 25 Bœotius Tychius vii, 57 Bogudiana Mauritania v, 1 Boii (iu Gallia Lugdunensi) iv, 32 Boii trans Alpes provecti iii, 21 in octava Italiæ regione iii, 20 Boion iv, 13 Boiorum deserta iii, 27 Bolani iii, 9 Bolbitinum (Nili ostium) v, 11 Bolbulæ insulæ v, 38 Bolingæ vi, 23 Bomarei vi, 18 Bembos fl. v, 22 Bomitæ v, 18 Bononia col. iii, 20 Bononiensis Fullonius vii, 49 Bononiensis Italiæ pars xxxvi, 45 Booscete v, 40 Borcani iii, 16 Borcobe iv, 18 Boryodi vi, 32 Borion prom. v, 4 Bormanni iii, 5 Boron vi, 35 Borru fl. vi, 25 Borysthenes fl. et gens et opp. iv, 26 Borysthenes fl. ix, 17. xxiv, 102. xxxi 29 apud quos oritur iv, 26 Bosenses (in Sardinia) iii, 13 Bospori duo ii, 92. xlii, 4. vi, 1 Bospori fauces vi, 1 Bosporus ii, 31. v, 43. ix, 25. xxv, 57. xxxi, 29 Cimmerius vi, 1. 5. xvi, 59 Thracius iv, 24. v, 43. ix, 20. 56 Botrys v, 17 Bottiæi iv, 18 Bovianum vetus, et alterum Undecumanorum iii, 17 Bovilla iii, 9 Bracari iii, 4 Bracarum Augusta iv, 34 Bracarum civitates iii, 4 conventus iv, Braccata Gallia iii, 5 Brachmana vi. 21

Braga insula vi. 32 Brana iii, 3 Branchidarum oraculum v. 31 Brancosi vi, 23 Brattia ins. iii, 30 Brauron iv, 11 Bregmeni v. 33 Breuci iii, 28 Breuni iii, 24 Brigantinus lacus ix, 29 Brigiani iii, 24 Brilessus mons iv. 11 Briletum xi, 73. 81 Britanni (in Belgica) iv, 31 Britannia ins. iii, 10. iv, 30. ix, 57. xv, 30. xvii, 4. xxx, 4. xxxiv, 49. xxxvii, 11 libera xxv, 6 (De ea Claudii triumphus) xxxiii, 66 Britanniæ xxxiii, 6 confines Oceano xxv, 6 Britanniæ chenalopeces x, 29 Britannica herba xxv. 6 Britannica ostrea xxxii, 21 Britannica nondum serviebant littora Britannicæ margaritæ ix, 57 Britannicus Oceanus vii, 57 Britannorum conjuges xxii, 2 navigia iv, 30 Briullitæ v, 31 Brixellum vii, 50 Brixentes iii, 24 Brixia col. iii, 23 Brixias fl. vi, 31 Brixillum col. iii, 20 Brodiontii iii, 24 Brundisiana ostrea xxxii, 21 Brundisiana specula xxxiii, 45. xxxiv, Brundisium ix, 79. x, 72. xvii, 35 portu nobile iii, 16 in portu fons ii, 106 Brundulus portus iii, 10 Brutia pix xiv, 25. xvi, 22. xxiv, 23 Brutiani caules xix, 41 Brutiorum Mediterranei iii, 15 Brutium littus iii, 10 Brutius ager iii, 10 Bryazon fl. v, 43 Bryazum alluit Olachas fl. xxxi, 18 Bryges v, 41 Bryllion v, 40 Brysæ iv, 18 Bubassus regio v, 29 Bubastites nomos v, 9 Bubeium v, 5 Bubetani iii, 9 Bubon v, 28 Lyciæ xxxv, 57 Bubua iii, 30

Buca iii. 17

Bucephala opp. vi, 23

Delph. et Var. Class.

Bucephalus iv, 9 Bucinna ins. iii, 14 Bucolium iv, 10 Budini iv, 26 Budroæ insulæ iv, 20 Buges lacus et fl. iv. 26 Bulenses iv, 4 Buliones iii, 26 Bulla Regia v, 2 Bullidensis col. iv, 17 Buni iii, 25 Buprasium iv, 6 Bura ii, 94. iv, 6. vi, 30 Burchana ins. iv. 27 Burgundiones iv, 28 Burnistæ iii, 25 Burnum iii, 26 Bursaonenses iii, 4 Busiris v, 11 vicus xxxvi, 16 Busirites nomos v. 9 Buthrotum col. iv, 1 Buticum linum xix, 2 Butoa ins. iv. 70 Butos v. 11 Butrium Umbrorum iii, 20 Butua iii, 26 Butuntinenses iii, 16 Buxentum opp. iii, 10 Buzæ vi, 23 Buzeri vi, 4 Buzygæus mons iv, 15 Byblis, Melos iv, 23 Byblos v, 17 Byzacium xvii, 3. xviii, 21 Africæ campus xviii, 21 Byzacium incolentes v, 3 Byzantium vii, 10. ix, 20 liberum iv, Byzantius portus ix, 20 Byzantius Timomachus xxxv, 40

C.

Cabalaca vi, 11
Cabalia regio v, 28 Pamphyliæ v, 42
Cabasites nomos v, 9
Cabellio iii, 5
Cabirus fl. vi, 25
Cabyletæ iv, 18
Cacidari vi, 19
Cacyrini iii, 14
Cadara, penins. ix, 2
Cadeuma vi, 35
Cadistus mons iv, 20
Cadmus mons v, 31
Cadrusi vi, 25

Ind. Plin.

Calenum iii, 9

Cadueni v, 30 Cadurci iv, 33. xix, 2 Cadurcorum culcitæ xix, 2 Cadusii vi, 18 Cæciæ insulæ iv, 19 Cæcuba vina xiv, 8. xvi, 67. xxiii, 20 Cæcubæ vites xvii, 3 Cæcubi agri ii, 96. iii, 9. xiv, 5 Cædici iii, 17 Cælestini iii, 19 Cælius mons Romæ xxxvi, 7 Cæne ins. iii, 14 ..1 Cænica regio iv, 18 Cænici iv, 18 Cænina iii, 9 Cænys prom. iii, 10 Cære opp. iii, 8. xxxv, 6 Cæretanns amnis iii, 8 Cæruleus fons xxvi, 24 Cæsani vi, 32 Cæsaraugusta col. iii, 4 Cæsarea, in minore Armenia vi, 10 Cæsarea Cappadociæ vi, 3 Cæsarea (Ciliciæ) v. 22 Cæsarea col. (Mauretaniæ) v, 1 Iscum v, 10 Cæsarea (Palæstinæ) v, 14 Cæsarea Paneadis v, 15. 16 Cæsarea col. Pisidiæ v, 24 Cæsari Venales iii, 4 Cæsariana Narbonensis iv, 35 Cæsarienses (in Ionia) v, 31 Cæsarobricenses iv, 35 Cæsena iii, 20 Cæsenatia vina xiv, 8 Cagulatæ vi, 32 Caicandrus ins. vi, 28 Caicus fl. v, 32 ubi oritur v, 33 Caieta portus iii, 9 Cainas fl. vi, 21 Calabria, Gracis Messapia iii, 16 Calabrum littus iii, 30 Calæu ins. vi, 32 Calagurritani qui Fibularenses iii, 4 qui Nassici iii, 4 Calaminæ aquæ ii, 96 Calamissus iv, 4 Calamos v, 17 Calatiæ iii, 9 Calatis iv, 18 Calauria ins. iv, 19 Calchedon ix, 20. xxxvii, 18. 37 libera Calchedonii smaragdi xxxvii, 18 Cale v, 33 Caledonia sylva iv, 30 Calena vina xiv, 8 Caleni agri iii, 9

Calentum xxxv, 49

Calenus ager ii, 106 Calenus Olenus xxviii, 4 Caleti xix, 2 Caletranus ager iii, 8 Calingæ vi, 21. 22. 72 Calingii vi, 32 Calingon prom. vi, 23 Calinipaxa vi, 21 Caliordi iv, 26 Calissæ vi, 22 Callenses iii, 3 Callet iii, 3 Callichorum fl. vi, 1 Callidromus mons iv, 14 Calliope Parthorum vi, 17. 29 Callipia fons v, 31 Callipolis, Anxa iii, 16 Callipolis, Naxus iv, 22 Callirrhoë fons v, 16 fons Attica iv, 11 Callirrhoë, Edessa v, 21 Calliste, Theræ iv, 23 Calpas portus vi, 1 Calpe mons iii, 3 Calpe Africa vi, 1 Calpe Europæ iii, 1 Hispaniæ iii, 1 Calucones iii, 24 Calucula iii, 3 Calycadnus fl. v, 22 Calydna ins. iv, 23. v, 36. xi, 13 Calydon iv, 3 Calymna ins. iv, 23 Calynda v, 29 Calypsus ins. iii, 15 Camacæ vi, 19 Camæ vi, 19 Camalodunum Britanniæ opp. ii, 77 Camari ins. vi, 32 Camarina opp. iii, 14 Camatullici iii, 5 Cambalidus mons vi, 31 Cambari fl. vi, 20 Cambolectri iii, 5 Cambolectri Agesinates iv, 33 Cambusis vi, 35 Cambyses fl. vi, 15 Cambysu opp. vi, 33 Camelides insulæ v, 37 Camellani iii, 19 Camenarum ædes, Romæ xxxiv, 10 Camerium iii, 9 Camertes iii, 19 Camina ins. iv, 23 Camirus v, 36 Cammanene vi, 3 Campana ferula xxi, 29 rosa xxi, 10 siligo xviii, 20 Campani xiv, 4 Campani (in Campania) iii, 9

Campania ii, 72. x, 53. xii, 48. xiii, 6. xiv, 8. 27. xv, 30. xvii, 3. 11. 15. xviii, 16. 19. 24. 29. 52. xix, 2. 23. xxi, 10. xxii, 32. xxv, 8. xxx, 52. xxxi, 2. 4. xxxii, 8. xxxiv, 2 Campania felix iii, 9 Campaniæ campus Laborinus xvii, 3 Campaniæ Nesis xix, 42 Campaniæ ora ix, 29 piscatores xxv, 54 rus Liternium xiv, 5 Campaniæ tractus ii, 51 villa Pausilypum ix, 78 Campaniæ vinum xxiii, 24 Campanum æs xxxiv, 20 Campanus ager iii, 9. xiv, 3. xxxv, 50 campus xviii, 29 pons xiv, 8 sinus Campestris Julia Babba v, 1 Campi lapidei iii, 5. xxi, 31 Camponi iv, 33 Campus (Martius) vii, 45. xxxiv, 18. xxxvi, 4. 14 Camuni iii, 24 Cana v, 32 Canaius fl. v, 32 Canama iii, 3 Canaria ins. vi, 37 Canarii v, 1 Canas v, 28 Canastræum prom. iv, 17 Canautha v, 16 Canauna regio vi, 32 Canchlei Arabes v, 12 Candari vi, 18 Candaviæ montes iii, 26 Candei vi, 34 Candidum prom. v, 3 Candrogari vi, 35 Canis fl. vi, 32 Candyba v, 78 Cane, thuriferæ regionis vi, 26 Cannæ vii, 29. xxxvi, 24 busto insignes Romani nominis xv, 20 Cannenses nobiles clade Romana iii, Cannensis pugna vii, 54 Cannenufatum ins. iv, 29 Canopica cypros xii, 51 Canopicum (Nili ostium) v, 4. 11. 34 Canopitanum v, 4 Cantabras fl. vi, 23 Cantabri iii, 4.7. xxv, 47 Cantabria xxxi, 18. xxxiv, 42. 47 Cantabrici vii. populi iii, 4

Cantabrorum regio iv, 34

Cantharolethrus locus xi, 34

Cantaces vi, 25

Cantocaptæ vi, 7

Canteci vi, 7

Canum opp. v, 11 Canusium iii, 16. viii, 73. xxxv, 26 Capenates iii, 8 Caper fl. v, 29 Caperenses iv, 35 Capeus sinus vi, 32 Caphareum prom. iv, 21 Caphyæ Arcadiæ lucus xvi, S8 Capillati populi Inalpini iii, 7 Alpium incolæ xi, 47 Capillatorum plura genera iii, 24 Capina ins. vi, 32 Capissa vi, 25 Capissene vi, 25 Capitalia mons vi, 23 Capitolii cella x, 16 substructiones xxxvi, 24 templum xii, 42 Capitolina ædes xxxiv, 5. xxxv, 4. xxxvi, 5 incendium ædis xxxiii, 5 Capitolini templi incendia xxxiii, 55 Capitolinus clivus xix, 6 Capitolinus Jupiter xxxiii, 5 Capitolium ii, 5. vii, 29. 44. 45. 54. viii, 65. xi, 103. xvii, 38. xviii, 4. xxvii, 28. xxviii, 14. xxix, 14. xxxiii, 4. 18. xxxiv, 11. 18. 19. xxxv, 7. 36. xxxvii, 5. 10 Capitolium ab anseribus defensum x, 26 crematum Syllanis temporibus xiii, 27 dedicatum xix, 6 incensum a Vitellianis xxxiv, 17 inchoatum ex præda iii, 9 Capitulum Hernicum iii, 9 Capori iv, 34 Capotes mons v, 20 Cappadocæ lactucæ xix, 38 Cappadoces xxv, 28. xxvii, 11. 31 Cappadocia v, 42. viii, 69. xv, 7. xviii, 73. xxv, 36. xxviii, 23. xxxi, 39. xxxiv, 41. xxxv, 13. xxxvi, 12. 45. 46. xxxvii, 37. 56 Cappadocia (gemma) xxxvii, 11 Cappadocia zizipha xxi, 27 Cappadociæ xxiv, 102 Cappadociæ longitudo et latitudo vi, 8 (oppida) vi, 3 rex Archelaus xxxvii, Cappadocum gens vi, 2 Cappadox fl. vi, 3 Cappagum iii, 3 Capraria ins. iii, 11. 12. vi, 37 Caprariense plumbum xxxiv, 49 Caprasiæ ostium iii, 29 Capreæ nobiles arce Tiberii iii, 12 Caprearum cochleæ xxx, 15 Capsitani v, 4 Capua vii, 53. xiii, 2. xiv, 8 a campo dicta iii, 9 colonia deducta ab Augusto xviii, 29

Capuæ contributa colonia xiv, 8 Caralitani iii, 13 Caralitanum prom. iii, 13 Carambis Asiæ prom. iv, 26. vi, 2. x, Carambucis fl. vi, 14 Caranitis præfectura v, 20 Carastasei vi, 7 Carbilesi iv, 18 Carbonaria ostium iii, 20 Carbula iii, 3 Carcasum iii, 5 Carcathiocerta vi, 10 Carchedonii carbunculi xxxvii, 29 Carcine iv, 26 Carcines fl. iii, 15 Carcinetes sinus iv, 26 Cardalena regio vi, 32 Cardamile iv, 8 Cardamine ins. vi, 34 Cardia iv, 18 Carduchi vi, 17 Cardytenses v, 19 Carene v, 32 Carenses iii, 4 Carentini supernates et infernates iii, 17 Cares vii, 57 Caresa ins. iv, 70 Caresus fl. v. 33 Caretha ins. v, 35. Caria v, 29. xii, 61. xix, 49. xxxi, 30. xxxvi, 4. 6. xxxvii, 29 Caria, a Care vii, 57 Cariæ rex ix, 10 Cariæ rex Menander xxxv, 36 Carica v, 31 Carica creta xviii, 73 Carici boves viii, 70 Carietes iii, 4 Carina v, 41 Carina mons xxi, 46 Carini iv, 28 Cariosvelites iv, 32 Caripeta vi, 32 Carissa Regia iii, 3 Carissanum castellum ii, 57 Carmacæ vi, 7 Carmani xii, 40 Carmania xii, 31. 37. xxxiii, 40. xxxvi, 12. xxxvii, 33. 47. 48. 51 Carmaniæ angulus vi, 18 ora vi, 27 portus vi, 32 Carmeli montis radices xxxvi, 65 Carmelum prom. et opp. v, 17 Carnæ vi, 7 Carne v, 18 Carnicæ Alpes iii, 28

Carnion iv, 10

Carnon vi, 32

Carnorum regis iii, 22 Carnuntum iv, 25 Pannoniæ xxxvii, 11 Carnuti iv, 32 Carpasium v, 35 Carpathium mare ii, 112. v, 28. 36. Carpathus ins. v, 36 Carpathos xxviii, 32 Carpathum iv, 23 Carpentoracte iii, 5 Carpetani iii, 4 Carpetano juga iii, 2 Carpetania xix, 47 Carpetaniæ caput iii, 4 Carpi v, 3 Carrei vi, 32 Carrhæ clade Crassi nobiles v, 21 Carriata vi, 32 Carrinensis ager Hispaniæ ii, 106 Carseolani iii, 17 Carsulani iii, 19 Carsulanum xvii, 35 Cartana vi, 25 Carteia iii, 3. ix, 48. xxxi, 43 Carteiana ora iii, 3 Cartenna col. v, 1 Carteria ins. v, 38 Carthæa iv, 70 Carthagine Junonis templum vi, 36 Carthaginem irrupit Mancinus xxxv, 7 Carthagini tributum imperitatum xxxiii, Carthaginienses vii, 57 Carthaginienses devicit Messala xxxv, 7 Carthaginiensis ager in Hispania iii, 3 Carthaginiensis Hispaniæ citerioris portio xix, 7 Carthaginis magnæ opulentia xxxvii, 25 Carthaginis portas patefacere &c. xxvi, 9 Carthaginis portus vii, 21 sinus v, 7 Carthaginis potentia florente ii, 67 Carthago vii, 7. xxxiii, 6. 50. xiii, 34 Carthago magna xix, 43. v, 1 a Tyriis condita v, 17 Romani Imperii æmula v, 17 capta xiv, 5. xviii, 5 deleta x, 60. xv, 20 eversa xxxiii, 18 sublata xxxiii, 53 Carthago col. in Carthaginis magnæ vestigiis v, 3 Carthago Hispaniæ iii, 4. xviii, 18. xix, 11. xxi, 10 Carthago nova iii, 4. 11. xix, 8 Pœnorum opus iii, 4 Carthago Spartaria xxxi, 43 Cartris penins. iv, 27 Carusa vi, 2 Caryanda v, 29 Caryanda ins. v, 36

Carynia xiv, 22

Carystium marmor iv, 21. xxxvi, 7

Carystius Diocles xxvi, 6 Carystos opp. iv, 21 in Eubœa xviii, 12 Casamari vi, 35 Casandra ins. vi, 28 Cascantenses iii, 4 Casii Jovis delubrum v, 14 Casii Jovis templum iv, 19 Casilini reliquiæ iii, 9 Casilinum viii, 82 Casinas (ager) ii, 106 Casinum iii, 9. vii, 3 Casiri Indorum vi, 20 Casius fl. vi, 15 Casius mons Seleuciæ xii, 55. x, 39 (in Syria) v, 18 Casius mons (in Arabia) v, 12. 14 Casmonates iii, 7 Casos ins. v, 36 Caspasius fl. vi, 19 Caspia gens vi, 17 Caspia iaspis xxxvii, 37 Caspiæ portæ v, 27. vi, 12. xxxi, 39 Caspiæ portæ, quæ Caucasiæ vi, 15 (aliæ) vi, 15 Caspii vi, 17 Caspii maris prospectus vi, 10 Caspium mare ii, 67. vi, 15 Caspium mare ab Oceano vi, 10 Caspius sinus ii, 68 Cassandria ii, 59 col. iv, 17. xxxv, 47 Cassera iv, 17 Cassii Jovis templum iv, 19 Cassiopæi iv, 1 Cassiope iv, 19 Cassiopica filix xxvii, 55 Cassipolis v, 22 Cassiterides insulæ iv, 36. vii, 57 Castabala v, 22. vi, 3 Castabalenses viii, 61 Castalius fons iv, 4 Casthanæa iv, 16 Casthenes sinus iv, 18 Castologi iv, 31 Castorum ædes Romæ x, 60. xxxiv, 11 Castra Cæcilia (in Lusitania) iv, 35 Castra Cornelia v, 3. 4 Castra gemina iii, 3 Castra Hannibalis iii, 15 Castra Julia (in Lusitania) iv, 35 Castra Prætoria iii. 9 Castra vinaria iii, 3 Castrimonienses iii, 9 Castrum Julium iii, 3 Castrum novum iii, 6. 8 Castulonenses iii, 4 Castulonis finis iii, 4 Casuentillani iii, 19 Casventum fl. iii, 15

Casus ius. iv, 23

Casyrus mons vi, 31

Catabanes Arabes v. 12 Catabani vi, 32 Catabathmos v, 5 Catacecaumenites (vinum) xiv, 9 Catadupi Æthiopes v, 10 Catadupi gens vi, 35 Catali iii, 21 Cataonia vi, 3 Cataræi vi, 32 Catari iii, 28 Catarractes fl. v, 26 Catazeti vi, 7 Catenates iii, 24 Catharcludi vii, 2 Cathei montes vi, 7 Catina col. iii, 14 capta vii, 60 Catoni vi, 7 Cattuzi iv, 18 Caturiges Insubrum exules iii, 21 Caturigibus orti iii, 7 Cavares iii, 5 Cavarum Avenio iii, 5 Caucadæ vi, 7 Caucasea rupes xii, 17 Caucasi frons xii, 14 juga vi, 15. 16 ramus vi, 31 Caucasiæ portæ vi, 12 Caucasii montes vi, 15 Caucasus vi, 21 mons xxxvii, 33 Caucasus, Groucasus vi, 19 Caucenses iii, 4 Cauchæ vi, 31 Caudini iii, 16 Caulina vina xiv, 8 Caulon opp. iii, 15 Caunites sal xxxi, 45 Caunos v, 29. xi, 47 Caunus Rhodiis subjecta xxxv, 36 Caura iii, 3 Cauranani vi, 32 Caurenses iv, 35 Cauros, Andrus iv, 22 Caystrus fl. v, 31 Cea ins. quæ et Ceos ii, 94. iv, 20. xvi, 50. xxxi, 12 Cea, Cos v, 36 Cebanus caseus xi, 97 Cebrenia v, 33 Cecinna fl. iii, 8 Cecropiæ arx Athenis vii, 57 Cecryphalos ins iv, 19 Cediæ xiv, 8 Ceditius campus xi, 97 Cedrei Arabes v, 12 Celadussa, Rhene iv, 22 Celadussæ ins. iii, 30 Celænæ, Apamia v, 29. 41. xxxi, 16 Celegeri iii, 29 Celeia iii, 27 Celenderitis regio v, 22

Cerciæ insulæ v, 38

Celsenses iii, 4 Celtas in Hispaniam pervenisse iii, 3 Celti iii, 3 Celtiberi Arevaci iii, 4 Celtiberia viii, 68. xviii, 18 Celtiberiæ caput iii, 4 Celtiberiæ finis iii, 4 Celtibericæ viriæ xxxiii, 12 Celtiberos ex Lusitania advenisse iii, 3 Celtica Gallia iv, 31 Celtica spolia viii, 3 Celtica (Scythiæ) vi, 14 Celtici iv, 35 Celtici (Hisp.) iii, 4 qui Lusitaniam attingunt iii, 3 Mirobrigenses iv, 35 Neriæ iv, 34 Præsamarci iv, 34 Celticum nardum xiv, 19 prom. iv, 34. Cema mons Alpium iii, 5 Cemenelion opp. iii, 7 Cenæum prom. iv, 21 Cenchreæ iv, 5 Cenchreis ins. iv, 19 Cendevia palus v. 17. xxxvi, 65 Cenicenses iii, 5 Cennesseri vi, 32 Cenomani iv, 32 juxta Massiliam habitavere iii, 23 Cenomanorum ager iii, 23 Centrones iii, 24 Centrones Alpino tractu xxxiv, 2 Centronicæ Alpes xi, 97 Centuripæ xxxi, 41 Centuripini iii, 14 Centuripinum Siciliæ crocum xxi, 17 Ceos ins iv, 20. xi, 26 Cephalenia ins. iv, 19. xi, 32. xxxii, 9 Cephalædis iii, 14 Cephalonesos iv, 27 Cephalotomi vi, 5 Cephisias lacus xxxvii, 11 Cephissus amnis ii, 106. iv, 4. 12. xvi, 66 fons iv, 11 Cepi Milesiorum vi, 6 Ceramicos Athenis xxxv, 45. xxxvi, 4 Ceramicus sinus v, 29. 36 Ceramus v, 29. 36 Ceranæ v, 41 Cerastis, Cyprus v, 35 Cerasus vi, 4 Cerauni iii, 26 Ceraunii montes vi, 10. 11. xv, 36 Ceraunius mons v, 27 Ceraunus fl. vi, 3 Cerbalus fl. iii, 16 Cerbani vi, 32 Cerberion vi, 6 Cercetæ vi, 5 Cerceti mons iv, 15 Cercetius mons v, 37

Cercina ins. v, 7 Cercinitis ins. v, 7 Cerealis Ebura iii, 3 Cereatini Mariani iii, 9 Cerinthus iv, 21 EubϾ xviii, 73 Cermorum opp. iv, 17 Cerne, Africæ ins. vi, 36. x, 9 Ceron fons xxxi, 9 Cerretani iii, 4 qui Juliani, et qui Augustani iii, 4 Ceruma vi, 35 Cescum opp. xxxi, 12 Cesi vi, 23 Cessero iii, 5 Cestria iv, 1 Cestrini iv, 1 Cetius fl. v, 33 Cetriboni vi, 23 Chabriæ castra v, 14 Chabura fons xxxi, 22. xxxii, 7 Chadæi vi, 32 Chadisia opp. et fl. vi, 3 Chæronea iv, 12 Chæronia xvi, 66 Chalæon portus iv, 4 Chalastra iv, 17 Chalastricum nitrum xxxi, 46 Chalce ins. v, 36 Chalceritis vi, 13 Chalcia ins. iv, 23 Chalcia, Rhodiorum ins. xvii, 3 Chalcidene Syriæ v, 19 Chalcidense Timagora xxxv, 35 Chalcidensium Cumæ iii, 9 Chalcidica creta xviii, 73 ferula xxi, 29 ficus xv, 19 Chalcidici galli x, 24 Chalcidis ins. in Propontide v, 44 Chalcidis lacus xviii, 30 Chalcis, Eubœa iv. 21 Chalcis EubϾ iv, 21. xi, 74. xxxi, Chalcis (in Arabia) vi, 32 Chalcis ad Belum v, 19 Chalcis ins. iv, 19 Chalcis mons iv, 3 Chalcodotis, EubϾ iv, 21 Chaldæa secta xviii, 57 Chaldai vi, 32. xviii, 66. xxxvii, 67 habent in cæremoniis xxxvii, 28 Chaldais (quando sidera oriuntur &c.) xviii, 68 Chaldworum doctrina vi, 30 doctrina tertia vi, 30 Chaldworum infestatores vi, 32 Chaldaicarum gentium caput vi, 30 Chaldone prom. vi, 32 Chalonitis vi, 30 cum Ctesiphonte vi,

Chalybes vi, 4. 34. vii, 57. viii, 82 Chambades mons v, 27 Chaones, a quibus Chaonia iv, 1 Chaonia xxxi, 39 Characene pars Elymaidis vi, 31 Characeni (in Taurica) iv, 26 Characenorum rex vi, 32 Charadrus v, 18 Charax vi, 26. xii, 40 (describitur) vi, Charbanus mons vi, 31 Charies fl. vi, 4 Charmæi vi, 32 Charmarum rex vi, 23 Charonex scrobes ii, 95 Charybdis mare vorticosum iii, 14 Chateni vi, 32 Chatramotitæ vi, 32 Chatti iv, 28 Chauci majores et minores xvi, 1.2 Chaucorum gentes iv, 28 insulæ iv, 29 Chelidoniæ insulæ ii, 106. v, 35 insulæ Asiæ ix, 85 Chelidonium prom. v, 27 Chelonates prom. iv, 6 Chelonitis ins. vi, 32 Chelonophagi vi, 28. ix, 12 Cherronesus Heracleotarum opp. iv, 24 Cherronesus ad Propontidem xi, 73 Cherronesus Taurica xix, 39 Chersonesus Rhodiorum xxxi, 20 Chersonesus iv, 18. xviii, 12. xxxi, 30 Cherusci iv, 28 Chesius fl. v, 37 Chia ficus xv, 19 Chia mastiche xii, 36. xxiv, 74 Chia terra xxxv, 56 Chiani vi, 26 Chii xvii, 37 Chii cadi xxxvi, 12 Chilmanense opp. v, 4 Chimæra mons ii, 110. v, 28 Chimera castellum iv, 1 Chimerion iv, 15 Chiorum lapicidinæ xxxvi, 5 Chios libera v, 38 insula xviii, 17. xxxi, 28. xxxvi, 4. xxxvii, 25 opp. xvi, 6 Chirogylium ins. v, 35 Chisiotosagi vi, 21 Chium amylum xviii, 17 Chium marmor v, 38 Chium vinum xiv, 9. 17. xxxiv, 22 Chius Anthermus xxxvi, 4 Chius lapis xxxvi, 28 Chius nucleus xiv, 4 Chlamydia, Delos iv, 22 Chlorus fl. v, 22 Choani vi, 32 Choara vi, 17 Choaspes fl. (in Media) vi, 31. xxiv,

102. xxxi, 21 Choaspitis, gemma xxxvii, 56 Choatræ vi, 7 Choatras mons v, 27 Choma v, 28 Chomari vi, 18 Chora (in Ægypto) xiii, 9 Χώρα Alexandriæ vi, 39 Chorasmii vi, 13 Chordule portus vi, 4 Choromandæ vii, 2 Chorsari, Persæ vi, 19 Chrysa v, 32 Chrysa ins. iv, 20 Chryse ins. (in India) vi, 23 Chryse prom. vi, 20 Chrysei vi, 23 Chrysoceras prom. iv, 18 Chrysopolis v, 43 Chrysorrhoas fl. v, 16 Chrysorrhoas, Gendos v, 43 Chrysorrhoas fl. (in Ponto) vi, 4 Chrysorrhoas, Pactolus fl. v, 30 Chytri v, 35 Chytrophoria v, 31 Cibarci iv, 34 Cibilitani iv, 35 Cibotos, Apamia v, 29 Cibyra v, 22 Cibyratarum juga v, 29 Cibyratica jurisdictio v, 29 Cicæ insulæ iv, 34 Cicimeni vi, 7 Cicones Indiæ vi, 20 Ciconum fl. ii, 106 Ciconum regio iv, 18 Cicynethus ins. iv, 23 Cidamum v, 5 Cigurri iii, 4 Cilbiana juga v, 31 Cilbiani agri xxxiii, 37 Cilbiani inferiores et superiores v, 31 Cileni iv, 34 Cilices Mandacadeni v, 32 Cilicia, Syriæ proxima v, 22. xi, 116. viii, 76. xiii, 9. xvi, 12. xviii, 30. xxii, 42. xxxi, 8. 12 Cilicia lactuca xix, 38 Cilicia similax xvi, 63 Ciliciæ cotes xxxvi, 47 ficus xvi, 49 portæ v, 22 Ciliciæ finis v, 22 Cilicia montes xxiv, 102 Ciliciæ populis tineas inesse xxvii, 120 Ciliciæ montes xxv, 20 Cilicium crocum xxi, 17 Cilicium hyssopum xiv, 19. 25. 87 Cilicium irinum xxi, 19 Cilicium mare v, 26. 35 Cilicium vinum xiv, 11

Cilicius Aulon v, 35 Cilla v, 32 Cillaba v, 5 Cimbri iv, 27. 28. xxvi, 9. xxxvi, 1 cæsi Cimbrica bella ii, 58. xvi, 57. xxii, 6. xxxvi, 61 Cimbrica victoria vii, 22. xxxiii, 53 Cimbrorum prom. ii, 67. iv, 27 Cimbros Catulus cum Mario fudit xvii, 1 Ciminia sylva ii, 98 Cimmerii Scythæ vi, 14 Cimmerii Bospori latitudo iv, 26 Cimmeris, Antandros v, 32 Cimmerium opp. iii, 9. vi, 6 Cimmerius Bosporus iv, 24.vi, 5. xvi, 59 Cimolia creta xx, 81. xxi, 81. xxvi, 74. xxviii, 27. 46. xxix, 35. xxxi, 46. xxxv, 56. 57 Cimolis vi, 2 Cimolus ins. iv, 23 Cinædopolis ins. v, 36 Cinara ins. iv, 23 Cingilla v, 21 Cingulani iii, 9. 18 Cinia opp. iii, 11 Cinyps fl. et regio v, 4 Cinyria v, 35 Cios fl. et opp. v, 40 Circæum (in Colchis) vi, 4 Circeiensia ostrea xxxii, 21 Circeiensis ager, xix, 40 Circeii ii, 87. iii, 9. xv, 36. xxv, 5. xxxii, 21 Circeiorum ins. ex Homero iii, 9 Circius mons v, 27 Circumpadana Italia xviii, 25. 30 Circumpadana musta xiv, 25 Circumpadanæ oves viii, 73 Circus (Romæ) viii, 6. 7. 20. 65. 66. xviii, 2. xxi, 5. xxxiii, 16. xxxiv, 11 Circus magnus xxxvi, 14 Circus maximus xxxiv, 19. xxxv, 45. xxxvi, 45 a Cæsare exstructus xxxvi, Circus Caii et Neronis xxxvi, 15 Flaminius xxxiv, 7. xxxvi, 4 Vaticanus xvi, 76 Cirrha opp. iv, 4 Cirrhæi campi iv. 4 Cirta col. v. 2 Cisalpina Italia xvii, 2 Cisamum iv, 20 Cisipadum gens v, 4 Cisori vi, 35 Cispii vi, 35 Cissa iv, 18 Cissa ins. iii, 30 Cisserussa ins. v, 36 Cissianthi vi, 14

Cissii montes vi. 7 Cisthene v, 32 Cithæron saltus iv, 12 Citharista portus iii, 5 Citheni juga vi, 17 Citieus sal xxxi, 41 Citium v, 35 in Cypro xxxi, 39 Clæon fons xxxi, 16 Clampetiæ iii, 10 Clariæ iv, 18 Clarii Apollinis fanum v, 31 specus ii, 106 Claritas Julia iii, 3 Classica col. iii, 5 Classitæ Silici vi, 30 Claterna iii, 20 Claudia iii, 27 Claudia præfectura iii, 8 Claudiopolis Cappadociæ v, 20 Claudius mons iii, 28 Clazomenæ v, 31. xxxii, 9 Clazomenii circa Tanaim vi, 7 Clazomenium vinum xiv, 9 Clazomenius Anaxagoras ii, 59 Artemon vii, 57 Hermotimus vii, 53 Cleonæ iv, 6. 10. xxxvi, 4 Cleonæ (in Macedonia) iv, 17 Cleonæi napi xix, 25 Cleonæus Cimon xxxv, 34 Clibanus v. 23 Clibanus mons iii, 15 Clides insulæ v, 35 Climax Megale vi, 29 Clisobora vi, 22 Cliternia Larinatum iii, 16 Cliternini iii, 17 Clitorium iv, 10 Clitorius fl.ix, 34 lacus et puteus xxxi, 13 Clitorius Damias xxxiv, 19 Clodia fossa iii, 20 Clostra Romana iii, 9 Cluana iii, 18 Cludrus fl. v, 29 Clunia iii, 4 Cluniensis conventus iii, 4 Clupea 5, 3. 7. xxxv, 59 Clusina siligo xviii, 20 Clusini xiv. 4 Clusini veteres iii, 8 Clusini novi iii, 8 Clusiolum iii, 19 Clusium viii, 82. xviii, 12. xxxvi, 19 Cnemis iv, 12 Coboris ins. vi, 32 Cobus fl. vi, 4 Cocanicus lacus xxxi, 39 Cocinthos iii, 6 Cocinthum iii, 15 Cocondæ vi. 23 Cocossates iv, 33

Cocylinna v, 32 Codani vi, 32 Codanus sinus iv, 27 Cœcorum opp. Calchedon v, 43 Cele Syria v, 13. 17. xxi, 72 Cœlæ insulæ v, 38 Cœlerini iii, 4 Cœletæ iv, 18 Cœlina iii, 23 Cœlium iti, 16 Celos pertus iv, 18. 23 Cogamus fl. v, 30 Colapiani iii, 28 Colapis fl. iii, 28 Colarni iv, 35 Colchi x, 67. xxxiii, 15. 37 Colchi condidere Colchinium iii, 26 Oricum iii, 26 Polam iii, 23 Colchicæ solitudines vi, 11 Colchidis flumen Sarium ii, 106 Colchinium iri, 26 Colchis juxta Phasin amnem xxv, 100 Colchis Medea xxv, 5 Colchorum gentes vi, 4 Colentini ili, 26 Colentum ins. iii, 25 Coliacum prom. vi, 24 Colica regio Ponti vi, 5 Collatia iii, 9 Collatini iii, 16 Colligat vi, 35 Collina (pars Urbis) xviii, 3 Collina porta xv, 20 Collippo iv, 35 Colledes ins. iii, 13 Colobona iii, 3 Colocasitis ins. vi, 33 Colone (in Æolide) v, 32 Colonia Agrippinensis iv, 31 Colonis ins. iv, 19 Colopena regio vi, 3 Colophon ii, 106 Colophonia resina niv, 25. navi, 66 Colophonii viii, 61 Colophonicrum Myrlea v, 40 Colophonium scammonium vari, 38 Colophonius Dionysiodorus xxxv, 40 Colossæ v, 41. xxxi, 20 Colpe v, 31 Colpusz, Calchedon v, 43 Colubæ vi, 22 Colubraria iii, 11 Colubrariæ insulæ tema serpentes parit Columbaria ins. iii, 12 Comacina iii, 5 Comana, in Cappadocia vi, 3.4 Comani vi, 18 Comata Gallia ai, 47. iv, 31. xviii, 20. Coraxi vi, 5

axxiii, 16. xaxvi, T Comenses (Galatize) v, 42 Comensis ager ii, 166 Comensis lapis xxxvi, 41 Comini iii, 17 Comitii comma xxxiv, 12 Comitium, Romæ vii, 54. xv, 29. xxxiii, 6. xxxiv, 11. xxxv, 10. 49 Commagena galla xvi, 9. zxiv, 5 Commagene ii, 168. v, 13. 20. x. 28. 62. XXXX, 13 Commagenes finis v. 21 Commone ins. v, 38 Completenses iii, 4 Compsani iii, 16 Comum opp.iii, 21. xxxiv, 41 Concordia Julia iii, 3 Concordia col. iii, 22 Concerdiæ delubrum xxxv, 36 Concordienses, in Lusitania iv, 35 Condigramma vi, 25 Condochates fl. vi, 5 Conimbrica iv, 35 Conisium v, 33 Conium v, 41 Conopon diabasis iv, 21 Consaburenses iii, 4 Consentia opp. iii, 10 Consentiæ genita viza siv, 8 Consentinus ager xvi, 50 Consilinum castrum iii, 15 Consoranni iv, 33 Constantia Julia iii, 3 Constantia Julia Osset iii, 3 Constantia Julia Zilis v. 1 Consumetes iii, 24 Consuarani iii, 5 Contestania iii, 4 Contributa Julia iii, 3 Convallis ins. vi. 37 Convente iv, 33 Coos oppidam in Calydna ins. iv, 23 Coos ins. xiii, 2. xxix, 2 Copæ iv, 12. vii, 57 Cophanti ii, 110 Cophen vi, 25 Cophes fl. vi, 21. 23. 25 Coptis arena xxxvi, 9 Coptites Apollobeches xxx, 2 Coptites nomos v, ? Coptos xiii, 50 emperium v, 11 opp. x. 49 Thebaidis xxxvii, 17. 18. 55. 56 Coracesium v, 22 Coraliticus lapis in Asia xxxvi, 13 Corambis vi, 35 Corani orti a Dardano ili, 9 Coranitæ vi, 32 Corasiæ insulæ iv, 23 D

Coraxici montes vi, 10. 15 Coraxicus mons v, 27 Coraxorum gens ii, 105 Corcyra ins. iv, 19 Corcyra Melæna ins. iii, 30 Corduba col. iii, 3. xix, 43 Cordubense æs xxxiv, 2 Cordubensis conventus iii, 3 Cordueni vi, 17 Cordylusa ins. v, 36-Corense littus iii, 3 Coressus iv, 20 Coretus, Mæotis lacus sinus iv, 26 Corfinienses iii, 17 Corfinium vii, 54 Coricæ insulæ iv, 20 Corinenses iii, 16 Corineum v, 35 Corinium iii, 25 Corinthia xxxvii, 6 Corinthia, in quibus æs placet auro argentoque mixtum xxxvii, 12 æra ix, 65 candelabra xxxiv, 6 signa xxxiv, 18 signa, vasa &c. xxxiv, 3 Corinthia porticus (Romæ) xxxiv, 7 Corinthiaci sinus ostium iv, 3 Corinthiæ columnæ xxxvi, 56 Corinthii xxxv, 5 Corinthii carbunculi xxxvii, 25 Corinthii napi xix, 25 Corinthiorum col. Apollonia iii, 26 Corinthius Aminocles vii, 57 Glaucion xxxv, 40 Hyperbius vii, 57 Corinthum diruit Mummius xxxiv, 5. xxxv, 43 Corinthus col. iv, 5. xiii, 2. xxxv, 35 capta xxiv, 5. xxxiv, 3 Corinthus, et quæ circa est regio xxiv, 42 Coriolani iii, 9 Cormalos fl. v, 32 Cornacates iii, 28 Corne collis xvi, 91 Cornelia castra v, 3. 4 Corneliani Ligures iii, 16 Corniculum iii, 9 Corolia vi. 32 Coronæus sinus a Corone iv, 7 Coronea iv, 12 Coronis ins. iv, 19 Corpilli iv, 18 Corseæ insulæ v, 37 Corsi xv, 38 Corsi (in Sardinia) iii, 13 Corsica ins. iii, 12. viii, 75. xv, 39. xvi, 28. 76. xxxvii, 56 Corsica cera xxi, 49 Corsicum mel xxx, 10' Corticata ins. iv. 34

Cortonenses iii, 4. 8 Coryceum prom. v, 31 Corycia antra xxxi, 20 Corycus xxxvii, 60 Ciliciæ mons iv, 70. xiii, 20. xxi, 17. xxxi, 30 portus et specus v, 22 Corydalla v, 28 Corymbia Rhodos v, 36 Corynæum prom. v, 31 Coryphanta v, 43 Coryphantena ostrea xxxii, 21 Coryphas v, 32 Coryphasium iv, 9 Coa uva xv, 18 Coæ amphoræ xxxv, 46 Coi xiv, 10. xxxv, 36. xxxvi, 4 Cos ins. v, 36. xi, 27. xvii, 30 Cosa Volcientium iii, 8 Cosanum littus iii, 12 Coscinus v, 29 Cosenum fl. v, 1 Cosoagus fl. vi, 22 Cossæi vi, 31 Cossetania iii, 4 Costobocci vi, 7 Cosyra ins. iii, 14. v, 7 Cosyri vi, 21 Cothon ins. iv, 19 Cotieri vi, 19 Cotinusa Gadis iv, 36 Catta Mauretaniæ v, 1. xxxii, 6 Cottæ vi, 7 Cottianæ civitates iii, 24 Cottonara regio vi, 26 Cotyaion v, 41 Cotyorum vi, 4 Coum vinum xiv, 10. xxiii, 14. xxvii, Coum vinum ex Italico facere xiv, 10 Cragus prom. v, 28 Crambussa ins. v, 35 Cranaos v, 29 Cranda vi, 35 Crania iv, 3 Cranon iv, 15 Cranon (in Magnesia) iv, 16 Cranon Thessalia x, 15 Cranon fons xxxi, 17 Craspedites sinus v, 43 Cratais fl. iii, 10 Crathis fl. iii, 15. xxxi, 9. 10 Craugiæ insulæ iv, 19 Cremmyon iv, 11 Cremniscos iv, 26 Cremona col. iii, 23. vii, 29 Creon mons v, 39 Cressa nutrix (Parthasii pictura) *xxv. Cressa portus v. 29

Creta ins. iv, 20. vii, 16. 57. viii, 83. x, 41. xii, 5. 6. 55. xiii, 9. 36. 48. xv, 10. 31. xvi, 46. 60. xxi, 46. 69. xxiv, 32. 96. xxv, 53. 64. xxvi, 66. zxvii, 74. 115. xxxi, 26. 30. xxxii, 22. xxxv, 18. xxxvi, 4. 19 ibi cedrus xvi, 26 Cretæ montes Dicte xxiv, 102 Cretæ rex Minos vi, 32 Cretes vii, 57 Cretica aristolochia xxv, 54 cera xxi, 49 cicuta xxv, 95 cupressus xxiv, 61 ferula xxi, 29 Creticæ cæpæ xix, 35 cotes xviii, 67. xxxvi, 47 Cretici calami xvi, 65. 66 Creticum acoron xxv, 100 amylum xviii, 17 anisum xx, 73 heraclium xx, 69 mel xi, 14 nardum xii, 26 origanum xxi, 30 passum xx, 79 sili xx, 18 vinum xiv, 11 Creticum mare iii, 10. iv, 18. 20 Creticus daucus xxv, 64 juncus xxi, 69 labyrinthus xxxvi, 19 Crexa ins. iii, 25 Crialon opp. v, 11 Crinovolum iii, 19 Crissa iv, 4 Crissæus sinus iv, 4 Critensi vi, 35 Crithone iv, 18 Criumetopon prom. iv, 20. 26. x, 30 Crobizi iv, 26 Crocala ins. vi, 23 Crocodilon opp. v, 17 Crocodilopolites nomos v, 9 Crocodilus mons v, 22 Crocylea ins. iv, 19 Crommyonesos ins. v, 38 Cromna vi, 2. ix, 83 Cronia, Bithynia v, 40 Cronium mare iv, 27. 30 Croto opp. iii, 15 Crotonensium Terina iii, 10 Crotoniates Milo xxxvii, 54 Cruni (in Thracia) iv, 18 Crunæ prom. vi, 5 Crusa ins. v, 36 Crustumerium iii, 9 Crustumia pira xv, 16 Crustumina xxiii, 62 Crustuminus ager ii, 98. iii, 8 Crustumium fl. iii, 20 Crya fugitivorum v, 29 Cryeon insulæ v, 35 Crynis fl. v, 43 Cryos fl. v, 31 Cryptos, Cyprus v, 35 Ctesiphon vi, 30 Cabulterini iii, 9

Cucios fons vi, 34 Culici Flamonienses iii, 23 Cullu opp. v, 2 Come xviii, 29. xxxvi, 66 (in Italia) xxxv, 46 Chalcidensium iii, 9 Cumana brassica xix, 41 Cumanæ plagæ xix, 2 Cumani vi, 12 Cumanum xvii, 38 Cumanum cæmentum xxxv, 47 linum Cumerum prom. iii, 18 Cumi vi, 35 Cuneus prom. iv, 35 Cuniculariæ insulæ iii, 13 Cupra iii, 18 Cuprenses Montani iii, 18 Curenses iii, 12 Curetes vii, 57 Curetis, Acarnania iv, 2 Curetis, Creta iv, 20 Curia Romæ vii, 45. 54. 60. xxxv, 40 in Comitio xxxv, 10 incensa xxxiv, 11 Curia Hostilia Curia Octaviæ xxxvi, 4 Curia Pompeii xxxv, 35 Curiam ubi fecit Sylla xxxiv, 12 Curias v, 35 Curiates iii, 19 Curictæ iii, 25 Curite opp. ii, 93 Curtius fons xxxvi, 24 Curubis v, 3 Cusuetani iii, 9 Cutiliæ aquæ ii, 96 in Sabinis iii, 17. xxxi, 6. 32 Cyane fons iii, 14 Cyaneæ insulæ iv, 27. vì, 13 Cyaneæ in Lycia v, 28 Cyaneos fl. in Colchis vi, 4 Cybotus mons ii, 93 Cychri in Thracia xxxi, 19 Cyclades insulæ iv, 22. xxxvi, 5 Cyclades et Sporades insulæ iv, 23 Cyclones vii, 2. 57 Cyclopis ins. v, 36 Cyclopum scopuli tres iii, 14 Cydara fl. vi, 24 Cydnus fl. v, 22 Ciliciæ xxxi, 8 Cydon iv, 20 Cydonea ins. ii, 106. v, 39 Cydoniatarum regio viii, 83 Cygnus opp. vi, 4 Cylipenus sinus iv, 27 Cylissos iv, 20 Cyllanticus tractus v, 42 Cyllene mons iv, 10 Cyllene Arcadiæ x, 45. xxv, 8 Cyllenes sinus iv, 6

Cyme (in Æolide) v, 32. xxxiv, 8 Cymothoë fons iv, 6 Cynætha iv, 10 Cynathos ins. iv, 23 Cynæthus, Delos iv, 22 Cynamolgi vi, 35 Cynamolgi Æthiopes viii, 43 Cynopolis v, 11 Cynapolites nomos v, 9 Cynos fl. vi, 32 Cynossenia iv, 18 Cynthia, Delos iv, 22 Cynthius mons iv, 22 Cyparissa iv, 7 Cypanissia, Samos v, 37 Cypanissius sinus iv, 7 Cyphanta portus iv, 9 Cypri zrarize fornaces xi, 42. xxxiv, 22 ficus xvi, 49 officinæ xxxiv, 24. 31 Cypria arugo xxxiii, 29. xxxiv, 27 arundo xxiv, 50 cera xx, 87. xxiv, 14. xxvii, 28 cyanos xxxvii, 38 ficus xiv, 19 ficus in Creta xiii, 15 laurus v, 39 magice xxx, 2 mora xxiii, 70 mortaria xxxiii, 29 pæderos xxxvii, 46 pyxis xx, 51. xxviii, 26 resina terebinthina xxiv, 22 spodos xxxiv, 34 squama xxxiv, 25 vitis xiv, 2 Cypria Catonis expeditio xxxiv, 19 Cypria legatio vii, 31 Cyprize cepæ xix, 32 Cypriæ cotes xxxvi, 10 Cypriæ insulæ v, 35 Cyprii vii, 57 Cyprii smaragdi xxxvii, 17. 18 Cypriorum rex Cinyras vii, 49 Cyprium æs xii, 60. xxxiv, 20 allium xix, 34 amaracum xxi, 93 cœruleum xxxiii, 57 chalcanthum xxxiv, 32 ladanuni xii, 37. xxvi, 47 mel xi, 14 sori xxxiv, 30 spodium xxxiv, 50 triticum xviii, 12 vas xxiii, 37 vinum xiv, 9 Cyprius achates xxxvii, 54 adamas xxxvii, 15 calamus xxxii, 52 sal xxxi, 41 spliagnos xii, 50 Cyprius stipax xxxiv, 19 Cypros ins. zii, 61. xxviii, 81. xxxiii, 27. xxxvi, 45. 59 Cyprum a Cilicia trajiciunt cervi viii, 50 Cyprus ead. ins. v, 35. vii, 57. xii, 5. 51. 55. xiii, 2. 7. 9. xv, 4. xvi, 76. xxvi, 30. xxviii, 6. xxxi, 39. xxxv, 52. xxxvi, 30. xxxvii, 22. 49 Cypsella iv, 18 Cyrenæ viii, 83. xi, 32. xix, 15. xxi, 10. xxxv, 18 Cyrenaica viii, 33. x, 41. xiii, 30. 33 Cyrenaica Africa v, 5. xiii, 9 Cyrenaica provincia ii, 11. v, 4. 5. xii,

5. xix, 12. 15 Cyrenaica regio viii, 82. xi, 35. xvi, 61. xvii, 30. xix, 16 Cyrenaici tractus xxxi, 39 Cyrenaicum crocum xxi, 17 laser xix, Cyrenaicum silphion xxii, 48 Cyrenaicus ager v, 5 cucumis xx, 3 finis v. 5 Cyrene v, 5. xv, 31 Cyrenenses vii, 57 Cyrnaba sinus vi, 20 Cyrni Indorum gens vii, 2 Cyrnos ins. iv, 19 Cyrnos Corsica iii, 12 Cyrrhestæ (in Macedonia) iv, 17 Cyrrhestice v, 19 Cyrrhus v, 19 Cyrus fl. vi, 9. 10. 15. 17 Cytæ iv, 26 Cytæum iv, 20 Cythera ins. iv, 19 Cythnos ins. iv, 22. xiii, 47 Cytinum iv, 13 Cytis ins. vi, 34 insula Arabiæ xxxvii, 32 Cytorii montes xvi, 28 Cytoris mons vi, 2 Cyzicena amaracus xiii, 2 ostrea xxxii, 21 regio xxxv, 47 Cyziceni xxxv, 9 Cyzicenum marmor v, 44 Cyzicenus Tauriscus xxxiii, 55 Cyzicum v. 40. xxxvi, 22. 23 Cyzicus xiii, 2. xvii, 38. xxxi, 16

D.

Dabanegoris regio vi, 32 Daci, Getæ iv, 25. vi, 39. xxii, 2 Dacorum originis nota vii, 10 Dædala v, 29 Dædaleon ins. v. 35 Dæsitiates iii, 26 Daliæ vi, 19. xxxvii, 33 Dalmatæ iii, 26 Dalmatia iii, 28. xxxi, 43. xxxiii, 21 Dalmatiæ initium iii, 26 ora ii, 44 Dalmaticæ Alpes xi, 97 Damanitani iii, 4 Damascena pruna xv, 12 Damascena Syria v, 13 Damascus Syriæ v, 16. xiii, 12. xxxvi, Damascus mons xiii, 10 Damea Apamia v, 33 Damnia vi, 32

Dandagula vi, 23

Dandari vi, 7 Daneon portus vi, 33 Dangalæ vi, 25 Danubii exortus xxxi, 19 cursus iv, 25 Daorizi iii, 26 Daphissa iv, 15 Daphnidis ins. vi, 34 Daplinis in Phocide iv, 12 Daphnus in Ionia v, 31 Daphnusa, Thallusa v. 38 Daræ Gætuli v, 1 Daras fl. vi, 28 Darat fl. v, 1 Daratitæ Æthiopes v, 1 Dardæ vi, 22 Indi xi, 36 Dardani in Epiro iii, 29. iv, 1. 17. xxxiii, 12 Dardania, Samothrace iv, 23 Dardanium opp. v, 33 Dardorum gens iii, 16 Darcium vi, 18 Daremæ vi, 34 Dari vi, 23 Daritis, pars Arianæ vi, 25 Daron vi, 35 Darræ vi, 32 Dascusa v, 20 Dascylos v, 40 Daselis vi, 35 Dasibari fl. v, 5 Dassaretæ iii, 26. iv, 1 Datos iv, 18 Davelli vi, 35 Daulis regio iv, 4 Daulotes fons vi, 32 Dauniorum coloniæ iii, 16 Dauniorum finis iii, 16 Debris opp. v, 5 Decapolis Syriæ xv, 4 Decapolitana regio v, 16. 17 Deciani iii, 16 Deciates iii, 5. 7 Decuma iii, 3 Decumanorum col. iii, 5 Decuni iii, 26 Deitania iii, 4 Deli petræ xxxii, 9 Deliaci x, 71 Deliacum æs xxxiv, 3 Delos mittere soliti Hyperborei iv, 26 Delos ins. ii, 89. 106. iv, 22. xiii, 2. xvi, 89. xxxiv, 4. xxxvi, 4 Delphacia ins. v, 44 Delphi ii, 95. vii, 30. 32. xix, 26. xxxiv, 17. 19. xxxv, 35. 40 opp. Delphica laurus xv, 39. xxiii, 80 oracula vii, 47 platanus xvi, 88 Delphica tabula vii, 58

Delphicæ cortinæ xxxiv, 8 Delphici pentathli (statua) xxxiv, 19 Delphici Thesauri iii, 20 Delphicus Apollo xxxiv, 8 Delphini portus iii, 7 Delta, Ægyptus iii, 20. v, 9. 10 Delta summum v, 9 Demetrias opp. iv, 15 Demonnesos v, 44 Denda iii, 26 Dendros ins. iv, 19 Denna vi, 35 Denselatæ iv, 1 Denseletæ iv, 18 Deorum insulæ iv, 36 Derangæ vi, 23 Derasides insulæ v, 31 Derbices vi, 18 Deremistæ iii, 26 Deretini iii, 26 Derrha iv, 17 Dertona col. iii, 7 Dertusani iii, 4 Derxene regio v, 20 Desuviates iii, 5 Devade vi, 32 Develton, Deulton iv, 18 Deximontani vi, 26 Dia ins. iv, 20 Dia (in Tauris) iv, 26 Dia Naxos iv, 22 Diabetæ insulæ v, 36 Diablindi iv, 32 Dianæ lucus xvi, 91 Dianenses iii, 4 Dianitis myrrha xii, 35 Dianium iii, 4. 11 Dianium ins. iii, 12 Diaphanes fl. v, 22 Diarreusa ins. v, 38 Diarrhytus Hippo v, 3 Dibitach vi, 31 Dicæa iv, 17 Dicææ iv, 18 Dicæarchia, Puteoli iii, 9 Dicte Cretæ montes xxiv, 102 Dictynnæus mons (in Creta) iv, 20 Diduri vi, 11 Didymæ insulæ v, 35. 38 Didymæi Apollinis oraculum v, 31 Didymæum xxxi⁷, 19 Didyme ins. iii, 14 Diensis col. iv, 17 Digba vi, 31 Digeri iv, 18 Diglito, Tigris fl. vi, 31 Dimastos ins. v, 36 Dimnri vi, 23 Dindari iii, 26

Dindymis Cyzicum v, 40 Dindymus mons v, 40 Dinia opp. iii, 5 Diobessi iv, 18 Diocæsarea in Cappadocia vi, 3 Diodori ins. vi, 34 Diomedea ins. iii, 30 Diomedis ins. x, 61. xii, 3 Diomedis limes xxv, 53 Diomedis prom. iii, 26 Dion v, 16 Dion (in Eubœa) iv, 21 Dionysia ins. iv, 19. v, 35 Dionysias, Naxus iv, 22 Dionysopolis iv, 18 Dionysopolitæ v, 29 Dioryctos locus iv, 2 Dioscoridu ins. vi, 32 Dioscoron ins. iii, 15 Dioscurias vi, 5 Dioshieritæ v, 31 Dioshieronitæ v, 42 Diospage vi, 30 Diospolis v, 18 Diospolis (in Ægypto) vii, 57 Diospolis Laodicea Phrygiæ v, 29 Diospolis magna v, 11 Diospolites nomos v, 9 Διδς Θεοδοσία ii, 106 Dirce fons iv, 12 Direa vi, 35 Dirini iii, 16 Ditiones iii, 26 Dium (in Creta) iv, 20 Doberi iv, 17 Dochi vi, 35 Docleas caseus xi, 97 Dodonæi Jovis templum iv, 1 Dodone ii, 106. xxxvi, 19 Dolates Salentini iii, 19 Dolicæ insulæ vi, 32 Doliche, Icoros iv, 23 Dolichiste ins. v, 35 Dolionis Cyzicum v, 40 Dolonce iv, 18 Dolopes iv, 3 Domatha vi, 32 Domazanes vi, 34 Donacesa mons iv, 15 Donusa ins. iv, 23 Dora fons vi, 32 Dorica gens in Asia vi, 2 Doricæ columnæ xxxvi, 56 Doridos mons Œta xxxv, 40 Doridis sinus v, 29 Dorii moduli vii, 57 Dorion iv, 7. v, 31 Doris (regio) iv, 13 ubi incipit (in fine Cariæ) v, 29

Dorisci vi, 25 Doriscus, locus iv, 18 Dorius phthongus ii, 20 Doron (Ciliciæ) v, 22 Dorum v, 17 Dorylæi v, 29 Doryleum Phrygiæ v, 31 Dotion iv, 16 Dracon mons v, 31 Draconon ins. iv, 23 Dramasa, polus austrinus vi, 22 Drangæ vi, 25 Dravus fl. iii, 28 Drepana iii, 14 Drepane iv, 10 Drepanitani iii, 14 Drepanum xxxii, 11 prom. iii, 14 Drepanum prom. Indorum vi, 34 Drilo fl. iii, 26 Drilonis sylvestria xxi, 19 Drimati vi, 32 Drinium fl. iii, 29 Dromiscos ii, 91 Dromos Achilleos iv, 26 Druentia fl. iii, 5 Drugeri iv, 18 Druides xvi, 95 Drymæa regio iv, 4 Drymodes, Arcadia iv, 10 Drymusa ins. v, 38 Dryopes iv, 1 Dryopis, Thessalia iv, 14 Dryusa Samos v, 37 Duatus sinus vi, 32 Dulichium ins. iv, 19 Dulopolis v, 29 Dumana vi, 35 Dumna ins. iv, 30 Duria fl. iv, 25 Duriæ fl. duo iii, 20 Durine vi, 31 Durius fl. iv, 35 Dusaritis myrrha xii, 35 Dyme col. iv, 6 Dyris, mons Atlas v, 1 Dyrrachini xiv, 4 Dyrrachini urbs Illyrica iii, 16. xix, 41. xxxii, 9 col. iii, 26

E.

Eblitai montes vi, 32 Ebode vi, 32 Ebora, in Lusitania iv, 35 Ebura Cerealis iii, 3 Eburini iii, 15 Eburobritium iv, 35

Eburovices Aulerci iv, 32 Ebusi terra scrpentes fugat iii, 11 Ebusitana terra iii, 11. xxxv, 59 Ebusus ins. iii, 11. viii, 83. ix, 32. xv, 21. xix, 30 Ebusus gignit cuniculos iii, 11 Echatana xxxi, 14 Ecbatana Medorum vi, 16. 17. 31 Ecbatana (in Media) vi, 29 (in Phænice) v, 17 Ecdippa v, 17 Echetlienses iii, 14 Echinades insulæ ii, 87. iv, 19 Echinus opp. iv, 14 Echinus, in Acarnania iv, 2 Echinussa, Cimolus iv, 23 Ecrectice vi, 4 Ectini iii, 21 Edenates iii, 24 Edessa in Arabia v, 21 Edetani iii, 4 Edetania regio iii, 4 Edones vi, 19 Edonis iv, 18 Edonis, Antandros v, 32 Edonus mons iv, 18 Edosa vi, 35 Edro portus iii, 20 Egelasta Hispaniæ xxxi, 39 Egelestani iii, 4 Egnatia opp. ii, 111 Egovarri iv, 34 Egra vi, 32 Eguituri iii, 24 Eion vi, 6 Elæa (in Æolide) v, 32 Elæa ins. (in Propontide) v, 33 Elæus fl. vi, 31 (describitur) ex eo reges bibunt, ibid. Elæus iv, 18 Elæus in Doride v, 29 Elæussa ins. v, 38 Elamitæ, cum oppido ejusdem nominis vi, 32 Elaphites insulæ iii, 30 Elaphitis ins. v, 38 Elaphonnesus ins. v, 41 Elaphus mons viii, 83 Elaphusa ins. iv, 19 Elatea opp. iv, 12 Elatensium tyrannus xxxv, 36 Elatium v, 21 Elatos iv, 20 Elatum fl. xxxi, 7 Elatus mons iv, 19 Elbocorii iv, 35 Eldamarii Arabes vi, 30 Eldamarii vi, 30 Electrides insulæ iii, 30. iv, 20. xxxvii,

Electris lacus xxxvii, 11 Elegia Armeniæ v, 20 Elei x, 40 Eleo habitu xxxiv, 19 Elephantine Æthiopiæ xxiv, 102 Thebaidis xvi, 33 Elephantis ins. v. 10 Elethi iv, 18 Eleusa ins. iv, 19. v, 22. 35 Eleusis in Bœotia ii, 91. iv, 11 Eleusine templum xxxvii, 45 Eleutheræ iv, 12. xxxiv, 19 Eleuthereus Lycius xxxiv, 19 Eleuthernæ iv, 20 Eleutheros fl. v, 17 Eleutherus fl. ix, 12 Elice ii, 94 Eliorum ager iv, 7 Elis in Achaia regio ii, 73. iv, 7. vii, 20. xvi, 13. xix, 4. 13. xxi, 19. xxv, 30. xxviii, 6. xxxv, 34. xxxvi, 55 Ellopiæ aquæ iv, 21 Elorum fl. iii, 14 Elorum Siciliæ castellum xxxii, 7 Elusates iv, 33 Elymæi xii, **3**9 Elymais vi, 28. 31 juncta Persidi vi, 31 madet vi, 31 Emanici iii, 3 Emathia, Macedonia iv, 17 Emerita Augusta iv., 35 Lusitaniæ ix., 65. xv, 4 Emeritensis conventus iv, 35 Emesa v, 21 Emeseni v, 19 Emeum vi, 35 Emischabales vi, 32 Emmaum, Judææ toparchia v, 15 Emodi montes vi, 21. 24 Emodus mons v, 27. vi, 21 Emporiæ iii, 4 Enæcadloæ iv, 26 Enagora ins. v, 35 Encheleæ iii, 25 Enderoduni iii, 26 Engadda opp. v, 15 Enguini iii, 14 Eningia ins. iv, 27 Enipeus fl. iv, 15 Enispe iv, 10 Enneacrunos iv, 11 Athenis xxxi, 28 Enosis ins. iii, 13 Entellini iii, 14 Eoa littora v, 27 Eodanda ins. vi, 32 Eordeæ iv, 17 Eordenses iv, 17 Eoum mare x, 30 Eous oceanus vi, 14 Epageritæ vi, 5

Eretrius Philoxenus xxxv, 36-

Epagris, Andrus iv, 22 Epei, Elii iv, 7 Epetini iii, 26 Ephesi portus xxxv, 40 Ephesi, ædes Dianæ ii, 87. vii, 38. xxxvi, 56 templum xvi, 79. xxxiii, 55. xxxiv, 19. xxxvi, 4. 21 septies restitutum xvi, 79 Ephesia Diana xiv, 2. xxxv, 40 Ephesii xxxiv, 19 Ephesium minium xxxiii, 39 vinum xiv, 9 Ephesius Hermodorus xxxiv, 11 Parrhasius xxxv, 36 Posidonius xxxiii, 55. xxxiv, 19 Xenocrates xxxvii, 10 Ephesus xxxiii, 37 Amazonum opus v, 31 alterum lumen Asiæ v, 31 Ephyra, Corinthus iv, 5 Ephyre ins. iv, 19 Ephyri iv, 3 Epicnemidii Locri iv, 12 Epicrane fons iv, 12 Epidamnum col. iii, 26 Epidaphnes Antiochia v, 18 Epidarum v, 35 Epidauro advectus anguis xxix, 32 Epidaurum opp. iv, 9 col. iii, 26 Epidaurus ii, 91 Epidaurus Limera iv, 9 Epidires Berenice vi, 34 Epimaranitæ vi, 32 Epiorum gens vi, 42 Epiphaneenses (in Syria) v, 19 Epiphania (Ciliciæ) v, 22 Epiphania ad Euphraten v, 21 Epiri initium iii, 26 Epiros, et Epirus iv, 1. viii, 61 Epirotes Alexander iii, 15 Epirotica poma xv, 15 Epiroticæ gentes iv, 17 Epirotici hoves viii, 70 Epis vi, 35 Episibrium iii, 3 Epitus mons iv, 17 Epium iv, 10 Epopos mons ii, 89 Epora iii, 3 Eporedia xxi, 20. iii, 21 Equestris col. iv, 31 Erannobous fl. vi, 22 Eranusa ins. iii, 15 Erasinus amnis in Argolica ii, 106. Eratonos insulæ vi, 34 Eravisci iii, 28 Erebinthodes ins. v, 44 Eresos v, 39 Eretria (in Eubaca) iv, 21

Eretria creta xxxiii, 57, xxxv, 19

Erezii v, 32 Ergavicenses iii, 4 Ergetini iii, 14 Erginus fl. iv, 18 Ericusa ins. iii, 14. iv, 19 Eridanum ostium iii, 10 Eridanus fl. iii, 20 Eridanus, Padus fl. xxxvii, 11 Erineon iv, 13 Erineos iv, 6 Erizena regio Asiæ x, 60 Eryannos fl. v, 32 Erycini iii, 14 Erymanthi fontes xii, 57 Erymanthus fl. iv, 10. vi, 25 Erymnæ iv, 16 Erythia, Gadis iv, 36 Erythræ (in Bœotia) iv, 12 Erythræ, ubi Aleos fl. xxxi, 10 Erythræ xxxii, 11. xxxv, 46 Erythræa myrrba xii, 35 Erythrææ ex Asia oves viii, 73 Erythræi vii, 57 Erythræum mare iv, 36. vi, 28 Erythris ædes Herculis xi, 36 Eryx mons iii, 14 Esar vi, 35 Esbonitæ Arabes v, 12 Escamus fl. iii, 29 Escua iii, 3 Esculetum xvi, 15 Esernini iii, 17 Eserninus Marcellus xii, 5 Essedones iv, 26 Essedones Colchis juncti vi, 7 Essedones Scythæ vi, 19 Esseni v, 15 Esubiani iii, 24 Etaxalos ins. vi, 32 Etea iv, 10 Ethelenm fl. v, 41 Ethini v, 4 Etini iii, 14 Etruria ii, 53. 54. xiv, 4. xvii, 2. xviii, 23. xxiv, 95. xxviii, 4. xxxiv, 16. xxxv, 43. 45 mutatis sæpe nominibus iii, 8 Etruriæ et Liguriæ confinium xi, 97 Etruriæ rex Mezentius xiv, 14 Porsenna xxxvi, 19 Etruriæ vina xiv, 8 Etrusca corona xxxiii, 4 disciplina ii, 85. x, 17 Etruscæ coronæ xxi, 4 fabulæ xxxvi, 19 literæ xvi, 87 Etrusci viii, 74 devicti ix, 63 Etruscorum Populonium iii, 8 Evanthia, Trallis v, 29

Evarchus fl. vi, 2 Evazæ vi, 7 Eubœa ins. iv. 21. xi, 15. xvi, 93. xvii, 37. xviii, 12. xxv, 53. xxxi, 20. xxxii, 9 Bœotum vi, 39 (ibi) Euripus ii, 100 EubϾ Chalcis xi, 74 Euboica abies xvi, 76 Euboicus sal xxxi, 41 Euburiates iii, 7 Eucarpeni v, 29 Euchatæ vi, 19 Eudæmon Arabia vi, 31 Eudemia ins. iv, 23 Eudon fl. v, 29 Evenus fl. iv, 5. v, 32 Evergetæ vi, 25 Euganeæ gentes iii, 24 præstantes genere ibid. Euganei iii, 23 Euhippa, Thyatira v, 31 Evia iii, 3 Eulæus fl. vi, 26. xxxi, 21 Eumenetica regio v, 31 Eumenia (Cariæ) v. 29 Eumenia (in Thracia) iv, 18 Evænus, Peparethus iv, 23 Evonymitæ Æthiopes vi, 35 Evonymos iii, 14 Eupalia iv, 4 Eupatoria vi, 2 Euphorbeni v, 29 Euphratem præclusere Orcheni vi, 31 Euphraten emergere putant in Arabia vi, 32 Euphrates fl. v, 20. vi, 9. 10. xiii, 32. xv, 34. xviii, 45. 47. xix, 18. xxxi, 21. xxxiv, 43. xxxvii, 69 diductus vi, 30 a Zeugmate scinditur v, 21 circa Babylonem xiii, 22 increscit Nili modo &c. v, 21 circa Seleuciam infusns Tigri v, 21 locus ubi ostium Euphratis fuit vi, 32 Euphratis confluens vi, 30 ostium vi, 26 paludes vi, 23 ripæ viii, 84 Eupilis lacus iii, 23 Euranium v, 29 Eurome v, 29 Europa altrix populi victoris iii, 1 totius terræ tertia pars &c. vi, 38 Europæ ambitus 4, 37 magnitudo vi, 38 sinus secundus iii, 15 sinus tertius iv, 18 sinus quartus iv, 24 terminus, Tanais iii, 1 Europum (in Parthia) vi, 29 Europus iv, 17. v, 21 Eurotas fl. iv, S. xxxiv, 19 Euryanassa ins. v, 38

Eurymedon fl. v, 26

Delph. ct Var. Cluss.

Eurymenæ xxxi, 20 Eutanæ v. 29 Euthene v. 29 Eutychia ins. iv, 23 Euxinus Pontus vi, 1 Evquilina (pars Urbis) Aviii, 3 Exusta ins. vi, 24

F.

Fabaria ins. iv, 27 Fabariæ insulæ xviii, 30 Fabianus pagus xvii, 41 Fabienses in monte Albano iii, 9 Fabraterni novi et veteres iii, 9 Fagifulani iii, 17 Falarienses iii, 18 Falerna pira v, 16 Falerna succina xxxvii, 12 Falerna vina xxiii, 20, 21 Falernæ uvæ xiv, 4 Falerni agri iii, 9 Falernum vinum xiv, 8. 16. 17. xxii, 43. xxiii, 20 Falernus ager xiv. 4. 8 Falisca col. iii, 8 Faliscorum ager vii, 2 Faliscus (ager) ii, 106 Fallienates iii, 19 Fama Julia iii, 3 Fanesii iv, 27 Fanum Fortunæ col. iii, 19 Faventia, Barcino iii, 4 Faventia, quod Vesci iii, 3 Faventina lina xix, 2 Faventini iii, 20 Favonienses Nucerini iii, 19 Felicitas Julia iv. 35 Feliginates iii, 19 Felsina Bononia iii, 20 Ferentinates iii. 9 Ferentinum iii, 8 Feritor fl. iii, 7 Feroniæ lucus iii, 8 Fertinates iii, 25 Fertini iii, 23 Fescennia iii, 8 Fesula iii, 8 Fesulana plebs vii, 11 Fibularenses Calaguritani iii, 4 Ficana iii, 9 Ficaria ins. iii, 13 Ficolenses iii, 9 Fidena xvi, 5 Fidenas ager iii, 9. x, 41 tosus xxxvi, 48 Fidenates iii, 9. 17. xxxiv, 11 Fidentes Aretini iii, 8 Fidentia Julia iii, 3 Fidentine iii, 20 \mathbf{E}

Firmanorum castellum iii, 18 Firmum Julium iii, 3 Fiscellus mons iii, 17 Flaminia via xv, 40. xxiii, 49 Flaminitanæ cotes xxxvi, 47 Flaminius Circus xxxiv, 7 Flamonienses Vanienses iii, 23 Flanates iii, 25 Flanaticus sinus iii, 23 Flavia prima col. v, 14 Flaviobriga col. iv, 34 Flaviopolis col. iv, 18 Flavium Solvense iii, 27 Flevum Rheni ostium iv, 29 Florentia vitis xiv, 4 Florius fl. iv, 34 Fluentini iii, 8 Focunates iii, 24 Fontes amari vi, 33 Forath vi, 32 Forentani iii, 9. 16 Foretani iii, 23 Forctii iii, 9 Formiæ opp. iii, 9. xxxvi, 7 Formio amnis iii, 22 Foroappii iii, 9 Foroaugustana Libisosona iii, 4 Forobrentani ili, 19 Foroclodii iii, 8 Forocorneliensis ager iii, 20 Foroflaminienses iii, 19 Forofulvi opp. iii, 7 Forojulienses xxxi, 44 Transpadani iii, 23 Foroneronienses iii, 5 Foropopulienses iii, 9 Forosempronienses iii, 19 Forotulienses Concupienses iii, 19 Forovibiensium ager iii, 20 Fortunales iii, 3 Fortunata ins. iii, 25 Fortunatæ insulæ iv, 36. vi, 37 Forum Rome xv, 20. xxxiv, 11. XXXV, 8 Forum Appii xiv, 8 Forum Augusti vii, 54. xvi, 74. xxii, 6. xxxv, 10. 36. xxxvi, 24 Forum boarium Romæ x, 41. xxviii, 3. xxxiv, 5. 16. xxxv, 7 Forum Cæsaris xvi, 86. xxxv, 45 Forum Clodii iii, 20 Forum Cornelii iii, 20 Forum Decii iii, 17 Forum Julii iii, 5 Forum Julium, quod Illiturgi iii, 3 Forum Livii iii, 20 Forum novum iii, 17 Forum Popilii iii, 20 Forum Truentinorum iii, 20

Forum Voconii iii, 5

Fossa Clodia iii, 20 Fossa Neronis xiv, 8 Fossæ ins. iii, 13 Fossæ Marianæ iii, 5 Fratuertium iii, 16 Fregellæ xxxv, 45 Fregenæ opp. iii, 8 Freginates iii, 9 Frentana regio iii, 16. 17 Frento fl. iii, 16 Frisiavones iv, 29. 31 Frisii xxv, 6 Frisiorum insulæ iv, 27 Frusinates iii, 9 Fucentes iii, 17 Fucinus lacus ii, 106. iii, 17. ix, 37. xxxi, 24. xxxvi, 24 Fulginates iii, 19 Fundana vina xiv, 8 Fundanus lacus iii, 9

G.

Gabala xii, 55 Gabale v, 18 Gabales iv, 33 Gabalicus ager xi, 97 Gabba xii, 40 Gabe v, 16 Gabellus fl. iii, 20 Gabeni v, 19 Gabiensis ager ii, 96 Gabini iii, 9 Gabri vi, 7 Gadagale vi, 35 Gadara v, 16 Gades ii, 67. iii, 3. iv, 36. ix, 32. xix, 1. xxix, 8 a Tyriis conditæ v, 17 Gadibus genitus Čorn. Balbus v, 5 Gadibus Herculis delubrum ii, 100. xix, 22 Gadir, Gadis iv, 36 Gaditana urbs iv, 36 littora ix, 4 Gaditanum fretum iii, 1 Gaditanus Arganthonius vii, 49 Gaditanus conventus iii, 3 Gaditanus Oceanus ii, 106. ix, 3.5 Gadium opp. iv, 36 Gætulæ gentes v, 1 Gætuli v, 8. viii, 7. 21. xxv, 38 Gætuli Autololes v, 1 Daræ v, 1 Gætuli latrones x, 94 Gætulia tota v, 4. viii, 19 Gætulia Mauritaniæ Cæsariensis xxi, 45 Gætulica purpura vi, 36 Gætolicum purpurissum xxxv, 26 Gatulum littus ix, 60 Gagae v, 28 Gagaude ins. vi, 35

Gages fl. Lyciæ xxxvi, 34 Galasa v, 16 Galata ins. iii, 14. v, 7. xxxv, 59 Galatæ viii, 64 Galatia v, 42. xiv, 11. xv, 7. xvi, 12. xxiv, 67. xxv, 17. xxxii, 13. xxxvii, Galatiæ coccum ix, 65 grana xxii, 3 Galatica acacia xxiv, 67 Galatica lana xxix, 9 Galatica pæderos xxxvii, 46 Galatica ruta xx, 51 Galaticum abrotouum xxi, 92 Galaticum acoron xxv, 100 Galatini iii, 14 Galenis, in Phœnice ii, 93 Galilæa v, 15 Gallæ vi, 35 Gallæci iii, 4 Gallæcia iv, 34. xix, 2. xxxiii, 21. xxxiv, 47 Gallaica gens in Hispania viii, 67 Galleti iv, 32 Galli viii, 28. 61. xxii, 75. xxiv, 112. xxv. 25. 31. 59. xxxii, 11 Urbs capta a Gallis iii, 9. xxxiii, 5 Galli cribra faciunt ex setis equorum xviii, 28 sagittas tingunt xxvii, 76 suo nomine appellant &c. xvii, 4 Galli (Circumpadani) xxvi, 26 Galli (in Gallatia) v, 42 Gallia viii, 34. 74. x, 68. xii, 50. xvi, 13. 20. 31. xvii, 4. xxi, 97. xxii, 82 Gallia Belgica vii, 17 Celtica et Lugdunensis iv, 31 Comata iv, 31. xi, 47. xviii, 20. xxxiii, 76. xxxvi, 7 Narbonensis iv, 31 Gallia septemtrionalis ix, 39 Gallia septemtrionali oceano proxima x, Gallia togata iii, 19 Galliæ xiv, 29. xvi, 13. xviii, 11. 25. 57. xix, 2. xxviii, 5. xxix, 12. xxx, 4. xxxi, 39. xxxiii, 6. xxxvi, 66 totæ xxxiv, 49 Alpibus coërcitæ xii, 2 minime quatiuntur ii, 82 universæ vela texunt xix, 2 Galliæ adversa gens Indorum vi, 21 Galliæ civitas Tungri iv, 31 Galliæ legatus ix, 4 Galliæ metallum xxxiii, 23 Galliæ proconsul ii, 67

Galliam Posidonius metabatur a Favo-

Galliarum circuitus ii, 67 longitudo et

Galliarum invento xxxiv, 48 culcitæ

Galliarum admiratio xvi, 95

Galliarum casei sapor xi, 97

nio vi. 21

latitudo iv, 31

&c. xix, 2 sapo xxviii, 51 Galliarum latifundia xviii, 67: Gallica cæpa xix, 32 cultura xvii, 35 fraxinus xvi, 83 pastinaca xix, 27 putatio vitium xvii, 35 salix xvi, 69 siligo xviii, 20 terebra xvii, 25 vitis xiv, 4 Gallica mala xv, 11 Gallico tumultu nuntiato iii, 21 Gallico vocabulo alauda xi, 44 Gallicum agaricon xxv, 57 glastnın xxii, 2 mespilum xv, 22 nardum xiii, 2. xiv, 19. xxi, 79. xxvii, 28 tomentum viii, 73 triticum xviii, 12 Gallicum mare iii, 10 Gallicus ager circa Ariminum iii, 19 gallica ora iii, 19 Gallicus asparagus xxi, 50 Gallicus oceanus ix, 3 Gallicus sinus xxxii, 11 Gallitalutæ vi, 23 Gallitæ iii, 24 Gallorum in Capitolium ascensus xxix, 14 præda xxxiii, 5 prælia cum Attalo et Eumene xxxiv, 19 Gallorum Druidæ xxiv, 62 Gallos obsidente Cassandro xxxi, 30 pugnare cum auro solitos xxxiii, 5 Gallus pictus inficetissime, &c. xxxv, 8 Gallus fl. v, 42. vi, 1 fl. Phrygiæ xxxi, Galmodroësi vi, 22 Gamala v, 14 Gamale in Phonice ii, 93 Gambreves vi, 35 Gamphasantes v, 8 Gangarides Calingæ vi, 22 Gange minor Indus vi, 21 Ganges fl. vi, 22. ix, 2. 17. xii, 26. xxxiii, 21. xxxvii, 76 Gangis fl. ortus vi, 21. 22 fons vii, 2 Gangre vi, 2 Ganos opp. iv, 18 Garama caput Garamantum v, 5 Garamantes v, 4. viii, 61.70. xiii, 33 ad cos iter inexplicabile v, 5 Garamantici carbunculi xxxvii, 25 Garamantites (lapis) xxxvii, 28 Garamantum oppidum Matelgæ v, 5 Garesci iv, 17 Garganus mons iii, 16 Gargaphie fons iv, 12 Gargara mons v, 32 et opp. ibid. Garnæ portus iii, 16 Garode ins. vi, 35 Garsauritis vi, 3 Garupna fl. iv, 31 Gasani vi, 32 Gaudæ iv, 18

Gaudos ins. iv, 20 Gaugamela vi, 30 Gaulopes vi, 32 Gaulos ins. iii, 14. v. 7 Gauranæ vites xiv, 4 Gaurani montes iii, 9 Gauranum vinum xiv, 8 Gauratæ vi, 26 Gaurus mons xiv, S Gaza v, 14 in Judæa xii, 32 Gaza (juxta Troglodytas) vi, 31 Gazæ in Atropatenc vi, 16 Gazacena regio vi, 3 Gazatæ v, 19 Gazelum vi, 2 Gaziura vi, 2 Gebadei vi, 33 Gebanitæ vi, 32. xii, 32. 35. 42 Gebenna mons iii, 5. iv, 31 Gedranitæ vi, 32 Gedrosi vi, 23. 25. ix, 2. xii, 18. xiii, 9 Gedrosia xxi, 36 Gedrusi vi, 25 Gela, in Sicilia xxxi, 39. 41 Gelæ vi, 18 Gelani iii, 14 Gelas fl. iii, 14 Gelbes fl. v, 40 -Gelduba castellum xix, 28 Gelon fons xxxi, 16 Geloni iv, 26 Gemella Augusta iii, 3 Gemellenses iii, 4 Gemelli colles iii, 14 Gemitorii gradus viii, 61 Genaunes iii, 24 Gendos fl. v, 43 Genesaras lacus v, 15 Genetæ vi, 4 Gensora vi, 35 Genua opp. iii, 7 Liguriæ xiv, 8 Genua Urbanorum iii, 3 Genusini iii, 16 Geoaris ins. iv, 19 Georgi iv, 26. vi, 14 Ger fl. v, 1 Geræstos (opp.) iv, 21 Geræstum prom. iv, 21 Geranea iv, 11 Gerania iv, 8. 18 Gereta vi, 23 Gergithos v, 32 Germani Orctani iii, 4 Germani xxviii, 51. xxxvii, 11 Scytharum nomen transit in Germanos iv, Germania vii, 10. x, 27.35. xix, 2.26. 28. xxxi, 17. xxxvi, 12 provincia xxxiv, 2 trans Rhenum xxv, 6 non

tota percognita iv, 28 Scythiæ con-

termina viii, 15 Germania classe circumvecta ii, 67 Germaniæ xxxi, 39 Germaniæ superioris campi xix, 42 Germaniæ favi xi, 14 gentes in Belgica iv, 31 legionum castra iv, 37 littora xxxvii, 11 ora (quanta) iv, 28 pabula xvii, 3 populi xviii, 44 prædones xvi, 76 saltus Hercynius x, 67 Germaniam sylvæ totam replent xvi, 2 Germanicæ gentes iv, 28 Germanicopolis v, 40 Germanicum mare iv, 30 Germanorum genera quinque iv, 28 Gerontia ins. iv, 23 Gerra vi, 32 Gerraicus sinus vi, 32 Gerrhæ in Arabia xxxi, 39 Gerrhon vi, 33 Gerrhus fl. iv, 26 Gerundenses iii, 4 Gescliton vii, 2 Gessoriacum Morinorum iv, 30 Gessoriacus pagus iv, 31 Gessorienses iii, 4 Gessus fl. v, 31 Getæ iv, 18 Daci iv, 25 Gethone ins. iv, 23 Getone ins. v, 38 Getta v, 17 Gigarta v, 17 Gigartho fons v, 37 Gigemoros mons iv, 18 Gindareni v, 19 Gissa ins. iii, 25 Glanis fl. iii, 19 Liris fl. iii, 9 Glanum Livii iii, 5 Glari vi, 32 Glauconnesos iv, 22 Glaucus fl. v, 29. vi, 4 Glessaria ins. iv, 27. xxxvii, 11 Glessariæ insulæ iv, 30 Glinditiones iii, 26 Glissas iv, 12 Gneciochantæ vi, 30 Gnidia Venus vii, 39. ix, 41. xxxii, 1. xxxvi, 4 Gnidiæ cæpæ xix, 32 Gnidii vii, 39. xxxvi, 4 Gnidii calami xvi, 64 Gnidiorum opp. in Pharia ins. iii, 30 Gnidium coccum xxvii, 46 granum xiii, 35. xv, 7 ex grano oleum xxiii, 45 protropon xiv, 9 Gnidius fons xxxv, 47 Gnidius Ctesias ii, 110 Sostratus xxxvi, Gnidos v, 29. xii, 61. xiii, 16. xxxvi,

Guossius Ctesiphon vii, 38 Epimen

des vii, 49. 53 Gnossus iv, 20 Goboëa portus vi, 32 Gogari vi, 7 Gogiarei vi, 23 Golgi v, 35 Gomphi iv, 15 Gophnitica Judææ toparchia v, 15 Gophoa vi, 35 Gora vi, 35 Goralus fons vi, 32 Gorditanum prom. iii, 13 Gordiu-come v, 40 Gordium, Galatiæ caput v, 42 Gordyæi montes vi, 12 Gordynie iv, 17 Gorgades insulæ vi, 36 Gortyna iv, 10 (in Creta) iv, 20. xii, 5 Grabæi iii, 26 Graccuritani iii, 4 Græca credulitas viii, 34 secta xviii, 57 vanitas xix, 26. xxxvii, 74 vanitatis exemplum ii, 112 vanitatis mendacia prodita xxviii, 29 inventionis sententia vi, 39 Græca avena xviii, 42 pira xv, 16. 17 rosa xxi, 10 salix xvi, 69 vina nefasta xiv, 23 Græca res est, nihil velare xxxiv, 10 Græcæ lactucæ xix, 38 Græcæ literæ viii, 3 Græcæ veteres literæ vii, 58 Græcæ nuces xi, 7. xvi, 59 Græcanica torcula xviii, 74 Græcanicum pavimentum xxxvi, 63 Græcanicus color xxxiv, 70 Græcarum literarum figura xxi, 38 Græci vitiorum omnium genitores xv, 5 genus in gloriam suam effusissimum iii, 6 (de iis) oraculum xxix, 8 (de his Cato) xxix, 7 Græci auctores xvii, 16 Græci (in Campania) iii, 9 Græcia vii, 57. xiii, 35. xiv, 25. xvii, 6. xviii, 31 Græcia a Græco rege iv, 14 apud Salaminam depugnavit ii, 22 cum fuit clarissima xviii, 12 Græcia, Hellas iv, 11

vii, 57

15 Italiæ ora xxxvi, 4

antiquissimus vii, 57

Græcia (Euphranoris) xxxiv, 19

Græciæ populis tineas non innasci xxvii. Græciense mare iv, 18 Græciensis sinopis xxxv, 17 Græcis quid intentatum xvii, 4 Græcis utendum vocabulis ii, 13 Græco artis genere xvi, 82 Græcorum gymnasia xxviii, 13 monumenta viii, 69 Græcos pellendos ex Italia censuit Cato vii, 31 Græcos cum Italia pellerent xxix, 8 Græcostasis vii, 60. xxxiii, 6 Græcula poma xv, 15 rosa xxi, 10. xxvi, 27 vitis xiv, 4 Græcum Græcamque defossos xxviii, 3 Græcum mel xxix, 11 Græcum pecus viii, 73 Græcum vinum xiv, 16. 17 Græcus versus xxvii, 75 Graiæ Alpium fores iii, 21 Graiæ gentis fortissimus, sapientissimus xxxiv, 12 Granicum fl. v, 49 Granicus fl. v, 33 Granis fl. vi, 26 Granucomatæ v, 19 Grateæ insulæ iii, 30 Graucome vi, 35 Gravii iv, 34 Graviscæ iii, 8. xxxii, 11 Gravisiana vina xiv, 8 Gridinum fl. vi, 18 Groucasus, Caucasus vi, 19 Grumbestini iii, 16 Grumentini iii, 15 Grumentum xiv, S Grylios fl. v, 32 Grynia v, 32 Grynium xxxii, 21 Guberni iv, 31 Gunugi col. v, 1 Guttalus fl. iv, 28 Guttones iv, 28 Germaniæ gens xxxvii, Gyaros ins. iv, 23. viii, 82 Cycladum ins. viii, 43 Græcia, quæ vocabatur Argos Dipsion Gygæum stagnum v, 30 Gymnasiæ, Baleares iii, 11 Græcia magna iii, 6 Magna Græcia iii, Gymnetes vi, 35. vii, 2 Gymnetes Pharusii v, 8 Gynæcocratumeni vi, 7 Gynæcopolites nomos v, 8 Græciæ fabulositas xii, 5 fabulis vagantibus v, 5 ingenia xxix, 5 linguæ xxv, Gyrei vi, 32 6 mendacia v, 1 philosophi xxxv, Gyri mons v, 5 46 publicum concilium xxxv, 35 rex Gyrton iv, 16 Gystate vi, 35

Græciæ ligna infeliciora xiii, 37

Græciæ otides x, 29

Gytheates sinus iv, 8

H.

Habessus v, 28 Hadranitani iii, 14 Hadylius mons iv, 12 Hæmi excelsitas iv, 1 Hæmus mons iv, 17 18. xxxi, 30 Halcyone mons iv, 17 opp. iv, 12 Halesini iii, 14 Halesus fl. v, 31 Haliartus iv, 12 Halicarnassus v, 29. xxxv, 49. xxxvi, 6 Halicyenses iii, 14 Halicyrna iv, 3 Haliserne v, 33 Halizones v, 40 Halmydessos iv, 18 Halmyris lacus iv, 24 Halone ins. ii, 89. v, 38 ins. (iu Propontide) v, 44 Halonesos ins. iv, 23 Halonnesi, contra Troglodyticeu vi, 34 Halos opp. iv, 14 Halydienses v, 29 Halys fl. vi, 2. 3 Hamaxitos v, 29. 33 Hamaxobii iv, 25 Hamirei vi, 32 Hammæum littus vi, 32 Hammanientes v. 5 Hammodara vi, 35 Hammoniaca elate xii, 62 Hammoniacus, cyperus xxi, 70 Hammoniacus nomos v, 9 Hammonis delubrum (in Æthiopia) vi, Hammonis oraculum v, 5. 9. xxxi, 39 Hannibalis castra iii, 15 Hannibalis parva insula iii, 11 Hannibalis turres ii, 73 Harmastes vi, 12 Harmastis vi, 11 Harmatotrophi vi, 18 Harpasa, Asiæ opp. ii, 98. v, 29 Hebata vi, 30 Hebdomecontacometæ vi, 35 Hebrus fl. iv, 18. xvii, 3 Hebrus Thraciæ fl. xxxiii, 21 Hebudes insulæ iv, 30 Hecatompylos vi, 17 Hecatompylos Parthorum vi, 21 Hecatompylos Arsacæ regia vi, 29 Hedui iv, 32. xvii, 4 Hedypnus fl. vi, 31 Helbo ins. v, 35 Helene ins. iv, 20. xxi, 33

Helene ins. (inter Sporades) iv, 23 Heleni iv, 34 Heleon iv, 12 Helgas v, 40 Helia, quæ Velia iii, 10 Helice iv, 6 Helicon mons iv, 4. xxv, 21 Heliconis nemus iv, 12 Heliopolitæ xxxvi, 67 Heliopolites nomos v, 9 Helium Rheni ostium iv, 29 Helladicum genus picturæ xxxv, 36 Helladis ficus xvii, 1 Hellas xviii, 10 (unde) incipit iv, 11 Hellas (opp.) iv, 14 Hellas, Thessalia iv, 14 Hellenes iv, 14 Hellespontii v, 32 Hellespontus iv, 18. 24. v, 40. viii, 83. ix, 69. xvi, 88 ubi se concitat v, 33 Hellopes iv, 1 Helmodenes vi, 32 Helos v, 31 locus iv, 7 Helotas Ludius xxxv, 37 Helvenaca vitis xiv, 11 Helvetiæ xii, 2 Helvetii iv, 31 Helvicus ager xiv, 3 Helvorum Alba iii, 5 Hemasini iii, 26 Hemuatæ vi, 32 Heneti vi, 2 Heniochi vi, 18 Ampreutæ vi, 4 Sanni vi, 4 Heniochii montes vi, 10 Heniochorum gentes vi, 4. 5 plura genera vi, 12 Hennenses iii, 14 Hephæstia (in Lemno) iv, 23 Hephæstiades insulæ iii, 11 Hephæstii montes ii, 110 Hephæstium (in Lycia) v, 28 Heptaporus fl. v, 33 Hequæsi iii, 1 Heraclea (in Cadusiis) vi, 18 Heraclea (in Caria) v, 29 Heraclea Cherronesos iv, 26 Hcraclea (in Creta) iv, 20 Heraclea Latini v, 31 Heraclea (Macedoniæ) iv, 17 Heraclea (altera in Macedonia iv, 17 Heraclea (Ponti) vi, 1. ix, 83. xv, 39. xvi, 89. xxi, 44. xxvii, 2 Heraclea oppidum in ostio Rhodani Heraclea Sintica iv, 17 Heraclea (in Syria) v, 18 Heraclea (in Thracia) iv, 18

Heraclea Trachin iv, 14 Heracleopolitæ xxxvi, 19 Heracleopolites nomos v, 9. xxxvi, 19 Heracleotes tractus (in Æolide) v, 32 Heracleotes Zeuxis xxxv, 36 Heracleoticum heraclium xx, 69 origanum xx, 62 Heracleoticum (Nili ostium) v, 11 Heracleum (in Colchis) vi, 5 Heracleus fl. vi, 4 Heraclia Siris iii, 15 Heraclia Acamaniæ iv, 2 Heraclius lapis xxxiii, 43 Heræa iv, 10 Heras lutra, ins. iii, 13 Heratemis vi, 26 Herbanum iii, 8 Herbessenses iii, 14 Herbitenses iii, 14 Herbulenses iii, 14 Herculanea ficus xv, 19 Herculaneus rivus xxxi, 25 Herculanium opp. iii, 9 Herculis ara v, 1 columnæ ii, 67. iii, 1. v, I. vi, 39. xiii, 49. xix, 1. xxvii, 1. xxix, 8 insulæ iii, 13 portus iii, Herculis oppidum in insula Nili v, 9 Herculis Monœci portus iii, 7 Hercuniates iii, 28 Hercynia sylva xvi, 2 Hercynius saltus iv, 25 Germaniæ x, Hercynium jugum iv, 28 Herdonienses iii, 16 Hermesia v, 31 Hermione iv, 9 Hermiones iv, 28 Hermionius ager iv, 19 Hermisium iv, 26 Hermocapelitæ v, 33 Hermonassa vi, 6 Hermontites nomos v, 9 Hermopolites nomos v, 9 Hermunduri iv, 28 Hermus fl. v, 31 Hernicum Capitulum iii, 9 Hernicus ager iii, 9 Herodium, Judææ toparchia v, 15 Heroopoliticus sinus Rubri maris v, 12 Heroum vi, 32. 33 Herticæi vi, 7 Hesidrus fl. vi, 21 Hesperides (in Pentapolitana) v, 5 Hesperidum horti v, 1. xix, 22. xxxvii,

Hesperidum insulæ vi, 36

Hesperii (Æthiopes) vi, 35. 36

Hesperion ceras vi, 35. 36 Hesperium prom. v, 1 Hesperius mons Æthiopum ii, 110 Hesperu ceras vi, 36 Hestiwotis xxxi, 9 Hibernia latitudo et longitudo iv, 30 Hiera, Automate iv, 23 Hiera ins. Æolia ii, 110 Hiera, inter Cyclades ii, 89 Hiera (in Lesbo) v, 39 Hiera, Therasia ins. iii, 14 Hieracia ins. iv, 23 Hieracometæ v, 33 Hierapolis in Asia ii, 95 (in Creta) iv, 20 (iu Syria) v, 19. xxxii, 8 Hierapolitæ (in Phrygia) v, 29 Hierapytna iv, 20 Hiera sycaminos vi, 35 Hieras fl. v, 43 Iliericus, Judææ toparchia v, 15. xiii, 9 Hierocepia ins. v, 35 Hierolophienses v, 33 Hieromiaces fl. v, 16 Hieronesos ins. iii, 14 Hieros fl. v, 32 Hieros opp. et fl. vi, 5 Hierosolyma v, 15. xxvii, 5 Hilesion iv, 12 Hilleviones iv, 27 Himantopodes v. 8 Himera cum fl. iii, 14 Himeræns Demophilus xxxv, 36 Himerte, Lesbos v. 39 Hipparenum vi, 30 Hippi (in Ionia) v, 31 Hippini v, 29 Hippo dirutus, Diarrhytus v, 3. ix, 8 Hippo Regius v, 2 Hippo nova iii, 3 Hippo, nunc Vibo iii, 10 Hippocrene fons Bœotiæ iv, 12 Hipponenses ix, 8 Hipponensis sinus v, 3 Hipponnesos v. 36 Hippopodes iv, 27 Hipporeæ vi, 35 Hippos v, 16 Hippos fl. (in Colchis) vi, 4 Hippuri, portus vi, 24 Hippuris ins. iv, 23 Hirminium fl. iii, 14 Hirpi vii, 2 Hirpini ii, 95. iii, 16 Hirpini montes ili, 16 Hispalensis conventus iii, 3 Hispali, puteus ii, 100 Hispalis col. iii, 3 Hispalum prom. vi, 34

Hortanum iii, 8

Hispana vitis ignobilium probatissima Hispani cribra faciunt e lino xviii, 28 Hispania ii, 48. iii, 2. 8. 75. 81. 83. x, 68. 136. xv, 7. xvi, 20. 76. 79. xvii, 35. xviii, 73. xxi, 43. xxii, 82. xxv, 46. xxxi, 40. xxxiii, 19. 21. 27. 31. 37. 40. xxxiv, 49. xxxv, 52. xxxvi, 25. 67. xxxvii, 43 scatet metallis &c. iii, 4 Ex ea triumphus Cæsaris xiv, 14 Hispania citerior iii, 4. xix, 1.7. xxxi, 39. xxxiii, 16. 36. 45. 47 Tarraconensis iv, 34 Hispania ulterior vii, 27. xxxv, 49 Hispaniæ citerioris conventus septem iii, 4 Longitudo et latitudo iii, 4 Hispaniæ viii, 54. ix, 19. xiv, 4. 29. xvi, 6. xviii, 57. xix, 30. xxiv, 68. xxv, 47. xxxiii, 31. xxxv, 28. xxxvi, Hispaniæ citerioris princeps xxii, 57 Hispaniæ Bavilus xx, 76 princeps xx, Hispaniæ citerioris dispensator xxxiii, Hispaniæ descriptio iv, 34 laus xxxvii, 77 circuitus iv, 35 mediterranea xxxiii, 55. xv, 1 latus et frons iv, 35 montes aridi sterilesque xxxiii, 21 Hispaniæ nomen a Pane iii, 3 Hispaniæ Latii jus tribuit Vespasianus iii, 4 Hispaniæ pauperes xvi, 12 Hispaniæ aves tradæ x, 29 cærulcum xxxiii, 57 equæ xvi, 39 mella xi, 8 ostrea xxxii, 21 pix xiv, 25 sal xxxi, 45 sory xxxiv, 30 spartum xxiv, 40 spuma argenti xxxiii, 35 Hispaniarum vindemitor xvii, 40 Hispaniense Rhodani ostium iii, 5 Hispaniensia naufragia ii, 67 Hispaniensis oceanus xxxvii, 65 Hispaniensis triumphus Cæsaris xiv, 17 Hispanum mare iii, 10 Hispellum col. iii, 19 Histi vi, 19 Histonium opp. iii, 18 Holmia, Seleucia v, 22 Holmæ v, 22 Holopyxos iv, 20 Homeritæ vi, 32 Homolion iv, 16 Homona v, 23 Homonadum gens v, 23 Horatæ vi, 23 Horisius fl. v. 40

Hormenium iv, 16

Hortenses iii, 9 Hostilia vicus ad Padum xxi, 43 Hyampolis iv, 12 Hyantes, Bœoti iv, 12 Hybanda ins. Ioniæ ii, 91 Hybla Siciliæ mons xi, 13 Hyblenses iii, 14 Hyda v, 29 Hydaspes fl. vi, 21. 23 Hyde v, 25 Hyde, Sardes v, 30 Hydissenses v, 29 Hydrelitæ v, 29 Hydreum vi, 26 Hydreuma vi, 26 Hydruntum opp. iii, 16 Hydrussa, Andrus iv, 22 Ceos iv, 20 Tenos iv, 22 Hyetussa ins. v, 36 Hyi vi, 31 Hylæi (in Scythia) iv, 26 Hylæum mare iv, 26 Hylas fl. v, 40 Hylatæ v, 19 Hyle iv, 12 Hyllis penins. iii, 26 Hyllus fl. v, 31 Hymani iii, 25 Hymettiæ columnæ xxxvi, 3. 24 Hymettium marmor xvii, 2 Hymettus mons iv, 11. xxxv, 49 Athenis xix, 55 Atticæ mons xi, 13 Hymos ins. v, 36 Hynidos v, 29 Hypæa ins. in Stæchadibus iii, 11 Hypæpeni v, 31 Hypanis fl. iv, 26 in Ponto xi, 43 Hypasis fl. ii, 75. vi, 21. 23 Hypaton opp. vi, 35 Hyperborei iv, 26. vi, 14. 20 Hypere ins. iv, 23 Hyperia fons iv, 15 Hyperis vi, 26 Hypius mons v, 43 Hypobarus fl. xxxvii, 11 Hypsa fl. iii, 14 Hypsaltæ iv, 18 Hypsizorus mons iv, 17 Hyrcani vi, 15. viii, 25 Hyrcani Macedones v, 31 Hyrcani montes xxxi, 26 Hyrcania xv, 19 Hyrcaniæ convalles xii, 18 Hyrcanium mare v, 27. vi, 15. 18 Hyrieticum Bœotiæ xxxvi, 25 Hyrie iv, 12 Hyric, Zacynthus iv, 19

Hyrini iii, 16 Hyrmine iv, 6 Hysiæ iv, 6 Hytanis fl. vi, 26

I.

Jadera col. iii, 25 ladoni iv. 34 Ialysus v, 36 Iambe ins. vi, 33 Jamneæ duæ v, 14 Jamno civitas iii, 11 Janiculum in parte Romæ iii, 9. xiii, 27. xvi, 15 Iapydes iii, 22. 25 Iapydia iii, 23 lapydiæ finis iii, 25 Iapygia iii, 16 Iapygia Acra iii, 16 Iapygium prom. iii, 16 Iapyx fl. iii, 16 lasi iii, 28 Iasii xxxvi, 4 Iasius sinus v, 29. 31 Jasonius fl. vi, 4 Iassius sinus ix, 10 Iassos urbs ix, 8 Iasus v, 29 Iatii vi, 18 Jaxartes fl. vi, 17. 18 ostium vi, 15 Jazyges Sarmatæ iv, 25 Iberia vi, 4. vii, 27 1beria, Hispania iii, 4. xxxvii, 11 Iberiæ et Armeniæ confinium vi, 15 Iberiæ oppida vi, 11 portæ vi, 15 Ibericum mare iii, 2. 10 Ibero amne affusa colonia iii, 4 Iberos in Hispaniam pervenisse iii, 3 Iberum gens vi, 11 opp. vi, 12 Iberus fl. iii, 4 fl. fontes iv, 31 Iberus fl. in Cyrum defluens vi, 11 Ibettes fl. v, 37 Icarium mare iv, 18 Icarius iv, 11 Icaros ins. iv, 23. v, 37 Icarus fl. vi, 19 lcarusa fl. vi, 5 Icatalæ vi, 7 Ichanenses iii, 14 Ichara ins. vi, 32 Ichnæ iv, 17 Ichnusa (Sardinia) iii, 13 Ichthyoëssa iv, 23 Ichthyophagi xv, 7 (in Arabia) vi, 32 (in India) vi, 25. 26 Oritæ vi, 25 natantes, ceu maris animalia vi, 31 1chthyophagorum insulæ vi, 32 Ichthys prom. iv, 7 Delph. et Var. Class.

Iconii tetrarchia v, 25 Iconium (('iliciae) v, 22 Icosion v, I Icositani iii, 4 Ictimulorum aurifodine xxxiii, 21 Ida xxxvi, 25 mons (in Æolide) v, 32 mons Troadis xiii, 12. xvi, 19. 24. xxvii, 3. xxxvii, 54 Idæa herba xxvii, 69 ficus xv, 19 laurus xv, 39. xxiii, 80 pix xiv, 25 Idæi Dactyli xvii, 57 in Creta xxxvii, Idæi montes xvi, 60 Idæum rubi genus xvi, 71. xxiv, 75 Idæus mons (in Creta) iv, 20 Idalium v, 35 I domenenses iv, 17 Idumæa ubi incipit v, 14 Jebba v, 17 Jetenses iii, 14 Ieterus fl. iii, 29 lgilgili col. v, 1 Iguini iii, 19 Iguvini xxiii, 49 Iguvinum in Italia xv, 7 Ilerdenses iii, 4 Ilergaonum regio iii, 4 Hergetum regio iii, 4 Hetia iv, 15 Iliacis temporibus iii, 14. xiii, 1. xxxiii, 4. xxxiv, 47. xxxv, 6 Iliacum bellum xvi, 87. xxxv, 40 Hiberi, Liberini iii, 3 Ilienses (in Sardinia) iii, 13 Hiensium urbs xvi, S8 Hionenses iii, 9 Ilipa Ilia iii, 3 Ilipula, quæ laus iii, 3 Hipula minor iii, 3 Ilisanitæ vi, 32 Hissus fl. iv, 23 locus iv, 11 Hiturgi iii, 3 Ilium x, 37 immune v, 33 captum Ramise regnante xxxvi, 14 Illetia ins. v, 38 Illiberis iii, 5 Illici iii, 4 Illicitanus sinus iii, 4 Illurco iii, 3 Illyrica iris xiii, 2. xxi, 19 Illyrici cochleæ ix, 82 ostrea xxxii, 21 longitudo et latitudo iii, 29 ora insulis amplius mille frequentata iii, 30 rebellio vii, 46 Illyricum iii, 6. 25. vii, 49. xi, 106. xii, 27. xxv, 34. xxvi, 55. xxxiii, Illyrii ii, 106. vii, 2.37 Illyrii proprie dicti iii, 26 FInd. Plin.

Illyriorum rex xxv, 34 regina Teuca xxxiv, 11 Illyris ins. v, 35 Horci iii, 3 Ilorcitani iii, 4 Ilva ins. iii, 12 Italiæ ins. xxxiv, 41 Iluro iii, 4 Imacarenses iii, 14 Imaduchi vi, 7 Imai montis regio vii, 2 Imaus mons v, 27. vi, 21 nivosum significat vi, 21 Imbarus mons v, 22 Imbrasus fl. v. 37 Imbros ius. iv, 23 Imityi vi, 7 Imitys fl. vi, 7 Imme in Commagene v, 21 Inachus fl. iv, 9 Inalpini populi multis nominibus iii, 5.7 Inapæi vi, 7 Indi viii, 25. 61. ix, 54. x, 2. xii, 15. 22.48. xiv, 19. xv, 7. xxxi, 18. xxxii, 11. xxxvii, 20. 61 dono dati ii. 67 Indi fontes vi, 18 vastitas vi, 21 Indi Nomades vii, 2 Orsai viii, 31 septemtrionales xi, 36 India vii, 2. viii, 31. 78. x, 70. xi, 35. xii, 16. 19. 41. xv, 31. xvii, 30. xxi, 8. xxiv, 1. xxxii, 3. xxxvi, 12. 67. xxxvii, 11. 28. 31 India tertia pars terrarum vi, 21 neque as, neque plumbum habet xxxiv, 48 lucro admotu vi, 26 victa viii, 2 In terris Indiæ xxxi, 14 Indiæ viii, 51. 52 Indiæ aversa xxxvii, 33 principium vi, 17 fluminum limus xxxv, 32 sylvæ xxviii, 45 Indica amethystus xxxvii, 40 arena xxxvi, 9 arundo xvi, 65 cinnabaris xxix, 8 crystallus xxxvii, 9 cypira xxi, 70 ebenus xii, 8 gemma xxxvii, 61 myrrha xii, 35 navigatio vi, 26 oliva xii, 14 onyx xxxvii, 24 spina xii, 10 testudo xxxvii, 56 vitis labrusca xii, 28 Indicæ formicæ xi, 36 hyacinthi xxxvii, 42 margaritæ xxxii, 11 merces xix, 2. vi, 19 sandaresi xxxvii, 28 sardæ xxxvii, 31 sardonyches xxxvii, 23 Indici boves viii, 30, 70 calami xvi, 65 carbunculi xxxvii, 25 elephanti viii, 8. 9. ix, 4 montes vi, 23 reges vi, 21 uniones ix, 56. xxxii, 10 Indicis lintea præstantiora xii, 22 Indicum aurum xxxiii, 71 cœruleum

38 littus xiv, 5 Lycium xxiv, 77 mare ii, 67. vi, 21. ix, 3.12. xxxii, 21 milium xviii, 10 nardum xii, 26. xiii, 2 piper xix, 19 vitrum xxxvi, Indicus adamas xxxvii, 15 asinus xi, 45. 106 lucus xii, 15 oceanus vi, 14. ix, 54 scincus xxviii, 30 Indigetes iii, 4 Indis contermina gens Ariana xii, 18 Indorum descriptio xiii, 28 aruspices vatesque xxxii, 11 sapientes xii, 12 viri xxxii, 11 lingua vi, 25 alia in India vi, 25. xii, 14 stabula viii, 9 Indorum gens adversa Galliæ (hoc est, ab oriente æstivo &c.) vi, 21 ubi incipit vi, 21 prom. Lepteacra vi, 34 Indum fl. vi, 21 Indus fl. vi, 22. 23. xii, 25. xix, 5. xxiv, 102. xxxvii, 69 Indus fl. Indiæ finis ab occidente vi, 21 Gange minor vi, 21 Indus fl. (in Caria) v, 29 Industria opp. iii, 7. 20 Inferum mare iii, 10 Ingævones iv, 27. 28 Ingauni Ligures iii, 6 Ingaunum Albium iii, 7 Inopus fons ii, 106 Insubres Mediolanum condidere iii, 21 Insubrium tractus x, 41 Insubrum exules Caturiges iii, 21 Intemelium Albium iii, 7 Interamna in Umbria xviii, 67 Interamnates iii, 17 Nartes iii, 19 Succasini iii, 9 Interannienses iv, 35 Intercatienses iii, 4 Intercationsis xxxvii, 4 Iol, Cæsarea v, 1 lolcos vii, 57 Iolcus iv, 16 Iomanes fl. vi, 21. 22. 23 Iones xiii, 16 Athenis profecti v. 31 Ionia v, 31. xiii, 16 Ioniæ caput Miletus v, 31 Ionibus sacra regio v, 31 Ionicæ columnæ xxxvi, 56 Ionica gens in Asia vi, 2 Ionicum capitulum xxxvi. 56 Ionicum genus picturæ xxxv, 36 lonii et Adriatici maris discrimen iii, Ionium mare iii, 14. 29. 30. iv, 18. xii, 3 Ionius attagen x, 68 Ionum literæ vii, 58 Joppe Judææ ix, 4

xxxiii, 57 cinnabaris nomen xxxiii,

Joppe Phenicum v, 14 Joppica Judææ toparchia v, 15 Jordanis descriptio v, 15 los ins. iv, 23 Iotape v, 22 Jovis fons ii, 106 Jovis Hammonis stagnum ii, 106 Jovis Indigetis lucus iii, 9 Jovis opp. in Ægypto v, 11 Ipasturgi iii, 3 Iranime iii, 23 Iria opp. iii, 7 Irine ins. iv, 19 Iris fl. vi, 3. 4 Irrhesia ins. iv, 23 Isara fl. iii, 5. vii, 51 Isarci iii, 24 Isari vi, 21 Isaura v, 23 Isaurica gens v, 23 Iscia ins. iii, 13 Iseum, fanum v, 10 Isidi sacra ins. x, 49 Isidis opp. v, 11 Isidis portus vi, 34 Isis fl. vi, 4 Ismaron iv, 18 Ismenus fl. iv, 12 Issa ins. iii, 30 Issæi iii, 26 Issatis vi, 17. 29 Issi vi, 7 Issicus sinus ii, 112 Ciliciæ sinus v, 22. vi, 2 Issos v, 22 Istævones iv, 28 Ister fl. ix, 20 Ister magnus iii, 27 Isthmius Euphranor xxxv, 40 Isthmos iv, 5 Isthmos alius iv, 18 Isthmum perfodere qui tentavere iv, 5 Isthmus xv, 9 Istri ostia iv, 18. 24 Istria viii, 73. xvi, 26 Istriæ (descriptio) iii, 23 Istriæ terminus iii, 22 Istriæ terra xv. 3 Istrica ostrea xxxii, 21 Istropolis Milesiorum iv, 18 Istrorum ager iii, 30 Istros domuit Tuditanus iii, 23 Istrum fl. salsum iii, 22 Isueli vi, 35 Isura ins. vi, 32 Itala Circe xxv, 5 Itali (veteres) iii, 10 Italia xi, 30. xii, 51. xvi, 13. 24. xvii, 6. xviii, 4. xxv, 5 a circumdatis

terris quantum distat iii, 6 metallorum omnium fertilitate nullis cedit terris iii, 24 peculiaris parens arborum communium xiv, I quot viros armarit &c. iii, 24 vietrix omnium xiii, 2 Italia Circumpadana xviii, 25. 30 Cisalpina xvii, 2 Subalpina xvi, 22 Transpadana x, 41. xvi, 26. xvii, 35. xviii, 12. 49. xix, 3 Italia jam habet piperis arborem xii, 14. xvi, 59 crebra in Italia fulmina ii, 51 semper quodammodo vernat vel autumnat ii, 51 Italiæ antiquæ terminus iii, 22 Italiæ pars extrema xxxiv, 2 finis Arsia fl. iii, 23 Italiæ fames sitisque vii, 45 Italiæ jus iii, 4 Italiæ ratio xviii, 57 Italiæ laus iii, 6. xxxvii, 77 Italiæ littus ix, 29 Italiæ parci diximus xxxiii, 21 Italiæ ignotum phalangium xxix, 27 In Italia non nascitur stellio xxix, Italiæ terram qui jam lassam existimavere xvii, 3 Italiæ gentes et oppida, Italia diis sacra iii, 24 latitudo iii, 23 regiones undecimiii, 6 regio prima iii, 9 secunda iii, 16 tertia iii, 10. 15 quarta iii, 17 quinta iii, 18 sexta iii, 19 septima iii, 8 octava iii, 20. vii, 50 nona iii, 7 decima ii, 74. iii, 22 suburbana xxvi, 9 Italiæ sumen xvii, 3 umbilicus iii, 17 Italiæ auster humidus ii, 48 Italiam contingit palma frugum xviii, 29 Italica iii, 3 Italica rubia xix, 17 Italica sententia xvii, 19 Italicæ falces xviii, 67 Italicum absinthium xxvii, 28 cappari xx, 59 frumentum xviii, 12 Italicum jus iii, 25 Italicus labyrinthus xxxvi, 19 Itanum prom. iv, 20 Ithaca ins. iv, 19. viii, 83 Ithacesiæ insulæ iii, 13 Ithome iv, 7 Itucci col. iii, 3 Ituræorum gens v, 19 Judæa xiii, 9. xxiv, 50. xxvi, 38. xxvii, xxviii, 23. xxxi, 18. xxxiii, 47 longe lateque funditur v, 15 palmis inclyta xiii, 6 Judæa sacra xxxi, 44 Judea gens contumelia numinum insig-

nis xiii, 9 Judææ toparchiæ decem v, 15 lacus Judææ uni concessum balsamum xii, 54 Judææ resina xiv, 25 Judæi sæviere in vitam suam xii, 54 De Judæis Pompeius triumphavit vii, Judæi, Moses &c. xxx, 2 Julia Campestris Babba v, 1 Julia Castra iv, 35 Julia Constantia v, 1 Julia Constantia, Osset iii, 3 Julia Felix col. v, 17 Julia Felicitas iv, 35 Julia Fidentia iii, 3 Julia Liberalitas iv, 35 Julia Scarabantia iii, 27 Julia Traducta v, 1 Juliani Cerretani iii, 4 Julias (in Galliæa) v, 15 Julienses v, 29 Julienses Aretini iii, 8 Julienses, quod Astigi iii, 3 Julienses Carnorum iii, 23 Julienses Teari iii, 4 Julii Genius iii, 3 Juliobrica iii, 3 Juliobrigensium portus iv, 34 Juliopolis (in Ægypto) vi, 26 Juliopolis, Gordiu-come v, 40 Juliopolitæ v, 43 Iulis opp. (in Ceo ins.) iv, 20 Julium Præsidium iv, 35 Junonia ins. vi, 37 Junonia ins. Gadis iv, 36 Junonis prom. iii, 3 Junonis lucus avi, 57 Jura mons iii, 5. iv, 31 Jura, Juribus xvi, 76 Izgi vi, 21

L.

Labatanis ins. vi, 32
Labeata iii, 26
Labecia vi, 32
Labicanus ager iii, 9
Laboriae xviii, 29
Laborinus Campaniæ campus iii, 9.
xvii, 3
Labrandei Jovis fens xxxii, 7
Lacænæ saltantes (Callimachi) xxxiv, 19
Lacedæmon ii, 78. xvi, 13. xxxiii, 4.
xxxv, 49
Lacedæmonia Lampido vii, 42

Lacedamonii vii, 57. x, 24. xi, 70. xxxii, 9 imperium Græciæ amisere ii, 26 Laceda moniorum rex iii, 30 Lacedæmonium viride marmor xxxvi, Lacedæmonius cursor vii, 20 Lacetani iii, 4 Lacetania Hispaniæ xxv, 6 Lacibi iii, 3 Lacinia Juno xxxv, 36 Lacinienses iii, 25 Lacinium iii, 6 prom. iii, 15. 16 Lacippo iii, 3 Lacobricenses iii, 4 Lacones (sculptores) xxxvi, 4 Laconia vi, 39. xvii, 30 Laconica xxv, 53 cicuta xxv, 95 regio ix, 60 siligo xviii, 20 Laconicæ canes x, 83 cotes xxxvi, 47 ficus xvi, 49 lactucæ xix, 38 purpuræ xxi, 22 Laconici calami xvi, 66 cucumeres xix, 23 smaragdi xxxvii, 18 Laconicum purpurissum xxxv, 26 Laconicum Ossigi iii, 3 Laconicus ager iv, 8 Laconimargi iii, 3 Laconum oppidum Tarentum iii, 16 Lacuturres caules xix, 41 Lade, Late ins. v, 37 Ladon fl. iv, 10 Læana vi, 32 Læaniticus sinus vi, 32 Læstrygones vii, 2 Læstrygonii campi iii, 14 Læstrygonum sedes iii, 9 Lagarina vina xiv, 8 Lagia, Delos iv, 22 Lagnus sinus iv. 27 Lagous fl. vi, 7 Lagusa ins. v, 35 Lagussæ ins. v, 38 Lagyrani iv, 26 Lalasis v, 23 Laletana vina xiv, 8 Laletani iii, 4 Lambrus fl. iii, 20 Lamia iv, 14. vi, 35 Lamiæ insulæ v, 38 Laminitani iii, 4 Laminitanus ager iii, 2 Lampe iv, 10 Lampeus mons iv, 10 Lamponia ins. iv, 23 Lampsa Æmyndus ins. v, 36 Lampsacum v, 4. xix, 13. xxxvii, 74 Lancienses iii, 4. iv, 35 Lanise ins. iv, 23

Lanos fl. vi, 20 Lanuenses iii, 17 Lanuvium viii, 82. xxxv, 6 Laodicea libera v, 18. xvii, 38 Laodicea Asiæ viii, 73 Laodicea (in Media) vi, 29 Laodicea (in Mesopotamia) vi, 30 Laodicea Phrygiæ v, 29 Laodicea Syriæ xii, 61. xxi, 11 Laodiceæ (Syriæ) montes xxiii, 5 Laodiceni ad Libanum v, 19 Lapethos v, 35 Lapidei campi iii, 5 Lapitharum sedes iv, 15 dimicatio xxxvi, 4 Lapsias fl. v, 43 Larendani vi, 32 Larinates Frentani iii, 16 Larine fons iv, 11 (in Æolide) v, 32 alia (in Larissa Æolide) v, 32 (in Arabia) vi, 32 in Macedonia xxxi, 32 (in Thessalia) iv, 15. xvii, 3 Larissæi (in Syria) v, 19 Larius lacus ii, 106. iii, 23. ix, 33. x, Larnenses iii, 4 Larnum fl. iii, 4 Larymna iv, 12. v, 29 Lasia ins. iv, 19. v, 35 Lasia, Andrus iv, 22 Lasias, Lesbos v, 39 Lasos iv, 20 Lastigi iii, 3 Latera stagnum ix, 9 Latiæ literæ vii, 31 Latialis sermo iii, 3 Latiarius Jupiter xxxiv, 18 Latii jus iii, 4 Latii veteris oppidani iii, 4. iv, 35 Latina oppida iii, 5 historia xi, 45 lingua xviii, 5 Latinæ conditionis populi iii, 14 Latinæ literæ antiquæ xxxv, 37 Latinam appellationem non habet xxi, Latinarum feriæ xxvii, 28 Latini xiv, 14 Latini prisci xxxiv, 11 Latini juris gentes iii, 24 Latinienses iii, 9 Latiniensia vina xiv, 8 Latino sermone condita xxix, 1 Latinorum castra xxxiii, 11 Latinorum juris oppidum iii, 5 Latinorum veterum oppida iii, 4 Latinum nomen xi, 103 invenisset xxvi, 64

Latinus ager iii, 9

Latio dato v, 1

Latio donata oppida iii, 3 donari incolæ Latio primus cibus xviii, 19 Latium vii, 41. 57. x, 20. xiv, 4 infra Sabinos iii, 17 Latium antiquum iii, 9 in eo interiere LIII. populi iii, 9 Latium adjectum iii, 9 Latmos Cariæ viii, 84 mons v, 31 Latopolites nomos v, 9 Latovici iii, 28 Latris ins. iv, 27 Laud fl. v, 1 Lavinii iii, 9 Laurentum opp. iii, 9. xiv, 4 Lauronensia vina xiv, 8 Laus amnis iii, 10 Laus, quæ Ilipula iii, 3 Laus Pompeia iii, 21 Lazi vi, 4 Lea vi, 35 Lea ins. iv, 23 Leanitæ, et Leaniticus sinus vi, 32 Lebade v, 31 Lebadia Bœotiæ iv, 12. viii, 83 Lebaida lacus xvi, 66 Lebedos v, 31 Lebena iv, 20 Lebinthus ins. iv, 23 Lebuni iii, 4 Lecheæ iv, 5.6 Lechieni vi, 32 Lecton prom. v, 32.41 Troadis ix, 29 Lelantus fl. iv, 21 Lelegeis, Miletus v, 31 Leleges Locri iv, 12 Lemannus lacus ii, 106. iii, 5 Lemnia rubrica xxviii, 24. 29. 33. xxxv, 14 Lemnius Labyrinthus xxxvi, 19 Lemnos ins. iv, 23. xi, 35. xxxv, 13 Lemovices iv, 33 Leonicenses iii, 4 Leontini iii, 14. xxxi, 19 Leontini Siciliæ campi xviii, 21 Leontinus Gorgias xxxiii, 24 Pythagoras xxxiv, 19 Leontopolis v, 11 Leontopolites nomos v, 9 Leontos opp. v, 17 Leoomne mons iv, 17 Lepethymnus mons v, 39 Lepontii iii, 21 Lepreon Arcadiæ iv, 10 Lepria ins. v, 28 Leprion iv, 7 Lepsia ins. v, 36 Lepteacra prom. vi, 34 Leptica ostrea xxxii, 21 Leptis v, 3. xxxi, 43. xxxii, 9 a

Tyriis condita v, 17 Leptis altera, quæ magna cognominatur v, 4. xviii, 51 Lerina ins. iii, 11 Lerne locus iv, 9 Lero ins. iii, 11 Leros ins. iv, 23. v, 36 Lesbias gemma xxxvii, 62 Lesbium marmor xxxvi, 5 vinum xiv, 9.17 Lesbius Phaon axii, 9 Lesbos ins. v, 39. xiii, 38. xvi, 19. xxxvi, 4. xxxvii, 54 Lesura (mons) xi, 97 Letandros iv, 17 Lete iv, 17 Lethon fl. v, 5 Letoia ins. iv, 19 Leucadia penins. iv, 2 Leucadii (în Syria) v, 19 Leucadium littus iv, 2 vinum xiv, 9 Leucæ insulæ v, 39 Leucæthiopes v, 8 Leucas opp. iv, 2. xxi, 19. xxxvi, 39. xxxvii, 31 Leucasia ins. iii, 13 Leucates prom. iv, 2 Leuce ins. iv, 20 Leuce altera ins. iv, 20 Leuce (in Ionia) v, 31 Leuce iv, 31 Leucogæi colles xviii, 29. xxxv, 50 fontes xxxi, 8 Leucolithi v, 25 Leucolla v, 26. xxxvi, 34 Leucolla ins. v, 35 Leucopetra iii, 6. xxxvii, 54 prom. iii, Leucophrys, Tenedus v, 39 Leucopolis v, 29 Leucosyri vi, 3 Leucothea v, 11 Leucothea fons v, 37 ins. iii, 13 Leuctra iv, 8 Levi iii, 21 Leuni iv, 34 Leupas portus vi, 32 Leuphitorga vi, 35 Lexianæ vi, 32 Lexovii iv, 32 Libanus mons v, 17. xii, 48. xxiv, 102 Libarna opp. iii, 7 Liberalitas Julia iv, 35 Liberini iii, 3 Libethra fons iv, 16 Libica Rhodani ostia iii, 5 Libici iii, 21 Libisosona Foroaugustana iii, 4 Libistos iv, 18 Librosus collis Taurorum ii, 106

Libs puer (statua) xxxiv, 19 Liburnæ ins. iii, 30 Liburni in Togata Gallia iii, 19 Liburnia viii, 73 Liburniæ finis iii, 26 Liburnicæ insulæ iii, 39 Liburnorum gens iii, 25 Liburnorum civitates xIV. iii, 25 Libya viii, 19 Africa v, 1 Mareotis v, 6 Libyægyptii v, 8 Libyphænices v, 3 Libyca populus xvi, 35 Libyci mures x, 94 Libycus asparagus xx, 43 Libycum mare v, 1 Libysonis turris iii, 13 Libyssa v, 43 Licates iii, 24 Lichades insulæ iv, 20 Liciniforum iii, 21 Ligauni iii, 5 Ligeris flumen clarum iv, 32 Ligures Italiæ primi iii, 6 Bebiani iii, 16 Corneliani iii, 16 Vagienni iii, 20 Liguria Genuæ xiv, 8. xi, 97. xiv, 25. xvi, 69. xvii, 2. xxxvi, 48. xxxvii, 27 maritima Alpibus proxima xv, Liguriæ montes xix, 50 finis iii, 7 Ligurum celeberrimi iii, 7 lingua iii, 20 stirps antiqua iii, 31 Ligustica ora iii, 7 Ligusticum mare ii, 46. iii, 10. 12. 34 Ligustini x, 34 Lilæa iv, 4. 12 Lilæus fl. v, 43 Lilybæum prom. iii, 14. vii, 21 Limæa fl. iv, 35 Limia fl. iv, 34 Limici iii, 4 Limnus ins. iv, 30 Limyra fl. et opp. v, 28 Limyræ fons xxxi, 18 Lindia Minerva xxxiii, 55 Lindius Chares xxxiv, 18 Lindus in Rhodo v, 36, xxxiii, 23. xxxv, 36 Lingones iv, 31 Linitima vi, 35 Linus fons xxxi, 7 Liothasii napi xix, 25 Lipara ins. iii, 14. xxxi, 32. xxxv, 52 Liparæorum insulæ iii, 14 Lipanis fl. v, 22 Liquentia fl. iii, 22 et portus iii, 22 Liria fl. iii, 5 Lirinates iii, 9 Liris fl. ii, 1067 iii, 9 Lissa ins. iii, 30._ v, 1 Lissum opp. iii, 26

Litæ Macedoniæ xxxi, 46 Literninum rus Campaniæ xiv, 5. xvi, Liternum iii, 9. xxxvi, 66 Livias Judææ convallis xiii, 9 Liviopolis vi, 1 Lixos col. v, 1 oppidi æstuarium xix, Lixus fl. v, I. xxxii, 6 Locrensis ager xi, 32 Locri et Croto ii, 98 Locri in Italia ii, 62. vii, 48 Locri Epicnemidii iv, 12 Ozolæ iv, 4 Zephyrii iii, 10 Longi muri iv, 18. xiii, 46 Longopori vi, 35 Longulani iii, 9 Lopadusa ins. iii, 14. v, 7 Lopsi iii, 25 Lopsica iii, 25 Loretum in Aventino xv, 40 Loryma locus v, 29 Lotophagitis ins. v, 7 Lotophagon gens v, 4 Lubieni vi, 11 Lubienses iii, 4 Luca col. iii, 8 Lucana vina xiv, 8 Lucani ii, 57. viii, 6 orti a duce Lucio iii, 10 subacti a Calchante iii, 16 Lucania xxxvii, 67 Lucanus ager iii, 10 Lucanus Stenius xxxiv, 15 Lucenses Marsorum iii, 17 Lucensia ostrea xxxii, 21 Lucensis conventus iii, 4. iv, 34 Lucentum iii, 4 Luceria col. iii, 16 Lucinæ area, Romæ xvi, 85 Lucrina ostrea ix, 79. xxxii, 21 Lucrinus lacus iii, 9. ix, 8. xxxii, 21. xxxvi, 24 Lucus Augusti iii, 5 Feroniæ iii, 8 Jovis Indigetis iii, 9 Lugdunensis Gallia iv, 31. 32 Lugdunensis provinciæ littus ix, 4 Lugdunum col. iv, 32 Lumberitani iii, 4 Luna oppidum portu nobile iii, 8 Etruriæ xiv, 8 Lunense marmor xxxvi, 7 Lunensis caseus xi, 97 silex xxxvi, 29 Lunensium lapicidinæ xxxvi, 4 Lupia iii, 16 Lursenses iii, 4 Lusa Arcadiæ xxxi, 10 Lusitana cerasa xv, 30 Lusitani iv, 35

Lusitania viii, 67.73. xxxiii, 21. xxxiv,

42. xxxvii, 10 a Durio incipit iv, 35 Lusitania unde nomen iii, 3 longitudo et latitudo iv, 35 grana xxii, 3 Lusitaniae Emerita xv, 4 Lutevani iii, 5 Luxia fl. iii, 3 Lycabettus mons iv, 11 Lycœus mons, et Lycœi Jovis delubrum Lycaones v, 29. xxx, 45 Lycaonia v, 25. viii, 69 Lycaoniæ pars Obigene v, 42 Lycastum vi, 3 Lycastus (in Creta) iv, 20 Lycia gens v, 27 Lycia viii, 83. xiv, 22. xxxi, 47. xxxv, 57. xxxvi, 27 Lycia Prases xiii, 27 legatus xii, 5 Lyciæ cedrus xii, 61 montes xvi, 59. xxi, 12 oppida quot v, 28 Lyciæ Myra xxxii, 8 Lycide v, 33 Lycium crocum xxi, 17 Lycium mare v, 27 Lycius Jason viii, 61 Lycomedis lacus v, 4 Lycon opp. v, 11 Lycopolites nomos v, 9 Lycos fl. v, 17. 20 Lyctus iv, 20 Lycus amnis in Asia ii, 106. v, 29. vi, 3. ix, 83 Lycus Ciliciæ fl. v, 22 Lycus fl. in Leontinis xxxi, 19 Lycus fl. Rhyndacus v, 40 Lycus ex Armenia fl. vi, 30 Lydda, Judææ toparchia v, 15 Lydi (in Etruria) iii, 8 Lydi vii, 57 Lydia v, 30. xxxi, 19 Lydia. In Lydia thus xvi, 59 Lydiæ rex Candaules xxxv, 24 Lydiæ ficus xv, 19 Lydii moduli vii, 57 Lydion genus laterum xxxv, 49 Lydion maron xii, 53 Lydium aphronitrum xxxi, 46 Lydium sil xxxiii, 56 Lydius lapis xxxiii, 43 Lydorum dux Marsyas iii, 17 Lydus Scythes vii, 57 Lygdamum v, 33 Lygdinus lapis xxxvi, 13 Lygos, Byzantium iv, 18 Lymphorta vi, 25 Lyncestæ iv, 17 Lyncestis aqua ii, 106 Lyrnessos, Tenedus v, 39 Lyrnessus v, 26. 32

Lysias v. 29
Lysimachia iv, 18
Lysimachia (in Æolide) v. 32
Lysimachia xxxiv, 19
Lystreni v. 42
Lytarmis prom. vi, 14

M.

Macæ v, 5 Macæ in Arabia vi, 26 Macaria, Cyprus v, 35 Lesbos v, 39 Rhodos v, 36 Macaron ins. Creta iv, 20 Maccocalingæ vi, 21 Macedo Heraclides xxxv, 40 Ulysses xxxv, 36 Macedones Asculacæ v, 32 Cadueni v, Macedones Hyrcani v, 31 Macedones (in Mesopotamia) vi, 39 Macedonia regio iv, 17. xi, 112. xii, 57. xiii, 12. xvi, 19. 24. 41. 76. xviii, 30. xx, 51. xxv, 11. xxxi, 10. 19. 46. xxxiii, 27. 35. 52. xxxvii, 66 subacta xxxiv, 19 Macedonica cerasa xv, 30 chlamys v, 11 filix xxvii, 55 iris xxi, 19 pix xvi, Macedonica præda xxxiii, 17 Macedonicum mare iv, 18 Macedonicus vii, 45 Macedonicus adamas xxxvii, 15 Macedoniæ provincia a Lisso iii, 26 Macedoniæ Pella xxxi, 28 Macedonum arma ii, 67 Macedonum portus in India vi, 28 Macedonum moris Seleucia Babylonia vi, 30 Macestos fl. v. 40 Machærus, arx Juda a v, 15 Machia ins. iv, 23 Machlyes vii, 2 Machorbe portus vi, 32 Maci vi, 25 Macistum iv, 10 Macistus mons v, 39 Macomades v, 3 Macra fl. iii, 7 Macra ins. iv, 27 Macra, Eubœa iv, 21 Macrales iii, 9 Macris, Chios v, 38 Eubœa iv, 71 Icaros iv, 23 Macris ins. v, 35 (alia ins. in Lycio mari) v, 35 Macrobii (in Æthiopia) vi, 35. vii, 2. 3 (in Macedonia) iv, 17

Macrocephali vi, 4 Macrocremnii montes iv, 26 Macrones vi, 4 Macrontichos iv, 18 Macum vi, 35 Macurebi v, 1 Macynia iv, 3 Macynium mons iv, 3 Mæander fl. v, 29 (describitur) v, 30. Mæandria iv, 1 Mæandropolis v, 29 Mænalus mons iv, 10 Mænariæ insulæ iii, 11. 12 Mænia col. vii, 6 Mæniana (Romæ) xxxv, 37 Mænoba cum fluvio iii, 3 Mæones circa Tanaim vi, 7 Mæonia, Lydia v, 30 Mæoniæ caput Sipylum v, 31 Mæonii v, 30 Mæotæ iv, 26 Mæotica palus ii, 67 Mæotici vi, 7 Mæotici coli e xxxii, 53 Mæotis lacus vi, 6. xxxii, 53 sinus iv, 26 os v, 9 palus x, 10 paludes xxvii, 1 Mæotis, Temerinda vi, 7 Mæotius lacus iv, 24. vi, 1. 15 Mæsia sylva Italiæ viii, 83 Magæa (fons) iii, 14 Magarsos v, 22 Magase vi, 35 Mageda vi, 35 Magelli iii, 7 Magellini iii, 14 Magi (in Media) vi, 29 Magna Græcia iii, 15 Magnesia (regio) iv, 16 Magnesia Asiæ xxxvi, 25 Magnesia Macedonica xxxvi, 25 Magnesia Mæandri v, 31 Magnesia Thessalica v, 31 Magnetes a Sipylo v, 31 Magnetum prælium xxxv, 34 Magnopolis vi, 3 Mago civitas iii, 11 Magoa vi, 31 Magog v, 19 Magora vi, 35 Magoras fl. v, 17 Magusa (in Æthiopia) vi, 35 Magusa (in Arabia) vi, 32 Maiani horti xxxv, 33 Malaca cum fluvio iii, 3 Malacha (in Hispania) v, 1 Malchu ins. vi, 34 Malea ix, 69

Maleæ prom. iv, 8. 10 Maleventum, Beneventum iii, 16 Maleus mons ii, 75. vi, 22 Maliacus sinus iv, 12 Maliande, Bithynia v, 4) Malli vi, 21 Mallos v, 22 Mallos (in Æthiopia) vi, 35 Mallus mons vi, 21 Maltecoræ vi, 23 Malthace ins. iv, 19 Malvana fl. v, 1 Mama vi, 35 Mamblia vi, 35 Mamertina vina xiv, 8. 17 Mamertini, Messanæ iii, 14 Mammissa, tetrarchia v. 19 Mamortha v, 14 Mamuda vi, 35 Manates iii, 9 Mandacadeni v, 32 Mandalum, lacus vi, 31 Mandarei vi, 7 Mandei vi, 21 Mandi vii, 2 Mandræni vi, 18 Mandragæus fl. vi, 19 Mandrum fl. vi, 18 Manduria opp. ii, 106 Mania vi, 29 Manius fl. vi, 25 Manteium (in Cappadocia) vi, 4 Colophoniorum v, 31 (prope Ephesum) v, 31 aliud v, 31 Mantinea iv, 9, 10 Mantua Thuscorum iii, 23 Maraces iv, 3 Marane vi, 32 Marathe ins. iv, 19 Marathesium v, 31 Marathon locus iv, 11. xxv, 37 prælium apud Marathona factum xxxv, 34 Marathos v, 17 Marathus xii, 55 Marathusa iv, 20 Marathussa ins. v, 38 Maratiani vi, 18 Marchadæ vi, 33 Marchubii v. 4 Mardani Arabes vi, 30 Mardi vi, 31 Mardi xxi, 39 Mardi (in Colchis) vi, 5 Mardorum gens vi, 18 Mare mortuum (in Scythia) iv, 27 Mareotæ v. 6 Mareotides vites xiv, 4 Mareotis Libya v, 6. 9 Mareotis lacus v, 11 Delph. et Var. Class.

Mareu insulæ vi, 34 Margiane regio vi, 18 Margis fl. iii, 29 Margus fl. vi, 18 Mariammitani v, 19 Mariana col. iii, 12 Mariani montes iii, 3 Mariani Cereatini iii, 9 Marianum æs xxxiv, 2 Maribba vi, 32 Marici iii, 21 Marigeri vi, 35 Marii fossæ iii, 5 Maritima opp. iii, 5 Marium v, 35 Marma vi, 32 Marmaricum genus capparis xiii, 44 Marmaridæ v, 5 Maro collis iii, 14 Marohæ vi, 23 Maronea iv, 18 Maroneum vinum xiv, 6 Maronites Athenion xxxv, 40 Marrucini xv, 21 Marrucinorum Teatini iii, 17 Marrucinus ager ii, 85. xvii, 38 Marsaciorum insulæ iv, 29 Marsi xvii, 35. xxi, 45. xxviii, 4.6 domitores serpentium xxv, 5 Marsicum bellum vii, 3. viii, 82. ix, 79. xv, 36. xxii, 6. xxv, 21 Marsorum geus vii, 2 cantus xxviii, 4 Marsyæ fons in Phrygia xxxi, 16 Marsyas fl. v, 19. 21. 29 Martialium Sacili iii, 3 Marucæi vi, 18 Marus fl. iv, 25 Maruvii iii, 17 Maryandini sinus vi, 1 Masada castellum v, 15 Masatat fl. v, 1 Masati v, 1 Masei Arabes vi. 30 Massæsyli v, I. xxi, 45 Massæsylia x, 9 Massagetæ vi, 19 Massala vi, 32 Massalioticum Rhodani ostium iii, 5 Massica vina xiv, 8 Massice vicus v, 21 Massici montes iii, 9 Massilia Phocæensium iii, 5. vii, 54. xiv, 2.8 Cenomani juxta Massiliam iii, 23 Massiliense sili xx, 18 Massilienses vicini Stechadibus iii, I1 Nicæa a Massiliensibus condita iii, 7 Massilienses, Crinas, Charmis xxix, 5 Pytheas ii, 77. 99 Ind. Plin. G

Medimni vi, 35

Massiliensium Athenopolis iii, 5 Massycites mons v, 28 Massyli v, 4 Mastaurenses v, 31 Mastramela stagnum iii, 5 Mastusia iv, 18 Mastusia mons v, 31 Mastya Milesiorum vi, 2 Matelgæ v, 5 Mateolani iii, 16 Materense opp. v, 4 Mathatæi vi, 32 Mathitæ vi, 35 Matiani vi, 18 Matilicates iii, 19 Matium iv, 20 Matium (in Colchis) vi, 4 Matroum Smyrnæ xvi, 50 Mattiaci fontes xxxi, 17 Mavis oppidum Œcalicarum v, 8 Mavitania regio iii, 4 Maumarom vi, 35 Mauretaniæ rex Ptolemæns xiii, 29 Mauretaniæ Cotta xxxii, 6 Mauri v, 1. xvi, 70. xxxvii, 11 confines Atlanti monti xiii, 29 Mauritania ii, 67. viii, 11. xix, 22 Mauretania xviii, 30. xxxi, 43 Cæsariensis v, 1. xxi, 45 citerior xiii, Mauritaniæ aquæ v, 5 confinium vi, 35 maritima ix, 56 saltus viii, 1 Mauritaniæ olim regna v, 1 provinciæ duæ ibid. Mauritaniæ Jubæ vi, 34 Manrusii v, 1 Maxeras fl. vi, 18 Maxilua v, 3. xxxv, 49 Maxulla col. v, 3 Mazaca, Cæsarea vi, 3 Mazacæ vi, 7 Mazæi iii, 26 Mazara fl. iii, 14 Mecybernaus sinus iv, 17 Medeon iv, 12 Medi, a quibos Medica advecta xviii, Medi xiii, 36. xxx, 2. xxxi, 46. xxxvii, 39. 59 Medi in Epiro iv, 1 Medi (in Thraciá) iv, 18 Media xii, 19. 28. xxxvii, 70 Mediæ caput Echatana vi, 16 Mediæ laser xix, 15 Medica mala xv, 14 Medica malus xii, 7 Medici montes xii, 61 smaragdi xxxvii, Medicum silphion xxii, 48

Mediolanensis Torquatus xiv, 28 Mediolanum Insubres condidere iii, 21 Mediomatrici iv, 31 Medma iii, 10 Medmassa v, 29 Medoaci duo fl. iii, 20 Medoë ins. vi, 35 Medorum lacus xxxi, 18 oppida vi, 17 regio vi, 10 situs vi, 29 soboles, Sarmatæ ad Tanaim vi, 7 Medubricenses iv, 35 Medula ostrea xxxii, 21 Medalli iii, 24 Medullia iii, 9 Megabari vi, 35 Megale ins. v, 38. 44 Megallæ vi, 23 Megalopolis iv, 10 Megalopolitani ii, 110 Megara col. iv, 11 Megaræ xvi, 76 Megarensis Nicias vii, 57 Megari vi, 23 Megarica cicuta xxxii, 95 Megarice v, 43 Megarice, Heraclea Cherronesos iv, 26 Megarici bulbi xix, 30. xx, 40 Megaricus ager xvii, 4 sal xxxi, 41 sinus iv, 19 Megaris ins. iii, 12 Megaris (in Sicilia) iii, 14 Megaris regio iv, 11 Megatichos (in Æthiopia) vi, 35 Megisba stagnum vi, 24 Megista ins. v, 35 Melæna, Cephalenia iv, 19 Melæna Corcyra iii, 30 Melænæ iv, 10 Melamphyllos mons iv, 18 Melamphyllos, Samos v, 37 Melanchlæni vi, 5 Melane ins. v, 38 Melano ins. v, 36 Melanthius fl. vi, 4 Melas amnis in Bœotia ii, 106 Melas fl. vi, 4 Melas fl. finis Ciliciæ v, 22 Melas fl. et sinus iv, 18 Melas sinus iv, 18 Melcomani iii, 26 Meldi iv, 32 Meles fl. v, 31 Melibœa opp. iv, 16 Melici galli x, 24 Melicus Simonides vii, 24. 57 Meligunis ins. iii, 14 Melita (in Attica) iv, 11 Melita (in Cappadocia) vi, 3

Melita ins. in ora Illyrici iii, 30 Melitæa iv, 16 Melitæi canes xxx, 14 catuli iii, 30 Melitene vi, 3 Melitene Cappadociæ v, 20 Melius Dionysidorus ii, 112 Mellaria iii, 3 Mellaria vicus Hispaniæ iii, 1. 3 Meloës a iii, 15 Melogonis ins. iii, 14 Melos ins. iv, 23. xxxi, 32. xxxv, 19. 50. 52. xxxvi, 42 Melpes fl. iii, 10 Melpum opp. iii, 71 Melzitanum opp. v, 4 Memini iii, 5. xviii, 20 Memnones vi, 35 Memphis ii, 87. viii, 71. xiii, 19. xv, 13. xvi, 35. xxxi, 39.41.46. xxxvi, Memphis, arx Ægypti regum v, 9 Memphites nomos v, 9. xxxvi, 16 Memphites ophites xxxvi, 11 Menanini iii, 14 Menapii iv, 31 Mendæ iv, 17 Mendesicum (Nili ostium) v. 11 Mendesium unguentum xiii, 2 Mendesius nomos v, 9 Mendeteros v, 36 Menelaites nomos v, 9 Meninx ins. v, 7 Africe ix, 60 Menismini vii, 2 Menoba fl. iii, 3 Menobardi vi, 10 Menosca iv, 34 Menotharus fl. vi, 7 Mentesani iii, 4 qui et Oretani iii, 4 qui et Bastuli, ibid. Mentonomon æstuarium xxvii, 11 Mentores iii, 25 Mephitis ædes ii, 95 Mercurii opp. (in Ægypto) v, 11 Mercurii prom. iii, 14. v, 3 Mergentini iii, 19 Merinates iii, 16 Meritus mons iv, 18 Merobrica iv, 35 Meroë ii, 71. 75. 77. v, 10. xii, 8. xxxiv, 102 ins. xxxvii, 15 opp. et ins. vi, 35 Merope, Cos v, 36 Meropia, Siphnus iv, 22 Meropis, Cos v, 36 Merucra iii, 3 Merula fl. iii, 7 Merus mons vi, 23. xvi, 62 Mesabatene vi, 31 Mesæ vi, 23

Melita ins. iii, 11

Mesagebes vi, 35 Mesammones v, 3 Mese ins. inter Stochades iii, 11 Mesembria iv, 18 Mesene vi, 31 Mesogites (vinum) xiv, 9 Mesopotamia (pars Syriæ) v, 13. xxxi, 22. xxxii, 7 originem ab Assyriis traliit v, 21 tota Assyriorum fuit vi, 30 Mesopotamiæ initium vi, 9 caput vi, 30 pra-fectura v, 21 fines ex Agrippa vi, 31 Mesotimolitæ v, 30 Messa (in Thracia) iv, 18 Messalum opp. xii, 35 Messana civium Romanorum iii, 14 in Sicilia ii, 101. xxxi, 28 Messanicus fl. iii, 20 Messapia Græcis, Calabria iii, 16 Messapia opp. iii, 16 Messapii xxxi, 10 Messeis fons iv, 15 Messene iv, 7. xxxvii, 54 Messenia regio iv, 7. xxv, 30. xxvii, 3 Peloponnesi vi, 39 Messeniani vi, 7 Messeniorum Zanclæi iii, 14 Messenius Aristomenes xi, 70° Midias Metagonitis, Numidia v, 2 Metallinensis col. iv, 35 Metapinum Rhodani ostium iii, 5 Metapontum iii, 15. xiv, 2 Metaurenses iii, 19 Metaurus fl. iii, 10. xiv, 19 Metelites nomos v, 9 Methone iv, 7. 16 Methora vi, 22 Methoricorum desertum vi, 25 Methurides insulæ iv, 19 Methydrium iv, 10 Methymna v, 39 Metina ins. iii, 11 Metropolitæ v, 29 Metropolitæ (in Ionia) v, 31 Metubarris ins. iii, 28 Mevanas ager xiv, 4 Mevanates iii, 19 Mevania xxxv, 49 Mevanionenses iii, 19 Michoë, Troglodytice vi, 31 Mictis ins. iv, 30 Midæi v. 29 Midaion v, 41 Midoë, Troglodytice vi, 34 Micza iv, 17 in Macedonia xxxi, 20 Milesia lana xxix, 9 regio xi, 32 rosa xxi, 10 Milesiæ oves viii, 73 Milesii condidere Cion v, 40

Monœci Herculis portus iii, 7

Milesiorum Cyzicum v, 40 Istropolis iv, 18 Odessus iv, 18 Panticapænum iv, 26 col. (in Arabia) vi, 32 Milesium halcyoneum xxxii, 27 Milesius Anaximander vii, 57 Cadmus v, 31. vii, 57 Thales ii, 9. xxxvi, 17 Miletopolis iv, 26. v, 40 Miletopolitæ (in Æolide) v, 32 Miletos (in Æolide) v, 32 (in Creta) iv, 70 Miletus Ioniæ caput v, 31. xvii, 37 Milichie (fons) iii, 14 Miltopæ statio iii, 16 Milyæ v, 25. 42 Mimallis, Melos iv, 23 Mimas mons v, 31 Minæa myrtha xii, 35 Minæi vi, 32. xii, 30 Minæum thus xii, 30 Mincius amnis ii, 106. iii, 20. ix, 38 Minervæ prom. iii, 9 Minius fl. iv, 34. 35 Minois, Paros iv, 22 Minoum iv, 20 Minturnæ col. iii, 9 Minyeus iv, 15 Mirobrica iii, 3 Mirobrigenses iv, 35 Misenensis ager xviii, 7 Misenum opp. iii, 9 Misua opp. v, 3 Misulani v, 4 Mitylenæ xiii, 2. xix, 13. xxxii, 53 Mitylene v, 39 Mitylenæi v, 33 (cœlatores) xxxiii, 55 Mizæi vi, 31 Mizi majores et minores vi, 32 Modogalinga ins. vi, 22 Modubæ vi, 22 Modunda vi, 35 Modusa vi, 26 Mœchindira vi, 35 Mœnus Germaniæ fl. ix, 17 Mœridis lacus v, 9. 11. xxxvi, 16 Mœsi iii, 29. iv, 18 Mœsia iii, 29. xv, 19 Mœsiæ cucumeres xix, 23 Mæsicæ gentes iv, 1 Mogrus fl. vi, 4 Molindæ vi, 22 Molossi iv, 1 Molycria iv, 3 Mona ins. ii, 77. iv, 30 Monadorum gens iii, 16 Monapia ins. iv, 30 Monedes vi, 22 Monesi iv, 33 Monocaleni iii, 24 Monocoli vii, 2

Monoleus lacus vi, 34 Mons sacer, Romæ xix, 19 Mopsopia v, 26 Mopsos v, 22 Morges, Ephesus v, 31 Morgetes iii, 10 Morimarusa iv, 27 Morimene vi, 3 Morini iv, 31. x, 27. xii, 3 ultimi hominum xix, 2 Morinorum Gessoriacum iv, 30 portus iv, 37 Moriseni iv, 18 Morosgi iv, 34 Mortuum mare (in Scythia) iv, 27 Moruni vi, 23 Morylli iv, 17 Mosa fl. iv, 28. 29 Moscheni vi, 10 Moschi vi, 4 Moschicus mons v, 27 Moschorum tractus vi, 11 Mossylicum prom. vi, 34 Mossylicus portus vi, 34 Mossyni v, 33. vi, 4 Muciæ aræ ii, 98 Mulelacha prom. v, 1 Mulierum portus iv, 18 Mulon vi, 35 Munda fl. iv, 35 Munda in Hispania xxxvi, 29 Muuda cum Pompeii filio capta iii, 3 Munienses iii, 9 Murannimal vi, 32 Murgentina vitis e Sicilia xiv, 4 Murgentini iii, 14 Murgentinum vinum xiv, 4 Murgis Bæticæ finis iii, 3 Musagores insulæ iv, 20 Museum Stagiris xvi, 57 Musis fl. vi, 10 Mussini v, 4 Mutina col. iii, 20. xiv, 4. xxxv, 46 Mutinensis ager ii, 96. 111 obsidio x, Mutinensia mala ii, 25 Mutucumenses iii, 9 Mutuscæi iii, 17 Mutustratini iii, 14 Mutycenscs iii, 14 Muza portus vi, 26 Muziris vi, 26 Mya ins. v, 36 Myanda v, 22 Mycalessus iv, 12 Mycalessus mons iv, 12 Mycenæ iv, 9 Myconii xi, 47 Myconium vinum xiv, 9

Myconos ins. iv, 22 Mygdones v, 33 Mygdones (Macedoniæ) iv, 17 Mygdonia (Asiæ) v, 41 Mygdonia (Assyriæ) vi, 16 Myla v, 22 Mylæ ii, 101. iii, 14. xxxi, 28 Mylæ insulæ iv, 70 Mylasa v, 29 Mylasea cannabis xix, 56 Myndos v, 29 Myonnesos ins. v, 33 Myoshormos vi, 33 Myra Lyciæ xxxii, 8 Myriandros urbs Syriæ ii, 112. v, 18 Myrina (in Creta) iv, 20 Myrina in Lemno iv, 23. v, 32. xxxii, 21 Myrlea v, 40 Myrmeces scopuli v, 31 Myrmecium iv, 26 Myrmidones iv, 14 Myrsos vi, 35 Myrtilis iv, 35 Myrtoum mare iv, 9. 18. 22 Mysecros fl. vi, 32 Mysi v, 33. vii, 57 ex Europa v, 41 Mysiæ xxxiv, 102 Æolis v, 32 Teuthrania v, 3 Mysiæ initium v, 40 Mysium scammonium xxvi, 38 Mysius Olympus v, 40 Mysomacedones v, 31 Mystia iii, 15 Mysticum vinum xiv, 9 Mystos ins. iv, 19 Myus v, 31

N.

Nabades gens v, 1 Nabar fl. v, 1 Nabatæa xxi, 72 Nabatæi vi, 32 Arabes v, 12 Syris contermini xii, 37 Troglodytæ xii, 44 Nabrum fl. vi, 26 Nagia vi, 32 Namarini iv, 31 Nannetes iv, 32 Nantuates iii, 21 Napæi vi, 19 Napata vi, 35 Napitæ vi. 7 Nar fl. iii, 9. 17 Naracustoma iv, 21 Narbo Martius iii, 5 Narboneusis Gallia iv, 31 prov. ii, 46. iii, 5. 10. viii, 73. ix, 9. 26. xiv, 3.

4. 8. 11. xvii, 2. xviii, 51. xix, 1. xxi, 31. xxxi, 2 Narbonensis provinciæ Proconsulatus xxxv, 7 provinciæ peculiare malum, carbunculus xxvi, 4 Narbonica vitis xiv, 4 Nareæ vi, 23 Naresii iii, 26 Nariandus v, 29 Narnienses iii, 19 Namiensis ager xxxi, 28 Naro fl. iii, 26 Narona col. iii, 26 Naronæ sylvestria xxi, 19 Narraga fl. vi, 30 Narthecusa ii, 91 ins. v, 36 Narycia pix xiv, 25 Narycion iv, 12 Nasamones v, 5. vii, 2. xiii, 37. xxxvii, Nasamonitis (gemma) xxxvii, 64 Nasaudum vi, 35 Nasotiani vi, 18 Naspercenites vinum xiv, 9 Nassici Calaguritani iii, 4 Natabudes v, 4 Nathabur fl. v, 5 Natisus fl. iii, 22 Naubarum iv, 26 Naucraticum (Nili ostium) v, 11 Naucratis v, 11. xxxi, 46 Naucratites nomos v, 9 Navectabe vi, 35 Navilubio fl. iv, 34 Naulochos ins. iv, 20 Naulochum iv, 4. v, 31 Naulochum prom. (in Bithynia) v, 43 Nanmachæi vi, 32 Navos vi, 35 Naupactum iv, 3. ix, 8 Nauportus amnis iii, 22 Naustathmus portus iii, 14 Naxia arena xxxvi, 9 Naxiae cotes xxxvi, 47 Naxii iii, 14 Naxium xxxvii, 32 Naxins juncus xxi, 69 Naxos, Tauromenium iii, 14 Naxus ins. iv, 22. xi, 74. xxi, 69 Nazerinorum tetrarchia v, 19 Nea, oppidum Troadis ii, 97 Nea ins. ii, 89. iv, 23 Nea Paphos v, 35 Neætus fl. iii, 15 Neandros v, 32 Neapolis (in Africa) v, 3 Neapolis (altera) in Africa v, 1 Neapolis Campaniæ xxxii, 11 Neapolis Chalcidensium, Parthenope

iii, 9. ix, 80. xiii, 2. xviii, 29. xxxi, S. xxxii, 11 exornata operibus xxix, 5 Neapolis Samariæ v, 14 Neapolis (in Thracia) iv, 18 Neapolitana castanea xv, 25 mala cotonea xv, 10 Neapolitani (Galatiæ) v, 42 Neapolitani (in Sardinia) iii, 13 Neapolitanus ager xvii, 26. xxxv, 59 Nebris a Veneria iii, 3 Necanidon portus vi, 26 Necron ins. xxxvii, 9 Nedinates iii, 23 Nee v, 33 Negligemela v, 5 ${
m Negra}$ vi, ${f 32}$ Neleus fons xxxi, 9 Neli vi, 33 Nelo fl. iv, 34 Nemaloni iii, **24** Nemausiensibus oppida attributa iii, 5 Nemausiensis ager ix, 9 caseus xi, 97 Nemausum Arecomicorum iii, 5 Nemea regio iv, 10 Nemeæ (certamina) xix, 46 Nemeæa (certamina) xxxv, 40 Nementuri iii, 24 Nemetes iv, 31 Neminie fons ii, 106 Nemus Dianæ xxxv, 33 Neocæsarea (in Cappadocia) vi, 3 Neontichos v, 32 Neoris vi, 11 Nepet iii, 8 Neptuni templum xxxi, 30 Nequinum iii, 19 Nereæ vi. 23 Neretini iii, 16 Neriæ Celtici iv, 34 Nerigos ins. iv, 30 Neripi vi, 7 Neritis, Leucadia iv, 2 Neritus mons iv, 19 Nertobriga iii, 3 Nervesiæ vicus xxv, 48 Nervii iv, 31 Nerusi iii, 24 Nesactium opp. iii, 23 Nesea vi, 32 Nesei vi, 23 Nesis Campaniæ xix, 42 Nesos (in Eubœa) iv, 21 Nessa vi, 32 Nestus fl. viii, 17 amnis iv, 18 Netini iii, 14. 16 Netriolum iii, 19 Neuri iv, 26 Neuris ins. Elaphonnesus v, 11 Nicæa (Bithyniæ) v, 43

Nicaa (altera) v, 43 Nicæa a Massiliensibus condita iii, 7 Nicæensis Isigonus vii, 2 Nicasia ins. iv, 23 Nicephorion fl. vi, 31 Nicephorium v, 21 in vicinia Euphratis vi, 30 Nicias fl. iii, 20 Nicomedia Bithyniæ v, 43 Nicopolis (in minore Armenia) vi, 10 (in Bithynia) v, 43 Nicopolitana civitas iv, 2 Nigris fons v, 10 Nili caput viii, 32 Nigris fl. v, 4. 8 Nigritæ Æthiopes v, S Nigrœ vi, 35 Nili aqua xiii, 23 aquæ xiii, 32 aqua, mari similis xxxv, 40 aqua sola potus præbet vi, 33 argumentum, liberi xvi. &c. xxxvi, 11 armamenta vi, 24 caput viii, 32 fontes (et descriptio) v, 10 ins. xxxvi, 8 ins. Heracleopolites nomos v, 9 inundatio xxiv, 105 ostia celeberrima septem, e duodecim v, 11 pars inferior xvi, 70 rigua xiii, 32. xxxi, 29 ripæ xii, 51 scissura v, 9. 10 Nilis lacus v. 10 Nilo evaganti moles opposita x, 49 Nilus in Ægypto iii, 20. vii, 57. viii, 37. 38. 39. 61. ix, 17. 84. xiii, 45. xxi, 51. 58. xxxi, 39. 42. 46. xxxii, 19. xxxv, 47. xxxvi, 14. 17. xxxvii, 35.59 Nilus Africæ terminus iii, 1 ex paludibus vi, 35 coloni vice fungens xviii, 47 fetifer vii, 3 limum invehit xviii, 45 ubi auditum accolis aufert vi, 35 Ninus imposita Tigri vi, 16 Niobe fons iv, 9 Niphates mons v, 27 Nisæa vi, 29 Nisibis vi, 16 Nisicastæ vi, 35 Nisitæ vi, 35 Nisives v, 4 Nisyros (in Calydne) v, 36 Nisyros ins. v, 36. xxiv, 69. xxxvi, 42 Niterias vi, 26 Niteris natio v, 5 Nivaria ins. vi, 37 Noa vi, 35 Noæni iii, 14 Nobundæ vi, 23 Nocheti vi, 32 Noëga opp. iv, 34 Noëla iv, 34 Nota col. iii, 9. xxii, 6 Nomades (in Æthiopia) vi, 30. 35. vii,

 Arabes v, 15. vi, 32 Indiæ vi, 20.
 vii, 2 Numidæ v, 2 Parthi vi, 29 Scenitæ vi, 32 (iu Scythia) iv, 26. vi, 15 Nomentana vites xiv, 4 Nomentani iii, 9. 17 Nomentanus ager xiv, 5 Nonacris in Arcadia ii, 106. xxxi, 19 Nonacris mons iv, 10 Nonagria, Andrus iv, 22 Norbanenses iii, 16 Norbani iii, 9 Norbe iii, 9 Norbensis col. iv, 35 Noreia iii, 23 Norenses iii, 13 Norici iii, 24. xxxiv, 41 Rhætis junguntur iii, 27 Noricum xxi, 20

Noscopium v, 28 Notita vi, 30 Notium v, 31. 36 Notium mare iii, 10 Novana col. iii, 18 Novanus fl. ii, 106 Novaria opp. iii, 21 Navariensis agricola xvii, 35 Novem pagi iii, 8 Nubei vi, 32

Nubei Æthiopes vi, 35 Nuceria opp. iii, 9. xvi, 57 Nucerini Favonienses iii, 19 Nucerinus ager iii, 9 Nuditanum iii, 3 Nulo mons vii, 2

Numana iii, 18 Numantia iv, 34 deleta xxxiii, 50. x,

Numautia pira xv, 16 Numantini clari iii, 4 Numantinum bellum viii, 14 Numestrani iii, 15

Numicius annis iii, 9 Numidæ, Nomades v, 2

Numidia prov. v, 2. xix, 19. xxxvii,11 Africæ pars x, 67

Numidiæ finis v, 2 Numidiana pira xv, 16 Numidicæ aves x, 67 cedri xvi, 79 Numidici ursi viii, 54 Numidicum marmor v, 2. xxxvi, 8 Numidicus lapis xxxv, 1

Numinienses iii, 9 Nupsia vi, 35 Nupsis vi, 35

Nursini iii, 17 Nursini napi xix, 25 Nursinus ager xviii, 34

Nus fl. xxxi, 12

Nymphæa ins. v, 37 Nymphaa, Cos v, 36 Nymphæi crater ii, 110

Nymphæum (Ciliciæ) v, 22 (in Taurica) iv, 26 (juxta Tigrin) fl. vi, 31

Nymphæum prom. iii, 26 Nymphæum ii, 96

Nymphæus fl. iii, 9 mons iv, 15 Nymphais ins. v, 35

Nympharena (gemma) xxxvii, 64 Nympharum cubile vi, 26 stagnum xxxi,

Nysa (in Caria) v, 29 Nysa (in India) vi, 23

Nysa, Scythopolis v, 16 Nysa mons Indiæ viii, 60

Nysia edera xvi, 62 Nyssos iv, 17

0.

Oasitæ duo nomi v, 9 Obigene v, 42

Oblivionis fl. iv, 35 Obrimas fl. v, 29

Obulco iii, 3 Obulcula iii, 3

Ocalee iv, 12 Occidentis populi xiv, 29 Oceani insulæ xxvii, 1

Oceani septemtrionalis insulæ xviii, 30 fabulose narratæ insulæ xxxii, 53

Oceanus Atlanticus iv, 35 irrumpens in maria interiora iii, 1 Britannicus iv, 33 exortivus xxxvii, 11 Gallicus iii, 2. iv, 33 Hispaniensis xxxvii, 65 meridianus vi, 35 Orientis xiii, 48 septemtrionalis iv, 27. ix, 30. xxxvii,

Ocelenses iv, 35 Ocelis Arabiæ vi, 26

Ocha iv, 21 Ochani vi, 18 Ocharius fl. vi, 7

Ochus fl. vi, 18. xxxi, 39

Ocila xii, 42 Ocra iii, 23 Ocriculani iii, 19 Octavanorum col, iii, 5 Octodurenses iii, 24 Octulani iii, 9

Odessus Milesiorum iv, 18

Odia ins. iv, 23 Odomantes iv, 18 Odomboëræ vi, 23 Odrysarum gens iv, 18

Œandenses v, 42

(Eanthe iv, 4

Œcalices vi, 35 Œchalia iv, 7. 21. xxxv, 40 Œdipodia fons iv, 12 Œenses v, 5 Œensis civitas v, 4 Œneates vinum xiv, 9 Œniandos v, 22 Œnium nemus v, 28 Œnoa fuit iv, 11 Œnoanda v, 28 Œnoë, Sicinus iv, 23 Œnone, Ægina iv, 19 Œnotrides insulæ iii, 13 Œnotrii (in Italia) iii, 10 Œnussa ins. v, 38 Œnussæ insulæ iv, 19 Œscus fl. iii, 29 Œsyma iv, 18 Œta mons iv, 13. xxv, 21. xxxvii, 54 mons Doridos xxxv, 40 Œtei vi, 19 Œteum helleborum xxv, 21 Oglasa ins. iii, 12 Ogygia ins. iii, 15 Ogyris ins. vi, 32 Olabi vi, 35 Olachas fl. xxxi, 18 Olarso iii, 4. iv, 34 Olbia, Nicæa v, 43 Olbia, Olbiopolis iv, 26 Olbia (Pamphyliæ) v, 26 Olbiopolis iv, 26 Olbonenses iii, 25 Olchinium iii, 26 Oleastrense plumbum xxxiv, 49 Oleastro iii, 3 Olenum iv, 6 Oliaros ins. iv, 22 Olisipo iv, 35. viii, 67 Olisiponense prom. iv, 35 Olisiponenses ix, 4 Olisiponensis (ager) xxxvii, 25 Olizon iv, 16 Olliculani iii, 9 Ollius amnis ii, 106. iii, 20. v, 32 Oloëssa, Rhodos v, 36 Olophyxos iv, 17 Olostræ vi, 23 Oluros castellum iv, 6 Olympena civitas v, 4 Olympia vi, 39. vii, 22. 48. 57. viii, 34. xv, 5. xvi, 89. xxxiv, 9. 17. 19. xxxv, 36. xxxvi, 23 Olympia (certamina) xxxv, 40 Olympia (regio) ii, 106 Olympia vicit x, 83 Olympiæ equæ xxviii, 49

Olympiæ ara x, 12

Olympiæ sacro certamine xxix, 24

Olympi radices (in Ionia) v, 31 Olympus mons iv, 15. xxxi, 28 mons Bithyniæ v, 43 mons (in Lesbo) v, 39 mons Lyciæ xxi, 17 Macedoniæ mons viii, 83. xvi, 28 mons Mysius Olympus, Ossa &c. xxxi, 26 Olympus, ubi laurus xvi, 59 Olympus opp. v, 28 Olynthos iv, 18. xi, 34. xviii, 73 Olyros iv, 12 Omanæ vi, 32 Omani vi, 32 Ombites nomos v, 9 Ombries ins. vi, 37 Omiras fl. Euphrates v, 20 Omœnus ins. vi, 32 Onchestos iv, 12 Onchobrice ins. vi, 32 Onenses iii, 4 Oningis iii, 3 Onisia ins. iv, 20 Onoba iii, 3 Onoba Æstuaria iii, 3 Onobrisates iv, 33 Onochonus fl. iv, 15 Onuphites nomos v, 9 Oonæ insulæ iv, 27 Opharitæ vi, 7 Opharus fl. vi, 7 Ophiogenes vii, 2 Ophiophagi vi, 34 Ophirium nitrum xxxvi, 66 Ophiusa ins. v, 44 Colubraria iii, 11 Rhodos v, 36 Tyra iv, 26 Ophiussa ins. iv, 70 Tenos iv, 22 Ophradus fl. vi, 25 Opitergini montes iii, 22 Opitergium iii, 23 Oppidum novum v, 1 Opuntius sinus iv, 12 Opus opp. iv, 12. viii, 66 Opus, et Opuntia herba xxi, 64 Oracla ins. vi, 26 Oranæ vi, 32 Orani vi, 7 Oratelli iii, 24 Oraturæ vi, 23 Oraxi fontes xviii, 29 Orbelus mons iv, 17 Orcades insulæiv, 30 Orcheni vi, 30. 31 Orchomenium linum xix, 2 Orchomenius lacus xvi, 66 Orchomenos Arcadiæ xxv, 37. xxxvii, Orchomenos fl. xxxi, 11 Orchomenum iv, 10 Orchomenus iv, 15. viii, 83

Ordabe vi, 23 Ordesus portus iv, 26 Ordymnus mons v, 39 Oreges mons v, 27 Orei Arabes vi, 9. 31 Oreon regio v, 20 Oreos iv, 21 Orestæ liberi iv, 17 Orestis portus iii, 10 Oretana juga iii, 2 Oretani iii, 4 Oretani, qui et Germani iii, 4 Oreticum vinum xiv, 9 Oretum gens Indiæ ii, 75 Organagæ vi, 23 Orgas fl. v, 29 Orge fons in provincia Narbonensi xviii, Orgenomesci iv, 34 Orgocyni iv, 26 Orgus fl. iii, 20 Ori vi, 26 Oricum iii, 26 Oriens xxx, 1. xxxvii, 8. 9 Orientis populi xi, 109. xvi, 65 reges Orine, Judææ toparchia v, 15 Orippo iii, 3 Oritæ vii, 2 Oritani Mentesani iii, 4 Oritanum iv, 21 Ornithon opp. v, 17 Oroandes mons v, 27 Oroandicus tractus v, 42 Oroatis fl. vi, 28. 31 Orobii iii, 21 Oromansaci iv, 31 Oromenus mons xxxi, 39 Orontes gens vi, 30 Orontes amnis Syriæ ii, 106. v, 18 Oropus iv, 11. xxxv, 47 Orsa mons vi, 32 Orsæi Indi viii, 31 Orsima vi, 35 Orosines fl. iv, 18 Orsinus fl. v, 29 Ortaceas fl. vi, 31 Ortagurea iv, 18 Orthe iv, 16 Orthophaniæ vi, 30 Orthosia v, 17. xxxvii, 9. 25. 29 Orthosia (in Caria) v, 29 Orthronienses v, 29 Ortoua iii, 17 Ortopula iii, 25 Ortospanum vi, 21 Ortygia, Delos iv, 22 Ephesus v, 31 Oruros, terminus Romani Imperii vi, 30

Osca iii, 3 Osci (in Campania) iii, 9 (in Latio) Oscidates iv, 33 Oseriates iii, 28 Osericta ins. xxxvii, 11 Osicerdenses iii, 4 Osii vi, 23 Osintias regio iii, 3 Osiris templum v, 11 Osismii iv, 33 Ossa mons iv, 15 Ossa xxxi, 26 Osset, quod Julia Constantia iii, 3 Ossigerdenses iii, 4 Ossigi Laconicum iii, 3 Ossigitania iii, 3 Ossonoba (in Lusitania) iv. 35 Osteodes ins. iii, 14 Ostia ii, 46. xix, 1. vii, 3. xxxvi, 14. 18 col. iii, 9 Ostiæ porra xix, 33 Ostiensia mora xv, 27 Ostiensis ora ix, 29 portus ix, 5. xvi, 76. xxxvi, 24 Ostiensis Valerius xxxvi, 24 Ostippo iii, 3 Ostracine v, 14 Ostrani iii, 19 Otene pars Armeniæ vi, 16. xii, 28 Otesini iii, 20 Othryonei iv, 17 Othrys mons iv, 15 Otris v, 21 Ovetanum plumbum xxxiv, 49 Oxiæ insulæ iv, 19 Oxii latrones vi, 31 Oxubii iii, 5 Oxus fl. vi, 18 et lacus, ibid. xxxi, 39. 41 fl. ostium vi, 15 Oxybii iii, 7 Oxydracæ vi, 18 Oxyopum v, 33 Oxyrynchites nomos v, 9 Ozolæ Locri iv, 4 Ozuæi iii, 36 Pacensis col. iii, 5. iv, 35

Pacensis col. iii, 5. iv, 35
Pacensis conventus iv, 35
Pachynum prom. iii, 14
Pactius fl. iii, 16
Pactolus fl. v, 30. xxxiii, 21
Pactyae insulæ v, 35 Pactye iv, 18
Pacyris fl. iv, 26
Padi fons ii, 106
Padi fauces iii, 22
Padinates iii, 20

Orxulæ vi, 22

Pado inde navigabili iii, 21 Padus fl. ix, 17. xii, 8. xiv, 3. xvi, 70. xxi, 43. xxxiii, 21. xxxvi, 54 Padus amnis Italiæ ditissimus iii, 7 Padus e Vesulo monte profluens iii, 20 Padusa fl. iii, 20 Pædopides fl. vi, 1 Pæonia iv, 17. viii, 16 Pæoniæ gentes iv, 17 Pæsicæ vi, 19 Pæsici iii, 4. iv, 34 Pæstanus sinus iii, 10 Pæstum opp. iii, 10 Pasuri iv, 35 Pagæ Bæotiæ iv, 4 Pagæi iv, 11 Pagasæ opp. iv, 15 Pagasei fontes xxxi, 39 Pagasicus sinus iv, 15. 23 Pagida rivus v, 17 Pagoargas vi, 35 Pagræ v, 19 Palæbyblos v, 17 Palæmyndus v, 29 Palæogoni vi, 24 Palæorium iv, 17 Palæpaphos vi, 35 Palæscamander v, 33 Palæscepsis v, 32 Palæsimundum fl. et opp. vi, 24 Palæstina Syria xii, 40 (ubi incipit) v, 14 contingit Arabas v, 13 ejus sinis v, 14 Palæstine, Arbelitis vi, 31 Palætyros v, 17 Palamedium v, 32 Palantium iv, 10 Palatina ædes Apollinis xxxvi, 4 Apollinis cella xxxvii, 5 Palatina Venus xxxvi, 3 Palatina (pars Urbis) xviii, 3 Palatinæ domus Cæsarum xxxvi, 4 Palatinus Apollo xxxiv, 8. xxxvi, 4 Palatii templum xii, 42 Palatium Romæ iv, 10. vii, 58. xvii, 1. xviii, 4. xxxv, 36. xxxvi, 2. 3. 4 Palibothra vi, 21. 22 Palinurum prom. iii, 10 Pallantias lacus v, 4 Pallantini iii, 4 Pallatium iii, 23 Pallene iii, 10. 17. xxxvii, 48 Pallon vi, 32 Palma opp. iii, 11 Palmaria ins. iii, 12 Palmensis ager iii, 18. 19 Palmyra urbs v, 21 Palmyrenæ solitudines v, 21 Paltonenses iii, 16

Paltos v, 18

Paluogges vi, 35 Pamisus fl. iv, 7. 15 Pamphagi vi, 35 Pamphylia v, 23. 26. xi, 116. xii, 55. Pamphyliæ Cabalia v, 42 Pamphylium mare v, 26. 35 Pamphylium hyssopum xxv, 87 Panætolium mons iv, 3 Panchaia vii, 57. x, 2 Panchrysos, Berenice vi, 34 Panda vi, 18 Pandæ, gens vi, 23 Pandarum fines vi, 25 Pandataria ins. iii, 12 Pandore vii, 2 Pandosia locus iv, 1 Lucanorum urbs iii, 15 Paneas fons v, 15 tetrarchia v, 16 Pangæus mons iv, 18. vii, 57. xxi, 10 Panhormitana arundo xvi, 66 Panhormum (in Creta) iv, 20 Panhormus iv, 18 Panhormus portus iv, 6 Panionia regio v, 31 Panissa fl. iv, 18 Pannonia iii, 28. xxi, 20 Pannoniæ xxxvii, 11 Pannoniæ glandifera iii, 28 Pannonica bella vii, 46 Hyberna iv, 25 Panopolis v, 11 Panopolites nomos v, 9 Panormus iii, 14 Pantaënses v, 33 Pantagies fl. iii, 14 Pantanus lacus iii, 16 Pantheon Romæ ix, 58. xxxiv, 7 Jovi Ultori ab Agrippa factum xxxvi, 24 Panticapæum urbs xvi, 59 Milesiorum iv, 26 Panticapenses vi, 7 Panticapes fl. iv, 26 Pantomatrinm iv, 20 Panysus fl. iv, 18 Paphius Nicocles xi, 63 Paphlagonia ix, 83. xi, 70 Paphlagonia gens vi, 2 Paphos ii, 97 Paphos Nea v, 35 Parabeste vi, 25 Paradisus fl. (Ciliciæ) v, 22 Paradisus opp. v, 19 Parætaceni vi, 29. 31 Parætonii regio v, 5 Paratonium in Ægypto xxxv, 18 Paragenitæ iv, 10 Parapiani vi, 25 Parapotamia xii, 61 Parasangæ vi, 23 Parasinum civitas ii, 98

Pardistila India xxiv, 102 Paredoni vi, 17 Parenta vi, 35 Parentium opp. iii, 23 Pargadræ montes v, 27. vi, 9. 11 Paria ins. v, 34 Pariana col. iv, 18 Parianus colias xxxii, 53 Paricani vi, 18 Paridion v, 29 Pariorum lapicidinæ xxxvi, 4 Parisii iv, 32 Parium col. v, 40. xxxiv, 19 in Hellesponto vii, 2 colonia Propontidis xxxvi, 4 Parius Agoracritus xxxvi, 4 Arcesilaus, etc. xxxv, 39 Parius lapis xxxvi, 19. 28. 29. 43 Parma col. iii, 20. vii, 50 Parmensis Cassius xxxi, 8 Parnassia abies xvi, 76 Parnassium helleborum xxv, 21 Parnassus mons iv, 4. xv, 40. xix, 16. xxiv, 118. xxv, 53. xxxi, 26. xxxvii, Paropamisadæ v, 23. 25 Paropamisus fl. iv, 27 mons v, 27. vi, 18. 21. 23 Paropini iii, 14 Paropotamia vi, 31 Paroræi iv, 17 Parorcatæ iv, 10 Paros ins. iv, 22. xvi, 47. xxxii, 9. xxxvi, 4. 13. xxxvii, 31 Parparus mons iv, 9 Parrhasiæ iv, 10 Parrhasini vi, 18 Parrhasius Demænetus viii, 31 Parthalis regia vi, 22 Partheni iii, 26 Parthenia, Samos v, 37 Parthenias fl. vi, 31 Parthenie v, 31 Parthenion locus iv, 18 Parthenium iv, 10. v, 33 prom. ii, 91. Parthenius fl. (in Paphlagonia) vi, 2 mons iv, 10 portus iii, 10 Parthenoarusa, Samos v, 37 Parthenon Athenis xxxiv, 19 Parthenope, Neapolis iii, 9 Parthenopolis iv, 18 Parthenopolis (in Bithynia) v, 43 Parthi vii, 44. x, 71. xi, 32.35. xii, 39. xiii, 22. xiv, 19. 28. xxix, 25 Nomades vi, 29 Parthia xxvii, 59 semper fuit in radicibus montium vi, 29

Parthiæ caput Hecatompylos vi, 17 de-

serta vi, 17 Parthicæ res vi, 31 Parthicæ res Antonii xxxiii, 21 Parthici regni latitudo vi, 30 Parthicum ferrum xxxiv, 41 xxxvii, 8 silphion xxii, 48 Parthicus panis xviii, 27 Parthorum aurum xxxiii, 47 gentes viii, 73. xxxiii, 30 Magi xxxvii, 51 nomen et regna vi, 28. 29 populi xi, 115 proceres xii, 7 reges xxi, 36. xxxi, 21 regibus temperatum unguentum xiii, 2 regna vi, 16. 17. xii, 40 Parthorum Seleucia x, 67 Parthusi vi, 31 Parthyene vi, 29 Pasargadæ vi, 26 Pasicæ vi, 26 Pasini civitas iii, 25 Pasires vi, 25 Pasitigris fl. vi, 31. xii, 39 Passagardæ castellum vi, 29 Passala ins. v, 36 Passalæ vi, 22 Pastona v, 20 Patage ins. iv, 23 Patala, portus Indiæ ii, 75 Patale ins. vi, 23 Patami vi, 32 Patara v, 28 Patavinorum agri iii, 20 aquæ calidæ ii, 106 fontes xxxi, 32 palustria xiv, Patavium opp. iii, 23 Pateronnesos ins. iv, 2. 3 Pathyssus fl. iv, 25 Patis vi, 35 Patmos ins. iv, 23 Patoga vi, 35 Patræ col. iv, 5. xxxv, 49. xxxvi, 4 Patricia col. Corduba 33 Paulo iii, 7 Pausilypum villa Campania ix, 78 Pausulani iii, 18 Paxoe insulæ iv, 19 Pedalie v, 22 Pedani iii, 9 Pedasum v, 29 Pedasus, Adramytteos v, 32 Pedatriræ vi, 23 Pediculorum ager iii, 16 oppida iii, 16 Pedna ins. v, 39 Pegascum stagnum v, 31 Pegusa, Gnidos v, 29 Peiso lacus iii, 27 Pela ins. v, 38 Pelagones iv, 17 Pelagonia iv, 17 Pelasga laurus xv, 39

Pelasgi vii, 57 (in Etruria) iii, 8 (in Italia) iii, 10 (in Latio) iii, 9 conditores Agyllæ iii, 8 Pelasgia, Lesbos v, 39 Peloponnesus Pelasgis, Arcadia iv, 10 Pelasgium Argos iv, 14 Pele ins. xxxii, 9 Pelenaria vi, 35 Pelendones iv, 34 Celtiberorum iii, 4 Pelestini iii, 19 Peligna lina xix, 2 Peligni iii, 17. xi, 14 Pelignorum montes xxxi, 24 Pelios mons iv, 15 Pelius mons ii, 65. vii, 57. xii, 15 in Thessalia xxv, 53 Pella col. iv, 17 Macedoniæ xxxi, 28 Alexandri M. patria xxxv, 36 Pella (in Syria Decapolitana) v, 16 Pellacontas fl. vi, 30 Pellæus pagus vi, 31 Pellaon iii, 23 Pellenæorum castellum iv, 6 Pellenæus mons v, 38 Pelopia, Thyatira v, 31 Peloponnesi oram quot maria lancinant iv, 9 Peloponnesiacum bellum xxix, 2. xxx, 2 littus ii, 106 Peloponnesus iv, 5. vii, 3. x, 15. xviii, 10. xxix, 6 quantum patet iv, 10 Pelorum prom. iii, 10. 14 Pelteni v, 25. 29 Peltuinates iii, 17 Pelusiaca via vi, 33 Pelusiacum linum xix, 2 Pelusiacum Nili ostium v, 11 Pelusium x, 45. xxxi, 39 Pemma vi, 35 Penei ostium iv, 16 Peneus fl. iv, 15. xxv, 37 Penius amnis ii, 106 Penius fl. et opp. (in Colchis) vi, 4 Pentapolitana regio v, 5 Pentedactylos mons vi, 31 Peparethium (vinum) xiv, 9 Peparethus ins. iv, 23 Peræa Judæa v, 15 Percote v, 40 Perga v, 26 Pergamena jurisdictio v, 33 Pergami galli x, 25 reges xxxv, 2 Pergami repertæ membranæ xiii, 21 Pergamum Asiæ clarissimum v, 33. xxxv, 36. 46. xxxvi, 4. 60 Pergamum (in Creta) iv, 20 Perimulæ prom. vi, 23. ix, 54 Perinthus iv, 18

Perirrheusa ins. v, 38 Peristerides insulæ v, 38 Perne ii, 91 Perorsi v, 8. vi, 35 Æthiopes v, 1 Perperenæ xxxi, 20 Perperene v, 32 Perpereni v, 33 Perrhæbi iv, 1. 3. xxxvi, 59 Persæ x, 85. xii, 40. xiii, 18. xxx, 4. xxxvii, 19. 37. 54. 68 Rubrum mare accoluere vi, 29 scheenos habent et parasangas vi, 30 Persæ, Chorsari vi, 19 Persarum asylum vi, 31 Persarum bella quæ Darius intulit xviii, Persarum genti se debet unguentum Persarum regna, quæ nunc Parthorum vi, 16 Persarum rcx xxvi, 9 Xerxes xxxiv, 19 reges xxiv, 102 Persarum et Ægyptiorum prælium navale xxxv, 40 Persas in Hispaniam pervenisse iii, 3 Persepolis vi, 29 Persica arbor in Ægypto xiii, 17 Persica gens et urbs Nympharene xxxvii, 64 Persica nux xv, 24 Persica mala xv, 11 Persica victoria vii, 22 Persicæ classis anchoras præcidens xxxv, 40 Persici smaragdi xxxvii, 18 Persicum Arabiæ latus xxiv, 102 bellum xviii, 28 mare vi, 16. xii, 20. xxxii, 11 napy xxvii, 113 silphium xix, 15 Persicus sinus vi, 28. 29. 36 maris Rubri ix, 54 Persidis confinium ii, 110 laser xix, 15 Magi xxv, 5 reges xii, 8 Persis xii, 20. xxi, 45. xxiv, 102. xxx, 2 tota xiii, 9 in luxum dives vi, 28 Perusia iii, 8 Perusina contentio vii, 46 Perusinus eques Rom. xxvi, 3 Pesinus v, 42 Peta vi, 35 Petaliæ insulæ iv, 23 Peteon iv, 12 Petilia iii, 15 Petra Nabatæorum vi, 32 Petræa Syriæ finitima xxxvii, 40 Petræa balanus xii, 46 Petreum hypericon xii, 54 Petrini iii, 14 Petrites (vinum) xiv, 9

Phazania v, 5 Phazarii, ibid.

Petrocori iv, 33 Peuce ins. iv, 24 Peucetia, Calabria iii, 16 Peucetiæ iii, 25 Peucini (in Germania) iv, 28 Peucolais vi, 25 Peucolaitæ vi, 23 Peucolaitis vi, 21 Phacussa ins. iv, 23 Phæacia iv, 19 Phæstii Apollinis portus iv, 4 Phæstum iv, 4 Phæstum (in Creta) iv, 20 Phalacra xiv, 4 Phalacrum prom. iv, 19 Phalanna iv, 16 Phalara opp. iv, 12 Phalasarne iv, 70 Phalera portus iv, 11 Phalereus Demetrius xxxiv, 12 Phalerius fons ii, 106 Phalesina iv, 18 Phaliges vi, 35 Phanæ insulæ v, 38 Phanagoria vi, 6 Phanarca vi, 4 Pharæ iv, 70 Pharanitis amethystos xxxvii, 40 Pharbætites nomos v, 9 Pharbætos v, 11 Pharia ins. in ora Illyrici iii, 30 Pharmacias fl. v, 43 Pharmacusa ins. iv, 23 Pharnacea vi, 4 Pharnacotis fl. vi, 25 Pharnacum genus in Æthiopia vii, 2 Pharos ins. ii, 87. xxxvi, 18 quæ Alexandriæ ponte jungitur xiii, 21 Pharsalia vii, 26. xxvi, 9 Pharsalici campi iv, 15. viii, 21 Pharsalicum bellum v, 10 Pharsalius Philonicus viii, 64 Pharsalus, civitas libera iv, 15 Pharus ins. v, 34 in Ægypto xi, 30 Pharusi vi, 35 Pharusii v, 1 quondam Persæ v, 8 Gymnetes v, 8 Phaselinum oleum xxiii, 49 Phaselis ii, 110. v, 26 Phaselis convallis Judææ xiii, 9. xxi, Phasianæ aves x, 67 Phasis fl. vi, 4 et opp. ibid. viii, 50. xix, 19. xxv, 100. xxvi, 28 Phatarei vi, 7 Phatniticum (Nili ostium) v, 11 Phaturites nomos v, 9 Phausia Rhodiorum xxxi, 20 Phazaca vi, 17

Phegium Æthiopiæ jugum ii, 93 Phellus v, 28 Phellusa ins. v, 39 Pheneum iv, 10 Pheneum Arcadiæ xxxi, 30. xxvi, 29 Pheneus fl. xxv, 8. xxxi, 19 Pheræ iv, 15 locus iv, 6 Pheræ in Bæotia iv, 12 Pheræ (in agro Laconico) iv, 8 ! Pheraus Jason vii, 51 Phiala fons Nili v, 10. viii, 71 Phila ins. iii, 11 Philadelpheni (e Lydia) v, 30 Philadelphia Arabiæ v, 16 Philæ ins. v, 10 Philænorum aræ v, 4 Phileros iv, 17 Philippense prælium vii, 46 Philippensis Brutus xxxiv, 19 Philippi col. iv, 18. xvi, 57. xvii, 3. xviii, 41 in Græcia xxi, 10 Philippici campi xxxiii, 12 Philippicum aurum xxxvii, 15 Philippopolis (in Thracia) iv, 18 Philiscum v, 21 Philistinæ fossiones iii, 20 Philocalea vi, 4 Philomelienses v, 25 Philos ins. vi, 28 Philotera vi, 33 Phinelon iv, 17 Phinopolis iv, 18 Phinopolis fuit v, 43 Phinthia fons Siciliæ xxxi, 18 Phintonis ins. iii, 13 Phlegra iv, 17 Phlegræi campi iii, 9. xviii, 29 Phlegræum crocum xxi, 17 Phlius castellum iv, 7 prælium ad Phliuntem xxxv, 36 Phlygone iv, 12 Phocæa finis Ioniæ v, 31 Phocæensium soboles iii, 4 Phocaria ins. iv, 20 Phoce ins. iv, 20 Phocensium portus Parthenius iii, 10 Phoceus Telephanes xxxiv, 19 Phodo vi, 32 Phœbe ins. v, 44 Phœnicas in Hispaniam pervenisse iii, 3 Phœnice vii, 57. ix, 26. 51. xiii, 2. 9. 11. xxi, 69. xxii, 42. xxx, 2. xxxvi, 65 Phoenice ins. iii, 11 los iv, 23 Tenedus v. 39 Phœnices vii, 57 Phonicium mare v, 13. 34. ix, 12 Phænicius juncus xxi, 69 sphagnos xii,

Phænicum gens in magna gloria v, 13 Phœnicusa ins. iii, 14 Phœnix Cadmus vii, 57 Phœnix fl. iv, 15 Pholegandros iv, 23 Pholoë xxv, 30 Pholoë mons cum oppido iv, 10 Phorineum vinum xiv, 10 Phorontis v, 29 Phruri vi, 20 Phryges vii, 57. viii, 74. xxx, 45 Bryges v, 41 Phryges columnæ xxxvi, 24 Phrygia v, 41. vii, 57. viii, 69. xi, 45. xii, 27. xiii, 11. xiv, 20. xix, 49. xxxi, 39. xxxvii, 37. 56 Phrygiæ populis tineas non innasci xxvii, 120 Phrygiæ Gallus fl. xxxi, 5 Phrygii moduli vii, 57 montes xvi, 59 Phrygioniæ vestes viii, 74 Phrygius achates xxxvii, 54 amaracus xxi, 39 lapis xxxvi, 36. 37 phthongus ii, 20 sal xxxi, 41 Phrygum natio vii, 57 Phryx Delos vii, 57 Plithemphu nomos v, 9 Phthia iv, 14 Phthinthienses iii, 14 Phthiotæ iv, 14 Phthiotidis montes iv, 15 Phthirophagi vi, 4 Phthuris vi, 35 Phycari xxxvii, 33 Phycus prom. iv, 20. v, 5 Phygela v, 31 Phylacæi iv, 17 Phylace (in Magnesia) iv, 16 Phyle ins. iv, 23 Phyrites fl. v, 31 Physcella iv, 17 Pialæ vi, 19 Picena vitis xiv, 4 Picenæ olivæ xv, 4 Piceno panis inventio ex alica debetur Picentes iii, 18 orti a Sabinis, ibid. Picentia oppidum Salerni iii, 9 Picentina pira xv, 16 Picentinus ager iii, 9 Picenum xviii, 7. xxvii, 83 Picenus ager ii, 196. xiv, 4 Pici vi, 7 Pictones iv, 33. xvii, 4 Pide vi, 35 Pidibota vi, 35 Pidosus ins. v, 36 Pieres iv, 17

Pieria (Macedonia) iv, 17

Pieria Seleucia v, 13. 18 Pierica pix xiv, 25 Pieris iv, 15 Pierus mons iv, 15 Pietas Julia col. iii, 23 Piguntiæ iii, 26 Piarna v, 22. 28 Pinara ins. iv, 19 Pinaritæ v, 19 Pinarus fl. v, 22 Pindasus mons v, 33 Pindicitora vi, 35 Pindus mons iv, 1.15 c Pindo fluens Achelous iv, 2 Pindus opp. iv, 13 Pingus fl. iii, 29 Pinnenses iii, 17 Pion mons v, 31 Pioniæ v, 33 Pionitæ v, 32 Piræei incendium xxxv, 20 Piræeus (portus) ii, 87. iv, 11 Pirene fons iv, 5 Pisæ vii, 54. xiv, 4 Pisæ col. in Etruria iii, 8 Pisæorum opp. iv, 7 Pisanorum aquæ calidæ ii, 106 Pisanus ager xviii, 29 Pisaurensis Daplinis vii, 40 Pisaurum col. cum amne iii, 19 Piscenæ iii, 5. viii, 73 Pisidæ v, 24 Pisidia xii, 55. xvi, 12 Pisidiæ montes xxv, 20 Pisidica iris xxi, 19 Pisinates iii, 19 Pisis nata siligo xviii, 20 Pisistrati insulæ v, 38 Pistorium iii, 8 Pitaium v, 29 Pitanæus Apollonius xxix, 38 Pitane iv, 8. v, 32 in Asia xxxv, 49 Pitara vi, 35 Pithecusæ insulæ ii, 89 Pitinas ager ii, 106 Pitonia fons xxxi, 24 Pitulani Pisuertes iii, 19 Pitulum opp. iii, 9 Pityodes ins. (in Propontide) v, 40 Pityonesos ins. v, 44 Pityus vi, 5 Pityusa ins. iv, 19 Chios v, 38 Lampsacum v, 40 Miletus v, 31 Pityusæ insulæ iii, 11 Placentia vii, 29. 50. viii, 61 col. iii, Placia v, 40 Placia (in Tamica) iv, 26 Planaria ins. iii, 12, vi, 37

Planasia ins. iii, 12 Planctæ insulæ vi, 13 Plangenses iii, 19 Planona iii, 25 l'latage ins. iv, 23 Platææ iv, 12. vii, 57 Platanens fl. v. 43 Platanodes prom. iv, 7 Platea ins. iv, 23 Platea, Paros iv, 22 Platen insula v, 38 Plate ins. v, 38 Plateis ins. iv, 19 Platiæ insulæ iv, 20 Pleninenses iii, 18 Pletenissum v, 26 Pleuron iv, 3 Plitaniæ insulæ v, 38 Plotæ insulæ iv, 19 Plumbarii Medubricenses iv, 35 Pluvialia ins. vi, 37 Podalia v, 28 Podalium prom. v, 29 Pecile, porticus Athenis xxxv, 35 Pϑessa iv, 20 Pϑessa, Rhodos v, 36 Pæmaneni v, 32 Pœni ii, 86. vii, 57. viii, 21. xix, 9. xxxiii, 50. xxxv, 4 Pæni humana sacrificaverunt victima xxxvi. 4 Pœni in Sicilia viii, 6 Pœnicus lapis xxxvi, 43 Pæninæ Alpium fores iii, 21 Penorum arma, que primum Hispaniæ intulerunt xix, 7 Pænorum Imperator vi, 36 Pœnorum opus Carthago iii, 4 Pœnorum ora in Bætica iii, 3 Ponos in Hispaniam pervenisse iii, 3 Penos Peninis Alpium foribus transisse ferunt iii, 21 Pœnus Mago xviii, 5 Pola col. iii, 23 Polemonium vi, 4 Polendos ins. iv, 23 Polichnæi v, 32 Politorium opp. iii, 9 Politice Orgas v, 32 Pollentia Carrea iii, 7 Pollentia opp. iii, 11 Pollentia juxta Alpes viii, 73. xxxv, Pollentini Urbesalvia iii, 18 Pollustini iii. 9 Polyægos ins. iv, 23 Polydora ins. v, 44 Polymedia v, 32

Polyrrhenium iv, 20

Polytelia vi, 30 Pomanus fl. vi, 25 Pometia iii, 9 Pometia Suessa vii, 15 Pompeia Alba iii, 7 Pompeiana vina xiv, 8 vitis xiv, 4 Pompeianum municipium ii, 52 Pompeii iii, 9. xiv, 4. xxxi, 43 Pompeiopolis (Ciliciæ) v, 22 Pompeiopolis (in Cappadocia) vi, 2 Pompelonenses iii, 4 Pompeum Athenis xxxv, 40 Pomponiana ins. iii, 11 Pomptina palus iii, 9 Poneropolis iv, 18 Pons Campanus xiv, 8 Ponti Baθéa ii, 105 os ix, 51 forma iv, 24 Pontia ins. iii, 13 Pontiæ insulæ iii, 12. xxxii, 54 Pontica aristolochia xxv, 54 cera xv, 18. xxi, 49 ichthyocolla xxxii, 24 mastiche xii, 36. xiv, 25 pæderos xxxvii, 46 Sinopis xxxv, 17 Ponticæ anates xxv, 3. xxix, 33 chryselectri xxxvii, 43 gemmæ xxxvii, 66 gentes xviii, 25 nuces xv, 24 Pontici xix, 26 fibri viii, 47. xxxii, 36 mures viii, 55. x, 93 Ponticum absinthium xiv, 19. xxvi, 58. xxvii, 28 acer xii, 31 acoron xxv, 100 helleborum xxv, 21 littus iv, 18 mel xxvii, 5 triticum xviii, 12 Ponticus sinus ii, 68 Pontificense Obulco iii, 3 Pontine paludes xvii, 3. xxvi, 9 Pontus ii, 48. viii, 68. ix, 83. xi, 19. xii, 27. 28. xv, 30. xvi, 76. xvii, 37. xxi, 45. xxii, 11. xxv, 27. xxvii, 105. xxxii, 13. xxxiii, 54. xxxv, 52. xxxvii, 20 semper meat in Propontidem ii, 100 in Ponto Cæcias (ventus) ii, 48 Pontus Euxinus, quondam Axenus iv, 24. vi, 1. ix, 18. 19. 20 Populonium xiv, 2 Etruscorum iii, 8 Porcifera fl. iii, 7 Poroselene ins. v, 38 Porphyrione ins. v, 44 Porphyris, Cythera iv, 19 Nisyros v, 36 Portæ Caspiæ, Caucasiæ, Iberiæ vi, 15. 17 Mediæ vi, 17 Syriæ v, 18 Porthmos (in Eubæa) iv, 31 Porthmos, fretum Gaditanum iii, 10 Porticus ad Nationes xxxvi, 4 Agrippæ iii, 3 Pompeii xxxv, 35 Portus magnus v. 1 Posidea (in Æolide) v, 32

Posideus alvcus Nili v, 34

Posidium iv, 17 prom. (in Ionia) v, 31 et opp. ibid. in Syria v, 18 Posidonia opp. iii, 10 Posingæ vi, 23 Potamos opp. iv, 11 Potentia iii, 7 Potentia Pollentia iii, 7 Potentini iii, 15 Potidæa ii, 59 Cassandria iv, 17 Potniæ xxv, 53 Præcianum vinum xiv, 8 Præneste xiii, 2. xxxiii, 5. xxxvi, 64 translata eo quadrigula xxxiv, 19 Prænestina rosa xxi, 10 Prænestina via xxxi, 25 Prænestinæ amygdalæ xv, 24 bracteæ xxxiii, 19 nuces xvii, 21 Prænestini iii, 9 Prænestini campi xix, 30 Prænestinorum Prætor xvii, 16 Prænestinus Anicius xxxiii, 6 Præpesinthus ins. iv, 22 Præsamarci iv, 34 Præsidium Julium iv, 35 Prætavi Arabes v, 21 Præter caput saxi, iter v, 5 Prætoria Augusta iii, 6. 21 Prætutia vina xiv, 8. 9 Prætutianus ager iii, 18. 19 Pramnium vinum xiv, 6 Prasiana gens vi, 24 Prasiane ins. vi, 23 Prasii (in India) vi, 22 Prata Quinctia xviii, 4 Pratitæ vi, 17 Pratitæ Medi vi, 29 Pregne ins. v, 36 Prenethu nomos v, 9 Preri vi, 22 Priantæ iv, 18 Priaponnesos v, 36 Priapos ins. v, 38 Priapus urbs Asiæ iv, 24. v, 40 Priene v, 31 Prienense scammonium xxvi, 38 Prille fl. iii, 8 Primis vi, 35 Prinas fl. vi, 21 Prinoëssa ins. iv, 19 Prion mons v, 36 Privernates iii, 9 Privernatia vina xiv, 8 Probalinthos iv, 11 Procerastis, Calchedon v, 43 Prochyta ins. ii, 87 Proconnesia vii, 9 Proconnesium marmor xxxvi, 6. xxxvii, Proconnesius Zoroastres xxx, 2

Proconnesus v, 44. vii, 53 Procusæ insulæ v, 38 Prophthasia vi, 25 Prophthasia Drangarum vi, 21 Propontidis colonia Parium xxxvi, 4 Propontis iv, 21. v, 40. ix, 20. 49. xi, 73 Propylæum Atheniensium xxxvi, 4 Prosda vi, 35 Prosopites nomos v, 9 Prote ins. iv, 19 Prote insula, inter Stechadas iii, 11 Protesilai delubrum iv, 18 Prusa sub Olympo v, 43 Prusa altera sub Hypio monte v, 43 Prytaneum xxxvi, 23 Psamathe fons iv, 9. 12 Psammathus iv, 8 Pselcis vi, 35 Psesii vi, 7 Pseudopylæ insulæ vi, 34 Psile ins. v, 38 Psillis fl. vi, 1 Psilos ins. v, 37 Psitaras fl. vi, 20 Psophidius Aglaus vii, 47 Psophis iv, 10 Psophis Arcadiæ xii, 57 Psylli viii, 38. xxi, 45. xxv, 76. xxviii, 6. xi, 30 Psyllorum gens vii, 2 Psyra ins. v, 36 Psytalia ins. iv, 20 Ptelea, Ephesus v, 31 Pteleon iv, 7. 12. v, 31 nemus iv, 15 Pterophoros regio iv, 26 Pteros ins. vi, 32 Ptoëmbari vi, 35 Ptoëmphanæ vi, 35 Ptolemæus fl. vi, 33 Ptolemais (in Ægypto) v, 11 Ptolemais Epitheras vi, 34 Ptolemais (in Pentapolitana) v, 5 Ptolemais col. (in Phonice) v, 17. xxxvi, 65 Ptolemais, in margine Rubri maris ii, 75 Ptychia ins. iv, 19 Pucina vina xiv, 8. xvii, 3 Pucinum castellum et vinum iii, 22 Pullaria ins. iii, 30 Punica acies viii, 5 Punica bella vii, 21. viii, 14. xviii, 6 bellum primum vii, 45. 60. xvi, 74. xxxiii, 13 sccundum xvi, 74. xxi, 6. xxxiii, 6 tertium x, 71. xv, 70. xxxiii, 17. xxxvi, 61 Punica castra xv, 20 cera xxi, 49. xxxiii, 40 lingua iv, 36. xviii, 5 Punicæ arbores xv, 11

Punicæ res florentissimæ v, 1

Punicum malum xiii, 34 Purpurariæ insulæ vi, 37 Puteolani colles xxxv, 47 Puteolanum cœruleum xxxiii, 57 purpurissum xxxv, 26 Puteolanus ager ii, 95 Puteolanus pulvis xvi, 76. xxxv, 47. xxxvi, 14 Puteolanus sinus iii, 12 Puteoli col. iii, 9. viii, 3. ix, 8. xiv, 8. xviii, 29. xix, 1. xxxi, 2. 3. 8. xxxiii, 35. xxxvi, 14 Pydaras fl. iv, 18 Pydna iv, 17 Pygmæa gens iv, 18. x, 30 Pygmæi vii, 2 (in Æthiopia) vi, 35 (in Caria) v, 29 (in India) vi, 22 Pylæ iv, 10 Pylæ insulæ vi, 34 Pylæmenia gens vi, 2 Pylene iv, 3 Pyloros iv, 20 Pylos iv, 7 Pyndis vi, 35 Pyra xxv, 21 Pyræ opp. iii, 9 Pyræ Ægypti xxxvii, 54 Pyræi iii, 26 Pyramus fl. v, 22 Pyrenæa Venus iii, 4 Pyrenæi juga iii, 2. iv, 34 montes xvi, 28. xxxi, 2 Hispanias Galliasque disterminant iii, 4 montis excursus iv, 31 promontoria xxxvii, 11 radices iii, 4 Pyrenæi saltus iv, 33 Pyrenæo affixa provincia iii, 2 Pyrenæus xiv, 8 in Pyrenæo vii, 27 Pyrgenses iv, 10 Pyrgi opp. iii, 8 Pyrnos v, 29 Pyrogeri iv, 18 Pyrpile, Delos iv, 22 Pyrrha (in Caria) v, 29 Pyrrha ii, 94. iv, 4. 16. 21. v, 28 Pyrrha (in Lesbo) v, 39 Pyrrhæa xxxi, 7 Pyrrhæum nemus xvi, 19 Pyrrhe ins. v, 36 Pystira ins. v, 38 Pythia xxxv, 35 Pythionia ins. iv, 19 Pythium oraculum vii, 57 Pythius Apollo-xxxiv, 12. xxxvi, 4 Pythonos come x, 31 Pythopolis v, 43 Pyxirates, Euphrates fl. v, 20 Pyxites fl. vi, 4 Pyxus opp. iii, 10 Delph. et Var. Class.

Quariates iii, 5 Quarqueni iii, 23 Quatuorsignani iv, 33 Querquerni iii, 4 Querquetulana porta xvi, 15 Querquetulani iii, 9 Quirites xvi, 15. 57. xviii, 8. 28. xxxvi, Quiritibus xvi, 57 Quiritium aliquis xxxiii, 14 Quiritium ditissimus xxxiii, 47 Quiritium e sanguine ditatos xxxv, 58 Quiritium jure donatus v, 5 Quiritium jus xxix, 6 Quiritium paucissimi xxix, 8 Quiritium ritu xi, 55 Quiritium tuorum 1. ab initio

Q.

R.

Quiza Xenitana v, 1

Rami vi, 7 Ramisi vi, 32 Rarungæ vi, 23 Rataneum iii, 26 Ratumena porta viii, 65 Ravenna iii, 20. ix, 79. xix, xxxvi, 18 Sabinorum opp. iii, 20 Ravennas ager xiv, 4 Ravennates horti xix, 42 Ravi vi, 32 . Raunonia ins. iv, 27 Rauriaca col. iv, 31 Raurici iv, 31 Rauricum Galliæ opp. iv, 24 Reate iii, 17 Reatina palus ii, 106 Reatinæ paludes xxxi, 8 Reatini iii, **17** Reatini asini viii, 68 Reatinus ager ii, 96. 106. iii, 17. viii, 64. ix, 82 Rediculi campus x, 60 Regia Carissa iii, 3 Regiates iii, 20 Regienses a Lepido iii, 20 Regillus lacus xxxiii, 11 Regina iii, 3 Reii Apollinares iii, 5 Remi iv, 31 Remorum arva xix, 30 Resistos iv, 18 Restituta Julia iii, 3 Retovina lina xix, 2 Rhacotes, Alexandria v. 11 Rhadamæi vi, 32 Rhadata vi, 35 Rhæti iii, 21 Thuscorum proles, ibid.

CALLE TENNY

Ind. Plin.

Rhætia ix, 29. xvi, 26. 74 Rhætia Galliæ xviii, 48 Rhætiæ latitudo iv, 28 Rhætia subacta, Rhætica oppida iii, 23 vina xiv, 8 vitis xiv, 4 Rhæticæ uvæ xiv, 3 Rhamnus iv., 29 Rhamnus pagus iv, 11 pagus Atticæ xxxvi, 4 Rhaphana (in Decapolitana) v. 16 Rhaphane Apamia vi, 17 Rhaphea v, 14 Rhebas fl. vi, 1 Rhedones iv, 32 Rhegia col. iii, 10. 14 Rheginus ager xi, 32 Rheginus Pythagoras xxxiv, 19 Rhegium in humero Italia situm iii, 6 (unde dictum) iii, 14. xxxv, 46 ubi gynınasium xii, 3 Rhemnia vi, 35 Rhene ins. iv, 22 Rhenus Bononiensis fl. xvi, 65 Rhenus (parvus) fl. iii, 20 Rhenus fl. iv, 28. 29. iv, 17. xxv, 6. xxxi, 17 in margine imperii xii, 43 amnis ortus iii, 24 ripæ xv, 30 ostia iv, 29 Rheno impositum castellum xix, 28 Rhesperia ins. v, 38 Rhesus fl. v, 33. vi, 1 Rhinnea ins. vi, 32 Rhinocolura v, 14 Rhion prom. iv, 3 Rhitymna iv, 20 Rhizinium iii, 26 Rhizus iv, 16 Rhoali v, 21 Rhoas v, 29 Rhoas fl, vi, 4 Rhoda Rhodiorum iii, 5 Rhodanus amnis, Galliarum fertilissimus ii, 106. iii, 5 fons iii, 24 ostium iii, 11 fossæ ex Rhodano iii, 5 Rhodapha vi, 21 Rhode fl. iv, 26 Rhodi colossus Solis xxxiv, 18 elops ix, 79 galli x, 24 Rhodi hora aliqua sol cemitur ii, 62 Rhodia ærugo xxxiv, 26 creta xxiv, 1 ficus xv, 19 vitis xiv, 4 Rhodiacæ spongiæ xxxi, 47 Rhodiacum glutinum xxviii, 21 Rhodii vii, 31. 51. 57. xxxv, 36 Æantium a Rhodiis conditum v, 33 Rhodiopolis (in Lycia) v, 28 Rhodiorum Chersonesus xxxi, 20 fons

xxxi, 30 ins. xix, 2. xxxiii, 23. 55

insula Chalcia xvii, 3 insulæ v, 36.

xxiv, 69 Rhodiorum sol xxxiv, 19 Rhodium marmor xxxvii, 62 vinum xiv, 10 Rhodius cyperus xxi, 70 Rhodius fl. v, 33 Rhodius Alchidas xxxvi, 4 Philiscus xxxvi, 4 alii xxxvi, 4 Rhodope mons iii, 29. iv, 17. 18 ejus excelsitas iv, 1 Rhodus ii, 71. 89. v, 36. vii, 39. x, 41. xiii, 2. 16. xv. 13. xvi, 47. xxxiii, 55. xxxiv, 17. 54. xxxvi, 4. xxxvii, Rhodussa v, 35 Rhodussæ insulæ v, 44 Rhodias fl. iv. 17 Rhætea littora v, 33 Rhætienses viii, 43 Rhoge ins. v, 35 Rhosos v, 18 Rhoxalani iv. 25 Rhymmici vi, 19 Rhymozoli vi, 7 Rhyndacus fl. v, 32. 40 fauces v, 44 Rhypara ins. v, 37 Rhytion iv, 20 Ricina ins. iv, 30 Ricinenses iii, 18 Ripa iii, 3 Riphæa juga iv, 27 Riphæi montes iv, 24. vi, 5. 7. 14 Riphearma vi, 32 Rira fl. iv, 18 Risardir portus v, 1 Roma terrarum caput iii, 6 (laudis ejus) iii, 6 in cujus Dei tutela xxviii, 4 Urbs capta a Gallis iii, 9 anno ccclxiv. xxxiii, 5 ubi nunc est xv, 36 contecta scandula xvi, 15 Romæ urbis natalis x1. Cal. Maii xviii. 66 conditores viii, 22 Romæ nomen alterum abolitum iii, 9 Romæ arx xvi, 79 montes septem iii, 9 (Urbis mensura) iii, 9 Romæ delubrum Apollinis Sosiani xiii, 11 Romæ in parte Janiculum iii, 9 Romæ ædes Herculis in foro Boario x, 41 Liviæ porticus xiv, 3 Romæ struunt reticulata structura xxxvi, 51 Romæ curæ delectus xiv, 28 Romam ceperant Senones iii, 20 juxta Romam cerasi et castaneæ ægre pro-

veniunt xvi, 59

Romana arma v, 1. vi, 31. 32. 35 (in

partem penetravere xii, 31

Romana computatio ii, 112

Britannia) iv, 30 in magnam Arabiæ

Romana gens vii, 41 gravitas xxiii, 19. xxix, 8 lingua xxxi, 3 majestas xv, 5 purpura x, 24 sacra xxviii, 7 Romana res, alica xxii, 61 Romanæ deliciæ ix, 56 legiones x, 5 literæ xxxvi, 70 Romanæ pacis immensa majestate xxvii, l Romani reges xv, 40. xix, 19. xxxiii, 4 fasces x, 24 veteres xxix, 9 Romani generis primus ii, 9 Romani nominis proprius pudor xxxvi, Romani nominis odio inditum cognomen xxxiv, 16 Romanis quantum debeatur xxx, 4 Romanis nundinis xxviii, 5 Romano nomine infami xxxiii, 14 Romanorum armis cognitæ insulæ iv, Romanos velut alteram lucem dedisse rebus humanis dii videntur xxvii, 1 Romanum forum xix, 6 imperium iii, 5 judicium xvi, 19 Romanus rex iii, 9. xxxv, 5 Romatinum fl. iii, 22 Romulensis col. iii, 3 Rosea agri Sabini xix, 56 Roseæ campi xvii, 3 Rosphodusa iv, 27 Rostra vii, 60. x, 60. xxxiv, 11. 19. xxxvi, 24 Rubeas prom. iv, 27 Ruber fons xxxi, 5 Rubico fl. Italiæ quondam finis iii, 20 Rubrensis lacus iii, 5 Rubri maris insulæ ix, 12 sinus Persicus ix, 54 Rubricatum fl. iii, 4 Rubrum littus xiv, 5 Rubrum mare quod et Persicum v, 12. vi, 28. ix, 31. 56. xii, 1. 20. xiii, 48. 50. xxiv, 1. xxxi, 22. xxxii, 11. xxxvii, 32 Rubrum mare excelsius Ægypto vi, 33 in eo oleæ nascuntur ii, 106 Rubustini iii, 16 Rucinates iii, 24 Rudiæ iii, 16 Rugusci iii, 24 Rusadir v, 1 Rusazus col. v, 1 Ruscino iii, 5 Rusconiæ col. v, 1 Rusellana col. iii, 8

Rusicade v, 2

Ruspina v, 3. xv, 21 Rusucurium v, 1

Ruteni iii, 5. iv, 33. xix, 2

Rutuba fl. iii, 7 Rutubis portus v, 1 Rutuli (in Latio) iii, 9. xiv, 14

S.

Saba, regio thurifera xii, 30 Sabæi xii, 33. 40 Arabum propter thura clarissimi vi, 32 Scenitæ vi, Sabæorum civitas Sembraca xii, 35 emporium vi, 32 pagus Atramitæ xii, Sabarbares v, 4 Sabaria col. iii, 27 Sabata vi, 31 Sabatha vi, 32 Sabelli iii, 17 Sabellicus caulis xix, 41 Sabini xiv, 4. xv, 4. 11. xxxi, 41. xxxvi, 24 Sevini a cultu deorum iii, 17 Sabini, et raptæ virgines xv, 36. 38 pastores Sabinas rapuerunt xvi, 30 Sabini colles xiv, 4 Sabinus ager xix, 56 lapis xxxvi, 29 Sabis fl. vi, 27 Sabota vi, 32. xii, 32 Sabrata v, 3 Sacæ vi, 19. xxxvii, 33 Sacassani vi, 11 Sacili Martialium iii, 3 Sacrum prom. ii, 112. iv, 35 Sæpinates iii, 17 Sapone iii, 3 Satabis xix, 2 Sætabitani, qui Augustani iii, 4 Saganos fl. vi, 28 Sagaricus sinus iv, 26 Sagaris fl. vi, 1 Sagis ostium iii, 20 Sagra fl. iii, 15 Saguntia iii, 3. 4 Saguntinæ ficus xv, 19 Saguntum iii, 4. xxxv, 46 Saguntus vii, 3. xix, 79 Saguti sinus v, 1 Sai vi, 35 Saiace vi, 32 Sais v, 11 Saitæ (juxta Susianen) vi, 31 Saites nomos v, 9 Saitica charta xiii, 23. 24 præfectura xxviii, 31 Sala fl. v, 1 Sala (in Mauritania) v, 1 Salabastræ vi, 23 Salacia urbs Imperatoria iv. 35 Salacia in Lusitania viii, 73

Salæ, gens vi, 4 Salaminiæ insulæ v, 35 Salaminii vii, 57 Salaminius sal xxxi, 41 Salamis ins. iv, 20. v, 35. vii, 17 Græcia apud Salaminam depugnavit Salaphitanum opp. v, 4 Salapia opp. iii, 16 Salaria via xxxi, 41 Salariana castanea xv, 25 Salariensis col. iii, 4 Salassi iii, 24. xviii, 49 Salassorum Augusta Prætoria iii, 21 Salde col. v, 1 Salduba in Bætica iii, 3 Salduba, Cæsaraugusta iii, 4 Sale stagnum v, 31 Salentina oliva xv, 6 Salentini iii, 10 Salentinum ii, 111 prom. iii, 16 Salentinus (ager) ii, 106. iii, 16 Salernitana Planci latebra xiii, 5 Salluvii iii, 5. 7 Sallyi iii, 21 Salmani vi, 30 Salmon (in Thessalia) iv, 15 Salona col. iii, 26 Salonæ xxxii, 53 Salsos fl. vi, 28 Salsum fl. v, 1. vi, 32 Saltes Galliani iii, 20 Saltuares insulæ ii, 96 Salutariensis Cæsaris iii, 3 Samarabriæ vi, 23 Samariæ oppida v, 14 regio, ibid. Sambracate ins. et opp. vi, 32 Sambri vi, 35 Sambruceni vi, 23 Same ins. iv, 19 Sami labyrinthus xxxiv, 19 Sami tyrannus xxxiii, 6 Samia mala Punica xiii, 34 terra xxviii, 53. 77. xxxi, 46 Remedia ex ea xxxv, 53 testa xxxv, 46 vasa xxxv, 46 Samii vii, 57. xxxv, 36 Samius Duris xxxvi, 17 Elpis viii, 21 Polycrates xxxvii, 2 Theodorus vii, 57. xxxv, 40 Samius lapis xxxvi, 40 Sammei vi, 32 Sammonium prom. iv, 20 Samnites xiv, 14 quos Sabellos, et Græci Saunitas dixere ili, 17 victi xxxiv, 18 Samnites qui bis devicerat xxxiv, 11 Samniti bello xxxiv, 12

Samnitium armatura vii, 19 bellum xvi, 5 legati xix, 36 opp. xxxiii, 11 Samnium Italiæ xxxvi, 67. xxxvii, 65 Samornion, Ephesus v, 31 Samos ins. v, 37. viii, 21. xxxv, 19. Samosata ii, 108 caput Commagenes v, Samothrace ins. iv, 23. xxv, 70. xxxiii, 6. xxxvi, 4 Samothracenus Zocles xi, 63 Samothracia ins. xxxvii, 67 xxxvii, 67 cæpæ xix, 32 Sanagenses iii, 5 Sanda fl. iv, 34 Sandaleon insulæ v, 39 Sandalios ins. v, 37 Sandaliotis (Sardinia) iii, 13 Sandura vi, 36 Sangarium fl. v, 42. vi, 1 Sanisera iii, 11 Sanni Heniochi vi, 4 Sannigæ vi, 4 Sannorum gens xxi, 45 Santarense metallum xxxiv, 49 Santones iv, 33 Santonicum absinthium xxvii, 28 Santonum littus ix, 4 Saoces mons iv, 23 Sapæi iv, 18 Sape vi, 35 Sapei vi, 7 Saphar, regia vi, 26 Sapirene ins. vi, 33 Sapis fl. iii, 20 Sarangæ vi, 18 Saraparæ vi, 18 Sarda creta, e Sardinia xxxv, 57 Sardabal fl. v. 1 Sardemisus mons v, 26 Sardes v, 30. vii, 57. xii, 31. xv, 25. xxxiii, 56. xxxv, 49. xxxvii, 31 Sardi xxx, 52 Sardia cæpæ xix, 32 Sardiana jurisdictio v, 30 Sardiani balani xv, 25 Sardiates iii, 26 Sardinia ins. iii, 13. xvi, 12. xx, 45. xxviii, 42. xxx, 52. xxxv, 52 adversum Sardiniæ prom. v, 3 Sardonum regio iii, 5 Sardoum mare iii, 10 Sardum triticum xviii, 12 Sarepta v, 17 Sargarausene vi, 3 Sarmatæ iv, 25. vi, 15. viii, 65. xxii, 2. xxvi, 63 Sarmatæ Arræi iv, 18 in Caucasi jugis

vi, 5 ad Tanaim Medorum soboles ii, 112. vi, 7 Sarmatarum gentes xviii, 21 Sarmatiæ deserta iv, 25 Sarnaca v, 33 Sarnus amnis iii, 9 Saronicus sinus iv, 5. 9 Sarophages vi, 23 Saros fl. (Ciliciæ) v, 22 Sarpedon prom. v, 22 Sarranates iii, 19 Sarsinates iii, 19 Sarunetes iii, 21 Sarus fl. vi, 3 Sasina portus iii, 16 Sasonis ins. iii, 30 Sassæi iii, 26 Sassumini iv, 33 Sassuri vi, 22 Satarchei vi, 7 Sataros, Patara v, 28 Satricum opp. iii, 9 Saturni ædes Romæ xv, 20 Saturni lacus et puteus xxxi, 18 Saturni prom. iii, 4 Saturnia, ubi nunc Roma est iii, 9 Saturnini, qui Aurinini iii, 8 Satyri v, 8. vi, 35. vii, 2 Saunitæ iii, 17 Savo fl. iii, 9 Sauromatæ iv, 25. 26. vi, 5 multis nominibus vi, 15 supra Borysthenem vii, 2 Savus amnis iii, 22. 28 Saxinæ vi, 34 Scalabis col. iv, 35 Scalabitanus conventus iv, 35 Scaldi fi. iv, 28. 31 Scamander fl. v, 33 Scamandria v, 33 Scammos vi, 35 Scandia ins. iv, 30 Scandila ins. iv, 23 Scandina iv. 27 Scandinavia ins. viii, 16 Scantate vi, 32 Scantiæ aquæ ii, 111 Scaptia iii, 9 Scarabantia Julia iii, 27 Scardona iii, 26 Scardonitanus conventus iii, 25 Scarphia iv, 12. 20 Scatebra fluvius ii, 106 Scelatiti v, 1 Sceneos vi, 34 Scenitæ Arabes v, 12. 21. vi, 30. 32. xiii, 7

Scepsis regio v, 32. xi, 80

Scepsius Metrodorus vii, 21. xxviii, 23. xxxiv, 16. xxxvii, 15 Schæria iv, 19 Scherini iii, 14 Schinussa ins. iv, 23 Schænitas portus iv, 9 Schenos in Beotia iv, 12 Scheenus portus iv, 11 sinus v, 29 Schola Romæ xxxv, 37 Schola Octaviæ xxxvi, 4 Sciapodes vii, 2 Sciathos ins. iv, 23 Scioëssa mons iv, 6 Scione iv, 17 Scironia saxa iv, 11 Scirtari iii, 26 Scodra opp. iii, 26 Scolos iv, 12 Scope ins. v, 35 Scopelos ins. v, 38 Scopelos ins. (in Propontide) v, 44 Scopelos ins. altera v, 38 Scopius fl. v, 43 Scordisci iii, 28 Scorpius mons iv, 17 Scotusa iv, 18 Scotussa xxxi, 14 Scotussæi iv, 17 Scultenna fl. iii, 20 Scydra iv, 17 Scylace v, 40 Scylacium, Scylletium iii, 15 Scylla scopulus iii, 14 Scyllaceus sinus iii, 15 Scyllæ mater Cratais fl. iii, 10 Scyllæum opp. iii, 10 Scyreticum metallum xxxi, 20 Scyritæ vii, 2 Scyrius lapis ii, 106 Scyros ins. iv, 23. xxxvi, 26 Scytala vi, 33 Scytalici cucumeres xix, 23 Scythæ iv, 18. viii, 66. x, 50. xi, 115. xxv, 44. xxvi, 87. xxix, 21. xxxi, 39. xxxiii, 21. xxxvii, 11 ubi sunt vi, 14 Scythæ (anthropophagi) vii, 2 Aruteres iv, 18 Auchetæ vi, 7 Cimmerii vi, 14 Ponto contermini iii, 29 Sacæ vi, 19 Satarchæ iv, 26 Scythæ deducti v, 16 degeneres iv, 25 Scytharum gentes iv, 25 Scytharum nomen transit in Sarmatas iv, 25 Scytharum tarandus viii, 52 Scythes Anacharsis vii, 57 Scythia xi, 30. viii. 15. x, 70. xxv, 43. xxvii, 14. xxxvii, 11

Scythia Sendica iv, 26 Scythia immunis a fulminibus ii, 51 Scythica cyanos xxxvii, 38 lingua iv, 27 plaga ii, 67 Scythici arcus forma iv, 24. 26 Scythici montes vi, 22 smaragdi xxxvii, 16. 17. 18 Scythicum cœruleum xxxiii, 57 Scythicus equitatus viii, 64 Scythicus mons v, 27 oceanus vi, 14. 15 sinus vi, 15 Scythopolis v, 16 Scythotauri iv, 26 Sea vi, 35 Sebaste (Samariæ) v, 14 Sebasteni (Galatiæ) v, 42 Sebastia (in Cappadocia) vi, 3 Sebastopolis castellum vi, 4 Sebastopolis (in Cappadocia) vi, 3 Sebastopolis, Myrina v, 32 Sebennytes nomos v, 9. xiii, 21 Sebennyticum (Nili ostium) v, 11 vinum xiv, 9 Sebinus lacus iii, 23 Secande vi, 35 Secundanorum col. iii, 5 Secundum vi, 35 Secusiani iv, 32 Secusses iii, 21 Sediboniates iv, 33 Seduni iii, 24 Segasmala vi, 35 Segeda Augurina iii, 3 Segesta Siciliæ xxxi, 32 Segesta Tiguliorum iii, 7 Segestani iii, 14 Segeste Carnorum iii, 23 Segestica ins. iii, 28 Segienses iii, 4 Segisamajulienses iii, 4 Segisamonenses iii, 4 Segobrica urbs xxxvi, 45 Segobrigenses iii, 4 Segovellauni iii, 5 Segovia iii, 4 Segusio iii, 21 Selachusa ins. iv, 19 Selambina iii, 3 Selenuntes duo fluvii v, 31 Selenusium triticum xviii, 12 Seleucenses (Galatiæ) v, 42 Seleucia Assyriæ xiii, 9 Seleucia Babylonia vi, 30. 31. xviii, Seleucia ad Belum v, 19 Scleucia (Ciliciæ) v, 22 Scleucia (in Elymaide) vi, 31 Seleucia (ad Euphratem) v, 19. vi, 30 Seleucia magna vi, 17

Seleucia (in Mesopotamia) vi, 30 Seleucia Parthorum x, 67 Seleucia Pieria v, 13, 18, vi, 38 Selcucia (Syriæ) xiii, 11 Seleucia, Trallis v, 29 Seleucis ii, 67 Selgiticum oleum xv, 7. xxiii, 49 Selinuntii iii, 14 Selinus opp. iii, 14 Selinus (Ciliciæ) v, 22 Selinus fl. v, 33 Selinusia creta xxxv, 27 terra xxxv, 56 Selletæ iv, 18 Selli iv, 1 Selymbria iv, 18. xxix, 2 Semberritarum ins. vi, 35 Sembonitis vi, 35 Sembracena myrrha xii, 35 Semellitani iii, 14 Seminethos v, 29 Semirus fl. iii, 15 Senia iii, 25 Seniensis col. iii. 8 Sennates iv. 33 Senogallia iii, 19 Senones iv, 32 Senones, qui ceperant Romam iii, 20 Senta, specus ii, 44 Sentinates iii, 19 Senum delubrum xxxii, 7 opp. iii, 16 portus iv, 18 Separi iii, 26 Sepias prom. iv, 16 Sepiussa ins. v, 36 Seplasia xvi, 18. xxxiii, 57. xxxiv, 25 Septa (Romæ) xxxvi, 4 Septem fratres v, 1 Septempedani iii, 18 Septemtrionales populi xvi, 64 Septemtrionalis regio x, 29 Septimanorum col. iii, 5 Sequana fl. iv. 31 Sequani iv, 31 Sequanus ager xiv, 3 Serbi vi, 7 Sere vi, 35 Seres xii, 41. xxxiv, 41 mores eorum describuntur vi, 20. 24 Vestes ad Seres peti xxxiv, 41 Seres Macrobii vii, 2 Seria iii, 3 Scricum ferrum xxxiv, 41 Sericus oceanus vi, 15 Serum lanigeræ arbores xii, 8 Seriphium absinthium xxvii, 29. xxxii, Seriphus ins. iv, 22. viii, 83 Serippo iii, 3 Serrapilli iii, 28

Serretes iii, 28 Serri vi, 5 Serium mons iv, 18 Servitiana vina xiv. 8 Sesamum vi, 2 Sesanium vi, 35 Sessites fl. iii, 20 Sestianæ aræ iv, 34 Sestinates iii, 19 Sestos urbs x, 6 Sestos et Abydos iv, 18 Setæ vi, 22 Setheries fl. vi, 5 Sethroites nomos v. 9 Setini iii, 9 Setini agri iii, 9. xiv, 5 Setinum vinum xiv, 8. xxiii, 21 Sevini a cultu deorum appellati iii, 17 Sevinus lacus ii, 106 Sevo mons iv, 27 Seurbi iv, 34 Seutlusa ins. v, 36 Sexitanus colias xxxii, 53 Sexsignani iv, 33 Sextanorum col. iii, 5 Sexti Firmum iii, 3 Sextiæ aquæ xxxi, 2 Siambis ins. iv, 30 Siarum iii, 3 Sibaræ vi, 23 Sibde v, 29 Sibi, Apate vi, 32 Sibyllates iv, 33 Sicani iii, 9 Sicania (Sicilia) iii, 14 Sicca col. v, 2 Sicendos lacus Thessaliæ viii, 83 Siceris fl. iii, 4 Sicilia ins. iii, 14. vii, 57. 59. viii, 6. xi, 14. xviii, 7. 12. xxi, 57. xxix, 4. xxxi, 28. 39. xxxv, 51. xxxvi, 45 Sicilia recuperata vii, 27 inde cotonea utilissima xxiii, 54 Sicilia minor Naxus iv, 22 Siciliæ afflatu pestis scorpionum exstinguitur xxxvii, 54 Siciliæ fretum xix, 1 scopulus xxxii, 9 Sicinus ins. iv, 23 Sicula beta xix, 40 Sicula gens xxi, 35 Sicula naufragia vii, 46 Siculæ cochleæ xxx, 15 Siculi xvii, 35 in Gallia Togata iii, 19 (in Italia) iii, 10 (in Latio) iii, 9 Siculo bello vii, 53 Siculo artis genere xvi, 82 Siculotæ iii, 26 Siculum abrotonum xxi, 92 bellum ix,

22 cœlum xi, 30 fretum iii, 7. 10

mare iii, 10. iv, 18. x, 47. xxxii, 11 mel xi, 13 triticum xviii, 12 Siculus Gorgias vii, 49 Sicum iii, 26 Sicyon ii, 73. iv, 6. vii, 57. xiii, 49. xix, 55. xxi, 3. xxxv, 5. 36 Sicyon Africæ xxxvii, 11 Sicyonii xxxvi, 4 Sicyoniorum tyrannus Aristratus xxxv, Sicyonium genus picturæ xxxv, 36 vinum xiv, 9 Sicyonius xxxv, 40. 43. 44 Cantharus xxxiv, 19 Lysippus xxxiv, 19 Polycletus xxxiv, 19 Tisicrates xxxiv, 19 Side v, 26 Side stagnum xxxi, 18 Sidene vi, 4 Siderum fl. vi. 4 Sideris fl. vi, 18 Sidicinæ olivæ xv, 4 Sidicinum Teanum iii, 9 Sidon xii, 55. xiii, 2. xxxvi, 66 opp. Syriæ maritimum xxxv, 51 artifex vitri v, 17 Sidonius Antipater vii, 52 Sidus opp. iv, 11 Sidusa ins. v, 38 Sidyma v, 28 Siga v, 1 Sigeum v, 33 opp. v, 33 prom. iv, 18 Signiæ vinum xiv, 8 Signias mons v, 29 Signina (opera) xxxv, 46 pira xv, 16. Signini iii, 9 Signinum xvii, 4 Signinum vinum xxiii, 21. xxxii, 35 Sila sylva iii, 10 Silarum fl. ii, 106 Silbiani v, 29 Sileni vi, 23 Silici classitæ vi, 30 montani vi, 30 Silis fl. iii, 22 Jaxartes fl. vi, 18 Tanais vi, 7 Silvi gens fera vi, 11 Silvini iii, 16 Silurum gens iv, 30 Simena v. 28 Simittuense opp. v, 4 Simoënti Xanthus junctus v, 33 Simyra v, 17 Sindica civitas vi, 5 Sindus, Indus fl. vi, 23 Singæ vi, 23 Singames fl. vi, 4 Singara v, 21 Singili iii, 3 Singos iv, 17 Singulis fl. iii, 3

Sinnaus lacus ii, 106 Sinonia ins. iii, 12 Sinope, Sinuessa (in Latio) iii, 9 Sinope col. vi, 2 in Ponto xxxv, 13 Sinuessa xiv, 8 in adjecto Latio iii, 9 Sinuessanæ aquæ xxxi, 4 Sinuessanus ager ii, 95 Siphæ iv, 4 Siphnus lapis xxxvi, 44 Siphnus ins. iv, 22. xxxvi, 44 Siplinus, Melos iv, 23 Sipontum iii, 16 Sipylum v, 31 in Magnesia ii, 93 Siraci iv, 26 Sirbitum vi, 35 Sirbonis lacus v, 14 Sirenis tumulus iii, 9 Sirenum prom. ii, 90 sedes iii, 9 Sirini iii, 15 Siris, Nilus v, 10 Sirmiensium civitas iii, 28 Sirmium opp. iii, 28 Sirnides insulæ iv, 20 Sisapo iii, 3 Sisaponensia miniaria xxxiii, 40 Sisaponensis regio xxxiii, 30 Siscia col. iii, 28 Sisolenses iii, 9 Sithone iv, 17 Sithonii iv, 18 Sitia iii, 3 Sitiogagus fl. vi, 26 Sittaca opp. xii, 39 Sittace Græcorum vi, 31 Sittacene ii, 110 Sittianorum Cirta v, 2 Smaragdites mons xxxvii, 18 Smintheum templum v, 32 Smyrna v, 31. vii, 3. xxxiii, 45. xxxv, 19. xxxvi, 4 Smyrna Trachea, Ephesus v, 31 Smyrnæ matroum xvi, 50 Smyrnæ regio xiv, 6 Smyrnæus conventus v, 31 Smyrnæus Marcion xxviii, 7 Sinyrneum hyssopum xxv, 87 Sodii vi, 11 Sogdiani vi, 18 Sogiontii iii, 24 Solanidæ insulæ vi, 32 Soleadæ vi, 23 Solensis Aristomachus xi, 9 Soletum opp. desertum iii, 16 Soleus Mydon xxxv, 40 Soli (Ciliciæ) xiii, 1 Solinates iii, 19 Solis fons ii, 106. v, 5 Solis opp. claritatis magnæ (in Ægypto) v, 11 non procul Memphi vi, 34 ab

Arabibus conditum vi, 34 Solis ins. vi, 24.26 prom. v, 1 urbs (in Ægypto) xxxvi, 14 (in Panchaia) x, 2 Solitanæ cochleæ ix, 82. xxx, 15 Solobriasæ vi, 23 Solonates iii, 20 Solorius mons iii, 2 Solvense Flavium iii, 27 Solus (in Sicilia) iii, 14 Solymi, Pisidæ v, 24. 33 Sonautes fl. vi, 1 Sondræ vi, 23 Sontini iii, 15 Sonus fl. vi, 22 Sophene (pars Syriæ) v, 13. vi, 16 Sopheni vi, 10 Sophonia ii, 91 Sora col. iii, 9 Soractes mons ii, 95. vii, 2. xxxi, 19 Soractia vi, 32 Sorgæ vi, 23 Sosirate vi, 31 Sotira vi, 4 Sottiates iv, 33 Spalathra iv, 16 Spalei vi, 7 Sparta iv, 8 Spartaria Carthago xxxi, 43 Sperchios opp. iv, 13 Sperchius fl. iv, 14 Sphagiæ insulæ iv, 19 Spina urbs iii, 20. 21 Spineticum iii, 20 Spintum vi, 35 Spiræum prom. iv, 9. 19 Spoletin iii, 19 Spoletum xi, 73 Spondolici vi, 7 Sporades insulæ iv, 23 Sporades et Cyclades insulæ iv, 23 Stabiæ opp. iii, 9 Stabianum xxxi, 5 Stabianus ager xxxii, 8 Stabulum v, 33 Stadia, Gnidos v, 29 Stadisis vi, 35 Stagira iv, 17 Stagiræ, in Museo xvi, 57 Statana vina xiv, 8. xxiii, 21 Statiellorum aquæ iii, 7 Statones iii, 8 Statoniensia vina xiv, 8 Statoniensis ager ii, 96. xxxvi, 49 Statyellæ in Liguria xxxi, 2 Stauri vi, 18 Steganos ins. v, 36 Steganus alveus Nili v, 31 Stentoris Portus iv, 18 Stephane mons iv, 15

Stephane (in Paphlagonia) vi, 2 Stephane, Prænestini iii, 9 Stephane, Samos v, 37 Steria iv, 11 Stiria ins. v, 35 Stlupini iii, 25 Stobi opp. iv, 17 Stechades ins. iii, 11. xxxii, 11 Stænos iii, 24 Stoidis ins. vi, 28. ix, 54 Strabellini iii, 16 Stratoclia vi, 6 Stratonice (in Perside) vi, 30 Stratonicea v, 29 Stratonis ins. vi, 34 Stratonis turris v, 14 Stratos fl. vi, 18 Stratos opp. iv, 2 Strongyle ius. iii, 14. xxxv, 52 Strongyle ins. in Lycio mari v, 35 Strongyle, Naxus iv, 22 Strophades insulæ iv, 19 Struthopodes vii, 2 Strymon fl. iv, 17. xxi, 58. xxii, 12 Strymonis, Bithynia v, 40 Stura fl. iii, 20 Sturium ins. iii, 11. iv, 29 Sturnini iii, 16 Stygis aquæ venenum xxx, 53 Stymphalis Arcadiæ fluvius ii, 106 Stymphalum iv, 10 Styx in Arcadia ii, 106. xxxi, 19 Suanenses iii, 8 Suanetes iii, 24 Suani vi, 4 Suanorum gens xxxiii, 15 Suari vi, 22. 25 Suarni vi, 12 Suasa vi, 35 Suasini iii, 19 Subalpini montes xxv, 31 Subertani iii, 8 Subi fl. iii, 4 Sublaqueus iii, 17 Sublicius pons Romæ xxxiv, 11. xxxvi, Subocrini iii, 24 Subsolani montes Indorum vii, 2 Subur fl. v, 1 Subur opp. iii, 4 Suburra (pars Urbis) xviii, 3 Succabar col. v, 1 Succasses iv, 33 Succubo iii, 3 Suche vi, 34 Sucrana iii, 3 Sucro fl. iii, 4. 11 Sue, in rupibus vi, 30

Suel iii, 3 Suelleni vi, 32 Suelteri iii, 5 Suemus fl. iv, 18 Suertæ vi, 23 Suessa col. iii, 9 Suessa Pometia vii, 15 Suessiones iv, 31 Suessulani iii, 9 Suetri iii, 5.24 Suevi iv, 25. 28 Suevorum'rex ii, 67 Suffenates iii, 17 Suillates iii, 19 Sulcense prom. iii, 13 Sulcitani iii, 13 Sulmo iii, 9. xxxiv, 41 Sulmonenses iii, 17 Sulmonensis ager xvii, 41 Summara vi, 35 Sunium prom. iv, 11. xxi, 29 Sunuci iv, 31 Superequani iii, 17 Superum et inferum mare iii, 23 Sura v, 21 Sura vi, 23 Surdaones iii, 4 Surium flumen Colchidis ii, 106 Surium ins. iii, 26 Surium opp. et fl. vi, 4 Surrentina vina xiv, 8. xxiii, 20. 21 Surrentinæ testæ xiv, 4 Surrentini colles xiv, 4 montes iii, 9 Surrentium prom. v, 1 Surrentum opp. iii, 9. xxxv, 46 Susa vi, 26 Parthorum xxv, 95 Persidis xxiv, 102 regia Persarum vi, 31 Susiane vi, 26. 31 Susiani vi, 31 Susis Turris alba ii, 110 Sutrina col. iii, 8 Syagrum prom. vi, 26. 32 Sybaris fl. xxxi, 9 et urbs iii, 15. xvi, 33 deleta vii, 22 Sybaritani viii, 64 Sybota ins. iv, 19 Sycaminum v, 17 Syce ins. v, 38 Sycussa ins. v, 38 Sydopta vi, 35 Sydracæ, expeditionum terminus xii, Syene opp. ii, 75. vi, 35. xxxvii, 56 Ægypti vi, 39 Thebaidis xxxvi, 13 finis Æthiopiæ v, 10 finis imperii xii, 8 Syenitæ vi, 35 Syenites lapis xxxvi, 13. 19 Sygaros ins. vi, 32

Ind. Plin.

Sueconi iv, 31

Syrie ins. v, 31

Syllana colonia Urbana xiv, 8 Symæthii iii, 14 Symæthum fl. iii, 14 Symbari vi, 35 Symbolon portus iv, 26 Syme ins. v, 36 Symplegades insulæ iv, 27. vi, 13 Syndraci vi, 25 Synliietæ vi, 7 Synnada v, 29 Synnadicus lapis xxxv, 1 Syracusæ col. iii, 14. x, 75. xxxi, 30. xxxii, 7. xxxiv, 19 cum caperentur Syracusana superficies ædis Vestæ xxxiv, 7 Syracusanus ager iii, 14. xvii, 3 Syracusanus fons Arethusæ ii, 106 Syracusanus Menander viii, 5 Syracusanus Mentor viii, 21 Syracusii vii, 57 Syracusis hora aliqua sol cernitur ii, 62 Syrbotæ vi, 35. vii, 2 Syrecæ vi, 34 Syri vii, 57. viii, 84. xiii, 9. xxviii, 57. xxxvii, 71 Syria viii, 23. 75. 84. xi, 35. xii, 48. xiii, 9. 10. 12. 13. 22. xv, 14. xvi, 21. 23. 92. xvii, 3. 35. xviii, 30. 47. xxi, 35. xxii, 42. xxiv, 42. 50. xxvi, 30. xxvii, 59. xxix, 13. xxxiii, 22. xxxvi, 59 Syria: ibi cedrus xvi, 76 Syria terrarum maxima v, 13 Syria Asiaque xxxvi, 12 Syria Antiochia v, 18 Syria Cœle v, 17. xxi, 72 Syria Palæstina xii, 40 Syria supra Phœnicen xii, 55 Syriaca balanus xii, 46 elate xii, 62 resina xiv, 25 resina terebinthina xxiv, 22 siliqua xiv, 19 vitis xiv, 4 Syriacæ siliquæ xxiii, 79 terebinthi xvi, Syriaci boves viii, 70 raphani xix, 26 Syriacos rhus xxiv, 79 Syriacum nardum xii, 26 Syriæ situs, longitudo et latitudo v, 13 Syriæ finitima Petræa xxxvii, 40 Syriæ maritima xv. 7. xxvii. 9 Syriæ pars Commagene x, 28 Syriæ portæ v, 18 Syriæ populis inesse lumbricos xxvii, Syriæ imperitavit Æthiopia vi, 35 Syriæ leones viii, 17 pira xv, 16 Syriæ legatus xv, 21 Syricum sil xxxiii, 56

Syrie (prope Ephesum) i, 91

Syrieni vi, 23 Syris vicini montes viii, 83 Syrium oleum xxiii, 49 triticum xviii, Syrium fl. v, 43 Syrius Pherecydes vii, 52. 57 Syrmatæ vi, 18 Syrnos ins. iv, 23 Syrophænices vii, 57 Syrorum olera multa xx, 16 Syros ins. iv, 22. xxxiii, 56 Syrtes Africa ix, 69. viii, 76. xiii, 32 æstus in Syrtibus ii, 99 Syrtes duæ v, 4 Syrtes majores v, 5. vii, 2 Syrtes majores juxta Nilum vi, 37 Syrtes (in Elymaide) vi, 31 Syrtibolos regio vi, 29 Syrtica arbor xxiv, 2 Syrticæ solitudines viii, 11 Syrtides gemmæ xxxvii, 67 Syrtis magna xxxvii, 11 Syrtis major v, 4. xix, 15 Syrtis minor v, 3 Syrtium littus xxxvii, 67 Syverus Atticæ fl. xxxvii, 35

T.

Tabidium opp. v, 5 Tabis prom. vi, 20 Tabraca v, 2 Tacape, civitas Africæ v, 3. xviii, 51 Tacapensis Africa ager xvi, 50 Tacatua v, 2 Tacompsos vi, 35 Tacompsos altera vi, 35 Tader fl. iii, 3. 4 Tadiates iii, 17 Tadinates iii, 19 Tadnos fons vi, 33 Tadu ins. vi, 35 Tænarium littus ix, 8 Tænarius lapis xxxvi, 29. 43 Tauarum opp. iv, 8 prom. iv, 7 Tagestense opp. v, 4 Tagori vi, 7 Tagus Hispaniæ fl. iii, 4. iv, 35. viii, 67. xxxiii, 21 Talabrica iv, 35 Talarenses iii, 14 Tallusa ius. v, 38 Taluctæ vi, 22 Tama vi, 35 Tamarici iv, 34 fontes xxxi, 18 Tamaseus v, 35 Tammacum vi, 32

Tarsatica iii, 25

Tamna vi, 32 Tamuda fl. v, 1 Tanagra liber populus iv, 12 Tanagrici galli x, 24 Tanais fl. iv, 24. vi, 7 Europæ terminus iii, 1 ostium ii, 112 Jaxartes fl. vi, 18 Silis vi, 7 Tanaitæ vi, 7 Tanarus fl. iii, 20 Tanites nomos v, 9 Taniticum linum xix, 2 Taniticum (Nili ostium) v, 11 Tannetani ili, 20 Tantalis, urbs ii, 93 Tantalis, Sipylum v, 31 Tantarene vi, 35 Taphiæ insulæ iv, 19 Taphias ins. iv, 19 Taphiassus iv, 3 Taphius mons xxxvi, 39 Taphiusius aëtites xxxvi, 39 Taphra v, 4 Taphre (in Taurica) iv, 26 Taphros, fretum iii, 13 Tapori iv, 35 Taposiris Ægypti xxvii, 29. xxxii, 31 Taprobane ins. vi, 23. 24. vii, 2. ix, 54. xxxii, 53 extra orbem relegata vi, 24 Tapyri vi, 18 Tarachie ins. iv, 19 Taranci vi, 32 Tarbelli iv, 33. xxxi, 2 Tarentina castanea xv, 25 cupressus xvi, 60 ficus xv, 19 lana xxix, 9 myrtus xv, 37. xvii, 11 pira xv, 16. 18 purpura ix, 63 vina xiv, 8 Tarentinæ nuces xv, 24 Tarentini ix, 8 Tarentinum genus uvarum xiv, 4 Tarentinus ager x, 41 portus iii, 16 sal xxxi, 41 sinus iii, 16 Tarentum opp. iii, 16. viii, 73. xxxiv, 6. 18 Targines fl. iii, 15 Tarichea v, 15 Tarinates iii, 17 Tariona castellum iii, 26 Tariotarum regio antiqua iii, 26 Tarnis fl. iv, 33 fons v, 30

Tarpeium vii, 45. xxviii, 4

Tarquiniensis ager viii, 78. ix, 82 lacus

Tarracone (qui) disceptant populi iii, 4

Tarquinienses xxxvi, 49

Tarraco col. iii, 4. xix, 2

Tarraconensia vina xiv, 8

Tarragenses iii, 4

Tarraconensis provincia iii, 2

ii, 96 Tarracina xiv, 4

Tarsuras fl. vi, 4 Tarsos (Ciliciæ) v, 22. xiii, 2 Tartarum ostium iii, 20 Tartessiorum rex vii, 49 Tartessos iii, 3 Gadis iv, 36 Tarvisani montes iii, 22 Tarus fl. iii, 20 Tarusates iv, 33 Tarusconienses iii, 5 Tasconi ili, 5 Tattæus sal xxxi, 41. 45 Taveni vi, 32 Tavium v, 42 Taulantii iii, 26 Taurania intercidit iii, 9 Tauri Scythæ iv, 26 Taurica Cherronesus xix, 30 Taurica Scythia iv, 26 Taurini xv, 9 sub Alpibus xviii, 40 Taurini Aquenses iii, 8 Taurinorum Augusta iii, 21 Taurisani iii, 23 Taurisca gens iii, 24 Taurisci iii, 28 Tauriscorum Noreia iii, 23 Tauroëntum iii, 10 Tauromenium col. iii, 14 Tauromenitana vina xiv, 8 Tauromenitani colles xiv, 4 Tauromenitanus euripus ii, 100 Taurorum civitas iv, 26 collis Librosus ii, 105 penins, ii, 98 Taurunum opp. iii, 28 Taurus alveus Nili v, 34 Taurus mons v, 20. 27. 31. xxv, 87. Taurusci, nunc Norici iii, 24 Taxillæ vı, 23 Taygetus mons ii, 81. iv, 8. xxxvi, 17. xxxvii, 18 Tazata vi, 19 Teani e Graiis iii, 16 Teanum Apulorum iii, 16 Teanum Sidicinum iii, 9. xxxi, 5 Teari, qui Julienses iii, 4 Tearus fl. iv, 18 Teatini Marrucinorum iii, 17 Techedia ins. iv, 23 Tectosages (in Galatia) v, 12 Tectosages Volcæ iii, 5 Tectosagum Tolosani iii, 5 Tecum fl. iii, 5 Tedanium fl. iii, 25 Teganusa ins. iv, 19 Tegea iv, 10 Tegium v, 33 Teius Aguo xxxiii, 44 Telamon portus iii, S Telane tiens xv, 19

Telandria ins. v, 35 Telandrus v, 28 Teleboides insulæ iv, 19 Telendos ins. v, 35 Telethrius mous in Eubœa xxv, 53 Telini iii, 9 Tellene iii, 9 Telmesicum vinum xiv, 9 Telmessus fl. v, 29 Telmessus v, 28. 29 urbs religiosissima xxx, 2 Telos ins. iv, 23 Tembrogius fl. vi, 1 Temenitis (fons) iii, 14 Temerinda, Mootis vi, 7 Temese, Temsa iii, 10 Temnos (in Æolide) v, 32 fuit (in Ionia) v, 32 Tempe iv, 15 Thessalica xvi, 92. xxxi, Tempsa xiv, 8 Tempsis vii, 49 Temsa iii, 10 Tenedos ins. ii, 106. v, 39 Tenites (gemma) xxxvii, 46 Tenos ins. iv, 22 Tentyris v, 11 insula Nili xxviii, 6 Tentyritæ viii, 38 Tentyrites nomos v, 9 Tentyriticum linum xix, 2 Tenupsis vi, 35 Teos ins. v, 38 Tepula aqua xxxvi, 24 Terendon vicus vi, 32 Tereses iii, 3 Tergedum vi, 35 Tergeste col. iii, 22 Tergestinus sinus iii, 22 Tergilani iii, 15 Terias fl. iii, 14 Terina Crotonensium iii, 10 Terinæus sinus iii, 10. 15 Termera v, 29 Termes iii, 4. v, 31 Terracina ii, 56. iii, 9. xvi, 59 Tervium iii, 18 Tessara vi, 35 Tetragonis vi, 25 Tetranaulochus iv, 18 Teuchira, Arsinoë v, 5 Teurnia iii, 27 Teutani, Græca gens iii, 8 Teuthrania ii, 87 regio v, 33 Teuthranie v, 33 Teutobodiaci v, 42 Teutoni iv, 28. xxvi, 9. xxxvii, 11 Teutonorum legatus xxxv, 8 Teutria ins. iii, 30 Thali vi, 5 Thaludæi vi, 32

Thamar fl. vi, 32 Thamnitica Judææ toparchia v, 15 Thamudeni vi, 32 Thapsaens v, 21 Thapsus (in Africa) v, 3. vii, 26 Tharne xi, 73. 81 Thasia uva xiv, 9. 22 Thasiæ nuces xv, 24 vites xiv, 4 Thasie regio vi, 11 Thasii vii, 57 Thasium acetum xxxiv, 27 marmor xxxvi, 5 Thasium vinum xiv, 9. 16 Thasius Neseas xxxv, 36 Thasius Philiscus xi, 9 Thasius Polygnotus xxxv, 35 Thaso xiv, 19 Thassos ins. iv, 23 Thatice vi, 35 Thaumacie iv, 16 Theangela v, 29 Thebæ Ægyptiæ xxxvi, 12.20. xxxvii, 30. 54 Thebæ Bœotiæ iv, 12. vii, 57. x, 34. xiii, 19. xvi, 87. xxxiv, 40 a Sidoniis conditæ v, 17 Thebæ Corsicæ iv, 4 Thebæ Lucanæ iii, 15 Thebæ Thessaliæ iv, 15 Thebaica arena xxxvi, 9 balanus xii, 46 Thebaicæ palmæ xxiii, 51 Thebaicum cuminum xix, 47 mortarium xxxiv, 22. 50 triticum xviii, 12 Thebaicus lapis xxxiii, 31. xxxvi, 13. 43 sal xxxi, 45 Thebaidis oppidum Alabastrum xxxvii, 32 Coptos xxxvii, 17 Thebaidis regio xviii, 47 Thebaidis Syene xxxvi, 12 Thebais, pars Ægypti contermina Æthiopiæ v, 9. xii, 46. xiii, 9. xvi, Thebais fl. v, 29 Thebana Olympias xxviii, 77 Thebani Aristidæ discipulus xxxv, 36 Thebanis Bœotiæ innascuntur tineæ xxvii, 120 Thebanus Aristides xxxv, 36 Tiresias Thebanus senex (statua) xxxiv, 19 Thebarum oppugnatio viii, 64 expugnatio xxxiv, 8 Thebas cum caperet Alexander vii, 30. xxxiv, 19 Thebasa v, 25 Thebaseni v, 42 Thebe portarum centum v, 11 Thebe (in Æolide) v, 32 Thebis delubrum Serapis xxxvi, 11 Thelpusa iv, 10

Themiscyra vi, 4 Themiscyrena regio vi, 3. xxiv, 102 Themisones v, 29 Themisteas prom. vi, 28 Thenæ v, 3. vi, 35 Theodosia (in Tauris) iv. 26 Θεοδοσία (Διδς) ii, 106 Theon ochema v, 1. vi, 35 Θεῶν ὄχημα ii, 110 Thera ins. ii, 89. iv, 23 Theræus cyperus xxi, 70 Theramne iv, 8 Therapnæ iv, 20 Therasia ins. iii, 14. iv, 23 inter Cycladas ii, 89 Therionarce ins. v, 36 Thermæ col. iii, 14 Thermæ Agrippæ xxxiv, 19. xxxv, 9. xxxvi, 64 Thermæus sinus iv, 23 Thermaicus sinus iv, 17 Therme iv, 17 Thermodon fl. vi, 4. xi, 19. xxxvii, 19. Thermopylarum angustiæ iv, 14 Therothoas vi, 31 Thespiades Cleomenis xxxvi, 4 Thespiæ (in Magnesia) iv, 16. xxxv, 40. xxxvi, 4 liberæ iv, 12 Thespiarum fons xxxi, 7 Thesproti iv, 1 Thesprotia iv, 1. xxxvii, 27 Thessala Catanance xxvii, 35 fabula xxx, 2 nymphæa xxvi, 90 Thessalæ matres xxx, 2 Thessali vii, 57 Thessalia (regio) iv, 14. vii, 3. viii, 43. x, 15. 31. xvi, 41. xvii, 3. xviii, 30. xxv, 37. 53. xxvii, 42. xxxiv, 19 Thessalica creta xxxv, 57 Thessalica Tempe xvi, 92. xxxi, 19 Thessalicus spado xii, 5 Thessalis, Bithynia v, 40 Thessaloce v, 31 Thessalonica liberæ conditionis iv, 17 Thessalorum gentis inventum viii, 70 Thessalus Echecratis x, 83 Theudalis v, 3 Theudense opp. v, 4 Thia ins. iv, 23 inter Cycladas ii, 89 Thibiorum genus vii, 2 Thimanei vi, 32 Thinites nomos v, 9 Thisbe iv, 12 Thear opp. v, 7 Thomna xii, 32 Thoricos locus xxxvii, 18 prom. iv, 11 Thoronos iv, 19 Thospites lacus vi, 31

Thrace xxx, 2 Thraces iii, 29. xxii, 12 Thracia iv, 18. viii, 42. x, 10. xi, 34. xii, 27. xvii, 3. xviii, 73. xix, 12. xxv, 45. xxxi, 19. 46 Thracia gens vii, 41 gemma xxxvii, 68 helix xvi, 62 pæderos xxxvii, 46 Thraciæ pars ii, 59 pars maritima xiv, 6 Thraciæ scuta xvi, 62 Thracii napi xix, 25 Thracium triticum xviii, 12 Thracius Bosporus iv, 24. ix, 20 Thracius lapis xxxiii, 30 Thracum soboles Milyæ v, 25 Thrax Studiosus xi, 99 Thamyras vii, 57 Threcidica parma xxxiii, 45 Thriasii iv, 10 Thriasius campus iv, 11 Thronium iv, 12 Thryon iv, 7 Thule ins. ii, 77. 112. iv, 30. vi, 39 dies ibi continuantur, noctesque per vices vi, 39 Thumata vi, 32 Thunusidense opp. v, 4 Thurii opp. iii, 15. xii, 8. xxxi, 9. 43. xxxvi, 59 Thurina vina xiv, 8 Thurini xxxiv, 15 Thurini colles xiv, 4 Thurinus ager xvi, 33 Thusci iii, 19. 20 Thusci (in Campania) iii, 9 Thusci lingua Gracorum cognominati iii, 8 Thuscorum Mantua iii, 23 Thussagetæ iv, 26 Thyamis fl. iv, 1 Thyatira v, 31 Thyatira ins. iv, 19 Thyatireni v, 33 Thydonos v, 29 Thymbre v, 33 Thymnias sinus v, 29 Thyni iv, 18. v, 41. 43 Thynias iv, 18 Thynias ins. v, 44 Thynias Apollonia vi, 13 Thynos v, 22 Thyrea locus iv, 8 Thyrides insulæ iv, 19 Thysdritanus civis vii, 3 Thyssus iv, 17 Tiara xix, 13 Tiare v, 33 Tiareni v, 33 Tibaranæ hyacinthi xxxvii, 42 Tibareni vi, 3

Tiberi fluvio imposita villa Cæsarum Tiberias v, 15 Tiberina ostia iii, 6. 12 Tiberinus campus xxxiv, 11 Tiberis amnis iii, 8. xxxiv, 13. xxxvi, 14.74 - Tiberis antea Tybris appellatus iii, 9 Tiberis fl. inter duos pontes ix, 79 Tibigense v, 4 Tiburtes iii, 17. xiv, 4. xvi, 87. xvii, 26 Tiburtina xxxi, 24 Tiburtina ficus xv, 19 Tiburtinus lapis xxxvi, 5. 48 Tichis fl. iii, 4 Ticinum non procul a Pado iii, 21 Ticinus amnis ii, 106. iii, 20. vii, 29 Tifata iii, 9 Tifernates Tiberini iii, 19 Tifernus fl. iii, 16. 17 Tigavæ v, 1 Tigense opp. v, 4 Tigranocerta vi, 10 Tigri imposita Ninus vi, 16 Tigrin sagittam Medi appellant vi, 31 Tigris fl. vi, 9. xviii, 47. xxxi, 21 in Mesopotamia ii, 106 a celeritate vocatur vi, 31 (describitur) vi, 31 Tigullia iii, 7 Tiliaventum fl. iii, 22 Timachi fl. iii, 29 Timachus iii, 29 Timavus fl. in Aquileiensi campo ii, 106. iii, 22 fons xiv, 8 ostia iii, 30 Timia fl. iii, 9 Timici v, 1 Timolus mons, qui et Tinolus v, 39 Timoniacenses v, 42 Tingi v, 1 Tiparenus ins. iv, 19 Tipasa v, 1 Tiphicense opp. v, 4 Tiquadra ins. iii, 11 Tirida iv, 18 Tiris ins. iii, 15 Tiristasis iv, 18 Tiryntha iv, 19 Tirynthe, a Típus viii, 81 Tirynthii vii, 57 Tisanusa v, 29 Tissinenses iii, 14 Titanus fl. v, 32 Tithrone iv, 4 Titium fl. iii, 23, 25 Tium vi, 1 Tlos v, 28 Tmolites (vinum) xiv, 9 Tmolus mons v, 30, 31, vii, 19

Tmolus fl. xxxiii, 43 Toani vi, 32 Tochari vi, 20 Togata Gallia iii, 19 Togienses iii, 23 Togisonus fl. iii, 20 Tole vi, 35 Tolerienses iii, 9 Toletani iii, 4 Tolistobogi v, 42 Tollentinates iii, 18 Tolosani iv, 33 Tectosagum iii, 5 Tomalei vi, 32 Tomarus mons iv, 1. 3 Tomi iv, 18 Tonderos fl. vi, 25 Topazos insula Rubri maris vi, 34. xxxv, 22 Topiris iv, 18 Toralliba ins. vi, 23 Torctæ vi, 5 Tornadotus fl. vi, 31 Tornates iv, 33 Toronæi iv, 17 Torone iv, 17. ix, 51. 69 Torone lacus xviii, 30 Tortuni iv, 10 Toxandri iv, 31 Trachea Smyrna, Ephesus v, 31 Tracheotis Seleucia v, 22 Trachia porta, Cyzici xxxvi, 23 Trachie ins. iv, 19 Trachin Heraclea iv, 14 Trachinia rosa xxi, 10 Trachonitis v, 16 Tractari iv, 26 Traducta Julia, col. v, 1 Tragasæus sal xxxi, 41 Tragiæ insulæ v, 37 Tragila ins. iv, 23 Tralles vii, 3. xvii, 38. xxxv, 46 Trallianus Aphrodisius xxxvi, 4 Tauriscus xxxvi, 4 Trallibus regia Attali xxxv, 49 Trallicon v, 29 Trallis (in Caria) v, 29 Transalpes iii, 21 Transalpina Gallia xxii, 3 Transmontani Astures iii, 4 Transpadana Italia x, 41. xvii, 35. xviii, 12. 49. xix, 3 Transpadana regio iii, 21 Transpadani xvii, 5. xviii, 34. 56 Transpadanorum agrestes femina xxxvii, Transrhenani hostes xix, 2 Trapeza prom. v, 33. 40 Trapezopolitæ v, 29 Trapezus vi, 1

Træzenius Ardalus vii, 57

Trasymenus lacus ii, 86. vii, 29. xv, 20 Trebani iii, 9 Trebellica vina xiv, 8 Trebia fl. iii, 20. vii, 29. xv, 20. xvi, 5 Trebiates iii, 19 Trebulana vina xiv, 8 Trebulani iii, 9 Trebulani Mutuscæi et Suffenates iii, 17 Trecasses iv, 32 Treienses iii, 18 Trcres iv, 17 Treventinates iii, 17 Treveri iv, 31 Trevericus ager Gallia xi, 109. xviii, Triare regia vi, 11 Triballi iii, 29. iv, 1. 17. vii, 2 Triboci iv, 31 Tribulium iii, 26 Trica et Apina iii, 16 Tricastinorum Augusta iii, 5 Tricca iv, 15 Tricolli iii, 5 Tricorium regio iii, 5 Tricoryphos mons vi, 32 Tridentinæ Alpes iii, 20 Tridentini iii, 23 Trieris v, 17 Trifolina vina xiv, 8 Trigemina porta xviii, 4. xxxiv, 11 Trimontium iv, 18 Trinacria ins. iii, 14 Trinacria, Rhodos v, 36 Trinium fl. iii, 17 Triopia, Gnidos v, 29 Tripolis castellum et fl. vi. 4 Tripolis (Syriæ) v, 17 Tripolitani (in Lydia) v, 30 Tripoliticum vinum xiv, 9 Triquetra (Sicilia) iii, 14 Trispithami vii, 2 Tritea iv, 4 Tritienses iv, 10 Tritium iii, 4 Triton palus et fl. v, 4 Triton, Nilus v, 10 Triulatti iii, 24 Triumphale Ipasturgi iii, 3 Triumpilini iii, 24 Troadi superjecta Phrygia v, 41 Troadis prom. Lectos ix, 29 finis v, 40 Troas v, 32. 33. x, 85. xxxi, 32 Troas Alexandria xxxvi, 25 Trocmi v, 42 Træzen iv, 9. xxxi, 8 Trozene (in Caria) v, 29 Træzenii carbunculi xxxvii, 25 Træzenium vinum xiv, 22 Trazenius ager iv, 19

Trogilia v, 31 Trogiliæ insulæ v, 37 Troglodytæ ii, 106. v, 5. vii, 2. ix, 12. xi, 45. xii, 30. 33. 44. 46 Troglodytæ super Æthiopiam vii, 2 (in Africa) v, 8. vi, 32 contermini Æthiopiæ viii, S. 11 (inter Scythas) iv, Troglodytarum gentes vi, 34 insulæ xiii, 52 Troglodyte ii, 75 Troglodytica regio xii, 14. xxxvii, 55. 60 balanus x.i, 46 myrrha xii, 35 Troglodytice ii, 71. 76. vi, 34 Troglodyticen excussit Philadelphus Troglodyticum Hydreum vi, 26 Troglodytis Æthiopia xii, 42 myrrha vi, 34 Trogodytæ xxxi, 15. xxxvii, 32 Troja vii, 57. xxxv, 4 cum pugnatum apud Trojam est v, 31 Trojæ excidium xvi, 79 Trojana stirpe orti Veneti iii, 23 Trojana tempora xiii, 21. xxi, 10. xvii, 29. xxx, 2. xxxiii, 3.38 Trojana bella vi, 35. vii, 57. xvi, 79. xix, 6. xxx, 2 Tropina vi, 23 Trossulum xxxiii, 9 Truentinorum Forum iii, 20 Truentum oppidum cum amne iii, 18 Tuati vetus iii, 3 Tuberum fl. vi, 26 Tuburbis col. v, 4 Tuburnicense opp. v, 4 Tubusuptus col. v, 1 Tucca v, 1 Tucci col. iii, 3 Tucim iii, 11 Tuder col. iii, 19 Tudernis vitis xiv, 4 Tudertes ii, 58 Tuficani iii, 19 Tugiensis saltus iii, 3 Tungri iv, 31 civitas Galliæ xxxi, 8 Tunicense opp. v, 4 Turcæ vi, 7 Turduli Barduli iv, 35 veteres iv, 35 Turdulorum gens vii, 15 ora iii, 3 Turiasonenses iii, 4 Turiasso xxxiv, 41 Turiga iii, 3 Turium fl. iii, 4 Turmentini iii, 16 Turmogidi iii, 4 Turobrica iii, 3 Turocelum iii, 19

Turones iv, 32 Turres Hannibalis ii, 73 Turrus fl. iii, 22 Tusca fl. v, 2. 3 Tuscanica opera xxxv, 45 signa xxxiv, Tuscanicæ columnæ xxxvi, 56 Tuscanicus Apollo xxxiv, 18 Tuscaniensis iii, 8 Tusci ii, 55. x, 3. xiv, 4. xviii, 49. xxxiii, 9 Tuscorum ager fuit iii, 9 Tuscorum literæ ii, 53 Tusculana cæpa xix, 32 mora xv, 27 viola xxi, 14 villa xxxvi, 24 villa Syllæ, quæ postea Ciceronis xxii, 6 Tusculani iii, 9 Tusculanorum Consul vii, 44 Tusculanum ii, 98. xvi, 59 Tusculanum Hortensii xxxv, 40 Tusculanus ager xvi, 91 lapis xxxvi, Tuscum æquor iii, 6. 10. vi, 39 Tuscus sinus ii, 89 Tusdritanum opp. v, 4 Tusiorum iv, 29 Tussagetæ vi, 7 Tutienses iii, 9 Tutini iii, 16 Tyana vi, 3 Tyde castellum iv, 34 Tydii vi, 7 Tyli insulæ xii, 22 Tylos ins. vi, 32. xii, 21. xvi, 80 Tylos minor xii, 21 Tymbriani v, 25 Tymphæi iv, 3. 17 Tymphaicum gypsum xxxv, 57. xxxvi, Tyndaris col. iii, 14 in Sicilia ii, 94. vi, 4. xxxii, 53 Tynidrunense opp. v, 4 Typanei iv, 10 Tyra fl. et opp. iv, 26 gens in Arabia vi, 33 Tyracinenses iii, 14 Tyragetæ iv, 26 Tyria dibapha ix, 63 Tyriæ purparæ xxi, 22 Tyrienses (Lycaoniæ) v, 25 Tyrii Aborigines Gadium iv, 36 Tyriorum rex vii, 49 Tyrissæi iv, 17 Tyrium coccum ix, 65 purpurissum xxxv, 36 vinum xiv, 9 Tyrius (colos) xxii, 3 Tyrrheni (in Etruria) iii, 8 Tyrrhenum mare iii, 10. xxxvi, 21 Tyrrhenus Pisæus vii, 57

Tyrus ix, 60. xxxvii, 58 quondam insula v, 17 ibi templum Herculis xxxvii, 19

V.

Vacca fl. iv, 35 Vaccæi iii, 4. xvi, 76 Vaccæorum civitates iii, 4 Vacunæ nemora iii, 17 Vada Volaterrana iii, 8 Vadei vi, 32 Vadimonis lacus ii, 96 Vadum Sabatium portus iii, 7 Vagense opp. v, 4 Vagense aliud opp. v, 4 Vagienni Ligures iii, 24 montani iii, Vagiennorum Augusta iii, 7 Valdasus fl. iii, 28 Valentia col. iii, 4 Valentia (Galliæ) iii, 5 Valentia (in Africa) v, 1 Valentini iii, 16 Valentiui (in Sardinia) iii, 13 Valentinum Forofulvi iii, 7 Valerienses iii, 4 Vali vi, 7 Valii vi, 35 Vallæi iv, 17 Valli vi, 12 Vamacures v, 4 Vangiones iv, 31 Vannianum regnum iv, 25 Varbari iii, 23 Varciani iii, 28 Vardæi populatores Italiæ iii, 26 Varduli iii, 4 Vardulorum oppida iv, 31 Varctatæ vi, 23 Varia Apula iii, 16 Varia opp. iii, 4 Varianus fl. iii, 22 Varini iv, 28 Varracini xvii, 35 Varvarini iii, 25 Varus amnis iii, 5.6 Vascones iii, 4 Vasconum saltus iv, 34 Vasio iii, 5 Vassei iv, 33 Vaticanum viii, 14. xvi, 87. xviii, 4. xxxvi, 15 Vaticanus ager iii, 9 Circus xvi, 76 Vatreni portus iii, 20 Vatrenus amnis iii, 20 Vatusicus cascus xi, 97

Uberæ vi, 22

Ubii iv, 31. xvii, 4 Uceni iii, 24 Ucitana duo oppida v, 4 Ucultuniacum iii, 3 Udini Scythæ vi, 15 Uduba fl. iii, 4 Veamini iii, 24 Vectones iii, 4 Vectis ins. iv, 30 Vediantiorum civitatis opp. iii, 7 Vegium iii, 25 Veiens ii, 98 Veiens ager iii, 19 Veientana gemma xxxvii, 69 Veientani iii, 8 Veii viii, 65. xxxvii, 69 Veios cepit Camillus iii, 21 Velauni iii, 24 Veleiacium vii, 50 Veliates iii, 7 Veliates Vecteri iii, 20 Velienses iii, 4. 9 iii, 17. Velinus lacus ii, 62. 100. xxxi, 5 Veliterni iii, 9 Veliternina vina xiv, 8 Veliternum viii, 59 rus xii, 5 Vellates iv, 33 Velocasses iv, 32 Venafranus ager xxxi, 5. xv, 3. xvii, 3 Venafrum col. iii, 9 Venales Cæsari iii, 4 ${
m Venami}$ iv, 33 Vcneni iii, 7 Veneria ins. iii, 12 Veneria Nebrissa iii, 3 Veneris fanum ii, 97 opp. et prom. Ciliciæ v, 22 (opp. in Ægypto) v, 11 opp. (aliud in Ægypto) v, 11 Veneti iv, 26. 32 ab Henetis vi, 2 Trojana stirpe orti iii, 23 Venetia iii, 22. xvii, 35. XXXV, 7. xxxvi, 48 pars Italiæ decima ii, 74 in parte Venetiæ vi, 39 Venetorum ager iii, 23 Venetorum (insulæ in Gallia Lugdunensi) iv, 33 Venetulani iii, 9 Vennenses iii, 4 Vennonetes iii, 24 Venostes iii, 24 Venus Pyrenæa iii, 4 Venusia col. iii, 16 Venusini iii, 16 Veragri iii, 24 Verbanus lacus ii, 106. iii, 23. ix, 33 Vercellæ opp. iii, 21 Vercellensis ager xxxiii, 21

Vereasueca iv, 34

Delph. et Var. Clas.

Veretini iii, 16 Vergentum iii, 3 Vergoanum opp. iii, 11 Vergunui iii, 24 Vernodubrum fl. iii, 5 Veromandui iv, 31 Verona iii, 23. xxxv, 7 Veronensis ager ix, 38. xiv, 3. 8. xv, 14. xviii, 29 Veronensis Catullus xxxvi, 7 Verrucini iii, 5 Vertacomacori iii, 21 Verulani iii, 9 Vescellani iii, 16 Vesci, quod Faventia iii, 3 Vescitania regio iii, 4 Vesentini iii, 8 Vesionicates iii, 19 Vesperies iv, 34 Vestinorum Angulani iii, 17 Vestinus caseus xi, 97 Vesulus mons iii, 20 Vesuni (in Africa) v, 1 Vesuvius mons iii, 9. xiv, 4 Vetera (Romæ) xxxv, 8 Vettonenses iii, 19 Vettones iv, 34 in Hispania xxv, 46 Vetulonienses iii, 8 Vetulonii in Etruria ii, 106 Ufens fl. iii, 9 Vianiomina iii, 27 Viatienses iii, 4 Viberi Lepontii iii, 24 Vibiforum iii, 21 Vibinates iii, 16 Vibo Valentia iii, 10 Vibonensis sinus iii, 10 Vicetia iii, 23 Victoriæ portus iv, 34 Viducasses iv, 32 Vienna Allobrogum iii, 5 (in Gallia) ii, 46 Viennenses xiv, 6 Viennensis ager xiv, 3 Viminalis collis (Romæ) xvii, 1 Vimitellarii iii, 9 Vinaria castra iii, 3 Vindelici iii, 24 gentes quatuor iii, 24 Vindenates iii, 19 Vindili iv, 28 Vior fl. v, 1 Virgilienses iii, 4 Viris fl. iii, 20 Virovesca iii, 4 Virtus Julia iii, 3 Virunum iii, 27 Visense opp. v, 4 Vistillus sive Vistula fl. iv, 28 Vistula fl. iv, 25. 27 L Ind. Plin.

Visurgis fl. iv, 28 Vitellenses iii, 9 Viticinorum opp. iii, 17 Viventani iii, 19 Uliarus ins. iv, 33 Ulmanetes iv, 31 Ulubrenses iii, 9 Ulvernates iii, 9 Ulurtini iii, 16 Ulusubritanum opp. v, 4 Ulyssis portus iii, 14 Umbræ vi, 23 Umbranici iii, 5 Umbri ii, 79. xvii, 35. xxxi, 40 (in Etruria) iii, 8 (in Campania) iii, 9 Umbrorum gens antiquissima, Umbrios Græci dixere iii, 19 Umbria xi, 97. xiv, 4. xviii, 67. xxxvi, Umbriæ tractus iii, 8 Umbrica creta xxxv, 57 Umbrittæ vi, 23 Umbro fl. navigiorum capax iii, 8 Unde**cumani iii, 17** Unelli iv, 32 Voconii forum iii, 5 Vocontii iii, 5. xiv, 11. xxix, 12 Vocontiorum ager ii, 59 civitas iii, 5 gens vii, 18 pagus iii, 21 Vogesus mons xvi, 76 Volane ostium iii, 20 Volaterrana Vada iii, 8. 12 Volaterrani iii, 8 Volaterranus ager x, 41 Volaterranus Cæcina x, 34. xi, 77 Volcæ juxta Massiliam iii, 23 Volcæ Tectosages iii, 5 Volcentani iii, 15 Volcentini Etrusci iii, 8 Volcientium Cosa iii, 8 Vologesocerta vi, 30 Volsci (in Latio) iii, 9 Volsinienses iii, 8 Volsiniensis lacus xxxvi, 49 Volsinii urbs Etruriæ ii, 54 Tuscorum ii, 53. xxxiii, 9. xxxvi, 29 expugnati xxxiv, 16 Volubile v, 1 Vomanus fl. iii, 18 Voturi v, 42 Uranopolis iv, 17 Urbana colonia Syllana xiv, 8 Urbanates iii, 20 Urbanates Hortenses iii, 19 Urbesalvia Pollentini iii, 18 Urbi vi, 25 Urbis vi. 35 Urci iii, 4 Urgao, quæ Alba iii, 3

Urgia iii, 3 Urgitanus finis fii, 2 Urgo ins. iii, 12 Uri vi, 23 Uria opp. iii, 16 Urium fl. iii, 3 Urpanus fl. iii, 28 Ursentini iii, 15 Urso col. iii, 3 Usalitanum opp. v, 4 Usar fl. v, 1 Uscardei vi, 7 Usibalci vi, 35 Usidicani iii, 19 Uthina col. v, 4 Utica xvi, 79 (in Africa) v, 3. xi, 73 Africa xxxi, 39 Utica a Tyriis condita v, 17 Uticensis Cato vii, 31 Uticensis Ptisana xviii, 15 Utidorsi vi, 15 Utus fl. iii, 29 Vulcanale xvi, 86 Vulcaniæ insulæ iii, 14 ${
m Vulgientes}$ iii, ${
m f 5}$ Vulturnum oppidum cum amne iii, 9 Vulturnum (mare) xxxvi, 66 Vulturnus fl. xvii, 1 Uxama iii, 4

х.

Xanthus opp. et fl. (in Lycia) v, 28 amnis juxta Ilium ii, 106 Simoënti junctus v, 33 Xenitana Quiza v, 1 Xoites nomos v, 9 Xylenopolis vi, 26 Xylopolitæ iv, 17 Xystiani v, 29

z.

Zacynthium bitumen xxxv, 51
Zacynthius ins. iv, 19
Zageræ vi, 34
Zagrus mons vi, 31. xii, 39
Zama in Africa xxxi, 12
Zamareni vi, 32
Zamense opp. v, 4
Zamne vi, 35
Zancla-i Messeniorum iii, 14
Zancle iv, 7
Zao prom. iii, 5
Zarangæ vi, 25
Zarax iv, 9
Zariaspa, Baetra vi, 17. 18

PLINII HISTORIAM NATURALEM.

Zarotis fl. vi, 26
Zela vi, 3
Zela (in Thracia) iv, 18
Zela (in Thracia) iv, 18
Zelia v, 40
Zephyre iv, 20
Zephyria, Melos iv, 23
Zephyrium xxxiv, 53
Zephyrium prom. iii, 10
Zephyrium (in Tauris) iv, 26
Zephyrium (in Tauris) iv, 26
Zephyrium, Halicarnassus ii, 91
Zerbis fl. vi, 30
Zethis vi, 27
Zeugitana regio v, 3
Zeugma in Euphrate v, 13, 21, xxxiv, 43 Apamia in Zeugmate vi, 30

Ziela vi, 4
Ziga vi, 7
Zigere iv, 18
Zigeras portus vi, 26
Zilis col. v, 5
Zimara v, 20
Zimiris Æthiopiæ xxxvi, 25
Zingi vi, 7
Ziras fl. iv, 18
Zočla ili, 4
Zočlicum linum xix, 2
Zone iv, 18
Zoroanda vi, 31
Zotale vi, 18
Zoton vi, 35
Zurachi vi, 32

HARDUINI

INDEX HISTORICUS,

NOMINA PROPRIA NUMINUM,

VIRORUM, AC FŒMINARUM, &c.

EXHIBENS,

IN

PLINII HISTORIAM NATURALEM.

A syntus Medeæ frater iii, 30 Acastus vii, 57 Acca Laurentia xviii, 2 Accius L. poëta xxiv, 10 in Praxidico xviii, 55 Accius Priscus xxxv, 37 Achilleæ statuæ xxxiv, 10 Achilles xxxiv, 45 Telephum sanavit xxv, 19 virginis habitu occultatus xxxv, 40 Achilles cum Chirone (statua) xxxvi, 4 Achilles (Parrhasii) xxxv, 36 (Scopæ) xxxvi, 4 (Silanionis) xxxiv, 19 Achilleum genus spongiæ ix, 69 Achilli ædes sacrata x, 41 Achillis hasta xvi, 24 interfector xxxiv, 19 populi xxx, 2 tumulus iv, 26. v, 33 classis v. 33 Acilius M. ii, 29 Cos. ii, 57. vii, 36 Acilius Sthenelus xiv, 5 Acilum compitum xxix, 6 Acragas (cælator) xxxiii, 55 Acrisius vii, 57 Acron Agrigentinus xxix, 4 Actæon xi, 45 Adadus, Syrorum Deus xxxvii, 71 Adonis regis horti xix, 19 Æacus vii, 57 Ædemon libertus v, 1 Ægæon vii, 57

Ægimius vii, 49 Ægineta fictor xxxv, 40 Ægisthum ab Oreste interfici xxxv, 40 Ægle (Socratis) xxxv, 40 Æglosthenes iv, 22 Ælius C. Tribunus plebis xxxiv, 15 Ælius Catus xxxiii, 50 Ælius P. Cos. xviii, 46 Ælius Gallus vi, 32 Ælius Stilo ix, 59 Præconinus xxxiii, Ælius Tubero vii, 53. x, 20 Æmilia Basilica xxxv, 4 Æmilia via xix, 2 Æmilianus Scipio v, 1. vii, 28. viii, 18. x, 60. xxii, 6. xxvi, 9. xxxv, 7. xxxvii, 4 Æmilius L. Censor xxxv, 57 Æmilius Paulus L. Cos. iii, 24. iv, 17. xxix, 6. xxxiii, 17. xxxiv, 19 Æmilius M. Cos. xxxiv, 14 Æmilius Q. Lepidus vii, 54 Æneæ nutrix iii, 12 Æneas (Parrhasii) xxxv, 36 Æolus rex iii, 14. vii, 57 Æschines orator vii, 31 Atheniensis xxviii, 10 Æschylus poëta x, 3. 41. xxxvii, 11 vetustissimus in Poetica xxv, 5

Ægialus Vetulenus xiv, 5

Æsculapii ædes xx, 100 delubrum iv, 9 filiæ xxxv, 40 fons Athenis ii, 106 inventum xxx, 22 schola vii, 50 templum xxix, 8 Æsculapius xxv, 5. xxix, 1. 2. 22

Esculapius (Aristaretes) xxxv, 40 (Bryaxis) xxxiv, 19 (Cephissodori) xxxvi, 4 (Nicerati) xxxiv, 19

Æsopi patina xxxv, 46

Asopus fabularum Philosophus xxxvi, 17 tragædiarum histrio xxxv, 46 tragædus ix, 59

Æsopus Clodius x, 72 Æthiops Vulcani F. vi, 35

Ætolus vii, 57

Afranius L. Cos. ii, 67

Africani exilium xiv, 5 filia Cornelia xxxiv, 14 (gens) xxxv, 2

Africanorum familia xxi, 7

Africanus prior vii, 7. 31. xvi, 85 Manes ejus xxxv, 7 Africanus sequens v. 3 vii 45. 50 xv

Africanus sequens v, 3. vii, 45. 59. xv, 38. xvi, 5. xxxiii, 50

Agamemnon xvi, 88 (Parrhasii) xxxv, 36

Agatharchides vii, 2

Agatharchus (Simonidis) xxxv, 40 Agathocles xxii, 44

Agelades (statuarius) xxxiv, 19 Agesander (sculptor) xxxvi, 4

Aglaophon (pictor) xxxv, 36 Aglaus Psophidius vii, 47

Agno Teius xxxiii, 14

Agoracritus (sculptor) xxxvi, 4 Agriopas vii, 57. viii, 34

Agrippa M. iii, 3. 14. 15. 29. iv, 18. 20. 24. 25. 26. 28. 31. 35. v, 6. 12. 28. vi, 21. 15. 33. 35. 38. vii, 46. xiv, 28. xvi, 3. 76. xxiii, 27. xxxi, 24. xxxiv, 7. 19. xxxvi, 24. 64 in ædilitate sua xxxvii, 4 vir rusticitati propior, quanu deliciis xxxv, 9 torvitas xxxv, 6 (ejus infortunia) vii, 6

Agrippa, Menenius xxxiii, 48

Agrippa Postumus vii, 46 Agrippæ ablegatio vii, 46 commentarii iii, 3 Pantheum xxxvi, 4 theatrum

Axxvi, 24 Agrippina Germanici vii, 11

Agrippina Claudii x, 43. 59. xxxiii, 19. xxxv, 58 Neronis parens vii, 6. 15. xxii, 46 (conjux l'assieni, mater) Neronis xvi, 91

Agrippinæ utræque vii, 6

Agrius Philiscus xi, 9

Ahenobarbus Domitius viii, 54 Cos. xvii, 1

Ajax xxi, 38 fulmine incensus xxxv,

36 ubi sepultus v, 33

Ajax, in tabula vii, 39. xxxv, 9 (Parrhasii) xxxv, 36 (Timomachi) xxxv, 40

Ajax (elephantis nomen) viii, 5

Albinus Ĉensor vii, 49 Albinus Sp. xviii, 8 Postumius xi, 71

Albutius medicus xxix, 5

Alcæus xxii, 43

Alcamenes (sculptor) xxxvi, 4 statuarius xxxiv, 19

Alchidas Rhodius xxxvi, 4

Alcibiades xiv, 28

Alcibiades (statua) xxxiv, 12 (Nicerati) xxxiv, 19 (Pyromachi) xxxiv, 19

Alcibiadi posita Romæ statua xxxiv, 12 Alcimachus (pictor) xxxv, 40

Alcinoi regis horti xix, 19 Alcippe vii, 3

Alcisthene (pinxit) xxxv, 40

Aleman poëta xi, 39

Alcmena xxviii, 17 (Calamidis) xxxiv, 19 (Zeuxidis) xxxv, 36 Alcon (medicus) xxix, 8 (statuarius)

xxxiv, 40 Alevas (statuarius) xxxiv, 19

Alexander Magnus ii, 72. 73. iv, 24. v, 11. 17. 29. 31. 36. 40. vi, 15. 16. 17. 18. 19. 25. 26. 29. 30. 31. 36. vii, 2. 27. 30. 38. 57. viii, 17. 50. 61. 64. ix, 2. 8. x, 85. xii, 18. 32. 54. xiii, 1. 30. xiv, 7. xv, 13. 16. 62. xviii, 12. xxi, 24. xxx, 2. xxxiv, 8. 18. 19. xxxv, 36. xxxvi, 19. xxxvii, 74

Alexander M. clarissimus regum omnium viii, 17.21 A Libero Patre ad ipsum, quot anni vi, 21 Arabia potitus xii, 32 legatio ad eum missa a Romanis iii, 9 ubi junxit pontem xxxiv, 43 Susis fuit vi, 26

Alexander M. (Chereæ) xxxiv, 19 (Euthycratis) xxxiv, 19 (Lysippi) xxxiv, 19 (Niciæ) xxxv, 40

Alexander puer (Antiphili) xxxv, 37 Alexander fulmen tenens (Apellis) xxxv, 36

Alexander in curru triumphans (Apellis) xxxv, 36

Alexander in quadrigis (Euphranoris) xxxiv, 19

Alexander ac Philippus (Antiphili) xxxv, 37 (Apellis) xxxv, 36

Alexander Cornelius iii, 21. vii, 49. xiii, 39. xvi, 6 Polyhistor ix, 56. xxxvi, 17

Alexander Epirotes iii, 15

Angerona iii, 9

Alexander Paris (Euphranoris) xxxiv, Alexandri M. opera (Protogenis) xxxv, Alexandri M. ætas vi, 24 aræ vi, 18 aliæ vi, 28 arma vi, 21 classis vi, 26. 31 classes xii, 42. xix, 5 comites vi, 21. xvi, 80 corpus xxxvii, 7 cursor vii, 70 epistolæ vi, 21 equus vi, 23 expeditionum terminus xii, 12 milites xili, 9. 51 patria Pella xxxv, 36 prælium cum Dario xxxv, 36 rerum ejus auctores xxxii, 21 stephanos xv, 39 Venatio xxxiv, 19 victoriæ ii, 67. 72. xii, 10. 12. xiii, 21 itinera vi, 21 itinerum terminus Alexis (statuarius) xxxiv, 19 Alsius Flavius ix, 8 Alyattes rex ii, 9 Amasis rex Ægypti v, 11. xix, 2. xxxvi, Ambustus Fabius vii, 42 Aminocles vii, 57 Amometus vi, 20 Amphiaraus vii, 57. xvi, 87 Amphictyon vii, 57 Amphilochi volumen xviii, 43 Amphion vii, 57 Amphion Catuli (libertus) xxxv, 58 Amphion (pictor) xxxv, 36 Amphistratus (sculptor) xxxvi, 4 Amphitryon xxxv, 36 Amphitus vi, 5 Amulius (pictor) xxxv, 37 Amymone, in smaragdo xxxvii, 3 Anacharsis vii, 57 Anacreon poëta vii, 5. 49 Anadyomene Venus xxxv, 36 Anaxagoras ii, 59 Clazomenius ii, 59 Anaxander (pictor) xxxv, 40 Anaxarchus vii, 23 Anaxilaus xix, 4. xxv, 95. xxviii, 49. xxx, 22. xxxii, 52. xxxv, 50 Anaximander ii, 6, 78, 81, iv, 20, vii, 57. xviii, 57 Anaximenes ii, 78 Ancæns vulneratus ab apro xxxv, 40 Ancæus (Apellis) xxxv, 36 Ancus Marcius rex xxxi, 24. 41 Andreas xx, 76. xxii, 49. xxxii, 27 Androbius (pictor) xxxv, 40 Androbulus (statuarius) xxxiv, 19 Androcydes xiv, 7. xvii, 37. xxxv, 36 Andromeda (Niciæ) xxxv, 40 Andromeda liberta Juliæ Augustæ vii,

Andromeda vincula v, 14. ix, 1

Andromeda fabula vi, 35

Aniciana pira xv, 18 Anicianæ lapicidinæ xxxvi, 49 Anicius Q. Prænestinus xxxiii, 6 Annæus Gallio xxxi, 33 Annaus Seneca ix, 78. xxix, 5 Annæus Serenus xxii, 46 Annii F. Flavius xxxiii, 6 Annius Fetialis xxxiv, 13 Annins Milo T. ii, 57 Annius Plocamus vi, 24 Antæi regia v, 1 Antæus rex v. 1. xxviii, 2 Antæus (statuarius) xxxiv, 19 Anthermus (sculptor) xxxvi, 4 Anthus viii, 34 Antias auctor est iii, 9. xiii, 27. xxxiv, Anticlides vii, 57 Antidotus (pictor) xxxv, 40 Antigenides tibicen xvi, 66 Antigonus rex xii, 31. xiii, 22 Antigonus rex (Apellis) xxxv, (Protogenis) xxxv, 36 Antigonus (statuarius) xxxiv, 19 de pictura scripsit xxxv, 36 Antimachus (statuarius) xxxiv, 19 Antiocho rege devicto xiii, 5 Antiochus (Achæi frater) vi, 18 Antiochus (Magnus) rex Syriæ vii, 10. xx, 100 Antiochus Seleuci F. vi, 18. 21. 25. 32 Antiochus rex ii, 67. vi, 29. viii, 5. 64. xviii, 70. xxxiv, 11 Antiochus rex, Apames F. vi, 31 Antiochus rex sanatus vii, 37. xxix, 3 Antiochus Epiphanes vi, 32 Antiochus quintus regum vi, 31 Antiochus Manilius xxxv, 58 Antipater viii, 5. xxx, 53 Antipater, Cælius ii, 67 Antipater Sidonius vii, 52 Antipater (cælator) xxxiii, 55 Antiphilus (pictor) xxxv, 37 Antiphilus (alter pictor) xxxv, 40 Antisthenes xxxvi, 17 Antistius Labeo xxxv, 17 Antistius Vetus Cos. xxxi, 3. xxxiii, 8 Antonia Drusi vii, 18. ix, 81 Antoniæ templum xxxv, 36 Antonianum bellum ii, 30 Antonianum metallum xxxiv, 49 Antonii navis prætoria xxxii, 1 Antenius C. collega Ciceronis in Consulatu viii, 79. xxxiii, 16 Antonius, Marcus ii, 31. vii, 31. 43. 46. viii, 21. ix, 58. 59. x, 53. xiv. 28. xix, 5. xxi, 9. xxxi, 8. xxxiii, 21. 46. xxxvii, 21 Consul viii, 7

Triumvir vii, 10. xxxiii, 14. xxxiv, 3. 19 Antonius Castor xxv, 5 Antonius Musa xxix, 5. xxx, 39 Antorides (pictor) xxxv, 36 Anubis Ægypti xxxiii, 46 Anystis vii, 20 Apame mater Antiochi regis vi, 31 Apelles (pictor) vii, 38. xxviii, 30. xxxv, 25. 32. 36. 37 Apelles faciebat 1. in fine præfationis Apelles (medicus) xxxii, 16 Apelles (statuarius) xxxiv, 19 Apellis præceptor Pamphilus xxxv, 36 Aphrodisius Trallianus xxxvi, 4 Aplirodite ἐν κήποις xxxvi, 4 Apiciana coctura xix, 41 Apicii luxuria xix, 41 Apicius M. viii, 77. ix, 30. x, 68 Apion Grammaticus 1. præf. Celeber arte Grammatica xxiv, 102 Grammatica artis xxx, 6. xxxi, 18. xxxii, 9. xxxv, 36. xxxvi, 17 Plistonices xxxvii, 19 Apis bos viii, 71 Apollinem præcipue colunt Hyperbo-

rei iv, 26
Apollinem Capitolinum Lucullus advexit iv, 27

Apoliini ætate xvi, 89

Apollini laurus dicata xii, 2 grata laurus xv, 40

Apollini mittunt primitias frugum iv, 26

Apollinis F. Arabus vii, 57 Apollinis filia Phæmonoë x, 3

Apollinis ædes Delphis xxxv, 40 ædes Palatina xxxvi, 4 ædes (Romæ) xxxv, 36 cella xxxvii, 5 delubrum in Palatio xxxvi, 4 delubrum Rhodi xxxvi, 4 fons xxxii, 8 Hydreum vi, 26 oraculum iv, 4 prom. (in Africa) v, 3 templum iv, 2 Delphis xix, 26 Uticæ xvi, 79 Apollinis Clarii specus ii, 106 fanum v, 31 Phastii portus iv, 4

Apollo xxi, 38 Delphis vii, 30 Delphicus xxxiv, 8 Didynaeus vi, 18 eboreus vii, 54 marmoreus (Cyzici) xxxvi, 22 Palatinus xxxiv, 8 Philesius xxxiv, 19 Pythius vii, 31. 34. xxxiv, 12. xxxvi, 4 Sauroctonos xxxiv, 19 Sosianas xiii, 11. xxxvi, 4 Tuscanicus xxxiv, 18 ibi Marsyas certavit tibiarum cantu cum Apolline v, 29

Apollo ac Diana ex uno lapide xxxvi,

Apollo in Achate xxxvii, 3 Apollo (statua) in Capitolio xxxiv, 18 advectus Apollo Seleucia xiii, 11
Apollo Anthermi filiorum xxxvi, 4
Battonis xxxiv, 19 Calamidis celatoris
xxxvi, 4 diadematus Leocharis xxxiv,
19 Myronis xxxiv, 19 Nicomachi
xxxv, 36 Pbilisci xxxvi, 4 Praxitelis
xxxvi, 4 Pythagora xxxiv, 19 Palatinus Scopæ xxxvi, 4 Telephanis
xxxiv, 9 Timarchidis xxxvi, 5
Apollobeches xxx, 2

Apollodorus xi, 30. xx, 34. xxi, 69. xxii, 8. 15. 29

Apollodorus assectator Democriti xxiv,

Apollodorus Citieus xx, 13
Apollodorus Grammaticus vii, 37
Apollodorus Grammaticus xii, 37
Apollodorus medicus xiv, 9
Apollodorus Tarentinus xx, 13
Apollodorus (pictor) xxxv, 36
Apollodorus (statuarius) xxxiv, 19
Apollodorus fictor (Silanionis) xxxiv, 19

Apollonides vii, 2
Apollonius xxviii, 2
Apollonius Pitanæus xxix, 38
Apollonius poëta xxxvii, 11
Apollonius (sculptor) xxxvi, 4
Apollonius M. vii, 50
Appia aqua xxxvi, 24
Appia via x, 60. xxix, 5
Appiana mala xv, 15
Appiana e Claudia gente xv, 15

Appiana mala xv, 15
Appias e Claudia gente xv, 15 Claudius
Cos. xv, 1. xxxv, 3 Cœcus xxxiii, 6
Appias Junius Cos. viii, 61
Ap. Saufeius vii, 54
Aproniana cerasa xv, 30
Apronius L. xi, 85
Apulcia uxor Lepidi vii, 36
Apuscorus xxx, 2

Aquilius C. xvii, 1 dux xxxiii, 11 Aquilius Gallus vii, 54 Arabantiphocus xxx, 2 Arabus vii, 57

Arabyrius rex Rhodi v, 36 Arachne vii, 57

Aratus (Leontisci) xxxv, 40 Arcesilaus pictor xxxv, 30 (plastes) xxxv, 45 (sculptor) xxxvi, 4 Arcesilaus Tisicratis F. xxxv, 40

Archagathus Lysaniæ F. xxix, 6 Archelaus auctor viii, 76. 81. xviii, 5. xxviii, 6. 10. xxxv, 36. xxxvii, 30. 32 rex Cappadociæ xxxvii, 11 Archelaus (Apellis) xxxv, 36

Archemachus vii, 57 Archesitas (sculptor) xxxvi, 4 Archibius xviii, 70

Archigallus (Parrhasii) xxxv, 36

Archilochus poëta vii, 30 Archimedes Geometra vii, 38 Ardalus v, 57 Ardices Corinthius xxxv, 5 Arellius Fuscus xxxiii, 54 Arellius (pictor) xxxv, 37 Arescon, Arescusa vii, 3 Arganthonius rex vii, 49 Argius (statuarius) xxxiv, 19 Argus xvi, 89 Ariadne (Aristidis) xxxv, 36 Arion ix, 8 Aristæus vii, 57 in Thracia xiv, 6 Aristagoras xxxvi, 17 Aristander xvii, 38 Aristarete filia Nearchi xxxv, 40 Aristeæ anima vii, 53 Aristeas Proconnensius vii, 2 Aristides iv, 21. xxxv, 39. 40 Aristides, frater Nicomachi (pictor) xxxv, 36 Aristides Thebanus pictor vii, 39. xxxv, 8. 36. 40 Aristides Thebani discipulus xxxv, 36 Aristides (statuarius) xxxiv, 19 Aristippus (tabula) xxxv, 10 Aristobulus Syrus (pictor) xxxv, 40 Aristocreon v, 10. vi, 35 Aristocritus v, 37 Aristodemus (pictor) xxxv, 36 (statuarius) xxxiv, 19 Aristogiton vii, 23. xxxiv, 9 medicus xxvii, 14 Aristogiton (Praxitelis) xxxiv, 19 Aristogitoni familiare scortum xxxiv, 19 Aristolaus Pausiæ filius xxxv, 40 Aristomachus xiv, 24. xix, 26 Aristomachus Atheniensis xiii, 47 Aristomachus Solensis xi, 9 Aristomenes xi, 70 Ariston (cælator) xxxiii, 55 (pictor) xxxv, 36 (statuarius) xxxiv, 19 Aristonidas artifex xxxiv, 40 Aristonides (pictor) xxxv, 10 Aristophanes xxii, 38 Grammaticus priscæ Comædiæ princeps viii, 5 xxi, 16 Aristophon (pictor) xxxv, 40 Aristoteles ii, 23. 60. 101. iv, 22. 23. v, 37. vii, 2. 30. 57. viii, 10. 44. 84. ix, 6. 39. 40. 41. x, 15. 85. xi, 112. 114. xxviii, 14.21. xxx, 2.53 Philosophus xxxv, 36 (Laus ejus) viii, 17 vir immensæ subtilitatis xviii, 77 Aristotelis filia genitus Erasistratus xxix, 3 Aristotelis hæredes xxxv, 46 Aristotelis mater (Protogenis pictura)

xxxv, 36 Aristocles (pictor) xxxv, 36 Aristratus Sicyoniorum tyrannus xxxv, Arruntius medicus xxix, 5 Arruntios, ibid. Arsacæ regia vi, 29 Arsinoë soror Philadelphi vi, 33 soror et conjux Philadelphi xxxvi, 14 Arsinoën xxxvi, 14 Arsinoës templum xxxiv, 42 Artaphernes dux Persarum xxxv, 34 Artemidorus ii, 112. iv, 24. 37. v, 6. 9. 10. 35. vi, 15. 22. 32. 35. 38. xxxvi, Artemidorus (sculptor) xxxvi, 4 Artemis Ilithyia xxv, 36 Artemisia regina xxxvi, 4 uxor Mausoli xxv, 36 Artemon vii, 57. xxviii, 2 Artemon e plebe vii, 10 Artemon (pictor) xxxv, 40 Artemon (sculptor) xxxvi, 4 Artemon (Polycleti) xxxiv, 19 Asarubas xxxvii, 11 Asclepiades Prusiensis vii, 37. xxii, 26. xxiii, 19. 22. 29. xxix, 5 (De eo prolixe) xxvi, 7 medendi arte clarus xxv, 3 scholæ ejus xiv, 9. xx, 10. xxii, 61 Asclepiodorus (pictor) xxxv, 36 Asclepiodorus (statuarius) xxxiv, 19 Asconius Pedianus vii, 49 Asdrubal xxxv, 4 Asinius Celer ix, 31 Asinius Gallus Cos. xxxiii, 47. xiii, 29 Asinius Pollio 1. in fine præf. vii, 31 Cos. xxxiii, 8. xxxv, 2 Pollionis monumenta xxxvi, 4 Asopodorus (statuarius) xxxiv, 19 Asprenas xxxv, 46 Asprenatum domus xxx, 20 Astylos stadiodromos xxxiv, 19 Astynomus iii, 35 Astypale (Aristophontis) xxxv, 40 Atalanta (picta) xxxv, 6 Atargatis v, 19 Aterius A. Cos. vii, 29 Athamantis furor xxxiv, 40 Athamas vii, 57. xx, 94 Athenœus (statuarius) xxxiv, 19 Athenion (pictor) xxxv, 40 Athenodorus (sculptor) xxxiv, xxxvi, 4 Atilius Regulus C. Cos. iii, 24. xviii, 6 Atlas ii, 6 Libyæ F. vii, 57 Attalica (tunica) xxxiii, 19 Attalice vestes viii, 74. xxxvi, 24. xxxvii, 6

Attalus medicus xxxii, 27 Attali domus regia xxxv, 49 prælia adversus Gallos xxxiv, 19 Attalus Philometor xviii, 5 rex vii, 39. viii, 74. xxviii, 5. xxxiii, 53. xxxv, 36.40 Atteius Capito xiv, 15. xviii, 28 Atticus xvii, 18 Atticus Ciceronis xxxv, 2 Attinius C. Labeo vii, 45 Attus Navius xv, 20. xxxiv, 11 Aufidius vi, 10 Aufidius Bassus 1. media Præfatione Aufidius Lurco x, 23 Aufidius M. xxxv, 4 Aufidius, Tribunus pl. viii, 24 Aufustius C. vii, 54 Auge Demetrii (liberta) xxxv, 58 Augeas rex xvii, 6 Augurinus Minucius xviii, 4 Augusta (conjux Augusti) xii, 42 Augusta Julia vii, 16 Augusta charta xiii, 24 laurus xv, 39. xvii, 11 Augusti (soror Octavia) iii, 3 Augusti auspicis ii, 67 Augusti donum xxxvii, 2 forum vii, 54. xxxvi, 24 literæ xxi, 6 monumenta xiii, 26 templum xxxv, 10.40 trophæum iii, 24 Augusti divi supremis vii, 3 Augustum forum xvi, 74 marmor xxxvi, Augustus Cæsar xxxv, 40. xxxvi, 59 in prima juventa ii, 28 Augustus Consul x1. xix, 6 Augustus Consul xII. vii, 11 Augustus Divus ii, 5. 23. iii, 3. 6. vi, 31. 35. vii, 11. 16. 19. 31. 49. viii, 24. 64. 74. 81. ix, 4. 8. 22. 39. 63. x, 30. xi, 54. 73. 75. xii, 6. 42. xiii, 23. xiv, 8. xv, 14. 39. 40. xviii, 7. 21. 29. 38. xix, 38. xxii, 6. xxiii, 27. xxv, 2. 38. xxix, 5. xxxiii, 7. 8. 24. 54. xxxiv, 10. 19. xxxv, 7. 10. 36. xxxvi, 4. 14. 15. 67. xxxvii, 4 hospes Pollionis xxii, 53 (de eo prolixe) vii, 46 Abiola Consularis vii, 53 Avitus Vibius præsidens provinciæ Arvernorum xxxiv, 18 Aulanius Evander xxxvi, 4 A. (Aulus) Postumius viii, 7 Aulus Manlius vii, 54 Aulus Pompeius vii, 54 Aurelius L. Cos. xxxiii, 17 Autobulus (Olympiadis) xxxv, 40 Autolycos puer xxxiv, 19

Axius L. x, 53

Delph. ct Var. Clas.

Ind. Suct.

Axius Q. viii, 68 Azonaces xxx, 2

В.

Babilius xix, 1 Bacchæ xxxv, 36 Bacchiadæ Corintho pulsi xxxv, 43 Bacchica edera xvi, 62 Bæbius Pamphilus xiii, 27 Bætou vi, 21. 22. vii, 2 Balbus Cornelius xxxvi, 12 Balbus Cornelius (geminus) v, 5 Balbus Cornelius Cos. vii, 44 L. Cos. ii, 89 Basilis vi, 35 Bassus Lecanius xxvi, 4 Batrachus (sculptor) xlvi, 4 Batton (statuarius) xxxiv, 19 Bebius Tamphilus vii, 54 judex vii, 54 Bebryx rex xvi, 89 Bedas statuarius xxxiv, 19 Beli Jovis templum vi, 30 Beli oculus (gemma) xxxvii, 55 Bellerophon vii, 57. xiii, 27 Bellonæ ædes xxxv, 3 Belus, Assyriorum Deus xxxvii, 55. 58 Berenice mater Olympionicarum vii, 42 Berenice regina mater Philadelphi vi, 33. xxxvii, 32 Berenices crinis (sidus) ii, 71 Berosus Astronomia enituit vii, 37. 50. Bestia Calpurnius xxvii, 2 Bialcon xxviii, 80 Bibaculus 1. circa finem Præfat. Bion vi, 35 Cæcilius xxviii, 57 Bocchi Mauritania v, 1 Bocchus rex viii, 5 Bocchus Cornelius xvi, 79. xxxvii, 9. 25.43Bochi Labeones xi, 60 Boëthus (celator) xxxiii, 55 (statuarius) xxxiv, 19 Bœus x, 3 Bogudiana Mauritania v, 1 Bona Fortuna (Praxitelis) xxxvi, 4 Boni Eventus simulacrum xxxiv, 19 Bonus Eventus (Praxitelis) xxxvi, 4 Brietis filius Pausias xxxv, 40 Bruti Callaici templum xxxvi, 4 Bruti statua xxxiv, 13 Brutus L. primus Consul xxxvi, 24. xv, 40. xxxiii, 4 Brutus M. xxxiii, 12. xxxvi, 3 Brutus Decimus x, 53 Brutus Philippeusis xxxiv, 19 Bryaxis xxxiv, 18. 19. xxxvi, 4

Bryazus deus xxxi, 18 Bubulcus (e Juniorum familia) xviii, 3 Bucephalus (equi nomen) viii, 64 Bularchus pictor vii, 39. xxxv, 34 Bupalus (sculptor) xxxvi, 4 Burbuleius vii, 10 Buteonum familia x, 9 Butorides xxxvi, 17 Buzyges vii, 57 Bythus Dyrrachenus xxviii, 23

c.

Cacizotechnos Callimachus xxxiv, 19 Cadmus vii, 57 primus prosam orationem condidit v, 31 Cadmus (Antiphili) xxxv, 37 (Cleonis) xxxv, 40 Cæcilia Caia viii, 74 Cæciliana cerasa xv, 30 lactuca xix, 38 Cæcilius Bion xxviii, 57 Cæcilius M. xxvii, 2 Cæcilius Denter vii, 29 Cæcilius Q. ii, 33 Cæcilius Rufus vii, 50 Cæcilius Claudius Isidorus xxxiii, 47 in Commentariis xxix, 27 Cæcina Largus xvii, 1 Cæcina Volaterranus x, 34 Cæli F. Doxius vii, 57 Cælius iii, 23. xxxi, 18 Cælius Antipater ii, 67 Cælius M. xxxv, 46 Cælius Senator viii, 61 Cæpio Q. xxi, 10. xxviii, 41. xxxiii, 6 Cæsar Augusti pater ii, 23 Cæsar Augustus xvi, 3 Cæsar Dictator ii, 30. iv, 5. v, 34. vi, 4. vii, 31. 39. 54. viii, 7. 20. 27. 64. 70. xi, 71. xiv, 17. xix, 6. 15. xxviii, 4. xxxiii, 17. xxxiv, 10. xxxv, 7. 9. 40. xxxvi, 24. 29. xxxvii, 5 Cæsar in Gallia xxxvi, 7 Ædilis xxxiii, 16 annos redegit ad Solis cursum xviii, 57 major Pompeio apparuit vii, 27 (laus ejus) vii, 25 Cæsares duo, alter Cæsaris Dictatoris pater vii, 54 Cæsari sidera significant xviii, 64.74 Cæsari ferales Idus Martiæ xviii, 65 Cæsariana classis xxxii, I Cæsaris anima inter numina ii, 23 bella civilia xvii, 38 cœnæ triumphales ix, 81 delubrum xxxv, 36 domus xxxv, 36 forum xvi, 86. xxxv, 45 miles xxvi, 9 piscina ix, 78. x, 89 res vii, 27 templum Alexandriæ xxxvi, 14 villæ xxxii, 7

Cæsaris et Pompeii bellum ii, 23 Cæsar Julius xiv, 16 Censor xiii, 5 Cæsar Vopiscus xvii, 3 Cæsarum primus, a cæso matris utero dictus vii, 7 Cæsones unde dicti vii, 7 Cæsonia Caii principis vii, 4 Caia Cæcilia viii, 74 Caia Taracia xxxiv, 11 Caii Cæsaris ludo xi, 99 (Germanici) Caii et Neronis Circus xxxvi, 15 Caius Cæsar Augusti F. ii. 67. vi, 31. 32. ix, 58. xii, 31. xxxii, 4 Caius Princeps (Germanicus) iv, 5 (Germanici F.) v, 1. vii, 6. ix, 31. 58. xi, 54. 73. xii, 5. xiii, 4. xiv, 6. 8. xvi, 76. xxxii, 1. xxxiii, 8. 16. 22. xxxv, 6. xxxvi, 14. 24. xxxvii, 6 Calades (pictor) xxxv, 37 Calamis (cælator) xxxiii, 55. xxxiv, 18. xxxvi, 4 Calamis (statuarius) xxxiv, 19 Calliades (statuarius) xxxiv, 19 Callias Atheniensis xxxiii, 37 Callicles (pictor) xxxv, 37 Callicles (statuarius) xxxiv, 19 Callicrates vii, 21 (sculptor) xxxvi, 4 Callidemus iv, 21 Callimachus Cacizotechnos xxxiv, 19 Callimachus dux Atheniensium xxxv, Callimachus medicus xxi, 9 Callimachus iii, 25. 30. iv, 19. 22. 23. v, 4. vii, 48. xxii, 44. xxv, 106. xxvi, 50. xxxi, 5 Calliphanes vii, 2 Callippus xviii, 74 Callisthenes historiarum scriptor xxxvi, Callistratus (statuarius) xxxiv, xxxvii, 12. 25 Callistus, Claudii principatu xxxiii, 17 Claudii libertus xxxvi, 12 Callixenus xxxvi, 14 (statuarius) xxxiv, Callon (statuarius) xxxiv, 19 Calpetanus medicus xxix, 5 Calpetanos ibid. Calpurnius xxxiii, 6 Calpurnius Bestia xxvii, 2 Calpurnius Flamma xxii, 6 Calvinus Equatius x, 68 Calvus Licinius vii, 50 Calvus orator xxxiii, 49. xxxiv, 50 Calypso (pinxit) xxxv, 40 Calypso (Niciæ) xxxv, 40 Cambyses rex xxxvi, 14 Camelius medicus xiv, 38 Camilli statua (sine tunica) xxxiv, 11

Camillus xxxiii, 5. 36. xxxiv, 7 Veios cepit iii, 21 Campaspe xxxv, 36 Canachus (statuarius) xxxiv, 19. xxxvi, Candace regina vi, 35 Candaules rex vii, 39 rex Lydiæ xxxv, Canopus Menelai gubernator v, 34 Cantharus Sicyonius xxxiv, 19 Cantharidæ vii, 53 Capaneus (Taurisci) xxxv, 40 Capito Atteius xiv, 15. xviii, 28 Capito Oppius vii, 13 Capitolinus xvi, 5 Car vii, 57 Carbo Cn. Cos. vii, 49 Cos. 111. vii, 50 Papirius Cn. vii, 15 Imperator viii, Carmanides (pictor) xxxv, 40 Carneades vii, 31. xxv, 21 Carvilius Pollio ix, 13. xxxiii, 51 Carvilius Sp. xxxiv, 7 Cascellius viii, 61 Cassander (rex) xxxi, 30 Cassandro regi picta tabula xxxv, 36 Cassandra (Theodori) xxxv, 40 Cassius Dionysius xi, 15 Cassius C. Censor xvii, 38 Cassius L. Cos. x, 17 Cassius Hemina xxix, 6. xiii, 27. xxxii, Cassius Longinus Cos. vii, 3 Cassius Parmensis xxxi, 8 Cassius Sp. xxxiv, 9. 14 Cassius Severus vii, 10. xxxv, 46 Cassius Silanus xxxiv, 18 Cassius medicus xxix, 5 Cassios, ibid. Castor et Pollux ii, 37 Castor et Pollux, &c. (Apellis) xxxv, 36 (Hegiæ) xxxiv, 19 (Parrhasii) xxxv, 36 Castores Romani vii, 22 Castores (tabula) xxxv, 10 Castorum ædes x, 60. xxxiv, 11 Castor Antonius xx, 66. 98. xxiii, 83. xxv, 5. xxvi, 33 Catagusa (Praxitelis) xxxiv, 19 Cati vii, 31 Catienus Plotinus vii, 36 Catilina vii, 29. 31 Catilinana prodigia ii, 52 Catilinanis rebus xxxiii, 8 Cato M. iii, 8. viii, 5. xiv, 12. 14. 19. 25. xv, 7. 8. 13. 15. 16. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 37. 39. xvi, 38. 60. 67. 69. 84. xvii, 3. 6. 14. 16. 19. 21. 24. 25. 26. 29. 35. 37. 47. xviii, 3. 5. 6, 7, 8, 17, 42, 46, 49, 61, 65, 71,

77. xix, 19. 30. 41. 42. 30. 33, 34. 36. xxiii, 37. xxvi, 58. xxviii, 4. 79. xxix, 6. 8. xxxiv, 19 Catonum primus (ejus elogium) xiv, 5 Cato primus Porciæ gentis vii, 28 Cato hominum summus xvi, 75 omnium bonarum artium magister xxv, 2 Cato Censor viii, 78. xxxiv, 14 Cato Censorius 1. in fine præf. vii, 12. 31. 52. xix, 6. xxxvi, 53 Cato, de militari disciplina 1. in fine præf. Catonis placita de olivis xv, 6 Catonis crimina viii, 74 Catone rapto anno sequente xv, 20 Cato L. Cos. iii, 9 Cato Uticensis vii, 12.31. xxix, 30 Catonis morte nobilis Utica v, 3 Catullus 1. præf. xxxvi, 42 Catullus Q. poëta xxxvii, 21 Veronensis: carmina ejus xxxvi, 7 Catulli incantamenta xxviii, 4 Catulus Q. xvii, 1 Lutatius xxxiv, 19 Cos. x, 25. xix, 6. xxii, 6. xxxiii, 18. xxxiv, 19. xxxvi, 8. 24 Catus Ælius xxxiii, 50 Cecrops vii, 57 Celebothras rex vi, 26 Celer Asinius ix, 31 Celer Metellus Q. ii, 67 Celsus Cornelius x, 74. xiv, 4. xx, 14. xxi, 104. xxvii, 108 Cenchramis (statuarius) xxxiv, 19 Censorinus Marcius xxxiii, 47 Centaretus viii, 64 Cepheus rex Æthiopiæ vi, 35 Cephis (statuarius) xxxiv, 19 Cephissodorus Praxitelis filius xxxvi, 4 Cephissodorus (pictor) xxxv, 36 Cephissodoti duo xxxiv, 19 Cephissodotus (statuarius) xxxiv, 19 Ceraunus Ptolemæus vi, 12 Cereri suspensus xviii, 3 Cereris ædes (Romæ) xxxv, 36 delubrum xxxv, 8 simulaerum xxxiv, 9 Cereris certamen cum Libero Patre iii, 9 Ceres vii, 57 Ceres alia vii, 57 Ceres (Praxitelis) xxxvi, 4 (Sthenidis) xxxiv, 19 Cestius Caius Cos. x, 60 Consularis xxxiv, 18 Cethegi xiii, 29 Cethegus Cornelius xiii, 27 Cos. xix, Ceto fabulosa v, 14 Chabriæ castra v, 14 Chæreas Atheniensis xx, 99

xxxvii, 23 Cos. vii, 49

Chæreas (statuarius) xxxiv, 19 Chalcas iii, 16 Chalcosthenes plastes xxxv, 45 (statuarius) xxxiv, 19 Chalcus vii, 57 Chares xxxvii, 11 Lindius xxxiv, 18 Charmadas vii, 24 Charmadas pictor xxxv, 34 Charmis Massiliensis xxix, 5.8 Chersiphron architectus xxxvi, 21 Chilon Lacedæmonius vii, 32. 54 Chiron xxv, 14. 16. 19. 30 medicus xxx, 2 Chiron cum Achille (statua) xxxvi, 4 Chironium pyxacanthum xii, 15 Chrysermus xxii, 32 Chrysippus medicus xx, 8. 33.36.43. 44. 48. xxii, 40. xxvi, 6. xxix, 3 Chrysippus Philosophus xxx, 30 Chrysogonus Syllæ (libertus) xxxv, 58 Cicero 1. init. præf. de Republica 1. præfatione — in Admirandis posuit xxxi, 8. 28 lux doctrinarum altera xvii, 3 Verrem damnaverat xxxiv, 3 illo judicio contra Verrem xxxiv, 18 Cicerones unde dicti xviii, 3 Ciceroniana simplicitas 1. med. præf. Ciceronis mensa xiii, 29. 30 monumenta xiii, 4. 26 versus xviii, 61 villa xxii, 6 Cicero Consul ix, 63 Ciceronis Consulatu viii, 78.79 Cicero vii, 2. 21. 44. xviii, 60. xxix, 16. 29. xxx, 52. xxxi, 3. xxxiii, 8. xxxvi, 4.5 Ciceronis Atticus xxxv, 2 Ciceronis laus vii, 31 Cicero M. filius xiv, 28 Cos. xxii, 6 Cilix vii, 57 Cimon (pictor) xxxv, 34 Cincinnatus Quinctius xviii, 4 Cineas Pyrrhi legatus vii, 24. xiv, 3 Cinyra vii, 57 Cinyras rex Cypriorum vii, 49 Cipus xi, 45 Circe xxx, 2 Dea xiii, 30 Itala xxv. 5 Circæ filius vii, 2 Circummon spado xxxvi, 19 Claudia vii, 35 Claudia charta xiii, 24 Claudii principatu vi, 21. viii, 21. xxxiii, 47. xxxiv, 19. xxxv, 1. 7 Claudii Cæsaris Censura vii, 49. x, 2 col. iii, 37 historiæ xii, 39 Claudio principe Cons. ii, 31 Claudius Cæsar ii, 23. iii, 20. v, 1. 11. 17. vi, 3. 5. 10. 12. 31. vii, 3. viii, 65. xi, 54. xiii, 24. xxix, 5. 31. xxxiii, 6. 8. 12. 16. 19. xxxvi, 11. 12. 24.

Claudius princeps v, 10. viii, 7. 14. ix, 5. xi, 73. xii, 5. xvi, 76. xxii, 46. xxix, 8 Claudius divus iii, 26. v. 1. vii. 16. viii, 25. xxix, 12. xxxiv, 18. xxxv, 36. xxxvi, 14 Claudius Ap. Cos. xv, 1. xxxv, 3 Claudius Cæcus xv, 1 Claudius Marcellus iii, 23 Claudius Pulcher viii, 7. xxi, 4 Claudii Pulcri ludi xxxv, 7 Cleanthes Corinthius xxxv, 5 Cleemporus xxii, 44 medicus xxiv, Cleobulus v, 38 Cleombrotus Ceus vii, 37 Cleomenes sculptor xxxvi, 4 Cleon (pictor) xxxv, 40 Cleon (statuarius) xxxiv, 19 Cleopatra Ægypti regina ix, 58 capta ix, 58. xix, 5. xxi, 9. xxxiii, 14 Cleophantus xx, 15. xxiv, 92. xxxv, 5 Cleostratus ii, 6 Clesides (pictor) xxxv, 40 Clesippus fullo xxxiv, 6 Clitarchus iii, 9. vi, 15. 36. 72. x, 70 Clitus (Apellis) xxxv, 36 Clodia lex xxxiii, 13 Clodia Ofilii vii, 49 Clodiana nex xxxiv, 39 Clodiana vasa xxxiii, 49 Clodii P. funus xxxiv, 11 quem Milo occidit xxxvi, 24 Clodius Æsopus x, 72 Æsopi F. ix, Clodius Servius xxv, 7 Clœliæ statua equestris xxxiv, 13 Clœlius Tullus xxxiv, 11 Closter vii, 57 Cluacina Venus xv, 36. 37 Clymenus rex xxv, 33 Clytæmnestra (Taurisci) xxxv, 40 Cocles M. Horatius xxxiv, 11. xxxvi, 23 Coclitis statua xxxiv, 13 Coclites xi, 55 Colotes (statuarius) xxxiv, 19. xxxv, Columella viii, 63. xv, 18. xvii, 6. 30. 35. xviii, 12. 73. xix, 23 Cominiana oliva xv, 4. 6 Commindes xiv, 24 Concordiæ ædes xxxiii, 6 Concordiæ delubrum xxxv, 36. 40. xxxvii, 2 Concordiæ templum Romæ xxxiv, 19. xxxvi, 67 Congus Junius t. initio præf.

Conopas vii, 16 Considia Servilii filia xxiv, 28 Consingis (regina) viii, 61 Contia oliva xv, 4 Copiola Galeria vii, 49 Coponius (sculptor) xxxvi, 4 Coponius Q. xxxv, 46 Corax auriga Albatus viii, 65 Corax Terentius vii, 54 Corbula dux ii, 72 Cos. vii, 4 Domitius vi, 8. 15 Corculi vii, 31 Corelliana castanea xv, 25. xvii, 26 Corellius eques Rom. xvii, 26 Corfidius vii, 53 Cornelia gens vii, 55 Cornelia Scipionum gentis vii, 12 Gracchorum mater vii, 15. 36. xxxiv, 14 Cornelius Cn. Cos. x, 2. xviii, 46 Cornelius Alexander iii, 21. vii, 49. xiii, 39. xvi, 6 Cornelius Balbus v, 5. vii, 44. xxxvi, Cornelius Balbus major v, 5 Cornelius Bocchus xxxvii, 9 Cornelius Celsus x, 74. xiv, 4. xxvii, Cornelius Cethegus xiii, 27 Cos. xix, Cornelius Cossus Cos. xvi, 5 Cornelius Gallus vii, 54 Cornelius Lentulus Cos. xxx, 3 Cornelius Merenda xxxiii, 11 Cornelius Nepos ii, 67. iii, 1. 21. 23. iv, 24. v, 1. vi, 2. 12. 36. ix, 28. 63. xiii, 32. xvi, 15. xxxiii, 5. xxxvi, 7. 12 qui Augusti principatu obiit x, 30 Cornelio Orfito Cons. ii, 31 Cornelius Pinus (pictor) xxxv, 37 Cornelius Rufus vii, 51 Cornelius P. Scipio Censor xxxiv, 14 Cornelius Tacitus eques Rom. vii, 17 Cornelius Valerianus x, 2. xiv, 3 Cornutus Manilius xxvi, 3 Corœbus Atheniensis vii, 57 Corvinus Messala vii, 24 Corvinus Valerius vii, 49 Coruncanus viii, 77. xxxiv, 11 Corybas Nicomachi discipulus xxxv, 40 Cossicius L. vii, 3 Cossinus eques Rom. xxix, 30 Cossus Cornelius Cos. xvi, 5 Cotta Messalinus x, 27 Cottianæ civitates iii, 24 Crantor 1. media præf. Crassus Cos. xvii, 1 Crassus L. orator ix, 79. xxxiii, 53. xxxv, 8. xxxvi, 3

xxxiv, 8 Crassus dives xxi. 4 Crassus, avus Crassi in Parthis interemti vii, 18 Crassus M. xv, 21. 38. xxxiii, 47 a Parthis interemtus ii, 57 Crassiana clades vi, 18 Crassi clade nobiles Carrhæ v, 21 Crassus Licinius Censor xiii, 5. xiv, 16 Cos. vii, 3. xxx, 3 Craterus, e ducibus Alexandri M. xxxv, 4.7 Craterus Monoceros x, 60 Craterus (pictor) xxxv, 40 Craterus (sculptor) xxxvi, 4 Crates iv, 20 Crates Pergamenus vii, 2 Cratevas xix, 50. xx, 26. xxii, 23. xxiv, 102. xxv, 4. 26 Cremutius x, 37. xvi, 45 Crete nympha iv, 20 Crinas Massiliensis xxix, 5 Crispinus Hilarus vii, 11 Crispus Passienus xvi, 91 Crispus Vibius xix, 1 Critias (statuarius) xxxiv, 19 Critiæ discipulus xxxiv, 19 Critobulus vii, 37 Critodemus vii, 57 Criton xviii, 74 Crocus xvi, 63 Cræsi domus regia xxxv, 49 Crœsi filius xi, 112 Crœsus xxxiii, 15 rex xxxiii, 47 Cronius (sculptor) xxxvii, 4 Ctesias Cnidius ii, 110. vii, 2. 57. viii, 30. xxxi, 5. 18. 19. xxxvii, 11 Ctesias (statuarius) xxxiv, 19 Ctesibius vii, 38 Ctesidemus (pictor) xxxv, 37. 40 Ctesilaus (sculptor) xxxiv, 19 Ctesilochus Apellis discipulus xxxv, 40 Ctesiphon Gnossius vii, 38 Cupidines (statuæ) xxxiii, 55 Cupidinis fons xxxi, 16 Cupido fulmen tenens xxxvi, 4 Cupido (Praxitelis) xxxvi, 4 Curiatii vii, 3 Curio C. xxxvl, 24 Curio pater vii, 10 Curionum familia vii, 42 Curius Apollo xxxii, 3 Curius ix, 58 Curius M. vii, 15. xviii, 4. xix, 26 Manius vii, 51 Cursor Papirius xvii, 16 Curtius xv, 20 Cydias (pictor) xxxv, 40

Crassus L. hæres L. Crassi oratoris

Cydippe xxxv, 36
Cydon (statuarius) xxxiv, 19
Cynegirus dux Atheniensium xxxv, 34
Cypselus tyrannus xxxv, 5
Cyri aræ vi, 18 sepulcrum vi, 29
Cyrus rex vi, 25. vii, 24 rex vii, 57.
xxxiii, 15 Assyriæ rex xix, 19 in
Persis regnavit xxxvi, 4
Cytheris viii, 21

D.

Dædalus vii, 57. xxxvi, 19 Dædalus stans (Polycharmi) xxxvi, 4 Dædali F. Iapyx iii, 16 Dædalus (statuarius) xxxiv, 19 Dæmon (statuarius) xxxiv, 19 Dahippus (statuarius) xxxiv, 19 Daiphron (statuarius) xxxiv, 19 Dalion vi, 35. xx, 73 Damastes vii, 49. 57 Damasus Democriti frater xviii, 78 Damias Clitorius xxxiv, 19 Damion xx, 40 Damon vii, 2. xxiv, 120 Danaë, laurus xv, 39 Danaë Persei mater iii, 9 Danaë (Artemonis) xxxv, 40 Danaus vii, 57 Dando vii, 49 Daphnidis ins. vi, 34 Daphnis Grammaticus vi, 40 Dardanus Trojanus iii, 9 e Phœnice xxx, 2 Darius rex Persarum, quem vicit Alexander xiii, 1 quem Alexander de-bellavit vi, 16 Alexandri prælium cum Dario (in pictura) xxxv, 36 Darius Hystaspis F. vi, 31. 33 Xerxis pater iv, 24 rex vi, 29 Persarum rex vii, 30. xxxiii, 47. xxxvi, 28 Darii officinæ xxxiv, 19 Datis, dux Persarum xxxv, 34 Daunus Diomedis socer iii, 16 Decimiana pira xv, 16 Decimus Brutus x, 53 Decimus Saufeius vii, 54 D. Silanus xviii, 5 Decii, pater et filius xxviii, 3 Decius P. pater xvi, 5 Decius Eculeo xxxv, 36 Decius Mus P. lv, 5 Decius (statuarius) xxxiv, 18 Deianira (Artemonis) xxxv, 40 Deiphobus (Aristophontis) xxxv, 40 Delas vii, 57 Deliades (statuarius) xxxiv, 19

Delphus vii, 57 Demænetus Parrhasius viii, 34 Demarate (Nicerati) xxxiv, 19 Demaratus Tarquinii pater xxxv, 5 Tarquinii Prisci xxxv, 43 Demetrii regis undeciremis xvi, 76 Demetrius Antigoni vii, 57 rex iv, 5. xxxiv, 18. xxxv, 36. 40 Expugnator vii, 39 Demetrius (Theodori) xxxv, 40 (Tisicratis) xxxiv, 19 Demetrius Phalereus xxxiv, 12 Demetrius (scriptor) xxxvi, 17 Demetrius (Pompeii libertus) xxxv, 58 Demetrius apud Consules accusatus xxxiii, 57 Demetrius (statuarius) xxxiv, 19 Demetrius Physicus viii, 21 de numero quaternario xxviii, 17 Democrates medicus xxiv, 28 Democrates Servilius xxv, 49 Democritus ii, 5. vii, 56. viii, 22. xi, 28. xiii, 47. xiv, 4. xv, 40. xvii, 2. 11. xviii, 8. 45. 62. 68. 74. 75. 78. xx, 9. 13. 53. xxi, 36. xxiv, 102. xxv, 5. xxvi, 9. xxvii, 114. xxviii, 2. 16. 29. 42. xxix, 22. 30. xxxii, 18. xxxvii, 18. 54. 55. 58. 70 Democritus (statuarius) xxxiv, 19 Demodamas vi, 18 Demophilus (pictor) xxxv, 36 Demophilus (plastes) xxxv, 45 Demosthenes vii, 31 summus orator xxxiii, 6 Demostratus xxxvii, 11. 23 Demoteles xxxvi, 17. 19 Dentatus Curius vii, 15 Dentatus Siccius vii, 29 Denter Cæcilius vii, 29 Derceto v, 19 Dercylides (sculptor) xxxvi, 4 Desilaus (statuarius) xxxiv, 19 Diagoras xx, 76 Diana Ephesia xiv, 2. xxxiv, 19. xxxvi, Diana Ephesia (statua) vii, 39 Diana (Anthermi filiorum) xxxvi, 4 (Apellis) xxxv, 36 (Cephissodori) xxxvi, 4 (Niciæ) xxxv, 40 (Nicomachi) xxxv, 36 (Philisci) xxxvi, 4 (Timaretes) xxxv, 40 (Timothei) xxxvi, 4 Dianæ Ephesiæ ædes vii, 38. xxxvi, 56 templum v, 31. xvi, 79. xxxiii, 55. xxxv, 36 Dianæ lucus xvi, 91 nemus xxxv, 33 Dianæ templum Sagunti xvi, 79 templum augustissimum Susianis vi, 31

Dibutades (plastes) xxxv, 43

Dicæarchus ii, 65 Dicæus citharædus xxxiv, 19 Didymaus Apollo vi, 18 Dieuches xx, 15. 33. 73. xxiii, 29. xxiv, 92 Dinias (pictor) xxxv, 34 Dino x, 70 Dinochares architectus v, 11. xxxiv, 42 Dinocrates vii, 38 Dinomenes (statuarius) xxxiv, 19 Dinon (statuarius) xxxiv, 19 Diocles xx, 9. 17. 23. 40. 51. 83. 96. xxi, 35. 105. xxiii, 17. xxxvii, 13 Carystius xxvi, 6 medicus xxii, 63 Diodori ins. vi, 34 Diodori βιβλιοθήκη 1. Præf. Diodorus Dialecticus vii, 54 Diodotus Petronius xx, 32.48. xxiv, 92. xxv, 64. xxix, 39 Diogenes Atheniensis (sculptor) xxxvi, 4 Diogenes Cynicus vii, 18 Diogenes (pictor) xxxv, 40 Diognetus vi, 21 Diomedeæ aves x, 61 Diomedes iii, 20. xxxiii, 3 condidit Argos Hippium iii, 16 Diomedes in emblemate xxxiii, 55 Diomedis socer Dannus iii, 16 equorum stabula iv, 18 ins. xii, 3 tumulus xii, 3 monumentum iii, 30 tumulus et delubrum x, 61 Διόνυσος κεχηνώς viii, 21 Dionysius iv, 21. v, 36. xx, 44. 83. xxii, 32. xxv, 4. xxxvi, 17 Periegetes Dionysius tyrannus ii, 104. vii, 31. 54. viii, 64. xii, 3. 5 major iii, 15 Dionysius Cassius xi, 15 Dionysius a Philadelpho missus vi, 21 Dionysius (medicus) xx, 9 Dionysius (pictor) xxxv, 37. 40 Dionysodorus Melius ii, 112 Dionysodorus medicus xxxvii, 3 Dionysodorus (pictor) xxxv, 4 Dionysodorus (statuarius) xxxiv, 19 Dionysius Sallustius xxxii, 26 Dioscorides (sculptor) xxxvii, 4 Diotimus Thebanus xxviii, 23 Dioxippus (Alcimachi) xxxv, 40 Dipœnus (sculptor) xxxvi, 4 Dirce et Taurus xxxvi, 4 Divites cognominati xxxiii, 47 Divitum gens xxxiii, 47 Dolabella P. ii, 31 Dolabelliana pira xv, 16 Domitii delubrum xxxvi, 4 Domitius Cn. ii, 32. xiv, 14 Domitius Cos. xxxiii, 6 Domitius L. vii, 54

Domitios Ahenobarbus viii, 54 Cos. xvii, 1 Domitius Corbulo vi, 8 Domitius Nero ii, 23. iv, 5. 10. vii, 6. xi, 96. xxxvii, 7. 12 Domitius Piso 1. media Præf. Dorotheus carminibus suis xxii, 45 Dorotheus (pictor) xxxv, 36 Dosiades iv, 20 Dositheus xviii, 74 Dossennus Fabius xiv, 15 Doxius Cæli F. vii, 57 Drusi conjux Antonia vii, 18. ix, 81 Drusillanus Rotundus xxxiii, 52 Drusus Tribunus plebis xxviii, 41 Livius xxxiii, 13. 50 clarissimus Tribunorum popularium xxv, 21 Drusus Tiberii frater vii, 20. xxxiii, 6 Drusus Cæsar x, 60. xiv, 28. xxix, 8 Tiberii F. xix, 41 Duillius C. xxxiv, 11 Imperator xvi, Duris vii, 2. viii, 61. xxxiv, 19 Samius xxxvi, 17

E.

Eaclis vii, 57 Ebrietas (Praxitelis statua) xxxiv, 19 Echecratis Thessalus x, 83 Echion (pictor) xxxv, 32. 36 Echion (statuarius) xxxiv, 19 Eculeo Decius xxxv, 36 Egnatius Calvinus x, 68 Egnatius Mecenius xiv, 14 Elephantis xxviii, 23 Elipertius Optatus ix, 29 Elpenoris tumulus xv, 36 Elpis Samius viii, 21 Empedocles Physicus xxix, 4. xxx, 2. xxxvi, 69 Endymion ii, 6 Ennius Q. vii, 29. 31. xxxv, 7 antiquissimus vates xviii, 19 Entochus (sculptor) xxxvi, 4 Epaminondas (Aristolai) xxxv, 40 Epeus vii, 57 Ephorus iv, 21. 36. v, 38. vi, 36. vii, 49 Epicharmus vii, 57. xx, 34. 36 Epicurei 1. fine Præf. Epicuri Leontium xxxv, 40 Epicuri vultus xxxv, 2 Epicurus otii magister xix, 19 Epidius C. xvii, 38 Epigenes vii, 50. 57. xxxi, 21 Epigonus (statuarius) xxxiv, 19 Epimenides Gnossius vii, 49. 53 Epiphanes (Antiochus) vi, 32

Epistates xxxiv, 19 Epitherses (Phœnicis) xxxiv, 19 Eraphius (rex in Ægypto) xxxvi, 14 Erasistrati schola xx, 34 Erasistratus xiv, 9 medicus maximus xiv, 9. xx, 40.76 Erasistratus xxii, 38. 44. xxiv, 47. xxv, 35. xxvi, 6. xxix, 3 Eraton præfectus Ægypti vi, 34 Eratosthenes ii, 76. 112. iii, 10. v, 6. 9. xxii, 43. v, 33. 36. vi, 1. 15. 24. 28. 33. 34. 35. xii, 30 Erichthonius Atheniensis vii, 57 Erigonus tritor colorum xxxv, 40 Erinna carminibus suis xxxiv, 19 Eros Staberius xxxv, 58 Erythras rex vi, 28. 32. vii, 57 Estiæ templum v, 43 Esubopes xxxiii, 15 Etereiana castanea xv, 25. xvii, 26 Etereius xvii, 26 Evagon xxviii, 6 Evander xxxiv, 16 Evander Aulanius xxxvi, 4 Evanthes viii, 34 Eubolides (statuarius) xxxiv, 19 Euchir vii, 57 Euchir (fictor) xxxv, 43 (statuarius) xxxiv, 19 Euctemon xviii, 57 Eudemus xxix, 8 Eudicus xxxi, 9 Eudorus (pictor) xxxv, 40 Eudoxus ii, 48. vi, 36. vii, 2. xviii, 74. xxx, 2. xxxi, 13 Eudoxus quidam ii, 67 Evenor xx, 73. xxi, 105 Evenor pater Parrhasii xxxv, 36 Eventus. Boni Eventus simulacrum xxxiv, 19 Eugrammus fictor xxxv, 43 Euhemerus xxxvi, 17 Eumarus (pictor) xxxv, 34 Eumenis regis bibliotheca xiii, 21 prælia adversus Gallos xxxiv, 19 Eumolpus vii, 57 Eunicus (cælator) xxxiii, 55. xxxiv, 19 Eupalamus vii, 57 Eupator rex xxv, 29 Euphorbus medicus v, 1. xxv, 38 Euphorion (statuarius) xxxiv, 19 Euphranor Isthmius xxxv, 40 Euphranor (pictor) xxxv, 36 Euphranor (statuarius) xxxiv, 19 Euphronides (statuarius) xxxiv, 19 Euphronius xiv, 24 Eupompus pictor xxxiv, 19. xxxv, 36 Euripides poëta xxii, 38. xxxvii, 11 ejus sepulcrum xxxi, 19

Europa cum Jove xii, 5
Europe (Antiphili) xxxv, 37
Euryalus vii, 57
Euthycrates (statuarius) xxxiv, 19
Euthycratis discipulus xxxiv, 19
Euthymenes vii, 17
Euthymus pycta vii, 48
Euthymedes (pictor) xxxv, 40
Eutychides pictor xxxv, 40
Eutychides (statuarius) xxxiv, 19
Eutychides (sculptor) xxxvi, 4
Eutxenidas (pictor) xxxvi, 4

F.

Fabianus ii, 46. 105. ix, 8. xii, 9. xv, xviii, 14. 68. xxiii, 30 Fabianus Papirius xxxvi, 24 Fabii (unde dicti) xviii, 3 Fabii Pictores xxxv, 7 Fabiorum familia vii, 42 Fabius Ambustus vii, 42 Fabius Dossenus xiv, 15 Fabius Gurges vii, 42 Fabius Q. ii, 29. xxxiii, 13 Fabius Q. Maximus vii, 49. 54. viii, 25 Cos. vii, 51. 52. xxii, 5 Dictator xxxiii, 13 Fabius Pictor x, 34. xiv, 14 Fabius Rullianus vii, 42 Fabius Senator Prætor vii, 5 Fabius Verrucosus xxxiv, 18 Fabius Vestalis vii, 60 Fabius (auctor) vii, 46. viii, 34 Fabricius ix, 58. xxxiii, 54. xxxiv, 15 Fabullus 1. initio Præf. Fannii officina xiii, 23 Fanniana charta xiii, 24 Fannii C. Cos. lex x, 71 Fannius C. ii, 32 Faunus rex xvii, 6 Fausta quædam e plebe vii, 3 Faustianus ager xiv, 8 Felicitatis ædes xxxiv, 19. xxxvi, 4 Felicitatis signum xxxv, 45 Felix Russatus vii, 54 Felix Sylla xxii, 6 Galeria Felix vii, 50 Felix. Fenestella viii, 7. 74. ix, 30. 59. xv, 1. xxxiii, 6. 52. xxxv, 46 Feroniæ ædes ii, 56 Fetialis Annius xxxiv, 13 Fidei ædes xxxv, 36 Fidustius M. vii, 43 Firmiana vasa xxxiii, 49 Flaccorum cognom, xi, 50 Flaccus Censor vii, 49

Flaccus Fulvius vii, 35 Flaccus Horatius x, 74 Flaccus Pompeius xv, 24 Flaccus Verrius xxviii, 4 Flaminius Circus xxxvi, 4 Flaminius C. Censor xxxv, 57 Flamininus Cos. xix, 45 Flamma Calpurnius xxii, 6 Flavia prima colonia a Vespasiano Imperatore deducta v, 14 Flavianus Proconsul Africæ ix, 8 Flavius C. xix, 1 Flavius Alfius ix, 8 Flavius Annii F. xxxiii, 6 Flavius Proculus xxxiii, 8 Flora (Praxitelis) xxxvi, 4 Fonteius Cos. ii, 72. vii, 20 Fortuna Seia xxxvi. 46 Fortunæ ædes viii, 74 Fortunæ hujusque diei ædes xxxiv, 19 Fortunæ delubrum Præneste xxxvi, 64 signum viii, 74 simulaerum xxxiii, 19 Fronditius xvii, 2 Frugi Piso xxxiii, 11 Fufidius xxxiii, 6 Fulcinius C. xxxiv, 11 Fullonius T. vii, 49 Fulvius L. vii, 44. xxi, 6 Fulvius Flaccus vii, 35 Fulvius Hirpinus ix, 82 Fulvius Lupinus viii, 78 Fulvius Nobilior xxxv, 36 Fulvius Q. Cos. xxxv, 4 Furius Cresinus xviii, 8 Fuscus Arellius xxxiii, 54 Fusius (an Fufius) vii, 19

G.

Gabbaras vii, 16 Gabienus vii, 53 Galba 1mp. iii, 5 Sulpicius xxxiii, 8 Galeria Copiola vii, 49 Galeria Felix vii, 50 Galerii villa x, 25 Galerius xix, 1 Galli Matris Deum xi, 109 Gallio Annæus xxxi, 33 Gallus Ælius vi, 32 Gallus Aquilius vii, 54 Gallus Asinius xiii, 29. xxxiii, 44 Gallus Cornelius vii, 54 Gallus Sulpicius ii, 19 Ganymedes (Leocharis) xxxiv, 19 Gegania xxxiv, 6 Gellianus iii, 17 Gellius vii, 57 Gelo tyrannus viii, 61 Delph. et Var. Clas.

Genita Mana xxix, 14 Gentius rex Illyriorum xxv, 34 Germanici Cæsaris carmen viii, 64 Germanici F. C. Cæsar v. 1 Germanici F. Nero viii, 61 Germanicus Cæsar ii, 25. viii, 2. 71. x, 60. xi, 71. xxv, 6. xxxiv, 18. xxxvii, 11 Geryones iv, 36 Gestius xv, 15 Glauce, cithara canens Ptolemæo regi x, 26 Glaucias xx, 99. xxi, 102. xxiv, 91 Glaucides (statuarius) xxxiv, 19 Glaucion (pictor) xxxv, 40 Glaucion (tabula) xxxv, 10 Glaucon xxii, 35 Glaucus xxxiii, 5 Glycera coronaria xxi, 3 inventrix coronarum xxxv, 40 Gnatius Pisaurensis vii, 40 Gobar Præfectus vi, 39 Gorgasus plastes xxxv, 45 Gorgias Leontinus xxxiii, 21 Gorgias Siculus vii, 49 Gorgias (statuarius) xxxiv, 19 Gorgonum domus vi, 36 Gorgosthenes (Apellis) xxxv, 36 Gracchanus Junius xxxiii, 9 Gracchi xxxiii, 8 Tiberius et Caius aiii, 26 Cracchorum pater vii, 36 mater vii, 11. 15 mater Cornelia xxxiv, 14 Gracchus C. xxxiii, 9, 14. Trib. plebis xiv, 6 Gracilis Turranius iii, 1 Græcinus xiv, 4. xvi, 90 Græcus rex iv, 14 Granius xxviii, 9 Gratiana vasa xxxiii, 49 Gratidianus Marius xxxiii, 46. xxxiv, Gratinus (pictor) xxxv, 40 Gulussa regulus viii, 10 Gurges Fabius vii, 42 Gurges Vulcatius vii, 54 Gyges rex vii, 47 Ludus vii, 57

н.

Habron (pictor) xxxv, 40
Habron (Apellis) xxxv, 36
Hammonis delubrum xiii, 30, 33
Hammonis Jovis oraculum v, 9, xii, 49, xxxi, 39
Hannibal v, 43, vii, 3, 29, viii, 7, 82, xi, 73, xv, 20, xvi, 79, xvii, 1, xxxiii, 6, 13, 15, 31, xxxvi, 1 ex
Ind. Plin.

Italia pulsus xxii, 5 quo anno superatus est xviii, 46 Hannibalis amor meretricius iii, 16 castra iii, 15 parva insula iii, 11 speculæ xxxv, 48 statuæ Romæ xxxiv, Hannibalis tumulus v. 43 Haunibalis turres ii, 73 Hanno ii, 67 Hanno Carthaginiensium dux v, 1 Hanno e clarissimis Pœnorum viii, 21 Hanno Pœnorum Imperator vi, 36 Harmodio familiare scortum xxxiv, 19 Harmodius vii, 23. xxxiv, 9 Harmodius (Praxitelis) xxxiv, 19 Harpalus xvi, 62 Harpocrates xxxiii, 12 Haterius Q. vii, 54 Hecale xxii, 44. xxvi, 50 Hecatæus iv, 27. vi, 20 Hecatæus (cælator) xxxiv, 19. xxxiii, Hecate (Menestrati) xxxvi, 4 Hector vii, 50 Hecubæ tumulus iv. 18 Hegesias vii, 57 Hegesias (statuarius) xxxiv, 19 Hegesidemus ix, 8 Hegias (statuarius) xxxiv, 19 Helena xxi, 91. xxxiii, 23. xxv, 5 Homerica xxiii, 23 Helena (picta) xxxv, 6 Zeuxidis xxxv, Helena (Aristophontis) xxxv, 40 Helenæ lacrymæ xxi, 33 Helenæ amator xxxiv, 19 Helico ex Helvetiis xii, 2 Heliodorus (sculptor) xxxvi, 4 Heliodorus (statuarius) xxxiv, 19 Hellanicus iv, 22. vii, 49 Hellen vii, 57 rex iv, 14 Hemina Cassius xiii, 27. xviii, 2. xxix, 6. xxxii, 10 Hephæstion Alexandri M. amicus xxxiv, 19 Heraclidæ reges xxxv, 34 Heraclides iv, 23. xx, 17. 73 Heraclides medicus xxii, 8 Heraclides (pictor) xxxv, 40 Heraclides Macedo (pictor) xxxv, 40 Heraclidis volumen vii, 53 Heraclitus vii, 18 Herculem parieus Alcmena xxviii, 17 Herculem Graiis Alpium foribus transisse ferunt iii, 21 Hercules triumphalis ab Evandro sacratus xxxiv, 16 Hercules in Capitolio xxxiv, 18 Hercules ferreus xxxiv, 40 Hercules, ad quem Pœni, &c. xxxvi, 4

Hercules in colum iens xxxv, 40 Hercules aversus (Apellis) xxxv, 36 Hercules (Euthycratis) xxxiv, 19 (Isidori) xxxiv, 19 (Menestrati) xxxvi, 4 (Myronis) xxxiv, 19 (Nicearchi) xxxv, 40 (Parrhasii) xxxv, 36 (Pclycleti) xxxiv, 19 (Turiani) xxxv, 45 Hercules et Dejanira (Artemonis) xxxv, Hercules iv, 17. vii, 9. 27. 57. xvi, 89. xvii, 6. xxv, 12. 39. 37 Hercules unusne fuerit xi, 17 infans dracones strangulans xxxv, 36 Geryonum armenta abstulit iv, 36 Cerberum extrahens, &c. xxvii, 2 colitur in Taprobane vi, 24 Hercules Rusticellus vii, 19 Herculi laborata in Africa v, 1 Herculi genita regina vi, 23 Herculi honores decrevit Græcia vii, 37 Herculi populus dicata xii, 2 Herculis ædes Erythris xi, 36 Patris, in Achaia xxxv, 49 Romæ x, 41. xxxv, 7 aræ v, 1. vi, 18 Herculis certamen cum Antæo v, 1 columnæ xiii, 49 comites v, 8 comitatus iii, 24 exercitus, ibid. Herculis delubrum Gaditanum ii, 100. xix, 22 Herculis labores, metæ iii, 1 Herculis nodus xxviii, 17 Herculis patria, Thebæ Bæotiæ iv, 12 Herculis petra xxxii, 8 prælia iii, 5 Herculis templum Tyri xxxvii, 19.58 Herculis tunicati statua Roma xxxiv. 19 Herdicius C. vii, 4 Herennius M. ii, 52 Cos. xix, 15 Hermias puer ix, 8 Hermias regulus in Cypro xxxvii, 17 Hermippus xxx, 2 Hermodorus Ephesius xxxiv, 11 Hermolaus (sculptor) xxxvi, 4 Hermotimus Clazomenius vii, 53 Herodes rex v, 14 Herodotus ii, 87. v, 10. 14. vii, 2. viii, 4. xii, 8. 40. 42. xxxvi, 17. 19 Heron (Luculli libertus) xxxv, 58 Herophilus medicinæ vates xi, 88. xxv, 5. 23. xxvi, 6. xxix, 5 Hesiodi Astrologia xviii, 57 Hesiodus vii, 49. 57. x, 83. xiv, 1. xv, 1. xvi, 11. xxi, 21. 68. 84. xxii, 32. 33. 43. xxv, 5. xxviii, 19 princeps de agricultura præcepit xviii, 56 Hesiona (Antiphili) xxxv, 37 Hesperidis filia iv, 20 Hicanus (statuarius) xxxiv, 19 Hicesius xiv, 24. xx, 17. xxii, 18 non parvæ auctoritatis medicus xxvii, 14

Hiero rex viii, 61. xvi, 74. xviii, 5. xxxv, 7 Hilarius Ofilius vii, 54 Hilarus Crispinus vii, 11 Himilco ii, 67 Hipparchus ii, 9. 10. 24. 79 mirus ii, 112 Hipparchus (M. Antonii libertus) xxxv, Hippias (pictor) xxxv, 40 Hippocrates medicus vii, 37. xx, 13. 22. 23. 34. 51. 58. 83. 84. 93. xxii, 15. 32. 35. 66. xxiv, 92. xxv, 18. xxvi, 76. 90. xxviii, 14. xxix, 2. xxxii, 46. xxix, 30. 38. xxx, 2. xxxvi, 69 princeps medicinæ vii, 52 e clarissimis medicinæ xviii, 15 Hippocratis laus xxvi, 6. 50 Hippolytus (Antiphili) xxxv, 37 Hipponax poeta xxxvi, 4 Hippus vii, 57 Hirpinus Fulvius ix, 82 Hirrius C. ix, 81 Hister Palpelius Cos. x, 16 Homeri carmen, Ilias vii, 71 sepulcrum Homeri vultus non traditus xxxv, 2 Homerica Helena xxiii, 23 Homerus ii, 4. 46. 87. iii, 9. 15. iv, 7. 14. 15. 19. v, 8. 10. 33. 40. vii, 2. 50. viii, 73. 74. x, 70. xiii, 21. 27. 30. xiv, 6. xvi, 4. 8. 24. xvii, 6. xviii, 7. 19. xx, 6. xxi, 10. 17. 68. 91. xxii, 27. xxiv, 40. xxv, 8. 38. xxviii, 4. xxix, 8. xxx, 2. 6. xxxi, 32. xxxii, 53. xxxiii, 3. 4. 23. 38. xxxiv, 47. xxxv, 36. 40. xxxvi, 5. 20 Homerus ante annos mille vii, 16 primus doctrinarum et antiquitatis parens xxv, 5 fons ingeniorum xvii, 3 Ejus operum laus vii, 30 Honoris et Virtutis ædes xxxv, 37 Horatii vii, 3 Horatius M. Cocles xxxiv, 11. xxxvi, 23 Horatius C. ex patricia gente xi, 99 Horatius Flaccus x, 74 Hortensii nobilitas ix, 80 Hortensius Q. viii, 78 Dictator xvi, 15 Hortensius orator x, 23. xiv, 17. xxxiv, 18. xxxv, 40 piscina ix, 81 Horus Assyrium rex xxx, 51. xxxvii, 52 Hostilia Curia xxxv, 7 Hostilius Mancinus xxxv, 7 Hostilius, Tullus ix, 63. xvi, 5. xxviii, 4 Hostus Hostilius xvi, 5 Hyacinthus xxi, 38 Hyacinthus (Niciæ) xxxv, 40 Hygia (Nicerati) xxxiv, 19 (Pyrrhi) xxxiv, 19 (Socratis) xxxv, 40

Hygiemon (pictor) xxxv, 34
Hyginus xiii, 47. xvi, 84. xviii, 63. xix, 27. xx, 45. xxi, 29
Hylas x, 18
Hypatodorus xxxiv, 19
Hyperbius vii, 57
Hyrcanus (canis nomen) viii, 61

I,

Iacchus xxxvii, 54 Iades (statuarius) xxxiv, 19 Ialysus (Protogenis) xxxv, 36 Janus Pater dicatus ab Augusto in suo templo xxxvi, 4 Janus geminus (statua) xxxiv, 16 advectus ex Ægypto Janus xxxvi, 4 lapyx rex Dædali filius iii, 16 Iaso (Socratis) xxxv, 40 Jason iii, 9. vii, 57 Jason Lycius viii, 61 Jason Pheræus vii, 51 Icarus vii, 57 Icetidas medicus xxviii, 23 Ili tumulus xvi, 88 Ilithyia Artemis xxv, 36 Imperiosus Cos. xxii, 55 Io in vaccam mutata xvi, 89 Io (Niciæ) xxxv, 40 Jollas xx, 73. 76. xxxiv, 22 Ion (statuarius) xxxiv, 19 Jovem nutritum lacte caprino xxviii, 33 Jovem Elicium ii, 54 fulminantem pejerare ii, 5 dictum fulmina jaculari ii, 18 Jovem trina jaculari fulmina ii, 53 Jovem cum Europa, &c. xii, 5 Jovem Olympium fecit Colotes cum Phidia xxxiv, 19 Jovem miniandum locari xxxiii, 36 ab Jove precibus impetrant x, 39 Jovi esculus dicata xii, 2. xvi, 5 Jovi pocillum vini xiv, 14 Jovi trophæa statuere vi, 32 Jovi fagutali xvi, 15 Jovi Ultori xxxvi, 24 Jovis femine Liber Pater editus vi, 23 Jovis F. Schytes vii, 57 Jovis armigera aquila x, 4 Jovis mensa verritur verbenaca xxv, 59 spelunca xvi, 46 hortus xxxi, 28 Jovis Opt. Max. templum xxviii, 4 Optimi Maximique xv, 40 effigies in Capitolio dicanda xxxv, 45 simulacrum xiv, 2 simulacrum exvite xxxiii, 36 ædes (Patris) xxxv, 49 delubrum in Ægypto xxxvii, 19 Beli templum vi, 30 Capitolini ædes Romæ xxxvi,

4.61 Casii delubrum v, 14 Cassii

templum iv, 19 Dodonæi templum iv,

Junius M. Prætor xxxv, 36

1 Hammonis oraculum v, 9 Heroum x, 6 Indigetis lucus iii, 9 Labrandei fons xxxii, 7 Lycæi delubrum iv, 10 Olympii delubrum iv, 7 Olympii templum Athenis xxxvi, 5 Servatoris templum xxxiv, 19 Statoris ædes xxxiv, 13 Stratii ara xvi, 89 Tonantis ædes in Capitolio xxxiv, 5. 19. xxxvi, 8 Iphicles Herculis frater vii, 9 Iphigenia (Timanthis) xxxv, 36 Iphigenia in Tauris (Timomachi) xxxv, Irene filia Gratini xxxv, 40 Iseum, Cæsareæ in Mauritania v. 10 Isiaci xxvii, 29 Isidi sacra insula x, 49 Isidorus Cæcilius xxxiii, 47 Isidorus ii, 112. iv, 5. 30. 37. v, 6. 9. 35. 36. 37. 38. 39. 43 Isidorus (statuarius) xxxiv, 19 Isigonus vii, 2 Isigonus (statuarius) xxxiv, 19 Ismenias choraules xxxvii, 3. 4. 23. 28 Isocrates vii, 31 Juba rex v, 10. vi, 26. 31. 32. 34. 35. 37, viii, 4.5.13.45.64. ix, 56. x, 61. xii, 22. 31. 32. 34. 40. xii, 7. 9. 29. 52. xv, 28. xxv, 5. 38. xxxi, 15. xxxii, 4. xxxiii, 40. xxxv, 22. xxxvi, 46. xxxvii, 9, 18, 32, 35 Juba Ptolemæi pater v, 1 Jubæ regia v, 1 Jugurtha xxxiii, 4 Jugorthæ traditio xxxvii, 4 Jugurthinum bellum ix, 59. xxxiii, 6 Julia Augusta vii, 16. x, 76 divi Augusti filia xxi, 6 Tiberii conjux xix, 29 Julia neptis Augusti vii, 16 Julia lex xxxiii, 8 Juliæ Augusti filiæ adulteria vii, 6 Julianus curans munus Neronis xxxvii, Julius C. medicus vii, 54 Julius L. ii, 29 Julius Cæsar L. Censor xiii, 5. xiv, 16 Julius L. Cos. xxix, 6 Julius divus ix, 57. xv, 20. xix, 41 ejus carmina, ibid. ejus epistolæ, ib. Julius Lupus xix, 2 Julius Rufus Consularis xxvi. 4 Julius Sex. Cos. ii, 85. xxxiii, 17 Julius Viator vii, 18 Julius Vindex assertor libertatis a Nerone xx, 57 Juniana cerasa xv, 30 Juniorum familia xviii, 3

Junius congus 1. initio Præf.

Junius L. Cos. xv. 1

Junius Gracchanus xxxiii, 9 Junius Ap. Cos. viii, 61 Junius P. xxxiv, 11 Junius Pisciculus xxxvi, 4 Junius Silanus Cos. ii, 89 Juno xxxi, 22 Argiva iii, 9 Lacinia Juno co fonte perfusa xxxi, 22 xxxv, 36 regina xxxv, 37 Juno (Battonis) xxxiv, 19 (Dionysii) xxxvi, 4 (Polyclis) xxxvi, 4 Junonis ædes ii, 55 Romæ xxxvi, 4 Junonis cella xxxiv, 17 Junonis Argivæ templum iii, 9 templum Carthagine vi, 36 templum Metaponti xiv, 2 Junonis Laciniæ ara ii, 111 Jupiter Opt. Max. xv, 40 Deorum summus vii, 48 Liberum parturiens (pictura) xxxv, 40 Jupiter Assabinus xii, 42 Jupiter Capitolinus Romæ vii, 39. xxxvii, 7 qui est in Capitolio xxxiv, 18 eboreus xxxvi, 4 eboreus Cyzici xxxvi, 22 Lycæus viii, 34 Olympius Romæ vii, 39 Pompeianus xxxiv, 18 Hospitalis (Pamphili) xxxvi, 4 Olympius (Phidiæ) xxxiv, 19. xxxv, 34. xxxvi, 4 Jupiter Olympiæ factus a Phidia xxxiv, 19 (Sthenidis) xxxiv, 19 (Timarchidis filiorum) xxxvi, 4 Jupiter magnificus (Zeuxidis) xxxv, 36 Tonans (Leocharis) xxxiv, 19 Jupiter et Oceanus (Entochi) xxxvi, 4 Juventatis ædes xxix, 14. xxxv, 36 Juventius Thalna vii, 54 L. Labeo x, 17 Labeo Antistius xxxv, 7 Labeo Attinius vii, 45 Labeones Bochi xi, 60 Laberius poëta mimorum ix, 28 Lacon (statuarius) xxxiv, 19 Lactucini in familia Valeria xix, 19 Lacydes Philosophus x, 26 Lædus (cælator) xxxiii, 55 Lælius xiv, 15 Lænas Cos. vii, 60 Lænius Strabo x, 72 Lagon (Lycisci) xxxiv, 19 Lala Cyzicena xxxv, 49 Lalis xxviii, 23 Lamia L. vii, 53 Lampido Lacedæmonia vii, 42 Laocoon, &c. ex uno lapide xxxvi, 4 Landamia (Ctesidemi) xxxv, 40 Laodice conjux Antiochi regis vii, 10

Laomedon (Artemonis) xxxv, 40 Largus Cæcina xvii, 1 Larissa (Telephanis) xxxiv, 19 Lartius Licinius xix, 11. xxxi, 18 Lathurus rex ii, 67 Ptolemæus vi, 35 Latoi filia Pamphila xi, 26 Latona (Cephissodori) xxxvi, 4 (Philisci) xxxvi, 4 Latona Apollinem et Dianam infantes sustinens xxxiv, 19 Latro Portius xx, 57 Laurea Tullius xxxi, 3 Laurentia Acca xviii, 2 Leæna meretrix vii, 23 Leana (Tisicratis) xxxiv, 19 Learchus Athamantis F. xxxiv, 40 Lecanius Bassus Consularis xxvi, 4 Lecythion (Timomachi) xxxv, 40 Lenæus Pompeius xv, 39. xxiv, 41. xxv, 3. 27 Lentuli (unde dicti) xviii, 3 Lentulus Cos. vii, 10. xxx, 3 Lentulus L. Cos. xxxiii, 11 Lentulus P. Cos. xxxiv, 18 · Lentulus Spinter ix, 63. xix, 6. xxxvi, Leochares (statuarius) xxxiv, 19. xxxvi, 4 Leon (pictor) xxxv, 40 Leon (statuarius) xxxiv, 19 Leonides Alexandri pædagogus xii, 32 Leonnatus vi, 26 cx Alexandri M. ducibus xxxv, 47 Leontio (pictor, Aristidis) xxxv, 36 Leontiscus (pictor) xxxv, 40 Leontium Epicuri xxxv, 40 Lepidorum gens vii, 10 Lepidus Æmilius vii, 54 Lepidus M. ii, 31. vii, 36. 54 Cos. x, 25. xxxvi, 8. 24 Triumvir xxxv, 38 Mag. Equitum vii, 46 Lesbocles (statuarius) xxxiv, 19 Levinorum (gens) xxxv, 2 Liber Pater iv, 17. v, 16. vi, 21. 23. vii, 27. 30. 57. viii, 2. 21. 31. xii, 42. xvi, 4. 62. 63. 79. xxiv, 1. xxxi, 13. xxxiii, 53. 55. xxxvii, 64 Liber Pater (pictura) xxxv, 8 (statua) xxxvi, 4 (Antiphili) xxxv, 37 (Aristidis) xxxvi, 36 (Bryaxidis) xxxvi, 4 (Echionis) xxxv, 36 (Eutychidis) xxxvi, 4 (Niciæ) xxxv, 40 (Parrhasii) xxxv, 36 (Praxitelis) xxxiv, 19 (Scopæ) xxxvi, 4 Libera (statua) xxxvi, 4 Liberi Patris cultus regi vi, 24 Liberi Patris aræ vi, 18 templum ii, 106 patria Thebæ iv, 12 cum Cerere certamen iii, 9 Liberum Patrem nutriens Mercurius

xxxiv, 19 Liberi Patres xi, 17 Libonis ludi xxxvi, 24 Libyas vii, 57 Liceriana xv. 16 Licinia oliva xv, 3. 4. 6 Liciniæ gentis Stolones xvii, 1 Liciniani vii, 12 Licinius P. Cos. x, 2 Licinius Cæcina xx, 76 Licinius Calvus vii, 50 Licinius Crassus P. Cos. vii, 3 Censor xiii, 5. xiv, 16. xxx, 3. xxxi, 2 Licinius Lartins xix, 11. xxxi, 18 Licinius Macer xxxii, 3.5 Licinius Muræna ix, 80 Licinius Mucianus vii, 3. ix, 31. 41 ter Consul xii, 5 Licinius Stolo xviii. 4 Linus vii, 57 Liparus rex iii, 14 Livia Drusilla, postea Augusta xv, 40 Livia Augusta xiii, 23. xiv, 8. xxxvii, 10 Livia (Augusti) vii, 11 Augusti conjux xxxiv, 2 Livia Drusi Cæsaris xxix, 8 Livia Rutilii vii, 49 Liviæ ficus xv, 19 Liviæ porticus Romæ xiv, 3 Liviana charta xiii, 24 Livianum æs xxxiv, 2 Livius Drusus xxxiii, 13 Trib. pl. xxxiii, 50 Livius T. in historiis r. Præf. iii, 1. 23 Lollia Paulina ix, 58 Lollius M. ix, 58 Louginus Cassius Cos. vii, 3 Longus Sempronius xxxiii, 6 Lophon (statuarius) xxxiv, 19 Lotapeas xxx, 2 Lucceia mima vii, 49 Lucilianus versus xxx, 61 Lucilius poëta viii, 74 Lucina xvi, 85 Lucio duce orti Lucani iii, 10 Lucretiæ statua xxxiv, 13 Luculleum marmor xxxvi, 2. 8 Luculli viii, 7. xxxiv, 17 Lucullus L. ii, 108. viii, 78. ix, 80. xiv, 17. xv, 30. xviii, 7. xxvi, 9. xxviii, 14. xxxiv, 19. xxxv, 40. 45. xxxvi, 8 Proconsul Bæticæ ix, 48 Imperator clarissimus xxv, 7 Lucullus M. iv, 27. xxxiv, 18 Ludius M. xxxv, 37 Ludius alter xxxv, 37 Lupinus Fulvius vii, 78 Lupus Julius xix, 2 Lurco Aufidius x, 23 Luscini xi, 55

Lutatia cerasa xv. 30 Lutatius Catulus xxxiv, 19. Q. Cos. xxxv. 4 Lutorius Priscus vii, 40 Lycaon vii, 57 Lyceas xxxvi, 19 Lyciscus (statuarius) xxxiv, 19 Lycius (statuarius) xxxiv, 19 Lycomedes v, 4 Lycos xxxi, 14 Lycus Neapolitanus xx, 83 Lycus (statuarius) xxxiv, 19 Lynceo fama cernendi ii, 15 Lysander rex Lacedæmoniorum vii, 30 Lysaniæ F. Archagathus xxix, 6 Lysiæ sculptoris opus xxxvi, 4 Lysimache (Demetrii statua) xxxiv, 19 Lysimachus viii, 21 rex viii, 61. xxv, Lysippi secta xxxiv, 19 Lysippi frater Lysistratus xxxv, 44 Lysippus vii, 38. xxxiv, 18. xxxv, 39 (statuarius) xxxiv, 19 MD. opera fecisse dicitur xxxiv, 17 Lysippus Sicyonius xxxiv, 19 Lysistratus, frater Lysippi xxxv, 44 (statuarius) xxxiv, 19 Lyson (statuarius) xxxiv, 19

M.

Macedonicus vii, 45 Macer Licinius xxxii, 3.5 Maccrio Attinius vii, 45 Macrinus Viscus xi, 90 Mæcenas C. vii, 52. 46. viii, 68. ix, 8. xix, 57 Mæcenas Melissus xxviii, 17 Mæcenatiana vina xiv, 8 Macenatis rana xxxvii, 4 Mænia columna vii, 60 Mænius C. xxxiv, 11 Magni cognomen xxxvii, 6 Magnus Pompeius v, 10 Mago xvii, 11. 16. 19. 30. xviii, 23. xxi, 68 dux Pœnus xviii, 5. 7 Malas (sculptor) xxxvi, 4 Mamilius Sura xviii, 42 Mamurra eques Rom. xxxvi, 7 Mancinus xxxiv, 10 Hostilius xxxv, 7 Manilius vii, 7 togatorum diligentissimus x, 2 Manilius legatus Caii Marii xxxiii, 6 Cos. xxii, 6 Manilius Antiochus xxxv, 58 Manilius Cornutus xxvi, 3 M'. (Manius) vii, 15 Manius Curius vii, 51. xvi, 73. xviii, 4. xix, 26

Manius Maximus vii, 16 M'. Juventius Thalna vii. 54 Manius Persius 1. initio Præf. Manlius xv, 15 Manlius Cn. xxxiv, S. xxxvii, 6 Manlius Capitolinus vii, 29 Manlius L. Cos. xxxv, 4 Manlius Torquatus vii, 54 Mania Genita xxix, 14 Marce fili xxix, 7 Marcelli theatrum vii, 36. viii, 25 vota suspecta vii, 46 Marcellus C. Cos. ii, 9. 57 Marcellus M. vii, 25. 38. xi, 73 Marcellus Octavia sorore Augusti genitus xix, 6. xxxvii, 5 Marcellus Claudius iii, 23 Marcellus Æserninus xii, 5 Marcellus Vectius ii, 85. xvii, 38 Marcia aqua xxxi, 24 Marcia princeps Romanarum ii, 52 Marcii Tremuli Q. statua xxxiv, 11 Marcion Smyrnæus xxviii, 7 Marcius C. Censorius, Cos. xxxiii, 47 Marcius vii, 33 Marcius Ancus xxxi, 24 rex xxxi, 41 Marcius L. Cos. ii, 85. 111. xxxiii, 17 Marcius M'. xviii, 4 Marcius Philippus Censor vii, 60 Marcius Q. ii, 31 rex xxxi, 24. xxxvi, 24 Censor xxvi, 4 Q. Cos. xxxiii, 48 Marcius Scipionum ultor xxxv, 4 Mareas præfectus Ægypti vi, 34 Mariana sodalitia xxxvi, 24 Marianus Valerius xix, 1 Marii legatus xxxiii, 6 Marii C. fossæ iii, 5 Marius C. ii, 34. iii, 12. vii, 55. x, 17. xi, 73. xxxiii, 53 Cos. vii, 49. xxii, 6 in secundo consulatu x, 5 Cos. 111. ii, 58. vii, 50 septies Consul xi, 104. xviii, 7 Cimbros fudit xvii, 1 triumphavit de Jugurtha xxxiii, 4 Consul 111. ibid. Marius C. filius xxxiii, 5 Marius Gratidianus xxxiii, 46. xxxiv, 12 Marmarus xxx, 2 Mars ultor xxxiv, 40 Mars (Pistonis) xxxiv, 19 Mars etiannum sedens Colosseus (Scopæ) xxxvi, 4 Marsus Circæ filius vii, 2 Marsyas xxi, 6 Phryx vii, 57 dux Lydorum iii, 17 ubi certavit cum Apolline v, 29 victus ab Apolline xvi, 89 religatus (Zeuxidis) xxxv, 36 Marte fulminante xxx, 2 Marti sacra insula vi, 13 Marti bovem album immolavit xxii, 5

Menander Syracusanus viii, 5

Martis F. Ætolus vii, 57 Hyperbius vii, 57 Martis ultoris ædes xxxiv, 18 Masinissa rex v, 2. vii, 12 Masurius vii, 4. 44. x, 8. xv, 38. 40. xvi, 30. 86. xxviii, 37 Mater Deum v, 42. vii, 35. xi, 109. xviii, 4 in leone sedens xxxv, 36 advecta Romam xviii, 4 Matius xv, 15 Matius C. xii, 6 Matris Deum delubrum xiv, 6 sacerdotes v, 42. xxxv, 46 Matris Deum sidus ii, 6 Matris magnæ delubrum xxxvi, 4 sacerdos ii, 95 Mausoli domus xxxvi, 6 domus regia xxxv, 49 Mausolus rex xxv, 36 Cariæ regulus xxxvi, 4 Maximus Fabius xxxiii, 13 Fabius Q. vii, 49. 54 Maximus Manius vii, 16 Maximus Ægypti præfectus xxxvi, 14 Mecenius Egnatius xiv, 14 Mechopanes (pictor) xxxv, 40 Medea ii, 109. xxxvii, 63 Colchis xxv. 5 soror Absyrti iii, 30 Medea (in tabula) vii, 39. xxxv, 9 (Aristolai) xxxv, 40 (Timomachi) xxxv, 40 Medeæ quadrigæ xxxiv, 19 Mediæ hospites x, 15 Medius xx, 13 Megabyzus sacerdos Dianæ xxxv, 36. Megalensia sacra vii, 37 Megasthenes vi, 21. 22. 24. vii, 2. viii, 14 Meges xxxii, 24 Mela equestris ordinis xix, 33 Melampodis fama xxv, 21 Melampus vii, 33. x, 70 Melanthius (pictor) xxxv, 32. 36 Meleager xxxvii, 11 Meleager (Parrhasii) xxxv, 36 Meleager, e ducibus Alexandri M. xxxv, 47 Meleagri tumulus x, 38 Melissus Mæcenas xxviii, 17 Melius Spurius xviii, 4 Memnon rex Æthiopiæ vi, 35 Memnonis regia v, 11. xvi, 37 tumulus x, 37 statua xxxvi, 11 Menæchmus iv, 21 Menæchmus (statuarius) xxxiv, 19 Menander xviii, 14. xx, 93. xxiii, 81. xxx, 2. xxxii, 24. xxxvi, 5. xxxvii,

31 e Græcis xix, 34 comicus vii, 31

Menander rex Cariæ xxxv, 36 Menas (Sex. Pompeii libertus) xxxv, 58 Menas Ticinius vii, 59 Menecrates xi, 7 Menecrates (Sex. Pompeii libertus) xxxviii, 58 Menecrates (sculptor) xxxvi, 4 Menelai gubernator Canopus v, 34 imago xxxvi, 67 regia xxxiii, 23 Menenius Agrippa xxxiii, 48 Menestratus (sculptor) xxxvi, 4 Menodorus (statuarius) xxxiv, 19 Menogenes cocus vii, 10 Menogenes histrio vii, 10 Menogenes (statuarius) xxxiv, 19 Menon vii, 57 Mentor artifex xxxiii, 53. 55 Mentor Syracusanus viii, 21 Mephitis ædes ii, 95 Mercurii delubrum in Æthiopia xxxvii, Mercurius vii, 57. xxv, 8. 18 Mercurius Liberum Patrem ab infantia nutriens xxxiv, 19 Mercurius (Cepissodoti) xxxiv, Naucydis, ib. Pistonis, ib. Polycleti, ib. factus a Zenodoro xxxiv, 18 Merenda Cornelius xxxiii, 11 Messala xiv, 8 Messala Corvinus vii, 24 Messala M. Censor xvii, 38 Censorius vii, 10 Cos. vii, 27. viii, 54. xxxiv, 11. xxxvii, 6 Messala Orator x, 27. xxxiii, 14. xxxv, 2. 7 Messala Rufus vii, 53 Messala senex xxxiv, 38. xxxv, 2 Messala Valerius Cos. vii, 60 Messala Valerius Max. x, 83. xxxv, 7 Messalæ xxxv, 2 Messalina Claudii Cæsaris xxix, 5 Messalinus e Consularibus xxxii, 42 Messalinus Cotta x, 27 Mestres (rex in Solis urbe) xxxvi, 14 Metella mater Scauri xxxvi, 21 Metella lex xxxv, 57 Metelli ædes xxxvi, 4 Metelli porticus xxxiv, 14 Metellus Celer Q. ii, 67 Metellus Cos. vii, 10 Metellus L. vii, 45. viii, 6. xviii, 4. Pontifex vii, 49. xi, 65 Metellus Q. vii, 45 Macedonicus vii, 11 Macedonia subacta xxxiv, 19 Metellus Scipio viii, 74 vir consularis x, 27 Methymathnus vii, 12 Metrodorus v, 38. viii, 14. xx, 81.

xxv, 4. xxxvii, 11. 66 Scepsius iii, 20. vii, 24. xxviii, 23. xxxiv, 16. xxxvii, 15 Metrodorus pictor et Philosophus xxxv, Mezentius rex Etruriæ xiv, 14 Micciades (sculptor) xxxvi, 4 Micon (pictor) xxxiii, 56. xxxv, 25. 35 Micon minor xxxv, 35 Micon (statuarius) xxxiv, 19 Miconis filia Timarete xxxv, 40 Micton xx, 96 Midacritus vii, 57 Midæ anulus xxxiii, 4 Midas Phryx vii, 57. xxxiii, 15 Midias vii, 57 Miletus xxviii, 2 Milo C. Athleta vii, 19 Crotoniates xxxvii, 54 Milo Annius T. ii, 57 qui Clodium occidit xxxvi, 24 causam dixit ii, 57 Miltiades dux Atheniensium xxxv, 34 Minerva xvi, 79. 89. xxii, 20. xxiv, 116. xxv, 16 Minerva (Amulii) xxxv, 37 (Cephissodoti) xxxiv, 14 (Colotæ) xxxv, 34 (Euphranoris) xxxiv, 19 (Hegiæ) xxxiv, 19 Lindia xxxiii, 55 (Myronis) xxxiv, 19 (Phidiæ) xxxiv, 19. xxxvi, 4 (Pyrrhi) xxxiv, 19 (Scopæ) xxxvi, 4 (Sthenidis) xxxiv, 19 Minerva Musica (statua) xxxiv, 19 Minerva cubitorum xxvı. xxxvi, 4 Minervæ ædes in Elide xxxvi, 55 de-Iubrum vii, 27 Athenis xxxv, 36 (Romæ) xxxv, 36 templum Lindi xxxiii, 23 Rhodi xix, 2 luci templaque x, 14 sacerdos xxxiv, 19 simulacrum ii, 97 e cœlo tactum xxxvi, 4 Minervæ sacra insula iv, 23 Minervæ merito votum vii, 27 Minervæ capra non immolatur viii, 76 olea dicata xii, 2 dicata tabula vii, 58 Minos vii, 57 rex Cretæ vi, 32 Minucius P. xxxiv, 11 Augurinus xviii, 4 Mirmillo armentarius vii, 10 Mithridates alter vi, 5 Mithridates vii, 27. 37. xvi, 59. xxiii, 77. xxv, 26. xxxiii, 14. xxxvii, 11. 60 Eupator vi, 2 rex xx11. gentium vii, 24 maximus sua ætate' regum, &c. Elogium ejus xxv, 3 Mithridatica victoria xv, 30 Mithridaticum antidotum xxix, 8 Mithridaticum bellum ii, 96. vi, 19. vii, 31 Mithridaticus triumphus xii, 9 Mithridatis Eupatoris statua xxxiii, 54

regis dactyliotheca xxxvii, 5 Mnaseas xxxvii, 11 Mnasitimus (pictor) xxxv, 40 Mnason tyrannus Elatensium xxxv, 36 Mnesides xx, 76 Mnesigiton vii, 57 Mnesitheus medicus xxi, 9 Mnesitheus (pictor) xxxv, 40 Mnevidis regia xxxvi, 14 Mœridis sepulcrum xxxvi, 19 Mœris rex Ægypti v, 9 Monoceros Craterus x, 60 Moschion Græcus xix, 26 Moses xxx, 2 Motherudes rex xxxvi, 19 Mucianus iv, 22. 24. v, 9. 20. 34. 36. vii, 49. viii, 76. 80. ix, 10. 49. 85. xi, 63. xxi, 17. xxxi, 13. 16. xxxii, 21. xxxvi, 27. 29 Licinius vii, 3. ix, 31. 41 altero Consulatu suo xxxv, 46 ter Consul ii, 106. iii, 9. viii, 3. xii, 5. xiii, 27. xiv, 6. xvi, 79. xix, xxviii, 5. xxxiv, 17 Mucius Augur x, 8 Mucius M. F. Galeria Felix vii, 50 Mucius Q. ii, 31 Mulvianum genus olivarum xv, 10 Mummius L. xxxiv, 6. 17. xxxvii, 6 Achaicus xxxv, 8 Censor xxxiii, 18 Corinthum evertit xxxv, 43 Munatius P. xxi, 6 Muræna L. xxxiii, 16. xxxv, 49 Muræna Licinius ix, 8 Mus Decius, P. xxii, 5 Musa medicus xix, 38. xxix, 39 Antonius xxv, 38. xxix, 5 Musæus xxi, 21. 84. xxv, 2 Musarum natale iv, 12 Mydon (pictor) xxxv, 40 Myiagros Deus x, 40 Myiagrus (statuarius) xxxiv, 19 Myiodes Deus xxix, 24 Myrmecides vii, 21 Myrmecides (sculptor) xxxvi, 4 Myron (statuarius) xxxiv, 5. 19 (opera ejus) xxxiv, 19 Myron in are laudatus, idem (sculptor) xxxvi, 4 Myrsilus iii, 13. iv, 22 Myrsilus, Candaules xxxv, 34 Myrtea Venus xv, 36 Mys (cælator) xxxv, 55

N.

Nævius Pollio vii, 16 Narcissus fabulosus puer xxi, 75 Narcissus, Claudii principatu xxxiii, 47

Nasica Scipio vii, 34. 60 Naucerus (statuarius) xxxiv, 19 Naucydes (statuarius) xxxiv, 19 Navius Attus xv, 20. xxxiv, 11. 13 Nausicrates. Ναυσικράτης Τισαμένου vii, 58 Nautius Spurius xxxiv, 11 Nealces (pictor) xxxv, 36. 40 Nearchi filia Aristarete xlv, 40 Nearchus vi, 26. 27. 28. 30 Necepsos ii, 21. vii, 50 Nectabis rex xxxvi, 14. 19 Nemea (Niciæ) xxxv, 40 sedens supra leonem xxxv, 10 Nemeses xxxvi, 19 Nemesios locus xi, 103 Nemesis xxviii, 5 Nemesis (Agoracriti) xxxvi, 4 Neocles (pictor) xxxv, 40 Neoptolemus (Apellis) xxxv, 36 Nepos Cornelius ii, 67. iii, 1. 21. 23. iv, 24. v, 1. vi, 2. 12. 26. ix, 28. 63. x, 30. xiii, 32. xvi, 15. xxxiii, 52. xxxv, 5. xxxvi, 7. 12 Padi accola iii, 22 Neptuni dies festus xviii, 35 sacerdotium ix, 8 templum xxxi, 30 Neptuno trophæa statuere vi, 32

Neptunus ix, 22 (Hippiæ) xxxv, 40 (Praxitelis) xxxvi, 4 (Scopæ) xxxvi,

Nero vii, 40. xi, 54. xiii, 43. xx, 57. xxxiii, 13. 16. 21. 28. 57. xxxiv, 18. xxxv, 36

Nero Domitius ii, 23. iv, 5. 10. vii, 6. xi, 96. xxxvii, 7. 12

Nero princeps ii, 85. vi, 15. viii, 7. 74. xii, 8. xiii, 4. xvi, 76. 86. xvii, 38. xviii, 2. 7. 21. xix, 6. 15. 33. xxviii, 50. 82. xxix, 30. xxx, 5. xxxi, 23. xxxiv, 18. xxxv, 33. 47. xxxvi, 24. xxxvii, 6. 11. 16 (quoniam ita diis placuit) Princeps xxxiv,

Nero privignus Passieni xvi, 91 canens in theatro xxxvii, 7 venenum terris xxii, 46 hostis humani generis vii, 6 Æthiopicum bellum cogitavit vi, 35 amissarum rerum nuncio accepto xxxvii, 10

Nero Drusus x, 76

Nero Germanici F. viii, 61

Neronis principatu xi, 109. xvi, 84. xxix, 5. xxxv, 1. xxxvi, 66

Neronis circus xxxvi, 15 exploratores vi, 35 fossa xiv, 8

Neronis principis annis supremis ii, 106 damnatis sceleribus xxxiv, 18 successione vii, 11

Neronis amphitheatrum xvi, 76. xix, 6 conjux Poppæa xxxiii, 49 horti xxxvii, 7 incendia xvii, 1 servus xiii. 4 vigiles xxii, 47 violentia xxxiv, 19

Neronis (Tiberii) secessus vii, 46 Neseas (pictor) xxxv, 36 Nessus (pictor) xxxv, 40

Nestocles (statuarius) xxxiv, 19 Nicearchus (pictor) xxxv, 40

Nicæus pyctes vii, 10

Nicander xx, 13. 96. xxi, 106. xxii, 15. 32. 35. xxvi, 66. xxx, 25. xxxii, 22. xxxvi, 25. xxxvii, 28 poëta xxxvii, 11

Nicanor (pictor) xxxv, 39

Nicanor præfectus Mesopotamiæ vi, 30

Nicator Seleucus vi, 12. 30 Niceratus xxxii, 31

Niceratus (statuarius) xxxiv, 19

Niceros (pictor) xxxv, 36

Nicias xxxvii, 11 Nicias pictor xxxv, 10. 20

Nicias (Atheniensis pictor) xxxv, 40

Nicias Atheniensium Imp. ii, 9

Nicias Megarensis vii, 57

Nicocles xi, 63

Nicodorus Atheniensium magistratus iii, 9

Nicomachi Tyndaridæ xxxv, 40 discipulus Corybas xxxv, 40

Nicomachus Musicus xxxvii, 3 Nicomachus pictor xxxv, 21. 32. 36 Nicomedes rex vii, 39. xxxvi, 4 Bithy-

niæ rex viii, 61. 64 Nicophanes (pictor) xxxv, 36

Nicosthenes (pictor) xxxv, 40 Niger Sextius xx, 84

Niger Trebius ix, 41. 48. xxxiii, 6 Nigidius vii, 13. viii, 77. 82. ix, 88. x, 17. 19. 52. xi, 34. 52. xvi, 8.

xxix, 21, 39, xxx, 24

Niobe cum liberis moriens xxxvi, 4 Nobilior Fulvius xxxv, 36

Nomius Cæsaris libertus xiii, 29

Nonianus Servilius xxviii, 5. xxxvii,

Nonius Senator xxxvii, 21 Nonius Struma xxxvii, 21

Novellius Torquatus xiv, 28

Numa rex ii, 54. xiv, 14. xviii, 2. 69. xxxii, 10. xxxiii, 4. 6. xxxiv, 1. 16. xxxv, 46 qui Romæ regnavit

xiii, 27 Numæ libri xxviii, 4 decretorum libri xiii, 27

0-

Numenius Mesenæ præpositus vi, 32 Nuncoreus Sesostridis F. xxxvi, 15

Nymphæ zelotypia erga Herculem xxv, 37

Nymphodorus vii, 2 Nysa nutrix Liberi Patris v, 16

o.

Obsidianæ (gemmæ) xxxvii, 76 Obsidius, et Obsidiana xxxvi, 67 Oceani F. Sol vii, 57 Ocellæ xi, 55 Ocrisia ancilla xxxvi, 70 Octavia genitus Marcellus xxxvii, 5 Octavia soror Augusti xix, 6 Octaviæ Curia xxxvi, 4 opera xxxiv, 14. xxxv, 40. xxxvi, 4 porticus xxxv, 37. xxxvi, 4 scholæ xxxvi, 4 Octavio Cos. ii, 23 Octavius Cn. ii, 35. xxxiv, 7. 11 Octavius eques Rom. xxxv, 45 Octavius Augusti pater xxxvi, 4 Œnias (pictor) xxxv, 40 Enophorus (statua) xxxiv, 19 (Praxitelis) xxxiv, 19 Enotri frater Peucetius iii, 16 Ofilii Clodia vii, 49 Ofilius Hilarus vii, 54 Olenius puer x, 26 Olenus Calenus xxviii, 4 Olympias Thebana xx, 84. xxviii, 77 Olympias pinxit xxxv, 40 Olympius Jupiter (Phidiæ) xxxvi, 4 Olympus (statua) xxxvi, 4 Olympus et Pan luctantes xxxvi, 4 Onesicritus ii, 75. vi, 30. vii, 2. xii, 18. xv, 19 classis Alexandri præfectus vi, 24. 26. 28 Opilius xxviii, 7 Opimianum vinum xiv, 16 Opimius L. ii, 29. xxxiii, 14 Cos. xiv, 6 Opion xx, 17. xxii, 38 Opis ædes xi, 65 Oppius xi, 104 Oppius Capito vii, 13 Optatus Elipertius ix, 79 Orata Sergius ix, 79 Orestes (Theodori) xxxv, 40 (Timomachi) xxxv, 40 Orestis insania (Theonis) xxxv, 40 Orestis corpus vii, 16 Orestis judicium xxxiii, 55 Orfito Cornelio Cos. ii, 31 Orfitus vii, 4 Orienis corpus vii, 16 Orodes vi, 18 Orphei vatis genitores iv, 18 Orpheus vii, 57. xx, 15. xxv, 5. xxviii, 6. 10. xxx, 2 Osiris templum v, 11 Osthanes xxviij, 19.77.80. xxx, 2

Osthanes secundus xxx, 2 Otho M. xiii, 4 Oti corpus vii, 16 Ovidius poëta xxx, 12. xxxii, 5.54

P.
Pacis templum xii, 42. xxxiv, 19. 35.

36. xxxvi, 11. 24 Pacis opera, a Vespasiano facta xxxvi, 4 Pacuvius poëta, pictor xxxv, 7 Pacuvius Taurus Sex. xxxiv, 11 Pæti xi, 55 Pæzon spado vii, 40 Palæmon Rhemmius xiv, 5 Palamedes vii, 57 Pallas, Claudii principatu xxxiii, 47 Palpelius Hister Cos. x, 16 Pamphila Latoi filia xi, 26 Pamphilus Bæbius xiii, 27 Pamphilus mimus vii, 10 Pamphilus Apellis præceptor xxxv, 36. Pamphilus Praxitelis discipulus xxxvi, 4 Pan et Olympus luctantes xxxvi, 4 Pan Mercurii vii, 57 Pan (statua) xxxvi, 4 Pan (Protogenis) xxxv, 36 Pan (Zeuxidis) xxxv, 36 Panacea Æsculapii filia xxv, 11 Panacea (Socratis) xxxv, 40 Panænus Phidiæ frater xxxv, 34. xxxvi, Panætius 1. media Præf. Pandemios xvi, 79 Pandion rex vi, 26 Paniscus (Taurisci) xxxv, 40 Pansa C. Servilius vii, 54 Pansa P. vii, 54 Pansæ xi, 105 Papinius Sex. Cos. xv, 14 Papiriana lex xxxiii, 13 Papirianum horologium vii, 60 Papirius Carbo Cn. vii, 15 Papirius Cn. ii, 33 Papirius Cursor vii, 60. xvii, 16 Papirius L. Imper. vii, 4. xiv, 14 Papirius Fabianus xxxvi, 24 Papirius Maso xv, 38 Paralus vii, 57 Parelius (statuarius) xxxiv, 19 Paris Alexander (Euphranoris) xxxiv, Parmeniscus xviii, 74 Parrhasii pater Evenor xxxv, 36 Parrhasius pictor xxxv, 21. 36 Pasias (pictor) xxxv, 40 Pasines rex Arabum vi, 31

Pasiteles (plastes) xxxv, 45 Pasiteles (sculptor) xxxvi, 4 Passienus Crispus xvi, 91 Paterculi filia vii, 35 Patrobius Neronis libertus xxxv, 47 Patrocles classis præfectus vi, 21 Patrocles (statuarius) xxxiv, 19 Patroclus (elephantis nomen) viii, 5 Pauli basilica xxxvi, 24 Paulina Lollia ix, 58 Paulinus Pompeius xxxiii, 50 Paulinus Suetonius Cos. v, 1 Paulus Æmilius ii, 9. iv, 17. xxxiii, 17. xxxiv, 19 Paulus L. xviii, 20. xxxiii, 50 Paulus L. xxxv, 4 Censor vii, 60. xxvi, 4 Cos. ii, 57 Pausias pictor xxi, 3 Sicyonius xxxv, 40 Pedanius L. x, 16 Pedianus Asconius vii, 49 Pedius Q. Pedii Q. nepos xxxv, 7 Pelethronius v, 57 Pelopis costa xxviii, 6 Pelops iii, 8. xxxii, 16 Penelope (Zeuxidis) xxxv, 36 Penthesilea vii, 57 Periander (tyrannus) ix, 41 Pericles Atheniensis vii, 57 Atheniensium Princeps xxii, 20 Olympius xxxiv, 19 Pericles (Aristolai) xxxv, 40 Periclymenus (statuarius) xxxiv, 19 Perillus (statuarius) xxxiv, 19 Perpenna M. vii, 49 Persei mater Danaë iii, 9 Persci bellum iii, 19. xvii, 38 Perseo laborata in Africa v, 1 Perses Persei F. vii, 57 Perseus, atavus Alexandri xv, 13 Perseus (Myronis) xxxiv, 19 (Parrhasii) Perseus rex xxxiii, 50. xxxiv, 7. xxxv, 40 victus xxxiii, 17 superatus a Paulo ii, 9 Perseus Apellis discipulus xxxv, 36 Persius Manius 1. initio Præf. Petesuccus rex xxxvi, 19 Petilius Q. xiii, 27 Petisia mala xv, 15 Petosiris ii, 21. vii, 50 Petreius Cu. Atinas xxii, 6 Petrichus ii, 96 in carmine suo xxii, 40 Petronius Diodotus xx, 32. xxv, 64 Petronius P. Ægypti præfectus vi, 35 Petronius T. Consularis xxxvii, 7 Peucestes Alexandri M. servator xxxiv, Peucetius Œnotri frater iii, 16

Phaëthon fulmine ictus xxxvii, 11 in Æthiopia obiit xxxvii, 11 Phaëthon (Scepæ) xxxvi, 4 Phaëthontis pæna iii, 20 Phalaris vii, 57 tyrannus xxxiv, 19 Phalerion (pictor) xxxv, 40 Phanias physicus xxii, 15 Phaon Lesbius xxii, 9 Pharnaces rex xxv, 14 statua argentea xxxiii, 54 Phedius vii, 47 Phemonoë Apollinis filia iii, 9 Pherecydes Syrius vii, 52. 57 Pythagoræ doctor ii, 81 Phidiæ discipulus xxxiv, 19 Phidias Atheniensis xxxiv, 19 (sculptor) xxxvi, 4 pictor, et statuarius xxxiv, 19. xxxv, 34 Phidon vii, 57 Philadelphus vi, 21 Ptolemæus vi, 35. xxxvi, 14 Philemon iv, 27. xxxvii, 11. 31 Ægypti Philemon præfectus regis xxxvii, 32 Philesius Apollo xxxiv, 19 Philetærus rex xxv, 28 Philinus viii, 21. xx, 91 Philippi nobilitas ix, 80 porticus xxxv, 36. 37. 40 Philippi regis oculo extracta sagitta vii, 37 Philippides vii, 20 Philippum Alexandri patrem fecit Chæreas xxxiv, 19 Philippus xviii, 74 Philippus Marcius Censor vii, 60 Philippus rex xxxiii, 14 cum Græciam quateret ii, 27 Philippus in quadrigis (Euphranoris) xxxiv, 19 Philiscus (pictor) xxxv, 40 Philiscus tragædiarum scriptor xxxv, Philiscus Rhodius xxxvi, 4 Philiscus Thasius xi, 9 Philiscus Parrhasii xxxv, 36 Philistides iv, 36 Mallotes iv, 20 Philistion xx, 15. 34. 48 Philistus viii, 61. 64 Philochares pictor xxxv, 10 Philocles Ægyptius xxxv, 5 Philometor Attalus rex xviii, 5 Philon (architectus) vii, 38 Philon (statuarius) xxxiv, 19 Philonicus Pharsalius viii, 64 Philonides v, 35. vii, 20 Philonides cursor vii, 73 Philopator Ptolemaus vii, 57 Philostephanus vii, 57

Philoxenus Eretrius xxxv, 36 Philoxenus poëta xxxvii, 10 Philyra vii, 57 Phœnix (architectus) xxxvi, 14 Phœnix (statuarius) xxxiv, 19 Phorci chorus xxxvi, 4 Phoroneus vii, 57 Phradmon (statuarius) xxxiv, 19 Phrylus (pictor) xxxv, 36 Phryne (Praxitelis xxxiv, 19 Phrynon (statuarius) xxxiv, 19 Phylarchus vii, 2. x, 96 Phylarchus (Athenionis) xxxv, 40 Phyllis se suspendit xvi, 45 Picton xxix, 39 Pictor Fabius x, 34 Pictores Fabii xxxv, 7 Pictoreus vii, 49 Picus rex x, 20 Pietatis templum vii, 36 Pilumni xviii, 3 Pindarus ii, 9 vates vii, 30 Pisæus vii, 57 Pisciculus Junius xxxvi, 4 Pisistrati insulæ v. 38 Piso Domitius 1. media Præf. Piso Frugi xxxiii, 11 Piso L. iii, 23. viii, 6. xv, 38. xvi, 74. xxviii, 4. xxxiii, 11 ut ait Piso xviii, 8 L. Piso tradit, &c. xxxiv, 8. 13. 14 Urbis præfectus xiv, 28 gravis auctor xvii, 38 ejus Annales ii, 54 ejus Commentarii xiii, 27 Piso M. Cos. vii, 27. viii, 54. xxxvii, 6 Piso a Vitellio accusatus xi, 71 Pisones (unde dicti) xviii, 3 Piston (statuarius) xxxiv, 19 Planci xi, 105 Plancus L. ii, 31. viii, 58 bis Consul xiii, 5 Imperator xxxv, 36 orator vii, 10 Plato ii, 92. xxx, 2 de corpusculis, &c. xxii, 51 Platonis laus vii, 31 infantis in ore apum examen xi, 18 Plauti xi, 105 Plauti fabulæ xiv, 15. 16. xxix, 14 Plautius Q. Cos. x, 2 Plautus xix, 19-in Aulularia xviii, 28 Pliniana cerasa xv, 30 Plistonices Apion xxxvii, 19 Plistonicus xx, 13. 48 Plocamus Annius vi, 24 Plotius L. xiii, 5 Pœtelius C. Cos. xxxiii, 6 Polemon pictor xxxv, 40 Polemon rex xxv, 28 Polis (statuarius) xxxiv, 19

Pollio Asinius, in fine Præf. 1. xxxiii, 8. xxxv, 2 Asinii monumenta xxxvi, 4 Pollio Carvilius ix, 13. xxxiii, 51 Pollio Nævius vii, 16 Pollio Romilius xxii, 53 Pollio Vedius ix, 39. 78 Pollio Vitrasius xxxvi, 11 Pollax vi, 5 Pollux et Castor ii, 37 Pollux (Hegiæ) xxxiv, 19 Polybius iii, 10. iv, 36. 37. v, 4. 6. vi, 36. 38. viii, 10. xxi, 47 Æmiliani comes viii, 18 annalium scriptor v, 1 Polycharmus (sculptor) xxxvi, 4 Polycles (sculptor) xxxvi, 4 (statuarius) xxxiv, 19 Polycleti discipulus xxxiv, 19 Polycletus (statuarius) xxxiv, 5. 19 (opera ejus) xxxiv, 19 Polycrates Sami tyrannus xxxiii, 6. xxxvii, 2. 4 Polycrates (statuarius) xxxiv, 19 Polycritus xxxi, 14 Polydamas vii, 50 Polydectes sculptor xxxvi, 4 Polydori tumulus iv, 18 Polydorus (sculptor) xxxvi, 4 (statuarius) xxxiv, 19 Polygnotus vii, 57 Polygnotus (pictor) xxxiii, 56. xxxv, 25. 35. 39. 40 Polygnotus (statuarius) xxxiv, 19 Polyhistor Alexander ix, 56. xxxvi, 17 Polynices (Taurisci) xxxv, 40 Pomona xxiii, 1 Pompeia lege iii, 24 Pompeia porticus xxxv, 37 Pompeiæ ficus xv, 19 Pompeiana brassica xix, 41 Pompeianum bellum civile x, 53 Pompeianum theatrum xxxvi, 24 Pompeianus Jupiter xxxiv, 18 Pompeii Magni ætate xxii, 61. xxvi, Pompeii M. ædes xxxiv, 19. xxxvi, 4 bella civilia ii, 23. xvii, 38 Magni bellum piraticum iii, 16. xviii, 73 classes iii, 16 altero Consulatu viii, 7 tertius Consulatus xv, 1. xxxiii, 5 Consulatus xxxiv, 39 porticus et Curia xxxv, 35 porticus xxxv, 40 theatrum xxxiii, 16. xxxiv, 18. xxxvii, 7 triumphus viii, 2 triumphorum acta xxxvii, 6.7 tumulus v, 14 Pompcius Magnus iii, 4. 9. vi, 19. 30. vii, 3. 10. 31. 49. viii, 7. 20. 24. 28.

34. ix, 80. 82. xii, 9. 54. xvi, 3.

xviii, 7. xx, 52. xxiii, 77. xxv, 3.

xxxiii, 45. 47. 54. 55. xxxvii, 5 Imperator vii, 27 (laus ejus) vii, 26 Pompeius Cn. Magni F. xxxvi, 29 captus iii, 3 Pompeius Sextus vii, 53. ix, 22 Pompeius Aulus vii, 54 Pompeius Flaccus xv, 24 Pompeius Lenæus xv, 39. xxv, 3 Pompeius Paulinus xxxiii, 50 Pompeius Strabo vii, 44 pater Pompeii Magni vii, 10 Pomponiana pira xxxvi, 23 Pomponianus Scipio xxxv, 2 Pomponius vii, 4 Pomponius M. vii, 49 Pomponius Consularis vii, 18 Pomponius vates xiv, 6 Pomponius Secundus xiii, 26 Pomponius Sextus xxii, 57 Popilius C. Cos. xxxiv, 14 Popilius M. Censor xxxiv, 14 Poppæa Domitii Neronis conjux xi, 96. xii, 41. xxviii, 50. xxxiii, 49. xxxvii, 12 Poppæus Cos. vii, 49 Porcia gens vii, 28 Porcius C. Cos. ii, 57 Porcius L. ii, 29 Porcius M. ii, 31 Porcius Latro xx, 57 Porsenna rex Etruriæ ii, 54. xxxiv, 13. 39. xxxvi, 19 Posidianæ aquæ xxxi, 2 Posidonius ii, 21. vi, 21. vii, 31 Posidonius Ephesius (cælator) xxxiii, Posidonius (statuarius) xxxiv, 19 Posion vii, 16 Posis (plastes) xxxv, 45 Postumia lex xiv, 14 Postumius Albinus xi, 71 Postumius A. viii, 7 Dictator xxxiii, 11 Postumius Sp. ii, 31 Cos. xxxiii, 48 Postumius Tubertus xv, 38 Potulana vina xiv, 8 Præconinus xxxiii, 7 Stilo xxxvii, 4 Praxagoras xx, 13. xxiii, 26 Praxagoras (medicus) xxvi, 6 Praxibulus magistratus Atheniensium xxxiii, 37 Praxiteles (statuarius) vii, 39. xxxiv, Praxiteles xxxv, 39. 40 Praxiteles xxxvi, 4 primus specula fecit xxxiii, 45 opera xxxvi, 4 Praxiteles (cælator) xxxiii, 55 Praxitelia Venus xxxvi, 4

Priamus (Aristophontis) xxxv, 40

Priscus Accius xxxv, 37

Priscus Lutorius vii, 40 Priscus Tarquinius xxxiii, 4. 19 Procilius viii, 2 Proculeius C. vii, 46. xxxvi, 59 Proculus Flavius xxxiii, 8 Prodicus xxix, 2 Prodorus (statuarius) xxxiv, 19 Proetides furentes xxv, 21 Proctus vii, 57 Prometheus vii, 57. xxxiii, 4. xxxvii, 1 Proserpinæ raptus xxxv, 36 (Praxitelis) xxxiv, 19 Protesilai delubrum iv, 18 sepulcrum xvi, 88 Protesilaus (Dinomenis) xxxiv, 19 Proteus xxx, 2 Protogenes (pictor) vii, 39. xxxv, 36. 37 (statuarius et pictor) xxxiv, 19 Prusias rex Bithyniorum vii, 15 Psammetichus rex Ægypti vi, 35. xxxvi, Psyllus rex vii, 2 Ptolemæi pater Juba v, 1 Ptolemæi regnantes xii, 31. 37 Ptolemæi regis bibliotheca xiii, 21 Ptolemæus rex vii, 37. viii, 5. x, 26 xiv, 9. xxi, 96. xxxi, 39 Ptolemæus (Lagi F.) rex Ægypti xxxv 36. xxxvi, 18 Ptolemæus Antiochi filius xxix, 3 Ptolemæus Ceraunus vi, 12 Ptolemæus Lathurus vi, 35 Ptolemæus Philadelphus vi, 33. 34. vii, 57. ix, 2. xxxvi, 14 cujus Arsinoë soror xxxiv, 42 Ptolemæus sequens xxxvii, 32 Philadelphus xxxvii, 32 Ptolemæus Philopator vii, 57 Tryphon, ibid. Ptolemæus Soter vii, 57 Ptolemæus venans (Antiphili) xxxv, 40 Ptolemæus rex Mauritaniæ v, 1. xiii, 29 Ptolemæus (homo privatus) xxxiii, 47 Publicius libertus vii, 10 Publicola Valerius xxxvi, 21 xxxiv, 13 Publius poëta mimorum viii, 77 mimicæ scenæ conditor xxxv, 58 Pulcher Claudius viii, 7. xxi, 4. xxxv, Pyreicus (pictor) xxxv, 37 Pyrene iii, 3 Pyrgoteles vii, 38 (sculptor) xxxvii, 4 Pyrodes vii, 57 Pyromachus (statuarius) xxxiv, 19. xxxv, 40 Pyrrhi regis pollex xxviii, 6

Pyrrhon vii, 18

Pyrrhus Epiri rex xvii, 73. iii, 16. vii,

2. 24. viii, 6. 7. 70. xi, 71. 77. xiv, 3 qui adversus Romanos bellum gessit xxxvii, 3 bellum cum eo vii, 60. xvi, 15 rex devictus xxxiii, 13 Pyrrhus rex Hegiæ xxxiv, 19 Pyrrhus in Creta vii, 57 Pyrrhus (statuarius) xxxiv, 19 Pyrrbus (canis nomen) viii, 61 Pythagoræ doctor Pherecydes ii, 81 Pythagoræ posita Romæstatua xxxiv, 12 Pythagoras Samius ii, 6. xx, 33. 39. 51. 72. 73. 83. 87. xxi, 68. xxiv, 72. 99. 101. 102. xxv, 5. xxviii, 6. xxx, 2 Philosophus xix, 30 vir sagacis animi ii, 19. 20 in Ægypto xxxvi, 14 Pythagoras exercitator xxiii, 63 Pythagoras Leontinus (statuarius) xxxiv, Pythagoras Rheginus (statuarius) xxxiv, Pythagoras Samius (statuarius) xxxiv, 19 Pythagoras Ptolemæi regis præfectus xxxvii, 9 Pythagorica Philosophia xiii, 27 sententia xviii, 30 Pythagorici xxii, 9 Pythagorici libri xiii, 27 Pythagorico modo xxxv, 46 Pytheas Massiliensis ii, 77. 99. iv, 27. 30. xxxvii, 11 Pytheas (cælator) xxxiii, 55 Pythias (statuarius) xxxiv, 19 Pythis (sculptor) xxxvi, 4 Pythius Bithynus xxxiii, 47 Pythocles (statuarius) xxxiv, 19 Pythocritus (statuarius) xxxiv, 19 Pythodemus (Dinomenis) xxxiv, 19 Pythodicus (statuarius) xxxiv, 19 Pythodorus (sculptor) xxxvi, 4 Pythus vii, 53

Q.

Quinctia Prata xviii, 4
Quinctiorum familia xxxiii, 6
Quinctius C. Cos. vii, 37
Quinctius Cincinnatus xviii, 4
Quinctius Flamininus Cos. xix, 45
Quinctius Scapula vii, 54
Quiriana mala xv, 15
Quirini ædes vii, 60 delubrum xv, 36
Quirinus, hoc est, Romulus xv, 36

к.

Rachias vi, 24 Ramises in Ægypto rex xxxvi, 14 Ratumena viii, 65 Rebilus Cos. vii, 54 Regulus Attilius xviii, 6 Imperator viii, Rhadamanthus vii, 57 frater Minois Rhætus dux iii, 24 Rhemmius Palæmon xiv, 5 Rhodope meretricula xxxvi, 17 Rhœcus (plastes) xxxv, 43 Rholus architectus xxxvi, 19 Romilius Pollio xxii, 53 Romilius T. vii, 29 Romuli statua sine tunica xxxiv, 11 Romulus iii, 9. ix, 63. xiv, 14. xv, 36. xvi, 5. 86. xviii, 2. xxxiii, 4. 9. xxxv, 34 Romulus ac Remus conditor xv, 20 Roscii L. statua xxxiv, 11 Roscius vii, 31 Roscius histrio vii, 40 Rotundus Drusillanus xxxiii, 52 Rubricus medicus xxix, 5 Rubrius histrio vii, 10 Rufus Cæcilius vii, 50 Rufus Cornelius vii, 51 Rufus Julius xxvi, 4 Rufus Messala vii, 53 Rufus Sicilius vii, 4 Rufus Tarius xviii, 7 Rullianus Fabius vii, 42 Rullus Servilius viii, 78 Rusticellus Hercules vii, 19 Rutilii Livia vii, 49 Rutilius P. ii, 29. vii, 36

S.

Sabinus T. Septimius xxxiv, 19 Sabinus Tiro xix, 57 Sabinus Titius viii, 61 Sabis, deus Arabum xii, 32 Salauces xxxiii, 15 Sallustiani horti vii, 16 Sallustianum æs xxxiv, 2 Sallustius Augusti amicus xxxiv, 2 Sallustius Dionysius xxxii, 26 Saloniani vii, 12 Salonius cliens Catonis vii, 12 Salpe xxviii, 7. 18. 23. 80 obstetrix xxxii, 47. 51 Salvius vii, 19 Salutio (Scipio) xxxv, 2 Salutis ædes xxxv, 7 Sammula vii, 49 Sanci templum viii, 74 Sappho xxii, 9 Sappho (Leonis) xxxv, 40 Sarpedonis epistola xiii, 27 Saserna, pater et filius xvii, 37

Saturni F. Chiron vii, 57 Saturni simulacrum Romæ xv. 7 Saturni lacus xxxi, 18 Saturninus Volusius vii, 12. 49. xi, 90 Saturnus iii, 3 Satyrus xxxvii, 24. 25 Satyrus architectus xxxvi, 14 Satyrus poëta xxxvii, 11 Satyrus (Aristonis) xxxv, 36 Satyrus in phiala xxxiii, 55 Saufeius Ap. vii, 54 Saufeius Decimus vii, 54 Sauros (sculptor) xxxvi, 4 Scavola Q. viii, 20. xiv, 15. xviii, 7 Scandiana xv, 17 Scandius xv, 15 Scantiana mala xv, 15 Scantiana vitis xiv, 5 Scapula Quinctius vii, 54 Scauri xi, 105 Scauri M. ædilitas viii, 24. xxxiv, 17. xxxv, 40. xxxvi, 2. 24 atrium xxxvi, 2 scena xxxvi, 8. 64 Scaurus M. viii, 40. ix, 4. xxxvi, 3 privignus Syllæ xxxvi, 24. xxxvii, 5 de vita sua xxxiii, 6 Scaurus M. pater, princeps civitatis vii, 40. xxxvi, 24 Consul, qui mox Princeps fuit ii, 55. viii, 82 Sceptiana mala xv, 15 Scipio L. vii, 24. xxxiii, 53. xxxv, 7. xxxvii, 6 Scipio Æmilianus v, 1. vii, 28. viii, 18. x, 60. xxii, 6. xxvi, 9. xxxvii, Scipio Africanus prior vii, 7 (Scipio) Allobrogicus xxxiii, 50 Scipio Asiaticus L. 1. media Præf. Scipio Metellus viii, 74 vir Consularis x, 27 Scipio Nasica vii, 34. 60 Scipio Pomponianus xxxv, 2 Scipio Salutio vii, 10 Scipio Serapio vii, 10. xxi, 7 Scipionis classis xvi, 74 rogus iii, 3 scrinia vii, 26 Scipionum opus Tarraco iii, 4 Scipionum ultor Marcius xxxv, 4 Scopas (cælator) xxxvi, 21 (sculptor) xxxvi, 4 statuarius xxxiv, 19 Scribonius C. ii, 35 Scrofa xvii, 35 Scyllis (sculptor) xxxvi, 4 Scyllis (Androbii) xxxv, 40 Scymnus cælator xxxiv, 19 Scythes Lydus vii, 57 Sebosus vi, 35 Statius vi, 36. ix, 17 Secundilla vii, 16 Secundus Pomponius xiii, 26

Sedigitæ (sorores) xi, 99 Sedigitus Volcatius xi, 99 Segesta dea xviii, 2 Seia dea xviii, 2 Seia Fortuna xxxvi, 46 Sejani exitus viii, 74 Sejanus vii, 40 Seius M. x, 27. xv, 1 Seleuci F. Antiochus vi, 18 Seleucus rex ii, 67. v, 33. vi, 17.18. 21. xvi, 59 Nicator vi, 12. 21 conditor Apamea v, 21. 33 Seleucus rex (Aristodemi) xxxiv, 19 (Bryaxis) xxxiv, 19 Semiramide vi, 3. 25. 32. vii, 57 ex ancilla regnum adipiscens xxxv, 36 Semiramidis aræ vi, 18 crater xxxiii, 15 equus viii, 64 horti xix, 19 Semneserteus rex xxxvi, 15 Sempronius Longus Cos. xxxiii, 6 Seneca vi, 21. ix, 78. xiv, 5. xxix, 5 Sentius C. Prætor xiv, 17 Septimius T. Sabinus xxxiv, 19 Septimuleius xxxiii, 14 Seranorum familia xix, 2 Seranus xviii, 4 Serapio Scipio xxi, 7 Serapion (pictor) xxxv, 37 Serapis delubrum Thebis xxxvi, 11 Serapis e smaragdo xxxvii, 19 Serenus Annæus xxii, 47 Sergia oliva xv, 4. 6 Sergius M. (laus ejus) vii, 29 Sergius Orata ix, 79 Sertorius Q. vii, 27. viii, 50. xxii, 6 Servatoris Jovis templum xxxiv, 19 Servilia familia xxxiv, 38 Serviliani horti xxxvi, 4 Servilius xvi, 5 Cos. xxxv, 3 Servilius Democrates xxv, 49 Servilius Nonianus xxviii, 5. xxxvii, 21 Servilius P. Mag. Equit. vii, 29 Servilius M. Cos. x, 60 Consularis xxiv, 28 Servilius Pansa vii, 54 Servilius Rullus viii, 73 Servius Clodius xxv, 7 Servius Cornelius Merenda xxxiii, 11 Servius Sulpicius Cos. ii, 57. xxviii, 5 Servius Tullius ii, 111. viii, 74 rex xviii, 3. xxxiii, 4. 6. 13. xxxvi, 46. Sesostridis F. Nuncoreus xxxvi, 15 Sesostris rex Ægypti vi, 33. 34. xxxiii, 15. xxxvi, 14 Severus Cassius vii, 10. xxxv, 46 Seviana pira xv, 16 Sextius xvi, 20. xviii, 68. xx, 50. xxviii, 30.34. xxix, 23. xxxii, 13

Niger xx, 84 Sex. Pompeius ix, 22 Sextus Pomponius xxii, 57 Sibylla vii, 33. xiii, 27 Sibyllæ statuæ tres xxxiv, 11. 13 Sibyllina jussa iii, 21 oracula xviii, 69 remedia xi, 35 Sibyllini libri vii, 35. xvii, 38 Siccius Dentatus L. vii, 29. xvi, 5. xxii, 5 Silanion (statuarius) xxxiv, 19 Silanus D. xviii, 5 Silanus Junius Cos. ii, 89 Silanus Proconsul ii, 35. xxxv, 40 Silanus Cassius xxxiv, 18 Silanus M. vii, 11 Sileni tres xxxv, 36 Sileni imago xxxvi, 4 Silenus iv, 36. vii, 57. xvi, 63 Silenus (statua) xxxiii, 55 Silius P. Cos. viii, 61 Silones xi, 59 Silvani simulacrum xv, 20 Simenus (statuarius) xxxiv, 19 Simi xi, 59 Simon (statuarius) xxxiv, 19 Simon eques (statua) xxxiv, 19 Simonides vii, 57 Melicus vii, 24. 57 Simonides (pictor) xxxv, 40 Simonides minor vi, 35 Simus medicus xxi, 88. xxii, 32 Simus (pictor) xxxv, 40 Sinon vii, 57 Sirene Leucasia iii, 13 Sirenum cantus xxx, 2 Smarres rex in Ægypto xxxvi, 14 Smilax virgo xvi, 63 Smyrna Amazon v, 31. vii, 13 vates 31.34 Socrates (pictor) xxxv, 40 Socrates (sculptor) xxxvi, 4 Sogdonacus vi, 31 Sol Oceani F. vii, 57 Solon Smyrnæus xx, 83. 86 Sophocles vii, 54. xxii, 32 poëta xviii, 12. xxi, 88 tragicus vii, 30. xxxvii, 11 principe loco genitus, ibid. Vitæ fama, ibid. Sopolis pictor xxxv, 40 Soranus Valerius iii, 9 Sornatius xxxii, 23 Sosianus Apollo xiii, 11. xxxvi, 4 Sosigenes ii, 6. xviii, 57 Sosimenes xx, 73 Sostratus (statuarius) xxxiv, 19 Gnidius xxxvi, 18 Sosus xxxvi, 60 Sotacus xxxvi, 25. 38. xxxvii, 11. 23.

24. 51. 57

Sothis rex in Solis urbe xxxvi, 14 Sotira obstetrix xxviii, 23 Spartacus xv, 38. xxxiii, 14 Spilumene (Praxitelis) xxxiv, 19 Spintarus (Telephonis) xxxiv, 19 Spinther vii, 10 Spinther Lentulus ix, 63. xix, 6. xxxvi, 12 Sp. Albinus xviii, 8 Sp. Postumius Cos. xxxiii, 48 Sp. Melius xviii, 4 Sp. Nautius xxxiv, 11 Staberius Eros xxxv, 58 Stadieus (pictor) xxxv, 40 Staphylus v, 36. vii, 57 Statilia vii, 49 Statilius Stenius xxxiv, 15 Statius Sebosus vi, 36. ix, 17 Stenius Statilius xxxiv, 15 Stentoris portus iv, 18 Stephanio vii, 49 Stephanus (sculptor) xxxvi, 4 Stephusa (Praxitelis) xxxiv, 19 Stercutus rex xvii, 6 Stertinius Q. xxix, 5 Stesichorus ii, 9. x, 43 Sthenelus Acilius xiv, 5 Sthenis (statuarius) xxxiv, 19 Stilo Ælius ix, 59. xxxiii, 7 Præconinus xxxvii, 4 Stilpon vii, 54 Stipax (statuarius) xxxiv, 19 Stolo Licinius xviii, 4 Stolones Liciniæ gentis xvii, 2 Strabo (oculorum acie celebris) vii, 21 Strabo Lænius x, 72 Strabo Pompeius vii, 44 Strabones xi, 55 Stratonice regina xxxv, 40 (Artemonis pictura) xxxv, 40 Stratonicus (cælator) xxxiii, 55 cælator ille xxxiv, 19 (statuarius) xxxiv, 19 Strongylion (statuarius) xxxiv, 19 Struma Nonius xxxvii, 22 Studiosus Thrax xi, 99 Sudines ix, 56. xxxvi, 12. xxxvii, 35. Suetonius Paulinus Cos. v, 1 Suffetia virgo vestalis xxxiv, 11 Suilius Rufus vii, 4 Sulpicia Paterculi filia vii, 35 Sulpicius Galba xxxiii, 8 Sulpicius Gallus ii, 9. 19 Sulpicius Servius Cos. ii, 57. xxviii, 5 Sulpicius L. Cos. xxxiii, 6 Sulpicius Q. Cos. vii, 49 Summani ædes xxix, 14 Summanus (deus) ii, 53 Superbus Tarquinius xix, 19 Tarquinii

domus xxxiv, 13 Sura Mamilius xviii, 42 Sura Proconsul vii, 10 Surus (elephantis nomen) viii, 5 Sylla vii, 43. xxxiii, 5. 47. xxxvi, 5. 64 Felix vii, 44. xviii, 7. xxii, 6 Legatus iii, 9 Dictator ii, 55. iii, 12. vii, 55. viii, 20. xi, 39. xxii, 6. xxvi, 86. xxxiv, 12. xxxvii, 4 vitricus Scauri xxxvi, 24 Syllæ victoria xxxiii, 52 Sylla L. Cos. cum Augusto vii, 11 Syllana colonia xiv, 8 Syllana tempora ix, 59. xiii, 27 Syllanum civile bellum xxxiii, 51 Syllanus (Pompeius) vii, 27 Syphacis regia v, 1

T.

Syriation xx, 53

Tacitus Cornelius, eques Rom. vii, 17 Tanaquil regina xxxvi, 70 Taracia Caia xxxiv, 11 Tarius Rufus xviii, 7 Tarmoëndas xxx, 2 Tarpeius Sp. Cos. vii, 29 Tarquinii xxxiii, 4 Tarquinius L. rex iii, 9 Priscus xxxiii, 4.19. xxxiv, 11.13. xxxv, 5.43.45. xxxvi, 70 Tarquinii Superbi agger iii, 9 Tarquinius (Superbus) viii, 63. xiii, 27. xix, 19. 53 Tauriscus Cyzicenus xxxiii, 55 Tauriscus (pictor) xxxv, 40
Tauriscus Trallianus (sculptor) xxxvi, 4 Tauron vii, 2 Taurus Pacuvius xxxiv, 11 Telchius vi, 5 Telephanes Phoceus xxxiv, 19 Telephanes Sicyonius xxxv, 5 Telephus xxv, 19. xxxiv, 45 Telephus Parrhasii xxxv, 36 Telestus poëta xxxv, 36 Telluris ædes xxxiv, 14 Terei crimen iv, 18 scelera x, 31 Terentius Cn. xiii, 27 Terentius M. F. vii, 50 Terentius Corax vii, 54 Terentius Lucanus xxxv, 33 Tergitla xiv, 28 Terpander vii, 57 Tertulla vii, 50 Teuca regina Illyriorum xxxiv, 11 Teucer crustarius xxxiii, 55 Thales Milesius ii, 9. xviii, 57 Thalna Juventius vii, 54 Delph. et Var. Clas.

Thamyras Thrax vii, 57 Thamyras (Theonis) xxxv, 40 Themison summus auctor xiv, 21. xxv, 23. 39. xxix, 5 Themistocles xxxiv, 12 Theochrestus xxxvii, 11 Theocriti incantamenta xxviii, 4 Theodorus xx, 40. xxiv, 120 Theodorus Samius vii, 57. xxxv, 40 Theodorus architectus xxxvi, 19 Theodorus (pictor) xxxv, 40 Theodorus (plastes) xxxv, 43 Theodorus (statuarius) xxxiv, 19 Theodorus præstigiator xxxv, 40 Theodori fundus Šmyrnæ xxxvii, 46 Theomenes xxxvii, 11 Theomnestus (pictor) xxxv, 36 Theomnestus (statuarius) xxxiv, 19 Theon (pictor) xxxv, 40 Theon præco xxxiv, 6 Theophrastus iii, 9. vii, 57. viii, 43. 49. 54. 69. 82. ix, 8. 83. x, 41. xi, 116. xiii, 30. xv, 1. 3. xvi, 62. xvii, 37. xix, 10. 48. xx, 3. xxi, 9. 68. xxv, 5.32. xxvi, 63 auctor gravis, ibid. xxvii, 40. xxviii, 4. 14. xxxi, 9. 14. 16. 19. 40. 46. xxxiii, 37. 43. xxxvi, 28. 29. xxxvii, 11. 13. 25. 74 Theopompus iii, 9. 15. iv, 1. vii, 49 Thericles xvi, 76 Therimachus (statuarius) xxxiv, 19. xxxv, 36 Theseus vii, 57. xxii, 44 Theseus (Aristolai) xxxv, 40 Euphranoris et Parrhasii) xxxv, 40 (Parrhasii) xxxv, 36 Thespis et Thespiades, statuæ xxxiv, Thessalus medicus xxix, 5 Thessalus rex iv, 14 Thetis (Scopæ) xxxvi, 4 Thoas vii, 57. viii, 22 Thrason vii, 57 Thrason (statuarius) xxxiv, 19 Thrasyllus xxxii, 19 Thucydides iii, 14. vii, 57 Imperator vii, 31 Thylon xxv, 5 Tiberii arce nobiles Capreæ iii, 12 Tiberii cogitationes vii, 46 Tiberii Cæsaris principatu xxxiii, 52 principatus anno nono xxxiii, 8 Tiberium marmor xxxvi, 11 Tiberius Aug. xix, 41. 42 Tiberius Cæsar 1. circa finem Præf. ii, 86. x, 76. xi, 54. xiv, 3. 8. xv, 21. 40. xvi, 74. 75. xxi, 10. xxviii, 5. xxx, 4. xxxv, 10. 40. xxxvi, 67 Tiberius princeps ix, 4. x, 60. xiii, 27. Ind. Plin.

29. xv, 16. xix, 23. 28. 33. xxxiv, 19. xxxv, 36. xxxvi, 66 tristissimus hominum xxviii, 5 Tiberius Claudius princeps ix, 29. xiv, 28 (Augusti F.) xxvi, 3. 6 Imperator xxii, 46. xxvi, 6 Tiberius Nero vii, 20 Tiburtus conditor Tiburtium xvi, 87 Ticinius Menas vii, 59 Tigranes vii, 27 Timæus ii, 6. iii, 13. iv, 27.36 Mathematicus v, 10. xvi, 36. xxxiii, 13. xxxvii, 11 Timagenes iii, 23. xxxiii, 40 Timagoras (pictor) xxxv, 35 Timanthes (pictor) xxxv, 36 Timarchides (sculptor) xxxvi, 4 (statuarius) xxxiv, 19 Timarchus xi, 63 Timarchus (statuarius) xxxiv, 19 Timarete xxxv, 35 filia Myconis xxxv, Timaris regina xxxvii, 66 Timaristus xxi, 105 Timocles (statuarius) xxxiv, 19 Timomachi Medea xxxv, 40 Timomachus vii, 39 Timomachus (pictor) xxxv, 40 Timon vii, 18 Timon (statuarius) xxxiv, 19 Timosthenes v, 9. 35. vi, 5. 33. xxxv, Timotheus vii, 57 Timotheus (sculptor) xxxvi, 4 (statuarius) xxxiv, 19 Tiphys vii, 57 Tiresiæ monumentum xxxvii, 66 Tiresias vii, 57 Tiridates Armeniæ rex vii, 40. xxx, 6 Tiro Sabinus xix, 57 Tisias (statuarius) xxxiv, 19 Tisicrates Sicyonius xxxiv, 19 Tisicrates (statuarius) xxxiv, 19 Tisicratis biga xxxiv, 19 Tisicratis F. Arcesilaus xxxv, 40 Tisicratis discipulus xxxiv, 19 Tithoës rex xxxvi, 19 Titius Prætorius xxxi, 8 Titius Sabinus viii, 61 Titus Imp. ii, 22. xxxiv, 19 Titi 1mp. domus xxxvi, 4 Tlepolemus xx, 73. xxxv, 36 Tlepolemus (Praxitelis) xxxv, 52 Toranius mango vii, 10 Torquatus viii, 74. xxxiii, 5 Manlius Torquatus Novellius xiv, 28 Trebius Niger ix, 41.48. x, 20. xviii, 4. xxxii, 6

Triarius vi, 4 Triptolemus vii, 57 (fabulæ nomen) xviii, 12 Triptolemus (Praxitelis) xxxvi, 4 Tritamus vii, 19 Trogus iii, 3. x, 51. xi, 91. 114. xvii, 9. xxxi, 47 Trophonii oraculum et simulacrum xxxiv, 19 Trophonius deus xxxi, 11 Tryphon Ptolemæus vii, 57 Tubero vii, 53. x, 20. xviii, 64 Q. Cos. viii, 25 Tubertus Postumius xv, 38 Tuccia Vestalis xxviii, 3 Tuccius Valla vii, 54 Tuditanus xiii, 27 domuit Istros iii, 23 Tulliæ Tiburtes xvii, 26 Tullius M. Cicero vii, 31 Tuliius affirmat xxxiv, 19 Tullius M. eques Romanus vii, 16 Tullius Laurea xxxi, 3 Tullus Clælius xxxiv, 11 Tullus Hostilius ii, 54. ix, 63. xvi, 5. xxviii, 4 Tullius Servius ii, 111. viii, 74. xxxiii, 4. 6. xxxvi, 70 Turianus (plastes) xxxv, 45 Turpilius eques Rom. xxxv, 7 Turranius Gracilis iii, 1. ix, 4. xviii, Turraniana pira xv, 16 Tychius vii, 57 Tyndareus xxix, 1 Tyndaridæ (Nicomachi) xxxv, 40 Typhon rex ii, 23 Tyrrhenus vii, 57 Tyrrhenus rex iii, 8 V.

Tremulus Marcius Q. xxxiv, 11

Vaciæ xi, 105 Valens (medicus) xxix, S Valens Vectius xxix, 5 Valens Vinnius vii, 19 Valeria vii, 15 Publicolæ filia xxxiv, 13 Valeria familia xix, 19 Valerianus iii, 17 Cornelius xiv, 3 Valerius Antias ii, 111 Valerius architectus xxxvi, 24 Valerius C. Cos. xix, 15 Valerius Corvinus vii, 49 Valerius L. ii, 34 Valerius M. xv, 38 Valerius Marianus xix, 1 Valerius Maximus Messala xxxv, 7 Messala Cos. vii, 60 Valerius Publicola xxxvi, 24

Valerius Soranus 1. in fine Præf. iii, 9 Valgius C. xxv, 2 Valla Tuccius vii, 51 Vannianum regnum iv, 25 Vari xi, 105 Variana clades vii, 46 Varro M. ii, 3. iii, 3. 6. 15. 17. 26. iv, 20. 22. 24. 35. vi, 15. 19. vii, 2. 16. 19. 21. 53. 59. 60. viii, 63. 68. 74. ix, 82. x, 42. 53. 61. 73. xiii, 21. 27. xiv, 5. 14. 17. xv, 8. 18. xvi, 3. 50. 75. xvii, 6. 37. xviii, 4. 30. xix, 2. xx, 20. 54. 82. xxii, 6. 53. 69. xxv, 7. xxvi, 8. xxviii, 4. 15. 17. xxix, 24. xxxi, 5. 8. 12. 18. 19. 41. xxxiii, 15. 25. 47. 55. xxxiv, 19. xxxv, 2. 37. 40. 45. 46. 49. xxxvi, 4. 19. 29. 69. xxxvii, 5 Varro tempus determinat xviii, 69 Varro LXXXI. anuum agens xviii, 5 anno ætatis LXXXVIII. XXIX, 18 Varro M. classibus Pompeii bello piratico præfuit iii, 16 Varronis juventa xxxv, 40 Varronis imago in bibliotheca vii, 31 Varronis libri Humanarum antiquitatum xiii, 27 Vatinii xi, 105 Vectius Marcellus ii, 85. xvii, 38 Vectius Valens xxix, 5 Vedius Pollio ix, 39. 78 Vejovis simulacrum xvi, 79 Ventidius P. vii, 14 Veneri myrtus dicata xii, 2. xv, 36 Veneris fanum ii, 97 lacus xxxii, 8 simulacrum vii, 35 Veneris tutelæ horti xix, 19 Venerium cicer xviii, 32 Venus in Pantheo ix, 58 Venus extra muros xxxvi, 4 Veneris Cluacinæ signa xv, 36 Venus Genitrix ii, 23. ix, 57. Veneris Genetricis ædes viii, 61. xxxv, 9. xxxvii, 5 templum vii, 39 Venus Gnidia xxxii, 1 Venus ædes Gnidiorum ix, 41 Venus Murcia xv, 36 Venus Palatina xxxvi, 3 Venns Victrix viii, 7. xv, 38 Veneris Victricis templum viii, 7 Venus inter Gratias et Cupidinem xxxv, Venus Anadyomene (Apellis) xxxv, 36. Venus Genitrix (Arccsilai) xxxv, 45 Venus (Cephissodori) xxxvi, 4 (Ncal-

cæ) xxxv, 40

Venus (Phidiæ) xxxvi, 4 Venus Gnidia (Praxitelis) vii, xxxiv, 19. xxxvi, 4 Venus (Philisci) xxxvi, 4 Venus lavans se (Polycharmi) xxxvi, 4 Venus (Scopæ) xxxvi, 4 Veraniolus 1. initio Præf. Verres xxxiv, 18 Verrem Cicero damnaverat xxxiv, 3 Verri objectus a Cicerone Cupido xxxvi, 4 Verrius Flaccus vii, 54. viii, 6. ix, 39. xviii, 11. xxviii, 4. xxxiii, 19. 36 Verrucosus Fabius xxxiv, 18 Vespasiani Censores vii, 50 Vespasianis Impp. ii, 10. iii, 9. xii, 51 Vespasiano Principe xxxiv, 19 Vespasianus Augustus ii, 5. xii, 42 Imperator iii, 4. v, 1. 5. 14. xxxiii, 12. xxxv, 37. xxxvi, 4. 11. 24 Vesta sedens (Scopæ) xxxvi, 4 Vestæ ædes vii, 45. xxxiv, 7 Vestalis Fabius vii, 60 Vestilia vii, 4 Vestorianum cœruleum xxxiii, 57 Vetulenus Ægialus xiv, 5 Vetus Antistiūs xxxi, 3. xxxiii, 8 Viator Julius vii, 18 Vibius Avitus præsidens provinciæ Arvernorum xxxiv, 18 Vibius Crispus xix, 1 Vibius quidam e plebe vii, 10 Vindex Julius xx, 57 Vinnius Valens vii, 19 Vipsanius Cos. ii, 72. vii, 20 Virgiliana virtus 1. media Præf. Virgilii carmina vii, 31 incantamenta xxviii, 1 monumenta videmus xiii, Virgilius viii, 65. xi, 23. xii, 8. xiv, 1. 3. 8. 25. xv, 2. 16. 17. xvi, 56. xvii, 2. 3. 23. 24. xviii, 7. 30. 45. 49. 56. 57. 65. 71. 72. 75. xix, 19. xxii, 77. xxviii, 80. xxix, 8 Virgilius (de sandyce) xxxv, 23 Virtus (Aristolai) xxxv, 40 Virtute adstante xxxv, 36 Viscus Macrinus xi, 90 Vitelliani xxxiv, 17 Vitellii oratio xi, 71 Vitellius L. xv, 21. 24 Vitellius, in principatu suo xxxv, 46 Vitrasius Pollio xxxvi, 11 Ulysses xxviii, 4 Ulysses Achillem deprehendens xxxv, Ulysses in emblemate xxxiii, 55 Ulysses (Aristophontis) xxxv, 40 (Parrhasii) xxxv, 36 simulata vesania

(Euphranoris) xxxv. 40 (Pamphili pictura) xxxv, 36 Ulyssi pileus additus xxxv, 36 Ulyssis errores xxx, 2 navis iv, 19 specula iii, 13 Umbricius x, 7 Volcatius viii, 61 Volcatius Sedigitus xi, 99 Vologesus rex vi, 30 Volumnius P. Cos. ii, 57 Volusius Saturninus vii, 12. 49. xi, 90 Volusius Saturninus Cos. vii, 12 Vopiscus Cæsar xvii, 3 Vulcani F. Æthiops vi, 35 Vulcani dies festus xviii, 35 Vulcano dies sacer xi, 15 stati dies ii, 111 sacra insula iii, 14 Vulcatius Gurges vii, 54

х.

Xanthus xxv, 5
Xenagoras v, 35. vii, 57
Xenocrates xx, 54. 82. xxi, 105. xxii, 32. 43. xxvii, 62. xxxvi, 67. xxxvii, 11. 63
Xenocrates Ephesius xxxvii, 9. 10 de pictura scripsit xxxv, 36
Xenocrates (statuarius) xxxiv, 19

Xenon (pictor) xxxv, 40
Xenophilus musicus vii, 51
Xenophon vii, 49. xviii, 60 dux xviii, 5
Xenophontis Symposium xxxiv, 19
Xenophon Lampsacenus iv, 27. vi, 36
Xerxes rex Persarum iv, 17. 18. 24.
xvii, 38. xxx, 2. xxxiii, 47. xxxiv, 19
Xerxes togatus, Lucullus ix, 80
Xerxis officinæ xxxiv, 19

z.

Zachalias xxxvii, 60 Zancles xi, 63 Zaratus xxx, 2 Zenodorus (statuarius) xxxiv, 18 Zenon xxii, 44 Zenonis Philosophi statua xxxiv, 19 libri xxv, 21 Zenothemis xxxvii, 11. 23. 24. 51 Zethus et Amphion ac Dirce, &c. xxxvi, 4 Zeuxis (pictor) xxxv, 36 Zeuxis (statnarius) xxxiv, 19 Zmilus architectus xxxvi, 19 Zopyrus (cælator) xxxiii, 55 Zoroastres xi, 97. xviii, 55. xxx, 2. xxxvii, 49. 55. 57. 58 Zoroastres alius xxx, 2

INDEX

VERBORUM AC SENTENTIARUM.

A BALINEIS XXII, 68 a balineo 67. xxx, 27 a balneo xxiv, 37. xxv, 18 a bruma x, 74. xix, 39 a bruma in Favonium xviii, 61 a bruma spirant Etesiæ ii, 48

a cacumine x,74. xvii,44. xviii, 10 a cacuminibus folia cadunt xix, 31 a celo proximum est terræ dixisse rationem xvii, 3 a caninis qui sunt dentes maxillares xi, 63 a calce 107 a Canis ortu v, 10 a capite primum viii, 41 a cibo ficos sumsisse melius est xxvi, 39 a circumcisura xvi, 79 a cœna xxii, 15. xxvi, 69. xxvii, 5. 10 a coitu vii, 5. viii, 68. x, 74. 79 a colore duo ejus genera xix, 40 a colore cineris xxxvi, 11 a colore malvæ nomine accepto xxxvii, 36 a colore terræ xxxi, 46 a conceptu viii, 50. xxx, 43 a condita Roma xxxii, 10 a conditore dicta Philippopolis iv, 18 a confecta bruma xviii, 63 a congris hoc ei evenit ix, 46 a conspectu gaudium viii, 5 a continenti ii, 105 a contraria aure xxii, 32 a convexitate iv, 37 a convulsione reddito sanguine xxviii, 17 a Cretico Cilicium probatur xiv, 11 a cruditate xxvi, 47 a cujus obitu xiv, 3 a cujus auris parte dentes doleant xxx, 11 a cujus parte dolcat xxx, 8 a cultu deorum Sevini appellati iii, 17 a cursu xvii, 35 a cursu si mare stabit xviii, 85

a decimo statim die xxvii, 91 a defuncto illo ix, 80 a devexitate xvii, 35 a dextra xii, 30 a dextra parte iv, 18 a dextris partibus incedunt xi, 105 a divo Augusto id coepit xv, 39 a dorso ix, 6 a duce appellavere iii, 16 a duodecimo desinentes x. 83

a falce distillans succus xxiv, 37 a feeminis cœperit xxxiii, 4 a fetu asinis mammæ dolent xi, 95 a Favonio xvii, 8. xix, 48. 56 a Fidiculæ occasu xviii, 74 a figura vocant Phialam viii, 71 a flore diebus xL. xviii, 10 a fonte nominata v, 21 a foris injuria omnis xvii, 37 a fotu xxxi, 7 a fratre suo venisse vii, 53 a frigore laborantibus xxxii, 46 a fronte ix, 6 a frontibus xxxvi, 4 a frugibus sequitur xxi, 58 a framento protinus dicenda xviii, 34 a frumento quæstus xix, 26 a fundo xviii, 73

a Græcis cæpit xxxiv, 12 a gravitate odoris xii, 26 a gubernaculis ix, 20 a jugo xvii, 35 a juventa xi, 115

a lævo latere ii, 48 a latere iii, 17 a latere ejus v, 25. xix, 2 a lateribus xxiv, 93 a lateribus excurrentes pampini xvii, 35 a littore x, 3 a littore stadiis xx. vi, 31 a Liviano, post Livianum xxxiv, 2 a longissimis finibus ii, 12

a longinque xxi, 18 a luce ad tenebras xi, 79

a mamma sinistra xxiv, 73 a mari Eoo x, 30 a mensura ei nomen xiv, 4 a meridiano latere xxxi, 26 a meridiano tempore operantur x, 4 a meridic xxxvi, 4 a messe avi, 37 a messe ad brumam xvii, 30 a morsu viii, 63 a morsu canis xxviii, 23 a morsu ejus dolor, qualis a scorpione xxix, 27 a morte vii, 56 a morte ejus proximi auctores xxi, 24

a nemore Pieria appellatur iv, 17 a nodo orsa folia xvi, 65 a nomine suo appellatam xxxvi, 24 a numero op-

pidorum v, 16

- a parte xxi, 44 a parte Aquilonis xiii, 48 a parte ca muri vii, 39 a parte exortiva xviii, 77 a partibus cuxxx. ii, 12 a partu ix, 48. xxxi, 41 a partu abortuve xxiii, 24 a pastu viii, 48 a pectore candida liyænæ caro xxvi, 66 a pedibus stanti xxx, 24 a pedibus umbræ xviii, 76 a perpendiculo ii, 21 a planis Arabiæ ii, 87 a pleniluniis xvi, 75 a pluviis serenitas xviii, 8 a polis ii, 13 a Pompeio Magno xii, 27 a pondere acini xiv, 4 a potu gestari xxviii, 33 a prædictis morus proxime laudatur xvi, 79 a prima statim maturitate xviii, 18 a primo incremento xix, 39 a primo satu xviii, 10 a primordio xvii, 35 a priore parte xi, 103 a priori parte capitis xi, 47 Quinto mense a priore ii, 10 a projectu xvii, 35 a proxime imbre uno die xviii, 56 a pueritia xxxvii, 33 a pueritia ejus orsus xxxiv, 19 a pulmone graveolcutia halitus xxviii, 53 a pulmonibus tentat phthisis xxvi, 21 a purgatione xxvii, 10 a puteolis Capuam ducit xviii, 29
- a quacumque parte id fiet xviii, 82 a quadrimo evanidus ix, 65 a quatuor digitorum intervallo xix, 23 a quo tempore xxxiii, 17 a quo deinde tempore xvi, 57 a quo proxime Cyprus v, 22

a radice protinus xxi, 21 statim foliosis xxvii, 50 usque ad ramos xii, 35 a regerminatione suavior lactuca xix, 37 a rore protegunt alas xi, 8

a savitia xxix, 6 a satu mense tertio xviii, 12 a saturitate viii, 18 a securi die xt. xvi, 74 a semente diebus xt. xviii, 10 a semine differentia est xix, 26 a septemtrionibus xvii, 16 a septimo fere die xviii, 56 a serena

cœli parte xviii, 77 a serpentium ictu xxviii, 42 a siccitate xvii, 3 a similitudine xviii, 44 a singulis denariis ad xxx. xxxv, 23 a Sirene ibi sepulta iii, 13 a Sole quæ fuerunt, partes rubent xv, 15. xxxiii, 43 a Sole si caput doleat xxiv, 10 a Solis vicinitate ardens ii, 6 a Solis occasu xvii, 14 a solstitio xvii, 30 a somno matutino xxvi, 68 a spatio portus appellatus magnus v, 1 a specie capræ iv, 18 a stolone quæ resurgunt xvii, 39 a strutheis odoratissima xv, 10 a sua secundam xxxiv, 19 a sulfure saxum utilius xxxv, 57 a suprema die vii, 56 temporibus satus xix. 40 a tem-

a temporibus satus xix, 40 a temporis argumento xviii, 49 a tergo iv, 1 a tergo eorum iv, 26 a terra alte pedes totidem xiv, 11 a terra quapars abietis fuit xvi, 76 a terra folia subalbida xxvi, 16 a terra motu ii, 98 a terraque attollentes se xix, 41 a tertia gemma alligari xvii, 35 a triangula specie iii, 14 a trimatu xx, 3 a Troja scripta epistola xiii, 27 a trunco xvii, 16

a vento leviter uri jubent xviii, 70 a vere x, 52 a vertice fieri ii, 8 a vertice oppidi v, 40 a vertice septentiio xviii, 76 a vertice suspendi xxviii, 17 a verticibus ii, 13 a vicesima in tricesimam xvi, 74 a vindemia xvii, 35 a vino et messe hic tertius fructus xviii, 34 a visu hirundinis ii, 47

Ab abside summa ii, 13 ab adversa parte illitæ apes xi, 21 ab Ægyptio secundus xxxvi, 19 ab æquinoctio ii, 60 ab æstate incipit x, 74 xii, 32 ab afflatu lippiunt xviii, 76 ab altero latere iii, 7 ab alto ix, 9 ab ambulatione xxv, 106 ab amicitia appellatus Gracchanus xxxiii, 9 ab Apamia in Phrygiam itur xvi, 89 ab Aquilone genitæ spougiæ xxxi, 47 ab arbore excisa die x1. xvi, 74 ab auctore appellatum xxxiii, 57 ab Austro cum fulguraverit xviii, 81

ab condito ævo vii, 45

ab Dario rege vi, 29 ab dimidio obolo xx, 3 ab duobus stadiis ii, 89

ab ea parte quæ fucrit ab radice xxxvi, 38 ab ea proxime xvi, 42 ab ebrictate, capitis dolor xxii, 75 ab effectu dicti xxxi, 16 ab effigie soleæ iii, 13 ab ejus decessu xviii, 47 ab eo appellatur regio iii, 21 ab eo argumento xxxiv, 22 ab eo facto viii, 21 ab eo in proverbium venit xxxv, 86 ab enixu x, 83 ab eo Pythagoras xxv, 5 ab

eo remedio xxxii, 14 ab eo quod xxi, 105 ab eo tempore viii, 50 ab eodem exordio vi, 33 ab excellentia effectus vocatur xx, 83 ab exemplo Athenarum xxxi, 3

ab gente x, 28

ab hac desperatione vixisse xxvi, 76 ab his initiis vii, 1 ab his omnibus vasta solitudines v, 8 ab his superest reverti ad xix, 19 ab his tractabimus xxxv, 53 ab his dignatio est Sicyonio xiv. 9 ab his locum vindicaverunt xv. 24 ab his illæ celebrantur xiii, 9 ab his retrogradiuntur ii, 12 ab his alii non est præstantior usus xviii, 34 ab hoc maxima auctoritas Indico xxxv, 26 Tertium ab hoc mari oppidum iv, 4 ab hora secunda ii, 11 ab horum tractu vi, 8 Tertio ab hoc volumine xvi, 41

ab ictu :esilit ignis ii, 55 ab ictu si doleant xxviii, 21 ab Idibus Aprilis xvii, 35 ab iis Æthiopici laudantur xxxvii, 18 ab iis diebus viii, 54 ab iis principiis xii, 1 ab ima sui parte xxi, 63 ab imbre tollatur lupinum xviii, 36 ab imbri camerari x, 50 ab imo versa omnia ix, 25 ab imo vertunt maria ix, 2 ab imo incipit xix, 31 ab incubitu x, 79 ab infantia x, 83 ab introitu vi, 15 ab inventore appellata herba v, 1 ab Jove x, 39

ab læva xxxv, 45 ab limodoro xix, 57 ab occasu quæ erant ii, 58 ab occidente Sole Luna cemetur xviii, 75 ab odore polypus resilit x, 90 ab olfactu viii, 3

ab xc. partibus ii, 12

ab radice mittuut folium xviii, 10 ab re non judicamus admonere xxvii, 118 ab re non est dixisse xxvii, 35 Non ab re sit xxxi, 25 Non ab re est id notasse xxxiv, 20 ab rege v, 36

ab sole relicta sidera ii, 23 ab Syris v, 18

ab Veiis viii, 65 ab ultimo cædunt xxxiii, 21 ab uno sterilescere viii,

Abaci jam non placent xxxv, 1 abacis inde expetitis xxxvii, 7 abacis utilior xxxv, 18 abacorum bases xxxv, 13 vasa xxxvii,

abacos æratos xxxiv, 8 ad abacos utuntur sile xxxiii, 56

abacos parvos non excedunt xxxvii, 8 Abactæ furto sues viii, 77 abacto procul omni frutice xvi, 1 abactus a grege elephas viii, 8

Abaculos appellant xxxvi, 67

Abavos defendi æquum est xviii, 8 Abdicandum totum xxx, 29 abdicari e vita xxxiii, 3 abdicat austros Cato xvii, 35 abdicat id genus xxxvii, 24 abdicat ignes laurus xv, 40 abdicant corticem xiii, 43 abdicant quædam glutinum xvi, 83

Nec abdicant fimum xxviii, 47 abdicat portatum amnem iv, 15 abdicata omni Venere v, 15 abdicata sui parte ii, 18 abdicatos a reliqua natura ii, 63 abdicatus in hac curatione est xxv, 94_ abdicavit ea in cibis xx, 9 abdicavit ea in totum x, 5 Semen enim abdicaverim xxiii, 13 abdicaverunt tribus alimenta sua vii,

abdicavit omnia xxvi, 7 Abdicatio Agrippæ Postumi vii, 46 Abdita in Natura majestate ii, 37 (abditum) In abdito viii, 5 abditas solitudines xxv, 1 abditus atque occultus ix, 8 abduntur delphini ix, 7

Abdomen antiqui vocabant xi, 81 abdomina cœnis interdicta viii, 77 abdomine commendantur thynni ix, 18 nulla cœna sine abdomine viii, 17

Abducto intus visu xi, 54 abductus in carcerem xxi, 6 abducunt a contemplatione talium xxxvi, 4

abduxerit armenta iv, 36

Aberrayit xi, 17 Abesse a cœlo longius xxiii, 1 haud procul abesse videantur et siliquæ xv,

abest a Philippis iv, 18 a Tergeste iii, 23 multum ab Apelle xxxv, 36 abest odor xxi, 30

abest paulum a mandendo vii, 2 a periculo decidendi ii, 66

abest procul ab omni usu xxxv, 51 (abesse) Ab his non longo intervallo abfuerint xxiii, 21

absint a nobis procul ista xxviii, 2 absint ut formicæ xv. 8 absit alte ab aqua xiii, 32

absunt altissime ii, 13 (abesse) In tantum absunt xxxiv, 25 absunt mores xxv, 1

absunt tineæ Atheniensibus xviii, 70 Abhorrentes acrimoniam xxxvii, 74

abhorret punctis sanguineis xxxvii, 34 Abbyemabit xviii, 81

Abies. De ea multa xvi, 19 abies admirationis præcipuæ xvi, 76

antennis navium xvi, 76 expetita navigiis xvi, 18 floret circa solstitium xvi, 43 pinnato folio densa xvi, 19 abies mascula xvi, 19 abiete quid procerius xvii, 3 in abiete leuson xvi, 73 abieti folia insecta 38 pungentia, ibid. multiplex cortex 55 singulares raabieti non decidunt folia 33 abietis genera 76 abietis ramentis xv, 18 planta, octo cubitorum 56 Abiga Latine vocatur xxiv, 20 Abigat ne ceteros sonus xxx, 27 abigant eam rixando x, 51 abigendis serpentibus viii, 50 abigendo tædio muscarum viii, 10 abigente ferrum lapide xx, 1 abigente ictu alæ x, 3 caudis xxxi, 18. xxxii, 8 abigere eos præda viii, 38 quartanas abigere febres xxv, 59 xxviii, 28 abigere sanguisugas xxix, 17 volucres et feras a corpore viii, 61 abigi a carcere non potuit viii, 61 abigi fumo apes xi, 15 grandines, turbinesque xxviii, 23 partum vino, quo xiv, 22 abigi recidivas febres xxx, 30 tertianas xxxii, 38 abigi sturnos et passeres herba xviii, 45 abigit culices perunctis xxvii, 28 abigit fastidium xxiii, 81 ferrum xxxvi, 25 lymphationes xxxvii, 15 morsus xx, 19 serpentes 23 abigunt a fœminis Fatuos xxvii, 83 abigunt fucos apes xi, 8, 11 abigunt serpentes xx, 14 abigunt venti nubes ii, 48 abiguntur mures xviii, 45 Abjecta hæc herba xxv, 60 abjecta semina xviii, 47 abjecta sunt hæc et sordere copere xxxiii, 2 abjectis interaneis xxxii, 29 abjectos a Senatu anulos xxxiii, 6 abjectos si calcaverit xxiii, 29 abjectum panem rapiunt melanuri xxxii, 8 abjectus in gradibus viii, 61 abjectus in mare anulus xxxiii, 6 abjici ad cavernas xxviii, 23 abjici lapillos x, 30 abjici solet xxx, 20 membrana xxix, abjicienda quæ essent xxxi, 43 abjiciat in ignem xxii, 65

abjiciant curam desperatione xxi, 47 abjiciunt fæcem xxxiii, 34 abjiciunt post se xxii, 72 abjiciunt se humi xxi, 44 Abire. Ne in infinitum abeamus xvii, abeat in corpus succus omnis xv, 3 abeunt ad austrum ii, 13 abeunt hi flores xxi, 39 abeunte illo peregre xxxv, 43 (abire) Si sursum abibunt radices xvii, 30 Si abibunt ad occasum xviii, 78 abiens flos cum aura xxii, 69 abierunt in Ætolos xxxvi, 4 abire statim dolorem xxx, 8 abire ad dextram partem viii, 70 in lævam viii, 70 longius xxi, 41 Et quid attinet in Pontum abire xvi, 59 abit in araneam xxiv, 37 in semen xxi, 38 in scrum xvi, 23 Totum stagnum in salem abit xxxi, 39 abiit oppidum in villam iii, 9 abit in latebras x, 47 abit procul adversa Soli Luna xviii, 69 Abitus hirundinum 74 Ablaqueant xvii, 31 ablaqueantur xvi, 50 vites 35 ablaqueare, ibid. ablaqueari prius, quam putari, ibid. ablaqueata humo xix, 39 ablaqueatæ radices xvii, 47 ablaqueatio 35. 39 ablaqueationes xii, 33 ablaqueatis radicibus xvii, 47 ablaqueato 30 Ablata capita cochlearum xxix, 36 ablatæ unde sint spongiæ xxxi, 47 ablatam ipsis artem xxxv, 36 ablatam Verri Sphingem xxxiv, 18 ablati uberibus fœtus viii, 81 ablatis germinibus xvii, 37 intestinis xxx, 19 pedibus xxii, 27 stolonibus xvii, 20 unguibus xxxii, 38 ablato capite et intestinis xxx, 18 cortice xvi, 24.68 ablato priore lumine xxxii, 52 ablatos colores reposuit xxxv, 86 ablatum deinde igni xxviii, 33 ablaturus diei mensuram Sol xviii, 68 ablatos repente visus xi, 55 ablatus si vivens sit xxxii, 46 Ablegatio Agrippæ vii, 46 Abluantur frigida xxi, 73. xxxiii, 35 aqua salsa xxxv, 57 abluatur sudor xxvii, 48 abluendum capillum xxxiii, 35

abluentium penicillos 40

abluere aurum 25

WEST STREET, .

